

Α Ε Ε Ι Κ Ο Ν
Ι Τ Α Λ Ο - Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ο Ν
Ε Π Ι Τ Ο Μ Ο Ν

Υ Η Ο

Κ Ω Ν Σ Τ Α Ν Τ Ι Ν Ο Υ Β Α Ρ Β Α Τ Η Ι.

Ε Ι Σ Τ Ο Μ Ο Υ Σ Δ Υ Ο.

Δ ο κ τ ρ η

Ν. Β Α Λ Σ Τ Α Ρ Η Ι.

Τ Ο Μ Ο Σ Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Σ.

Ε Ν Α Θ Η Ν Α Ι Σ,

Τ Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Ε Ι Ο Ν « Η Κ Α Ρ Τ Ε Ρ Ι Α. »

1861.

I.

Ibis, ὄσ. ἄρ. τὸ ἄνατον γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ φωνήεν, ἐν ᾗ οὐ πολλὰκις ἀντι τοῦ B, ὡς Desio, Olfarico καὶ Offarico καὶ Olfarico καὶ Desio. || —, ἀντι τοῦ I. Ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ οὐρα. λέξ. || —, μετ' ἀποστροφῆς ἀντι τῆς ἀντ. Iσ, εὐφωνίας χάριν, ἐκλιθεμένου τοῦ O. || —, διπλασιασθέντος ἐν τῷ τέλει τινῶν πλ. ἰσμάτων λεγόντων εἰς ἴσιν κατὰ τὸν I. εἰς Desio, Desii, Tompio, Tompilio, etc. || —, ἀντι τοῦ ἀριθμοῦ 11. Iado, δι, ὄσ. θ. πλ. ἄστρ. αἰ ἐπὶ ἀστέρης, πλειάς. Ὁρ. Plejad, καὶ χυδ. Gallinello. Ialapa, ὄσ. θ. φάρμακον, ἢ ἰαλίαν. Ialino, να, ἰπ. διαφορῆς. Iambico, ἰπ. (λέξ. ἑλλ.) ἰαμβικός· ἐπὶ στίχων. Iato, ὄσ. ἄρ. Γραμ. ἢ φωνητικὸν σύγκρουσις, χρομαδία. Iattula, ὄσ. θ. ἰχθύς ὁ κεγχρῶς. Iberide, ὄσ. θ. βο. φυτὸν, ἢ Ἰβηρίς, τὸ λεπίδιον. Ihernaeolo, ὄσ. ἄρ. μέρος στεφανῶν τῶν φυτῶν, χειμαστρον. Iherno, ἰπ. χειμῆριος. Ibi, ὄσ. ἄρ. πτηνὸν, ἢ Ἰβίς.

Ibidam, ἰπίβ. (λέξ. λατιν.) ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. Ibisco, ὄσ. ἄρ. πτηνὸν, ὁ Ἰβίς. Ibridismo, ὄσ. ἄρ. νοθογένεια. Ibrido, ἰπ. ὁ προερχόμενος ἐκ δύο γενῶν διαφόρων, νοθογενής· ἰδίως ἐπὶ φυτῶν. Icastico, να, ἰπ. (λέξ. ἑλλων.) εἰκαστικός. Ichnuomono, ὄσ. ἄρ. (λέξ. ἑλλων.) ἴκνον, ὁ ἰχθυόμων. Iconografia, ὄσ. θ. (λέξ. ἑλλων.) ἰχνογραφία. Iconantidittico, ἰπ. ἄρ. (Cannonichiale—) τλασκόπιον βλέπον διπλᾶ τὰ ἀντικείμενα. Iconoclasta, ὄσ. ἄρ. (λέξ. ἑλλων.) εἰκονοκλάστης. Iconolatra, ὄσ. ἄρ. (λέξ. ἑλλων.) εἰκονολάτρης. Iconologia, ὄσ. θ. (λέξ. ἑλλων.) εἰκονολογία. Iconologico, να, ἰπ. εἰκονολογικός. Iconologista, ὄσ. ἄρ. (ἐκ τοῦ ἑλλων.) εἰκονολογιστής. Iconomica, ὄσ. θ. (λέξ. ἑλλων.) εἰκονομία. Iconomo, ὄσ. ἄρ. ταυτὸ τῷ Iconomo.

Terarchico, οα, ἱπ. (λίξ. Ἐλ-
λιν.) ἱεραρχικός.

Teri, ἐπίρ. χθές.

Termallina, ἐπίρ. γθές πρωί.

Tertera, ἐπίρ. χθές τὸ δευτεράς.

Igiens, οα, θ. ἱατρ. ὑγιενής.

Igienico, οα, ἱπ. ἡ τῆς ὑγιενῆς.

Ignatono, οα, φρ. πολυφάγος,

φοδός. || Μεταφ. οὐδειανός τις.

Iguanía, οα, θ. ἄνηλια, γαθρία.

Iguano, γα, ἔπ. ἄνηλιος, γαθρίας.

Igna, οα, φρ. ὄρ. Fuoco.

Ignou, οα, ἔπ. πυρώδης, πυρί-
νος. || Μεταφ. διάπυρος.

Ignicolo, οα, φρ. σπινθήρ πυρός.

Iguifero, γα, ἱπ. πυρφόρος, φλο-
γάδης.

Ignito, τα, ἱπ. φλογερός, καίαν-
τὸ λάμπων ὡς τὸ πῦρ.

Ignitomo, μα, ἔπ. ἡ πῦρ ἐκ-
βάλλων, πυρεθικός, πυροβόλος.

Ignivoro, γα, ἱπ. ἡ πῦρ τρώ-
γων, πυροβόρος.

Iguiziano, οα, θ. πυράκτωσις,

πύρως.

Ignobile, ἔπ. διγ. καταιγής,

χαμρηλής, ἀγενής, δυσγένης, ἀ-
δοκός.

Ignobilita, οα, θ. ταπεινότης,

ἀγνεία, δυσγένεια.

Ignobilitare, φ. ἱν. ὄρ. Αντι-
ηρο.

Ignobilmento, ἐπίρ. ταπεινώς,

ἀγενής, αίσχυρός.

Ignominia, οα, θ. ὄνειδος, αἰ-
σχύνη, αἰσχος, ἀτιμία.

Ignominiosamente, ἐπίρ. αἰσ-
χυρός, ἀτιμίας, ἀδόξης.

Ignominioso, οα, ἱπ. ἔτιμος,
αἰσχυρός, ἱπνοβίτατος, ἀδόξος.

Ignorabilia, ἱπ. διγ. ἀβίλος, ἀ-
γνώστος.

Ignorantaccio, οα, φρ. ἡ τῆς ἀ-
κρον ἀμαθίας· ἐπὶ περιφρονησίας.

Ignorantaggino, οα, θ. ἀνο-
σία, μαρία, ἀμάθεια, βλακία.

Ignorante, ἱπ. διγ. ἀμαθής, ἀ-
παιδευτός, ἀπειρος, ἀνεπιστήμων.

|| Δυστυχός, βάρβαρος.

Ignorancilla, οα, φρ. ὄποι-
τοῦ Ignorante.

Ignorantissimo, ἐπίρ. ἀμα-
θίας, ἀπαιδευτώας, ἀγροίκως.

Ignorantono, οα, φρ. ταντὸ
τῷ Ignorantaccio.

Ignoranza, οα, θ. ἀμάθεια, ἡ
παιδευσία, ἀπειρία, ἀπειροκαλία.

Ignorare, φ. ἱν. ἀγνοῦν, λυ-
θάειν, διαλανθάνειν.

Ignorato, τα, ἱπ. ἀγνοούμενος,
ἀγνώστος. || Ἀδίδακτος, ἀμάθιστος.

Ignoscere, φ. ἱν. συγγνώσκω.

Ignotamente, ἐπίρ. κρυφίως,
λαθραίως.

Ignota, τα, ἱπ. ἄγνωστος.

Ignudamento, ἐπίρ. γυμνός,
ψιλός, ἀσκεύως. || Μεταφ. φανερός.

Ignudare, φ. ἱν. ἀπικεύω, γυ-
μνῶ, ἀπογυμνῶ.

Ignudità, οα, θ. γυμνότης, τὸ
γυμνῆν ψιλότης.

Ignudato, τα, ἱπ. ἀπικεδευμέ-
νος, γυμνός.

Ignudo, οα, ἱπ. γυμνός. || Πη-
γνός. || Μεταφ. φανερός, δόλιος.

Iguoso, οα, ἱπ. οὐδαίς, οὐδαίς.

Iguaglianza, οα, θ. ὄρ. U-
guaglianza.

Iguale, ἱπ. διγ. ὄρ. Uguale.

Iguamente, ἐπίρ. ὄρ. Ugal-
mente.

Iguena, οα, θ. σαυρά τις με-
γλή.

Ili, ἱπ. ἀποστράφη.

|| φρ. φρ. ἱν. ὁ, τὸν. || —
ἱν. αὐτόν.

Iliaco, ἱπ. διγ. (λίξ. Ἐλλιν.)

ἱλιός, περιχάρης, εὐθυμός.

Ilicia, οα, θ. (λίξ. Ἐλλιν.)

ἱλιότης, φειδότης, τὸ περιχάρης.

Ilicheo, οα, θ. δια τούτου.

Iliade, οα, θ. ποίημα Ὀμήρου,

ἱλιός.

Iliacaro φ. ἱν. ὄρ. Iliacciaro.

Iligitabile, ἱπ. διγ. ἔδα-
κρος ἀναίσθητος, ἀνάληγτος.

Ileidiro, φ. ἱν. δυσμερῶν ποιά
τις, αἰσχύνω.

Ileognidimento, οα, φρ. ἀ-
τυχία, μέγανος ἀτυχία. || Με-
ταφ. τὸ ἱν λόγους ψυχρῶν.

Ilunguidiro, φ. οὐδ. μαρταίω-
μα, ὄνειδος, ἄνομα. || Νωθεύω,
βρωτινίω. || Ποδῶν τήκαμα, πό-
δι ἀπὸ λυγμάτων. || Χρῆνος γίνεσθαι,
κρηλῶ.

Ilunguidilo, τα, ἱπ. μαρταίω-
ματος.

Iluquero, φ. ἱν. θεομῶς, πα-
γιδίω.

Iluabile, ἱπ. διγ. ἡ πλάτους

ἡλικίας ἀνεπίδεκτος, ἀπλατῆς,

ἡλικιαμένου, ἐπίρ. ἀκολούθως,
ἄρα, ἄρα.

Illativo, γα ἱπ. συμπαροματικός.

Ilaudabile, ἱπ. διγ. ἡ ἐπαίνων

ἀνάξιος, ψευδής, ἐπιμεμπτός.

Iliazione, οα, θ. πόρισμα, συμ-
περασμός.

Illocabra, οα, θ. πλ. ὀλέγη-
τρα, χάριτες, τὸ ἐπαγωγόν.

Illocabroso, οα, ἱπ. βελβηκά-
δος, χαριεῖς, ἐπαγωγός.

Illocilamento, ἱπ. ἀδομίτως, πα-
ρανομίως.

Illeito, τα, ἱπ. ἀθέμιτος, ἀ-
οὐγγνώστος. || —, οα, φρ. τὸ ἀδέ-
μιτον.

Illogale, ἱπ. διγ. παράνομος,
ἀνομος, ἔθνομος.

Illogatrica, φ. ἱν. ποιά τινα

προσηλῆ, κομψία.

Illogittimamento, ἐπίρ. ἀνόμως,
παρὰ νόμον.

Illogittimo, μα, ἱπ. ἀνομος, πα-
ράνομος, ἔθνομος.

Iluso, οα, ἱπ. οὐδὲ καὶ ἀναλ-
ογητός.

Ilustarghilo, τα, ἱπ. νινερακω-
μένος, ληθαργικός.

Iltterato, τα, ἱπ. ἀμαθής, ἀ-
γράμματος, ἀπαιδευτός.

Ilibatara, οα, θ. καθάρτης,
τὸ ἀδιάφορον.

Ilibalo, τα, ἱπ. καθαρῶς, ἀκη-
λίδωτος, ἀπλοῦτος.

Iliberale, ἱπ. διγ. ἀνελεύθε-
ρος, ψευδής, γλιχρός.

Ilibitamento, ἐπίρ. ἀκολούθως.

Ilicilamento, ἐπίρ. ἀθέμιτως.

Illitro, εὐρ. ἄρ. ὄρ. Illitro.
 Illuminamento, ἐπιθ. ἀπερτο-
 ριστος, ἀνευ ἕλων.
 Illuminato, ἐπ. ἀπερτορικός,
 ἀόριστος.
 Illuminazione, εὐρ. θ. τὸ ἀπε-
 ρτορῆσθαι, τὸ ἀβρίσθαι.
 Illiquidiro, ῥ. εὐθ. βουστοπει-
 ουμαι, ἀναλύσθαι, τήσασθαι.
 Illiquidità, εὐρ. θ. ἀσάφεια λο-
 γιστικῶν.
 Illiquidità, ἐπιθ. ἀσάφης, συγ-
 κευμένος.
 Illigioso ἐπ. ἐπ. ἀσάφης, συγ-
 κευτός, ἀναπρόσδεκτος.
 Illirato, ἐπ. ἀγροικατος.
 Illione, εὐρ. θ. ἐπιχρηστικός.
 ὄρ. Unziano.
 Indubila, ἐπ. διγ. ἀέκλευτον ἀ-
 γάτης, ψικτός, μακρῶς.
 Indosi, εὐρ. θ. (ἀεξ. Ἑλλην.) ἰλ-
 λωσις.
 Indocente, ἐπ. διγ. μακρῶς δι-
 ουργός, διαλάμπων.
 Indoro, ῥ. ἐν. χλωροῦ, ὁκῶ-
 πων ἕκακτος.
 Induminamento, εὐρ. ἄρ. φωτα-
 γωγία, φωτισμός.
 Induminante, ἐπ. διγ. ὁ φωτι-
 ζων, φωτιστικός.
 Induminoro, ῥ. ἐν. φωτιστικῶν δια-
 φωτίζω, φωταγωγῶ, κατελάμπω.
 || Μιστὰρ. σκαφιστικῶν, διασθλάττι.
 Illuminativo, ἐπ. ἐπ. φωτιστι-
 κός, φωταγωγικός.
 Illuminato, ἐπ. ἐπ. κατευγής,
 πεκροφτιστος. || Φανταστικός, ὁδὸ-
 ληπτικός.

Illuminatore, εὐρ. ἄρ. ὁ φωτι-
 ζων, φωταγωγός.
 Illuminazione, εὐρ. θ. φωτι-
 σμός, φωταγωγία, φωτιστικὴ, φω-
 ταφία συνών, τῷ Illuminamento.
 Illustione, εὐρ. θ. ἀπτετήλῃ ἐ-
 πιφάνεια, τὸ φανταζόμενον, φαν-
 τασκοκλία, πλάτυ, ἐπάτω.
 Illuso, ἐπ. ἐπ. ἐπατητικός, ἐ-
 παιζόμενος.
 Illusare, εὐρ. ἄρ. σκαπτικῶς,
 κωμῶσθαι, ἰμπαικτεῖν.
 Illusario, ῖνα, ἐπ. φαντασιώ-
 δης, φανταστικός, ἀπατηλός.
 Illustramento, εὐρ. ἄρ. λαμ-
 φής, λαμπρότης. || Ἐπὶ φάνης, ἰλ-
 λυσις. || Διασάφους χωρῶν.
 Illustrare, ῥ. ἐν. λαμπρότης ἐ-
 πιφανῆ, ἔνδοξον, τινα ποιῶ. || Χω-
 ρὸν ἐξυγῶσαι, διασαφηνῶ.
 Illustrato, ἐπ. ἐπ. λαμπρός, ἐ-
 πιφανής, ὀνομαστικός, διδοσκαι-
 νός. || Ὁ εἰκόνας ποικιλίας ἔχων
 ἐπὶ βιβλίων κτλ.
 Illustratore, εὐρ. ἄρ. ἴτιος,
 εὐρ. θ. ὁ λαμπροῦσιν, ὁδὸλῆων.
 Illustrazione, εὐρ. θ. ὄρ. Il-
 lustramento.
 Illustrato, ἐπ. διγ. λαμπρῶς δι-
 ταστός, ἐπιφανῆς, ἔνδοξος.
 Illustramento, ἐπιθ. ἐπὶ ὁδὸλῶν,
 ἐπιφανῶς, εὐκλεπός.
 Illustrazione, εὐρ. θ. φωταγω-
 γία, λαμπφίς. || Ἐγγίσιον, εὐκλεπία.
 Iluvio, εὐρ. θ. ῥέουσι, ἕκα-
 κτορῶν.
 Iluvioso, εὐρ. θ. ἡλιγμῶρα,
 ἐπιλαμῶρας.

Imago, εὐρ. θ. εἰκὼν, σχῆμα,
 ἡμεροστικός.
 Imaginare, ῥ. ἐν. ταυτὸ τῷ
 Immaginare.
 Imaginamento, ἐπιθ. κατὰ
 φαντασίαν.
 Imaginario, ἐπ. φανταστικῶ-
 κία, φαντασιώδης.
 Imagliativo, εὐρ. θ. τὸ ἐπι-
 νοεῖσθαι, ἢ ἰσχυρτικὸν τε καὶ δια-
 μινητικὸν διανοεῖν.
 Imaginazione, εὐρ. θ. φαντα-
 σία, τὸ φανταστικόν, τὸ διανοεῖν
 καὶ διανοεῖσθαι, ἀπνοεῖσθαι.
 Imagio καὶ Imago, εὐρ. θ. ὄρ.
 Imago.
 Imami, εὐρ. ἄρ. πλ. ἱερῶν τῶν
 ὁμοιωτῶν, ἢ ἰμῶν.
 Imbecarai, ῥ. ἐν. μεθόσκουμαι.
 Imbecillato, ἐπ. ἐπ. ὁ φορη-
 κῆτος δέμας τι.
 Imbecillare, ῥ. ἐν. μεταμ-
 ρισίω, μετασφραγισίω. || Ἐνδῶν
 αελωτῶν.
 Imbecillato, ἐπ. ἐπ. μετρη-
 κῆτος, μετσοφραγιστικός.
 Imbecillamento, εὐρ. ἄρ. διά-
 βροχίς, διαβροχή.
 Imbecillare, ῥ. ἐν. διαβροχῶ.
 Imbecillato, ἐπ. ἐπ. διαβροχικός.
 Imbecillato, ἐπ. ἐπ. ἐπὶ ὁδῶν.
 (Nota —) ῥέον ἐπὶ ὁδῶν.
 Imbedanzire, ῥ. εὐθ. ὁρανοῦ-
 κῆτος, ἀνὸ διαζῶν.
 Imbedanzio, ἐπ. ἐπ. ὁρατός,
 κροτικός.
 Imbedaglio, εὐρ. ἄρ. ἀνὸ δυνά-
 μεις, διὰ φαντασίαν, οὐκ αὐτῶν.

Imballare, ῥ. ἐν. συσκευάζω,
 συνδῶν (τὰς ἐμπορίας).
 Imballatore, εὐρ. ἄρ. συσκευα-
 στής, ὁ συνδῶν διὰ φαντασίαν τὰς
 φορτίαις.
 Imbalordire, ῥ. ἐν. ἡλιθιώ.
 Imbalordire, ἐπ. ἀπερτορῆ-
 στος, ἡλιθίος.
 Imbalzamaro καὶ -smaro, ῥ.
 ἐν. κερδὸν ταρλιχῶς, ἐταρλιχῶς,
 κ. βαλοῦσθαι. || Μιστὰρ, μιστῶν,
 ἐπιματῶν.
 Imbalzamaro, ἐπ. ἐπ. τεταρ-
 χουμένος.
 Imbalzamento, εὐρ. θ. ταρ-
 χουσις, ταρλιχία, κ. βαλοῦσθαι.
 Imbalzatore, ῥ. εὐθ. ἡλιθίος καὶ
 βίλασμων εὐστῶν.
 Imbambagiare, ῥ. ἐν. ἐποδία-
 ζω διὰ βίλασπῶς.
 Imbambogellato, ἐπ. ἐπ. λιτός,
 μαλακός.
 Imbambogiato, ἐπ. ἐπ. ὁ περι-
 κηλυομακίος ἐκ βίλασπῶς.
 Imbambolare, ῥ. εὐθ. ἄσχυρος.
 || —, ῥ. ἐν. συκινῶ.
 Imbambolito, ἐπ. ἐπ. ὁ εἰς κα-
 τεύξιν ἰθῶν, ὁ ὑποκινηθεὶς με-
 χρι δακρύων.
 Imbandigiano, εὐρ. θ. καὶ
 Imbandimento, εὐρ. ἄρ. κρέας
 παρεσκευασμένων, τὸ τροφὸν διὰ
 τὴν τράπεζαν.
 Imbandire, ῥ. ἐπ. παρασκευά-
 ζω, ἐτοιμάζω καὶ κρέατα.
 Imbandito, ἐπ. ἐπ. ἔτοιμος,
 παρεσκευασμένος, ἐπιτροφῶν.
 Imbanditore, εὐρ. ἄρ. κτίσις,

εὐθ. ἢ ὁ παρατιθίμενος τροφόν.

Imbarazzato, ῥ. ἐν φόρῳ εἰς ἀμυχανίαν, περιπλέκω, ἐκ περιπλέκω.

Imbarazzo, εὐθ. ἄρ. ἀμυχανία, ἀπορία, περιπλοκή, ἐμπόδιον.

Imbarazzoso, ἄρ. ἑπ. ἀμυχανίας, διηπορημένους περιπλοκούς.

Imbarbessare, ῥ. ἐν. βάρβαρον καθίστημι, βαρβαρῶ.

Imbarbarimento, εὐθ. ἄρ. βαρβαρώσεις.

Imbarbarito, ῥ. εὐθ. Ὁρ. Imbarbarita.

Imbarbariscare, ῥ. ἐν. ὑπεβάλλω, διδάσκω.

Imbarbarire, ῥ. εὐθ. βαρβαροῦμαι.

Imbarbarito, ἑπ. βαρβαρωθείς.

Imbarbogire, ῥ. ἐν. γίνομαι καλίμπκις, γεροντιῶ, κ. ξαναρωραίνομαι.

Imbarbonato, ῥ. ἐν. Νάυτ. καθολῶ, κ. καρφόνω.

Imbarcaloro, εὐθ. ἄρ. ἐπιπύειον.

Imbarcamento, εὐθ. ἄρ. ἐπι-εἰδυσμός.

Imbarcare, ῥ. ἐν. ἐπιεἰδύω (εἰς πλοῖον). || Περιπλέκω. || — εἰ, ἐπιεἰδύω εἰς πλοῖον, ἐπιεἰδύομαι. || Ἐρωτεύομαι.

Imberoso, ἑπ. ἑπ. εἰς πλοῖον ἐπιεἰδασμένος. || Ἐρωτεύω, ἐρωτεύω, ἐρωτεύομαι.

Imbarcaio, εὐθ. ἄρ. — trico, εὐθ. ἢ ὁ ἐπιεἰδύων εἰς πλοῖον.

Imbarcazione, εὐθ. ἢ. κελ.

Imbarco, εὐθ. ἄρ. Ὁρ. Imbar-

amento,

Imbardare, ῥ. ἐν. σουσεύζω τὸν ἔκρον. || Φαρτίζω. || Γουτιῶω, καταβίβλω. || — εἰ, ῥ. ἐντ. ἐρωτομανῶ, μεθοσκομαί, ἐπὶ ἔρωτι.

Imbardare, ῥ. ἐν. μοχλῶ, ἀπεφράσσω. || Περιπλέκω.

Imbarraia, ἑπ. ἑπ. κερραγί- νος, ἀπούλειος.

Imbaramento, εὐθ. ἄρ. βίαις.

Imbarcoria, εὐθ. ἢ. συνών. τῷ Ambascoria.

Imbasciadore, εὐθ. ἄρ. συνών. τῷ Ambasciadore.

Imbasciata, εὐθ. ἢ. Ὁρ. Ambasciata.

Imbasciatore, εὐθ. ἄρ. Ὁρ. Ambasciatore.

Imbastardimento, εὐθ. ἄρ. ὑβουσις.

Imbastardire, ῥ. εὐθ. νοθεύ- μαι, ἐνοθεύομαι.

Imbastardito, ἑπ. ἐπ. νοθευμένος.

Imbastare, ῥ. ἐν. ἐπιστάτω τὸν ἔκρον, κτλ. κ. σμαρῶω.

Imbastimento, εὐθ. ἄρ. διεξ- ῥαφὴ φερίματος, κ. τρώμα, κα- τὰ πιασμα, ταίτισμα.

Imbastire, ῥ. ἐν. διαφύπτω ἑ- μάτιον, κ. καταπίνω, πεινῶ. || Ἐτοιμάζω τὸν τρώμα. || ἄρ- χημαί τιος πράγματος.

Imbastitura, εὐθ. ἢ. διαφραγὴ συνών. τῷ Imbastimento.

Imbestio, εὐθ. ἄρ. σάγμα, κ. σαμῆριον.

Imbattere, ῥ. εὐθ. συναγῆμα, κατὰ περίστασι.

Imballo, εὐθ. ἄρ. τυχαία σύ- γάντις. || Κόλωμα, ἐμπέδιον. || ἄνωγος ὁ ἑμβάτης.

Imbalzo, ῥ. ἐν. ἐγκλείω τι ἐπὶς κλιωτίου.

Imbavagliato, ῥ. ἐν. ἐγκρύπτω, ἐγκρύπτω.

Imbavagliato, ἑπ. ἑπ. ὁ ἐγκρυ- πτμένος, ὁ κενκαλυμμένος.

Imbavato, ῥ. ἐν. ῥυπαίνω ἐκ αἰθῆς, σιελίζω.

Imbeccato, ῥ. εὐθ. ἐντιθῆμι ῥηθῆν εἰς τὴ στήμα πτηνοῦ αἰ- τῆς, κ. ταγίζω.

Imbeccaia, εὐθ. ἢ. τροφὴ, ὅταν τὴ πτηνὸν κρατεῖ διὰ τοῦ βήμ- πος. || Ἐδαρία. || Περιψύξις. || Piglier' —, καταπίνω, τούτέστιν ἀγχομαί τι ἀνω.

Imbeccato, ἑπ. ἑπ. ὁ κωτίσας, κ. ἄνω. || Ἀπατηθείς.

Imbocerare, ῥ. εὐθ. διαφθεί- ρω. || Ἀπατῶ. || Ἐκπλήττω.

Imbecillo, ἑπ. διγ. βλάξ, εὐ- θῆς, μαρῆς. || Ἀδύνατος.

Imbecillità, εὐθ. ἢ. βλαξία, εὐ- θῆς. || Ἀδυναμία.

Imbollo, ἑπ. διγ. ἀνανήσος, δε- λή, ἀπώλετος.

Imbellottamento, εὐθ. ἄρ. ψε- μδομός.

Imbellottare, ῥ. ἐν. ψιμμυθῶ, χαλῶω. || — εἰ, ῥ. ἐντ. ψιμμυ- θεῖσθαι, κ. ψυκαιοδύνομαι.

Imbellire, ῥ. ἐν. καλλῶω, ὠ- ρίζω.

Imbondare, ῥ. ἐν. περιδύω ται- νίαν, ταινιῶ.

Imberbo, ἑπ. διγ. ὁ ἄνω γε- νιῶς, ἀγύγιος, ἀπώγιος.

Imberciare, ῥ. ἐν. ἐπὶ τὸν σκο- πὸν βάλλω, σκοπεύω, κ. σημα- δεύω.

Imberciatore, εὐθ. ἄρ. — trico, εὐθ. ἢ ὁ σκοπεύων.

Imbercio, εὐθ. ἄρ. σκοπεύσις, σκοπὸς, κ. σημάδι.

Imbero, ῥ. εὐθ. Ὁρ. Imberoso.

Imberrotto, ἑπ. ἑπ. τὸν κεφαλὴν θέναντι περικακαλυμένον.

Imberretto, ῥ. ἐν. ἐπικαλύ- πνω τὴν κεφαλὴν τινὸς ὀπίσω.

Imbertoscare, ῥ. ἐν. τεθῆμι, καταπατάσματα, ἰσχυρῶς διὰ πα- ραδωμμάτων ἢ προκλημάτων.

Imbertoscarei, ῥ. ἐντ. Ὁρ. In- namorarsi.

Imbestialire, ῥ. εὐθ. καί — εἰ, ῥ. ἐντ. ἀποκτανεῖσθαι ἀποθρε- σθῆμαί, ἰξαγοιῶμαι.

Imbestialito, ἑπ. ἐπ. μανιώδης, φρενιτικῶς.

Imbestiare, ῥ. ἐν. ἀποθρηῶ.

|| — εἰ, ῥ. ἐντ. ἀποθρηῶμαι.

Imberogare, ῥ. ἐν. ποτίσω.

Imberoso, ῥ. εὐθ. διαφρονομία κ. μουσικῶς. || Ἐμπνέω, πνέω.

Imbevuto, ἑπ. ποτιθείς. || Ἐν- τυπῶθεις.

Imbiaccamento, εὐθ. ἄρ. ψιμμυ- θεῖσθαι κ. ψυκαιοδύνομαι.

Imbiacare, ῥ. ἐν. ψιμμυθῶ, κ. ψυκῶ, ψυκαιοδύνομαι.

Imbiacato, ἑπ. ἐπ. ψιμμυθι- μένος, ψυκαιοδύνομαι. || Πιπλω- σμένος, πλωτός.

Imbiadare, ῥ. ἐν. σπείρω σπ. τῆσ.

Imbiadato, τῶ, ἐπ. ἐσπαρμένως εἶπεν.

Imbiadamento, οὗσ. ἀρ. λευκαίως. || Ἀπάτη.

Imbiacanto, ῥ. ἐν. λευκαίνω. || Μάταρ. σαφηνίζω, διασαφηνίζω, ἱσθῶ τε. || —, ῥ. οὐδ. καί — εἰ, ῥ. ἀντ. λευκαίνωμαι, πελοδομαί.

Imbiacatore, οὗσ. ἀρ. ἱσθίκο, οὗτ. θ. ἡ λευκαίων τοὺς οἴκους, κομιστάς.

Imbiacatura, οὗσ. θ. ἱσθ. Imbiacamento.

Imbianchimento, οὗσ. ἀρ. ἐκμαθῆσαι εὐθείας ἰατρικήσ.

Imbianchire, ῥ. ἐν. τρεπῆ τῷ Imbiacoro.

Imbiaccorai, ῥ. ἐν. διατρέψω ἀνάθε. εὐτελεῖς φέρουσι.

Imbiacare, ῥ. οὐδ. στρέβλομαι ἐπὶ συνίθῳ.

Imbieltro, ῥ. οὐδ. συγκινῶμαι, εἰ: εἰς τον τρέσσομαι.

Impletaro, ῥ. ἐν. ἔγω σφῆνω πρὸς τὴ σφῆσται τε, σφῆνω.

Imbigiarai, ῥ. ἀντ. παλοῦμαι.

Imbiolare, ῥ. ἐν. παστῶ τὰ βυτία.

Imbiondaro, ῥ. ἐν. καί οὐδ. ξανθῶ, ξανθίζω, ξανθύνωμαι καὶ ξανθομαί.

Imbiacciaro, ῥ. ἐν. ἑσθῶ (εἰ) εἰς τὴν κήρην, εἰς τὴν οὐκάν.

Imbiognalo, τῶ, ἐπ. Ὁρ. Ἀ. f. accendalo.

Imbittare, ῥ. ἐν. Ναυτίλις περιθῶν εἰσπλέω.

Imbitumto, τῶ, ἐπ. ἡ δ' ἐπὶ τῷ περιγύριστος, ασφαλιώδης.

Imbituro, ῥ. ἐν. Ὁρ. Imbitastro.

Imbizzarrimento, οὗσ. ἔργῳ, μανία. παραφορᾶ.

Imbizzaciro, ῥ. οὐδ. ἐργάζομαι, παραφερομαι, φρονεῖται.

Imbizzochiro, ῥ. οὐδ. τραχίζομαι.

Imhoccare, ῥ. ἐν. ἄϊστο εἰς τὸ τῶμα. || Διθασκω, προδιαιτῶμαι τινε, κ. τὴν διεβάζω. || —, ῥ. οὐδ. ἐκβάλλω ἐπὶ πεταμένῳ.

Imhocciura, οὗσ. θ. στήμα, στόμιος. || Ἐκβολή πεταμαί.

Imhociare, ῥ. ἐν. δυσημῶ, κακολογῶ, διακρύβω.

Imbolare, ῥ. ἐν. Ὁρ. N. b. b. a. r. e.

Imboliamento, οὗσ. ἀρ. κηλὶς τοῦ δέματος ἐρυθρᾶ, φούκταινα.

Imboligare, ῥ. οὐδ. πληροῦμαι κηλίδων ἐρυθρῶν, φλυαγενοῦμαι.

Imbolimento, οὗσ. ἀρ. Πηδῶ, ἄσθημα, διασπνοια.

Imbolire, ῥ. οὐδ. γίνομαι ἄσθηματικός. || —, ῥ. ἐν. ἐκασθῶ, ἐκσθῶμαι.

Imbolito, τῶ, ἐπ. ἄσθηματικός. || Μάταρ. ἀκνηρῆς, ἄσθημας.

Imbonaro, ῥ. ἐν. Ναυτ. πληθῶ τὰ κενὰ διὰ σπιδῶν.

Imbonico καὶ — nouiro, ῥ. ἐν. πρᾶνῳ, ὑπερπείῳ, θυμῶ.

Imbano, οὗτ. ἀρ. Ναυτ. ἡ διὰ σπιδῶν πληθῶσις τῶν κενῶν.

Imbolito, τῶ, ἐπ. ἡ κατασπυρμένης ἐν εἰδει λέμβου.

Imborchiato, ῥ. ἐν. Ναυτ. ἡ ἐγκυρῶν ἐρῶδ.

Imborchiatura, οὗσ. θ. κόμπος ἁγνίου.

Imborgarsi, ῥ. ἀντ. κληροῦμαι κερποδίων.

Imboriare, Ὁρ. Boriara.

Imborosoro, ῥ. ἐν. ἰσογύω σχετῶν περιπέλοισιν ἄλλῃ ἐκ' αὐτοῦ.

Imboroso, ῥ. ἐν. βέτω εἰς τὴ βάλαντιον.

Imboratare, οὗσ. ἡ καὶ Imborazione, οὗσ. θ. ἡ εἰς τὸ βολαντιον ἀνέσται.

Imboscare, οὗσ. ἀρ. Ὁρ. Imbosca.

Imboscare, ῥ. οὐδ. ἀνιδρεύω, κερρανοῦμαι.

Imbosca, οὗσ. θ. ἀνιδρῶ.

Imboscato, τῶ, ἐπ. ἡ ἀνιδρεύων.

Imboschire, ῥ. ἀντ. κληροῦμαι ἐπὶ δένουσι, ἄσθηματικός. ἑσθῶμαι.

Imboschito, τῶ, ἐπ. δασυδῶς, ἀσθηματικός.

Imbosolito, ῥ. ἐν. πεταρῆζω τῷ σφῆνω. || Τέλιμα εἰς τὴν κηλὴν ἐρῶμαι, κτλ.

Imbolare, ῥ. ἐν. μεταγγίλλω τῶν ἁγνίων, κτλ. || —, ῥ. οὐδ. πληροῦμαι.

Imbolato, οὗσ. ἀρ. ἁγνίων, ἁγνίου.

Imbolativo, οὗσ. ἀρ. ἁγνίου τῷ ἁγνίῳ.

Imbolico, ῥ. ἐν. γαμῶμα ἰαβῶν ἐκ βάρβακος διαφθικτω, κτλ.

Imbolito, οὗτ. ἀρ. ὑπεδύτης πληθῶς βαμβάκιου.

Imbolitura, οὗσ. θ. γήμισσις ἱματίου ἐκ βάρβακος.

Imbozzachiro, ῥ. οὐδ. ἀποτυγχάνω, εὐε ἐπιπιδῶμαι ἐπὶ φητῶν.

Imbozzare, ῥ. ἐν. Ναυτ. ἀλλῶσιν βεσῆν τοῦ πλοῦδ.

Imbozzatura, οὗσ. θ. Ναυτ. ἀλλαγή θέσεως τοῦ πλοῦδ.

Imbozzimare, ῥ. ἐν. κραιναλῶ.

Imbozzimatura, οὗσ. θ. κραιναλιστάς.

Imbraza, οὗσ. θ. ἐπιπέλυμα τοῦ ἁγνίου.

Imbracato, ῥ. ἐν. δέμα διὰ σχετῶν ἀνέλικα σχετῶν.

Imbracatura, οὗτ. θ. ῥέσις, ἐλξίς διὰ σχετῶν.

Imbracciare, ῥ. ἐν. διακλαίνομαι, περιτολῶσις εἰς τὸν βραχίονα.

Imbracciatura, οὗσ. θ. λαβὴς ῥέσις, κ. φούστα.

Imbraculato, ῥ. ἐν. Ναυτ. πηλοῦ κλοσῶν διὰ τῶν δρυχῶν.

Imbracciato, ῥ. ἐν. βερβεροῦ.

Imbracciuto, τῶ, ἐπ. βίβερ-δερμαμένος.

Imbragato, ῥ. ἐν. πεπολλῶ φῶλον χαρτίου. τοχημῶν.

Imbrambito, τῶ, διγ. ἡ μὴ ἐσφῆσις.

Imbrarsi, ῥ. ἀντ. φέλομαι ὑπὸ τοῦ πόδου.

Imbrandire, ῥ. ἑν. δράττομαι τοῦ εἶφους.
 Imbrasciarsi, ῥ. ἑν. φλέγομαι.
 Imbracciamento, οὖσ. ἄρ. ὄρ.
 Imbrattatura, οὖσ. ἄρ. ὄρ. ὀρθοποδοῦν, παραχρησθεῖς.
 Imbrattato, ῥ. ἑν. φθάρω. || ῥυπαῖνος, μελόγιω.
 Imbrattato, ἰα, ἐπ. μερολυμῖνος.
 Imbrattatore, οὖσ. ἄρ. - trice, οὖσ. ὁ. ὀρτυπαῖνος. || ἄνεπιτῶδες χρωματισθῆς θυρῶν, τοίχων κτλ. ῥυπαρογράφος.
 Imbrattatura, οὖσ. ὁ. ῥυπαρισί, μελομαδῆ.
 Imbratto, οὖ. ἄρ. ῥυπαρία, ἀκαθαρσία.
 Imbraviare, ῥ. ἑν. ὄρ. ἄδ- braviare.
 Imbracciaggino, οὖσ. ὁ. μέση.
 Imbracciamento, οὖσ. ἄρ. ὄρ.
 Imbracciatura, οὖσ. ἄρ. ὄρ.
 Imbracciare, ῥ. οὖδ. καὶ - σι, ῥ. ἄντ. μίθω, μεθόσκωμαι.
 Imbracciato, ἰα, ἐπ. μεθῶν, μεθυσμένος, παραινῶ.
 Imbraccatura καὶ chiazza, οὖσ. ὁ. μέση, οὐνοφυγία, κ. μεθόσ- πημα.
 Imbraccio, οα, ἐπ. οὐνοπότης, μίθωσις.
 Imbraccio, οὖσ. ἄρ. μέγας μίθωσις.
 Imbriccato, ἰα, ἐπ. σωληνοειδής.
 Imbricconire, ῥ. οὖδ. ἐξαχρη- σῶμαι, γίνωμαι μοχθηρός.

Imbrigliamento, οὖσ. ἄρ. ἐπι- δειν, περιπλοκή. || Διατάραξις.
 Imbriguare, ῥ. ἑν. περιπλέω, ἐμπλέκω. || — σι, ῥ. ἄντ. ταῦτ' τῶν Brigarsi.
 Imbrigliare, ῥ. ἑν. χαλῶ, ἡ- ποχεῖρῶ, καθυποτάττω.
 Imbrigliatura, οὖσ. ἀρχαλῶσις.
 Imbrigososo, ἰα, ἐπ. ὄρ. Brigoso.
 Imbroccata, ῥ. οὖδ. ἐπὶ ἀκ- τῶν βάλλω, ἐπιτοχῶνω, ἀφερῶ εἰς τι.
 Imbroccata, οὖδ. ὁ. πληγῆ εἶ- φους.
 Imbrodare, ῥ. ἑν. μεταῖνω, με- λῶνω. || — σι, ῥ. ἄντ. μελόσκωμαι. || Καυχῶμαι.
 Imbrodolare, ῥ. ἑν. ταυτὸ τῷ προηγούμενῳ.
 Imbrogliamento, οὖσ. ἄρ. ὄρ.
 Imbroglito, οὖσ. ἄρ. ὄρ.
 Imbrogliare, ῥ. ἑν. συγχεῖν, περιπλέκω.
 Imbrogliamento, ἐπὶ. μετὰ συγχεσῶσις, τεταραχῆσις.
 Imbrogliatore, οὖσ. ἰρ. - trice, οὖσ. ὁ. ὄρ. Imbroglione.
 Imbroglio, οὖσ. ἄρ. συγχεῖσις, περιπλοκή, βεδουργία.
 Imbroglione, οὖσ. ἄρ. ὀρθο- ποδοῦν, βεδοουργία, μηχανοβέρσις.
 Imbrogliarsi, ῥ. μεθόσκωμαι.
 Imbroccare, ῥ. ἑν. Naut. κα- ταβιβάζω τὰς κεραιάς.
 Imbroccare, ῥ. οὖδ. διαρη- στοῦμαι, ἀγανακτῶ.
 Imbroccato, ἰα, ἐπ. δυσρη- στούμενος, ἀργισμένος.

Imbroccare, ῥ. ἑν. Naut.
 Imbroccare καὶ - niro, ῥ. ἑν. μελίτω. || — ῥ. οὖδ. καὶ — σι, ῥ. ἄρ. μελιτωμαί.
 Imbroccate, οὖσ. ὁ. μελένωσις.
 Imbroccatore, οὖσ. ἄρ. - trice, οὖσ. ὁ. σιλλεσθῆς μεταλλῶν.
 Imbroccatura, οὖσ. ὁ. σιλλεσ- θῆς τῶν μεταλλῶν.
 Imbroccare, ῥ. οὖδ. παρεργί- ζωσι, λαγυρογυμῶνῶν.
 Imbroccare, ῥ. ὁ. ἑν. ὄρ. Im- broccare.
 Imbroccare, ῥ. ἑν. ἀσχημαῖω, ἀτάλας φθάρω.
 Imbroccare, ῥ. ἑν. ψυδοῦμαι.
 Imbroccare, ῥ. ἑν. εἰσάγω εἰς τὴν τρύπαν.
 Imbroccare, ῥ. ἑν. κλόνω, λευ- κῶνω. || — σι, ῥ. ἄντ. κλόνωμαι, φρασεῖσθωμαι.
 Imbroccare, ῥ. ἑν. πληρῶ ἑν- ησι.
 Imbroccare, ῥ. οὖδ. ψυδο- ῖν, ὑπεργίζωμαι.
 Imbroccare, ῥ. οὖδ. ἀποκτινοῦμαι ἐξ ἄλλῃ, καθίσταμαι ἀμαθῆς. || ἀβήσκωμαι.
 Imbroccare, ῥ. ἑν. ἕλωσις πε- ρὶ τῆρι.
 Imbroccare, ἐπὶ. πλουσιοπα- ρησί, ἀβήσκω.
 Imbroccare, ῥ. ἑν. ὄρ. Imbroccare.
 Imbroccare, ῥ. ἑν. ἕκαπατῶ.
 Imbroccare, ῥ. ἑν. ὀπαγο- ῖω τὴν οὐρανίαν πορνείαν, βεβῶ τὴν συγγραφοντά τι.

Imbrucchiato, οὖσ. ἄρ. ὁ. δι- δάσκων, ἐκπαιδῶν.
 Imbusto, οὖσ. ἄρ. τὸ ἀπὸ τοῦ λατοῦ μέχρι τῆς ἰώνης μέρος, ὠμάρι, στήθος.
 Imbuta, οὖσ. ἄρ. χωνίστην. || Mangiar colli — καταβρυχίζω τε.
 Imbuo, οὖσ. ὁ. δὴ ὀρτυπαῖνος.
 Imbuo, οὖσ. ἄρ. ὀρτυπαῖνος, γέ- μος.
 Imbutite, οὖσ. ὁ. Παθολ. φλέ- γωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὀρτυπαῖνος.
 Imbutito, οὖσ. ἄρ. πινά τὰ ὀρτυπαῖνα.
 Imbutito, ἐπ. διγ. ἀξιομίμητος.
 Imbutito, οὖσ. ἄρ. μιμησις.
 Imbutito, ἐπ. διγ. ἐμμοῦμανος.
 Imbutito, οὖσ. ὁ. ὄρ. Imbutito.
 Imbutito, ῥ. ἑν. μιμοῦμαι, ἀπο- μιμοῦμαι.
 Imbutito, ἑν. ἐπ. μιμητικῆς.
 Imbutito, οὖσ. ἄρ. μιμησις.
 Imbutito, ἑν. ἐπ. μιμητικῆς.
 Imbutito, οὖσ. ὁ. μιμησις.
 Imbutito, ῥ. ἄντ. κρύπτω- μαί ἑντὸς βᾶτου.
 Imbutito, ἰα, ἐπ. ἀμίαντος, ἀσπίδος, ἀκνηλίστος.
 Imbutito, ἐπ. διγ. ἀμύ- λωνος, ἀμίαντος.
 Imbutito, ἰα, ταυτὸ τῷ Imbutito.
 Imbutito, ἐπ. διγ. φαντα- στός.
 Imbutito, οὖσ. ἄρ. φαν- τασία.

Immersivo, γα, ἑπ. ἔγγυτος, ἑμβαπτος.
 Immorso, σα, ἑπ. βεβουλισμένος.
 Immortore, β. ἑν. παρανιθῆμι, αἰσάγω.
 Immeszaro καὶ-zzire, β. οὐδ. μαρτυρομαι, φθίρομαι. || —, β. ἑν. ἀπαλόνομαι.
 Immisarsi, β. ἄντ. ἐμβαθύνομαι τῷ λογισμῷ.
 Immillarsi, β. ἄντ. κολληλασιάζομαι.
 Immisoria, ἑπ. διγ. ὁ ἐπι-
 κείμενος ἢ προκείμενος, κατε-
 πύλων, μίγας, κρησπανάς.
 Immisoria, εὐσ. θ. τὸ ἐπικει-
 μένο, τὸ κατεπύλων, τὸ κρησπανάς.
 Immisericordiosamente, ἐπιβ.
 ἀνυπαίθετος, ἀσπλαγγχνος.
 Immisericordioso, σα, ἑπ. ἀ-
 νυπαίθετος, ἀσπλαγγχνος.
 Immisario, οὐσ. ἀρ. δεκάμενθ.
 Immisioso, εὐσ. θ. εἰσχώρησις.
 Immisioso, εὐσ. θ. μέγιστος, μ-
 μεξί.
 Immitto, τα, ἑπ. ἀμιγής, ἀ-
 μικτός, ἀσυγκρίτως.
 Immisurabile, ἑπ. διγ. ἄμε-
 τρος, ἀκαταμέτρητος.
 Immitare, β. ἑν. μιμοῦμαι.
 Immobile, ἑπ. διγ. ἀκίνητος, ἀ-
 μετακίνητος, μόνιμος.
 Immobile, οὐσ. θ. ἀκίνησις.
 || Μεταφ. σταθερότης, εὐσταθεία
 χαρακτῆρος.
 Immobiletarsi, β. ἄντ. ἀκινήτω.
 Immobilemente, ἐπιβ. ἀκινήτως
 σταθερῶς.

Immoderanza, οὐσ. θ. ἀκρί-
 τεια, τὸ ἀκρίτως.
 Immoderatamente, ἐπιβ. ἀκρί-
 τως, ἀκριβῶς, ὑπερβολικῶς.
 Immoderato, τα, ἑπ. ἄμετρος,
 ὑπέμετρος, ὑπερβολικός, ἀκρί-
 βήτος.
 Immodestamente, ἐπιβ. ἀνα-
 ὄτως, ἀσίμωτος, ἀσπερῶς, αἰσῶρῶς.
 Immodestia, εὐσ. θ. ἀναίδεια,
 ἀπειρία, τὸ ἀναίδες, τὸ ἀσπίστον.
 Immodesto, τα, ἑπ. ἀσπίστον,
 ἀσίμωτος, ἀναίδης, κακοήθης.
 Immolamento, οὐσ. ἀρ. θυσία.
 Immolare, β. ἑν. προσφέρειν
 σφέριον, θύω, θυσιάζω, σφαγιάζο-
 μαι, θυσίαν ποιῶ.
 Immolato, τα, ἑπ. θυσιασμένος.
 Immolatore, εὐσ. ἀρ. ἱεροθύτης.
 Immolazione, οὐσ. θ. ἡ τὸ θύ-
 ματος, σφαγή, σφαγιασμός, θυσία.
 Immolamento, οὐσ. ἀρ. θια-
 θροχθ, νοτία.
 Immollare, β. ἑν. βρέχειν, δια-
 βρέχειν, ὑγραίνω.
 Immondanza, οὐσ. θ. καὶ
 Immondizia, οὐσ. θ. βόπος, ἀ-
 καθαρότης, βέρβρος, τὰ οὐβάλα.
 || Μεταφ. εἰσῆχος, θνάσις.
 Immondo, da, ἑπ. ἀκαθάρτης,
 βρωπιός, αὐχκῆρος.
 Immorale, ἑπ. διγ. ὁ ἔνυ ἀρ-
 χῶν, ἄνευ ἠθικῆς, ἀνῆθικός, κα-
 κῶδης, φαῦλος.
 Immorato, β. οὐδ. ἰνδιετρίβω.
 Immortalare, β. ἑν. ἀθανάτιζω,
 ἀπαθανάτιζω, || —σι, β. ἄντ. ἀπᾶ-
 θανατίζομαι.

Immortale, ἑπ. διγ. ἀθάνατος,
 ἀβίωτος.
 Immortali, οὐσ. θ. ἀθανάσις,
 ἀβιώσις.
 Immortalmente, ἐπιβ. ἀθανάτως,
 ἀβιώτως, ἰθῶς.
 Immortificato, τα, ἑπ. ἀκαλυ-
 ψθέντως, ἀβυθιανός.
 Immortificazione, οὐσ. θ. τὸ
 ἐκαλυψθέντων.
 Immortire, β. οὐδ. ἐξοθεῖν,
 μετίνεσαι, σθῆναι.
 Immortuare, β. ἑν. ἐμὲλλω
 ἀργυροποιεῖν, ἀροματίζω.
 Immoto, τα, ἑπ. ἀκίνητος.
 Immundizia, οὐσ. θ. ὄρ. Im-
 mundizia.
 Immuo, ἑπ. διγ. κρονουιατός,
 ἄλλοι, ἀφορολόγητος, ἑλεύθερος.
 Immutabile, οὐσ. θ. ἀτέλειος, κ-
 ἐπίδοτος.
 Immutabile, ἑπ. διγ. ἀμετά-
 ἄλλα, ἀαλλοιωτός.
 Immutabilità, οὐσ. θ. τὸ ἀμε-
 τήθειον, τὸ ἀαλλοιωτόν.
 Immutabilmente, ἐπιβ. ἀμετα-
 ἄλλως, σταθερῶς.
 Immutare, β. ἑν. μεταβάλλω,
 μεταλλάσσω, ταυτὸ τῷ Mutare.
 Immutato, τα, ἑπ. μεταβέβλη-
 σις, μεταβλητός.
 Immutazione, οὐσ. θ. ἀμετα-
 ἄλλα, ἀμετατροπία, σταθερότης.
 Imo, οὐσ. ἀρ. τὸ κατώτατον
 μέρος, ὁ πυθμῆν, βυθός. || Da — a
 immo, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι πο-
 δῶν, ἀεὶ κῆρως. || —, τα, ἑπ.
 ἰκνήν, κατώτερος, βαθύς.

Impacchettare, β. ἑν. φακελῶ,
 συσκευάζω, συνδέω.
 Impacchiucchiare, β. ἑν. ῥο-
 παίνω, κολλῶ.
 Impacchiamento, οὐσ. ἀρ. ἑμ-
 πῆθον, κώλυμα. ὄρ. Impaccio.
 Impacchiato, ἑπ. διγ. βυθισμένος.
 Impacciato, β. οὐδ. ἐμπλέω,
 κωλύω, κρησπανάζω. || —σι, β.
 ἄντ. παραποδοῦμαι, ἀναμιγνύομαι,
 ἐπεμθεῖναι.
 Impacciato, γα, ἑπ. ἐχκῆρις,
 ἐκχλητικός, ἀσπῆρας.
 Impacciato, τα, ἑπ. περιπλοκῆς,
 κ. κρησπανάς.
 Impacciatore οὐσ. ἀρ. ἐκχῆρις.
 Impaccio, οὐσ. ἀρ. ἐμπόδιον,
 περιπλοκῆ, κέρματα ἀνύπληκτος.
 Impacciato, σα, ἑπ. περιπλοκῆς,
 πολυπράγμων.
 Impacciararsi, β. ἄντ. συσπῆ-
 νοῦμαι, κολλῶμαι.
 Impadronirsi, β. ἑν. ποιῶ κτήριον,
 ἀκόρον. || —σι, β. ἄντ. κυριεύω.
 Impadronito, τα, ἑπ. ὁ γέννη-
 μένος κύριος.
 Impadulamento, οὐσ. ἀρ. ἀ-
 νεξίλωσις, κελύπτωσις.
 Impadulare, β. οὐδ. ἀποβαλ-
 τοῦμαι, τελευτάζομαι, τυναγοῦμαι.
 Impadulato, τα, ἑπ. ἀπεκεί-
 λμησις, τελευτάσις.
 Impagnato, ἑπ. διγ. ἀνεκτί-
 μητος.
 Impagnato, β. ἑν. σελιδοποιῶ.
 Impagnacchia, οὐσ. θ. ἄπο-
 στρωμα τῶν ζώων ἀγόντων.
 Impagnare, β. ἑν. καλύπτω ἐξ

Impassibilità, ὄσμ. θ. ἀπάθεια, ἀναυθία, τὸ ἀνάλγητον.

Impassibilitate, ἰμπ. ἀπάθως.

Impassionare, ἰμπ. ἐν βλασφημία.

|| Προξενῶ πάθος.

Impassionevolezza, ὄσμ. θ. ἀπίθεια.

Impastamento, ὄσμ. ἀρ. μίγμα, φύραμα.

Impastare, ἰμπ. ἐν ζυμῷ, φύρα, ἀναδέω, κ. ζυμῶναι || Δασμίνω, κοκῶν || Ζωγράφω, ἐκτείνω τὸ χρώμαμα.

Impastato, ἰμπ. ἐν ζυμῷ, μίγμα, ἀναδέωθις. || Bone o mallo, ἰμπ. ἡ καλὴ ἢ ἡ κακὴ κρῆσις.

Impastatore, ὄσμ. ἀρ. φύραμα, μίγμα ἀροποιεῖς.

Impastatura, ὄσμ. θ. ζυμῶν, τὸ Impastamento.

Impasticezza, ἰμπ. ἐν ἀφαιρέσει παύσῃ. || Διοχῶν τὴ ἀφαιρέσει, ἀκούσιος.

Impatto, ἰμπ. ἐν κρούσει, ἀπέταξις. || ὄσμ. ἀρ. ἐπιπέταξις, ἐνάλγητος.

Impiacciare, ἰμπ. ἐν ἐκποσῇ, ἐνάλγητος.

Impastolare, ἰμπ. ἐν βάλῳ, πέδιλος ἐπὶ τῶν ἵππων, συμπέδιον, πέδιλόν, δέμα.

Impastojato, ἰμπ. ἐν ἀπαποδιδάσκῳ, ὃ ἐστὶν, ἄδω, ἰδὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων.

Impastura, ὄσμ. θ. τὸ μέρος τοῦ πύλλου τοῦ ἵππου, ἐν ὅσῳ προσδίδεται ἡ σίδη, μέτρον, ἰμπ.

Impasturare, ἰμπ. ἐν προσδιδῶν ἐν τῷ χόρῳ τῶν ἵππων.

Impatibilo, ἰμπ. διγ. ἀπαθῆ, ἀνάλγητος.

Impatiore, ἰμπ. ὄσμ. ἐπιπέταγμα ἐπιπέταγμα, εἰς τὴν παρτίδα.

Impallare, ἰμπ. ὄσμ. τοῦ χρέους ἀπαλλάττομαι ἰμπ. κούβια, τὰς τῶν Paltaro.

Impallo, ὄσμ. ἀρ. ἡ τῶν ζῶων κοίτη, ὑπόστρωμα.

Imparante, ἰμπ. διγ. ἐξομολογῶ, ὁμολογῶ.

Imparare, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ἐκμάθει, ὄσμ. ἰμπ. ὄσμ. φουδῶναι, ἐκτελέσθαι.

Imparato, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ἡ ἀνοτήρως.

Imparato, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ὁ ἀνέτης, ὁ ἀνοτήρως.

Imparante, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ὁ ἀνέτης, ὁ ἀνοτήρως.

Imparato, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ὁ ἀνέτης, ὁ ἀνοτήρως.

Imparato, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ὁ ἀνέτης, ὁ ἀνοτήρως.

Imparato, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ὁ ἀνέτης, ὁ ἀνοτήρως.

Imparato, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ὁ ἀνέτης, ὁ ἀνοτήρως.

Imparato, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ὁ ἀνέτης, ὁ ἀνοτήρως.

Imparato, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ὁ ἀνέτης, ὁ ἀνοτήρως.

Imparato, ἰμπ. ἐν ἐκμάθει, ὁ ἀνέτης, ὁ ἀνοτήρως.

Impeccabile, ἰμπ. διγ. ἀναμάρτητος.

Impeccabilità, ὄσμ. θ. τὸ ἀναμάρτητον, ἀναμάρτησις.

Impeccare, ἰμπ. ἐν ἀναμάρτησει, ἀναμάρτησις.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impeccato, ἰμπ. ὄσμ. ὁ ἀναμάρτητος.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impegno, ὄσμ. ἀρ. ὑποχρέωσις, ἀποχρέωσις.

Impeditio, εὐθ. θ. τὸ ἀπε-
ποιήσαν, τὸ ἀπαγορεύον.

Impeditivus, ἄντ. κτλ.
ἐπιπλάτ. || — ῥ. ἴν. κομῶν διὰ
πτερόν.

Impedimentum, τὸ, ἴν. ἔξ.
κομῶν τὸ ἐκ δόξων πτερόν.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀπο-
τρέχειν, ἀποτρέφειν || ἴν. ἔξ.
πτερόν || — ῥ. ἴν. ἀπο-
τρέφειν.

Impennata, εὐθ. θ. ἄντ. ῥ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impennato, τὰ, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impennatura, εὐθ. θ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impennellare, ῥ. ἄν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impensabile, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impensabile, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impensabile, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impensabile, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperadore, εὐθ. ῥ. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperare, ῥ. εὐθ. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperativo, τὰ, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperatore, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperatoriale, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperatorio, τὰ, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperabile, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperabile, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperabile, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperabile, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperabile, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Imperabile, εὐθ. ἴν. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impedire, εὐθ. ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

Impugnabile, ἴν. ἀντ. ἀντ.
ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ. ἀντ.

—, ἢ οὐδ', καί-τι, ἢ. ἀντ. περι-
πλάττωμαι εἰς τὴν φρενῶν.

Incarpestentia, οὐσ. θ. ἡ φρενῶ-
ν, ἢ ἐν τῷ κρητῷ περιπλοκῇ
καὶ τῷ ἐκ τούτου γινόμενον συ-
μῆτον, ἢ τὴς πιδος πληγῇ.

Incarpiscere, ἢ. ἐν. ἐγγράφω τι
μετα τῶν ἄλλων τῆς συμφορῆς.

Incarpescere, ἢ. οὐδ'. καί - σι, ἢ.
ἀντ. ἀπερξένουμα ἡλιθιότητι.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν, ἢ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpta, ἢ. οὐδ'. καί - σι, ἢ. ἀντ.
ἐμπέτω εἰς περὶ τῶν πρῶ-
των, κ. ἀνοσιπύτω. || Συμπί-
πτει τύχαις. || Ἐνδομαί εφε-
τεριδα. || —, ἢ. ἐν. παρῆσθαι, ||
Ἰεριστῆ ἀνω.

Incarpellare, ἢ. ἐν. τὴν πύλον,
περιβάλλω, καλύπτω, περιστρι-
φω. || Ναυτ. τὴν πύλον τοῦς πρώ-
τους ἐπι τοῦ ἰστού. || —, ἢ. ἀντ.
ταυτῶσμον.

Incarpellato, τῶ ἐπὶ δ' ἐν πύ-
λον περιβάλλω ἡ ἀνω.

Incarpellatura, οὐσ. θ. Ναυτ.
ἢ τῶν πρώτων ἀρβυλῶν.

Incarpellata, ἢ. ἐν. πύλον
ἐκ τῶν ἐνδομα μοναχῶν. || —
σι, ἢ. ἀντ. τὴν βλον μοναχῶν ἀ-
παρξίται.

Incarpiare, ἢ. ἐν. δέξω, σφάγγω,
περιπλέκω τι διὰ βράβων ἢ ἄμ-
μάτων.

Incarpi, οὐσ. ἀρ. παρῆσι, ἐν-
δρα, ἀπάτω.

Incarpiscere, ἢ. ἐν. ὄρ. In-
carpiscere.

Incarpiscere, ἢ. ἀντ. ταυτῶ-
σμον τῷ Incarpiscere.

Incarpiscere, τῶ ἐπὶ δ' ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpiscere, ἢ. ἀντ. ὄρ. In-
carpiscere.

Incarpare, ἢ. οὐδ'. ὑπερτιμῶμαι,
κ. ἀπαρξένουμα ταυτῶσμον τῷ In-
carpare.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἀμ-
θῶνα τῷ χρώμα ἀνθρώπου.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι ἐπὶ σφῶν.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpta, ἢ. ἐν. φορτῶν ταυτῶ-
σμον τῷ Incarpta.

Incarptio, οὐσ. θ. φορτῶν.
ἢ οὐσ. κἀνδομαί.

Incarptio, οὐσ. ἀρ. κἀ-
νδομαί. || Χειρῶν ἐμβολῇ μέ-
σων εἰς ἄλλω.

Incarptio, ἢ. ἐν. φυλακῆς
καταστῶν.

Incarptio, οὐσ. θ. ὄρ. In-
carptio.

Incarpio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Incarpio.

Incarpio, οὐσ. θ. φορτῶν.

Incarpio, ἢ. ἐν. φορτῶν. ||
ἀλιτῶμαι, κατηγορῶ. || Ἀειδῶν,
ἰσοφρῶν.

Incarpio, οὐσ. ἀρ. φορτῶν, βί-
ρος. || Ἰσχυρῶν. || Φόρος
ἐν ὄχλοις. || Χρῆτος, καὶ ἄλλων. ||
Προσβολῇ, ὑβρις, ἀντιμῆτι.

Incarpio, οὐσ. θ. ἢ φορτῶν
τῆς σαρκὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ὄρ.
τοῦ προσώπου. || Ἐνοσπύτω.

Incarpare, ἢ. ἐν. ἐπιφῶρα ἐν-
σπύτω, σαρκῶ. || Ἐμπερξένουμα,
καρπῶ ἄλλω εἰς τὴν σάρκα. || Πα-
ριστήμι φρενῶν, τελεσιποιῶ. ||
—, ἢ. οὐδ'. καί - σι, ἢ. ἀντ. ἐν-
σπύτω ἢ ἀνθρώπῳ.

Incarpare, τῶ ἐπὶ δ' ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpare, ἢ. ἀντ. ὄρ. In-
carpare.

Incarpare, ἢ. οὐδ'. ἀμ-
θῶνα τῷ χρώμα ἀνθρώπου.

Incarpare, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι ἐπὶ σφῶν.

Incarpare, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpta, ἢ. ἐν. φορτῶν ταυτῶ-
σμον τῷ Incarpta.

Incarptio, οὐσ. θ. φορτῶν.
ἢ οὐσ. κἀνδομαί.

Incarptio, οὐσ. ἀρ. κἀ-
νδομαί. || Χειρῶν ἐμβολῇ μέ-
σων εἰς ἄλλω.

Incarptio, ἢ. ἐν. φυλακῆς
καταστῶν.

Incarptio, οὐσ. θ. ὄρ. In-
carptio.

Incarpio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Incarpio.

Incarpio, οὐσ. θ. φορτῶν.

Incarpio, ἢ. ἐν. φορτῶν. ||
ἀλιτῶμαι, κατηγορῶ. || Ἀειδῶν,
ἰσοφρῶν.

Incarpio, οὐσ. ἀρ. φορτῶν, βί-
ρος. || Ἰσχυρῶν. || Φόρος
ἐν ὄχλοις. || Χρῆτος, καὶ ἄλλων. ||
Προσβολῇ, ὑβρις, ἀντιμῆτι.

Incarpio, οὐσ. θ. ἢ φορτῶν
τῆς σαρκὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ὄρ.
τοῦ προσώπου. || Ἐνοσπύτω.

—, ἢ. οὐδ', καί-τι, ἢ. ἀντ. περι-
πλάττωμαι εἰς τὴν φρενῶν.

Incarpiscere, ἢ. ἐν. ἐγγράφω τι
μετα τῶν ἄλλων τῆς συμφορῆς.

Incarpescere, ἢ. οὐδ'. καί - σι, ἢ.
ἀντ. ἀπερξένουμα ἡλιθιότητι.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν, ἢ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpta, ἢ. οὐδ'. καί - σι, ἢ. ἀντ.
ἐμπέτω εἰς περὶ τῶν πρῶ-
των, κ. ἀνοσιπύτω. || Συμπί-
πτει τύχαις. || Ἐνδομαί εφε-
τεριδα. || —, ἢ. ἐν. παρῆσθαι, ||
Ἰεριστῆ ἀνω.

Incarpellare, ἢ. ἐν. τὴν πύλον,
περιβάλλω, καλύπτω, περιστρι-
φω. || Ναυτ. τὴν πύλον τοῦς πρώ-
τους ἐπι τοῦ ἰστού. || —, ἢ. ἀντ.
ταυτῶσμον.

Incarpellato, τῶ ἐπὶ δ' ἐν πύ-
λον περιβάλλω ἡ ἀνω.

Incarpellatura, οὐσ. θ. Ναυτ.
ἢ τῶν πρώτων ἀρβυλῶν.

Incarpellata, ἢ. ἐν. πύλον
ἐκ τῶν ἐνδομα μοναχῶν. || —
σι, ἢ. ἀντ. τὴν βλον μοναχῶν ἀ-
παρξίται.

Incarpiare, ἢ. ἐν. δέξω, σφάγγω,
περιπλέκω τι διὰ βράβων ἢ ἄμ-
μάτων.

Incarpi, οὐσ. ἀρ. παρῆσι, ἐν-
δρα, ἀπάτω.

Incarpiscere, ἢ. ἐν. ὄρ. In-
carpiscere.

Incarpiscere, τῶ ἐπὶ δ' ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpiscere, ἢ. ἀντ. ὄρ. In-
carpiscere.

Incarpare, ἢ. οὐδ'. ὑπερτιμῶμαι,
κ. ἀπαρξένουμα ταυτῶσμον τῷ In-
carpare.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἀμ-
θῶνα τῷ χρώμα ἀνθρώπου.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι ἐπὶ σφῶν.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpare, ἢ. ἐν. ἐπιφῶρα ἐν-
σπύτω, σαρκῶ. || Ἐμπερξένουμα,
καρπῶ ἄλλω εἰς τὴν σάρκα. || Πα-
ριστήμι φρενῶν, τελεσιποιῶ. ||
—, ἢ. οὐδ'. καί - σι, ἢ. ἀντ. ἐν-
σπύτω ἢ ἀνθρώπῳ.

Incarpare, τῶ ἐπὶ δ' ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpare, ἢ. ἀντ. ὄρ. In-
carpare.

Incarpare, ἢ. οὐδ'. ἀμ-
θῶνα τῷ χρώμα ἀνθρώπου.

Incarpare, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι ἐπὶ σφῶν.

Incarpare, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpta, ἢ. ἐν. φορτῶν ταυτῶ-
σμον τῷ Incarpta.

Incarptio, οὐσ. θ. φορτῶν.
ἢ οὐσ. κἀνδομαί.

Incarptio, οὐσ. ἀρ. κἀ-
νδομαί. || Χειρῶν ἐμβολῇ μέ-
σων εἰς ἄλλω.

Incarptio, ἢ. ἐν. φυλακῆς
καταστῶν.

Incarptio, οὐσ. θ. ὄρ. In-
carptio.

Incarpio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Incarpio.

Incarpio, οὐσ. θ. φορτῶν.

Incarpio, ἢ. ἐν. φορτῶν. ||
ἀλιτῶμαι, κατηγορῶ. || Ἀειδῶν,
ἰσοφρῶν.

Incarpio, οὐσ. ἀρ. φορτῶν, βί-
ρος. || Ἰσχυρῶν. || Φόρος
ἐν ὄχλοις. || Χρῆτος, καὶ ἄλλων. ||
Προσβολῇ, ὑβρις, ἀντιμῆτι.

Incarpio, οὐσ. θ. ἢ φορτῶν
τῆς σαρκὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ὄρ.
τοῦ προσώπου. || Ἐνοσπύτω.

—, ἢ. οὐδ', καί-τι, ἢ. ἀντ. περι-
πλάττωμαι εἰς τὴν φρενῶν.

Incarpiscere, ἢ. ἐν. ἐγγράφω τι
μετα τῶν ἄλλων τῆς συμφορῆς.

Incarpescere, ἢ. οὐδ'. καί - σι, ἢ.
ἀντ. ἀπερξένουμα ἡλιθιότητι.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν, ἢ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpta, ἢ. οὐδ'. καί - σι, ἢ. ἀντ.
ἐμπέτω εἰς περὶ τῶν πρῶ-
των, κ. ἀνοσιπύτω. || Συμπί-
πτει τύχαις. || Ἐνδομαί εφε-
τεριδα. || —, ἢ. ἐν. παρῆσθαι, ||
Ἰεριστῆ ἀνω.

Incarpellare, ἢ. ἐν. τὴν πύλον,
περιβάλλω, καλύπτω, περιστρι-
φω. || Ναυτ. τὴν πύλον τοῦς πρώ-
τους ἐπι τοῦ ἰστού. || —, ἢ. ἀντ.
ταυτῶσμον.

Incarpellato, τῶ ἐπὶ δ' ἐν πύ-
λον περιβάλλω ἡ ἀνω.

Incarpellatura, οὐσ. θ. Ναυτ.
ἢ τῶν πρώτων ἀρβυλῶν.

Incarpellata, ἢ. ἐν. πύλον
ἐκ τῶν ἐνδομα μοναχῶν. || —
σι, ἢ. ἀντ. τὴν βλον μοναχῶν ἀ-
παρξίται.

Incarpiare, ἢ. ἐν. δέξω, σφάγγω,
περιπλέκω τι διὰ βράβων ἢ ἄμ-
μάτων.

Incarpi, οὐσ. ἀρ. παρῆσι, ἐν-
δρα, ἀπάτω.

Incarpiscere, ἢ. ἐν. ὄρ. In-
carpiscere.

Incarpiscere, τῶ ἐπὶ δ' ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι.

Incarpiscere, ἢ. ἀντ. ὄρ. In-
carpiscere.

Incarpare, ἢ. οὐδ'. ὑπερτιμῶμαι,
κ. ἀπαρξένουμα ταυτῶσμον τῷ In-
carpare.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἀμ-
θῶνα τῷ χρώμα ἀνθρώπου.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι ἐπὶ σφῶν.

Incarponere, ἢ. οὐδ'. ἰσχυρο-
ποιεῖν ἡ ἰσχυρίζεσθαι.

μού, κατακείω τινά. || —, σα, ἐπ. πυρπολημένος, ἀρημαμένος.
 Incensurabile, ἐπ. διγ. ἀνεπίληπτος, ἀμωμωτος.
 Incensura, οὐσ. ἀρ. κέντρον, ἐπίθεμα, ἀφ' ἧς, καθ' ἧς, κεντρικαί, προτροπή. || Ὀλιγτρον.
 Incensore, οὐσ. ἀρ. παραυντής.
 Incensura, ὁ. ἐντ. συγκαταδρομια.
 Incerrare, ὁ. ἐν. δέω δε κλύσω, δεσμού. || —, ἐπ. ἐντ. σπυλαίονται ἐπὶ δένδρων.
 Incerrare, ὁ. ἐν. χρίω ἐκ κήρου, κήρω.
 Incerrata, οὐσ. ὁ. βόθρ' κίσεω μίνη, κ. μουσική.
 Incorato, οὐσ. ἀρ. κηρύττον.
 Incoratura, οὐσ. ὁ. ἀφ' ἡμά, κήρωσι.
 Incorcorarsi, ὁ. ἐντ. ἀγαθὸν ἰδύμαι ὡς κέρβερος.
 Incorchiare, ὁ. ἐν. Ὀρ. Ἀδ. cerechiare.
 Incorcinare, ὁ. ἐν. τίσθημι σπυράνην τριχίναν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τινός.
 Incorcorare, ὁ. οὐδ. ἔξω, ἐκινῶ ἐπὶ οἴνου.
 Incorrugliare, ὁ. ἐν. διαρῶ διαπλοκάρων.
 Incertare, ὁ. ἐν. συνδέω, συναρμόζω. || Εκμισθῶ, ἐνοικιάζω. || Ἀρροδῶνα διδάσκει.
 Incertamento, ἐπίθ. ἀβεβαιός, ἀμφιβολία.
 Incertano, να, ἐπ. ταυτὸ τῷ incerto.

Incertainza, οὐσ. ὁ. καὶ Incertitudine, οὐσ. ὁ. ἀβεβαιότης, τὸ ἀμφίβητον, ἀμφιβολία.
 Incerto, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀβέβαιον, τὸ ἀδύλον. || Τυχαιόν, ἔτακτον ὄφλημα. || —, τα, ἐπ. ἀβέβαιος, ἀμφίβητος, ἀμφιβολία.
 Inceso, οὐσ. ἀρ. καυτήριον, κ. φουγτανέλλω. || —, σα, ἐπ. ἀνημίμινος, κακαυμένος.
 Incettare καὶ ricare, ὁ. ἐν. προστάτω, κ. σκονιάπτω, || ἐκκαλύπτω ἐκ γλῶσσης. || —, ὁ. οὐδ. αὐθάνω, βλαστάνω, πελασπληνίζομαι.
 Incessabile, ἐπ. διγ. ἀπύστος, συνεχής, ἐνδραχτής.
 Incessabilezza, οὐσ. ὁ. τὸ ἀκράταυστον.
 Incessabilmente, ἐπίθ. ἀκράταυστος, ἀδραχίσιμος.
 Incossabile, ἐπ. διγ. ταυτὸ τῷ incossabile.
 Incossantamento, ἐπίθ. Ὀρ. Incossabilemente.
 Incossante, ἐπ. διγ. ταυτὸ τῷ Incossabile.
 Incossanza, οὐσ. ὁ. τὸ ἀκράταυστον, συνεχής.
 Incossibile, ἐπ. διγ. ἀπαρχήριτος.
 Incossa, οὐσ. ἀρ. βέβαιος.
 Incostare, ὁ. ἐν. ἀνεπίτημι, τα. ἑάλω εἰς κόνιστρον.
 Incosto, οὐσ. ἀρ. ἀκρομίσθια. || —, τα, ἐπ. ἀκρομίσθια. || Διμυχρός, ἀκαθάριτος.

Incossamento, ἐπίθ. αἰμομακίαι, ἐν αἰμομίσθια.
 Incostoso, ἐπ. ἐπιμακρομίσθια.
 Incolla, οὐσ. ὁ. ἀγορά πρὸς μεταπώλησιν.
 Incettare, ὁ. ἐν. ἀγοράζω πρὸς μεταπώλησιν.
 Incettatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀγοράζων πρὸς μεταπώλησιν, μεταπράτης.
 Inciovardaro, ὁ. ἐν. ταυτὸ τῷ Chiavardaro.
 Inciavara, ὁ. ἐν. κλείω, ἐν κλείω, κλειδῶ. || Εὐπεδίω. || Εὐμφο.
 Inciavistolare, ὁ. ἐν. κλειδῶ, μολῶ, μολαδῶ. || Δεσμεύω.
 Incielere, ὁ. ἐν. ἐρωτῶ. || Ἐζητῶ, ἀνερωτῶ, ἀναζητῶ. || Ἀνακρίνω.
 Inciellitore, οὐσ. ὁ. Ὀρ. Inciellatore.
 Inciesta, οὐσ. ὁ. ἐρώτω, ἐζητῶ ἀνάγκησι. || Ἐπιζητῶσις ἐπὶ ἐκτρομυκῶτων.
 Inciamento, οὐσ. ἀρ. κλίσις τῆς κεφαλῆς, ταπεινώσις. || Ρόπη, τάσις.
 Incinare, ὁ. ἐν. κλίω, ταπεινῶ. || Καμεινῶ, κυρτῶ. || —, ὁ. οὐδ. καί—σι, ὁ. ἐντ. ἀσπάζομαι, χαρῆν κλίωσιν τὴν κεφαλὴν. || Ἐπικνωῶ ὀρεκτικῶ, συναινῶ, συγκατανῶ. || Ἐπίκνω, κλίω εἰς τι.
 Incinata, οὐσ. ὁ. προσκύνησις χαιρτικῆς.
 Incinato, τα, ἐπ. ὁ κλίων, ἐπικλινής. || Ταπεινός, ὀρεκτικῆς.

Inclinatura, οὐσ. ὁ. κάμψις, κάμψις.
 Inclinazione, οὐσ. ὁ. κλίσις, ἐπικλίσις. Ὀρ. Inclinatione.
 Inclinavoile, ἐπ. διγ. ἀπρόβητος, ὁ ἀπρόβητος.
 Inclinatione, ἐπίθ. μὲτὰ κλίσεως, ἐπιβέβητος. || Ταπεινός.
 Inclino, οὐσ. ἀρ. ἀσπάζομαι, προσαγάγομαι, χαιρτικῆς. || Νοστάγιος. || —, να, ἐπικλινής.
 Inclinoizzo, τα, ἐπ. (ὀρεκ.) ὁ μικρὸν τι ἐπικλινής.
 Inclioda, οὐσ. ὁ. Ὀρ. Acclioza.
 Incliozatore, οὐσ. διγ. θαλάσσιος, γυνὴ ἐρωτότροπος, κερδία βαρβάρητος.
 Incliodamento, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Conficcamento, Incastramento.
 Incliodare, ὁ. ἐν. καθήλω, καρφίω. || — un calce, τακτολόγ καθήλω, ἀνάλω, ἐμφοίτω.
 Incliodato, τα, ἐπ. ἐνκλω, κ. κερφωμῆτος.
 Incliodatore, οὐσ. ἀρ. τίσσις, οὐσ. ὁ. ὁ καθήλω, κ. κερφωμῆτος.
 Incliodatura, οὐσ. ὁ. καθήλω, κ. ἐνκλω, κ. κερφωμῆτος. || Πλακὴ γὰ τοῦ ποδός. Ἰπκαυ.
 Incliostrare, ὁ. ἐν. ῥυπαίνω, κελῶ, κελῶ.
 Incliostrato, οὐσ. ἀρ. κελῶ, κ. κελῶ.
 Incliostrato, οὐσ. ἀρ. κελῶ, κ. κελῶ. || Ὁδός οὐκίσις.
 Incliostrato, ὁ. ἐν. ἀγκλω, συγκαλωῶ ἐμπρελαμένω.
 Incliostratore, οὐσ. ἀρ. κελῶ, ὁ. ὁ ἀγκλω, ὀρεκτικῆς.

Incompartibile, ἢ, διγ. ἀδια-
ρίκτος, ἀχώριστος.

Incompatibile, ἢ, διγ. ἀντι-
τάξας, ἀσυμβατός, ἀσυμβα-
τός.

Incompatibilit, ους, θ. ἀντι-
τάξαι, τὸ ἀσυμβατικόν, τὸ ἀσυ-
μβατικόν, ἰναντιότης.

Incompensabile, ἢ, διγ. ὁ ἀ-
νισότης ἀνεκδικητός, ὁ μὴ ἀνεκ-
δικητός.

Incompotente, ἢ, διγ. ἀνα-
πόνητος, ἀκατάλληλος.

Incomprehensibile, ἢ, διγ. ἀ-
κατάληπτος, ἀκατάληπτος.

Incompetenza, ους, θ. ἀνα-
πόνητος, τὸ ἀναπόνητον ἐπὶ δι-
ακρίσει.

Incompiuto, ἢ, ἐκ. ἀτελής,
ἀνετέλεστος.

Incomplesso, ἢ, ἐκ. ἀμείωτος,
ἀμείωτος, ἀσύνπληκτος.

Incomportabile, ἢ, διγ. ἀντι-
τάξας, ἀνυπόφορος.

Incomportabile, ἢ, διγ. ἀν-
τάξας, ἀνυπόφορος.

Incompartibile, ἢ, διγ. ὀρ-
θόπερος.

Incompositabile, ἢ, διγ. ἀσυ-
νθέτως, ἀτάξιον.

Incomposito, ἢ, ἐκ. τμήτου τῷ
ἐπισημίστω.

Incompossibile, ἢ, διγ. ὀρ-
θόπερος.

Incompartibile, ἢ, διγ. ἀντι-
τάξας, ἀνυπόφορος.

Incompostabile, ἢ, διγ. ἀσυ-
νθέτως, ἀτάξιον.

Incomprendibile, ἢ, διγ. καὶ
Incomprensibile, ἢ, διγ. ἀ-
κατάληπτος, ἀκατανόητος, ἢ ἄλ-
λόκοτος.

Incomprensibilit, ους, θ. τὸ
ἀκατάληπτον, τὸ ἀκατανόητον.

Incomprensibilitate, ἢ, διγ. ἀ-
κατάληπτος, ἀκατανόητος.

Incompressione, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, τὸ ἀκατανόητον.

Incomprensivamente, ἢ, διγ. ὀρ-
θόπερος.

Incomproso, ἢ, ἐκ. ἀμείω-
τος, ἀσύνπληκτος.

Incomunicabile, ἢ, διγ. ἀ-
κοινωνητός, ἀδιακοινωνητός.

Inconcepibile, ἢ, διγ. ἀκα-
τάληπτος, ἢ ἀκατανόητος.

Inconcepibile, ἢ, διγ. ὁ ἀκα-
τάληπτος, ἢ τὸ ἀκατανόητον.

Inconcessa, ἢ, ἐκ. ἀνυπό-
φοτος, ἀπαραπόνητος.

Inconciliabile, ἢ, διγ. ἀκα-
τάληπτος, ἀσυμβατικός, ἀπανάτος.

Inconquisto, ἢ, ἐκ. ἀνυπό-
φοτος, ἀπρόσιτος.

Inconfidenza, ἢ, διγ. ἀμεί-
ωτος, ἀσύνπληκτος, ἀπρόσιτος.

Incauto, ἢ, ἐκ. ἀνεπίσημος,
ἀπρόσιτος.

Incauto, ἢ, ἐκ. ἀνεπίσημος,
ἀπρόσιτος.

Incauto, ἢ, ἐκ. ἀνεπίσημος,
ἀπρόσιτος.

Incauto, ἢ, ἐκ. ἀνεπίσημος,
ἀπρόσιτος.

Incauto, ἢ, ἐκ. ἀνεπίσημος,
ἀπρόσιτος.

Incauto, ἢ, ἐκ. ἀνεπίσημος,
ἀπρόσιτος.

Inconfidente, ἢ, διγ. ἀπίστος,
ἀπίστος.

Inconfidenza, ους, θ. ἀπίστια,
ἀπίστια.

Inconfingibile, ἢ, διγ. καὶ
Inconfornabile, ἢ, διγ. ἀσυ-
μπίστοτος.

Inconfutabile, ἢ, διγ. ἀσυ-
μπίστοτος, τὸ ἀσυνάμαρτον.

Inconfutabile, ἢ, διγ. ἡ συ-
μπίστως ἀνεπίθετος, ἀσυνάμαρτος.

Incongiunto, ἢ, ἐκ. ἀσύνπλη-
κτος, ἀσύνπληκτος.

Incongruo, ἢ, ἐκ. ἀκατά-
ληπτος, ἀπρόσιτος, ὁ ἀπρόσιτος ὁλοκλήρως.

Incongruamente, ἢ, διγ. ἀ-
πρόσιτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Incongrua, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Inconsiderabile, ἢ, διγ. ἀ-
κατάληπτος, ἢ ἄλλοκοτος.

Inconsideratamente, ἢ, διγ. ἀ-
πρόσιτος, ἀπρόσιτος.

Inconsideratezza, ους, θ. ἀκα-
τάληπτος, ἀπρόσιτος.

Inconsiderato, ἢ, ἐκ. ἀπρό-
σιτος, ἀπρόσιτος, ἀπρόσιτος.

Inconsiderazione, ους, θ. ἀπρό-
σιτος, ἀπρόσιτος, ἀπρόσιτος.

Inconsistente, ἢ, διγ. ὁ ἀδι-
κῶς καταθῆς, ἀπρόσιτος.

Inconsistibilmente, ἢ, διγ. ἀπρό-
σιτος, ἀπρόσιτος.

Inconsolito, ἢ, ἐκ. ἀπρόσιτος,
ἀπρόσιτος.

Inconsolazione, ους, θ. ἀπρό-
σιτος, ἀπρόσιτος, ἀπρόσιτος.

Inconstante, ἢ, διγ. τμήτου
τῷ ἐπισημίστῳ.

Inconstanza, ους, θ. ἀκατά-
ληπτος, ἀπρόσιτος.

Inconstanza, ους, θ. ἀκατά-
ληπτος, ἀπρόσιτος.

Inconstanza, ους, θ. ἀκατά-
ληπτος, ἀπρόσιτος.

Inconstanza, ους, θ. ἀκατά-
ληπτος, ἀπρόσιτος.

Inconstanza, ους, θ. ἀκατά-
ληπτος, ἀπρόσιτος.

Inconstanza, ους, θ. ἀκατά-
ληπτος, ἀπρόσιτος.

Inconstanza, ους, θ. ἀκατά-
ληπτος, ἀπρόσιτος.

Inconstanza, ους, θ. ἀκατά-
ληπτος, ἀπρόσιτος.

Inconstanza, ους, θ. ἀκατά-
ληπτος, ἀπρόσιτος.

Incontaminabile, ἄκ. διγ. ἀμύ-
λωντος, ἀδιάφθορος.

Incontaminabile, ἐπιρ. ἀ-
μύλωντος, ἀγνώστου.

Incontaminatissimo, ὁσ. θ. ἀμύ-
λωντος, καθαρότης, τὸ ἀμύλωντον.

Incontaminato, ἰα. ἐπ. ἀμύ-
λωντος, ἀμύλωντος, καθαρὸς, ἀγνός.

Incontaminato, ἐπιρ. ἐν τῷ ἀμύ-
λωντῳ, παραχρῆμα, παρῶν.

Incontaminabile, ἐκ. διγ. ἀπλη-
ροῦτος, ἀκαρπώτος.

Incontaminabile, ὁσ. θ. ἀπλη-
ροῦτος, τὸ ἀκαρπώτον.

Incontaminabile, ἄκ. διγ. ἀνεμ-
ευσθήκετος, βεβαιός.

Incontaminabile, ἐπιρ. ἀ-
γαμψοθήκετος, βεβαιός.

Incontamento, ἐκ. διγ. ἀπρηξ-
ίας, ἐπιρ. περιουσίας, παραχρῆμα.

Op. Incontamento.

Incontinente, ὁσ. θ. ἀκρατία,
ἀκολασία. || Τρυφή.

Incontinencia, ὁσ. θ. ἀκρατία,
τὸ ἀνοτήριον.

Incontinia, ἰα. ἐπ. ἀκαλλυπι-
σῆς, ἀκούσιος.

Incontinia, παρ. κατὰ, ἐναντί-
ον πρός. || All. — ἀκρατία, ἐπιρ. ἀ-
ναντίον ἀντι, ἀναντι.

Incontraffabile, ἐκ. διγ. ἀ-
παραποισίμως ἀνεπίβλητος, δυσ-
παραποιήτος.

Incontramento, ὁσ. ἀρ. συν-
μιλλία, συνέντευξις, συνάντησις.

Incontrato, ἰ. ἐν. ἀνεπαύτως,
συνάντις, ἐπιτοχάτως. || — ρ. οὐδ.
συνέλιπναι, ἐπίρημα. || — σι, ρ.

ἀντ. συγκρούομαι. || — εἰ ἢ ἡ
πῦντις, συνέρχομαι ἐπὶ τὸ αὐτό.

Incontrastabile, ἐκ. διγ. ὄρ.
Incontrastabile.

Incontrastabile, ἐπιρ. ἀνεμ-
ευσθήκετος, ἀδιαφιλονεικία.

Incontrastato, ἰα. ἐπ. ἀνεμ-
ευσθήκετος, ἀδιαφιλονεικίως.

Incontro, ὁσ. ἀρ. συνέντευξις,
|| Εὐκαίρια, πιστοσύνη. || Σχί-
σθουσις. || — παρ. κατὰ, ἐν-
αντιπρὸς. || — ἐπιρ. ἐναντίον ἀντι.

Incontrovarsi, ὁσ. ἰα. ἀντι-
ἀναμειψιθήκετος.

Incontroveribile, ἐκ. διγ. ἀ-
ταρκαχῆς, προσήλιος.

Incontroveribile, ἐπιρ. ἀ-
καταρκαχῆς, προσήλιος.

Inconturbabile, ἐκ. διγ. ἀ-
ταρκαχῆς, ἡσυχος.

Inconveniente, ἐκ. διγ. ἀπει-
ρήσις, ἀσχημῶν ἀναρπώτος.

Inconvenienza, ὁσ. θ. ἀ-
πρέπεισις, τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀτετα-
τόν.

Inconveniente, ὁσ. ἀρ. ἀνομι-
ατότητα, ἀκαίρια. || Σχίσθαι,
προσδοκῆτον. || Ἀκαίρια. || —
ἐκ. διγ. ταυτὸ τῷ Inconveniente.

Inconveniente, ἐπιρ. ἀ-
τόπως, ἀπείριστος, ἀκαίριος.

Inconvenienza, ὁσ. θ. Op. In-
conveniente.

Inconversabile, ἐκ. διγ. ἀ-
ναντίως, ἀπρόσβλητος.

Inconvincibile, ἰα. διγ. ἀ-
τάπειστος, ἀνεψθεγμένος, ἀνίκητος.

Inconvincente, ὁσ. θ. ἀ-
νίκησις, ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη.

Incorporabile, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporabile, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorato, ἰ. ἐν. πείθω, τίτω
ἐν τῷ νοῦν. || — ρ. οὐδ. κατὰ
τὴν βύλην.

Incoramento, ὁσ. ἰρ. Πλοῦσι-
ζῆτων χερῶν τήνοσι, χορδοτονία.

Incorato, τὰς χερδας τήνωσι,
χερδία ἔργων μουσικῶν, χορ-
δοτονία γὰρ δὲ βάλλα. || — ρ. οὐδ.
καί — σι, ρ. ἀντ. τήνοσι, σκλη-
ρύνεται.

Incordato, ἰα. ἐπ. ἐν χερδας
ἐκ μουσικῶν ἔργων.

Incordatura, ὁσ. θ. αἱ χερδαὶ
ἔργων καὶ ἡ ἐπιτοχία αὐτῶν.

Incorozzato, ἰα. ἐπ. ἐπιτοχίω-
μένης ἀπὸ ἄλλου.

Incorozzo, ἰ. ἐν. κέρατα ἐν-
βάλλα, κ. κερατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incoruto, ἰ. ἐκ. κέρατις, κερ-
ατόβη.

Incorporamento, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorporato, ἰ. ἐν. ἐνιοχίω,
ἐπιτοχάτως, ἐνδεδέχθη. || — σι, ρ.
ἀντ. ἐνδεδέχθη.

Incorruibilemente, ἐπιβ. ἀ-
εταπόθεως, ἀδωροδικήτως.

Incorruzione, εὐσ. θ. ἀπεραιό-
της. || Τελείωσις.

Incorvo, εὐσ. ἀρ. συνάντησις.
|| —ει, ἐπ. περιπεδιώνησι κάκου.

Incorvatura, β. ἐν. περιουλήθις,
διὰ παραπείσματός τ' αὐτοῦ τῆ
Aereolinae.

Incospicuo, εὐα. ἐπ. ἀφανής,
ἀφανής.

Incostante, ἐπ. διγ. ἀστάτης,
ἀσταθής.

Incostantamento, ἐπιβ. ἀστα-
τως, ἀσταθῶς.

Incostanza και Inconstanzia,
εὐσ. θ. ἀστασία, κωφότης.

Incostato, ιδ. ἐπιβ. γέννημένος
κύταλον ἐπὶ ἀρτοῦ.

Incolto, ια. ἐπ. κακαυμένης,
ἀφθής. || —dal solo, ἀλιμακία. || —
εὐσ. ἀρ. κηλὴ ἐπὶ τῶν κρημνῶν ἐ-
πὶ τοῦ πυρός.

Incoltura, εὐσ. θ. ἀγροικία,
ἀπολιτισία.

Increato, ια. ἐπ. ἀδημιούργη-
τός, ἀλόγιος.

Incredibile, ἐπ. διγ. ἀπίστευ-
τός, ἀπίθανος. || Παράδοξος. || Ἀπί-
στος, ἀπίθεος.

Incredibilità, εὐσ. θ. τὸ ἀπί-
στεύσι, τὸ ἀπίθανον. || Ἀπιστία,
ἀπίθεια.

Incredibilmente, ἐπιβ. ἀπι-
στύτως, ἀπίθανως.

Incredulità, εὐσ. θ. ἀπιστία,
ἀπιστία.

Incredulitate, εὐσ. θ. ἀπιστία,
ἀπιστία.

Incredulo, ια. ἐπ. δόπιστος,

Incremento, εὐσ. ἀρ. αἰτίας,
ἰμαυθίασις.

Increduta, β. ἐν. ἐπιπλήτω-
ταυτὸ τῷ Riprendere.

Incredulazione, εὐσ. θ. ἐπι-
πλήσις.

Increpando, ἐπ. διγ. ταυτὶ τῷ
Incrascevole.

Increpato, β. εὐδ. ἀδείκω,
δυσχερῆστὸν καὶ. || Οἰκτιρῶ, δυσ-
πάρως.

Increpavolo, ἐπ. διγ. ἰπαγ-
θής, ἀνίπαρος, δυσπάρως.

Increpavolmente, ἐπιβ. ἰπαγ-
θῶς, ἀνίπαρῶς, δυσπάρως.

Incremento, εὐσ. ἀρ. ἀπ-
δία, ἀνία.

Incrascevole, εὐα. ἐπ. ὄρ. Inces-
cevole.

Incrascevolmente, εὐσ. ἀρ. ἀπ-
πατος, συστλή. || Πυρρίσις. ||
Συνοφρώσις, κατήφεια.

Incraspare, β. ἐν. συσπῶ, βο-
στρογγίω, συσπάρῳ, ἠνιπῶ. ||
—la fronte, ἀνοσπῶ τὰς ὄψεις,
συνοφρωματ.

Incraspare, ια. ἐπ. συσπῶδης,
|| Σύστροφος.

Incraspariva, εὐσ. θ. ὄρ. In-
crasparamento.

Incretare, β. ἐν. ἐπιπλήθωσι,
γίλου, κηλῶ.

Incrinare, β. εὐδ. και—σι, β.
ἀντ. φήγνομαι, φήγνομαι.

Incrinatura, εὐσ. θ. φήγματι-
γῆς, κ. φήγισμα.

Incristallare, β. ἐν. κρυστάλλω.

Incrischiabile, ἐπ. διγ. ἀνεπί-
κρυστος.

Incrischiamento, εὐσ. ἀρ. δια-
κρυστῶσις.

Incrischiato, β. ἐν. διακρυστῶ-
|| Νεῦρ. περιπλήσις. || —σι, β. ἀνεπί-
κρυσταυρούμαι, διακρυστῶμαι.

Incrischiato, ια. ἐπ. β. ἕχην, κα-
τηφῶς, κηλῶτος, ἐπὶ ὕδατος.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπί-
κρυστος, κηλῶτος, ἐπὶ ὕδατος.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπί-
κρυστος, κηλῶτος, ἐπὶ ὕδατος.

Incrischiato, εὐσ. θ. διακρυσ-
τῶσις. || Νεῦρ. ἀγκυραυλάκησις.

Incrischiamento, εὐσ. ἀρ. ἀνεπί-
κρυστῶσις.

Incrischiare, β. ἐν. διακρυσ-
τῶ. || —σι, β. ἀνεπίκρυσταυρού-
μαι.

Incrischiare, β. ἐν. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις. || —σι, β. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, ια. ἐπ. β. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπί-
κρυστος.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. θ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Incrischiato, εὐσ. ἀρ. ἀνεπίκρυσ-
τῶσις, κηλῶσις.

Indegno, gna, ἢ κ. ἀνάξιος. ||
 Λαιμός, ἀπορροιαίος, ἀκαίσιος, ἄλιος.
 Indelebile, ἢ κ. διγ. ἀνεξάλια-
 πτός, ἀαξίμιλος.
 Indelibilmente, ἐπιφ. ἀνεξά-
 λιπτως.
 Indeliberato, ta, ἢ κ. ἀναπο-
 ράσιτος.
 Indeliberazione, εὐσ. θ. ἀπο-
 ρία, διαταγὰς, το ἀναποράσιτόν.
 Indemolire, ἢ κ. εὐδ. διαμολ-
 νίζω, καταμαρτυρῶ. || Διαμολοῦμαι.
 Indemolito, ta, ἢ κ. δ. διαμολ-
 νήν, διαμολοῦμένως.
 Indemne, ἢ κ. διγ. ἀκατάβι-
 λαδόν, ἀποζημιωθῆναι. || Ἀδικα-
 πτος, ἀδικαδής, ἀδικητὴς, ἀδικός.
 Indennità, καὶ ἰνδ. ἐνδ. ἀποζη-
 μιώσεις, ἀμοιβή. || Ἀδι-
 κάδεια.
 Indennizzare, ἢ κ. ἐν. ἀμοιβὰς
 δίδωμι, ἀποζημιῶ. || Ἀδικηθῆναι.
 Indennizzamento, εὐσ. ἀρ. καὶ
 ἀδικηθῆναι, ἀποζημιώσις, ἀμοιβή.
 Indentare, ἢ κ. εὐδ. ἰσοπέφυ-
 λον.
 Indentro, ἐπιθ. ἐντός, ἐξωθεν.
 Indipendente, ἢ κ. διγ. ἀνεξάρ-
 τος.
 Indipendentemente, ἐπιθ. ἀ-
 νεξαρτητως, ἀνεξάρτως, ἐκ τῆς ἰσχύος.
 Indipendenza, εὐσ. θ. ἀνεξάρ-
 τησία, αὐτονομία, ἴσος αὐτεξουσίας,
 τὸ ἀνεξάρτητον.
 Indescrivibile, ἐπιφ. διγ. ἀπε-
 ρίγραπτος, ἀνεκδιήγητος, ἀνεξέ-
 ρρηστος, ἀνεκδιήγητος.

Indescrivibilmente, ἐπιφ. ἀπε-
 ρίγραπτος, ἀνεκδιήγητος.
 Indestinate, ἢ κ. ἐν. ἰσχυρῶς ἢ
 πο εἰς τὴν εἰρημακίαν, ἐπιτάσσου-
 σα γυμνάσιον.
 Indeterminabile, ἢ κ. διγ. ἀ-
 ρετοῦ, ἀπροσδιόριστος.
 Indeterminatamente, ἐπιφ. ἀ-
 ρετῶς.
 Indeterminato, ta, ἢ κ. ἀρ. ἀ-
 πτος ἀνεκφάσιτος, ἀκατάβιτος,
 δίγνωμος, ἀκατάβητος.
 Indeterminatore, εὐσ. ἀρ. ἰσχυ-
 ρός, θ. ἀνεκφάσιτος.
 Indeterminazione, εὐσ. θ. ἀ-
 πρᾶγος, τὸ ἀκατάβητον, τὸ ἀ-
 κφάσιτον.
 Indellare, ἢ κ. ἐν. καὶ εὐδ. συν-
 φωνῶν, ἢ προδιακρίπτω, ἴσος. ||
 — si, ἢ κ. ἀνρ. συναντιοῦμαι, κρού-
 νωμις.
 Indeltatura, εὐσ. θ. συμπερι-
 ἀνεγνωσις.
 Indevoto, ta, ἢ κ. ἀκατάβητος,
 ἀνάσιος.
 Indevozione, εὐσ. θ. ἀνεκλά-
 βειν, ἀνεκπίστευτος.
 Indi, ἐπιθ. ἐνθεν, ἐκθεν, ἐκ
 τούτου, ἐκ τούτου. || Ἐκεῖ, ἐκεῖθεν.
 — a poco, μετ' ἄλλοθεν.
 Indiale, ἢ κ. ἰνδικός.
 Indiamantare, ἢ κ. ἐν. παρα-
 ποιῶ ἀδάμαντας, σχηματίζω ἰνδι-
 κὰς ἀδάμαντας.
 Indiana, εὐσ. θ. ἰνδική, ἰνδι-
 κή, εὐκλιδής, κ. ταῖτι.

Indiansi, ἢ κ. ἀνρ. ἀποθεοῦμαι,
 ἐν ἰνδικῶν.
 Indiacolamento, εὐσ. ἀρ. ἰσα-
 μαρτὴ, ραβία.
 Indiarolei, ἢ κ. εὐδ. μαρτυρῶμαι
 περὶ ἰσχυρίας. || —, ἢ κ. ἐν. ἐπιμα-
 ρτυρῶμαι τὴν διάβολον.
 Indiarolati, ta, ἢ κ. ἰσχυρῶς ἢ
 μαρτυρῶμαι. || Ἰσχυρῶς, περὶ ἰσχυ-
 ρίας, κακοθύμης.
 Indiarolio, εὐσ. ἀρ. παραμαρ-
 τῶναι. || Ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυ-
 ρίως. || Ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυ-
 ρίως.
 Indicamento, εὐσ. ἀρ. ἰνδική.
 Indicare, ἢ κ. ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυ-
 ρίως.
 Indicativo, να, ἢ κ. ἰνδικητι-
 κός. || —, εὐσ. ἀρ. ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυ-
 ρίως ἢ ἰσχυρῶς.
 Indicazioni, εὐσ. θ. ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυ-
 ρίως.
 Indico, εὐσ. ἀρ. δ. μεταξὺ τοῦ
 ἀρχιγερῆ, καὶ τοῦ μέγιστου δέκτου
 ἰσχυρῶς, ἰνδικῶς. || Πίναξ, ἢ
 ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυρῶς. || Σμασίον.
 Indicare, ἢ κ. ἐν. παραγγέλλω,
 διατάσσω.
 Indicosa, ἐπιφ. κατ' ἴδιον, κατὰ
 μέρος, ἐπιφ. ἰσχυρῶς.
 Indicovole καὶ — cibile, ἢ κ.
 διγ. ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς, ἀνεκφρα-
 στος, ἄρατος.
 Indicolmente, ἐπιφ. καὶ
 indicibilmente, ἐπιφ. ἀνεκφρα-
 στος, ἀνεκδιήγητος.
 Indistorgiare, ἢ κ. εὐδ. ἐπιρρο-
 δρῶν, ἐπιρροῦν, παλινδρομῶν.

Indietro, ἐπιφ. ἐπίστροφον, ἐπί-
 στρόφον.
 Indifondibile, ἢ κ. διγ. δ. ἀνε-
 πίθεκτος ἀσφαλταίος ἢ ὀχυρῶσιος,
 ἀνύχυρος, κ. ἀνεκπράσιτος. ||
 Κῆρ, ἀνεκπράσιτος.
 Indifeso, sa, ἢ κ. ἀπροσέτιτος,
 ἀπροσέτιτος.
 Indifortibile, ἢ κ. διγ. ἀδικη-
 κῶτος.
 Indifferante, ἢ κ. διγ. ἀδικηκῶς.
 Indifferentemente, ἐπιφ. ἀδικη-
 κῶς, ψυχρῶς. || Ἀδικηκῶς, ἀ-
 δικηκῶς.
 Indifferenza, εὐσ. θ. δ. ἀδικη-
 κῶς, ἀκατάβητος. || Ομοίτης. || Ἀ-
 δικηκῶς, ἀκατάβητος, ψυχρῶς.
 Indifortibile, ἢ κ. διγ. δ. ἀνα-
 βολήν ἢ ἰσχυρῶς ἢ ἀνεκπρά-
 σιτος.
 Indifinitamente, ἐπιθ. ἀπεί-
 ριστος, ἀτελευτήτως, ἢ κ. ἀπερὸν.
 Indifinito, ta, ἢ κ. ἀπερὸς,
 ἀτελευτήτως, ἀπείριστος.
 Indigeno, na, ἢ κ. δ. ἐν τῷ τό-
 πῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς,
 ἢ κ. ἐν τῷ τόπῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς.
 Indigono, ἢ κ. διγ. δ. ἐν τῷ τό-
 πῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς,
 ἢ κ. ἐν τῷ τόπῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς.
 Indigono, ἢ κ. διγ. δ. ἐν τῷ τό-
 πῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς,
 ἢ κ. ἐν τῷ τόπῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς.
 Indigenza, εὐσ. θ. ἀπὸ τοῦ τό-
 πῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς,
 ἢ κ. ἐν τῷ τόπῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς.
 Indigero, ἢ κ. εὐδ. ἀπὸ τοῦ τό-
 πῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς,
 ἢ κ. ἐν τῷ τόπῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς.
 Indigestamento, ἐπιφ. ἀπεί-
 ριστος, ἀτελευτήτως, ἀπείριστος.
 Indigestibile, ἢ κ. διγ. δ. ἐν τῷ τό-
 πῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς,
 ἢ κ. ἐν τῷ τόπῳ γεννησῆς, αὐτόχθων, ἰσχυρῶς.

μήτριον, ἀμφιπέδον γνάθισμα, || ἑ-
νορθία.
Indizio, οὐσ. θ. κύκλος ἢ
παινετικαὶ καὶ κριτικαὶ
συνέσεις, ἢ Ἰνδίκτιον.
Indocile, ἰπ. διγ. ἀπειθή-
ς ἄγριος.
Indocilire, ἰ. ἢ καθάρσιον πει-
θόντων, ἢ ἄγριον.
Indocilità, οὐσ. θ. ἀπειθία.
Indocliare, ἰ. ἢ ἀπαλύνω. ||
Μεταφ. πρᾶξω.
Indocileiro, ἰ. ἢ γλυκύνω ἢ ἠ-
δύνω, ἢ ἠγθύνω. || —, ἰ. ἢ οὐδ. καὶ
— si, ἰ. ἢ ἀντ. γλυκύνω ἢ ἠγθύνω.
Indocilio, ἰα. ἰπ. γλῶσσ. ||
Τρυφερὸς ἢ ὀπαλαγγνός, || ἄπειθός.
Indole, οὐσ. θ. κλίσις, φύσις ἢ
ἰα. ἰπ. ἀπάθης.
Indolente, ἰπ. διγ. ἀνάληθός,
ἢ ἄθυμος, ἀπάθης.
Indolentiro, ἰ. οὐδ. ὄψ. Ἰνδο-
λεντιρο.
Indolenza καὶ Indolizia, οὐσ. θ.
ἀνάληθία ἢ ἄθυμία, ἀπάθεια, ἀ-
διαφορία.
Indolenzire, ἰ. οὐδ. νεκροῦμαι.
|| —, ἰ. ἢ ἐν. νεκρῶν, ἀμείνων.
Indolorai, ἰ. ἢ ἀντ. μεμψιμοιῶμαι.
|| ἄλγος.
Indolimento, οὐσ. ἄρ. ἄλγος,
πένος.
Indolabile, ἰα. διγ. ἀδύνα-
τος, ἀκαταδάσκατος.
Indomabile, ἰα. ἰπ. ἢ μὴ
ἔπιθετός, μὴ ἔπιθετός.
Indomato καὶ indito, ἰα. ἰπ. ἀδά-
μαστος, ἢ ἀνέλεος, ἢ ἄφθονός.
Indonarsi, ἰ. ἢ ἀντ. κυρτύνω,

κρᾶτος συνών. τῶ Ἰνδοκρούσι.
Indorciare, ἰ. ἢ ἐν. διηλωσιάζω,
διηλῶ.
Indoramante, οὐσ. ἄρ. ἤρι-
σοσις, ἐπιχρῶσις.
Indorato, ἰ. ἢ ἐν. ἐπιχρῶσις.
Indoratore, οὐσ. ἄρ. χρωστικός.
Induratura, οὐσ. θ. ὄψ. Ἰν-
δουράτω.
Indormentato, ἰα. ἰπ. ἐπιχρῶ-
σις, ἀποχρῶσις.
Indormentito, οὐσ. ἄρ. χρω-
στικός, χρωστικός.
Indormire, ἰ. ἢ οὐδ. ὀνειρῶν,
ἢ ἀσπύριον οὐδὲν μὴ ἰα. ἰπ.
ἢ Ἰνδουρμιό.
Indormire, ἰα. ἰπ. ὄψ. Ἰνδο-
ρμιό.
Indorsarsi, ἰ. ἢ ἀντ. ἰσχυρο-
μαί, ἐπιφορτίζωμαι. || —, ἰ. ἢ
ἐν. ἰσχυρομαί, ἀντιπλάσμα.
Indosso, ἀπὸ ἑν. ὄψ. ἰα. ἰπ.
τοῦ σώματος.
Indotato, ἰα. ἰπ. ὄψ. ἄπει-
θητος, ἀπειθός.
Indotta, οὐσ. θ. ἀπείθευσις, ἢ
πείθεσις, πείσις.
Indottamento, ἰα. ἰπ. ἀπείθευ-
σις, ἀπείθευσις.
Indottivo, ἰα. ἰπ. πείθει-
σός, πείθεισις.
Indotto, ἰα. ἰπ. ἀπείθευσις,
καταπείθεισις. || ἄπειθός, ἀπεί-
θευτος.
Indottrinalità, ἰπ. διγ. ἄ-
μαθής, ἀμαθητικός.

Indottrinare, ἰ. ἢ ἐν. παιδεύω,
ἀμαθητεύω, διδάσκω.
Indottrinato, ἰα. ἰπ. ἀμαθής, ἀ-
μαθητεύτος.
Indottrarsi, ἰ. ἢ ἀντ. τοποθετοῦ-
μαι πρῶ.
Indottrinamento, οὐσ. ἄρ. μα-
θησις, μαθησιαίς.
Indottrinare, ἰ. ἢ ἐν. μαθητεύω,
παιδεύω.
Indottratore, οὐσ. ἄρ. μαθητεύ-
σις, μαθησιαίς.
Indottratorio, ἰα. ἰπ. ὄψ. ἔχων τὴν
δύναμιν τοῦ μαθητεύειν, μαθητεύ-
σιαίς.
Indottrazione, οὐσ. θ. ὄψ. Ἰν-
δοττρινάτω.
Indottrissimo, οὐσ. ἄρ. ἀνιγμά-
τος.
Indottrito, οὐσ. ἄρ. μαθητός. ||
—, ἰπ. ἰπ. μαθητικός.
Indotulamento, ἰα. ἰπ. ἄπειθευ-
σις.
Indovato, ἰα. ἰπ. ἀπειθός, ἀ-
πειθός.
Indozzamento, οὐσ. ἄρ. ἰα. ἰπ.
μακαρδία, ψόσις. || ἄπειθία, ἄ-
πειθία.
Indozzare, ἰ. ἢ οὐδ. ἰα. ἰπ. ἰα.
μακαρδία, ἢ ἄπειθία. || —, ἰ.
ἢ ἐν. μακαρδία, μακαρδία.
Inducarsi καὶ gare, ἰ. ἢ οὐδ.
ἀρπάζωμαι, παραφύρομαι.
Indugliato, ἰα. ἰπ. ἀμαθής,
μακαρδία ὑπὸ θυμῷ.
Induggiare, ἰ. ἢ ἐν. κατασκευά-
ζω ὑπερβατικά.
Induggiare, ἰ. ἢ ἐν. παρατά-
τω ὑπερβατικά.

Indriato, ἀπὸ ἑν. ἰπ. ἰπ.
Indrizzabile, ἰπ. διγ. διεμψυτός.
Indrizzarsi, ἰ. ἢ ἀντ. ὄψ. Ἰνδρι-
ζιζασι.
Indrudire, ἰ. ἢ οὐδ. ἰα. ἰπ. ἰα. ἰπ.
Induare, ἰ. ἢ ἐν. διαφραγίσθω,
δακτύλῳ. || —, ἰ. ἢ ἀντ. συνδιαφραγί-
σθω.
Indubitabile, ἰπ. διγ. ἀνεμ-
φιδολός.
Indubitabilità, οὐσ. θ. τὸ ἀνεμ-
φιδολόν.
Indubitabilmente, ἀπὸ ἑν. ἀνεμ-
φιδολός, βεβαίως.
Indubitato, ἰα. ἰπ. ὄψ. Ἰνδου-
βιτάτω.
Inducarsi, ἰ. ἢ ἀντ. ἰσχυρομαί.
Inducere, ἰ. ἢ ἐν. κροτίζω, πα-
ραφύρομαι, παραφύρομαι.
Inducimento, οὐσ. ἄρ. κροτίζω,
παραφύρομαι, παραφύρομαι. || Συμ-
παραφύρομαι.
Inducitivo, ἰα. ἰπ. παραφύρο-
σός, παραφύροσις.
Inducitore, οὐσ. ἄρ. παραφύρο-
σις, παραφύροσις.
Indugonole, ἰπ. διγ. ἰα. ἰπ. ἰα. ἰπ.
ἀργός. || Μακρὸς.
Indugia, οὐσ. θ. καὶ ἰα. ἰπ.
Indugia, ἰα. ἰπ. ἀναβλάσθω,
ὑπερβατικά ἀργεπερία συνών. τῶ
Indugio.
Indugiarsi, ἰ. ἢ οὐδ. ἰα. ἰπ. ἰα. ἰπ.
ἀναβλάσθω, παραφύρομαι. || —, ἰ.
ἢ ἐν. ἀναβλάσθω, ἀναβλάσθω.
Indugliare, οὐσ. ἄρ. ἰα. ἰπ. ἰα. ἰπ.
ἢ ὁ βραδύνω, μακρύνω.
Indugio, οὐσ. ἄρ. ἀναβλάσθω,
παραφύρομαι, ἀργεπερία.

μῶν, ἐπιπέμων, δασυημιστός, κα-
κολόγος.

Infamatorio, ἰα, ἑπ. δασυη-
μῶν, διαδολητικός.

Infamatorio, οὐδ. ὁ δασυημι-
σῆς, δασυημῆς, κακολογῆς, ἀτίμια.

Infamo, ἑπ. διγ. ἄτιμος, ἀπο-
νειδεύσας, δασυημῶν.

Infamamento, ἑπίμας, ἐπινοει-
δισμός.

Infamia, κατ. μιῶν, οὐδ. ὁ ἀτι-
μία, δασυημία, ἀδοξία.

Infamiglatia, ἰ, ἀντ. συνίτην
μὴ ἀποκρινάμενος, οὐδ.

Infamisto, ὁ οὐδ. ὀλιγάριθ-
μῶν, ἀτιμωτῶν.

Infamulatio, ὁ ἐν προσφίλο-
ναι ὁ ἄτιμος, νηπιόμα.

Infando, δά, ἑπ. ἀτίσιος, ἄτι-
μοσ, ὀφθαλμῶν.

Infangie, ἰ, ἑπ. κελύμενος ἐκ
τῶν ὀφθαλμῶν, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infangio, ἰ, ἑπ. ἀσπίδα, ἀσπίδα
καὶ ἀσπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infangio, ἰα ἑπ. ἀσπίδα, ἀσπίδα
καὶ ἀσπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infantura, ὁ ἐν γέννησι, ἀσπίδα
καὶ ἀσπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infantichire, ἰ οὐδ. γέννησι
καὶ ἀσπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infantia, ἑπ. ὁ ἀσπίδα, ἀσπίδα
καὶ ἀσπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infantia, οὐδ. ἀσπίδα, ἀσπίδα
καὶ ἀσπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infantia, οὐδ. ὁ ἀσπίδα, ἀσπίδα
καὶ ἀσπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infantia, οὐδ. ἀσπίδα, ἀσπίδα
καὶ ἀσπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infantileidio, οὐδ. ἀρ. παιδε-
κτονία, βρεφοκτονία.

Infantilo, ἑπ. διγ. παιδικῆς,
νηπιόκος.

Infantilla καὶ ἰνι, οὐδ. ὁ
βρεφικῆς, παιδικῆς ὄψις, νηπι-
όκος. || Μεταφ. ἀρχή.

Infonato, ἰα, ἑπ. πελιδνῶν, με-
λιθόχορος, ἐπὶ τραυμάτων.

Infareiro, ὁ ἐν ἀφολύτῃ, πα-
ραγοιζῶν.

Infardare, ὁ ἰν. ἑπιπῶν, ἑπι-
πῶν. || Πηλοπῶν, ἑπιπῶν. || —σι,
ἰ, ἑπ. ἀντ. μελιδνῶν. || Συγγενή.

Infardato, ἰα, ἑπ. ἑπιπῶν, ἑπι-
πῶν. || Μεσοπῶν. || Μεσοπῶν.

Infaretrato, ἰα, ἑπ. ὁ ἑπιπῶν
ἑπιπῶν, ἑπιπῶν, ἑπιπῶν.

Infarinaco, ὁ ἐν διαλύσει, ἀ-
καιοπῶν.

Infarinato, ἰα, ἑπ. χυλοπῶν,
καὶ μεταφ. ὁ ἑπιπῶν ἑπιπῶν,
καὶ μεταφ. ὁ ἑπιπῶν ἑπιπῶν.

Infarinatura, οὐδ. ὁ ἑπιπῶν
ἑπιπῶν, ἑπιπῶν, ἑπιπῶν.

Infarelar, ὁ ἐν ὄψι, ἑπιπῶν,
καὶ μεταφ. ὁ ἑπιπῶν ἑπιπῶν.

Infantidario, ὁ οὐδ. ἀσπίδα,
δασυημιστός.

Infastidimento, οὐδ. ἀρ. ἀ-
σπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infastidire, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα
καὶ ἀσπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infastidito, ἰα, ἑπ. ἀσπίδα,
βρεφοπῶν.

Infastigabile, ἑπ. διγ. ἀσπί-
δος, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν προσφίλο-
ναι τῶν ὀφθαλμῶν, ἀσπίδα.

Infatuato, ἰα, ἑπ. ἀσπίδα,
καὶ μεταφ. ὁ ἑπιπῶν ἑπιπῶν.

Infatuato, ἰα, ἑπ. ἀσπίδα,
καὶ μεταφ. ὁ ἑπιπῶν ἑπιπῶν.

Infatuato, οὐδ. ὁ ἀσπίδα, ἀ-
σπίδα, ἀσπίδα. || Μεταφ. ἀσπίδα,
ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infatuato, δά, ἑπ. ἀσπίδα, ἀ-
σπίδα, ἀσπίδα.

Infatolo, ἑπ. διγ. ἀσπίδα, ἀ-
σπίδα, ἀσπίδα. || Μεταφ. ἀσπίδα,
ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα. || Μεταφ. ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, οὐδ. ὁ ἀσπίδα, ἀ-
σπίδα, ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infatuato, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, οὐδ. ὁ ἀσπίδα, ἀ-
σπίδα.

Infario, ἑπ. ἀρ. (Pano —)
ἀσπίδα, ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infario, ἑπ. διγ. ἀσπίδα, ἀ-
σπίδα, ἀσπίδα. || Μεταφ. ἀσπίδα,
ἀσπίδα, ἀσπίδα.

Infario, οὐδ. ὁ ἀσπίδα, ἀ-
σπίδα, ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infario, ὁ ἐν ἀσπίδα, ἀσπίδα,
ἀσπίδα.

Infognare, ῥ. οὐδ. βορβοροῦμαι.
 || Μεταφ. περιπλέουμαι.
 Infolgoreare, ῥ. ἐν. τικεῖν τῷ
 Folgorare.
 Infolgorato, τα, ἐπ. κεραινο-
 ελητος, κεραινοπληκτος.
 Infolliro, ῥ. ἐν. τιμωρῶμαι. ||
 ῥ. οὐδ. ἐμπαίνομαι, παπαροῦμαι.
 Infoltarsi, ῥ. ἐν. ἐκπικνωσθῆναι.
 Infoltito, τα, ἐπ. πικνωθῆσασ.
 Infornabile, ἐπ. διγ. ἀδιαπρό-
 σητος, ἀδέκαστος.
 Infornare, ῥ. ἐν. λαμβάνειν διὰ
 τοῦ διπρῶνου. || Παροχ. περιεβάλλειν.
 || Κομωδ. ἀπαγγεῖν. || — δι, ῥ. ἀντι-
 διατίνομαι.
 Infornatura, οὐσ. θ. Ὁρ. For-
 catura.
 Infornaturarsi, ῥ. ἀντι. γίνωμαι
 ἕνως.
 Inforniglione, οὐσ. θ. Ὁρ. In-
 formazione.
 Informamento, οὐσ. ἀπ. ταῦτά
 τῷ ἄνωτέρῳ.
 Informare, ῥ. ἐν. μορφοῦν, δικ-
 μορφοῦ, σχηματίζω, πλάττω. ἐν.
 παιδεύω, διδάσκω. || Διακοινῶν. ||
 — σι, ῥ. ἀντι. μεταφοῦμαι. || Πλη-
 ροροροῦμαι, μεταλλάττω.
 Informativo, γα, ἐπ. μορφω-
 τικός.
 Informato, τα, ἐπ. μορφοθεῖς.
 || Πληροφωρημένος, διδαχθεῖς, ὁ
 μαθὼν π. π. π.
 Informatico, οὐσ. ἀρ. μορφο-
 τῆς, πλάστης, ἀμμοσυργῆς.
 Informazione, οὐσ. θ. ἡ γνώσις
 πληρορορίας, ἄρευνας, ἡθέτησις.

Informis, ἐπ. διγ. ἐμορφῶ, ὁδ.
 ἀμορφος, ἀτελής.
 Informemente, ἐπ. ἀμ. ἀμ. ῥ.
 φως, ἀτελής.
 Informitare, ῥ. οὐδ. ἀργεῖν,
 ἀναθράξω. || — ῥ. ἐν. ἀναμηνῖν.
 Informicolamento, οὐσ. ἀρ. ἐ.
 ναθρασματῆς αἰμάτες. Ὁρ. Formi-
 colamento.
 Informicolare, ῥ. οὐδ. Ὁρ. In-
 micolare.
 Informipana, οὐσ. ἀρ. πηνῆναι
 τοῦ ἀστοποῦ.
 Informare, ῥ. ἐν. ἐν. ἐπ. ἀλλοῦναι
 τὸν ἕκγον, κ. αὐρελίζω.
 Infornata, οὐσ. θ. κλιθῶνῆ, κ.
 φουρνιά, φούρνιμα.
 Inforsare, ῥ. ἐν. καθίστηναι ὑ-
 πέρητοι.
 Infostare, ῥ. οὐδ. ἐνισχύειν.
 Infortificabile, ἐπ. διγ. ἐ. ἀ-
 πιδεκτος ὑχυρίσσει, ἀνοχύρητος.
 Infortire, ῥ. ἐν. ὑδοναῖναι ἰ-
 νισχύειν. || — ῥ. οὐδ. καὶ — εἰ, ῥ.
 ἀντι. ἐξήνομαι, κ. ἐνίσχυω.
 Infortuna, οὐσ. θ. Ὁρ. Infor-
 tunio.
 Infortunare, ῥ. ἐν. ναυαγῆ.
 Infortunamente, ἐπ. ἀρ. κατῆ
 δυστυχῶν ἀτυχῶν.
 Infortunato, τα, ἐπ. ἀτυχῆς ἰ-
 πῆσις.
 Infortuno, οὐσ. ἀρ. δυστυχία,
 συμφορά.
 Inforzare, ῥ. ἐν. ἐνισχύειν. || —
 ῥ. οὐδ. καὶ — σι, ῥ. ἐπ. ἐνισχύ-
 ραι, ἐνδυναμοῦμαι. || Μεταφ. ἰσὶ
 τὸ χεῖρον τρέπομαι, ἐξήνομαι.

Inforsato, τα, ἐπ. ἐνισχυθεῖς,
 ἰοχυρῆς. || Ὁμόως.
 Infossamento, οὐσ. ἀρ. ἰπικω-
 νητις, σκοτασμός, ἀμαύρωσις, σκο-
 τοδήνις.
 Infossarsi, ῥ. ἀντι. ἐπισκοπι-
 ζεσθαι, σκοτεινῶ.
 Infossato, τα, ἐπ. ἐσκοτισμέ-
 νος, ἡμαυρωμένος.
 Infossare, ῥ. ἐν. ὄϊον εἰς τὴν
 ἕσκαον, ἐνδύπτω.
 Infossato, τα, ἐπ. βεβουλωμέ-
 νος, κούλος.
 Infra, πρὸς, μεταξὺ, ἐν, μέσῳ,
 ἑνὸς, ἐν, μέσῳ ὑπὲρ ἐπὶ ὑπὲρ
 κατὰ.
 Infradamento καὶ -diciamen-
 to, οὐσ. θ. ἀψίς.
 Infradaro καὶ -diciare, ῥ. ῥ.
 ἐν. ὑπὲρ ἡ δεικνύειν. || — ῥ. ῥ.
 οὐδ. καὶ — σι, ῥ. ἀντι. ἀπὸμας. ||
 Infradarsi, ῥ. ἀντι. ἀπὸμας.
 Infragnare, ῥ. ἐν. ἐραδῶν ὑν-
 τῶν. || Παράβαλιν. ||
 Infragnimento, οὐσ. ἀρ. κατὰ
 Infragnitura, οὐσ. θ. ὄρυθσις,
 οὐνοῦς, διὰβροχίς.
 Infragniti, ἐπ. ἀρ. ἐπὶ ἀπὸ τοῦ
 φέρω.
 Infragnito, οὐσ. ἀρ. ἐξασθῆ-
 νητις, ἐκλυσις, ἄθυμια.
 Infralire, ῥ. οὐδ. ἐξασθενῶ. ||
 ἄθυμια.
 Inframessa, οὐσ. θ. καὶ
 Inframessio, οὐσ. ἀρ. παρέρ-
 θεσις, μοιραῖς, μεταλλάξις.
 Inframistamentis, ἐπ. ἀρ.
 ἐν διαλίτμῶν.

Inframettere, ῥ. ἐν. παρὰ-
 βάλλω. || — σι, ῥ. ἀντι. παρὰ-
 βάλλω, μεταλλάξω.
 Inframischiare, ῥ. ἐν. ταῦτά
 τῷ Frammischiare.
 Infrancosarsi, ῥ. ἀντι. λαμβά-
 νω τῆς γαλλικῆς τρόπος.
 Infrancescare, ῥ. οὐδ. ἔπιτο-
 λογῶ συναγῶς, ληρῶ ἀπὸ τοῦ γη-
 ρατος. || — σι, ῥ. ἀντι. Ὁρ. In-
 francesarsi.
 Infrangere, ῥ. ἐν. Ὁρ. Infrac-
 tuero.
 Infrangibile, ἐπ. διγ. ἀθρα-
 στος, ἀσυντρίπτος. || — ἀπαραβί-
 στος.
 Infrangitoro, ῥ. ἀντι. ἀπὸ τῶν
 τριῶν, ἐρῶν, βραδύτης.
 Infrantojo, οὐσ. ἀρ. ἐλαστρι-
 βειον.
 Infrantura, οὐσ. θ. Ὁρ. Infrac-
 tuamento.
 Infrancamento, οὐσ. ἀρ. ταυ-
 τὸ τῷ Superfluità.
 Infrascare, ῥ. ἐν. καλύπτω ἐκ
 κλάδων.
 Infrascato, τα, ἐπ. περιεπληγ-
 μένός, παρὰ γένος.
 Infrascatura, οὐσ. θ. σὺμπλεγ-
 μα κλάδων.
 Infrascato, τα, οὐσ. ἀρ. ὀπο-
 γαγραμμένος.
 Infrattare, ῥ. ἐν. μοναχὸν ποιῶ.
 || — σι, ῥ. ἀντι. μοναχὸς γί-
 νομαι.
 Infrattore, οὐσ. ἀρ. ἐπὶ μοναχῶ-
 ῶν. || Παράβατης.

Infraxione, ὄσμ. θ. παράβασις.
Infradagione, ὄσμ. θ. ὄψ ἰο-
fredatura.

Infradario, ῥ. ἰν. εὐδ. καταρ-
βοῦρα.

Infradativo, γα. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infradattivo, ὄσμ. θ. ῥοσι-
στικὸς. || Κατάρπον.

Inframere, ῥ. εὐδ. τρεῖς ὡς
πλάττωμαι ῥορῶν, πύλλοι.

Idrenare, ῥ. ἰν. γα. ἴν. ἀνα-
ζωτικὸν ταυτὸ τῷ Frenarò.

Idrenario, ῥ. ἰν. ἐπιθώ-
μιαν πύσσιν. || — ῥ. εὐδ. ἴν. ἴν.
καὶ φρενητικὸς παραφρωνὸς.

Infréndico, γα. ἰν. ὄψ Ἰνφ-
νίκο.

Infréquento, ἰκ. ἰν. ὀλίγον
συνήθης, ὀλίγον συχθῆ, ἀσυνήθης.
|| ἄφορητος, ἀβάτος.

Infréquenza, ὄσμ. θ. ὀλιγό-
της, ἀσυνήθης, ἀσυνήθια.

Infrascamento, εὐδ. ῥ. ῥοσι-
στικὸς ταυτὸ τῷ Fissamento.

Infrascatojo, εὐδ. ῥ. ῥοσι-
στικὸς, ῥοσι-στικὸς.

Infrigidante, ἰκ. ῥ. ὄψ Ἰν-
φριδάτω.

Infrigidare, καὶ ἰν. ῥ. ἰν.
ψυφράτω, ῥοσι-στικὸς. || — ῥ. εὐδ.
καὶ ἰν. ῥ. ἰν. ψυφράτω, ῥοσι-
στικὸς.

Infrigidativo, γα. ἰν. ἀναψυ-
φωτικὸς.

Infrigno, γα. ἰν. ἰσορροπία-
μύνη, ῥοσι-στικὸς.

Infrondare, ῥ. ἰν. φύλλοι. ||

— ῥ. εὐδ. φουλοῦμαι, ἰκ. ῥοσι-
στικὸς ἐπὶ δένδρων.

Infrunito, ἰκ. ἰν. ἀχαλινωτός.

Infruscare, ῥ. ἰν. ὀσχηθῆ.
Infruscato, ἰκ. ἰν. ὀσχηθῆ-
τος ὀκονεῖος.

Infruttifero, γα. ἰν. ὄψ Ἰνφ-
νίκο.

Infruttuosamento, ἰκ. ῥ. ἀκα-
πῶς, ἐπὶ αἰσῆν, ἀνοφελὸς.

Infruttuoso, καὶ ἰν. ἀκαπῶς,
ἀνοφελής.

Infulminato, ἰκ. ἰν. ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς, ἀκαρῶντατος.

Infunare, ῥ. ἰν. ἰν. δια δία ὀρε-
νίση.

Infunatore, ὄσμ. θ. ἰν. δια ὀρε-
νίση ὄρεσι.

Infundiholo, ὄσμ. ῥ. ῥοσι-
στικὸς, ῥοσι-στικὸς.

Influcare, ῥ. ἰν. ὄψ Ἰνφ-
νίκο.

Infurbito, ἰκ. ἰν. πενήτη-
μύνη.

Infulmatore, ἰκ. ῥ. ῥοσι-
στικὸς, ῥοσι-στικὸς.

Infulmamento, ὄσμ. ῥ. ῥοσι-
στικὸς.

Infuldiro, ῥ. εὐδ. καὶ ἰν. ῥ. ἰν.
ἰν. ῥοσι-στικὸς. || — ῥ. εὐδ.
ῥοσι-στικὸς, ῥοσι-στικὸς.

Infultiamento, ἐπιθ. ῥοσι-
στικὸς, ἐπιθ. ῥοσι-στικὸς.

Infultativo, γα. ἰν. ὀλιγό-
την μανίαν.

Infultato, ἰκ. ἰν. μανίαν, ῥοσι-
στικὸς.

Infulsamento, ἰκ. ῥ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulcato, ῥ. ἰν. ἰκ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulcato, ἰκ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsibile, ἰκ. ῥοσι-
στικὸς. ἰκ. ῥοσι-στικὸς.

Infulsibilità, ὄσμ. θ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsioue, ὄσμ. θ. ἰκ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulso, ἰκ. ῥοσι-στικὸς, ῥοσι-
στικὸς, ῥοσι-στικὸς.

Infulso, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsorio, ὄσμ. ῥ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsarsi, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiario, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ἰκ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ἰκ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ἰκ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ἰκ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ἰκ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ἰκ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ἰκ. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Infulsiello, ῥ. ἰν. ῥοσι-
στικὸς.

Ingognarsi, β. άντ. προσπαθῶ, προσκομῶμαι ὀσφίκομαι, τίχναζομαι.

Ingognere κατ. το, ἴδοι. ἄρ. μηχανικός.

Ingognoria, εὐσ. θ. ἡ τοῦ μηχανικοῦ ἰστορία, ἡ μηχανική.

Ingognovale, ἱπ. διγ. εὐνοία.

Ingognovoli, ἄρ. ἡγάλογόφια, εὐνοία, ἀγγίνοια ὀνοείσι. || ἄρ. οὐσίσι, χαρὰ κτθ. || ἄπ. ἄπ. πονηρία στρατήγημα. || Πολυτελής μηχανή.

Ingognosamento, ἱπ(β. εὐνοίας, ἐπιδείξιος.

Ingognoso, ἄρ. εὐνοίας, ἐπιδείξιος.

Ingognuolo, εὐσ. ἄρ. κακωντρέφια, πανουργία.

Ingolosire, β. εὐδ. ἐλαστοπία.

|| — β. ἱπ. καθίστημι ἑλαστοπὸν

Ingoloso, ἱπ. ἄρ. ἡ ἐλαστοπία.

Ingommamento, εὐσ. ἄρ. κέσμημα ἐκ λίθων πολυτελείων ἢ διέλιθον.

Ingommare, β. ἱπ. κέσμη ἐκ λίθων πολυτελείων. || — π. σι, β. ἄντ. φαιτόσημα.

Ingommato, ἱπ; ἄπ. ἡ κατέσκημα κέσμη ἐκ λίθων πολυτελείων, λιθεκλάστρο.

Ingonabile, ἱπ. διγ. εὐνοία, ἔννοια.

Ingonabilità, εὐσ. θ. ἡ εὐνοία, ἔννοια.

Ingeneramento, εὐσ. ἄρ. ἡ γενήσιν ὀνοών. τῆς Generazione.

Ingenerare, β. ἱπ. γενῶ, γεννῶ, τὸ τῆς Generare.

Ingenerazione, εὐσ. θ. ἡ Generazione.

Ingenuo, ἱπ. διγ. ἔμπροσθεν, ἔμπροσθεν, μέγιστος, πλεῖστον.

Ingenuillo, β. ἱπ. εὐνοίαν, βελτιῶ. || —, β. εὐδ. καὶ — σι, β. ἄντ. εὐνοίαν, βελτιῶμαι.

Ingenuamento, ἱπ(β. ἀφελῶς, εὐνοίαν, ἀφελῶς.

Ingenuità, εὐσ. θ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingenuo, ἱπ. ἄρ. ἀφελῶς, ἀφελῶς, ἀφελῶς.

Ingiattimento, εὐσ. ἄρ. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. ἱπ. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattito, εὐσ. ἄρ. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

|| Κατέσκημα.

Ingiattito, εὐσ. ἄρ. ἡ καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Ingiattire, β. καθίστημι ἑλαστοπὸν, καθίστημι ἑλαστοπὸν.

Inginocchiato, εὐσ. ἄρ. γονυκλίσιον.

Inginocchiatura, εὐσ. θ. γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchiazione, εὐσ. θ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchiare κατ. — ἡ, ἄπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Inginocchio, ἱπ, ἱπ. ἡ γονυκλίσιον, γονυκλίσιον.

Ingiustabile, ἱπ. διγ. ἀνεκλόγητος.

Ingiustizia, εὐσ. θ. ἡ ἀδικία.

Ingiustabile, ἱπ. διγ. ἀνεκλόγητος.

Ingiustizia, εὐσ. θ. ἡ ἀδικία.

Ingiustabile, ἱπ. διγ. ἀνεκλόγητος.

Ingiustizia, εὐσ. θ. ἡ ἀδικία.

Ingiustabile, ἱπ. διγ. ἀνεκλόγητος.

Ingiustizia, εὐσ. θ. ἡ ἀδικία.

Yagiusto, ια, (π. άδικος. || —, ουσ. όρ. τός άδικος.
 Inglio καί -uo, ια, ιε, άδο-
 ζος, άτιμος.
 Ingliuviatore, ουσ. άρ. λαίμαρ-
 γος, άδήςργος.
 Inglinvio, ουσ. θ. λαιμαργία
 Ingliosamento, επίβ. λαι-
 μάργως, λίχως.
 Inglobiario, β. έν. οτείζω. ||
 Καταβρογχίζω, καταβρογχίζω.
 Inglobiatura, ουσ. θ. στερρώς.
 || Καταβρογχίσις.
 Inglobiru, β. οδθ. γίνεται κυ-
 φός, κυρδύται, κ. κυρδομάζω.
 Ingolfare, β. έν. β. πίζω, κο-
 λαφίζω.
 Ingolfo, ουσ. άρ. βάνισμα, κό-
 ληφος.
 Ingolimento, ουσ. άρ. κατά-
 πσις.
 Ingolare, β. έν. καταπίνω. ||
 Στερερίζωμαι.
 Ingolatore, ουσ. άρ. -trice, ος, θ.
 καταπότης.
 Ingolfamento, ουσ. άρ. Ναυε-
 τή άνάγκησθαι είς τή πλάγιον ή
 είς κόλπον εισόδος.
 Ingolfare, β. οδθ. Καυτ. εί-
 σέρχεται είς κόλπον. || — σι, β.
 έντ. αχηματίζω κόλπον.
 Ingolfare β. έν. καταπίνω.
 Ingombare, β. οδθ. ι. μηλευμαί.
 Ingomberraro, β. έν. ταύρος
 Ingombraro.
 Ingombramento, ουσ. άρ. έπι-
 φορτίσις έπιτίσιων. || Έπιποδίων.

Ingombraro, β. έν. έπιμαύω,
 κατέχω έπιποδίζω.
 Ingombrio καί -lio, ος, άρ.
 έπιπόδιον, περιπλοκή, δυοχέρια.
 Ingommaro, β. έν. χρίω, ια
 κόματος, κοματίζω. || — σι, β. έντ.
 αχηματίζωμεις κομμά.
 Ingompellare, ια, ιε, ό φίλος
 κρηναδον ή χιτώνα.
 Ingorbare, β. έν. βάλω κί-
 κλον σιδηρού εις τήν άκραν έπί-
 έδου.
 Ingorbatura, ουσ. θ. περίε-
 σσις του σιδηρού κικλου ή τή ά-
 κρη βίβδου.
 Ingordamento, επίβ. λαιμάρ-
 γως, άπλοστως.
 Ingordarsi, β. έντ. λαιμάζω
 ή λαιμάζω άπλοστωςμαι.
 Ingordezza, ουσ. θ. καί
 Ingordia καί -glia, ουσ. θ. έ-
 πλοστία, πλονεζία, λαιμαργία
 ιδ ύπερμετρον.
 Ingordista, ουσ. θ. έύστρον, ή
 γη των εύλων.
 Ingordo, da, ιπ. άνδροσις, έ-
 κλερτος, λίχως, άδήςργος. ||
 Υπέρματρος.
 Ingorgamento, ουσ. άρ. έμ-
 φρυσίς, συγκλεισις. || Ιατρ. όργος
 πληρωσις.
 Ingorgare, β. οδθ. έμφρυσί-
 ζμαι, συγκλειζομαι. || — β. ή. κα-
 ταπίνω, καταβροχίζω.
 Ingorgiare, β. έν. καί
 Ingozzare, β. έν. καταβροχι-
 ζω, καταπίνω. || Στερερίζωμαι.
 Ingradare, β. οδθ. πρέβιτιν

είσρηγμα. || — σι, β. έντ. ταυτό-
 στερον.
 Ingranigliare, β. οδθ. ημιτε-
 λειαί β. έφωμεις ός ή άγρωσις
 έτοιμή.
 Ingraniggiro, ουσ. άρ. συμπαλο-
 χι των χαρραγμάτων ή των οδόν-
 των τρέχων.
 Ingruare, β. οδθ. συμπαλέω-
 μαι συγκειρομένος, έπιχαρραγά-
 των ή οδόντων τρέχων.
 Ingranimento, ουσ. άρ. αβ-
 ρωσις, έπιπρόσις.
 Ingrandire, β. οδθ. καί — σι, β.
 έντ. αζάνωμαι. || — ό, έν. αβ-
 ρώνω, έπιπίνω.
 Ingranditore, γα, έπ. αμύχαντε-
 ρος, μηχηνιστής.
 Ingranditore, ουσ. άρ. -trice,
 ος, θ. αμύχαντής, μηχανιστής.
 Ingrassare, ια, ιε, ή συνδαδερ-
 ρις δι άγκυρίου, συστασίς της
 Ingrassamento, ουσ. θ. έύστρον, ή
 γη των εύλων.
 Ingrassare, β. έν. παχύνω, λι-
 παίνω. || — β. οδθ. ποχύομαι,
 παίνωμαι. || Πλουσιό.
 Ingrassativo, γα, ή, ή παχυν-
 τής πάλαιος.
 Ingrassatore, ουσ. άρ. -trice,
 ος, θ. ή παχυντής ή πάλαιος.
 Ingrassamento, επίβ. άγνώ-
 ρως, άγρωσις.
 Ingrassare, ουσ. θ. ή, ή In-
 grassativo.
 Ingrassamento, ουσ. άρ. πα-

είσρηγμα, διαχώρισμα, κινη-
 δωτόν.
 Ingrassatore, β. έν. κλείω
 διά κινηθίων.
 Ingrassato, ουσ. άρ. πηγ-
 κλις, δικτύωτον.
 Ingrassatore, γα, ιπ. άγρωσις, ά-
 γρωσις.
 Ingrassativo, ουσ. θ. άγρω-
 σις, άγρωσις.
 Ingrassato, ια, ιε, άγρωσις, ά-
 γρωσις.
 Ingrassato, ιπ (5. έπ. ή) καί ή
 παρόλην άγρωσις.
 Ingrassativo, ιπ, όδη, έ γε-
 νόμενος βέλτερος.
 Ingrassamento, ουσ. άρ. κη-
 σις, κυρροσις, πλάρωσις, καί έμ-
 φρυσίς.
 Ingrassato, β. έν. έγκυροποιή,
 κρέγγαστρον. || — β. οδθ. καί —
 σι, β. έντ. σολιμαθάνω, έγκυ-
 ρίζωμαι, κυρροώ.
 Ingrassati, β. έντ. σσαδούρωμαι.
 Ingrassatore, β. έντ. περισ-
 κτώμαι τήν εύνοιάν τινος τεχνή-
 άτης.
 Ingrassato, β. έντ. παχύνω, λι-
 παίνω.
 Ingrassato, ια, ιε, ή ταυτή τή
 Aggrassato.
 Ingrassato, ουσ, άρ. φαρμ. αί-
 ύλαι, τή ειδή, τή συστασίς ημί-
 ματος.
 Ingrassato, ουσ. έπυρρος, άγρω-
 σις.
 || — ή, ιπ. τρέχων, έπιπρό-
 σις.
 Ingrassato, β. οδθ. άσπυρ-
 στουμάι, μηχηνιστής.

Ingrugnato, τα, ἰν. λυπηρά-
ως || Ἰσχυροσυνάμων.
Ingrummarci, ῥ. ἄντ. ἰπιζι-
τόδρατ.
Ingruppate, ῥ. ἔν. συνδῆμι, ἐμ-
πλέω. προστίθημι.
Ingrossamento, εὐς. ἄρ. εὐ-
ζῆσι· ἐξογκασμοί, ἐξοιδμοί.
Ingrossare, ῥ. ἔν. ἐπαυξάνω,
μεγαλύνω, ἐξογκῶ, παυάω, πυ-
κῶ. || —, ῥ. εὐδ. καί—δι, ῥ. ἄντ.
αὐξομαι, ἐξογκοῦμαι || Συλλεγ-
θέντι· κωσφορῶ.
Ingrossatino, να, ἑπ. αὐξο-
νικός, παυοντικός, πυκνωτικός.
Ingrassato, τα, ἰπ. παυοντικός,
πυκνωτικός.
Ingrassatore, εὐς. ἄρ. τίσις.
ὄρ. θ. ἐ παυόνων.
Ingrasso, ἐπιρ. ἰλιτικός, ἰλι-
οχόρος, κ. γονδρικός.
Ingrattare, ῥ. ἔν. ἐμδάλλω εἰς
σπυλαιον, ἐργάζομαι. || —σι, ῥ.
ἀντ. τιθόμεθα ἰντὸς σπυλαιῶ.
Ingrugnare, ῥ. εὐδ. καί—σι, ῥ.
ἀντ. δουρατῆσαι, γογγύζω, ἀγ-
νακῆ.
Ingruppati, τα, ἄπ. ἐ ἀγλα-
κασμοί, δουρατῆσαι.
Ingruppo, τα, ἰπ. θρομβώδης.
Ingruppati, ῥ. ἔν. ἐμδάλλω
εἰς τὸν ἄκρον.
Ingruppati, ῥ. ἄντ. βίλλω
εἰς τὸν ἄκρον, γαιόκτις.
Ingrupato, τα, ἑπ. ἐ κείρον
βίλλω. κ. γαιόκτις.
Ingruppati, ῥ. ἄντ. θρομβώ-
δης.

Ingualescato, τα, ἰπ. πλε-
ρῶς τραυμάτων.
Inguiderdonato, τα, ἰπ. ἐθ. ἐ-
δουτος.
Inguigliate, ῥ. ἔν. ὑπερβῆκα·
εὐς ευρατῆδης.
Inguine, εὐς. ἄρ. βροχίον.
Inguistata, εὐς. θ. εὐάλη.
Inguistamento, εὐς. ἄρ. κα-
ταδραχίσι, ἄι, γαστριμαργία.
Inguistato, ῥ. ἔν. λατορῶ, ῥ.
γαστριμαργῶ.
Inguistatore, εὐς. ἄρ. ἴσιος,
εὐς. θ. γαστριμαργός, λατορῶ.
Inguistare, ῥ. εὐδ. εὐάλη,
εὐρατῆσαι.
Inguistabile, ἰπ. δειγ. ἐ ἰσ-
γυατος, ἀχδῆς.
Inibire, ῥ. ἄντ. ἀπαγορεύω, κω-
λύω, ἀπειρῶ.
Inibita, εὐς. θ. ἀπαγορεύω.
Inibitorio, τια, ἑπ. ἀπαγορευ-
τικός.
Inibizione, εὐς. θ. ὄρ. ἰνίσις.
Inobovità, εὐς. θ. εὐκακίτης,
ἀνοξίτης.
Inobovate, ῥ. ἔν. μεταξορῆ-
μαί τινα ὡς ἐχθρῶν. || —σι, ῥ.
ἀντ. γίνωμαι ἐχθρὸς τινι.
Inobovole, τα, δειγ. πλε-
ρῶσι, ἐχθρικός.
Inobovimento, ἐπιρ. πλε-
ρῶδης, ἐχθρικός.
Inobovizio, εὐς. θ. ἰσθῆς, ἠσ-
τος, ἀπῶστος.
Inobovio, εὐς. ἄρ. ἐχθρὸς, πλε-
ρῶσις. || —, εα, ἰπ. πλουτῆρι-

Inimitabile, ἰπ. δειγ. ἀμιμη-
τός, μοναδικός.
Inimitabilmente, ἐπιρ. ἀμιμη-
τός.
Inimmaginabile, ἑπ. δειγ. ἀ-
κατανόητος, ἀνεκρινόντος.
Inintelligibile, ἑπ. δειγ. ἀκα-
τίληπος.
Inintelligibilità, εὐς. θ. τὸ ἀ-
κατίληπον.
Iniquamento, ἐπιρ. ἀδικίαι, ἀ-
πιστικῶς.
Iniquità, εὐς. θ. ἀδικία, ἀνε-
πίστεια. || ἄνομαλῆ. || Ἰπερ-
εὐδῆ.
Iniquitate, ῥ. εὐδ. κούσιταμαι
ἀδικῶ, παρανομῶ.
Iniquitosamente, ἐπιρ. ἀδί-
κως, ἀνεπιστικῶς.
Iniquitoso, σα, ἰπ. ἀνεπιστικός,
ἀδικῶς.
Iniquo, να, ἑπ. ἀδικῶς, ἀνε-
πιστικῶς, παρῶντος.
Iniscibile, ἑπ. δειγ. ἀίργητος.
Iniscibile, ἑπ. δειγ. ἐ μὴ ἐ-
ρριζύμενος, ἀνευερθίματος.
Iniscibilità, εὐς. θ. τὸ μὴ
εὐερθίτον.
Iniscibile, ἑπ. δειγ. ἐ μαι-
ώδης ἀναπίθεται, κούσιτος.
Inischiarabile, ἑπ. δειγ. ἀσα-
φύματος.
Inispiabile, ἰπ. δειγ. ἀνεξή-
γητος, ἀνεμυκνέυτος.
Inistancabile, ἑπ. δειγ. ἀκί-
μητος, ἀκαταπόνητος.
Inistensibile, ἑπ. δειγ. ἀδιέ-
λτουτος.

Iniziale, ἰπ. δειγ. ἀρχικός· ἐπι-
γραμμάτων καὶ συλλαβῶν.
Iniziale, ῥ. ἔν. κατῆχομαι. ||
Μουσ. || —σι, ῥ. ἄντ. μουσῆμαι.
Iniziale, να, ἑπ. καί.
Iniziatore, εὐς. ἄρ. ἐ καταρχῶ-
μινος. || Ὁ κούων.
Iniziazione, εὐς. θ. μόησις.
Inizio, εὐς. ἄρ. ἑνορῆσις, ἀρχή.
Inizimento, εὐς. ἄρ. παρῶ-
μπος, κωστρονπισ.
Iniziano, ῥ. ἔν. παροτρῶσι, ἐ-
ρεθίζω.
Iniziaro, ῥ. ἔν. λατρ. εὐσῆμα
θῆρον εἰς κούιτῆσά τινα τοῦ ομο-
κατος, ἐγγίω, κλύζω.
Inizioso, εὐς. θ. λατρ. ἐγγυ-
σις, κλύσμα.
Inizita, εὐς. θ. ὄρ. ἰαγίησις.
Inizizia, εὐς. θ. ὄρ. ἰαγίη-
σις.
Inocciato, ῥ. ἔν. περιπλέκω,
περιδῶ. || —σι, ῥ. ἄντ. ἐμπι-
πτω εἰς τὰ δικτυα, σαγγνεύομαι,
παγιδουομαι.
Inogarsi, ῥ. ἄντ. σχηματι-
ζομαι εἰς λίαντι, λιμοδάζω.
Inolanguidire, ῥ. εὐδ. ὄρ. ἰπ-
λαuguidire.
Inolquere, ῥ. ἔν. παγιδούω,
ἐμπλέκω.
Inulto, εὐς. ἄρ. πλερῶσι, πλε-
γυον μέτρος.
Inolubila, ἑπ. δειγ. ἐ μὴ α-
ξίετατος. || Μοχθρῆσις.
Inolubilmente, ἐπιρ. ὄρ. ἰλι-
οχόρατος.

Inleccio, ια, ἐπ. ἐδέμετος· ταυτὸ τῆς Inleccio.
 Inloggidiario, ῥ. ἐν. ἐξορᾶζω.
 Inloggidiario, ια, ἐπ. ὠραι-
 μῆνος.
 Inloggittimità, εὐσ. θ. τὸ πα-
 ρένομον.
 Inloggittimo, μα, ἐπ. παρά-
 νους.
 Inlibraro, ῥ. ἐν. ταλαντεύω,
 ἐξισῶ· ταυτὸ τῆς Bilanciero, A-
 leguaro.
 Inlitterato, τα, ἐπ. ἀμαθής·
 ταυτὸ τῆς Illoterato.
 Inlividire, ῥ. ἐν. κελιδνώ· μω-
 λωπίζω.
 Inloculo, ἐπ. διγ. ὁ ἄνευ τό-
 που ὠρισμένω.
 Inlucidarsi, ῥ. ἐντ. λαμπρό-
 νομαί.
 Inluminare, ῥ. ἐν. ταυτὸ τῆς
 Illuminare,
 Inmalinconicare xel-ichiro
 ῥ. εὐδ. καὶ
 Inmalinconiro, ῥ. εὐδ. μιλαγ-
 χολῶ, λυκοῦμαι.
 Inmalvagire, ῥ. εὐδ. ταυτὸ
 τῆς Inmalvagire.
 Inmalvagito, ια, ἐπ. διεφθα-
 ρένος.
 Inmarcirò, ῥ. ἐν. σήπω.
 Inmbisaro, ῥ. ἐν. βυθίζω· θα-
 ρυθῶ. || — si, ῥ. ἐντ. κεντάνομον.
 Innacquamanto, εὐσ. ἀρ. ἀρ-
 δισαίς, πέτισμα. || Συγκέρασμα.
 Innaquare, ῥ. ἐν. διαβρέχω,
 συγκρατῶ ἐξ ὕδατος. || Ἀρδύου,
 πετιζώ.

Innaffiamento, εὐσ. ἀρ. ὄρ.
 Innaquamanto.
 Innaffiaro, ῥ. ἐν. ποτιζώ. ||
 διαβρέχω.
 Innaffiatolo, εὐσ. ἀρ. ποτισά-
 ριον, ἀρδάνιον, πρὸχους.
 Innaogrestiro, ῥ. ἐν. ἐξόνω, ζι-
 νίζω.
 Innalhato, ῥ. εὐδ. ὄρ. Inal-
 hato.
 Innalbarato, ῥ. εὐδ. ἀναβρίχω-
 μαι, ἀναθάλω εἰς τὰ δένδρα.
 Innalzamento, εὐσ. ἀρ. ἐπι-
 ψασίς.
 Innalzaro, ῥ. ἐν. ὑψώ, ἀνοψώ,
 ὑπερψώ. || —, ῥ. εὐδ. ἄψυχοι,
 ἐπαίρειμαι. || — si, ῥ. ἐντ. τρυ-
 τώσημον.
 Innalzatura, εὐσ. θ. ὄρ. In-
 nalzamento.
 Innamarsi, ῥ. ἐντ. ἀγαπῶμαι·
 συναλλέλλω.
 Innamicarsi, ῥ. ἐντ. συμρι-
 λισθῆμαι, φιλιζώ.
 Innamidare, ῥ. ἐν. παικῶ,
 κ. κολληρίζω.
 Innamoracchiarsi, ῥ. ἐντ. ἐ-
 ρωτούμαι.
 Innamoramento, εὐσ. ἀρ. ἐ-
 ρως πρόσκαιρος καὶ ἐπιπάλαις,
 ἐρώτιον.
 Innamoraro, ῥ. ἐν. τινῶς
 ἐρωτωπλήγω ἐρωτῶ. || — dial pri-
 mo uscio, ἐρωτεύομαι ὅσας γυ-
 ναϊκὰς βλέπω.
 Innamorata, εὐσ. θ. ἡ ἐρω-
 μένη.

Innamorato, ια, ἐπ. ἐρωτο-
 μένη.
 Innaonamento, εὐσ. ἀρ. βο-
 ατρήσιμα, οὐλοποιήσις, συρροή.
 Innaollare, ῥ. ἐν. συστρίψω
 ἠλασθῆς, βραχυρίζω. || Δίδω
 τον γαμικὸν δακτύλιον.
 Innaonimato, ῥ. ἐν. ἐνθαφρῶμαι,
 ἐψοζῶ.
 Innaonimato, ια, ἐπ. ἐνισχυ-
 μένος. || ἄψυχος.
 Innaonimato, ῥ. ἐν. ὄρ. Inna-
 onimato.
 Innaonimato καὶ -i, ταυτὸ τῆς
 Innaonimato, πρὸς. πρὸς ὑπέρ. || —
 ἐπὶ. πρότερον, πρὶν κατόπιν
 εἶτα· ἐπικαινῶ· μάλλον, καλύτε-
 ρον. || — irato, πρὸ πάντες ἀλ-
 λω. || Adirato —, ἀδύνατο. || Va-
 nito —, συμπράττω ὑπέρ. || Più —
 περισσύτερον, ἐπέκεινα.
 Innaoniprenullitino, μα, ἐπιθ.
 Τραπ. ὁ προπαρὰλλῶν.
 Innaonidiro, ῥ. ἐν. ὄρ. Inna-
 onidiro.
 Innario, εὐσ. ἀρ. ὑμολόγιον.
 Innarabile, ἐπ. διγ. ἀνεκδιή-
 γητος· ταυτὸ τῆς Inmenabile.
 Innarrare, ῥ. ἐν. δίδω ἀρρα-
 δῶνα, καταβάλλω τὸ προτίμιον.
 || Διηγῶμαι, ἀναφέρει τι. || Ἰ-
 πονεῦμαι.
 Innarsicciaro, ῥ. ἐν. ἐπικαίω.
 Innarsicciato, εὐσ. ἀρ. καθμα,
 κούσιμον. || —, ια, ἐπ. ἐπικου-
 στος, ἡμίκουστος.
 Innarsibile, ἐπ. διγ. ἀγίν-
 γατος.

Innascendere, ῥ. ἐν. ἀρῶτις,
 ἰγκρόττω.
 Innascondihilo, ἐπ. διγ. ἀ-
 κρυπτος.
 Innasoso, σα, ἐπ. κειρωμένος.
 Innasparato, ῥ. ἐν. ἀναπνέζω,
 κ. κουβαρίζω. || —, ῥ. εὐδ. μω-
 ραίνομαι. || Θερυδούμαι· πτωσ-
 μαί.
 Innaspriro, ῥ. ἐν. τραχύνω,
 σκληρύνω. || —, ῥ. εὐδ. ἰκτρα-
 χύνομαι.
 Innauto, ια, ἐπ. ἐμφοτος, κυ-
 σιθῆς.
 Innaturale, ἐπ. διγ. ὁ μὴ φυ-
 σικῆς, ὁ παρὰ φύσιν.
 Innanraro, ῥ. ἐν. χρωσῶ, ἐγ-
 χρωσῶ· ταυτὸ τῆς Indoraro.
 Innaveraro, ῥ. ἐν. ὄρ. Innave-
 raro.
 Innavigabile, ἐπ. διγ. ἀπλευ-
 στος, μὴ πλωίμος· ὁ διὰ πλοῦ ἀνε-
 πιδίχτος.
 Innavigabilità, εὐσ. θ. τὸ διὰ
 πλοῦ ἀνεπιδίχτος.
 Innebbiarsi, ῥ. ἐντ. σκοτιζο-
 μαί, συνεφεῶμαι.
 Innebbriamento, εὐσ. ἀρ. μίθω·
 ταυτὸ τῆς Ebrezza.
 Innebbriare, ῥ. ἐν. μεθύω· ταυ-
 τὸ τῆς Imbriacare.
 Innebbriazione, εὐσ. θ. ὄρ. In-
 brezza.
 Innogabile, ἐπ. διγ. ἀναντίρ-
 ρητος.
 Innogabilità, εὐσ. θ. τὸ ἀνα-
 τίρητον.
 Innegiare, ῥ. εὐδ. ὑμυγνῶ-

Innamoramento, επίφ. έρωτικώς.

Innamorativo, νασιπ. θαλακτικός.
Innamorato, ίν, έπ. έρωτευμένος, έρωσώδηπιτος.

Innamorazzamento, εύτ. άρ. όρ. Innamoramento.

Innamorazzarsi, φ. άντ. σολ. λαοβόνα έρωτα, έρωτεύομαι.

Innimichevole, έπ. διγ. τωρό τώ inimichévolo.

Innarrabile, έπ. διγ. όρ. Inarrabile.

Innarrare, φ. εύδ. μεράννομαι.

Innescare, φ. έν. τώ πυροβόλω έμπύρωω.

Innescatura, εύσ. θ. ή τού πυροβόλου έμπύρωσις.

Innesso, να, έπ. τωρό τώ Inseito.

Innestazione, εύσ. θ. όρ.

Innestamento, εύτ. άρ. ίγκέντρισις, ένθεματισμός και τώ ένθεμα αυτό.

Innestare, φ. έν. ίγκέντριζω, ένθεματίζω.

Innestato, εύσ. άρ. ή θέσις τού ένθεματισμού.

Innestatore, εύτ. άρ. -trico εύσ. θ. ίγκέντρισις.

Innestatura, εύτ. θ. όρ. Innestazione.

Innesso, εύσ. άρ. ίγκέντρισις, ένθεματισμός τώ ένθεμα, ή έμβολή, κ. τώ ένθεματισμα.

Inno, εύσ. άρ. (λίξ. έλ.) ύμνος, άσμα.

Innobedienza, εύσ. θ. παρκαθή.

Innobilita, εύσ. θ. και.

Innobilita, εύτ. θ. άγένεια, τή άγένεια τωρό τώ Innobilita.

Innocenta, έπ. διγ. άδής, άναίτιος. || Αθ. αθής, άκακος.

Innocentamento, επίφ. άίθωσ.

Innocente, και—zia, εύτ. θ. έθώθης, άπλήτης. || Αθ. άίθωσ, άκακία.

Innocenza, να, έπ. αθλαθή.

Innodia, εύσ. θ. (λίξ. έλ. και) ήρωδία.

Innodiare, φ. έν. μετά θόδω. τωμάτ. τωτό τώ Odiale.

Innodio, εύδ. έπ. ήρωδός.

Innodiato, έπ. πρ. (έλλισα—) έλπίται έρωσις.

Innologia, εύσ. θ. (λίξ. έλ. και) ήμνολογία.

Innologo, εύ. άρ. (λίξ. έλ. και) ήμνολόγος.

Innostrarsi, φ. άντ. προχωρή, προβαίνω.

Innotire, επίφ. προτεταται, προς δι.

Innominabile και-mabile, έπ. διγ. άνώνυμος, άκατανοητος.

Innomato, φ. έν. όρ. Nominato.

Innominatamento, επίφ. άνώνυμος.

Innominato, τα, έπ. άνώνυμος.

Innondare, φ. έν. όρ. Innondato.

Innorrare, φ. έν. γενοδή τωτό τώ Inoraro. || —, όρ. Onorare.

Innotidico, φ. έν. τωτό τώ Innotidico.

Innotido, ία, έπ. αθώσι, άκακος, αθλαθή.

Innotitare, φ. έν. κατμή εκ τέρρα.

Innotisiro, φ. εύδ. άμδώνομα τωτό τώ Innotisiro.

Innotato, φ. έν. κινεσομώ, έλλότρω. || Άνωσις, άνακινέζω.

Innotatore, εύσ. άρ. -trico. έπ. ή. κινεσώμος, ή κινεσώ.

Innotazione, εύσ. θ. κινεσομία. || Άνωσις, άνακινέζω.

Innotellaro, φ. έν. άνωσις. όρ. Innotare.

Innobilenza, εύσ. θ. παρκαθή. Innobedienza.

Innobilita, εύσ. θ. γυνώττης τωτό τώ Nuditá.

Innobilita, έπ. διγ. άναμίττω.

Innobilitabile, εύσ. θ. τώ άκατάκατον.

Innobilitamento, επίφ. άναμίττω.

Innobilitare, φ. έν. τωτό τώ Numerare.

Innobilitato, εύσ. θ. όρ. Innotazione.

Innovare, φ. έν. όρ. Innovare.

Innovosiro, φ. έν. διγ. ίστω ενθώθω, γαργαλίζω, άκαθίζω.

Innobediente, έπ. διγ. παρήκος, άνωπώκος, άκαθής.

Innobedienza, εύτ. θ. παρκαθή, άκαθία.

Innocchiare και—colare, φ. έν. Ρωσ. ίνοσθλακίζω, έμβολακίζω, ίγκέντριζω.

Innocchiamento, εύσ. θ. Ρωσ. ίνοσθλακίτης, έμβολακίτης, κ. κέλιατα.

Innocchiato, φ. έν. σούσι, τώ Odilato.

Innocorabile, έπ. διγ. άνωσις.

Innocorato, φ. έν. εύωδίζω τώ.

Innocorifero, να, έπ. άνωσις.

Innodoro, να, έν. τωτό τώ άνωσις.

Inoffensibile, έπ. διγ. έπρόδωσις.

Inoffensivo, να, έπ. έλλόττω.

Inofficiosita, εύσ. θ. τώ άκατάκατον, τώ άπρωγον. || Απίθωσις.

Inofficioso, να, έπ. άπειρήσις, άγχείαιος, άκαταγνη. || Απίθωσις, άνωσις.

Inoliare, φ. έν. έλπίω, κ. κάδωσις. — Νόσις, μισώ.

Inoliata, έπ. θ. (Ολίνα—) έλπίω άσμα.

Inoliaro, φ. άντ. πωλίσω πλάσσομα, έπ. άπρωγον.

Inolitrarsi, φ. άντ. όρ. Inolitrarsi.

Inolitre, επίφ. έλπίς τωτό, προς τωτό.

Inombare, φ. έν. σκιάζω, ή σκοκίζω.

Inondamento, εύσ. άρ. όρ. Inondazione.

Inondato, φ. έν. πλημμυρόω, κατακλύζω. || Ποτίζω. || Πληρωώ. || Μεταρ. έισθλάζω.

Inondatore, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐδ. θ. ἡ κατακλύζων.

Inondazione, οὐσ. θ. πλημμυρία, πλημμυρίς· κατάκλυσις. || Μεταφ. εὐθερία, ἐπιθρομία.

Inonestà, οὐδ. θ. ἀτιμία.

Inonestamento, ἐπίφ. ἀτίμως.

Inonesto, τὰ, ἐπ. ἀτίμως.

Inouitato, τὰ, ἐπ. ἀτιμαθείς, ἀτιμωσ, ἀδόξος.

Inoue, ἐπ. διγ. πένος, ἰνδιε, ἀπορος.

Inoperante, ἐπ. διγ. ὁ οὐδὲν ποιεῖν, ἀπραγές, ἀργός, ἀδρανής.

Inopia, οὐσ. θ. ἰνδιε, ἀπορία, ἀρχαία γρηγορία.

Inopinabile, ἐπ. διγ. κλιστερός, ἀπίστεος.

Inopinamento, ἐπ. ὁ ἀπροδοκίμως, παρὰ δόξαν.

Inopinabile, τὰ, ἐπ. ἀπροδοκίμως, ἀίφνης.

Inopportunitate, ἐπίφ. ἀκαιρός, ἀτόπως.

Inopportunita, οὐσ. θ. τὸ ἀκαιρὸν, ἀκαιρία.

Inoprosito, ἡ, ἐπ. ἀκαιρός, παρακαίρος, ἀναιδής.

Inopra, ὁ, ἐν. χρυσῶ, ἐγγυρῶ. || Τιμῶ, ἰκτεῦσ.

Inoparsi, ὁ, ἐντ. ἰγρηκεῖσ, ἀοργαίνω, λείβω βλεφαί.

Inordinabile, ἐπ. διγ. ἀδιάτακτος.

Inordinanza, οὐσ. θ. ἀταξία, ἀόγχησις.

Inordinamento, ἐπίφ. ἀτάκτως, συγκεχυμῶς.

Inordinatazza, οὐσ. θ. Ὁρ. Inordinanza.

Inordinato, τὰ, ἐπ. ἀτακτός, ἀκομῶς.

Inorganicamente, ἐπίφ. ἀνεργῶς.

Inorganico, οὐ, ἐπ. ἀνεργῶς.

Inorgogliarsi και-ίλιε, ὁ, ἐπ. ποῦ τινε ὑπερήφανον, ἐκαίρω. || —σι, ὁ, ἐντ. ὑπερηφάνομαι, ἐπαίρωμαι.

Inorino, ἐπ. διγ. ταυῖσ τῷ ἔσπορω.

Inornato, τὰ, ἐπ. ἀκόσμητος, ἐκαλλωπῆστος, ἀκομῶς.

Inorpellamento, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐκ χρυσῶ καὶ ἐπικουρῶν. Ἐπ. ἐκ τε ἐκδηλωμῶν φερμαθῶσιν. || Μετασχηματισμῶς κακώτερος. || Προσπαθῶσιν.

Inorpellare, ὁ, ἐν. καταρῶ ἐκ χρυσῶ καὶ ἐπικουρῶν. || Καλλωπίζω· χροματίζω. || Μετασχηματίζω.

Inorpellatura, οὐσ. θ. ταυῖσ τῷ Inorpellamento.

Inorrate, τὰ, ἐπ. ἔντιμος.

Inorribile, ὁ, ἐν. καθίσταται φρικτότερον.

Inorribile, ὁ, ἐν. ἐκφοβῶ, κατακλήττω· καταπτεῶ. || — ὁ, οὐδ. φάττω· ἀντιρχιάζω. || Καταπλήττωμαι.

Inoscularsi, ὁ, ἐντ. ἀνσκαρῶμαι.

Inosculatione, οὐσ. θ. ἀνσκαρῶσις.

Inospialo, ἐπ. διγ. ἀφιλόξενος· ἀπότομος. || Ἀπῶνθρωπος.

Inospialità, οὐσ. θ. ἀφιλόξε- νία, ἀξένια.

Inospite, ἐπ. διγ. μονήρις, ἀνικαίμος· ἔρημος.

Inospito, ὁ, οὐδ. ὀδοντοφυῶν. || — ὁ, ἐν. Ζωγρ. ἐπιγρία κόνιν ἰστίων.

Inosservabile, ἐπ. διγ. ἀπαρτήρητος, ἀδιώγητος, ἀκατάληπτος.

Inosservabilità, ἐπίφ. ἀκατάληπτος.

Inosservante, ἐπ. διγ. παραλίπτος ἀπρόσεκτος.

Inosservanza, οὐσ. θ. ἰδιγῶ- ρια, παραλίπσις.

Inosservato, τὰ, ἐπ. ἀπαρτήρητος ἀπρόσεκτος.

Inossire, ὁ, οὐδ. μεταποιεῖσ, ὁ ἐκ δοσῶν, ἀποστειθεμί.

Inostuire, ὁ, οὐδ. ἐκβλῶσ, ἀμαί.

Inquarto, ὁ, ἐν. τετάρτ. ἀρῶ- νησ ἐκ τετάρτου.

Inquadrato, οὐσ. θ. ἀνά- ρηξις ἐνὸς τετάρτου χρυσῶ καὶ τριῶν ὀργύρων. || Γνωπ. ἀραρῶ- σις τετάρτη.

Inquie, οὐσ. θ. ἀνσυγία, μέρημα· οὐνῶν. τῷ Inquietudine.

Inquietamento, ἐπίφ. ἀνσύ- γησις, ἰμμερίμωσις.

Inquieto, ἐπ. διγ. ἀνσύ- γησις, παραξία.

Inquietare, ὁ, ἐν. παραρῶ, ἐνὸς γλῶ. || — σι, ὁ, ἐντ. ἀνσυγῶ, μέρημα, ἀθνημῶ.

Inquietazione, οὐσ. θ. ἀνσυ- γησις, μέρημα, παραξία, ἐνόχλησις.

Inquietezza, οὐσ. θ. Ὁρ. Inquieti- tà.

Inquieto, ὁ, ἐπ. ἀνσύγησις, τεταραγμένος, ἔμφροντις. || Ὁροῦσ. ποίσις, ἀχλησῶς.

Inquietudine, οὐσ. θ. ἀνσυ- γησις, μέρημα, φροντις, παραξία, ἀθνημῶν.

Inquinato, οὐσ. ἀρ. ἰνοίκη- σις ξένος οἰκίας.

Inquinato, οὐσ. ἄρ. ἔνοχος, μέτοχος εἰς αἰτίαν ξένου. || Οἰκῶν, κάτοικος.

Inquinare, ὁ, ἐν. μιαινῶ, μο- λύνω, λοιπῶν.

Inquinato, ὁ, ἐν. καὶ Inquinare, ὁ, ἐν. ἐξετάζω, ἀνερῶν, ἀκαρῶν.

Inquisito, τὰ, ἐπ. ἡ κατηγοροῦ- μένος, ὁ ἐναγόμενος εἰς δίκην.

Inquisitore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐρευ- νῶν ἐπιμαθῶς. || Ἰεροκριτής, ἱερο- δίκης.

Inquisizione, οὐσ. θ. ἰξήσας, ἐρευνα, ἀνάκρισις. || Ἰεροκρισία, ἱεροδικία· ἱεροδικεῖσ ἢ ἱερα ἐξέ- τασις.

Inraccoppiabile, ἐπ. διγ. ἀνεκ- διγῶντος.

Invadire, ὁ, ἐν. Ὁρ. Invadere.

Inragionevole, ἐπ. διγ. ταυ- τῷ Inragionevole.

Inrazionabile, ἐπ. διγ. παρά- ληλος.

Inrazionalità και-ὁ και—τα- τε, οὐσ. θ. παραλογία.

Inrecompensabile, ἐπ. διγ. ὁ ἀ-

ναυτήτως αναπίθετος. δυσανα-
πίθετος· τανὸ τῷ Irrecupera-
biliba.

Irrefragabile, ἐκ. διγ. ἀνα-
είλατος· τανὸ τῷ Irrefragabi-
lile.

Irrefrangible, ἐκ. διγ. ἀκα-
λίωτος, ἀκρήτος· τὸ ἄλλως τε
καὶ Irrefrangibile.

Irregulara καὶ Irregulara, ἐκ.
διγ. ἀκανόνιστος.

Irregularità, εὐθ. θ. ὄρ. Ir-
regularità.

Irregularo, Ia, ἐκ. ἀκανόνιστος.

Irreligiosamente, ἐπιβ. ἄρρη-
τος, ἀειθής, ἀνοήτος.

Irreligioso, sa, ἐκ. ἄρηστος,
ἀειθής, ἀνοήτος.

Irremediabile, ἐκ. διγ. ἀνεπί-
στροπος· τὸ μέρος εἴς τὸ ἄδύνατον
ἐπανελθεῖν.

Irremediabile καὶ anelo, ἐκ.
διγ. ἀνάτος, ἀεὶ ἀφαιρετός.

Irremissibile, ἐκ. διγ. τανὸ
τῷ Irremissibile.

Irremunerabile, ἐκ. διγ. ἢ
ἀνταμιδής νεπίδοτος· τανὸ τῷ
Irremunerabile.

Irremunerato, Ia, ἐκ. ἀμει-
δίωτος· τανὸ τῷ Irremunerato.

Irreparabile, ἐκ. διγ. ἀνεπα-
νήθωτος, ἀνεπισκευάσιμος· τανὸ
τῷ Irreparabile.

Irreparabilmente, ἐπιβ. ἀνε-
πανήθωτος, ἀνεπίστος.

Irreprehensibile, ἐκ. διγ. ἀμα-
ρτος, ἀνεπίληπτος· τανὸ τῷ Ir-
reprehensibile.

Irprobabile, ἐκ. διγ. ἀπι-
πιτος· τανὸ τῷ Irprobabile καὶ
τῷ Irprobabilis.

Irprobabile καὶ Irprobabi-
lile, ἐκ. διγ. ὄρ. Indubitable.

Irresoluto, ta, ἐκ. ἀκατα-
στικτος, ἀκατάβητος, ἀκατάβητος, δι-
γύρως, ἀκατάβητος· τανὸ τῷ
Irresoluto.

Irresoluzione, εὐθ. θ. τὸ ἀ-
πρόβλεπτον, τὸ ἀκαταστάτον, διγύ-
ρως, ἀκατάβητος· τανὸ τῷ Irresolu-
zione.

Irretamento, εὐθ. θ. παρῆ-
κός, τὸ διακοπὴ ἀμπελοῦ.

Irretare, ὅ. ἐν. ἀκατάβητος
διὰ δεκτόν ἢ διὰ παρῆκον, πα-
ρῆκός. || Meteo ἠμπελοῦ, παρ-
ῆκός· τανὸ τῷ Irretare.

Irretabile, ἐκ. διγ. ἀκα-
τάβητος, ἀκατάβητος· τανὸ
τῷ Irretabile.

Irreverente, ἐκ. διγ. ἀνε-
λαθής, ἀειθής, ἀνοήτος.

Irreverentemente, ἐπιβ. ἀνε-
λαθής, ἀειθής.

Irreverenza, εὐθ. θ. ἀνεπι-
θετα, ἀειθής· τανὸ τῷ Irre-
verenza.

Irvocababile, ἐκ. διγ. ὄρ. Ir-
revocabile.

Irvocababilmente καὶ choro-
lamente, ἐπιβ. ἀκατάβητος, ἀκα-
τάβητος.

Irvocabilità, εὐθ. θ. τὸ ἀ-
μετάκλητον, τὸ ἀκατάβητον.

Irvocabosole, ἐκ. διγ. ὄρ.
Irvocababile καὶ Irretractabile,

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ἐκ. διγ. ὄρ.
Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

Irretrabile, ὅ. ἐν. πλεονάζον· τανὸ
τῷ Irretrabile.

σάκων, ἐπιπύον, κ. σακουλίζ-
ου. || Ἐκαστασιμίου. || —, ὅ. εὐθ.
πανιθέομαι.

Insalare, ὅ. ἐν. ἀλίον, ἀλιτι-
ζου. || Πιστὸν τι μετὰ συνίστατος. ||
— si, ἀλιζομαι, ἀλιτίζομαι· ἀ-
μυρθε καθίσταται. || Ἐκφέρομαι
εἰς τὴν θάλασσαν.

Insalato, εὐθ. θ. φυλλιάς θρι-
μῆς, κ. σαλίνα.

Insalatojo, εὐθ. ἄρ. ἀλατο-
πίλος.

Insalatrice, εὐθ. θ. πινάκιον
τῆς σαλίνας.

Insalatore, εὐθ. ἄρ. φυλλιάς
θριμῆς ἰσθμίου.

Insalatura, εὐθ. θ. ἀλάτιμα.
|| Τέρας, ἰσθμίου, κ. σαλα-
μούρα. || ὅ. τῆς ταχυεῖας καιρῶς.

Insalabile, ἐκ. διγ. ἀλυγ-
κός, ἐπι μετὰ λω.

Insalubre, ὅ. ἐν. χροῖα ἐκ κόμ-
μους, καιρῶν, μεταλλίου. || ὅ.
κακῶς, βλαβερῶς. || Ἀσαλίον.

Insaluggiare, ὅ. ἐν. ἀλιτίζω
ἀλίον.

Insalinare, ὅ. ἐν. ὄρ. Insa-
lare.

Insalivazione, εὐθ. θ. ὅ. τῆς
τροφῆς σαλίνας.

Insalsarsi, ὅ. ἐν. ἀλυγ-
κός.

Insalubre, ἐκ. διγ. νοσήσιος,
ἐπιπύον.

Insalutaria ἐκ. διγ. ὅ. μὴ χαι-
ρέτων.
Insalutato, Ia, ἐκ. ἀχαίρητος
τῶς, ἀπροσώρητος.

Insalvabile, ἐπ. διγ. ὁ ἀνεπι-
ρίας ἀνεπίδεκτος, ἀδιάσωτος.

Insalvaticare καὶ-chire, ῥ. οὐδ.
ἀχαρτοῦμαι, ἀποθνήσκωμαι.

|| Γαωπ. ἀγροῦμαι, ὀλομονῶ, ἔ-
ρημοῦμαι. || —, ῥ. ἐν. ἐξαγρῶ,
ἀετραρῶνω.

Insalvaticchito, τα, ἐπ. ἀγροί·
ἀγροικός. || Δύσσωτος.

Insanabile, ἐπ. διγ. ἀθεράπευ-
τος, ἐνιάτος.

Insanabilimento, ἐπιρ. divid
τας, ἀθεραπευτικός.

Insanamento, ἐπιρ. παραφρο-
νός, φρενοβλαπτός.

Insauguinato, ῥ. ἐν. ρολώνω ἐξ
αἱματος, αἱμάσσω, καθαιμάσσω,
κ. αἱματόνω. || —σι, ῥ. ἀνε. ταυ-
τόσημον.

Insauguinato, τα, ἐπ. καθη-
μαγμένος, αἱματοσταγής, αἱμα-
τόδης.

Insanità, ὄσο. θ. παραφροσύ-
νη, φρενοβλάθεια.

Insanianza, ἐπ. διγ. παρά-
φρων, φρενοβλαπής.

Insaniato, τα, ἐπ. Ὁρ. Insanito.

Insanito, ῥ. οὐδ. παραφροσύ-
|| —, ῥ. ἐν. ἐκρίνω.

Insanito, τα, ἐπ. παράφρων, μα-
νερός, μανιόδης.

Insaio, na, ἐπ. ταυτὸ τῷ ἀ-
νωτέρω.

Insaanza, ὄσο. θ. μωρία,
βλακία, ἀνοία.

Insaanare, ῥ. ἐν. σαπνίζω·
|| Μεταφ. κολακεύω, διαπίσω.

Insaanata, ὄσο. θ. σαπνώσιμα.

Insaanato, τα, ἐπ. σαπνω-
σίδης, σαπνός.

Insaanarsi, ῥ. ἀνε. λαβέτω
γέσων· εὐφραίνω τὴν γέσων, να-
στωρίζω.

Insaanabile καὶ-nabile, ἐπ.
διγ. ἀπλήρωτος.

Insaanabilità, ὄσο. θεάτηρητι.
τὸ ἀκέραιον, ἀκέρια,

Insaanabilmente, ἐπιρ. ἀκεί-
στος, ἀπλότος.

Insaanità, ὄσο. θ. Ὁρ. Insan-
bilità.

Insaanprabile, ἐπ. διγ. ἀνε-
κτός, ἀναπέδρακτος.

Inschianiro, ῥ. ἐν. δουλῶ, ὁ-
ποδουλῶ, ἐξάνδραποδίζω.

Inschidionaro, ῥ. ἐν. ἀπερ-
αίς τὸν ὀβάλον, περιπέλω. κ. ὄου-
γλιζω.

Inscianto, ἐπ. διγ. καὶ
Inscio, ta, ἐπ. ἀμαθής, ἄ-
σοφος.

Inscogliere, ῥ. ἐν. Ναυτ. πηρ-
σθῶς κατὰ σκοπέλων.

Inscrittivo, να, ἐπ. ἐπιγρα-
φικός.

Inscrittivo, ῥ. ἐν. ἐγγράφω,
ἐπιγραφῶ, ἐγγραφῶ γράμματα.

Inscrizione, ὄσο. θ. ἐγγραφή,
ἐπιγραφή.

Inscrutabile, ἐπ. διγ. ἀνεπί-
ρεύντος, ἀνεξέλεγκτος.

Inscrutabilità, ὄσο. θ. τὸ ἀνε-
ξερῶντον.

Insculto, τα, ἐπ. ἐγκατασ-
μένος, ἐνεταπειμένος, ἐγγελο-
μένος.

Inscusabile, ἐπ. διγ. ἀσυγ-
χρήστες ταυτὸ τῷ Inscusabile.

Inseabile, ἐπ. διγ. ὁ τομῆς ἀ-
νεπίδεκτος, ἀτομος.

Inseare, ὄσο. θ. σημαία· τὰ
σημάτα, τὰ παράσημα εἴκου, οἰ-
κότημον. || Σημεῖον, γνώρισμα,
σύμπωμα.

Insegnabile, ἐπ. διγ. διδάκτος.

Insegnamento, ὄσο. ἀρ. διδα-
σκαλίς, διδάγμα, ἐκμάθησις, παι-
δεία. || Παραινέσις.

Insegnare, ῥ. ἐν. διδάσκω, ἐκ-
μαλίς. || Διδακτοῦ, διδακτῶ·
ἀποκαλύπτω.

Insegnativo, να, ἐπ. διδασκός.

Insegnatore, ὄσο. ἀρ. διδά-
σκαλος, ἐδιδάξω.

Insegnevole, ἐπ. διγ. εὐδίδα-
κτος, ἐμάθης.

Inseguire, ῥ. ἐν. καταδιώκω,
ἐπιδιώκω.

Inseguire, ῥ. ἐν. στρένωμαι
χιλικῶς ἡ λίθους.

Inseguito, τα, ἐπ. λυθέρωτος.

Inseguire, ῥ. ἐν. βάλω ἐπὶ τοῦ
λεπίτου.

Inseguirsi, ῥ. ἀνε. πληροῦμαι
δουκῶ. || Προσεύγω εἰς θεοῦν.

Insalvaticare, ῥ. οὐδ. ἐξαγρῶ-
σώω.

Insenare, ῥ. ἐν. ἐγκρίπτω εἰς
τὴν κόλπον, ἐγκελποῦμαι.

Insenca, ὄσο. θ. κόλπος.

Insenataggine, ὄσο. θ. ἀφρο-
σύνη. Ὁρ. Insenatizza.

Insenatamento, ἐπιρ. μωρίας,
ἀφρόνως.

Insenatizza, ὄσο. θ. μωρία,
ἀνοία, παραλογισμός.

Insenato, τα, ἐπ. ἀφρο-
νός, φρενοκακός.

Insenabile, ἐπ. διγ. ἀναίσθη-
τος. || Ἀπαθής, ἀνάληγτος.

Insenabilità, ὄσο. θ. ἀναί-
σθησία. || Ἀπάθεια, ἀναληγσία.

Insenabilimento, ἐπιρ. ἀνεπαί-
σθητως, κατὰ μέτρον.

Insenualità, ὄσο. θ. ἀναίσθησία.

Insenarabile, ἐπ. διγ. ἀχῶ-
ριστος, ἄδιπρετος.

Insenarabilimento, ἐπιρ. ἀχω-
ρίστως, ἀδιαφύτως.

Insenollo, τα, ἐπ. ἀταφος, ἀ-
θαπτος.

Insenoltura, ὄσο. θ. στέφανος
ταφῆς, ἀταφία.

Insenorato, ῥ. ἐν. καθαρῶς,
αἰθριῶς. || Ἐλθῶ, παραμύθω.
Ὁρ. Kaszorovato.

Insenore, ῥ. ἐν. ἐπιθῆμι, ἐμ-
βάλλω. || Ἐγκεντρίζω, ἐμβολιάζω.

Insenrito, τα, ἐπ. ἐνετός· ἐμ-
βάλλω.

Inserpantito, τα, ἐπ. ἐξηγρω-
μένος, παράφορος, λυσομανής ὡς
ὁ δράκων.

Inserpire, ῥ. οὐδ. ἐξαγροῦμαι
ὡς ὁ δράκων, λυσοῦ, λυσομανῶ.

Insergato, ῥ. ἐν. ἐγκλιῶ· ταυ-
τὸ τῷ Serfata.

Insergiento, ἐπ. διγ. ἀγαθός,
ὠφέλιμος.

Inservire, ῥ. ἐν. Ὁρ. Serfiro.

Inserzione, ὄσο. θ. παρεμβο-
λή, παρένθεσις, καταχθήσις.

Insessifero, ἐπ. ἀρ. Βιταν. ὁ ἄνω γένους.

Insessione, εὐσ. θ. Ἰατρ. ἀ-
μιμῆσις, ἐγκάθισμα.

Insesso, εὐσ. ἀρ. παρὸ τῆ ἀ-
ναίρεω.

Insesture, ῥ. ἰν. περιβαλῶντω
ἀκ μιτάξαι. || Γνωπ. ἰγκέντριζω.

Insetatura, εὐσ. θ. Βόταν. ἰγ-
κέντρισμα τῶν ἀμπέλων.

Insetazione, εὐσ. θ. ἰγκέντρισις.

Insolito, ἐπ. ἀρ. ἀνεξομ-
φάγος.

Insetto, εὐσ. ἀρ. ἐντομῶν, ζωὸ
φίον.

Inseverito, τα, ἐπ. ὁ γινόμενος
αὐστηρῶς.

Insolubilo, τα, ἐπ. ὁ ἄμπερ-
πηκνίτος.

Insolida, εὐσ. θ. ἐνδέρω, ἀπί-
τη δόλος.

Insolitico, ῥ. εὐδ. ἐνδέρω, δό-
λοσύμωσις.

Insolitatore, εὐσ. ἀρ. ἐνδέρω, ἐν-
δέρωσις.

Insolosamento, ἐπίρ. ἐπιθεσί-
δωσις δόλων.

Insolito, ἠα, ἐπ. ἐπιθεσίδωσις,
δόλος.

Insieme, ἐπίρ. ἑνωσις, συνάμα.
|| Ἄλληλαλλῶσις ἀμοιβαίως. ||

Insieme, ἀποχερῶσις. || —, εὐσ.
ἀρ. τὸ σύνολον, τὸ ὅλον.

Insiemeamento, ἐπίρ. ἑνωσις, κατὰ
ἑνωσίν.

Insiemeiti, ῥ. ἀντ. κρύπτομαι
ἐντὸς αἰμασιῶν.

Insigne, ἐπ. διγ. διάσημος,
ἐπιταγή, εἶδος.

Insignificante, ἐπ. διγ. ἀση-
μος, ἀσημαντός.

Insignire, ῥ. ἐν κοσμῷ καλ-
ωπιζῶ.

Insignissimo, ἠα, ἐπ. ἀντ. ὁ
ἄλλαν διάσημος, διασημώτατος.

Insignito, τα, ἐπ. διάσημος.

Insignorito, ῥ. ἄν. κρυπῶ
κύριον. || —σι, ῥ. ἀντ. κρυπῶ.

Insignificato, κατὰ τὴν ἐπιθεσί-
δωσιν, εὐσ. θ. ἑνωσις, ῥέξις, εἰ.

Insignito, ἐπ. ἀρ. ἀνεξομ-
φάγος, ἀζητι.

Insignificano, ῥ. ἐν ὅδῳ ἐκ γα-
λικῶν σφραγισμῶν.

Insignito, ἐπίρ. ἑνωσις, εἰδω.

Insignibile, ἐπ. ἀρ. ἀσημα-
ντός.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀσημα. || ἐπὶ προσώπων. ||

Insignito, ἐπ. ἀρ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀσημα. ||

Insignito, ῥ. ἄν. κρυπῶ, ἐπιθεσί-
δωσις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignito, ῥ. ἄν. κρυπῶ, ἐπιθεσί-
δωσις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπίρ. ἑνωσις, ἀση-
μαντικῶς παραπειστικῶς.

Insignito, τα, ἐπ. ἐπιθεσί-
δωσις, ἀποχερῶσις.

Insignito, εὐσ. θ. ἀσημα-
ντικῶς παραπειστικῶς.

Insignito, εὐσ. θ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπίρ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις.

Insignite, ἐπίρ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις.

Insignite, εὐσ. θ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ῥ. εὐδ. ἰννομαί ἀση-
μαντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, εὐσ. θ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, εὐσ. θ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, εὐσ. θ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ῥ. εὐδ. ἰννομαί ἀση-
μαντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ῥ. ἐν ἰννομαί ἰννομαί
ἀσημαντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insignite, ἐπ. διγ. ἀσημα-
ντικῶς, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribilmente, ἐπίρ. ἀφο-
βήτως.

Insoffribibile, ἐπ. διγ. ἀφο-
βήτως, ἀκαταδάμαστος.

Insoffribile, ῥ. ἀντ. ἀνεξομ-
φάγος, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, εὐσ. θ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffribile, ἐπ. διγ. ἀποχερῶ-
σις, ἀποχερῶσις, εἰδω.

Insoffibilitate, επίθ. ἀλύτως.
 Insoluto, τα, ἐκ, ἀλύτως. ||
 νεφέλητος.
 Insonnare, β. ἐν. ἀκούωμίζω.
 Insonno, ἐπ. διγ. ἀβύσος, ἀ-
 κοιμητός.
 Insonio, οὐσ. ἀρ. ἀύπλιος.
 Insonio, ἐπ. διγ. ἀκάκος, ἀ-
 ελαστός.
 Insupportabile, ἐκ. διγ. Ὀρ.
 Insoffribile.
 Insupportabilmente, ἐπίθ. ἀ-
 φορήτως.
 Insupportevole, ἐπ. διγ. ταυ-
 τὸ τῷ Insupportabile.
 Insoordascenza, οὐσ. θ. κώφισις.
 Insordire, β. οὐδ. ἀκούωμαι.
 Insorgere, β. οὐδ. ἐπαναστα-
 τῶ, ἐκπαιστικῶ.
 Insoorgimento, οὐσ. ἀρ. ἐπανά-
 στασις.
 Insormontabile, ἐκ. διγ. ἀνυ-
 πέρδλητος.
 Insozzo, τα, ἐπ. ἐπαχθός.
 Insozzire, β. οὐδ. ἀποπτερό-
 μιαι. || — β. ἐν ὑψηλῶ ἐπιφύω.
 Insozzito, τα, ἐπ. ἀποπτε-
 ρώσις, ἀποπτερός.
 Insozzibile, ἐπ. διγ. ἀνυπο-
 στήρετος.
 Insozzare, β. ἐν ὑψηλῶ, κω-
 λήθω. || — σι β. ἀντ. ροπαίνωμαι.
 Insozzico, β. οὐδ. ταυτὸ τῷ In-
 sozzarsi.
 Insozzolico, β. ἐγ. Ἰσπανόν-
 ποσις.
 Insozzito, τα, ἐπ. διασπαρμένους.
 Insozzabile, ἐπ. διγ. ἀνέλπιτος.

Insozzare, β. οὐδ. ἐπύλω.
 Insozzamento, ἐπίθ. ἀνέλπι-
 στως, ἀπρασόκητως.
 Insozzato, τα, ἐπ. ἀνέλπιτος,
 ἀπρασόκητος.
 Insozzete, β. ἐν. ἑμβρύω,
 ἐπιβρύω.
 Insozzamento, οὐσ. ἀρ. συμ-
 πύκνωσις.
 Insozzare, β. ἐν. συμπύκνω.
 Insozzarsi, β. ἀντ. συμπυ-
 κνώμαι.
 Insozzore, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ.
 θ. ἐπιτηρητής, ἐπέπτης, ἐπιβου-
 ρητής.
 Insozzione, θεώρησις, ἐπιβου-
 ρησις, ἐπιτηρησις. || Ἐπιτηρησις,
 ἴσσορις. || Καθῆκον.
 Insozzimento, οὐσ. ἀρ. ἴσσο-
 ρισμός.
 Insozzione, β. ἐν. ἐμπνέω, ἰτα-
 ρισόχημα. || σι β. οὐδ. ἀναπνέω. ||
 — σι, β. ἀντ. ἀποβροχίζω.
 Insozzire, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ.
 θ. ὁ ἐμπνέων, πνιυστικός. ||
 Insozzione, οὐσ. θ. ἐμπνέωσις,
 ἴσσορις. || ἢ θεόθεν ἐπίπνοια. ||
 Ἐπνέωσις, ἐπνέσημα.
 Insozzarsi, β. ἀντ. διαμυ-
 λήσασθαι.
 Insozzare, τα, ἐπ. ἀκούσις.
 Insozzabile, ἐπ. διγ. κούφισις, ἀκούσις.
 Insozzibile, οὐσ. θ. κούφισις,
 ἀκούσις.
 Insozzamento, ἐπίθ. ἀτάκτως,
 ἀτάκτως.
 Insozzarsi, β. ἀντ. ἀνεπίδεξις,
 ἐπιστηρίζωμαι.

Insozzare, β. ἐν. ἐγκαθίστημι,
 ἐγκαθίστημι.
 Insozzamento, οὐσ. θ. ἐγκατά-
 στασις, ἐγκαθίστησις.
 Insozzabile, ἐπ. διγ. ἀκαμά-
 τος, κ. ἀκαμάτος.
 Insozzamento, ἀκαμάτος.
 Insozzamento, ἐπίθ. ἐν. ἀ-
 κμαί, ἀδωραί.
 Insozzare, οὐσ. ἀρ. σιγυρή γρό-
 νο. || — ἐπ. διγ. ἰσκαίμενος, ἰσ-
 σίτης, ἰσπίμενος.
 Insozzamento, ἐπίθ. ἐπιμύ-
 νος, οὐδὲν τῷ Insozzamento.
 Insozzare, κω. ζία, οὐσ. θ. ἡερική
 παρὰλλοις, ἐπιμύνη ταυτὸ τῷ
 Insozzare. || Νόσι. ἑυπτασις.
 Insozzare, β. ἐν. ἐπιμύνη.
 Insozzatore, οὐσ. ἀρ. -trico,
 οὐσ. θ. ἐπιμύνησις.
 Insozzazione, οὐσ. θ. ἐπιμύνη-
 σις, ταυτὸ τῷ Insozzamento.
 Insozzarsi, β. ἀντ. κατασπρί-
 ζωμαι.
 Insozzire, β. οὐδ. κω. — σι β.
 ἐπ. σπυριόμαι.
 Insozzamento, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. In-
 sozzamento.
 Insozzare, β. ἐν. παρορῶ, πα-
 ρορῶ.
 Insozzore, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ.
 θ. ταυτὸ τῷ Stigatore.
 Insozzazione, οὐσ. θ. παρορῶ-
 σις, ταυτὸ τῷ Insozzamento.
 Insozzare, β. ἐν. ἐνοτάξω, κω-
 πλεσ καὶ μεταφ.
 Insozzare, οὐσ. ἀρ. ἐ. ἑμπορός πο-
 πῆ, τὸ ἑμπορῶτον, τὸ ἐργατικόν.

Insozzore, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Insozzore.
 Insozzire, β. ἐν. καθίστημι,
 Ὀρ. Insozzire.
 Insozzita, οὐσ. θ. αἱ εὐλογη-
 σις τοῦ Ἰωαννιαννοῦ, ἐπισημὴ τοῦ
 βίου. δικαίου.
 Insozzista, οὐσ. ἀρ. καθῆκον-
 τῆς τῶν εὐλογησέων τοῦ Ἰωαν-
 νιαννοῦ.
 Insozzito, τα, ἐπ. κληρονομή-
 ταυτὸ τῷ Insozzito. || — οὐσ. ἀρ.
 κωνῶν διαργατισμός.
 Insozzire, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ.
 θ. θεολογία, ἢ ἠερολογία.
 Insozzione, οὐσ. θ. οὐρασι-
 ἐγκατάστασις. || Ἐκπαιδευσις, κω-
 δαγωγία. Ὀρ. Insozzione.
 Insozzato, τα, ἐπ. ἐ. ἄνευ ἐπα-
 δόματα ἠποδότη, ἠποδοθεμένης.
 Insozzire, β. οὐδ. κληρονομή-
 σις.
 Insozzito, τα, ἐπ. ἀκπαλι-
 γμένης, ἐκαρπύου ἡλίως.
 Insozzire, β. ἐν. ἰσπιδέω,
 ἐκδιδέω, ταυτὸ τῷ Insozzire.
 Insozzimento, ἐπ. διγ. ἐργα-
 νισμός. Musica — ἐργατικὸν μου-
 σικόν. Ὀρ. Insozzimento.
 Insozzamento, τα, ἐπ. Ὀρ.
 Insozzamento.
 Insozzamento, οὐσ. θ. ἐργα-
 νισμός.
 Insozzamento, β. ἐν. Ὀρ. Stro-
 mentare.
 Insozzamento, οὐσ. ἀρ. ἐργατικόν
 ταυτὸ τῷ Insozzamento.

Instrutivo, τα, επ. διδασκαλικός.
 Instrutto, τα, επ. παιδαγωγικός, σωστός, κατευθυντικός.
 Istruttore, εὐς. αρ. παιδαγωγός, διδάσκαλος.
 Istruzione, εὐς. θ. παιδεία, εκπαιδευτικός. || Γνωσις, πληροφορία.
 Instauratore, β. εν. μωραίνω, ἐκβαλῶ τίνα. || — β. εὐδ. μορφοῦμαι, ἐκκαταρτίζω.
 Instaurare, επ. ἀρχαίως, ἀναυσιχὸς διακαταρτίζω, β. εντ. καθιστάω ἀρχαίως.
 Instaurata, εὐς. θ. ἀρχαία.
 Instauratore, β. εν. ἑπιβαλῶ, μορφοῦμαι, διακαταρτίζω. || — β. εὐδ. καί — σι, β. εντ. ἑπιβαλῶμαι.
 Instueto, τα, επ. ἀναυσιχός.
 Instuetivato, εὐς. θ. ἀναυσιχότητα.
 Instuente, επ. διγ. ἀνεπαρκής, ἀκρίβης. || Αἰτιολογία.
 Instuentelemento, επ. ἀνεπαρκής, ἑλλειπής || Αἰτιολογία.
 Instuimento, εὐς. θ. τὸ ἀνεπαρκές, ἑλλειπές. || Αἰτιολογία.
 Instuore, β. εν. ἐκφρασάω, επ. πλάω.
 Instuato, β. εν. ἐκφραξίω ἐπὶ γυλοῦ.
 Instuato, τα, επ. νηρηστικός.
 Instuamente, επ. β. μωρός, γελοῦσμός.
 Instuato, τα, επ. ἀρχαίως, ὀλιγ. μωρός, ἄγανός, ἀναρρηκτικός.
 Instutare, β. εν. ὑβρίζω, ἐξυβρίζω, προσβάλλω.
 Instutatore, εὐς. αρ. — trice, εὐς.

θ. επ. ὑβριστής, ἐμπαιχτής.
 Insulto, εὐς. αρ. ὑβρίς, ἐξυβρίσις, προσβολή.
 Insuperabile, επ. διγ. ἀνίκητος, ἀυπερδύλατος.
 Insuperabilità, εὐς. θ. τὸ ἀνυπερδύλατον.
 Insuperabilmente, επ. β. ἀνυπερδύλατος.
 Insuperamento, εὐς. αρ. εἰσοίς, κενόδοξία, ἐπαισις.
 Insuperbire, β. εὐδ. καί — σι, β. εντ. ὑπερζηλονόμιαι, ἐπιφέρειν, γαυροῦ. || — β. εν. ὑπερβῆναι.
 Insurgente, εὐς. αρ. ἐπιγαστρίτις, ἐποστασία.
 Insurgere, β. εὐδ. ἀναστατῶ, τρυπῶ τῷ Insurgere.
 Insurgente, εὐς. θ. ἐναντιοθεῖς, ἀποστασία.
 Insulto, τα, επ. ἐποστασία, ἐποστασία.
 Insussurare, β. εὐδ. Ὁρ. Insurrezione.
 Insussurati, β. εντ. ἐξυβρίζωμαι, ἐνεργεῖν.
 Insusso, επ. β. ἀνο, ἑπάνω.
 Insussistente, επ. διγ. ζηρηστικός, ἀναποικιατός.
 Insussistenza, εὐς. θ. τὸ ἀναποικιατόν.
 Intabaccarsi β. εντ. ἐμπύσσωμαι, ἀποποιεῖν εἰς τὸ. || Εἰς τὴν ἐμπύσσωσιν.
 Intaccachino, β. εντ. ἐνιμῶν ἐλαφρώς. || Στερεοποιεῖται.
 Intaccamento, εὐς. αρ. ἐνιμῶν ἔβλινω & λίνω. || Στερεοποιεῖται.

Intaccare, β. εν. ἐνιμῶν, ἐγχαράττω ἔβλινω. || Προσβάλλω, ἐκβάλλω. || Στερεοποιεῖται.
 Intaccatura, εὐς. θ. Ὁρ. Intaccamento.
 Intaccamento, εὐς. αρ. χαράττω, ἐγχαράττω, ἐνιμῶν.
 Intagliare, εν. ἐγχαράττω, ἐνιμῶν.
 Intaglio, τα, επ. ἐγχαράττω, ἐνιμῶν, κοσμηματισμός. || Αἰτιολογία, ἐνιμῶν. || —, εὐς. αρ. τρυπῶ τῷ Intaglio.
 Intagliatore, εὐς. αρ. γαυρότης, γύβητος, τρυπτής. || Χάλκογράφος, ἑλτογράφος. || Ψευδής.
 Intagliatura, εὐς. θ. ἐνιμῶν, τρυπῶν, τρυπία.
 Intaglio, εὐς. αρ. ἐγχαράττω, ἐνιμῶν. || Χάλκογραφία, ἑλτογραφία, γαλλογράφος.
 Intagliatore, β. εν. ἐνιμῶν, κατενιμῶν.
 Intalento, β. εν. προξενῶ, ἐπιβαλῶ. || — β. εὐδ. ἀνεπαρκής, ἀνεπαρής.
 Intalento, τα, επ. ἀνεπαρής, ἀνεπαρής.
 Intamburata, β. εν. ἐνάγω εἰς διαστέριον.
 Intamburazione, εὐς. θ. κατηγάρτω τρυπῶ τῷ Tamburazione.
 Intamburati, β. εντ. κρόπτομαι, ἐνιμῶν, ἐνεργεῖν εἰς ἔντρονον.
 Intamburati, β. εντ. ἐνιμῶν, κ. ἀνεπαρής.
 Intangibile, επ. διγ. ἀδύνατος, ἀδύνατος.
 Intanto, επ. β. ἐν τούτοις.

Intantouhè, εὐς. αρ. ἐντ. μέλις, εὐδ. ἀναρρηκτός.
 Interlamento, εὐς. αρ. σκολημίσαις, ὄρι, κοκόπημα, σαρπέντες καὶ ἕ ἐκ τούτου κόνις.
 Intarlare, β. εὐδ. κατατρυγῶμαι ὑπὸ σκολημῶν, τερπιδονίζομαι, σκολημῶν σάρπη.
 Intarlato, τα, επ. σκολημίσαις, σκολημίσαις.
 Intarlato, β. εν. σκόλη, ἐπιβαλῶν, φασκελιῶν. || Δοσολογία, ἐνιμῶν & γράφω.
 Intarsiato, εὐς. αρ. ψευδέτης.
 Intarsitura, εὐς. θ. ψήφωσις, ψευδέτης.
 Intartarito, τα, επ. δ. ἐπὶ τρυπῶν κενόδοξος.
 Intasamento, εὐς. αρ. ἐμφορξίς, ἀπύρροξίς, ὄσμη.
 Intasare, β. εν. ἐμφορξάω, ὄσμη (ἀγνοῦμαι) ἐκ τρυπῶν.
 Intasatura, εὐς. θ. Ὁρ. Intasamento.
 Intasazione, εὐς. θ. τρυπῶν ἐνιμῶν.
 Intasato, β. εν. ἐνιμῶν, ἐν τῷ κέντρῳ, ἐγκολποποιεῖται. || Κορυφή || —, β. εὐδ. ἐμφορξίς.
 Intesare, β. εν. ἐνιμῶν τῶν.
 Intetto, τα, επ. ἀδύνατος, ἀνεπαρής.
 Intestare, β. εν. ἐνάγω, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῷ τραπέζῳ. || Διυλιστῶν τούτου. || Εγγράφω, ἀργεῖν εἰς τὸν ἐργον. || Ἐπιβολῶν, ἐπαινῶ, παιδῶ. || — in (trallato, εὐδ. ἐντ. ἀναρρηκτός.

Intavolario, οὐσ. ὁ. Τίτλ. φά-
νορα, κωμῆτιον. || Εἶδος βιβλίου
διὰ τῶν κατασκευῶν τῶν φατω-
μάτων.

Intavolatura, οὐσ. ὁ. κωνῶν, ὁ-
δηγητικὸν γράμμα. || Διάγραμμα μου-
σικῆς. || Τίτλ. ἢ τῶν πεταύρων ἰ-
στορησῆς.

Integamara, ἑ. ἰν. βέλλα ἔν-
τις τῶ τηχανίου.

Integerrimo, οὐσ. ἄρ. ἀκέραι-
τος τὸ ἄθος ἢ ἡλιόπυρος.

Integratio, ἰν. διγ. ὁλοσχερῆς,
ἡλικῆς, ὁλόκληρος. || — οὐσ. ἢ
ἀσχητῆρας, τὸ ἄσπλον.

Integralmento, ἐπιθ. ὁλοκῆς, ὁ-
λοσχερῆς, ἢ ἀκέραιος, καθῆκον.

Integramente, ἐπιθ. ὅτι τὸ
ἀντικεῖται.

Integrante, ἰν. διγ. ὄρ. Inte-
grali.

Integrato, ἰθ. ἐνδ. ὄρ. ἀναπληρω-
θέν, ἀναπληρωθῆς.

Integrato, ἰθ. ἐπ. ἀπλήρης, ἀ-
κέραιος.

Integrato, οὐσ. ὁ. ἢ ὁλοκληρῶς
|| ἀκέραιος, ἢ ἀκέραιος, ἢ ἀ-
διδόχου, ἢ ἐπὶ ἀκέραιος.

Integro, ἰθ. ἐπ. ἀκέραιος, ἀ-
διάφορος, δίκαιος, χρυσῆς.

Integumento, οὐσ. ἄρ. γινῶν
ἄμνη, ἐπὶ κλυμα, αἰονὸν δέρμα,
ἢ ἐπιθετικὸν κελύ-

Intelajeto, ἑ. ἰν. τίθηται, ἢ ὁδῶν
ἐν τῷ ὄρασμα ἢ ὄρασμα.

Intelajata, οὐσ. ἑ. σχηματι-
σμὸς τοῦ ἰσοῦ ὄραματος, διγ-

σμο. || Μηχανογράφια, μηχανή,
μηχανή.

Intelajatura, οὐσ. ὁ. σκελετῶν,
Intellettiva, οὐσ. ὁ. διάνοια, ἢ
νοητικὴ δύναμις.

Intellettivamente, ἐπιθ. νοη-
τικῶς, διανοητικῶς, νοηδῶς.

Intellettivo, ἠν. ἐπ. νοητικῆς,
διανοητικῆς, νοηδῶς. || Ἀγγίλιος.

Intelletto, οὐσ. ἄρ. τὸ διανοη-
τικόν, νόησις, διάνοια, νόησις, νοη-
σῆς, γνώσις, κρίσις. || Ἰκανότης.

Intellettono, οὐσ. ἄρ. μηχανή-
λόνος, μηχανοσφῆς.

Intellettoro, οὐσ. ὁ. ἰσὺς,
οὐσ. ὁ. ὁ δόξων καὶ διανοῶν κα-
λῶς νοῦν ἄν.

Intellettuale, ἰν. διγ. νοη-
τικῶς, νοητῶς, νοηδῶς.

Intellettuale, οὐσ. ὁ. νοητικὴ
δύναμις, νοησις, διάνοια, νόησις.

Intellettualmente, ἐπιθ. νοητικῶς,
νοηδῶς, νοητικῶς.

Intellezione, οὐσ. ὁ. διάνοια
ταυτὴ τῷ Intelleggere.

Intelligente, ἰθ. διγ. νοητικῆς,
νοημῶν, ἀγγίλιος, νοητικῆς ἰ-
γῆς.

Intelligenza, οὐσ. ὁ. νόησις,
νόησις, διάνοια. || Ενδοσις. || se-
crata, συντέλεσμα, συνέννοσις.

Intelligera, ἑ. ἰν. συνηθῶς, κα-
τανοῶ. ὁσ. Intendore.

Intelligibile, ἰθ. διγ. εὐλη-
πτος, εὐκατάληπτος.

Intelligibilità, οὐσ. ὁ. νοητι-
κότης.

Intelligibilmente, ἐπιθ. εὐλη-
πτος, εὐκατάληπτος.

Intelluciare, ἑ. ἰν. Ταχ. προσ-
βάπτω, τεράχια ὄραματος.

Intemerata, οὐσ. ὁ. λόγος σφο-
δρῆτος. || Κοκκῶν, σφύγγις, πε-
ρισπλοκή. || Ἐπίπληξις, ἐπίπληξις.

Intemperata, ἰθ. ἐπ. ὁλόκληρος,
ἀκέραιος, ἀγγίλιος.

Intemperato, ἑ. ἰν. παρατετα-
νῆς, ἰσχυρῆς.

Intemperamento, οὐσ. ἄρ. ταυ-
τὴ τῷ Intemperato.

Intemperante, ἰθ. διγ. ἀκέρ-
αιῆς, ἀκέραιος.

Intemperanza, οὐσ. ὁ. ἀκέρ-
αια, ἀκέραια.

Intemperato, ἑ. ἄντ. συγκρι-
τικῶς, συγκριτικῶς, ταυτὴ τῷ
Temporato.

Intemperamento, ἐπιθ. ἀ-
κέραιος, ἀκέραιος.

Intemperato, ἰθ. ἐπ. ἀκέραιος,
ἀκέραιος.

Intemperatura, οὐσ. ὁ. καὶ
Intemperio, οὐσ. ὁ. ἀκέραιος
ἀκέραιος. || ἀκέραιος.

Intemperativamente, ἐπιθ. ἀ-
κέραιος, ἀκέραιος.

Intemperativo, ἠν. ἐπ. ἀκέραιος,
ἀκέραιος. || Ἀποδοκίμασις.

Intendechitaro, ἑ. ἰν. ἰσχυρῶς,
ἐπίπληξις, διάνοια.

Intendente, ἰθ. διγ. νοημῶν,
νοητικῶς, νοηδῶς. || Ἀγγίλιος,
πεπαιδευμένος. || Προνοητικῶς. ||

Intendente, οὐσ. ἄρ. ἐπιτετακ-
τικῶς.

Intendemento, ἐπιθ. συγ-
κρίτως, προεκτικῶς.

Intendenza, οὐσ. ὁ. νόησις,
διάνοια. || Ἐπισκοπία ἢ τοῦ ἐπι-
σκόπου, ἐπισκοπία.

Intendere, ἑ. ἰν. ἵκνω, κατα-
νοῶ. || Ἰνδῶστω. || Ἀκῶν. || —

gli occhi, ἰκνωτίζω, προσήλω τῶν
ὀφθαλμῶν. || Ἰκνωτίζω, κ. νεντῶ-
νω. || — ἰθ. ἄντ. γινώσκω, ἢ ἐκ-
πέριαις. || Συνεννοῦμαι. || Ἐρω-
τάω.

Intendevole, ἰθ. διγ. καταλα-
νπῆς, ἐπαγγῆς.

Intendevolmente, ἐπιθ. εὐλη-
πτικῶς, εὐκατάληπτος. || Ἐπιπληξις.

Intendimento, οὐσ. ἄρ. πρὸς
αἰσῆς, ἀκέραιος, γινῶσις. || Νόησις,
νόησις, διάνοια. || Ἐπισκοπία, ἢ
ἐπισκοπία, ἐπισκοπία.

Intenditore, οὐσ. ἄρ. ἰσὺς,
οὐσ. ὁ. νοητικῶς, νοημῶν.

Intendolimento, οὐσ. ἄρ. ἀκέρ-
αιος, ἐπιτετακτικῶς, ἐπιτετακτικῶς.
|| Ἐπιτετακτικῶς, ἢ ἰθ. ἀκέραιος,
ἐπιτετακτικῶς.

Intendolire, ἑ. ἰν. καὶ — ἰθ.
ἢ ἄντ. σκοπεῖται, ἐπιτετακτικῶς.

Intendimento, οὐσ. ἄρ. ἀκέρ-
αιος. || Μεταφ. οἰκτιρῶ, συγκρι-
τικῶς, συγκριτικῶς.

Intendito, ἑ. ἰν. ἀπαλῶν,
μαλακῶν. || Σηπῶ φείρα. || Συγ-
κρινῶ, εἰς, οἰκτιρῶ. || — ἰθ. ἄντ.
ἀπαλῶσθαι. || Μεταφ. ἔρχομαι ἐπι-
καλύψαι, συγκρινῶμαι, οἰκτιρῶ,
καμπτομαι.

Intendito, οὐσ. ἄρ. ἀκέραιος,
ἀκέραιος. || Ἐπιτετακτικῶς.

Intendito, ἑ. ἰν. ἀκέραιος,
μαλακῶν. || Σηπῶ φείρα. || Συγ-
κρινῶ, εἰς, οἰκτιρῶ. || — ἰθ. ἄντ.
ἀπαλῶσθαι. || Μεταφ. ἔρχομαι ἐπι-
καλύψαι, συγκρινῶμαι, οἰκτιρῶ,
καμπτομαι.

Intendito, οὐσ. ἄρ. ἀκέραιος,
ἀκέραιος. || Ἐπιτετακτικῶς.

Intendito, ἑ. ἰν. ἀκέραιος,
μαλακῶν. || Σηπῶ φείρα. || Συγ-
κρινῶ, εἰς, οἰκτιρῶ. || — ἰθ. ἄντ.
ἀπαλῶσθαι. || Μεταφ. ἔρχομαι ἐπι-
καλύψαι, συγκρινῶμαι, οἰκτιρῶ,
καμπτομαι.

Intendito, οὐσ. ἄρ. ἀκέραιος,
ἀκέραιος. || Ἐπιτετακτικῶς.

Intendito, ἑ. ἰν. ἀκέραιος,
μαλακῶν. || Σηπῶ φείρα. || Συγ-
κρινῶ, εἰς, οἰκτιρῶ. || — ἰθ. ἄντ.
ἀπαλῶσθαι. || Μεταφ. ἔρχομαι ἐπι-
καλύψαι, συγκρινῶμαι, οἰκτιρῶ,
καμπτομαι.

Intermedio, εὐσ. ἄρ. τὸ μεταξὺ τῶν πράξεων τοῦ δράματος, παρὰ τὸ δόλον, παρεμβαλλόμενον. || —, ἰα, ἑπ. δευτερευόντος ἢ μεταξὺ δύο πράξεων ἢ ἑσών. || —, πα, τὰ παρεκτεταμένα, τὰ σκευή.

Intermittere, ἰ. εὐσ. κεραιόμην, ἀποκομιζομαι.

Internotizie, ἰ. ἰν. διελθῆσαι. ἴρ. Intalasciare.

Interomissione, εὐσ. ἄρ. διαλειψῆς, δευκοπή.

Interosazio, εὐσ. ἄρ. διαδοῖμα, διάλειμμα.

Intermezzi, κα, ἑπ. ἢ ἐν μέσῳ ἢ ἐκαστος. || —, εὐσ. ἄρ. τῶν τῶν Internedii.

Indeterminabile, ἑπ. διγ. ἀπερατος, ἀπείρος, ἀτέλειονος.

Indeterminato, ἰα, ἑπ. ὁ ἀνὸς ἢ ἄνυ, ἀπρόσβλητος.

Indismissibile, ἑπ. διγ. ὁ ἄποκρίτης, ἢ ἀδιακρίτος.

Indismissione, εὐσ. ἰ. ἀπαρῆται. || Ἀπαρῆται.

Indismissio, ἰα, ἑπ. διγ. ἀναμείψιμος, ἀναμείψτος.

Indismissibile, ἑπ. διγ. ὁ διαλειπῶν ἢ ἐπιπύρτος.

Indismissibile, εὐσ. ἰ. ἰα. διαλειψῆς, διδασκαλία.

Intermondio, εὐσ. ἄρ. τὰ μετακόμια.

Interamente, ἐπίρ. ἰωσταρικός. ὄρ. Interierimento.

Interarsi, ἰ. ἄρ. διερχομαι, εὐδοχεῖται.

Interarsi, εὐσ. ἰ. τὸ εὐδοχεῖν, ἐνδοχεῖν.

Interarsi, εὐσ. ἄρ. τὸ ἐσωτερικῶς, τὸ σπλάγγνα, τὸ ἐνδερμικῶς φράγμα. || —, ἡα, ἑπ. ἐσωτερικῶς.

Interarsi, εὐσ. ἄρ. ἐκτακτικὸς πρέσβος. || Διὰγγελας. || Messias.

Interarsi, ἰα, ἑπ. ἐκδοχῆς, ἀκέραιος, ἐκδοχῆς. || Canone, ἰα. ἑπ. ἕκτος ἐκδοχῆς. || Mica, ἑπ. ἄλλοι, ἠλιθιωδῆς, ἄφρονος. || —, ἰα. ἑπ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, ἰα, ἑπ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐρωτησῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, ἰα, ἑπ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

Interarsi, εὐσ. ἰ. ἐκδοχῆς, ἐκδοχῆς.

χρόνου διαλείμμα, διαστολή. ||
 λυσιτελής.
 Intelligere, έξεί, κατήλω, επί-
 γω, κωλύω. || Γίρω, εύφραίνω.
 || — ει, έ. άντ. διακρίνω, ένδει-
 κρίζω.
 Intentionamento, εύσ. άρ. δι-
 σκεδάσαι, τάφω.
 Interturbata, έ. άντ. ταράττω,
 ένγυλιώ. || — ει, έ. άντ. εύερωσθην.
 Interturbator, εύσ. άρ. -trico.
 εύσ. θ. έ διαταράττων, ταράττης.
 Intercusorio, εύσ. άρ. el μετα-
 έξ τόκοι.
 Intervallata, α, έπ. έ διάστα-
 μα έχων.
 Intervallo, εύσ. άρ. διαλείμμα,
 διάστημα τόπου και χρόνου.
 Interventimento, εύσ. άρ. ού-
 ξάν, γαγονός. || Παρέμβασις. ||
 Βοήθεια, επικουρία.
 Intervento, εύσ. άρ. διακοπή
 της παραλήψεως φιλίας.
 Intervento, έ. άντ. παρέμ-
 πτε, παρεμβαίνω.
 Intervento, εύσ. άρ. παρέμ-
 πτωσις, παρεμβάσις. || Βοήθεια,
 συνδρομή.
 Intervenzione, εύσ. θ. Όρ. τή
 άνωτέρω.
 Intorrito, να, έπ. έ μεταξί-
 των ζώντων.
 Intorirsi, έ. άντ. εύχρημα. ώς
 κρίσις συνών, τή Intorziato. || —
 έ. άντ. εύδ. Γαπ. άρσενίω τή τρίτω.
 Intosa, εύσ. θ. Όρ. Intendi-
 mento.

Intesamento, επίρ. προσκί-
 κώς, ατανός.
 Inteschiato, να, άρ. πείσθην,
 λοχυρογνώμιον.
 Intesa, να, έπ. προσκίτικη
 άτανός. || Όρθός, ίσις. || Εντε-
 θεσις. || — εύτ. άρ. δένωια.
 Intossare, έ. άντ. έρπίζω, τή.
 φαίνω. || Εμπλέκω.
 Introsimento, εύσ. άρ. έξεί, έ.
 φωνάσι. || Επισκέψω. || Συνήθεισις.
 Intrositare, εύσ. άρ. -trico, εύσ.
 ά. έρπίζω.
 Intrositura, εύσ. θ. Όρ. In-
 simento
 Intestabile, έπ. άρ. έ. άντι-
 νος εις έξέσιν διατάξαι.
 Intestabilita, εύσ. θ. έ περί τη
 διατάξην άνικανότης.
 Intestarsi, έ. άντ. λοχυρογ-
 μανός, δειγματοζωμα. || Έγκστα-
 γράμα.
 Intestato, να, έπ. λοχυρογ-
 μαν. || Αδιάθετος.
 Intestazione, εύσ. θ. έπιγράψαι.
 Intestinale, να, διγ. έντερι-
 α.
 Intestino, εύσ. άρ. (Intas)
 τή πρόν έντερον.
 Intestino, εύσ. άρ. έντερον ||
 — να, έπ. έμψύχως έσωτερικός.
 Intestipato, έ. άντ. χλαίνας,
 ύπεψφραίνω.
 Intestipido, έ. άντ. χλαίνας.
 Intestramento, επίρ. άλογογνώ-
 μιστος.
 Intiero; να, έπ. Όρ. Intero.
 Intiguare, έ. άντ. και—ει, έ.

ήσις. διατίθωμαι εις τών σκε-
 λων. ψωρῶ.
 Intignatura, εύσ. θ. έ. άντ. τών
 σκελετων. έξωστως, τωλοκλάσις.
 Intignare, έ. άντ. έμβάπτω.
 Intignosire, έ. άντ. ψωρῶλον και
 έστρω.
 Intimamente, επίρ. ένδεδάτω,
 ένδεδάτως. εικόνατα.
 Intimare, έ. άντ. απήγγελλω,
 τή. || Κλάσειος. || Κηρύσσω.
 Intimato, εύσ. άρ. -trico, εύσ.
 θ. έ παραγγέλλον, έντολός.
 Intimazione, εύσ. θ. παραγγε-
 λη, έντολή, δήλωσις. || Κλάσειος,
 κηρύξις.
 Intimidire, έ. άντ. δειλιώ, προ-
 εύρω.
 Intimidito, εύσ. θ. έρβίω, τή
 άπίστω.
 Intimido, να, έπ. έρβός, άρ-
 βώτης, τόλμηρος.
 Intimo, να, έπ. ένδεδάτος, οί-
 κήριος. || — εύσ. φίλος ατανός.
 || Ο μυρτίς, ή καρδιά.
 Intimorio, έ. άντ. έκφορῶ, έκ-
 πέψω. || — έ. άντ. και—ει, έ. άντ.
 φίλῶμαι, προσέμαι.
 Intingolo, εύσ. άρ. καρδίαμα,
 έμβάμμα.
 Intinto, εύσ. άρ. ζωός. || —
 να, έπ. έμψύχως έσωτερικός.
 Intintura, εύσ. θ. ζωός, ζωός.
 Intiracisci, άντ. τυραννέμαι,
 κενταπιζομαι.
 Intirizzamento, εύσ. άρ. νέκρω-
 σήλιος, έντασις. || Νήγος.
 Intirizzare, έ. άντ. άποσκληρῶ.

|| — έ. άντ. σκληροῦμαι. έργῶ,
 || — ει, έ. άντ. έρθεύμαι.
 Intirizzato, να, έπ. σκληρός-
 έργῶν. || Όρθός, έρβός. || Αλεταρ-
 όνηρέγανος.
 Intirizzamento, εύσ. άρ. Όρ.
 Intirizzamento.
 Intirizzare, έ. άντ. τήνω, μαρμαί-
 νοι. || — έ. άντ. και—ει, έ. άντ.
 φίλῶμαι, τήνωμαι, μαρμαίνωμαι.
 Intitolamento, εύσ. άρ. Όρ. In-
 titolazione.
 Intitolare, έ. άντ. έπιγράψω. ||
 άρσενίω, τή τρίτω, προσφώνω.
 Intitolatorio, να, έπ. έπιγρα-
 φικός.
 Intitolazione, εύσ. θ. έπιγρα-
 φή. || Αρσενίος, άνάθεσις, προσ-
 φωνήσις.
 Intollerabile; άπ. άρ. άρσενί-
 ος, δυσφορηός.
 Intollerabile, εύσ. θ. τή άρσενί-
 ος. || Μισοκαλοφροσύνη.
 Intollerabilita, εύσ. θ. άρ-
 ρήτως.
 Intollerante, άρ. διγ. έ δυσ-
 φορῶς, άποκρίνομαι. || Μισοκαλο-
 φροσύνη, μισολλόβος.
 Intolleranza, εύσ. θ. Όρ. In-
 tollerabilita.
 Intombare, έ. άντ. έκπύτω εις
 τήν τάφον.
 Intonacato, έ. άντ. Όρ. Intoni-
 cato.
 Intonatura, εύσ. θ. ταυτό τή
 Intonaco; εύσ. άρ. έπιχρίσιμα,
 κηλίσις.
 Intossare, έ. άντ. Μαν. τήλιος.

προβδαι. || Μουσικήνο συγγραφέω. ||
Βιολιλάττω, θουδία.

Intonatore, ιδι. άρ. — τισα, ους.
Ε. δ τονίζων, προάδων.

Intonatura, ους. Θ. Μουσ. τό-
νισμός. || Αγγλισμός.

Intonazione, ουτ. Θ. Μουσ. τό-
νος· ήσματος, τονισμός. || Πραγμα-
κρουσμά.

Intonchiare, ρ. ουδ. ήτ· αι· ρ·
έντ. διαβιβαίσκεσθαι υπό των
τρογών.

Intonichiare, ρ. έν. κωλύω, κωλύ-
μα, έκτρέπω. Ορ. Intonichiare.

Intonico, ους. άρ. και

Intoniciatura, ους. Θ. κωνίτικα,
έπιζήσιαμα.

Intonico, ουτ. π. Θ. p. Intonico.

Intonso, αι, εν· έκχουρευτος, κο-
μωφ, τριδύς.

Intoramento, ους. άρ. κωλύ-
μα, πρόσκομμα.

Intorpare, ρ. έν. συνακαπτώ
|| — αι, έντ. έντ. προάκνιπτο, ήσος
κρούω.

Intorpa, ους άρ. κωλύμα, κωλύ-
σαντήσις. || Συγγρηγίσι, προσ-
κομωσις. || Προςκομμα.

Intorpare, ρ. ουδ. έξοργίζομαι.

Intorbicare, ρ. έν. Ορ. Intorbica-
udare.

Intorbicamento, ους. άρ. δια-
τάραξις, θύλωσις.

Intorbicare, ρ. έν. διατάραξ-
τωσ, συταράξτω, θάλω. || Συγγήσι
|| Ένοχλώ. || — αι, έντ. διατάρα-
ξομαι, θάλωμαι. || Θουρβουμα.

Intorbicato, τα, έν. θύλωσ.
μένος.

Intorbicazione, ους. Θ. Ορ. In-
torbicamento.

Intorbicidò, ρ. ουδ. κχι—σι· ρ·
έντ. διατάραξομαι, θάλωμαι.

|| Δρακονομαί, ήπικροίζομαι, το-
δινώ.

Intorbicare, ρ. έν. συταρξίω.

Intorbicamento, ουτ. άρ. γαρ-
κχι· νάρκωσις.

Intorbicente, ρ. ουδ. κχι—σι·
ρ· έντ. νάρκωσαι, άποναρκώσαι.

Intorbicare, κχι· Intor, έν· έν.
παικωλό, περισσώζω.

Intorbicamento, ους. άρ. περι-
στρεφή, περιπέλωσις, περιπέ-
λωσις.

Intorno, ουδ· και· κωλύω. ||
—, ήπό· ήριξ· πανταχού, κα-
τα· όθεν.

Intorpidire, ρ. ουδ. κχι—σι· ρ·
έντ. νάρκωσαι. || —, ου· έν. νάρ-
κω, άποναρκώ.

Intorpidito, τα, έν. νουναρκαίσις.

Intorpiria, ρ. έν. πυρήσις, τι-
ζέω, όζυρω.

Intorpicciara, ρ. έν. σωστίζω,
συνελίσσω.

Intorpiato, ους. Θ. σωστίζω.

Intorpicciato, τα, έν. και

Intorpicciato, τα, έν. συνιστά-
μνος, ούστραφος.

Intorio, τα, έα. ταυτοϊσινωσις.

Intosceniro, ρ. έν. καθίστημι
τυρρήνικόν. || — αι, έντ. άπορι-
μομαι τά τυρρήνικά ήθη, ήν ήν ήν
σηνίτην γλώσσαι.

Intossicare, ρ. έν. διακτυρίζω·
ταυτ το Avelesanum.

Intossare, ρ. ουδ. παγγύνομαι.

|| — αι, ρ. έντ. έξοργίζομαι.

Intra, πρβθ. μεταξύ, έντός· ταυ-
τό τή Intra.

Intrabucarsi, ρ. έντ. έραυτεύο-
μαι· ταυτ το Inunbucarsi.

Intrabucamento, ουτ. άρ. ά-
νάστασις ήπικινδυνός.

Intrabucarsi, ρ. έντ. έραυ-
τεύομαι, ήπικινδυνός ήν ήπικινδυνός.

Intracchiare, ους. άρ. μεσώρξω.

Intrachidarsi, ρ. έν· διακλιώ.

|| Εκπαύω, διατάραξω.

Intrachidarsi, ους. άρ. διακλιωτός.

Intrachidarsi, ρ. έν· Ορ. Intar-
chidarsi.

Intradimentario, ρ. ουδ. δια-
κλιωτός.

Intradimentabile, έν· διγ. άνατά-
ραξις, άναρκαίσις.

Intradito, έν· άρ. άμειψίλος,
έξοργισ.

Intrafalla, ήτδ· παντάπασιν,
έξ ήκαλίστω.

Intralasciamento, ους. άρ. και

Intralascianza, ους. Θ. διακλι-
πή, ήκαλίστις.

Intralasciare, ρ. έν· διακλιπτο,
διακλιώ.

Intralasciato, τα, έν. διακλι-
χωμένος.

Intralasciamento, ους. άρ. Ορ.
Intriego.

Intraldare, ρ. έν. περιπέλωσις,
έμπλέω· ήθουρβω.

Intraleciamento, ήτδ· περι-
πέλωσις, συγκαχυμένος.

Intralece, έαρρ. ήτδ· Λοξός,
πλωγιός.

Intambo και—ουδ· ήτδ, έν· άμ-
ρότερος, και· οι· ήθω· ταυτ το Am-
biduo.

Intamento, ους. άρ. έισοδος·
ταυτ το Entramento.

Intamasso, ους. Θ. παραπέδησις,
παρά· Gabis, μαιτίσις.

Intamasso, ους. άρ. το ήπικινδυνός
ήν ήπικινδυνός και· την ήπικινδυνός ή-
γητήν· πρόστιθροκίον.

Intamettare, ους. άρ. έξ άλλω· με-
σώζω· παρανέθωμι, ήπικινδυνός.

|| Διακλιπτο. || — αι, ρ· έντ. παρ-
εμβαλλομαι, παραβαίνω, μεσο-
κλήω· μεσώζω.

Intamischianza, ους. Θ. άνά-
κλιωσις, άναρκαίσις.

Intamischiano, ρ. έν· άναρκαίσις.

Intamischio, ους. Θ. παρην-
θεσις, μεσολάβησις. || Διακλιπτο,
έκαλίστις.

Intraingredibile, έν· διγ. άπα-
ράτατος.

Intraingredimento, ήτδ· άμ-
τάραξις.

Intraingredito, εν· έν· άπαρην-
θεσις.

Intraingredibile, έν· διγ. άπα-
ράτατος.

Intraingredimento, ήτδ· άμ-
τάραξις.

Intraingredito, εν· έν· άπαρην-
θεσις.

Intraingredibile, έν· διγ. άπα-
ράτατος.

Intraingredimento, ήτδ· άμ-
τάραξις.

Intraingredito, εν· έν· άπαρην-
θεσις.

Intraingredibile, έν· διγ. άπα-
ράτατος.

Intraingredimento, ήτδ· άμ-
τάραξις.

θάνω, ἀλλήλων θάνω, καταλαμβάνω. || Επιχειρῶ ἄναδιχαίμαι.

Intraprendimento, εὖν. ἔρ. ἐπιχειρήσις. || Ἐργολαβία.

Intraprenditore, εὖν. ἔρ. κριεὶς, ἔρ. ἐπιχειρητής. || Ἐργολάβος, ἔργολάπτης.

Intrapresa, οὖν. ἔρ. ἐπιχειρήσις.

Intraro, εὖν. ἔρ. εἰσάγειν. || — ἔ. οὖν. εἰσέρχομαι.

Intrarompere, ἔ. ἔν. διακόπτω συνῶν τῶ Interrompere.

Intrasogna, εὖν. ἔ. συνῶν. τῶ Insegna.

Intrata, οὖν. ἔ. εἰσοδος, εἰσαγωγή, εἰσβολή.

Intratlaglio, ἔ. ἔν. διατέμνω, διακόπτω.

Intratosnero, ἔ. ἔν. ἐνοχλῶν, ἐμπόζω.

Intrattabile, ἔπ. ἔν. δυστροπία, δυστρέπελος.

Intrattabilità, οὖν. ἔ. δυστροπία, τὸ ἀνυπόφοτον.

Intrattante, ἐπιφ. ἔν. ὑποκρίτης, ἔν. ὑποκρίτης.

Intrattatore, ἔ. ἔν. κατήχη, ἐπίχων. || Διασώζω, συντηρῶ. || Τέρπω, διασκεδάζω. || Μεσοδοτῶ τῷ τινα. || — σι, ἔ. ἀνεχθῆναι, διατρέφω. || Διατρέφωμαι.

Intrattamento, οὖν. ἔρ. ἀναβολή, χρόνισμός. || Μεσοδοτῆσις. || Συντηρησις, διατροφή. || Τέρψις, διασκεδασίς.

Intrattatore, οὖν. ἔρ. κριεὶς, οὖν. ἔ. ἐ κατήχων.

Intravenire, ἔ. οὖν. ἔρ. Inter venire.

Intraversamento, εὖν. ἔρ. διασταύρωσις. || Ἀνθίστασις, παρμπέδισις.

Intraversare, ἔ. ἔν. τήχημι, ἀλλήως διασταύρω. || Διαπλάζω, || ἔν. ἔρ. ἀντιπρὸς τὸ δεξιόθεν. || Ἀνίσταμαι, ἐναντιοῦμαι τινα. || — ἔ. οὖν. καί — σι, ἔ. ἀντ. παρικτίζομαι, ἀπεπλανώμαι.

Intraversato, ἔ. ἔν. τήχωνος ἀλλήως, διασταυρούμενος. || Διαπλάζωσις.

Intraversatura, οὖν. ἔ. διαστάσεις. || Ἐμπόζων, προσκρούω.

Intraversi, ἔ. ἀντ. διατρέφω εἰς τριὰς.

Intracciabile, ἔπ. ἔν. πλάζωμι, ἐμπόζω.

Intraciamato, οὖν. ἔρ. ἐμπόζω, περιπλοκή, συνήνοσις.

Intraciano, οὖν. ἔρ. πλάζωμι, ἐμπόζω.

Intracciato, ἔ. ἔν. ἐμπόζω, περιπλοκή, διαπλάζω. || Περιπλοκῆσις. || Διαπλοκῆσις, περιπλοκή.

Intraciatissimo, οὖν. ἔρ. κριεὶς, ἔν. τῶς κεφαλῆς, ἐμπόζω, ἐμπόζω.

Intraciatamente, ἐπιφ. μετὰ ἀλλοῦς, διαπλοκῆσις.

Intraciatore, οὖν. ἔρ. κριεὶς, οὖν. ἔ. κριεὶς.

Intraciatrice, οὖν. ἔ. περιπλοκή, πλάζωμι. || Πλάζωμι. || Τεχτῶ ἀμ. πλάζωμι.

Intraccio, οὖν. ἔρ. συνῶν. τῶ Intracciatura. || Πλάζωμι, ἐμπόζω.

Intraccio, οὖν. ἔρ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι. || Μεσοδοτῆσις, εἰσάγωμαι. || Μεσοδοτῆσις, εἰσάγωμαι.

Intraciatore, οὖν. ἔρ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intraciatore, οὖν. ἔρ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

ἢ ἰσχυρὸν ἔπλων ποιῶ, ἰσχυροῦμαι. πᾶσι πρὸς καιρὸν τὸν πό-

Intramento, ἔ. ἔπ. ἐκτρομος, ἐκτρομος.

Intramento, ἔ. οὖν. ἐκτρομος, ἐκτρομος.

Intramento, ἔ. ἔπ. ἔρ. ἐκτρομος, ἐκτρομος.

Intramento, ἐπιφ. ἐκτρομος, ἐκτρομος.

Intramento, οὖν. ἔ. τὸ ἀτρέφω, ἀτρέφω.

Intramento, ἔ. ἔπ. ἀτρέφω, ἀτρέφω.

Intramento, ἔ. ἔν. περιπλοκῆσις, περιπλοκῆσις.

Intramento, ἔ. ἔπ. περιπλοκῆσις, περιπλοκῆσις.

Intramento, ἔ. ἔν. ἐμπόζω, ἐμπόζω.

Intramento, οὖν. ἔρ. περιπλοκῆσις, περιπλοκῆσις.

Intramento, οὖν. ἔρ. περιπλοκῆσις, περιπλοκῆσις.

Intramento, ἔ. ἔπ. περιπλοκῆσις, περιπλοκῆσις.

Intramento, ἐπιφ. περιπλοκῆσις, περιπλοκῆσις.

Intramento, οὖν. ἔρ. ἐκτρομος, ἐκτρομος.

Intramento, οὖν. ἔρ. περιπλοκῆσις, περιπλοκῆσις.

Intramento, ἐπιφ. ἐκτρομος, ἐκτρομος.

Intramento, οὖν. ἔρ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, ἔ. ἔπ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, προσαικισμός, τὸ ἄλλως τε καὶ Intrinsecara.

Intramento, οὖν. ἔρ. τῶν τῶ Intrinsecara.

Intramento, ἐπιφ. τῶ Intrinsecara.

Intramento, ἔ. ἔπ. συνῶν, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. καὶ εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Intramento, οὖν. ἔ. εἰσάγειν, εἰσάγωμαι, εἰσάγειν, εἰσάγωμαι.

Invocantia, ῥ. ἄντ. ἀνεργά-
σκω, παλαιότητα.
Invocato, τα, ἐπιγεγραμώς,
πεπαιδευμένος.
Invocato, ὄσθ. θ. πάλαιον τοῦ
καταβίου, δάλαμα δλα τὰ δαλια
τῆς οἰκοδομῆς.
Invocato, ὄσθ. ἄρ. θερνίκωσις,
μολοδωσις. || —, α, ἐπ. θερνικω-
μίνος, μολοδωσις. || Ὁ δὲ δέλων
καλισημένος. || Δεῖσις. || Κρυφα-
λαμίνος. || Μεταφ. ἀνεργουτος,
ἀνατῆς.
Invocaturé, ὄσθ. θ. ταυτὲ τῷ
Invocato.
Invocato, ὄσθ. θ. ἐπιγραφὴς ὀ-
θησιτικῆ, προσβολή, ὄβρις.
Invocato, ἐπιφ. ἐπικλη-
τικῶς, προσδλητικῶς.
Invocato, τα, ἐπ. ἐπικλημα-
τικῆ, προσδλητικῆς, ἀνεργουτινῆς.
Invocato, ὄσθ. ἀνεργουσις-
λή, ἀπειθουσις.
Invocato, ῥ. ἐν. πικρῶς, ἀπο-
εἶλω, ἀπειθῶν.
Invocato, τα, ἐπ. ἀπειθαυμένος.
Invocato, ὄσθ. ἄρ. ὀ ἀνεργί-
λων, ὀ ἀπειθῶν.
Invocato, ὄσθ. θ. φθόνος, ῥῖσις.
ζηλοτυπία ἀγανάκτησις.
Invocato, ῥ. ἐν. φθῶν, ζηλοῦ.
|| —, α, ῥ. ὄσθ. φθῶν.
Invocato, τα, ἐπ. ὀ φθῶν.
Invocato, ὄσθ. θ. φθῶν, ἀνεργί-
των, ἀπειθῶν.
Invocato, ὄσθ. ἄρ. ἀνεργί-
των, ἀπειθῶν.
Invocato, ὄσθ. ἄρ. ἀνεργί-
των, ἀπειθῶν.
Invocato, ὄσθ. ἄρ. ἀνεργί-
των, ἀπειθῶν.
Invocato, ὄσθ. ἄρ. ἀνεργί-
των, ἀπειθῶν.

Invigilare, ῥ. ὄσθ. ἐπαγρυπ-
νῶ, ἐπιτηρῶ, φυλάσσω, παραφυλάσσω.
Invigilacchio, ῥ. ἐν. καλιση-
μα δνεργῶν.
Invigorare, —ire, ῥ. ἐν. ἐπιφ.
ῥῶνωμι. || —, ῥ. ὄσθ. κα—, ῥ.
ἄντ. ἐπιρῶνωμι.
Invigoramento, ὄσθ. ἄρ. ἐπιφ.
ῥῶσις.
Invigorito, τα, ἐπ. ῥῶσις.
Invilire, ῥ. ἐν. ἐξουλιχῶ, κα-
ταρῶζω, καταπλήτω. || —, α,
ῥ. ἄντ. ταυτέσημον.
Invillio, τα, ἐπ. ταπεινωθῆς,
καταπονημένος. || Ἐκπῆλη, ῥῶσις.
Invilupamento, ὄσθ. ἄρ. πε-
ριελήσις, περιελήσις.
Invilupare, ῥ. ἐν. περιελί-
σσω, ἐνυλίωσσω, ἐμπλέκω.
Invilupato, τα, ἐπ. περιελί-
σματος.
Invilupato, ὄσθ. ἄρ. περιελί-
σμα, περιελήσις, περιελή, περι-
ετλή. || Ἐλουτρον. || Φέκλιος. ||
Ταρχῆ, ὄσθ. ῥῶσις.
Invincibile, ἐπ. διγ. ἀνίκητος,
ἀνίκητος ἀπράδαντος.
Invincibilita, ὄσθ. θ. τὸ ἀνί-
κητον, τὸ ἀνίκητον.
Invincibilitate, ἐπιφ. ἀνίκα-
τως, ἀνικτητός.
Invio, ὄσθ. ἄρ. ὀρ. Invio.
Inviolabile, ἐπ. διγ. ἀνερα-
βίατος, ἀνεράβητος, ἄουλος.
Inviolabilita, ἐπιφ. ἀνερα-
βίας.
Inviolato, τα, ἐπ. ἀνεράβητος,
ἀβλαβῆς, ἀκέραιος.

Invipersi και-perirsi, ῥ. ἄντ.
ἀγρινομαι ὄσθ. ἔχιδος, λυσσῶ.
Invipersare, ῥ. ἐν. εἰσάγω εἰς
τὰ ἔγκαστα. || —, α, ῥ. ἄντ. εἰσά-
γομαι εἰς τὰ ὑπάλλαγγα.
Invischiare, ῥ. ἐν. περιχρῶ,
περικαλῶ εἶν.
Invisibile, ἐπ. διγ. ἀόρατος,
ἀκτος, ἀφανής.
Invisibilita, ὄσθ. θ. τὸ ἀόρατον,
ἀρασία, ἀράνεια.
Invisibilita, ἐπιφ. ἀοράτως,
ἀφανῶς.
Invitare, ῥ. ἐν. καλῶ, προσ-
καλῶ. || Περῶν, ῥ. ἀπορῶν. ||
—, α, ῥ. ἄντ. ταυτέσημον.
Invitato, τα, ἐπ. καλῶμαι, ῥῶσις,
κλήσις, προσκαλημένος.
Invitato, ὄσθ. ἄρ. τῆσις, ὄσθ.
ῥ. ὀ προσκαλῶν.
Invitato, ἐπ. διγ. ἐπαγγι-
κῆς, δελεηκῆδος, χροῖσις.
Invito, ὄσθ. ἄρ. πρόσκλησις
προτροπή. || Πρόποις. || —, α,
ἐπ. ὀ πράττων τὴ ἀκουσιῶς, ἀκων.
Invitamento, ἐπιφ. ἀνικτητός.
Invito, τα, ἐπ. ἀνικτητός, ἀνί-
κητός.
Invitare, ῥ. ἐν. διαφθερῶν ἔ-
ξουτρον. || —, ῥ. ὄσθ. ἐξουτροῦμαι.
Invocabile, ἐπ. διγ. ἐπικλητός.
Invocare, ῥ. ἐν. ἐπικαλεῖμαι.
Invocamento, ἐπιφ. ἐπι-
κλητικῶς.
Invocato, τα, ἐπ. ἐπικλητικῶς.
Invocato, ὄσθ. ἄρ. τῆσις, ὄσθ.
ῥ. ὀ ἐπικαλεῖμαι, ἐπικλῶν.

Invocamentum, ἐπιφ. ταυτὲ
τῷ Invocamento.
Invocazione, ὄσθ. θ. ἐπικλη-
σις, παράκλησις, δέσις.
Invoglia, ὄσθ. θ. περιελήσις,
περιελήσις. || Ἀπορῶν.
Invogliamento, ὄσθ. ἄρ. ῥῶσις,
τῆσις. || —, ταυτὲ τῷ Invoglia.
Invogliare, ῥ. ἐν. ἐπιφ. ἐπι-
θῆται. || Περιελήσις, περιελή-
σις. || —, α, ῥ. ἄντ. ἐπιθῆται.
Invoglio, ὄσθ. ἄρ. ταυτὲ τῷ In-
voglia.
Involamento, ὄσθ. ἄρ. κλεπῆ,
ὀπείκῆσις.
Involaio, ῥ. ἐν. κλήτω, ὀπεί-
κῆσις. || Ἐοβάλλω. || Ἀνακαλύ-
πτω. || —, α, ῥ. ἄντ. ἀπείκῆσις,
ἀφανῶς γίνεμαι.
Involato, ὄσθ. ἄρ. τῆσις, ὄσθ.
ῥ. κλεπῆσις.
Involgersi, ῥ. ἐν. περιελήσις,
περιελῶ, περιελῶν, περιελῶ-
θῶν.
Involgimento, ὄσθ. ἄρ. ἐπιφ.
Involontariamente, ἐπιφ. ἀ-
κουσιῶς, ἀβουλήτως.
Involontario, ὄσθ. ἄρ. τὸ ἀκού-
σιαν. || —, α, ἐπ. ἀκου, ἀκουσιῶς.
Invulnere, ῥ. ὄσθ. Πιστεν. ἐπι-
θῆται ἐπι σιτηρῶν.
Invulnere, ῥ. ὄσθ. πονηροῦμαι
ὄσθ. ἀλόπηξ, ἀλαπυκῶ.
Invollare, ῥ. ἐν. ὀρ. Involgere.
Involligato, τα, ἐπ. περιελή-
σις, περιελήσις.
Invollito, ὄσθ. ἄρ. ῥῶσις, ῥῶσις,
ῥ. ὀ ἐπικαλεῖμαι, ἐπικλῶν.

Irreducibile, ἰρρυδιγ. ἀνεκρίβωτος.
 Irrafrenabile, ἰρρυ. διγ. ἀγαλ-
 νωτος.
 Irraggiamento, εὐς. ὄρ. Irra-
 diamento.
 Irragionevole, ἰρρυ. διγ. ἄλογος,
 ἀλλυγτος.
 Irragionevolmente, ἰρρυ. ἀ-
 λόγως, ἀκρίτως.
 Irragionevolozza, εὐς. θ. και
 Irragionabilità, εὐς. θ. ἀνοσι,
 ἀλογία, ἀκρισία.
 Irragionabilmente, ἰρρυ. ἀλό-
 γως, ἀκρίτως.
 Irrazionale, ἰρρυ. διγ. ἄλογος,
 ἀνοσι. || Ἀλλυγτος: ἐπὶ παθητῶν.
 Irrazionale, εὐς. θ. ἀλογία,
 ἀνοσι.
 Irreconciliabile, ἰρρυ. διγ. ἀδιάλ-
 λακτος, ἐσπώνδος.
 Irreconciliabilmente, ἰρρυ. ἀ-
 διαλλάκτως, ἐσπώνδως.
 Irreconcoscibile, ἰρρυ. διγ. ἀ-
 γνώριστος.
 Irreconcoscibilità, εὐς. θ. τὸ ἀ-
 γνώριστος.
 Irrecuperabile, ἰρρυ. διγ. ὄρ. In-
 recuperabile.
 Irredimibile, ἰρρυ. διγ. ἀναξυ-
 τήρατος.
 Irredimibilità, εὐς. θ. τὸ ἀνα-
 ξυτῆρατος.
 Irredimibilmente, ἰρρυ. ἀνα-
 ξυτῆρατος.
 Irredutibile, ἰρρυ. διγ. ἀμὴ
 μειούμενος, ἀπαιτός.
 Irredutibilità, εὐς. θ. τὸ ἀμει-
 ούμετος μειώσις.

Irrefragabile, ἰρρυ. διγ. ἀνα-
 φίλεκτος, ἀνεκλίγκτος.
 Irrefragabilmente, ἰρρυ. ἀνα-
 φίλεκτως.
 Irrefrangibile, ἰρρυ. διγ. ταυτὸ
 τῷ Irrefragabile.
 Irrefrenabile, ἰρρυ. διγ. ἀγαλ-
 νωτος, συνάν. τῷ Irrefrenabile.
 Irrefrenare, ἰρρυ. διγ. ὄρ. Inre-
 golare.
 Irregolarità, εὐς. θ. τὸ ἀκαν-
 ονόν.
 Irregolarmente, ἰρρυ. και. ἰ
 Irregolamente, ἰρρυ. ἀκαν-
 ονίως, ἀκρίτως.
 Irregolare, ἰρρυ. διγ. ἀκαν-
 ονίως, ἀκρίτως. || Μεταφ. φαυλότης.
 Irreligione, εὐς. θ. ἀσεβεία,
 ἀσεβία, ἀθρησκεία.
 Irreligiosamente, ἰρρυ. ἀσεβί-
 ως, ἀσεβίως, ἀθρησκίως.
 Irreligiosità, εὐς. θ. τανὴ τῷ
 Irreligioso.
 Irreligioso, ἰρρυ. διγ. ἀσεβί-
 ως, ἀσεβίως, ἀθρησκίως.
 Irremediabile, ἰρρυ. διγ. ἀνία-
 τος, ἀνίατος.
 Irremediabilità, εὐς. θ. τὸ ἀ-
 νίατος.
 Irremediabilmente, ἰρρυ. ἀνι-
 ατως, ἀνίατως.
 Irremissibile, ἰρρυ. διγ. ἀσυγ-
 γωτος, ἀσυγγώητος.
 Irremissibilmente, ἰρρυ. ἀσυγ-
 γώτως, ἀνυπεύχως.
 Irremunerabile, ἰρρυ. διγ. ὄρ.
 Irremunerabile.

Irremunerato, ἰρρυ. διγ. ἀδίκως.
 Irreparabile, ἰρρυ. διγ. ὄρ. In-
 reparabile.
 Irreparabilità, εὐς. θ. τὸ ἀνα-
 παρόρητος.
 Irreparabilmente, ἰρρυ. ἀνα-
 παρόρητως.
 Irreperibile, ἰρρυ. διγ. ἐκτελέτης.
 Irreperibilità, εὐς. θ. τὸ ἐκτελέ-
 τας.
 Irreprendibile, ἰρρυ. διγ. ἀνεκ-
 ληκτος, ἀμεικτος.
 Irreprensibilità, εὐς. θ. τὸ ἀνεκ-
 κληκτος, ἀμεικτος.
 Irreprensibilmente, ἰρρυ. ἀνεκ-
 κληκτως, ἀμεικτως.
 Irprobabile, ἰρρυ. διγ. ἀνεπι-
 ληκτος, ἀεσιμπος, ἐσπίγιστος.
 Irprobabilmente, ἰρρυ. ἀνεπι-
 ληκτως, ἀεσιμπως, ἐσπίγιστως.
 Irpugnabile, ἰρρυ. διγ. ἀκατα-
 ρύχτος, κρατατός, ἀνυμπίδης.
 Irrequietamente, ἰρρυ. ἀκατα-
 ρύχτως, ἀταλευτῶς.
 Irrequieto, ἰρρυ. διγ. ἀκατα-
 ρύχτος, ἀταλευτῶς.
 Irresistibile, ἰρρυ. διγ. ἀκατα-
 ρύχτος, ἀνυπεύχτως, ἀνυ-
 πείατος.
 Irresistibilità, εὐς. θ. τὸ ἀκα-
 ταρύχην.
 Irresolubile, ἰρρυ. διγ. ἀλυτος,
 ἀδιάλυτος.
 Irresoluto, ἰρρυ. διγ. ἀμειγβήτης,
 ἀδιδαίος, δεγχογνώμων, ἀναποφά-
 σιστος.
 Irresoluzione, εὐς. θ. ὄρ. In-
 resoluzione.

Irrestorabile, ἰρρυ. διγ. ἀνεπα-
 νόρητος.
 Irrastante, εὐς. θ. δίκως, παρ-
 παύσις.
 Irrastabilmente, ἰρρυ. διγ. ὄρ. In-
 rastabile.
 Irrevelabile, ἰρρυ. διγ. ἀκρυβί-
 φος, ἐπισημαστικός, ἀνοσιγγῆτος.
 Irreverente, ἰρρυ. διγ. ἀνυπεύ-
 χως, ἀσεβήδης, ἀσεβείας.
 Irreverenza, εὐς. θ. ἀνοσι, ἀσε-
 βεία.
 Irrevocabile, ἰρρυ. διγ. ἀνυπεύ-
 χως.
 Irrevocabilità, εὐς. θ. ἀνυπεύ-
 χως, ἀσεβεία. || ἀνοσι.
 Irrevocabilmente, ἰρρυ. ἀνυπεύ-
 χως.
 Irrevocabile, ἰρρυ. διγ. ὄρ. In-
 revocabile.
 Irrevocabile, ἰρρυ. διγ. ἀνυπεύ-
 χως, ἀνυμπίδης, ἀνυμπίδης.
 Irridere, ἰρρυ. διγ. ἀμεικτως, ἀ-
 ταυγῆς.
 Irriassione, εὐς. θ. ἀσεβεία.
 Irreflessivo, ἰρρυ. διγ. ἀσεβείας.
 Irzigano, ἰρρυ. διγ. ἀσεβείας, ἀ-
 πείατος.
 Irrigidire, ἰρρυ. διγ. ἰρρυ. διγ. In-
 rrigidire.
 Irrimediabile, ἰρρυ. διγ. ὄρ. In-
 remediabile.
 Irrisibile, ἰρρυ. διγ. ἀκαταρύχτως.
 Irrisione, εὐς. θ. ἀσεβείας, ἀ-
 μπειγῆς.
 Irrisoluto, ἰρρυ. διγ. τανὴ τῷ Ir-
 risoluto.
 Irrisore, εὐς. θ. ἀμεικτως, ἀ-
 κώκως, ἀμεικτως.

<p>Itórate, ῥ. ἐν. ἐπαναρχίω, ἀ- ναλαμβάνω, ἐπαναλαμβάνω.</p> <p>Iteralmente, ἐπίθ. ἐπανό- λημένως.</p> <p>Ieriatore, εὐσ. ἄρ. ἡ ἐπανα- λαμβάνων.</p> <p>Ieraziona, εὐσ. θ. ἐπανόλησις.</p> <p>Iinerarie, εὐσ. ἄρ. ἡδοιφορικὴ περίγραφή, βιβλίον περιηγητικόν.</p>	<p>Itierico, εα. ἐπὶ ἐκτασίαις.</p> <p>Iitarizia, εὐσ. θ. Πάθος, ἡμι- πος, κ. κερτινάδα.</p> <p>Iventro, ἐπίθ. ἐκτὶ ἡδονῆς, ἡ- τός, ἡσα.</p> <p>Ivi, ἐπίθ. ἐκεῖ.</p> <p>Izza, εὐσ. θ. ὄργη.</p> <p>Izzarpare, ῥ. ἐνὶ σκάπῳ· τὰς ῥθ τῶ Zappare.</p>
--	--

tenuesito) Dixite ad ipsoz xrv.	Justificare, f. iv. Op. Giusti- ficare.
Jusquismo) Jus. (xrv.)	Justiziere, f. iv. Op. Giusti- ziera.
Jussu) Jus. (xrv.)	Justo, f. iii. xvi. Jus. Op. Gi- usto.
Justione) Jus. (xrv.)	Justificare, f. iii. Jus. Op. Giustificare.

Labadone, οὐς. ἄρ. ἐπίσκοπος ἱεροῦ.

Labaro, οὐς. ἄρ. ἡ αὐτοκρατορικὴ σημαία τοῦ Μαγάλου Κωνσταντινου, τὸ Λάβαρον.

Labbia, οὐς. ἄρ. πρόβατον.

|| — πλ. τὰ χεῖλη.

Labiale, ἑπ. διγ. ἔργον ἢ διά τῶν χειλέων, χειλικός, χειλιφόρος.

Labretto, οὐς. ἄρ. (ὕπακ) ὁ μικρὸν χειλοειδῶν, χειλῶν, πρόβαλον.

Labriolo οὐς. ἄρ. (ἀέτ. ἑλλ. ἄν.) κηρύμβος. || Μεταφ. περιπλοκή.

Labrisia, ἑπ. διγ. ταυτὸ τῷ

Labrisle.

Labisti, τα, ἑπ. χειρὸς, ἡ χειρὸς.

Labite, ἑπ. ἄρ. ἡλιοφρόνος || ἡλιόφρος, πρόβατος.

Labile, ἑπ. ἄρ. ἡλιοφρόνος || ἡλιόφρος, πρόβατος.

Labiliis οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labimario, οὐς. ἄρ. ἡ γαυρὸν γαυρὸν, χημείον.

Labiorumque, ἑπ. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

Labrositas, οὐς. ἄρ. ἡ περιπλοκή.

σφίρας. || Μάρτυς προσώτου, κτλ.

Laccio, οὐς. ἄρ. βρόχος, μάχθη, παγίς, δεσμός. || ἄρμα του δικτύου. || Μεταφ. βόλος, ἀπάτη.

Lacciollo, οὐς. ἄρ. Op. Laccio.

Lacco, οὐς. ἄρ. ἡ σφαίρα.

Laccabito, ἄρ. διγ. ὁ ἐπιδικαστικὸς ὁπαρχοῦς ἡ ἐπιστομὸς ἡπαρῶν.

Laceramento, οὐς. ἄρ. σπαράγματα, κακώσεις, διάσχισις.

Lacerata, ἑ. ἄρ. σπαράττω, διασχίζω. || Μεταφ. διασπῶ, διασπῶμαι, διαβάλλω.

Lacerativa, τα, ἑπ. σπαρρακτικὸς.

Laceratore, οὐς. ἄρ. trico, οὐς. ἡ σπαρραττω.

Lacerato, τα, ἑπ. τοχωμιάνος, σπαρραττω.

Lacerazione, οὐς. ὁ. Op. Laceramento.

Lacero, τα, ἑπ. κατωσιγμίνος.

Lacero, οὐς. ἄρ. ἡ σφαίρα.

Laco, οὐς. ἄρ. ἡ σφαίρα. Op. Lago.

Lacouricamento, ἑπ. ἄρ. λακωνικὸς.

Laconico, τα, ἑπ. λακωνικὸς, βραχόλογος.

Lacousuro, οὐς. ἄρ. (ἀέτ. ἑλλ. ἄν.) λακωνισμός, βραχολογία.

Lacouizare, ἑ. οὐς. λακωνίζω.

Lacrima, οὐς. ὁ. Op. Lacrima.

Lacrimare, ἑ. οὐς. κλαίω. Op. Lagrimare.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

L

Lacrima, οὐς. ὁ. Op. Lacrima. Lacrimare, ἑ. οὐς. κλαίω. Op. Lacrimazione. Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lacrima, οὐς. ὁ. Op. Lacrima. Lacrimare, ἑ. οὐς. κλαίω. Op. Lacrimazione. Lacrimazione, οὐς. ὁ. Op. Lacrimazione.

Lamontatore, εὐσ. ἀρ. -trico, εὐσ. θ. ἄδωροενος.

Lamontaziato, εὐσ. θ. ὄρ. La-
montanza.

Lamentevole, ἐπ. διγ. θανά-
δης, γοηρῆς, ἔθροιστος, εὐκτρός.

Lamentevolmente, ἐπιθ. ἕξ-
νηδης, ἔθροιστος, γοηρῆς, εὐκτρός.

Lamento, εὐσ. ἀρ. ἔθροιστός,
γῆος, ἔθροιστος, δεινολόγος. || Διερ-
ρημιαία, κ. παράπονον.

Lamentoso, εὐσ. ἐπ. ὄρ. La-
mentoso.

Lancetta, εὐσ. θ. (ὄπκ.) με-
κρὸν ἔκαστον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, ῥ. εὐδ. ψευδής, ἔθροιστος.

Lancetta, ῥ. εὐδ. ψευδής, ἔθροιστος.

Lancetta, εὐσ. θ. ἔθροιστος. || Δεινός.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. (ὄπκ.) lancetta.

Lancetta, εὐδ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον.

Lancetta, εὐσ. θ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, ῥ. ἐπ. διγ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. θ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. θ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. θ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. θ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. θ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. θ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. θ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. θ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancetta, εὐσ. ἀρ. ἑλασμά-
τιον, ἑλασμάτιον.

Lancia, εὐσ. θ. περιμακτρον
τῶν πυροβολίων.

Lancia, ἐπ. ποτόμακτρον,
πύργος, μακρόν, μακροφόρος, λα-
σικός, χροιάς.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. (ὄπκ.) μικρὰ
πύργος, πλαστίγγιον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. ἀρ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. ἀρ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. ἀρ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lancia, εὐσ. θ. πύργος, ποτόμακτρον.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. -trice, εὐσ.
θ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Lanciatore, εὐσ. ἀρ. ἀκοντιστής.

Liotazza, οὐσ. θ. εὐπροσύνη, εὐ-
θυμία, φαιδρίτης.
Liotiucilio, οὐσ. θ. Ὁρ. Licitia.
Lioia, τα, ἐκ. περιφάρης, φαι-
δρός· γκαρκαίης· ζωηρός.
Lionta, οὐσ. θ. μαχλός. || —, ἐπίθ.
Ὁρ. Liovementsa.
Liova, ἐκ. διγ. ἢ ἔχων ὀλίγον
ὄχρος, ἐλαφρῶς, κούρος. || Εὐατρο-
φως, ταχίως. || Πόντικῶς· ταπεινός.
|| Αἰτός. || —, ἐπίθ. ἐλαφρῶς, εὐ-
κίλιος. || Ταχίως.
Lionomonta, ἐπίθ. ἐλαφρῶς,
εὐκίλιος, εὐχερῶς. || Εὐατροφως,
ταχίως.
Liofilaro, ῥ. οὐχ. καὶ -σι, ἢ, ἐν.
ζυλωθεῖαι· ἀναδαίω. Ὁρ. Lovitare.
Liovento, οὐσ. ἀρ. ζῦμι, προ-
ζῦμεν.
Ligaine, οὐσ. ἀρ. συνών, τῷ Lo-
gaine.
Ligamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Lega-
mento.
Ligamentasa, σα, ἐκ. χονδρός
καὶ συνετομαίνος· ἐπὶ βίχθιν.
Ligatura, οὐσ. θ. Ὁρ. Lagatura.
Ligatura, οὐσ. θ. Τεχν. ἢ τῆς
ἑτίας σὺλθωσις.
Ligio, ἴα, ἐκ. ὑπάρχορος, ὑποταλής.
Ligisto, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Registro.
Ligneo, σα, ἐκ. ξυλωδης, ζυ-
λινος.
Lignivori, οὐσ. ἀρ. πλ. ξυλο-
τρίκαται· ἔντομα· ξυλοφάγα.
Ligula, οὐσ. θ. Μουσ. γλωττίς,
ἐπιγλωττίς· ἀβλῶ. || Βοτάν. ἄκρα
φύλλου γλωσσειδής. || Σκωπλῆ.
ἢ γλωσσίς.

Lilia, οὐσ. ἀρ. φυτόν, ἢ πύργα-
λία, τὸ αὐργύγιον.
Liliacea, οὐσ. θ. πλ. φυτόν· τὸ
κρινεοειδὲς ἢ λειριοειδῆ.
Lima, οὐσ. θ. βίβιν, βίβιν, κ.
λίμα. || Ἰχθὺς ἑμύνομος.
Limabile, ἐκ. διγ. ἢ ἐπιδακτυ-
λὸς βέντασις, εὐδυστάτος.
Limacelo, οὐσ. ἀρ. ἑλλῆς, πη-
λός, θέρθορος.
Limacioso, σα, ἐκ. πηλόδης,
θερθορώδης.
Limamento, οὐσ. ἀρ. βίνους.
Limaro, ἑ. ἐν. βίνιζω· ἑμύνομος.
|| Καταναλωτικῶς, κατατρώγῃς. ||
Μεταφ. ἑκακισμῶ· ἐπεκέρραζομαι.
Limatamento, ἐπίθ. ἑξαιρέ-
σι· ἐνός, ἐνέχσιος.
Limatura, οὐσ. θ. βίνους τῶν με-
τάλλων καὶ τῶ βίνιμα πύδ, ψάγμα.
Limbo, οὐσ. ἀρ. ὄδης. || Περιφέρεια.
Limio, οὐσ. ἀρ. κούνη, θρη-
σκευῶν κ. λαγωνισμῶ.
Limiteaso, σα, ἐκ. ἀκαθάρτης,
ἀσβροτος. || Soldato —, ὄραυλος.
Limiatro, ῥ. ἐν. ἀσθετιῶ ὄραυ-
προσδιορίζω· περιερίζω. || —, οὐσ.
ἀρ. φιλία, κατώφλιον ὄραυ.
Limitalamento, ἐπίθ. ὄραυ-
νως, περιωρισμίνως.
Limitativamente, ἐπίθ. περιωρι-
στικῶς· περιγεγραμμένως.
Limitativo, να, ἐκ. ὄραυτικῶς,
περιωριστικῶς.
Limitatore, οὐσ. ἀρ. ὄραυ, οὐσ.
θ. ὄραυτων, προσδιορίζων, ὄραυτικῶς.
Limitazione, οὐσ. θ. ὄραυτικῶς,
περιωρισμίνως.

Limite, οὐσ. ἀρ. ὄραυ, ὄραυ,
ὄραυτικῶν ὄραυτικῶν.
Limiteoso, ἴα, ἐπιδακτυλός, πη-
λόδης.
Limo, οὐσ. ἀρ. ἑλλῆς, πηλός,
θέρθορος, κ. λῆσπ. || Παρίζοιμα
περιωρισμῶ τῶν ὄραυτων.
Limosaio, οὐσ. ἀρ. ἢ πολλοῦ ὄραυ-
λαμονίου.
Limosaia, οὐσ. θ. λειμωνίης,
κ. λαμωνίης.
Limoso, οὐσ. ἀρ. λειμωνίου. ||
Αιτωροειδῆδης, κ. λαμωνίης.
Limosa, οὐσ. θ. συνών, τῷ
Limosaio.
Limosina, οὐσ. θ. ἑλεηροσύνη,
ἑλεος.
Limosinante, ἐκ. διγ. ἑλεητικός.
Limosinante, ἴα, ἑ. δίδωσκον
μοσίνης. || —, ῥ. οὐδ' ἑλεησάμε-
νόντων, ἑλεησῶ. || —, οὐσ. ὄραυ-
τικῶν.
Limosinario, οὐσ. ἀρ. ἑλεητικῶς.
Limosinaria, οὐσ. θ. ἑλεηροσύ-
νη, ἀφελεία.
Limosinativo, να, ἐκ. ἑλεημίν,
ἑλεητικός. || —, οὐσ. ὄραυ-
τικῶν καὶ νιέρων, οὐσ. ἀρ.
ἑλεητικῶν, ἑλεημίνων. || Βραβίτης.
Limosita, οὐσ. θ. Ὁρ. Limaccio.
Limoso, σα, ἐκ. Ὁρ. Limaccioso.
Limpidante, ἐπίθ. διαυγῶς,
διαφανῶς.
Limpidezza, οὐσ. θ. καὶ
Limpidità, οὐσ. ἑ. διαυγία,
καθαρότης· διαφανία.
Limpido, da, ἐπιδακτυλός, δια-
φανῶς.

Limula, οὐσ. θ. (ὄραυ) ῥ.
τὸ ἄλλω· τὸ ἄλλω.
Linuzza, οὐσ. θ. (ὄραυ) ῥ.
τὸ ἄλλω.
Linofido, οὐσ. ἀρ. λειωνί-
της.
Linon, οὐσ. θ. ζῶν, ἢ ὄραυ-
τικῶν.
Linosa, οὐσ. ἀρ. λειωνί-
της.
Linosaio, οὐσ. ἀρ. ἢ πολλοῦ ὄραυ-
λαμονίου.
Linamonia, ἐπίθ. γλωσσικῶς,
πρόσθετος.
Linofaza, οὐσ. θ. ὄραυτικῶν. ||
Lindara.
Lindo, ἀρ. ἑλεητικός, χαρισ-
μώδης.
Lindura, οὐσ. θ. κρημνίτης, ἢ
ὄραυτικῶς, γλῶσσικῶς.
Lino, ῥ. ἢ ὄραυτικῶν, ἢ ὄραυ-
τικῶν. || Βραβίτης. || Αἰτωρο-
ειδῆδης. || Ραβίτης.
Linolemento, ἐπίθ. καὶ ὄραυ-
τικῶν, κατὰ γλωσσικῶς.
Linosinante, οὐσ. ἀρ. γλωσσικῶν.
|| —, πλ. ἐκ. τῷ προσόβω
ὄραυτικῶν.
Linosita, οὐσ. θ. ὄραυτικῶν. ||
—, ἑ. ἢ ὄραυ-
τικῶν.
Linostrato, ἐκ. νιέρων, οὐσ. ἀρ.
ἑλεητικῶν, ἑλεημίνων. || Βραβίτης.
Limosita, οὐσ. θ. Ὁρ. Limaccio.
Limoso, σα, ἐκ. Ὁρ. Limaccioso.
Limpidante, ἐπίθ. διαυγῶς,
διαφανῶς.
Limpidezza, οὐσ. θ. καὶ
Limpidità, οὐσ. ἑ. διαυγία,
καθαρότης· διαφανία.
Limpido, da, ἐπιδακτυλός, δια-
φανῶς.

Linostrato, ἐκ. νιέρων, οὐσ. ἀρ.
ἑλεητικῶν, ἑλεημίνων. || Βραβίτης.
Linosita, οὐσ. θ. ὄραυτικῶν. ||
—, ἑ. ἢ ὄραυ-
τικῶν.
Linostrato, ἐκ. νιέρων, οὐσ. ἀρ.
ἑλεητικῶν, ἑλεημίνων. || Βραβίτης.
Limosita, οὐσ. θ. Ὁρ. Limaccio.
Limoso, σα, ἐκ. Ὁρ. Limaccioso.
Limpidante, ἐπίθ. διαυγῶς,
διαφανῶς.
Limpidezza, οὐσ. θ. καὶ
Limpidità, οὐσ. ἑ. διαυγία,
καθαρότης· διαφανία.
Limpido, da, ἐπιδακτυλός, δια-
φανῶς.

Liasiviale, ἐπ. διγ. σκακίος.
 Liasivioso, σα, ἐπ. ὁ ἔχων μέρη σκακίη.
 Lista, εὐσ. θ. ταινία, γραμμὴ, οἰοῖ || Κατάλογος, πινάξ.
 Listaccia, οἰα. θ. ἑθιμὸς τῆς κατάλογος ἐπὶ χλεύης.
 Listano, β. ἐν ποικίλλω δια γραμμῶν.
 Listano, εὐσ. ἀρ. ἀκόπος.
 Litano, β. ἐν, ἐκτελοῦ θέλειν εὐρέσασθαι, κλιθεῖν. || ἐπ. β. οὐδ. οὐμία. || —, εὐσ. ἀρ. θυσία.
 Liturgia, εὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) ληθαργία.
 Liturgico, ἐπ. ἀποθηκῆς.
 Liturgico καὶ giro, οἰσ. ἀρ. ἐξυμνῆ, ὁ λιθάρυρος.
 Lito, εὐσ. θ. ἔρσι, διαφορά, διαφοράς. || Δίψα.
 Litania, εὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) Χερσάρυ, κλισία.
 Litania, σα, ἐπ. ὁ λιθάρυ, ὁ λιθάρυρος.
 Litano, β. οὐδ. Νεῖ, διαφόρμα, διαφόρμα.
 Litantato, εὐσ. ἀρ. ἔρσι, διαφορά.
 Litante, εὐσ. ἀρ. διάδικος.
 Dicaζόμενος φιλέδικος, φιλέδικος.
 Litigato, β. εὐδ. ὄρ. Litigato.
 Litigatore, εὐσ. ἀρ. trica, εὐδ. θ. διάδικος. || Στραφοδίκης, φιλέδικος.
 Litigio, εὐσ. ἀρ. ἔρσι, διαφορά.
 Litigioso, σα, ἐπ. ἐρισιμικὸς, φιλέδικος. || Ἀμφισβητήσιμος.
 Lito, εὐσ. ἀρ. ἔχθη, ἔκτη,

Litofaga, εὐσ. ἀρ. (ἐν πρὸς ἑλ. λην.) ἀκόλιξ, ὁ λιθοφάγος.
 Litografia, εὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) λιθογραφία.
 Litografo καὶ litologo, εὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) λιθογράφος, λιθολόγος.
 Litologia, εὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) λιθολογία.
 Litologo, ἐπ. διγ. ἐπιθάλασσι, ἀνταξίς.
 Litterale, ἐπ. διγ. ἀ καὶ γραμμῶν.
 Litterario, ἐπ. φιλολογικὴ ταυτὶ τῶ Litterario.
 Litteratura, εὐσ. ἀρ. φιλόλογος, γραμματικὸς, ἐπιστήμη.
 Litteratura, εὐσ. θ. φιλολογία.
 Litterato, εὐσ. ἀρ. ἀντιστάσι τῶν ἀετῶν.
 Litteratura, ἀρ. ἐπιστήμη.
 Litterato, εὐσ. θ. ἐπιγραφὴ, ἐπιστήμη.
 Liturgia, εὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) λειτουργία, λειτουργία.
 Liturgico, εὐσ. ἐπ. λειτουργικὸς.
 Littessa, εὐσ. θ. Μισοφίλια, χέλιος, κί. λαοτόνος.
 Lulloro, εὐσ. ἀρ. κατασκευαστικὸν ὄργανον.
 Luito, εὐσ. ἀρ. χέλιος, λαοτόνος.
 Livella, εὐσ. θ. αὐτόμα.
 Livellare, β. ἐν σταθμῶν ἐπιστήμῃ.
 Livellario, ἐπ. ἐπιμετρητής. || —, οὐσ. ἀρ. μισοφίλιος ἐπὶ πολυτεταῖν, γεωμάχος.
 Livellatore, εὐσ. ἀρ. σταθμιστής. || Ἐκμισθωτὴς πολυτεταῖν,

Livellazione, εὐσ. θ. σταθμιστής, ἐπιστήμη.
 Livello, εὐσ. ἀρ. ἐπίπεδον ἐπιπέδον || Ἀποφορά, ἔγγιστος φέρσι, ἀπόστα ἀργοντος || Σταθμῶν.
 Lividamento, ἐπὶ πελιδνῶν.
 Lividato, ἐπ. μελαγχρινὸς, μελαγχρινός.
 Lividezza, εὐσ. θ. πελιδνότης, πάλυθ || Μυστικακία, φθόνος.
 Livido, ἐπ. ἐπ. πελιδνός, φθόνος, ἐπὶ χροῶματος τοῦ προσώπου. || —, εὐσ. ἀρ. πελιδνότης.
 Lividoro, εὐσ. ἀρ. ταυτὶ τῶ Lividezza.
 Lividoso, σα, ἐπ. ταυτὶ τῶ Livido.
 Lividum, εὐσ. θ. κηλὶς, κηλιδνός, πελιδνῶμα.
 Livido, ἐπὶ ἀκριβῶς ἀκρί.
 Livio, εὐσ. ἀρ. φθόνος, κηλοκακία || —, οὐσ. ἀρ. τὸ Lividoro.
 Liviosissimo, ἐπὶ φθόνου, κηλοκακίας.
 Livoso, σα, ἐπ. φθόνος, κηλοκακίας.
 Livra, εὐσ. θ. ὄρ. Livra.
 Livrea, εὐσ. θ. ἐνδυμασίον, στολή, ἀποθήκη ἢ ἀποθήκη. || ἢ ἐν ἐπιμετρηστικῇ ἀποθήκῃ μαχιστάνας. || Οἰκίμα, ἀνέκτροπος.
 Livzo, εὐσ. θ. σταθμῶν, κηλοκακίας. || Περιφραγμὸς, περιταχισμα, δρόματος.
 Lo, ἀρ. ἀρ. ἑ. || Gli, πλ. οἱ, || —, ἀντ. προσ. εὐδ. τόν. (Σημειωτέον ὅτι ἡ ἄντων, αὐτὴ προστάσσεται τῶν ἄντων. mi, ti, si, ci,

vi, καὶ ἐπεται ταῖς ἄντων. mi, tu, si, co, te, σὺν Dillaci, κτλ.)
 Lobo, εὐσ. ἀρ. ἄντα. τὸ ἄκρον τοῦ ἡπατος, κτλ. λοβός. || Βοτάν. ταυτὶ γρῆν.
 Lobulato, ἐπ. διγ. λαβώδης τὸ ἄλλως τε καὶ Lobato.
 Loc, Locoso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Lok.
 Localo, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ τόπου, τοπικός. Costumi — li, ἔθιμα, ἐπιτάγματα.
 Località, εὐσ. θ. ἡ τοῦ τόπου καταστάσις.
 Localmente, ἐπὶ τοπικῶς, ἐν τόπῳ.
 Locanda, εὐσ. θ. ξενοδοχείον. ἄλλοις διαίτησις.
 Locandiere, εὐσ. ἀρ. ξενοδόχος, πανδοχός.
 Locare, β. ἐν τόπῳ, τοποθετῶ, ἢ ἐκκεῖναι.
 Locario, εὐσ. ἀρ. μισθωτὴς, ἐνοικεργός.
 Locatario, εὐσ. ἀρ. ναυηγός, κ. πηλῆτος.
 Localione, εὐσ. θ. θέσις, τόπος. || Ενοικίασις, ἐκμισθωσις.
 Loco, εὐσ. ἀρ. τόπος. || Χρῆμα, ἀφορμῆ.
 Locomotivo, να, ἐπ. μεταβατικός.
 Logomatrice, ἐπ. (Forza —) μετὰ ταβανικὴ δύναμις.
 Logomozione, εὐσ. θ. μεταβάσις, μετακίνησις.
 Logomozione, εὐσ. ἀρ. ταπεινή, ῥητὴς ἀγωγή, τῶ Logomozione,

Locupletissimo, μα. ἑπ. (ὕπερθ.)
 θαυτάλουτος, μεγαλόλουτος.
 Locusta, οὐσ. θ. ἀκρίς. || Κλα-
 ραδία.
 Locuzione, οὐσ. θ. ἔκφρασις
 ἰδιαιτέρα. || Διάλιξις.
 Loda, οὐσ. θ. ἔπαινος· ταυτὸ
 τῷ Lode.
 Lodabile, ἑπ. διγ. ἐπαινετός·
 ταυτὸ τῷ Lodevallo.
 Lodabilità, οὐσ. θ. τὸ ἐπαινετόν.
 Lodamento, οὐσ. ἀρ. ἔπαινος.
 Lodanti, ἑπ. διγ. ὁ ἔπαινων,
 ἐπαινήτης.
 Lodare, β. ἐν. ἐπαινώ, ἰχω-
 μιάζω. || —σι, βάντ. ἐπαινοῦμαι.
 || —σι d' uno, ἀρεσκόμεαι τινι,
 εὐχερισταθῆναι ἀπὸ τινος.
 Lodamento, ἰκίρ. ἐπαινετός.
 Lodativo, να, ἑπ. ἐπαινετικός.
 Lodatore, οὐσ. ἀρ. ἰτίσις, οὐσ. θ.
 ἐπαινήτης, ἰκθυστικός.
 Lodazione, οὐσ. θ. και
 Loda, οὐσ. θ. ἔπαινος, εὐφημία.
 Lodavolo, ἑπ. διγ. ἀξιοπαινος,
 ἐπαινετός.
 Lodavolmente, ἰκίρ. ἐπαινετός.
 Lodo, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Lode.
 || Δεσπόσις, ἀρεστοκρίσις.
 Lodola, οὐσ. θ. πτηνόν, ὁ καρυ-
 δαλός.
 Lolla, οὐσ. θ. ὄδωρα, πέρδης.
 Logaritmico, οσ. ἑπ. (ἕκ τῷ
 Ἕλλην.) λογαριθμικός.
 Logaritmo, οὐσ. ἀρ. λογάριθμος.
 Loggia, οὐσ. θ. στέα, περιστε-
 λαν· ἐξώστης οικιαστικός.
 Loggiamento, οὐσ. ἀρ. κατά-

λυμα, τὸ ἄλλως τε καὶ Alloggia-
 mento.
 Loggiato, οὐσ. ἀρ. στέα οικ-
 पासत.
 Logica, οὐσ. θ. (ἀπὸ Ἑλλήν.)
 λογική.
 Logiciano, ἑπ. διγ. ὁ τῆς λογι-
 κῆς, λογικός.
 Logicare, β. οὐδ. διαλογέσθαι.
 || Λεπτολογεῖν, μικρολογεῖν, σφι-
 ζομαί.
 Logico, οὐσ. ἀρ. λογικός· δια-
 λεκτικός.
 Logistica, οὐσ. θ. Μαθημ. ἡ-
 γιστική.
 Loglio, οὐσ. ἀρ. φυτὸν, τὸ ζι-
 ζάνιον, κ. ἡ ἕρα.
 Loggiero, οὐσ. ἀρ. (ἕκ τῷ ἑλ-
 λην.) λογογράφος.
 Logoranza, οὐσ. θ. κατανώ-
 σις, ἡ ἐκ τῆς χροσσεως φθορά.
 Logorato, β. ἐν. καταρῖσις (διὰ
 τῆς χροσσεως), φθῆρις κατανώσεις.
 Logorato, ἰα, ἑπ. τερμημένος,
 παλαιός.
 Logorizia, οὐσ. θ. γλυκὴ ῥίζη.
 ταυτὸ τῷ Regolizia.
 Logoro, οὐσ. ἀρ. πλαστικὴ ἰερά,
 δειλάστρα. || —, τσ, ἑπ. κατατε-
 ρμημένος, κατανωμένος, πα-
 λαιός.
 Logoroso, οὐσ. ἀρ. (ὕπερθ.) μι-
 κρός ἔσπος, τοπίον.
 Logorositate, ἰκίρ. διαλεκτικός.
 Loicuro, β. οὐδ. Ὁρ Logicare
 καὶ τὰ τοῦτον παράγωγα.
 Lofola, οὐσ. θ. σπινθήρ ἕλλην,
 φέφαλος.

Lolla, οὐσ. θ. ἑλκτρον, λίπυρον,
 αἶτου.
 Lombale και -ro, ἑπ. διγ. ὁ περι-
 τὴς ψῆας, ψάθης.
 Lomo, οὐσ. ἀρ. τὰ περι τὸν
 ἑμφανὸν πλάγιον, αἱ ψῆαι, ἰαχίον
 νεφρός.
 Lombro, οὐσ. ἀρ. σκώληξ,
 ἑλκιν.
 Lompanimità, οὐσ. θ. μεγαλο-
 λογία, μακροθυμία.
 Lompanimo, μα, ἑπ. μεγαλό-
 λογος, μακρόθυκος.
 Lompreva, να, ἑπ. πολυλογόσις,
 πορευτός γραπτός, μακρόδιστος.
 Lompanimità, οὐσ. θ. μακρότης
 λόγιον· μακρὸν.
 Lompanimo, α, ἑπ. ὁ ἀπέχων,
 ὁ πέφυκ ὢν.
 Lomprosto, οὐσ. ἀρ. πλ. μα-
 κροβότα· ἐπὶ σπινῶν.
 Lomprudinale, ἑπ. διγ. ἐπιμύ-
 κος, ὁ κατὰ μέτρον.
 Lomprudine, οὐσ. θ. μέτρον γεω-
 γραφικόν.
 Lompro, ἑπ. ταυτὸ τῷ Lompro,
 Lomprumonte, ἰκίρ. μάλας.
 Lompranza, οὐσ. θ. διακτύμα-
 τίς· μακρὸν, ἀπόστασις. || Ζῶν,
 τὸ ἀποκτείνω. || Ἀπουσία, ἀπειρά-
 κευσις.
 Lomprato, β. ἐν. ἀπομακρύνω,
 ἀριστημι· χωρίζω, ἀποχωρίζω. ||
 Ἀποτρέπω, ἀποθῶ.
 Lomprato, να, ἑπ. ὁ ἐν μακρῶν,
 ὁ ἐπέχων πολλὸν ἀφροστικός. || Μα-
 κρὸς, ἐκτεταμένος. || —, ἰκίρ. ποθ-
 ῖο, μακρὸν. || Ἐπὶ χρόνον πολλόν.

Longo, ἑπ. νεφρός, ἕκνης. ||
 Χαλαρός.
 Lorra, οὐσ. θ. ἑλκτρον τοῦ αἰ-
 του, ἰετος.
 Lorroso, να, ἑπ. λεπιδῶς.
 Loroaso, ἑπ. διγ. ἀδόλοχος,
 λάλος, φλόχος.
 Loroasemante, ἰκίρ. ἀδόλοχος.
 Loroasità, οὐσ. θ. ἀδόλοχία,
 πόλυλογία, φλυχρία.
 Loroela, οὐσ. θ. διάλεκτος, ἰ-
 δίωμα.
 Loroente, ἑπ. διγ. ταυτὸ τῷ
 Eloquente.
 Loroente, β. οὐδ. λαλῶ, ἐπιλῶ.
 Lord, οὐσ. ἀρ. (ἀπὸ Ἑλλ.) ἄρ-
 δος, ἀργων, εὐγενής, κύριος ἑγ-
 γλος· ἐπίσημος τίς.
 Lorda, οὐσ. θ. πόρνη, μάλας.
 Lordamento, ἰκίρ. ὑπαρῖσις,
 μισορδία.
 Lordare, β. ἐν. βυπαίνω, κη-
 λιδῶ, κολύμω.
 Lordazza, οὐσ. θ. βυπαρία, ἀ-
 καθαροσία.
 Lordo, να, ἑπ. βυπαρδία, ἀκά-
 θατος, μιαιφός. || Διολρός, ψευ-
 λθέσις, ἀτιμότης.
 Lordime, οὐσ. ἀρ. βύπας, ἀ-
 καθαροσία.
 Lordura, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ ἀ-
 νιστέρο.
 Lorica, οὐσ. θ. θώραξ ἀλυσι-
 δουτός.
 Loriot, οὐσ. ἀρ. πτηνόν, ὁ χλω-
 ρίον.
 Lorta, ἀνε. προσ. πλ. αὐτὸν,
 αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐταί, αὐτῶν, αὐ-

ταῖς καί· ἡ ἰδική των, ἡ ἰδική των, ἡ ἰδικόν των, κτλ.
 Lōstō; αἱ, ἱπ. ὁ κοῦά θλιέτων, παραθλάψ, κ. ἀλλειθώρος· ἑτερόφθαλμοί· || Μιτάφ. ἡλιθίος, ἀμύθλους, δούλους.
 Lotiā, ῥ. ἐν. περιχρίω, περιλείρω ἐκ πολλῶ.
 Lotō, εὐσ. ἀρ. πώλης, δούλους, κ. λάσπῃ.
 Lotolento, ἱπ. δειγ. καί.
 Lotoso, αἱ, ἐπ. πωλώδης, βορβορόδης, κ. λασπώδης.
 Lotia, εὐσ. θ. πάλιν, ἀγών. || ἔρις, φιλονεικία.
 Lotiāro, ῥ. εὐδ. παλαιῶ; μάχομαι. || Μιταρ. ἀντιπλοσσομαι.
 Lotiātoro, εὐσ. ἀρ. ἡ ἐκ τοῦ συστάθην μαχόμενος, ἀθλητής, παλαίστης, μαχητής.
 Lotiāggia, ῥ. εὐδ. καί ἐν. παλαιῶ ταυτὸ τῷ Lotiāro.
 Lotiārio, εὐσ. θ. καί.
 Lotio, εὐσ. ἀρ. λαχέων, κ. λοταρία.
 Losanga, εὐσ. θ. Γνωμο. ἰσόπλευρον παραλληλόγραμμον, ῥόμβος.
 Lotiōno, εὐσ. θ. ἐμβρεξίς, κλοσμός, κ. ζέπυλις.
 Lotricare, ῥ. ἐν. χρωί, ἀλαίρα. || Ἀπαλῶναι. || Καθαροί τὴν καιλίαν, κλύω.
 Lotrichozza, εὐσ. θ. ἰούλιότης. || Τὸ ἄλιουθρον.
 Lotrichiā, εὐσ. θ. ἀφρα σαρκική ἀπιθωμία, ἀσίγνια, λαγνεῖς.
 Lotrico, εὐσ. ἀρ. τόπος ἐλιούθρου; ἄλιος. || —, αἱ, ἱπ. ἀπα-

τῆλδς, ἀδελφός. || Ἐλλείω, κ. ἄσπικος. || Venire —, ἡσπῆ, κ. κολλῶς. || Ὁ τίς το καὶν ταφῆς; ἡ γῆνος, ἀσπῆς, ἀφροδίτη.
 Lucchallo, εὐσ. ἀρ. κέρουτο ἀλειθρον.
 Lucclara, ῥ. εὐδ. τριγυ, λαμπρῶ.
 Lucclichio, εὐσ. ἀρ. λαμπρῶ, φηγος, μαρμαρυγῆ.
 Lucciola, εὐσ. θ. κοῦά ἐλῆ, πούσα, πυγαλαμπῆ, κ. κωλητῆς. || Φοτῆς ὁμῶνυμον.
 Lucso, εὐσ. θ. φῶς, λάμψῃ. || Μιταρο οἷα —, ἄμυθουτα τῷ Venire in —, φαίνομαι. || Ὁ ἡθελῶς, ἡ ἄσπῆς. || Ἐλαίρα. || ἡ ζωῆ, ἡ ἀκμή.
 Luculis, ἱπ. διγ. φατινῶ, φατινῶς, λαμπρός. || —, εὐσ. ἀρ. κ. φῶς, φατινῶν κ. δν.
 Luculamento, ἐπίρ. λαμπρῶς, φατινῶς.
 Luculuzzo, εὐσ. θ. φῶς, φηγῆς.
 Lucure, ῥ. εὐδ. φηγῆς, λάπῃ, ὀσάλακῃ.
 Lucurra, εὐσ. θ. λόγος, ῥῆς. || Ὁ σῆμα ἰθύδου.
 Lucurria, εὐσ. θ. λόγος, ἰθύς.
 Lucurriare, εὐσ. ἀρ. τὸ δοχεῖν τοῦ λόγου, λοχυστάτης, λοχῆς, λοχῆς.
 Lucuria καὶ -iala, εὐσ. θ. οἰρα, κ. γουστῆτος. || Ἰθύς.
 Lucurino, εὐσ. ἀρ. πετιῶ ἀκρονθῆς ἡ κωνορία, κ. κωνορί.
 Lucidamento, ἐπίρ. σαφῆς, ἡ ναργῶς.

Lucidamento, εὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Lucidaziano.
 Lucilaro, ῥ. ἐν. φωτίζω, κ. κλάμα. || Ζωγρ. ἀπεφωραφῆ κινάντι τοῦ φωτός. || Μιταρ. ἀπαφωρῆς. || —, αἱ, ῥ. ἀντ. φωτῆ, κ. κῆ.
 Lucidarolo, εὐσ. θ. Ζωγρ. ἀπαφωρῆ ἀπέναντι τοῦ φωτός.
 Lucilieto, ἱα, ἐπ. (ὄσοκ.) ὁ ἐκίτη φωτινῶς, ἀπαφωρῆς.
 Lucilozzo, εὐσ. θ. φῆγῆς, λάμψῃ.
 Lucilidā, εὐσ. θ. λάμψῃς, διαφῆς, περιφῆς. || Μιταρ. σαφῆς, ἀσπῆς, τὸ σαφῆς τῆς λεπίδος.
 Lucido, αἱ, ἱπ. καθαρῶς, φατινῶς, διαφανῆς, διαυγῆς. || Περιπέτης, εὐδῆς. || —, εὐσ. ἀρ. κενυρῆς ἀπέναντι τοῦ φωτός.
 Lucifera, εὐσ. ἀρ. ὁ ἰωσφόρος φωσφόρος.
 Lucifera, ῥ. ἐν. ταυτὸ τῷ Lucidaro.
 Lucifugo, αἱ, ἐπ. ὁ ἀπεφεύγων τὸ φῶς ἢ τὴν ἥλιον, φοβῆλιος, φηγῆς ἐπὶ ἐπίθῃον.
 Lucifurto, ἱα, ἐπ. κ. πολύστροφος, κρεσῆς.
 Lucifurto, εὐσ. (ὄσοκ.) καί. || — veneno, ἀφροδισιακῆ νόσος.
 Luffo, εὐσ. ἀρ. σωστῆ νόσος πραγμάτων ἀνω κάτω διακειμένων.
 Lugano, ῥ. εὐδ. ὄρνῳ, δούρομαι.
 Lugatico, αἱ, ἐπ. ὁ τοῦ μα-

Lucignolo, εὐσ. ἀρ. μεγάλῃ θραυλλῆ.
 Lucivago, αἱ, ἱπ. φωτοπλανῆς, φηλῶτος· ἐπιέντομον.
 Lucivagio, αἱ, ἱπ. ἱπικερδῆς, κερηλῆς, λυσιστῆς.
 Lucro, εὐσ. ἀρ. κέρδος, ἡ κέρως, ἱπικερδία.
 Lucrosamento, ἐπίρ. ἱπικερδῆς, πηλοκέρως· λυσιστῆς.
 Lucroso, αἱ, ἱπικερδῆς, πηλοκέρδης.
 Lucubraro, ῥ. ἐν. κωτερεύω.
 Lucubrato, ἱα, ἐπ. κωτεργατῆρας.
 Lucubratorio, εὐσ. θ. κωτεριτῆ ἔργασι. || Διαπόντιος.
 Ludare, ῥ. εὐδ. παιζῶ, εὐδωμῶ, διασκεδῶ.
 Ludibrio, εὐσ. ἀρ. χλευσμός, παίγιον.
 Ludico, ἱα, ἐπ. παιγιωδῆς, γλοκῆγμον.
 Ludificatione, εὐσ. θ. ἀπάτη τῶν ἀληθειῶν.
 Ludimagistro, εὐσ. ἀρ. γραμματοδιδάσκων.
 Ludis, εὐσ. ἀρ. παιδιὰ, παίγιον, διασκεδῆσις. || ἄθλον γυμναστικῆρον· ἀπαιδευτήριον.
 Ludo, εὐσ. θ. πανῶν, λαιμῆς. || — veneno, ἀφροδισιακῆ νόσος.
 Luffo, εὐσ. ἀρ. σωστῆ νόσος πραγμάτων ἀνω κάτω διακειμένων.
 Lugano, ῥ. εὐδ. ὄρνῳ, δούρομαι.
 Lugatico, αἱ, ἐπ. ὁ τοῦ μα-

νός Ιουλίου, Ιουλιανός. Ουα—, αφραγή Ιουλιανή.

Luglio, ουσ. άρ. Ιούλιος μήν.

Lugubro, έπιδιγ. πένθιμος, πινθητικός γοαρός.

Lui, έντ. προς. αυτός, αυτού, αυτού, αυτών. || Πηνυόν, ό τροχίλος ή ρόδιλος.

Luiigi, ουσ. άρ. γαλλικόν νόμισμα χρυσόν, λουδοβίκειον.

Lumaca, ουσ. θ. κοχλίας ή γυμνή. || Text. έλξ. || — έπ. (Sea lu —) έλκοειδής κλίμαξ.

Lumacoso, ουσ. άρ. μέγας κοχλίας. || Μεταφ. και κ. πάνουργος, κρυψίνυς.

Lumato, ία, έπ. όρ. Illuminato.

Lumo, ουσ. άρ. φώς, λάμψις. || Αόχως φωτίσει, φώς λάμπεις, κτλ. || Όφθαλμός, έρκασις. || Μεταφ. νός, εύκρίνεια νόος. || Πληροφορία, είδησις. Pigiár, Dar — μεταφ. λαμβάνω, διδω, πληροφορίαν περί τινος. || Far —, φωτίσει, δείκνύσι τίς τών έδών, δόξα τίνα.

|| Το φωταίνον της ζωγραφίας.

Lumeggiamento, ουσ. άρ. ζωγρ. διάνομή των χρωμάτων, διαφωτισίς της εικόνας.

Lumeggiare, ή έντ. φωτίσει, || ζωγρ. διάκνύω τή έπί της εικόνας φώς, διαφωτίσω.

Lumiglio, ουσ. άρ. (όποκ.) μικρόν, αμβρόν ήδός, λυγνικός.

Luminoso, ουσ. άρ. (όποκ.) μικρόν, αμβρόν ήδός, λυγνικός.

Lumiera, ουσ. θ. φώς, λυχνία, λαμπάς, κηροπήγιον, κ. κωνδηλείον. || Όπί ή όπή του έμπυ-

ρέματος των πυροβόλων. || Μεταφ. φωστήρ.

Luminoso, ουσ. άρ. λυχνία κλωπτος, κ. πολυέλεος.

Luminare, ουσ. άρ. φωστήρ ή λυχνία, ή σελήνη. || Φώς, πύρ, λάμψις. || Φωταΐα, φωταγωγοί.

Luminaria, ουσ. θ. ταύτ ή κωντέρη.

Luminario, ουσ. άρ. φωστήρ ή λυχνία, ή σελήνη.

Luminato, ία, ίπ. πύρωτήριον.

Luminazione, ουσ. θ. όρ. Illuminazione.

Luminello, ουσ. άρ. έλλυγνίον, κωνδηλείον.

Lumino, έντ. άρ. (όποκ.) μικρόν φώς.

Luminosamento, έπίθ. φωταίνω, φωταίνω.

Luminosità, ουσ. θ. λάμψις, λαμπρότης.

Luminoso, ία, ίπ. όφως διαχέον φωταίνος, φωταίνος, διαλάμπω.

Luna, ουσ. θ. ή σελήνη. || — σημα, έκκλησις σελήνης. || Μήν. Già son quatto —, ή τώστας μήνας παρήλθεν. || Χρόνος. || Εκφράσις παντοίας. (Cia) da far la — có granchi? τί κινών προς τούτο; Mostrar la — non posso, δεικνύσι άλλο άντί δι-

λου. Esser pazzo a rubel di — έχω περιεδικάς παρανοήσας, η ληνιάζομαι. A var la — a farcela, κενώ και παρ' γύν, έχω σιγήρια.

Lunagione, ουσ. θ. και

Lunamento, ουσ. άρ. όρ. Lunazione.

Lunare, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunario, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunamento, ουσ. άρ. όρ. Lunazione.

Lunare, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunario, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunata, ουσ. θ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunatic, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunatico, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunatico, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunatico, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunatico, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunatico, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunatico, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunatico, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunatico, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

Lunatico, ουσ. άρ. κορ. ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη, ή σελήνη.

έπί μακρόν χρόνον, κατ' έκτετατόν.

Lungano, ουσ. θ. ταύτ ή τροχίλος.

Lungarai, ή έντ. άριστομαί, κ. άπομακρύνεται.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lungo, έπίθ. μακρόν, πόρην.

Lutifigolo, οὐσ. ἄρ. κεραμίδες, πηλοπλάθος.

Luto, οὐσ. ἄρ. πηλὴν βόρβορον, κ. λάσπη. || Κόλλα, χρίσμα πρὸς περιφραξίν δοχείου.

Lutroō, σή. τίς. πηλώδης, βορβορώδης. λέγεται δὲ καὶ Lutoso, Fungoso.

Lutta, οὐσ. ἦ. πάλιν συνών. τῆς Lotta. || Μίτρα, ἑλεῖ, φιλονεκία.

Lutlaga, ῥ. οὐδ. στεγάζω, ἄδω.

ρομαί. || Μευφιμοιρά, κ. παρρηνοσμάι.

Lutio, οὐσ. ἄρ. πίνθος, ὄρνις. || Λυάτιον, πενθηρὸν.

Lutioso, σα, ἔπ. ταυτὸ τῷ Lutioso.

Lutinosamente, ἐπὶ, λυπηρῶς, πενθηρικῶς.

Lutiuoso, σα, ἔπ. τειχόμενος, πενθηρὸς, τεθλιμμένος.

Lutulento, τα, ἔπ. βορβορώδης, πηλώδης.

ροποιῶ. || Συνορισθῶ, συνολῶ. || —
a duo palmenii, μεταφ. τριῶν
ἀντὶ τριῶν.

Μακρινία, ὄσα. θ. ἑστὶ ἄλατα
ἐλλείθονται διὰ τῆς ἀλατιᾶς. || —
ὄρ. Μακρινάμοιο.

Μακρινία, ὄσα. ἄρ. ἔλεσον. ||
—ια, ἐπ. ἔλεσταις, συντελεσθῆ-
ραίης.

Μακρινιολογί, ὄσα. ἄρ. ἔλεστρο-
λογία.

Μακρινιολογία, ὄσα. ἄρ. ἢ τρι-
ῶν, κοπρήσιον κ.

Μακρινάμοιο, ὄσα. θ. ὄρ. Μακ-
ρινάμοιο.

Μακρινάμοιο, ὄσα. θ. κοπρήσι-
μαί, ἄλατα, ἔλεσις.

Μακρινά και -μα, ὄσα. θ. μύδι-
μυλόμετρον κ.

Μακρινέλλα, ὄσα. θ. (ὄρακ.) και
Μακρινέλλα, ὄσα. ἄρ. (ὄρακ.) με-
τὰς μύλους.

Μακρινέτια, ὄσα. θ. (ὄρακ.)
ταυτὸ τοῖς ἀνοτήροις.

Μακρινίνο, ὄσα. ἄρ. (ὄρακ.) με-
τὰ τὸν ἀνοτήροισιν.

Μακρινισί, ὄσα. ἄρ. ἔλεσις.

Μακρινίλλα, ὄσα. θ. κοπρήσιον
ἰδίως τοῦ λίθου. || Μεταφ και κ.
μασοῦ, μασοῦμαί.

Μακολαρο, θ. ἄρ. ὄρ. Μακολαρο.
Μαροσ, ὄρα, ἐπ. ἔσχηται, καί-
σκληκῶς. || Μεταφ. κενός.

Μακολογία, ὄσα. θ. (ἀετ.) ἔλληγν.
μακρολογία.
Μακουία, ὄσα. θ. κωλύει, ῥύπος.

|| Μεταφ. ἄμικτα, δευτεροῖα, ἄ-
καταλόγη.

Μακουλάρα και -κόλορα, θ. ἐπ.
καλλίδι, σπιλά, κελίον, ῥοπαλιον
|| Μεταφ. δευτεροῖα. || ῥοπαλιον
ἀντικῶς, πατίσση.

Μακουλοτο, τα. ἐπ. καλλιδιῶμα-
νος, και ῥοπαλι, σπιλιωτος.

Μακουλοτο, ὄσα. ἄρ. κίση, ὄσα.
θ. ἢ καλλιδιῶν, ἢ ῥοπαλιῶν.

Μακουλοζιου, ὄσα. θ. κωλύει-
σαι, ῥοπαλιος.

Μακουλο, τα, ἐπ. ἰβηδοσύντης
ἐν γλώσσῃ.

Μακουλοσο, τα. ἐπ. σπικιλόχου, κ.
δυστυχῆνος, σπικτος, διάσπικτος.

Μακουλοσση, ὄσα. θ. (ἰσπ.) με-
τὰ τὸ κελί.

Μακουλοτα, ὄσα. θ. κυρία, διαπαι-
σι (παραπρόσθετος) προς γυναικα ἢ
ἀνοτήρου.

Μακουμιγέλλα, ὄσα. θ. κυρία,
διαπαισις (παραρρήνοισι τριῶν γυ-
ναϊκῶν ἀνοτήρου).

Μακουλοσση, ὄσα. ἄρ. ἐπιπέλασση
τι κυλιθροειδῆ, μαγδαλιῶν.

Μακουλοσση, τα, ἐπ. διεργαμῆος
Μακουλοσση, ὄσα. θ. ὑγρασις,
διὰ βρεξίς.

Μακουλοσση, ἐπ. διγ. ὄρ. Μα-
κουλοσση.

Μακουλοσση, τα, ἐπ. ὄρ. Μακουλοσση.
Μαδία, ὄσα. θ. σκάφη, ἰσθα ζο-
μῶνται ὁ ἄρατος, κάρδοπος. || ὄ-
νομα φυτῶν και πόγγων. || Μαδία
ὄρα φερμονον.

Μαδιδό, ὄσα. ἐπ. ὄρατῃ διὰ ὄρατῃ.
Μαδιδό και -διό, ἐπιφ. (= ἡσ,

— α) κα τὸν πῖστον μου, κελί, ἰβη-
δοσύντης κ.

Μαδουα, ὄσα. θ. ἢ ὄρατῃς
εἶκον τῆς ὄρατῃς. || ἄρατῃς,
Κορία.

Μαδουο, ὄσα. ἄρ. ὑγρασις, κενός.
Μαδουο, ὄσα. ἄρ. (ὄρακ.)
μετὰς ἰδρώς.

Μαδουο, ἐπ. διγ. μακρινός,
μέτρος. || ἄρατῃς, κενός, κενός,
κενός.

Μαδουο, ὄσα. θ. μέτρον. || ἄρα-
τῃς, κενός, κενός, κενός. || ἄρατῃς
μέτρον, κ. κενός.

Μαδουο, ὄσα. θ. ἀπὸ ἔλεσις.
Μαδουο, ὄσα. ἄρ. ἔλεσις.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

— α) κα τὸν πῖστον μου, κελί, ἰβη-
δοσύντης κ.

Μαδουο, ὄσα. θ. ἢ ὄρατῃς
εἶκον τῆς ὄρατῃς. || ἄρατῃς,
Κορία.

Μαδουο, ὄσα. ἄρ. ὑγρασις, κενός.
Μαδουο, ὄσα. ἄρ. (ὄρακ.)
μετὰς ἰδρώς.

Μαδουο, ἐπ. διγ. μακρινός,
μέτρος. || ἄρατῃς, κενός, κενός,
κενός.

Μαδουο, ὄσα. θ. μέτρον. || ἄρα-
τῃς, κενός, κενός, κενός. || ἄρατῃς
μέτρον, κ. κενός.

Μαδουο, ὄσα. θ. ἀπὸ ἔλεσις.
Μαδουο, ὄσα. ἄρ. ἔλεσις.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

Μαδουο, ὄσα. θ. κενός, ἢ
μακρινός.

ρία, Ικανότης. || Τέχνασμα, δόλος. ||
 Ιεθουσία δονητική.
 Maustrius, ους. αρ. (ὄπικ.) Ὁρ.
 Maestro.
 Maestro, ους. αρ. διδάσκαλος ἢ
 ποιητής, ἰσχυρὸς ἢ γλωσσικὸς εἰς
 δικαστά. || Καθηγητής, διδάκτωρ.
 ἀρχιτεχνίτης. || — di casa, μέγας
 βασιλεὺς πέλος. || Ἀνεμὸς ὁ ἀρχιτεχν.
 || —, τα, ἐπ. ἑκπαίδευσις κριτικότερος,
 πρωτίστως. || Sirenia —, ἄνεμος, ἡ
 γλῶσση, δολοφία, λαικώδης. || —
 —, ἐπ. ἡλίκα.
 Maestriugna, ους. ὁ μικρὰ
 σελήνη ἢ ὀφθαλμικὴ τὰ δίκτυα.
 Malafioré, ους. αρ. ταυτὸ τῆς
 Malafioré.
 Maga, ους θ. μάγισσα ἢ μά-
 γος ἢ ἰαφός.
 Magagia, ους θ. ἡλίκα, ἡλίκα,
 ἡλίκα. || Κηλίς, ἡλίκα.
 Magagnamento, ους αρ. ταυτὸ
 τῶ ἀνωτέρω.
 Magagnano, ἢ ἂν. φθέρω, δια-
 φθεῖω, χαλῶ. || Κηλίς.
 Magagnatara, ους θ. Ὁρ. Ma-
 gnamento.
 Magari, ἐπιφ. χαρ. εἰς ἡλ. ὄνομα
 Κυβίου ἀποστή.
 Magazziniere, ους αρ. ἀπο-
 θεκηφύλαξ.
 Magazzino, ους αρ. ἀποθήκη,
 κ. μαγαζίον.
 Magasi, ους θ. Ὁρ. Ma-
 asi.
 Maggioro, ἢ ἐν Γεωπ. ἀπο-
 τριπύ ἀφρον κατ' ἰσπανικήν τῆν
 μάλλον, νεοπαῖω,

Maggiorato, τα, ἐπ. Ποταμὸς ἢ
 μέγας ἐν ἀναπαύσει, ναιεῖς ἰσπ.
 γερῶν.
 Maggese καὶ Magiata, ους θ.
 νέα γῆ, διαμείνουσα χέρους, ναιεῖς.
 Maggino, ους αρ. μέγας Μάγος.
 || —, ἐπ. ἀπ. μαγικότερος.
 Maggiorata, ους θ. φυτόν, τὸ
 ἐμάρακον.
 Maggioranza, ους θ. ὑπερβολὴ
 πρώτων. || Οἱ πρωτεύοντες τῶν
 κατοίκων, οἱ πρῶτοντες. || Μάγος,
 μέγας Μάγος.
 Maggioradomo, ους αρ. ἰσπ.
 στήλη οἴκου ἡγεμονικῆς. || Ναιεῖς,
 φρεγιστής.
 Maggiora, ἐπ. ἡδύ, μέγας με-
 γάλυτος. || Πρωτότοκος, πρῶτος
 τερπὸς ἀνώτερος. || Ενδλίξ. || —,
 ἡλίκα, ταγματάρχης. || —, ἡλίκα,
 τὸ πλεῖον μέρος, πλειονότης. ||
 Ἀρχὴ ἢ μέγας πρῶτος. || —, ους
 αρ. πλ. προγενεῖ, προγενεῖς.
 Maggioreglara, ἢ ἐν πρῶτῳ.
 || Τὸ μέγαν, τὴν ἀρχίαν πρῶ-
 τονομα.
 Maggiorante, ους αρ. πρῶ-
 τονομα, ἀρχὴν, πρῶτοντες ἐν γῆ.
 οὐ δὲ μάλλον. πλ. Maggiorali.
 Maggiori, ους αρ. πλ. προγε-
 νοῖ. || Ἀνώτερος.
 Maggiorello, (ὄπικ.) ἄλλοιον π.
 πλεον ἢ ἰσπανικὸς ἡμίονος.
 Maggioria, ους θ. Ὁρ. Mag-
 gioranza.
 Maggiormento ἐπιφ. περισπ.
 τερπὸν, τὸς περισσότερον, πλεῖον
 μάλλον.

Maggiornato, ους αρ. πρωτο-
 τονος, πρωτότοκος.
 Maghero, τα, ἰπ. ἰσχυρὸς, κέ-
 τιονος.
 Magia, ους θ. (ἀξ. Ἑλλῶν.)
 μαγία.
 Magiata, ἐπ. διγ. μαγικός,
 ταυτὸ τῆς Μαγία.
 Magiamento, ἐπιφ. μαγικός,
 Magio, ca, ἰπ. Ὁρ. Magiata.
 Magio, ους αρ. μέγας. || La-
 scata de' —, ἑορτή, τὰ θεοφάνεια.
 Magionella, ους θ. (ὄπικ.)
 εἰς ἡλίκα, ὄπικα.
 Magiopa, ους θ. οἰκία, κατοικία.
 Magionita, ους θ. (ὄπικ.)
 Ὁρ. Magionella.
 Magiostra, ους θ. μέγας τι γα-
 ματιστὸν.
 Magisero, ους αρ. μουσικὸς
 διδάσκαλος.
 Magistriato, ους αρ. μιστο-
 ρος, διδάξων, ἡγεμονιστὸς.
 Magistorio, ους αρ. καὶ
 Magistero, ους αρ. τεχνάρ-
 γημα, τέχνη ἢ μαρτυρία, διδασκα-
 λία. || Διδασκτορῆς. || Μίσου. ||
 Λαοκρατία ἰσπανική.
 Magistralo, ἐπ. διδασκαλικὸς
 || Μέγας, ὑπεροπρῆς.
 Magistralid, ους θ. ἡδῶς δι-
 δασκαλικόν.
 Magistralmento, ἐπιφ. διδα-
 σκαλικὸς κυρίως, ἰσπανικός.
 Magistralto, ους αρ. τὸ δικα-
 στήσιον ἢ δικαστά. || Ἀρχή
 ταυτὸ τῆς
 Magistratura, ους θ. τὸ δικα-

σκήν ἀξίωμα καὶ ἡ διάρκειά
 αὐτοῦ. || Ἀρχή.
 Magistrovoia, ἐπ. διγ. διδασκα-
 λικός ταυτὸ τῆς Magistralo.
 Maglia, ους θ. ἕγμα δίκτυου
 ἢ πλεκτὸ ὑφάσματος ἰουδιόποτα,
 ἕγμα. || Κρικίον ἀλάου. || Ὁμάξ
 ἀλυσίδωτος. || Κηλίς τῆς κόρης
 τοῦ ὀφθαλμοῦ.
 Magliano, ἢ ἐν. ταυτὸ τῆς Δι-
 magliano.
 Magliato, ἢ, ἰπ. δικτυωτός. || Συ-
 νεκροκομικός ἐπὶ ἡμπεροματων.
 Maglietta, ους θ. (ὄπικ.) μι-
 κρὸν ἕγμα ἢ ἕγμα δίκτυου.
 Maglio, ους αρ. σφύρα, κηπα-
 νον. || Ἀνατομ. τὸ σφύρον.
 Maglione, ους αρ. ἕγμα μέγας
 δίκτυου. || Κρίκος μέγας.
 Magliuolo, ους αρ. Γεωπ. μέ-
 σενον, καταβολάς.
 Magma, ους θ. ὀσπίαθην εἰ-
 μαδῶτος σκευασίας ἀλαμπιχῆς,
 μάγμα.
 Magnamento, ἐπιφ. καὶ
 Magnanimante, ἐπιφ. με-
 γαλοφύλιος, μεγαλοφρόνιος.
 Magnanimita, ους θ. μέγα-
 λοφύλιος, γενναίτης.
 Magnanimo, ma, ἰπ. μέγας
 φύλιος, γενναίος μεγαλόφρωνος.
 Magnano, ους αρ. κλειδοποιός.
 Magnata, ους αρ. ἀρχὸν, μέγας
 ἀπὸ τῆς Πολωνίας καὶ Οὐγγαρίας.
 Magnatizio, τια, ἐπ. ὁ εὐδ' ἔρ-
 χοντες τῆς Πολωνίας.
 Magnosa, ους θ. φυτόν, ἡ μέ-

γισταία.

Malagurato, τα, ἐπ. ἀπαίσιος, μοχθηρός.

Malaguria, οὐσ. θ. και
Malaguria, οὐσ. ἀρ. καιὸν τρα-
μήνιον, κακὸς οἶνος.

Malagurioso, σα, και-rosa, σα,
ια, ταυτὲ τῆ Malagurato.

Malagurosomonia, ἐπίθ. ἀπαί-
σιος, μοχθηρός.

Malalingua, οὐσ. θ. φιλακατή-
γορος, καιὴ γλῶσση.

Malamentio, ἐπίθ. μοχθηρός,
κακοτρόπος, τραχὺς.

Malanconia, οὐσ. θ. Ὀρ. Mo-
lancolia.

Malandanza οὐσ. θ. συμφορά.

Malandara, β. οὐδ. ἀπειλιζο-
μαι, κατατρίβωμαι.

Malandato, τα, ἐπ. ἐνδύει, πέ-
νης. || ἀγρός, ἀδυνατία.

Malandra, οὐσ. θ. βαγδάκις, κα-
οίματα περί τὰ γόνατα τοῦ ἑκπου.

Malandria, οὐσ. θ. Παράλ, λέξι-
περὶ τὴ Ἑλβετίασις.

Malandrioso, τα, ἐπ. ληστρικός.

Malandro, ἐπ. ληστρικός.

Malandrioso, οὐσ. ἀρ. κακόνιοι,
δυσάνεια.

Malanno, τὸν, ἐπ. συμφορά,
δυστύχημα. || Ἀδύνησις.

Malapposito, ἐπίθ. ἀκαί-
ρος, ἀκόπως.

Malardiio, τα, ἐπ. προσηχῆς,
ἀναίτητος, ἀειδίης.

Malara οὐσ. ἀρ. ἄνατοι, δότου
ζυγματοκόν.

Malarsi, β. ἰνε. ἀδύει, ἀρ-
κλήθρη.

Malarrivato, τα, ἐπ. κακός, ἀ-
καίρωσις, ἀκαίρωσις. || Μεταρ-
χῆς ταλοῖνος.

Malassaro, β. ἰνε. καλῆσις.

Malassoutato, τα, ἐπ. μεταρ-
χῆς, κακὸς πρότερος.

Malassazione, οὐσ. θ. ὄφρ.

Malaterra, οὐσ. θ. φιλαθέλις.

Malato, τα, ἐπ. ἀδύει, ἀρ-
κλήθρη.

Malatolia, οὐσ. θ. κληθῆ, το
κλήθρη ὀφθαλμική.

Malattia, οὐσ. θ. νόσος, νόσος,
ἀδύνησις.

Malattuccio, οὐσ. θ. (βρονχί-
τις) ἐπ. νόσος, νασπιδίτις.

Malavoglia και - onza, οὐσ.
κακὴ ὀφθαλμική, δυσάνεια, κακόνιοι.

Malavodiamerito, ἐπίθ. ἀ-
φρόνως, ἀπεισιμότητος.

Malavveduto, τα, ἐπ. ἀφρων,
ἀπεισιμότητος.

Malavventurato, τα, ἐπ. ἁ-
στυχῆς, ἀδύει.

Malavventurosomonia, ἐπίθ.
δυστυχῆς, ἀτυχῆς.

Malavviso, τα, ἐπ. κακὸς ἀν-
τεδραμμένος, ἀνάγωγος, δια-
γωγός.

Malavviato, τα, ἐπ. ἁ κακὸς δι-
αδύνησις.

Malazzo, α, ἐπ. φιλαθέλιος.

Malbigallo, τα, ἐπ. κακός, οὐ-
κλήθρη.

Malcaduco, οὐσ. ἀρ. ἐπιληψία,
εὐχρησμάτις.

Malcapitato, τα, ἐπ. συνών. τῆ
Malarrivato.

Malcano, τα, ἐπ. ἀθούλος, συ-
νών. τῆ Malcano.

Malcerto, τα, ἐπ. ἀδύεισις.

Malcolloquio, τα, ἐπ. κακοῦ κακοῦ.

Malcompostamento, ἐπίθ. ἀ-
τάκτως, συγχυμένως.

Malcomposto, τα, ἐπ. ἀτάκτως,
συγχυμένως.

Malconcia, τα, ἐπ. ἁ ἐν κακῆ
καταστάσει, κακοπαθίασις.

Malcondoscendo, ἐπ. διγ.
εὐχρη, δόστροπος.

Malcondotta, τα, ἐπ. κακοπα-
θίασις.

Malconfacibile, ἐπ. διγ. ἁ
ἄμεστος, ἀπραχῆς.

Malconoscendo, ἐπ. διγ. ἁ γυνώ-
μων, ἀχρηστος.

Malconsigliare, β. ἰνε. κακὸς
συμβουλεύων.

Malconsigliato, τα, ἐπ. ἀπε-
ρισκέτος, ἀδύειος.

Malcontento, τα, ἐπ. δυσηρι-
στημένος.

Malcontento, τα, ἐπ. ἁ γυμνος.

Malcorrispondente, ἐπ. διγ. ἁ
μὴ ἀναλόγων, ἀσυνάλογος.

Malcorrisposto, τα, ἐπ. ἁ κακὸς
ἀμειψής.

Malcostumato, τα, ἐπ. κακοῦ θῆς.

Malcroato, τα, ἐπ. ἀπεισιμότητος,
ἀφροσύνης.

Malcredente, ἐπ. διγ. Ὀρ. Micro-
donte.

Malculato, τα, ἐπ. φιλαθέλιος.

Malcurante, ἐπ. διγ. ἀφροσύνης,
ἀπεισιμότητος.

Malculatista, τα, ἐπ. ἀφρο-
σύνης, ἀφροσύνης.

Maldetto, τα, ἐπ. τὸν κακὸς
λεχθῆν, τὸ ἀνοήσιον.

Maldicento, ἐπ. διγ. κακοῦ-
λογος, κακοῦλογος, δόστροπος.

Maldicenza, οὐσ. ἀρ. -trico οὐσ.
θ. κακὸς λόγος.

Maldicenza, οὐσ. θ. κακολογία.

Maldicevo, σα, ἐπ. ἀπροβύ-
λακτος, ἀπροβύλακτος.

Maldicevo, οὐσ. θ. ἐν κακοῦλογος.

Maldisposto, τα, ἐπ. κακός, οὐ-
κλήθρη, δόστροπος.

Maldire, β. ἰνε. κακοῦλογος.

Maldisposto, τα, ἐπ. κακός, οὐ-
κλήθρη, δόστροπος.

Maldire, β. ἰνε. κακοῦλογος.

Maldire, β. ἰνε. κακοῦλογος.

Maldire, β. ἰνε. κακοῦλογος.

Maldire, β. ἰνε. κακοῦλογος.

Maldire, β. ἰνε. κακοῦλογος.

Maldire, β. ἰνε. κακοῦλογος.

Maldire, β. ἰνε. κακοῦλογος.

Malizioso, τα, ἐπ. κακνετρίχης, πανουργός.

Maliziotta, οὐσ. θ. ἐπέκρη, δόλος.

Maliziosamente, ἐπίθ. κακνετρίχως, πανουργῶς, δολίως.

Maliziosità, οὐσ. θ. κακνετρίχεια, πανουργία.

Maliziosi, ου, ἐπ. κακνετρίχης, δόλος, πανουργός.

Malleabile, ἐπ. διγ. ἐλαττός, συμφραγεύμενος.

Malleabilità, οὐσ. θ. τὸ ἐλατῶν τῶν μετάλλων.

Malleo, οὐσ. ἀρ. σφρα, βραϊστήρ.

Malleodoro, οὐσ. ἀρ. ἰδρίσε, οὐσ. θ. ἰγγυήτης.

Malleodoria, οὐσ. θ. Ὀρ. Malievoria.

Mallevaro, β. οὐδ. ἰγγυῶματι.

Mallevalo, οὐσ. ἀρ. ἰγγυήσις.

Mallayata, οὐσ. ἐπ. trice οὐσθ.

ταυτὸ τῷ Mallevadora.

Malleveria, οὐσ. θ. ἰγγυήσις, ἀσφάλεια.

Mallo, οὐσ. ἀρ. τὸ χλωρὸν κίλυρος κρυφῶν ἢ ἀμυγδαλῶν.

Mallogo, οὐσ. ἀρ. χυμαίτοπιον, παραστάσιον.

Malmantrò, οὐσ. το. ἐπιληψία.

Malmaritata, ἐπ. θ. γυνή, κακίδυμος.

Malmecciare, β. ἐν. καὶ

Malmenare, β. ἐν. κακῶς διατιθεῖν, κακῶς κ. καταστραφίσει.

|| Κατατρέχω, βασανίζω, λυπῶ.

Malmenio, οὐσ. ἀρ. κάκωσις, ἐκείσεως.

Malmerito, οὐσ. ἀρ. κλήθ. ὑπηρεσία.

Malmottero, β. ἐν. διασκορπιῶ, κατασκπανῶ.

Malmonda, οὐσ. ἀρ. ἡ κλέσσις, ἡ ἄδης.

Malnato, τα, ἐπ. ἀγενής, ὑπεγενής, μοχθηρός, φάβλος.

Malnativato, τα, ἐπ. ἡ κακία, κρῆσις, διαστρεφός, ἰσχυρός.

Malnato, τα, ἐπ. ἐλίγον γυναικός, κακῶς σημειωμένος.

Mallo, τα, ἐπ. πονηρός, μοχθηρός.

Malora, οὐσ. θ. ἐπέκρη, Andra in —, ἀφανίζωμαι, καταστρίφομαι.

Malordinamenti, ἐπίθ. ἀτάκτως.

Malordinato, τα, ἐπ. ἄτακτος, συγκεχυμένος.

Maloro, οὐσ. ἀρ. κακὸν, ὄσις, ἀσθένεια. || ἰσθέρῃ.

Malotica, εν, ἐπ. κακός, πονηρός.

Malparato, τα, ἐπ. ὁ περιεθῆν εἰς κακὴν κατάστασιν.

Malpaziente, ἐπ. διγ. ταυτὶ τῷ Impaziente.

Malpensato, τα, ἐπ. ὁ κακῶς διανοηθείς.

Malportugio, οὐσ. ἀρ. κακὴ ὁπῆ, κ. τρέπσις.

Malpiglio, οὐσ. ἀρ. ἐλέμματα ἐν.

Malpolito, τα, ἐπ. ἀπολίτωτος, ἀγροτικός.

Malpratico, τα, ἐπ. ἀπίσις, ἀμύθησις.

Malpreparato, τα, ἐπ. ὁ κακῶς ὑπετακμένος, ἀνέτοιμος.

Malpreto, οὐσ. ἀρ. κακῶς ἰσχυρός.

Malpro, οὐσ. ἐπ. ἰσχυρία, ἐλατῶσις.

Malprocedere, οὐσ. ἀρ. ἀγροικία, ἀπειροκαλία.

Malproprio, τα, ἐπ. ἀκταλῶδες, ἀνερωστός.

Malproveduto, τα, ἐπ. ὁ κακῶς ὑπεδικαμένος.

Malrazia, οὐσ. θ. ἀσθένεια, τὸ εἰλασθένος.

Malraiccio, τα, ἐπ. κακοχῶρος, ἐπ. ἀσθενός.

Malraiso, να, ἐπ. νεσθώπτερος, οὐσ. || Μεταφ. φρονολογία.

Malrovinio, τα, ἐπ. ὁ κακῶς ὑπεταγηθείς.

Malruivo, τα, ἐπ. ἀβέβαιος, ἰσχυραλῆς.

Malruivo, τα, ἐπ. ἀπρόσωπος, ἰσχυρῶς, δόλος, ὑποχλωρῶς.

Malsofferente, ἐπ. ἀνωπία, οὐσ. ἀκαρτέρητος.

Malstillo, οὐσ. ἀρ. φθίσις.

Mal sussistente, ἐπ. διγ. ἀνωπία, οὐσ. ἀκαρτέρητος.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Malta, οὐσ. θ. πηλός, κεραματόν. || Ἀρμακονία, κλέθσις, κλέθσις ἢ κλεθσφραγίας. || Βέρβερος, κ. λασπῆ.

Maltrouito, τα, ἐπ. πρᾶξος, ἀνάμωλος.

Maltrattamento, οὐσ. ἀρ. κακὴ διαχείρισις. || Κίσεισις.

Maltrattato, β. ἐν. κακῶς κ. καταστραφίσει. || Ἀναθ. ὀλίθω, βασανίζω.

Maltrattatore, οὐσ. ἀρ. ὁ κακῶς ἢ κακῶς ἢ κακῶς.

Maltrouimento, οὐσ. ἀρ. κακὴ ἰσχυρία ἢ ἰσχυρία.

Maluria, οὐσ. θ. κακῶς οὐσθός.

Malurioso, τα, ἐπ. ταυτὶ τῷ Malagurato.

Malurato, τα, ἐπ. ἡ ἐλαττωμένη κακῶς ἀνάμωλος, ἀποπῆ.

Malurto, οὐσ. ἀρ. (ὕψος) ἡ ἰσχυρὰ ἀδυσία, κλημάτιον.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva, ὄσις, φυτόν, ἢ μάλαγγ.

Malva vischio, ουσ. ἄρ. ζυτή, ἢ ἴσχυρος, ἢ ἄλκιμος, ἄγρια μολόχα.
 Malvedere, ἢ ἐν βλάτω λοφύ, ὑπερόλιον.
 Malvosito, το, ἐκ ἀκαμίας ἐν δρυμίνος, κακοκίμων, οὐρακιμων.
 Malvolino, μα, ἐκ κικκος, ἐπαχθὴ χεστων.
 Malvissuto, τα, ἐπ. ὁ ἴσχυος κικκος.
 Malvisto, τα, ἐπ. κισσῆς, ἀποχθὴς.
 Malvivento, ἐπ. διγ. φαυλοδίας, ἀδολαστος.
 Malvivo, γό, ἐκ παίδων, ἢ γέροντος.
 Malvizzo, ουσ. ἄρ. οὐμα κίζια.
 Malvogliente, ἐκ διγ. κακοθυρίας, κακίμου.
 Malvolentieri, ἐπιρ. ἀκρωσίας, ἀκρωτὶ, παρὰ ὕλησιν.
 Malvolere, ουσ. ἄρ. κακὴ θέλησις, κακοθυρία.
 Malvolto, τα, ἐπ. ἀσχημὸς ἀτακτος.
 Malvoluto, το, ἐπ. μετρητός, βδολυκτής.
 Mambù, ουσ. ἄρ. ὄνομα καλλίου Ἰνδιου.
 Mamma, ουσ. ἦ. (ἀδῆ, παιδ.) μῆθος, μᾶμα. || Μάμας; || Ἰπποκρίτης, τρέψ, κ. κατακίτης.
 Mammello, ἐπ. διγ. μαροφόρος.
 Mammalisco, ουσ. ἄρ. μαιμολόγος. || Μάμας. καὶ χυδ. βλάξ.
 Mammiana, ουσ. ἦ. παιδαγωγός, ἡσπός; || Μάμα, κ. μαριμή.

Mammata, ουσ. ἦ. χυδ. ἡ μᾶμα σου, ἢ μᾶμα σου.
 Mammella, ουσ. ἦ. μαστίς, τρέψ, κ. ὄζι.
 Mammellaro, ἐπ. διγ. μαροφόρος. τούτῳ τῷ Mammiforme.
 Mammellata καὶ -ina, ουσ. ἦ. (ὄσκει) μικρὸς μαστίς, τρέψ, κ. βούκι.
 Mammifera, ἐπ. διγ. μαροφόρος. τούτῳ τῷ Mammala.
 Mammiforme, ἐπ. διγ. ἔχει μαστί, μαροφειδής.
 Mammilla, ουσ. ἦ. τούτῳ τῷ Mammella.
 Mammillare, ἐπ. διγ. καὶ Mammillato, τα, ἐπ. ὄρ. Mammellaro.
 Mammola, ουσ. θ. κίρσιον, κερσίον.
 Mammolatta, ουσ. ἦ. (ὄσκει) μικρὸν κερσίον, κιδίσια.
 Mammolino, ουσ. ἄρ. νήπιον, βρέφος.
 Mampolo, ουσ. ἄρ. (ὄσκει) μικρὸν παῖς, παιδίον. || ὄνομα ασχημίας.
 Mammora καὶ -ne, ουσ. ἄρ. ἡ ἑστὸς τοῦ κλοῦτου. || Διαμμόνα; κλοῦτος.
 Mammoso, σο, ἐπ. μετρημένος.
 Mammoccia, ουσ. θ. (ὄσκει χυδ) κακὴ μαμα, μαμίν.
 Mammocia, ουσ. ἦ. χεῖρ, κακίσχημος. ἢ γλυφός.
 Mamanza, ἐπ. διγ. ἡ ἀποκίμων, ἀτάξων, ἀτακτός.

Mania, ουσ. ἦ. θράξ, πόκη, κ. ὄλιον. || Ἄμαλλος, θράξ.
 Mancamento, ουσ. ἄρ. ἀλλειψίς, ἔλλειμμα. || Ἐλάττωμα, σφάλμα.
 Mancante, ἐπ. διγ. ἀλλειψίς, ἔλλειμμα.
 Mancanzo, ουσ. ἦ. ἔλλειψίς, ἔλλειμμα, λάθος, πταίσμα.
 Mancare, ἦ. οὐδ. ἀλλεῖψω, ἔλλειψαι, μειώματι. || Ἀναρτάω, σφάλω, παραλείπω. || — di fede, παραδίδωμι τὴν πίστιν. || Ἀθήσο. || Ἀπονήσω. || —, ἐν. ἔλαττω. || Παραδίδωμι. || — l'animo, δειλιάω, λειποψυχῶ.
 Mancare, ουσ. ἄρ. ντρίσιον, οὐσ. ἦ. ἢ γὰρ ἐλάττωσι τὴν ὑπεύθυνον, παραδότης, ἢ τὸν λόγον ἀθεῖω.
 Mancerrare, ἦ. ἐν χειραγωγῶ.
 Mancerrazione, ουσ. ἦ. χειραγωγία, ἄρεσις.
 Manchivolo, ἐπ. διγ. ἀτελής, ὀλιεπής.
 Manchivolezza, ουσ. ἦ. ἔλλειψίς, σφάλμα, πταίσμα.
 Manchivolante, ἐπιρ. ἐλαττωματικῶς πλημμελῶς.
 Manchizza, ουσ. ἦ. τὸ ἀτελής, τὸ ἔλλειπές, τὸ πλημμελές.
 Mancia, ουσ. ἦ. προσφορά, ἐπιμολί, φιλοδώρημα.
 Manciate, οὐσ. ἦ. ὄρ. Μάματα.
 Mancioso, μα, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀριστοτέρως, ἀριστέρη χειρ, ἐπαριστοτέρως. || Α — μα, ἕκαστ. ἐπιρ. πρὸς ἀριστέρων.
 Manciro, οὐσ. διγ. εἰσπράκτωρ, δημόσιος.

Mancipio, ουσ. ἄρ. ἀνδράποδον, κυναλλάξος.
 Mancio, οὐσ. ἄρ. ἔλλειψίς, ἔλλειμμα. || — ca, ἄρ. ἐλαττωματικῶς, δυατοχῆς, ἐπαριστοτέρως, ἀριστοτέρως, κ. ἡσπός; || — i, ἐπιρ. ἐλπιώτερον, μίσην. || Ὀυδὲ, οὐτε. || Vanisci —, λειποψυχῶ.
 Mandamento, οὐσ. ἄρ. ἐπιταγή, ἐντολή.
 Mandante, ἐπ. διγ. ἐντολέος.
 Mandato, ἦ. ἐν πείμων, ἀποστέλλω. || Παραγγέλλω, ἐντέλλομαι, ἐπιτάσσω. || Δίδω, παρίχω. || Καταδικάζω, μισῶ. || — per uno, μεταπέμπομαι τινα. || — ad effetto, ἐντέλλω. || — a male, σπαθῶ, κ. διασκεπίζω. || — για, μεταστρίψω, ἀνατρέπω, καταπίνω. || — για, (κατ' ἄλλην ἔνευσαν) ἀποδίδωμι, ἀποκίπω. || — in luogo, παραπέμπω, ἐπιπέμπω.
 Mandarinto, οὐσ. ἄρ. ἀξιωμακμανδρίων.
 Mandarino, οὐσ. ἄρ. μαγδαρινός, ἀξιωματικὸς Κινέζος.
 Mandata, ουσ. ἦ. ἀποσταλῆ. || Παράβολος ἰδιωματῶν.
 Mandatarlo, οὐσ. ἄρ. ἐντολόδχος, κακῆς τιμῆς πράξιος. || Πληρεξούσιος, ἀποσταλμένος.
 Mandato, οὐσ. ἄρ. ἐντολή. || Πληρεξούσιον, ἔγγραφον ὀνομαστικόν. || Ἀποσταλμένος, πληρεξούσιος. || —, τα, ἐπ. ἀποσταλῆς, ἀγγελιοφόρος.
 Mandatario, οὐσ. ἄρ. ἴσχυος, οὐσ. ἦ. ὁ πείμων, ἐντελλόμενος, ἐντολέος,

Mandibola, οὖσ. θ. ἀνατ. γνάθος ἢ κάτω σιαγών.
 Mandibolare, ἰκ. ὅτις σιαγόνος.
 Mandritto, οὖσ. ἀρ. εὖ διὰ τῆς δεξιᾶς διδόμενον τραύμα.
 Mandola, οὖσ. θ. ἀμυγδαλον.
 Mandola, οὖσ. θ. Μουσ. κινῆριον τετραχορδον.
 Mandolino, οὖσ. θ. Μουσ. κινῆριον, εἶδος χέλιδος, μ. μανδολίνον.
 Manderla, οὖσ. θ. Ὀρ. Mandola.
 Mandorlato, οὖσ. ἀρ. ἀμυγδαλόμορφος, ἀμυγδαλόμορ.
 Mandorlino, να, ἰκ. ἀμυγδαλίνοσ.
 Mandorino, οὖσ. ἀρ. ἀμυγδαλλή, ἀμυγδαλλή καὶ ἐντὶ τῷ ἀμυγδαλον.
 Mandra, οὖσ. θ. ποίμνη, μάνδρα. || Πλῆθος ἀνθρώπων.
 Mandracchia, οὖσ. θ. ἐταιρία, κτήρυ.
 Mandragola καὶ -ro, οὖσ. θ. φυτὸν, ἢ μανδραγόρας.
 Mandragolato, ἰκ. ὅ ἐκ μανδραγόρας.
 Mandria, οὖσ. θ. ταυρὸ τῷ Mandria. || Λαός, ἔθνος.
 Mandriolo, οὖσ. ἀρ. καὶ
 Mandriano, οὖσ. ἀρ. ποίμνη βοῶν, κτλ. || Σίδηρον στρατιῶν.
 Manducare, β. ἰκ. τρώγω, μασσῶ.
 Mano, οὖσ. θ. χερσὶς, αἰγῆ. || Χεῖρ. || Μίτρον ἐκατὸν λεπτῶν.
 Manicare, β. ἰκ. συνῶν. τῷ Maneggiare.
 Manecchia, οὖσ. θ. ἑσπ. ζύλον τοῦ ἀράτρου.

Maneggiare, ἰκ. διγ. ὑπερθεταχέρις. || Μεταφ. ἕμερος, πρῆξις.
 Maneggiabile, ἰκ. διγ. Ὀρ. τὸ ἀνωτέρας.
 Maneggiamento, οὖσ. ἀρ. χεῖρες, μεταχειρήσεις.
 Maneggiare, β. ἰκ. χειραπτεῖον, μαλάσσω, ψηλαρῶ. || Διαχειρίζομαι, μεταχειρίζομαι. || Ἐξασκῶ. || Διαικῶ κυβερνῶ, διευθίνα. || —σι, β. ἀντ. γυμνάζομαι.
 Maneggiatore, οὖσ. ἀρ. -trice, οὖσ. θ. ἢ μεταχειρίζομενος τι εὐφυῶς, ἢ ἱκανὸς εἰς τι.
 Maneggio, οὖσ. ἀρ. πρῆξις, ἔργον. || Χεῖρες, χεῖρις, δουλείοις, κυβερνήσις. || Τέχνησιν. || Ἰππευτικῆ, ἰππασίαν γυμνασίαν ἰππου. || — occhio, μεταφ. δουλοπάφιος, μηχανήμα, κακομηχανία.
 Manella, οὖσ. θ. δέμα, ἀσπεχῶν, δράγμα, ἀραλλα.
 Manera, β. οὖδ. μένος, διαμίνω.
 Manerosa, sa, ἰκ. Ὀρ. Maneroso.
 Manescolto, οὖσ. ἀρ. ἰππιατρὸς ταυρὸ τῷ Maniacolto.
 Manescamento, ἰκ. β. διὰ τῶν χειρῶν, ἰκ. τοῦ πωστᾶδην.
 Manesoo, ca, ἰκ. β. τῆς χειρὸς, ἀντικῶν εἰς χεῖρας, χεῖρας. || Πρῆξις, εὐχρηστος, εὐκρίματος. || [Datiuglia — ἢ ἐκ τοῦ συστάδην μάχη.
 Manfano, ἰκ. διγ. εὐκαμπος, εὐμάλακτος.
 Manfano, οὖσ. ἀρ. λαθὴ τῆς τυκάνης ἢ ἀέθου πρὸς ἐπιπέσμων σίτου.

Mananaro, β. ἰκ. στίλβω ὑπερμα διὰ μαγγάνου.
 Mananarica, οὖσ. θ. στίλβωσις ὑπερματος.
 Mananella, οὖσ. θ. (ὀπίκ.) ἰδωσ μάρξ, ἐπιλλετρος ἢ συνθέτων τῷ ξυ, βαλλιστρί, ἐναγρῶς. || —, πλ. σκαπίδον, θρανιον.
 Mananillo, οὖσ. ἀρ. (ὀπίκ.) Ὀρ. Mananella.
 Manano, οὖσ. ἀρ. πισπῆριον μάγγανον πρὸς στίλβωσιν ἐπιούχων καὶ ἄλλων ὑπερματων.
 Mananone, οὖσ. ἀρ. μάγγανον μάγ.
 Manaraccio, cia, ἰκ. βρώσιμος, ἰδωσ.
 Manarica, οὖσ. θ. κατόχρησις, δωροδοκία δικαστοῦ κτλ.
 Manaria, οὖσ. ἀρ. ἀλιζών, κομπερῆριον.
 Manaricatore, οὖσ. ἀρ. κομπερῆς, ἀλιζών.
 Manaricavali, ἰκ. διγ. ἢ τρώγων κραιπάλα, κραιβοπάγος.
 Manaridoni, οὖσ. διγ. δωροφίλις, δωροφίλις.
 Manaridote, οὖσ. ἀρ. φαγῆς, ἀδνηφῶς.
 Manariduginoi, οὖσ. ἀρ. χυδωφῶς.
 Manaricato, οὖσ. ἀρ. κομπερῆριον, ἀλιζών, θρισυδελος.
 Manaricatore, ἰκ. β. χαλινεφῶγος.
 Manaridone, οὖσ. θ. βρώσις.
 Manaridano, ἰκ. β. ἀριστοφῶγος.
 Manaridugadano, na, ἰκ. ὁ ἀριστοφῶγος κέρδους ζῶν.

Manaridugadano, οὖσ. ἀρ. ὁ ζῶν ἀρῆρατοῖς, χειροδῆτος.
 Manaridugadano, οὖσ. ἀρ. τὸ τρώγων, βρώσις.
 Manaridugadano, ἰκ. διγ. ζομπερῆρις.
 Manaridugadano, οὖσ. ἀρ. ἢ καλὸς εἰς τρώγων ἰππων, ἐναγρῶς, νωθρῶς.
 Manaridugadano, οὖσ. ἀρ. σκαπῆς τῶ ἱπποστας.
 Manaridugadano, ἰκ. διγ. πρῆξις φάγος.
 Manaridugadano, β. ἰκ. τρώγων, ἰαθῶ.
 || Κατακαλιπῶν, κατατρώγων. || Κατατρώγων. || — οὖσ. ἀρ. ἢ βρώσις. ἢ τρώφ. || Σωμαπῆριον. || Ὀρεξίς.
 Manaridugadano, οὖσ. θ. βρώσις ὑπερβολικῆ, κομπερῆς.
 Manaridugadano, na, ἰκ. βρώσις, ἰδωσ.
 Manaridugadano, οὖσ. θ. φάτνη, κ. κκ. || Τρωπῆς.
 Manaridugadano, οὖσ. ἀρ. -trice, οὖσ. θ. πολυφαγῶς.
 Manaridugadano, οὖσ. ἀρ. Ὀρ. Bufalorio.
 Manaridugadano, οὖσ. θ. πολυφαγῶς. || Παρῆγιμος φορολαγία.
 Manaridugadano, οὖσ. ἀρ. μίγας φαγῆς, ἀδνηφῶς.
 Mani, οὖσ. ἀρ. πλ. αἱ τῶν τε θνητῶν ψυχῶν, αἱ σικαί.
 Mania, οὖσ. θ. (ἀξ. ἕλλη.) μανία.
 Maniacale, ἰκ. διγ. καὶ Maniacale, ca, ἰκ. β. μανιακῆς, μανιώδης.

Manistamento, ἐπιθ. ἀνεπίθω.
 Maniato, tu, ἐπ. αὐτὸς ὁ ἴδιος, αὐτότατος.
 Manica, οὐσ. θ. χεῖρ, κ. μαγνίκιον μαχαίρας, ξίφους κτλ. || Ἐξοστέρησι. || Ναυτ. σωλὴν εἰς ἀφάρτατος.
 Manicamento, οὐσ. ἄρ. τὸ τρώγειν, βρώσις. || Ἀλξίς.
 Manicaro, ῥ. ἐν. τρήγων, ἐθίω. || —, οὐσ. ἄρ. ἔδεσμα, φαγίτιον.
 Manicarello, οὐσ. ἀρ. κερκόκεμα, ἄρτουμα.
 Manichino, οὐσ. ἀρ. χειρῖδιον, ἢ παροξυσμὸν ἐπὶ δερτῶ, ὃ φέρουσιν αἱ γυναῖκες περὶ τὰς χεῖρας τὴν χειμῶνα. || Στολὴς ἢ ἀκρόπρωπιδιον περὶ τὰς χεῖρας.
 Manico, οὐσ. ἄρ. λαβὴ, χειρολαβὴ, κ. χειρῶλι.
 Manicomio, οὐσ. ἄρ. φρενακομεῖον.
 Manicopa, οὐσ. θ. καὶ
 Manicopa, οὐσ. ἄρ. μεγάλη χεῖρ.
 Manicoito, οὐσ. ἄρ. κύλινδρος ἐνριπτικὸς, ὃν φέρουσιν αἱ γυναῖκες περὶ τὰς χεῖρας τὴν χειμῶνα, περιχέριον.
 Manicotolo, οὐσ. ἄρ. χεῖρὴ κρεμαμένη.
 Manicario, οὐσ. ἄρ. ἔκλεισμα ῥά τι.
 Manira, οὐσ. θ. τρέπος, διαγωγὴ, συμπεριφορά || Ἔθος, οὐκεία. || Κανόν.
 Manieraccia, οὐσ. θ. τρέπος ἑάνκυσος, μακρὸς ἐπὶ χλοῦς.

Manierato, ῥ. ἐν. κοσμῶ, καλλῶ.
 Maniero καὶ -ro, οὐσ. ἄρ. οἰκία εἴω τῆς πόλεως μεγαλοπρεπῆς καὶ ἄγυρά.
 Maniorista, οὐσ. ἄρ. ζωογ. μισθὸς τῆς φύσεως.
 Manioro, tu, ἐπ. ἡμερος, εὐπράσιτος, εὐδωγος.
 Maniotona, οὐσ. θ. ζωογ. τρέπος ἐργασίας ἐλευθερῆς καὶ μεγαλοπρεπῆς.
 Manieroso, va, ἐπ. ἢ ἔχων καλὴν συμπεριφοράν, εὐγενεὶς τρέπος, πολιτισμένος.
 Manifesto, ta, ἐπ. χειροποίητος, τεχνικός.
 Manifestura, οὐσ. ἄρ. τεχνικὴ χειροτέχνης.
 Manifestoria, οὐσ. θ. καὶ
 Manifestura, οὐσ. ἄ. κατασκευὴ βιμηχανικῶ ἔργου, ἐργαχείριον. || Ἐργασία. || ἢ τῆς ἔργασίας ἢ τῆς κατασκευῆς ἀντιμιθία, κ. τὰ φημιστικῶ. || Τέχνη.
 Manifesturiero, οὐσ. ἄρ. ταυτὸ καὶ Manifestore.
 Manifestamento, ἐπιθ. ἀναφανδόν, φανερώς, προφανῶς.
 Manifestamento, οὐσ. ἄρ. ἀγλασις ὄρ. Manifestazione.
 Manifestara, ῥ. ἐν. δηλῶ, φανερῶ, ἀποκαλύπτω.
 Manifestatore, οὐσ. ἄρ. -trice, οὐσ. θ. ὃ δηλῶν, ἀνακαλύπτων.
 Manifestazione, οὐσ. θ. δῆλωσις, φανέρωσις.
 Manifestato, οὐσ. ἄρ. διακέρυξις, προκήρυξις, δῆλωσις, τὸ δη-

λωτικόν. Τελωνιακὴ ἄδεια. || —, ἐπιθ. προδότης, ἐμπροσθός, προφανής.
 Maniglia, οὐσ. θ. καὶ
 Maniglio, οὐσ. ἄρ. ψέλλιον, περιθραγιόνιον, κ. βραχιόλιον. || ἢ τὸ πλῆθος χειρολαβῆς.
 Maniglieria, οὐσ. θ. μαγθηρία.
 Maniglio, οὐσ. ἄρ. μαγθηρία, φαγίτιον. || Ἀθήμιος.
 Maniglione, οὐσ. ἄρ. (ὑπερθ.) μαγθηρίατος.
 Maniuto, οὐσ. ἄρ. χειροποιεῖς.
 Manirosso, sa, ἐπ. ἀπλευρηθῆς ἄριτος.
 Maniuliera, ῥ. ἐν. ὄρ. Manomettero.
 Maniuliera, οὐσ. θ. εὐστάθεια ἄρτας, ἡμεληθῆν.
 Manina, οὐσ. θ. (ὑποκ.) καὶ
 Manino, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) μικρὰ χεῖρῖδιον παιδίου, χροῦδιον.
 Maniconia, οὐσ. θ. μαγνητικὴ.
 Manicomio καὶ -noso, sa, ἐπ. μαγνητικὴ, ὀλιθερῶς.
 Manipolare, ῥ. ἐν. χειρουρῶς, καταργεῖσθαι.
 Manipolatore, οὐσ. ἄρ. -trice, οὐσ. θ. ὃ καταργεῖσθωνας.
 Manipolazione, οὐσ. θ. διαπραξίς, κατασκευὴ, κτερίργημα.
 Manipolo, οὐσ. ἄρ. δῶγμα σταχθῶν, δρᾶξ, πύκτω. || Ἐκκλ. ὑπομάνικον τῆς στολῆς τῶν ἐιρέων. || Σημάτιον, σπέρος.
 Manipolata, ῥ. ἐν. ταυτὸ καὶ Manipolara.
 Manipolo, οὐσ. ἄρ. ὄρ. Manipolo.

Maniscalco, οὐσ. ἄρ. πενταλότης, ἑκπέντατρος. || Στρατοῦργος, ὑπαρχος.
 Manicongolo, οὐσ. ἄρ. χειρολαβῆς.
 Manico, οὐσ. θ. μάννα. || Τροφὴ ἔκλειτος.
 Manicoma, οὐσ. θ. πέλκους, ἀξίον.
 Manicomio, οὐσ. θ. (ὑποκ.) μικρὸς κελικός, πελεκόδιον.
 Manicomio, οὐσ. ἄρ. (ὑπερθ.) μικροπρωκτικὸς.
 Manicorso, οὐσ. ἄρ. ἀξίον, πέλκους.
 Manicora, οὐσ. ἄρ. ἄρτας, ἐκκοκῶν τῆς τῆς λαοῦ ἄρτας.
 Manicorino, οὐσ. ἄρ. κρῶς τούτου.
 Mano, οὐσ. θ. χεῖρ. || Γραμμ., χαρακτὴρ τοῦ γράφειν, κ. γράψιμον. || Ἰσοθέτις, ἀντιθέτις. || Ἀδυναμία. || Venire alle —, ἐργασίαι εἰς χεῖρας. || Cadere di —, πικτω, λιπαρῶν. || Menire tra lo —, ἐπιπλοῦσθαι τι εἰς τινά.
 Manuale, οὐσ. ἄρ. ἐργάτης τοῦ κτίειν. || — ὄρ. Manovano.
 Manomesso, sa, κ. ὄρ. Manomesso.
 Manomettero, ῥ. ἐν. ἀπλευρηθῶς. || Ἀρχομαί τοῦ καταναλίσκων τι. || Προσβάλλω, φεῖσθω, κακομεταχειρίζομαι.
 Manopo, οὐσ. ἄρ. μεγάλη χεῖρ.
 Manopola, οὐσ. θ. χεῖρὴ αἰθερᾶ. || Περιχέριον.
 Manuscripto, οὐσ. ἄρ. χειρογράφον.
 Manoso, sa, ἐπ. ἄκαλός, ἀμάλακτος.

Μανουτσιου, εὐσ. θ. Ὀρ. Μα
νουτσιου.

Μανουκλῳρία, εὐσ. θ. κηδεμο-
νία. ἐπιτροπεία.

Μανουάλδα, εὐσ. ἀρ. κηδεμόν,
ἐπιτροπὸς τῶν γυναικῶν ταῦτ'
τῷ Μονιουάλδο.

Μανουάλε, εὐσ. ἀρ. ἐργάτης
κτιστῶν· πλοκάριος || μ. ἐπ. ἑσθ.
τῷ Μανουάλε.

Μανουέλλα, εὐσ. θ. μοχλῶς ||
ὄλαξ.

Μανουῶν, εὐσ. θ. Νεοτ. κυ-
βήνησις πλοίου, κέλικουχίτι. ||
Νυκτινία, ποίησις.

Μανουῶν, εἰς τὸ κινῶν ἐπιπλοῦν
διὰ στροφῆς τῶν νεοτῶν, Νε-
οτῶν.

Μανουῖτιο, εὐσ. ἀρ. ἡ ἐπιστά-
μνος τῶν κισθόνων πλοίου.

Μανουίτι, εὐσ. θ. ἡ δεξιὰ χεὶρ.

Μανουίτι, εὐσ. ἀρ. δεξιόχειρος.

Μανουῖνσιο, εὐσ. ἀρ. τὸ ἀ-
ντιρῶσαν ἢ ἀντιρῶσαν κτιστήριον.

Μανουῖα, εὐσ. θ. ὄρησις τῆς
στέγης.

Μανουῖο, β. ἐν. τεθασπῶν, ἡ
ἐπιμετῶ.

Μανουῖοναρία, εὐσ. ἀρ. ἐφημέ-
ριος παρεκκλησιαστικῆς.

Μανουῖον, εὐσ. θ. διαμονή.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. κτιστῶν,
Μανουῖο, β. ἐν. ἐξήμερῶν,
τιθασπῶν.

Μανουῖο, εὐσ. θ. ἡμέρας,
τιθασπῶν.

Μανουῖο, εὐσ. θ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

Μανουῖο, εὐσ. ἀρ. ἡμέρας,
ἐξήμερῶν.

ἀκαθάρτοι διαφόρων πραγμάτων
 || Πλάθος || Δόλος, ἀπάτη.
 Malanguito, οὖσ. ἀρ. ζυλουργός,
 λεπουργός. || Νήπια, ἢ αἰθια,
 ἢ κολυμβίς.
 Marasca, οὖσ. θ. μαζών κερσίτιον.
 Marasimo, οὖσ. ἀρ. (λαβ. Ἑλλ.
 λην.) Πάθος μαρμασίς.
 Maratro, οὖσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.
 λην.) φυτόν, τὸ κάρθρον.
 Maraviglia, οὖσ. θ. θαύμα, θαυ-
 μασιός. || Φύσ. — ἐκπλήττω. || Α
 —, ἔκρη ἐπὶ θαυμασίως.
 Maravigliabile, ἢ ἐπ. διγ. θαυ-
 μασιός, θαυμασιός.
 Maravigliamento, οὖσ. ἀρ. θαυ-
 μασιός.
 Maravigliosa, ἢ οὖδ. καλ.—σι,
 ἢ ἀντ. θαυμάζω, ἐκπλήττωμαι.
 Maravigliata, ἐπ. ἐκπλήττωτος.
 Maravigliavola, ἐπ. διγ. ὄρ.
 Maravigliabile.
 Maravigliosamento, ἐπὶ θαυ-
 μασιός, θαυμασιός.
 Maraviglioso, ἢ, ἐπ. ὄρ. Ma-
 ravigliavole.
 Marca, οὖσ. θ. σημεῖον, ἔριον.
 || Τόπος, χώρα.
 Marcare, ἢ, ἐν. σημεῖω, ἐπιση-
 μασιάζω. || —, ἢ οὖδ. γεινιτάζω,
 ἄμαρψ.
 Marcastia, οὖσ. θ. λίθος, ὁ πυ-
 ρίτης.
 Marcassilla, ἐπ. διγ. φθαρός.
 Marchesa, οὖσ. θ. μαρκισία.
 Marchesato, οὖσ. ἀρ. τὸ ἀξίωμα
 καὶ ἡ γῆ τοῦ μαρκισίου.
 Marchoss, οὖσ. ἀρ. μαρκισίος.

Marchiana, οὖσ. θ. παρμεγί-
 θος. || Ἐίδος κερπίου.
 Marchiare, ἢ ἐν. σημεῖω συ-
 νών. τῷ Marcare.
 Marchio, οὖσ. ἀρ. σημεῖον δι-
 κριτικόν.
 Marchia, οὖσ. θ. ποσιό στρα-
 τῶν. || Νήσον, ἑμπνευσήματα δια-
 φέρων ὄσον μεταδρατιών.
 Marchionita, οὖσ. ἀρ. δάλαυ-
 τῶν χερσῶν.
 Marchionita, οὖσ. ἀρ. ποσιό
 τῶν τῶ Marcia.
 Marchipinda, οὖσ. ἀρ. πειθίρι-
 μων ἔδω, τὸ πλεῖστον κλιθρατων.
 Marchire, ἢ οὖδ. παραύκτι-
 ἐκστρατιώδ. || Προγνώσ, περιβόλι
 βοκίω || —, ἢ ἐν. σήμα.
 Marchista, οὖσ. θ. ποσιό στρατῶν.
 Marchido da, ἐπ. στρατιός, σε-
 ὄρδ. ἐπὶ θαυμάσιος,
 Marchione, οὖσ. θ. σημεῖον,
 σήμα.
 Marchiana, οὖσ. θ. ποσιό ἐκ-
 πορτίον.
 Marchia, οὖσ. ἀρ. τὸ διπλό-
 σιον κέρδος ἐπὶ χαροποιήγι-
 ων. || —, ἐπ. σισηπῶς, ἐπὶ ερ-
 μίνος, ἀποκαρμύδης. || Μεταφ. πε-
 ριφθόντος. || Α — forza, ἔκρη. ἢ
 ἐπὶ μεταφ. ἰκόν, ἔκων.
 Marciso, ἢ, ἐπ. μαροματιός,
 ἔκωνος.
 Marciso, ἢ, οὖδ. καλ.—σι, ἴδιν.
 σήματα, φθειρίαια.
 Marcito, ἢ, ἐπ. φθειρίαιος.
 Marcito]o, οὖσ. ἀρ. σκάνη ἐν ἡ
 τίθενται τὰ διὰ χερουργιανήκων.

Marcinimo, οὖσ. ἀρ. σημεῖον,
 σήμα, σσημεῖον. || Μεταφ. οὐσί-
 αμα, χαμρπία.
 Marcu, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Marchio.
 Marcocella, οὖσ. θ. ἐστάνη ἢ
 λινελοσις.
 Marcu, οὖσ. ἀρ. ἄλγασσα. || Βά-
 θος. || Μεταφ. ἀψήλεια, κλιθῶς.
 Mareu, οὖσ. θ. παλίζετα.
 Mareca, οὖσ. θ. ἔνομο νόσητος.
 Mareggiante, ἐπ. διγ. ὁ θαυ-
 πλιών.
 Mareggiare, ἢ οὖδ. καλ.—σι κλιθῶ
 ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καυτῶς, καὶ
 κλιθῶσι. || Ναυτικῶν. κ. μὲν
 πικρῶ ἢ ἄλγασσα.
 Mareggiata, οὖσ. θ. ὄρ. Marec.
 Mareggia, οὖσ. θ. κλιθῶσι,
 κλιθῶν.
 Marinagium, οὖσ. ἀρ. μεγάλη
 βίλασσα, πέλαγος.
 Maromina, οὖσ. θ. πεδῆς παρὰ
 τὴν ὕλησαν. || Τέλεμα. κ. βέλτος.
 Marommano, ἢ, ἐπ. παραθα-
 λάσσιος, παραλίος. || Ἑλλάδος, τελ-
 ματιδῆς, κ. βελτιδῆς.
 Maroniallo, οὖσ. ἀρ. στρατάρ-
 χης, στρατηγός.
 Maroso, ἢ, ἐπ. θαλάσσιος.
 Maroso, οὖσ. ἀρ. τέλεμα, ἔλεος,
 κ. βέλτος.
 Marozzaro, ἢ, ἐν. ποικίλα κυ-
 ματοειδῆς, μαρμαρῶν.
 Marozzato, ἢ, ἐπ. κυματοειδῆς.
 Marozzo, οὖσ. ἀρ. ποικίλα κυ-
 ματοειδῆς.
 Marza, οὖσ. θ. πηλός, αἴτη κηρω-
 λία πρὸς κόπρην.

Margarato, οὖσ. ἀρ. Χημ. ἄλας
 ἐκ τοῦ μαργαρικῶ ἔξωτος.
 Margarita καὶ gherita, οὖσ. θ.
 μαργαρίτης, κ. μαργαρίτης. ||
 Μεταφ. χαρίτης, δόξα. || Φυτόν,
 τὸ λευκάνθηρον.
 Margharitina, οὖσ. θ. φυτόν τὸ
 λευκάνθηρον. || Νευδαίς μαργα-
 ρίτης.
 Margharita, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ πε-
 ριθῶσιος.
 Margharato, ἢ, ἐπ. βοταν. πα-
 ρίγραπτος.
 Marghino, οὖσ. θ. ἄκρη, χαίλος
 λήμ. περιθῶσιον. || Ὀδὸν.
 Marghinetta, οὖσ. θ. (ὄσοκ.) με-
 κρὴν χαίλος. || Μικρὸ σήμα.
 Margu, οὖσ. ἀρ. τὸ ἄκρον, τὸ
 χαίλος ποταμοῦ ἢ βύσσου.
 Margulato, οὖσ. ἀρ. βοταν.
 καταβόλας, μαχουμα.
 Margulla, οὖσ. θ. φάντασμα,
 μαρμῶ.
 Margono, οὖσ. ἀρ. πηλός τις.
 Margotta, οὖσ. θ. βοταν. μό-
 αχουμα, καταβόλας.
 Margotiere, ἢ ἐν βοταν. κατα-
 βόλις, γοναίω κλάδον, προχέω.
 Margravia, οὖσ. ἀρ. ἄρκεθρης,
 ἔγμων ἐν Γερμανίῳ.
 Margutto, ἢ, ἐπ. δυσιδῆς, δὲ-
 σμ. φφός.
 Maricello, οὖσ. ἀρ. (ὄσοκ.) με-
 κρὸς κήπος.
 Maricino, οὖσ. ἀρ. κόμμασις.
 Marcio (Faro la—) ὑποκρίνομαι.
 Marina, οὖσ. θ. ἄλγασσα, αἰ-
 γιτικός, παραλίος. || Τῆ ναυτικῶν.

ἢ ναυτικὴ δύναμις. || Ἡ ναυτικὴ ἐπιστήμη, ἢ ναυτική.

Marinajo, οὐσ. ἀρ. ναυτικός, ναυτικός.

Marinara, β. ἐν. ταριχεύω. ||

— β. οὐσ. δυναστεύομαι, ἀγανακτώ, δυσχεραίνω.

Marinresco, οὐτ. θ. τὸ πλῆρωμα πλοίου. || Ἡ ναυτικὴ τὰ ναυτικὰ τὸ ναυτικόν.

Marinarisco, τα, τπ. ναυτικός.

Marinascamonte ἐπὶ τῷ ναυτικῷ.

Marinara, οὐτ. ἀρ. Ὁρ. Μαρινάρη.

Marinista, οὐσ. ἀρ. ταρχός ταρχευτός· ἐπὶ ἰχθύων κτλ.

Marinista, οὐσ. θ. ἡ ναυτικὴ ἱστορία.

Marina, θ. Marina.

Marinesco, οὐ, ἐπ. ναυτικός· ταυτὸ τῷ Marinresco.

Mariniera καὶ — το, Ὁρ. Marinajo ἢ Marinajo.

Marino, οὐσ. ἀρ. ναύτης, ναυτικός. || Θαλάσσιος, θνατός. || —, να: ἐπ. Θαλάσιος, ναυτικός.

Marinolo, β. ἐν. ἀπακτὴ κυρίως ἐπὶ περιγιδίου θεῶ μικροπτεπῶν τριπῶν κλέπτῳ ἐπιταδῶν.

Marinoleria, οὐσ. θ. ἀπέταχλοπή· ἐπὶ περιγιδίων.

Mariscalco, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Maniscalco.

Marisano, να, ἐπ. ὁ ἐνδοξὸς τῆς θαλάσσης ἡρώ.

Maritaccio, οὐτ. ἀρ. (ὄπακ.) ἔθλιος τῆς οὐλύρας· ἐπὶ χλωρῶ.

Marilaggio, οὐσ. ἀρ. γάμος· ταυτὸ τῷ Matrimonio.

Maritalo, ἐπ. διγ. γαμήλιος, οὐζυγικός.

Matrimonio, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Matrimonio ἢ Matrimonio.

Matrimanda, οὐσ. θ. κέρως ἄρον γάμου, ἐπιγύμος, γάμος.

Matitare, β. ἐν. συνεικίζω, συγκυρῶ, ὑκαυδρῶ. || — β. ἐν. ἀντ. ταυτὸσημο.

Matitalo, τα, ἐπ. ἔργασις, ὑπανδρος, ἢ γυναίκα ἔχων, ἢ ἀδὲρ ἔχων.

Matito, οὐσ. ἀρ. οὐλύρος, ἐπὶ ἔργασις.

Matitimo, να, ἐπ. θαλάσσιος, ἐπιθαλάσσιος. || —, οὐσ. πλ. ναυτικός.

Matuolo, οὐσ. ἀρ. — τα, οὐσ. ἢ ἐπιταδῶν, κλέπτῳ ἐπιταδῶν.

Matinoleria, οὐσ. θ. πανουργία, πανουργία· οὐνία· τῷ Matinoleto.

Matizzare, β. ἐν. Ὁρ. Matizzare.

Matizzato, τα, ἐπ. κομμάτιον, κομμάτιον.

Mataglia, οὐσ. θ. χωρία οχληρῶν κελῶν. Ὁρ. Canaglia.

Matarige, οὐσ. θ. (ἐν τοῦ ἑλλ.) μαρμαρυγή, βλαψή.

Marmolo, τα, ἐπ. ἐπιγύσιος ἐκονίος μαρμαρέου. || Frado —, ματάρ· μέγας ψῆχος.

Marmellata, οὐσ. θ. πόλις μαλίνας.

Marmista, οὐσ. ἀρ. μαρμαρικόσιος· λιθοφόρος.

Marmitta, οὐτ. θ. χύτρα.

Marmo, οὐσ. ἀρ. μαρμαρέον. || Ἀνδράς.

Marmocchio, οὐσ. ἀρ. μικρὸν παιδίον. || Ἀρρώγ· ἀλλήλας.

Marmoreo, β. ἐν. ποικίλος ἐν οἴδῳ μαρμαρέου.

Marmoria, οὐσ. θ. γλυπτικὴ, μαρμαρυχία.

Marmoriario, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Marmista.

Marmorato, οὐσ. ἀρ. μαρμαρέου κατὰ. || — τα, ἐπ. μαρμαραεῖδης, μαρμαραεῖς.

Marmoro, εα, ἐπ. μαρμαρίτιος.

Marmorizzato, τα, ἐπ. μαρμαραεῖς, πεποικιλμένος μαρμαραεῖδας.

Marmotta, οὐσ. θ. καὶ

Marmotto, οὐτ. ἀρ. μῦς, θέρσιος μέγας πότικος.

Marsolo, εα, ἐπ. φαίδρος.

Marus, οὐσ. ἀρ. κύμασις, ταρχή· ἢ ἕλος, κ. βάλτος.

Martella, οὐσ. ἀρ. τρίτη τῆς ἐβδαμάδος.

Martellaccio, οὐσ. ἀρ. (ὄπακ.) σφουρίον ἄλιον· ἐπὶ χλωρῶ.

Martellaro, β. ἐν. σφοροκόπῳ, σφοδρακτῷ. || Τιμαρῷ. || Ἀρμύσσω, κ. σουβῶ.

Martellata, οὐσ. θ. σφοροκόπημα.

Martellatura, οὐσ. θ. σφοδρακτικές.

Martellina, οὐσ. θ. σφύρα κτίστω.

Martello, οὐσ. ἀρ. σφύρα. || Ρόπτρον ὄρας κτλ. || Μεταφ. Ἐσσανος. || Ζηλοτυπία. || Γένος κόγγων.

Martasco, εα, ἐπ. ὁ τοῦ ἄρειος, ἀρεμάντες.

Martignono, οὐσ. ἀρ. χωρικός ἀνόσιτος, ἀργαίος.

Martinello, οὐσ. ἀρ. κρικός, ἢ μαχανή, δι· ἡ ἀνοψοῦνται τὰ ἔσση, σαρυσθλον.

Martocchio, οὐσ. ἀρ. φυτὸν, τῆς πρῶτον.

Martocchino, οὐσ. ἀρ. δίρμα· αἶ· γαυαν, αἰγύδωρα, μαρμαροκίνον.

Martono, οὐσ. ἀρ. δικελλα, λί· σγος. || Κόστατον, καὶ τὸ δένδρον ἢ καστάνια. || Μεταφ. πλῆθος, ἀμάσσημα.

Martoneto, οὐσ. ἀρ. καστανίον.

Martoveselo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Martovescio.

Martoffino, οὐσ. ἀρ. ὑπερέτης μεταξουργοῦ ἢ τριουργοῦ.

Marte, οὐσ. ἀρ. Μουσα, ἢ Θεός. Ἄρης. || Πόλιμος μάχη· ἀγών.

Martedi, οὐσ. ἀρ. τρίτη τῆς ἐβδαμάδος.

Martellaccio, οὐσ. ἀρ. (ὄπακ.) σφουρίον ἄλιον· ἐπὶ χλωρῶ.

Martellaro, β. ἐν. σφοροκόπῳ, σφοδρακτῷ. || Τιμαρῷ. || Ἀρμύσσω, κ. σουβῶ.

Martellata, οὐσ. θ. σφοροκόπημα.

Martellatura, οὐσ. θ. σφοδρακτικές.

Martellina, οὐσ. θ. σφύρα κτίστω.

Martello, οὐσ. ἀρ. σφύρα. || Ρόπτρον ὄρας κτλ. || Μεταφ. Ἐσσανος. || Ζηλοτυπία. || Γένος κόγγων.

Martasco, εα, ἐπ. ὁ τοῦ ἄρειος, ἀρεμάντες.

Martignono, οὐσ. ἀρ. χωρικός ἀνόσιτος, ἀργαίος.

Martinello, οὐσ. ἀρ. κρικός, ἢ μαχανή, δι· ἡ ἀνοψοῦνται τὰ ἔσση, σαρυσθλον.

Martinotto, εὐσ. ἀρ. μεγάλη σφύρα.
 Martingala, εὐσ. θ. ἰδέε, κερπίδιον.
 Martirato, β. ἔν. Ὁρ. Martirizaro, Martiro, εὐσ. διγ. μάρτυρ; || Βάσανος.
 Martitio καὶ το, εὐσ. ἀρ. μαρτύριον, βάσανος, ὀλίφις.
 Martitizamento, εὐσ. ἀρ. μαρτύριον.
 Martirizzaro, β. ἔν. ὑποβάλλω εἰς μαρτύριον. || —σι; β. ἄνευ θα συνίρωμαι, μαρτυρῶ, κωπίζω.
 Martirologio, εὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλῶν.) μαρτυρολόγιον.
 Martora, εὐσ. θ. ἕκον θήλειος καὶ ἡ δερμ οὐτίς, παρῳήριον.
 Martoro, εὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῆς Martire, || Κορκικός.
 Martorello, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸς μάρτυρ.
 Martorazzaro, β. ἔν. Ὁρ. Martirizzaro.
 Martoriamento, εὐσ. ἀρ. συνών. τῆς Martorio.
 Martoriaro, β. ἔν. βλασηζῶ, ὑποβάλλω εἰς μάρτύριον, στρεβλίζω.
 Martorio καὶ το, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Martirio.
 Martaro, εὐσ. ἀρ. καὶ θ. Ὁρ. Martora.
 Marza, εὐσ. θ. Βοταν. ἰμβελίς, ἄμβολισμα.
 Marzacotto, εὐσ. ἀρ. εἶδος ἀλοφῆς ἢ φερμουθίου.
 Marzajuolo, ia, ἐπ. δ. τοῦ Marzajuolo μὲνός, μαρτσιανός.

Martarapano, εὐσ. ἀρ. πλάκος; ἀμυγδαλιότης.
 Marziale, ἐπ. διγ. ταυτὸ τῆς Martoso.
 Marzialità, εὐσ. θ. τὸ ἀρτεμάνιον.
 Marzu, εὐσ. ἀρ. ὁ μὴν Μάρτιος.
 Marzocco, εὐσ. ἀρ. λίων γλυπτὸς ἢ ζωγραφικός. || Σκαῖός, εὐ. ἄβιος.
 Marzolino, na, ἐπ. Ὁρ. Marzajolo.
 Marzuolo, ia, ἐπ. συνών. τῆς ino ceras.
 Masaragno, na, ἐπ. πανοῦργος, πονηρός.
 Mascolia, εὐσ. θ. ἡ ἔργα τοῦ περὶ αὐτοῦ, εἴτε τοῦ Ἰουλιανῶς, κτλ. ἢ τῆς κα. || Ἐλεγκτήρια.
 Mascolino, εὐσ. ἀρ. στρατιώτης. πεζός. || Ἀγοστής, δολοφόνος. — Mascolzonoso, ca, ἐπ. ἀστράκος.
 Masconato, εὐσ. ἀρ. ἡ χειρὶς ἀκαχχοῦ.
 Mascollà, εὐσ. θ. σιγῶν γράθης. || Παρεῖ, κ. μέγιστον.
 Mascollaro, ἐπ. διγ. σιγῶν γράθης. || Dentì —, αἱ μυλῶδοντες, κ. τραπέζια.
 Mascellone, εὐσ. ἀρ. (ὀπτεθ.) μεγάλη σιγῶν.
 Mascheria, εὐσ. θ. προσωπίς, προσωπίειον, μαρμολυκίον. || Ὁ μεταμφορμένος.
 Mascherajo, εὐσ. ἀρ. πωλητὴς προσωπίων.
 Mascherato, β. ἔν. μεταμορφώματα, μεταμορφωτικὸν, μεταμορφω-

Mascherata, εὐσ. θ. μεταμορφωσις. || —, περίλ. προσωπίδες φορέσαι.
 Mascherizzo, εὐσ. ἀρ. ἱκλιόλ. μὲλῶ φιλῶδοντα. || Παλιδνωσις.
 Mascherone, εὐσ. ἀρ. μεγάλον προσωπίειον ἢ μαρμολυκίον. || Γελοία μορφή προστιθεμένη ἐπὶ πηγῆς.
 Maschiamente, ἐπίθ. ἀρτεμάνιος, ἀνδρικός.
 Maschiezza, εὐσ. θ. ἀνδρική ἡλικία, ἢ βίωσις τοῦ ἀββίος, τὸ εἶδος.
 Maschiannino, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Eimaskidito.
 Maschillo, ἐπ. διγ. ἀρτεμάνιος, ἀνδρικός. || —, εὐσ. ἀρ. τὸ ἀρτεμάνιον γένος.
 Maschiamento, ἐπίθ. Ὁρ. Maschiannite.
 Maschio, εὐσ. ἀρ. ὁ ἀββίος, τὸ εἶδος. || —, ἐπ. ἀρτεμάνιος, ἀββίος. || Γενναῖός.
 Mascolinità, εὐσ. θ. συνών. τῆς Maschianna.
 Mascolino καὶ —lino, na, ἐπ. ἀρτεμάνιος.
 Masgalano, εὐσ. ἀρ. ὁ ἔν τῆς συναστροφῆς ἔξοχος, ὁ κομψότερος.
 Masgano, εὐσ. θ. συμμορία ἐνοπίων, σπειρά, στρατόμακ. || Φυλὴ.
 Masgariolo, εὐσ. ἀρ. στρατιώτης, ἄγοστής.
 Masuà, εὐσ. θ. ἔγκος, σπέρμα. || Far — ἐπισημαῖω. || Συσσωματώσις στρατοῦ. || —, παρ' ἐμπόροις ἢ τῶν πιστωτῶν ἑμάν.

Massacrato, β. ἔν. σφάζω, κατασφάζω.
 Massacro, εὐσ. ἀρ. σφαγή.
 Massaggio, εὐσ. ἀρ. λατρ. ενεργεία.
 Ma saja, εὐσ. θ. κατ' οἰκονόμιας. || Γραῖτα.
 Massim, εὐσ. ἀρ. ἐπιστάτης, οἰκονομῶν, ταμίης. || Γερον.
 Massara, εὐσ. θ. ἑσπεραῖνα, ὑπέρτατος.
 Massarsi, β. ἔντ. συνεργομαι, συναστρούρωμαι.
 Massarella, εὐσ. θ. (ὕποκ.) μικρὰ ὑπερέτεια, ἑσπεραῖνις, παιδίον.
 Massaria, εὐσ. θ. καὶ
 Masseria, εὐσ. θ. οἰκία γεωργου, ἀρχαία. || Σωφὸς ἑμπορευμάτων. || Τεπος ἐξαγωγῶν ἑρία διάφορα.
 Massaricia, εὐσ. θ. οἰκονομία, φεῖδις. || Μικρὸν, ἐπιπλα, οἰκονομική. || Τὰ ἐργαλεῖα τεχνικῆς, τῆς χειροτείας. || Πλάθος ἑμπορευμάτων. || Τὰ αἰδέα.
 Massicciata, εὐσ. θ. κλιμακίον.
 Massicciatura, ἐπ. διγ. ἀγκάθης, πυκνός, στερρός. || Ἐπιφανής, ἐπίσημος. || —, εὐσ. ἀρ. τὸ στερρὸν, τὸ πύγιον.
 Massillata, ἐπ. διγ. ὁ ἀνέκον εἰς τὴν γνάθον ἢ σιγῶν ταυτὸ τῆς Massolice.
 Massima, εὐσ. θ. γνωμικὸν, ἐξίωμα. || Καρών.
 Massimamente, ἐπίθ. κατ' ἐξοχὴν, μάλιστα.
 Massimo, ma, ἐπ. μάλιστα.

δυσήρατος. || —, ους. ἄρ. τὸ μέ-
 γιστον μέρος τῶ κυρίων. || —,
 ἐπιθ. ταυτὸ τῆ massimamente.
 Masso, οὐς. ἄρ. βράχος, πίτρα
 μεγάλη. || Λιθοτομίον.
 Massora, οὐς. θ. παρὰδρασι, ἀ-
 πίκρισις τοῦ καίμενου τῆς ἁγίας
 Γραφῆς, ὑπό τιτων ραββίνων, μα-
 σούρα.
 Mastello, οὐς. ἄρ. κασίκοις,
 κ. μαστέλλον.
 Mastico, οὐς. θ. Ὀρ. Mastico.
 Mastichino, β. ἐν μασσῶ
 μετὰ δυσκολίας ἢ βραδύτητος, κ.
 μασσιλικῶ.
 Masticomio, οὐς. ἄρ. μασ-
 σιασις.
 Mastiero, β. ἐν μασσῶ, μασ-
 σωμαί ἀναγασσῶμα. || Ἀναπολιῶ.
 || Δικαστηρικῶ, διευκρινῶ.
 Mastificcio, οὐς. ἄρ. μασ-
 σια.
 Mastiere, οὐς. ἄρ. ὁ μασσοί-
 μινος, μαστήρ.
 Mastierorio, ria, ἐκ. μασση-
 τικῆς ἐπι φερμάκων. || —, οὐς. ἄρ.
 ταύσσημον.
 Mastiatura, οὐς. θ. μασσησις,
 τὸ μασσησμένον, μασσημα.
 Mastigazione, οὐς. θ. Ὀρ. Masti-
 ficamento.
 Mastice, οὐς. ἄρ. μαστήχῃ, κ.
 μαστήχ.
 Masticino, na, ἐκ. ὁ τῆς μασ-
 σήχῃς, μαστήχινος.
 Mastico, οὐς. ἄρ. συνών. τῆ
 Mastico.
 Mastigliaro, β. ἐν τῷσμη τοῦς

στρογγύχῃς ὕψος ἢ ὀριδος. || Ερ-
 ναρμίζω λίθους.
 Mastiatura, οὐς. θ. τὰ ἔδρα-
 ρα ὕψος ἢ ὀριδος, γιγγλωμα,
 στρογγύχῃς.
 Mastielo, οὐς. ἄρ. θηλυκῶς, ἡβ-
 ρας ὀριδος, γιγγλωμα, τῶ τῆγῆ.
 Mastigatore, οὐς. ἄρ. χαλκῆς
 τοῦ ἔτσι πρὸς ἱκρυσιν αἵλου.
 Mastino, οὐς. ἄρ. κῶων ποιμα-
 νικῆς.
 Mastio, οὐς. ἄρ. γιγγλωμα,
 ἄλις. || Ὀχρόμα.
 Mastoneo, οὐς. ἄρ. (ἐκ τοῦ ἑλ-
 λην.) Πάθος, ὄγκος τοῦ μαστοῦ.
 Mastorragia, οὐς. θ. (ἐκ τοῦ
 ἑλλην.) Πάθος, ἢ τῶν μαστῶν αι-
 μορραγία.
 Mastra, οὐς. θ. Ὀρ. Μαστι.
 Mastra, na, ἐκ. πρώτος, κόμος,
 κυριώτερος. || —, na, οὐς. Ὀρ.
 Μαστιο.
 Mastriaciere, οὐς. ἄρ. ὀριδῆς
 κλητήρ.
 Masturbazione, οὐς. θ. ἐπι-
 σχυτον πάθος, ἢ καλκία.
 Masturazza, οὐς. Ὀρ. Mastiasso.
 Matassa, οὐς. θ. ὀηλεῖά μετάξην,
 κῆρυα. || Σπῆρς, κλῆθος.
 Matassata, οὐς. θ. κηρύματα,
 ὀηλεῖα. || Μεταφ. ἐμπόδια περι-
 πλοκαί.
 Matatosi, οὐς. θ. (λίξ. ἑλλην.)
 μεταδρασις.
 Matematica, οὐς. θ. (λίξ. ἑλ-
 λην.) μαθηματικῆ. || ἡ μαθημῶ.
 Matematicale, ἐκ. διγ. μαθη-
 ματικός.

Matematicamente, ἐπιθ. μαθη-
 ματικῶς.
 Matematico, ca, ἐκ. καὶ οὐς. ἄρ.
 μαθηματικῆς. || Μάντις.
 Materassa, οὐς. θ. Ὀρ. Mato-
 rassu.
 Materassaja, οὐς. ἄρ. στρωμα-
 τοβέλος.
 Materassata, οὐς. θ. ἢ ἐπι σῶβ
 ματος πῶσις.
 Materassino, οὐς. ἄρ. (ὕπικ.)
 μικρὰ στρωμνῆ, στρωμάτιον.
 Materasso, οὐς. ἄρ. στρωμνῆ,
 στρωμνῆ.
 Materassucio, οὐς. ἄρ. (ὕπικ.)
 Ὀρ. Materassino.
 Matera, οὐς. θ. Ὀλη. || Ὑπό
 δεικ. αἰτία, ἀφορμῆ. || Ὑπερῶ-
 μα. || Ὄσον, Ὀλη.
 Materiale, ἐκ. διγ. ὀλικῆς. ||
 Πηγύκος, ἀμαθῆς, ἀπειρηχάλο.
 || —, οὐς. ἄρ. Ὀλη ὀλαθῆσις.
 Materialismo, οὐς. ἄρ. ὀλισμός.
 Materiali, οὐς. ἄρ. πλ. Ὀλη
 ὀλοθωμακῆ ἢ διὰ χρῆσιν ὀλανθῆ-
 σις, τὸ ὀλικόν.
 Materialista, οὐς. ἄρ. ὀλιστής.
 Materialista, οὐς. θ. ὀλικῆς.
 Materialmento, ἐπιθ. ὀλικῆς,
 ἀπειρηχάλο.
 Materioso, na, ἐκ. ὁ παρῆχων
 ἑλλην, ἀφορμῶν.
 Materoale, ἐκ. διγ. μητρικῆς.
 Maternamente, ἐπιθ. μητρικῶς.
 Maternali, οὐς. θ. ἢ κατὰστα-
 σις τῆς μητρός, μητρότης.
 Materno, na, ἐκ. Ὀρ. Mater-
 nale.

Mattia, οὐς. θ. κρητάρειον, μο-
 λοδωκόμυλον, χρωστήρ.
 Mattiutojo, οὐς. θ. ὄγκη χρω-
 στήρος, χρωστωροδότη.
 Matraccio, οὐς. ἄρ. φιλῆν ἀ-
 ποσταλκτικῆς.
 Matricale, οὐς. ἄρ. φυτῶν, εἶδος
 χρυσανθέμου.
 Matrice, οὐς. θ. μήτρα. || Clitica
 —, ἀνθρώπις.
 Matricida, οὐς. διγ. ὁ τῆν
 ἑαυτοῦ μητέρα φονεύσας, μητρο-
 κτόνος.
 Matricidio, οὐς. ἄρ. φόνος μη-
 τρός, μητροκτονία.
 Matriciosa, ἐκ. θ. (Donna —)
 γυνὴ πάσχουσα ὀστικῆ.
 Matricola, οὐς. θ. κατάλογος ἐ-
 πιτηδευμάτων. || Μητροπῶν.
 Matricolare, β. ἐν. καταχωρῆ-
 ῖν τῶ μητρώ, ἐν τῶ καταλίγῳ
 τῶν ἐπιτηδευμάτων. || Βισπράτοι-
 φῶν ἐπιτηδευμάτων.
 Matricolato, ta, ἐκ. μέγχις, ἐ-
 πίσημας.
 Matrigno, οὐς. θ. μητροῖδ. ||
 Μεταφ. τῶσρα. || Κακῆ μήτης.
 Matrignonoai-negliare, β. οὐδ.
 φέρομαι ὡς μητροῖδ, μητροῖδ.
 Matrimoniale, ἐκ. διγ. ὁ τῶ
 γάμου, γαμικός, γαμικός.
 Matrimonialmento, ἐπιθ. γα-
 μικῶς.
 Matrimoniaro, β. ἐν. ὕπεσθῆρος,
 νυμφεύω. || —, β. οὐδ. νυμφεύ-
 μαί. ἐκτελεῖν τὰ γαμικῶ καθή-
 κοντα.
 Matrimonio, οὐς. ἄρ. γάμος.

θεομῆς. || —di carta, θεομῆς χαρτίων. || —di fiori, ανθοδέσμα.
 Mezzocelinajo, οὐσ. θ. πλόκαμος ἐπιπέδικος τῆς γυναικείας κόμης κίρμυθος, κ. πλεξούδα.
 Mezzocchio, οὐσ. ἀρ. δέμας, θεομῆς, φάκελλος. || Πλόκαμος τριχῶν. || Spicira* στρατός. || Ὁχλίς κηλῶνης. || Εἶδος σίτου.
 Mezzocollato, τα, ἐπ. ὁ πλήρης κόμῶν, ὁζώδης, κερονιῶδης.
 Mezzolano, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) μικρὰ ανθοδέσμα, ανθοδέμαριον.
 Mezzosolare, β. οὐδ. κατακρηνηίζομαι, καταπίπτω.
 Mezzuola, οὐσ. θ. ῥάβδος, ῥαβδίων.
 Mezzuolare, β. ἂν. λαμμοταμῶ.
 Mezzuolo, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) μικρὸν δέμα, θεομῆς. || Ανθοδέσμα. || Μικρὸς θωλοκόπος* σφυρίον.
 Me, ἂντ. προσ. ἐμοί, μὲν, ἐμὲ, μὲ, εἰς ἐμέ.
 Me', ἐπίθ. καλύτερον. || Per — ἔκφρ. ἐπίθ. ἐν τῷ μέσῳ, μετὰ, μεταξὺ, ἀνά μέσον.
 Meandro, οὐσ. ἀρ. στροφῆ, ἔλιγμος. || Ὑπικρυφή. || Γεῖτ. καμπή, κατάνδρος.
 Meuto, οὐσ. ἀρ. πάρος, διωροῦσώλην.
 Meccanica, οὐσ. θ. μηχανική, μηχανισμός.
 Meccanicamento, ἐπίθ. μηχανικῶς.
 Meccanico, οὐσ. ἀρ. βιομηχανός, τεχνίτης. || —σα, ἐπ. μηχανικός, βάνασος, ἀγενής.

Meccanismo, οὐσ. ἀρ. μηχανισμός.
 Meccora, οὐσ. ἀρ. κύριος.
 Mecco, ἂντ. προσ. (μετὰ πρῶ.) μετ' ἐμοῦ.
 Meconio, οὐσ. ἀρ. ὕπιον μηκόνιον.
 Medaglia οὐσ. θ. νομισματῶν. || Εἰκὼν προσώπου ἑπιστάτη. || Medaglia, οὐσ. θ. ἔξια ἀρχ. νομισματοσ.
 Medaglietta, οὐσ. θ. (ὄπικ.) μικρὸν νομισματῶν κτλ.
 Medaglione, οὐσ. ἀρ. μέγα νομισματῶν. || Εἰκόνιον, ἀνάγλυφον στρογγύλον.
 Medagliato, οὐσ. ἀρ. ὁ συλλεγῶν νομίσματα ἀρχαῖα, νομισματολόγος.
 Medomo, ma, ἐπ. ὁ αὐτὸς ἐντὶ τοῦ Medesimo.
 Medesimamento, ἐπίθ. ὄμοιος, ὡσαύτως, ὡς, ἐπίσης.
 Medesimozza καὶ -inità, οὐσ. θ. ταυτότης.
 Medesimo, ma, ἐπ. ὁ αὐτός. || —, ἐπίθ. Ὁρ. Medemo.
 Medesimo, ma, ἐπ. συνών. τῷ Medesimo.
 Mediante, πρῶθ. ἐν μέσῳ, μεταξὺ, ἀνά μέσον, διὰ, διὰ μέσου.
 Mediante, πρῶθ. συνών. τῷ ἀνωτέρῳ.
 Mediare, β. οὐδ. βάλλομαι ἐν τῷ μέσῳ, ἴσταμαι μεταξὺ, μεσολαβῶ.
 Medialamento, ἐπίθ. ἡμισίως.
 Mediato, τα, ἐπ. ὁ ἐν τῷ μέσῳ.

ἐν τῷ μέσῳ. || Πρόσφορος, προσφύς.
 Mediatore, οὐσ. ἀρ. ὁ μεσολαβῶν, πράξινος, μεσίτης.
 Medialano, οὐσ. θ. μεσολάβησις, μεσίτης.
 Medica, οὐσ. θ. ἰατρία. || Βοτάνη, ἡ μηδικὴ πῶα, κ. τριφύλι.
 Medicabile, ἐπὶ διγ. ὁ θεραπεύσιμος ἰπδοκτικῶς, ἰσσιμῶς.
 Medicamo, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Medicamento.
 Medicamentario, οὐσ. ἀρ. ὁ εἶς ἐξ ἐν συνταγῶν, φαρμακολόγιον, συνταγῶν.
 Medicamento, οὐσ. ἀρ. φάρμακον, ἰατρικόν. || Θεραπεία.
 Medicamentoso, σα, ἐπ. ἰατρικῶς.
 Medicanto οὐσ. ἀρ. ὁ ἰατροῦν ἰατρός.
 Medicare, β. ἰν. θεραπεύω, ἰατροῦω.
 Medicastro καὶ -no, οὐσ. ἀρ. ἰατρός ἀσθεῖς* καλὸς ἰατρός ἐπιγλήθης.
 Medicatore, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ. θ. ἰατρός, θεραπευτής.
 Medicatura, οὐσ. θ. θεραπεία* τὰ διαταχθέντα φάρμακα.
 Medicazione, οὐσ. θ. ἰατρία.
 Medicheria, οὐσ. θ. χειρουργεῖον.
 Medichezza, οὐσ. θ. ἰατρικὴ.
 Medichevole, ἐπ. διγ. καλὸς πρὸς ἴασιν, ἰατρικῶς.
 Medicina, οὐσ. θ. ἡ ἰατρικὴ. ||

Φάρμακον, ἰατρικόν. || Θεραπεία. || Βιβλίον ἰατρικῆς.
 Medicinale, οὐσ. ἀρ. φάρμακον. || —ἐπ. διγ. ἰατρικῶς.
 Medicinalmente, ἐπίθ. ἰατρικῶς.
 Medicinano, β. ἂν. ταυτὸ τῷ Medicaro.
 Medicinevole, ἐπ. διγ. ἰατρικῶς.
 Medico, οὐσ. ἀρ. ἰατρός. || —, σα, ἐπ. ἰατρικῶς, θεραπευτικῶς.
 Medicogelino καὶ -lo, ἡ, cico, καὶ -coggo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Medicastro.
 Medieth καὶ -da, οὐσ. θ. μετρίως, τὸ μέσον.
 Mediota, ἐπ. ἀρ. μέσος. || —, οὐσ. ἀρ. ὁ μέσος δάκτυλος.
 Medicozo, ἐπ. διγ. μέτριος, μέσος.
 Mediocreggiare, β. οὐδ. μετρίως σκαθῶ.
 Mediocremento, ἐπίθ. μετρίως μετὰ μετρίστητος.
 Mediocrità, οὐσ. θ. μετρίτης, τὸ μέτριον.
 Meditamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Meditazione.
 Meditare, β. οὐδ. μελετῶ διασκεπτομαι, διασκοπῶ.
 Meditamento, ἐπίθ. ἐκ προμελέτης, ἰσκειμῆνως.
 Meditativo, τα, ἐπ. σκεπτικῶς, μελετητικῶς.
 Meditato, τα, ἐπ. μελετημένος, ἰσκειμῆνως.
 Meditangione, οὐσ. θ. μελέτη, διάνκψις, θεωρία.
 Meditargano, σα, ἐπ. μεσόγειος.

Membratura, ουσ. θ. ἡ τῶν μα-
θῶν φῶσις.
Membratio, ουσ. ἄρ. (ὀπικ.) καὶ
Membrino, ουσ. ἄρ. (ὀπικ.) μι-
χρὲν μέλος ἢ κώλον.
Membrivago, ἐπ. ἄρ. διὰ τὸν ἀσθενῶ-
τα υἱόν.
Membro, ουσ. ἄρ. μέρος τοῦ σώ-
ματος, μέλος, κώλον. || Ἡ πάσθη,
τὸ πιδόσθαι τῆς γυναικὸς.
Membrato, ἰα, ἐπ. ὃ ἔχειν χυ-
δρὰ μέλι, κλαυθῆς δὲ εἰς αὐτὸς πε-
φικῶς, καχυπαθὴς κικοντόχρηστος.
Memna, ουσ. θ. Ὁ. Melina.
Memoria, ουσ. θ. Ὁρ. Memoria.
Memorable, ἐπ. διγ. αξιομνη-
μόνυτος, αξιοσημίματος.
Memorato, ῥ. ἐν. ἀνακαλῶν εἰς
τὴν μνήμην, ἀναμνηστικόν, ἐν-
θυμίζω.
Memorativa, ουσ. θ. ὃ διδάσκει
τῆς μνήμης, τὸ μνημονεύον.
Memorativo, να, ἐπ. ὃ τῆς μνή-
μης, μνημονικός.
Memoriale, ἰα, ἐπ. μνηστικός. ||
Περικλέης, αξιολόγος, ἀμνηστικός.
Memorevole, ἐπ. διγ. Ὁρ. Me-
morabile.
Memoria, ουσ. θ. μνήμη, ἀνά-
μνησις. || Imparato a —, μανθάνω
ἀπὸ μνήμης, ἐκ οὐδένου. ||
Τρόφιμα, διήγησις. || Σχολίον.
|| Ὀνομα, φήμη.
Memoriale, ουσ. ἄρ. μνηστικόν,
ἐπιμνηστικόν. || Ἀναφορά, λατρία.
Κατάλογος. || Σχολίον. || —, ἐπ.
αξιολογημένος, μνημονικός.
Memorioso, να, ἐπ. αξιομνη-

μόνυτος. || Μεγαλομνήμων.
Memotivencia, ουσ. θ. (ὀπικ.)
μικρὰ μνήμη ἐπὶ χλίωσι.
Mena, ουσ. θ. ἀσχηλία ἔργου.
|| Ῥηθωργία, στάσις. || Κατάστα-
σις ἰδιότης.
Menado, ουσ. θ. (ἀξ. Ἑλλήν.)
μαίνας.
Menadito (h —) ἔκφρ. ἐπιβ. ἀ-
κροῦσως.
Menageria, ουσ. θ. θηριοτρο-
φεῖον, ζωοτροφεῖον κτηνοτροφεῖον.
Menajirino, ουσ. θ. διέβητα.
Menajero, ουσ. ἄρ. ταυτὲ τῷ
Estimajugo.
Menalo, ουσ. θ. Ναυτ. σχαίνον
τροχαίος.
Menali, ουσ. ἄρ. Ναυτ. πικαλί.
Menamanto, ουσ. ἄρ. ἀνηγῆ,
ἐδάχια, ταραχῆ, κρούσις.
Menandara, ουσ. θ. γυνὴ φου-
κόσας, προαγωγὸς, μετατροπῆς.
Menaro, ῥ. ἐν. ἀνηγῆ, φέρω. ||
Διεδάχω, καταρθῶ. || Κυβερνῶ.
Κυβερνώ. || Φῶν γεννῶ, προαγω.
|| Ἐξέπαυῶ. || Παραρῶν, παρα-
αίνω. || — i giorni, διεργασιὰ τῶν
ἡμερῶν μου. || — a caru, ἀποκα-
λεῖω. || — in sorteggio, ἱκανθα-
ποδίζω. || — per la lingua, ἀναθά-
λω. || — via, ἀπάγω, ἐμφέρω, παρ-
ιδάω μετ' ἐμαυτοῦ.
Menaroso, ουσ. ἄρ. ὀδύς
τοῦ φηγεῖν.
Menala, ουσ. θ. δαξί, πίκην,
κα φούχτα τὰυτὸ τῷ Manota. ||
Ταραχῆ, στάσις.

Menatojo, ουσ. ἄρ. πᾶν ἐργα-
σίον χρησιμεῖον εἰς τὸ κινεῖν τι,
κινήτηριον. || Πλοῖον.
Menatore, ουσ. ἄρ. ἐδηγός.
Menatura, ουσ. θ. συναρρογῆ,
κίνησις, ταραχῆ.
Menefio, ἰα, ἐπ. λεπτός, μα-
λακός. Ὁρ. Floscio.
Menida, ουσ. θ. ἑλκυσίς, ἑλα-
τωμα συνών. τῷ dimenda.
Mendaco, ἐπ. διγ. ψευδῆς,
ψεύστης.
Mendacamento, ἐπίρ. ψευδῶς.
Mendacio, ουσ. θ. καὶ
mendacio ουσ. ἄρ. ψεύδος. ||
Ψεύσις.
Mendara, ἐπ. διγ. ψευδῆς.
Mendaro, ῥ. ἐν. ἐπισκευάζω.
Ὁρ. Ammendaro.
Mendicionado, ουσ. θ. Ὁρ. Men-
dicado.
Mendicamento, ἐπίρ. ἐπιτι-
κῆς, ὡς ἐπιτιμῆ.
Mendicante, ἐπ. διγ. ἐπιτιμῆς,
κ. ζήτουλας.
Mendicanza, ουσ. θ. συνών. τῷ
Mendicid.
Mendicare, ῥ. ἐν. ἐπιτιμῶ, ἐπι-
τιμῶμαι.
Mendicamente, ἐπίρ. τὰυτὸ
τῷ Mendicamento.
Mendicatoro, ουσ. ἄρ. — trice,
ουσ. θ. ἐπιτιμῆς, κ. ζήτουλας.
Mendicatorio, ἰα ἐπ. ὃ τῆς
ἐπιτιμῆσεως, ἐπιτιμῆσεως.
Mendicaciono, ουσ. θ. ἐπι-
τιμῆσεως, ἐπιτιμῆσεως.
Mendicidā και — tado, ουσ. θ.

ἐπιτιμῆσεως, ζήτησις ἐσχάτη κενία.
Mendico, να, ἐπ. καὶ ουσ.
ἐπιτιμῆσεως. ἄπορος, ἠδύθεος, κένιος.
Mendo, ουσ. ἄρ. ἐπισκευῆ. Ὁρ.
Ammendala.
Mendoso, να, ἐπ. πληκμελής,
ἐλαττωματικός.
Mendino, να, ἐπ. θραυότερος,
μικρότατος.
Menio, να, ἐπ. κινάλιος,
θανάσιμος.
Menipossanza, ουσ. θ. ὀλιγο-
δυναμία.
Menipossante, ἐπ. διγ. ὃ ζῆ-
τον ἐσχάρως, ὀλιγοδυνείας.
Menischesi, ουσ. θ. (ἐκ τοῦ
Ἑλλήν.) ἡ τῶν κροῖων ἐπιτομασις.
Menisco, ουσ. ἄρ. (ἀξ. Ἑλλήν.)
μηνίσκος.
Menno, ἐπ. ἄρ. εὐνοῦχος ὃ ἀνευ-
γενεῖται ἀγένειο, ἀπαυτός. || Ἑλλήνικος.
Menso, ἐπίρ. μίον, ὀλιγώτερον.
|| Onda, μνήσι. || Venir — λαιπα-
ροῦσθαι. || Aver — alcuna cosa,
σπεύδωμαι τι. || Esser da — di
alcuno, εἶμαι κατώτερός τινος. ||
—, ουσ. ἄρ. τὸ ἑλαττον, τὸ ἑλα-
τώτερον.
Menomabile, ἐπ. διγ. ὃ ἐπι-
δακτικός ἐλαττώσιμος, ἐλαττώ-
σιμος.
Menomamento, ουσ. ἄρ. ἐλάτ-
τωσις, μείωσις. || Ιατρ. ὕσσις.
Menomanza, ουσ. βλάττωμα
ἑλλειψίς, ἐλάττωσις καταβλα-
σφῆς.
Menomato, ῥ. ἐλαττωῶ, μειῶ,

του τρέπον των εμπόρων, εμπο-
ρεΐης.

Merccantione, ουσ. άρ. (ὕπερθ.)
μαγαλόμπερος.

Merccantiuolo, ουσ. άρ. (ὕποκ.)
μικρομπορος.

Merccanzia, ουσ. θ. Ὁρ. Mer-
cauzia.

Merccario, ριζὴ ἐμπορεύομαι,
συμφωνῶ, διαπραγματεύομαι τι.

Merccato, ουσ. άρ. ἀγορά ἐν
γένει. || *Η τιμὴ ἢ ἀξία τοῦ ἐμ-
πραΰματος. || Δ. ὄνομα —, εὐωνύμ.

|| Συνδιήλεξις — συναναστροφή. ||
Ζωογραφία.

Merccatore, ουσ. άρ. ἔμπορος.

Merccatorio, ἰα, ἐπ. ἔμπορικὸς.

Merccatura, ουσ. θ. ἔμπορία,
ἐμπόριον.

Merccé, ουσ. θ. ἐμπόρισμα,
πράγμα.

Merccéai-de, ουσ. θ. μισθός, ἐμοι-
σθῆ, ἀξία. || Βοήθεια, ἀντίληψις, συμ-
πάθεια, οἶκτος. || Gran —, ὕπερ-
ρουχαριστία.

Merccého, ἐπίρ. δίεσι, δι' ὅ,
ἐπειδή.

Merccéajo, ουσ. άρ. Ὁρ. Mer-
ccario.

Merccantiamente, ἐπίρ. ἐπι-
μισθίη, ἐπι ἀμοιβή. || Αἰσχρο-
κιδῶς.

Merccenario καί -jo, ουσ. άρ.
μισθωτὴς, μισθάρης.

Merccenunna, ουσ. άρ. ἔργασια
ἐπι μισθῷ.

Mercceria, ουσ. θ. τὰ κατα και-
ροῦ ἐμπορεύματα, ὡς κλωστοί,

βελόναι, κτλ. τὰ γέλυα, ῥόπος,
γρόσει, ῥωποπωλείαν, γροτενω-
λείον.

Mercciajo, ουσ. άρ. γελγηδό-
λας, ζωποκώλης.

Mercciajuolo, ουσ. άρ. -ja, ουσ. θ.
(ὕποκ.) μικρὸς γελγηδόλας.

Merccimonia, ουσ. άρ. ἱμῆριον
ἀβίηκτον, παράνομον.

Merccoledi καί -cordi, ουσ. ἑρ.
τετράς, τετράδα, ἢ τετάρτη τις
ἐβδομάδος.

Merccorella, ουσ. θ. θοτάνα, ἢ
λινοζωστία.

Merccoriale, ἐπ. διγ. ἐξ ὅ-
δραργύρου, ὕδραργυρικός. || Μετα-
ζωηρδὸς, κικίνητος, ἀνοικουκτος.

|| —, ουσ. θ. ἢ τῶν τροσίων
διατίμησις.

Merccurio, ουσ. άρ. ὕδραργυρος.

|| Mubol, ὄνομα κέρσιον ὁ Ερμάς.

Merccariovante, ουσ. άρ. ἑρ-
μαφρόδιτος.

Merccé, ουσ. θ. κόπος ἀνθρω-
πίνου, οἶκτος, κ. σκεπτόν.

Merccocco, ουσ. άρ. ἱάρμακον,
μαδικατικόν, ψευδῆρον.

Merccosamento, ἐπίρ. ὑπαρξίη.

Merccoso, sa, ἐπ. κοπραίνιος,
βοκατωμῆνος, ῥυπαρὸς.

Mercconda, ουσ. θ. τὸ δειλιόν.

|| Μικρὸν γέυμα μετα μισημῆριον.

Merccondate, ρ. οὐδ. καί —, ἢ
ῥ. ἀντων. πρῶγα τὸ δειλιόν, ἰ-
σπερίτω.

Merccondune, ουσ. άρ. ἀργεῖα,
μωρίς.

Merccotigaro, ρ. οὐδ. πορνύομαι,

Merccitico, ουσ. θ. ἐσπείρα, κόρηνη.
Mercciticismento, ἐπίρ. πορ-
νική.

Mercciticio, ουσ. ἑρ. πορνεία
καὶ τὰ πορνείαν ἀκόσ. || —, ἰα,
ἐπ. πορνικός.

Mercciticeala, ουσ. θ. (ὕποκ.) μι-
κρὰ κόρηνη, πορνίδιον.

Merccaro, ρ. ἐν. βυλλῶ, κα-
ταδῶ, καταρῆπτω.

Merco, ουσ. άρ. νῆσσα, ἢ αἰ-
θρία, ὁ ἀόρη.

Merca, ουσ. θ. (ἐν χρήσει πλ.)
τόποι ἀπορροῦνοι.

Merca, ρ. οὐδ. μεσημῆριον.

Mercciano, ουσ. άρ. ὁ μεσημ-
ῆριος κύκλος. || —, na, ἐπ. ἰ-
σον τῷ

Merccionalo, ἐπ. διγ. μεσημ-
ῆριος, νότιος.

Merccigo, ουσ. άρ. καί -ia, ουσ. θ.
Ὁρ. Merccigio.

Merccigiano, na, ἐπ. ταυτὸ τῷ
Mercciano.

Merccigiano, ρ. οὐδ. Ὁρ. Merccaro.

Merccigio, ουσ. άρ. μεσημῆριον
μεσημῆρινὴ χώρα τὸ πρὸς με-
σημῆριν μέρος. || —, ia, ἑρ. με-
σημῆριος.

Merccigione, ουσ. θ. ὁ μεσημ-
ῆριος.

Merccina, ουσ. θ. πρέσβιον ἰ-
σπανικόν.

Mercciamente, ἐπίρ. προσοικν-
της, ἀξίως, δικαίως.

Mercciamento, ουσ. άρ. ἀξία. Ὁρ.

Merccio, ρ. ἐν. ἔξιός εἶμι, τι-

Merccito, ρ. ἐν. ἔξιός εἶμι, τι-

νός ἰπαξίω. || Εὐαργετῶ, ἀφελῶ
Merccito, ta, ἐπ. ἐπάξιος, ὁ-
φειλόμενος.

Merccivolo, ἐπ. διγ. ἐπάξιος.

Merccionalmento, ἐπίρ. ἰπαξίως
δικαίως, προσοικνῶντος.

Merccio, ουσ. άρ. ἀξία. || Ἀμοι-
βῆ μισθῶ, ἀθλῶν, βραβείων τι-
μῆ ἔπαινος ἄγνωμοσύνη. || Τέ-
κος. || Κερπὸς. || Τιμωρία. || —,
ta, ἐπ. ἐπάξιος δικαίως.

Merccionamento, ἐπίρ. ἰπαξίως.

Merccitorio, ria, ἐπ. ὁ ἀμοιβῆς
ἐπάξιος, ἀξίπαινος ἐπι πράξεω.

Merccitice, ουσ. θ. ἐσπείρα, κόρηνη.

Merca, ουσ. θ. πτηνὸν, ὁ κόου-
στροφς.

Merccaro ρ. ἐν. ἐπάξιος κατα-
σκευάζω. || Ναυτ. ῥάπτω ἰστίον.

Ὁρ. Mercciaro.

Merccatura, ουσ. θ. ἐπάξιος. ||
Ὀδόντωσι, ἔντομαί.

Mercciatato, ia, ἐπ. ὀδοντωτὸς.

Merccitto, ουσ. άρ. (ὕποκ.) μικρὸν
τρίχαπτον, κ. δαντέλλα.

Merccinara, ρ. ἐν. Ναυτ. σὺρ-
ῥάπτω ἰστίον.

Merccio, ουσ. άρ. ἰπαξίως. ||
Τρίχαπτον, κ. δαντέλλα. || Κόσμου-
φος, ὁ ἀρῆγη. || Ἰχθύς ὀμάνωμος.

Merccitto, ουσ. άρ. (ὕποκ.) κλα-
σάριον. || Ἀργαῖος, ὀλέξ.

Merccuzzo, ουσ. άρ. (ὕποκ.) μικρὸν
τρίχαπτον, κ. δαντέλλα. || Ἰχθύς,
ῥάδος ὀπαρχυτῶς, κ. βασιλλῶς.

Merco, ra, ἐπ. καθαρὸς, ἀμύγη,
ἀκρατος. || Οὐλεμῶς, ἰση.

Merccio, ουσ. άρ. ταυτὸ τῷ Merccito

Mesala, οὐα. θ. εἰς, δολόληρος
 μέν. || Ὁ κνικαίος μεσβός.
 Mescore, β. ἐν. μεγνύω, ἀναμι-
 γνύω, ἰγγύω.
 Meschinamento, οὐα. ἀρ. καὶ
 Meschianza, οὐα. θ. μίγμα, ἀ-
 νάμειξ.
 Meschina, οὐα. θ. ἐπιπέτεια,
 θερμάσινα.
 Meschinamento, ἐπιβ. ἀβίως,
 ἔλαινός.
 Meschinello, ia, καὶ letto, ia,
 ἐπι. ἀβίως, ταλαίπωρος, πτωχός
 χαλεπός.
 Meschinia καὶ -ia, οὐα. θ. πα-
 νία, ἄκρα ἀβελήτης, ἀλέπτεια.
 Meschinuoma, ἐπι. ἀβίως, πτω-
 χός, ταλαίπωρος. || Φειδωλός, χα-
 μερπής.
 Meschio, a, ἐπι. Ὁρ. Mischio
 Meschita, οὐα. θ. Ὁρ. Meschena
 Meschito, ἐπι. διγ. δ. ἐπιθετι-
 κός ἀναμίξως, ἀναμίξιλος, μιστός.
 Meschiroba, οὐα. θ. περὶ χιός, κ.
 ἐμπρία.
 Mescoloro, οὐα. ἀρ. σιλόχος.
 Mescolamento, οὐα. ἀρ. ἀνά-
 μίξις, σύμμιξις σύγχυσις.
 Mescolanza, οὐα. θ. ἀνάμειξ.
 Ὁρ. τὸ ἀνοίσιον. || Φωλιότις δρι-
 μίτις, ἰκ μικρῶ, χάρτων. || —, οὐγ.
 γραμμῶματα σύμμιξις.
 Mescolare, β. ἐν. ἀναμιγνύω,
 κ. ἀνακτώνω. || Συνταράσσω ||
 —si, β. ἀντ. ἀναμίγνυμαι. || Συ-
 νορισμαί, συνομοῖσθαι.
 Mescolata, οὐα. θ. Ὁρ. Mes-
 colamento.

Mescolamento, ἐπιβ. μεμιγ-
 μένος, εὐφραν μέθραν, χόσιν.
 Mescolito, ia, ἐπι. ἀναμιγ-
 μένος. || Πολύπλοκος, συγκεχυ-
 γένος. || —, οὐα. ἀρ. σύμμιξις. ||
 Ἰγνασια πολόδιον.
 Mescolatura, οὐα. θ. ἀνάμειξ,
 σύμμιξις.
 Mescoluscuro, β. ἐν. Ὁρ. Mis-
 coluscuro
 Mescolutare, β. ἐν. Ὁρ. Mes-
 colare.
 Mescolare, οὐα. ἐρ. ταῖς τῶ
 Mescoglio.
 Mesco, οὐα. ἐρ. μέθ. || —, πλ.
 τὰ τῶν γεωτικῶν ἐμάχων.
 Mescolatico, οὐα. ἐπι. δ. τῶ με-
 σεντισίον, μεντεριός.
 Mescolerio, οὐα. ἀρ. μεντερι-
 ον ἡμεσέντερον.
 Mescola, οὐα. θ. ταυτὲ τῶ Mi-
 scola.
 Mescolto, a, ἐπι. Ὁρ. Miscolto.
 Messa, οὐα. θ. λειτουργία, ἐν-
 ουργία. || Εἰσαγωγή. || Παρθε-
 σις. || Καρχαίον χέλιον, ἰκ. ||
 Βλαστέε, βλάστημα. || Ἰστέε, ἀ-
 μίχτες.
 Messaggeria, οὐα. θ. πρεσβεία.
 Messaggia, οὐα. θ. ἡ ἀγγελια-
 φόρος.
 Messaggiere καὶ -ra, οὐα. ἀρ.
 ἀγγελιαφόρος, πρέσβος.
 Messaggio, οὐα. ἀρ. ἀγγελί-
 ον, πρεσβεία μετολλάξις.
 Messale, οὐα. ἀρ. βιβλίον, ἐν-
 οῖον τῶν λειτουργίας.
 Messa, οὐα. θ. θεία, ἄρκτη.

Messero, οὐα. ἀρ. κύριος. || Ὁ γιν.
 ἐπιθετικός.
 Messella, οὐα. θ. ἡμεσοστραπία.
 Messia, οὐα. ἀρ. ἡ Μεσσία.
 Messione, οὐα. θ. τῶσθε τῶ
 Messione
 Messione, οὐα. ἀρ. βλάστημα.
 Messio, οὐα. ἀρ. ἀγγελίας, ἀγ-
 γελιαφόρος. || Μεσσηνία. || Το πα-
 ρισθῆσαν ἐπὶ τῶν τραπεζῶν.
 παραθεσις ἐπιστάτων. || —, ἐπι.
 ἐπὶ τραπεζιῶν.
 Messore, οὐα. ἀρ. θεριστής, ἀ-
 κτήρ.
 Messorio, ia, ἐπι. θεριστικός.
 Messura, οὐα. θ. συγκρισιδής,
 ἐπιμέτρ.
 Messio, β. ἐν. ἀναμιγνύω, ἀ-
 νακτώνω, συνταράσσω. || —, οὐα.
 ἐρ. πρέβεις βλαστικῶν.
 Messuajo, οὐα. ἀρ. κηλέα
 φυτῶν, χαλιάριον ἢ παρόδιον δι' ἐπὶ
 ἀνασπασθῆναι τῶν κηκλήρων.
 Messulato, οὐα. ἀρ. ἡ ἀναμι-
 γνύω.
 Messici, οὐα. ἀρ. πλ. Ὁρ. Mes-
 sici.
 Messica, οὐα. θ. ἐπιθετικός.
 Messicite, β. ἐν. ζωγράφος, παρ-
 ομοῦ τῶν ζωγραφικῶν πίνακων. ||
 ζωγραφίον τῶ ζωγράφου.
 Messicino, οὐα. ἀρ. ζωγράφος, ἐρ-
 γασίον, ἡ συναγωγὴ τῶν ζω-
 γραφῶν.
 Messimacio, οὐα. ἀρ. κηκὸν ἢ
 πάργυλον, ἰκ. ἢ τῶ ἀβίω ἐπι-
 χέλιον.
 Messiore καὶ -ro, οὐα. ἀρ. τῶ

|| Χείλι, ἀνάγκη.
 Messizia, οὐα. θ. λύπη, θλίψις,
 κατηγρία.
 Messizo, ka, ἐπι. μελέγχρους.
 Messio, ia, ἐπι. λυπούμενος, πε-
 ρίλυτος, κατηγός. || Ἐκότευός.
 Messiva, οὐα. θ. κηκλήρον, κη-
 κηλάριον || Παρόδιον, ὑπάλοι-
 πον, κηκλήρον. || Ἐβόλιος, σκαίος,
 ἄρπυ.
 Messolata, οὐα. θ. τὸ διὰ τοῦ
 κηκλήρον κτήρημα.
 Messolone, οὐα. ἀρ. ἐλίτιος,
 μωρός. || Νέσος, ἡ ἴγρη.
 Messuolito, ia, ἀρ. ἐμπύκτος, κα-
 ταμύκτος ἢ ἐπιμύκτος.
 Messuola, οὐα. θ. ἡ ἔχνησα
 τὰ ἐμπύκτα.
 Messuazione, οὐα. θ. ἡ τῶν
 ἐμπύκτων περιόδος, εἴτε βίβη.
 Messuro, οὐα. ἀρ. τὰ καταμύ-
 κτα, κ. τὰ συνόβητα. || —, ι. ἐπι.
 μυστικός.
 Messura, οὐα. θ. ἀνάμειξις τῶν
 τῶ Messuro.
 Messurino, οὐα. θ. οὐά-
 μίτις.
 Messa, οὐα. θ. ἐπέος, ἴεσμα, σκο-
 πός. || Σύμα, κωποσίδης, σαρῆς
 κωνεσίδης. || Θεῶν, ὑμενία. ||
 Κεπρός, ἀκρό, μελέθω. || Βουβ-
 ονία, κ. θουσία.
 Metá, οὐα. θ. τὸ ἕλκειν, ἡ φέρεται.
 Metacario, οὐα. ἀρ. ἄνατ. ἢ
 τῶ μετεκαρπίου μύς.
 Metacario, οὐα. ἀρ. (ἀπὸ Ἑλλήνων)
 ἄνατ. μετεκαρπίον.

Μίγρισσ, οὐσα ἄρ. ὁ κεντρὸς δὲ-
 κτολός, ὁ ἀντίτος. || Μίγροψ. || —
 τὸ τῷ εὐλαίῳ ἄνθος.
 Μίηλοιο, οὐσα ἄρ. κομψός, λα-
 ποπτικός, χαριεὺς, ἑράσμιος.
 Μίηρανα, οὐσα ὁ ἠμικρανία.
 Μίητοιο, ῥ. οὐδ. μετρικῶ, ἀ-
 ποδημῶ, μετανοήσεως, ἀπέργχμαι
 εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.
 Migratione, εἶν. ὁ μετακίη-
 σις, μεταναστεύσις, ἀπεδημία.
 Μιθαρραγγίνο, οὐσα ὁ. μωρία,
 βλακία.
 Μιθαικῶ, σα, ἑπ. Ὁρ. Μολισσο.
 Μιθισθῶ, οὐσα ἄρ. ἑκατομμύριον.
 Μιθιονέσιμο, μα, ἑπ. ἑκατομ-
 μωριόστατος.
 Μιθιναύτο, ἑπ. διγ. στρατεύων.
 || La ohiósa — ἡ τοῦ Χριστοῦ ἑκ-
 κλησία.
 Μιθισάρο, ῥ. οὐδ. στρατεύομαι.
 || Ἀγωνίζομαι, ὑπερμαχῶ. || —
 ἑπ. διγ. στρατιωτικός.
 Μιθισαμεντο, ἐπίρ. στρατιωτι-
 κός.
 Μιθισατορα, οὐσα ἄρ. ὁ στρατεύων.
 Μιθιστο, οὐσα ἄρ. ἡ στρατιωτικότης.
 Μιθιστοιο, ἑπ. καὶ οὐσα. στρα-
 τιστικός.
 Μιθισία, οὐσα ὁ. στρατιὰ, στρα-
 τός. || ἡ στρατιωτικὴ, πολεμικὴ
 ἀποστῆμῃ, στρατία.
 Μιθισία, οὐσα ὁ. στρατεύματα,
 τάγματα.
 Μιθισιατο, οὐσα ἄρ. στρατιωτικότης.
 Μιθισιπτο, οὐσα ὁ. προσὸν ἀπει-
 ρον, ἀπειρία.
 Μιθισιαντο, ῥ. ἑν. μεγεθύνω, ἰγ-

κωμάζω. || — ῥ. οὐδ. καί-μι, ῥ.
 ἀντ. ἐπαίρομαι, καυχῶμαι.
 Μιθισιαντορο, οὐσα ἄρ. καυχι-
 σίλογος, καυχηματίας, κομπαστής.
 Μιθισιατορία, οὐσα ὁ. καί.
 Μιθισιπτο, οὐσα ἄρ. κομπαστής,
 μεγακαυχία, ἑπαροία.
 Μιθλο, ἑπ. χίλιος, αἰ, α. || —,
 ἐπίρ. χιλιάκις.
 Μιθλοεπιρλο, ἑπ. χιλιοπλάτος.
 Μιθλοιστορι, οὐσα ἄρ. ἄνθος τι ἀ-
 γρωτικόν τὸ χιλιάθων.
 Μιθλοιστογίε, οὐσα ὁ. φυτὸν τὸ
 μυριόφυλλον.
 Μιθλοναριο, τία, ἑπ. ὁ τῆς χι-
 λιάδος, χιλιάτος.
 Μιθλοριεδι, οὐσα ἄρ. ἔντρονον, ὁ
 μυριόπους.
 Μιθλορσο, οὐσα ὁ. πολὺπους ὁ
 μυριόπους.
 Μιθλοσιμιο, μα, ἑπ. καί.
 Μιθλοσσο, μα, ἑπ. χιλιοστάς.
 Μιθλοιστογραμμα, οὐσα ἄρ. χιλιο-
 γραμμον.
 Μιθλοιστρο. οὐσα ἄρ. χιλιόχλιτρον.
 Μιθλοιστρο, οὐσα ἄρ. χιλιόμετρον.
 Μιθλοισσοβλο, ἄρ. ἐκτετατὸν Μιθλοιστο.
 Μιθλοιστο, οὐσα ἄρ. εὐπεριεχὺς
 ἄγγελος, Μολοβδος.
 Μιθλοιστο, οὐσα ἄρ. μέτρον χέντρον.
 Μιθλοιστογίνο, οὐσα ἄρ. ἰχθός, ὁ
 χελιδών.
 Μιθλοιστο, οὐσα ὁ. ὁ σπλῆν, κ. σπλῆνα.
 Μιθλοιστο, οὐσα ἄρ. τάντῃ τῷ Μιθλο-
 ιστο. || Νυθλας, ἑπικος.
 Μιθλοιστο, οὐσα ὁ. ἡ μῆκος γυνή,
 || Παλλακίς, ἑπίρρα.
 Μιθλοιστομεντο, ἐπίρ. μιμικῶς,

Μιμικῶ, σα, ἑπ. μιμικῶς εὐ-
 πρόπιλος.
 Μιμικῶ, οὐσα ὁ. ἡ ἐλίγαν παχία,
 τάντῃ τῷ Μιμικῶ.
 Μιμικῶ, οὐσα ἄρ. παιδιόδης.
 Μιμικῶ, οὐσα ἄρ. μῆκος, βασιμα-
 πεπός.
 Μιμικῶ, οὐσα ὁ. δένδρον, ἀκα-
 κία ἡ αἰθουσιική.
 Μιμικῶ, οὐσα ὁ. μέτρον ἑπιμ.
 τὸ ἐπιμικτον, ἡ μύνα. || Μιμικῶ-
 λιο. || Ἰπτόμενος. || Ὀνομα δὲν-
 δρου.
 Μιμικῶστολο, ἑπ. διγ. ἀπει-
 λητικός.
 Μιμικῶστολομιο, ἐπίρ. ἀπει-
 λητικός.
 Μιμικῶσσο, οὐσα ὁ. ἀπειλή.
 Μιμικῶσσομεντο, οὐσα ἄρ. Ὁρ.
 Μιμικῶσσο
 Μιμικῶσσο, ῥ. ἑν. ἀπειλῶ, φο-
 βερῶ.
 Μιμικῶσσοτορο, οὐσα ἄρ. ἑπίρ.
 οὐσα ὁ. ὁ ἀπειλῶν, ἀπειλητής.
 Μιμικῶσσοτορο, ἑπ. ἀπειλητικός.
 Μιμικῶσσοτορο, οὐσα ὁ. Ὁρ. Μι-
 μικῶσσο.
 Μιμικῶσσομεντο, ἐπίρ. Ὁρ.
 Μιμικῶσσομιο.
 Μιμικῶσσοσο, ἑπ. ἀπειλητικός.
 Μιμικῶ, ῥ. ἑν. ὑπορόττω, ὑπο-
 σάπτω. || Μεταλλεύω.
 Μιμικῶτορο, οὐσα ἄρ. ὁ ἄρτυων
 ἐνανθόμενος μεταλλευτικός.
 Μιμικῶτορο, -ία, ἑπ. ἀπειλη-
 τικός.
 Μιμικῶ, οὐσα ὁ. τὸ ἐνδερικόν
 μόνον, πῶδα.

Μιμικῶτορο, ῥ. ἑν. χλευάζω,
 ἀκώπτο, ἑπιπαίζω.
 Μιμικῶτοροτορο, οὐσα ἄρ. ἑπίρ.
 οὐσα ἡ χλευαστής.
 Μιμικῶτοροτορο, οὐσα ὁ. ἀκώ-
 ψις, περιγίλιος, ἑπιπαίγιμος.
 Μιμικῶτοροτορο, οὐσα ἄρ. χαριεὺς,
 χαριστόβουτος.
 Μιμικῶτορο, οὐσα ἄρ. ἡλιθιός, εὐ-
 νόμος. || Ὑπακίτικος.
 Μιμικῶτοροτορο, ὁ. ἡ κερσοβυνη,
 θλακία, ἐπίρρα. || Σαύφει, χαρι-
 ενετικός, ἄφρος, ἀκρυσήματα.
 Μιμικῶτορο, οὐσα ἄρ. ἄρτυων. ||
 || —, ἑπ. διγ. ἄρτυων.
 Μιμικῶτοροτορο, ἑπ. ἄρ. ἄρτυων
 ἄφρος.
 Μιμικῶτοροτορο, ῥ. ἑν. μεταλλ-
 λογοποιῶ.
 Μιμικῶτοροτορο, οὐσα ἄρ. Χημ.
 μεταλλοποιός.
 Μιμικῶτοροτορο, οὐσα ὁ. ἄρτυων-
 λογία.
 Μιμικῶτοροτορο, οὐσα ἄρ. Ὁρ.
 Μιμικῶτοροτορο.
 Μιμικῶτορο, οὐσα ἄρ. Ὁρ. Μι-
 μικῶτορο.
 Μιμικῶτορο, οὐσα ἄρ. διδάκτρον.
 Μιμικῶτορο, οὐσα ὁ. ζωρός, κ.
 σοῦπια. || Ματαρ. ἔργον, μίσημα.
 Μιμικῶτοροτορο, οὐσα ὁ. βακάνος ζω-
 μός· ἐπὶ γλύφης.
 Μιμικῶτοροτορο, οὐσα ἄρ. ὁ τοῦ ζω-
 μῶν δασομαχός.
 Μιμικῶτοροτορο, ῥ. ἑν. ἐκτομάζω,
 διανίμα τὸν ζωμόν. || Δεσποθῶν τε.
 Μιμικῶτοροτορο, οὐσα ὁ. (ὄσκα.)

ζωὴς ἀπαυσι, ζωάδιον, τὸ ἀλ-
 λως τε
 Ministro, οὐσ. θ. (δικακ.)
 ταῦτο τῶ ἀνωτέρω.
 Ministricolo, οὐσ. θ. ὁ κατα-
 σκαυάσκων ἢ τρώγων ζωάδιον.
 Mingherlino, να, ἐν. ὁμι-
 χνος, κ. λιγυρόσκιος.
 Miniato, β. ἐν. ζωγραφῶ ἐν
 μικρογραφίᾳ, λεπτογραφῶ. || Ἔγ-
 χράτιον.
 Miniatore, οὐσ. ἄρ. λεπτο-
 γράφος.
 Miniatura, οὐσ. θ. λεπτὴ ζω-
 γραφία, λεπτογραφία, λεπτογρά-
 φημα, ζωροτόνημα ὀρθότατα
 μικρότατον καὶ λεπτομερές, λε-
 πτοσύνημα.
 Miniera, οὐσ. θ. μεταλλείον.
 Minerale, ἐπ. διγ. μεταλλικός.
 Ministramento, οὐσ. ἄρ. ἐλας-
 τώσεις, μέμους.
 Minimare, β. ἐν. ἐλαττω, μειῶ.
 Minimo, να, ἐπ. ἐλάχιστος,
 μικρότερος. || — οὐσ. ἄρ. τὸ ἐλά-
 χιστον.
 Mioio, οὐσ. ἄρ. Χημ. μίλιος.
 || Ζωγραφία.
 Ministricolo, ἐπ. διγ. ὑπουρ-
 γική.
 Ministerio καὶ -ro, οὐσ. ἄρ.
 ὑπουργεῖον, οἱ ὑπουργοί. || Κα-
 τήκον, ὑπηρεσία-λειτουργία.
 Ministrare, β. ἐν. παρέχω, χο-
 ροῦν. || — ἔβασις τι, διαχειρίζω
 δικαίω, κυβερνῶ-λειτουργῶ.
 Ministrativo, να, ἐπ. διοικη-
 τική;

Ministratore, οὐσ. ἄρ. ἄριστος,
 οὐσ. ἂ. διαχειριστής, διοικητής.
 Ministratissimo, οὐσ. θ. διαγι-
 ρησις, διοικησις. || Ὑπερτασία.
 Ministratore, οὐσ. ἄρ. ὑπουρ-
 γικός, ἀδελφός.
 Ministro, οὐσ. ἄρ. ὑπουργός.
 || Διοικητής, διαχειριστής, ὑπε-
 ρετις || Λειτουργός.
 Minotauria, οὐσ. θ. ἀνελκυσ-
 τής. || Μείωσις.
 Minore, β. ἐν. ἐλαττω, μειῶ.
 Minorativo, να, ἐπ. μειωτικός,
 ὑποκαταστατικός.
 Minorazione, οὐσ. θ. ἐνελκυστήρ.
 Minorare, ἐπ. ἄρ. μειωτικός,
 ἀλιγώτερος, ἐλάττων, μειῶν. || Ἀ-
 νήϊς, νεώτερος. || — οὐσ. θ. ἡ ἰ-
 λασμασι πρότασις. || —, ἐπίρ. ἕ-
 των, ἐλαττων.
 Minoranza, οὐσ. θ. ἐνελκυστής.
 Minorango, οὐσ. ἄρ. ταῦτο τῶ
 Minimo.
 Minorata, οὐσ. ἂ. ὄρ. Minorata.
 || Μειονψαφία.
 Minorante, ἐπίρ. ἐλαττων, ἡ-
 λιγώτερον.
 Minuale, ἐπ. διγ. ὁ ὑπέλοιθς
 καταγωγῆς, ροδαίος, ἀγοραίος.
 Minuta, οὐσ. θ. εἶδος ἄρχήσεως.
 Minuzillo, οὐσ. ἄρ. φητὴν τὸ μι-
 κρόφυλλον.
 Minuzia, οὐσ. θ. καὶ
 Minugio, οὐσ. ἄρ. ἔντερον.
 Minuire, β. ἐν. ἐλαττω, διμυ-
 στεῦν. || —, β. οὐδ. ἐλαττωμαι,
 μειοῦμαι.
 Minuscule, να, ἐπ. μικρός,

Miuta οὐσ. θ. σφίδιον ἰγγρά-
 φου. || Ψευδογραφία.
 Miologia, οὐσ. θ. φιλία μικρῶ
 κροματι, χροσώματα, χροσῶ-
 δες. || Ὄζλος.
 Miunamento, ἐπίρ. λεπτο-
 μερές.
 Miunamento, οὐσ. ἄρ. ἐλάτ-
 τωσις.
 Miunante, οὐσ. ἄρ. ἀγαθότης
 ἰγγράφων.
 Miunologia, οὐσ. θ. ὄρ. Μιου-
 λογία.
 Miunoreza, οὐσ. θ. μικρολογία,
 ἀμικρολογία, λεπτομέρεια.
 Miuto, οὐσ. ἄρ. λεπτόν τῶ
 ἄρσι, τοῦ χρόνου. || — να, ἐπ. οἰ-
 κρός, λεπτός, λεπτομερής. || Ἰσ-
 χυός. || Ἀπυρός, ἀπέπνοος, ἐπίρ.
 λεπτομερής, ἄκριθός. || Venduto
 α-, κατολιζίν, κ. παλιῶ λαϊκῶς.
 Miauzia, οὐσ. θ. μικρολογία,
 λεπτολογία, μικροσις. || Ἀριθ-
 κλάσις.
 Miauzismo, οὐσ. ἄρ. μικρὰ τε
 μέγισ, κομμάτια. || Ρινώματα,
 τριχώματα τοῦ ἔθρου.
 Miauzzo, β. ἐν. ἐργῶν ἡ
 κριδῶς, λεπτολογία || Διευροβῶ.
 Miuzzaio, οὐσ. ἄρ. φύλλα καὶ
 ἄλλα διεσπασμένα ἐπὶ τῶν ἕδων.
 Miuzzo, οὐσ. ἄρ. καὶ
 Miuzzolo, οὐσ. ἄρ. ψιχίον, κ.
 ψυχῶ ἄρου. || Μεταφ. ελαχιστον
 τι. || — ἐπίρ. εὐδελως, παντάπασι.
 Mio, ἀνεκτιη ἑμῶς, ἰδιώ, μου.
 Miologia, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ ἑλ-

λων) ἄλλος τῶν μουῶν, μυαλογία.
 Miologia, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ ἑλλαν.)
 ἄλλοι μυαλογία.
 Mirare, οὐσ. ἄρ. (ἀπ. ἑλλαν.)
 μύω, ἢ κατὰ τὸν ἄρ. || Ὑποταξί-
 σις ἡ μύωσις.
 Miraria, οὐσ. θ. ἡ κίραρος-ρῶμασις.
 Mirabilia, οὐσ. θ. ἐν εὐφρέσι-
 σι, τῶν μύωσι.
 Mira, οὐσ. θ. ὁ τῶν πορτοφόλι-
 σκῶν, ἂν ἢ ἀγαθῶν τι, ἀπο-
 χαριστικῶς ἀποδοθέντι, κ. οἷον.
 Mirabile, β. ἐν. θαύμα, βέλτι-
 λον ἢ ἄδρῶματιον.
 Mirabile, ἐπ. διγ. θαυμαστόν,
 θαύμασις.
 Mirabilmente, ἐπίρ. θαυμάσι-
 ος, θαύμασις, θαύματα.
 Mirabilissimo, ἐπίρ. θαυμα-
 στός ὄρ. Mirabilmente.
 Miracolo, ἐπ. διγ. ὁ εἶς τὸ θαυ-
 μάσιον ἔργον.
 Miracolo, οὐσ. ἄρ. θαύμα . . .
 Miracolo, οὐσ. ἄρ. μέγα θαύ-
 μα τέραισιον τι.
 Miracolosamente, ἐπίρ. θαυ-
 μασιος, ἐκ θαύματος.
 Miracolo, να, ἐπ. θαυμάσιος,
 θαυμασιός, θαύματος, θαυματοποιός.
 Mirabile, οὐσ. ἄρ. ἀντικατα-
 πρῆσις, ἢ ἀποτέλεσμα τῆς ἀν-
 ταπαλάσεως.
 Mirabile, οὐσ. ἄρ. θαυμάσιος,
 κάποτερον.
 Mirabilissimo, οὐσ. ἄρ. θαυμάσιος.
 Miramento, οὐσ. ἄρ. ἐκθαλασι-
 σις.
 Mirando, ἐπ. ταῦτο τῶν Mirabile.
 Mirare, β. ἐν. θαύω, σκοπέω,

Molonia, εὐσ. θ. ἀνύχλαις, ἀνία, ψυχικόν τι κενόν.
 Molonia, ia, εκ. ὀχληρός, ἀ-
 νασός, τραχὺς.
 Mollidato, εὐσ. ἀρ. Σαρ. ἄλας
 μολιδάτου.
 Molla, εὐσ θ. ἐλαστικότητα, ἐ-
 λαττόν, κορτίως καὶ μεταφ.
 Mollaccio, οἶα, ἰκαχάνας, ἰκα-
 λάρης.
 Mollano, εὐσ. ἀρ. σάρξ, μα-
 λακτ.
 Mollaro, ρ. ἐν ἀπολόω, ἀφίω
 ἐκαστῶν, εἰρήμ. || —, ρ. εὐσ.
 παθόναι, ἀνίμα.
 Mollo, ἐπ. διγ. ἀπαλός, μαλα-
 κός, εὐεαργέτος, εὐπλάσιος. || ἰ-
 γρός, ὄρασερδ. || ἴστεας, κρέας,
 ζιλιτρῶν, ἐμπροσθήρας. || Τρυ-
 φηλός, ἐκνευρωμένος, ἐταπ-
 θηλευμένος, γυναικίως, ἀνδρῶν.
 || —, εὐσ, ἀρ. μακρότης, κού-
 λότης. || —, εὐσ. θ. κυρτοκάρ-
 πια, κούρα. || — κλ. τὰ μαλάκια.
 Molliggiamento, εὐσ. ἀρ. ὑ-
 μαφία, ἐδ' ἰσχυρό.
 Molliggiato, ρ. εὐσ. κούρπια
 μακρότης.
 Mollimento, ἐπ. ρ. μελιχρῶς,
 εὐχένος. || Μιλιχρῶς, νωθός,
 ἀνένδρος.
 Mollitatura, εὐσ. θ. Τεχν. ἡ
 ἰσχύη τοῦ ἔριος ἐπιθεώρητος.
 Mollitia, εὐσ θ. πλ. μικρὰ
 πυράγρα, εἰς πυρελάδας.
 Mollitino, εὐσ. θ. (ὀπικ.) μι-
 κρὰ μύλη.
 Mollizza, εὐσ, θ. εὐεαργία, τὸ

εὐλόγητον. || ἀπαλότης, ἀφίω,
 μαλακότης. || Ἀνκήρις, κορτίς.
 Mollia, εὐσ. θ. ψῆξ, κ. ζιγα
 ἔριου.
 Mollicio, ia, ἐπ. (ὀπικ.) ἐπι-
 γον ἕργον, ἀπαλός.
 Mollificio, ia, ἐπ. ἑλίαν μα-
 λακός.
 Mollificamento, εὐσ. ἀρ. μα-
 λήνους, μαλαξίς.
 Mollificare, ρ. ἐν μαλάσω, ἰ-
 πόνου.
 Mollificativo, να, ἐπ. μαλα-
 κητός.
 Mollificazione, εὐσ. θ. ὄρ. Mol-
 lificamento
 Mollino, ρ. ἐν μαλάσω. || ἑ-
 ληνο.
 Mollino, να, ἐπ. συνός, τῷ
 Mollitino.
 Mollizia, εὐσ. θ. ἀπαλότης.
 Mollora, καὶ -uma, εὐσ. ἐπ. θ.
 γρασία ἢ ἐκ τῆς ἑσγῆς.
 Mollusco, εὐσ. ἀρ. μαλάκων.
 Molo, εὐσ. ἀρ. προκάλυψα,
 κούρα.
 Mollusco, εὐσ. ἀρ. κούρ, ὃ μα-
 λακός.
 Mollusco, εὐσ. ἐπ. ἴλος, κούρ,
 κλάσιν.
 Mollusido, ὄρ, ἐπ. Detav. πούρ-
 χιλόξ.
 Molliforme, ἐπ. διγ. πούρμαξ.
 Moltiplicabile, ἐπ. διγ. ἐπι-
 δακτεῖς πολλαπλασιασμοῦ, πού-
 λαπλασιαστές.
 Moltiplicamento, εὐσ, ἀρ. πού-
 λαπλασιασμός, πολλαπλασιαστές.

Moltiplicando, εὐσ. ἀρ. ἄρ.θ.
 πολλαπλασιαστές.
 Moltipicare, ρ. ἐν πολλαπλα-
 σίω, ἀπλόω, εὐαυθάνω. || —,
 εὐσ. καὶ -ει, ρ. ἀντ. πολλα-
 πλασιάζει, ἐπαυθάνει.
 Moltiplicamento, ἐπ. ρ. πού-
 λαπλασιασμός.
 Moltiplicatore, εὐσ. ἐπ. ἄρ.θ.
 ἡ πολλαπλασιαστικός.
 Moltiplicazione, εὐσ. θ. ὄρ. Molt-
 plicamento.
 Moltiplice, ἐπ. διγ. πολλαπλός,
 κλάσιν.
 Moltiplicento, ἐπ. ρ. πολλα-
 πλάσιος.
 Moltiplicità, εὐσ. θ. κούρ.
 Moltiprona, ἐπ. διγ. ὃ πούρμα
 ἰσὺ πούρμα, πούρμαξ.
 Moltiprico, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Mol-
 tificamento.
 Moltipricato, ἐπ. ἀρ. ἰσ. πού-
 ρμαξ.
 Moltipricato, ἐπ. διγ. πούρμαξ.
 Moltiprino, εὐσ. θ. πούρμα,
 κλάσιν. || Ἀψήκιο. || ὄχρας.
 Moltiprivo, ἐπ. διγ. πούρμαξ.
 ἐπ. ἰσ. πούρμαξ.
 Mollo, εὐσ. ἀρ. πούρ πούρ,
 κλάσιν. || —, τὰ ἐπ. πούρ, μι-
 γα. || —, ἐπ. πούρ.
 Mollornoso, να, ἐπ. πούρμαξ.
 κλάσιν.
 Momentamento, ἐπ. ρ. στυ-
 μίαις, ἐν ἀκρίαι.
 Momentaneo, να, ἐπ. στυ-
 μίαις, ἀκρίαις.
 Momento, εὐσ. ἀρ. στυμῆ. ||

ἴστεν. || Μον. δύναμις, ἐνέ-
 γεια. || Παρτίη.
 Mon, εὐσ. θ. γυνὴ ἀγράφα,
 ἔπιπερα, ἀρῆρα, κ. κέρτα. ἐπ.
 χλευσ.
 Monaca, εὐσ. θ. μοναχῆ, μα-
 νίχουσα, κολογραία. || Πένν. ὁ-
 μόνουσα.
 Monacale, ἐπ. διγ. μονασι-
 αῖς, μοναχικός.
 Monacanda, εὐσ. θ. ἡ δούκως
 μονός.
 Monacato, ρ. ἐν χειροτονῶ
 μονῶν ἢ μοναχῶν. || — εἰ, ρ. ἀντ.
 γίνεσθαι μοναχῆ.
 Monacaria, εὐσ. θ. (περὶ.) εἰ
 μοναχίζεσθαι καλῶς.
 Monacato, εὐσ. ἀρ. ἡ μονα-
 χικὴ κατάσταση, ὁ μοναχικὸς
 βίος, μονασμός.
 Monacazione, εὐσ. θ. ἡ τὴν ἰμα-
 ττην μοναχῆ ἢ μοναχῆ ἀφωρ-
 οῦ τελετ.
 Monacordo, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Mo-
 nacordo.
 Monacella, εὐσ. θ. (ὀπικ.) μι-
 κρὰ μοναχῆ, νούρις μοναχουσα.
 Monacello, εὐσ. ἀρ. (ὀπικ.)
 μικρὸς μοναχός.
 Monachina εὐσ. θ. (ὀπικ.) μι-
 κρὰ μοναχῆ. || Πένν. ἡ φαρμάς.
 Monachismo, εὐσ. ἀρ. μονα-
 σμός. ὄρ. Monacato.
 Monaco, εὐσ. ἀρ. μοναχός, μα-
 ναστός, κ. καλῶς.
 Monacella, εὐσ. θ. (ὀπικ.)
 ὄρ. Monacello.

Monomaniaco, *ca*, ἐπ. μονομανής.
 Monopolio, *ούδ*. ἀρ. Ὁρ. Μονοπώλιον.
 Monopolista, *ούδ*. ἀρ. μονοπωλίας.
 Monorchida, *ούδ*. ἀρ. (λέξ. Ἑλλ.) ἡ ἐνα μόνον ἔρχην ἔχουσα, μόνορχος.
 Monosillaba, *ούδ*. ὅ. καὶ
 Monosillabo, *ούδ*. ἀρ. (λέξ. Ἑλλ.) λέξις μονοσύλλαβος.
 Monoteísmo, *ούδ*. ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἑλλ.) ἐκκλ. μονοθεϊσμός.
 Monoteísta, *ούδ*. διγ. (ἐκ τοῦ Ἑλλ.) μονοθεϊστής.
 Monotonía, *ούδ*. ὅ. (λέξ. Ἑλλ.) μονοτονία.
 Monotono, *να*, ἐπ. (λέξ. Ἑλλ.) μονότονος.
 Monsignore, *ούδ*. ἄρ. Ἐρχων, ἀδελφότητος, κέρως, προσημνηστικῆς κτλ. διακόντος ἄνδρος ἢ ἐπαρχίας.
 Monsone, *ούδ*. ἀρ. ἢ ἄρα τῶν ἰσηθίων ἀγέμων.
 Monstruo, *να*, ἐπ. τερατώδης, ταῦτ' τῷ Μονστρουό.
 Munsú, *ούδ*. ἀρ. κύριος.
 Mounsimano, *ούδ*. ἀρ. συνών. τῷ Μουσουλμανό.
 Mounia, *ούδ*. ὅ. συνοουσιασμός τοῦ ἱσίου, ὄψια.
 Mounghu, *ούδ*. ὅ. ἄρος, βουνόν.
 Mounghuacciú, *ούδ*. ὅ. ἄρος δύοντων.
 Mounghetta, *ούδ*. ὅ. (ὀποκ.) μικρὸν ἄρος, ἴσφις, βουνός.
 Mounghuso, *να*, ἔρηνος, βουνώδης.

Montambano, *ούδ*. ἀρ. ἔργος, λασιόπλεος.
 Montamento, *ούδ*. ἀρ. ἀνάθεσις, κλιμαξί.
 Montanara, *ούδ*. ἀρ. ἔρηνος, ἰριτίας. || — ἢ ἐπ. ἔρηνόμοσ.
 Montanella, *ούδ*. ἀρ. Ὁρ. Μοντανάρα. || Πιζανόν, ἢ σπιζί, ἢ σπιζο.
 Montanasso, *κα* καὶ -nino, *να*, ἐπ. ἔρηνός. || — ἢ ὄνομα τοῦ ἴσφιαν.
 Montano, *να*, ἐπ. Ὁρ. τὸ ἀνατίριον.
 Montanza, *ούδ*. ὅ. ἀνάθεσις. || Ἰψώμα, ἀξίωμα.
 Montano, *ῥ*. *ούδ*. ἀνάθεσις, ἐπιθεσίον, ἀνεψίωμα. || Βυτυώμα, ἐπὶ ἱμνοποιούτων. || Δύξωμα, αὐθάνω. || Συμπεσοῦμαι. || — ῥ. ἐν ἀναθεσίῳ, ἐπιθεσίῳ, ἀνεψίῳ. || Ἐντείνω, κοιν. κερδίω ὡς κερδίω, μηχανῆν κτλ. || Ηκεῖθω, ἔχου· ἐπὶ συναίσις ζῶων. || Νουτ. ἐτοιμάζω, καταρτίζω. || — ῥ. ἐντ. ταυτοῦσμου.
 Montata, *ούδ*. ὅ. ἀνάθεσις, κλιμαξί, βαθός. || Ἰψώσις, ἐπιτεμνίσις.
 Montabile, *ἐπ*. διγ. ἰσοκλός, ἢ ἀνάθεσις, ἀναθετός, ἐκνάθετος.
 Montalajo, *ούδ*. ἀρ. τὸ μέρος αἰετῶ ἀναθεσίαις τις ἐπὶ τοῦ ἱσίου, ἀνάθετρον, βατής.
 Montatogo, *ούδ*. ἀρ. ἀνάθεσις. || Ὀχυρῆτις, κλλων, ἱσπος ἢ βούς.
 Monte, *ούδ*. ἀρ. ἄρος, βουνός. || Σωρεία, σωρός. || Un — di . . . μεταφ. πολλὰ ἄπειροι. || Διανοικτὸν κατὰ κράτος ἐπὶ μικρῷ τόπῳ καὶ ἐπὶ ἐνοχέρῳ.

Monticello, *ούδ*. ἀρ. (ὀποκ.) λόφος, βουνός.
 Montingo, *ἐπ*. ὃ ἐπὶ τῶν ἰσηθίων πλανομένων, ἔρηνόπλεος.
 Montoncello, *ούδ*. ἀρ. (ὀποκ.) μικρὸς κριός, κριόριον.
 Montoncio, *ούδ*. ἀρ. συνών. τῷ ἀνοτίριον.
 Montoso, *ούδ*. ἀρ. τὸ ἄρηνόκιν πρὸς τὸν κριός. || ἄρηνόζῳ. διεν ἔρηνόκων. || Βλάξ, ἐδάξ.
 Montone, *ἐπ*. διγ. κριός, ὄξ.
 Montosità, *ούδ*. ὅ. τὸ ἔρηνόκιν γάλορος.
 Montoso, *να*, ἐπ. ἐρηνόδης, βουκόλος.
 Monumento, *ούδ*. ἀρ. μνημεῖον, μνημα.
 Montocchio, *ούδ*. ἀρ. σωρός, ἄρηνόκιν.
 Mora, *ούδ*. ὅ. σικαίτιον, μέρον. || Χειρὸν ὑπερσάρκαρον. || ἢ αἰθίω.
 Moragino, *ούδ*. ὅ. Ὁρ. Morosità, Indugio.
 Morajuolo, *ούδ*. ἀρ. Ὁρ. Mora. || Ἰδίος ἴσλιος.
 Moralo, *ούδ*. ἀρ. χρηστὸ ἄθος. || La —, ἢ ἠθικός. || — ἐπ. διγ. ἠθικός, χρηστοθέτης.
 Moralista, *ούδ*. ἀρ. ἠθικός, ἠθικολόγος.
 Moraliú, *ούδ*. ὅ. ἠθικός, τὸ ἠθικός τ' ἠθικός. || Ἐπιθεσίον.
 Moralizabile, *ἐπ*. διγ. ὃ ἐπιθετικῶς ἠθικότητος ὃ εἰς τὸ ἠθικὸν ἀγωγίμος, εὐαγωγός.

Moralizza, *ῥ*. *ούδ*. ἠθικοποιῶ, ἠθολογῶ.
 Moralizzazione, *ούδ*. ὅ. ἢ εἰς τὸ ἠθικὸν ἀγωγή.
 Moralmente, ἐπὶ ἠθικῶς.
 Moranza, *ούδ*. ὅ. κατοικία, Ὁρ. Dimora.
 Morapugnolo, *ούδ*. ὅ. μέρον, δίπνον.
 Morasmo, *ούδ*. ἀρ. νοστήριος.
 Moratu, *ἐπ*. ἢ μέλας, μαύρος. || Ἰθικός, καλοθέτης. || —, *ούδ*. ἀρ. Χηρὸς ἄλλος μορῶδες.
 Moratoria, *ούδ*. ὅ. ἀναβολὴ ἀποσίσις, πηρωσις.
 Moratorio, *ἐπ*. ἀναθλιτικός.
 Morherello, *ούδ*. ἀρ. καὶ
 Morhetto, *ούδ*. ἀρ. (ὀποκ.) ἀνοτίριον, νοστήριον.
 Morbidante, ἐπὶ ἄδρωῆς, ἀπειθῶς. || Στεασιώδης.
 Morbidamento, *ούδ*. ἀρ. μαλάκωνσις, ἀκαλοσμός.
 Morbidetto, *ἐπ*. (ὀποκ.) ὃ ἀλίγον ἀκαλός.
 Morbidazza, *ούδ*. ὅ. ἀκαλότης, ἀδρότης, μαλακότης. || Τρυφή, ἢ μαλακότης. || Πραΐτης, ἐπιτεμνία.
 Morbido, *να*, ἐπ. μαλακός, ἀμαλακός, ἀκαμπτός. || Ἄδρως, ἀκαλός, μαλακός. || Πρῶτος, εὐπροσέγγητος. || Ἐγγρόνονος, εὐπροσέγγητος. || Φιλόδοτος, μαλακός.
 Morbidone, ἐπ. διγ. ὃ λίαν ἠθικός, μαλακός.
 Morbidotto, *ούδ*. ἀρ. (ὀποκ.) ὃ ἀλίγον μαλακός.

Morbifero κατ. λico, εν. ιπ. νου-
ποιε, νουσηρος.
Morbifluno, ουσ. θ. Παθολ. νό-
σοσ ή κρούσεις, κ. ΐλεση.
Morbino, ουσ. άρ. επιθυμία,
δαρείσμοσ, γέλωτοσ.
Morbisciato, τα, ιπ. έμπαθής,
πάχων.
Morho, ουσ. άρ. νόσημα λοι-
μώδεσ. || Όσμ ή δυσώδεσ.
Morbagallico, ουσ. άρ. νόσοσ
άφροδισιακή.
Morboregio, ουσ. άρ. Παθολ.
Υατροσ, κ. κυριότατα.
Morbo sacro, ουσ. άρ. Παθολ.
έπιληψία.
Morbosamento, ιπ. έρ. νουσηρώσ,
νουσώδεσ.
Morbooso, σα, επ. νουσώδεσ, νοσηρόσ.
Marbuzzo, ουσ. άρ. (όποκ.) νου-
σημάτιον.
Morchia, ουσ. θ. άμόργη έλαίου.
|| Σκούβαλον οιδονήποτε.
Morchioso, σα, ιπ. άμοργώδεσ.
Mordacehia, ουσ. θ. φιδός.
Mordaceo, ιπ. διγ. δηκτικώσ κυ-
ρίωσ και μεταφ.
Mordacemula, ιπ. έρ. δηκτι-
κώσ, σατυρικώσ.
Mordaculito, ιπ. (όποκ.) δλίγον
δηκτικώσ.
Murdacilid, ουσ. θ. τή δηκτι-
κόν, δηκτικώτεσ. || Δριμύτεσ.
Mordenito, ουσ. άρ. βαρυνίκειον,
χρυσόκαλλα. || — επ. διγ. δηκτι-
κώσ, δριμύσ. || Μεταφ. οικωπτικώσ,
χλευεστικώσ.

Mordere, έρ. εν. δάκνω, κ. δαγ-
κάνω, κυρίωσ και μεταφ.
Mordicamento, ουσ. άρ. δηγ-
μα, δζήξισ κ. δάγκημα. || Μεταφ.
χλεύη.
Mordicante, επ. διγ. δηκτικώσ,
δαγκαστικώσ. || Μεταφ. οικωπτικώσ.
Mordicare, έρ. εν. δάκνω. || Δρι-
μύσωσ, νόσωσ, κ. σουγιά. || Με-
ταφ. κατακρίνω, δικούρω, καθά-
πτωμαι.
Mordicativo, γα, ιπ. όρ. Mor-
dicante.
Mordicaziona, ουσ. θ. δζήξισ. ||
Νυγμάσ, κ. σουγιά.
Mordimento, ουσ. άρ. όρ. Mor-
dicante.
Morditura, ουσ. θ. άρ. δηκτικώσ,
δγκητεσ. || Μεταφ. κακολόγοσ.
Morditura, ουσ. θ. όρ. Mord-
icamento και Mordimento.
Morolla, ουσ. θ. φωτόσ, ή σφά-
γγοσ χερμάσ. || Πτενόν όρνιθινόν.
Morollo, λα, επ. μέλασ, μαλαγχρινώσ.
Morelloito, ουσ. άρ. (όποκ.)
μελανωπάσ.
Morosa, ουσ. θ. ίγθύσ, ή μύρινα.
Moroso, σα, επ. μαυρούτεσ,
μαυρητανικώσ. || Τεχν. επικόση-
μα φανταστώδεσ* φύλλα και στή-
ματα επί τών δακτυλικών ύρα-
σμάτων.
Morfeo, ουσ. θ. Παθολ. λιύκο-
μα εν τώ άφθαλμώ, άλωσ, κ. ά-
σπράδι. || Κηλίσ.
Morfin, ουσ. θ. τή στέμα.
Morfire, έρ. εν. τραγω λοιμώ-
γωσ, άδηράγωσ.

Morfundito, ουσ. άρ. νόσοσ τών
έσωσ, βλίνωσ, κέρυα.
Moris, ουσ. άρ. λοιμώσ, μά-
λυμα.
Moribondo, λα, ιπ. έ θνήσκον
έσωσ, έπιθανώσ, επυθάνωτοσ.
Moriscia, ουσ. θ. έπίπια οικω-
θεμώσ.
Morico, ουσ. θ. Παθολ. αίμω-
ρόδεσ.
Moriano, επ. όρ. Moribondo.
Moriscare, έρ. εν. μαρτώ τή
ύψη, ήσπατώ.
Morigeratoza, ουσ. θ. καλή ά-
γαθή, χρηστονθεία.
Moriscino, ουσ. άρ. πύλοσ,
καλυμμάτιον άνδρών.
Morioso, ουσ. άρ. κράνοσ, χαλ-
κόν, περικαλαία, κέρυ. || —
πλ. υι. παρ. ταί άρχ. εν τοίσ συμ-
ποσίεσ νάτο γελωποκαί.
Moriso, έρ. ούδ. θνήσκω, άπο-
θνήσκωσ, άποδιδώ, τελευτώ. || — di
vigilia, ύπερπεθωμώ τι. || — di
lecelesia, έρω τι άγμανώσ. || — di
kalepio, έξαφνίζομαι.
Mormachiaro, έρ. εν. κακολογώ.
Mormogatio, ουσ. άρ. ψι-
θύρομοσ, κηλαρουμεσ, μορμουγ-
μώσ συνών. τώ Mormozione.
Mormorare, έρ. ούδ. τονθριζώ,
ψιθυρίζω, μορμύρω, βρέμω, κ. μορμυ-
ρορίζω. || Κατηγορώ, κακολογώ,
|| Μειψιμοιρώ, γογγύζω.
Mormozione, ουσ. άρ. ψιθυ-
ροσ. || Κακολόγοσ.
Mormozione, ουσ. θ. ψιθυρο-

μώσ, κηλαρουμεσ. || Μεταφ. διατυρ-
μώσ, κηκολογία.
Mormozogginio, έρ. ούδ. ψιθυ-
ρίζω, κηλαρίζω, μορμυροειπί βύ-
ακωσ.
Mormozonolo, επ. διγ. ή ψιθυ-
ρίζων, άποτονθριζών κ. μορμυρο-
ρίζων.
Mormorio, ουσ. άρ. ψιθυριστέσ,
κηλαρουμεσ, μορμουγμώσ. || Βόμβοσ
μέλισσών. || Μεταφ. ψόγοσ, δια-
συρμώσ, αίμωσί. || Γογγυσμός.
Mormozioso, σα, και — οσο, σα,
ιπ. όρ. Mormozatore.
Mormolare, έρ. ούδ. συνών. τώ
Mormorare.
Moro ουσ. άρ. μαύροσ, αίθιώσ,
μαυρητανώσ. || Δένδρον ή σκαμνί-
νίω. κ. μορέα.
Moroso, ουσ. θ. όρ. Morico.
Morota, ουσ. θ. σουκμίον.
Mormamentis, ιπ. έρ. βραδέοσ.
Moroso, σα, ιπ. βραδέοσ, άργυ-
πόροσ. || Ερπικώσ.
Morso, ουσ. θ. λίθοσ προσδδει-
μοί* πέτρα ή έξέγουσα του τοίχου
εκ διαλειμμάτων τήσ συνδταν
άλλου τοίχου. || Στιγχιθήριον, λα-
βίε* εν χρήςει μάλλον πληθ.
Morso, ουσ. άρ. λαβιδωποτέσ.
Morsechiare, έρ. εν. δάκνω, κ.
δαγκάω. || Μεταφ. νόσωσ, κνίζω,
κ. τοιμπώ.
Morsechiatura, ουσ. θ. όρ.
Mordicamento.
Morseggiare, έρ. εν. δάκνω, έ-
λαφρώσ και κατ' επανάληψιν ώσ
οί κύνεσ, ύποδάκνω.

Mosconeello, οὐσ. ἄρ. Ὀρ.
Moschellina.

Moscune, οὐσ. ἄρ. (μεγέθ.) μοῦπα
μγγάλη.

Mossa, οὐσ. θ. κίνησις. || Στάσις.

Mosso, σα, ἐπ. κινηθέντες,
κινηθείς.

Massolino, οὐσ. ἄρ. συνών. τῷ
Massolino.

Mosiacchio, οὐσ. ἄρ. μυσταί,
κ. μουστάκι.

Mosciaccia, οὐσ. θ. βάπτισμα
κολάρισμα, κ. μπάτσι.

Mosciacchina, οὐσ. θ. (ὕποκ.)
μικρὸν βάπτισμα.

Moscario, οὐσ. ἄρ. Ὀρ. Mo-
sacchio. || Μόσχοπον, ὄφις.

Moscione, οὐσ. ἄρ. Ὀρ.
Mosciaccia.

Mostaja, οὐσ. θ. σσαφυλή τις
λίαν γλυκύτα.

Mostarda, οὐσ. θ. μυρταδόν, κ.
μυρταδά.

Mosto, οὐσ. ἄρ. γλεύκος, κ.
μυσταός.

Moscocotto, οὐσ. ἄρ. ἀφρατόν,
κ. πιτζαζή.

Mosira, οὐσ. θ. δαγμα, δι-
ξ, πωλουμένου πράγματος. ||

Τὰ πρὸ τῶν ἐγκατηρίων ἐκτι-
θέμενα ἱπποπόδματα πρὸς ἐπίδει-

ξιν, κροθήκη. || Ἐπιβράμα ἱματίου.

|| Στεῖθρον. || Ἐπιθώροισι τῶν
στρατιωτῶν. || Πιράταξίς, ἐπίδει-

ξις. || Ὁ τόπος ἐνθα οἱ ἱπποπῶλαι
ἐπίδεικνύουσι τοὺς διὰ πύλωνιν

ἵππους, ἱπποδοκμασία.

Mostrabile, ἐπ. διγ. δεικτέ,
ἐπίδεικτός.

Mostramonia, οὐσ. ἄρ. δειγμα,
ἐπίδειξις.

Mostranza, οὐσ. θ. θέα, θεωρία.

Mostrato, ῥ. ἰν. δεικνύω, ἐπι-
δεικνύω· παρίστημι. || Αἰδέσθην,
καθοδεύω. || — ῥ. οὐδ. και—σι, ῥ.
γιντ. φαίνουμαι, δεικνύμαι, ἐπιδει-

κνύμαι. || Ἐπισκοπία.

Mostratore, οὐσ. ἄρ. -trice, οὐσ. θ.
δεικνύων, δεικτής.

Mostravento, οὐσ. ἄρ. Νευτ.
ἀνεμοδείκτης.

Mostrazione, οὐσ. θ. δειξίς, ἐ-
πίδειξις.

Mostrificio, σα, ἐπ. τερστῆσις.

Mo-tro, οὐσ. ἄρ. τέρξ. || Τερξά-
σιον, τὸ ἐξαισιον. || Με-τροφ. ἡ-
ρ. ον. ἀπίνθησις. || Τε πιλώ-

ριον, τὸ δυσιδές, τὸ τερσίσιον.

Mostruosa, οὐσ. θ. Ὀρ. Mo-
struosa.

Mostruosamente, ἐπίρ. τερα-
τώδως, τερατώως.

Mostruosità, οὐσ. θ. τὸ πρὸς
φύσιν, τὸ τερατώδες ἢ τερσίσιον.

|| Μίλος ζώου τερατόμορφον.

Mostruoso, σα, ἐπ. τερατώδης,
τεράστιος, τερατόμορφος.

Mota, οὐσ. θ. βάρβυρος, πηλός,
ἕλδς.

Motaccio, οὐσ. ἄρ. γῆ ὄργα.

Motiva, οὐσ. θ. αἰτία, αἰτίον.

Motivare, ῥ. ἰν. μνῆσαν ποιῶ-
μαι, ἀναφέρω, μνημονεύω. || Δι-
τιλογῶ, ἀποδεικνύω.

Motivo, οὐσ. ἄρ. αἰτίον, ἀφορ-

μή. || Στάσις, παραγῆ. || —, να,
ἐπ. κινήσις.

Moto, οὐσ. ἄρ. κίνησις, ὠθη-
σις. || Θεωρησις.

Motore, οὐσ. ἄρ. κινητής, τὸ
γινῶν, κινητρον. || Ἄνατομ. μὲς ὁ
κινητῆρ.

Motario, ἰα, ἱπ. κινητικός.

Motaso, σα, ἐπ. Ἰσοδός, ὄρο-
β. ράδις. || Μεταφ. αἰσχρός, φαυ-
λόδης.

Motico, ἐπ. θ. (Causa —) ἡ
κινῶσα αἰτία.

Motta, οὐσ. θ. φάραγξ, κρη-
μύτι. || Μόλας γῆς.

Motogeria, οὐσ. θ. σκάμμα.

Motoggerolo, ἐπ. διγ. ἀστειός,
φιλοπύργιον, σκαμπελάς.

Motoggeramento, ἐπίρ. ἀ-
στειός, εὐ-ραπίλος.

Motoggeramento, οὐσ. ἄρ. Ὀρ.
Motoggeria.

Motoggerare, ῥ. οὐδ. χλευάζω,
σκώπτω. || — ῥ. ἰν. καλύπτωμαι,
κλύπτω, δέκνω.

Motoggiatore, οὐσ. ἄρ. -trice,
οὐσ. θ. σκώπτης.

Motoggiatore, ἐπ. διγ. Ὀρ.
Motoggerolo.

Motoggio, οὐσ. ἄρ. σκώψις. ||
Δεικτέτης, χαριεντισμός.

Motoggioso, σα, ἱπ. Ὀρ. Mo-
toggiosole.

Motollo, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) μ-
κρὸν σκάμμα, σκαμμάτιον. ||
Ρίσις.

Mottino, οὐσ. ἄρ. στάσις τρα-
τιωτῶν.

Motto, οὐσ. ἄρ. ἄρτον, γεωμε-
τρικὸν ἀπόφθεγμα. || Ῥῆσις ποιητικῆ.

|| Ἀστειότης, χαριέντισμα. || Σύν-
θεμα, σύμβολον. || Λίξις. || Par-

— οὐλιῶν. || Non far —, σιωπῶν,
αἰγῶ.

Mottozzo, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) Ὀρ.
Mottolo.

Motura, οὐσ. θ. κίνησις. || Τὸ
κινῶν, κινητρον.

Movente, ἱπ. διγ. ὁ κινῶν, κ-
ινῶν κός, εὐακτινός.

Movero, ῥ. ἰν. κινῶ, σολύω·
τίμω τῷ Movere.

Movetola και -ibile, ἐπ. διγ.
κινητός.

Movimento, οὐσ. ἄρ. κίνησις,
κίνημα. || Ἄσπρ. περιστροφή. || Στρ-
πευρία. || Μεταβολή. || Θεωρικῆς,
στίσις. || Προτροπή, παρηγορῆσις·
κίνητρον, ἐρεθισμός. || Ζωγράφω-
σις, ἡδὸς· ποιητικῆ. || Μόσχο, ἰσο-

μύς, ἀγωγὴ βυθικῆ. || Τὸ κινή-
μα, τὰ σκῆματα τοῦ φθιμάκου.

Movibile, οὐσ. θ. Ὀρ. Movi-
mento.

Movitivo, οὐσ. ἄρ. ἀργλ. αἰ-
τία. || —, να, ἰπ. κινήσις.

Movitore, οὐσ. ἄρ. ἱπ. Motore.

Moviziona, οὐσ. θ. Ὀρ. Mossa.

Moxa, οὐσ. θ. ἄψιθος ἡ καυ-
τηρῆξ· νιτρικὴ πόσσα.

Mozarabo, οὐσ. ἄρ. ταύτὸ τῷ
Moxarabo.

Moziono, οὐσ. θ. κίνησις.

Mozzamento, ἐπίρ. συγκκομ-
μίσις.

Mozzamento, εὐτ. ἄρ. ἀκρω-
τηριασμός, κολιθώσεις, ἀποτομή,
ἐκκαπτή. || Γραμ. συγκοπή.

Mozzarello, εὐτ. ἄρ. γαρισιανὸς
μαύρος.

Mozzato, ῥ. ἑν. ἰκονήπτω, ἀ-
ποτέμνω, ἀκρωτηριάζω, κολοθώ,
συντέμνω.

Mozzato, οὐσ. θ. καλύπτρα
τῆς κεφαλῆς, τοῦ βραχίονος τῶν
ἐρωμένων, καυσία.

Mozzato, οὐσ. ἄρ. κομμάτιον,
τιμᾶριον.

Mozzicone, οὐσ. ἄρ. στίλβος,
κάρμος, πρεμμύνη. || Δειψάνον, ὁ
πέλοπιον.

Mozzina, ἑπ. δόλιος, πλ
ναύργος.

Mozziniaria, οὐσ. θ. δόλιος, πλ
νουργία.

Mozzo, ζη, ἑπ. κολοθός, συντεμη-
μένος, συγκεκομμένος. || — οὐσ. ἄρ.
τομή, τμήμα, τμήγιον. || Ηρι-
μον, στίλβος. || — della ruota,
τὸ μέσον τοῦ τροχῶ, ἔνθα ἐπιθαί-
νουσιν αἱ ἀκτῖνες καὶ ὁ ἄξων, χοι-
νικίς, τόρμη || Πλεῖς πλοίου, κ. μου-
τος. || — di stalli, ὀπρῆσις ἰπ-
ποστασίου, σταύλου, κτλ.

Mozzorechi, ἑπ. χυθ. μισρὸς
ἄνευρος, κ. κρεμάλας.

Mucchio, οὐσ. ἄρ. σωρὸς, σω-
ρεία, συναβρωσιμα.

Mucioscia, οὐσ. θ. ὑπερπύρρος.

Mucioso, ῥ. εὐθ. χλευάζω, ἀ-
στατευομαι. || — ῥ. εὐθ. καὶ — αἶ, ῥ.
ἀντα ψευγῶ, ἀπέρχομαι. || —, ῥ.
ἀντ. ἀποραγῶ.

Mucollaggino, οὐσ. θ. γλιεῖ,
τὰ γλοιώδη, μύζα.

Mucollagginoso, σα, ἑπ. γλι-
ώδης.

Mucio καὶ -scia, οὐσ. ἄρ. γλιεῖ
ἢ κωτοκιδία, αἰλουρος κ. γίτα.
|| Οὐρά ἄλωπυκος.

Mucio, ἑπ. ἄρ. Χημ. (Acido—)
μυξικίνη, ξέω.

Mucilo, δα, ἑπ. ὑρωτιῶν. ||

Μεταφ. ἀνανδρος μυδαμνός. ||
Υγρῆς.

Mucillaggina, οὐσ. θ. ὄρ.

Mucillaggino,

Mucino, οὐσ. ἄρ. (ἔπος) μι-
κρὰ γλιεῖ, γαλιθεῖς, κ. γαλακί.

Muco, οὐσ. ἄρ. μύζα, μύζας,
ἑλένη.

Mucosità, οὐσ. θ. ὑγρὸν μυζώ-
δες, τὸ ἑλενωδία.

Mucronato, τα, ἑπ. ὁ εἰς ἑξὶ
ἀπολόγων, κωιδωδης.

Muda, οὐσ. θ. ἡ ἀλλαγὴ τῶν
περσῶν, τῶν τριχῶν, τοῦ διεματός
καὶ τῶν κεράτων τῶν ζώων, περ-
σφύσις, τριχόσφισις, ἀπόλοις,
ἐπί πτηνῶν, σκυλιῶν, ἑλέφω
κτλ.

Mudgione, οὐσ. θ. ὄρ. τὸ ἀ-
νωμα.

Mudaro, ῥ. εὐθ. ἀλλάσσω ἐπὶ
πτερὰ το διεματὴ τὰς τριχὰς, πε-
ρσφύω, τριχόσφω ἀποδομαι καὶ
πτηνῶν καὶ τετραπόδων.

Muffa, οὐσ. θ. ὑρωσιαι, κ.
κωλούλισμα.

Muffato, ῥ. εὐθ. καὶ — αἶ, ῥ.
ἀντ. ὑρωτιῶ, κ. κωχλιάζω.

Muffeggiato, ῥ. εὐθ. συνών.
τῷ ἀνωμα.

Muffetto, οὐσ. ἄρ. ὁ ἄνω τὸ
μέτρον ἑξαπλῶν τὰ σπολίδια, καλῶ
λωπίσι, ἢ, κέσπερος.

Muffido, δα, ἑπ. καὶ

Muffu, συ, ἑπ. ὑρωτιῶν, κ.
μωυλισμῆτες.

Muggagine, οὐσ. θ. ὄρ. Mu-
cillagino.

Muggiamento, οὐσ. ἄρ. μω-
κῆλας, κ. μωγγισμα.

Muggianto, ἑπ. διγ. μωκῶ
μωος.

Muggiario, ἑπ. διγ. μωκῶ
μω, δρωματ, κ. μωγγίζω.

Muggio, οὐσ. ἄρ. μωκῶμωδ.
δρωματ κ. μωγγισμα, φωνὴ ὁ
ὄνιρ.

Muggiolato, ῥ. εὐθ. ὄρ. Μι-
golare.

Muggio, ῥ. εὐθ. ὄρ. Μιγ-
giato.

Muggito, οὐσ. ἄρ. ἑπ. Mig-
giamento.

Mughito, οὐσ. ἄρ. ἄνωος, ἢ
ἀνωμῆς.

Mugliaro ῥ. εὐθ. ὄρ. Mugolare.

Mugno, οὐσ. ἄρ. μωκῶμωδ.
κ. μωκῶς. || —, α, ἑπ. ὁ τοῦ
μώλου, μωκῶς.

Mugnare, ῥ. ἑν. ἀμύλω, κ.
ἀρωμα. || Μειώ, ἐλαττώ.

Mugnare, οὐσ. ἄρ. -rico οὐσ.
θ. ἀμολγός.

Mugolamento, οὐσ. ἄρ. ὄρ.

Mugolio,

Mugolare, ῥ. εὐθ. κωκῶ, κὶ
γανόζω ὡς τα κωιδία.

Mugolio, οὐσ. ἄρ. τὸ γαόγιμα
τῶν κωιδίων καὶ ἀλωπύκων, κω-
χλιάς.

Mula, οὐσ. θ. ἄμιονος, κ. μου-
λάρι, ἑπ. ἑξ. ἄρ. σιρτή, σιρτῶν
πικώται.

Mulachia, οὐσ. θ. πτηνῶν, ἢ
κέρων, κ. κωρόνα.

Mulachilajo, οὐσ. θ. πλῆθος
σρωτιῶν. || Ἄβρος, ἑθελοςία.

Mulagrine, οὐσ. θ. ἰσχυρογγω-
κωτόνη, ἐπιμωνή.

Mulattico, οὐσ. ἄρ. ἄμιονογῆς,
κ. μωκῶμωδ.

Mulanda, οὐσ. θ. ἄλετος, ἑ-
λεσμα, ἀλεσιτῆς.

Mulatto, οὐσ. ἄρ. (ὄπος) μι-
κρὸς ἄμιονος.

Mulatro, ἑπ. διγ. γυναικίος.

Mulinare, ῥ. εὐθ. ἀνακαλῶ,
ἀνιτίτω κατὰ νόον. ὄρ. Ραπα-
λιότα.

Mulinato, οὐσ. ἄρ. μωκῶμωδ.
κ. μωκῶμωδ.

Mulinello, οὐσ. ἄρ. (ὄπος) μι-
κρὸς μύλος, μωκῶς.

Mulinoso, ἄρ. μύλος, μωκῶν.

Mulo, οὐσ. ἄρ. ἄμιονος, κ. μου-
λάρι. || Νόδος.

Mulso, οὐσ. θ. καὶ -so, οὐσ. ἄρ.
ἑθρομῆ.

Mulso, οὐσ. ἄρ. ἑθρομῆ.

Multa, οὐσ. θ. πρῶσιμον.

Multato, τα, ἑπ. ὁ καταδικασθῶ
δύς εἰς πρῶσιμον.

Multicoano, ἐπ. διγ. Βοταν. πολυκαυλος.
 Multifido, da, ἐπ. πολιολιδής.
 Multifloro, το, ἐπ. πολυανθής.
 Multifloro, ἐπ. διγ. πολυμερροσ.
 Multilobato, τα, ἐπ. πολυλόβος.
 Multiloquacità, οὐσ. θ. πολυλογία, τὸ πολυλογεῖν.
 Multiloquio, οὐσ. ἀρ. συνών. τῷ ἀνωττω.
 Multilastro, ἐπ. διγ. γίτρον πολυτιγέ.
 Multimamma, οὐ. θ. πολύμαστος.
 Multiparta, ἐπ. θ. πολυτόκος.
 Multiplicamento, οὐσ. ἀρ. πολλαπλασμός, πολλαπλασιασμός.
 Multiplicare, ῥ. ἰν. πολλαπλασιάζω, πληθύνω συνών. τῷ Multiplicare.
 Multiplicatamente, ἐπιφ. πολλαπλασίως.
 Multiplicativo, να, ἐπ. πολλαπλασιαστικός.
 Multiplicato, οὐσ. ἀρ. πολλαπλασιασμός.
 Multiplicatore, οὐσ. ἀρ. ἀριθ. πολλαπλασιαστής.
 Moltiplicazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Multiplicamento.
 Moltiplico, ἐπ. διγ. πολλαπλασιάζω συνών. τῷ Moltiplicare.
 Moltiplicità, οὐσ. θ. πληθός.
 Moltiplico, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Multiplicamento.
 Moltiprio, τα, ἐπ. πολλαπλούς.

Multitudine, οὐσ. θ. Ὁρ. Mol. titudine.
 Multivalvo, να, ἐπ. πολυθύρις, ἐπί θαρτρύκων.
 Mulvoso, οὐτ. ἀρ. (ὅποι.) μηκρὸς ὑαλοσ.
 Mumia, οὐσ. θ. σῆμα τιγρυχημένον, διατηρούμενον πρὸς αἰώνων πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ κατ' ἐκτ. πᾶ. σκληρὸς σκληροθάλς, μομφα.
 Munificare, ῥ. ἰν. μεταβάλλω, μεταποιῶ εἰς μερίαν τριχιδό νεκρῶν. || —σι, ῥ. ἀντ. μεταρ. κατισογαῖται.
 Munificazione, οὐσ. θ. μεταποίησι σώματος εἰς μερίαν τριχιδό νεκρῶν.
 Mungere, ῥ. ἰν. Ὁρ. Mondare.
 Mundicia, οὐσ. θ. καθαριότης.
 Muneramento, οὐσ. ἀρ. τιμὴ.
 Munerato, ῥ. ἰν. ἀντομίζω.
 Munerazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Muneramento.
 Mungo, οὐσ. ἀρ. φέσλος ἐινδικός.
 Municipalo, ἐπ. διγ. δημοτικός, κοινός.
 Municipio, οὐτ. ἀρ. ἰσοκλήτη, ἰθαγενής.
 Municipio, οὐσ. ἀρ. ἰσοκλήτης πόλις.
 Municipento, ἐπ. διγ. μεγαλόδαρξ, ἐλευθέρως.
 Munificentamento, ἐπιφ. μεγαλοθύριος, ἐλευθέρως.
 Munificenza, οὐσ. θ. μεγαλο-

θύριος, μεγαλοθύρις, ἐλευθέρως.
 Munifico, να, ἐπ. μεγαλοθύριος.
 Muniero, ἐπ. διγ. ἰσοκλήτης.
 Monumento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Monumento.
 Muro, ῥ. ἰν. ἄχυρῶ τειχίζω, ἐξοδεύω, παρασκευάζω. || Φουλάτω.
 Munisterio καὶ -το, οὐσ. ἀρ. μεταστέρων, μονή, συνών. τῷ Monasterio.
 Muro, τα, ἐπ. ὄρων τι, παριστοιχισμένος || Ἐρωδιασμένος, ὄχυρομένος.
 Muroto, οὐσ. ἀρ. Ἐκκλ. μνηστήριον.
 Muroto, οὐσ. θ. Στρατ. προμήθεια τῶν ἀναγκαίων εἰς στρατὸν ἢ φρούριον, ἢ τοῦ πολέμου παρασκευή, πολεμοφόδιον, ἐφόδιον. || —la huoso, τροφαί.
 Muraloniero, οὐσ. ἀρ. Στρατ. τροφότης, ἀτάχτης, φρονετήτης.
 Muro, οὐσ. ἀρ. δῶρον, χερσίδα.
 Muro, τα, ἐπ. ἰσχυρός, ἐπὶ ἐπιπέδ.
 Muroscolo, οὐτ. ἀρ. (ὅποι.) μικρὸν δῶρον.
 Muroto, ῥ. ἰν. κινῶ, μετακινῶ. || —a roia, κινῶ εἰς οἰκίαν, συγγινῶ, πάθος ἀρπυγῶν, ἰσχυρῶ. || Ἀραιῶ. ἰλατῶ, ἀλλοτῶ. || ἰατρ. διαχωρῶ τὴν γαστήρα, κινῶ, ἐνεργῶ. || — ῥ. οὐδ. κινῶμαι. || Γεννῶμαι, καταγομαι κινῶμαι. || Ὀδοντοφυῶ. || Ποταπ. ἐλασάται. || —σι, ῥ. ἀντ.

κινῶμαι. || Ἀπέρχομαι, || Περίομαι.
 Muraccio, οὐσ. ἀρ. ἀραιῶν, τοῖχος ἀδελος, παλαιός.
 Muraglia, οὐσ. θ. τοῖχος ἢ τείχος.
 Muraglione, οὐσ. ἀρ. (μεγελ.) μέγας τοῖχος.
 Muralo, ἐπ. διγ. τειχιάς, ὁ τοῦ τείχους.
 Muramento, οὐσ. ἀρ. τοῖχος, οἰκοδομή.
 Murata, ῥ. ἰν. τοιχοποιῶ, κτίζω, οἰκοδομῶ, περιτελλίζω. || Φράττω, κλείω, κατακλείω. — una porta, una finestra, θόρον, παράθυρον κτλ. || Μύρω, καθιέρω. || Μύρα. ἀποκρύπτω. || —σι, ῥ. ἀντ. οἰκοδομῶμαι κτλ. || Μύρα. ἀποκρύπτωμαι.
 Murata, οὐσ. θ. πόρτος ἔξωστος. || Νεῦρ. τοῖχος.
 Murato, τα, ἐπ. ἀποδομημένος, τοιχοποιγημένος.
 Muratore, οὐσ. ἀρ. κτίστης, οἰκοδόμος.
 Muratorio, ἐπ. οἰκοδομητικός.
 Muroto, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀκρατορῶσας τὸν ἀντίχειρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ μὴ στρατεύσαι.
 Muroccido, da, ἐπ. ἀργός, ναυθός.
 Muroto, οὐτ. θ. ἰσχυρός ἢ μύρα, ἢ ἰσχυρός.
 Murotto, οὐσ. ἀρ. (ὅποι.) μύρα τοῖχος, τοῖχον.
 Muroto, οὐσ. θ. ἄλλω.
 Muroccido, οὐσ. θ. τίτanos θειοσός.

Muriatico, ἰκ. ἀρ. ὑδρωχλω-
μιαίς.

Muriolite, εὐσ. θ. τίτanos ἀν-
Ορακοῦχος.

Muricatio, τα, ἰκ. καρχησιδίς.

Muricosa, εὐσ. θ. σμῆρς λίθων,
ἐρείπει.

Muricio, εὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) ὄρ.
Murello.

Murico, εὐσ. θ. καρχηλις, ἢ ἀ-
ποββαίς.

Muro, εὐσ. ἀρ. τεῖχος, ἢ τοίχος
|| — d' uno citta, περιτειχισμένη,
Πολίς || Προακχών, προπύργιον

Murrobracii, εὐσ. ἀρ. μυρ-
ροβραίοι, μυρροβραίοι.

Musa, εὐσ. θ. μουσα. || ἢ ποι-
κτική, ποιήσις. || Ποικιλή. || Ἄλ-
λός. || Ἄλλων ὁμοίωμα.

Musacista, εὐσ. ἀρ. ψαφολό-
γος, ψαφοβίτης.

Musaeo, εὐσ. ἀρ. τεχνουργη-
μα ψαφιδωτῶν, τὸ ἐκ λιθαρίων ἢ
ξίλων ποικιλοχρόμων συκροτήμα.

Muscatano, εὐσ. ἀρ. μουσκά-
τanos, μουσκάτος. || ἢ ἀρ.
μουσκός.

Muscatano, εὐσ. ἀρ. ζῶον, ἢ
μουσκάτῃ.

Musardo, δα, ἰκ. ἐμπληκτός,
χάκας, κα. χέχας.

Musare, ῥ. εὐδ. χασκάζω, χά-
σκω, περισκοπῶ.

Musati, εὐσ. θ. ἢ τοῦ προ-
ώπου διαστρόφη, μορφομορῶς.

Muscalo καὶ sculato, τα, ἰκ.
εὐδός, ὁ μόνος μπερὶ γένος.

Muschio, εὐσ. ἀρ. μύχος. ||
Μύρον, μύρον.

Muschio, εὐσ. ἀρ. μύχος. ||
Μύρον, μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musco, εὐσ. ἀρ. μύχος, τὸ ἐρ-
ον ἢ μύρον.

Musicohele, ἰκ. διγ. συνών.
τῷ Musicohele.

Musico, εὐσ. καὶ ἰκ. μουσικός.

Musico, εὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) μι-
κρὸν βύχλιον, βύχλιον. || Μικρὰ τις
ἐγγυλίς.

Musio, εὐσ. ἀρ. τὸ πρόσωπον
τῶν ζῶων, βύχλιος. || Αἰσθητικὸς
ἐκτομῶς || —, κα, ἰκ. χασκάζ.

Musio, εὐσ. ἀρ. ὁ σφύρις παζουσα.

Musono, εὐσ. ἀρ. ὁ λέγων ἀ-
νεπίστα, κενόημων. || Ὁ σφύ-
ρις παζουσα ἢ μορφομορῶς. || Κεκα-
σμένος, βίσημα.

Musono, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Musono.

Musolino, εὐσ. θ. κα.

Musolo, εὐσ. ἀρ. θαμβασ-
μὸς, βίσημα.

Musachi, εὐσ. ἀρ. πλ. μύσος.

Mustala, εὐσ. ὁ ζῶον, ὁ λακί.

Mustellino, εὐσ. ἰκ. ἰκτινός.

Musulmano, εὐσ. ἀρ. μουσουλ-
μανός.

Muta, εὐσ. θ. ἀλλαγῆ, ἀνταλ-
λαγή. || Στελὴ ἐγγυλίς, κα.
ἀλλαγή. || ἢ πᾶν τῶν τεχνουργη-
μάτων. || — a quattro, a sei, τετ-
ρακτάκων, ἕξ ἑκπών. || Σειρὰ
ὄργανοῦ τῶν κωνῶν. || — a —, ἐν-
τάλαξ, ἀλλοιοδότης.

Mutabile, ἰκ. διγ. εὐμετάβο-
λος, μεταβλητός.

Mutabilità, εὐσ. θ. τὸ εὐμετά-
βλητον.

Mutabilmente, ἰκ. διγ. εὐμετα-
βλητως.

Mutamenti καὶ -logismo, ἰκ. διγ.
εὐμεταβλητως.

Mutamento, εὐσ. ἀρ. μεταβολή.

Mutanda, εὐσ. θ. πλεροπέρι-
λις, ἰσόθερακον.

Mutanza, εὐσ. θ. ἀλλαγῆ, με-
ταβολή.

Mutare, ῥ. ἰκ. ἀλλάσσω, ἀλ-
λοῖω, μεταποιῶ, μεταβάλλω, με-
τατίθημι, μεταφέρω. || —, ῥ. εὐδ.
καὶ -si, ῥ. αυτ. ἀλλοιοῦμαι, με-
τατινῶμαι κτλ. || Ἀλλάσσω τὰ
ὄρανα. || Ἀλλάσσω τὰ ἱερατεῖα.

Mutasto, τα, ἰκ. ἢ ἀλίγων ἀ-
λλοῖος.

Mutamento, ἰκ. διγ. μετ' ἀλ-
λοῦσμαι.

Mutato, εὐσ. ἀρ. ὁ ἀλλοῖος,
μεταβλητός.

Mutazione, εὐσ. θ. ὄρ. Mu-
tamento.

Mutabile, ἰκ. διγ. ὄρ. Mu-
tatione.

Mutezza, εὐσ. θ. κωφότης, ἀ-
φωνία.

Mutico, εὐσ. ἰκ. ποταμ. γυμνός.

Mutamento, εὐσ. ἀρ. ἀρρω-
τησμός.

Mutare, ῥ. ἰκ. ἀρρωτικίζω,
κολοῦθω.

Mutamento, ἰκ. περιτε-
κομήσις.

Mutamento, εὐσ. ἀρ. -rico,
εὐσ. θ. ἀρρωτικιστής.

Mutazione, εὐσ. θ. ὄρ. Mu-
tamento.

Mutalo, εὐσ. ἀρ. κοίτη τῶν ὄρ-
γων. || —, la, ἰκ. μίτολος, ἢ
μυρροβραίοις, κολοῦθός.

Muto, τα, εὐσ. καὶ ἰκ. ἄλαλος,

άφρωνος, θαυβός. || Σιωπηλός, ά-
τάραχος.

Mutolezza, εύσ. θ. άφρωνία.

Mutamento, έπ. άμοιβαίως.

Mutuo, ρ. έν. δανείζω χρή-
ματα έντόκως.

Mutuario, εύσ. άρ. ό δανειζό-
μενος επί τόκω.

Mutuaçione, εύσ. θ. έναλλαγή,
άμοιβαίότης.

Mutuo, ua, έπ. άμοιβαίως. || —
inseguantiamto, μέθοδος έλληνοδα-
κτική. || —, εύτ. άρ. Νομ. τó δά-
γειον.

Muzzo, za, έπ. έξύγκυς.

κυρ. πλ.) τόμπανον τὰ κρέμα-
λα. || Πίννη, κόβλος. || Πλακων-
τια τρυγανιστά.

Nacchorato, ρ. έν. κρεμδαλι-
ζω. || Ματαφ. ακώπιτω.

Nacchoroita, οσα. θ. (όποκ) και

Nacchorino, οσα. θρ. (όποκ) και
τομπάνιον. || Τομπανιστής.

Nadir, οσα. θρ. Δατρ. τὸ ὑπὲρ
τοῦ πύθου ἡμῶν σημείον τοῦ εὐ-
ρανοῦ κατὰ διάμετρον ἀντικείμε-
νον πρὸς τὸ μεσουρινιον σημείον,
ἐμφαίνον τοὺς πόλους τοῦ ὀρίζον-
τος, ναδίρ.

Najado, οσα. θ. ἀνάληξ ἡγρή-
θιας, ἡ ναίξας.

Nana, οσα. θ. νάνη, γυνὴ μι-
κροσωμος.

Nanetto, οσα. και έπ. (όποκ.)
συνών. τῷ Nanina.

Nansa, οσα. θ. ἀνθέρων.

Nanimo, οσα. θ. (όποκ.) μικρὰ νάνη.

Nanino, ηα, οσο. και έπ. (όποκ.)
μικρὸς νάνος.

Nanpa, οσα. θ. (λέξ. παιδ.)
νανέρισμα, βουκάλισμα.

Nano, οσα. και έπ. νάνος, μικρο-
σωμος. || Μικροφυτός, ἐπὶ φυτῶν.

Nanuzzo, οσα. θρ. (όποκ.) Ὁρ.

Nanino,

Napia, οσα. θ. φυτὸν, ἡ ναπία.

Napo, οσα. θρ. φυτὸν, ἡ βου-
νιας, εἶδος γογγύλης ταύτῃ τῷ
Napona.

Napollitano, οσα. θρ. ὁ τῆς Na-
πόλεως κάτοικος Napolitane.

Nappa, οσα. θ. μικρὸς βύσσας,
κόσμητος, κ. φούδα.

Nappello, οσα. θρ. φυτὸν, τὸ
ἄκόντιον.

Napiforme, έπ. διγ. γογγυ-
λαϊδής.

Nappo, οσα. θρ. ποτῆριον. ||
Νιπτόρ, κρατήρ, κ. γράβα. || Υ-

πηρίσιον.

Narbone, οσα. θρ. (μεγελ.) μέ-
γας βύσσας.

Naranciu, οσα. θ. Ὁρ. Arancia.

Narancio, οσα. θρ. Ὁρ. Arancio.

Narciso, οσα. θρ. ανθος, ὁ νάρ-
κισσος.

Narcotico, οσα, έπ. ναρκωτικὸς,
δυσωτιστός.

Narcotina, οσα. θ. Χημ. νερ-
κωτική.

Narido, οσα. θρ. φυτὸν, ὁ ναρ-
ιδιόταξος, ἡ νάρδος.

Nara, τι και ει, οσα. θ. πλ.
μυρτιάς, βύσσινος.

Narragone, οσα. θ. Ὁρ. Nar-
ragono.

Narramento, οσα. θρ. διήγησις.

Narrare, ρ. έν. διηγούμαι, λέ-
γει. ἔξισταρῶ.

Narrativa, οσα. θ. διήγησις.

Narrativamente, έπὶβ. διηγη-
ματικῶς.

Narrativo, ηα, έπ. διηγηματικὸς.

Narratozo, οσα. θρ. ὁ διηγούμενος.

Narratione, οσα. θ. Ὁρ. Nar-
ramento.

Nasulo, έπ. διγ. ἐπιβρίσιος.

Nastro, ρ. έν. διαφανόμεαι.

Nascia, οσα. θ. λόγος περὶ ἔτιδος.

Nascata, οσα. θ. τὸ διὰ τῆς ἔτιδος
κτίσιμα. || Ἰβρις, ἡ ἀποποίησης

Nascendo, έπ. διγ. ἀρτιγενής.

Nascenza, οσα. θ. γένεσις γίν-
ναισι. || Μεταφ. ἀρχή, καταγωγή.

|| Οἶδμα, παῖδιμα.

Nascere, ρ. οἶδ. γεννῶμαι, γί-
νομαι. || Φύομαι, ἀναἰδῶ. ἐπὶ φυ-
τῶν. || Διαβρῶν, ἐκ πυγάλου ἐπὶ
δύδων. || Ἀνακίλλω, ἀναφανόμεαι.

|| —, οσα. θρ. ἡ γέννησις.

Nascimento, οσα. θρ. γέννησις.

|| Ἦγος.

Nascità, οσα. θ. γέννησις, γί-
ναισι. || Καταγωγή, γένους.

Nascito, οσα. θρ. ὠροπόδιον.

Nasciuto, τα, έπ. Ὁρ. Nalo.

Nascondere, ρ. έν. ἀποκρύπτω,
ἀποκρύπτω. || —σι, ρ. έν. ταῦτο-

ἀκρύπτω.

Nascondolo, έπ. διγ. ὁ ἐπιτή-

θιος εἰς τὸ κρύπτειν, κρυπτήριος.

Nascondiglio, οσα. θρ. κρύ-
πτω, κρυπτήριον, κ. κρυψίωμα.

Nascondimento, οσα. θρ. κρύψις.

Nasconditore, οσα. θρ. -τίσιον,
οσα. θ. ὁ κρύπτων.

Nasconamento, έπὶβ. κρυφίως

λάθρα.

Nascosto, οσα, και -στο, τα, έπ.
κρυμμένος, ἀποκρυμμένος ἐπὶ
κλεμμάτων. || Di —, έκφρ. ἐπὶβ. ὁ-

ποκρυμμένος, κρυφίως.

Nasello, οσα. θρ. (όποκ.) μι-
κρὰ βίς, κ. μύτη, ἔντιον. || Σιμὸς,
μικρόβρις, κ. κροσσόμυτος. || Σι-

θριον τοῦ κλειθροῦ. || Ἰχθύς, ὁ
ὄνισκος.

Nasetto, οσα. θρ. (όποκ.) συ-
νάων. τῷ ἀνωτέρω.

N.

οσα. διγ. δέκατον
τέταρτον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.
|| —, ἐπιτακόμενον τῷ G μέλι-
στα ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξ. προσή-
ρτεται ὑψηλῶς εἰς τὸν Aquello, κτλ.
Nabissato, ρ. έν. βυθίζω, κα-
ταβυθίζω, καταποντίζω. || Ἐξολο-
θρεύω, καταστρέφω, ἀνατρέπω. ||
—σι, ρ. άνι. καταποντίζομαι. ||
Καταστρέφομαι. || Θουρδύομαι.
Nabisso, οσα. θρ. τάνος τῷ A-
bisso, ὁλον και Ninferno άντι In-
ferno.

Nacchero, οσα. θρ. και
Nacchera, οσα. θ. (έν χρῆσ.

Nasevolia, ἑπ. διγ. ὁ τῆς βινίας, κ. τῆς μύτης.
 Naso, εὐσ. ἄρ. ῥίς, κ. μύτη.
 Nasoso καὶ -tu, εὐσ. ἄρ. (μαγνή) γαλιάνη ῥίς, κ. μύτη.
 Nasotico, εὐσ. ἄρ. τῆς τούτσικας, τῶ ἀνωτέρῳ ἐπὶ χελεύς.
 Nasro, εὐσ. ἄρ. πηκιστῆρ, κ. τυλιγιάδι.
 Nassa, εὐσ. ὁ. Φαρακάλισθον τῶν ὀλιέων, κύριος ἢ κύριος.
 -Nasso, εὐσ. ἄρ. διανδροῦς, σμίλαξ.
 Nastroja, εὐσ. ὁ. ταινιοπλάσι.
 Nastroja, εὐσ. ὁ. κόμματα ἐκ ταινιών. || Ἄθροισμα ταινιών. || Ταινιοθήκη.
 Nastro, εὐσ. ἄρ. ταινία.
 Nasturino καὶ εἰο, εὐσ. ἄρ. φυτόν, τὸ οὐσὸν ἄριον.
 Nasuto, ἰα, ἑπ. ὁ ἔχων μακρὰν βίνα, κ. μύτην, μεγαλοβίος.
 Natato, εὐσ. ἄρ. γεννητοῖς. || Ἐὶ Χριστοῦ γεννα. || — ἑπ. διγ. γε νεώτερος πάτριος.
 Natallato, -io, ἑπ. γενεθλίος || —, εὐσ. ἢ γενεθλίος ἄρ. πα, τα γενεθλίος.
 Natato, β. εὐδ. κολυμβίω.
 Natativo, να, ἑπ. κολυμβητικὸς.
 Natatoro, εὐσ. ἄρ. -tricio, εὐσ. ὁ. κολυμβητής.
 Natatoria, εὐ. ὁ. κολυμβηθρα.
 Natioso, εὐσ. ὁ. (ἐν χρίστῳ) κυρ. πλ. τοῖ γλυτοῖ, κ. κολυμβήσια.
 Natiscalo, ἑπ. διγ. ἔ τῶν γλυτοῦ.
 Natiscio, ἰα, ἑπ. ὁ ἔχων μαγάλοιο γλυτοῦς, παχύγλυτος.
 Natioria, ἑπ. ταῦτὶ τῶ Ναυιο.

Nativamente, ἐπιρ. φυσικῶς, φυσικῶς.
 Natività, εὐσ. ὁ. γέννησις. || Ὁμοιοποιία.
 Nativo, να, ἑπ. ὁ γεννηθεὶς ποιε, γηγενεῖς. || Φυσικὸς. ἑμμετοῖς.
 Nato, εὐσ. ἄρ. τικόν, οὐκ || —, μετ. καὶ ἑπ. γηγενεῖς, γηγενεῖς.
 Nativico, εὐσ. ὁ. ἑδ. α.
 Natro, εὐσ. ἄρ. Χημ. νάτρο, ἄτρον.
 Natrolito, εὐσ. ὁ. ὁμοῦτον, ἐν τεσσάρους.
 Natra, εὐσ. ὁ. ἐμπαιρηθῆσαι, ἡ ἀγγεῖα. || Χαιροῦς ἀφαιεῖ || Ψάθης, κ. ψάθι.
 Natura, εὐσ. ὁ. φύσις. || Ἡ φυσικὴ κατάσταση τοῦ κελύφους. || Κοίσις εἶδος ἑξίς. || Οὐκ ἐν ἑν. || Τὰ γεννητικὰ ἴδια || Μερ. ἡ εἰκό.
 Naturale, ἑπ. διγ. φυσικὸς. || Ὁλόκληρος, ἀσπασθὲς ἐπὶ εἰκότων || Νόθος, εὐγενής. || Ἀπλοῦς, ἀλοῦς. || —, εὐσ. ἄρ. τὸ φυσικόν, ἢ φύσις, ἢ χαρακτῆρ. || Πρωτόθεν || Τα εἰδοῖ. || Γένος ἢ ἑγγύτης.
 Naturaleggiare, β. ἐν. παρὶς ἀτὰ φθόν.
 Naturalimento, ἐπιρ. φυσικῶς.
 Naturalizza, εὐσ. ὁ. τὸ φυσικόν, φυσικὴ ἰδιότης.
 Naturalismo, εὐσ. ἄρ. ἰατρ. φυσ. λόγος.
 Naturalista, εὐσ. ἄρ. φυσιογῶφος, φυσιολόγος. || Φυσιοκράτης.
 Naturalità, εὐσ. ὁ. φυσικὴ ἰδιότης, φύσις. || Πολιτογραφία, ἰθαγένεια.

Naturalizzare, β. ἐν. τὰυτὸ τῶ Naturalizzare. || —, Νομ. πο. λευγαφῶ.
 Naturalizzato, ἰα, ἑπ. πολιτογραφημένος, ἰθαγενής.
 Naturalizzazione, εὐσ. ὁ. πολιτογραφία.
 Naturalmento, ἐπιρ. φυσικῶς.
 Naturato, β. ἐν. μερῶν κατὰ τὴν φύσιν. || —σι, β. ἀντ. συνθεῖσαι, συνθετοῦμαι.
 Naturato, ἰα, ἑπ. φυσικὸς, ἑμμετοῖς.
 Naufragato, β. εὐδ. ναυαγῶς, κ. κηροδοσιακῆσικαι.
 Naufragio, εὐσ. ἄρ. ναυάγιον, ναυαγία.
 Naufrago, ἡ, ἑπ. ναυαγῆς.
 Naufragoso, να, ἑπ. ἐπικλιν. ὄνος, ναυθῆρας.
 Naufo, εὐσ. ἄρ. ναῦλος.
 Naumachia, εὐσ. ὁ. (ἀξ. ἑλλ.) νουμαχία.
 Nausa καὶ -sea, εὐσ. ὁ. διέλις ἐς ἡμεταν, ναυτία, ναυτία. || Ἄνδρα, ἀπέχθεια.
 Nauseabando, να, ἑπ. ἔνομος ἐ, ἡμετῶν, ναυτιῶν.
 Nauseamento, εὐσ. ἄρ. ναυτιῶς.
 Nauseante ἑπ. διγ. ναυτιῶδης.
 Nauseare, β. ἐν. ἐπιφέρω ναυτίαν, ἀνδιαν. || Ἀποσιτίφεται, βδύεται.
 Nauseativo, να, ἑπ. τὰυτὸ τῶ Nauseante.
 Nausoso, να, ἑπ. ναυτιῶδης, ἀνδής.

Nauta, εὐσ. ἄρ. (ἀξ. ἑλλ.) ναύτης.
 Nautica, εὐσ. ὁ. (ἀξ. ἑλλ.) ναυτικὴ.
 Nautico, να, ἑπ. καὶ εὐσ. ναυτικῶς.
 Nautilo, ἑπ. διγ. Ὁρ. Nautico. || —, εὐσ. ἄρ. μαλακίον, ὁ ναυτιῶς.
 Navale, ἑπ. διγ. Ὁρ. Nautico. || —, εὐσ. ἰο. ναύσταθμος, ναύριον.
 Navalastro, εὐσ. ἄρ. Ὁρ. Navichiero.
 Navarisco, να, ἑπ. ναυτικῶς.
 Navata, εὐσ. ὁ. φορτίον πλοίου, ναυτιόλημα, κ. παραβία. || Τεκτ. νάρθηξ, προ-όλιον.
 Navicabili, ἑπ. διγ. κλιῖμος, κλιῖτό.
 Navicamento, εὐσ. ἄρ. θαλασσοπορία, πλοῦς τὰυτὸ τῶ Ναυμαχισμο.
 Navicante, εὐσ. ἄρ. ναύτης, ναυτοκλιμένος.
 Navicare, β. εὐδ. διαπλέω, θαλασσοπορέω. || — con . . συμ-πλέω.
 Navicatore, εὐσ. ἄρ. θαλασσοπόρος.
 Navicazione, εὐσ. ὁ. Ὁρ. Navigiozione.
 Navicella, εὐσ. ὁ. (ὄποι.) μικρὸν πλοῖον, πλοῖριον, ἀκρίτιον, κάρβη. || Τεκτ. μικρὸς νάρθηξ.
 Navicellaio, εὐσ. ἄρ. πορθμεύς, λοιμοθῶρος.
 Navicellata, εὐσ. ὁ. φορτίον πλοιαρίου, ἀκρίτι.

Negoziate, ῥ. ἐν. ἐμπορεύματα, πραγματεύματα διαφόρα. || —, ὄσα, ἄρ. ἐμπορία, διαπραγματεύσιμα.

Negoziativo, να, ἐπ. ἐμπορικὸς, πραγματευτικὸς.

Negoziano, εὐτ. ἄρ. ἐπιθεσίαι, πραγματεία.

Negoziatore, ὄσα, ἄρ. ἐμπόρος κ. πραγματευτής. || Ἀνασταλάζοντες προσέτινος.

Negoziazione, εὐτ. θ. ἐμπορία, διαπραγματεύσιμα. || Διαχέρισις. || Μεταλλάξιμα.

Negozio, εὐτ. ἄρ. ἐμπόριον, ἐμπορία, γρηγορία. || Ἐπιχειρήσεις, ἔργον, διαπραγματεία. || Μίσθια.

Negozioso, σα, ἐπ. ἐπιμελής, ἔμπορος.

Negozioscio, εὐτ. ἄρ. (ὄποι.) μικρὸν τι ἐμπόριον.

Negruccio, εὐτ. ἄρ. ἄθλιος τις μαύρος ἐπὶ χεῖρας.

Negruggiare, εὐτ. ἄρ. κλίνας κερὲς τὸ μέλαν, μελανίζω.

Negrutto, τα, ἐπ. (ὄποι.) μελανόχρους, ὀρεινός.

Negruzza, εὐτ. θ. μελάνια.

Negrigono, εὐτ. θ. συνών. τῷ Naligono.

Negro, να, ἐπ. μέλας, μαύρος. || Ἀναίσιος. || —, ὄσα, ἄρ. τὸ μέλαν χρώμα. || Ἀλβιδόψ, μαυροῦσιος.

Negrifumo, εὐτ. ἄρ. αἰθάλη, λεγνός, κ. καπνιά.

Negromante, ὄσα, ἄρ. (λέξ. ἑλλ.) νεκρομάντης.

Negromantico, εα, ἐπ. ὁ τῆς νεκρομαντείας, νεκρομαντικὸς. || —, εὐτ. ἄρ. νεκρομαντεία.

Negromanzia, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) νεκρομαντεία.

Negrote, εὐτ. ἄρ. θ. Negrozza.

Nel, ἐπιφ. ἐρωτηματικόν.

Nel, (πρόθ. μετὰ τοῦ ἄρθρου) ἐν ταῖς . . .

Nelente, εὐτ. τῷ Niente.

Nel, (πρόθ. μετὰ τοῦ ἄρθ.) ἐν τῷ . . .

Nella, πρόθ. μετὰ τοῦ ἄρθ. ἐν τῇ . . .

Nella, (πρόθ. μετὰ τοῦ ἄρθ.) ἐν ταῖς . . .

Nelli, (πρόθ. μετὰ τοῦ ἄρθ.) ἐν ταῖς . . .

Nematocora, εὐτ. θ. ἔντομον, ὁ ναματωκερως.

Nemazouiti, εὐτ. ἄρ. πλ. ζυθοφια ἄγχιματικῆ.

Nemiliforo, να, ἐπ. ὀμφαλόφυτος, νεφελώδης.

Nemilo, εὐτ. ἄρ. ὀμφαλόφυτος. || Βροχὴ αἰφνηδία, ὑπερ. || Νεφέλη, νεφος. || Πλῆθος, στίβος στροφῶν.

Nemhoso, να, ἐπ. συνών. τῷ Nemilifero.

Nemica, εὐτ. ἄρ. ἐπιφ. ὀδύμη, δὲ ψεκῆς.

Nemicamente, ἐπιφ. ἐχθροῦς ταῦτα τῷ Nimitamente.

Nemico, εὐτ. ἄρ. θ. ἀπηνής, δεινός.

Nemico palmaso, ἐπιφ. ἐχθρικός, πολεμικός.

Nemico, εα, ἐπ. ἐχθρός, πολεμικός, ἑταίριος.

Nemico, εὐτ. θ. ἐχθρός.

Nemico, ἐπιφ. εὐτ. μετὰ, ὄσα.

Nemico, εὐτ. θ. νανήριον, βαυκαλίνα.

Nemico, εὐτ. ἄρ. καλός, φιλικός ἐπὶ τοῦ ὁμοῦτος, φιλικός. || Μικρὸν τεύχην ἄριστον ἔργον, ἄριστον πρὸς τὸν ἄριστον, μετὰ.

Nemico, εὐτ. ἄρ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nemico, εὐτ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἐπιφ. μετὰ τῆς ἄριστον, ἄριστος.

Nervello, εὐτ. ἀρ. (ὕπερ.) μι-
κρὸν νεῦρον, νεύριον.

Nervitudo, εὐσ. θ. Παθολ. ἢ τῶν
νεύρων φλόγῳσις.

Nervo, εὐσ. ἀρ. τὸ ἐπὶ τῶν Ne-
vro. || Essere di buon —, μεταφ.
εἰμι βουκόλιος.

Nervosamente, ἐπιφ. συνών. τῶ
Nervosamente.

Nervosità, εὐσ. θ. τὸ νευρώδες,
τὸ εὐνεύον.

Nervosa, εὐσ. ἐπ. ὄρ. Nervosio.

Nervosa, εὐσ. ἐπ. νευρώδες, ἰ-
σχυρὴς.

Nasciente, ἐπ. διγ. ἀναΐδης,
ἀγρίμυτος ἄβρυν.

Nascientemente, ἐπιφ. ἀναΐδης,
ἐν ἀναΐδι ἀφιδῶς.

Nascionza, εὐσ. ἀγνοία, ἀμάρτυα.

Nescio, -ia, ἐπ. ὄρ. Nesciente

Nespolà, εὐσ. θ. καρπὸς τοῦ με-
σπίλου.

Nespolo, εὐσ. ἀρ. δένδρον, ἢ
μειλίχιον.

Nessila, ἐπ. διγ. πλεῖστος.

Nessus, εὐσ. ἀρ. σύνδρακίς, οὐν-
δέσμοις, πλοκά.

Nessuno, οὐ, ἐπ. εὐδαίς, μη-
δὲς. || — cosa, εὐδὲν.

Nestajuola, εὐσ. θ. φωτῖσιον.

Nestara, ῥ. ἰν. αυῖόν. τῶν In-
nestariae.

Nesto, εὐσ. ἀρ. ἐμβλάς, ἐν-
θεμα, ἐγκέντρισμα.

Nettacessi, εὐσ. ἀρ. ὁ τοῦ ἀ-
παπάτους ἱκεμένων.

Nettamento, ἐπιφ. καθαρῶς.
|| Μεταφ. ἀκρινῶς, σαφῶς, ἵναρ-

γῶς, φανερῶς. || Διαφ. ἴδωμι, ἐξ-
τάς, ἐλευθερώς.

Nettamento, εὐσ. ἀρ. καθαρι-
σμοί, κάθαρσις, ἐκαθαίρωσις.

Nettissimi, εὐσ. ἀρ. καθήρι-
στικὸς τῶν ὑπερκατάτων, βρισητής.

Nettare, εὐσ. ἀρ. (ἐξ. ἐλλ. κ.)
νεκταρ.

Nettaro, ῥ. ἰν. καθαρῶς ἐκαθα-
ρῶσι καλλύμα. || — φ. εὐδαί, ῥυγι.

Nettativo, οὐ, ἐπ. ὁ καθαρῶς κα-
θαριστικὸς, βροχτικὸς ἐπὶ φρακτικῶν.

Nettatojo, εὐσ. ἀρ. ἀφάρκτικον

Nettatura, εὐσ. θ. κάθαρσις, ἰ-
σωτικὴ, καθαρῶς ἐκ τῶν κατῶν.

Nettizia, εὐσ. θ. καθαρῶς ἐκ
Netto, ἰα, ἐπ. καθαρῶς, ἀκλι-
δινος. || Μεταφ. ἀνωμαλῶς ἄνευ
εὐκρινῶς || Ταχῶς. || —, εὐσ. ἀρ.
τὸ καθάρην.

Neuno, οὐ, ἐπ. εὐδαίς.

Neuribico, οὐ, ἐπ. ἰν. νευρῶδες.

Neurittida, εὐσ. θ. Παθολ. εὐδαί
γῳσις τῶν νεύρων.

Neuroblaccia, εὐσ. θ. νύκτις
νευρῶδης.

Neutoni, εὐσ. θ. Παθολ. (ἐκ
τοῦ ἐλλ. κ.) ἢ τῶν νέων κήλησις.

Neurotico, ἐπ. ἀρ. (ἐκ τοῦ ἐλλ.
κ.) νευρῶδες ἐπὶ φαρμάκων.

Neutrale, ἐπ. διγ. εὐδαί, ῥυγι.

Neutralità, εὐσ. θ. εὐδαί, ῥυγι.

Neutralizzare, ῥ. ἰν. Χημ. εὐ-
δαί, ῥυγι.

Neutralmente, ἐπιφ. εὐδαί, ῥυγι.

Neutro, ἰα, ἐπ. ὄρ. Neutrale.

Nevajo καὶ -zio, ἢ -zco, εὐσ.
ἀρ. χιῶν καταπίπτουσα ἀβρῶσις.

|| Χειρῶν χιονοστιβῆς, νιφετοῦδες.
|| Νενο, ῥ. εὐδαί, τριτοπο, χιονοῖσις.

Neto, εὐσ. θ. χιῶν, νεφετός. ||
Μεταφ. ἠέρα λευκότης, τὸ χιονό-
μοιον. || Μεταφ. πολιοῦσις, γῆρας.

Nevicaro, ῥ. εὐσ. ὄρ. Nevote

Neveoso, οὐ, ἐπ. χιονώδης,
νιφετοῦδες.

Nevischio, εὐσ. ἀρ. καὶ

Nevichia, εὐσ. θ. μικρὸς νι-
φετός, ψακός.

Neto, εὐσ. ἀρ. καλῶς ἐπὶ τοῦ
δραματός.

Nevosità, εὐσ. θ. κατὰ τὸ χι-
ωῦδες.

Nevoso, εὐσ. ἐπ. (ὄρ. Nevicoso.

Nibilo, εὐσ. ἀρ. πετὰν ἱερα-
καρδὸς, ἢ λαίλαξ.

Nichia, εὐσ. θ. κατόμα θο-
λαῖον ἐν τῶν τοιγῶν, σπικὸς, παπῶς.

Nichiamento, εὐσ. ἀρ. γαγ-
γῳσις, διευκολυγία, μεταψασίσις.

Nicchiato, ῥ. εὐδαί, γαγῳσις, δι-
ευκολυγία, μεταψασίσις, μεταψασίσις.

Nicchiato, ῥ. εὐδαί, γαγῳσις, δι-
ευκολυγία, μεταψασίσις, μεταψασίσις.

Nicchiato, ῥ. εὐδαί, γαγῳσις, δι-
ευκολυγία, μεταψασίσις, μεταψασίσις.

Nicchio, εὐσ. ἀρ. κογγύλιον, ἢ
ορεκον. || Τὸ γυναικῆ ἰν. αὐδαί, ῥυγι.

Nicciola, εὐσ. ἀρ. χιῶν, ἢ γαλῆσις.

Niccolo, εὐσ. ἀρ. λίθος ἢ εὐδαί.

Nichilità, εὐσ. θ. εὐδαί, ῥυγι.

Nicissità, εὐσ. θ. ὄρ. Nicossità.

Niciziana, εὐσ. θ. εὐδαί, ῥυγι.

Niciziana, εὐσ. θ. εὐδαί, ῥυγι.

Niciziana, εὐσ. θ. εὐδαί, ῥυγι.

Nidiacera, εὐσ. θ. βλακῆσις,
εὐδαί.

Nidiana, εὐσ. θ. ὄρ. Nidata.

Nidificare, ῥ. εὐδαί, φουκῆσις, ἢ
πυλῶσις, ἢ κλισίωσις ἐπὶ πτηνῶν.

|| — κατ' ἐπ. κατοικῆσις.

Nido, εὐσ. ἀρ. φουκῆσις, νεοτοια,
καὶ οἱ νεοτοια εὐδαί. || — κατ' ἐπ. κα-
τοικῆσις, ἐδαί, ῥυγι.

Nidoro, εὐσ. ἀρ. φουκῆσις, νεοτοια

Niego, εὐσ. ἀρ. ἀργησις, ἢ
ἀργησις.

Nichero, ῥ. ἰν. κατόμα χιῶν-
μα θιά τῆς σπικῆς, σπικῆσις.

Nicello, εὐσ. ἀρ. σπικῆσις ἐπὶ
χρυσῶν.

Nicento, εὐσ. ἀρ. εὐδαί. || —,
ἐπιφ. εὐδαί, ῥυγι. || — affatto, εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentamento καὶ -mento,
ἐπιφ. καὶ εὐδαί, ῥυγι. ἢ εὐδαί, ἐν
εὐδαί, ἐν τοιοῦτι εὐδαί, ἢ εὐδαί,
ἢ μ' ἢ εὐδαί.

Nicentismo, εὐσ. ἀρ. φουκῆσις, εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

Nicentismo, ἐπιφ. (ὕπερ.) εὐ-
δαί, ῥυγι.

|| Πάπλος || Νήματα ἱπποκρινό-
ζον ἀλαζόν τι.

Nimbosa, σα, ἱπ. συνών. τῷ
Nimboso.

Nimicheante, ἱπ. διγ. πάλμας.

Nimicheato, ῥ. οὐδέγγρηται, μι-
σῶ. ἢ ἰσώταται.

Nimichevole, ἱπ. διγ. πολέ-
μιος ἐκοντίας

Nimichevolmente, ἐπίρ. πολε-
μίας, ἔχθρας.

Nimicitia, οὐτ. θ. ἔχθρα.

Nimico, σα, ἱπ. ὄρ. Νημισιο.

Nimistiaκλι-anza, οὐτ. θ. ἔχθρα.

Ninno, μι. ἢ. ταυτὸ τῷ Ninno.

Ninno, οὐσ. θ. Νησιό. καὶ Ζωολο-
γία.

Ninole, ἱπ. διγ. νομοτείας.

Ninofaci, ῥ. ἀντ. στυλιζομαι
νομοφικῶς, νομοφροσῶς.

Ninosa, οὐτ. θ. φρενὴ ἢ νομοφία.

Ninofaggiare, ῥ. οὐδ. κομφαίσο-
μαι ὡς νόμῳ, ἀκαίσομαι, κ. κη-
μαρῶνα. || Ζωολογία μεταφάσεως εἰς
νόμῳ, χρυσολογία.

Niniferio, οὐσ. ἀρ. ὁ φῆνης ὁ
κόλασις ταυτὸ τῷ Ninferio.

Ninifetta, οὐτ. θ. γυνή κομφή.

Ninna, οὐσ. θ. (λέξ. παιδ.) κη-
νάρισμα, βρακάλκιμα.

Ninnata, ῥ. ἰν. (λέξ. παιδ.) κη-
νάρισμα, βρακάλκιμα, βρακάλκιον.

Ninnavalla, οὐτ. θ. (ὅμοια) ἡ-
συχία πρὸς ἐποικισμὸν ἑθνῶν.

Ninnolara, ῥ. οὐδ. χρονοτριβῶ-
σις ἐκτετακτοσύνης, πικρία, ἀθύριον.

Ninnoia, οὐσ. ἀρ. λήρος μα-
ταισιλογία.

Nirolo, οὐσ. διγ. ἀνεπίε, ἡ-
νυφία.

Nirotella, οὐσ. ἀρ. (ὅμοια) κη-
νάρις ἀναψήσις.

Niruteimo, οὐσ. ἱπ. ὁ ἀνεπίε μου.

Nirulina, οὐσ. ῥ. (ὅμοια) κη-
νάρις ἀνεπίε, ἴτε υἱὸς τοῦ ἀνεπίε.

|| Νιγροντις.

Niroutismo, οὐσ. ἀρ. ἡ τῶν ἀ-
νεπίε τοῦ Πάπα τοῦ πρώτου ἱ-
ερατοῦ καὶ δυνάμειο κατα τὴν ἑρ-
χιδίαν, νεποτισμῶς.

Nirouti, οὐσ. ἡ μεγάλη καὶ
παραπλήξ ἐκείνη, ἀνεπίε, συνών.
τῷ Iniquità.

Niroutismo, ἐπίρ. μετ' ἑρ-
γῶν, νεποτισμῶς.

Niroutoso, σα, ἱπ. ἑργίλος.

Niroudare, ῥ. ἰν. Ο. Nas-
condere.

Nirouto, σα, ἱπ. οὐδεις συνών.
τῷ Nessuno.

Nirulo, σα, ἱπ. τριπλῆς, λαμπρῆς.

Nirora, οὐσ. ἀρ. στυλιζομαι,
λάμπρις.

Nirificazione, οὐσ. θ. Χημ.
νετροποίησης.

Niriro, ῥ. οὐδ. χρονοσῶ, κ. χη-
μαρτωσῶ.

Nirto, οὐσ. ἀρ. τὸ νίτρον.

Nirosità, οὐσ. θ. ἡ ἰδιότης τοῦ
νίτρου, τὸ νιτροπῆς.

Nirosa, σα, ἱπ. Χημ. νιτροπῆσις.

Niuo, σα, ἱπ. ὄρ. Nessuno.

Niveo, σα, ἱπ. χιονώδης, χι-
νὸλευκος.

No, ἐπίρ. ἀρηγῆ. οὐχί, ἐχί.

No —, ἀντ. ὄρ. Noi.

Nobile, ἱπ. διγ. ἐργονίς, εὐ-
καρδία. || Μεταφ. γυναικίς, ἡ-
μιόμοις, σεμνοπρεπῆς μεγαλο-
πρεπῆς.

Nobilemento, ἐπίρ. ὄρ. Nobil-
mente.

Nobilità, οὐτ. θ. ἐργονίς.

Nobilitate, ῥ. ἰν. ἔξουσιάζω. ||
— ἡ ἡ. ἰν. γίνομαι ἱπποκρινό-
ζον.

Nobilissimo, οὐτ. ἡ. ἰν. trice,
οὐτ. θ. ὁ ἔξουσιάζω.

Nobilissimo, ἐπίρ. ἐργονίς, με-
γαλοπρεπῆς.

Nobiltà καὶ ἰσθα, οὐσ. θ. ἐρ-
γονίς, γενναίότης ἀγαθότης. ||
—, περὶ ἀπὸ τοῦ εὐγενεῖς, εὐ ἐρ-
γονίς, εὐ ἱπποκρινόζον.

Nobile, οὐσ. θ. ἀρετῶν, κλειδί-
οις τῶν δικαίων. || ἢ τοῦ τίτου
κύριου. || ἡμιτὴν δαιμονίου.

Nocella, οὐσ. θ. λεπτοκάρυον
χλωρῆν.

Nocchiera κα-ερα, οὐσ. ἀρ. Ναυτ.
προστατήρ.

Nocchio, οὐσ. ἰσ. ἕλος, ῥίχες
διδυμοῦ. || —, κτλ. πορθηκῶς.

Nocchioso καὶ σα, -οισο. σα,
ἱπ. ἡ ἰσθῶς, γενετώδης.

Nocciolo, οὐσ. ἱπ. κόκκος, πυ-
ρήν, κ. καυκώσι καρπού. || Φυ-
τὸν διώκουσιν. || ὄνομα παιδιᾶς.

Nocciolato, ἱα, ἱπ. ὁ ἔχων πυ-
ρήνα, πυρηνώδης.

Nocciola, οὐσ. θ. λεπτοκάρυον.

Nocciolo, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἡ
λεπτοκάρυον. || ἰσθῶς ἡμίονος.

Nocce, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἡ κα-
ρῦ, κ. καρυδιά. || — οὐσ. θ. κά-
μικρον βρόχος.

— ὁσὶ ῥιπῶς;
το σφουδι, ὁ ἀσφάλας (τοῦ ποδῆς).

Nocella, οὐσ. θ. λεπτοκάρυον.

Nocellata, οὐσ. θ. πλακούντιον
ἐκ μαλίας καὶ ἀνυγδάλων.

Nocetosuada, οὐσ. θ. κόμακον,
μοσχολάρυον.

Nocento, ἱπ. διγ. ἐπιβλαβῆς;
|| ἔνοχος, παραίτοις.

Nocentino, οὐσ. ἱπ. βρέφος ἰσθα-
τον, τὸ ἐβραστῶν.

Nocenza καὶ -zia, οὐσ. θ. ἐ-
νοχή, κτίσις.

Nocera, ῥουθ. ἐλάττω συνών
τῷ Nocerato.

Nocera, ἱπ. διγ. ἐπιβλαβῆς,
ἐπιζήμιος.

Nocivolante, ἐπίρ. ἐπιβλαβῶς

Nocifero, σα, ἱπ. βλαβερῶς.

Nocimento, οὐσ. ἀρ. ἐλάττω, κα-
κῶν, ζημία.

Nocino, σα, ἱπ. καρῖνος κη
καρυδιανός. || Lingua — μεταφ.
κακὴ γλῶσσα.

Nocitivo, να, ἱπ. τὰυτὸ τῷ
Nocifero.

Nocivora, οὐσ. ἀρ. -trice, οὐσ.
θ. ἡ βλαπτικῶν.

Nocivo, να, ἱπ. ἐπιβλαβῆς, λυ-
μαντικῶς.

Nocumento, οὐσ. ἀρ. ἐλάττω, ζημία.

Nodolo, οὐσ. ἀρ. ἀρθρον, συ-
νεμαρτυῆ.

Nodoso, σα, καὶ -uto, ἱα,
ἱπ. ὄρ. Nocchioso.

Nodino, οὐσ. ἀρ. (ὅμοια) κόμα-
κος τεταίας, κτλ. μικρὸν ἄμμο-
μικρον βρόχος.

Nodo, οὐσ. ἄρ. δευδός, κήρυξ, ξίμα, πλακή, ἑρξός, ἀηλία. || Μεταφ. δυσχερεία, δυσκολία, τὸ πολύπλοκον, τὸ δυσχερές, τὸ δύσκολον.
 Nodoso, εἰς ἑπ. δ' ἄδης, δ' ἰω- τὸς ἡνωτιόδη. Ὁρ. Νούσοσ.
 Nodosità, οὐσ. θ. τὸ δ' ἄδης ἑξ- λου, πολυξία.
 Nodoso, εἰς, δ' ἄδης, γογγύ- δης. || Μεταφ. δυσχερές, πολύπλο- κος, δύσκολος.
 Nodrice, οὐσ. θ. τροφός, τίθη, τίτις, κ. θυξάστρα.
 Nodritore, οὐσ. ἄρ. τροφή κορίως καὶ μεταφ.
 Nodrito, εἰς ἑν. τρέξω.
 Nodritore, οὐσ. ἄρ. ἰαίεσ, οὐσ. θ. τροφός.
 Nodritura, οὐσ. θ. τροφή, τὸστίον.
 Nodulo, οὐσ. ἄρ. (ὄσκη.) Ὁρ.
 Nodino.
 Noi, ἄντ. πρ. πλ. ἡμεῖς, ἡμεῖς.
 Noja, οὐσ. θ. ἀντα, ἀντία, ἄ χός. || Venire —, ἀπαρίσκει. || Συμφερά, ταράχῃ. || —, πλ. ὄ- βραι, λειδωραί.
 Nojauto, ἑπ. διγ. ἀπαχθής, ὀ- χληρός.
 Nojaro, ῥ. ἑν. ἀνω, ἀνδία.
 Nojenolo, ἑπ. διγ. ἀπαχθής. ἄχληρός.
 Nojassamento, ἐπιφ. ἀπαχθής, ἀνταρής, ἄχληρός.
 Nojoità, οὐσ. θ. τὸ ἀνταρὲν, τὸ ἀπδία.
 Nojoso, εἰς, ἑπ. ἀνταρής, ὀ- χληρός.

Noleggiante, οὐσ. ἑπ. ναυλιτής.
 Noleggiare, ῥ. οὐδ. ναυλιῶ ναυ- λουσι.
 Noleggiatore, οὐσ. ἄρ. ουνιόν, τῶ Noleggiante.
 Noleggio, οὐσ. ἄρ. ναυλός, ναύ- λωσις.
 Nomaro, ῥ. ἑν. ἀναρχία, καλῶ.
 Nomatamento, ἐπιφ. ἀναρχοσι- κορίας, ἐξωξ.
 Nomato, ἑπ. ἑπ. ἀναρχοσις, περιφρασις.
 Nome, οὐσ. ἄρ. ὄνομα. || Μεταφ. φήμη κλέος, δέξω.
 Nomenclatore, οὐσ. ἄρ. ἀναρχο- τατίτης, ἀναρχοσις.
 Nomenclatura, οὐσ. ἑπ. ἀναρχοσι- σία ἀναρχοσις, τὸ ἀναρχοσιόν.
 Nominabile, ἑπ. διγ. ἀναρχοσις.
 Nominabile, ἑπ. διγ. ἀναρχοσις.
 Nomina, οὐσ. θ. ἀναρχοσις, ἀνα- γόρσις.
 Nominanza, οὐσ. θ. Ὁρ. Nomn.
 Nominato, ῥ. ἑπ. ἀναρχοσις, κα- λῶ. ἢ ἀναρχοσις, ὄρξω.
 Nominotamento, ἐπιφ. ἀναρχο- σίς ἄρξω.
 Nominativo, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. ἄ- ναρχοσις πῶσις.
 Nominato, ἑπ. ἑπ. ἀναρχοσις, περιφρασις, πολυδύλλητος.
 Nominatore, οὐσ. ἄρ. ἀναρχο- σίς, ἢ ἀναρχοσιών, διεπίων εἰς ἀρχόν.
 Nominazione, οὐσ. θ. ἀναρχοσις.
 Nomisma, οὐσ. ἄρ. ἀναρχοσις- σίμων.
 Non, ἐπιφ. ἄρ. οὐχ, ὄχι, μή

Non, οὐσ. θ. ἀντάτῃ ἄρξ' ἄ- κολυβία.
 Nonagenario, ἑπ. ἑπ. ἑνεννη- κοντούτης.
 Noncho, ἐπιφ. οὐ μόνον, ἔν καὶ ὄχι ἡμεῖς.
 Non cho altro, ἐπιφ. τοῦτέ- χητον.
 Noncorrispondenza, οὐσ. θ. ἀναρχοσις.
 Noncurante, ἑπ. διγ. ἀμελή, ναχλῆς, βόλλωσις.
 Noncuranza, οὐσ. θ. ἀμέλεια, ναχλῆσις, βόλλωσις.
 Nondimano καὶ -dimano, ἄ- πῃ, καὶ ἑμῶς, ἀλλ' ἑμῶς ἐν- τούτοις.
 Non dormire, οὐσ. ἄρ. πλ. ἀν- πῆς ὄσπηθ.
 Nonesurezzio, οὐσ. ἄρ. ἀγο- μωσις.
 Non forse, σὺνδ. ἴνα μὴ.
 Nonna, οὐσ. θ. προμάτωρ, με- γαλοῦ ἄρξω, κ. κυρῶσα.
 Nonnamento, ἑπ. διγ. ἀν- ταρής.
 Nonnaturale, ἑπ. διγ. ὀ μὴ φυ- σικῆς, ἐπῶσις.
 Nonno, οὐσ. ἄρ. πᾶππος.
 Nonnecio, οὐσ. ἄρ. (ὄσκη.) μικρῆς πᾶππος, παππιδιον.
 Nonnulla, οὐσ. θ. οὐδὲν, χανδίν.
 Nonno, πρ. ἑπ. ἑννατος.
 Nonostantichè, σὺνδ. si καὶ πῆλον ἔτι.
 Nonna, οὐσ. θ. κωνών, γυνάμων ἄηλια.
 Noria, οὐσ. ἄρ. ἄρξω, βραβῆς.

Nosco, ἄντων. (μετὰ προθ.) με- ἴδ' ἡμῶν.
 Nostragrafia, οὐσ. θ. (ἐκ τῶ ἑλ- λην.) νοσηγραφία.
 Nostalgia, οὐσ. θ. (ἐξ ἑλ- λην.) νοσταλγία.
 Nostrale, ἑπ. καὶ οὐσ. διγ. ἑ ἐκ τοῦ τόπου ἡμῶν, ἡμεδαπῆς.
 Nostramento, ἐπιφ. κατ' ἡμῶς ὡς ἐν ἡμῶν.
 Nostrano, ἑπ. ἑπ. ἡμεδαπῆς Ὁρ. Nostrale.
 Nostro, ἑπ. ἄντ. ἡμετέρος, καὶ ἡμεῖς ἡμῶς.
 Nostromo, οὐσ. ἄρ. Ναυτ. ναύ- κληρος.
 Nota, οὐσ. θ. σημείωσις, παρ- τήρησις, ἡβλίον, ὄσκησις. || Στίγμα, κηλίς, ἀναρχοσις. || Μουσε- φωνή, ἀρξω' ὄσκησις μουσικῆς.
 Notabile, ἑπ. διγ. ἀναρχοσις, ἀ- πικανής, ἀξίολογος. || —, οὐσ. πῆ- σι προύχοντες, οἱ προκρίται.
 Notabilmente, ἐπιφ. ἀπῶσις, ἀπικανής, ἀξίολογος. || Ἐναρχοσις.
 Notabilità, οὐσ. θ. ἀπῶσις, ἀπικανής.
 Notajo, οὐσ. ἄρ. ἀναρχοσις, ἀ- πικανής.
 Notamento, ἐπιφ. ἀπῶσις, ἀπικανής, ἀξίολογος. || Κολύμβησις. || Κολύμβησις.
 Notando, εἰς, ἑπ. ἀξίολογος, ἀπῶσις.
 Notatamente, ἐπιφ. ἀναρχοσις τούτῃ τῶ Notamento.
 Notaro, ῥ. ἑν. ἀπῶσις, γράφω, ἀπῶσις. || Σκοπῶ, ἀπῶσις. || Δοξῶ

φρησίν. || —, β. εὐδ. κολυμβῶ, νή-
χρημαί· ἐπιπλέω. ἐπιπλείζω.
Notarius, οἶα, ἐπ. συμβολαιο-
γραφικός.
Notariato, οἶα, ἀρ. ὄρ. Noturia
Notamentó, ἐπίβ. ταύτῃ τῷ
Notamento.
Notativo, να, ἐπ. κολυμβητικός.
Notaro, οἶα, ἀρ. ὄρ. Notaju.
Notatojo, οἶα, ἀρ. ἢ γκαϊκὴ κύ-
σσις τῶν ἐχθῶν.
Notatore, οἶα, ἀρ. -trico, οἶα, θ.
κολυμβητής.
Notaura, οἶα, θ. κολυμβήμα,
κολυμβήματα.
Notazione, οἶα, θ. σημειώσεις,
ἐπισημώσεις. || Μουσ. ἢ παρα-
σημαστική. || τὰ ἐπὶ τῶν ἐπιση-
μωμένων σημεία περὶ τῆς τιμῆς
ἐκάστου.
Notarella, οἶα, θ. σφάλμα, σημει-
ώμα.
Notaria, οἶα, θ. συμβολαιογρα-
φεῖον.
Notavolo, ἐπ. διγ. ὄρ. No-
tabila
Notificazione, οἶα, ἀρ. ὄρ.
Notificazione.
Notificare, β. ἐν. κοινοποιῶ,
γνωστοποιῶ.
Notificatore, οἶα, ἀρ. ὁ κοινο-
ποιῶν
Notificazioni, οἶα, θ. γνωστο-
ποιήσεις, κοινοποιήσεις, δηλώσεις,
μήνυσις, καὶ αὐτὸ τὸ τῆς δηλώ-
σεως ἔγγραφο.
Notizia, οἶα, θ. εἰδήσις, πλη-
ροσοφία· γέννησις, || Ἐλαχίσ.

Notiziare, β. οἶα, εἰδέναι,
πληροσοφῶ.
Notiziella, οἶα, θ. (ὕποκ.) μι-
κρά γέννησις, μικρά εἰδήσις.
Notia, οἶα, ἀρ. ὄρ. —, τα,
ἐπ. γνωστός, ἄνευ μέρους.
Notomia, οἶα, θ. ὄρ. Anatomia.
Notomista, οἶα, ἀρ. ὄρ. Ana-
tomista.
Notomizzaro, β. ἐν. ἀνατέμνω.
Notoriamente, ἐπίβ. προδήλιος,
προφανῶς.
Notorietà, οἶα, θ. τὸ προδῆλον,
τὸ προφανές.
Notorio, τία, ἐπ. προδῆλιος,
προφανῶς.
Notoso, να, ἐπ. μεμολομημένος,
μυητός.
Notrica, β. ἐν. ταύτῃ τῷ Nu-
triro.
Notambula lu, ἐπ. νυκτερινὸς.
Notare, β. οἶα, τριτοπαραγενεῖα
οἶα, κ. νεογενεῖα.
Notata, οἶα, θ. νεογενεῖα, κ.
νεογέννησις.
Notto, οἶα, θ. ἢ οἶα, κ. νεογε-
νήσις. || Συμπόσιος, ἀμύβημα.
Notteimpo, ἐπίβ. νύκτωρ, δὲ
νεότερος, τῆν νύκτα.
Nottiluco na, ἐπ. νεοκτισμένος.
Nottiludiu, οἶα, θ. νεοκτιστὴς
νεοκτιστὴρ.
Nottingago, να, ἐπ. ὁ περιτριβό-
μενος τῆν νύκτα ἐξω τῆς οἰκίας,
νεοκτιστὴρ.
Notiola, οἶα, θ. νεογενεῖα, καὶ
πτηνὸν ἐμώμενον. || Μάνδαλος ἐξ-
ηλιγας.

Notissimo, οἶα, θ. ὄρ. Notista.
Nottolo, οἶα, ἀρ. ὄρ. Nottola
Nottolano, οἶα, ἀρ. ταύτῃ τῷ
Notifrago.
Notte, οἶα, θ. πτηνὸν ἢ γλαυῖς.
Notula, οἶα, θ. (ὕποκ.) μικρὴ
σημείωσις.
Noturno, να, ἐπ. νεογενεῖα.
Notulo, ἐπ. διγ. γὰ ἄσκαρ-
ται πρὸ πολλῶν νεοκτι-
σμάτων.
Notumente, ἐπίβ. νεοκτι-
σμάτων, τῷ Notumento.
Notante, ἐπ. ἐνεγγίνοντα.
Notantissimo, οἶα, θ. ἐνεγγίνοντάς.
Notantissimo, να, ἐπ. ἐνεγ-
γίνοντάς.
Notarza, οἶα, θ. οἶα, τῷ Notia.
Notaro, β. οἶα, νεοκτιστὴρ. ||
—, β. ἐν. ἀνεγίνοντάς τῷ Ri-
notaro.
Notastro, τα, ἐπ. τιστὸ τῷ Notano.
Notaturo, β. ἐν. ὁ νεοκτιστὴρ,
νεοκτιστὴρ, νεοκτιστὴρ.
Notazione, οἶα, θ. ἀνεγίνωσις.
Notte, οἶα, ἀρ. ἐνεγίνωσις, ὁ ἀριθ-
μὸς ἐνεγίνωσις.
Novella, οἶα, θ. ἀγγελία εἰ-
ρήσις, ἀνεγίνωσις, γέννησις. ||
ἀγγεῖα, μύθος, μυθολογία. ||
ἀκίβητις, ὁμολογία. || —, πλ. Νομ-
αί νεοκτι.
Novellaccia, οἶα, θ. εἰδήσις,
τι· εἰδία ἐπὶ γλαυῖς.
Novellamento, ἐπίβ. ὄρ. No-
tamento.
Novallamento, οἶα, ἀρ. διγ-
γνῶσις μύθων
Novelaro, β. οἶα, διγγοῦμαι μύ-

θῶς, μυθολογῶ. || Νομολεγιῶ, φλο-
αζῶ. || —σι, θ. ἀνεγίνωσις.
Novellato, οἶα, θ. διήγησις, μύθος.
Novellatore, οἶα, ἀρ. -trico,
οἶα, θ. μυθολόγος μυθολογῶν.
Novellata, οἶα, θ. (ὕποκ.) μι-
κρὴ μύθος, μυστήριον, διήγημα-
τιῶν ἀγγεῖα.
Novellere καὶ -ta, οἶα, ἀρ.
(ἢ Novellatore.
Novellia, οἶα, θ. (ὕποκ.) συ-
νῶν τῷ Novellata.
Novellista, οἶα, θ. νεοκτι-
σμάτων, νεοκτιστὴρ, νεοκτιστὴρ.
Novellista, οἶα, ἀρ. ὁ νεοκτι-
σμάτων καὶ ἐνεγγίνων πᾶν ἢ νεοκτι-
σμάτων ἢ λατρεῖων λόγους, λαγο-
ποιῶν. ὄρ. Novellista. || οἶα, εἰδία.
Novellizia, οἶα, θ. εἰ ἀπαραῖ-
|| Κεκοῖα πρωτογενεῖα, ἀνεγ-
γίνωσις.
Novello, τα, ἐπ. νέος ὁ νέος, ὁ
παρῶν, ὁ ἀνεγίνωσις. || Νεογενεῖα
—, τὸ ἐπ. κ. ἢ ἐνεγίνωσις.
Novellozza, οἶα, θ. διήγησις
νεοκτι.
Novellaccia, οἶα, θ. (ὕποκ.) ὄρ.
Novellita.
Novellire, οἶα, ἀρ. μὴν ὁ Νο-
μολογῶ.
Novembris, οἶα, ἀρ. συνῶν.
τῷ Novembris.
Novena, οἶα, θ. ἐνεγίνωσις ἡμέρας,
δέκασις πρὸς ἄνευ ἐνεγίνωσις, ἐνε-
γίνωσις.
Novennatio, ἐπ. ὁ συνιστάμενος
ἐπὶ ἐνεγίνωσις.
Novennio, οἶα, ἀρ. ἐνεγίνωσις,

Noverato, ῥ. ἰν. ἀριθμῶν.
 Noveratore, ῥ. ἰν. ἀρ. trice, οὐδ. θ. ῥ. ἀριθμῶν, ἕλλως τε Annoveratore
 Noverazione, οὐδ. θ. ἀριθμῶν, οἱ ἄλλως τε Annoveramento.
 Novena, οὐδ. ἀρ. ἀριθμῶν, ἕλλως τε Numero.
 Novissimo, μα, ἑπ. ἄνωτος.
 Novilano, οὐδ. ἀρ. νέα καὶ ἰ. ν. νεοκνήν.
 Novissimo, ἰαῖβ. προσφάτος, τελευταῖον.
 Novissimo, α, ἑπ. ἄνωτῶτατος, πρόσφατος. || —, οὐδ. ἀρ. ἕκκληθ. ἄνατος, ἡ κρίσις.
 Novità καὶ -de, οὐδ. θ. νεοπεριστάς, καινοτομία, νεοφανές τι.
 Noviziato, οὐδ. ἀρ. δοκιμασία, πρωτοπειρία.
 Novizio, οὐδ. ἀρ. —ια, οὐδ. θ. δοκιμῶν, μοναχός. || —, ἰα, ἑπ. τὰν τῶν μονῶν. || Μεταφ. πρωτόπειρος.
 Noviziato, ῥ. ἰν. θ. συνών. τῷ Nozione.
 Novo, γα, ἑπ. τὰν τῷ Nuovo.
 Nozione, γνῶσις πράγματος.
 Nozze, οὐδ. θ. πλο γάμος, συνοικέσιον. || Γάμος τελευτῆ συνοικέσιον ἢ τῷ γάμῳ.
 Nazzareno, μα, ἑπ. γαμήλιος.
 Nube, οὐδ. θ. νεφέλη, νέφος. || Πλάθος, στίχος ἕλεος.
 Nubifugo, γα, ἑπ. ἡ διαλύων τὰ νέφη, νεφελοδιώτης.
 Nubigoni ἑπ. πλ. νεφελογονεῖς, ἐπὶ πτανῶν.
 Nubilo, ἰα, διγ. ὁ ἐν ἄρῃ γάμου, ἀμαρτία, ἐπιγάμος.

Nubillo, οὐδ. θ. τὸ νεφελώδες, σκοτασμαίς.
 Nubilo, ἰα, ἑπ. ζεφύρος, νεο νεφελῶδες σκοταίνος.
 Nubiloso, κα, ἑπ. συνών. τῷ ἄνωτερον.
 Nuce, οὐδ. θ. ἰσὺν, οὐγγύη, κ. οὐρίκος. || ἢ ῥαχιαία ἀκνήνη.
 Nuculatio, οὐδ. ἀρ. καρπὸς πορρωτότης.
 Nudamento, ἰαῖβ. γυμνῶς καὶ μεταφ. ἀφελῶς, ἀνακεκλιτομῆτος, ἀπίως.
 Nudato, ῥ. ἰν. γυμνῶς, ἐκθῆς, καὶ καὶ μεταφ.
 Nudato, ῥ. ἰν. γυμνῶς || Μεταφ. πένος, ἄσπερος.
 Nudità, οὐδ. θ. γυμνότης, γυμνωσις. || Ζωγράφ. τὸ γυμνὸν εἰκόνα.
 Nudo, μα, ἑπ. γυμνῶς, ἀκλήρωτος. || —, οὐδ. ἀρ. τὰν τῷ Nudità.
 Nutrimento, οὐδ. ἀρ. τροφή.
 Nutrito, ῥ. ἰν. τρέφω συνών. τῷ Nutricare.
 Nutritore, οὐδ. ἀρ. -trice, οὐδ. θ. τρέφει, τρέφω.
 Nutritura, οὐδ. θ. ὄρ. Nutrimento ἢ Nutrimento.
 Nugo, οὐδ. θ. (ἢ γρῖς. καὶ πλ.) φλυαρία, ληρωδία, τὰ ἐπιστοιῶν, ἀκαρπία.
 Rugazione, οὐδ. θ. λῆρος, μὴ κρῆν καὶ εὐτελής τι.
 Rugola, οὐδ. θ. νεφέλη, νέφος.
 Rugosità, οὐδ. θ. σκοτία, τὸ συννεφώδες.
 Rugosità, ἑα, ἑπ. συννεφώδης.
 Nulla, οὐδ. ἀρ. οὐδὲν, μηδὲν.

Nolladimento, ἰαῖβ. καὶ ὅμως, ἄλλ' ὅμως.
 Nulla più ἐπιφ. οὐδὲν ἐπέκεινα, οὐδὲν πλέον, οὐδέποτε.
 Numo, οὐδ. ἀρ. θεότης.
 Nullozza, οὐδ. θ. οὐδέναια, τὸ μηδὲν.
 Nullità οὐδ. ἀκυρότης δικαιοσύνης ἢ γρηγορίου ἢ συμβολαίου.
 Nullo, ἰα, ἑπ. καὶ οὐδ. οὐδέτις, μηδὲς.
 Numerabile, ἑπ. διγ. ἀριθμητός.
 Numerato, ἑπ. διγ. ἀριθμητικός.
 Numeramento, ἰαῖβ. ἀριθμητικός.
 Numerato, ῥ. ἰν. ἀριθμῶν, ἡ περιφράσις.
 Numerario, α, ἑπ. νόμισμα ἢ ἀριθμητικός, ἐπὶ ἀξίας. || —, οὐδ. ἀρ. ἀριθμοῖον, χρηματικό, νομισματικό.
 Numerativo, γα, ἑπ. ἀριθμητικός.
 Numeratore, οὐδ. ἀρ. -trice, οὐδ. θ. ἢ ἀριθμῶν ἀριθμητής.
 Numerazione, οὐδ. θ. ἀριθμησις.
 Numericamento, ἰαῖβ. ἀριθμητικός.
 Numerico, κα, ἑπ. ὄρ. Numero γαῖνο.
 Numero, οὐδ. ἀρ. ἀριθμῶν ποσότης, πλῆθος.
 Numerosamento, ἰαῖβ. πολυαριθμῶς.
 Numerosità, οὐδ. θ. τὸ πολυαριθμῶν.
 Numeroso, θ, ἑπ. πολυαριθμῶς.
 Numismatico, κα, ἑπ. νομι-

ματικῶς. || — οὐδ. νομισματολόγος.
 Nunciato, ῥ. ἰν. ὄρ. Annunziato.
 Nuncupativamente, ἰαῖβ. ἀνομοσύνῃ.
 Nuncupativo, γα, ἑπ. ἀνομοσύνῃς προσφώνος. Testamento—; διεθνήκη προσφώνη.
 Nuncupazione, οὐδ. θ. ἐθέματα προσφώνησις.
 Nunzio, ῥ. ἰν. συνών. τῷ Nunciato.
 Nunziato, οὐδ. ἀρ. καὶ
 Nunziatura, οὐδ. θ. κρισιμὰ τοῦ Πάπα.
 Nunziatione, οὐδ. θ. ἀγγελία.
 Nunzio καὶ -cio, οὐδ. ἀρ. πρὸς τοῦ Πάπα.
 Nuotato ῥ. οὐδ. ἐλάπτω, ζημιώ.
 Nuota, οὐδ. θ. νόημα, σέλιγγος τοῦ οὐδ.
 Nuotamento, οὐδ. ἀρ. κολυμβησις.
 Nuotare, ῥ. οὐδ. κολυμβῶ, νηχομαι, ἐπιπλέω.
 Nuotatore, συνών. τῷ Nuotatore.
 Nuoto, οὐδ. ἀρ. κολυμβήσις, κολυμβησις.
 Nuova, οὐδ. θ. εἰδήσις, ἀγγέλις.
 Nuovamento, ἰαῖβ. νεοσύνη, ἐκ νέου, προσφάτως.
 Nuovo, γα, ἑπ. νέος, καινός, κ. καινούργιος. || Νιότερος, ἀπαιροῦς ἀπλοῦς.
 Nutaro, ῥ. οὐδ. κλονίζομαι.
 Nutripilo, ἑπ. διγ. θρασυτικός.
 Nutricamento, οὐδ. ἀρ. τρέφω, θρέψις.
 Nutricante, ἑπ. διγ. ὄρ. Nutribilo.

· Nutricare, ῥ. ἐν. τρέφω, ἀνα-
τρέφω. || Μεταφ. συντηρῶ, διατη-
ρῶ, ἐπιμελοῦμαι.

Nutricatoria, εὐσ. ἀρ. -tricia, εὐσ. θ.
τροφεὺς· τροφίς.

· Nutricationis, εὐσ. θ. ἡρέψις,
τροφί, διατροφή.

Nutriceo, εὐσ. θ. τρεφός, τιτθῆ,
κ. εὐτρέστρα.

Nutricioyolo και -mentale,
ἐπ. διγ. θραπτικός.

Nutriceo, ῥ. ἐν. ὄρ. Nutricareo.

Nutritivo, να, ἐπ. θραπτικόν.

Nutrito, ια, ἐπ. ταθραμμένος.

Nutritura, εὐσ. θ. τροφή, ἡρέψις.

Nuvola, εὐσ. θ. νεφέλη, σύννε-
φον. || —, κατ' ἔκτ. πληθὺς, ἀ-
πειρία.

Nuvologia, εὐσ. θ. κληθῆος νεφῶν,
ἡμίχλη.

Nuvolato, εὐσ. ἀρ. συννεφία.
ὄρ. Nuvologia. || —, ια, ἐπ. νε-
φελώδης· νεφελόχρουν,

Nuvoleita, εὐσ. θ. (ὄπσοκ.)μι-
κρὸν νέφους· νεφέλιον.

Nuvolo, εὐσ. ἀρ. νεφέλη, νέφος.

Nuvoloso, εὐσ. ἀρ. (μαγεθ.)μέγα
νέφος.

Nuvolosa, εὐσ. θ. σκοτισμός,
τὸ νεφελώδης.

Nuvoloso, ια, ἐπ. συννεφώδης,
νεφελώδης, ἐπινεφίς· ἡμίχλωδης.

Nuvoloso, εὐσ. ἀρ. (ὄπσοκ.)

ὄρ. Nuvoleita

Nuziale, ἐπ. διγ. γαμήλιος, γά-
μιος· νυμφικός.

Nuziale, ἐπίθ. γαμικῶς.

Nutricare, β. εν. τρέφω, ἀνα-
τρέφω. || Μεταφ. συντηρῶ, διατη-
ρῶ, ἐπιμελούμαι.

Nutricatore, εὐσ. ἀρ. -trice, εὐσ. θ.
τροφεὺς, τροφός.

Nutricazione, εὐσ. θ. ἀρέφεις,
τροφί, διατροφή.

Nutrice, εὐσ. θ. τροφός, τιτθῆ,
κ. εὐτρέτρα.

Nutricheologo καὶ -mentale,
ἀπ. διγ. θραπτικός.

Nutrire, β. εν. ὄρ. Nutrire.σθ.
Nutritivo, γα, ἐπ. θραπτικόν.

Nutrito, ια, ἐπ. ταθραμμένος.

Nutritiva, εὐσ. θ. τροφή, ἀρέφεις.

Nuvola, εὐσ. θ. νεφέλη, σύννε-
φον. || —, κατ' ἐκτ. πλῆθος, ἀ-
πειρία.

Nuvolaglia, εὐσ. θ. κληῖθος νεφῶν,
ἀμυγλή.

Nuvolato, εὐσ. ἀρ. συννεφία.
ὄρ. Nuvolaglia. || —, ια, ἐπ. νε-
φελώδης, νεφελόχρους.

Nuvolella, εὐσ. θ. (ὀποκ.) μι-
κρόν νέφος, νεφέλιον.

Nuvolo, εὐσ. ἀρ. νεφέλη, νέφος.

Nuvoloso, εὐσ. ἀρ. (μαγεύ.) μέγα
νέφος.

Nuvolosaia, εὐσ. θ. σκοτισμός,
τὸ νεφελώδες.

Nuvoloso, γα, ἐπ. συννεφώδης,
νεφελώδης, ἐπινεφής, ἐμνεφώδης.

Nuvoluzzo, εὐσ. ἀρ. (ὀποκ.)
ὄρ. Nuvolella

Nuziale, ἐπ. διγ. γαμήλιος, γά-
μιος, νυμφικός.

Nuzialemente, ἐπιθ. γαμικῶς.

δέκατον πέμπτον
γράμμα του ἀλφαβήτου, φωνή,
τιθέμενον πολλὰκις ἀντι τοῦ η ὡς
Collivare καὶ Cultivare, Agricult-
tura καὶ Agricoltura, Fosso καὶ
Fossa. || —, διψῶ, τὸ ἄλλος τι
καὶ Ob. || —, διπλῶν, Ω, ΩΙ ἰ-
πιφ. ἐπίσης ἐπιτακτικῶν ἐπι ὀνο-
μασμαῦ, κτλ. || —, μόριον ἢ σύν-
δεσμος διαζευκτικῆς ἢ. || —, με-
τ' ἀποστρέφου, γραφῆ ἀρχαιότερα
ἀντι τοῦ Ογο.

Oaritide, εὐσ. θ. Παθολ. φθλ-
γασίς τῆς ὠδύνης.

Obba, εὐσ. θ. ποτήριον ἀρβυ.
Obbediente καὶ Obbediente, ἐπ.
διγ. ὑπακούω, ἀπειθής.

Obbedientemente, ἐπιθ. ὑ-
πειθῶς, ἐν ὑπακοῇ.

Obbedienza, εὐσ. θ. ὑπακοή, ἐπι-
πειθία, ὑποταγή.

Obbedire καὶ Obbedire, β. εὐσ.
ὀπακοῶ, ἐπιπειθῶ. || ἴσικω, ἐν-
δίδω.

Obbeditore, εὐσ. ἀρ. -trice, θ.
ἢ ὑπακούων.

Obbediente, ἐπ. διγ. ὄρ. Ob-
bediente.

Obbedienza, εὐσ. θ. ὄρ. Ob-
bedienza.

Obbiettare καὶ Obiettare, β. ἰγ.

ἐπιπέρα ὡς ἐναντίον λόγον, ἀν-
τιτάτας.

Obbiettivo, γα, ἐπ. φιλοσ. ἢ
χρησμεύων ὡς ἀντικείμενον, ἢ ἀν-
τιτακτικῆς λόγος. || Εσχάτος ὀ-
πτικός βίλος, τλησοκοπίου ἢ με-
χρησοκοπίου.

Obbietto ἢ Obiettivo, εὐσ. ἀρ. ἀν-
τικείμενον. πρῶτον καὶ κατ' ἐκτ.
ἔργον. || Σκεπτός, αἴτιον. || —, ια,
ἐπ. ἐναντίος, ἀντικείμενος.

Obbiezione, εὐσ. θ. ἐναντιότης,
ἀντιλογία, ἐνστάσις, ἀντίρροσις,
|| Μιμψία, ἐπιπίεξις.

Obbiuso, γα, ἐπ. ὑποκτος, δὴ
ἐπιστός.

Obblazione, εὐσ. θ. ἀφείρωσις,
ἀφίρωσις.

Obblamento, εὐσ. ἀρ. καὶ
Obblanza, εὐσ. θ. κληῖθος, ὄρ. Oblio

Obbliare, β. εν. λησμενῶ, ἀ-
μνηστῶ, ἐπιλανθάνομαι.

Obblatore, εὐσ. ἀρ. ὁ λησμο-
νῶν, ἐπιλήθων.

Obbligamento, εὐσ. ἀρ. καὶ
Obbligazione, εὐσ. θ. ἀνάγκη, ὀ-
ποχάσις, ὀποχρεία.

Obbligato, ἐπ. διγ. φιλοφρο-
νικῆς, ὀποχρεωτικῆς.

Obbligatamente, ἐπιθ. φιλο-
φρονητικῶς, ὀποχρεωτικῶς.

Obbligato, εὐσ. θ. ὄρ. Obbligazione.

Obbligare, β. εν. ὀποχρεῶ ἐνε-
χρῆζω, ὀποθηκῶ. || Ἀναγκάζω.

Obbligatoria, ἐπ. ἀναγκα-
στικῆς, ὀποχρεωτικῆς.

Obbligazione, εὐσ. θ. ὀποχρέ-
ωσις, καθήκον, ἀνάγκη. || Ὁμολο-

γον, χρωστικῶν γραμμάτων. ||
Χάρις ὀφειλουμένη.

Obbligato, εὐσ. ἐπ. ὄρ. ὀδὸ ἀνωτέρω.

Obbligato, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Obbligato ἢ
Obblimento.

Obbligoso, γα, ἐπ. ταῦτὸ τῆ
Obblatore.

Obbligamento, ἐπιθ. λοξῶς,
πλάγιος. ὄρ. Obbligamento.

Obbliguazione, ἐπ. ἀμβλυγώ-
νιος.

Obbligare, καθίξω πλάγιος,
λοξόδρομῶ.

Obbligato, εὐσ. θ. πλάγιότης,
λοξότης. || Μεταφ. ὑποουλόντες, πα-
νουσγία.

Obbligato, γα, ἐπ. πλάγιος,
ταῦτὸ τῆ Obbligato.

Obbligato, ια, ἐπ. ὄρ. Oblito.

Obblivione, εὐσ. θ. ὄρ. Oblivione.

Obbrohriato, ια, ἐπ. ἐπινοεί-
διατος, αἰσχρῶς.

Obbrohrio, εὐσ. ἀρ. ἄνιδος,
αἰσγῶς, αλογῶν.

Obbrohriosamente, ἐπιθ. ἐπι-
νοεῖστικῶς, αἰσγῶς.

Obbrohriosità, εὐσ. θ. βουδός.

Obbrohrioso, γα, ἐπ. ὄρ. Ob-
brohriato.

Obbumbrazo, β. εν. ἐπινοκα-
πάζω, ἐπιπροσθῶ, ἐπικιάζω.

Obbumbrazione, εὐσ. θ. ἐπι-
σκαιασιμῆς, ἐπιτοκίας.

Obbediente, ἐπ. διγ. ταῦτὸ τῆ
Obbediente.

Obbedire, β. εν. ὄρ. Obbedire.

Obblisco, εὐσ. ἀρ. (λέξ. Ελλην.)
ὀβελισκός, ὀβελός.

Όβολο, οδσ. άρ. (λιξ. Ελλ.) δβολός.
 Όβολισιά, οδσ. θ. πάχυνσις άκρα, υπερσαρκία, πηλοσαρκία, παχύτης.
 || Μεταφ. παχύνοια, άμβλύνοια.
 Όβοσο, σα, έπ. παχύς, εύσαρκος.
 || Μεταφ. άμβλύνοιος, παχύνοσιος.
 Όβολιολαγο, οδσ. ρ. εν Όρ. Όββιολιολαγο.
 Όβιολο, σα, έπ. βροπτικός.
 Όβιτο, οδσ. άρ. τελευταία, θάνατος.
 Όβιουργατορο, οδσ. — έπιτιμητής.
 Όβιουργατοριο, έπ. έπιτιμηματικός.
 Όβιηργαζιονο, οδσ. θ. ενειδησιμος, έπ. πηληξίτι.
 Όβιλο, οδσ. άρ. δόκιμος. || Δ. φερωμένος.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. (νικο, οδσ. θ. πλειστηριαστικός. || Δ. φερωτής.
 Όβιολιολαγο, οδσ. άρ. κωμολόγος.
 Όβλιζιονο, οδσ. θ. άφιέρωσις, άνάθεσις, προσφορά.
 Όβλιολιολαγο, οδσ. άρ. και Όβλιολιολαζιονο, οδσ. θ. ψυχαγωγία, τέχνης.
 Όβλιολιολαγο, οδσ. άρ. εαυτό τῷ Όβιλο.
 Όβλιολαγο, ρ. εν. Όρ. Όββιολιολαζιονο οδσ. θ. εαυτό τῷ Όββιολιολαζιονο.
 Όβλιο, οδσ. άρ. λήθη, λησιμοσύνη.
 Όβλιγο, υι, έπ. πλάγιος, λοξός. || Δ. φηβός, σκολιός.
 Όβλιολαγο, ρ. εν. έξελείψαι, οδίο Όβλιολαζιονο, οδσ. θ. έξάλειψις, οδίοσις.
 Όβλιολαγο, σα, έπ. έπιμύκησις, παραμύκησις.

Όβοδ, οδσ. άρ. Μουσα. βαρβαυλος.
 Όβοισία, οδσ. διγ. Μουσα, πόλιτις.
 Όβολο, οδσ. άρ. (λιξ. Ελλαν.) δβολός, μικρόν νόμισμα. || Σταθ. μάς, βάρος 12 κόκκινον.
 Όβοπλο, έπ. διγ. άσειδήξ.
 Όβοριζα, οδσ. άρ. και έπ. χροσός καθαρός, άνευ μίγματος, δ. έρωζον.
 Όβοοραζιονο, οδσ. θ. ίακία.
 Όβοορατορο, οδσ. άρ. ίαχοργός.
 Όβιολιολαζιονο, θ. ίπισκιασμός.
 Όβιολιολαγο, ρ. εν άμβλύνοια, παραμύκησις.
 Όβιολιολαγο, ρ. εν. ίπισκιασμός.
 Όβιολιολαζιονο, οδσ. θ. ίπισκιασμοίς.
 Όβιολαγο, σα, έπ. άντίστομος.
 Όβιολιολαγο, έπ. συντεταγμένιος.
 Όβι, οδσ. θ. γήν, κ. χήνα.
 Όβιολαγο, ρ. εν. Ρωσπ. βολοκωπά έ. πηλοσύν τήν γήν διά τήν καλόβα τόν σπόρον.
 Όβιολαγο, έπ. διγ. τυχαίος, εύκαιρος, έπικαιρος.
 Όβιολαγο, έπ. διγ. τυχαίος, εύκαιρος, έπικαιρος.
 Όβιολαγο, ρ. εν. προξενία, εύκαιρία, παρέχη.
 Όβιολαγο, οδσ. θ. καιρός, άκαιρία, άφορητή, ατίτι.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. ή δόσις, αί δυσμαί, || Τελιμητή.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. (μαγεθ) μίγας και δυσειδήξ όφθαλμοίς. || Εργο — σί, μισώ, άποστρεφομαι τινα.
 Όβιολαγο, οδσ. θ. καιλήτης τῷ

όφθαλμοῦ, ή υποφαινομένη σελήνησις.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. ό καταστροφών διοπτρα ή όπτικά εργαλεία, διοπτροποιός, όπτικο-τέχνησις.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. διοπτραν, διοπτρής, κ. ματογυλία, τηλεσκοπίον. || —, έπ. διγ. ό άνύκων εις τήν έφθαλμόν. || Όβιολαγο δι καταστροφα, άπλο διοπτρα. || —, έπ. διγ. όφθαλμικός.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. διοπτροποιός.
 Όβιολαγο, σα, έπ. έρωτόφθαλμοίς.
 Όβιολαγο, ρ. οδσ. θ. λάπη, ίμ. λάπη.
 Όβιολαγο, οδσ. θ. βλέμμα, ή φροσάλια.
 Όβιολαγο και ίμα, οδσ. θ. (όποκ.) μικρόν βλέμμα.
 Όβιολαγο, τα, έπ. πλήρης όφθαλμών.
 Όβιολαγο, σα, έπ. γλαυκόπις, γαλαόφθαλμος.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. θάμνωσις τών όφθαλμών, μαρτυρία.
 Όβιολαγο, σα, έπ. βούπης.
 Όβιολαγο, ρ. οδσ. ή υποφθαλμική, άντιτιγών εις τινα, προσ-λάπη.
 Όβιολαγο, οδσ. θ. θηλιά τῷ κομβίω, κομβιοδότη.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. Όρ. Όβιολαγο.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. όφθαλμής, δύμα. || Βλέμμα, έρωσις. || Γουαρ

|| —, επιλέπω. || Guardar con mal —, επιλέπει, καταβοκοντάζω. || In un batter d' —, εν βίβη όφθαλμοῦ. || Piangere a cal d' —, κλάσει άπαρηγόρητα. || Esangere l' — d' aleuro, μεταφ. ύγροῦμαι παρά τινος. ή βίβωσι. έφθαλμής τών φωνών, κλάσει, βλάσει. || Φαγγίτης, διαγίτης. || Μεταφ. τῷ κάλλιστον, τῷ άριστον, τῷ άνδρσι. || Επιτιμήμοις, προσοχή.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. (όποκ.) έπιμύκησις || Νόμος.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. (μαγεθ) μίγας όφθαλμής.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. (όποκ.) Όρ. Όβιολαγο.
 Όβιολαγο, έπ. διγ. δυτικές.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. ή δόσις, αί δυσμαί. || ή ίσπια.
 Όβιολαγο, ρ. εν. Όρ. Μοειδερ.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. άναν. τῷ όπιδαν τῷ κεφαλῇ μέρος, ίνιον.
 Όβιολαγο, ρ. εν. κρύπτα.
 Όβιολαγο, έπ. διγ. ή έπισυμ-βαίνων, άναγκαιός.
 Όβιολαγο, οδσ. θ. συντυχία, σύμπτωσης, περιστασις. || Άναγκαι, χριστός.
 Όβιολαγο, ρ. οδσ. τριεσις, συμ-βαίνω, επιέρχεται. || Χρητάζομαι, έχω άνάγκην τινος, δέομαι.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. συνάν-τισις, περιπτωσις. || Άνήμνησις.
 Όβιολαγο, οδσ. άρ. περίστασις, άνάγκη. || —, σα, έπ. συμβάς, έπι-πτωσιμής.

Oscultamento, επίθ. κρυφίως λάλασα.
 Oscultamento, ουσ. ἄρ. Ὁρ. Oscultatione.
 Oscularo, β. ἐν. ἀπεκρύπτω, ἀποσιωπῶ.
 Osculatoro, ουσ. ἄρ. -trice ουσ. θ. ὁ ἄπεκρύπτων.
 Oscullazione, ουσ. θ. Ὁρ. κρυφιώτης, ἀπεκρύφτης ἀποσιωπασίας.
 Oscullezza, ουσ. θ. Ὁρ. τὸ ἀγοιτέρω.
 Occulto, το, ἰπ. κρυφωμένος, κρυπτός ἀπόκρυφος. || — ουσ. ἄρ. τὸ ἀπόκρυφον τὸ ἀπόρρητον.
 Occurramento, ουσ. ἄρ. χάρως κατὰ χεῖρας, κατοχή, κατάληψις. || Ἄγχολα διατριβὴ ἔργων. || Μεταφ. στενοχωρία, ἀμνηστία.
 Occurro ἐν λαμβάνω κατοχήν, καταλαμβάνω κυριότητα, ἐπικρατῶ τὸ πού τινος. || Ἐπιχρῶ ἐκ πηλίζω. || Κατοχή — possessa, κατοικὸς οἰκίαν || ἀσχολῶ, ἰπασχολῶ. || — επίθ. ἐν ἀνασχολούμαι, ἐργάζομαι, καταγινομαι.
 Occurato, το, ἰπ. κατεχόμενος ὁ ὑπὸ κατοχήν. || Κατοικεῖ μόνος ἀσχολος, ἀνυποχολημένος.
 Occuraloro, ουσ. ἄρ. ὁ κατοχὴν λαμβάνων ἐπὶ τινος χάρας, κάτοχος.
 Occurzione, ουσ. θ. ἐνασχόλησις, ἀσχολία, ἔργον φρονεῖς, μεριμνα. || Τάπου κατάληψις, κατοχή. Ὁρ. Occurramento.
 Occursione, ουσ. θ. συντυχία, περιστασις.

Oceanico, να, ὁ τοῦ ὠκεανοῦ ὠκεανικός.
 Oceanografo, ουσ. ἄρ. (ἐκ τοῦ Ἑλλήν.) ὠκεανός, ἢ θάλασσα. || Μεταφ. πλῆθος ἀπειρίας.
 Oceano, ουσ. ἄρ. φυτόν ὁ θαλασσινός, τὸ ὄλιμον.
 Oceanografia, ουσ. θ. (λίξ. Ἑλλην.) ὄχλοκρατία.
 Oco, ουσ. ἄρ. ὁ χάν.
 Ocra, ουσ. θ. ἑξείδιον σιδῆρου, ἢ ὄχρα.
 Ocularo, ἐκ διγ. ὀφθαλμικός, ὀπτικὸς. || Testimonio —, μάρτυς αὐθιγῆς.
 Ocularmente, επίθ. αὐτοφαι.
 Oculatore, ουσ. θ. περισκεπής, ἐπαγρόπηναις.
 Oculato, το, ἐκ. κυρίως ὁ ἔχων ὀφθαλμούς μεταφ. περισκεπής, προσυλαχτικός.
 Oculista, ουσ. ἄρ. ὀφθαλματρος, ὀφθαλμολόγος.
 Odi, οὐδ. ἦ.
 Oda, ἢ Ode, ουσ. θ. (λίξ. Ἑλλήν.) φθῶ.
 Odibile, ἐκ διγ. μισητός, ἀπειλητός.
 Odiale, ἰπ. διγ. ὁ μεσῶν.
 Odiano, β. ἐν. μισῶ, ἀπεχθαίνομαι.
 Odialo, το, ἐκ. ἑθελωτός, μισητός, μισησημένος.
 Odiatore, ουσ. ἄρ. -trice ουσ. θ. ὁ μισῶν, μισητής.
 Odibile, ἐκ διγ. ταῦτε τῷ Odialo.
 Odieramento, ἐπίθ. ὄρεα, τάνυ.
 Odierno, να, ἰπ. καὶ οὐσ. φη-

μεγινέσ. || —, πλ. οἱ μεταγενέστεροι.
 Odioso, ἐκ διγ. Ὁρ. Odibile.
 Odiosozza, ουσ. θ. μίσητος, ἀπειλητός.
 Odio, ουσ. ἄρ. μίσητος, ἀποστρεφῆ ἀπέχθεια.
 Odiosamente, ἐπίθ. μισητῶς, ἀπειλητός.
 Odiosità, οὐτ. θ. Ὁρ. Odio.
 Odioso, να, ἰπ. Ὁρ. Odibile.
 Odire, β. ἐν. ἀκούω, ταυτὶ τῷ Udire.
 Odontalgia, ουσ. θ. (λίξ. Ἑλλην.) ἰδονταλγία.
 Odornabile, ἐκ διγ. διαφανής.
 Odoracchiaro, β. οὐδ. ἐκίπερω κατὰ ἀποσφράν.
 Odoramento, ουσ. ἄρ. ὁσμὴ, ὀσφραγία.
 Odorante, ἐκ εὐσμος, εὐώδης.
 Odorato, β. ἐν. ὀσφραγίζομαι, κ. μουίζω. || —, β. οὐδ. μύδιασ.
 Odurato, οὐτ. ἄρ. ἡ ὀσφραγία || —, το, ἰπ. εὐσμος.
 Odorazione, οὐτ. θ. Ὁρ. Odoramento.
 Odoro, οὐτ. ἄρ. ὁσμὴ, εὐωδία, δυσοδία. || Μεταφ. ὀσφραγία, γυνῶσις, ὀσμῆν. || —, πλ. τὰ μύρια, αἱ εὐώδεις ἀλοιφαί, τὰ ἀρώματα.
 Odorifero, να, καὶ -ice, να, ἰπ. ὀσφραγιστός, εὐώδης.
 Odorioso, οὐτ. ἄρ. (ὕποκ.) κ. κρι ὁσμὴ ἢ εὐωδία.
 Odorista, ουσ. ἄρ. ὁ τὰς εὐωδίας ἐπιδιδῶν, μυρμιλικός.
 Odoroso, ουσ. ἄρ. εὐωδία πολλή.

Odoramento, επίθ. εὐωσμος, εὐωδός.
 Odoroso, να, ἰπ. εὐωδός, εὐωσμος.
 Odoruzzo, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) Ὁρ.
 Odorino.
 Ossa, οὐτ. θ. φάρμακον σφαιροειδές || Ἐίδος πλακοῦντος.
 Ossaia, οὐτ. θ. πλακοῦντων.
 Ossellato, οὐτ. ἄρ. πλακοῦντοπαθὲς λαγαροκλίτης.
 Ossenduto, οὐσ. ἄρ. ἰθρυιστικός.
 Ossendo, β. ἐν. ἰθρυίζω, ἔξυθρυίζω προσβολῶ ἀδικῶ. || Μεταφ. ἐνασχολῶ, ἀλάττω. || — Udio, ἀμνηστίας ἐν τῷ Θεῷ. || —, β. οὐδ. ἐκπεθίματι. || — bis, β. ἀντ. ἀμνηστῶ διὰ τοῦ ἀμνηστῶ ἐπὶ τῷ προσβολῶ.
 Ossendevole, ἐκ διγ. προσβολητικός, ἐπιθετικός. || Ferro —, ἔκλου ἰπυθιτικόν.
 Ossendibile, ἐκ διγ. ὁ ἐπίθετικός προσβολῶς, προσβλητός.
 Ossendicolo, οὐτ. ἄρ. ἐμπόδιον, πέρησημα.
 Ossendimento, οὐσ. ἄρ. διὰ λόγου ἢ ἔργου ὕβρις, ἐξέβρισις, προσβολή. || Ἑκκλ. ἀεὶ ἔρημα, πάλισμα.
 Ossenditore, οὐσ. ἄρ. ὕβριστής.
 Ossensa κ. ἰσιον, οὐτ. θ. ὕβρις ταῦτε τῷ Ossendimento.
 Ossensamente, ἐπίθ. ἐπιθετικῶς, προσβλητικῶς.
 Ossensivo, να, ἰπ. ἐπιθετικός, προσβλητικός, ἰθρυιστικός. || —, οὐσ. θ. θῆσις ἐπιθετικῆ, ἐπίθεσις, προσβολή.

Offensore, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Offenditor.

Offerare, ρ. ἰν. καὶ

Offerere, ρ. ἰν. προσφέρειν, ἰδὲ παρῆλθαι ἢ Προτίνω, ὑπόσχεσθαι τε ἐπὶ ῥητῆ συμφωνίᾳ. ἢ Διεύνω, ἐπιδικάζω, ἐκδίτω τι ἢ — κί, ρ. ἀντ. προσφέρωμαι ἢ μὲν ἄλλοι, προθυμοποιῶμαι ἐπὶ τι.

Offeritio, εὐσ. ἀρ. -itico, εὐσ. θ. ὁ προσφέρειν τι, τιμὴν πισιότηταν, πλεονδάνει.

Offerre, εὐσ. θ. προσφέρειν, τὸ προσφερέμενον. ἢ Νομ. οὐμδιθεσμεῖ. ἢ Ἀφιέρωμα, ἀνάθημα.

Offertorio, εὐσ. ἀρ. Ἐκκλ. μυσταγωγία.

Offensa, εὐσ. θ. ὄρ. Offensa

Offeso, sn, ἰπ. ὄβρισις, προσέλησι.

Officialis, εὐσ. ἀρ. λειτουργός, ἐπάλληλος. ἢ Στρατ. ἀξιωματικός. ἢ Δικαστής ἐκκλησιαστικῆς ἀνεργῶν ἀντὶ τοῦ ἐπιπέσου.

Officialis, ρ. εὐδ. ἱερουργία, λειτουργία.

Officius, εὐσ. θ. ἐργαστήριον, οὐκιστήριον φαρμακοποιῶν, φαρμακοποιεῖον. ἢ Ἀποθήκη τῶν φαρμάκων πανθήποτε κατάστημα χημικῶν.

Officinale, ἰπ. διγ. θεραπευτικός, λαμαντικός.

Officio, εὐσ. ἀρ. καθήκον, χρεός, ἢ Ἦσος —, ἀνέργεια, χρεός. ἢ Ἐπαγγελμα, γραφίον, ἢ Ὀφισμολόγιον ἢ Ἐκκλ. ἱερουργία, λα-

τουργία. ἢ Ἐσπιότεριον τῶν βασιρετιῶν. ἢ Δικαστήριον.

Officioum, ἐπιθ. περιουσιακός, προθύμιος, φιλοφρόνης, ἐπιχρηστικός.

Officiosa, εὐσ. θ. τὸ πρόθυρον, τὸ πρόθυρον περιουσιακῶν, φιλοφρόνη.

Officioso, sa, ἰπ. ὑπερηλικῶς περιουσιακός, πρόθυμος.

Offuscamento, εὐσ. ἀρ. σκοτισμός τῆς ὁράσεως, ἰσκιόσις, ὀμίχλα.

Offuscato, ρ. ἰν. ἐμπόδιον τῆν ὄρασιν, ἐπισκοπίζω, ἐκπερσοῦ. ἢ Ὄμω, χαλίω. ἢ Διευταράντω, ἐκπλῆττω. ἢ Δυσχερῶ, παρενοχλῶ.

Offuscato, εὐσ. ἀρ. ἰσκιόσις.

Offuscatione, εὐσ. θ. ὄρ. Offuscamento.

Offalmia, εὐσ. θ. (λαξ. Ἑλλην.) ὀφθαλμία.

Offertare, ρ. ἰν. προτίνω ἰδὲ ἀντικείμενον.

Offertamento, ἐπιθ. δι' ἀντικείμενου.

Offetto, εὐσ. ἀρ. τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, τὸ ἐπισκοπῆτον, τὸ ὁρατόν πᾶν ὅτι ἀφεῖ τὰς αἰσθήσεις, ἀντικείμενον, πρᾶγμα.

Offici, ἐπιθ. ὄφισμον, τὰ νῦν. ἢ D — in domani, ἀπὸ ὄψερον ἕως αὔριον.

Offidi καὶ giorno, ἐπιθ. ὄφισμον, ἰν τῷ νῦν χρόνῳ.

Ogliaro, εὐσ. ἀρ. ἐλαϊομυρτίς, ἐλαϊοπέλης.

Olio, εὐσ. ἀρ. ἕλαιον. ὄρ. Olio.

Olioso, εὐσ. ἀρ. ψιλλήριον, ὄρ. ἰπ. πᾶς, ἕλαστος, κακός.

Ogli, ἰπ. τῶν ὀφθαλμῶν.

Ogliare, ἐπιθ. ἰπ. ἐλαστον.

Ogliante, εὐσ. ἀρ. ἰορτή, οἰονομαστικός.

Ogliante, ἰπ. ὁ τὰ πάντα ἐλαστον, παντόπτης.

Ogliantissimo, εὐσ. ἀρ. ἕλαστος.

Ogliare, ἐπιθ. ἕλαστος.

Ogliare, ἰπ. καὶ ἀντ. ἕλαστος.

Ogliare, ἰπ. τῶν Quagliare.

Ogli, ἰπ. ὄ!

Ogli, ἰπ. ὄ!

Ogli, ἰπ. ὄ!

Ogli, ἰπ. ὄ!

Ogli, ἰπ. ὄ!

Ogli, ἰπ. ὄ!

Ogli, ἰπ. ὄ!

Ogli, ἰπ. ὄ!

Ogli, ἰπ. ὄ!

Olioso, εὐσ. θ. τὸ ἐλαϊώδες.

Olioso, sa, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

Olioso, ἰπ. ὄρ. Olioso.

οπτακός, παλαιοκός. || Ζωφώδης. Μεταφ. ὃ τα πάντα φοβούμενος, δύσπιστος, ὑποπτος σκευθετός. ||
 || Φρικαλέες, φρικτές.
 Ομει, οὐσ. ἀρ. πλ. στενάγμοι, θρήνοι.
 Ομελία, οὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλ.κν.) ὁμιλία.
 Ομειραλία, οὐσ. θ. θεραπεία δμοιοπαθιακή.
 Ομερο, οὐσ. ἀρ. ἄνακ. ὤμος.
 || Βραγύων.
 Ομιετίζω, ῥ' ἰν. παραλείπω ἰν σωματῆ, περιέρχεται τι, παρατρέχω.
 Ομιεττα, οὐσ. ἀρ. (ὄπακ.) ἀνθεραπίστικος, ἀνδράειον.
 Ομιετίδα, οὐσ. ἀρ. φρονέει, ἀνθροποικτένος.
 Ομιετιδία, οὐσ. καὶ ἰπ. διγ. φονιάξ.
 Ομιετιδίαρι, ρία, ὄρ. Ομιετιδίαλε.
 Ομιετιδία, οὐσ. ἀρ. φόνος, ἀνθροποικτία. | Φι. γὰρ.
 Ομιετίου, οὐσ. θ. ἄφρασι ἔκωϊσας ἢ ἀπόσιες λέγου ἢ πράξεις, παραλείψεις, παρασιώπησις, παραδρέμῃ. || Τὸ παραλειπθῆν, ἐλλειμμα, παράπραμα.
 Ομνιεσο, αα, ἰπ. παραλειφθείς.
 Ομνιεττορο, ῥ. ἰν. ὄρ. Ομνιεττορο.
 Ομνιισιόνο, οὐσ. θ. ὄρ. Ομνιισιόνο.
 Ομνιονοισιά, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλλ.κν.) ὁμοιογενεῖα.
 Ομνιονοισο, αα, ἰπ. (ἐκ τοῦ Ἑλλ.κν.) ὁμοιογενής.

Ομολογαρα, ῥ. ἰν. Νομ. ἰπ. τῶσδ. Ομολογιαζιόνο, οὐσ. θ. ἔαρ. ἐπιχόρωσις.
 Ομολογο, ρη, ἰπ. Γεωμ. ἐπι. λογος, ὁμοφωνος.
 Ομνιοιστο, μα, ἔκ. (λέξ. Ἑλλ.κν.) ὁμνιοιστο.
 Ομορο, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Ὑμορο.
 Ομοροσο, αα, ἰπ. ὄρ. Ὑμοροσο.
 Ομωρο, οὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλ.κν.) ὄνος ἀγρίας, ὃ διαγρος.
 Ομνισμο, οὐσ. ἀρ. κάθος μιστῆ, ὃ ναυτιλίας, μάλαξια.
 Ομνισσο, οὐσ. ἀρ. οὐνός, ἐξ Ιαυεσσο.
 Ομνισο, οὐσ. θ. σταθίου, ὄσγυλα.
 || Ὅνομα νομιοισκῆτων διακρίτων.
 Ομνισο, οὐσ. ἀρ. ἀπ' αἰγιαν ταυτὲ τῶ Ομνισο.
 Ονδα, οὐσ. θ. κύμα, κοματισμός. || Θάλασσα || —, παρὰ τοῖς ποιητῆ. τὸ ὕδωρ ἰν γίνεαι, πηγὴ ποταμῆς, βύαξ. || Μεταφ. πᾶν β. τι καθομοιοῦται τοῖς κύμασι. || Τακτον. καὶ Ζωγρ. τὸ κοματισθῆ. || Καλλίς βάλου.
 Ονδαυτο, ἰπ. διγ. κομαίτων κοματισθῆμενος, κοματισθῆς. || Μεταφ. κοματισθῆς, κοματισθῆς.
 Ονδατο, οὐσ. θ. ἔροχθ βγ. δατα, κλύδων' ὁλός· κύμανοι.
 Ονδατο, ἰα, ἰπ. κοματισθῆ, κοματισθῆς.
 Ονδο, ἰπ. β. πῶθ. πῶθ· πῶθ. || Διὸς διὰ τοῦτο, ἔθην. || — ἐθῶς, ἵνα ἔθην ἂν, ἀφ' οὐδὲν ἀκτι μέρους.
 Ονδεδγιεμτο, οὐσ. ἀρ. ὁλός.

κρᾶνον. || Μεταφ. δισταγμαδῆς, ἐμπλασθῆ.
 Ονδεδγιετο, ἰπ. διγ. ὄρ. Ὀνδασο.
 Ονδεδγιτο, ῥ. οὐδ. κομαίτων, καὶ τὸ ἀνίμου σαλεύομαι.
 Ονδσο, αα, ἰπ. κοματισθῆς.
 Ονδουλιόνο, οὐσ. θ. κομαίτων, κλωδομῆ. || Ζωγρ. τὸ κοματισθῆς.
 Ονδουπο, ἰπ. β. πανταχιῶ.
 Ονδουραιο, ρία, ἰπ. ὃ ἐπιτετραμμένῃ τι ἐπὶ ἀτομικῆ εἰδῶσθ. || Τόλορα — κηδερίων ὑπαιθυσος.
 Ονδουσο, αα, ἰπ. ἰπαχθῆς, ὃ χιτῆς θέρυς.
 Ονδουθ, οὐσ. θ. τιμωτῆς, τιμῆ χρηστέτης. || Ἐκπρέπεια, κομαίτων. || Διαγωγή ἔντιμος.
 Ονδουστιαμντο, ἰπ. β. τιμωτῆς, ἰπ. κῆμος. || Ἐκπρέπεις, κομαίτων, ἰπ. κῆμος.
 Ονδουστια, ῥ. ἰν. συγκαλύπτου, κελλοπίζω.
 Ονδουστα, ἰα, ἰπ. τιμωτῆς, κόμαίτων.
 Ονδουστιαγιο, ῥ. οὐδ. διάγω τιμωτῆς.
 Ονδουτο, ἰα, ἰπ. τιμωτῆς, ἰπ. κῆμος, ἀιδήμων. || Ἐδουμωτῆς, ἀγνός. || — οὐσ. ἀρ. τιμωτῆς, χρηστέτης, κομαίτων. || Τὸ κομαίτων, τὸ πρᾶπτον.
 Ονδουστια, οὐσ. ἀρ. ταυτὲ τῶ Ονδουστια.
 Ονδουστια, οὐσ. ἀρ. λῆθος τιμωτῆς, ὃ δουξ.
 Ονδουστιαμντο, ἰπ. β. πανταχῶσιν, ἔκτελθῆς.

Οννιπρᾶσσητο, ἰπ. διγ. πανταχῶσιν ἀνάμωρος. || — οὐσ. ἀρ. ὃ θάθος.
 Οννιπρῶσση, οὐσ. θ. παντοδουγαρία.
 Οννιπρῶσση, οὐσ. θ. πανεπιπρῶσση.
 Οννιπρῶσση, ἰπ. ἀρ. πανεπιπρῶσση.
 Οννιπρῶσση, ἰπ. διγ. παντοπρῶσση.
 Οννιπρῶσση, οὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλ.κν.) ὁμοιογενεῖα, λεξικολόγητος.
 Οννιπρῶσση, ἰπ. ἀιδήμων.
 Οννιπρῶσση, οὐσ. θ. τιμῆ.
 Οννιπρῶσση, ῥ. ἰν. τιμωτῆς. || — ἰπ. β. ἀντ.
 Οννιπρῶσση, ἰπ. ἀιδήμων. || — οὐσ. ἀρ. ἀντεπιπρῶσση, διδασκτῆ ἑπιπρῶσση.
 Οννιπρῶσση, ἰπ. β. τιμωτῆς, ἀντιπρῶσση.
 Οννιπρῶσση, οὐσ. θ. ἀντιπρῶσση.
 Οννιπρῶσση, ἰα, ἰπ. τακτισθῆς, ἰπ. κῆμος, ἰπ. κῆμος. || Ἐπιπρῶσση, κομαίτων.
 Οννιπρῶσση, οὐσ. ἀρ. -τιμωτῆς, οὐσ. θ. ὃ τιμῶν.
 Οννιπρῶσση, οὐσ. ἀρ. τιμῆ, ὄδω, κλῆος, ὁπλοηψία. || Ραντο δι-φιλοτιμία, τὸ ἐνδιαφέραν τῆν ἀτομικῆν τιμῶν. || — πλ. αἰ τιμῆ τὰ παρῶσση.
 Οννιπρῶσση, ἰπ. διγ. ὄρ. Οννιπρῶσση.
 Οννιπρῶσση, οὐσ. θ. τιμῆ, ἰπ. τιμωτῆς, κομαίτων.
 Οννιπρῶσση, ἰπ. β. τιμωτῆς, ἰπ. κῆμος, ἰπ. κῆμος.

Onorificatore, ῥ. ἐν. ὄρ. Onoraco.
 Onorificazioue, οὐα. ὀ τιμητικῶν.
 Onorificenza, οὐα. ὀ. τιμητῶν, ἀ-
 πρίπεια.
 Onorifico, εα, ἐπ. τιμητικῶν.
 Onia, οὐα. ἐν περιφρόνησι, ἢ
 ἔρις κατασχόντι.
 Onianoto, οὐα. ἀρ. τόπος κλη-
 θρας ἡμερικῶν, κληθρῶν.
 Oniapo, οὐα. ἀρ. δένδρον ἢ
 κλήθρα, τὸ κληθρῶν.
 Oniare, ῥ. ἐν. κτιμῶν, ἐπιμῶν.
 Oniamento, ἐπιβ. αἰσχρῶς,
 ἀτίμως.
 Onioso, εα, ἐπ. ὑβριστικῶς, αἰ-
 σχρῶς.
 Onisio, ια, ἐπ. προσωπιμῶν.
 Onisita, οὐα. ὀ. τὸ ἀκυρὸν
 σωμάτων τινῶν, ἀκυρότης, αἰτε-
 ρότης, ἢ μὴ διαγένεια.
 Onoso, εα, ἐπ. ἢ μὴ διαφανῆς,
 σκιερῶς, ζεφερῶς, ἄρηνος.
 Orato, οὐα. ἀρ. λίθος πλούτι-
 μος γλακτοχόρου, ὁ ἐπάλλιος.
 Oratio, οὐα. ἀρ. τεχνίτης, ἐρ-
 γάτης.
 Orata, οὐα. ὀ. ἔργον πρῶγμα
 ἔργασια. || Οκοδῆμα, τεχνολο-
 γημα. || Σύγγραμμα, πῶημα. ||
 Orato d' —, ἀριστοῦργημα, καλ-
 λιτέγημα. || Ογδῶμα.
 Orabile, ἐπιβ. καταρθωτῶς.
 Oracacia, οὐα. ὀ. ἄβλιον τι ἐπὶ
 χλιδῆς.
 Oradore, οὐα. ἀρ. ὄρ. Ora-
 toria.
 Oraggio, οὐα. ἀρ. ταυτὸ τῷ
 Oragione.

Oragione, οὐα. ὀ. ὄρ. τὸ ἀ-
 νατήρα.
 Oraso, οὐα. ἀρ. ἔργατος, τε-
 χνίτης.
 Oramento, οὐα. ἀρ. ὄρ. Ore-
 tagione.
 Orare, ῥ. ἐν. ἔργατικῶν ἐ-
 νεργῶν, ἐκτελεῖ.
 Oratino, να, ἐπ. φιλόπονη,
 ἐνεργῶς, δραστήριος.
 Orato, οὐα. ἀρ. ἔργασια.
 Oratore, οὐα. ἀρ. ἔργατος.
 || Χειρουργός.
 Oratorio, ρια, ἐπιμῶν ἔργατος.
 Orazione, οὐα. ὀ. τῶν ἔρ-
 γασια. || Χειρουργ. ἰγχειρῶν. ||
 ἴατρ. καθαρῶν, κίνεσις.
 Oratilo, οὐα. ὀ. (ὄρακ.) καὶ
 Oratino, οὐα. ὀ. (ὄρακ.) συγ-
 γραμμάτων, φυλλάδιον πη-
 μάτιον.
 Oratoso, εα, ἐπ. ἔργατικῶς
 δραστήριος, φιλόπονος. || ἔργα-
 τῶν. ἡσκολος.
 Orifico, οὐα. ἀρ. τεχνίτης.
 Orificio, οὐα. ἀρ. ἔργατος, ἐρ-
 γαστηρίου.
 Orino, να, ἐπ. ἄρηνος. || Πι-
 χος, πολυαρκος.
 Orinella, ἐπ. διγ. ὀ. κατὰ τὸ
 δοκοῦν, δεξαστῶς.
 Orinabilitate, ἐπιβ. πιδανῶς.
 Orinaria, ῥ. οὐα. ἀπορῶμαι
 γνώμων, γνωμοδοτῶν, ψηφισμοί
 ἐν συμβουλῆ.
 Orinatio, να, ὀ. κατὰ συνί-
 πειαν γνώμης ἢ φρονήματος, ὄρ.
 Ἰαστικῶς, γνωμικῶς.

Orinato, οὐα. ἀρ. ἰσικῶς, οὐα. ὀ.
 δεξαστῶς. || Ὁ παρὰ Ῥωμ. πιτηρι-
 αίαρχε τοῦ στρατοῦ.
 Orinono, οὐα. ὀ. γνώμη, δεξια,
 ῥηθῆμα.
 Orinato, να, ἐπ. πολυτελής.
 Orinore, ῥ. ἐν. ναρκῶν διὰ τοῦ
 ἰκίου.
 Orriato, οὐα. ἀρ. ἔκλειγμα ἐ-
 πιστον. || —, ια ἐπ. ὀ. ἐξ ὀπίου
 οὐκίτες ἢ πῶν ὄπιον.
 Orriato, ῥ. ἐν. ἴατρ. ἐμφρά-
 τω, πρῆξις ἐμφραξίν, τὴν κοιλί-
 ας στεγνῶν.
 Orriativo, να, ἐπ. ἐμφρακτε-
 λῆς ἐπιφρακτικῶν.
 Orriazione, οὐα. ὀ. ἐμφραξίς.
 ἢ τῆς κοιλίας στεγνότης.
 Orrioso, οὐα. ὀ. συνῶν. τῷ
 Orrioso.
 Orrio, οὐα. ἀρ. δένδρον, ἢ αἰ-
 γυος. || ἴατρ. τὸ ὄπιον.
 Orroale, ἐπ. διγ. ὀ. ἀντιστά-
 μινε.
 Orroumento, οὐα. ἀρ. ἀντί-
 οισις, ἐναντιοσις. || Ἀντιθίσις,
 ἀνομοίεσις.
 Orrore, ῥ. ἐν. ἀντιτάσσω, ἀν-
 τιρωῶν. || Παραβῆλλω, παραλλο-
 λῶν. || — αἰ, ῥ. ἀντ. ἀντιτάσσω-
 μαί, ἀντιτάσσομαι, ἀντιτάσμαι.
 Opportunamente, ἐπιβ. ἐγκαι-
 ρως, ἐπεκαιρῶς, ἔμφραδως.
 Opportunello, ἐπ. διγ. ἀρ-
 μῶσις, πρόσφορος.
 Opportunilo, οὐα. ὀ. τὸ πρόσ-
 φρον τοῦ καιροῦ, τὸ ἐπικαιρον,
 ἐνκαιρία, ἐπικαιρία. || Ἀνάγκη.

Opportuno, να, ἐπ. ὀ. ἐν καιρῷ
 ἔμφραδως, ἐπικαιρῶς, ἐγκαιρῶς, κα-
 τὰλλος. || Ἀναγκαίος.
 Opportuamente, ἐπιβ. ἀντιθί-
 τως, τεῦ αὐτοῦ.
 Opposito, ια, ἐπ. ἀντιθίτος, ἐ-
 ναντιος, ἀντικείμενος. || —, οὐα.
 ἔρ. τὸ ἀντιθέτον, τὸ ἐναντιον. ||
 ὅμοιος ἐναντιοίμην. || —, ἐπιβ. ἀ-
 πέναντι.
 Oppositore, οὐα. ἀρ. ἰσικῶς, οὐα. ὀ.
 ἐναντιος, ἀντιπαλός.
 Opposizione, οὐα. ὀ. ἐναντιό-
 της, ἐνίστασις. || Ἀντιπολίτευσις,
 οἱ ἀντιπολιτευόμενοι.
 Opposito, οὐα. καὶ ἐπ. ὄρ. Op-
 posito.
 Oppressore, ῥ. ἐν. βλίστω, πεί-
 ζω, καταδυνάστεύω.
 Oppressore, οὐα. ἀρ. ἰσικῶς, ὀ.
 ὁ καταπιέζων, τυραννικός, καταπι-
 στικός, τυραννικός.
 Oppressione, οὐα. ὀ. καταπί-
 σις, κατὰβλίστω, καταδυνάστευσις.
 Oppressivo, να, ἐπ. καταπι-
 στικός, καταβλίστικῶς.
 Oppresso, να, ἐπ. καταπιεζό-
 μενος, καταδυνάστευόμενος.
 Oppressore, οὐα. ἀρ. ὄρ. Op-
 pressature.
 Oppressura, οὐα. ὀ. ὄρ. Oppres-
 sione.
 Opprimere, ῥ. ἐν. καταπιέζω,
 δουῶ, τυραννῶ, καταδυνάστεύω.
 Oppugnamiento, οὐα. ἀρ. ὄρ.
 Contrasto.
 Oppugnato, ῥ. ἐν. προσβάλλω,
 καταπολέμω.

Orpugnatoro, εὐσ. ἀρ. ἰσίου, θ. ἐναντίος, ἀντίπαλος.

Orpugnatio, εὐσ. θ. ὄρ. Orpugnamento.

Orpa, εὐσ. θ. ἔργον, πρᾶξις· συνών. τῷ Orparato.

Orparato, ῥ. ἰν. ἰργάζομαι· συνών. τῷ Orparato.

Orpitero, ῥ. ἰν. ἀνοίγω.

Orpulerio, ἰπ. διγ. ὁ λίαν πλούσιος, ὑπερπλεῖτος, βαθύπλουτος, εὐπόρος, εὐχίος.

Orpuleria, εὐσ. θ. ἐν πορίᾳ, πλοῦτος· ἤθεος.

Orpuscolo, εὐσ. ἀρ. συγγραμμᾶτιον, πονημᾶτιον.

Ora, εὐσ. θ. ὄρα, χρόνος. || — ἐπὶ ῥ. ὄρα, τῶρα, δεῦτε αὐτῶν τῶν πορῶν. || ὄρα, λοιπόν. || B' — in —, ἴνιστα. || Di h' ora —, ἂν κερῶ, ἐ νωρίς.

Or, ora, ἐπὶ ῥ. πρὸ ὀλίγου, μετ' ὀλίγον, εὐθύς.

Oracalista, εὐσ. ἀρ. χρησιμοδότος, χρησιμολόγος, μάντις.

Oracolo, εὐσ. ἀρ. χρησμάς, μαντεία, χρηστικότητα, μαντεῖον. || — κατ' ἑστ. πρέβησις. || Μεταφ. τὸ ἀφοροῦμενον, διλογία.

Oracorio, εὐσ. ἀρ. χρυσοχόος, χρυσοχόος ἐπὶ χλωπῆς.

Oraso, εὐσ. ἀρ. χρυσοχόος, χρυσοχόος.

Oragano, εὐσ. ἀρ. βύλλα, καταιγίς, ἀνεμοζέλη. || Μεταφ. κακὸν ἐπιεικόμενον, κλύων. || Ὄρουθε συλλόγου. || Παραχρῆ ψυχική. || Ἐπίσης Ἐπικρατείας.

Orama, ἐπὶ ῥ. ὄρα, τῶρα, ἔρα.

Orago, ῥ. ἰν. προσηγορία, ἐκτόπος τὸν ὄρα. || Δημηγορᾶ, ἐγορεύω, φηγορεύω.

Oratio, ἰα, ἰπ. ὁ τῶν ὄρων, ὀρισταίος.

Oratio, εὐσ. θ. ἰχθύς, ὁ χρώσει φρυσ.

Oratoro, εὐσ. ἀρ. ῥήτωρ, δημηγόρος. || — εἰσατο, ἱεροκέρυξ.

Oratoriamonto, ἐπὶ ῥ. ῥητορικῆς, εὐχλωτῆρας.

Oratorio, εὐσ. ἀρ. εὐκωνοστάσιον, εὐατήριον. || Ναίδιον. || —, ἰα, ἰπ. ῥητορικῆς εὐατήριον.

Oratioricella, εὐσ. θ. (ὄρα.) μικρὸς τις λόγος, λογιόριον ἐπὶ χλωπῆς.

Oratioso, εὐσ. θ. δήσις, προσηγορῆ. || Λόγος, δημηγορία, ἐργασίαι, φηγορείαι.

Oratiosella, εὐσ. θ. (ὄρα.) συνών. τῷ Oratiosella.

Orbaeca, εὐσ. θ. κόκκις δάφνης ἢ μύρτου, δαφνίς, μυρτίς.

Orbata, ῥ. ἰν. ὀφθαλμῶν. || Στεῖρ· ἐκτυφλῶ.

Orbato, ἰα, ἰπ. τυφλωμένος.

Orba, εὐσ. ἀρ. σφαιρα, κύκλος, τροχία.

Orbò kai -bano, ἐπὶ ῥ. κλωσῆς, ἴστω, εἶν.

Orbaza, εὐσ. θ. ὀφθαλμῶν σφαιρῶν.

Orbicolare, ἰπ. διγ. σφαιρικῆς, σφαιροειδῆς, στρογγύλος.

Orbicolo, εὐσ. ἀρ. μεταλλίον τροχαλία.

Orbita, εὐσ. θ. ἄστρον, ἡ τῶν πλανητῶν πορεία, τροχία. || Ἄνα· κόχη, κοίλωμα τῶν ὀφθαλμῶν.

Orbita, εὐσ. θ. τόφλασις, τυφλότις.

Orbitale, ἰπ. διγ. ἄνα· κογχικῆς.

Orbo, ἠα, ἰπ. ἰσοσημῆτος, τυφλός.

Orca, εὐσ. θ. κῆτος, δελφίνουσι δε. || Πλοῖον παρ' Ἑλλήνων εὐμύριον.

Orchestra, εὐσ. θ. τὸ σύνολον τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ μουσικῶν ἐργῶν, ἔργασι, συμφωνία, ἡ ὀρχήστρα. || Ὁ ἐν τῷ θεάτρῳ τόπος τῶν μουσικῶν.

Orcio, εὐσ. ἀρ. ἀγγεῖον ἐλαίου, σάμιος λίκιθος.

Orciolo, εὐσ. ἀρ. κεραμοურγῆς χυτροπλάθος.

Orciolo, εὐσ. ἀρ. (ὄρα.) σταμνῶν, χυτρον.

Orco, εὐσ. ἀρ. καθ. ὄρα· τοῦ πλοῦτου παρὰ Ῥωμ. || —, ἴνιστα ἢ χηρῆσι παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἡ ἄρα· ὁ θάνατος.

Ordo, εὐσ. θ. στίχος, πλῆθος, ἰσθῆ.

Ordalio, εὐσ. θ. πλ. αἱ κατὰ τὴν μεσαιωνὰν παλαιαῖς δικαιοσῖαι τῶν ὀποδίκων διὰ τοῦ πυρὸς ἢ τοῦ ψυχροῦ ἕκτατος, πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, αἱ λεγόμεναι κρίσεις Θεοῦ.

Ordigno καὶ -digno, εὐσ. ἀρ. μηχανή, ἱργαλίον.

Ordimento, εὐσ. ἀρ. ὄρη, πλοκή ὀφθαλμοῦ. || Μεταφ. ἰσθῆ.

οὐργία, μηχανοβραχία, δολοπλοκία, ἐπιβουλή.

Ordinabile, ἰπ. διγ. ὁ ἐπιδικτικὸς διατάξωσις, διατακτός.

Ordinale, ἰπ. διγ. τακτικῆς ἐπιβουλή, ἰπ. Παρεκκλαμῆτος.

Ordinalmento, ἐπὶ ῥ. κατὰ τάξιν, ἐν τάξει, τακτικῶς.

Ordinamento, εὐσ. ἀρ. τάξις, διατάξις. || Ἑντολή. || Κανονισμός.

Ordinando, εὐσ. ἀρ. ἔκκλη· ὑποψήφιος πρὸς χειροτονίαν.

Ordinante, εὐσ. ἀρ. χειροτονητῆς ἐπίσκοπος.

Ordinanza, εὐσ. θ. τάξις, διατάξις. || Ἀπόφασις δικαστηρίου, || Βασίλικὸν διάταγμα. || Ἑνταλμα χρηματικόν. || Γραμμῆ, στίχος στρογγύλων. || Ἄξιωματικὸς ὄρος τῶν ὀφθαλμῶν ἀνωτέρου.

Ordinatio ῥ. ἰν. διατάξις, ἀντιθέτω, κανονίζω, κυβερνῶ. || Διατάξις, προσηγορῆ. || Ὄριον, ἀπορητικῶν. || Ἐπιτάξις, ἐντελλομαι, παραγγέλλω. || Προτίξις, προβέλλω· συντάξις. || Παρασκευάζω τὴν τράπεζαν. || Ἐκλ. χειροτονία, προχειρίζω. || Στρατ. παρατάξις.

Ordinaro ῥ. ἰν. διατάξις, ἀντιθέτω, κανονίζω, κυβερνῶ. || Διατάξις, προσηγορῆ. || Ὄριον, ἀπορητικῶν. || Ἐπιτάξις, ἐντελλομαι, παραγγέλλω. || Προτίξις, προβέλλω· συντάξις. || Παρασκευάζω τὴν τράπεζαν. || Ἐκλ. χειροτονία, προχειρίζω. || Στρατ. παρατάξις.

Ordinario, εὐσ. ἀρ. ὄρη, πλοκή ὀφθαλμοῦ. || Μεταφ. ἰσθῆ.

Ordinarissimo, ἐπὶ ῥ. ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, συνήθως, ἐκείνοτε.

Ordinario, εὐσ. ἀρ. τὸ ὄνηθῆς, τὸ εὐθὺς, τὸ ἴδιον τινι. || Ἄ· συνήθως τροφή. || Ὁ τῆς πρώτης τάξεως στρατιώτης. || —, ἰπ. συνήθως, κοινῆς, εὐτελής, πρόστυχος. || AII — ἑκφρᾶ ἐπὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, συνήθως.

Ordinata, οὐσ. θ. Γεωμ. γεωμ. ἡ εὐθεία, ἢ διατεταγμένη.

Ordinalmonia, ἐπίθ. κατά τάξιν, τακτικῶς. || Ἐγκαιρίως.

Ordinalno, τα, ἐπίθ. Γραμ. τακτικῶς.

Ordinato, τα, ἐπ. διατεταγμένες, κανονισμένως.

Ordinatore, οὐσ. ἄρ. διατάκτης, διατάκτης.

Ordinazione, οὐσ. θ. διατάξεις, διατάξεις || Βυζαντ. || Πρόχειρον, χειροτονια ἱερῶς. || Συνταγή ἱατροῦ.

Ordino, οὐσ. ἄρ. τάξις, σειρά, αἰχμῶν. κ. ἄρ. ἄδω. || Ἐπιταγή, ἐν εὐθείᾳ παραγγελία || Ἔσως, συνθήκη. || Κανὼν, τρεῖς, μίσην || Βασιλ. χειροτονια, προχειρισμός. || Τάγμα μηχανῶν, ἀγγέλων, ἱεροποιῶν. || Τελετὴ κρέμας, τάξις βυθῶν, εἰδος. || Συνταγή ἱατροῦ.

Ordino, ἄ. ἐν ἀγαθῶν κρείττων διαίτησι, στυμνοῖσθαι, κρεμῶν, ἐνοσφίω. || Μεταρ. σιωπῶν μηχανοσφίω, μηχανώματα, μηχανῶν πλοῦτος.

Ordino, οὐσ. ἄρ. στήμιον, κ. στήμιον || —, ἡ ἐπ. ἐνοσφίωτος.

Ordino, οὐσ. ἄρ. μισάντιον ἰατροῦ, κοχλῆς, κ. διασφύρον.

Ordinazione, ἄρ. διατάξεις, ὑπανόμ. || Μεταρ. μηχανοσφίωτος.

Ordinatio, οὐσ. θ. ὁμοιωσις ἔργου, διαμνησ. στυμνή.

Ordinatio, οὐσ. θ. ὁμοιωσις.

Ordinatio, ἄρ. οὐδ. προσέχως, ἐπακροῦμαι.

Organicista, οὐσ. θ. τὸ ἐπὶ τοῦ ἄδωτος κτύπημα.

Organicista, οὐσ. θ. (ὕπερ.) μεικρὸν αὐτοῦ, ὄσιον.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἐπίθων, κ. ἀσπυρακίαι.

Organico, οὐσ. ἄρ. εὐθεία, κ. ὄσιον || Prouto, ἡ —, προσέχως αὐτοῦ, ἐπακροῦμαι. || Δαδὸν αὐτοῦ.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἄδωτος, ὄσιον || —, ἄρ. ἄδωτος, ὄσιον.

Organico, τα, ἐπ. ἡ ἔργον, μαγὰς δ. κ. ὄσιον, ὄσιον.

Organico, οὐσ. ἄρ. χροσφίαι, χροσφίαι.

Organico, οὐσ. θ. χροσφίαι, χροσφίαι.

Organico, οὐσ. θ. ἀσπυρακίαι, ἀσπυρακίαι.

Organico, οὐσ. θ. ἀσπυρακίαι, ἀσπυρακίαι.

Organico, οὐσ. θ. ἀσπυρακίαι, ἀσπυρακίαι.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. μισάντιον, μισάντιον.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organicamente, ἐπίθ. ὀργανικῶς.

Organico, οὐσ. ἄρ. (ὕπερ.) μεικρὸν μισάντιον ἔργον.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

ὁ παλαιὸν ἐπιπέδων τῆς Γαλιλαίας, φωνικῶς.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἐπίθων μισάντιον στυμνισμῶν.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Organico, οὐσ. ἄρ. ἔνοσφίωτος, ἔνοσφίωτος.

Originamento, εὐσ. ἀρ. Ὀρ. Originazious.

Originare, ρ. εὐδ. ἔλκω τὴν ἀρχὴν, λαμβάνω τὴν γένεσιν. || — ὁ ἐν ἀρχῇ, γένεσιν παρέρχου.

Originariamento, ἐπιρ. ἀρχι- κῶς, ἀρχῆθεν.

Originario, ριν, ἐπ. ὁ καταγόμενος ἀπὸ τίνος τόπου. || Πρώ- τισι, κύριος. || Πατροπαράδοτος.

Originatore, εὐσ. ἀρ. trico, εὐσ. θ. ὁ γένεσιν διδοῦς.

Originazione, εὐσ. θ. ἀρχή, πηγὴ, καταγωγὴ. || Γένος, γενεά.

Originato, ρ. εὐδ. ὠρακοσῶν, ἀπακοσῶν. || Μεταφ. ἄνεργον.

Originoso, εὐσ. ἀρ. προσκέφα- λον ἢ ὑποκεφάλιον.

Oriano, εὐσ. θ. εὐρονον, κ. κάτοτρον.

Originale, εὐσ. ἀρ. εὐροδοχείον.

Originaria, εὐσ. θ. καλῶδον τῶν εὐροδοχείων.

Originare, ρ. εὐδ. καὶ ἐν. εὐρώ, κατοσῶ.

Orinario, ia, ἐπ. εὐρώδης, εὐρινός.

Orinci, εὐσ. ἀρ. πλ. (Andaro, Mandaro in —) ὀπάγω, πέρπω μαζάν.

Orinoso, sa, ἐπ. ὁ τοῦ εὐρου, εὐρινός, εὐρινός.

Oriolo, εὐσ. ἀρ. ὠρολογιοποιός.

Oriolo, εὐσ. ἀρ. ὠρολόγιον ὠ- ρολόγιον ἰκκερέμει-

Orioso, εὐσ. ἀρ. Μύθος ὄνομα κῶς, ὁ ὀριών. || Ἀστεισμὸς ὁμιώ- νομος.

Oriolo, εὐσ. ἀρ. Ὀρ. Oriolo.

|| — a polvere, εὐσ. ἀρ. ἀμμό- μετρον.

Orizzontale, ἐπ. διγ. (λιξ. Ἐλ- λην.) ὀριζάντιος.

Orizzontalmente, ἐπιρ. ὀριζο- τικῶς.

Orizzonte, οὐτ. ἀρ. (λιξ. Ἐλλην.) ἄστρ. καὶ Γαλαξ. ὀρίζων.

Orlare, ρ. ἐν. περιβάπτω, κρᾶσπεδον, παρῶφαινω, κρᾶσπεδῶ.

Orlatura, εὐσ. θ. περιβάπτω, παρῶφαινω, κρᾶσπεδῶσις. || Κρᾶ- σπεδον.

Orlario, εὐσ. ἀρ. ἄκρα τοῦ ἄρτου. || Χίλιος, ἄκρον.

Orlicciuccio, εὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) γωνία μικρὰ τοῦ ἄρτου.

Orlo, εὐσ. ἀρ. περιβάπτω, κρᾶ- σης, ὄσσανος, κρᾶσπεδον, ἄκ. || ἄκρα.

Orma, εὐσ. θ. ἴχνος, σημεῖον.

|| Τύπος, παράδειγμα.

Ormai, ἐπιρ. Ὀρ Oramai.

Ormare, ρ. ἐν. Κυνγ. ἴχνη- λατῶ, ἀκολουθεῖ κατίτιν.

Ormatore, εὐσ. ἀρ. Κυνγ. ὁ ἴχνηλατῶν, ἴχνηλάτης.

Ormejjiro, ρ. ἐπ. ἴχνηλατῶ. || — σι, ρ. ἀντιπροσωπεύομαι ἀγκυ- ροεῖλῶ, κ. ἀρτζο.

Ormejjio, εὐσ. ἀρ. Naut. τὰ πρυμνήσια. || — πλ. τὰ ἀπικιού- μενα πρὸς ὄριον.

Ormesino, εὐσ. ἀρ. μεταξὺν κρηματῶδες.

Ornamentale, ἐπιρ. ὁ ἀνάκων- εἰς κόσμημα, κοσμητικὸς, καλ- λωποιστικὸς.

Ornamentoso, εὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) μικρὸν κόσμημα ἢ ὠράσιμα.

Ornamento, εὐσ. ἀρ. κόσμος, κόσμημα, καλλώπισμα. || Με- τὰ ἄλλος, καύχημα. || Ἔπιτο- ρ σχῆμα' καὶ κατ' ἐστ. τὰ κατὰ φαντασίαν σχήματα, τὰ βροσεῖδῃ ἄνω, τὰ ἡμιστέρνα, τὰ ποικίλ- μετα, τὰ ἐνάγλαφα, κτλ.

Ornato, ρ. ἐν. κοσμῶ, καλλω- πίζω, καλλῶνω, διασκευάζω, στο- λίζω, κυρίως καὶ μεταφ.

Ornatissimo, ἐπιρ. κοκοσμα- ρένιος, ἐπιχερίσις, κομψός.

Ornato, εὐσ. ἀρ. καλλώπισμα. || —, ἰα, ἐπ. κοκοσμαρῆνιος, κοκοματός.

Ornatore, εὐσ. ἀρ. trico, εὐσ. θ. ἰχνηλατῶν, καλλωποιστής.

Ornatista, εὐσ. θ. Ὀρ. Orna- mento.

Ornitologia, εὐσ. θ. (λιξ. Ἐλ- λην.) ὀρνιθολογία.

Ornitologo, εὐσ. ἀρ. (λιξ. Ἐλ- λην.) ὀρνιθολόγος.

Orno, εὐσ. ἀρ. δένδρον, με- λιά ἢ ἄγρια.

Orso, εὐσ. ἀρ. χρυσοῦ καὶ παρὸ εὐς ποιητ. πᾶν τὸ χρυσοῦ προσέ- μοιον, διὰ τὸ χρῶμα καὶ τὴν στυπνότητα.

Orobanchin, εὐσ. θ. βοτάνη, ἢ ὀροβάγγη.

Oroho, εὐσ. ἀρ. φυτόν καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, ὁ ὄροθος, ἢ βέθη.

Orologiaro, εὐσ. ἀρ. πύργος ὀρολογίου.

Orologiere, εὐσ. ἀρ. συνών. τοῦ O- rologiajo.

Orologio, εὐσ. ἀρ. ὠρολόγιον ἰκκερέμει.

Orosocoria, εὐσ. θ. ἄστρολ. (λιξ. Ἐλλην.) ὠροσκοπία.

Orosuro, εὐσ. ἀρ. ὠροσκοπός.

Orellare, ρ. ἐν. διακισμῶ ἐν χρυσάλευτον.

Orella, εὐσ. ἀρ. ἔλασμα λε- πτότατον τριχάλευτον, τὸ χρυσάλευ- τον κ. τριμαύσι. || Μεταφ. ὑ- πόκρισις, πρῆλογημα.

Oripimento, εὐσ. ἀρ. Χημ. κρᾶ- μα διὰ βαρῶν ἀροεικῶν καὶ ἁείτων χρυσοποιῶν.

Orrondamento, ἐπιρ. φρικτός.

Orrondo, da, ἐπ. φρικτός, φρι- καλός. || Ἀποροσῶσις.

Orronizio, εὐσ. ἀρ. ὁ μετὰ δο- λότητος συνταχθεῖς ἐπὶ ἑγγρά- φων.

Orrivole, ἐπ. διγ. τὰυτὲ τῶ ὀοροεῖο.

Orrivolozza, εὐσ. θ. τὰυτὲ τῶ ὀοροεῖο.

Orrivolante, ἐπιρ. Ὀρ. ὀοροεῖο.

Orrivoltante, εὐσ. θ. ἀποροσῶσις δολία.

Orribile, ἐπ. διγ. φρικώδης.

Orribilia, εὐσ. θ. φρίκη, φρί- κος, φρίκα.

Orribilmente, ἐπιρ. φρικώδως φρικτός.

Orridazza καὶ -ità, εὐσ. θ. φρί- κη τὸ φοβερὸν ἴλιον, τὸ δύσμερον.

Orrido, da, ἐπ. Ὀρ. Orribile.

Orripilato, ia, ἐπ. ὁ φρίκταν.

Orripilazione, εὐσ. θ. φρικώσις.

Orriouante, ἐπ. διγ. ὁ ποῖων
ἕξον φρικώδη.

Ortore, εὐσ. ἀρ. ὤρην, τρέ-
μα. || Ἄκουστροφόν. || Σκότος.

Orta, εὐσ. ὁ ἢ ὄρην ἀρκτος.

Ortata, εὐσ. ὁ. ὑδρῶδες βρα-
τεριονό.

Ortatto καὶ -orto, εὐσ. ἀρ.
(ὄποι.) μικρὰ ἄρκτοι, ἀρκτύλος.

Ortino, πα, ἐπ. ὁ τῆς ἀρκτου,
ἄρκτατος.

Orto, εὐσ. ὁ. ὀφείων ἢ ἄρκτος,
κ. ἀρκτύδα.

Ortojo, εὐσ. ἀρ. κλωσμά με-
τάξυ διὰ τὸν στήμονα.

Ortio, ἐπ. ἢ. ἄγωμεν, ἄγεις,
ἄρσει, ὀρραεῖτε, κ. ἐμπρά.

Ortoglio, εὐσ. ἀρ. λαχανικό.

Ortolo, ἐπ. διγ. καὶ

Ortoleni, ἐπ. διγ. κηπαῖος.

Ortomia εὐσ. βεταῖνη, ἄρκενος.

Ortosa, εὐσ. ὁ. βεταῖνη ἢ κνί-
δη. κ. κοσκινίδα.

Ortizazione, εὐσ. ὁ. Ἴατρ. ἢ
διὰ κνιδῶν μαστιγώσις, κνιδώσις.

Orticheggiera, ῥ. ἐν. κενώ,
τριβῶν μαστιγῶν διὰ κνιδῶν (ἴσου
κνιδῶν) κνιδῶ.

Orticio, εὐσ. ἀρ. πρᾶσι δὲ τι-
τραχυνος ἀνήθι.

Orticulura, εὐσ. ὁ. κηπολογία.

Ortina, εὐσ. ἀρ. (ὄποι.) μι-
κρὸς κῆπος, κηπίδιον.

Orto, εὐσ. ἀρ. κῆπος λαχανικῶν.
|| Ἄνεταλό. || — ἴα, ἐπ. γεννητικός.

Ortodossia, εὐσ. ὁ. Ἐκκλ. (ἀεθ.
Ἑλλ.) ὁρθόδοξια.

Ortodosso, πα, ἐπ. ἴα. ὁρθόδοξος.

Ortologo, εὐσ. ἀρ. Γραμ. (ἀεθ.
Ἑλλ.) ὁρθολόγιον.

Ortografia, εὐσ. ὁ. ὁρθογραφία.

Ortografizzare, ῥ. ἐν. (ἀεθ.
Ἑλλ.) ὁρθογραφῶ.

Ortolano, εὐσ. ἀρ. -να εὐσ. ὁ.
ἢ καὶ ὁ κηπουρός. || Πενών, ἢ ου-
καλιε εἶτε κηχέλις.

Ortologia, εὐσ. ὁ. (ἀεθ.
Ἑλλ.) Γραμ. ὁρθολογία.

Ortopedia, εὐσ. ὁ. ἢ τῶν ὀυ-
πρόσιων παιδῶν ὁρθώσεις.

Orta, εὐσ. ὁ. ἴα. ὀρραῖα.

Ortio, ἐπ. ὅ. ὄρην.

Ortissimo, εὐσ. ἀρ. ἀντιδοτον,
τὸ ἑρθεῖοτον.

Ortolino, εὐσ. ἀρ. μικρὰ ὀυ-
κταῖνα ἐπὶ τοῦ ἑλεφάντου, κηβή.

Ortula, εὐσ. ἢ. κ. ἰθιερὸν, πι-
σάν. || Ἀμυδάλιμα, γαλλόκτα-
μα, κ. σομαδά.

Orzo, εὐσ. ἀρ. κριθή, κ. κρι-
θάρι.

Ossidra, εὐσ. ὁ. φυνδὴ ὄσσει,
κ. ζυνήθρα.

Ossidrate, ῥ. ἴα. φάλλω τὸ ὀ-
σιννῶ.

Ossaro, ῥ. εὐσ. τορμῶ ἀποτομῶ.

Oshergo, εὐσ. ἀρ. ὄσρη.

Ossuamento, ἐπ. ἢ. αἰσθητός,
αἰσθησιμῶς, ἀσπύριον, ἀσπύριον.

Ossentia, εὐσ. ὁ. ὀσφράσις,
φασφράσις.

Osseno, πα, ἐπ. αἰσθητός αἰ-
σθησιμῶς, ἀσπύριον.

Ossillare, ῥ. εὐσ. κινεῖσθαι ἢ
κινεῖσθαι. κ. ἀντιστρέφει, ταλα-
τούρι, δονεῖσθαι. ἐπὶ ἐκκριμῶ.

Ossillatore, ἐπ. ἢ. δονεῖσθαι.

Ossillatore, ἐπ. ἢ. δονεῖσθαι.

Ossillazione, εὐσ. ὁ. κίνησης
ἐκκριμῶς, ταλάνουσις, δύνουσις,
παλῶδες.

Ossillante, εὐσ. ἀρ. ὁ χόσμων ἢ
περὶ τῶν.

Ossillazione, εὐσ. ὁ. Ἴατρ. γά-
ρασις.

Ossillazione, εὐσ. ὁ. Γραμ.

Ossillabile, ἐπ. διγ. ὁ ἀκένου
ἰσοδυναμῶς.

Ossuamento, ἐπ. ἢ. αἰσθητός

Ossuamento, εὐσ. ἀρ. ὀσο-
σπύριον, ἰσοδυναμῶς, ἀσπύριον.

Ossuante, ῥ. ἐν. αἰσθητός, ἐπι-
σπύριον, ἰσοδυναμῶς, ἀσπύριον.

Ossuatore, εὐσ. ἀρ. ἰσοδυναμῶς,
εὐσ. ὁ. ἢ αἰσθητός, ἰσοδυναμῶς.

Ossuazione, εὐσ. ὁ. καὶ

Ossuazione, εὐσ. ὁ. τὸ ἰσοδυναμῶς,
αἰσθητός, ἀσπύριον, ἰσοδυναμῶς.

Ossuato, εὐσ. ὁ. αἰσθητός ἀσ-
πύριον, κηβή. || Ἀρθεῖσθαι, ἰσο-
δυναμῶς, ἀσπύριον. || Τὸ ἀσπύριον,
τὸ ἀσπύριον.

Ossuato, εὐσ. ὁ. ὀσφράσις.

Ossuato, εὐσ. ὁ. ὀσφράσις.

Ossuato, εὐσ. ἀρ. ὀσφράσις.

Ossuato, εὐσ. ἀρ. ὀσφράσις.

Ossuato, εὐσ. ἀρ. ὀσφράσις.

Ossuato, εὐσ. ἀρ. ὀσφράσις.

Ossuato, εὐσ. ἀρ. ὀσφράσις.

Ossuato, εὐσ. ἀρ. ὀσφράσις.

Ospitalmano, ἐπ. ἢ. φιλοξήνιος.

Osipito, εὐσ. ἀρ. καταλύτης, ἰσο-
δυναμῶς.

Ospiziaro, ῥ. ἐ. ὄρ. Alloggiare.

Ospizio, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Ospitale.

Ossajo, εὐσ. ἀρ. ὁ κατασκευά-
ζων ἴατρ. ἀπὸ ὀσπίων, ὀσπύριον.

Ossalida, εὐσ. ὁ. ὀσφράσις, ἢ ὀ-
σφράσις, κ. ζυνήθρα.

Ossama, εὐσ. ἀρ. τὰ ὀσπύριον.

Ossario, εὐσ. ἀρ. τὸ μίρος, ἰσο-
δυναμῶς ἰσοδυναμῶς τὰ ἰσοδυναμῶς.

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Ossaleno, εὐσ. ὁ. τὸ ὀσφράσιον

Osserivante, ἰπ. διγ. ἐπιτηρη-
τικός. || Κανονικός.

Osservanza, οὐσ. θ. τήρησις,
ἐπιτηρήσις. || Εὐλαβία, σέβας. ||
Ἔθος, συνήθεια. || Κανονισμός. ||
Τάγμα, μοναχῶν. || Κανόνες ἐκ-
κλησιαστικοί.

Osservanza, ῥ. ἰν. τηρῶ, ἐπι-
τηρῶ. || Παρατηρῶ, θεωρῶ, ἐπι-
σκοπεῶ. || Ἐκτελέω, ἐκπληρῶ. ||
Διαφυλάττω, διασώζω. || Σέβημαί,
εὐλαβοῦμαι, τιμῶ.

Osservantissimo, ἐπιβ. μετὰ
προσχῆς, ἐπιμελής.

Osservativo, να, ἐπ. παρατη-
ρητικός. || Ἐπίσκοπος.

Osservatore, οὐσ. ἀρ. -tricio,
οὐσ. θ. παρατηρητής, θεωρῆς.

Osservatorio, οὐσ. ἀρ. ἀστυ-
ροσκοπεῖον.

Osservazione, οὐσ. θ. παρα-
τήρησις, ἐπισκοπήσις. || Σημειώ-
σις. || Τήρησις, φύλαξις.

Ossessione, οὐσ. θ. κατάληψις
δαιμονίου, δαιμονομανία.

Ossesso, σα, ἐπ. ὁ ἐνοχλούμε-
μενος ὑπὸ τοῦ δαιμονίου, δαιμονο-
φιρτος, δαιμονόληπτος.

Ossiacepta, οὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλην.)
φωτὴν ἢ ἔξωκανθα.

Ossidato, ῥ. ἰν. Χημ. δεξιδῶ.

Ossidazione, οὐσ. θ. δεξιδωσις.

Ossido, οὐσ. θ. δοτῶν, ἢ ἔκαλις.

Ossidionale, ἰπ. διγ. πολιορ-
κητικός.

Ossido, οὐσ. ἀρ. Χημ. δεξιδίου.

Ossificarsi, ῥ. ἀντ. ὀστεοποι-
οῦμαι, ἄσπασθῆναι.

Ossificazione, οὐσ. θ. ὀστεο-
ποιήσις, ἄσπασίσις.

Ossigenare, ῥ. ἰν. Χημ. δεξιδῶ.

Ossigenazione, οὐσ. θ. Χημ.
δεξιδωσις.

Ossigena καὶ -πο, οὐσ. ἀρ. Χημ.
ἔξυθῶν.

Ossimelo, οὐσ. ἀρ. ἐξώμελι.

Ossno, οὐσ. ἀρ. ὄστων, κ. κλά-
κάλιν.

Ossoso, σα, ἰπ. καὶ.

Ossuto, ἰα, ἰπ. ἔχων χονδρὰ
δοτῶ, ὄσπεδῶδες.

Ostacolo, οὐσ. ἀρ. ἰμπέδιον,
πρόσκομμα.

Ostaggio, οὐσ. ἀρ. ἐνέχυρον, ἔ-
μπος.

Ostante, (Νου—) ἐπιβ. ἢ οὐδ.
εἰ καὶ, ἀν καὶ ἐν τοῦτοις, ἕως.

Ostato, ῥ. οὐδ. ἀνίσταμαι, ἔ-
γαννισθῆναι. || Ἄντιλέγω.

Ostato, οὐσ. ἀρ. ἰγαννισμα-
τικός, ἀντιλεκτικός.

Osta, οὐσ. ἀρ. ὁ νοταλῶν παρ-
ρά τινε, ξένος. || Ὁ δευτερός ἔξ-
νους παρ' αὐτῶν, ξενόδοχος. || Στρα-
τάς. || Στάλις. || Πεδάσιος, ἔχθρ.

Ostaggiamento, οὐσ. ἀρ. στρα-
τεπδαύσις.

Ostaggiare, ῥ. οὐδ. στρατε-
πεδαύω || —, ῥ. ἰν. προσβάλλω.

Ostaggiato, οὐσ. ἀρ. ξενόδοχιον.

Ostallano, οὐσ. ἀρ. ξενόδοχος,
συνών. τοῦ Albergatore.

Ostalliere, οὐσ. ἀρ. ξενόδοχος.

|| —, ἰσὺν τῶ

Ostello, οὐσ. ἀρ. ξενόδοχιον,
κατάλυμα, οἰκίασις.

Ostelo, οὐσ. ἀρ. κούδος φυτοῦ.

Ostensibile, ἰπ. διγ. πρόσδη-
λας, προσκλήσις.

Ostensione, οὐσ. θ. ἀπέδειξις.

Ostensivo, να, ἐπ. πρὸς δόξας.

Ostensore, οὐσ. ἀρ. ὁ δεικνύων.

Ostensorio, οὐσ. ἀρ. Ἑκκλ. δι-
σκήριον τῶν ἀγίωντων μυστηρίων.

Ostentamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ.
οὐκέντασιον.

Ostentato, ῥ. οὐδ. ἐπιδεικνύω,
προβάλλω.

Ostentatore, οὐσ. ἀρ. -tricio,
οὐσ. θ. κομπαστής, καυχησολο-
γός, κερπήρησιον, ἀλαζών.

Ostentazione, οὐσ. θ. ἐπίδει-
ξις, κερπήρησιον.

Ostento, οὐσ. ἰρ. θαῦμα, τέρας.

Ostologia, οὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλ.)
ἐπιτολογία.

Ostoria, οὐσ. θ. Ὁρ Ostallaggio.

Ostoria, οὐσ. θ. ξένη, ξενόδοχος.

Ostoriare, ῥ. ἰν. μαίεω.

Ostoriato, οὐσ. θ. μαία, κερματ.

Ostoriato, οὐσ. θ. ἢ μαίευτικῶν.

Ostia, οὐσ. θ. ὄμα, τῶν δια-
προσφάσεων, ἄλοκῶν τῶν μα, ἰε-
ρίων, σφάγιον. || Ὁ ἅγιος ἄρτος.

|| Σημαντής, κ. κοπλίτι, ἄσπασ.

Ostirio, οὐσ. ἀρ. -ta, οὐσ. θ.

ὁ καὶ ἡ θυραφῶς.

Ostilo, ἰπ. διγ. ἐχθρικός, πο-
λίμιος.

Ostilità, οὐσ. θ. ἐχθροπραξία,
ἔχθρα.

Ostilmente, ἐπιβ. ἐχθροῦτως.

Ostipamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Ὁσθ.
ἰμνασιον.

Ostinarsi, ῥ. ἀντ. λοχυρογνώ-
μῶ, δίστασις, ἐπιμένω.

Ostinatamente, ἐπιβ. λοχυρο-
γνωμόνως, ἰπιγόνως, πεισματω-
δῶς.

Ostenato, ἰα, ἰπ. λοχυρογνώ-
μων, ἀδύταρτος, δυσπράσιος,
πεισματώδης.

Ostensione, οὐσ. θ. ἐδ ἀμε-
τάβλητον τῆς γνώμης, λοχυρο-
γνωμόσιον, ἰπιμονή, πεισμα, πει-
σματ.

Ostiacismo, οὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλ.)
ἀξορία δικαιοσύνης παρὰ τοῖς
ἀγγ. Ἑλλ. δι' ἐγγραφῆς τοῦ ἰδιω-
ταῦ ἐπὶ ὁσπρέου, ἰεστρακισμός.

Ostiale, οὐσ. θ. ὁσπρεον.

Ostirista, οὐσ. ἀρ. ὁσπρεω-
πῶς.

Ostro, οὐσ. ἀρ. ἀνθός ῥότιος,
ῥότος. || Χρῶμα κοχχίλιον, ὀσπρε-
ον, πορφύρα. || Πορφύρον ὑψομακ.

Ostruire, ῥ. ἰν. ἰμπερῶ, δια-
φρῖττω, ἀπαλείφω, ἀποστρέφω.

Ostrutivo, να, ἐπ. ἰατρ. ἰμ-
πρακτικός.

Ostruzione, οὐσ. θ. ἢ τῆς κοι-
λίας στεγόντης, ἰμπραξίς. || Κα-
τ' ἐκτ. ἀπολείψις τῶν ἰδίων. || Ἄπο-
στρέψις ἀλόκος, κτλ.

Ostruore, ῥ. ἰν. ἐκπλήττω,

ἐκθαμβώ. || —, ὁ. οὐδ. ἐκπλήτ-
τομαί, ἐκθαμβώματι.

Ουαυροβίτο, ια, ἐπ. ἐκπληκτος,
ἐκθαμβος.

Ουαυροβίαση, οὐτ. θ. ἐκπλη-
ξίς, ἄμωρος.

Ουαυ, οὐτ. ἀρ. ἀκρίβ.

Ουαλλο, οὐτ. ἀρ. (ὀποκ.) με-
κρὸς ἀκρίβ, ἀκρίβ.

Ουαία, οὐτ. θ. θηριακῆ.

Ουαίολαρο, ἐπ. διγ. ἀκοροδία.

Ουα, οὐτ. ὤ. ὄρα, καίριος. || Α
— α —, ἔξερ. ἐπίθ. ὀσάκτις.

Ουανδρο, οὐτ. ἀρ. (λέξ. Ἐλ
λιν.) Γεωμ. ἐπιπέδρον.

Ουαγασίω, μα, ἐπ. ὀγδοκαστός.

Ουαίμια, οὐτ. ὤ. (λέξ. Ἐλλιν.)
ὀφθαλμία, λῆμα.

Ουαίμια, οὐτ. ἐπ. ὀφθαλμι-
κίς, ὀ λημῶν.

Ουαίγολαρο, ἐπ. διγ. Γεωμ. ὀ-
κτάγωνος.

Ουαίγολο, οὐτ. ἀρ. Γεωμ. ὀ-
κτάγωνον.

Ουαίγυλαρο, ἐπ. διγ. ὄρ. Ου-
αίγυλο.

Ουαίτα, οὐτ. ἀρ. ὀγδοήκοντα.

Ουαίτο, οὐτ. ἀρ. ἄστρον. ἑρ-
γαλίον περιέχον τὸ ὄργανον του
κόλπου, ὀγδοήκοντα.

Ουαίτισίω, μα, ἐπ. ὄρ. Ου-
αίτισίω.

Ουαίτικτο, οὐτ. ἀρ. ὀγδ. ἑκοντα
ἐπιτά.

Ουαίτιο, οὐτ. θ. κτηνῶν, ἡ ὄ-
τις, κ. τοί.

Ουαίτιο, οὐτ. ἀρ. Γεωμ. ἑγ-
κλιτικὸς ὀκτακτῆς.

Οιόνα, οὐτ. θ. Μουσ. κί-
θάρια φθόγγος τῆς ἑκατονταί-
κλιμακίας δια πρῶτων, ἔτι δια
πέντε τόνων καὶ δια ἑκατοντῶν
ἀπέχον τοῦ ἑτέρου εἴτε ἐπὶ τὸ ἄρ-
μό, εἴτε ἐπὶ τὸ διῶν, ἀντίφωγγος,
ἀντίφωνος. || Τ: εἰς πέντε τόνων
καὶ ὄδο ἡμιτονίων συνεσταθῆς δια-
τονικῶν διατάρων, διαταρῶνα.

|| Υοο di una —, ἡ μίξις ἑαυ-
τόφωγγων ἢ ἐπὶ διατονικῶν δια-
στημάτων διατείνουσα ἐφθῆς φων-
νῆ. || —, παρά τοις ποίσι, σπερ-
μῆ ἑαυτὸ στίχων, διατίτηται.

Οιότο, οὐτ. ἀρ. τὸ ἕρως ἐπι-
ρρῶν: σμῆρ: τινος ἀρβυλαμῆνη.

|| —, να. ἐπ. ὀδοος. || Ἐπ. —, εἰς
ὄγδον ἐπὶ σχήματος ὀ βίαια.

Οιόπρατο, ἔ. οὐδ. καὶ —σι,
ἢ ἀντ. ὀπακῶν: τάτο τῆ ὀθ-
ηδικῆ.

Οιόπραμεντο, ἐπίθ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, ἢ ἐν. σκετῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. καὶ
Οιόπρρο, οὐτ. ἡ ἐπι-
σκέτις αὐτῶν. τῶ ὀσπερῶση.

Οιόπρρο, ἢ ἐ. τογῶνα, ἐπι-
τογῶνα τινος.

Οιόπρρο, ἐπ. διγ. εὐκαίς
πρὸς ἀνάστασιν, ἑκακτῆς, ἐπι-
κτίς.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ἐκίτη-
ξίς, ἐκίτηξίς, ἐκίτηξίς.

Οιόπρρο, οὐτ. θ. δέκα.

Οιόπρρο, οὐτ. θ. ἐκίτηξίς ἐπιτά-
μη || Ουαίτιο ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου,
ἀποφύξ. || Καθότιση ἡλιθίων ἐπ.

περίχον εἰκόνας μεγαλοποιουμέ-
ναι, μεγαλόπρρο.

Οιόπρρο, οὐτ. ἐπ. ὀδὸν ἑκίτηξίς
ἐπιστήμιος: ὀ κατασκευῶν ἢ
πυλῶν ἐπιτάξιν ἑκίτηξίς, ἐπιτάξιν.

Οιόπρρο, ἐπ. διγ. τοσοῦτα-
κτακτίς.

Οιόπρρο, ἐπίθ. ὀπακῶν, ἔτι
ἑκίτηξίς, ἑκίτηξίς.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ὀ ἐν τῆ πο-
λιτικῆ κρείτιστις, πρῶκρῆτος, ἔ-
κίτηξίς.

Οιόπρρο, ἐπ. ἀξιώτατος.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. Φίλος, σὺ-
σπρρα τῶν φρονούντων τὰ πάντα
λίαν καλῶ, ἀριστοδοξία.

Οιόπρρο, ἐπίθ. ἐπὶ
καλῶτα.

Οιόπρρο, μα, ἐπ. (ὀπαρθ.)
καλῶτα, ἀριστος.

Οιόπρρο, ἐπ. καὶ ὄρα, διγ. ὀ
τὶ πάντα εἶναι καλῶ νομίζων, ἄ-
ριστοδότης.

Οιόπρρο, ἐπ. ἀριστος, ἑκακτῆς
καλῶτα.

Οιόπρρο, ἐπ. διγ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, ἐπ. καὶ ὄρα, ἑκακ-
τῆς.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, ἐπ. διγ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, ἐπ. διγ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, ἐπ. διγ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, ἐπ. διγ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ὀπακῶν, καὶ
πῶναξ.

Οιόπρρο, ἐπ. ὄρ. Ουο-
γενεῖο.

Οιόπρρο, ια, ἐπ. (ἐκ τοῦ Ἐλ-
λιν.) ἐκίτηξίς.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ἀξίσι-
οιόπρρο, ἢ ἐν φράστω, ἐμ-
φράστω, ἐπιστομῶν, κλειδί.

Οιόπρρο, οὐτ. θ. ἀμύλητος.

Οιόπρρο, ἐπ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. ὄρ. Ουοπρρο.

Οιόπρρο, ια, ἐπ. ὀπακῶν, κα-
ρίσις καὶ ρεταρ.

Οιόπρρο, οὐτ. θ. Φυτ. Ιατ. ὀπακῶν.

Οιόπρρο, ἐπ. διγ. ὀπακῶν, ὀπακῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ὄρ. Ουοπρρο.

Οιόπρρο, ια, ἐπ. ὄρ. Ουοπρρο.

Οιόπρρο, οὐτ. θ. ὀπακῶν
ἑκίτηξίς παρὰ Ῥωμαίους, ὀ-
πακῶν. || Αὶ κωνὰι τετραὶ καὶ ἐ-
πευρημῶσις ὑπὲρ τινος.

Οιόπρρο, ἐπ. ὀπακῶν, πῶν ἐάν ὀ-
πρρο, ἐπ. ἐν ὄρ. τέτα: ὀπακῶν, ὀ-
πακῶν. || —οις, ὀπακῶν ὀπακῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ὀπακῶν, ὀπακῶν.

Οιόπρρο, ἐπ. διγ. ὄρ. Ουοπρρο.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. ὀπακῶν, ὀπακῶν.

Οιόπρρο, ια, ἐπ. ὀπακῶν ὀπακῶν,
ὀπακῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. θ. ὄρ. Ουοπρρο.

Οιόπρρο, ἐπίθ. παυταγῶν, ὀπακῶν
ὀπακῶν.

Οιόπρρο, οὐτ. ἀρ. διαξ. καὶ
Ουοπρρο, οὐτ. ἀρ. ὀπακῶν, ὀπακῶν.

Οιόπρρο, ἐπίθ. ἐκ τοῦ προ-
χείρου.

Οννιάρω, ὅ. ἐδδ. ἐναντιοῦμαι, δι-
 ὀλασμαι. || —, ὅ. ἰν. ἀπομακρῶ-
 νοι, ἀποτρέπω, ἱμποδίζω.

Οννιάρω, ὅ. ἀρ. -ίτιος,
 ὅ. ὁ δ. ἱμποδίζων, ἐναντιούμενος.

Οννιάρωσι, ὅ. ἀρ. ἀντίστα-
 σις, ἱμπεδίων.

Οννίω, ἰα, ἱπ. κοινὰς, συνήθης.

|| Πράξιμος.

Οννίωσι, ἰα, ἱπ. Βοταν. συ-
 νεστραμμένος.

Oxalida, ὅ. ὁ. θανάτη, ἡ ὀ-
 ξάλις.

Oxiara, ὅ. ὁ. θ. Χειραυγί. (λίξ.
 Ἑλλην.) ἔλαινα.

Oxiaco, ὅ. ἰ. ἀρ. ἀποτρόπαιος.

|| Giorno — ἡμέρα ἀπαρχῆς.

Ozimo, ὅ. ἰ. ἀρ. συνών. τῷ O-
 cimo.

Ozio, ὅ. ἰ. ἀρ. ἀργία, ἀργολή. ||

Οκνηρία, νοθρότης. || Ἄνεσις. ||

Πουχία. || Ἀργολία.

Oziogaggiati, ὅ. ὁ. νοθρότης,
 ἐκθυμία, ὀκνηρία.

Oziamente, ἱπ. ὀκνηρῶς,
 ἀκιδῶς, νοθρῶς.

Ozioliti, ὅ. ὁ. ἀργία, ἐκθυ-
 μία, νοθρότης.

Oziolo, ἰα, ἱπ. ὀκνός, νοθρός,
 ἐκθυμός. || Ἄναρκτης. || Ὁ διατε-
 λῶν ἰν ἀργία.

Ozimato, ἰα, ἱπ. ὁ ἔξ ἰγγύσεως,
 ὠκίμου (θεσιλικός), ὠκίαινας.

Ozino, ὅ. ὁ. ἀρ. πρὸ τῆ ὠκίμου,
 κ. θεσιλικός. Ὁρ. Bassilico.

P.

P δὲ δίκαιον ἕκτον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, σύμφωνα πάλαι ἴσκις ἐν τῷ V γραφόμενον εἰς Coporte καὶ Coveria.

Pabbu, οὗς. ἄρ. ἕνομα φωνῆ.
Pabulo, οὗς. ἄρ. ἑοσκή, ἰουκ.
Pacare, ἄρ. ἐιρηνεύω, ἰουκ.
Pacatamente, ἐπιρ. εἰρηνικῶς.
Pacatozza, οὗς θ. ἡσυχία.
Pacato,ia, ἐπ. ἡσυχός, γαλλό-
 νιος.

Pacra, οὗς. θεατικὸς, ἑσάδρα, κ. κληρῆ συνών. τῷ **Ferita**.

Pacchoboto, οὗς ἄρ. τοχόπλιον.
Pacchotto, οὗς. ἄρ. δίμα, γαλλό-
 κελλος.

Pacchiare, ἄρ. οὐδ. γαστρι-
 μαργῶ. || Συμπαιξία.

Pacchia, οὗς. ἄρ. τρεφῆ, ἔδεσμα.

Pacchione, οὗς. ἄρ. λαίμαργος, γαστριμαργός.

Pacciamo, οὗς. ἄρ. Ὀρ. **Paccimo**.

Pacciotta, οὗς. θ. λαίμαργία,
 εὐωχία.

Paccinno, οὗς. ἄρ. σκῦδα, καθάρματα.

Pacco, οὗς. ἄρ. διομῆς 22
 δερμάτων.

Paccoglija, οὗς. θ. μικρὰ πο-
 σότης ἐμπυρεμμάτων καὶ τοῦ δι' ἴ-
 διον αὐτοῦ λεγόμενου, παρμη-
 πόρευμα. || Ἐμπολή ἐν τελείῃ, βῶκος.

Paco, οὗς. θ. εἰρήνη. || Ἀνάξ

παυσι. || **Patre in**—, εἰρηνεύω,
 κατευνῶ.

Pacificare, ἄρ. ἐν. Ὀρ. **Paci-
 ficato**.

Pacificare, ἄρ. ἐν. εἰρηνεύω.

Pacifico, οὗς. ἄρ. τούτο τῷ **Paci-
 ficato**.

Pacificamento, ἐπιρ. εἰρηνικῶς ἄρ.

Pacificenza, οὗς. θ. ὑπομονή.

Pacifico, οὗς. ἄρ. εἰρηνοποιός

συλλεκτικὸς.

Pacifico, οὗς. εἰρηνοφέρων, εἰ-
 ρηνοποιός.

Pacificabile, ἐπ. διγ. ἢ δύνα-
 ται τις νὰ εἰρηνεύσῃ, εἰρηνεύσιμος.

Pacificamento, ἐπιρ. εἰρηνικῶς.

Pacificamento, οὗς. ἄρ. εἰρή-
 νουσι, εἰρηνοποιήτης.

Pacificare, ἄρ. ἐν. εἰρηνεύω, εἰρη-
 νεύω. || — si, β. ἀντ. ἐκτύπησον.

Pacificatore, οὗς. ἄρ. εἰρηνοποιός.

Pacifico, οὗς. ἐπ. εἰρηνικός. ||

par—, ὁ Εἰρηνικός ἀκακός.

Pacozza, οὗς. θ. φιλικαίσις,
 συμπαιξίσις, διαλλαγῆ.

Padella, οὗς. θ. τήγανον, κ.
 τήγανον.

Padellajo καὶ — το, οὗς. ἄρ. τῆ-
 γανοποιός.

Padellato, οὗς. θ. τήγανικός.

Padellina, οὗς. θ. (ὑποκ.) τῆ-
 γανον.

padellone, οὗς. ἄρ. μέγα τή-
 γανον.

Padigliano, οὗς. ἄρ. σκηνὴ στρα-
 τικῆς.

Padocio, οὗς. ἄρ. ἄθλιος πα-
 τέρ. ἐπὶ περιφρονητικῶς.

Padra, οὗς. ἄρ. πατήρ, γεννήτωρ
 || — si πλ. οἱ πατέρες τῆς ἐκκλη-
 σίας. — γονεῖς, πρόγονοι, πρόπα-
 τορες.

Padresamiglia, οὗς. ἄρ. οἰκο-
 γενετάρχης.

Padreggiare, ἄρ. οὐδ. ἀμοιβάτω
 πρὸς τὸν πατέρα πατρῷως.

Padricello, οὗς. ἄρ. (ὑποκ.) κατ-

padriuo, οὗς. ἄρ. (ὑποκ.) πα-

τρίστην ἐπὶ τιμῆς. || Σύγγενος,
 ἀνάδοχος.

Padrona, οὗς. θ. κυρία, δεσποινίς.

Padronaggio, οὗς. ἄρ. Ὀρ. **Pa-
 dronato**.

Padronanza, οὗς. θ. ὑπεροχή.

Padronaio, οὗς. ἄρ. προτα-
 σία, ὑπεροπία. || Κυριότης. ||

δικαιοσύνη ἐπὶ κτημάτων ἐκ-
 κλησιαστικῶν.

Padroncina, οὗς. θ. (ὑποκ.) με-
 κρὰ δεσποινίς, δεσποινίς.

Padroncino, οὗς. ἄρ. (ὑποκ.)
 μικρὴ τις δεσποτὴς ἢ κύριος.

Padrono, οὗς. ἄρ. δεσπότης, κύ-
 ριος, πάτριος, προτάτης. || Οἱ

κεδεσπότης, ἀκούριος. || — si
 causa, συνήγορος.

Padroneggiare, ἄρ. οὐδ. ἐπικρα-
 τῶ. || — si, ἐν. κυβερνῶ, δεσπεύω.

Padroneria, οὗς. θ. Ὀρ. **Padro-
 nato**.

Padronessa, οὗς. θ. κυρία, δέ-
 σποινίς.

Padulo, οὗς. θ. κοπεδοχίον
 τέλμα.

Padulesco, οὗς. ἐπ. καὶ

Paduloso, οὗς. ἐπ. γελματώδης.

Palafreno, οὖσ. ἀρ. ἵππος, ὁ κίλης, χυδ. τὸ ἄτι.
 Palagio, οὖσ. ἀρ. συνών. τῷ Palazzo.
 Palamento, οὖσ. ἀρ. ἡ τῶν κωπῶν συσκευή, τὰ ἐτραπῆ.
 Palmita, οὖσ. ἀρ. ἰχθύς, ἡ παλαμί, κ. παλαμίδα.
 Palano, οὖσ. θ. πάσσαλος, θύροφακτός, περιχράκιμα.
 Palanete, β. οὖδ. ἀνάγκη θάρος διὰ τροχάλια.
 Palaneto, οὖσ. ἀρ. παραχράκιμα περιτείχιμα.
 Palanehino, οὖσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸν τροχάλια.
 Palantra, ὑ. θ. πλέον ἢ μηχανὴ ναυτικὴ κοίτωση βάρους εἰς προσβολῆν βίωσιν παραβαλοσίων.
 Palantana, οὖσ. θ. καὶ
 Palantano, οὖσ. ἀρ. εἶδος χλαίνης στρατιωτικῆς. || Ἐπιστρίξ χωρικῶν παρὰ Ρωμαίους.
 Palano, οὖσ. ἀρ. τροχάλια ἀνέκουσα βάρους.
 Palante, ἔπ. διγ. πλάνης.
 Palara, β. ἰν. χαρῶν ἀμπέλων κτλ.
 Palata, οὖσ. θ. χίμαξ, περιχράκιμα. || Πεύκας, κ. φτυαρά.
 Palatina, οὖσ. θ. μελωτὴ γυναικία ἢ περὶ τὸν τροχάλον, περιλαίριον.
 Palatino, οὖσ. ἀρ. τὸ ἀξίωμα παλατινοῦ.
 Palatino, ἔπ. ἀλλοίως, βασιλικός.
 Palato, οὖσ. ἀρ. Ὁρ. Palata.
 Palatina, || Δυνατ. ὑπερώς, οὖσ.

νίκος || —, ἔπ. περιχράκιμα ἄτι ἐπὶ ἀμπέλων.
 Palazzo, οὖσ. ἀρ. ἀνάκτορον, ἀνάκτορα, παλάτιον.
 Palazzona, οὖσ. ἀρ. (μεγέθ.) μέγα ἀνάκτορον, μεγαλοπρεπὲς οἰκοδομή.
 Palcheto, οὖσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸν ἐρσομα || — d'uo teateo, θεωρεῖον.
 Palchistolo, οὖσ. ἀρ. Τικτε, γείωμα, πρετέγιομα.
 Palco, οὖσ. ἀρ. ἄροφος, ἄροφ, κ. πάτωμα. || Θεωρεῖον θέατρο.
 || Ἐκρίον τῶν καταδικῶν. || Τὰ κέρτα τῆς ἐλάφου, οἱ κλάδοι τῶν κεράτων.
 Palento, ἰλ, ἔπ. ὁ ἴχων κλάδις κεράτων ἐπὶ ἐλάφου.
 Palco, οὖσ. θ. πλ. Βοταν. τὰ ὑπὸ τὰ ἀνήφ φυλλάρια.
 Palleggiameto, οὖσ. ἀρ. ἡ διὰ τοῦ πτωαρίου ἐργασία τῶν ναυτῶν εἶτον ἢ ἄλλας ἀποφορτικῶν πτύσσων.
 Palco, οὖσ. ἀρ. βάρους, στρώσεως ἢ στρωβίλος || Βοτάνη, ἡ ἄρωσις.
 Palusamento, οὖσ. ἀρ. δόλωσις, διασάφισις.
 Palosare, β. ἰν. δολῶ, ἐκδολῶ, φανερῶ. || Διασαλπίζω, διακρύπτω.
 Palosatore, οὖσ. ἀρ. ὁ δόλων φανερῶν τι.
 Palosa, ἔπ. διγ. προφανής, πρόσθλος. || —, ἔπιφ. ἴσιν τῶν.
 Palosamento, ἔπιφ. προδήλος, φανερός, προφανής.
 Palosta, οὖσ. θ. (λέξ. ἑλλην.)

μέτρον ἱτάσο. δογ. ἡ παλαστρα, ἡ βακτολοδόμη.
 Palasta, οὖσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) ἵππος δημοσίας ἐδοκασμάσκει ἡ ἰταλία τῶν ἑλλήν. καὶ ἰουδαίων, παλαστρα, καὶ ἡ ἀσπασία αὐτῶν.
 Palastato, ἔπ. παλαστιακός.
 Palastico, οὖσ. ἀρ. παλαστικός.
 Palata, οὖσ. θ. πτόων, πτόων, ῥοι τοῦ κυρτοῦ σιδερέου. || Πυθίων τῶν ζωγράφων. || Δυνατ. σπῆν, ὡς σπῆν. || Σπῆν ἢ σπαθίς τῶν φαρμακοποιῶν. || Πινυόν δρωόντων.
 Palato, οὖσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸς πάσσαλος, παλατικός. || Οὐρῆ, ἰαβλίβη, χυδ. αουρμῆ. || βάρους σιδερέα.
 Palatino, οὖσ. ἀρ. πτηνόν, ἡ ραδίς ὁ λευκός.
 Palatino, οὖσ. θ. ἡ διὰ πῆλων σπέρσεσις τοῦ ἐδάφους, δροφρακτός, περιτείχιμα, περιχράκιμα.
 Palatato, β. ἰν. γάρβας ἐκ πύχουσι, κερτάρκω, δρωακτῶν σερραπτόν ἐδάφους διὰ κοπασίων.
 Palatamento, οὖσ. θ. (λέξ. ἑλλ.) παλιγγενεσία, ἀναγέννησις, ἀνάπλασις.
 Palatinio, οὖσ. θ. (λέξ. ἑλλ.) πολυνηθία, ἤτοι ἀναίρεσις τῶν ἐκμύλων.
 Palio, οὖσ. ἀρ. σκεδῶν, σκέπη ἢ τιθεμένη ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τῶν νεανύμων, ἐπὶ τῆς τελετῆς τοῦ γάμου. || Σκίως ὄρνου κροσσοτή. || Μανδύας τῶν ἐπιπέπων, τὸ φάρμα.
 Palio, οὖσ. ἀρ. προμετόπιον, θουσκαστήριον. || Ἐπιστρίξ μικρὰ, ἑπιστρίδιον.
 Palfacalino-cal-cherino, οὖσ. ἀρ. ἑλλῶν, λίμβος, ἰακίτιος.
 Palizata, οὖσ. θ. καὶ
 Pallizata, οὖσ. ἀρ. Ὁρ. Palliziata.
 Palla, οὖσ. θ. σφαῖρα. || Πυθίων. || Ὁνάμα πλοιαρίου. || Πέπλος στολέ.
 Pallacorda, οὖσ. θ. ἡ ἐπέως τοῦ δευκαπενταίου, σφαιροσφῆριον.
 Palladio, οὖσ. ἀρ. (λέξ. ἑλλ.) ἄρχων τῆς Ἀλλιάδος ἢ Ἀθηνῶν, παλλάδιον. || Δυνατ. προστατικὴ, βουλωνεγγύθησις.
 Pallafranisco, οὖσ. ἀρ. ἱπποκόμος.
 Pallajo, οὖσ. ἀρ. ἐπιστήτης τοῦ σφαιροπαικίου. || Σημαντὴρ τῶν ἱππομάχων.
 Pallomaglio, οὖσ. ἀρ. σφαῖρα, παιδικὰ τας, χυδ. τόπι.
 Palloro, β. οὖδ. πάλω, βίσιον τῆς σφαῖρας, σφαιροπαικίον. || — β. ἰν. βίσιον ὡς σφαῖρα, σφαιροβόλω. || Σαίω, δογῶ.
 Pallomigato, β. οὖδ. σφαιρομάχῶ. || — β. ἰν. ἐκτενύσσω, σείω, ἕνω. || Δυνατ. ἐπιπέλιω.
 Pallente, ἔπ. διγ. ὄχρεος, ὡχρίδων.
 Pallero, οὖσ. ἀρ. σφαιροπαικί, σφαιροπαικίος.
 Pallaseo, ἔπ. ὁ τῆς σφαῖρας, σφαιροπαικίος.
 Pallamento, οὖσ. ἀρ. συγκάλυψις, παρακάλυψις τῶν ἀντι-

πῶν, δουλόημα, πρόχημα. ||
Φαρμακία ἰπικιόλαιος, ἀνακουφιστοί
πρόχειροι.

Palliatu, ὄν. ἐν συγκαλύπτω τῷ
δυσχερῆ, ὑποκερίσματα, καλλύων,
συγκροπτοί τι. || Φαρμακίω ἐπι-
κολλήσις.

Palliativo, να, ἐπ. καὶ ὄνομα κα-
ταναστικῶν, καταπρεθντικῶν, λω-
φίσις ἐπὶ φαρμάκων. || —, ὄνομα
πρεφασίας.

Palliaziono, ὄνομα θ. συνών, τῷ
Palliamento.

Pallidamento, ἐπιθ. ὄνομα ὄνομα.

Pallidetto, τα, ἐπ. (ὄνομα.) ὁ
ἐλάχιστος ὄνομα ὄνομα.

Pallidezza, ὄνομα θ. ὄνομα ὄνομα.

Pallidiccio, τα, ἐπ. ὄνομα ὄνομα.

Pallidito, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Palliditas, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallido, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallidore, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Palliduzza, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallidume, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallidura, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallidus, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallidus, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallidus, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

|| Μεταφ. εἰματίας, κινιόησι.
Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

|| Μεταφ. ἐμπαίξις, ἀπάτη.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallotto, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallottola, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

|| Μετρον, ἡ παλαιὰ τῷ
Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

|| Μετρον, ἡ παλαιὰ τῷ
Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pallone, ὄνομα θ. τῷ ὄνομα ὄνομα.

Pampinoso, sa, ἰκ. πλήρης κλάδων ἀμπέλου.
 Pampinifero, ra, ἰκ. ὁ φέρων κλάδους ἀμπέλου.
 Pampiniforme, ἑκ. διγ. ὁ ἔχων σχῆμα κινάδος ἢ ὄσσης, ὀσχοειδές.
 Pampino, οὐσ. ἄρ. κλήμα. Ὅρ.
 Pampria.
 Pampinoso, sa, ἰκ. Ὅρ. Pampinoso.
 Pannocia, οὐσ. θ. ἕλπιγμα ἀρματικῶν πρὸς διατήρησιν τοῦ οἴνου.
 Pannico, οὐτ. ἄρ. καὶ
 Pannosa, οὐτ. θ. φέρμακον εἰς πλάσιν νόσον ἱματικῶν, κανακίς, πανάκη. || Φυτὴν ὑμῶνυμον.
 Pannia, οὐσ. θ. εἶδος πλοῦτος ἰδίσματος ἐκ κίρας ἄρτου, κ. παγάκι.
 Panniera, οὐσ. θ. κένετρον τοῦ ἄρτου, ἀρταφῆρον. || Πύρα τῶν ὀσπῶν.
 Panniere, οὐτ. ἄρ. ἀρτοποιός.
 Panna, οὐσ. θ. θρανίον, θράνος, ἄθρανον, κ. μπάγκα.
 Pannecia, οὐσ. θ. θρανίον ἐν δημοσίῳ τόπῳ, εἶδος ἐδολεσχούσιν εἰ συγκαθήμενοι.
 Panneciere, οὐσ. ἄρ. ὁ συγγίεν ἐἰς τὰ δημόσια θρανία πρὸς μωρολογίαν.
 Panneciolo, οὐτ. ἄρ. φυτὸν, τὸ ξηρὸν, κ. σπαθόχορτον.
 Pannico, οὐσ. ἄρ. τῆρας θρανίου.
 Pannata, οὐσ. θ. ἕμιλος ἐπὶ θρανίῳ δημοσίου.

Pannocia, οὐσ. θ. κουλία, γαστήρ. || Δορὰ τῆς κουλίας τῶν ζώων.
 Panniera, οὐσ. θ. ὄσση, κουλία.
 Pannicello ἐπίφ. (τῆ, α, —) ἰν ἀπέσαι ἐν ἀναπαύσει.
 Pannicuto, τῆ, ἰκ. προγάστριος γαστρῶν κ. κουλιάδες.
 Pannocellato, τῆ, ἑκ. σκεπασμένος ἐκ πεταύρων, πεταυροσκεπής.
 Pannocellatura, οὐσ. θ. διάθεσις τῶν πεταύρων ἐπὶ τῆς ὀροφῆς.
 Pannocello, οὐσ. ἄρ. πίταυρον.
 Pannoso, οὐσ. ἄρ. φράγμα ζῴλιον πρὸ τῶν πέλων γιγύρας. || Τράπεζα ἐπ' ἧς ἰργάζεται ὀχυλευγὴς κατ. ὑπερδασ, τηλίο.
 Pannotto, οὐτ. ἄρ. Ὅρ. Pannollino.
 Pannere, φ. ἰν. δημοσίωμα, διακηρότητα.
 Pannotta, οὐσ. θ. πλ. (λίξ. ἑλλην.) πανδέκται.
 Panno, οὐτ. ἄρ. ἄρτος, κ. φημί. || — di zucchero, κῶνος, κερκὴ ζάχαρος. || — di cera, τυμάχιον κηροῦ.
 Pannogirico, οὐσ. ἄρ. (λίξ. ἑλλην.) πανηγυριστός.
 Pannogirista, οὐσ. ἄρ. (λίξ. ἑλλην.) πανηγυριστής ἑπικυνίτης.
 Pannolino, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) μικρὸς ἄρτος.
 Pannoccio, οὐσ. ἄρ. παρωρυχίς, παρωρυχία.
 Pannosino, οὐσ. ἄρ. καλλίθιον ἀρτοφῆρον.

Pannotolo, οὐσ. θ. ἀρτοθήκη.
 Pannotiero, οὐτ. ἄρ. καὶ -ra, οὐσ. θ. ἢ καὶ ἡ ἀρτοποιός.
 Panneto, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) Ὅρ.
 Pannello.
 Pannoni, οὐσ. ἄρ. πλ. κρούσθια τετραέδρα.
 Pannosissimo, οὐτ. ἄρ. τρήμα κρητοῦ ἰζημένου μετὰ ζιμοῦ, ὕδατος.
 Panna, οὐσ. θ. ἰξίς. || Διλιθῶρ.
 Pannocia, οὐτ. θ. μάξ. εἰς ἀλευρου καὶ γίδακτος, πόλτος. || Κόλλη ἀλιουράδης.
 Pannocina, οὐσ. θ. ρωσπερή ὄρση, κερκίσα.
 Pannico, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, ὁ κίχρος, ἡ μέλινη. || —, sa, ἰκ. πανίκος.
 Pannicolo, οὐτ. ἄρ. Βοτ. ἀνθόλη.
 Panniera, οὐσ. θ. κλάδος, καλλίθιον.
 Pannieraio, οὐσ. ἄρ. ὁ ποιῶν καλλίθια, καλαθοποιός, υἱοσυργός, κ. κλαβάς.
 Panniere, οὐτ. ἄρ. συνών. τῷ Panniera.
 Pannierello, οὐτ. ἄρ. (ὑποκ.) μικρὸν καλλίθιον, καλαχίς.
 Pannicino, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) τῶν τῷ Pannierino.
 Pannosone, οὐσ. ἄρ. (μεγ. ἑλ.) μέγας κλάδος.
 Pannosozzo, οὐσ. ἄρ. (ὑποκ.) Ὅρ. Pannoretto.
 Pannosugolo, οὐσ. ἄρ. συνών. τῷ Pannetiero.
 Pannificare, φ. ἰν. ποιῶν ἄρτον. || — si, φ. ἄρτος γίνονται ἄρτος.

Pannificazione οὐσ. θ. καὶ
 Pannifico, οὐσ. ἄρ. ἀρτοποιία.
 Pannosino, οὐσ. ἄρ. κλάδος ἢ ζευτικὸς, κ. ἰξόδεργα.
 Pannoso, sa ἰκ. ἰξόδης.
 Pannozza, οὐσ. θ. καὶ
 Pannozzo, οὐσ. ἄρ. τῶν τῷ Pannoso.
 Pannosucolo, οὐτ. ἄρ. ὁ παλῶν ἑρέας, ἑρεσπόλης || Στριουργός.
 Pannualita, οὐσ. θ. καὶ
 Panneggiamento, οὐτ. ἄρ. τεχνουργεῖον ἱερῶν. || Ζωγο. ὁ τῶν ζωοργικῶν ἀμείσις.
 Panneggiare, φ. ἰκ. περιβάλλω ἰδὲν πυνθῆν ἐἰς ἀμαξίαν, εἰκόνα· ἢ ἀγέλατον, ἀμείννυται.
 Pannello, οὐσ. ἄρ. τυμάχιον ἱρίας ἢ ἄλλου ὑμῶνυτος. || Αἰνοῦν ἕρσημα κοινόν. || Pnestato a —, θανατῶ ἐπὶ τῶν ἄδ. ῥ.
 Pannicello, οὐτ. ἄρ. τυμάχιον ἑρσηματος. || — πλ. ἱμάτια. || Τὰ σπέρματα.
 Pannicello, οὐσ. ἄρ. διάφραγμα. || Ὑμῶν.
 Panniere οὐσ. ἄρ. Ὅρ. Pannosolo.
 Pannino, οὐσ. θ. ἑρῆματα ἐπιουργητῆ ἱέρων, κ. τούτων.
 Panno, οὐτ. ἄρ. ἑρέας, κ. τούτων. || Ὑρσημα εἰσδηποῦ. || — πλ. ἱμάτια, ἡ δούματα ἐπιταλιμακα τῆς κλίσης. || — di gamba, περισκελίτις, βρακία. || Τὰ λευκὰ ἐμῆτα, λινασακέ, κ. τὰ ἀσπέρουχα. || Κολῆδης κοικίλια.
 Pannocchia, οὐτ. θ. Βοτκν. ἀνθόλη στάχως ἀρβούστου.

Paranoschilato, τα, ἱπ. Βαρκω-
δ ἔχων ἀνθήλα, ἀνθελωτός.
Paroso, εὐσ. ἀρ. ὁ τῶν μεμβρι-
νομίων ζώων πρώτος σωμαχός.
Parotiano, εὐσ. ἀρ. ἑλκός, τίλξη.
Parotinoso, να, ἱπ. ἐλάδης,
τολιματῆδες.
Panteone, εὐσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλ-
λων.) Πανθεῖον.
Pantosa, εὐσ. θ. (λίξ. Ἑλλων.)
Πάντος, ὁ πάντης.
Pantorino, να, ἱπ. ὁ τοῦ πάν-
θους, π. νήπιος.
Pantofola, εὐσ. θ. Ὁ. Pantofola
Pantomima, εὐσ. θ. παντομίμα.
Pantomimica, να, ἱπ. παντο-
μιματικὴ.
Pantomimo, εὐσ. ἀρ. παντο-
μιμῆς, ἑρμηνεὺς.
Pantrocchia, εὐσ. θ. σιροτὴ ἑμ-
βά, ἐλάδης, κ. αὐτὴν παπούτσι.
Panzanaria, εὐσ. θ. ψευδοχολία.
Panzano, εὐσ. θ. πλ. ἄνθρωποι,
λαρνοῖται.
Panzetta, εὐσ. θ. (ὀπικ.) μι-
κρὰ κοιλία, κοιλίδιον.
Panziera, εὐσ. θ. θάλαξ.
Panzozzo, να, ἱπ. Ὁρ. Ρανο-
παζο.
Panza, εὐσ. ἀρ. πτηνόν, ὃ
τοῦς κ. παγῶν.
Panzeggiato, εὐδ. Ὁρ. Ρανουε-
γιάνσι.
Papa, εὐσ. ἀρ. ὁ Πάπας, ἀρχι-
ερεὺς.
Papabile, ἱπ. διγ. ἐκλόγιμος
ὡς πάπας.
Papado, ἱπ. διγ. παπικός.

Parafino, εὐσ. ἀρ. στρατιώτης
τοῦ Πάπας || Ὀνομα πτηνοῦ.
Parassa, εὐσ. ἀρ. ἑλκός, περπα-
Parato, εὐσ. ἀρ. ἡ ἄξια τοῦ
πάπας ἀρχιερεῖα.
Paratragasso, εὐσ. θ. σιροτὴ με-
κωνοειδής.
Paratrago, εὐσ. ἀρ. σιροτὴ, ἢ μέ-
κων, κ. παποροῖνα.
Parax, ἱπ. παπάκι!
Paravilla καὶ rino, εὐσ. ἀρ.
χωνιδῶδες, χωνίριον κ. χυτῶν.
Parero εὐσ. ἀρ. τὰυτοῦσημον τῷ
ἀνωτέρω. || Μεταφ. ἐλάξ, ἄρρω-
Parresco, να, ἱπ. παπικός.
Parvillonnaceo, ἱπ. κολομβο-
αυθής, ἐκί φροτῶν.
Parvillona, εὐσ. Ὁρ. ψυχὴ, κ.
παταεὶδα.
Parvillo, εὐσ. θ. ἐλάξ, ἐλάξ τοῦ
μαστοῦ.
Parvillato, ἱπ. διγ. ὁ ἐν εἰδεί
θελῆς, Ὁλοειδής.
Parvilloso, να, ἱπ. ὁ ἔχων θη-
λάς, ἐλάδης.
Parvavero, να, ἱπ. παπο-
ρώδης.
Parvico, εὐσ. ἀρ. φυτόν, ἢ πάπυ-
ρος. || Κατασκευαστικὴ ἐκ παπύρου.
Parvismo, εὐσ. ἀρ. παπισμὸς.
Parvito, εὐσ. ἀρ. παπιστής.
Parra, εὐσ. θ. μάζα ἐξ ἐλεύ-
θρου καὶ γάλακτος διὰ τριμήντων
νηπίων, πόλιτος.
Parvuchioso, εὐσ. ἀρ. εὐθ-
φάγος. || Ἄγραικος.
Parvico, εὐσ. ἀρ. κάλυμμα
τῆς κεφαλῆς, κορδύλη. || Ναυτ. ἢ

νησ ἱστίου, φῆρος, κ. παπα-
φίγος.
Parragala, εὐσ. θ. ἡ θάλασσα τοῦ
φιετσκῶ, φιετσκῶ.
Parragalasco, να, ἱπ. ὁ τοῦ
φιετσκῶ.
Parragalessa, εὐσ. θ. συνών.
τῷ Parragala.
Parragallo, εὐσ. ἀρ. πτηνόν,
ὃ φιετσκῶ, κ. παπαγάλο. || Ἄ-
βήριος ἡλιόφωτος.
Parragato, εὐσ. ἀρ. ὁ παρ-
εῖς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ.
Parragoso, εὐσ. ἀρ. λαίμαρ-
γία, λίγυα.
Parrago, ἢ εὐδ. τρώγλη λαί-
μέγους, λιποτόσι. || Ἐδρεῖο, ἢ
πυλόν.
Parrita, εὐσ. θ. Ὁρ. Maniglia
Parritaci, εὐσ. ἀρ. ὁ φεχόμε-
νους πρὸς κακίαν.
Parritato, εὐσ. ἀρ. -trice, εὐσ. θ.
λαίμαργος, λαίμαρτος, κ. φεχῶς.
Parritia, εὐσ. θ. παγωτὴν ἐν
γλάστῳ.
Parrioso, εὐσ. ἀρ. ὁ κερταίνος νο-
σοκομίου.
Parro, εὐσ. ἀρ. (λίξ. παρδική)
ὄρεσι, κ. ψωμίον.
Parrolata, εὐσ. θ. ἑαδικεῖα ἢ
κερταῖμα ἐπιπλόν ἐν ζωμῷ. ||
ἄλκος, ἀκίρια.
Parrosia, εὐσ. ἀρ. να, εὐσ. θ.
τασιμαστος.
Parrolata, εὐσ. θ. (λίξ. Ἑλλων.)
παρδολῆ. || Μύθος, δὲ λέγεται.
Parroluno, εὐσ. ἀρ. παρδολ-
γος, λάθος. || — να, ἱπ. ψευδής.

Parabolino, να, ἱπ. παρὰ ὁ-
λικός.
Parabardi, εὐσ. ἀρ. πλ. Νεοσ.
τοῦ τοῦ πλοῦτος ἐξαιτητοῦ.
Parabulla, εὐσ. θ. ἡ ἰσοθ. παρα-
φροσύνη.
Paracento, εὐσ. ἀρ. μαζικὴ
ἀλλεξίπτωτος.
Paracentesi, εὐσ. θ. Χειρουργ.
περὶ κέντησις τοῦ ὕδρουκῶν.
Paraceto, εὐσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλ-
λων.) παρὰ κέντησις, τὸ ἄγειον
πνεύμα.
Paracetonismo, εὐσ. ἀρ. (λίξ.
Ἑλλων.) παρὰ κέντησις ἢ ἐκ-
δρομῆς.
Paracento, εὐσ. Ὁρ. Polmone.
Paradiso, εὐσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλ-
λων.) παράδεισος. || Mettere una
cosa in —, ἐκτιθέτω, ὑπερβαίνω, ἐκτι-
θεῖται. || Ἐν ἑτέρω ὑπερβῶν.
Paradossista, εὐσ. ἀρ. ὁ ποιῶν
παρὰ ὀρθολογίας, παρὰ ὀρθοποιί-
Paradossoso, να, ἱπ. παρὰ ὀρ-
θῶς. || — εὐσ. ἀρ. παρὰ ὀρθολογία,
τὸ παρὰ ὀρθῶν.
Paradigma, εὐσ. θ. (λίξ. Ἑλλων.)
παρὰ ποίησις, ἐκ παρὰ φερνα.
Parafonia, εὐσ. θ. (λίξ. Ἑλ-
λων.) ἄσπονδος παρὰ φωνία.
Parafonico, ἢ ἐν. (λίξ. Ἑλλων.)
παρὰ φωνικός.
Parafasi, εὐσ. θ. (λίξ. Ἑλλων.)
παρὰ φασίς.
Parafasico, εὐσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλ-
λων.) παρὰ φασίς.
Paraggio, εὐσ. ἀρ. σύγκρισις,
παρὰ βολῆ. || Ἐκτασις, θαλάσσιος

Paragoga, *ὄσα*, θ. (λίξ. Ἑλλην.)
 Γραμ. παραγωγή.
 Paragonabile, *ἴπ.* διγ. παρα-
 βλητέος.
 Paragonasia, *ὄσα*, θ. Ὄρ. Pa-
 ragona.
 Παραγονασα, ῥ. ἔν. συγκρίνω,
 παραβάλλω. || Ὀμαῖω.
 Παραπονε, *ὄσα*, ἄρ. σύγκρισις,
 παρασολύε || Λυδία λίθος. || Μι-
 ταφ. πείρα.
 Paragrafto, *ὄσα* ἄρ. (λίξ. Ἑλ-
 λην.) παράγραφος.
 Paraisano, *ὄσα*, θ. (λίξ. Ἑλλην.)
 παράλασις.
 Paralellamento, *ἐπιβ.* (λίξ. Ἑλ-
 λην.) παραλλήλωσις.
 Paralellismo, *ὄσα*, ἄρ. (λίξ.
 Ἑλλην.) παραλληλισμός.
 Paralello, *ὄσα*, ἄρ. (λίξ. Ἑλ-
 λην.) παραλληλισμός, σύγκρισις.
 || —, *ια*, ἴπ. παράλληλος.
 Parallelogrammo, *ὄσα*, ἄρ. (λίξ.
 Ἑλλην.) παραλληλόγραμμον.
 Paraisia, *ὄσα*, θ. (λίξ. Ἑλλην.)
 ἴατρ. παράλυσις, παραλυσία.
 Paralitico, *σα*, ἴπ. (λίξ. Ἑλ-
 λην.) παραλυτικός.
 Paralogismo, *ὄσα*, ἄρ. (λίξ.
 Ἑλλην.) παραλογισμός.
 Paralogizzare, ῥ. ἔν. παραλο-
 γίζωμαι, παραφρονέω.
 Paramento, *ὄσα*, ἄρ. σκέπασσις
 τῶν τοίχων δι' ἰθύνει, διαπέδωσις
 τὰ περιστέλλοντα οἱ τέκτονες ἐί-
 κισι κτλ. || Ἐσθλὸς ἱερὸς, ματαιοῦδε
 πολυτελής. || Ἐπιθόλημα τοῦ ἑσ-
 κίου, κλισίε.

Paramoscho, *ὄσα*, ἄρ. κοιμισθῆ,
 κ. μοιαστήρι.
 Paramonia, *ὄσα*, θ. (λίξ. Ἑλ-
 λην.) μεσότηρι γάμου, παράμυ-
 φος, προμνηστρίς.
 Paramonito, *ὄσα*, ἄρ. (ἴπ. τοῦ Ἑλ-
 λην.) νομφαγωγός, παράμυφος.
 Paramonisia, *ὄσα*, θ. (λίξ. Ἑλ-
 λην.) Γραμ. παρανομία.
 Paramoiteo, *ὄσα*, ἄρ. ἀνδρῶν τῶν
 ὄμοιομάτων. || Περγυλός.
 Paramiglia, *ὄσα*, θ. πλῆθι,
 ἄλλος.
 Parato, ῥ. ἔν. κομῶ, στολίζω.
 || Λυτικῆ τῆ, ἀντικρούσι, ἀποθῶ.
 || Ἐμπ. δίξω, ἀποφύγω. || Ἄνα-
 ρκτικῶ. || Δαικ. ὄσα, προτίσω || Ἄνα-
 ρκτικῶ, προσφύγω. || Πτοιμά-
 ζω, παρασκουίζω. || —, ῥ. ὄσα,
 ἀπβρίνω. || —, *ια*, ἀναχωρῶ τα-
 χύτως. || —, *σι*, ῥ. ἀντ. κομῶμαι.
 || Προφυλάττωμαι. || —, *σι* dimanzi
 παρότερομαι, παρουσιάζομαι.
 Paravaleo, *ὄσα*, θ. Φωσι. πα-
 ραυλιζῶ.
 Paravaleo, *ὄσα*, ἄρ. σιμάδιον,
 διὰ φύλαξιν ἀπὸ τοῦ ἤλιου, ἀλι-
 ζήσιον. κ. ἡμπερέλα.
 Parassitico, *σα*, ἴπ. (ἴπ. τοῦ
 Ἑλλην.) παρασιτικός.
 Parassilo, *ὄσα*, ἄρ. (λίξ. Ἑλλην.)
 παράσιτος. || Ὀνομα πτηνοῦ.
 Parassionia, *ὄσα*, ἄρ. (μεγθ.)
 παράσιτος ἀφ' ἑρῆτος, ἐπὶ χλοῦδος.
 Parata, *ὄσα*, θ. βύθωμα, προ-
 μαχών. || Περιχρησισμός. || Πρά-
 ταξίς στρατοῦ. || Υπαχῆσις.
 Paratao, *ὄσα*, ἄρ. καλλωπιός,

|| —, *ια*, ἴπ. κεκοσμημένος. || Ἐ-
 ταμάς.
 Paratato, *ὄσα*, θ. καλλωπιός,
 στολίσκος.
 Paratento, *ὄσα*, ἄρ. παραπέ-
 ταμα ἰσθῶν κατὰ τοῦ ἀνέμου, ἀ-
 λειψισμῶν.
 Parata, *ὄσα*, θ. Μεθολ. ἡ Ἀλέγειος.
 Paratamento, *ἐπιβ.* φειδωλός,
 λιτός.
 Parateo, ῥ. ἔν. συγγωρῶ. ||
 Φειδωλός.
 Paratella, *ὄσα*, θ. φειδωλία, φειδῶ.
 Parato *ὄσα*, ἄρ. μέρος περιφρα-
 κτον ἰσθῶ τρέφεται ἄγρα πρὸς ἄ-
 γαν, παραδέσος, περιβόλος. || —,
σα, ἴπ. φειδωλός. || Βραδύ.
 Paratino, *ια*, ἴπ. ὅ ἐκ δάρματος
 λεοτιρῶν.
 Parato, *ὄσα*, ἄρ. θυρίον, ἡ λει-
 πιδωλός.
 Paro, ἴπ. Ὄρ. Parì.
 Paracchi καὶ *io* ἴπ. πλ. τινός,
 μικρὴ, διάφοροι, πολλοί, πολλοί,
 πολλή.
 Paraggiabile, ἴπ. διγ. παρα-
 θύσιος.
 Paraggiamento, *ὄσα*, ἄρ. ἐξισωσις.
 Paraggiato, ῥ. ἔν. ἔξιπῶ, πα-
 ράλλω, συγκρίνω. || —, *σι*, ῥ. ἔν.
 ἐξισώμαι, ἰσθυναίω.
 Paraggiato, *ια*, ἴπ. ἐξισωσί-
 νος, παραβόλωνιστος.
 Paraggiatura, *ὄσα*, θ. καὶ
 Paraggio, *ὄσα*, ἄρ. ἐξισωσις.
 Paraggio, *ια*, ἴπ. Ὄρ. Parì.
 Parallo, *ὄσα*, ἄρ. Φωσι. πα-
 ράλλος.

Paranchima, *ὄσα*, ἄρ. (λίξ. Ἑλ-
 λην.) κερύγγουσα.
 Parascio, *ὄσα*, θ. (λίξ. Ἑλλην.)
 περσικισμός (εἰς εὐαίσθιαν.)
 Paratado, *ὄσα*, ἄρ. καὶ
 Parataggio, *ὄσα*, ἄρ. συγγί-
 νεια, γένος, γένος, καταγωγή. ||
 Συνοικισμῶν, γάμος. || Pompero *ii*
 —, διαλύσις, τὸ συνοικισμῶν, τὸν
 γάμον.
 Parentale, ἴπ. διγ. πατρικός.
 Parentato, *ὄσα*, διγ. συγγενής. ||
 —, *ια*, πλ. ἐξ ἡνείκε.
 Parentela, *ὄσα*, θ. συγγένεια.
 || Τὸ θρονοκέρσην.
 Parenteria *ὄσα*, θ. συγγένεια.
 Ὄρ. Parentado.
 Parentoso, *σα* ἴπ. συγγενικός.
 Parentato, *ὄσα*, θ. ταῦτ' ἐπ'
 Parenteria.
 Parentesi, *ὄσα*, θ. (λίξ. Ἑλλην.)
 Γραμ. κερύγγουσις.
 Parentevole, ἴπ. διγ. εὐνοῦς,
 εὐμενής, ἰγκέρσιος.
 Parentevolmente, *ἐπιβ.* εὐνοί-
 ῶν, εὐμενῶν, ἰγκέρσιος.
 Parentorio, *ὄσα*, ἄρ. τῶν ἐπ'
 Parentato.
 Parato ῥ. οὐδ. φαινοῦμαι δη-
 λούμαι, δοκῶ. || Κρίνω. || —, *ὄσα*,
 ἄρ. γινώσκω, κερύσσω. || —, *σι* ῥ. ἄρ.
 ἐπιφάνωμαι.
 Parato, *ὄσα*, ἄρ. μέρος ἰσθῶ
 στήνεται δίκτυα, ἀρκοστάσιον.
 Pareto, *ὄσα*, θ. τοίχος. || Ἐμ-
 πέδιον. || Ἄρκουσι, δίκτυον.
 Parella, *ὄσα*, θ. δίκτυον ἀρ-
 κοστάσιον πρὸς ἄγαν τῶν κτηνῶν.

Paravolo, ἐπ. διγ. ἢ φαινόμενος ἢ δοκῶν.
 Paragloggiato, β. οὐδ. προσπειθεῖν το βέρεος.
 Parabolito, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) βρέφος, νήπιον. || —, ια, ἐπ. παιδικός, νηπιώδης.
 Parabolito, οὐσ. θ. νηπιώδης, τε παιδαγωγός.
 Parafilo, οὐσ. ἀρ. νήπιον, βρέφος, παιδίον.
 Parafilo, ἐπ. ἑμοῖος, ἴσος. || — οὐσ. ἀρ. ὁμοίωμα, ἐν Γαλλίᾳ, μισοτάν. || — ἐπίρ. ἐξ ἴσου, ἰσότης, ἰσότης.
 Parafilaria, οὐσ. θ. βοτάνη ἢ ἐλκίνο, κ. ἀνεύροτον.
 Parafiamento, οὐσ. ἀρ. ὄρ.
 Paraggiamento
 Parafiorime, ἐπ. διγ. ὁμοεισχημας, ὁμοεισμοσος.
 Pariglia, οὐσ. θ. ταυτότης ὁμοίων πραγμάτων, ἢ ὁμοία. || Αἰπλοῦ, κ. ὁμοίων ἰσότης. || Ἀνακτόδοτος, ἀνακτοδοτή. || Ζεύχος ἴσπων πανορέων.
 Parifiorime, ἐπίρ. ὁμοίως ἐξ ἴσου, ὁμοίως ἴσως.
 Parilla, οὐσ. θ. ἰσότης ὁμοίων, ταυτόσημον τῷ Equallità.
 Parilaria, οὐσ. θ. ὄρ. Parilaria.
 Parilaria, οὐσ. ἀρ. λέλος, ταυτὸ τῷ Parilaria.
 Parilaria, οὐσ. ὄρ. Parilaria.
 Parilaria, οὐσ. θ. δημογραφία.
 Parilaria, β. οὐδ. δημογραφία.
 Parilaria, β. οὐδ. δημογραφία, δημογραφία. || Συνθολογία,

Parlamentario, οὐτ. ἀρ. κωνσουλαικός. || Κέρυ, ἢ κωνσουλαικός ἀναγγέλλων προτάσεις εἰς ἴσθηκὸν στρατιώτου ἢ πλοῦν.
 Parlamento, οὐσ. ἀρ. σύγκλητος ἀντιπροσώπων, βουλὴ, κωνσουλαικόν. || Συνδίαλιξι, συνουσία, συνάντησις. || Δημοκρατία, ἀγρονομία.
 Parlante, ἐπ. διγ. ἢ λαλῶν. || Μεταφρ. εὐλόγητος.
 Parlantino, οὐσ. θ. ταχύνει εἰς τὸ λαλεῖν.
 Parlantino, να, ἐπ. λέλος, κωνσουλαικός.
 Parlare, β. οὐδ. λαλῶ, ἀμιλῶ, διαλέγομαι. || — οὐτ. ἀρ. λαλή, λέλος, ὁμιλία.
 Parlata, οὐσ. θ. καί.
 Parlato, οὐσ. ἀρ. λέλος, δημογραφία.
 Parlato, οὐσ. ἀρ. -rico οὐσ. ἢ λογοποιῶν ἄνθρωπος, δημογράφος, πολιολόγος.
 Parlatoria, οὐσ. ἀρ. διαλεκτικόν. || Εὐνοκτικόν.
 Parlatura, οὐσ. θ. λόγος, συνδιάλιξις.
 Parlatore, ἐπ. διγ. ἀμνημονεύς, ἀμνημονεύς.
 Parlatore, οὐσ. ἀρ. ἰσότης ἢ κληρὸς τῶν γερόντων.
 Parlatore, ἐπ. διγ. ἀμνημονεύς, ἀμνημονεύς.
 Parlatore, οὐσ. ἀρ. λέλος, πολιολόγος. || Στοιχίος, εὐνοκτικός.
 Parlatore, β. ἐν, διαλέγομαι.
 Parlatore, οὐσ. ἀρ. λέλος, ἑλληνικός. || Ἰν—, ποιητικός,

Parlazzamento, ἐπίρ. ποιητικός.
 Paro, οὐσ. ἀρ. ζεύγος, οὐνοῦν τῷ Ραίο.
 Paroco, οὐτ. ἀρ. Ἰσουλ, ἐφημέριος.
 Parodia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλληνικόν).
 Parodia, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ ἑλληνικόν) παρωδία. || Ευπαλῶν.
 Parola, οὐσ. θ. λόγος, λέξις. || Λαλιά, φωνή. || Ρητόν, ἀπόφθεγμα, ἢ ῥήσις. || Διδασκαλία, γινώσκων. || Λόγος, ὁπόποιος. || Σύνθημα, στρατιωτικόν. || —, κλ. λογομαχία, φιλονεικία. || Ventaglio—, λογομαχία, ἐκινεῖται εἰς λέξις ἢ βλαβήσους. || Non fac —, οὐδὲ λέξιν λέγω.
 Parolaccia, οὐσ. θ. ὄρθα τις λέξις ἐπὶ χλαίνας.
 Parolajo, οὐσ. ἀρ. λέλος, φλόσσις. || Ἀκρίβηθός.
 Parolista, οὐσ. θ. (ὀποκ.) καὶ Ρατολίνα, οὐσ. θ. (ὀποκ.) μικρὰ λέξις, λεξίσιον. || Λέξις φιλοσοφικὴ, κλισία.
 Parolista, οὐσ. θ. καί.
 Parolista, οὐσ. ἀρ. λόγος ἀμνημονεύς, κομμάθης.
 Parolista, οὐσ. θ. λέξις τραγική, ἀπαρακαλός.
 Parolista, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλληνικόν) παρενομοσία.
 Parolista, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλληνικόν) παρενομοσία.
 Parolista, οὐτ. θ. (λέξ. ἑλληνικόν) παρενομοσία.
 Parolista, οὐτ. θ. (λέξ. ἑλληνικόν) παρενομοσία.

Paraphia, οὐσ. θ. καὶ
 Paraphia, οὐσ. ἀρ. ψυχὴ, κ. κεταυδία.
 Paraphia, οὐσ. ἀρ. παρκατόνος. || Μεταφρ. μεταφρονέος, αἰσιογράφος, κωνσουλαικός.
 Paraphia, ἐπ. διγ. ἢ τῆς παρκατόνος, παρκατόνιος.
 Paraphia, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ Paraphia. || Παρκατόνιος. || Μισοφρονα, τὸ αἰσιογράφος.
 Paraphia, οὐτ. ἀρ. ψινακός. || Νου: τὸ ἀνώτατον ἰστέον.
 Paraphia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλληνικόν) παρεκία, ἐνορία ἐκκλησίας.
 Paraphia, ἐπ. διγ. ἢ τῆς ἀνορίας, ἀνορίακός. || Ρατο—, ἐφημέριος.
 Paraphia, οὐσ. ἀρ. ἐνορία τῆς. || Βασιλείος.
 Paraphia, οὐσ. ἀρ. ἐφημέριος.
 Paraphia, οὐσ. θ. φινάκη, κ. περιόδοκα.
 Paraphia, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Paraphia.
 Paraphia, οὐτ. ἀρ. κωρευός.
 Paraphia, οὐσ. θ. φινάκη, κ. ἀρα φιλανθρωπία.
 Paraphia, οὐσ. ἐπ. φαινόμενος, φανός, ἐμφανιστής.
 Paraphia, οὐσ. ἀρ. διαμονή, μεσιότης.
 Paraphia, οὐσ. θ. μίρος, μερὶς. || Σταρ—, διατελιῶ οὐδέτερος. || —par—, κενωμένος, κ. ζωριστά. || Dar—, εἰδοποιῶ, γινώστωσι. || Τόπος, χώρα. || Ἄρθρον, κεφάλαιον βιβλίου. || Κέρυ

μα, φατρία, φίλια τινός. || Διάδικος, αντίπαλος. || Ιδιότης, πρῶτον μου. || Καθῆκον. || Πρόσωπον ἐν θεάτρῳ. || Μίρος, χωρίον.
 Partecipante, ἐπ. μέτοχος, μεριδύτης.
 Partecipare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Partecipare.
 Partecipa καὶ -ficea, ἐπ. διγ. ουνών. τῷ Partecipante.
 Parteggiamento, οὐσ. ἀρ. διανομῆ, μερισμός.
 Parteggiare, ῥ. οὐδ. κηρῶντομαι ὑπὲρ, ἡμερονοῶ τινε.
 Partigiano, ῥ. οὐδ. ἀνίκιον.
 Partigiana, οὐσ. θ. ἀναχώρησις, ἀποδημία ἀπέπλους.
 Partire καὶ -terro, οὐσ. ἀρ. πρῶσι, ἀνάων. || Πλατεῖα τοῦ θεάτρου ὅτι κάτω θεατ. εἶ.
 Partovolo καὶ -libilo, ἐπ. διγ. διαίρεσις διανεμητός.
 Particella, οὐσ. θ. μέρων, μερῶν τι μέρος.
 Partecipale, ἐπ. διγ. Ὁρ. Partecipare.
 Partecipamento, οὐσ. ἀρ. νομ. μετοχῆ ουνών. τῷ Partecipazione.
 Partecipare, ῥ. οὐδ. συμμετέχειν. || Συγκοινωνῶ.
 Partecipatore, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Partecipare.
 Partecipazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Partecipamento.
 Partecipiu, οὐσ. ἀρ. Γραμ. μετοχῆ.
 Particola, οὐσ. θ. Ὁρ. Particella.
 Particolare, ἐπ. διγ. ἴδιος, ἴδι-

αίτορος, μεριδῶ. || — οὐσ. ἀρ. εἰδικὸν τι, λεπτομέρεια.
 Particolareggiamento, οὐσ. ἐπ. λεπτομέρεια.
 Particolareggiare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Particolareggiare.
 Particolarità, οὐσ. θ. ἰδιότης. || Δεσποτεῖρια, ἐὰ καθ' ἕνα.
 Particolarezzare, ῥ. ἐν. ἰδιότης εἰς τὰ καθ' ἕνα, ἀκριβ. λογιῶ.
 Particolarmente, ἐπιρ. ἴδιαι. τῶν. ἴδιως, εἰδικῶς.
 Particollata, οὐσ. θ. (ὑπερ.) μικρὸν μέρος.
 Particolare, ἐπ. διγ. Ὁρ. Particolare.
 Particolarità, οὐσ. θ. τῶν τῷ Particolarità.
 Partigiano, οὐσ. θ. κενός, ἄδου.
 Partigianata, οὐσ. θ. ἡ διὰ τῷ δόρατος πλάγῃ.
 Partigiano, οὐσ. ἀρ. ὑπέροχος, βιασώτης, ζηλωτής, φίλος, ἐπιφρων, ἐπ. δόξ. || Φετριάτης, ουστασιώτης.
 Partigiana, οὐσ. θ. διαίρεσις διανομή.
 Partimento, οὐσ. ἀρ. τῶν τῷ ἀνωτέρω. || Ἀναχώρησις.
 Partiro, ῥ. ἐν. διοικῶ. || Χορίζω, ἀποτίκμι, ἀπομακρύνω. || Διδόναι, ἀπονέμω. || — ῥ. οὐδ. καὶ — σι, ῥ. ἐν. ἀπέρχομαι, ἀναχωρεῖν, ἀποδημῶ, ἀποπέλω. || Ἐπίσκοπος. || Μεταμερίζομαι. || Ἐκτοξεύομαι, ἐκπορεύομαι, ἀφαιρῶ ἐπὶ πραγμάτων. || Ἀνάπτυ, ἐκπυ-

σοκροῦ, κ. παίρω φωτιάν ἐπὶ περιβόλων. || Κινούμαι, διατείνω ἐπὶ ἐλατρίων. || Προέρχομαι, ἐρχομαι ἐπὶ καταγωγῆς κτλ.
 Partitiu, οὐσ. θ. μέρος, μερίς. || Πιόσι, ἐκπορευμάτων, φέρτος, μερίς. || Τὸ ἐπιβόημενον ποσὸν μερίων. || Ἄθρον λογαριασμοῦ, κ. κηδύλι. || Καταχώρησις δόσο κ. κηδύλι. || Ἐν τῷ βιβλίῳ ἡ καταγεγραμμένη ἐν τῷ βιβλίῳ ἡ καταγεγραμμένη λογαριασμός τινος. || Μεσῶ τὸ κατὰ μέρος μέλη, αἱ διωδίαται τῶν αἰ. κτλ. || Ἡ ἐλότης προζῶνται τῶν ἐπιπέδων περὶ τῶν ἡ χαρτοπαίγων, παιγνίδων, κ. καρτίδια. Parto una — καί τις ἐν παιγνίδι. || Συνίεσις πολλῶν χρίων διατριβῆς ἢ κοινῆς ἰθαυτίας, κώμος καὶ ἀδελφ. διατριβῆς. || Ἀναχώρησις ἀ. πεδῶν. || Lulliana — τὸ βανάτος.
 Partisimanto, ἐπιρ. διακεκριμένος, κατὰ μέρος.
 Partitivo, να, ἐκ. Γραμ. μεριστικός, μεριστῶς ἐπὶ ὀνομάτων μέρος ἕνα διελόντων.
 Partito, οὐσ. ἀρ. οἱ ὑπὲρ τινος ἐπιτεταγμένοι, ἀριθμὸς τινος προσώπων, πλῆθος τινός. || Γυνῆ, ἀρθεύεις, ἀπόστασις. || Ἐπόπος, πόρος, μέτρον. || Ἡ ὀνομασία, τὸ λυσιστεῦν, ἡ μὴ. || Συνάκτις, οὐμαχία. || Ἐπάγγελμα, ἐπιπέδωμα, βίος, τέχνη. || Νύμφη, γαμήλιος συνοικισίον. || Donna di —, ἐπίτις, || — ἐπ. διατηρούμενος, ἡμερομνησμένος.
 Partitono, οὐσ. ἀρ. (μεγέθ.) μάγα παιγνίδιον.

Partitore, οὐσ. ἀρ. διαίρετής, στασιαστής. || Διανομή.
 Partizione, οὐσ. θ. Μεσογεικὸν διάγραμμα. Ὁρ. Partigiano.
 Parto, οὐσ. ἀρ. τοκετός, κ. γέννη. || Donna di —, λεχθῶν, λεχθούσα. || Par il —, γεννῶ. || Προῖον, πόνημα, ἔργον.
 Partoriento, οὐσ. θ. ἐπίτοκος. || Νεοτόκος, λεχθῶν, κ. λεχθούσα.
 Partorire, ῥ. οὐδ. τίτω, γεννῶ. || —, ῥ. ἐν. ἐκφέρειν, ἐξοικεῖν. || Ἐμπαῖον.
 Partorifico, Ὁρ. Partoriento.
 Partorire, Ὁρ. Partorire.
 Paruta, οὐσ. θ. ἐφαιρούμενος, ἐπιφάνεια.
 Parvenio, ἐπ. διγ. ἀρτῶς. || Σιφῆς. || — οὐσ. γυνή, κ. κτίσις.
 Parvenzo, οὐσ. θ. τὸ φαίνεσθαι, ἐπιφάνεια. || Μικρῶς, ὀλίγητος.
 Parvifacio, ῥ. ἐν. ἱλατῶ, μεῖω. || Περιφροῦ.
 Parvificazione, οὐσ. θ. ἱλατῶσις, μεῖωσις.
 Parvifico, ἐπ. διγ. φειδωλῆς, μικροπρεπῆς.
 Parvipendere, ῥ. ἐν. περιφροῦν ἴσον τῷ Disprezzare.
 Parvità, οὐσ. θ. μικρότης, ὀλιγότης.
 Parvo, να, ἐπ. μικρῶς ἴσον τῷ Piccolo.
 Parvoletto καὶ -lino, οὐσ. ἀρ. βέβητος, νήπιον ἴσον τῷ Pargoletto.

Parziale, ἑπ. προσωπολήπτης, μερολήπτης.

Parzialeggiare, ῥ. ἐν. λαμβάνω μέρος ὑπέρ τινος, προσωπολήπτης.

Parzialità, ὀυσ. θ. προσωπολήπτης, μερολήπτης, τὸ μερολήπτικόν. || Δικίτριος κομματιαῖ.

Parzialmente, ἐπίρ. προσωπολήπτως, ἑτεροεξέταπώς, μερολήπτικῶς.

Pasare, ῥ. ἐν. καὶ εὐθ. βόσκω ἢ βόσκειμαι || — ῥ. ἐν. τρέγωμαι, χορταίνω.

Pascibitoia, ἑπ. διγ. εὐθής, μωρός.

Pascimuto, ὀυσ. ἄρ. βόσκησις, βοσκή. || Τροφή.

Pasciona, ὀυσ. θ. βοσκή. || Διφθόνικ, εὐπορία.

Pascipoco, ὀυσ. ἄρ. τὸ ἀνδρῆκὸν μέρος, πρόθυ.

Pascitore, ὀυσ. ἄρ. ποιμήν, βοσκῆς, νομῆς.

Pasciutoz ta, ἑπ. τετραμῆτις.

Paspo, ὀυσ. ἄρ. νομῆ, βοσκή.

Pasculamento, ὀυσ. ἄρ. βόσκωσις.

Pascolare, ῥ. ἐν. βίσκω, τρέγω. || — ῥ. ἐν. βόσκωμαι.

Pascololo, ὀυσ. ἄρ. ὄρ. Pās colamento.

Pasigrafia, ὀυσ. θ. (λέξ. Ἑλλην.) Φιλ. πασιγραφία.

Pasqua, ὀυσ. ἑγγρῆ, τὸ Πάσχα.

Pasquale, ἑπ. διγ. πασχαλίγος, πασχάλιος.

Pasquato, ῥ. εὐθ. τορτίζω τὸ πάσχα.

Pasquella, ὀυσ. θ. γαλιταροφῆ.

Pasquillo, ὀυσ. ἄρ. καὶ.

Pasquinola, ὀυσ. θ. βρωλίγος, λίβελος, σάτορα.

Pasquillo, ἑπ. διγ. ὁ αὐτῆς καλός, ἀνεκτός, ὑπερφύτος.

Pasquino, ὀυσ. ἄρ. διαβάτης, λιξοδότης, διαπύσειος, διελκοῦς. || Μισόστοις, μεταβολή, μεταβολή. || Μουα. Ἀλλαγή τόνου. || Χωρῖον συγγραφίης ἢ μέλις μουσοῦ, κτλ.

Pasquino, ὀυσ. ἄρ. παρῆ, κ. νευρήτιον.

Pasquino, ἑπ. διγ. καὶ εὐθ. διαβάτης, παροδότης.

Pasquino, ὀυσ. ἄρ. διαβατήριον.

Pasquino, ῥ. εὐθ. μεταβαίνω, ἄρ. εὐθ. τόπος εἰς ἄλλον, μεταχωρῶ, μεταβαίνω ἄρ. ἑπευκτόν, ἢ κλοῦς διπλῆ, διαπλῆ. || Παρεῖμαι σου. || Διέρχομαι διαμετακίεμαι. || Μεταγίνομαι, μεταχέτομαι, διαφύω ἐπὶ ὄψου.

|| Προβαίνω, πρὸ γωνίας, ἐπιτείνω. || Διέρχομαι, ἐστέρχομαι, διαπύνομαι. || Περιέρχομαι. || Μεταβαίνω, περιπίπτω. || Ἀλλόθεν ἔρχομαι, πρὸς ἢ καὶ ἐπὶ Μουα. μεταβάλλω τόνον, τρέποναι. || Νομ. ἡσυχῶν. || Ἄνδρ. ἔδωκαν, πῆ, πῆρας λαμβάνω. || Ἐπιβιβάζομαι εἰς πλοῖον. || Διξίζομαι ὑπὸ πηλεμικῶν συμβουλίου. || Ἀποσιπῶ, παρσιπῶ τι. || Βισήγομαι, ἐπιγερῶ ἐπὶ λιξίω, συνήξω,

κτλ. || — ἐπὶ χρόνῳ καὶ πραγμάτων, περιέρχομαι, παρσιπῶμαι, πρὸ γωνίας ἀναξίζομαι. || Περιέρχομαι. || Διέρχομαι, ἐξαρῶ, ἀποπῶμαι. || Γίνομαι δεκάς. || — ἐπὶ νομισμάτων, ἰσχύω, δύνομαι.

|| — ῥ. ἐν. νομίζομαι, θεωροῦμαι, ὑπελαβεύομαι. || — ῥ. ἐν. διαβαίνω, διέρχομαι, κ. ἀπερῶμαι. — una strada, un fiume, ἔδω, — una strada || Διξὶ ἰσχύω τι ἢ τίνα ἀλλοτῶ. || Βισήγω ἢ ἐξήγω γὰρ ἕνα ἑμπροσθέντα. || Ἐμβάλλω, διέρχομαι. || Βισήγω εἰς κυκλοφορίαν (ἡμέτερον κ. ἑθνητόν). || Ἐπερῶμαι, ἐξέρχομαι, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον. || Πύγω, ἐπιφύω τῇ χειρὶ ἢ ἄλλως πως, ἐπιφύλατῶ. || — un soldato par le uomo, τογατῆς στρατιώτης. || — un esumino, διδω ἐξέτασσι. || Ἐπικερῶ, ἐγχερῶ ἐπιδοκίμω, ἡμῶν, ἄρ. ἔρον, κτλ. || Διατρέβω, διαπύνομαι τὸν χρόνον, τὸν βίον, διαπύνομα τὸν καιρὸν. — un anno una volta, un giorno, δεκαετησίως, διακοκτοετησίως, ἰδιωματῶ. || Διξὶ βῶ, διξίζω, κ. τρέγω.

|| Διξὶ βῶ, αὐραρῶ ἐπὶ ὄψου πρὸς δὲ διασῶν, κοσμηζῶ ἐπὶ ἀλευρῶ καὶ τὸν τούτοις ἡμῶν. || — ῥ. ἐν. διέρχομαι, παρέρχομαι ἐπὶ χρόνῳ. || Παρσιπῶμαι, ἡμαρῶμαι, ἐξελθῶ ἐπὶ χρόνου, ἀπανθῶ. || Παρῶ, ἀπανθῶ ἐπὶ γυναικῶν. || Πάσομαι ἰπιγερῶν ἐπὶ καινοτομιῶν ἢ αὐρῶν. || Συμβαίνω, γίνομαι. || Παρῶ, αἰσθάνομαι, διὰ καίμαι πῶς,

|| — si d'una cosa, ἀπύγω, ἀπύχομαι, ἐπίτρωμαί τινος, ἀρκοῦμαι ἐν τινι.

Passata, ὀυσ. θ. διάβασις, μετὰβασις. || Διακροτή, διαλειψίς. || Ἐπιτίμωσις παραίτησις. || Βασίδροκῆ, εὐδοκῆ. || Ἐπιθέσις τοῦ ἀντιπῆκου ἐν τῇ εἰσφορῇ.

Passatempo, ὀυσ. ἄρ. διασκέδασις, διατρίβῶ.

Passato, ὀυσ. ἄρ. χρόνος παρελθών. Ὁ τῶν ἰσχυῶν, ἀποθανών. || — ῥ. ἐν. ἄρ. κλο. εἰ. πρὸ γωνίας, εἰ προσπύτοις.

Passatojo, ὀυσ. ἄρ. ἀγγύλιον τροπήκον δι' ἐξ στραγγιζέται τι, ἢ κῆρ, κ. τροπήκον. || Λίθος πρὸς διόχαιον ποταμοῦ κτλ. || — ῥ. ἐν. εὐθιθῶτος, διαβάσις.

Passatore, ὀυσ. ἄρ. διαβάτης, παρεδότης. || Παραβάτης. || Παραβάτης λευκοδότης.

Passavoga, ὀυσ. θ. κωπηλασία γενική.

Pasavogara, ῥ. εὐθ. διατάσσω κωπηλασίαν γενικήν.

Pasavulento, ὀυσ. ἄρ. περιδεινότης. || Σρατ. πυρροδίων λευκοδότης.

Pasoggimento, ὀυσ. ἄρ. περιπίπτες, περιδιδάσται.

Pasovulento, ῥ. εὐθ. περιπίπτης, περιδιδάσται. || — ῥ. ἐν. περιφῶν τὰ βλήματα. || Περιπῶν ἑπικόν, κτλ.

Passeggiata, ὀυσ. θ. ὄρ. Passeggiamento.

Passeggiare καὶ -giro, ὀυσ. ἄρ.

ἔδοτι πόρος ἐπιβάτης, παρεδίτης. || Ὁ λαμβάνων τὰ διόδια, ἢ ἐπὶ τῶν διαπορῶν. || Πορθητής.

Passaggio, τα, ἐπ. ἐπιτεθῆναι πρὸς μεταφορὰν, κερμιστικός. || Ἐφήμερος, διηγησόμενος, πρόσκαιρος.

Passaggio, οὐσ. ἀρ. περίπατος· τόπος περιπάτου.

Passato, οὐσ. θ. πτηνόν, τὸ φρουθιον, κ. σπουργίτης.

Passato, οὐσ. ἀρ. κολαθημῶν στρουθίων, εὐρύων. || Μεταφ. φλυαρία, ἄφρονα· παλλῶν ἀνθρώπων.

Passato, οὐσ. ἀρ. (ὀπικ.) μικρὸν στρουθίων || Ἰχθύς, ὁ πικυρογώντης βόμβος.

Passato, οὐσ. ἀρ. συνών· τῶν Passata.

Passato, τα, ἐπ. θινὴς, ὑπεξήχως.

Passabile, ἐπ. διγ. παθητικός, ἀνικτικός. || Μεταφ. ἡλιότ.

Passibile, οὐσ. θ. τὸ παθητικὸν τῶν αἰμάτων.

Passivo, οὐσ. ἀρ. μῆκος τρίπυκτος τοῦ φλωρεντινοῦ μίτρου || Τὸ μῆκος ἰδιότης. || Μικρὸν δῆμα, βρωμάτιον.

Passio, οὐσ. ἀρ. τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, αἱ τίσσασαι τῶν εὐαγγελιστῶν ἱστορήσεις τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ.

Passione, ἢ ἐν. βρασνίωμα. || — ἢ οὐδ. πάσχω πολύ.

Passionista, τα, ἐπ. βρασνισμένος, περιπαθής.

Passione, οὐσ. θ. πάθος, πάθοςμα. || Ἀπόκρῆμα, συμπάθειμα. || Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ.

Passionevole, ἐπ. διγ. παθητός.

Passionamento, ἐπίφ. παθητικῶς, περιπαθῶς, διακαῶς, ὀπικ. βαλλόντως.

Passivita, οὐσ. θ. ἰδιότης τῆς παθητικῆς, παθητικότητος, τὸ παθητικόν.

Passivo, να, ἐπ. παθητικός.

Passo, οὐσ. ἀρ. βῆμα, εἰδήσεις, διόδος. || Περὶμα. || Τελούσι, ἀνάγκη. || Χωρίον συγχορηγίας. || Uscolto — ἐπίφ. μνηστικὸν μεταβατικῶν πτηνῶν. || Uscir di —, τὸ κῆμα τὸ βῆμα. || A —, βῆμα πρὸς βῆμα, βῆμα. || —, ἐπ. ἐπιμασκαρμένος, ξηρὸς, ὁ παθῶν.

Passola και lina, οὐσ. θ. σκαφίς, κ. σκαφίδα.

Passonata, οὐσ. θ. πάσκαλα, κ. παλούκα.

Passuro, τα, ἐπ. ὁ μέλλων τὸ πάθη.

Pasta, οὐσ. θ. γάρμαμα, ζύμη, μάζα, κ. πάστα. || Μίγμα.

Pastaccio, ἀντ. ἐπ. μαρτί, ἡ περιόχιαλος, ἄπιμος τῶν κοινοικῶν ζῴων.

Pastoggiamento, οὐσ. ἀρ. ἐστίχασαι, συμπόσιον.

Pastuggine, ἢ οὐδ. συμπόσιον ζῶν. || —, ἢ ἐν. συμπόσιον προσφίρον, ἐστῶν.

Pastoggiatore, οὐσ. ἀρ. —, οὐσ. θ. ὁ προσφίρων συμπόσιον ἐστιλάτωρ.

Pastoliera, οὐσ. ἀρ. πλάκων τοποίης, συνών. τῆ Pastioria.

Pastello, οὐσ. ἀρ. πλάκους. || Χρωστήρ, ζωγραφικός. || Μικρὸν συμπόσιον.

Pasticcata, οὐσ. θ. μάζα ἀρωματική.

Pasticceria, οὐσ. θ. πλάκων τοποίη. || Πλάκωντια.

Pasticciaccio, οὐσ. ἀρ. ἄβλόν τι πλάκωντιον ἐπὶ χλευσῆς.

Pasticciatissimo, οὐσ. εὐφωρῆς, βλάξ. Pasticciato. ἢ ἐν. σκευάτω ἐν ἴδιαι πλάκωντιον.

Pasticciato, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Pascelliero

Pasticcio, οὐσ. ἀρ. πλάκωντιον ἐκ χρίστος ἀπόκρῆμας καὶ εὐφωρῆς παρὶ ἄλλο. || Μεταφ. ἄτακτον τι.

Pastiglia, οὐσ. θ. τὰντὸ τῶν pastiera.

Pastina, οὐσ. ἀρ. νομῆ, βρασνῆ.

Pastinaca, οὐσ. θ. φυτ. τὸ θουκόν.

Pastinaca, ἢ ἐν. σκάπτω, σκαλίω δια τῆς σκαπτήνης.

Pastinazione, οὐσ. θ. σκαπτήμων, σκαλευσῆς.

Pastino, οὐσ. ἀρ. ἀγρὸς ἰσκαμίνης.

Pasto, οὐσ. ἀρ. τροφῆ, φαγητόν. || Τὸ γάλα, τὸ δειπνόν, τὸ πρόγευμα. || Συμπόσιον || Μεταφ. ἡ παρὰ δολιότης || Τροφή || —, τα, ἐπ. τετραμίνος, βεδοσκημίνος.

Pastocchia, οὐσ. θ. φλυαρία, μαρμαρίγια. || Ἰπουλάτης, ὑπόκρῆσις. || Ἄφροσύνη.

Pastocchiniata, οὐσ. θ. λόγος περινοσημένος, γήριος.

Pastofario, οὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ ἄλλ.) ἄρτια ἐκκλησίας, παστοφάριον.

Pastorja, οὐσ. θ. πῆδη, παιδίον. || Ἐμπόδιον, κώλυμα.

Pastora, οὐσ. θ. ποιμνίς, κ. βοσκοποιία.

Pastorale, οὐσ. ἀρ. ῥάβδος ποιμαντική. || —, ἐπ. διγ. ποιμαντικός, ποιμαντικός.

Pastoralissimo, ἐπίφ. ποιμαντικῶς, ὡς ποιμνῆ.

Pastore, ἢ ἐν. Ὁρ. Pasturaro.

Pastora, οὐσ. ἀρ. ποιμνῆ, βοσκῆς. || Ἐκκλ. ποιλεναρχῆς.

Pastoreccio, τα, ἐπ. ὁ τοῦ ποιμνῆς, ποιμαντικός.

Pastorello, οὐσ. ἀρ. —, οὐσ. θ. νέος βοσκῆς ποιμνῆς.

Pastorello, οὐσ. θ. ἄφροσύνης, μαλακότητος ἐπὶ ζωγραφίας.

Pastoso, να, ἐπ. μαλακῆς ἀπαλῆς εὐλαμῆτος. || Pasto —, ἄριστος ζυμώθης. ἄφροσύνης.

Pastosità, οὐσ. ἀρ. φωτῆν, σκάδιος ὁ εὐσμοῦς || Εὐόθης, ἀπεισοκαλῆς.

Pastuina, οὐσ. ἀρ. φαγητὸ ἐκ ζύμης, τὰ πέριματα.

Pastura, οὐσ. θ. βοσκή, νομῆ. || Κόπος ζῴων.

Pasturata, οὐσ. ἀρ. τὸ παρὰ τὸν θύναμα μέρος τοῦ πεδῆς τοῦ ἵππου, μασκόνιον. || Ράβδος ποιμαντική.

Pasturaro, ἢ ἐν. ἀγῶ ἐς βοσκῆν, φυλάκτης τὰ ποιμνία, ποιμνία. || —, ἢ οὐδ. τρίφραμα.

Pasturone, ἐπ. διγ. ὁ τῆς βοσκῆς. || Εὐόθης.

Palacca, οὐσ. θ. σαλδίων ἕσον πανταλίπυ. || Μεταφ. μικραίνων κ.

Palanocelia, οὐσ. θ. μικρὸς ἰχθύς, ἰχθυόδιον.

Palanosa, ἰπ. σφῆς, πρὸ δόλο.

Palatasso, οὐσ. ἀρ. Νουτ. σφῆν.

Palascia, οὐσ. θ. λέμβος τῆς λωιτικῆς.

Palata, οὐσ. θ. γεωμῆλον, κ. πατάτ.

Palata, οὐσ. θ. ἐπὶ τῶν τοῦ γεωμῆτος μικρὸν ἐστίον, ἐπιγεωμῆτις || Καγγύλα, ἡ λακός, κ. πασάλιδα.

Palona, οὐσ. θ. διακάριον ἐξ οὐαὶ λειτουργοῦντος Καθολικοῖς ἱερέσι σκοπᾶν τὸ ποτήριον, πατάνη, πατάνιον.

Palouis, οὐσ. θ. ἐγγράφον διορισμῶς ἐπιστάμην, δίπλωμα ἀπό τινος ἀρχῆς ἐκδιδόμενον. || — αὐτὸ ἐστὶν ἰσπανογενικὸν τοῦ ὀκειογενεῖου. || — ἰπ. διγ. προφανῆς, πρὸ δόλο.

Paluonento, ἐπίφ. φανερῶς, πρὸ δόλω, ἀνοποκρύπτως.

Paluro, οὐσ. ἡ ἀρχιεπίσκοπος θυσίων.

Paluraccio, οὐσ. ἀρ. παρωνυχίς· αὐτὸν τῆς Ραυροεσείας.

Palurnile, ἰπ. διγ. πατρικὸν.

Peteruonento, ἐπίφ. πατρικῶς.

Pateruio, οὐσ. θ. πατρίτις, τὸ πατρικόν. || Γενεά.

Paterno, οὐσ. ἰπ. Ὁρ. Pateruale.

Pateruonito, οὐσ. ἀρ. τὸ πᾶτερ ἡμῶν. || — πλ. αὶ κομῆς κομ-βολογικῶς καὶ αὐτὸ τὸ κομφολόγιον.

Patellamento, ἐπίφ. παθε-κῶς, περιπεθῶς.

Patelico, οὐσ. ἰπ. παθεκῶς.

Patibulo, οὐσ. ἀρ. φηλοῦ, κ. κρεμάλα.

Patimento, οὐσ. ἀρ. ὀλίγη, ἐλ-γηδόν, βάσανος. || Ζυμῆ, βλάδη.

Pativo, ῥ. οὐδ. πάσχω, ποῦα. || ἢ παρμένο, ἀντομαί, ὑπερφυ- ὑφίσταμαι. || — ἢ ἐν ἀφίμω, ἀφ-χωρῶ. || Βουζῶν, βασανίζω.

Patituro, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ. θ. κ. πάσχω.

Patologia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλ.) ἱατρ. παθολογία.

Patologico, οὐσ. ἰπ. παθε-λογικός.

Patologista, οὐσ. ἀρ. ἱατρ. πα-θολόγος.

Patre, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Padre.

Patrimo, οὐσ. ἰπ. τὸ πατρίμιον.

Patris, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλ.) πατρίς.

Patrisio, ἰπ. διγ. ὁ τῆς πατρί-δος, πατρίτις.

Patrisca, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἑλλ.) ἡ κλ. ἐπὶ κλησίαις πολλῶν ἄγων τῆς παλικῆς, διαθήκης προσηγορίας καὶ ἐξίμακ τοῦ ἀρχηγῶ τῆς Δυτο-λικῆς ἐκκλησίας, πατρίτις.

Patriscale, ἰπ. διγ. πατρίτ-χικός || Κατ' ἱστ. ὁ ἀναμνη-σκῶν τὰ ἕθη τῶν παλαιῶν πα-τριαρχῶν.

Patriarcalmente, ἐπίφ. πατρι-αρχικῶς, ὡς οἱ πατρίαρχαι.

Patriarcatto, οὐσ. ἀρ. τὸ τοῦ πα-τριαρχοῦ ἀξίωμα, δικαιοδοσία, καὶ

διάρκεια, πατριαρχίον, πατριαρ-χία.

Patriarchia, οὐσ. θ. πατριαρ-χίον.

Patrieida, οὐσ. ἀρ. πατροκτέ-νο· λεγεται ἢ καὶ Patrieida.

Patrielilio, οὐσ. ἀρ. πατροκτο-νία, ῥόνος.

Patrieliso, οὐσ. ἀρ. πατρίτις, μη-τρίτις.

Patriemonio, ἰπ. διγ. ὁ τῆς πα-τρικῆς ἡ ματρικῆς περιουσίας, πατρίτις, πατρίτικον, ματρίτικον.

Patriuonilo, οὐσ. ἀρ. κληρο-νομία.

Patriuo, οὐσ. ἀρ. ὁ βαπτίζων παῖδον, ἀνοδοχός.

Patrid, ἰπ. ἰπ. πατρίτις, πα-τρίτις.

Patriato, οὐσ. ἀρ. ὁ φίλων τῆς πατρίδος, φίλος πατρίτις.

Patriatilo, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀξίωμα ἢ τάξις τῶν πατρίτιων.

Patriuo, οὐσ. ἰπ. τὸ παρ' τοῖς Βυ-ζαντινοῖς πρώτος τῶν μεγιστάνων καὶ ἐσθίων· ἐπὶ κλησίαις δικαστῶν καὶ γενομιστῶν· πόλεον τινῶν παρ' τοῖς μεταγενετέροις, πα-τρίτις.

Patrizaro, ῥ. οὐδ. δημοσίω τῆς πατρί, πατρίω ἢ πατριάω.

Patriuonante, ἰπ. διγ. ὁ ὑπα-ρμισθόμενος δίκην, συνήγορος.

Patriuonaro, ῥ. ἐν. οὐτῆγορῶς ἐπὲς τινος, ὑπερασπιστοῦμαι.

Patriuonatore, οὐσ. ἀρ. συνήγορος πρὸς τῆς πατρίως.

Patrocilio, οὐσ. ἀρ. συνηγορία· προστάσις.

Patrouimico, οὐσ. ἰπ. (λέξ. ἑλλ.) πατρωνυμικός.

Patruo, οὐσ. ἀρ. προστάτης, συνήγορος, πατρίων. || Ὁ προστά-της ἁγιός.

Patto, οὐσ. θ. (ῥόνος χηρτοπαγ-) ἰσπ. οὐδὴν ἐπιλείπει.

Pattaro, ῥ. οὐδ. (Ὁρ. χηρτο-παγ.) ἀποτίω ἐξ-φῶν, τὸ χηρο-

Pattogiamonio, οὐσ. ἀρ. συμ-φωνία, συνθήκη.

Pattoggiaro, ῥ. οὐδ. καὶ -si, ῥ. ἐν. συμφωνῶ, συναρλεῖσθαι.

Pattoggiatore, οὐσ. ἀρ. ὁ συμ-φωνῶν.

Pattino, οὐσ. ἀρ. πῆδιον πρὸς διολισθητὴν ἐπὶ τοῦ πῆγυ, παγο-πῆδιον.

Patto, οὐσ. ἀρ. συμφωνία, συν-θήκη, οὐσ. ἑσθίαις, συναρλεογία. || Coh. cho. οὐδ. ἐπὶ συνθήκῃ τοῦ. || Pur. alion —, κατ' ὁδοῦνα τρέπον.

Pattone, οὐσ. θ. πλάκωντιον ἢ πῆμα ἐκ κροτάνων.

Pattovico, ῥ. ἐν. τῆς τῆς Pat-leggione.

Pattulia, οὐσ. θ. ἡ ἐφοδευσο- τῶν νῆκα φυλακῆ, οἱ περιπόλοι.

Pattumo, οὐσ. ἀρ. σὺδβαλα, κ. σκουπίδιον || Σκουσία ἐκ ῥητί-νης καὶ ἄλλων εἰδῶν μετ' ὄλεου συντεταρμένου πρὸς χρεῖται τῶν πλοίων.

Patulo la, ἰπ. ἀνοικτίς, πλατύς, ταύτῃ τῆς Apesto.

Panciflato, ἐκ. Βοταν. ὁ ἄν-
θρ φέρων ἄλιγα, ὀλιγανόης.
Pancitā, εὐσ. θ. σμικρῆτος, ὀ-
λιγότης.
Paura, εὐσ. θ. φόβος, τρόμος.
Pautevole, ἐκ. διγ. ἐπιφοβός,
φοβερός.
Pauzeza, εὐσ. θ. ταῦτό τῆ Paura.
Pausamento, ἐπιφ. δειλιός,
πειροβίως.
Pauzosa, σα, ἐκ. περιφοβός,
περιδεής, δειλιός, κ. φοβιστοφόρος.
|| ὕποπτος.
Pausa, εὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) παύ-
σις, ἀνάπαυσις, παύλα.
Pausabile, ἐκ. διγ. ἤσυχος,
φιλόηχος.
Pausare, ῥ. εὐδ. παύομαι, κα-
θησυχάζω, κατευναζομαι.
Pavofatto, ἰα, ἐκ. παφοβικμέ-
νος, περιφοβός.
Paventato, ῥ. εὐδ. φοβούμαι.
|| — ῥ. ἰν. ἐκφοβίζω, ἐκπρω-
Paventato, ἰα, ἐκ. ἐπιφοβός, δειλιός.
Paventevole, ἐκ. διγ. φοβερός.
Pavento, εὐσ. ἀρ. φόβος, τρό-
μος, κ. τρομαρά.
Paventosamente, ἐπιφ. περι-
φοβίως, ψαφοδαίως.
Paventofo, σα, ἐκ. ἐκφοβισμέ-
νος, δειλιός, τρομαράς.
Pavessaro, ῥ. ἰν. Ναυτ. παρικοσ-
μῶ το πλοίων διὰ σημάτων.
Paventofo, εὐσ. θ. Ναυτ. σημαίας
ἀνψύων, ανα περι πλοίων πολεμικῶν
εἰς παρικοσμωκῶν.
Pavoso, εὐσ. θ. μεγάλη σπαῖς,
θυρεός,

Pavido, σα, ἐκ. περιφοβός, κ.
φοβιστοφόρος.
Paviglioso, εὐσ. ἀρ. σμικτά
ναυτικῆ.
Pavinomato, ῥ. ἰν. λιθοστῆ.
Pavimentati, εὐσ. ἀρ. π. λι-
θοστρώται.
Pavimento, εὐσ. ἀρ. λιθοστῆ-
τον ἔδαφος. || ὄροπος, κ. πάτωμα.
Pavonazzucio, ἰα, ἐκ. ἐ κλη-
νων πρὸς το ἰώδες, ὀλίγον ἰα-
βίνος.
Pavonazzo, εὐσ. ἀρ. ὁ ἔχων
χρῶμα ἰαυ, (ἄχρους).
Pavoncella, εὐσ. θ. πενιχός, ὁ
αχρίναιλος.
Pavono, εὐσ. ἀρ. πετανός, ὁ ταῦς,
κ. παγώνιοι.
Pavonogglarsi, ῥ. ἄντ. βλεπ-
θῶμαι, σθθαρεύομαι, κ. καμάρ-
νω ὡς ὁ ταῦς.
Pavonosso, εὐσ. θ. ὁ ὄφθια ταῦς.
Paviento, ἐκ. διγ. ὑποπεινη-
κός, ἀνεκτικός, καρτερικός, κα-
κρόθυμος. || Ἀδονής, πάχων, ἀρ.
ῥωστός. || — εὐσ. ἀρ. ὁ θανάτου κα-
τωψηριστής, κατέδικος.
Pavionimento, ἐπιφ. ὀπομο-
νητικῶς, καρτερικῶς, πρῶτος, ἡ-
συχίας.
Pavionizza, εὐσ. θ. ὑπομονή, μα-
κρόθυμία, καρτέρια, ἀνοχή. || Ἀ-
τορξία ψυχική. || Καρτοπαίγιον
δ'. ἕνα μόνον παίξιον, προτιθέμε-
νον τι κατὰ νοῦν καὶ ἀπικνοῦμι-
νον εἰς τὰ ἀποτέλεσμα.
Pavoso, εὐσ. ἀρ. παράφρων
διὰ δόσιμον, κωνιάδης.

Pavimento, ἐπιφ. ἀφρότως,
ἐμυκτός.
Pavoggiato, ῥ. εὐδ. ἀνοσταί-
ων, παραφρῶν, μαρξίνω.
Pavozia, εὐσ. θ. ἀφροσύνη, πα-
ραφροσύνη, υανία.
Pavozoso, ἐκ. ἐκ. παράφρων,
μαξία. Ὁρ. Pavozoso.
Pavozoso, εὐσ. ἀρ. κηφαλή ἀ-
κνητίς, ὁ εἰς ἄκουσ παρφορος.
Pavozosamente, ἐπιφ. Ὁρ. Πα-
ζομυκία.
Pavozoso, σα ἐκ. ἄφρων, μαρξί-
ος.
Pavzia, εὐσ. θ. παραφροσύνη,
ἀφροσύνη, κ. πρῆξ. Ὁρ. Mitezza.
Pavziare, ῥ. εὐδ. μαρξίνω, πα-
ραφροσύ-
Pavziacio, ἰα, ἐκ. (ὑποκ.) ὁ
ὀλίγον παράφρων ἢ παράφορος, κ.
τρεῦτόπιος.
Pavzinollato, ἰα ἀνοστή, μαρξία.
Pavzo, σα, ἐκ. καὶ εὐσ. πα-
ρίφρων, ἀνόητος, ἰδιότροπος. || —
δα εἰσῆμα, παράφρων διὰ δεσμών.
Pavza, εὐσ. θ. κηλίς, ἐλάττωμα.
Pavzabile, ἐκ. διγ. ἀμαρτα-
νικός, ἡλαττωματικός.
Pavzabilis, εὐσ. ἀρ. (ὑποκ.) μι-
κρά καρτέρη.
Pavzaminoso, σα, ἐκ. ἐγκλη-
ματικῶς, ἐγκληματικός.
Pavzato, ῥ. εὐδ. ἀμαρτάνω,
σφάλω, κλωνίζω, πταίο-
Pavzato, εὐσ. ἀρ. ἀμαρτήμα,
ἀμαρτία, σφάλμα, κωνός ἢ πρὸς
τὴ ἀμαρτάνω τάσις.
Pavzatofo, εὐσ. ἀρ. -itico, εὐσ. θ.
ἀμαρτωλός.

Pecchero, εὐσ. ἀρ. μεγάλη κιά-
λη κώθων.
Pecchia, εὐσ. θ. ἡ μέλισσα.
Pecchiato, ῥ. ἰν. ἐκμυκῶ, ἀ-
ποφόρῶς, κ. θυζάνω ὡς περ ἡ
μέλισσα. || Συγκρούω τὰ ποτήρια
πολοποσῶ.
Pecchione, εὐσ. ἀρ. κηφή.
Peccia, εὐσ. θ. κωλία, γαστήρ
ἐπὶ χλωῆς ταῦτό τῆ Pancia.
Pecciata, εὐσ. θ. λάκτωμα κα-
τὰ τῆς κωλίας.
Peccione, ἐκ. διγ. μεγαλόκω-
λος γάστρων.
Pecce, εὐσ. θ. πίσσα.
Pecceita, εὐσ. θ. κωνιτέριον
τῶν ὑποκων.
Peccoso, σα, ἐκ. πλήρως πίσσος,
πισσοειδής.
Peccaia, εὐσ. θ. πρόδατον, ἀμνάς,
πυροειδής.
Peccoraggino, εὐσ. θ. ἡλιός,
ἴπκ, θλακία.
Peccorajo, εὐσ. ἀρ. -ja, εὐσ. θ.
ὁ καὶ ἡ ποιμὴν, προβατοβοσκός.
Peccorato, ῥ. εὐδ. θηλιζω. ||
Μετάρ. ψάλλω ἀπειροκόλως, ἀ-
τάκτως.
Peccorata, εὐσ. θ. διαρπαγή, λε-
ηλοσία.
Peccoraccio, εὐσ. ἀρ. σύγκυ-
οίς, τραγῆ.
Peccorella, εὐσ. θ. καὶ
Peccorella, εὐσ. θ. (ὑποκ.) μι-
κρὸν πρόβατον, προβάτιον. || Ἐκ-
κλ. τὸ καίμιον.
Peccorida, εὐσ. διγ. ὁ σφά-
ζων ἢ κτείων πρόβατα, προδοτο-
κτόνος.

Pedosiso, ουσ. άρ. μάχης α. ||
 —, έπ. διγ. προβάττος.
Pecorino, ουσ άρ. (όπек.) άρ-
 υλον. || —, έπ. προβάττος. || —
 ούτ, άρ. κόπας προβάττος. ||
Mecap, άγγλικός.
Pecorona, ουσ. άρ. κυρίως μέ-
 γα πρόβατου, και μετὰ ήλιθιος,
 άρρων, ώων.
Pecoraria, ουσ. θ. ή τέχνη του
 έντρέρειν πρόβατα, προβάτου-
 τική, κτηνοτροφία.
Pecuario, ουσ. άρ. βοσκός προ-
 βάτων, προβάτης, ποιμάν.
Peculato, ουσ. άρ. σφετερισμός,
 κλοπή ή ημεσιση χρημάτων.
Peculatio, έπ. διγ. ιδιαιτερός,
 ειδικός.
Peculto, ουσ. άρ. τὰ κείνη, τὰ
 θεήματα, ποίμνιον. || Χρημάτιον
 ή άργύριον παιδων ή όπηρετων.
Pecunia, ουσ. θ. τὰ χρήματα,
 τὸ άργύριον.
Pecunioso, έπ. διγ. χρηματικός.
Pecunitimonia, έπ. διγ. διά χρη-
 μάτων, δ' εγγυρίον.
Pecunitario, έπ. διγ. Ορ. Pecuniale
Pecuniativo, να, έπ. Ορ. l'n
 eunita.
Pecunioso, να, έπ. πολυτε-
 λανός, θαπύλουτος, πλουσιός.
Pedagogio, ουσ. άρ. το πληρο-
 νόμηνον έπί της δεκαπορίας ώδων,
 τεσσάρων κατ' διδίων, διαπορίων.
Pedagogista, ουσ. άρ. ό έπί των
 διδίων, ή εισπράκτωρ των δια-
 πορίων.
Pedagogiolo, έα, έπ. Βοταν. ή

εικοσις έξ του καρμού δίνου.
P. dagogia, ουσ. θ. (άβ. έλ-
 λην. παιδαγωγία.
Pedagogico, να, έπ. (άβ. έλ. λην.)
 παιδαγωγικός.
Pedagogico, ουσ. άρ. (άβ. έλ.
 λην.) παιδαγωγός.
Pedalo, ουσ. άρ. κορμός, στή-
 λεχος δένδρου. || Ρενγκολός, γί-
 νος, καταγωγή ή έπιβλήθρον με-
 ζαλής || Ααβίς. || — ή όργανον
 Μουσ. πλῆκτρον τῆ τοῦ κρου-
 μενου, παιδαγωγικον. || Δίχτυον
 επίμαχος.
Pedaliera, ουσ. θ. Μουσ. σιακά
 ποδοπλῆκτρον έργάνου μουσικου.
Pedalize τὸ βεβόλ. Μουσ. κρῖνον
 έργαζον πλῆκτ. σφοδρόν.
Pedana, ουσ. θ. αναθήρη ή
 τὸ όποσέδιον άμαζιλάτου.
Pedaneo, να, έπ. (Giudicio) ή
 χυσι δικαστής παρὰ Ρωμαίους.
Pedanaio, ουσ. άρ. τὸ αυγκρό-
 τιμα της ζουλας του ίδίους
 των άμαζίων.
Pedante, ουσ. άρ. ή επίδειξις κοι-
 ουμενος της πολυμαθείας, ή τάς
 μαρτυρίας των άρχ. συγγραφών
 εν σθένει έχων, δεικνόμενος,
 σχολαστικός ή της πάντας ήλιγ-
 χων, μικροσφορος, φιλοπεποιθός
 μικρολόγος.
Pedantaggio, ρ. οὐδ' περσ.
 φέρματι ώς σχολαστικός.
Pedanteria, ουσ. θ. σχολαστι-
 κότης.
Pedantocastamento, έπίθ. αγέ-
 λαστικός, κακοήλιμος.

Pedantessio, να, έπ. ήπον τῶ
 Pedania.
Pedantocolo και — ασο, ουσ.
 άρ. σχολαστικὸς ένταρβή δασκα-
 λισμῶν επί γλῶσσας.
Pedata, ουσ. θ. ένρος, σμειών,
 δίσμα. || Δάκτυλισμα, κ. κλῶσσι-
 σμα. || Seguitar le — di:., άπαρι-
 μοῦμαι, ζυλώ τινα.
Pedestre, έπ. διγ. πεζός, πι-
 ζικός. || Αηδρίς πεζός. || Gente
 —, τὸ πεζικόν.
Pedecchino, ουσ. άρ. Βοταν.
 ώς τι: των φυτών, μέγιστος καβίξ.
Pedecchino, να, να, Βοταν. ή
 έχρω μήλο v. έμμοσχος.
Pedecchino, ουσ. άρ. ζυβρίον, τὸ
 άκαν. || Βόταν. γλάφ' υψος.
Pedicolato, έπ. διγ (Malattia
 —) φαρμακίον. || —, οὐο άρ. φυ-
 τήν ζυμώνουσα.
Pedigione, ουσ. άρ. Πέδη, και
 μέλλον, κ. χινοίστρα.
Pediluvia, ουσ. άρ. λουτρόν διά
 της πόδας, ποδάμπερον.
Pedina, ουσ. θ. πίσις του σαν-
 τικίου. || Τυνή ζυδαία άγαράθ.
Pedina, ουσ. άρ. πέδιλον, π. άριον.
Pedis, ουσ. άρ. βέβδος ποίμ-
 νει καθ' άυρήν.
Pedana, ουσ. θ. Ορ. Pedina.
Pedonaggio, ουσ. άρ. και
Pedonaggio, ουσ. θ. παζίς, πε-
 ζική δύναμις.
Pedona, ουσ. άρ. παζίς. || Πα-
 λια έλδός, κ. παλαίοσάπειτασιν.
Pedoto, ουσ. άρ. Νεῦρο προ-
 ρούς. || Πηδηγίται.

Pedonato, ρ. οὐδ. βαθίξω και
 ζός, πιζοπορώ.
Pedoncio, ουσ. άρ. παύς πρι-
 βίτος, χιρίου. || Τεκτ. πύδες βόλου.
Pedulo, ουσ. άρ. πέλωμα, κ.
 χυλίρι. || Περιπίθων.
Pedunculato, ουσ. άρ. Βοταν. ή
 ώβρα δι' ής συνίχεται τὸ άνθος
 μετὰ του κaulou, σπάθη.
Peguaso, να, να, ή του Πήγμ-
 σου, κρηάσιος.
Pegmaso, ουσ. άρ. Νυθαδ. ή Πή-
 γασος.
Peggio, να, χειρόν, χειρότερος.
 || Di male in — άπό του χειρο-
 νος έπί τὸ χειρόν. || —, έπίθ. χεί-
 ρον, χειρότερα.
Peggiamento, οὐο. άρ. χειρο-
 τίεσις.
Peggiararo, ρ. έν. έπί χειρόν
 τρίπον, χειροτορεύω. || —, ρ. οὐδ.
 ήπί χειρόν τρίπωμα, ήνωμαί χεί-
 ρων.
Peggiativamento, έπίθ. χεί-
 ρον, χειροτέρον.
Peggiativo, να, να, έπ. ή έπί
 τὸ χείρον τρίπων, χειροτορεύω.
Peggiato, έπ. διγ. χειρόν, χει-
 ρότερος, αχθέρτερος, άχρηστερος.
Peggiamento, έπίθ. Ορ. Peg-
 giorativamento.
Pegno, ουσ. άρ. ένέχυρον, δεζι-
 μα, σμειών. || Τιμαφέας, παιδι-
 τιστον. || Περίδοσις, κ. στοχηνισ.
Pegnoratario, ουσ. άρ. λῆψίς
 ένέχυρον ένέχυρησις.
Pegnorato, ρ. έν. ληφθέν έν-
 έχυρον.

Pegola, οὐσ. θ. πίσσα, ουνών.
 76 Pece.
 Pel, πρὸς. μετά τοῦ ἄρθρ. (ἀντι-
 Paril-διά τόν.
 Pelicano, οὐσ. ἀρ. βυρσοδέψης.
 || Κουρῆς κυνῶν.
 Pelago, οὐσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλλήν.)
 δάλασσα. πέλαιος. ὠκεανός. || Λ-
 θωτός || Μεταφ. ἄκρα σύγχυσις,
 περιπλοκή || ὄνομα καρχήλης.
 Pelicanielli, οὐσ. ἀρ. κάδαρ-
 μα. ἀπατεῶν, κακούδης.
 Pelicchio, οὐσ. ἀρ. θρίξ, κ. τρίχα.
 || ἢ ποτότης, τὸ χρώμα· τῆς τρι-
 χος. || Φόσις.
 Pelicento, οὐσ. ἀρ. τὸ μαδί-
 ζην, μάδισις, τίλαι.
 Pelicibbi, οὐσ. ἀρ. καταδυά-
 σις.
 Pelicidi, οὐσ. ἀρ. οὐτιδανός,
 ἔθλιος τί.
 Pelicoll, οὐσ. ἀρ. ἀμέριμος,
 ματειόχολος, μαδαρινός.
 Peloro, ῥ. ἰν. μὰδῶ. μαδίξω,
 τίλλω. || Μεταφ. ἀπάξω, σφαι-
 ρίζομαι. || —σι, ῥ. ἀνι. πέντεση-
 μόν. || φυλλορῆσθ' ἐπὶ δένδρων.
 || ἀναλύομαι, διασχίζομαι.
 Pelotina, οὐσ. θ. λαθολ. πτείλα-
 σις, ἀλωπεκίσις.
 Pelotajo, οὐσ. ἀρ. τὸ μέτρος ἑν-
 ἑκαδίζουσι τὰ πηνῶ, μαδιστή-
 ριον.
 Pelotara, οὐσ. θ. Ὀρ. Peta-
 mento.
 Pelipo, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) θρίξ
 δίαν λεπτῆ.
 Pella, πρὸς. μετά τοῦ ἄρθρου,

διά τόν. || —; οὐσ. θ. Ὀρ. Pella,
 Pullajo, οὐσ. ἀρ. βυρσοπένης,
 βυρσοδέψης.
 Pellaio, οὐσ. ἀρ. βύρται, δι-
 ματα.
 Pellico, οὐσ. θ. βύρσα, δίμα, δερ-
 || Φλοῖος. || Τὸ φαίνεται. || Ζα-
 γρ-χοσιά.
 Pellegrinaggio, οὐσ. ἀπόδημα-
 σις εἰς τόπους ἱεροῦ, προσκύνησις,
 εὐεθδης ἑδοσπερία.
 Pellegrinaro, ῥ. οὐδ. πορσί-
 μι εἰς προσκύνησιν ἁγίου τόπου.
 Pellegrinatore, οὐσ. ἀρ. -τρι-
 σα, οὐσ. θ. προσκυνητής, περι-
 δαυτής.
 Pellegrinazione, οὐσ. θ. Ὀρ.
 Pellegrinaggio.
 Pellegrinista, οὐσ. θ. ἡ τῶν ἑ-
 νων τάξις, ἑτάη. ἕξην διάλεκτος
 τὴ τῆς γλώσσης ἕνον, ἑταίρος. ||
 Σπυριότης.
 Pellegrino, οὐσ. ἀρ. -ναί, οὐσ. θ.
 προσκύνητής, περιηγητής || —
 ναί, ἰπ. ἕνος, ἀλλοδαπός. || Ἑρ-
 χος, σπάνιος, καλύτερος ὑπερφω-
 σιματίας.
 Pellicano, οὐσ. ἀρ. πτηνὸν, ὃ
 πτελεῖται.
 Pellicceria, οὐσ. θ. δερματο-
 πωλείον, διφθεροπωλείον καὶ ἐν
 γένει διφθέρα, κ γούνασι εἰσιδήσεις,
 τὸ ἐπιπέριον τῶν διφθερῶν.
 Pelliccia, οὐσ. θ. μαλλιατὴ δι-
 φθέρα, κ γούνα.
 Pellicciaio, οὐσ. ἀρ. διφθερο-
 πώλης, κ γούναρης.
 Pellicciaio, ῥ. ἰν. διφθερῶ τὰς

διφθέρας, κ γούνας, διφθεροματι-
 ζος, διφθερῶ.
 Pellicciata, ἰπ. ὃ ἐκ διφθέ-
 ραι κεκαλυμμένος.
 Pellicciata, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Pel-
 licciata.
 Pellicella, οὐσ. θ. δερμάτιον
 λαπίστατον τῶν ὀκρωθῶν, τῶν ὠ-
 θῶν τὸ ἴσκιον τοῦ κελύφους, κελ-
 λήτιον ὀκρῶν.
 Pellicella, οὐσ. ἀρ. σκαλλίκιον
 τὸ ἄκρον.
 Pellicoso, ἰπ. δερμάτινος.
 Pellicoso, οὐσ. ἀρ. φλυαγιάνης.
 || Ἀσθὴ δερματίνη.
 Pellicoso, οὐσ. θ. Ὀρ. Pellicella.
 Pellicoso, da, ἄπ. διαφανής,
 διαυγής.
 Pelos, οὐσ. ἀρ. θρίξ, κ τρίχα.
 || Χυτὸς τῶν ἐριθόχων. || Κερά-
 σιασις φιλία. || Μεταφ. μικρό-
 τι, ποτότης || Μικρὸν ῥήγμα. ||
 —dell acqua, ὃ ἐπιφάνεται τῷ ὕ-
 δατι. || Λ—, ἑσπερίτις, ἀρ. θίσις.
 Peluella, οὐσ. θ. φυτόν, ἢ μου-
 σοσις.
 Pelosith, οὐσ. θ. πλῆθος, τρι-
 γωνί, τὸ λάστιον, τὸ πολυτέλιον.
 Peltralo, ἰπ. ἀπ. κεκασιτερω-
 μένος, κ γαυοίνους.
 Pelto, οὐσ. ἀρ. κασιταρός, κ.
 κολῆτι.
 Peltria, οὐσ. θ. πτεῖλον, χυτὸς
 τὸ χυτῶδες.
 Peluzzo, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὰ
 θρίξ, κ τριχίσις. || Πτεῖλον, χυτὸς,
 χυτὸς.
 Pen, οὐσ. θ. τιμαρῖα, ποιηθ.

ζητιζ. || Ἀσθὴ, ἀληθδῶν, πάθις,
 καλός. || Μόθος, κοπος, πόνος,
 ταλαιπωρία, κακοπάθεια. || Μι-
 σθός, ἀμύβη τῆς ἰργασίας, τῶν
 κόπων. || Δυσχρηταί, ἰσποδιον ὀ-
 σιδέπει. || Ἀποστροφή, ἀπίθεια.
 || Φόθος, λύπη, ταραχὴ || Ἀπο-
 ρία, ἀμυγνία || Λ—, ἐπὶ ῥ. μὲ-
 λος, εὐθός, ἀρα. || Can—, ἰπτι-
 πόνος, δυσκόλιος.
 Penale, ἰπ. διγ. κολαστήριος,
 κολαστικός.
 Penale, ἰπ. διγ. ὃ ἐπιβάλλων
 ποινή, ποινικός.
 Penalito, οὐσ. θ. ποιηθ, τὸ ποι-
 νικόν. || Τιμαρῖα, παιδεία.
 Penamento, ἰπ. ἰπτι ποιηθ,
 ποινικόν.
 Penante, ἰπ. διγ. ὃ ἐν τῷ ἄ-
 δη κολαζόμενος.
 Penanza, οὐσ. θ. ἀνά, πόνος,
 ἀθλασμία.
 Penare, ῥ. οὐδ. καί—σι ῥ. ἰπτι.
 ἀγωνίζομαι, πάσχω, ἀθροῦν ||
 Μεγθῖο, κοπήσις. || Χροσθρίδι,
 ἑρ. δῶνα, ὑπερίνω. || —β. ἰν. βα-
 σανίζω, τιμαρῖα.
 Penati, οὐσ. ἀρ. πλ. Μισθῶ.
 οἱ ἐρῆσιαι θεοί. || Μεταφ. ἑταίρι,
 πατήρι, οἶκος.
 Pendaglio, οὐσ. θ. καὶ
 Pಂದaglio, οὐσ. ἀρ. τὸ μέτρος
 ἐφ' ὃ ἀναρτῶται τι, κρηματῆριον,
 κρημῆρα. || Στόλις κλίτης, εἰ-
 τε κινωσπίον. || Ζωστήρ, τελα-
 μῶν, τοῦ ἑφους.
 Pendete, ἰπ. διγ. ὃ ἀποκρημά-
 μανος, ἀπρηταί, ἕνος, κρηματός, ||

Ἐκκρεμής, μὴ ἀποκραιμμένος ἢ πλ. δικῶν, κτλ. || Κατακρεμής ἐπὶ φύλλων ἢ κλάδων πρὸς τὰ κάτω κλινόντων. || —, ὄστ. ἄρ. τὸ τοῦ ζωστήρος κρεμῶμενον λωρίον, παραβύβη. || Βυζαντίου γυναικίως κρέμας, κρεμαστῆρες, ἐγὼ κρεμίδια, ἔμαστ, ἐνώτια, κ. σκουλαρίκια. || Κλιτὴς, κατήφορος.

Pendolamento, ἐπιφ. κτωφορεῖς.

Penduliza, ὄστ. θ. κτωφέρεια, κατήφορος, τὸ κτωφορεῖν. || Μεταφ. τροχὴ, κλίσις || Νουμ. τὸ ἐκκρεμῆς τὸ μετώπων διχῆς.

Pendora, ὁ ὀδ. κρεμασμαί, ἐξήρασμαί, παράρημαί. || Κρεμαμαί πάλιν ἐξ ἐπὶ μέρους, νεύει εἰς τὴν γῆν, ἐποκρέμαται, παρακρέμαται. || Κλίσις, ῥίσις, κέλις ποταμοί. || Μετέρος, ἀναποφάσιτος εἰμὲ διακρίπτωμαι. || —, ὁ. ἐν κρεμῶ.

Pendurata, ἐπιφ. διγ. κρεμαστές.

Pendulo ὄστ. θ. κλωρὸν ζῶμα, ἢ ὄφου, κλειύς. || —ει, πλ. τὰ ἄκρα τῆς πύλου.

Pencilolamento, ἐπιφ. κτωφέρος, κατὰ κῆρυον.

Pendulo, ὄστ. ἄρ. τὸ κρημνὸν, κατήφορος.

Pendula, ὄστ. ἄρ. κτωμακτωμακτῶν ἐκκρεμῆς. || Ἠρολόγιον ἐκκρεμῆς τὸ ἐπὶ τοίχῳ ἢ τραπέζῃς. || —ια, ἐπιφ. κρημαστέις.

Pendulosa, ὄστ. θ. Spenzolona.

Pendulose, ὄστ. ἄρ. ἡ ἄκρη τοῦ ζωστήρος τοῦ ἕβρου, τελαμών.

Penduto, ἰα, ἐπιφ. κρημνίμος, ἢ ἀπὸ γωνιαιῶν.

Pendurata, ὄστ. θ. κατὰ Penurata, ἄρ. τὸ ἀνίπρην μέρος τοῦ ἀγέμενος, κρεμῶν, πλ. ὄστανος, κρεμῶν.

Pendurabile, ἐπιφ. διγ. εὐδιπέρατος, περάσιμος, διαπερίσιμος διαβατός, ὑπεραβύβητος, διπυκτός, ἐπὶ ὁμοίων περιουσιμῶν ἄλλαν τινα.

Pendurabilità, ὄστ. θ. τὸ ἐπὶ παραβύβητος τῶν σωματικῶν, τὸ ἐπιδιαπέρατον.

Penduraziona, ὄστ. θ. Ὁ. Penetracione.

Penetrata, ὄστ. ἄρ. ὁ μάλλον ἀπὸ κέντρος τόπος οἴκῃς, ναυόμυθος. || Ναβιδιον ἐν οἴκῳ —, ἐπιφ. διγ. Ὁ. Penetrabile.

Penetramento, ὄστ. ἄρ. Ὁ. Penetracione.

Penetrante, ἐπιφ. διγ. ἢ εἰσόδου, διαδοτικῆς, διακωκτικῆς, πόσιμος, διαπερατικῆς. || Δραμῆς, ἢ ἐπιφ. || Ὁ μακρὸν βλεπῶν, ἐξοδοκῆς, διορατικῆς ἀγγίσις. || Ὁδογε —, ὁμοί εὐδοκῆς τὰ ἅμα καὶ διδοτικῆς, ἐξέπορος.

Penetrare, ὁ ἐν διαπερῶ, διδομαί, διέρχομαι. || Αἰνω εἰς βάθος, καταδύομαι. || Μεταφ. διαγνώσκω, διερωτῶ, μὴ κατανοῶ, κατανοῶ. || Κινῶ πῶθις τι ἐν τῇ ψυχῇ.

Penetrativo, ἰα, ἐπιφ. ὁ εὐγερωῶς εἰσδῶν, διαπερατικῆς. || Μεταφ. ἀγγίσις, νοήσις.

Penetratore, ὄστ. ἄρ. — τριτοῦ ὄστ. θ. ὁ εἰσδῶμενος, διαπερῶν.

Penetracione, ὄστ. θ. ἡ τοῦ εἰσδῶν δύναμις, τὸ διαδοτικόν.

|| Τι διορατικὸν τοῦ νοῦς ἀγγίσις, ἐξοδωκῆς, περινοῖα, εὐγερωῶς.

Penetrovole, ἐπιφ. διγ. Ὁ. Ποιηταίον.

Penetrivolenta, ἐπιφ. διαδοτικῆς. || Μεταφ. εὐγερωῶς, εὐγερωῶς.

Penetrato, ἰα, ἐπιφ. τὸ εἰσδῶν, τὸ ἐπὶ τῷ Penetrativo.

Penitela, ὄστ. θ. χειροκώσις ἢ χειροκώσις.

Penitente, ἐπιφ. διγ. ὁ ἐξομολογησάμενος, ὁ διατιπῶν ὑπὸ τῆν κακίαν τῆς μετανοίας, ὁ μετανοεῖν, ὁ ἀκλῆραγορησάμενος. || Ἀκρωτοκῆς.

Penitencia, ὄστ. θ. μετανοία, μετανοία, συντριβὴ τῆς ψυχῆς. || Ἐξομολογησῆς. || Πενή, τιμωρία.

Penitencia, ἐπιφ. ὁ τῆς μετανοίας. || —, ὄστ. ἄρ. τὸ τυπικόν.

Penitencia, ὄστ. θ. ἐπιδοκῆς μετανοίας.

Penitencia, ὄστ. ἐν ἐπιδοκῆς μετανοίας, κακῶν, ποινῶν.

Penitencia και το, ἢ το, ὄστ. ἄρ. ἐξομολογησῆς, κα. πνευματικῆς.

Penitencia, ὄστ. θ. (ὁπορ.) μικρὰ μετανοία, μικρὸς κακῶν.

Penpa, ὄστ. θ. πτερόν, πτερίον.

|| Γραφίς, χέλαμος, κονδυλίον.

|| Ἄκρη, κορυφή.

Penpaecchio, ὄστ. ἄρ. λόφος πί-

λου ἐκ πτερόν. || Ναυτ. ἀναμοδῆς κτλς ἐκ πτερόν.

Penpaecchio, ὄστ. ἄρ. ὁ πτερόν, κονδυλία, πτεροπόλις. || Κονδυλοθήκη.

Penpaecchia, ὄστ. θ. χνοῦς τῶν πτερόν.

Penpaecchia, ὄστ. θ. κονδυλίον.

Penpaecchia, ἐπιφ. πτεροσχεθῆς ἐπὶ πτερόν.

Penpaecchia, ὄστ. ἄρ. κλαδωτήριον, ἄκρη. || —ια, ἐπιφ. ὁ ἔχων πτερά, πτεράσις, πτεροκῆς. || —, πλ. ὄστ. τὰ πτερά.

Penpaecchia ὄστ. ἄρ. ἔσον ἔσον χωρὶς ἢ φλακῆτι.

Penpaecchia, ὄστ. θ. χροστήρ τῶν χροστωγῶν.

Penpaecchia και—oggiato, ὁ. ἐν ζωγραφίῃ.

Penpaecchia, ὄστ. θ. Ζωγραφίς, ἀκρη, γαβῆς ἢ χροστήρ.

Penpaecchia και inu, ὄστ. ἄρ. (ὁπορ.) μικρὸς χροστήρ. || Ἐξομολογησῆς.

Penpaecchia, ὄστ. ἄρ. γαβῆς, χροστήρ, κ. ἄκρη τῶν ζωγραφῶν.

Penpaecchia, ὄστ. θ. (ὁπορ.) μικρὸν πτερόν, πτερόγιον.

Penpaecchia, ὄστ. ἄρ. (ὁπορ.) μικρὰ σημάτις. || Μικρὸς λόφος ἐκ πτερόν.

Penpaecchia, ὄστ. ἄρ. σημάτις, σημείον. || Σπῆρα, λόφος.

Penpaecchia, ὄστ. ἄρ. σημάτις, ὄφρος.

Penpaecchia, ἰα, ἐπιφ. καὶ Penpaecchia, ἰα, ἐπιφ. κλῆρις πτε-

ρῶν, πταρδεις' ουών, τῆ Pen-
hala.

Penombra, οὗς θ. ἐπισκίασις
ἀπεικόνιστος.

Penosamente, ἐπιρ. ἐπιπόνως,
δυσχερῶς, δυσκάλως.

Penoso, οὗς, ἐπι. ἐπιπόνος, δυ-
σχερῆς, δύσκαλος. || Ὀχληρῆς, πε-
φίλωπος. || Saltimano —, ἡ ἔδδο-
μὸς τῶν Παθῶν.

Pensabile, ἐπι. διγ. νοητὸς, κα-
ταληπτός.

Pensagione, οὗς θ. καὶ

Pensamento, οὗς ἀρ. διάνοια,
νόησις, διαλογισμὸς, προέλεξις.

Pensare, β. οὗδ. διανοοῦμαι,
διαλογίζομαι, συλλογίζομαι, βου-
λεύομαι || —, β. ἐν. ἐπιθελα-
μιῶ, διασκοπῶ, μελετῶ, νομίζω,
κρίνω. || Ἐπινοῶ, προνοοῦμαι ||
— σι, β. ἀντ. ὀπολαμβάνω, φα-
τάζομαι.

Pensate, οὗς θ. δοκῶσα, συ-
νών. τῆ Pensamento.

Pensatamento, ἐπιρ. ἰσχυρ-
μῆνος, ἐκ προμελέτης ἐπιτήδειος.

Pensativo, να, ἐπι. διανοητικός
— οὗς, ἀρ. ἡ νόησις, ἡ σύνεσις.

Pensato, τα, ἐπι. συνάρτις, ἐχέ-
φρων. || Προμελετημένος. || A caso
—, τῆ προμελέτης.

Pensiero και' τα οὗς ἀρ. διὰ
νοια, μέριμνα, φροντίς. || Πρόθε-
σις, ἀποπόσις. || Ζωογ. οὐχιδιον.

Pensieroso, οὗς, ἐπι. σὺννοος,
ἐμφροντις, πολυερίμνος.

Pensivo, ἐπι. διγ. κοσμηστικός.

Pensionato, β. ἐν. δίδω, σὺνταξί-
ση.

Pensionario, οὗς ἀρ. δ. ἔχων
σὺνταξίην, συνταξιούχος. || Γὰρ
τροφῶν.

Pensionato, τα, ἐπι. ἀσὺρ τῆ
ἀνωτέρω.

Pensione οὗς θ. μισθός, ἐπί-
ταξίς. || Ἐκκλ. δ. ἀμεί.

Pensionista, οὗς. διγ. ὄρ Pan-
sionario.

Pensivo να, ἐπι. καὶ

Pensoso, οὗς, ἐπι. ὄρ. Pensal-
eroso.

Pentacordio, οὗς ἀρ. (ἀπ. ἑλ-
λην.) Πεντα, ἔργονον πεντάχορδον.

Pentafillo, οὗς ἀρ. Πεντα, (ἀπ.
ἑλλην.) φυτόν, τὸ πεντάφυλλον.

Pentagono, οὗς ἀρ. (ἀπ. ἑλ-
λην.) πεντάγωνος.

Pentametro, οὗς ἀρ. (ἀπ. ἑλ-
λην.) πεντάμετρος, ἐπὶ πέντε μέ-
τρον.

Pentateuco, οὗς ἀρ. (ἀπ. ἑλ-
λην.) ἡ Πεντάτευχος.

Pentecoste, οὗς θ. Ἐκκλ. ἡ
πεντηκοστή.

Pentelion, οὗς ἀρ. (ἀπ. ἑλ-
λην.) τὸ Πενταλίον ἔργον.

Pentoral, β. ἀντ. ὄρ. Pentisi.

Pentimento, οὗς ἀρ. μετάνοια.

Pentirsi, β. ἀντ. μετανοῶ.

Pentola, οὗς θ. ἀγγεῖον, χύτρα,
Pantolaja και' τα, κερραμίδες,
ἀγγυλλοπλαστικῆς, χυτρώς.

Pentolota, οὗς θ. τὸ διὰ τῆς χύ-
τρας κτύπημα.

Pentoletta, οὗς θ. (ὀποκ.) μι-
κρὰ χύτρα, χυτρίον.

Pentultimamente, ἐπιρ. παρ-
ληπτικῶς.

Penultimo, να, ἐπι. δ' ἀπαρλόγητον.

Penuria, οὗς θ. ἐνδεῖα ἀκρα,
ἰσχυρὴ ἰσπρία. || Πληκτιφῶς, σπῆνις.

Peraciano β. οὗδ. πάσχα ἀκρα,
ἑθίαν, ἰνδιμαί, σπανίζω.

Peracioso, οὗς, ἐπι. ἐνδεῖας, ἀ-
πείρητος, πῆμιπτοχῶς.

Peracigliato, β. οὗδ. καὶ

Peraculato, β. ἀντ. κρεμασται,
ἀπορῦμας ἐπι. ἐνδομάτων κτλ.

Peraculo, τα, ἐπι. κρεμαστός,
μειραρός. || — οὗς, ἐπι. κληδῶν
κράστας μετὰ σταφυλῶν, ὄσχος,
βίμα σπορῆν.

Peraculoso οὗς ἀρ. μέγας κλά-
δις ἀλφάτος μετὰ σταφυλῶν, ὄ-
σχος. || —, ἐπιρ. κρεμαστός.

Peraculoza, οὗς θ. πεπερημα-
λὸς, πεπεροδοξέην.

Perale, να, ἐπι. (Pana —) αἰ-
θῆς ἔργον μετ' ἀρωμάτων.

Perce, οὗς ἀρ. πιπτερι, κ. πι-
πίρι || Πιπτερις τὸ πιπεροδένδρον.

Perce, οὗς θ. γ. ὀκνος χρυσίτης.

Per, πρὸς διὰ, ἐκ, ὀπί, εἰς, ἐν,
πρὸς, ἀπὸ, ὑπὲρ, ἐνεκα, ὡς, ἀντι-
πρὸς, οὗς θ. ὀπίωρα τὸ ἄπειον
κ. ἀπίω.

Perca, οὗς θ. ἰχθύς, ἡ πέσκη.

Perca οὗς ἀρ. ὑφασμα βαμ-
θικῶς, κ. χασι.

Percaissimo, να, ἐπι. (ὀπερ) ὀ-
παστατικός. || Προσμελετατος.

Percepire, β. ἐν. ἀντιλαμβάνο-
μαι, μανθάνω, κατανοῶ. || Ελο-
πῆται, ἐπολομαθῶν, ἀποδόχομαι.

Percectibile, ἐπι. διγ. καταλη-
πτός. || Εισπράξιμος.

Percazione, οὗς θ. καταληγ-
σις, ἀντίληψις. || Εἰσπραξις, ἐπο-
δοχὴ δόσμου, ἔργον.

Perche? ἐπιρ. ἡ οὐδὲ, διὰ τῆ
δίδω, ἐπιδή, ὅπως, ἵνα, ἔθω, δίδω,
διὰ τοῦτα.

Perche, ἐπιρ. διὰ τοῦτο, τοῦτου
ἐνεκα, καὶ ὅμως, ἀλλ' ὅμως.

Perchechè, οὗδ. ἐπιδή, δίδω-
τι, ἔπος, ἀρκεί ἵνα.

Perchezoro, β. ἐν. λέγει ἐν ὀ-
λίγοις, διατρέχω, διέρχομαι ἐπι-
τροχάλλω ἀναγινώσκω. || — un li-
bro βιβλίον κτλ.

Percozza, οὗς θ. ἐπίκρουσις,
σὺγκρουσις, τῶσις. || Instrumoni
di —, ἔργον μουσικῆ ἐκτυποῦ-
μα ὡς τὰ κύμβαλα κτλ. || Προσ-
σδοχὴ, τραχηλ.

Percozza, οὗς θ. ἐπίκρουσις,
σὺγκρουσις, τῶσις. || Instrumoni
di —, ἔργον μουσικῆ ἐκτυποῦ-
μα ὡς τὰ κύμβαλα κτλ. || Προσ-
σδοχὴ, τραχηλ.

Percozza, οὗς θ. ἐπίκρουσις,
σὺγκρουσις, τῶσις. || Instrumoni
di —, ἔργον μουσικῆ ἐκτυποῦ-
μα ὡς τὰ κύμβαλα κτλ. || Προσ-
σδοχὴ, τραχηλ.

Percozza, οὗς θ. ἐπίκρουσις,
σὺγκρουσις, τῶσις. || Instrumoni
di —, ἔργον μουσικῆ ἐκτυποῦ-
μα ὡς τὰ κύμβαλα κτλ. || Προσ-
σδοχὴ, τραχηλ.

Percozza, οὗς θ. ἐπίκρουσις,
σὺγκρουσις, τῶσις. || Instrumoni
di —, ἔργον μουσικῆ ἐκτυποῦ-
μα ὡς τὰ κύμβαλα κτλ. || Προσ-
σδοχὴ, τραχηλ.

Percozza, οὗς θ. ἐπίκρουσις,
σὺγκρουσις, τῶσις. || Instrumoni
di —, ἔργον μουσικῆ ἐκτυποῦ-
μα ὡς τὰ κύμβαλα κτλ. || Προσ-
σδοχὴ, τραχηλ.

Percolimento, οὗς ἀρ. κτύπη-
μα, τῶσις.

Percoltito, οὗς ἀρ. -tito, θ.
ὁ τόπων ἢ πλήττων, πλήττης.

Percoltera, β. ἐντύπημα, πλήτ-
τω, κτύπη, δίδω ὀδῶ. || Εἰσχογ-
εῖζω. || Σημάτω, κρ. ὡς, παίζω.

Percolto, οὗς ἀρ. ὑφασμα βαμ-
θικῶς, κ. χασι.

Percolto, οὗς ἀρ. ὑφασμα βαμ-
θικῶς, κ. χασι.

Percolto, οὗς ἀρ. ὑφασμα βαμ-
θικῶς, κ. χασι.

Percolto, οὗς ἀρ. ὑφασμα βαμ-
θικῶς, κ. χασι.

Percolto, οὗς ἀρ. ὑφασμα βαμ-
θικῶς, κ. χασι.

Percolto, οὗς ἀρ. ὑφασμα βαμ-
θικῶς, κ. χασι.

Percolto, οὗς ἀρ. ὑφασμα βαμ-
θικῶς, κ. χασι.

λυμαί καταστρέφονται, ἀφανίζομαι, ἀφανής γίνομαι, ἀποβήσκειν
 Perdisco, οὗ θ. πτηνόν, ὁ καιὶ ὃ πέρδιε, κ. πέρδικα.

Perdimento, οὗ θ. ἀπόλειπ, στήριγμα.

Perdito, οὗ θ. ἀπόλειπ, στήριγμα, ἐπιμ. φθόρος, διεθροός, ἢ ἀποτυχία, ἢ Μη-εὐρύγία.

Perditempo, οὗ θ. χρόνον ἢ πώλημα, κ. καιρὸς χαμένος.

Perditeo, ia, ἢ ἀποκόμις, κ. χαμένος, ἢ ὁ εὐδαιμόνιαν ἀποκέρψην χαίρειν, ἄλλως, εὐδαιμόνως ἀκόλαστος, ἔξωλος.

Perditore, οὗ θ. trice, οὗ θ. ἢ ἀποβίαλον, ἢ φθαρτός.

Perdizione, οὗ θ. ἀπόλειπ, ἔξωλος, σπάθησι, ἢ Ἠλιθία.

Perdonabile, ἢ διγ. συγγνώμη, οὗ θ. συγχωρητός.

Perdonanza, οὗ θ. συγχωρησις, συγγνώμη.

Perdonare, ἢ ἐν συγχωρητῶ, συγγνώσκω, ἢ Παραχωρῶ, δωροῦμαι.

Perdonatore, οὗ θ. ἰριεὺς, οὗ θ. ὁ συγχωρῶν.

Perdonazione, οὗ θ. κηὶ

Perdoneo, οὗ θ. συγχωρησις, συγγνώμη.

Perdurabile, ἢ διγ. διαρκής, μόνιμος.

Perdurando, οὗ θ. ταῦτὸ τῷ Durare.

Perdurare, ἢ οὗ θ. διαρκῶ, διακίβνω.

Perduramento, ἐπιρ. ἀκολάστας, ὁ περιεβλάδιωσις ἄφρον, ἢ Περιπαθῶς.

Perduto, ia, ἢ ἀποκόμις, κ. χαμένος, ἢ Κεκηρῶς, κατάνους, ἢ Ἀνωφελής, ἢ Περιπαθῶς, ἢ Ἐσσοτασις, ἢ Ἀκαθάρτος.

Peregrinaggio, οὗ θ. ὄρ. Πελολορηγῆ.

Peregrinare, ἢ οὗ θ. ὄρ. Πελολορηγεῖν.

Peregrinazione, οὗ θ. ὄρ. Πελολορηγῆ.

Peregrinò, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Πελολορηγῆ.

Peregrino, ἢ οὗ θ. ἰσὺ τῷ Πελολορηγῆ.

Perennante, ἢ διγ. ὄρ. ἀσύνετος, ἢ ἀσύνετος.

Perenne, ἢ διγ. διαρκῆ, αἰδιότατος.

Perennemente, ἐπιρ. ἀεὶ ἀσύνετος, ἀσύνετος.

Perennità, οὗ θ. διαίτησις, τὸ ἀσύνετος.

Perennitamento, ἐπιρ. ἀσύνετος, ἀσύνετος.

Perennitorio, ia, ἢ Νομ. ἀσύνετος, ἀσύνετος.

Perennitatore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ ἀσύνετος.

Pereta, οὗ θ. ἀρ. φορετὰ ἀπίως.

Perettamento, ἐπιρ. ἐπιτελής, εἰς ἐπιτελείαν τελεῖας, ἄριστος.

Perettare, ἢ οὗ θ. τελεῖω, τελειοποιῶ.

Perettibile, ἢ διγ. ἢ ἐπιδεικνύς ἐπιτελέτης, τελειοποιεῖσθαι.

Perettibilità, οὗ θ. ἐπιδεικνύς ἐπιτελέτης, τὸ τελειοποιεῖσθαι.

Perettivo, va, ἢ ἰσὺ τῷ τελεῖω, τελειοποιεῖσθαι.

Perfetto, οὗ θ. ἀρ. τελειώτης, ἐπιτελής, ἢ οὗ θ. ἐπιτελής, ἀπετελεσμένος, ἐξαιρεσμένος, ἢ Κίτρος, πηλὸν, κλεονκτημάτων, τίσις εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ, ἢ Πανταλῶν, πλῆρες, ἢ Accordo, — Μουσ. συγχορδία κατὰ κλίμα, τελείω.

Perfezionamento, οὗ θ. ἀρ. τελειοποιεῖσθαι, τελεῖωσις.

Perfezionare, ἢ ἐν χροῦ εἰς πῆμα, ἀσπερατῶ, τελείω.

Perfezionato, ἢ οὗ θ. ἐπιτελής, ἀσπερατῶ, τελείω.

Perfezionativo, οὗ θ. ἐπιτελής, ἀσπερατῶ, τελείω.

Perfezionatore, οὗ θ. ἰριεὺς, οὗ θ. τελειοποιεῖς.

Perfezione, οὗ θ. περλωσις, ἀσπερατῶσις, ἢ Κατάστασις ἀσύνετος, ἢ ἀσύνετος εἰς τὸ ἄφρον τῆς τελεῖωσις, ἀσύνετος, τελείωσις, ἢ Τὸ τελεῖω, τελεῖωσις, ἢ Πλειονετήμα, εἰς τὸ ψυχῆς, ἀρετῆς, ἢ Φιλοθῆος χρησιμότης εἰς ἐπιτελείαν ἀπειρῶ, τελείωσις.

Perficeria, ἢ ἐν ταῦτὸ τῷ τελειοποιεῖσθαι.

Perficio, ἢ διγ. ὄρ. τελειοποιεῖσθαι.

Perfessione, ἢ διγ. ὄρ. τελειοποιεῖσθαι.

Perfessionario, οὗ θ. ἰσὺ τῷ τελειοποιεῖσθαι.

Perfessionare, οὗ θ. ἰσὺ τῷ τελειοποιεῖσθαι.

Perfessione, οὗ θ. ἰσὺ τῷ τελειοποιεῖσθαι.

Perfessione, οὗ θ. ἰσὺ τῷ τελειοποιεῖσθαι.

Perfessione, οὗ θ. ἰσὺ τῷ τελειοποιεῖσθαι.

Perfessione, οὗ θ. ἰσὺ τῷ τελειοποιεῖσθαι.

Perfessione, οὗ θ. ἰσὺ τῷ τελειοποιεῖσθαι.

Perfessione, οὗ θ. ἰσὺ τῷ τελειοποιεῖσθαι.

Perfessione, οὗ θ. ἰσὺ τῷ τελειοποιεῖσθαι.

Perfidioso, οὗ θ. ἰσὺ τῷ ἀπιστοῦ, δόλιος, ἢ Ἰσχυρογνώμων, ἰπίμωνος.

Perfido, da, ἢ ἐπι. πρόδοτος, ὄρ. τὸ ἀπιστῶ.

Perfidigare, ἢ οὗ θ. καὶ -δι, ἢ ἐν. ὄρ. Immaginare.

Perfidigato, ia, ἢ ἐπι. Βοτ. ἀπιστος.

Perfidioso, οὗ θ. ἀρ. διατρυπῶσις, διατρυπῶ.

Perfidore, ἢ ἐν. διατρυπῶ, διατρυπῶ.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

Perfidore, οὗ θ. ἰσὺ τῷ Χερου, τρυπῶν.

δενδράδιον. || —, ια, ικ, δ σχῆμα ἔχον ἀναδινδράδος.
 Pergoleso, εὐσ. θ. σταφυλή ἴσως ἢ περιγία τῶν ἀρχ.
 Pergoia, εὐσ. ὠσερίον θιάτρου.
 Pericolamento, εὐσ. ἀρ. κίνδυνος. || Βλάστη ζημία.
 Pericolare, ρ. εὐδ. κινδυνεύω. Κρητικὸν καί. || — ρ. ἐπιζολεθρῶν, καταστρέφω.
 Pericolo, εὐ. ἀρ. Ὁρ. Pericolamento.
 Pericolosamente, ἐπίρ. ἐπικινδυνῶς, κινδυνωδῶς.
 Pericoloso, εα, ἐπ. ἐπικινδυνός, κινδυνωδής.
 Periclio, εὐσ. ἀρ. Ἀστρ. τὸ πρὸς τὸν ἥλιον ἰσχυρότερον σημειῶν, κροσσῆσιον.
 Periferia, εὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλ.) κείρισμα.
 Perifrastico, ρ. ἐν. (ἐκ τοῦ Ἑλλην.) ἐκφράζεμαι διὰ περιφράσεων, περιφραζώ.
 Perifrasi, εὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλιν.) κείρισμα.
 Periglio, εὐσ. ἀρ. Ἀστρ. τὸ περίγλιον σημεῖον.
 Periglio, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Pericolamento.
 Periglioso, εα, ἐπ. ἐπικινδυνός, κινδυνωδής.
 Perimetro, εὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλιν.) περίμετρος.
 Perimetro, εὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλιν.) Ἀνατομ. περίμετρον, τράμας.
 Peripetase, ρ. εὐδ. ὁμιλεῖν ἢ γράφει μετὰ περιόδου, περιπέδιον.

Periodicamente, ἐπ. περιεδικασί.
 Periodico, εα, ἐπ. περιεδικασί.
 Periodo, εὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλιν.) περίοδος. || Ὁ ἀνώτατος, ἕως, τὸ ἴσχυον ἀμείν.
 Peripatetico, εα, ἐπ. (λέξ. Ἑλλιν.) περιπατητικός.
 Periperia, εὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλιν.) φέλοισι, περιπέσεια.
 Peripneumonia, εὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλιν.) Παιθολ. περιπνευμονία.
 Perire ρ. εὐδ. ἐπὶ ἀλλοιωτῆ, χάνωμαι. || — ρ. ἐν. ἐπιζολεθρῶν, καταστρέφω.
 Peritamento, ἐπίρ. ἐκπίπτειν.
 Peritauza, εὐσ. θ. α. ἀδαι, ἀισχύνῃ, ἐμυήριαις.
 Peritarsi, ρ. ἐν. αἰσχύνωμαι, ἐμυήριῶ || — ρ. ἐν. ἐπιζολεθρῶν, ἐξάνωμαι.
 Perito, εα, ἐπ. ἡμικαιρὸς, ἡμικαιροπράγμων. || Ἀποθνήσκω.
 Peritonio, εὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλιν.) Ἀνατ. περιτόνιον.
 Peritoso, εα, ἐπ. ἀισχυνόμενος, αἰδήμων.
 Perituro, εα, ἐπ. φθαρτός, εὐθραυστός, πρόσκαιρος.
 Perizia, εὐσ. ἡμικαιρὸς, ἡμικαιροπράγμων.
 Perjurio, εὐσ. ἀρ. φευδερμαί, συνόν τῷ φεργιου.
 Peria, εὐσ. θ. μαργαρίτης κ. μαργαρίτης. || Παιθολ. πάθος τοῦ ἐμφύλατος, λεύκιμας.
 Perigiorno, εὐσ. θ. ἐκ στιλβῶν τοῦ μαργαρίτου.
 Perilato, εα, ἐπ. μαργαρίτης κ. μαργαρίτοκόλλητος.
 Perismaluto, εα, ἐπ. μαργαρίτωμένος ἢ μαργαρίτης,

Perioso, εὐσ. καὶ ἐπ. μέγας μαργαρίτης. || Ἀργός, ἐκνηρός.
 Periloso, ρ. ἐν. μολύβδιον συμῶν τῷ Prolungare.
 Peristitatu, ρ. ἐν. κατοπτισμός, κτισσοπέλα.
 Peristrazione, εὐσ. θ. κατὰ κλεισί, ἐπιθωρόκοι, διασύνεργος.
 Permaloso, α, ἐπ. δύσκολος, δυσολικός.
 Permenite, ἐπ. διγ. μόνιμος, διαρκής, ἰνδιολογίς, ἐξελικτικός, αὐτοῦς. || Ἀίσιος, ἀθάνατος.
 Permauzena, εὐδ. θ. διέκριντα μίχρος, μολύβδιος, τὸ μόνιμον, τὸ ζῆσιον.
 Permauzero, ρ. εὐδ. μίχρος, ἡμικαιρὸς, ἡμικαιρὸς διαρκῶς.
 Permauzole, ἐπ. διγ. μόνιμος, διαρκής, στερεός.
 Permauzole, ἐπ. ἐκπερῶν διέκριντα εἰς ἄλλοιαν εὐσίαν, διαχωρισμός, εὐδαινεύματος, ἀίτητος.
 Permauzero, ρ. εὐδ. διαχωρισμός.
 Permauzole, εὐδ. θ. διαχωρισμός, ἢ εὐδαινεύματος, ἀίτητος.
 Permauzole, εὐσ. θ. Ὁρ. Permissivo.
 Permauzero, εα, ἐπ. συγκεχωρημένος, ἄμιμος, ἄκατος. — || εὐδ. ἀρ. ἕδαια γρηγορή συγχορησίαι.
 Permauzole, ἐπ. ὁ συγχορησίαι.
 Permauzero, ρ. ἐν. συγχορησίαι, ἐπιζολεθρῶν. || Ἀνέχομαι, παραβλέπω. || Ἡρῆσιον μέσον, εὐκατρίαν, σχολήν ἢ τι γρηγορή. || — εἰ, ρ. ἐν.

Permauzole, εὐσ. ἀρ. μίχρος. || Στάσις, ὀχλοφυγία.
 Permauzole, ρ. ἐν. μίχρος, μίχρος, διαμικρῶν.
 Permauzole, εὐδ. θ. ἕδαια συγχορησίαι, δικαιοσύνη τοῦ λέγειν ἢ πράττειν τι, ἱεσοσία.
 Permauzole, ἐπίρ. συγχορησίαι.
 Permauzole, εὐσ. θ. ἀνάμιχρος, μίχρος, συνόν τῷ Masculino.
 Permauzole, εὐδ. ὀχλοφυγία.
 Permauzole, εὐδ. θ. Ὁρ. Permauzole.
 Permauzole, εὐσ. θ. Ὁρ. Permauzole.
 Permauzole, ἐπ. διγ. ἐπιζολεθρῶν ἐναλλογῆς ἢ ἀντικαταλλογῆς, μεταβλητῆς, ἐμμετάβλητος.
 Permauzole, ρ. ἐν. ἐντικαταλλογῆς.
 Permauzole, εὐσ. ἀρ. ἐναλλογῆς, μεταβλητῆς στοιχείου.
 Permauzole, ἐπίρ. ἐναλλογῆς.
 Permauzole, εα, ἐπ. ἐναλλογῆς, μεταβλητῆς.
 Permauzole, εὐσ. ἀρ. τριεῖς, ἢ ἐναλλογῆς, ἀνταλλογῆς.
 Permauzole, εὐσ. θ. ἐναλλογῆς, μεταβλητῆς, μεταβλητῆς.
 Permauzole, εὐσ. ἀρ. πηλὸν ἢ πέδιλον.
 Permauzole, εὐσ. ἀρ. ὀσσοῦ, τὸ πέδιλον.
 Permauzole, εὐσ. θ. ἐλαφρός.
 Permauzole, εὐσ. θ. ἐλαφρός, φθορῆ ζημία.
 Permauzole, ἐπίρ. ἀθερῶς.
 Permauzole, εα, ἐπ. ἀθερῶς, ἢ.

ρος τοσοῦτον, βαρύνω, ἔλκω. || Ἰχθυό-
τὸ νόμιμον, τὸ προσήκον. βάρως,
ἀνέκλειπτος εἶδος. || Μεσαρῖον, βαρύνω,
ἀνάθ, ἰσοχλῶ, ἀπεχθής καθό-
σταται.

Peasantenie, ἐπίρ. σουπερῶς
ἐκαυρμένως.

Peasantia, ἐπ. βαρῶς. || Μεσαρῖον,
σουπερῶς ἐκφρασί.

Peccator, πέσο. ἀφ. ζυγιστοῦς,
ζυγοστάτης.

Peccator, ὄν. θ. ὑπάρκ, τὸ ποδὲ
κινον. || διόλεψ, κτόνημα, ἐξάλλει-
εια, κ. ψήρωμα, τὸ ἀλλοθῆναι.

Peccatione, ὄν. θ. ἀλλεια, τὸ
ἀλλοθῆναι, ἀλλευτική, κ. ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
|| Ἰχθυοτροφεῖον.

Peccare, ἐπὶ ἀλλοθῆναι, κ. ψήρωμα.

Peccator, ἰαγ. ἐπ. θ. τὸ ἐξά-
λλεια, κ. ψήρωμα.

Peccator, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccatoria, ἰαγ. ἐπ. θ. τὸ ἐξά-
λλεια, κ. ψήρωμα.

Peccatoria, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccatoria, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccatoria, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccatoria, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccatoria, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccatoria, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccatoria, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Peccata, ὄν. θ. ἔλεγεσθαι, ὀνομα-
ψήρωμα.

Petroniana, οὐσ. θ. και
 Petronciano, οὐσ. ἀρ. φρονιόν, σφρό-
 γμος ἢ κηφαίος, κ. αὐλιζέβαν. ||
 Petronia, οὐσ. ἀρ. τριζία πι-
 τρας ἀκταργασιον. || Μετρα με-
 γάλη || Κορυμνός.
 Petrosillo ἢ sillo καὶ seimolo,
 οὐσ. ἀρ. φουτό, τὸ πετροπέλαγον.
 Petrosio, σα, ἱπ. πετρώδης.
 Petruca καὶ ejola, οὐσ. θ. (ῥ-
 κικ.) γαλίξ, χαλκίον.
 Petruccia, οὐσ. θ. στρατ. θύραξ.
 Petrucci, οὐσ. ῥ. κούφικα ἐπι-
 τὰ στήθους. || Λαόδοκος ἱππικόν.
 Petruccia, οὐσ. ῥ. γυναικίον γο-
 ναϊκάρτον. || Γυνή αὐτιδανή.
 Petrucciggiato, ῥ. οὐδ. ἐπι-
 φοιτῶ εἰς φουλοβίους γυναικίους.
 Petrucciorso, οὐσ. θ. πλ. ἄφρον,
 μορολογία, φρουρία, γρηγορολογία.
 Petrucci, οὐσ. θ. ῥ. ἄδου τοῦ ἱπποκ.
 Petruccio, οὐσ. ἀρ. τὸ μέρος
 ἐνθα φούτοι κηφίους τῶν αἰ-
 δων, ἐπὶ δαιον. || Φουτόν, ἢ κτεῖς
 τῆς ἀφροδίτης.
 Petrucciolo καὶ -jolo, οὐσ.
 ἀρ. κτεροποιός, κτεροπάλος.
 Petrucci, ῥ. ἱπ. κτανίζω. ||
 Πανώ, κνάνπω, κ. ἄλαναρτζω. ||
 Μετρά κτανίζω αὐγαφριν. || Ε-
 πιτηζήτω.
 Petrucciatore, οὐσ. ἀρ. ὁ κτανί-
 ζων, ζάνινω, ζάντης ἐρίων κτλ.
 Petrucciatore, ἰα, ἱπ. δηκτικός,
 πικρός.
 Petrucciatista, οὐσ. θ. τὸ ζάνινω
 καγγάδιον, ἔριον, κτλ. ζάνισος.

Petruccio, οὐσ. ἀρ. κτεῖς, κτε-
 νιον ζάνινω || Ουτραζον ἐρῶν κτε.
 Petruccia, οὐσ. θ. κηφαί, κ.
 κροκάκι.
 Petrucciera, οὐσ. ῥ. ὄβη τῶν
 κτενίων, κτενετήκη.
 Petruccioso, οὐσ. ἀρ. πικρὸν, ἢ
 κυρτλής.
 Petru, οὐσ. ἀρ. στήθος, στή-
 νον ἢ ὄβη τῆς γυναικός || Uomo
 di —, ἀνὴρ γυναικός. || Η Φυγῆ, ἢ
 καρδία. || Digiuno a —, μιστοῦ περι-
 πολλοῦ ποσοῦμαι.
 Petruccio, οὐσ. ἀρ. (μῆχος)
 μέγα στήθος.
 Petrucciale, ἱπ. διγ. σπληνική, στρι-
 νίτης. || — οὐσ. ἀρ. προσηνίδιον.
 Petruccialmente, ἐπιφ. συντό-
 μως, συνοπτικῶς.
 Petrucciggiato, ῥ. ἱπ. κτανί-
 ζὼν ἢ διὰ τὸ ἐπὶ σπληνι.
 Λυθισταμαί.
 Petrucciale, ἰα, ἱπ. ὁ ἔχων τὸ
 στήθος ἀναρτημένον.
 Petrucciale, ἱπ. διγ. προσηνίς,
 ἀθάβητος ἐγρηγορός.
 Petruccialmente, ἐπιφ. προσηνίς.
 Petruccia καὶ zio, οὐσ. ἡ προ-
 πτεία, ἀναβίτης, ἀθάβητος ἢ ἀ-
 γρηγορός. || Τὸ ἀγρηγορῶν, κ. σερ-
 πατιός.
 Peucedano, οὐσ. ἀρ. φουτό, τὸ
 πευκέθωνον.
 Peuceta, οὐσ. θ. γυναικίον ζώλον.
 Peucetada, οὐσ. θ. ζωμός κρο-
 ἀτινός.
 Peuceo, οὐσ. ἀρ. πίπερι, κ. πι-
 πέρτον.

Peuce, οὐσ. θ. αἶμαρ θλου τινοῦ,
 ἡμεροῦ, τριήμερον, τριήμερον, κ. τὸ
 ματιον. || Ἰερεῖς κορυμνίον, κ. τὸ
 πῆγματο. || Βησιδῆμα. || Νό-
 μιμα ἐρῶν κτενίων, τὸ κτενιον. || di-
 μιμα ἀγρῶς γρηγοροματιος. || Uomo
 di —, μετὰ τὴν ἀρ. ἱππικῶς ἐξοχος.
 || A quela —, ἐκφρ. ἐπιφ. ἡδὴ, τὸ
 ῥ. || Una gran —, πολλὸς κηφός.
 Pezzano, οὐσ. θ. και
 Pezzano, οὐσ. ἀρ. τριήμερον τι
 ἄλλιον ἐπι χλευζή.
 Pezzano, οὐσ. ἀρ. κελφάνον κ.
 ριπίον, ἀντριμψα.
 Pezzano, ἰα, ἱπ. ποικιλόχρον,
 διαστρέφον.
 Pezzando μετοχ. (Αἰθλα) κ.
 κίττον.
 Pezzante οὐσ. καὶ ἱπ. ἐπιφ.
 τῆς κίττῶς.
 Pezzantello, οὐσ. ἀρ. ὅπου
 μετὰ τριήμερον.
 Pezzo, οὐσ. ἀρ. τριήμερον, κ. με-
 ρίτιον. || Un pezzo, gram. —, ἡ
 ἰα. κηφός. || Τοῦ ἡμεροῦ κατάνητος.
 Pezzolala, ἰα, ἱπ. ἡμερῶς ἡμέρας
 Pezzolino, ἱπ. δαιοναρίον (δαιον)
 μικρὸν κερματίον κ. κτενιον.
 Pezzolo, οὐσ. ῥ. ὁ φακτρὸν
 μαυδῶνον. || Τριήμερον.
 Pezzolo, οὐσ. ἀρ. τριήμερον
 κομῶτιον.
 Pezzolano, ῥ. ἱπ. κολοκαίω,
 ἡλιώγῳ χαριεντιζομαι.
 Pezzante, ἱπ. διγ. χαρίεις, ἢ
 εὖς, εὐάριστος.
 Pezzantemente, ἐπιφ. χαριέν-
 τως, εὐπροσηγίμως, εὐφάρδως.

Piacenteria, οὐσ. θ. κολοκαίω,
 ἡδολογία.
 Piacentoso, οὐσ. ἀρ. κολαί.
 ἡδολογός.
 Piacenza, οὐσ. ὁ χάρεις, κημ-
 ῖδης || Ἡ δονή, εὐπροσηνίς.
 Piacente, οὐσ. ἀρ. ἡδονή, εὐπρο-
 σήνη, τέρψις ἢ ἄλλο ἄριστον εὐα-
 ρέσκειτο. || Τὸ παρῆγον ἡμερο-
 λαν, διάχυτος, κ. διασπαστικός. ||
 Far —, εὐφροσύνη, χαριζομαι.
 Piacere, ῥ. οὐδ. ἐπιφ. ἡδονή
 παρῆγον, ἀφάρδως, χαρῆς τινὲς || Ρί-
 νομαί ἀφροσύνη, προσηνίτης τινος,
 ἡμερῶς ἡμερῶς ἡμερῶς. || — ἢ ῥ.
 ἀνὴρ ἀφροσύνη, ἀφροσύνη, ἡμε-
 ρῶς ἡμερῶς, ἀφροσύνη ἀφροσύνη. ||
 Χαίρειν παρῆγον τι, φιλεργῶς, ἀ-
 φροσύνη, ἡδοναί, κ. νοστιμεί-
 ομαί, εὐφροσύνη, ἀφροσύνη || Φιλῶ, χα-
 ρίζω ἐπι ζώων καὶ φουτιῶν.
 Piaceroso, ἰα, ἱπ. ἀφρο-
 συτικῶς, εὐπροσηνίτικῶς.
 Piacerosissimo, ἰα, ἱπ. χαριέ-
 ντατος.
 Piacenolare καὶ -ggiare, ῥ.
 εὐπροσηνίτικῶς, εὐπροσηνίτικῶς.
 Piacere, ἰα, ἱπ. ἀφρο-
 συτικῶς, εὐπροσηνίτικῶς. || — ῥ. ἱπ.
 ἀφροσύνη, κημῖδης.
 Piacente, ἱπ. διγ. χαρίεις,
 ἡμεροῦ χαρῆς, εὐπροσηνίτικῶς.
 Piacentello, ἰα, ἱπ. ὅπου.
 γλυκὺς, εὐπροσηνίτικῶς.
 Piacentolezza, οὐσ. ἡ ἀφρο-
 συγία, εὐπροσηνίτικῶς. || Χαίρειν,
 ἡδολογίον. || Χ ρίεντα.
 Piacentissimo, ἐπιφ. ἡδονή,
 εὐπροσηνίτικῶς, κημῖδης.

Piantaggine, οὐσ. θ. φυτόν, ἢ ἀπὸν γλωσσίν ἢ πεντήγυρον.
 Piantagione, εὐσ. θ. καί.
 Piantamento, οὐσ. ἀρ. φυτεία, φύτευσις.
 Piantanimita, οὐσ. ἀρ. φυτὸς ἄστ. ζωόφροντος.
 Piantato, ῥ. ἰν. φυτεύω, ἐπιπέγνυμι ἰσάγμα ὄρειον. || — υπο, μεταφ. ἐγκαταλείπω τινα, παραιτῶ ἐν τῷ μέτρῳ. || Θεμελίω, στερεῶ τι. || — Parnadio, παλιόρωκῶ ἑπιμόνωσις. || — I quartieri, στρατιωτ. δίαμα. || — σι, ῥ. ἀντ. προσκελλῶμαι, ἐπιμένω.
 Piantata, εὐσ. θ. δένδρον, ἔλας, στοιχία.
 Piantatore, οὐσ. ἀρ. ὁ φυτεύων φυτεύτης.
 Piantazioua, οὐσ. θ. φυτεία, φύτευσις, φυτοργία, φύτευμα. || Δένδρον, ἔλας.
 Piantarella, οὐσ. θ. (ἕκον) μικρὸν φυτόν.
 Piantatore, εὐσ. ἀρ. ἡ ἀποφύλαξις τοῦ γένους πρὸς διαφύλαξιν ἢ περιεργίαν.
 Piantatore, οὐσ. ἀρ. ὁ πιαντάριον.
 Pianto, οὐσ. θ. ἰσοπέδος, ἐπιπέδος, ἢ πεντήγυρον.
 Pianta, οὐσ. ἀρ. ἕρπης, ἔδωρ, ἢ γόγγυρος, ἢ λήκη, στενεγκμία.
 Piantano, οὐσ. ἀρ. ὁ πτανόλαστος, μύδαρος. || Μεταφ. ἀπόγονος.
 Piantura, οὐσ. θ. τόπος ἡραλδίας, ἐπιπέδος, πεδιάς.
 Piane, ῥ. οὐδ. ἡ πιπλάω ἢ τεκίω ἐπι φωνῆς ὀρθῶς.
 Piana, οὐσ. θ. ἑλασμα, πέ-

ταλον. || Νόμισμα ἀργυρῶν τῆς Ἰσπανίας. || Τὸ τουργικὸν γρόσιον.
 Piatrella, οὐσ. θ. πεντήγυρος, ἢ δόλιος, κ. ἡμάδα.
 Piatrella, οὐσ. ἀρ. ὕψωμα ἐπ' οὐ ἠλοῦται τὴν ἐπιπλαστῶν.
 Piatrella, οὐσ. θ. (ἕκον) μικρὸν ἑλασμα, ἑλασματίον.
 Piatriccio, οὐσ. ἀρ. ἡ λήκη συγκεχυμένης, περινευμένης κυκλῶν. || —, κλ. περιπλοκαί.
 Piantrone, οὐσ. ἀρ. ἡ ὄραξ ἢ λουιδιῶσις.
 Piantoggiaro, ῥ. οὐδ. καί.
 Piantura, ῥ. οὐδ. ἐπὶ τῷ φιλομαθῆ. || Διπλόθεμα, συννεγρόν.
 Piantore, οὐσ. ἀρ. φιλόμαθης, φιλεργός. || Διπλόθεμα.
 Pianto, οὐσ. ἀρ. ἕρπης, ἐπιπέδος, διενεχῆς, διαφορά. || Διπλοθεμα, διπλ. || Φροντις, μίμναινα.
 Pianta, οὐσ. θ. πλοῦτον, ἕκον, τὸ μὴ ὄφθλον.
 Piantasoiata, οὐδ. ἢ στρ. ἀπὸ γόγγυρος, ἕνδωρον. || Ἐργαλίον ἡρόλογοποιῶν.
 Piantalla, οὐσ. ἀρ. (ἕκον) πινάκιον, τροβόλιον.
 Pianteria, οὐσ. θ. (πικρὸ) συγρέθημα πινάκων πολλῶν καὶ γενεῶν.
 Piantino, οὐσ. ἀρ. (ἕκον) μικρὸν πινάκων.
 Pianto, οὐσ. ἀρ. πινάκιον, λήκη τῆς τραπέζης. || Τὸ περιγεμμένον ἐν τῷ πινάκῳ ἵδωρα, φαγγίον.
 Pianto, ἰα. ἐπ. ἡ μάλας, ἡ ἰσπιδος, ἰσπιδος. || Ἐκαργίς. || Ναυτι-

χαιμάδα, ἄλιτονός, πλατύς. ἐπιπέδων ὀρθῶς. || Μεταφ. κενουμένον, κενωθῆναι. || Ἐκαργίς, χυδαῖος ὁ οὐδὸς ἕρπης. || —, οὐσ. ἀρ. τὸ πλάτος τοῦ μήρους τοῦ ξίφους.
 Piatola, οὐσ. ἡ ἕντομον, ὁ κέρπης, ἡ οὐδέ, εἴτε ὁ τούλιος.
 Piatuloso, οὐσ. ἐπ. ὁ φθειρῶν, κ. ὀραργίς.
 Piatonage, ῥ. ἔκον, κτυπῶ διὰ τοῦ πλάτους τοῦ ξίφους.
 Piatonata, οὐσ. θ. ἡ διὰ τοῦ πλάτους σκάθης ἢ ξίφους τύφισ.
 Piatone, οὐσ. ἀρ. μεγάλη λογιὰς. || Τὸ πλάττον μέρος τοῦ ξίφους.
 Piaza, οὐσ. θ. πλατεία, ἀγορά, ἢ ἐπὶ τῷ ἄγγεῳ ὄφθλος. || — ἀρ. μετὰ πλάττω στρατιώτου.
 Piazzetta, οὐσ. θ. μικρὰ ἀγορά.
 Piazzoggiaro, ῥ. οὐδ. περιπλοκὸν ἐν ταῖς πλατείαις.
 Pica, οὐσ. θ. πικρὸν, ἢ κίον, κ. κοραλλίνα.
 Pica, οὐσ. θ. δίψη, κ. κεντρίον πρὸς διὰ καὶ ὁ δρυφόρος. || Οὐλομετὰ.
 Piceante, ἐπ. διγ. ὁ γύψουσι, κεντρίον, νυμφωτότης, κεντρίονος.
 Piceante, οὐσ. ἀρ. ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος.
 Piceante, οὐσ. ἀρ. ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος.
 Piceante, οὐσ. ἀρ. ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος.
 Piceante, οὐσ. ἀρ. ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος.
 Piceante, οὐσ. ἀρ. ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος.
 Piceante, οὐσ. ἀρ. ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος.

λων ὀρθῶς, πρὸς διὰ καὶ ἐπὶ ψδ. χους κατ. || Μεταφ. διαγεγῶν ἀποσπῆσις. || Τέρπος, ἑδωρῶν. || Καλλιτ. διασπίνα. || — σι, ῥ. ἀντ. || Κεντρίονοι. || — d'una cosa, οὐκ ἀποσπῆσιν, ἐπὶ τῷ κεντρίονοι.
 Piacato, οὐσ. ἀρ. ἡ πιατῆς.
 Piacata, οὐσ. θ. ἡ διὰ τοῦ ἀκοντίου τύφισ.
 Piacatiglio, οὐσ. ἀρ. περιεργία κριτοῦ.
 Piacchiato, ἰα. ἐπ. ὁ φέρων ἀπὸ τῆς διασπίνας.
 Piacchiato, οὐσ. ἀρ. χαρτοπλῆγνον, κατ' ὃν ἀπομένει οἱ συμπαίχεται, τὸ πιατῆτον. || Ἀπὸ τῆς πιατῆτος ἀστρατιῶν πρὸς τῶν ἑπικίων.
 Piacchiamento, οὐσ. ἀρ. ἡ τύφισ, κτύπημα.
 Piacchiato, οὐσ. ἀρ. ἡ πιατῆτος ἀστρατιῶν λαδριμένον καὶ ἐκ γόγγυρος τοκουμένον, συγκεχυμένον.
 Piacchiamento, οὐσ. ἀρ. ἡ δεισιδαιμονία, ὄφθλος.
 Piacchiato, ῥ. ἰν. τύφισ, κεντρίονος ἀπὸ τῆς πιατῆτος.
 Piacchiato, οὐσ. θ. κτύπημα ἀπὸ τῆς πιατῆτος, ἡ κεντρίονος. || Ζημία, ἡλαθ. οὐμοφορῶν.
 Piacchiato ἰα. ἐπ. ποικιλοφρονῆς κατὰ τῆς τῆτος.
 Piacchiato, οὐσ. ἀρ. δρυφόρος λαγγάρος.
 Piacchiato, ῥ. ἰν. οὐδέ, διὰ τὸ ὁτι καὶ ἀπὸ τῆς πιατῆτος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος.
 Piacchiato, οὐσ. θ. ἀπὸ τῆς πιατῆτος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος.
 Piacchiato, οὐσ. ἀρ. δρυφόρος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος.
 Piacchiato, οὐσ. ἀρ. δρυφόρος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος, ἡ κεντρίονος.

τολολιθωμένος. || Μεταφ. κατάκλη-
τες, έκκαμβος.
Pistone, οσα. άρ. (περλ.) λι-
θοί πολλοί.
Pistante, οσα. διγ. ό λιθο-
πατών, λιθοποιός, λιθοεργός.
Pistaria, οσα. θ. λιθίου βολή,
π. πετρά.
Pistificante, θ. λι. μεταβάλλω,
μεταποιώ. εις πέτραν, λιθοποιώ.
λιθό, πετρώ. || Μεταφ. έκπλήθη-
τω, έκλιναθή.
Pistificazione, οσα. θ. μετα-
τροπή ούσιος εις άλλην πετρώδη,
λιθοποιήσις, άπολιθώσις, και εώ-
τό το άπολιθώσις ή πέτρωσις.
Pistolina, ου. θ. (όνοκ.) λιθόκρινον.
Pistone, οσα. άρ. (μεγελ.) λι-
θος μέγας.
Pistoso, ση, έκπληθής λιθών,
κατάλιθος, πετρώδης, πετρώδης. ||
Μεταφ. σκληρός, άκαθάρις, πυρη-
νώδης.
Pistrouza, ουσ. θ. (όνοκ.) όρ.
Pistroulis.
Pivanito, ουσ. ήρ. δικαιοδό-
σια, ευεργεσία.
Pistrouz, άρ. ήρως ευεργίας.
Pivno, οσα. έκκλησία ευεργίας.
Pivny, ουσ. θ. όρ. Pivnania.
Pivnoy, ουσ. θ. όρ. Pivfero.
Pivnoto, οσα. άλιθ. τών σφριγγ-
γυδών έξουθεν. || Μεταφ. χλευ-
άζω.
Pivnotni, οσα. θ. αλλήσις του
σφριγγυδού έξουθεν.
Pivnotnie, οσα. άρ. αλλήτης
του σφριγγυδού έξουθεν.

Pivnotno, οσα. άρ. γυναικίον.
Pivnotina, οσα. θ. (όνοκ.) αλλήλοκός.
Pivnoto, ουσ. άρ. μουσικών όρ-
γανών εκ τών έμπνευστήν, προσ-
μοίον τών νηχοεικαστήν έξουθεν.
Pivnotone, οσα. άρ. Μουσ. μέ-
γας έξουθεν σφριγγυδός.
Pivnoto, οσα. άρ. φωνών, πλά-
γών το άγγιον.
Pivnotamento, οσα. άρ. όρ.
Pivnotamento,
Pivnotante, οσα. άρ. πίοσις.
Pivnoto, θ. έν. πίοσις, λιθία, πατή.
Pivnoto, οσα. ήρ. τρις, ούθεν
πατήσις σφριγγών, λιθόκρινος.
Pivnotura, οσα. υ. πίοσις.
Pivnotaria και -nante, ήρ. διγ.
και ουσ. έννοικιστής, έννοικός.
Pivnoto, οσα. θ. έννοικίον, πρό-
σδοξ. || Μισθός.
Pivnotabile, ήρ. διγ. ή επίθεσις
από λιθίνος, λιπτός.
Pivnotatione, οσα. θ. ήψις.
Pivnotante, οσα. άρ. το λαμ-
βάνειν, λήψις.
Pivnotoscho, οσα. άρ. πτε-
νής, ό μυλόσις.
Pivnoto, θ. έν. λαμβάνω, σολ-
λαμβάνω, παγιδεύω. || Νεπατώ
|| — terra, άποβιβαζέται. || —
pivno, δουμάζω. || — pivno, λιθί-
μηνίμασι. || Pivnotela ουσ. ήψις
ήψις, και μάζωσις. || — a mira,
καταστάχίζωμαι, και σφραδίζωμαι. ||
— liato, αναπνύω. || — a mano, έκ-
λαμβάνω ήπι μακού. || — porillo,
άποφρακίζω.

Pigliato, τα, ήρ. λαμβάνω, σολ-
λαμβάνω.
Pigliatore, οσα. άρ. -trice, οσα. θ.
λαμβάνων, λήπτης. || Μεταφ. ήρ.
αποφρακτής.
Pigliatore, ήρ. διγ. άλώσιμος
έκαστε επί σφουρήτων, θέσεων, κτλ.
Piglio, οσα. άρ. λήψις. || Σάλλαψις
Dar li —, έκπεριεραύω, εκλαμψά-
ω. || Ελάμα, έψις.
Pignolo, ουσ. άρ. (λέξ. Ελλην.)
μικρόμοιρος, πυγμαίος, γάνος, κ
κωδός.
Pigna, οσα. θ. κώνος, πινο-
στέλιος, κ. κουκουρέσι. || Τρύ-
πανον άυλίας.
Pignata οσα. θ. και
Pignato, οσα. άρ. χύτρα, άγ-
γίτι, σέλιος.
Pignatino, οσα. άρ. χυτρώς, κε-
ραμείο.
Pignatello, οσα. άρ. (όνοκ.)
μικρά χύτρα, χυτρίον.
Pignatino, οσα. άρ. (μεγελ.)
μεγάλη χύτρα.
Pignore, θ. έν. ήψις, άποβή-
μασις. || Ζωγράφος, εικονογράφος.
|| — έσός και -σις, άντι. έίχλω,
πρωτόκωσις. || Προχωρό, προβαίνω.
Pignolato, οσα. άρ. (όνοκ.)
μικρά πύκτω, πύκτις.
Pignolo, οσα. άρ. δένδρον ά-
μυγδαλό, ή πίτυς, ή πεύκη.
Pignoso, οσα. άρ. πύγμαμα.
Pignosamento, οσα. άρ. λήψις
ένεργου.
Pignoso, θ. έν. βίβλις, λαμ-
βάνω ένέχυρον.

Pignoratario, οσα. άρ. έ και λα-
βών ένέχυρον.
Pignorativo, ουσ. ήρ. (Contrat-
to — σου έδραίνω) όπνεχυρωτάτος.
Pignore, θ. ούθεν. πιπύλωσις
φωνής έννοκίωσις || Μεταφ. άδύνη-
τώ, μυσφικιστή.
Pignore, οσα. άρ. μυσφικισμός, κ
τροπήσις.
Pignoreto, ήπήρ. ζήτησις, ά-
μαλός.
Pignozza, οσα. θ. όρ. Pignozza.
Pignozza, θ. οσα. θ. άνω, νασφάσις.
Pignozza, οσα. θ. άνω, νασφάσις.
Pigno, τα, ήρ. έκκαμβός, νασφός.
Pignoso, σα. ήρ. νασφός.
Pila, οσα. θ. άμαλός, ποτήριον, σφυ-
ρήμα. || Σάλλαψις έκκαμψών τών
μαρτίων. || Λέξαρτινή τών σφου-
ργών. || Πίθος θαλάου. || Βου-
σίον τών χειροποιήτων. || Αρχείο
σού άμαλός τών δικασίων. || Κ
ρασίμα γυμνάσις, έκκαμψών. || Έψις
ου πέτριον, τριπτόν, κ. γυδί.
|| Λατινών. || Το μέρος τών να-
υματιών, ήρ. ού έντοκίωσις και
παρονομα τών ήρωδών, ή έντο-
κία πλεωρό. || Ουσ. ήλεκτρονική τις
παρονομα ήρ. του βίβλις έντοκί-
ασις, σφισταμένη εκ χαλκού και
φουερρύνω, έπαλλήλιος τίθεται
ουσ. και σφραγίζονται ήλεκτρομόν,
σάλλα. Βιβλιακή ή γαλδανική.
Pilaro, οσα. άρ. τού Τουρκ. πλάστ
Pilaro, οσα. άρ. σφισταστής,
σφιστακίτης.
Pilarista, οσα. θ. σφιστ. παρα-
στάσιον, παραστάσις.

Pilastro, *ουσ. αρ. κίον τετρα-
γωνος ή κυκλιωτερές, παραστάς.
|| — doppio, παραστάς διπλή,
ή έχουσα δύο σαρξ κτισοκράνα,
τάς δά βίσεις συγκεχυμένας.
Pilastronu, *ουσ. αρ. (μεγεθ.)
μεγάλη παραστάς.
Pilauro, *ουσ. αρ. φυτέν, τὸ ὀ-
κέριον.
Pileggio, *ουσ. αρ. θαλασσα
πέλα, θαλασσοπέλα.
Pileiro, *ουσ. αρ. ὄρ. Pila,
Pilaiziziuo, *ουσ. θ. Παυλ.
ἔκκριαι ὄρουν τριχειοῦδα.
Pilaocchera, *ουσ. θ. πίτυλος, κ.
πιτυλοῖα. || Ὁ εἰς ἄκρον φει-
δωλός, γλιόχορος.
Pillaro, *β. ἰν. κοπανίζω ἐντίς
ἰγδίον, ἰγδίω, πείσοο.
Pillacciajo, *ουσ. αρ. διεθρο-
πόλις, κ. γούνορας, ὁ ἄλλως τε
καὶ Pellacciajo.
Pillo, *ουσ. αρ. κίπτανον τοῦ ἰγδίου
ἔκρες, κ. γουδοχίρι. || Ρουκλον.
Pillola καὶ -ra, *ουσ. θ. κατα-
πέου, φόνις, κ. χέπι.
Pillolojo, *ουσ. αρ. ἐργαλεῖον
πρὸς κατασκευὴν τῶν κίτα ποτιῶν.
Pilloletta, *ουσ. θ. (ὀποκ.) μι-
κρὴν καταπέου, καταπέου.
Pilloliare, *ουσ. αρ. τούτῃ τῷ
Pillohojo.
Pillolina, *ουσ. θ. (ὀποκ.) τεύ-
τῃ τῷ Pilloletta.
Pillotta, *ουσ. θ. ἄλοχος πλή-
ρης ἄρας πρὸς παιδίαν, σφιζα.
Pillottaru, *β. ἰν. ἱπιστόζω λι-
πίς ἐπὶ χρίστας ὀπταμένου.*****************

Pilo, *ουσ. αρ. ἀκούτιον τῶν Ρα-
μαίων. || Σαρκοφάγος.
Pilonu, *ουσ. αρ. ὄρ. Pilastru.
Piorcio, *ια, ἐπ. οἰκίτις, φ-
λάργουρος, φειδωλό.
Piloti, *ουσ. αρ. ζῶον, ἐπίς ἢ
μοσχόφρος, κ. μοσχόπνευτον.
Pilota, *ουσ. αρ. ἄνατι μέρη
τοῦ στυάχου, πυλωρός.
Piloso, *σα, ἐπ. γουδοῦδες, τρι-
χόδον ἴσον τῷ Peloso.
Pilota καὶ -lo, *ουσ. αρ. ὄδη-
γός πλοίου, κωμικός καὶ κωμω-
τής, ναυγός κ. πεδότης, πιδότος.
|| Ἰχθὺς παρακελευθῶν τὰ πλεί-
α ἰχθυίς. || Μεταφ. ἄλλοις ἄφρων.
Pioluggio, *ουσ. αρ. ναυκλα-
ρία, ναυτιλία.
Pioluare, *β. ἰν. καθερῶν, ὄδηγῶ
τὸ πλοῖον. || Μεταφ. καθόδηγός.
Pioluica, *ουσ. αρ. φυτέν, τὸ
πιδότριχον.
Pilucaia, *β. ἰν. ἀφαιρῶ τὰς
βῆρας. || Τρώω σταυλῶν. || —
si, *β. ἀντ. μεταφ. ἐξεργίζομαι.
Pilucaia, *ουσ. αρ. ἀισθητικ-
δός, ἰδιοτελής.
Piluaccio, *ουσ. αρ. προσκεφάλαιον
ἐκ πτερῶν ἴσον τῷ Piluaccio.
Piluacciuolo, *ουσ. αρ. (ὀποκ.)
μικρὸν προσκεφάλαιον, προσκεφα-
λίδιον.
Piluaita, *ουσ. θ. τὸ πυγμαῖον.
Pimmo, *σα, ἰπ. ὄρ. Pigmou.
Pimripolla, *ουσ. θ. φυτέν τὸ
τράγιον, εὐ εἶδη πολλὰ.
Pimra, *ουσ. θ. κῶνος πικρῆς, πι-
τυστρ. δίλας.*******************

Pinacolo, *ουσ. αρ. Τεκτ. ἀνω-
μα, κορυφή.
Pinacoloia, *ουσ. θ. (λίξ. Ἐλ-
λας.) πινακοθήκη.
Pinastro, *ουσ. αρ. δένδρον, πι-
τυς ἢ ἄγρια.
Pinastrolo, *ουσ. αρ. κωφό.
Pincaia, *ουσ. αρ. εἰνοχός,
κωρατής.
Pinco, *ουσ. ἀν. κῶνος ἄλλο-
της || — pinato, ζωόφρον, πρι-
πίς ἢ ἄλλοις.
Pincone, *ουσ. αρ. νόγμα, κ.
τοῖσπημα.
Pinco καὶ -cio, *ουσ. αρ. τὸ
ἀνδρῆν μόνον, πέος. || Πλοῖο-
φορτῆγόν.
Pincone, *ουσ. αρ. κωφό, ἄφρων.
|| Προπέτης, ἀναίσχυντος.
Pindeggiaie, *β. οὐδ. ἔκ τοῦ
ἑλλου.) πινακίζω, ἤτοι τοῖς πι-
νακίοις τρώπος χρώμα.
Pindeosso καὶ -rico, *σα, ἐπ.
ἢ τοῦ Πινδάρου, πινακίος, πι-
νακίος.
Pinoalo, *ἰπ. διγ. ἄνατ. κωνοειδής.
Glandula —, *ἀθήν κωνοειδής.
Pineta, *ουσ. θ. κηλ.
Pineto, *ουσ. αρ. τόπος περιέ-
χων πεύκες, πιτυῶν.
Pineta, *β. ἰν. ζωγραφῶν, εἰκο-
νεγραφῶν, ἐπεικονίζω. || Ἀπωθῶ. ||
— si, *β. ἀντ. προχωρῶ.
Pinguo, *ἰπ. διγ. παχὺ, λιπα-
ρός, σωματώδης. || —, *ουσ. αρ. τὸ
λίπος.
Pinguino, *ουσ. θ. λίπος, πᾶ-
ρος, παχύτης.********************

Pinguodinoso, *σα, ἐπιλιπαρός,
πιτυλής.
Piniara, *ουσ. θ. σπαρ, παράς.
Piniara, *ρα, ἰπ. ὁ πύουας φέ-
ροις ἢ ἔθα χροῦται, πιδάκι, πικρο-
φόρος, πιτυός.
Pinna, *ουσ. θ. πτερόγιον τῶν
ἰχθύων. || Ὀστρακον, ἢ πίννη, ζ.
πίννα.
Pinnacolo, *ουσ. αρ. ὄρ. Pina-
colo.
Pino, *ουσ. αρ. δένδρον, ἢ πίνος,
ἢ πείκος.
Pinochio, *ουσ. αρ. πυρήν τοῦ
πιτυοειδῆ, ὀστρακίς.
Pinto, *ουσ. θ. ὠμίος, σύγκρου-
σι σωματίων. || Μετροπέη, παρέρ-
μεις εἰς κωκόν. || Μέτρον τῶν
ἡυστῶν, κατὰ χώρας παραλλήλο-
σαν, κωτόλος, χεύς.
Pinto, *ια, ἰπ. ἀποθνήσκεις. || Ἐ-
ζωγ. ἀφύμανος.
Pintore, *ουσ. αρ. ὄρ. Pittore.
Pintorio, *ια, ἐπ ζωγραφικός.
Pintura, *ουσ. θ. ὄρ. Pittura.
Pinzaccio, *ουσ. αρ. ζωόφρον,
ἢ τωδός, κ. σαρβίον.
Pinzello, *ουσ. β. πλ. πυράγρα,
πυράλαός. || Λαδός.
Pinzimonia, *ουσ. αρ. ἐμβαρ-
μα, κ. σάλας.
Pinzu, *σα, ἰπ. πληρότατος.
Pinzuchera, *ουσ. θ. ἢ φερουσα
μεγαλῆς ἱματιστόν. || Μοναχὸς τοῦ
ἄγ. Φραγκίσκου.
Pinzuchero, *ρα, ἐπ ὀφθαλμὸς ἰ-
πέρ τοῦ δόν. || Μοναχός τοῦ ἄγ.
Φραγκίσκου.******************

Pirotechiorou, εὐσ. ἀρ. ὑποκρι-
της, ψευδοκαθέδης.

Pio, τσιό. εὐσεβής, θεοσεβής
|| Οἶκος, ἕγιος. || Διδάσκων, σεβασ-
τὸς, ἱερός.

Pioggia, εὐσ. θ. βετὸς, βροχῆ.
Pioggioso, σα, ἐπ. βετώδης,
ἑπουέρος, βροχερός.

Piombario, εὐσ. ἔρκεντὸν ἐξ οὗ
κατοσκευάζονται τὰ μολυβδοκάν-
δουλα, μολυβδοκάντα.

Piombariula, εὐσ. θ. σφαῖρα μα-
λυβδοκάντα.

Piombarre, ῥ. οὐδ. κἀθιτος εἰμί,
πίπτω κατακλιθεὶς || —, ἰδενμο-
λυδῶ. || — una dentia, μολυβδοκάν-
τὸν δόντα, ἥτοι πλῆρες ἐκ μολυβδοκάν-
τῶν ἐν αὐτῷ ὄπῳ || Στομαχίζω τοῦ-
τον. || Συγγολῶ. || — si, ῥ. ἀνε-
καταβαρύνωμαι. || Ἐνοκῶ πτωχό-
νοτατοῦ.

Piombaria, εὐσ. θ. ὄρυκτὸν, ἢ
μολυβδοκάντα.

Piombaria, εὐσ. θ. βολίε μολυ-
βδοκάντα, μολυβδοκάντα. || Πίλλες μολυβδοκάν-
τῶν ῥάπαλον μολυβδοκάντων.

Piombario, τα, ἐπ. μολυβδοκάντα,
μολυβδοκάνταφάγιτος || Μολυβδοκάν-
τα, μολυβδοκάντα, πηλιδάνας. || Βαρύς.

Piombariata, εὐσ. θ. καί
Piombarato, εὐσ. ἀρ. ὄπαλ τῶν
παλαιῶν ἔργων μάλιστα, δι' ὧν ἔρρε-
πτοντο ὄλαι κατὰ τραπεζὴν καὶ κατὰ
τῶν πολυμῶν.

Piombaratura, εὐσ. θ. ὄρ. Pion-
barata.

Piombarare, ῥ. ἐν. βολίζω, σταθ-
μῶμαι || Καθαρίζω ἀπόστατον.

Pionbinatore, εὐσ. ἀρ. καθο-
ριστὴς ἀκακίτου.

Pionbino, εὐσ. βολίε, καθιτὸς,
σπυκνῆλτον. || Πιότῆμα. || Χρη-
στὴρ ζωγραφικός. || Μολυβδοκάν-
τα. || —, να, ἐπ. μολυβδοκάντα.

Pionbo, εὐσ. ἀρ. κίταλον, ἢ μό-
λυδοκάντα, μολυδοκάντα. || Τετα. ἢ σπι-
νη, ἢ σπέρτος. || —, ἐπ. κατὰ
κἀθετον, πρὸς σπυκνῆμα.

Pionboia, σα, ἐπ. βαρὺς δι-
ακλιθῶς.

Piorra, εὐσ. θ. καί
Piorro, εὐσ. ἀρ. δένδρον, ἢ αἰ-
γίσιος, ἢ λευκῆ.

Piorro, να, ἐπ. πλῆρες ὕδατος.

Piotta, εὐσ. θ. τὸ πέλας τοῦ πο-
δός, κ. πατοῖνα. || Χορτοπλῆθος.

Piottato, ῥ. ἐν. κτενίτῆμα χορτο-
πλῆθους.

Piottato, τα, ἐπ. χλωδῶδες, ἔργον κ-
λένας ἐκ χορτοπλῆθους.

Piotta, εὐσ. θ. βροχῆ, βετὸς.

Pionnato, εὐσ. ἀρ. ἔνορπια ἢ
μάλιστ' ἀξίωμα ἐφημερίου.

Pionnato, εὐσ. ἀρ. (ὑπακ.) πτω-
χὸς ἰσχυρῶς, ἔχων ἰσορροπία πλῆθος.

Pionno, εὐσ. ἀρ. ἱερὺς ἔχων
νοσῆσαν, ἐφημερίαν. || —, να, ἐπ.
ἢ τὸς βροχῆς ἡμῶσιος, β. ἄγιος, ἄ-
γιος, ὕψος βροχῆς.

Pionneggiato, ῥ. εὐδ. ψυχάζει,
κ. ψυχάζει.

Pionnare, ῥ. εὐδ. βροχῆ, ἕσι. ||
—, ἰδενμοσ, βροχῆ φάγατος. ||
Μεταφωρῶμαι, ἐπέρομοιο || Ἀ-
πόστατος ῥῶσι. || —, εὐσ. ἀρ. ἢ βροχῆ,
ἢ βετὸς.

Pionevola, ἐπ. διγ. βροχερός,
βετώδης.

Pionifero, τα ἐπ. ὄρ. Piongioso
Pionginate, ῥ. οὐδ. ταυτὸ τῷ
Piongioso.

Piongioso, σα, ἐπ. βροχερός,
βετώδης.

Pionitura, εὐσ. θ. βροχῆ φά-
γα ἢ συνεχῆ, ἄμυρον.

Pionoso, σα ἐπ. ὄρ. Piongioso
Pionuturo, ἐπὶ πούων. || Bar-
ba —, πάγων συνηγομῶνας. || —
εὐσ. ἀρ. τριμῆρες τις ἀνὴρ.

Pira, εὐσ. θ. καπισσοκίχῆ, κ.
του πούων. || Μίτρον εἶνος.

Pirato, ῥ. οὐδ. καπνίζω διὰ
ἀρίστης, κ. πίνω ταμπουκί.

Pirato, εὐσ. θ. δοτάνη, ἢ πι-
πέρις.

Pirastro, ῥ. οὐδ. ὄρ. Pigoiare.
Piristallo, εὐσ. ἀρ. ζῶον, ἢ
καταρῆς.

Pirato, εὐσ. θ. κόρυς τῶν δονέ-
θων, ἄπυρ. || Ἄκριν, χόρτου ἡθαλλῶ.

Pirriacacio, εὐσ. ἀρ. ἔργον
κοί, μορῶς.

Pirriacata, εὐσ. θ. λόγος περιε-
νοημένος κατὰ νοσηματίας, γρίφος.

Pirrioso, εὐσ. ἀρ. μικρὰ πε-
ριστὰ, περιπερίδιον, περισσε-
μῆρις. || Μίταφ. ὀλέθης.

Pira, εὐσ. θ. πυρὰ ὑμικατῆ-
ριον. || Τετα. κόσμημα.
Piramidato, ἐπ. διγ. καί
Piramidato, τα, ἐπ. πυραμίδο-
πέδη, πυραμίδωδης.
Piramidalmente, ἐπὶ πυρα-
μιδοπέδης.

Piramido, εὐσ. θ. (λίξ. ἑλλ.)
πυραμῆς.

Piramidoido, εὐσ. θ. τὸ πυ-
ραμοειδὲς σχῆμα.

Pirata, εὐσ. ἀρ. (λίξ. ἑλλ.)
παιρατής.

Pirateria, εὐσ. θ. παιρατεία.
Piratico, σα, ἐπ. παιρατεία.
Pirato, εὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Pira-
ta.

Pirata, εὐσ. θ. παρηνόμιον,
συνέλας, ῥιμῶν, κ. σφύρας. || Ὄζο-
πυρ, ῥοφῶ, τὸ σὺμπετραπὶ τῆς ἀ-
ρχῆς τοῦ ποδὸς τοῦ γαυροῦ τοῦ.

Pirologia, εὐσ. θ. (λίξ. ἑλλ.)
Χημ. καὶ φυσ. πυραλογία.

Piromatico, εὐσ. ἀρ. (λίξ. ἑλλ.)
πυρμάνεις.

Piromatica, εὐσ. θ. (λίξ. ἑλλ.)
ἀσπὶς πυρμαντεία.

Piromatro, εὐσ. ἀρ. (λίξ. ἑλλ.)
κυσματρον.

Pirone, εὐσ. ἀρ. μοχλῶδες. || ῥο-
πιον.

Piroro, εὐσ. ἀρ. λίθος πολύ-
τιμος, ἢ ῥουθῆσιον.

Pirruccio, εὐσ. θ. (λίξ. ἑλλ.)
πυρροκίχῆ.

Piscatorio, τα, ἐπ. ὁ τοῦ ἀ-
λιεύς ἀλευροκίχῆς.

Piscia, εὐσ. θ. ἕβρον, τὰ εὔρα
Pisciano, εὐσ. ἀρ. φυτὸν, ἢ
ὄρῶν, κ. λίκου.
Piscicchera, εὐσ. θ. καί
Piscialotte, εὐσ. ἀρ. κέρη νε-
ογέννητος.
Pisciamento, εὐσ. ἀρ. ὄρῶσις
αἰάκτος.
Pisciaro, ῥ. οὐδ. ὄρῶν, κ. κατωρῶν.

Pisciatello, οὐσ. ἀρ. οἶνος ὑπέλευκος.

Pisciatello, οὐσ. ἀρ. ἀντιδωχίον.

Pisciatello, οὐσ. ὀ. ὄρηται, ὄρον, κ. κάτερον.

Piscina, οὐσ. ὀ. κολυμβήθρα.

|| Ἰχθυοστροφίον. || Διέγκανθ.

Piscia, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Piscia.

Pisciosa, σα, ἐπ. κατασκευάστος.

Piscoso, σα, ἐπ. πολυέχθους, ἰχθυόδης.

Pisello, οὐσ. ἀρ. φυτὸν, τὸ πῖσν κ. μπίζιλι.

Pisipaglia, ῥ. οὐδ. ὑποτονθούριον, κ. μουρμουρίζω.

Pisipiglio, οὐσ. ἀρ. φθόβημα, κ. μουρμουρίζω.

Pisipino, οὐσ. ἀρ. κρυνός, ἀρ. ἄρα ἢ πίδαξ.

Pisiprato, ῥ. οὐδ. ψιθυρίζω, κρυφαλάω, ὑποτονθούριον, κ. μουρμουρίζω.

Pisipula, οὐσ. ὀ. πενήν, ἢ ὑπολαί.

Pissila, οὐσ. ὀ. θανάξ, ἢ πιασί.

Pisside, οὐσ. ὀ. ἕκκλ. τὸ δυσκοπέτρον. || Δοχίον, σκούρος. || Κοίλωμα, κοιλότης. || Βοταν. ἀνθήκη. || Νευτ. ποῖξ. || ἢ πρεθωκίς τοῦ ἀέφκτος.

Pissipissare, ῥ. οὐδ. τάυτ τῷ Pissipissare.

Pissi, pissi, οὐσ. ἀρ. ψιδυρισμός. || Καλάδωμα πενήν ἄθρων.

Piscachiala, οὐσ. ὀ. γλύκωμα ἐκ πιστάκων.

Piscachio, οὐσ. ἀρ. πιστάκιον, πιστάκη, κ. φιστίκι.

Piscagua, οὐσ. ὀ. ἔκρον ἑμα-

τίου, κρῖν πεδον, ἀκροσπιδίον. || Παυλαίτιον τοῦ ἱματίου.

Pistifonza, οὐσ. ὀ. ὄρ. Pestifonza.

Pistifonza, σα, ἐπ. ὄρ. Pistifonza.

Pistola, οὐσ. ὀ. ἔπλον πυρῆλον, τὸ πιστάκιον. || Νόημα χρωσίου ἱσπαγ.

Pistolara, οὐσ. ὀ. πιστάκιον ἄθλιον ἐπὶ χλιύης.

Pistolare, ὄρ. Epistolario.

Pistolante, ἐπ. διγ. τὰ τὸ P. stante.

Pistolazo, οὐσ. ἀρ. μάχιρον δίστομον.

Pistoleasa, οὐσ. ὀ. ἐπιστολὴ κακῆς γεγραμμένη ἐπὶ χλιύης.

Pistolista, οὐσ. ὀ. ἢ διὰ πιστολίου πυροβόλους, πετολά.

Pistolito, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) μικρὰ πιστάκη, πιστάκιον.

Pistone, οὐσ. ἀρ. κόπανον. || Πίστος. || ὄνομα πυροβόλου πλατυστέμου.

Pistore, οὐσ. ἀρ. ἀρτοποιός.

Pistritto, οὐσ. ἀρ. μαλωθρός κ. αὐλωνάς.

Pistrito, οὐσ. ἀρ. μύλος, μυλῶν.

Pistrollo, οὐσ. ἀρ. οὐνών, τῷ Epitaffio.

Pitale, οὐσ. ἀρ. κοπροδοχίον, ακουαμί.

Piscosato, ῥ. ἐν. ζητώ, ἔπειτῷ.

Pisocheriu, οὐσ. ὀ. ἐπαιτία. || Πηδάλια, φιλαργία.

Pisochio, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) μικρὰ ἑπιστρίβ, ἑπιστρίδιον.

Pisocco, οὐσ. ἀρ. ἐπαίτης, κ.

ζητιάνος. || ἑπιστρίβ, μαζίδας. Pissossa, οὐσ. ὀ. ποδίας, ποδία + μάγος.

Pisagogismo, οὐσ. ἐπ. τὸ ἐβλῶν, ἴδω. ποταγοσμοδός.

Pisapia, οὐσ. ἐπ. ἐπίεμα, πυρῆμα.

Pisite, ἰσ, ἐπ. ἐξωγραφημένος.

Pitore, οὐσ. ἀρ. ζωγράφος. pitorescamento, ἐπ. ῥ. τρεφικῶς, ζωγραφικῶς.

Pitresco, σα, ἐπ. κατάλληλα διὰ ζωγραφίαν, ζωγραφικός, σκηνογραφικός. || Κατ' ἐκτ. γραφικός, εἰματικός. || Εἰκονογραφία, ἢ τοῖς ὀ ζωγραφίας εἰματισμῶν ἐπὶ διδόν.

Pitrescamento, ἐπ. ῥ. ζωγραφικῶς, σκηνογραφικῶς.

Pittice, οὐσ. ὀ. ἢ ζωγράφος.

Pittura, οὐσ. ὀ. ζωγραφία. || Τὰ ἔργα τῶν ζωγράφων, ζωγραφία, γραφῆ, εἰκονογραφία, πιναξ ἕκτος.

Pitturescia, οὐσ. ὀ. ἀθλία ζωγραφία, ῥιπογραφία.

Pittureggiare, ἐν. ζωγραφῶ χρωματίζω.

Pittuta, οὐσ. ὀ. φλέγμα κυσίου, τὸ ἀπὸ τῆς βίνας καὶ τῶν πτωμένων.

Pittuto, σα, ἐπ. φλεγματώδης, φλεγματικός.

Piu, ἐπ. ῥ. μάλλον, περισσότερον, πλέον. || — che, πολὺ πλεόντερον. || — là, πρὸ πολλοῦ. || — volte, πολλάκις.

Piua, οὐσ. ὀ. πτερό. πτίλον. || Γραφία. || Στρώμα πτίρινον.

Piumaccio, οὐσ. ἀρ. προσκεφαλαίον πτίλιον.

Piumacciuolo, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) προσκεφαλίδιον. || Πεύγμα. || Μοτίρι. ἕανθ.

Piumoso, σα, ἰσ. χυρόδης.

Piumajo, οὐσ. ἀρ. πτεροσπίδ.

Piumato, ἰσ, ἐπ. ὀ φέρον ἢ ἔχων πτερά, πτερωτός, πτερόεις, πτελωτός.

Piumino, οὐσ. ἀρ. λόφος ἐκ πτερώ. || Προσκεφαλαίον ἐκ πτίλων.

Piumoso, σα, ἐπ. ὄρ. Piumato.

Piuolo, οὐσ. ἀρ. πάσσαλος, κόκκοι, κ. παλῶσι. || Scala κ — Π, κλίμαξ ἑλληνική.

Piuotato, ἐπ. ῥ. ἕσον, τάχος. || Μίλλον, κάλλιον.

Piva, οὐσ. ὀ. ἀσπός, ἀπκαλίον.

Piviale, οὐσ. ἀρ. ἐνδομα ἱερτικῶν, φανόπι.

Piviere, οὐσ. ἀρ. δικαιοδοσίαν ἰσορίας. || Πηνών, ὁ χαρακίος ὁ ἄλλος τε.

Pivene, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Piviro.

Pivo, οὐσ. ἀγγυνοκίρεσος.

Pizze, οὐσ. ὀ. ἄνομα πλακιδώτος.

Pizzagnolo, οὐσ. ἀρ. ὀ πωλῶν ἀλλαντίας κ. λουκανίας, ἀλλαντοπάλης, τριχισπώλης.

Pizzante, ἐπ. διγ. δριμό.

Pizzicquelloni, οὐσ. ἀρ. ἐπίδικος.

Pizzicare, ῥ. οὐδ. δριμόσιον, δριμόσιον, κ. τοσίζω. || —, ῥ. οὐδ. κνήθωσι, κνησίζω, κ. ἔχω φαγοσθῶν.

Pizzicatura καὶ riuolo, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Pizzicagnolo.

κροδύλος, τρίχωμα λεχικόν. ||
Σχιδή, διλίτιον.

Plico, εὐσ. ἀρ. φάκελλος ἐπι-
σταλόν.

Pliante, εὐτ. θ. εἶδος ρυπηθρίας.

Pliato, εὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλην.)

πλίνθος.

Pliasso, εὐσ. ἀρ. Ναυτ. θρηξ θεαία
διὰ τῶν πιάτων τῶν πλοίων.

Pliatru, ῥ. οὐδ. ὄρ. Pliangere,

Pliumbao, εσ, ἐπ. μολυβδίνος.

Pliurali, ἐπ. κλιθεὶς πληθυντικῆς.

Pliuralità, εὐσ. θ. τὸ πλείστον

μέτρος, ἢ μετρίων ἀριθμῶν.

|| Γραμ. ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

Pliuremente, ἐπιφ. ποιητικῶν.

Pliuvio, ἰσ, ἐπ. ἢ κροθυλῶν

θροχῶν, ὑετῶν, ὑετοῦ, εὐροχέρης,

ἐπομβρίας.

Pneumatica, εὐσ. θ. (Ἐκ τοῦ

Ἑλλην.) ἐπιστήμη πραγ. αὐαυομένη
ἢ περὶ τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων τοῦ

ἀέρος, πνευματικὴ

Pneumatico, εσ ἐπ. Φυσ. ὁ ἀ-
ναγόμενος εἰς τὸν αἶρα, πνευμα-
τικὸς.

Pneumatologia, εὐσ. θ. (λέξ.
Ἑλλαν.) ἐπιστήμη τῶν πνευμά-
των, ἥτις τῶν μεταξὺ τῶν ἀνορέω-
πων καὶ τῆς θεότητος ὄντων, ὃ εἶ-
σι τὸ σύνολον τῶν χυδαίων δοξα-
σιῶν καὶ παραδόσεων, πνευματο-
λογία.

Pneumatici, εὐσ. θ. (λέξ. Ἑλ-
λην.) Πάθος. ἰδιωμα τοῦ σπυμάχου,
πνευματώσις.

Po' ἐπιφ. ὑπερρον, εἶτα, ἐπειτα.

|| Ὀλίγον. || —, πρὸθ. μετὰ. ||

—, εὐσ. ἀρ. ἄλιγον τι. || —ca, ἰκ.
ἀλίγος.

Poana, εὐσ. θ. πέντιν, ἢ τρι-
ἀρχος ἢ κίρκας.

Poanaza, εὐτ. θ. τόπος τῆ Po-
chezza.

Poanazi, ἐπιφ. πρὸ μικροῦ, τῆ
ἀλίγου.

Poaiaru, ῥ. ὄν. ὄρ. Pappare.

Poaiaru, εὐσ. ἀρ. (μεγελ.) με-

γας μαοτός.

Poaioso, εσ, ἐπ. παχὺς, ἢ

κέρπαχος.

Pachitino, εὐ. ἀρ. (ὑπεκ.) δι-

γον εἶ || —, ἡσ, ἐπ. ταυτοσημον.

Pachetto, εὐτ. ἀρ. καὶ ἐπιφ.

ἀλίγον τι.

Pachozza, εὐσ. θ. σπάνιος, ἢ

λιγότες.

Poco, εσ, ἐπ. ἄλιγος, μικρὰ

ποσότης. || —, ἐπιφ. ἀλίγον. || —,
ἰσημαί, κτθ ἀλίγου. || σιπαι-
μετ' αἰγίου.

Pocofila, εὐσ. θ. μωρὰ, ἄρρηκ.

Pocofilo, εὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλαν)
Πάθος. ἀρρήτις τῶν ποδῶν, πο-
δάγρα.

Podagroso, εσ, ἐπ. ποδιλάξ.

Podere, εὐσ. ἀρ. εἶσως, βίνα-

μικ. || Ἑκπαλῆς, ὑποστατικὸν ἰσ-

μισθεύμενον, γῆ.

Podogranatico, ἐπιφ. ἰσχυρὸς.

Podogosa, εσ, ἰκ. ἰσχυρὸς ἢ

κακὸς, ἰσχυρὸς.

Podogrosio, εὐσ. ἀρ. (ὑπεκ.)

μικρὸν κτήμα, κτημάτιον.

Podotà, εὐσ. θ. κράτος, ἔου-

αία, δύναμις. || — εὐσ. ἀρ. εἶπα.

εἰς στρατιωτικῆς. || Πραίτωρ, ἀρ-
χὴν, στρατηγὸς. || Το τοῦ πραί-
τωρ εἰσιωμα.

Poestanti, εὐσ. θ. πλ. αἰ εὐ-
φραεῖς ἡσυχμαί, τὸ τάγμα τῶν
εὐφραῶν.

Poestaria, εὐσ. θ. τὸ εἶσμα
ἢ περιφραεῖς τοῦ ἐπάρχου, τὸ πραί-
τώριον.

Poestessa, εὐτ. θ. ἢ τοῦ ἰ-
σχυροῦ γυνή.

Poiese, εὐσ. ἀρ. πρωκτὸς, κ. αὐλοε.

Poema, εὐτ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλαν.)

ἄγγραμα κατὰ στίχων, ποιήμα.

Poemosa, εὐσ. θ. ποίημα ἄξιον

Poemetto, εὐτ. ἀρ. (ὑπεκ.) με-

τὴν ποίημα, ποιημάτιον.

Poemizzare, ῥ. εὐδ. στιχουργῶ

Poesia, εὐσ. θ. ἡ τέχνη τοῦ

γράφειν διὰ στίχων, ποιησις. ||

ἄγγραμα ποιητικόν.

Poeta, εὐσ. ἀρ. ὁ συγγραφεὺς

διὰ στίχων, ποιητής.

Poetaccio, εὐτ. ἀρ. ποιητὸς ἢ

θλιός ἐπ. χλευσῆς.

Poetante, εὐσ. ἀρ. στιχουργός,

ποιητής.

Poetate, ῥ. οὐδ. στιχουργῶ. ||

—, ἰφ. ἰκ. στεφανοῦμαι ποιητής.

Poetastro, εὐτ. ἀρ. ποιητὸς ἢ

θλιός, ποιητικός ἐπὶ χλευσῆς.

Poeteggiare, ῥ. οὐδ. ταῦτ' εἶ-
πε.

Poetara,

Poetesco, εσ, ἐπ. ποιητικῆς.

Poetessa, εὐσ. θ. ποιήτρια.

Poetizate, ῥ. οὐδ. τὰ τῶν

ποιητῶν ἰσχυροῦμαι, ποιητικῶ-
μαι. ὄρ. Poetate.

Poetica, εὐσ. θ. ἡ ποίησις. ὄρ.
Poesia.

Poeticamento, ἐπιφ. ποιητικῶς,
τρόπος ποιητικῶ.

Poeticheia, εὐτ. θ. τρόπος ποι-
ητικῆς.

Poetico, εσ, ἰκ. ὁ τῆς ποιή-
σεως, ὁ εἰς τὴν ποίησιν ἀναγόμε-
μος, ποιητικῶς.

Poetizzare, ῥ. οὐδ. ὄρ. Poe-

teggiare.

Poetone, εὐσ. ἀρ. (μεγελ.) μέ-

γας ποιητῆς.

Poetonzolo, εὐσ. ἀρ. ποιητὸς

ἄξιος ἐπὶ χλευσῆς.

Poetria, εὐσ. θ. ὄρ. Poetica.

Poetuzzo, εὐσ. ἀρ. ταῦτ' εἶ-
πε.

Poeuzolo.

Poffare, (—il cielo) ἐπιφ. Θεὸν

Poffarello καὶ -alio, εὐσ. ἀρ.

(ὑπεκ) ἄλιγος, λοφίον.

Poggiare, εὐσ. θ. Ναυτ. τὰ δε-

ξιά τοῦ πλοίου. || Σχινίον τῆς

κρηπίδας, τὸ πρὸς τὰ δεξιά.

Poggiare, ῥ. οὐδ. Ναυτ. πλέω

(εἰ τὰ δεξιά. || Ἀνέρχομαι λόφον.

|| Ἰψοῦμαι, ἀνυψοῦμαι. || — εἰς,

ῥ. ἄν. τίετοσμον.

Poggia, εὐσ. ἀρ. ῥόγις, ὑψωμα,

λόφος. || —, πλ. μασαί

Poi, ἐπιφ. ἐπειτα, ἀκολούθως,

ὑστερον, τίλας. || In—, ἐξίρῃται,

ἰκτός.

Poiché, πῦνδ. αἰω. ἰκτιδῆ. || —,

ἐπιφ. ἄφ' οὗ, ἀπὸς, πλῆν, ὑστερον.

Polacca, εὐσ. θ. κλοῦν ματῆρος

τῆς μασογείου. || Ὀνομα ἀρχαίως

λεχικῆς, ἢ πόλκα.

Polato, ιπ. διγ. ὁ τῶν πόλων, πολικῶς.

Polatizariis, οὐσ. θ. φουσακιά τριποσηφίας τῷ φωτὸς δευραχόμενον κρυσταλλώδες τε οὐμ. ἢ προσπίπτοντος ἐπιφανέειντι ὑπὸ γωνίᾳ 35 βαθμῶν καὶ 25, δι' ἧς ἅπαντα τὰ μέρη τῆς ἀκτίνος λαμβάνουσι παράλληλον κρῶς ἑλλήλια θέσιν, πολωσις.

Poledra, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Πολίηρα, Pologgio, οὐσ. ἀρ. φουζόν, ὁ δὲ ἡλων, κ. φλησκούρι.

Polamio, εν, ιπ (λέξ. ἑλλην.) Θεολ. ἑρασικῶς, διαλεκτικῶς.

Polano, οὐσ. θ. Νεῦν ἑμβάλον τοῦ πλείου.

Polanda καὶ Ia, οὐσ. θ. πόλως ἢ ἀλαδρῶν ἀριστοῦ καὶ κασάων, συνήθως παρὰ τοῖς ἱταλοῖς.

Polarchia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) πολυαρχία.

Polignis, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) πολυγαμία.

Polignos, οὐσ. ἀρ (λέξ. ἑλλην.) πολύγαμος.

Poliglita, οὐσ. θ. πτηνόν, τὸ πολυγλωσσόν.

Poligono, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἑλλην.) πολύγωνος. || —, ια, ἐπ. πολόγωνος.

Poligrafi, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) πολυγραφέα.

Poligrafo, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἑλλην.) πολυγράφος.

Polio, οὐσ. ἀρ. φουζόν τὸ πόλιον.

Polira, οὐσ. ἀρ. (λέξ. ἑλλην.) ὄνομα διαφόρων ζώων θαλασσίων,

πολλοὺς πύδας ἐγγύτων, ὁ πολικῶς. || Πηθολ. ἔκφυμα ἢ ὑπερτακωσά, ἐπιγυθόμενον μάστιγι περὶ τοὺς μυκτῆρας καὶ τὴν μήτραν.

Polipodia, οὐσ. ἀρ. φουζόν, τὸ πολυπόδιον.

Politamento, ιπξ. ὄρ. Πολιτισμῆτα.

Politeismo, οὐτ. ἀρ. (λέξ. ἑλλην.) τὸ πολλοὺς θεοὺς προσβύειν. πολυθεΐα.

Politeista, οὐτ. διγ. (ἐκ τοῦ ἑλλην.) πολυθεΐα.

Politeza, οὐσ. θ. εὐγένεια τριτων ἢ λόγων, συμπεριφερῆ ἀνάμιος, κοσμιότης, κοσμητικὴ ἀριστερία. || Φιλοφροσύνη, τρέπαι, ἴσχυρι. || Ἡμετέρας τῶν ἡδῶν.

Politeia, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) ἡ τέχνη τοῦ κυβερῆσθαι τὰς πολιτείας, πολιτικὴ ἐπιστήμη. || Τρυφικὴ κυβερνήσεως, πολιτεία, πολιτεύμα. || Αἱ μετὰ τὸν ἑπικρατικὸν ἔτυμ ἀπάρχουσαι σχέσεις ὡς πρὸς τὸ πολιτεύεσθαι, πολιτικῆ.

|| Μεταφ. καὶ ἐπὶ μικροῦ ἢ ἐν τῇ κοινωνίᾳ πονηρὰ συμπεριφερῆ.

Politeianstvo, ιπξ. πολιτικῆς, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς πολιτείας.

Politeico, οὐσ. ἀρ. ὁ τῶν πολιτικῶν ἐπιποιεῖς, πολιτικῶς. || —, ια, ἱπ. πολιτικῶς. || —, ἰν τῇ καθολομῆν, ἀνὴρ κρυβήσανς καὶ ἐπιτήθειος.

Polito, ια, ἐπ. ἐπιτιθεόμενος, λέϊος, λαμπρῶς, οὐρανόθεν, καθήριος. || Μεταφ. εὐπροσώγητος, πα-

ρατῆς, κομψῆς τοὺς τρόπους, εὐτακῆς, περιποιητικῶς.

Politura, οὐσ. θ. ὄρ. Politura. Polizza, οὐσ. θ. συναλλαγμ., γραμμάτιον χρηματικόν. || — διαιτη, προτολόγιον, φορτωτικῆ.

Polia, οὐσ. θ. ἀνάβλωσις βδοατος ἐπὶ τῶν γῆν, πύδαξ.

Poliojo, οὐτ. ἀρ. ὀρθιῶν, ὀρθιτηριῶν, κοτάνοθρον.

Poliojola καὶ polio, οὐσ. ἀρ. ἐκτρονοσκόλης, ὀρθισκόπλης ἢ κτι ἀπόλλης.

Polioja, οὐσ. ἀρ. (περὶ λ.) πτηκῆ, ἰετικῆριος δὲ ὀρθιῶς, ἀλακωσ.

Polioja, οὐσ. θ. μικρὰ ἰνδικὴ ἴρι, κ. κουρέακι.

Poliozo, β. οὐδ. βλαστάνω. || ἀκρόβωξ.

Poliostra, οὐτ. θ. ὄρνις νέα καὶ στείρα, ἀλακωρῆς, κ. πουλάδα.

Poliostrato, οὐσ. ἀρ. γα, καὶ ὁ μαστρωπῆς.

Poliostrato, οὐτ. ἀρ. ὀρθιῶν, κ. ιεπολλῶ.

Poliostrato, οὐσ. ἀρ. μέγας ὀρθιῶν, ἀλακωρῆδός. || Μεταφ. εὐπρεπ. ἀπειρεῖς.

Poliostrato, οὐτ. ἀρ. μωρῶς, ἀπειρεῖς καὶ κοινωνίας. || Ἰσηγομῆδος.

Poliostra, οὐσ. θ. τόπος ἐπὶ τοπολῶνται τὰ ὀρθιῶν, ὀρθιστοπύλιον.

Poliostrato, οὐσ. θ. Βοταν. ἢ κομψὴ τὸν βλαστῶν, καὶ ὁ βλαστῶς οὐδῶς.

Polio, οὐσ. ἀρ. ἀντίχειρ, τὸ

γυθρὸν δάκτυλον τῆς χειρὸς. || Ἀκτιλῶς, μέτρον μήκους.

Pollina, οὐσ. θ. κόμπος θυβίλων.

Pollinago, οὐσ. ἀρ. κοτάνοθρον. τῶν τῶν Pollinajo.

Pollino, οὐσ. ἀρ. πετάν. κόνις γονιμοποιῆς, γῆρις.

Pollino, οὐσ. ἀρ. ἔντομον, ὁ φθῆρ, κ. ὀρθισφῆρα. || Τέλιμα.

Pollu, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) ὀρθιῶν, ὀρθιῶν.

Pollonato, β. οὐδ. βοταν. ἀνυγῶσι ἐπὶ καλύκιον.

Pollouille, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) Βοταν. μικροδυσλαστῆς, λακτάριον.

Pollou, οὐσ. ἀρ. Βοταν. βλαστῶς κλῆνος φεβόμενος κἄτωθεν τοῦ στέλεχους.

Polluce, οὐσ. ἄρ. ἀπεριτομῆς, ὁ Πολοθεωκῆς. || Νεῦν. φῆς μετέωρων ἐπὶ τῶν ἱσθῶν ἐπιφανιόμενον, διόσκουρι, κ. τίλιονα.

Polluto, ια, ἐπ. μεμολυσμένος.

Polluziona, οὐσ. θ. ἡ τοῦ σπέρματος ἑλακωσις ἀνευ συνδυσίας, ἀκωσπερατισμῶς ἢ κατ' ἀνεῖρον φυσικὴ ἑλακωσις, ἀνευρηγμῶς.

Pollutare, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ πνεύματος, νευρονομικός.

Pollutatio, οὐσ. θ. φουζόν, ἡ πνευματικῆς.

Polluto, οὐσ. ἀρ. ἄνατ. πνεύμων.

Polluta, οὐσ. θ. ἰατρ. πνεύμων.

Polo, οὐσ. ἀρ. ἄστρον. πόλος.

Polo, οὐσ. ἀρ. ἄστρον. πόλος.

Polo, οὐσ. ἀρ. ἄστρον. πόλος.

Polo, οὐσ. ἀρ. ἄστρον. πόλος.

Polra, εὐσ. θ. τὸ σαρκωδίστα-
κον μέρος τῶν ζώων ἢ τῶν καρπῶν
κ. σάρξ. || —, τὸ ἐν τῷ

Polraaccio, εὐσ. ἀρ. γαστρο-
κνήριον.

Polracciuto, τα, ἰπ. ὄρ. Pol-
roso.

Polrastrello, εὐσ. ἀρ. τὸ σαρ-
κώδες ἄκρον τοῦ δακτυλίου.

Polraia, εὐσ. θ. σφαιρωτὸν ἔ-
δεσμα ἐκ κρέατος περικοιμμένου,
Τουρκ. δαμάς.

Polro, εὐσ. ἀρ. μαλάκιον, πο-
λύπους τις.

Polroso, σα, σαρκώδης, κρεώ-
δης, λιπαρὸς, χυμώδης.

Polruamonte, ἐπ. β. σαρκώ-
δης, χυμώδης, λιπαρὸς.

Polruo, τα, ἰπ. ὄρ. Polroso.

Polseggiamonta, εὐσ. ἀρ. σφιγ-
μὸς, πάλμος.

Polvatio, εὐσ. ἀρ. ψέλλιον, κ.
βραχίδιον.

Polso, εὐσ. ἀρ. σφυγμὸς, ἀρ-
τηρία. || Ρώμη, δυναμὶς. || Μά-
ρος, θάρσος.

Polta, εὐσ. θ. ὄρ. Polenta.

Polthia, εὐσ. θ. ἰδὸς, ἑρ-
θωρὸς τοῦ ποταμοῦ, κ. λάσπη.

Polthigioso, σα, ἑπ. ἑρθεώ-
δης, ἰλιώδης.

Poltraccio, εὐσ. ἀρ. πῦλος,
κωλόριον.

Poltrata, β. εὐδ. χαννοῦμαι, γυ-
θρῶμαι. || Ἀποκασιμῶμαι.

Pullono, εὐσ. ἀρ. ἄνηρδης,
ἄνηρ, κωλοκῆριος. || Δαίτης, ἔ-
ναγροί. || Παναγίς, μηδαμιδ.

Poltroneggiare, β. εὐδ. (ἂν ἐν
ἀργίᾳ, ἔσθωμῶ, νωθρίω.

Poltronario, εὐσ. θ. ἄνηρ, ἄ-
βροχία, κωλοκῆριος. || Δαίτης, ἔ-
ναγρία.

Poltronestamento, ἐπιβ. να-
θρῶς, ἄνηρδης, βροχίος.

Poltronisco, τα, ἰπ. ἄνηρ, ἔ-
νάγριος.

Poltroniero, εὐσ. ἀρ. ἐκτὸς τῆς
Poltrone.

Poltruccio, εὐσ. ἀρ. (ὄπκι.) κη-
κρὸς πῶλος, κωλόριον.

Polve, εὐσ. θ. κόνις. ὄρ. Pul-
vero.

Polvoraccio, εὐσ. ἀρ. κόνις
πρεβάτου ζερα.

Polvoio, εὐδ. θ. κόνις, κ. κόνις,
κονιορτὸν. || Κόνις οὐράκητος. ||
Παιπάλη, πασπάλη. || Πυριόλαιον,
χυδὸν παραύτη.

Polvorezzare, β. ἐν ὄρ. Pol-
vorizzare.

Polvorosa, εὐσ. θ. πυριτιδω-
κη, πυριτιδοποιεῖον.

Polvorino, εὐσ. ἀρ. ἀμμο-
χέριον. || Ἐμπύρισμα, χυδὸν χυγί-
ται. || Κόνις ἀνθρακίω.

Polvoio, εὐσ. ἀρ. οὐρογάλη,
κονιορτὸν, ἰσχυρὸς κονιορτὸς.

Polvorista, εὐσ. ἀρ. ὁ κατα-
σκευάζων πυριτιδα, πυριτιδοποιῶν.

Polvorizzabile και-zoccolo, ἰπ.
διγ. ὁ εἰς κόνιν μετατρέπόμενος
αὐριωτός.

Polvorizzamento, εὐσ. ἀρ. ἡ
εἰς κόνιν μεταπέσεις, τριψίς, κο-
κάνισμα.

Polverizzare, β. ἀν. μεταποιῶ
εἰς κόνιν, τρίβω, λειῶ, λειο-
τρίβω.

Polverizzazione, εὐσ. θ. τριψίς,
ἢ Polverizzamento.

Polvoroso, εὐσ. ἀρ. (μεγελ.)
πλήθ. ἐγγύλη κόνις.

Polvoroso, σα, ἰπ. κονιορτιώδης,
κονιορτικός.

Polvitilio, εὐσ. ἀρ. (ὄπκι.) κη-
κρὸς λιπαρῶ. || Σακκίον πλήρες ἀ-
ρωματικῶν φυτῶν.

Poma, εὐσ. θ. μήλον καὶ τὸ
ἐξ αὐτοῦ κέσμα.

Pomaceo, εὐσ. β. ὃ ἐν εἶδει μή-
λου, μηλοειδής.

Pomaiio, εὐσ. ἀρ. τόπος ἑμπα-
ρείων κτηνῶν, μηλῶν.

Pomata, εὐσ. ἡ χροῖσμα, κ. πο-
μάδα.

Pomato, τα, ἰπ. πλήρης, μηλεῶν.
|| Μηλοειδής, μηλόμορφος.

Pomto, εὐσ. ἀρ. μήλον συνών.
τὸ Poma.

Pomellio, τα, ἰπ. ὄρ. Pomato.

Pomello, εὐσ. ἀρ. (ὄπκι.) με-
κρὸν μήλον. || Ἐξ ἑξῆς ὁ μέρος
τῶν παριῶν, μήλον πίπτος.

Pometa, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Pomario.

Pomice, εὐσ. θ. μαλακώπτετρα,
ἐπίτηρις.

Pomiciata, β. ἰν στιλβῶ διὰ
τῆς κισσώσεως.

Pomiero και-ra, εὐσ. ἀρ. δένδρο-
κρεμὲν, μηλεῶν.

Pomifero, τα, ἰπ. μηλοφόρος,
καρποφόρος.

Pome, εὐσ. ἀρ. μήλον καὶ πᾶν εἶ-
δος ὄπωρον ἰσοδύναμον ἢ μήλα. ||
—, πλ. οἱ ποσοὶ νεανίδος.

Pomoso, σα, ἰπ. ὄρ. Pomifero.

Pompra, εὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλην.)
πομπή, ἰσομασία, μεγαλοπρέπεια,
ἐπιδείξις, οἱ ἀκόλουθοι.

Pompreggiare, β. εὐδ. κρᾶττω
εἰ μετὰ πομπῆς, ἐπιδείκνυμαι.

Pomposamente, ἐπιβ. κερμυ-
λῶς, μεγαλοπρεπῶς. || Μεγαλο-
πρῆως.

Pomposità, εὐσ. θ. πομπή,
μεγαλοπρέπεια.

Pomposo, σα, ἰπ. κομπώδης,
μεγαλοπρεπής, κομποειδής.

Ponderabile, ἰπ. διγ. σταθμητός.

Ponderare, β. ἰπ. σταθμίζω, στα-
θμίζωμαι, κ. ζυγίζω. || Περισκό-
πεύω.

Ponderamento, ἐπιβ. περι-
σκευασμὸς.

Ponderazione, εὐσ. θ. ἡ μετα-
ξὺ τοῦ βάρους καὶ τῆς ἰσορροπίας
δυνάμεως ὀγκοῦ, τάλαντωσις. ||
Ζωγρ. διάταξις τῶν μερῶν πίνα-
κας ἢ εἰκότος, συναρμολογία.

Ponderosità, εὐσ. θ. ἄρτυρος,
ἄρας.

Ponderoso, σα, ἰπ. ἄρας. || Με-
ταφ. ἐμ. θρησκό. || Μεγαλοπρεπής.

Pondi, εὐσ. ἀρ. δυσουτρία.

Pondo, εὐσ. ἀρ. ἄρας. || Μεταφ.
ἀμφοτέρωθεν, ἀποσταθμῶς.

Ponente, εὐσ. ἀρ. Γεωγρ. δι-
οίς. || Ἄνεμος δυτικῆς. || Ἀλ. δυ-
καὶ γῶραι.

Ponere, β. ἰπ. ὄρ. Porre.

Ponimento, οὖσ. ἄρ. θέσις, ἀνάγκη.

Ponitoto, οὖσ. ἄρ. ὁ θέτων τι θέτης. || Διθεθέτης.

Pontare, ῥ. ἐν. ὠδῶ, κ. σκρῶ-χνο. || Στραφῶ.

Pouta, οὖσ. ἄρ. γέφυρα. || Νουτ. τὸ κατέστρωμα τῶν πλοίων.

Poutifou, οὖσ. ἄρ. ἱεράρχης, ἀρχιερεὺς. || Ὁ Πάπας.

Poutifou, οὖσ. ἄρ. (ὕποκ.) μικρὰ γέφυρα, γεφύριον. || Μεστ. τὸ μαχαθῖον τοῦ θεοῦ. || Bull — Μουσ. ἄρα, ὑποκλιτῶν θεῶν τὸ ἔθως ἐπισημαίνον χωρίον ἐπιτελεῖται διὰ τοῦ τοῦ αἰσίου πιασίου τοῦ μαχαθῖου αὐτοῦ τιθαμένου.

Poutifou, οὖσ. ὁ. τῆσδ τῆσδ Aspranza.

Poutico, οὖσ. ἄρ. Ὁ. Aspro.

Poutifou, ἔπ. διγ. ἱεραρχία, ἀρχιερατικὸς.

Poutifou, ἔπ. διγ. ἱεραρχία, ἀρχιερατικὸς, ἐν εὐχῇ ἀρχιερατικῇ.

Poutifou, οὖσ. ἄρ. τὸ τοῦ Πάπα ἀδύωμα, ἱεραρχία, ἱεραρχία, καὶ ὁ χεῖρας τῆσ ἀρχιερατικῆσ.

Poutifou, ἰα, ἔπ. Ὁ. Poutificalo.

Pouto, οὖσ. ἄρ. (λίθ. Ἑλλην.) ὁ πόντος, ἡ θάλασσα.

Poutoujo, οὖσ. ἄρ. ὁ φύλαξ γεφύρας.

Poutoujo, οὖσ. ἄρ. γέφυρα ποταμοῦ πλοῖοις ἐκφυγίμην, γεφυρο-

ακάριον, γεφυροπλάτων ἢ ἀπλοῦς, πλάτων.

Poutoujo, οὖσ. ἄρ. στρατιωτικῆσ γεφυροποιῆσ ἢ γεφυρωτῆσ. || Ὁ τὸ διέδρα γεφύρας ἐπιπλάτων.

Poutura, οὖσ. ἡ. Ὁ. Poutura.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἐξώθησις, παρέρμησις.

Pouturo, ῥ. ἐν. Ὁ. Pouturo.

Pouturo, οὖσ. ἄρ. λαίμαργος.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἡ γυνὴσ λαδ, ἔχλασ, σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἐπιπλάτων κάτοικος. || —, ἡ. ἄρ. ἀρκατοῦ.

Pouturapo, ῥ. ἐν. ἀρκατοῦ γέφυραν, συνίσταται κάτοικος ἐν τῷ ποταμῷ, κατοικῆσ. || Διζῶν τὸ πλοῖον ἐπιπλάτων.

Pouturapo, ἔπ. διγ. ἀρκατοῦ, ἀρκατοῦ, κενός.

Pouturapo, ἔπ. διγ. ἀρκατοῦ, ἀρκατοῦ, κενός. || Διμοχασμός.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἀρκατοῦ, ἀρκατοῦ, κενός. || Διμοχασμός.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἀρκατοῦ, ἀρκατοῦ, κενός. || Διμοχασμός.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἀρκατοῦ, ἀρκατοῦ, κενός. || Διμοχασμός.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἀρκατοῦ, ἀρκατοῦ, κενός. || Διμοχασμός.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἀρκατοῦ, ἀρκατοῦ, κενός. || Διμοχασμός.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἀρκατοῦ, ἀρκατοῦ, κενός. || Διμοχασμός.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἀρκατοῦ, ἀρκατοῦ, κενός. || Διμοχασμός.

Pouturapo, οὖσ. ἄρ. ἀρκατοῦ, ἀρκατοῦ, κενός. || Διμοχασμός.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. Ὁ. Popo-

laccio.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. Ὁ. Popo-

laccio.

Popolazzo, οὖσ. ὁ. ἀγίνια: ὁ σφραγῆσ.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Popolazzo, οὖσ. ἄρ. τὸ πλοῖον τῶν ἀρκατοῦ γέφυρας τινος, λαδ: εἰ ὁ σφραγῆσ, εἰ πολλοί.

Porfizzazione εὐσ. θ. λείωσις.
 Porgero, ῥ. ἰν. τείνω, παρτιέτω.
 || Δίδω. || Δίγω, ἀναφέρω. || Ὀδηγῶ, ἄγω. || Ὑποσημαίνω. || Εκθέτω, ἐκφράζω, παρέχω. || — ῥ. ὀδύσισημαι, ὑπαγορεύω, παρτίσημαι. || — σι. ῥ. ἀντ. παρτίσημαι, παρτυσιάζομαι ἑπιδικύνομαι. || Χυσινώ, συγκατατίθεμαι ἑπιμοσφράζωμαι || — ὀδύ. ἀρ. (ἑπ.) — καλῆς τρέφεις ἰν τῷ ἀντορῶντι.
 Porgimento, εὐσ. ἀρ. ἄκτασις, παρτυσιάζω.
 Porismo εὐσ. ἀρ. (λιζ. ἑλλαν.) Γνωμ. πόρισμα.
 Porio, εὐσ. (λεζ. ἑλλ.) Φυσ. πόρος.
 Porosità, εὐσ. θ. ἰδ. ὅτις ἢ κατάστασις σώματος παρῶδου, τὸ πορῶδες, τὸ σπρηγγυῶδες.
 Poroso, εα, ἑπ. ὁ ἔχων πόρους, πορῶδης.
 Porpora, εὐσ. θ. κορυλλίον, ἢ πορφύρα. || Φοινικῶν, πορφυρεῶν χρώμα. || Ἰσθίης πορφυροδάφνης, ἢ πορφύρα. || Μιασαφ. βασιλεία. || Πάθος, ὄστις ἢ πορφυρῆτις, ἔξανθῆσαι ἠερῶδῆ.
 Porporato, ἰπ. ἑπι. πορφυρῶς πορφυρεῖς, πορφυρόχρους. || Ὀπορῶραν περιβιβλημένος. || — εὐσ. ἀρ. κερδινέτης.
 Porporoggiare, ῥ. εὐδ. κλίνω πρὸς τὸ πορφυρεῖν, πορφυρίζω || Κατ' ἑστ. διαλάμπω. || — ῥ. ἑν. πορφυρῶ.
 Porporina, εὐσ. θ. χρῶμα πορφυροῦν.
 Porporino, ἰπ. ἑπι. πορφυροχρεῖς, πορφυρεῖς.

Porrago, εα, ἑπι. προσωιδίς, πράσινος ἐπι χελῆς, κτλ.
 Porrala, εὐσ. θ. ἰδίομα ἰα πράσινα.
 Porre, ῥ. ἰν. τίθημι, κατατίθημι κ. θάλλω || Τίθημι ἑν τὰ ἔξαι, ἑν τῇ οἰκίᾳ θέσει τακτοποιῶ, τοποθετῶ. || Τίτω ἰν τῷ οἰκίᾳ τέποι, συντίθημι, συναρτῶσι το δεκτοῦμενον εἰς μισρ. ἰσχημι. || Στάσω τι, τίθημι ἑπιτακτικῶς. || Ἐκάλει. ἑάλλω τι ἔσον ἕνεστι ἑν τῷ ἄρμυδεντέτω ὡς πρὸς τὴν ἀπομίμησιν. || Ὀρίζω, περτίθημι, πρὸς ἕλλη. ἕλημι. || Ὑποτίθημι, παραδίδωμι τι πρὸς ἕραν || — caso, ὑποτίθημι, ὑπεθέτω. || — da caso, ἑάλλω κτλ. ἢ μέρει, ἀποτίθημι, ἄποσινωπῶ τι. || — giù l' arme, κατατίθημι τὰ ἔπλα, παραδίδωμι. || — in uno, ἰν ὀρητι κτλ μεταχειρίζομαι τι. || — si, ῥ. ἀντ. ἀποτίθημαι, ἑάλλωμαι. || Καθῆλω χύνομαι.
 Porrella, εὐσ. θ. καλ.
 Porro, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ πράσον. || — εὐσ. πλ. ἀκροχορδόντις, μυρμηκία.
 Porra, εὐσ. θ. ἢ εἰσοδὸς ἰδίας τῶν οἰκῶν, πύλη, θύρα. || Στόμιον. || Μετοφ. μίσην πρὸς ἐπιτυχίαν, ἠδὲς, εἰσαγωγή. || Ottomano ἢ ἄπλωσ ἰα — ἢ Ὀθωμανικὴ Πόλις, ἢ αὐτὴ ἢ κυβερνήσις τοῦ Σουλτάνου. || — εὐσ. ἀρ. ἀχθοφόρος.
 Portabile, ἑπι. διγ. φορητὸς, χρῆσιμος εἰσέτι ἑπι ἰματιῶν.
 Portacarro, εὐσ. ἀρ. δισάκκιον

διὰ τὰ ἐνδύματα τῆς ἰδοιορίας, μάρτυς.
 Portacarpello, εὐσ. ἀρ. τεύτῳ τῷ Cappellera.
 Portafoglio, εὐσ. ἀρ. γάρταρο-λάκιον. || ἑξίωμα ὑποουχοῦ ὀιον-δισπῆτι ὑποουχοῦν. || Σολεγὴ ἰχθυοειδῶν ἢ χαλκογραφικῶν.
 Portalellare, εὐσ. ἀρ. γραμματοφύλακίον, ἰν τῷ φυλάσσονται ἑπιστολαὶ καὶ ἑγγράμα.
 Portamantello, εὐσ. ἀρ. ὁ ἐπὶ τοῦ τοῦον κρεμαστῶν ἐὼν ἐνδύματων, τριβωνοθήκη, ἰματιοθήκη ὄρ. Portinaperra.
 Portamento, εὐσ. ἀρ. τὸ κομίζην, κομίζω, φέρωσις. || Στάσις, θέσις. || Τὰ ἄσπιον ἢ ἄσπι ἰματιο-σπῶ εἰσάλλεστε || Τρόπος, ἀγωγή.
 Portamento, εὐσ. ἀρ. λωρίον ὑποπτηρίζον τὰς στομάχους τοῦ χαλινῶ, ὑπὸ κήμον, σπειδιοφύριον.
 Portento, ἑπι. διγ. ὁ κομίζων, φέρων. || Canvalla — ἰππος πεδωροῦν, ἢ βαδίζων τὴν πῆδην.
 Portantina, εὐσ. θ. φορητὸν σύγκλισην ἢ περικλισην.
 Portantino, εὐσ. ἀρ. ὁ τὸ φορητὸν φερων, φορεῖς.
 Portare, ῥ. ἰν. βαστάζω, φέρω, κομίζω. || Περιβάλλομαι τι περιτίθεμαι, φέρω. || — il doglio, πενθηφρῶδ, πενθῶ || Φέρω τι ὡς σημείον τοῦ ἐπαγγελματός, τῆς τάξεως, τοῦ ἑξίωματός. || Φέρω ἑπιπλῶν τι διὰ προφύλαξιν. || Φέρω

ἔγω. || Σχηματίζομαι εὐτως ἢ ἄλλως. || Ἐπιτινω, παρτιένω. || Μιασφῶ, μεταβιάζω. || Εκτίνω, ὀφῶ, εἰσφῶ, εἰσάγω. || Ἐπιφῶ, προεῖνω. || Ἀπειθῶ. || Ἀπογράφω, καταγράφω, καταχρῶμαι τὸ. || Συγκριτέρω ἢ ἔγω τασοῦτον ἢ τοιοῦτον μέγεθος, ἰτασιν, κτλ. || Φέρω, παράγω, ἀναδίδωμι. || Ἐνδιαλαροῦμαι, ὀρίζω, διαγράφω, ἀπεραιοῦμαι τι. || Φέρω τι προφανῶς, ἀντύπως. || ἄλλῶ, ἐπιδεικνύομαι. || Ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, ὑπομένω. || Ἐκκαρτερῶ τι, ἀνέχουμαι. || — ῥ. εὐδ. σπρηρίζομαι, ἑπεριδύομαι, ἑπιτεκίμαι. || Ἐρπυνοῦμαι, κ. φράνω. || Μιασαφ. ἀφῶδ, ἀποβλάπω. || Τογγῆνω τοῦ σκοπού, εὐδιδόλω ἑπι ἑπιπλῶν. || Τείνω. || Τὴν κερφή βραδύνομαι, κ. κτυπῶ ἑπι οἶνων, ἀρμμάτων κτλ. || — σι. ῥ. ἀντ. κομίζομαι, ἔρχομαι μεταβαίνω ποῦ. || Προσέρχεται σωρηδῶν, συρῆσι. || Ἀπακλίνω, ὀρῶ, περνοκα πρὸς τι. || ἔγω, δικάζομαι εὐτως ἢ ἄλλως. || Προσφέρωμαι.
 Portariso, εα, ἑπι. φαῖρος, χαροποιός.
 Portata, εὐσ. θ. δισάκκιον ἐφ' ἑσόν βάλλων τὰ πυρῶδω, βολῶ. || Πορτίον, χωρητικῆς πλοῦ. || Πραβῆσις ἰδίοματων. || Μεταφ. διανοητικὴ δόμησις, ἰκανότης. || Κατάστασις, ἄξια τιος. || Μουσ. αἱ πέντε περῶδῆλοι γραμμαὶ, ἑφῶν γράφονται εἰ φῶγῶν, γραμμῶν, τὸ πνιγῶραμον.

Portatile, ἐπ. διγ. καὶ
 Portativo, γα. ἐπ. εὐμετακί-
 μιστος, κομιστός, φορητός.
 Portato, οὐτ. ἀρ. γέννα τῶν ζώων
 οὐκ αἰσάν· κόποις, φράζ.
 Portatore, οὐτ. ἀρ. -itrice, οὐτ. θ.
 ὁ φέρων, κομιστής. || Διχασφόρος,
 θάσταξ.
 Portatura, οὐτ. θ. φόρτος, κομι-
 δι, ἀδελφότης. || Σκολή, ἡματισμός·
 συρτός· κιάδα. || Γέννημα, ὄρ.
 Portato.
 Portavento, οὐτ. ἀρ. σωλήν,
 ἀεράφυγος, καὶ ὁ τῶν μούσικῶν
 πνευματικῶν ὀργάνων, πνευματικῶν
 γυγῶς.
 Portello, οὐτ. ἀρ. θυρίδι, θυρίδιον.
 Portondoro, γ. -ετι, προσημαί-
 νια, πραγμῶσι. || —, εἰ ὁ ἀντ.
 ἐπιδείκνυται.
 Portento, οὐτ. ἀρ. θαύμα, ση-
 μίον.
 Portentos, sa, ἐπ. τεράστιος,
 θαυμασιος.
 Portenolo, ἐπ. διγ. φορητός, εὐ-
 μετακίμιστος. || Υπερφόρος, ἀντι-
 κτός.
 Portico, οὐτ. ἀρ. στοά, τὸ περί-
 στολεν.
 Portiera, οὐτ. θ. περιπέτασμα
 θύρας, αὐλαία. || Ἡ τῆς ἀμείξης
 θύρας.
 Portiere, οὐτ. ἀρ. θυρωρός, πυ-
 λῶσις.
 Portina, οὐτ. θ. ἄνομα κούρης
 ἀναμύλλης.
 Portinara, οὐτ. ἀρ. ὄρ. Portiere.

Porto, οὐτ. ἀρ. λιμνή. || —franc-
 to, λιμνή ἐλευθέρως εἰς τὴν ἐμ-
 πορεύματα ἀποδεχόμενα ἀνευ
 ἐλλειμνίου. || Πίλις παραθαλασ-
 σία, ἐπίγειον. || Ὁ τῶν ποταμῶν
 ναύλοχος, ἕτοι τὸ μέρος, εὐθα φορ-
 τίζονται καὶ ἐκφορτίζονται τὰ
 ἐμπορεύματα. || Φάστος, ἡ χωρη-
 τικότης πλοίου. || Ἡ τῆς ἀγωγῆς
 τῶν ἐμπορευμάτων, εἰς ἐπιτο-
 λῶν ἀντιμετοχῆς, κόμιστρον, ἀνά-
 γιον, φόρετρον. || Franco δι. —, ἡ-
 τελῆς τοῦ φορτίου, ἀνευ δαπάνης.
 || Σχῆμα, ὁστάσις, ἕτος, τῆσος
 τῆς οὐμπερφορξ. || Miscar, ἀνά-
 παυλα, ἀνεπαυστόριον, ἄουχλα.
 || Καταφυγή, καταφύγιον.
 Portolano, οὐτ. ἀρ. πρωτότης,
 πρωτεύς. || Αἰμαναλόγιον. || Περι-
 πλους
 Portolatto, οὐτ. ἀρ. Νάυτ. ἀρχι-
 κωνηλάτης.
 Portono, οὐτ. ἀρ. μεγάλη θύ-
 ρα, πύλων.
 Portulaca, οὐτ. θ. βοτάνη, ἡ
 ἀνδράχνη καὶ ἀνδράκιλα.
 Portuoso, sa, ἐπ. ὁ ἔχων λιμῆ-
 να, εὐλιμηνος.
 Portuano, οὐτ. θ. μεγάλη τις νῆ-
 σα, κ. πάπια.
 Portuona, οὐτ. θ. μέρος, μερὶς,
 μέρισμα, μοῖρα. || Μεταφ. αἰ-
 κρόν τι.
 Posta, οὐτ. θ. ταξίς, ἀνάπαυ-
 σις, καὶ δόξα.
 Posamento, οὐτ. ἀρ. ὄρ. τὸ ἀ-
 νεύτηρον.
 Posanza, οὐτ. θ. ὄρ. τὸ ἀνεύτηρον.

Posapiano, οὐτ. ἀρ. ὁ περι-
 πατῶν δάφνη καὶ ποδάρως, διαρῆς.
 || —, ἐπιθ. ἡσυχίας, μετὰ προ-
 σοχῆς ἐπίγραμμα φακίλων ἐρ-
 ποιηθέντων εὐθραυστῶν τι.
 Posato, ὄρ. ἐν. τίθημι, κατατί-
 θημι, -ἄλλω. || Τίθημι ἐν τάξει,
 τακτοποιῶ, τοπικῶς, συντίθημι,
 συναρμόζω, ἵσταμι. || Τίθημι, ὁ-
 ρεσίθημι πρὸς ἄρχην κτλ. || Πι-
 ραδίχομαι πρὸς ἄρχην. || —, ὄρ. εὐθ.
 ἀπικεῖμαι, ἐπαρτεῖσθαι τι, ἀπ-
 ῖχομαι || ἀναπόσομαι, ἡρεμῶν ἡ-
 συχίῳ, κατινάζομαι. || —, εἰ, ὄρ.
 ἀντ. κατασταλάζω, κἀθημαι, κἀθί-
 ζομαι, ἐπίσταμαι. || Σταρεῖσθαι,
 || —, οὐτ. ἀρ. ἀνεπαυσίς, στα-
 ῤοις || Ἐκρῖσις μετὰ μαχηρίου
 καὶ ποροῖου.
 Posalimania, ἐπιθ. θραδῆς,
 ἐσόχης.
 Posalezza, οὐτ. θ. ἡσυχία, ἀ-
 νάπαυσις.
 Posato, ἡ, ἐπ. ἡσυχος, ἀτάρα-
 χος. || Σύνουσι, συντός. || Εὐθερί-
 τος, θαρξ. || —, ἐπιθ. ἡσυχίας, ὁ-
 ρίμα.
 Posatajo, οὐτ. ἀρ. ἀναπαυτή-
 ριον.
 Posatura, οὐτ. θ. παύσις, στάσις,
 || ἴδις, ὑποστήθην, κ. καταπατί.
 Posato, ἐπιθ. ἐπειτα, μετὰ ταύ-
 τος, ὑστερον.
 Poselichio, ἐπιθ. ἐπειτα, ὑστε-
 ρον, ἐφ' ὅ, καὶ τοι, μετὰ τὸν τι.
 Posetta, οὐτ. γα. καὶ
 Poseritto, οὐτ. ἀρ. ὑστερόγρα-

φον, προσθήκη ἐν τῷ τέλει ἐπι-
 στολής.
 Posolmano, —, ἐπιθ. μαθαύρον.
 Posonolo, ἐπ. διγ. ἀναπαυτικός.
 Positivamento, ἐπιθ. θετικῶς,
 θετικῶς. || Πραγματικῶς.
 Positivo, γα. ἐπ. θετικός. ||
 βιβλικός, || Πραγματικῶς.
 Positura, οὐτ. ὁ θέσις.
 Postura, οὐτ. θ. στάσις.
 Posizione, οὐτ. θ. θέσις. || Πρό-
 ταισις.
 Posolatura, οὐτ. θ. καὶ
 Posolino, οὐτ. ἀρ. ὑπαυρία, κ.
 πιστά.
 Posputo, οὐτ. ἀρ. τὸ τελευ-
 ταιὸν ἰδέσθαι, ἐπίδειπνον.
 Pospositamento, οὐτ. ἀρ. ὄρ.
 Pospositivo.
 Posporro, ὄρ. ἐν. τίθημι ὑστα-
 ρον τοῦ πρώτου ἢ ἐν ἑλδόντι. ||
 Περιεργον, καταφρονῶ.
 Pospositivo, γα. ἐπ. ὁ τίθημι
 ὑστερον.
 Pospositivona, οὐτ. θ. ἢ ἐν ὁ-
 στέρῳ θέσις.
 Posso καὶ -nza, οὐτ. θ. ἰσχύς,
 δόξα, κτλ. || Εὐέργεια.
 Possohenie, ἐπ. διγ. ὁ κτήτης,
 ἰδιοκτήτης, κάτοχος.
 Possohoro, ὄρ. ἐν. κἀθημαι,
 ἔχω, κατέχω.
 Possoimento, οὐτ. ἀρ. κτήσις,
 κατέχω.
 Posseditore, οὐτ. ἀρ. -trice, οὐτ.
 θ. ὄρ. Possedente.
 Possone, ἐπ. διγ. ἰσχυρός, ὑ-
 νατός, ἰσχυρῶς ἐπιτάξις.

Possentementa, ἐπιβ. λαχρῶς, βραχυλόως.

Possessante, εὐθ. θ. κτῆσι, κτῆμα· κατοχῆ· ἰδιωκεσία.

Possessiva, να, ἐπ. κτηνικῶς.

Possesso, εὐθ. ἀρ. Ὁρ. Possedimento.

Possessore, εὐθ. ἀρ. Ὁρ. Posseditore.

Possessorio, εὐθ. ἀρ. ὁ εἰς τὴν κτῆσιν ἀναγόμενος, περὶ κτήσεως.

Possibile, ἐπ. διγ. καὶ

Possibilita, ἐπ. διγ. δυνατός. || —, εὐθ. ἀρ. τὸ δυνατόν.

Possibilita, εὐθ. ἠ. Ὁρ. Possibilita.

Possibilitamento, ἐπιβ. κατὰ τὸ δυνατόν, πιθανῶς.

Possibilita, εὐθ. θ. τὸ δυνατόν, τὸ ἰσχυρότερον.

Posta, εὐθ. θ. σταθμὸς κατάλυμα. || Ταχυδρομείον. || Ἡμερῶν τῶν ἀναχωρήσεων καὶ τῶν ἀφίξεων τοῦ ταχυδρομείου. || Ἰπποστάσιον. || Κνεδρα, παγίς. || Κατέθεμα ἐν τῷ χρητοπιγίῳ || Τάξις· φρουρῆ, φυλακὴ || Φύλαξις. || Τοποθετίαι. || Α—, ἐκφρασις ἐπιβ. ἰπτιγῶδες, ἰπτι τοῦτον, ἐκ προμηλέτης.

Posta, β. ἐν. τοποθετῶν. || Στρατ. παρατάκτω. || —, εἰβ. ἐν. τοποθετῶμα, καθίσταμα· στρατοπεδεῖον.

Postamine, εὐθ. ἀρ. προσουχῆ. ἢ μετὰ τὴν δελανικωνίαν.

Postato, εὐθ. θ. ἀποστῆμα.

Postatostra, εὐθ. ἀρ. ὁ τῶν ταχυδρομίων διευθυντής.

Postamato, ἰα, ἐπ. Χειρουργ. ὁ πάσχω, ἐπέσημα, ἀποτοματῆς.

Postamazione, εὐθ. θ. Ὁρ. Postato.

Postomoso, sa ἐπ. Ὁρ. Postamato.

Postenziato, ἰα, ἐπ. ὁ ἔχων τὴν δυναμικὴν ἰδιότητα.

Postergare, β. ἐν. ἔπιτω τεξ. πῶθεν τῶν ὀμῶν. || Περιφρονῶ.

Posteri, εὐθ. ἀρ. πλ. εἰ μεταγενέστεροι, οἱ ἀπόγονοι.

Posteriora, ἐπ. ὑστερῆς, δεξιῶδες. || —, εὐθ. ἀρ. ὁ πικωτής.

Posteriormente, ἐπιβ. ὑστερον, ἔπειτα, μετὰ ταῦτα.

Postorità, εὐθ. θ. οἱ γεγῶτες ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους μετ' ἡμᾶς, ἀπόγονοι, ἔγχονοι, οἱ μεταγενέστεροι.

Posticcia, εὐθ. θ. Νευρ. τὸ ἀνώτερον μέρος τῶν πλοίων, ἀποστάσιον.

Posticcia, εὐθ. ἀρ. ἄγρῶς, διενδρόφυτος. || —, ἰα, ἐπιπίστατος, πρόστατος.

Posticipare, β. ἐν. ἀναβάλλω.

Postico, εὐθ. ἀρ. ὄρα ἐπιστάς, ἐπιστοδομας.

Posticipazione, εὐθ. θ. ἀναβολή.

Postiere, εὐθ. ἀρ. ἰππιῶν ἐπιστάτης.

Postiera, εὐθ. θ. (ὄρα) μικρὰ ὄρα, θυρίδιον.

Postiglione, εὐθ. ἀρ. ὁδηγὸς τῶν ἰδοιπορῶτων ἐπ' ἰππων. ἢ ἐμάξης τοῦ ταχυδρομίου, ἡμεροδρόμος, δρομικός, ἀγγαρεὸς. || Πλοίαριον ὑπηρετικόν καὶ ἀγγελοφόρον.

Postilla, εὐθ. θ. παρασημασία ἐν τῷ περιωρίῳ. || Νομ. προὐχῆ.

Postillare, β. ἐν. σχολιάζω, ἐπισημαίνω, παρασημαίω.

Postillatore, εὐθ. ἀρ. σχολιαστής, ἐπισηματιστής.

Postillatura, εὐθ. θ. ἐπισημασία ἐπιβ. τῆ Postilla.

Postione, εὐθ. ἀρ. ὁ πικωτής.

Postimonia, εὐθ. ἀρ. ἀπιδόσις ἕθλων καταπατηθέντων ὑπὸ τῶν περὶ τῶν ἀνάγκων.

Posto, εὐθ. ἀρ. τόπος, θέσις. || Τοποθεσία καταληγμένη, γάσις. || Στρατ. τοκακή· φρουρα. || Κατ' ἐστ. εἰβ. ἄλιμα, κρχῆ. || —, εὐθ. ἀρ. καὶ ὄρ. ὀποτιθέσθαι. || —, εὐθ. τοῦτου δασέτης.

Posto, εὐθ. ἀρ. τὸ πᾶν, πάντως ἰσχυρῶς, ὑστατος, ἐπιστάτος.

Posticchio, εὐθ. ἀρ. πορνοδοκίον, γαματιστίον.

Posticillo, εὐθ. ἀρ. προσθήκη ἐν τῇ ἐπιστολῇ μετὰ τὴν ὑπογραφήν, παράγραμα, ὑπερῆγραψον.

Postulante, ἰπ. διγ. ὁ αἰτῶν ἴσιν δικασίαν, σπουδαίον, ὑποψίασις, μνηστήρ ἀρχῆς.

Postulato, εὐθ. ἀρ. Μισθ. αἰτήσις ἢ αἰτήσις πρώτης τινος ἀρχῆς πρὸς ὑποστήριξιν ἀποδείξεως.

Postulazione, εὐθ. θ. αἰτήσις, ἰτήσις, ἀίτησις. || Θυσία παρὰ τοῖς ἀρχ. ὄρα· ἀλαστήσιαι.

Postulato, ἰπ. ἐπ. ὁ γαννηθὴς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς, ὁ στρογγυλὸς, ὑψίγονος. || —, ἰπτι

συγγρ. ἀμφόταν, τὸ μετὰ τὴν ταλευτήν τοῦ συγγραφῆως ἐκδιδομενον ἔργον καταλειμμένον.

Postura, εὐθ. θ. ὄρα· ἀτάσις τοῦ σώματος, θέσις. || Συνομοσία, σκευωρία.

Posvolere, β. εὐθ. βλέπω ἐπιπτα.

Posibile, ἐπ. διγ. καλὸς πρὸς πόσιν, πόσιμα, πόσιμος, ποίος.

Vino· εἶνος μέτριος, ὑπερμετρός.

Posaggio, εὐθ. ἀρ. ζώμας κρατος, εἶμα, κ. οὐπτα.

Posagione, εὐθ. θ. Βοταν. καὶ

Posamento, εὐθ. ἀρ. κλάδισις.

Posare, β. ἐν. Βοταν. κλαδίω, ἀποκόπτω.

Posassa, εὐθ. θ. Χημ. πόσσασις.

Posatojo, εὐθ. ἰρ. ἰσπ. δρέπανον κλαδευτήριον.

Posatore, εὐθ. ἀρ. Γεωμ. κλαδευτής, κλαδευτής.

Posatura, εὐθ. θ. Βοταν. κλάδισις, κλάδισμα.

Posazione, εὐθ. ἠ. Ὁρ. Posagione.

Posentario καὶ -to, εὐθ. ἀρ. κληροδοχία, κρατοῦς μεγάλου, δυνατότος, ἡγεμονίας, βασιλείας.

Posante, ἐπ. διγ. εὐστατος, δυνατός, σφαιγιῶν, ἀμύσιος.

Posentamento, ἐπιβ. εὐρώσταις, ἰσχυρῶς.

Posenza καὶ -ia, εὐθ. θ. δόσις ἀπομικθ. ἰσχυρῶς. || Μεταφ. κρῆσις, εἰχνοσία. || Ἐπιφράση παρὰ τοῖς δυναμῶναις τι. || Μίσον τοῦ ποιεῖν τι. || Δύνησις, ἐνέργεια· ἐπὶ φρεμάσθαι. || Ἰσχυροσύνη, δειξιότης,

|| **Επικράτειο**, Κράτος. || Δύναμις στρατιωτική.
Potenziale, ἑκ. διγ. δυναμικός.
Potenzionalità, ἐπιφ. ισχυρός, κατὰ δύναμιν, δυναμικός.
Potere, ῥ. οὐδ. ἔχω ἰξουσίαν, δικαίωμα τοῦ ποιῆν τι, δύναμις. || **Ἰσχύω**, σημαίνω. || **Δικῶ**. — **es- sere**, ἐνδέχεται. || — **ούσ. ὁ. δδ.** ναίμι, εἰδούμι. || **Επικροπῆ**, ἄδεια, τὸ ἱπικροπικῶν. || **Ν.μ.** ἀρμεδιό- ται. || **Ἰσχύς**, ἐπιφώνη.
Potestà, οὐσ. θ. τὰυτὸ τῶ **Pa- dicità**.
Potestaria, οὐσ. θ. Ὁρ. **Podes- teria**.
Potissimamente, ἐπιφ. κυρίως, πρὸ πάντων, μάλιστα.
Potissimo, ἡα, ἑκ. πρῶτιστος, κυριώτερος.
Poio, οὐσ. ἄρ. (ἐκ τοῦ Ἑλλήν.) τὸ ποιεῖν, ἡ φέρις.
Poia, οὐσ. θ. τὸ γεννητικὸν μέρος τῆς γυναικὸς, κόθος.
Poncaccio, ἡα, ἑκ. πτωχός, ἐ- λεινός, γάλας.
Ponografia, οὐσ. θ. (περὶ ληπ.) συρταῖος πτωχῶν.
Ponpamento, ἐπιφ. πονιχρῶς, ἐνδύς. || **Ἀνλίς**, ἐλσεινός.
Ponello, -la καὶ -ello, ἡσ. ἐπ. (ὅποι.) πτωχός, ἄλλος, οἰκτρός.
Ponino, ἡα, ἑκ. (ὅποι.) τα- λαίπωρος, κακίμορος, ἐπὶ οἴκτου.
Ponoro, γα, ἑκ. πένος, ἐνδύς, ἄ- πορος, ἀκέραιον. || **Ἄφορος**, ἀγονος, ἀκαρπός, ἐπὶ τόπων. || **Ἀνεπαρκής**, πτωχός, ἐπὶ ἰταίρειων, κατὰ σπ-

μάτων, κτλ. || **Ἄλλιος**, δειλάς, ἐπὶ οἴκτου. || **Ἀγαπήτας**, προφο- λῆς ἐπὶ φιλοστοργίας. || **Κακός**, εὐτέλης, ἑλλήπις, πονιχρός, ἐπὶ περιφρολήσει, πραγμάτων. || **Ἄ- νους**, ἀνέφτος. || **Ἄξιοθρήνητος**, οἰ- κτρός. || **Μηδανός**. || **Πτωχός**, ἐ- κείνος. || **Ἄνδρος**, δεσπῆς, κτλ.
Poverone, ἑκ. (μικρῶ.) πτω- στατός, πονιχρότατος, ἄλλος ἐλ- σινός.
Poverità, οὐσ. θ. κενία, ἀπο- ρία, ἔδεια, ἀνημποσύν. || **Ἐλ- λειψίς** Ἰδαίη, τὸ ἄφορον τοῦ νοῦ, βλοκία, ἀμβλύτης.
Poziana, οὐσ. θ. φάρμακον ὁ- γρῶν, πόμα, κόπος.
Poziona, ἑκ. διγ. κρείττων, ἀ- μαίνων, καλύτερος.
Pozionità, οὐσ. θ. Ὁρ. **Maggi- orità**.
Pozza, οὐσ. θ. λάκκος ὕδατος, τέναςτος, λίμνη.
Pozzagnera, οὐσ. θ. λάκκος πλήρης βορβόρου, πηλός.
Pozzaglio, ἡα, ἑκ. τὸ πρῶ- ατας, φρεσίνος.
Pozzetto, οὐσ. θ. (ὅποι.) μι- κρὸς λάκκος. || **Κοιλίος**, ἐπὶ τῶν παρειῶν, ἄλλος, γελαινός, κ. λακκίσις.
Pozzo, οὐσ. ἄρ. φρέαρ, πηγῆ- διον. || — **πορο**, βυττός, ἀμάρ.
Pozzolana, οὐσ. θ. γῆ πρῶ- στίς, κ. περσιλένα.
Prattica, οὐσ. θ. κωνο- σμός ἐκκλησιαστικῶς, ἴδιος δὲ ὁ τοῦ Ἀγ. **Αουδοβίκου**, καὶ **Καρόλου**

Ζακίθους ὁ μὲν 1268, ὁ δὲ ἐν ἰταί 1438. || **Διάταγμα** τοῦ **Αδ- ωάστου Καρόλου** 7. κωνόν (ἐπὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ βασιλικοῦ δικηγόρου, συμβεβαιογράφου, κτλ.) || **Τύπος** δικογράφων. || Ὁρος δι- κωνικός. || **Ἐπιπέδρα** κοινωνία, ἡ μετὰ τὴν κἀβαρίον.
Praticabile, ἑκ. διγ. οὐκατόρ- θωτος, πρᾶξιμος.
Praticabilità, ἐπιφ. οὐκα- τορθώτης.
Praticamento, ἐπιφ. κατὰ πρᾶ- ξιν, πρακτικῶς.
Praticante, οὐσ. ἄρ. τὰυτὸ τῶ **Pratico**.
Praticato, ῥ. ἐν ἐπιπέδῳ τι, ἐ- πιτηδεῖω πρακτικῶ. || **Ἐκπληρῶ** καθήκειν τι, ποιῶ τὰ δέοντα, τὰ δέοντα. || **Λοκῶ**, ἑκασκῶ, ἐτήκην ἢ ἐπιστήμην, ἰαγγέλλομαι, || **Φοιτῶ**, προσφορῶ εἰς τινα, κ. αὐνοστροφῶμαι τινα. || **Προσάγο- μαι** τινα ἡτὰ δόλιον τεχνήματος. || **Συμπερούμαι**, βραδυοργῶ. || **Ἐμ- περούμαι** χρηματισμοῦ χάριν. || **Τεκτ**, κατασκευάζω, ἡτέος οικοδο- μῆς, ἰγκτίσω, ἰνοικδομῶ, ἐνεργαζομαι τι. || — **σι**, . ἐπὶ ἐπι- τελοῦμαι κτλ. || **Διαπραγματεύο- μαι**.
Pratico, ἑα, ἑκ. ἔμπειρος, ἐπι- κτῆτος, πρακτικῶς.
Prato, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. **Prateria**.
Pratosa, οὐσ. ἄρ. ὄνομα μῶ- κπος.
Pratoso, ἡα, ἑκ. πλήρης νομῶ.
Pronamento, ἐπιφ. ἀλλίως, μοχ- θερῶς.

Ζακίθους ὁ μὲν 1268, ὁ δὲ ἐν ἰταί 1438. || **Διάταγμα** τοῦ **Αδ- ωάστου Καρόλου** 7. κωνόν (ἐπὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ βασιλικοῦ δικηγόρου, συμβεβαιογράφου, κτλ.) || **Τύπος** δικογράφων. || Ὁρος δι- κωνικός. || **Ἐπιπέδρα** κοινωνία, ἡ μετὰ τὴν κἀβαρίον.
Praticabile, ἑκ. διγ. οὐκατόρ- θωτος, πρᾶξιμος.
Praticabilità, ἐπιφ. οὐκα- τορθώτης.
Praticamento, ἐπιφ. κατὰ πρᾶ- ξιν, πρακτικῶς.
Praticante, οὐσ. ἄρ. τὰυτὸ τῶ **Pratico**.
Praticato, ῥ. ἐν ἐπιπέδῳ τι, ἐ- πιτηδεῖω πρακτικῶ. || **Ἐκπληρῶ** καθήκειν τι, ποιῶ τὰ δέοντα, τὰ δέοντα. || **Λοκῶ**, ἑκασκῶ, ἐτήκην ἢ ἐπιστήμην, ἰαγγέλλομαι, || **Φοιτῶ**, προσφορῶ εἰς τινα, κ. αὐνοστροφῶμαι τινα. || **Προσάγο- μαι** τινα ἡτὰ δόλιον τεχνήματος. || **Συμπερούμαι**, βραδυοργῶ. || **Ἐμ- περούμαι** χρηματισμοῦ χάριν. || **Τεκτ**, κατασκευάζω, ἡτέος οικοδο- μῆς, ἰγκτίσω, ἰνοικδομῶ, ἐνεργαζομαι τι. || — **σι**, . ἐπὶ ἐπι- τελοῦμαι κτλ. || **Διαπραγματεύο- μαι**.
Pratico, ἑα, ἑκ. ἔμπειρος, ἐπι- κτῆτος, πρακτικῶς.
Prato, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. **Prateria**.
Pratosa, οὐσ. ἄρ. ὄνομα μῶ- κπος.
Pratoso, ἡα, ἑκ. πλήρης νομῶ.
Pronamento, ἐπιφ. ἀλλίως, μοχ- θερῶς.

Previtā, οὐσ. θ. μαχηρία, κα-
κινερχία.
 Pravo, γα, ἐπ. μαχηρία, κα-
κινερχία, εὐλίας.
 Praccennato, β. ἐν. Ὁρ. Su-
praccennato.
 Praccusato, β. ἐν, προκατη-
γορή.
 Prallagato, β. ἐν. ἀνατίρω τι
πρώτος, προσημιονεύω, προανα-
τίρω.
 Pralligato, τα, ἐπ. προσημιονεύω,
προσημιονοῦμαι.
 Prambolare, β. ἐν. προσιμά-
ζομαι, προλαίγωμαι.
 Prambolo, οὐσ. ἀρ. προσημιον,
πρόλογος.
 Prebenda, οὐσ. θ. πρότιδος ἐκ-
κλησιαστικῆ. || Πόρος ἢ ὑφάλαια
τῶν ἐν τῇ ἐκκλ. ἰσχυρομένων.
 Prebendario, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Prebendato, τα, ἐπ. ἢ πρόσο-
δον ἐκκλ. ἰσχυρομένην.
 Precairemento, ἐπ. β. προσκαί-
ρως μετακλήσις.
 Precazio, ιν, ἰκ. πρόσκαιρος,
προκαιρινός.
 Precauzione, οὐσ. θ. π. προφύλιξις.
 || Προφυλακτικὸν ἔργον, ἀσφάλεια.
 Precazione, οὐσ. θ. καὶ
 Prece, θ. δεήσις, παράκλησις.
 Precedente, ἰκ. ἄγ. ἢ εὐχαισις
προηγούμενος, προλαβὼν, πρότερος,
προκειμένος.
 Precedentemento, ἐπ. β. πρόσ-
δον, προλαβόντως, τὸ πρότερον.
 Precedenza, οὐσ. θ. τὸ πρότε-
ρον τίνος, πρωτεία, προτέρησις.

Precedero, β. οὐδ. προπορεύομαι
προηγούμενος. || Προεπάργω, προ-
γίνομαι. || Μεταφ. προτερῆ τινος
προηγώ, κρείσσων εἶμι, πρωτεύω.
 Preconellito, ἰκ. διγ. Ὁρ. Pre-
conellito.
 Presentario, ἰκ. ἀρ. ἢ προϊγι-
μένος χορηγίας, ἢ κερυφαίας χειρὸς.
 Presentazione, οὐσ. θ. Μουσ. πρ.-
ἀναγρούσις.
 Presentazione, οὐσ. θ. ἄστρ. μι-
τακίσις ἀνεπαίσθητος τῶν ἐπ.
μερίων.
 Presento, σα, ἐπ. προηγούμε-
νος, προπορευόμενος.
 Prevezore, οὐσ. ἀρ. ἢ προη-
γηγμένος, πρότερος, προέκτορος
πρόδρομος.
 Precaltare, β. ἐν. κλητέω ἰ-
νόπιον τοῦ δικαστηρίου παρη-
γίλω, ἰπιτάτω.
 Preceltatore, οὐσ. ἀρ. -trice, β.
καὶ διαγωγός, διδασκαλός.
 Preceltivo, γα, ἐπ. ἢ περιήγων
παρηγάγματα, γίωσις, κωνάσις,
εὐλ. διδασκαλικός, γνωμοτικός.
 Precello, οὐσ. ἀρ. καλῶν, πα-
ράγγελμα, λόγος διδασκαλικός. ||
Θεώρημα, δόγμα φιλοσόφων μά-
θημα. || Ἄβηται ἰστολαί.
 Preceltore, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Pre-
cellatore.
 Preceltarello, οὐσ. ἀρ. σχολη-
στικός ἐπὶ χηλεύσ.
 Preceltoria, οὐσ. θ. διδόνουσις,
διοικήσις.
 Precidero, β. ἐν, ἀποκόπτω, ἀ-
ποτέμνω.

Preclato, οὐσ. ἀρ. περίβολος,
|| -ία, ἐπ. περιουλομένης.
 Precipiamento, οὐσ. ἀρ. κα-
τακρημιώμας, κατάκρημισις. || —,
κατακρημιώμας, κατάκρημισις.
 Or. Precipitazione.
 Precipitazio, οὐσ. θ. τὰ εὐρὸν τῆς
ἀποκρίσεως.
 Precipitazio, β. ἐν. κρημιώσις,
κατακρημιώσις. || Ἐπιπορεύω, ἰ-
πιτάζω, καταπέτω, ἐπιγίω. ||
Παρορῶ, παρορῶμαι. || Χημ. ἰ-
πασίω τὸ διαλελυμένον μεταλλ-
ιον, καταβυθίζω. || — α, β, γ, δ, ε, ζ,
κατακρημιώζομαι. || Μεταφ ἰσχυρῶς.
 || Καταπέτω, τα παράματα
ἐπιγίωμαι. κα. βιάζομαι. || Ὁρῶ
τεθωβίωμαι.
 Precipitamento, ἐπ. β. ἰσο-
στυμῶς, μετὰ πολλῆς οὐσούθῃ,
μετὰ τάχους. || Προπέτω, ἀπρι-
σιπτοῦ.
 Precipitatio, τα, ἐπ. κρημιώσις,
κατακρημιώσις. || Ταχὺς, κατε-
σπουδαιώσις. || Χημ. ὑποστάσις,
κατακρημιώμα, καταβύθισμα.
 Precipitatore, οὐσ. ἀρ. -trice,
οὐσ. θ. ἢ κατακρημιώσις.
 Precipitazione, οὐσ. θ. κατα-
κρημιώσις. || Σπουδῆ, κατὰ σπου-
δαί, κατεπίεξις, τὸ ταχὺ, κρείσσων
τι καὶ μεταφ. || Χημ. ὑπόστασις,
σπόρησις, καταβύθισις.
 Precipito, ἰκ. διγ. δομητικ. προπε-
τῆς, ἀπεκλιπτοῦ. || Κρημιώσις.
 Precipitosamento, ἐπ. β. ἰσο-
στυμῶς μετὰ τάχους, κατὰ
σπουδῆν, ἐξ ἐπιπορεύσ.

Precipitosa, σα, ἐπ. ἀπόκρημιος.
 || Μεταφ. ἀρηκτικῆς, προπετῆς,
ταχύς.
 Precipitazio, β. ἐν. τὰ εὐρὸν τῆς
Precipitazio.
 Precipizio, οὐσ. ἀρ. κρημιώσις,
ἐπιγίωσις, βάρβαρον, ἄβυσσος. || Με-
ταφ μεγάλη οὐμτο: ἀμέγας κιν-
δυνός, διέθρος, ἀπολαία.
 Precipitosamente, ἐπ. β. πρὸ πάν-
των, μέγιστα.
 Precipito, σα, ἰκ. πρότιτος,
κόριος.
 Precisamente, ἐπ. β. ἐπιπῶς, ἀ-
κρίτως, αὐτὸ τούτο ὅπερ, κοιν.
ἴσα ἴσα.
 Precisano, οὐσ. θ. βραχυλο-
γία μετὰ σαφηνείας, ἀκρισία.
 Precisio, σα, ἰκ. ὀρισμένος, τε-
ταγμένος, ῥητός. || Ἀκριθῆς, ἀκρι-
θωμένος, συντομολόγος. || —
ἐπ. β. τὰ εὐρὸν τῆς Precisamente.
 Precisato, τα, ἐπ. προεπιμένος.
 Precisamento, ἐπ. β. περικλε-
ῶς, λαμπρῶς.
 Precisato, ἰκ. διγ. περικλήσις, ἐν-
δοξία.
 Precisadore, β. ἐν. ἐμποδίσις,
ἐπικλήσις.
 Preciso, οὐσ. ἀρ. δέσις.
 Preciso, ἰκ. διγ. πρώσιος,
πρώσιος ἐπὶ καρπῶν, ἐνδῶν,
κτλ. πρὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σωμα-
τικῶν ἢ διανοητικῶν δυναμῶν τῶν
ἀνθρώπων, πρώσιος εἰς τὴν ἀκμὴν
τῆς τελειότητος ἀφικνουμένων.
 Precisità, οὐσ. θ. πραιμύτις,
τὸ πρῶτον.

Precofilare, ῥ. ἔν. προμαλεῖω, προκρίπτωμαι.
 Precognizione και γνωσρανζα, ὠσ. θ. πρόγνωσις, πρόβλεψις.
 Precognoscere, ῥ. ἔν. προγνωίωσκα, προορίω, προβλέπω.
 Preconio, ὠσ. ἀρ. ἔκαινος, ἐγκώμιον, ἐκθειασμός.
 Preconizzare, ῥ. ἔν. ὑπερπαίνω, ἐγκωμιάζω, ἐκθειάζω.
 Preconizzatore, ὠσ. ἀρ. ἐγκωμιαστής.
 Preconizzazione, ὠσ. θ. ἐγκωμιασις, ἀνακήρυξις, ἀναθέσεισις.
 Preconoscere, ῥ. ἔν. Ὁρ. Προεορπασετο.
 Precostrito, ῥ. ἔν. καὶ οὐδ, προτρέχω. || Προλαβάνω.
 Precostrito, ὠσ. ἀρ. ὁ πραγματοποιούμενος καὶ ἀναγγέλλων τὴν ἐλευσίαν τινος, ποδέρουλος, προαγγελυῆς, προδεδίχτω, προειδοποιεῖς. || Προσημειωθεὶς, προδέρμοσις ἐπὶ πραγμάτων, συμβεβηέντων πρὸ ἄλλων τινῶν.
 Precla, ὠσ. θ. κυρίως ἄρωχημα τὸ πρὸς δορᾶν τῶν παρκαρήγων ζώων, ἀγρα, τὸ ἄγρευμα. || Ἀξυρα τοῦ πολέμου, καὶ ἐν γυναι τῶν ἔ, τι ἀρπάζεται διὰ τῆς δίαις καὶ ἀπληρωσίας, λῆια, σκύλον. || Μεταφ. ὄμμα. || Παρακαλυμμα, ἐπὶ πραγμάτων καταστραφέντων ἐκ τοῦ πωδός κτλ. || Darsi in —, αὐ νῆσι, αὐ ἄλογο, τρέπομαι εἰς τὴν κακίαν, παραδίδωμαι εἰς τὴν λύπην.
 Predice, ἔπ. διγ. ἔμπροσθεν, ἐπὶ ἔργων. || Δειλατικός.

Predamento, ὠσ. ἀρ. λαζυργαγία, ληλασία.
 Predaro, ῥ. ἔν. λαζυργαγῶ, ληλατῶ. || Διαρπάζω.
 Predatore, ὠσ. ἀρ. ὁ διαρπάζων, ληλατῆς.
 Predatorio - ia, ἔπ. ληλατικῶ.
 Predessore, ὠσ. ἀρ. ἡρεκατογας, πρόγονος.
 Predesinare, ῥ. ἔν. προδεδίχτω, προορίζω.
 Predesinito, ἔπ. ἐπ. προορισμένος.
 Predesinizione, ὠσ. θ. προορισμός, προδεδίχτω.
 Predesinito, ἔπ. ὁ προορισθάνων.
 Predella, ὠσ. θ. διαρπάξας, ἡθῶρον, κάθισμα, || Ἰσπεδίον. || Ἀάσανον, κ. καλίχι. || Αὐ τοῦ ληλινοῦ ἔνισαι.
 Predellato, ὠσ. ἀρ. ὑποκ.) ἡρεκαθρανίαν, σκολοδρίον κα σκολομακίον.
 Predelloni, ὠσ. ἀρ. μέγα βαθρον ἢ θρανιον.
 Predestinare, ῥ. ἔν. Θεολ. προορίσω, προδεδίχτω. || Προλέγω.
 Predestinazione, ὠσ. θ. καὶ ἔπ. ἔπ.
 Predesino, ὠσ. ἀρ. ἡ προοριωμένοις προδεδίχταις τοῦ μέλλοντος, τὸ προορισμένον. || Τὸ τιπροορισνον, προορισθεὶς, προελέσις.
 Predeterminare, ῥ. ἔν. Θεολ. προδεδίχτω, προορίζω.
 Predeterminazione, ὠσ. θ. Θεολ. προδεδίχτωσός, ἡετα προδεδίχταις.
 Predetto, ἔπ. ἐπ. προαγγελυθεὶς, προορισμένος, ὁ προδεδίχτω.

Prediale, ἔπ. διγ. ὁ ἀναγγελοποιεῖς τὰς ἐγγίσιος κτήσεις, ἀναγγελοποιεῖς.
 Predico, ὠσ. θ. λόγος ἀπ' ἑμοῦ, διδάχῃ, κήρυγμα, ἡμιλιθ.
 Predicabile, ἔπ. διγ. Γραμ. ὁ κηρύσσων, προσηγορικός. || ὠσ. ἀρ. τὸ κατηγορημα.
 Predicamento, ὠσ. ἀρ. τὰυτὸ ἐπὶ Predica.
 Predicario, ἔπ. διγ. ὁ κηρύσσων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τερσέρω.
 Predicare, ῥ. ἔν. κηρύττω ἐμπροσθεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διδάσκω, δημοσιεύω. || Νουθετώ, παραβιβάζω, παρακινῶ. || Ἰμνω, ἐβλαγῶ.
 Predicato, ὠσ. ἀρ. Λογ. κατηγορημα.
 Predicatore, ὠσ. ἀρ. ἡρεκακίμῃ. || Ὁ διαδίδων ἀρχὰς ἢ δόγμα, κ. ἔπρὸς διδασκαλίας.
 Predicatorio, ὠσ. ἀρ. ἡρεκακίμῃ ἡδῖος. ἔπ. χλοῦσις.
 Predicazione, ὠσ. θ. Ὁρ. Predica.
 Predicatore, ῥ. ἔν. προλέγω, προαγγελίω, προσηγορεύω.
 Predicatto, ὠσ. θ. (ὁ ποκ.) λογῆσις ἐπ' ἔργων.
 Predicamento, ὠσ. ἀρ. Ὁρ. Predicatio.
 Predicatore, ὠσ. ἀρ. -trico, ὠσ. θ. ὁ προλέγων, μέντης.
 Prediletto, ἔπ. ἀγαπητός, ἡλεστής.
 Predilezione, ὠσ. θ. ἡ κατὰ ἀρετικῶν ἀγάπη καὶ πόθος ἐ-

νος, ἡ μείζων εὐνοία ἢ στοργή, ζέργῃθρον. || Φιλοκαρπία εἰς τι, ζορῆσις, σπυδῆ.
 Prediligere, ῥ. ἔν. ἀγαπῶ ἐκ προκαταλήψεως, κατὰ προτίμησιν.
 Predire, ῥ. ἔν. Ὁρ. Predicatore.
 Predizione, ὠσ. θ. ἀπρόβησις, ἡανεια, προαγόρευσις.
 Predominante, ἔπ. διγ. ὁ ἐπικρατῶν, ὑπερέχων, ἐπικρατής, ὁ κυριώτερος.
 Predominare, ῥ. οὐδ. ἐπικρατῶ ὑπερέχω, νικῶ.
 Predominio, ὠσ. ἀρ. ἐπικρατής, ὑπερέχουσις. || Κυριότης.
 Predone, ὠσ. ἀρ. ληλατῆς, ληλατής.
 Predorsale, ἔπ. διγ. ὁ πρὸ τῶν κῶτων, προνωτιαίος.
 Preecellente, ἔπ. διγ. ὁ ὑπερεβαίνων κατὰ τὴν τελειότητα, προεχων, ὑπέροχος.
 Precolegere, ῥ. ἔν. προεκλέγω.
 Precozione, ὠσ. θ. προεκλογῆ, προτίμησις.
 Precomponere, ὠσ. θ. ὑπεραγῆ ἀξιώματα, δικαιοπρατίων, κτλ.
 Precostrumento, ὠσ. ἀρ. προγύμνασμα.
 Precostante, ἔπ. διγ. ὁ προεπάρχων, προεστρατής.
 Precostante, ὠσ. θ. ὁ Θεολ. προεστρατής, ἐπ. προμενηθείς, προεστραμένος. || Μεταφ. διάσπορος.
 Prefazio, ὠσ. ἀρ. καὶ
 Prefazione, ὠσ. θ. ἡ κατὰ ἀρετικῶν ἀγάπη καὶ πόθος ἐ-

προοριμενος, προκατασκευ-

Preferanza, οὐσ. θ. προτίμησις. || Ονομα χαρακτηριστικόν.
 Prefarevole και-tibile, ἐπ. διγ. προτίμας, προτιμώτερος, παρατιμωτός, προκρίτος.
 Preferimento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Preferanza.
 Preferite, ῥ. ἰν. προκρίνεις, προτιμῶ.
 Preferitoro, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ. θ. ὁ προκρίνων.
 Prefetto, οὐσ. ἀρ. διοικητὴς νομοῦ πολιτείας, νομάρχης.
 Prefigere, ῥ. ἰν. προδιάρθω.
 Prefigimento, οὐσ. ἀρ. προδιορισμός.
 Prefigurate, οὐσ. ἀρ. προεκδόντες.
 Prefigurare, ῥ. ἰν. προεικονίζω. || —si, ῥ. ἀντ. φαντάζομαι, προὔπολαμβάνω.
 Prefissione, οὐτ. θ. προδιορισμὸς ἡρώας, προδοσιμίας, καὶ ἡ προδοσιμῶ ἀδικίᾳ.
 Profisso, σα. ἰπ. προωρισμένος, ἔκτος, υπαγωγμένος.
 Performare, ῥ. ἰν. προσχηματίζω.
 Performazione, οὐσ. θ. προσχηματισμός.
 Pregadi και-ti, οὐσ. ἀρ. ἡ γεροσία τῆς βενετίας.
 Pregare, ῥ. ἰν. προσεύχομαι τῷ Θεῷ, ἰκεύομαι || Διεομαι, ἰκετεύω, παρακαλῶ αὐτῷ, ζητῶ. || —, οὐτ. ἀρ. ἰκετεῖν, παρακλῆσις.
 Pregativo, να. ἰπ. ἰκετικὸς, παρακλητικὸς.

Pregolare, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ. θ. ὁ παρακαλῶν, ἰκετεῖς.
 Pregelole, ἰπ. διγ. ἀξιότιμος.
 Pregarolo, ἰπ. διγ. ἰκετικὸς, Pregarora, οὐσ. θ. δεκάς, προσηχῆ, ἰκεσία || Ἀίτησις, παρακλήσις.
 Pregiabile, ἐπ. διγ. ὄρ. Pregelole.
 Pregiabilita, οὐσ. θ. ἐκτίμησης.
 Pregiare ῥ. ἰν. τιμῶν, δικαιοσύνη, τιμῶ. || —si, ἄντ. ἐγκραυάζω.
 Pregiatore, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ. θ. ὁ τιμῶν, τιμητὴς.
 Pregio, οὐσ. ἀρ. ἀξία, τιμὴ, τιμήμα || ἡμοισθῆ, ἀντιμισθία, ἔραθισ, γίρα.
 Pregiatale, ἰα. ἐπ. φυλακισμένος, διοριστής.
 Pregiudicatio, ἰπ. διγ. ἐπιβλαθῆς.
 Pregiudicare, ῥ. ἰν. ἐπιβλαθῆναι.
 Pregiudicativo, να και-cialo, ἰν. διγ. ἐπιβλαθῆς, ἐπιβλαθῆς, οὐτ. λυσιτελής.
 Pregiudicio και-tio, οὐσ. ἀρ. ζημία, θλάση, λήμη. || Προκαθί, ὀδῆς καὶ ἔρσι.
 Pregiudiziso, να, ἰπ. ἐπιβλαθῆς, ἐπιβλαθῆς.
 Pregiatale, ἰπ. διγ. ἐπιβλαθῆς, ἐπιβλαθῆς.
 Pregnozza, οὐσ. θ. ἰγκυμῶν.
 Prego, να, ἰπ. ἰγκύμων, πλήρης.
 Prego, οὐτ. ἀρ. παράκλησις.
 Pregonio, ἰπ. διγ. προκαλαῶν.

Pregolare, ῥ. ἰν. προγαύομαι.
 Pregustazione, οὐσ. θ. προγεύσις.
 Pregiaturro, ῥ. ἰν. προεικονίζω, προαναφέρω.
 Preire, ῥ. οὐδ. προπορεύομαι, προσιύομαι.
 Prelato, οὐσ. ἀρ. ἰεράρχης, ἀρχιεπίσκοπος || Πράξιτος, προεχών.
 Prelatura, οὐσ. θ. ἰεραρχία, ἀρχιεπισκοπή || Παρεχθῆ.
 Prelazione, οὐσ. θ. προτίμησις, || —giato τῷ Superioria || Prelato, ῥ. οὐδ. καὶ -si, ῥ. ἀντ. κλημαί, πολεμῶ, συμπελομαί.
 Prelibato, ῥ. ἰν. προγαύομαι, προδοσιμῶ, προσηλοῦμαι.
 Prelibato, ἰα, ἰπ. ἐξέλεος, ἀμοιβή.
 Prelimiuo, οὐσ. ἀρ. καὶ ἰπ. διγ. προεπισημαίνω, προκατακλιέω.
 Prelucere, ῥ. οὐδ. προλάμπω.
 Preludare, ῥ. οὐδ. Μουσ. προσηλοῦμαι, προσηκνῶ, αὐτοσηλοῦμαι ἐπὶ ἔργων κρουμάτων, προσηλοῦμαι, προσηλοῦ || Μουσ. παρ. προσημαίνωμαι διὰ μικρῶν ἤσαν εἰς ἔργα σπουδαίτερα, προσηλοῦμαι.
 Preludio, οὐσ. ἀρ. Μουσ. προσηλοῦμαι ἔργων εἴτε ἀνάπαιρα εἴτε φωνηθῆ, προσηλοῦμαι. || Μικρῶν κρουμάτων προσημαίνωμαι, προσηλοῦμαι, προσηλοῦ. || Διαταρ. καὶ τὸ προσημαίνω, προδρομῶς.
 Preluminante, ἰπ. διγ. προσηλοῦμαι, προσηλοῦ.

Prematuro, να, ἰπ. πρόωρος, πρόωρος.
 Premeditare ῥ. ἰπ. προμελετῶ.
 Premeditamento, ἐπίρ. προμελετισμῶν, ἐκ προμελετισμῶ.
 Premeditazione, οὐσ. θ. προμελετισμῶ, προσηλοῦ.
 Prementare, ἰπ. διγ. καταπιέζω ἀναγκαιότατος.
 Prementovate, ῥ. ἰν. προσημαίνω.
 Prementovato, ἰα, ἰπ. προσημαίνω.
 Premoro, ῥ. ἰν. πιεζῶ, θλάω. || Ἄνω, καταπατῶ || Κακῶ, λυπῶ. || Καταθλάω, || Καταναγκάζω ἐπιθεσύνω || — ῥ. οὐδ. ἐπιπίπτω, καταπέτω.
 Promessa, οὐσ. θ. Λογικ. ἡ αἰζῶν καὶ ἡ ἐλάσαν, αἱ πρώτοι ἔρσι τοῦ συλλογισμοῦ, ἔμμετα.
 Promettere, ῥ. ἰν. προβλέπω, προτίθωμαι. || Προτίμω.
 Premiare, ῥ. ἰν. ἀνταμισθῶ, βραβεύω.
 Promiatore, οὐσ. ἀρ. -trico, θ. ὁ ἀνταμισθῶν.
 Promissione, οὐσ. θ. ἀνταμισθῶ, βραβεύσις.
 Prominente, ἰπ. διγ. ὁ προεχών, προεχών, ἔξωτος, προεχτικός.
 Prominenza, οὐσ. θ. ὑπεροχή, τὸ προεχόν, τὸ προεχτικόν.
 Premio, οὐσ. ἀρ. βραβεῖον, ἀμοιβή ὄρ. Premiazione. || Ἄπλετα, κέρδος.
 Premio, οὐσ. ἀρ. ἰατρ. τανυσμῶν, πεισμός.

Premittere, οὐσ. ἀρ.-trico, οὐσ.
 ὁ ἡ καταδυναστεύων, καταπίδων.
 Premittura, οὐσ. ὁ-πισσις' κα-
 τὰθλιψις.
 Premonizione, οὐσ.θ. συμβου-
 λη παραίνουσις. || Προσημασία.
 Premonizione, οὐσ. ὁ. προτα-
 λευτή, προπροβήτως.
 Premonitore, ὁ οὐδ. προτελιτωῦ,
 προπροβήτωσιν.
 Premonito, τα, ἐπ. ὁ προπροβη-
 νών, προτετελετωτικός.
 Premonstrato, ὁ. ἐν. προδείκνυ-
 μι, προδικουῦν.
 Premonizione, οὐσ. θ. Θεολ.θεία
 συνέργεια, τῇ πλάσει συμπράκτου-
 σα, πρᾶξις, ἢ ἐκ Θεοῦ προ-
 βουλή.
 Premonitore, ὁ. ἐν. προφυλάττω,
 ἀσφαλίζω, προασφαλίζω, ἀτέγω,
 σκίπτω, κυρίως καὶ μεταφ. || —σι,
 ὁ. ἀντ. προφυλάττωμαι.
 Premonita, οὐσ. ὁ. προθυμία, πό-
 θος, μέγεθος, σπουδή.
 Premonimento, ἐπίβ. προ-
 θυμίας' ἐμφροντίως.
 Premonitore, ὁ, ἐπ. πρόθυμος'
 ἔμφροντις.
 Premonitore, ὁ. ἐν. μεταβάλλω,
 ἀλλάσσω τὴν ὑποστασμένην τάξιν.
 Premonitore, ὁ. ἐν. προδιηγώμαι.
 Premonizione, οὐσ. ὁ. προδι-
 ήγουσις.
 Premones, οὐσ.ἀρ. τὰυτὸ τῷ Prin-
 cipe.
 Premonessa, οὐσ. ὁ. τὰυτὸ τῷ
 Principessa.
 Prencipe, οὐσ. ἀρ. Ὁ. Principe.

Prendere, ὁ. ἐν. λαμβάνω διὰ τῆ
 χειρὸς ἔπιτομαι, δρέττωμαι, κί-
 πνάω, πέρνω. || Ἐπιλαμβάνομαι,
 ἀντιλαμβάνομαι τινος πράγματι.
 Λαμβάνω εἰς χεῖρας. || Κα' ἐστ.
 ἔπτομαι, δρέττωμαι, λαμβάνω δι-
 λως πως ἢ τῇ χειρὶ. || Περιβί-
 λωμαί τι, ἀναλαμβάνω, κ. διῶτα
 ἐπὶ τοῦ σώματος ἱμάτιον, κτλ. ||
 Μισθῶ, προσλαμβάνω τινα εἰς ἡ-
 κηρεσίαν, ἢ μισθούμαι ἕως, πλοῦ-
 ον, κτλ. || Φέρω μετ' ἑαυτοῦ. ||
 Λαμβάνω τι εἰς ἡ δόλω, ὑπερῶ
 κλέπτω, ἕρπάζω. || —ραε φοιτ.
 ἀπόγω, συναρπάζω βίβλιν, βιβλίον.
 || Συλλαμβάνω τινα, καθιέγωμαι.
 || Λαμβάνω ἀγματολογίας, ἀγματο-
 λογίαν, ζωγράφω. || Συλλαμβάνω
 τὴν ἄγρον, ὑπείκω, ἰθύνω, πέρω
 κτλ. || Προβάλλω, ἐπιπίπτω, ἐ-
 πιπίπτωμαι τινι. || Καταλαμβάνω
 τινα ἐπ' αὐτοτέρω, τὸν πρέσβητά
 τι λάθρα. || Λαμβάνω, ἀπαί-
 τιμῶν, ἀντιποθῶν. || Ἀγορεύω,
 || Δακτύλιος, παρακαλοῦμαι ||
 Μισθούμαι σίκλιαν, κ. αὐρητά.
 || Ἐκλέγω, αἰρούμαι τι. || —πο
 ρατίτο, ἀποαρπίζω, τι. || Δέχομαι
 τὸ προτεροβλήνον. || —ραε. ὑπέ-
 λαμβάνω, ἐκλαμβάνω τινα, ἢ τι
 ἐκτὸ ἄλλου. || Ἐκμαίνομαι τι καθὼς
 παραπολαμβάνω, παρεξέγω. || —
 ὁ οὐδ. μίχομαι, ἢ ἐξολοθίζω τινος.
 || Πήγνομαι ὑπὸ φύχουσι ἐπὶ ἡ-
 ἄτων καὶ βουτών' εὐσεργουμι,
 αἰσινουθῶμαι ἐπὶ πόσιν. || Λιθίζω-
 μαι, ἐπιτίθειμαι' ἐπὶ πυλῆσι κτλ.
 || Συγκολώνωμαι' ἀφορροῦμαι

ἐπὶ χρομάτων. || — οὐρα σο, ἀ-
 νείχομαι τι' ἰγγυῶμαι περί τι-
 νος. || —σι, ὁ. ἀντ. ἀντέχομαι τι-
 νος, περιπέλομαι, ἐμπλέκομαι
 εἰς τι. || Πήγνομαι' θρομβούμαι.
 || Παγιδεύομαι, πάγη ἀλλοκο-
 μαι. || Φλέγωμαι, τήκομαι ὑπὸ ἑ-
 ρωτος, κτλ.
 Prendibile, ἰκ. διγ. ἀλώσιμος,
 ἀλώσις'.
 Prendimento, οὐσ. ἀρ. ἄλωσις,
 ἄλωσις'.
 Prenditolo, οὐσ. ἀρ. ὁ κυριεύ-
 ων, λαμβάνων, ἄπκτης.
 Preposito, οὐσ. ἀρ. προσωπόμιον,
 προσωμίαι, τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα.
 Prepositio, τα, ἐπ. προῤῥη-
 θίς, προτερομῆνας.
 Preposito, ὁ. ἐν. προσημαίω.
 Prepositio, οὐσ. ὁ. καὶ
 Prepositio, οὐσ. ὁ. πρόγνω-
 σις, προδήλωσις.
 Prepositore και -ziato, ὁ. ἐν.
 ἀναγγέλω, προλέγω, προσημαίω.
 Preoccupato, ὁ. ἐν. προκατα-
 λαμβάνω, προκαμβάνω-βάλλω ἐν
 μετῆναι καὶ τύρβαις.
 Preoccupazioni, οὐσ. ὁ. προ-
 καταλήψις τοῦ νοῦς, μέγεθος, φρο-
 νίς, σύννοια' ἐκαιρετικὴ τις προ-
 σοχή.
 Preordinato, ὁ. ἐν. προδιορίζω,
 προρίζω.
 Preparamento, οὐσ. ἀρ. ἐτοι-
 μασία.
 Preparato, ὁ. ἐν. προτοιμάζω,
 προπαρασκευάζω. || —σι, ὁ. ἀντ.
 τὰυτῶς.

Preparativo, τα, ἐπ. καὶ
 Preparatorio, τα, ἐπ. προπαρακί-
 ασκευαστικός, προπροκομικός.
 Preparatore, οὐσ. ἀρ.-trico, ὁ.
 ὁ προτοιμαζών, προτοιμαστικός.
 Preparazione, οὐσ. ὁ. προτοι-
 μασις, προπαρασκευή.
 Preparatorante, ἰκ. διγ. ὁ
 μᾶλλον θαρῶς. || Περιεργων, ὑπερ-
 τερως'.
 Preparatoranza και -zione, οὐσ.
 ὁ. ὑπερβολὴ ὑπολήψεως, ἔξουσίας,
 τιμῆς, κτλ. ἱπικράτης, θαρᾶτης.
 Preparatoro, ὁ. ὑπερσταθμεί-
 ζομαι. || Ἐπικρατίω, ὑπερτερῶ, ὑ-
 περαργύω.
 Prepara, ὁ. ἐν. προτίθημι, προ-
 τιμῶ. || Προτίνω, διορίζω.
 Prepositivo, τα, ἐπ. ὁ προτιθέ-
 μνος, προτακτικός. || Προθετικός.
 Preposito, οὐσ. ἀρ. ἐπιστάτης.
 Prepositura, οὐσ. ὁ. ἐπιστα-
 σία.
 Preposizione, οὐσ. ὁ. Γραμ.
 πρόθεσις.
 Preposante και -tante, ἐπ. διγ.
 ὑπερχειρῶς, ἐξυμῶτατος.
 Prepositamente, ἐπίβ. ἀνε-
 στραμμένως, ἀναστρέφω.
 Preposito, τα, ἐπ. ἀνεστραμ-
 μένος, ἀναστρέφω. || Ἄτοπος, ὁ
 παρὰ φύσιν.
 Preposizione, οὐσ. ὁ. ἔξουσις
 παντοδύναμος, τὸ παντοδύναμον,
 Preposito, οὐσ. ἀρ. ἀνατομ. τὸ
 σκεπάζον τὴν βλάβαν δέσμα, ἀ-
 προβυστία ἢ ἀπροσπείβια.
 Prerogativa, οὐσ. ὁ. τιμὴ ἔ-

τοχος περί τινος αξιωματα, προνομία, προνόμιον, πρόλημμα. || Προσόν, πλεονέκτημα.

Prorogativamento, επίρ. κατά προνόμιον.

Prucatto, τα, έπ. κρηνηνάδες, έπισημνας, άπότομος.

Prusa, ούσ. θ. ή κρήνη του λαμδαίνου, λίψης. || Καταλίψης, ούλλήνης, κρήνης || κατοχή. || Δις ίδιος κατά θάλασσαν και αυτό το λιμάν, σούλον, λάφυρα.

Prucina, τὸ θεαίος σούλη φήν επί πύλων πολεμίων ή εκπαρεών λαθραπύρον. || Άλλοι: πύλων, φρουρίον, κτλ. || Αεθ. λαός. || Έτσι φιλονεικία, χειραγγραφία. Venis allo — εις χειρας ουνερχομαι, μάχημα, παλαίω μαχάται τινός, φιλονεικία, λογαγών. || Δόξω φραγκίου λαμδαίνου διδωίς. || Άφρημα, κ. πρός ταβέκισυ || Dirima — άκροεπιπέδους, ή πρωτης άφαιρέτης.

Prucio, ούσ. άρ. σωματιόν δε' εὐ προσημαίνεται τὸ μάλλον οίανός, προμήνομα. || Είκαρια, κ. σωματείαμα.

Prucigero, ή έν. προμηνοία διά σημαίω τὸ μάλλον, σημαίω, προσημαίνω, προσημαίνωμαι. || Ταγματίζωμαι, μαγνίω, προσημαίνομαι.

Prucio, ούσ. άρ. μάγνις, ή προσημαίνω.

Prucano, ούσ. άρ. κυρία, κ. μαγία.

Prucificatio, τα, έπ.δ. προσημαίνω.

Prucilia, ούσ. άρ. (λίξ. έλλην.) προδύτης. || Ο βλάτων μαχάδιον μένον, προδύτης.

Prucitatio, ούσ. άρ. έργασία.

Prucitatio, ούσ. άρ. έργασία.

Prucio, ούσ. θ. τίσις τὸ Prucio. Prucio, έπ. διγ. ή προμηνοία σκων τὸ μάλλον, προμηνοία.

Prucio, ούσ. θ. Θεός, πρόγνωσις.

Prucio, ή έν. άφαιρέ, εσωρὸ τι, κατ' άφαιρέσει.

Prucio, ή έν. προμηνοία.

Prucio, τα, επ. προσημαίνωμαι. || Βεβαίως: καθάριστος.

Prucio, ούσ. άρ. χειραγγραφίον τάτα τὸ Prucio, χειραγγραφίον.

Prucio, ούσ. άρ. κατών, ή πολλή, παράγγελμα.

Prucio, ή έν. καπνίω, προστάτω, έντέλλω τι. || Ηρξω, διαρξω, τάσσω. || Παρηγάρω τι.

Prucio, ούσ. ή προϊσταμα, επίσημα, ένταγή. || Παρηγάρω: παλαίωσις. || Συναγώ, τὸ όπι τὸ πατρού προϊσταμά.

Prucio, ή ούδ. προδύτης, προϊσταμα.

Prucio, ούσ. θ. Or Prucio.

Prucio, ούσ. θ. είταγμα, παράστασις. || Εμφάνις: παράρσις.

Prucio, ή έν. ή παράχρημα ένεργών, τάχος.

Prucio, ούσ. άρ. ή προϊσταμα.

Prucio, ή έν. προσφέρω, παρέρω, δίδο, προστάτω, παρέρωμαι. || Προτίω: τίθημι πρό των έργαίων, επίδεικνυμι. || Εκρίτω, ήγώ, διαγνώμαι, λέγω. || Στρέψω, διακρίνω πρό, κτλ. || — si, ή αντ. παρίσταμαι, παρουσιάζωμαι.

Prucio, τα, επ. παρουσία, ήτις κτλ.

Prucio, ούσ. άρ. ή παρουσία, παριστόν τι.

Prucio, ούσ. θ. Or Prucio.

Prucio, ούσ. άρ. διαρξω, διαρξωμαι. || Έργω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, επίρ. επί τὸ παρόντι, ενν.

Prucio, ούσ. άρ. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, επίρ. επί τὸ παρόντι, ενν.

Prucio, ούσ. άρ. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Prucio, ή έν. προστάτω, διαρξω, ή ένεργός. Tempo — ή έν. χείρας. || — ούσ. άρ. τὸ πρόν. || — επ. διγ. παρών. || Di —, nel —, al —, έργω, επίρ. ενν. εν τὸ παρόντι.

Presso, πρὸς, παρὰ, πλησίον. ἢ πρὸς, συγκριτικῶς. || — ἐπιβ. πλησίον, σχεδόν. || — a poco, περιλίπου. || — sa, ἐπ. ὁ παρακείμενος, ὁ γείτων, ὁ πλησίον. || —, οὐσ. ἀρ. πίσις.
Pressora, οὐσ. ἀρ. ὁ πιδίζων, πιεστής.
Pressura, οὐσ. ἡ πίσις. || Μετ. τὰρ. κατὰ πίσεις.
Prosa, οὐσ. ἡ δάνειος, δάνεισμα. || Φόρος. || Ὁ καθ' ἑμῆραν διδόμενος ἐκ προκαταβολῆς οὐρανοπολιτικῆς ριζῆς.
Prostamento, ἐπιβ. ταχέως.
Prostamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Prosta.
Prostante, ἰπ. διγ. ἰθαίσιος, ἐξοχος.
Prostanza, οὐσ. ἡ Ὁρ. Prosta. || Τὸ ἐξέχον, τὸ ὑπερέχον, ὑπερέχῃ. || Ἐξοχὴ (πρὸς οὐρανοπολιτ.)
Prostantziaro, ῥ. ἐν. φόρον ἐπιβάλλω.
Prostanzione, οὐσ. ἡ φορολογία.
Prostare, ῥ. ἐν. δανεῖζω, τοκίζω. || Μετ. χρῆσις, παρεχὼ, προμηθεύω, δίδω. || — anagga, σέβωμαι, τιμῶ. || — sa mano, συνεργῶ, συμπροσθῶ. || — fede, δίδω πιστῶν, πιστεύω. || — ῥ. οὐδ. ἐκτινέομαι, πλατύνομαι ἐπὶ δερμάτων, ἀρασμαίνω, ττλ.
Prostato, οὐσ. ἀρ. δάνειον. Ὁρ. Prosta.
Prostato, οὐσ. ἀρ. -trice, οὐσ. ἡ τοκιστῆς τοκογλύφος.
Prostatura, οὐσ. ἡ τὰντὸ τῷ
Prostio.

Prestazione, οὐσ. ἡ Ὁρ. Prestanza.
Prestezza, οὐσ. ἡ ταχύτης, σπουδῆ, κ. βία.
Prestigia, οὐσ. ἡ Ὁρ. Prestigio.
Prestigiare, ῥ. ἐν. γυντῶω. || Τερατοουργῶ, θαυμαστοποιῶ, ψευδοποιῶ.
Prestigiatore, οὐσ. ἀρ. -trice, οὐσ. ἡ γόνος θαυμαστοποιῆς ψευδοποιῆς ἢ ψυχοκλιτικῆς χειρουργοῦς ἢ γυντῆς. || Τερατοουργία, ψευδοποιία, θαυμαστοποιία. || Μετ. ἀπάτη.
Prestigioso, σα, ἰπ. ὁ ἐπιτελῶν γυντῆας, γόνος, μάγος, ψευδοποιῆτης ἀγύρτης. || Γυντῆτικῶς.
Prestilia, οὐσ. ἡ καὶ
Prestillo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Prestatura.
Presto, ἐπιβ. ταχέως, εὐθύς. || — οὐσ. ἀρ. δάνειον. || —, ἰα, ἰπ. ταχέως. || Ἐτοιμος, παρεσκευασμένος.
Presunzione, οὐσ. ἡ πικελήσις προσηγαμίνη.
Presunzione, οὐσ. ἡ Ὁρ. Presunzione.
Presumere, ῥ. ἐν. τακμαίρομαι, εἰκάζω, προῦποτίθημι, κ. συμπρατῶ. || — ῥ. οὐδ. ἐπαίρομαι, εἰκάζομαι, γαυρίζω.
Presumibile, ἰπ. διγ. ὁ εἰκασίος ἐπιδικτικῶς, εἰκασίμος πιθανός.
Presumitore, οὐσ. ἀρ. οἰκματίας, ἀλαζών, ὑψηλόφρων.
Presuntivo, σα, ἰπ. ὁ γοιμῆς.

Presuntivo, ῥ. ἐν. κληρονομῶν, διαδόχων τοῦ θρόνου.
Presunto, ἰα, ἐπ. εἰκαστικός.
Presuntuosamente, ἐπιβ. ἀλαζονικῶς, μεγαλοφρόνως, προπετιῶς.
Presuntuosità, οὐσ. ἡ οἰησις, ἀλαζονία, ὑψηλόφροσύνη.
Presuntuoso, σα, ἰπ. οἰηματίας, ὑψηλόφρων.
Presunzione, οὐσ. ἡ ἀλαζονία, μεγαλοχρῆσις. || Εἰκασία, συμπαρασμός.
Presupporre, ῥ. ἐν. προῦποτίθημι.
Presupposizione, οὐσ. ἡ καὶ
Presupposto, οὐσ. ἀρ. προῦπίθησις.
Prostura, οὐσ. ἡ σὺλληψις κακοεθίμων, ἢ ἀπγοραυμένων ἐμπορευμάτων.
Protaccio, οὐσ. ἀρ. ἱερῆς ἀθλῆς ἐπὶ γλευθῆς.
Protaria, οὐσ. ἡ ὁ κληρῶς, τὸ ἱερῆσιον.
Protato, οὐσ. ἀρ. ἱερῆς μοναχῆς.
Protello, οὐσ. ἡ πλ. τόποι, μῆτραι.
Protendente, ἰπ. διγ. ὁ ἐπιμένειν τινας, μνηστήρ.
Protendenza, οὐσ. ἡ ἀξίσις, ἀντιποιότης. || Θέλῳσις, πρόδοσις. || Ἐλπῆς.
Protendere, ῥ. ἐν. ἀπαιτῶ δι- καιοματικῶς, ἀξίω. || Ἀντιποιεῖμαι, θέλω. || Πρωτίθεμαι, διαβουλεύομαι.
Protensione, οὐσ. ἡ Ὁρ. Protendenza.
Protensoro, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Protendone.
Proterito, ῥ. οὐδ. παραλείπομαι.

Proterito, οὐσ. ἀρ. Γραμ. παρρησιαστικῶς χρίσις. || Τὸ παρελθόν.
Proterizione, οὐσ. ἡ Ὁρ. παραλείψις, ἀποσιώπησις.
Protermettere, ῥ. ἐν. παραλείπω, παρατρέχω.
Protermissione, οὐσ. ἡ Ὁρ. Proterizione.
Proternaturale, ἰπ. διγ. ὁ παρά φύσιν, ὑπερφυσικός.
Protesco, σα, ἰπ. ἱερῆτικῶς.
Protesa, οὐσ. ἡ ἱέρεια.
Protesta, οὐσ. ἡ ἀρχαίως ἐθῶς φοινικεσσαφῆς.
Protesto, οὐσ. ἀρ. πρέραισι, πρόσχημα.
Protere, οὐσ. ἀρ. ἀρχὸν παρὰ ῥωμαίους, στρατηγὸς, πραιτωρ.
Proteria, οὐσ. ἡ ἀξίωμα παρὰ ῥωμ. πραιτωρία.
Proterio, οὐσ. ἀρ. ἀρχαίως τὸ πραιτωριον.
Protermonia, ἐπιβ. ἀπλῶς, σαφῶς.
Protto, ἰα, ἰπ. καθαρῶς, ἀμικτος, ἔκρατος.
Provalenza, οὐσ. ἡ ὑπεροχὴ, ἰπικράτησις.
Provalero, ῥ. οὐδ. ὑπερέχω, ὑπερβάλω, ὑπεργεῖω. || — ῥ. ἰπ. ἄντ. ὑπερλοῦμαι ἀπὸ κενός. || Κευχῶμαι ἐπὶ τινι.
Proveraticamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. λέωμαι.
Proveraticione, οὐσ. ἡ Ὁρ. Proveraticare, ῥ. ἐν. καταχρῶμαι, παρανομῶς, κοροίζωμαι ἐπὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν.
Proveraticatore, οὐσ. ἀρ. -trice, ἡ

ἢ καταχρῶμενος τὰ ἐμπειρίαι μί-
να, καταχρῶσθαι, παραβάτης.
Prevaricazione, οὐσ. ὁ. κατά-
χρησις δόμοισιν ὑπέρτερον πα-
ραβάσις τοῦ θερμοῦ καθηκόν-
των, ὑπερέβρισις, νεορισμός.
Previdenza, οὐσ. ὁ. προορατι-
κόν, πρόβλεψις, πρόνοια.
Prevedore, ῥ. ἔν. προβλέπων,
προνοῦ.
Prevedimento, οὐσ. ἄρ. πρό-
νοιας τὸ προσεκτικόν.
Prevenimento, οὐσ. ἄρ. τὰυτὸ
τῷ Prevenzione.
Prevenire, ῥ. ἔν. προλαμβάνω,
προκατακῶ. || Προειδοποιῶ, προ-
αγγίζω.
Prevenzionista, ἐπίρ. προ-
λαπτικῶς προνοητικῶς.
Prevenzione, οὐσ. ὁ. προκατά-
ληψις, προκατάγνωσις, πρόληψις.
Preventivismo, οὐσ. ἄρ. ἀνα-
τροπῆ, ἀνατροπή.
Preventivo, ῥ. ἔν. μετὰ τὴν ἀπο-
καταστάσιν τοῦ κακοῦ, ἀνατροπῶν,
ἀνακαταστάσιν, διαστροφή.
Previdenza, οὐσ. ὁ. Ὁρ. Pro-
videnza.
Pravia, ἐπ. προνοητικῶς.
Provisiona, οὐσ. ὁ. ἢ τοῦ μί-
λονταις προβλεψίς, προορατικόν.
Pravica, οὐσ. ἔπ. πρόστιτος.
Previdore, οὐσ. ἄρ. ἐπιτάτης,
προστατής.
Previdenza, ἐπίρ. πολὺ γελῶν,
πολυεὶρας. || Ἐπιτεταθευμένως.
Previdenza, οὐσ. ὁ. τὸ πολὺτε-
λεῖν. ἢ πολὺτέμω. || Τὸ ἐπιτετη-

δαυμένον τοῦ λόγου ἢ τῆς συμπε-
ριφορᾶς, τὸ ἐπιπλάστον, τὸ κακό-
ζῆλον.
Prezioso, οὐσ. ἔπ. πολυτελής,
πολύτιμος, τελεφεύς, ἢ ἀφελιμώ-
τατος, σπουδαῖος. || Ἐπιτακθευ-
μένος, κληδόνιος, ἐπιπλάστος. ||
Διηρηθωμένος.
Prezioso, ἐπ. διγ. ἀξιότιμος.
Prezzare, ῥ. ἔν. ἐκτιμῶ δια-
τιμῶ. || Ἀποτίνα, κ. πληροῦσι ||
Τιμῶ, περὶ πολλῶν ποιούμεται.
Prezzatore, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. Ar-
prezzatore.
Prezzuolo, οὐσ. ἄρ. Ὁ. Pro-
tezionista.
Prezzo, οὐσ. ἄρ. ἀξία, τιμὴ,
τίμημα. || Ἀρεθῶ, μισθός, βρα-
βείον. || Διηρηθῶς.
Prezzuolo, ἔν. μισθῶ, ἰσοκλήσις.
Prig, ἐπίρ. προτερον τὰυτὸ τῷ
Prima.
Prigismo, οὐσ. ἄρ. συνήχη
καὶ ἀληθινὴ ἀνθρώποις τοῦ ἀνθρώ-
που μωρίου, πριαπιμῶς, ἐπιπλο-
θεῖς ἀπὸ τοῦ Πριάπου.
Prighe, οὐσ. ὁ. καὶ
Prighe, οὐσ. ἄρ. διηγεῖς εἰς τὸν
Θεόν, προσευχῶν, ἱκεσίαι. || Ἀιτησίαι,
παράκλησις.
Prigionato, ῥ. ἔν. φυλακίζω,
καθειρῶ.
Prigionato, οὐσ. ὁ. δεσμωτήριον,
φυλακὴ, ἐπικράτῃ. || Κατ' ἐκτ. τόπος
οικαταινός, Ὀλιγοπῶς καὶ γενόχρω.
|| Φυλακίσις || —, οὐσ. ἄρ. δεσμός.
Prigionia, οὐσ. ὁ. φυλακίσις,
καθειρήσις.

Prigioniero καὶ τῶ, οὐσ. ἄρ.
φυλακισμένος, δεσμωτής. || Ἀλγ-
μῶσις. || Δεσμωτῆς.
Primo, οὐσ. ὁ. Ἑλλ. ἢ πρῶτον
ἄρ. || Δικαίωμα ἀσφαλείας, ἢ
σφιλιτῶν. || Βραβείον, βιομηχα-
νεία, ἐπίδοσις, ἐπαθλον. || —, ἰ.
πῆ, καὶ πρῶτ. πρῶτερον κα-
τ' ἄρχης, πρῶτον.
Principale, ἐπίρ. πρῶτ. ἢ ἑως
ἢ ἑως.
Principato, ἐπίρ. πρῶτερον ἐν
ῥῶσι, κυρίως ἐξ ἀρχῆς.
Principamento, ἐπίρ. κατ' ἰ-
σότητα ἐξαρτίας.
Principato, οὐσ. ἄρ. καὶ οὐσ.
πρῶτος.
Principato, οὐσ. ἄρ. καὶ
Principato, οὐσ. ἄρ. ὁ πρῶτος
ἄρχης, ἐπαρχία, κελ. πρῶτος,
πρῶτων.
Principamento, ἐπίρ. ἐνω-
σὶς πρῶτ.
Principato, ἰσ. ἔπ. πρῶτος,
πρῶτος. || Ἀνώτερος. || —, ἐπίρ.
πρῶτος.
Principato, οὐσ. ἄρ. πρῶτερον,
πρῶτος.
Principato, οὐσ. ὁ. ἄρ. κ. ἄ-
νεξι. || Ματαρ. ἀμὴ τῆς ἄλι-
κείας, κείνης.
Principato, οὐσ. ὁ. τὰ πρῶτα.
|| Το ἀξίωμα, ἢ δικαιοδοσία, ἢ
ἔξου, ἢ οἶκος τοῦ ἐξάρχου ἢ τοῦ
πρῶτου δογματιστοῦ.
Principato, ἔπ. διγ. ὁ τῆς πρῶ-
τίας. || —, οὐσ. ὁ. ἐκκλησία μα-
τῆρσις.

Primegiare, ῥ. οὐδ. πρωτίως.
Primerio, οὐσ. ἄρ. πρῶτικῶ-
ς, ἢ ἐστὶν ὑδατῶς, πρωταρχ-
τικῶς τοῦ γαροῦ, πρωτοφύλατος.
Primerio, οὐσ. ὁ. ὄνομα χερσὶ
παιγίλου.
Primerio, ἐπίρ. πρῶτον.
Primerio, οὐσ. ἄρ. ὁ πρῶτος, προ-
νοητικῶς, πρῶτος, προλαβόν.
Primerio, ἰσ. ἔπ. οὐτερε-
νῶς, πρωτογενῶς ἀρχίγους.
Primerio, ἐπίρ. πρῶτος, πρῶ-
τερος, κ. πρῶτος.
Primerio, οὐσ. ἄρ. ὁ πρῶ-
τος ἐκαστοῦ τῶν παρὰ τοῖς
ἄλλοις, καμῶν.
Primerio, οὐσ. ἄρ. ὁ πρῶ-
τος.
Primerio, ἐπίρ. πρῶτον
κατ' ἀρχῆς.
Primerio, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. Prini-
genio.
Primerio, οὐσ. ὁ. ὁ πρῶτος κερ-
πὸς αἱ ἀπαρχαί, πρωτίτως ἢ αἱ
πρῶτων γῆς, πρῶτων, κελ. ||
Ματαρ. τὰ πρῶτα ἔργα τοῦ νοῦ,
τῆς εὐφροσύνης. || Αἱ πρῶται ἐργαί,
οὐδαμῶς πρῶτως, τὰ πρῶ-
τάτα.
Primo, οὐσ. ἄρ. πρῶτος. || Ἄρ-
χῆς, οὐσ. ἄρ. πρῶτος, ἢ πρῶ-
τος.
Primo, οὐσ. ἄρ. πρῶτος, ἢ πρῶ-
τος, ἢ πρῶτος.
Primo, οὐσ. ἄρ. πρῶτος, ἢ πρῶ-
τος, ἢ πρῶτος.
Primo, οὐσ. ἄρ. πρῶτος, ἢ πρῶ-
τος, ἢ πρῶτος.
Primo, οὐσ. ἄρ. πρῶτος, ἢ πρῶ-
τος, ἢ πρῶτος.
Primo, οὐσ. ἄρ. πρῶτος, ἢ πρῶ-
τος, ἢ πρῶτος.

Primordiale, ἔπ. διγ. πρώτος ὡς πρὸς τὴν τάξιν, ἀρχαιότερος, προκαταρκτικός.
 Princeps, ὡς. ἀρ. συνών. τῷ Principis.
 Principale, ἔπ. διγ. πρώτιστος, κυριώτατος, μέγιστος, κράτιστος. || Μουα. πρωταγωνιστῶν ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων ἐκχουόντων τὸ μαλφιδικὸν μέλος συμφωνίας. || —, ὡς. ἀρ. ἱπικανός, προύχων, προσετώς. || Τὸ μέγιστον, τὸ κύριον, τὸ πρώτιστον.
 Principalmanto, ἔπ. ῥ. κυρίως, κυρίως, πρὸ πάντων.
 Principato, ῥ. οὐδ. ἡγεμονεῖω, ἄρχω.
 Principe, ὡς. ἀρ. τὸ ἀξίωμα ἡγεμόνος, ἡγεμονία. || Ὑπεροχὴ, πρῶτος.
 Principeira, ὡς. ἀρ. ἡγεμῶν, ἡγετῆς, βασιλεὺς, βασιλεύσας. || Ἄρχων, ἰδιοκτῆτης ἰκταταμένης γῆς. || Μεταφ. πρῶτος, ὁ κράτιστος τῶν λοιπῶν, κορυφαίος.
 Principesco, ὡς. ἔπ. ἡγεμονικὸς, βασιλικός.
 Principeira, ὡς. ὁ. γυνὴ ἢ θυγάτηρ ἡγεμόνος, ἡγεμονίς.
 Principimento, ὡς. ἀρ. ἀρχή, ἔναξίς.
 Principingto, ἔπ. διγ. ἀρχάμιος.
 Principiare, ῥ. ἔν. ἀρχεῖμαι.
 Principiatore, ὡς. ἀρ. θεμελιωτής πρῶτος.
 Principio, ὡς. ἀρ. πρῶτη αἰτία ἢ ἀρχὴ προκειμένου περὶ τοῦ

θεοῦ. || Φυσ. μέρος οὐσατοῦ, || Χημ. στοιχείον. || Αἰτία, ὁ ναις φυσικὴ ἢ κινῶσα τὰ ὀβ- ματα. || Ἀρχή, γένεσις. || Ἐλατ- ριον ἐπὶ ἄδικῆς ἀνομιᾶς. || Ἄξι- μα, γνώμη. || Παραίνεσις. || —, πλ. αἱ πρῶτοι κανόνες. || —, καταρκτικά μαθήματα τέχνης ἰ- πιστήμης, κτλ. στοιχεῖα, ἀρχαί.
 Principetto, ὡς. ἀρ. (ὁμοκ.) ἡ- γεμονικός.
 Priolato, ὡς. ἀρ. μονή, κοιτί- βιον.
 Priore, ὡς. ἀρ. ἡγούμενος, κει- νοβίαρχος.
 Prioria, ὡς. ὁ. μονή, κοιτί- βιον.
 Priorità, ὡς. ὁ. τὴ πρῶτον αἶναι, προτίρησις, προύχουσι, προ- ὑπαρχή.
 Priscamento, ἑπίρ. τὸ πάλαι.
 Prisco, ὡς. ἔπ. παλαιός.
 Prisma, ὡς. ἀρ. Γαμα. πρίσμα.
 Prismatico, ὡς. ἔπ. Γεωμ. πρι- σματικός.
 Pristinamento, ἑπίρ. πρῶτον.
 Pristino, ὡς. ἔπ. πρῶτος.
 Privacione καὶ manto, ὡς. ἀρ. Ὁρ. Privazione.
 Privare, ῥ. ἔν. στερεῶ, ἀποστερεῶ. || —, ῥ. ἀντ. στερεομαί.
 Privata, ὡς. ὁ. ἔχεται, ὀδῶτον.
 Privatamento, ἑπίρ. κατ' ἴδιον.
 Privatamento, ἑπίρ. ἀποστερ- τικῶς.
 Privativo, ὡς. ἀρ. ἀποστερτικός.
 Privata, ὡς. ἀρ. ἀπῆκατος, ἀνεγκάλου. || —, τ. α. ἔπ. ἰδιαιτώ-

ον (ἰδιότης. || Ἰδιος, ἰδιαιτέρος ἔπ) προγμένων. || Κεκορημένος, ἀπό- κρητος.
 Privatore, ὡς. ἀρ. —, τρία, ὡς. ὁ. ἰσχυρῶν ἀφαιρῶν.
 Privatissimo, ὡς. ὁ. ἀποχρῆσι- μῶς, ἀποστερητός.
 Privignito, ὡς. ἀρ. προγονός.
 Privilegiato, ῥ. ἔν. προνόμιον χρησθῶ τινι.
 Privilegiato, ἑπ. ἔπ. προνομι- αῖος, προνομιούχος.
 Privilegio, ὡς. ἀρ. δικαίωμα ἡμερικῶν, προνόμιον, προνομία. || Ἰσταφ. ἄφρον, χάρις φυσικὴ τοῦ ἀφροντος ἢ τοῦ νόεος.
 Privò, ὡς. ἔπ. στερωμένος τινος ἢ ἀπαιτίας τι. || Ἀμύτητος, ὁ μορῶς.
 Privare, ῥ. ἔν. ἐξέω, διαστῆω.
 Privato, ἑπ. δι. δι. στυγιμένος, στυγῶς.
 Pro, ὡς. ἀρ. ὠφέλιμα, πλεον- μέτα. || In — e in contro; ὑπὲρ καὶ κατὰ. || Dar il buon —, συγ- χρίσω τινά. || —, ἔπ. ἀνδρείος, ἰσο- μάτης.
 Proava, ὡς. ὁ. προμάμμη.
 Proavo, ὡς. ἀρ. κρέκαππος.
 Probabile, ἑπ. διγ. πιθανός, εὐ- λογος, εὐλογουμένος.
 Probabilissimo, ὡς. ἀρ. Θεολ. τ. τῶν πιθανοτάτων θείων.
 Probabilità, ἑπ. διγ. πιθανότης, τὴ εὐλογον. || Μαθ. ὑπολογισμὸς τῶν πιθανοτήτων.
 Probabilmente, ἑπίρ. πιθανός, κατὰ τὸ φαινόμενον, ὡς τὸ εἶδος.

Probatio, ὡς. ἔπ. ἀποδεικτικός.
 Probatione, ὡς. ὁ. δοκιμασία μοναχοῦ πρὸ τῆς εἰς τὸ τάγμα κατατάξεως.
 Probita, ὡς. ὁ. εὐθὺς τῆς ψυχῆς, τιμιότης, χρηστότης, κα- λοκαγαθία.
 Problema, ὡς. ἀρ. (λέξ. ἑλ- λην.) πρόβλημα. || Μεταφ. τὸ δυ- σκατὰ ληπτον, τὸ αἰνιγματώδες.
 Problematicamente, ἑπίρ. προ- βληματικῶς, ἀμυλιγῶς.
 Problematico, ὡς. ἀρ. προβλη- ματικός, ἀμφεβός, ἀμυλιθῆ- ντες.
 Probo, ἑπ. ἑπ. ἀγαθός, εὐθὺς χρηστός, καλοκάγαθος.
 Proboseido, ὡς. ὁ. (λέξ. ἑλ- λην.) προβοσικός.
 Procecevalo, ἑπ. διγ. Ὁρ. Pro- ceccianto.
 Proceccamento, ὡς. ἀρ. πα- ρασκευὴ, παρεσμός.
 Proceccante, ἑπ. διγ. φιλορ- γῶς, φιλόπικρος.
 Proceccatore, ῥ. ἔν. καρίστημι προμηθεῖω. || —, ῥ. αὐθ. σπουδῆ- ζῶ, προσπαθῶ. || —, ῥ. ἀντ. περιζῶμαι, παραθεύωμαι.
 Proceccatore, ὡς. ἀρ. —, τρία ὡς. ὁ. ποριστής, πρόμηθευτής.
 Proceccato, ὡς. ἀρ. γρομίμα- τοφόρος.
 Procecca, ὡς. ἀρ. ποριστής, προμήθεια. || Ἄπικτος, κέρδος.
 Procece, ἑπ. διγ. αὐθάδης, προ- μίτης, θρασύς.
 Procecolò, ὡς. ὁ. θρασύτης.

Procedito, οὐσ. ἀρ. προεμίον, ἀρχή.
 Procurare, οὐσ. θ. τὸ ἐπιτροπεύον ἔγγραφον, ἐπιτροπή.
 Procuragionis, οὐσ. θ. ἐπιτροπεία.
 Procurator, ῥ. ἐν. ζητῶ, πορίζω, προμηθεύω. || Προσπαθεῖν προσεγγεῖν ἐπιμελεῖσθαι, φρονεῖν. || Ἐπιτροπεύω. || — εἰ, ῥ. ἀντ. προμηθεύωμαι, εὐρίσκω.
 Procurator, οὐσ. ἀρ. — trico, οὐσ. θ. ὁ καὶ ἡ ἐπιτροπος.
 Procurazione, οὐσ. θ. ἐπιμέλεια, φρονεῖς. || Ἐπιτροπή, τὸ ἐπιτροπεύον καθήκον.
 Procuratoria, οὐσ. θ. Ὁρ. Procuragione.
 Proculentis, ἐπ. διγ. ὁ προερχόμενος, ἐξαγόμενος.
 Proculare, ῥ. οὐδ. προέρχεται, ἐξαγαλά, φύσκει. || Κινῶς ἀποβαίνω, ἐπιτυχάνω, προχωρῶ. || Ἐξαικολοῦθῶ πρῶτον τε. || Θεορ. ἐκ περιούρου. || Νομ. προβαίνω εἰς τὴν διακρίσιν. || — οὐσ. ἀρ. διαγωγή.
 Proculamento, οὐσ. ἀρ. προελάσκει. || Διαγωγή. || Θεολ. ἐκπέσειται.
 Procolla, οὐσ. θ. καταιγίς, θύελλα, τρικυμία. || Ταραχή, θόρυθος.
 Procollato, σα, ἐπ. θυελλώδης.
 Procollito, οὐσ. θ. μακρότης.
 Procolluto, οὐσ. ἀρ. ἡ ἐνάγων.
 Procolluto, ῥ. ἐν. Νομ. ἐνάγων.
 Procollamento, ἐπὶ ῥ. ἐν. πολεμῶ, ἐν λιτανείῃ.

Processionato, ῥ. οὐδ. λιτανεύειν ἐτελεύ, λιτανιώω.
 Processione, οὐσ. θ. λιτανεία, πομπή.
 Processivo, να, ἐπ. προδευτικός.
 Processo, οὐσ. ἀρ. δίκη, κρίσις, ἀγωγή. || Πρόδος, συνέλις. || Διαγωγή.
 Processura, οὐσ. θ. διαδικασία.
 Procidenza, οὐσ. θ. Χειρουργία, πρόπτωση.
 Prociuto, οὐσ. ἀρ. περιβαλεῖ, περιτείχισμα. || Ἢ εἰς μάχην ἐντεταχίς.
 Proclama, οὐσ. ἀρ. προκήρυξις, διακήρυξις.
 Proclamato, ῥ. ἐν. προκηρύττω, διακηρύττω.
 Proclamativo, να, ἐπ. προκηρυκτικός.
 Proclamatore, οὐσ. ἀρ. προκηρῶ.
 Proclamazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Proclama.
 Proclive, οὐσ. ἀρ. κατήφορος, κατωφέρεια. || — ἐπ. διγ. ἐπιβριθής, ὑποκειμένος εἰς τι.
 Proclività, οὐσ. θ. κατωφέρεια. || Μισθφ. τάσις, βροχή.
 Proco, οὐσ. ἀρ. ἐραστής, μνηστήρ.
 Proconsolato, οὐσ. ἀρ. ἀνθυπατεία.
 Proconsolo, οὐσ. ἀρ. ἀνθύπατος.
 Procrastinare, ῥ. ἐν. ἀνεύλλω, περίλλω,

Procrastinazione, οὐσ. θ. ἀνεύλλη, βραδύτης.
 Procramento, οὐσ. ἀρ. γίννησις Ὁρ. Procrabazione.
 Procreare, ῥ. ἐν. γεννῶ.
 Procreatore, οὐσ. ἀρ. — trico, οὐσ. ἡ γεννητήρ.
 Procrezione, οὐσ. θ. γίννησις.
 Procurare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Procurare.
 Proda, οὐσ. θ. ὄχθη, ἀκτὴ, πύρα.
 Proda, οὐσ. ἀρ. ὠφέλεια, κέρδις. || — ἐπ. διγ. ῥωμαίος, ἐνδύεις.
 Prodamato, ἐπὶ ῥ. γενναίος, ἐσχυρῶς.
 Prodamza, οὐσ. θ. ἀνδρεία, εὐδία, ἰσχύς.
 Prodigalith, οὐσ. θ. σπατάλη, ἐπιπορῶ ἀφρονία, δαψιλία.
 Prodigalitate, ῥ. ἐν. σπατάλη, κατασπατάλη δαψιλία.
 Prodigalismo καὶ — gamento, ἐπὶ ἀούτως ἀφαιδῶς.
 Prodigio, οὐσ. ἀρ. τίρας, θαύμα.
 Prodigiosamente, ἐπὶ ῥ. τεραστίως.
 Prodigiosith, οὐσ. θ. τὸ τεραστίον.
 Prodigioso, σα, ἐπ. τεράστιος, ἀπίος.
 Prodigio, σα, ἐπ. ἀσιωτός.
 Proditore, οὐσ. ἀρ. προδότης.
 Proditricamente, ἐπὶ ῥ. διαπροδοτίας.
 Proditorio, ια, ἐπ. προδοτικός.
 Proditore, οὐσ. θ. προδοσία, ἐπιδοσία.

Prodotto, οὐσ. ἀρ. πρόσδος, προϊόν, εισόδημα, παραγωγή. || Ἄριθμ. τὸ γινόμενον ποσῶν πολλαπλασιασθέντων. || Χημ. τὸ παραγόμενον ἀποτέλεσμα. || Χειροτέχνημα.
 Prodotto, οὐσ. ἀρ. (Μετ. Ἐλ. 2ον.) ἰατρ. σημεῖον προεγγέλλον νόσον, ποδίζομα.
 Producente, ἐπ. διγ. ὁ παράγων, γεννῶν.
 Producere, ῥ. ἐν. Ὁρ. Produtra.
 Producibile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδοκτικὸς παραγωγῆς, παραγωγίμος, γόνιμος.
 Producimento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Produzione.
 Producitore, οὐσ. ἀρ. — trico, οὐσ. θ. ὁ παράγων, παραγωγὸς, γεννητήρ.
 Produomo, οὐσ. ἀρ. ἀνὴρ ἀνδρῆς.
 Produtra, ῥ. ἐν. παράγω φέρω, φέω, ἐκφύω. || Γεννῶ, τίκτω. || Ἰατρικῶς, ἐπιφέρω. Κυβουσιολογίῳ, προσάγω, παρίστημι. || Παρακαταίνω, ἐπιτείνω.
 Produthilo, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδοκτικὸς ἐπιτάσσεως.
 Produthivo, να, ἐπ. παραγωγίως, παραγωγικός.
 Produthore, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Producitore.
 Produzione, οὐσ. θ. παραγωγή, γέννησις, γίννησις πᾶν προϊόν φυσικῶν ἢ βιομηχανικῶν, εἰ καρποῖ, τὰ τεχνικὰ ἔργα. || Νομ. παρακαταστάσις, παρακαταστάσις. || Ἐπιτάσις.

Proemiale, ἐπιθ. διγ. προεπισ-
τηρικὸς, προεμιακός.

Proemialmente, ἐπιθ. διά προ-
εμίας.

Proemiare, ῥ. οὐδ. προεμιά-
ζομαι.

Proemielle, εὐθ. ἀρ. (ὀπακ.)
μικρὸν προεμίας.

Proemio, οὐσ. ἀρ. πρόλογος,
προεμίων.

Proemmente, ἐπιθ. ἀσθεῖς,
ἀνοσίγαστος, βεβήλωτος.

Profanare, ῥ. ἰν. ἀσθεῖς εἰς
τὰ ἅγια, βεβήλω τὰ ἱερά. || Κα-
τ' ἐκτ. μιάνω, μολύνω, κελκῶς
χρῶμαι· καταιοχύνω.

Profanatore, εὐθ. ἀρ. —trice,
οὐσ. θ. ὁ βεβήλων, βεβήλωτος.

Profanazione, οὐσ. θ. ἡ πρά-
ξις τοῦ μολύνειν, μιάνειν τὰ ἅ-
για, μολυσμός, μισαμός, μίαν-
σις βεβήλωσις.

Profanità, οὐσ. θ. τὸ βεβήλων.

Profano, οὐσ. ἐπιθ. ὁ εἰς τὰ ἅ-
για ἀσθεῖς, βεβήλωτος, ἀνοσίγασ-
τός. || Autore —, συγγραφεὺς
ἡτερόθρονος, ἰδιωκὴς, κοσμικός.

Profanda, οὐσ. θ. ὄρ. Profanta.

Profondare, ῥ. ἰν. δίδω· τὴν
ὄρεσμένην μερίδα τρωφῆς ζωῶν.

Profondare, ῥ. ἰν. ὄρ. Prof-
ondare.

Profassa, οὐσ. θ. ἡ ὀρεσθεύ-
σα μοναχί.

Profassata, ῥ. ἰν. ἀμολογῶ ὀρη-
σθεύω, ἀκολουθῶ, || Δοκῶ, ἐπαγγέλλομαι, ἐπιτηδεύω.
|| Διδάσκω. || Ἐπιδιδάσκω, διδάσκω,

ἀπονέμω. || — ῥ. οὐδ. καλ.—σι, ῥ.
ἀντ. τούτουσιν.

Professatamente, ἐπιθ. δημο-
σίως.

Professione, οὐσ. θ. ἐπάγγελ-
μος, ἐπιτηδεύμα, τέχνη, ἱσιότης.

|| Βικλ. ἀμολογία, ὀρεσθεύσις ἢ
πίσσιμος, ἔρκος.

Professo, εὐθ. ἀρ. μοναχί ἐρ-
κισθεῖς. || Κάτοχος, ἰσχυρατὴς τι-
μῆς.

Professore, εὐθ. ἀρ. καθηγε-
τὴς, διδάσκαλος. || Ἐξοχὸς τιμῆς
ἢ ἱσιότητων. || Ὁ προεμίων
τι δημοσίως.

Profeta, εὐθ. ἀρ. (ἀλλ. ἔλλ.)
προφήτης.

Profetare, ἐπιθ. διγ. προφητεῖ-
ται, διδάσκει.

Profetare, ἐπιθ. διγ. προφητεῖ-
ται, διδάσκει.

Profetessa, οὐσ. θ. ἡ προφητι-
τικῶς.

Profeticamente, ἐπιθ. προφη-
τικῶς.

Profetico, οὐσ. ἐπιθ. προφητικῶς.

Profetizio, ἰα, ἐπιθ. ὁ ἐκ πα-
τρὸς προσεχόμενος.

Profetiggare, ῥ. ἰν. ὄρ. Profetare.

Profegio, οὐσ. θ. προφητεία,
ἐπιτηδεύμα. || Προφῆρ.

Proferenza, οὐσ. θ. προφῆρ,
ἐπιτηδεύμα. || Προφῆρ.

Professero κατ' ἑρῶ, ῥ. ἰν. προ-
φῆρ, ἐπιτηδεύμα, ἐπαγγέλλω.

Professimento, οὐσ. ἀρ. προ-
φῆρ.

Proffertore, οὐσ. ἀρ. ὁ προ-
φῆρων ἢ προσφῆρων.

Profferta, οὐσ. θ. προσφῆρ, ἐ-
πιτηδεύμα.

Proffillare, ῥ. ἰν. Ζωγρ. εἰκονί-
ζω πρόσωπον κατὰ κρόταρον, πα-
ρίστημι ἢ κατατομή, τίθημι πλα-
γίως τὸ πρόσωπον, τὴν κεφαλὴν
ἐν ζωγραφίματι.

Proffillo, οὐσ. ἀρ. ἡ κατὰ κρό-
ταρον ἔπις ἢ παράστσις προώ-
που, ἢ πράγματος, κατατομή.

Proffio, ἐπιθ. διγ. ὁ προκλ-
πτῶν, ἐπιδιδῶν.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Proffio, ἰα, ἐπιθ. ἐπικροῦν, ἐπι-
κροῦμαι.

Profondamento, ἐπιθ. βαθύτης
|| Ἄλαν, πολλὸν.

Profondamento, οὐσ. ἀρ. χέ-
σμα. || Καταβυθισμός.

Profondare, ῥ. οὐδ. εἰσχωρῶ,
ἐμβαθύνω || Καταβύθω εἰς τὸ ὕ-
δωρ, καταβυθίζομαι. || —, ῥ. ἰν.
καταβυθίζω, καταβύθω.

Profondamente, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

Profondamento, ἐπιθ. ὄρ.

ἀρωμάτων, μυρωθήκη. || Καλλωπιστική.

Profumo, οὐσ. ἀρ. πᾶσα ὑσταία ἀποπνέουσα εὐωχίας, ἴδιως δὲ αἰτηχηκὶ μωρόνηοι σκευασίας, ἀσπρᾶι, μυρωδία, ἀρώμασα, θυμιάματα, μύρα κτλ. || Κέντησμα πρὸς ἐκ καθαρισμὸν μολύματος. || Ἐξομαρ. κολλακία.

Profumoso, σα, ἐπ. εὐώδης, μυρρινουε, ἀρωματωδὸς.

Profumato, ἐπίρ. ἀπειδῶς, δαφιδῶς, ἀφθόνως, πλῆρες χειρὶ.

Profusione, οὐσ. θ. ἀπειδία, ἀφίλεια ἀμρα ἐλαυθερτείας. || Σπᾶθήσις, ἀουσία, σκατάλη.

Profuso, σα, ἐπ. ἀπειδῶς, ἀφθονος. || Σπᾶτάλορ, ἀουτος.

Progenia καὶ -e, οὐσ. θ. γένος, καταγωγὴ, γένεα.

Progenitore, οὐσ. ἀρ. προγενήτιαρ, πρίγονορ.

Progenitura, οὐσ. θ. προμήτιαρ, προγεννήτιαρ.

Progenitor, ἐίν. ποιᾶ ἀχιδιαν, ἀχιδισίω, προμήτιαι.

Progetto, οὐσ. ἀρ. σχέδιον, ἐπιχειρήμα. || Πρώτη ἰδέα, πρῶτογραφου πρᾶξεωρ, ἐγγράφου ὑπερὶ ποιαι.

Programma, οὐδ. ἀρ. πρόγραμμα.

Progredire, β. οὐδ. καὶ -bi, β. ἀντ. προχωρῶ, προεδαίω.

Progressione, οὐσ. θ. ἢ εἰς τὰ πρῶτα κίνησιρ, πρῶτασιρ, προελαυσιρ. || Μεθην. πρῶτερ.

Progressivamente, ἐπίρ. πρῶτο ἀφθῶν, ἐκ προαγωγῶρ.

Progressivo, να, ἱπ. ἐπιδύμερ, προεδαυτικῶρ.

Progressivo, οὐσ. ἀρ. ἀξίωσιρ εἰς διπλοτε καλοῦ ἢ κακοῦ προχερῶσιρ, πρῶτερ ἐπιδύσιρ.

Proibire, β. ἐν ἀπαγορεύσει, τεδῆξω.

Proibitivo, να, ἐπ. ἀπαγορευτικῶρ, κωλυτικῶρ, ἐπιτικῶρ.

Proibitore, οὐσ. ἀρ. ἀπαγορευτῶρ.

Proibizione, οὐσ. θ. ἢ εἰς τι μου ἀπαγορεύσιρ.

Projectile, ἐπ. διγ. ἐκασπυδοτικῶρ. || —, οὐσ. ἀρ. ἑκαρπ. πρὸ τοῦ βεπτικῶν ἐκ τῆρ σφαιρῶρ ἢ δὲ ἐλαυτηρῶρ, οἶον βεμβαυτιαρ, βεμβιδερ κτλ.

Projella, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐκασπυδοκῶν οἶμου, βλῆμα. || Τιαρ, πρῶτοδῶ, τὸ τεξίχον, ἀλλῶρ τι καὶ πρῶτιαρ.

Proliare, οὐσ. ἀρ. ἐκιδεῖν.

Prolatizio, οὐσ. θ. προερί γένεα, γένεα.

Prolo, οὐσ. θ. γόνος, ἔργου.

Prolico, να, ἐπ. γουμοποιῶρ, πολυγυνορ.

Prolassamento, ἐπίρ. ουνοειγῶρ, ἐκτεταμένωρ.

Prolistia, οὐσ. θ. μακροειγῶρ, μακροειγῶρ.

Prolioso, να, ἐπ. ουνοειγῶρ, ἐκτανήρ.

Prologare καὶ -leggire, β. οὐδ. (ἐκ τοῦ ἑλλην) προειγίζμαρ.

Prologhetto, οὐσ. ἀρ. (ὑπερ)μ. πρὸρ πρόλογορ.

Prologo, οὐσ. ἀρ. (ἀξί. ἑλλην) πρόλογορ.

Prolungazione, οὐσ. θ. καὶ Prolungamento, οὐσ. ἀρ. παρατεταῖ ἀναδολῶ.

Prolungare, β. ἐν. παρατείνω, ἐκτελλῶ. || —, β. οὐδ. βραδύνω, χρονοτείνω. || —αι, β. ἀντ. ταῦτο σμαρ.

Prolungamento, ἐπίρ. μακροειγῶρ.

Prolungativo, να, ἐπ. ἀναδολῶ.

Prolungatore, οὐσ. ἀρ. -trice, οὐσ. θ. ἢ παρατείνωτ.

Prolungazione, οὐσ. θ. παρατεταῖ, ἀναδολῶ.

Profusione, οὐσ. θ. πρῶτογορ, κρογυμοποιῶρ.

Profiato, β. ἐν. προκρυπτεαρ, κρογυμο. δηλῶ.

Profiato, οὐσ. θ. ὑπόσχεσιρ, ἐγγῶσιρ.

Profiato, οὐσ. θ. ἐπαγγελίω ὑπόσχεσιρ.

Profiatore, β. ἐν. ὑπόσχομαι, ἀξίωσιρ. || Προηγῆλλω, προμηρῶρ, προμηρῶρ. || Ἐπιιδασαριγῶρ. || Προμηρτεῖω, ἀρῶθεῖν. || Ἐγγῶσιρ.

Profiatore, οὐσ. ἀρ. δ πολλὰ ἐπαγγελλόμενοι, πολλὰ ὑποσῶμενοι, καὶ μηδὲν ἐπιτελῶν.

Profiato, ἱπ. διγ. δ ἐξέχων, κρογυνο, ὑπερκειμένωρ.

Profiato, οὐσ. θ. ἐξογ. πανηιρ, κρογυματορ, ὑπερκεχῶρ. || Γῆλογορ, ἀξίωσιρ, ἀξίωσιρ, ὑψωμαρ.

Promissione, οὐσ. θ. ὑπόσχεσιρ. || Ἄφεσιρ.

Promissorio, να, ἐπ. ὑποσχετικῶρ.

Promontorio, οὐσ. ἀρ. ἀκρωτήριον.

Promosso, να, ἱπ. προεξελθειρ, προχθεῖρ.

Promotore, οὐσ. ἀρ. πρῶτατιρ, ἐλογητικῶρ.

Promotante, ἱπ. διγ. δ οὐδῶν, δ ἰδῶν ἐκν κίνησιρ εἰς τι.

Promotore, β. ἐν. πρῶτογορ, πρῶτοδῶξω, ἀνυψῶ. || Ἐϋνωῖ, προσητεῖω. || Προτρίτωρ.

Promovimento, οὐσ. ἀρ. καὶ Promozione, οὐσ. θ. προαγωγῶρ, πρῶτοθεωρῶρ. || Προτροπῶρ.

Promovitore, οὐσ. ἀρ. -trice, οὐσ. θ. Ὀρ. Promotore

Promulgare, β. ἐν. δημοσιεῖω, προτεῖναι ὑδῶν.

Promulgatore, οὐσ. ἀρ. -trice, οὐδ. δημοσιεῖων, κρογυτοιν.

Promulgazione, οὐσ. θ. δημοσιεῖσιρ, πρῶτοσιρ ὑπερὶ ἀνακροῦτερ.

Promuovere, β. ἐν. Ὀρ. Promovete, οὐσ. θ.

Promutata, οὐσ. θ. ἀνταλλαγῶρ.

Promutata, β. ἐν. ἀνταλλάξωρ.

Promutazione, οὐσ. θ. Ὀρ. Promutata.

Promutato, οὐσ. ἀρ. υἰδῶρ τοῦ ἀνεψιῶρ, ἐξ ἀδελφιδεῶρ.

Promutato, οὐσ. ἀρ. μικρῶρ ἐκ νεψιῶρ, ἀνεψιδιῶρ. || —, οὐσ. ἀρ. πλ. διαδῶχορ, ἀπέγονοι.

Prono, να, ἱπ. ἐπιβρῶτηρ, ἐπιβρῶτῶρ.

βεπής, ίπικλινής. || Μεταφ. έκδοτος
 αἰς τι.
 Pronomo, οὐσ. ἀρ. ἀνωσυμία.
 Pronominatio, τα, ἐκ. ὀνομαστές,
 περιώνυμοι.
 Pronosticamento, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Prouosticanza, οὐσ. θ. διάγνω-
 σεις, πρόγνωσις, προγνωστικόν.
 Pronosticare, β. εν. προγνώσκειν.
 Pronosticator, οὐσ. ἀρ. -ίτης, θ.
 ὁ προγνώσκων, προγνώστης.
 Prouosticazione, οὐσ. θ. καὶ
 Pronostico, οὐσ. ἀρ. διάγνωσις,
 πρόγνωσις, προγνωστικόν, πρόβ-
 ῆσις.
 Pronamento, ἐπίρ. ταχίως,
 γοργῶς.
 Pronato, β. εν. παροτρύνω, πα-
 ρακινῶ. || Προτρέπω φερτικῶς, ἐ-
 πιμένως, πρέκειμαι, παρενοχλῶ.
 || — β. οὐδ. ἵναντιῶμαι. || Ἄγω
 νύξομαι προσκαθῶ.
 Prontezza, οὐσ. ἰσοιμότης τα-
 χύτης, γοργότης. || Προθυμία.
 Prouitudine, οὐσ. θ. Ὁρ. τὸ ἀ-
 νατόριον.
 Pronto, τα, ἐκ. ἕτοιμος, τα-
 χύς, γοργός. || Ἄσπικος, ἱπιμελής.
 || — αλλί τα. θυμίδης, οὐθυμικός.
 Prouinciaro, β. εν. Ὁρ. Pro-
 uinciaro.
 Prouincia καὶ — zia οὐσ. θ.
 προφρά.
 Prouinciale, ἐκ. διγ. ὁ εὐ-
 κλόως προφερόμενος, εὐπρόφορος.
 Prouinciaro, β. εν. προφέρω.
 || Ἀνημοσιῶν, κηρύττω, ἀναγο-
 ρεῶν. || Προλιγω.

Prouinciatore, οὐσ. ἀρ. ὁ προ-
 φέρων.
 Prouinciazione, οὐσ. θ. Ὁρ.
 Prouingia.
 Propagabile, ἐκ. διγ. ὁ ἱπι-
 δικτικῆς πολλαπλασιασμοῦ ἢ δια-
 δόσεως, διαδόσιμος.
 Propaganda, οὐσ. θ. ἱερίαι περὶ
 διδάσκειν τοῦ δοτικῶ χριστιανι-
 σμοῦ || ἱεραπόστολοι ἕτεροι.
 Propagare, β. εν. κλύειν, πολ-
 λαπλασιάζω διὰ τῆς γεννήσεως ||
 διαδίδω.
 Propagatore, οὐσ. ἀρ. —ίτης, β.
 ὁ ἐπαυξάνων, διαδιδούς.
 Propagazione, οὐσ. θ. πολλα-
 πλασιασμός διὰ τῆς γεννήσεως.
 Propagginamento, οὐσ. ἀρ. εὐ-
 τευσις ἀμπέλου διὰ μοσχευμάτων,
 καταμόχλευσις.
 Propagginare, β. εν. ἐπιτίνα-
 τὴν ἀμπέλου μοσχεύω, καταβάλλω.
 Propagginazione, οὐσ. θ. Ὁρ.
 Propagginamento.
 Propagguino, οὐσ. θ. κατώρις,
 καταβολὰς κλήματος.
 Propalare, β. εν. διαδελῶ, φα-
 νερόν.
 Propalatore, οὐσ. ἀρ. -ίτης, θ.
 ὁ διαφρηίζων.
 Propalazione, οὐσ. θ. διαφρη-
 σεις, δημοσιεύσεις.
 Propre, πρόθ. παρά, ἕγγυς,
 πλησίον.
 Propendere, β. εν. ῥέπω, ἱ-
 κέρηπω.
 Propensione, οὐσ. ἀρ. ἱσπῆ,
 τάσις, κλίσις,

Propensa, βα, ἐκ. ἱπικλινής,
 ἱσπρήσις, κωρίως καὶ μεταφ.
 Propriamente, ἐπίρ. Ὁρ. Pro-
 priamente.
 Proprietà, οὐσ. θ. ἰδιοκτησία. ||
 ἰδ. ὅτι. ἄνυμις ἰδιοκτήτης πράγ-
 ματος || Συμμετρὸν ὄφρατος.
 Proprietario, οὐσ. ἀρ. ἰδιοκτή-
 τις, ταῦτο τῷ Proprietario.
 Propriare, β. εν. προκτείνω.
 Proprietamento, ἐπίρ. ἕγγυς,
 ἕ. το. πη. ἕν.
 Proprietaria, οὐσ. θ. γαιτείσις,
 ἕγγυτης || Συγγενία.
 Proprieto, να, ἐκ. παρκεύ-
 μεν. || κηδεύτης, συγγενίς.
 Propio, οὐσ. ἀρ. ἰδιοκτησία. ||
 —, α ἐκ' ἴσεως. || — ἐπίρ. Ὁρ. Propri-
 amento.
 Propiziere, β. εν. ἐξιδεῶ
 Propiziatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐξιδε-
 ῶν ἐκ' ἰσότητος.
 Propiziatore ia, ἐκ. πλαστήριος.
 Propizio, τα, ἐκ. ευμενής. || ἱ-
 λυός. || Ὀυκτός.
 Propouero, β. εν. προτείνω.
 Propouimento, οὐσ. ἀρ. πρό-
 θέσις. || Ἀπόφασις.
 Propouitore, οὐσ. ἀρ. ὁ προ-
 τείνων.
 Proposto, β. εν. προτείνω, προ-
 θέλω, προτίθημι. || Προσίζω, ἱ-
 κιδέλωμαι, τάττω. || — si, β. ἀντ.
 προτίθημαι.
 Proporzionabile, ἐκ. διγ. ὁ ἐ-
 πιδικτικῶς ἀναλογίαις, ἀναλογητός.
 Proporzionabilmente, ἐπίρ. συμ-
 μέτρως, ἀναλόγως.

Proporzionale, ἐκ. διγ. ἀνά-
 λογος.
 Proporzionalità, οὐσ. θ. τὸ ἐ-
 γκλόγον, ἀναλογία.
 Proporzionalmente, ἐκ. β. ἀνα-
 λόγως, κατ' ἀναλογίαν.
 Proporzionare, β. εν. φιλῶτα
 τὴν πρῆπουσαν ἀναλογίαν. συμ-
 μετρῶ τὰ πράγματα, ἀμείβω τε
 πρὸς τι. δικταθεῖται τι ἀναλόγως.
 Proporzionato, τα, ἐκ. ἀνάλο-
 γος, σύμμετρος, ὁ κ. ὄρων τινα.
 Proporzionatore, οὐσ. ἀρ. ὁ φυ-
 λῶσων ἀναλογίαν ὁ συμμετρῶν τὰ
 πράγματα, κηλ.
 Proporzionale, οὐσ. θ. ἀναλογία,
 σύμμετρον.
 Proporzionevolezza, ἀναλό-
 γως, ταῦτο τῷ Proporzionalmente.
 Proporzionevolezza, ἐκ. διγ. ἀνά-
 λογος.
 Proposito, οὐσ. ἀρ. λόγος, κα-
 τὰ τὴν συνθήκην, τὸ λέγειν, ἔ-
 πει. || Γνώμη, βουλὴ, κηρυξίς.
 σκοπίς, εἰς, ἀφ' ἑρμῆ || Ἀ — ἐκφρ.
 ἐπίρ. πρῆπουσις (ὡς πρὸς τὸν χρο-
 νόν, ἢ τὴν ἰσότητην) πρ. σκοπούτος.
 || Ἀ —, κατ' ἄλλην εἰσοδογίαν, (ἐν
 χροῖαι ὡς ἐπιφάνημα ἐπὶ πράγ-
 ματος) ἐπερχομένων ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν
 μνήμην) ἰν ταῦτοις μεταξὺ λόγων.
 Propositura, οὐσ. θ. ἐπιτοσίαις.
 Propositore, οὐσ. θ. προτάσις,
 πρόθεσις καὶ αὐτὸ τὸ προτ. θημε-
 ναν ἄμα. || Ἀπόφασις, σκοπίς. ||
 Ἄξιωμα, γνώμη. || Ἄδ. πρόδρα-
 μα, θέρημα, προτάσις συλλογι-
 σμοῦ. || Γραμ. πρόθεσις.

Proposito, εὐσ. θ. λόγος· πρό-
τασις· σκοπός.

Proposito εὐσ. ἀρ. καὶ
Propositia εὐσ. ἡ ἐπιστολή.

Proposito, εὐσ. ἀρ. ἐπιστολή.

|| —, ταυτὲ τῷ Proposito.

Proposito, εὐσ. ἀρ. περιέβαλος,
περιέρρηγα.

Propriamente, ἐπίθ. ἰδίως, ἰ-
δίω, ἰδικίως, κυρίως || Σαφῶς, ἁ-
πλῶς || Καθαρῶς || Κριμῶς. ||
Γραμ. κυριαρχικῶς.

Proprietà, εὐσ. ὁ ἰδιότης πρά-
γματος· ἰδίος τις τρέπος προσώ-
που, τὸ ἴδιον. || Ἰδίω κινῶναι, ἰδιο-
κτελεῖν, κυρίως. || Γραμ. κυριο-
λεξία, κυριολογία.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ἰδιο-
κτῆτης, κύριος, κτήτης, διακότης.

Proprio, εὐσ. ἀρ. ὅρ. Propriu-
ta. || —, ia, ἐπ. ἰδίως, ὁ αὐτός.

|| Οὐκίως, ἁλίως. || Αἰσῶ—, φι-
λαυρία, φιλοτιμία. || —, ἐπίθ. ταυ-
τὸ τῷ Proprietamento.

Proposito καὶ -cuto, εὐσ.
ἀρ. προτεινόμενα, προμαχών.

Proprietario, ῥ. ἐν. ὑπερμαχῶς,
ὀπισθοπισῶς.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. -trice, ὁ
ἐπιμαχός, ὑπερασπιστής.

Proprietario, εὐσ. ὁ ὑπερ-
μαχός, ὀπισθοπιστής.

Proprietario, ῥ. ἐν. ἀπαθῶς, ἀ-
πορῶς.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ἀγῶν βῶν-
βουστάσιον.

Proprio, εὐσ. ἀρ. κινεμάς, κ.
φαγοῦρα· ταυτὸ τῷ Prurito.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. τῷ Pro-
rogazione.

Proprietario, ῥ. ἐν. παραταίω,
τὸν χρόνον ἀναθροῦν, περισμαί-
ναθῆναι, ὑπερβῆναι, τι.

Proprietario, εὐσ. ὁ ἀλαζονείας,
τύφος, ἐπαρσις.

Proprietario, εὐσ. ὁ χρόνου
παρατασίς, ὑπερβῆσις, ἀναθροῦς.

Proprio, εὐσ. ὁ λόγος πῆξτε, ὁ
ἀπαι μέτρων, λογογραφία.

Proprio, εὐσ. ἀρ. λογογραφί-
κός, πῆξτε· ἐπί λόγου.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. πιζογρα-
φία, πῆξτε, τὸ πῆξθ.

Proprietario, εὐσ. ὁ γὰ εἰς γένος,
Proprietario, ῥ. ἐν. πιζογράφω,
λογογράφω. || —, ῥ. ἐν. -alcuno
χλευ ζω· ἐρ. παίζω τινα.

Proprietario, εὐσ. ὁ τρέπος λο-
γογραφικός, λογιδικός.

Proprietario, εὐσ. ἐπ. ὁ. Proprietario.
Proprietario, εὐσ. ἀρ. λογογρά-
φος, πιζογράφος.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. τὸ πρὸ τῆς·
σηκνῆς τοῦ ὁμάτου παραπέταμα,
προσκήνιον.

Proprietario, ῥ. ἐν. ἀπολόω,
ἰλευθερῶ· ἀπαλλάττω. || Ἀφῆται,
συγκρητῶς.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ἀ-
πλόωσις, ἰλευθερώσις, ἀπαλλαγῆ.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ἀπολυθεῖς,
ἰλευθερός. || Di—ti, ἡμέραι ἐργά-
σιμοι.

Proprietario, ῥ. ἐν. ἀποκηρύσσω.
Proprietario, εὐσ. ἀρ. κινεμάς, κ.
βουστάσιον, κ. χειρὶ κέραι.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ἐξῆραται,
Proprietario, ῥ. ἐν. καταδικάζω
εἰς ἔκτασιν, προγράφω, ἰξορίζω.
|| Ἀπαλλάττω.

Proprietario, εὐσ. ὁ καταδικῆ
εἰς ἔκτασιν, προγράφω.

Proprietario, ῥ. ἐν. λογογράφω.
Proprietario, εὐσ. ἀρ. ἐπί ενος.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ἰθα-
χολογία, συζητεῖν.

Proprietario καὶ -tate, ῥ. ἐν.
πῆξτε ὁ ἀνακρίσιμος, ἰξορολογῶ.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. (ἀπ. ἑλλῶν).
προσῆλτος, ὁπαδός.

Proprietario, εὐσ. ὁ. (ἀπ. ἑλλῶν).
προσῆλτος.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ὁ λαλῶν βρα-
δύς καὶ προπαθῶς.

Proprietario, εὐσ. ὁ εὐσῆς.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. εὐμα-
τίας· ταυτὲ τῷ Proprietario.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. (ἀπ. ἑλλ-
ῶν) ἵνα προσωποποιῶ.

Proprietario, εὐσ. ὁ ταυτὲ τῷ
ἀντιπῆρα.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. εὐτυχῶς,
εὐδαίμωνος.

Proprietario, ῥ. ἐν. παρῆμα τι
εὐδαίμωνον. || —, ῥ. ἐν. εὐδαί-
μωνῶ, εὐτυχῶ.

Proprietario, εὐσ. ὁ. ὅρ. Pro-
perita.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. εὐτυχῶς,
εὐδαίμων. || Ἐύρωστος.

Proprietario, εὐσ. ὁ. πῆξτε.
Proprietario, εὐσ. ἀρ. -trice,
εὐσ. ὁ. μαστρωπῆς, προμαχῶς.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ὅρ. Pro-
perale.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ἐπί ὅρ. Pro-
peramento.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. εὐτυχῶς,
εὐδαίμων. || Ἐύρωστος, ὁπῆξτε.

Proprietario, εὐσ. ὁ. ἐπιφῶς, εὐσ.
|| Ζωγ· ἀνακρίσιμος. || Βουστάσιον.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ζα-
ρημάς ἀποφῶν.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ὁ ἀποφῶν
πῆξτε, ἀποπῆξτε.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ὅφως, ὁ πα-
θῆς, ἑπῆ.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ἰγγῶς,
πλησίον προμαχῶς.

Proprietario, εὐσ. ἀρ. ὅρ. Proximo.

Proprietario, εὐσ. ὁ. καὶ
Proximo, εὐσ. ὁ. ἰγγῶς,
τὸ πλησιάζειν.

Proximo, εὐσ. ἀρ. ὁ πλησίον,
προμαχῆς, πλησιάζειν, πλη-
σίως. || Προμαχῆς. || —, ἀπὸ συγ-
γανῆς.

Proximo, ῥ. ἐν. προσι-
πῶς. || Κατακλινόμεναι. || — si in
parole, μακρολογῶ.

Proximo, ῥ. ἐν. καταθάλ-
λω. || — si, ῥ. ἐν. προσιπῶ
εἰς τινά.

Proximo, εὐσ. ὁ. ἀνακρίσιμος
Proprietario, εὐσ. ὁ. μαστρωπῆς,
προμαχῶς. || Ἐξοθενῶ.

Proprietario, εὐσ. ὁ. πῆξτε.
Proprietario, εὐσ. ἀρ. -trice,
εὐσ. ὁ. μαστρωπῆς, προμαχῶς.

Proprietario, εὐσ. ὁ. κορυφῆς.

πραγμάσει. || Ἐξουδενισμὸς, φουλοδίασι.

Prostrare, ῥ. ἐν. ῥίπτω κατὰ γῆς, καταβάλλω. || — si, ῥ. ἀντ. προσπίπτω εἰς τινα.

Prostrazione, οὐσ. θ. προσκύνωσι ὑποκλίσις.

Prosumere, ῥ. ἐν. Ὁρ. Prosumere

Prosumere, οὐσ. ἀρ. τα, οὐσ. ὁλοκρινέρος, προσηνέρας, τήν.

Prosumo οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Prosumo

Proleggere, ῥ. ἐν. προτεταγῶσι, ὁπαισιζῶ.

Protendere, ῥ. ἐν. ἐκτείνω. || — si, ῥ. ἀντ. ἀποκτείνωμαι μετὰ χέουσι, σκορδινῶμαι.

Protentione, ἐπίρ. ἀγαρήχως ὑπερφένωσι.

Protervia καὶ τή, οὐσ. θ. ἄλαζονεία, τὸ ἔγρωχον.

Protervo, γα, ἰκ. ἄλαζόν, ἀγῆρωχος

Proteso, εν, ἰκ. ἰκεσταμένος || — οὐσ. ἀρ. ἐκτασι.

Protesa καὶ -giano, οὐσ. θ. διακήρυξις ἰπίσημος, διαμαρτύρησι, διαμαρτυρία καὶ αὐτὸ τὸ διαμαρτυρικὴν ἔγγραφον || Ὑπόσχεσις, βεβαίωσις. || Ἔρη. ἰς. ἢ ἐν ἔτει 1829 διαμαρτυρία τῶν ὀπαδῶν τοῦ Λουθήρου.

Protestante, οὐσ. ἀρ. Ἐκκλ. ἰστ. ὁπαδὸς τοῦ Λουθήρου, διαμαρτυρούμενος.

Protestare, ῥ. ἐν. διακηρῆναι ἐπιστόμως, ὑπόλομαι διαβεβαίωσι, ἐπιμαρτύρομαι || — παρὰ τοῖς ἑμι-

πῆροις, διαμαρτύρομαι διὰ τὴν μὴ ἀπόδειξιν τινὸς συναλλαγματικῆς κτλ. || — ῥ. οὐδ. κηρῆναι τι εἰς ἄκατον, εἰς ἀβάριστον ἢ παράνομον, ἀνίσταμαι τινεῖ διαμαρτυρῶ πρός τιν.

Protesto, οὐσ. ἀρ. διακήρυξις ἰπίσημος, διαμαρτυρία συναλλαγματικῆς, ἐπί μὴ ἀποδοχῇ ἢ μὴ ἐπιπροθέσῃ ἀποτίσι.

Protestore, ἐπ. κιν. ὀ. τοῦ προστατίου, προστατευτικῆς.

Protestato, οὐσ. ἀρ. προστασία, ὑπερτασις.

Protestare, οὐσ. ἀρ. προτεταγῆς, βεβῆδς, κηδεμονεύς.

Protesta, οὐσ. ἢ προστασία ἰσῆθια, συνδρομή, ὑποστήριξις. || Ἐπιμαλεια, πρόνοια.

Protesto, οὐσ. ἰρ. (λέξ. Ἑλλην.) προστακαλλῶν.

Protomedico, οὐσ. ἀρ. ἐρχιατρός.

Protosario, οὐσ. ἀρ. ἐρχισυμβολισιογράφος.

Prototipo, οὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλην.) πρωτότυπον || — ρα, ἑπ. πρωτότυπος.

Protrarre, ῥ. ἐν. διαγράφω, χαρῆναι.

Protrazione, οὐσ. θ. διαγραφῆ.

Prothieranza, οὐσ. θ. ἄναι. ἄγκας, ὄγκασμα, ἀπόφραξις.

Prova οὐσ. θ. ἀπόδειξις. || Τεκμήριον, ἔνδειξις. || Διήγημα, ἐπιδήγημα, σημεῖον, πείραγμα. || Μιαθ, ἀνύχως, δεκμή.

Probabile, ἰκ. διγ. Ὁρ. Probabile,

Probabilità, οὐσ. θ. τῶν τῶ

Probabilità, Probabilmente, ἐπίρ. πιθανῶς.

Provagione, οὐσ. θ. Ὁρ. Prova-

zione. Provano, να, ἰκ. ἰσομυρογῶμων.

Provaro, ῥ. ἐν. ἀποδεικνύω, ἐλέγχω. || Περιῶμαι δοκιμάζω. || Δοκιμάζωμαι. || Ὑπομῖνω, ὑποφίνομαι. || si, ῥ. ἀντ. δοκιμάζομαι μέγισται

Provalimento, ἐπίρ. μετὰ δο-

κιμῆς, δ. κιν. ὀ.

Provalo, ἰκ. ἀποδοκιμαζόμενος.

Provalore, οὐσ. ἀρ. ἰτισο, οὐσ. ἢ δοκιμασίη.

Provaione, οὐσ. θ. πείρα, δοκιμασία

Provearsi, ῥ. ἀντ. προσηνέρομαι τι ἐπιλοοῦμαι ἀπὸ τινος.

Provedere, ῥ. ἐν. προβλέπω, προσέω, ποινῶ || Πορίζω, φρονεῖω, προσηνέω.

Proveniente, οὐσ. ἀρ. πρόνοια προύλαξις || Προμνήσια.

Proveditore, οὐσ. ἀρ. ἰτισο, θ. προνοήτης, προσηνιτής.

Provenienza, οὐσ. θ. πηγὴ, καταγωγὴ, ἰσχυρῆ.

Provenimento, οὐσ. ἀρ. ἰσχυρῆς, ὑπραγία, ἰπιτυχία.

Provenire, ῥ. ἰδ. γίνεται ἀπὸ τινος προέχεται, ἰκ. ἐκγίζω. || Ἀδύεται, ἐπιδιδωμί.

Provenire, οὐσ. ἀρ. πρόσδος, ἐισδομή || ἀφέλειο, κέρδος.

Proverbiale, ἑπ. διγ. παροιμιώδης, παροιμιώδης.

Proverbiale, ἐπίρ. παροιμιώδης.

Proverbiare, ῥ. ἐν. παροιμιάζομαι. || Λοιδόρει, ἄρ. παίζω. || — si, ῥ. ἀντ. φιλονεικῶ.

Proverbio, οὐσ. ἀρ. γνημιῶν τοῦ λαοῦ, παροιμία, τὸ λεγόμενον. || Ἀντιλογία, ὄβριος, χλεύσις, ἀκώμια. || Ἀνιγμία, ἀλλογραφία.

Provetto, ἰκ. ἐπ. προδοθήκως. || Μεταφ. τέλειος, ἀπρηκτισμένος.

Proviauda οὐσ. θ. ζωοτροφία, ἐπισίτισι, τροφαί.

Providamente, ἐπίρ. προνοητικῶς, προειπετικῶς.

Providenza, οὐσ. θ. πρόνοια, προσηνιτική, προγνώσις || Φρονιτική, προφύλαξις. || Ἦθεα ἢ ἄνοια.

Provisione, ἰκ. ἐπ. προβλεπτικός.

Provisione, οὐσ. θ. Ὁρ. Provisione

Provincia, οὐσ. θ. βετάνη, ἡ κλημασία.

Provincia, οὐσ. θ. ἐπαρχία, νομός. || —, κατ' ἕκ. καὶ περιληπτικῶς, εἰ χωρίζεται, εἰ ἐπαρχιωταί.

Provinciatico, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐξώμα καὶ ἡ διάκεια τοῦ ἐξώματος τοῦ ἠγομένου τινῶν μοναστηρίων.

Provinciale, οὐσ. ἀρ. ἐπαρχιωτής. || — ἐπ. διγ. ἐπαρχιωτός.

Provisione, οὐσ. θ. πάσα πρὸς διατροφὴν ἢ συντήρησιν βιωτικῆς κατανάλωσις καὶ χρεῖσις, προμήθεια, τὸ ἀναγκαῖον, τὰ ὀψώνια. || Τὰ ἐφόδια || —, κατ' ἕκ. ποσὴν μέγεθος, πολλὰ ὄψια. || Μισθός, συν-

τα τὰς. || —, παρὰ τοῦ; ἡμπίδοις, πωρὸν ἀνεκτὸν πρὸς ἀπόκρισιν συν-
 ἀλλαγmaticῶς ἐν περιπτώσει κα-
 θυσιαστικῶς τοῦ ἐλλείπου ἢ τοῦ δ-
 σπικῆ, γὰρ τὸν || τὸν μετρίου δ-
 μοῦ, ματαταῖς, προμήθειαι.
 Providoriamente, ἐπιφ. προσω-
 ρισῶς.
 Providorio, ἰα. ἐπ. πρὸ δικαίου, ἐπι-
 προσωρῶντος.
 Providoria, οὐτ. θ. π. δ. π. π. προ-
 φηλαξία. || ἡ φ. μὲντε.
 Provocare, β. ἐν. προκαλεῖσθαι,
 ματ, ἐπιθεῖσθαι κινήσει, προσφύσει, ἐ-
 κινήσει.
 Provocatore, οὐτ. ἐπ. ἄγρυπ-
 σῶς, ἡ δ. π. προκαλεῖται, προκαλεῖται,
 ἐκινήσει. || ἡ δ. π. ἀνεκτὸν, ἐπι-
 προσωρῶντος.
 Provocazioni, οὐσ. θ. ἐπιθεσι-
 σεις, ἐκινήσεις.
 Provosta, οὐτ. ἐπ. ἐπιστάτης.
 Provvedere, β. ἐν. ὄρ. Προβο-
 δόρε.
 Provedimento, οὐσ. ἀρ. ὄρ.
 Provedimento.
 Proveditore, οὐτ. ἀρ. ὄρ. Προ-
 φηλαξία.
 Providenza, οὐσ. θ. ὄρ. Προ-
 φηλαξία.
 Providenza, οὐσ. θ. ὄρ. Προ-
 φηλαξία.
 Providoriamente, ἐπιφ. ὄρ.
 Providorio.
 Providorio, ἰα. ὄρ. Προβόριο.
 Provvisia, οὐτ. θ. ὄρ. Προβόρια.
 Prudente, ἰα. διγ. φρόνιμος,
 συνεπής, συνεπής

Prudentemente, ἐπιφ. φρόνιμος,
 συνεπής.
 Prudenza, οὐτ. θ. φρόνησις, φρι-
 νος, σύνεσις.
 Prudenziale, ἐπ. διγ. ἡ φ. φρο-
 νήσεως.
 Prudero, β. οὐδ. κονισῶ, κνή-
 θωμαι, κ. ἐξα φρεσῶν.
 Prudero, οὐσ. ἀρ. κνησθῆναι, κ.
 φρεσῶν.
 Prugna, οὐσ. θ. ἐπιθεσι, τὸ κνη-
 σθῆναι ἢ φρεσῶν ἀνεκτὸν, κνησθῆ-
 ναι συνών. τῶν φρεσῶν.
 Prugno, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἡ κνη-
 σθῆσιν.
 Prugnola, οὐτ. ἡ. ἀρ. κνησθῶ-
 μαθων ἀφροδιτικῶν ἀνεκτὸν.
 Prugnolo, οὐτ. ἐπ. δένδρον, ἡ δ.
 φρεσῶν ἀνεκτὸν, φρεσῶν ἀνεκτὸν.
 Prugnolo, οὐσ. ἀρ. ἀφροδιτικῶν,
 ὑδατος.
 Prugnola, οὐτ. θ. κνη-
 σθῶν.
 Prugno, οὐτ. ἀρ. φραγὴ ἐξ ἀ-
 κνησθῶν.
 Prugno, οὐτ. ἀρ. βλάστη, ἀκνη-
 σθῶν, βλάστη.
 Prugno, sa, ἰα. ἐκνησθῶν.
 Prugno, οὐσ. θ. φρεσῶν, ἐπι-
 κινήσιν.
 Pruginoso, οὐτ. θ. ὄρ. Prudero.
 Pruginoso, sa, ἰα. ἡ φρεσῶν ἀνεκτὸν, ἀνεκτὸν.
 Prugno, β. οὐδ. ὄρ. Prudero.
 Prugno, οὐσ. ἀρ. κνησθῆναι, κ.
 φρεσῶν. || Πόθος, ἐπιθεσι.
 Prugna, οὐσ. θ. ὄρ. Prudero,

Psicologia, οὐσ. θ. (λιξ. ἐπ.
 λην.) ψυχολογία.
 Pubblicam-nte, ἐπιφ. δημο-
 σια, δημοσίαι, φανερώς, ἐν τῶ
 φανερῷ ἐπίσημον πάντων.
 Pubblicamento, οὐσ. ἀρ. ὄρ.
 Pubblicazione.
 Pubblicano, οὐσ. ἀρ. τελώνης,
 δημοσίωνος.
 Pubblicato, β. ἐν δημοσίω,
 δημοσίω, κοινοποιῶ. || Διαδιδῶν,
 δημοσίω.
 Pubblicatore, οὐσ. ἀρ. ὁ δημο-
 σιανός, ἡ δημοσιότης.
 Pubblicazione, οὐσ. θ. δημοσί-
 ουσία, ἀνεκτὸν || Διαδιδῶν φῆ-
 ρμα, ἀνεκτὸν, κη.
 Pubblicista, οὐσ. ἀρ. δημοσιο-
 γραφία, ἀνεκτὸν ἀνεκτὸν.
 Pubblicità, οὐτ. θ. τὸ ποσειδι-
 λου, τὸ φανερόν.
 Pubblico, οὐσ. ἀρ. ἐν κοινῷ,
 ὁ λόγος, ἡ πολλὰ, τὸ πλήθος, κ. ὁ
 νόμος. || Ὁ δ. π. ἀνεκτὸν ἀνεκτὸν,
 ἀνεκτὸν. || —, sa ἰα. ἡ ἀνεκτὸν,
 ἡ ἀνεκτὸν || (Παύλιονος, ἀνεκτὸν
 ἀνεκτὸν || Φανερός προφανής,
 ἀνεκτὸν || Donna γυνή δημοσία, ἡ ἀνεκτὸν.
 Pube, οὐσ. ἀρ. ἔνατος, τὸ πέντε-
 ἐστων.
 Pubertà, οὐτ. θ. ἡ μετὰ τὴν
 παιδικὴν ηλικίαν ἐποχὴ, ἡ ἀνεκτὸν.
 Pubescenza, ἐπ. διγ. ἀνεκτὸν ἀνεκτὸν,
 ἀνεκτὸν.
 Pubblico, β. ἐν ὄρ. Pubblicato.
 Pudante, οὐσ. θ. κη. τὰ κρη-
 σματα μέρη ἀφροδισίων τῶν γεινῶ-

Pudicamente, ἐπιφ. μετ' αἰδοῦς,
 αἰδωκῶντος, σεμνῶς.
 Pudicizia, οὐτ. θ. αἰδησιμότητα.
 Pudico, sa, ἰα. διγ. αἰδήμων,
 σεμνῶς, ἀγνός.
 Pudore, οὐτ. ἐπ. αἰδώς, σωφροσύνη.
 Pudico, ἰα. διγ. αἰδής, αἰ-
 δῶδες. || —, κατ' ἐξέτ. παιδαγωγί-
 ος, ἡ ἀνεκτὸν ἀνεκτὸν.
 Pudicizia, οὐτ. θ. τὸ παιδαγωγί-
 ος, ἐπὶ παιδικῶν, ἀνεκτὸν.
 Pudicamente, ἐπιφ. αἰδῶδες,
 αἰδῶδες.
 Pudicitia, οὐσ. θ. ἀνεκτὸν ἀνεκτὸν,
 ἀνεκτὸν ἀνεκτὸν || ἀνεκτὸν ἀνεκτὸν
 ἀνεκτὸν.
 Pudore, οὐτ. θ. ἀνεκτὸν, κ.
 ἀνεκτὸν. || ἀνεκτὸν, κ. ἀνεκτὸν.
 Pudore, οὐσ. ἀρ. ἀνεκτὸν,
 ἀνεκτὸν.
 Pudore, οὐτ. ἀρ. ἀνεκτὸν,
 ἀνεκτὸν. || ἀνεκτὸν, κ. ἀνεκτὸν.
 Pudore, οὐσ. ἀρ. ἀνεκτὸν ἀνεκτὸν
 ἀνεκτὸν.
 Pudore, οὐτ. θ. ἡ μετὰ τὴν
 παιδικὴν ηλικίαν ἐποχὴ, ἡ ἀνεκτὸν.
 Pudore, οὐτ. θ. ἡ μετὰ τὴν
 παιδικὴν ηλικίαν ἐποχὴ, ἡ ἀνεκτὸν.
 Pudore, β. ἐν νότῳ, ἀνεκτὸν
 ἐπι ἀνεκτὸν, ἀνεκτὸν. || ἀνεκτὸν
 ἀνεκτὸν, ἀνεκτὸν ἀνεκτὸν. || —
 ἰα, in qualche affare, ἀνεκτὸν
 ἀνεκτὸν ἐπι τῶν

Pugnimento, οὐσ. νόγμα, νυγ-
μή, κέντρης ἐελόνης, κτλ. || Κα-
τάνοσις.
Pugniticio και τοισι, οὐσ. ἀρ.
κέντρον μελίσσης κτλ.
Pugnitioso, σα, ἐπ. ὁ κέντρων
κέντρον, κεντροφόρος, κεντροῦχος.
Purpo, οὐσ. ἀρ. πουργή, κόν-
δυλος, κ. γροθιά. || Daga υπ.— πύξ-
παίσι, κόνδυλον ἐντροῦ, κ. γρον-
θοκοπῶν. || Ἡ χλιρ ἄπασα μέχρι
τοῦ θραχίονος.
Pula οὐσ. ὁ βετ. εὐτρον, ὀθήκη
τῶν σπερμάτων.
Pulce, οὐσ. ὁ, ἐντομον, ἡ ψύλ-
λα, κ. ψύλλος.
Pulcella οὐσ. ὁ. περβένος, κό-
ρη ἄγαρος.
Pulcellaggio, οὐσ. ἀρ. παρθενία,
ἀγνία σωματικῆ.
Pulcellona οὐσ. ὁ. παρβένος
προβήγκου.
Pulcellosa, οὐσ. ὁ. νόγμα, κ.
κέντρον.
Pulcellula, οὐσ. ὁ. γλοιστοπίδες,
κωμῆδες ἐν τοῖς θεατρικῶν θεαμα-
τοῦ.
Pulcino, οὐσ. ἀρ. νεσσαδέ, ἐρ-
γίδιον.
Pulcioso, σα, ἐπ. κίτρινη φυλλῶν.
Pulciora, ἐπ. ὄρατες, εὐειδέες.
Puldro, οὐσ. ἀρ. πῶρος, κω-
λάριον. || Μ.— ρος ἔκπες, ἔκτος.
Pulckria, οὐσ. ὁ. τροχάλια.
Pulckrio οὐσ. ἀρ. φυτὸν, ὁ
βλάτων, κ. φλοκαῖον.
Pulha και ga, οὐσ. ὁ. κεμπό-
λις, ψυαλίς.

Pulice, οὐσ. ὁ. ἐντομον, ἡ ψύλ-
λα, ὁ ψύλλος.
Pulimento, οὐσ. ἀρ. ἀπόχρσις,
στίλβωσις, λείανσις, λείωμα στίλ-
βωσις.
Puliro, ῥ. ἐν. ἀποχρσις τὰς ἀ-
νωμαλίας, στίλβω, λείνω, λαμ-
πρυνω (τίθειον, χέλυθα, κάρσα-
ρον κτλ.). || Διατετακθῆναι (κωδι-
απλάσσει, κομφῆσι τὰ ἴση, τὸν
νοῦν κτλ.) || Ἐπιγράφεται, δια-
δικασάτω, ἐκκρίβω τι. — δι, ῥ.
ἀντ. τῶν ἀντων.
Pulimentia, ἐπὶ ῥ. εὐπρεπῆς,
κομφῆς, καθαρίας.
Pulitura, οὐσ. ὁ. εὐγένεια τρέ-
πων ἔργων, κομφῆτης, κομφῆ-
της. || Φιλοκροσῶν, τρέποι, ἴσ-
γοι μελίχτες. || Καθαρίτης.
Pulito, ἐπ. ἐπὶ εὐμῆτος δέας
ἐμαλῆς, λαμπρῆς, στίλβ. ὁ. || Με-
ταφ. εὐπρεπήτης, ὁ κομφῆς τοῦ
τροπού, εὐγενικῆς, περιποιητικῆς,
φιλοφρῶν. || Πικροχρόνος. || —
ἐπὶ ἔργων διανοητικῶν, τὸ πεπυ-
νημενον, τὸ ἐπιτεργασθῆν.
Pulitore, οὐσ. ἀρ. ὁ στίλβων,
λαμπρυνων στίλβωτής.
Pulitura, οὐσ. ὁ. στίλβωσις, ἐν-
τροφίς, λείανσις και εὐειδέ-
στων.
Pulizia, οὐσ. ὁ. καθαρότης.
Pululamento, οὐσ. ῥ. βοτάνη,
βλάστησις. || Π.— λλαπλοαίσις ἐν-
τέμων.
Pulviero και olaro, ῥ. οὐδ.
πολλαπλασιαζόμεν ἐπ' ἄπειρον και
ταχέως, βρῦον κυρίως ἐπὶ ἐντέ-

μον. —, ἐν χηρῶν και ἐπὶ φυ-
τῶν πολλαπλασιαζόμενον ἰσοπέ-
|| Πλάσσει, ὑπερπλεονάζω, κυρίως
καὶ μεταφ.
Pululazione, οὐσ. ὁ. ἐντόμων
ἴσῃσι ταχέως και ἐπάπειρος, τὸ
βρῦον.
Pulmonario, ἐπ. ἐπὶ τοῦ πνεύ-
ματος πνευματικῆς, πνευματικῆς.
Pulperia, οὐσ. ἀρ. ἄρκων, ἀνά-
θερῶν.
Pulsare ῥ. ἐν. κτυπῶ, πάλω
Pulsazione, οὐσ. ὁ. κτύπος ἢ
τύπος τοῦ σφυγμοῦ, παλμῆς, σφύξις,
σφυγμῆ, φλεβοπαλμία. || Νυγμῆς.
Pulsella, οὐσ. ὁ. Ὁρ Pulcella
Pulzone, οὐσ. ἀρ. ἐδελίτικος με-
τέλλινος πρὸς διάτρησιν, κεντή-
ριον, σιγγύς, τρύπανον.
Pulzella οὐσ. ἀρ. βοῦκέντρον.
Pulzante, ἐπ. διγ. θριψῆς, ἐξυ-
Pulzoso, ῥ. ἐν. νόσω, κεντῶ,
κεντήριον κεραιῶν.
Pulzosità και -oso, οὐσ. ἀρ.
κέντρον τῶν μελίσσων, σφυγκῶν,
κτλ.
Pulzoso, οὐσ. ῥ. κέντρον.
Pulzoso, ῥ. ἐν. νόστος, κεν-
τῶ ἐπὶ κέντρης. κτλ.
Pulzosa, οὐσ. ἀρ. βοῦκέντρον.
Pulzoso, ἐπ. διγ. ἀξιοποιῶν,
τιμωρητοῦ.
Pulzoso, οὐσ. ὁ. Ὁρ Puni-
zione.
Pulzoso, ῥ. ἐν. τιμωρῶν, παιδεία.
Pulimento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Puni-
zione.

Punizione, οὐσ. ὁ. τιμωρία, παι-
δεία, παιδεία.
Punte, οὐσ. ὁ. ἔκτρα κεντροῦχος
και δέξια, ἀκροῦχῆ, ἀκροῦχῆ, γλω-
χῆ. || Μισαφ. κέντρομα, νομῆς,
κ. σουγλιῶ. || Παθολ. πλευρίτις. ||
Ἄκρον, κερυφῆ. || Ἡ γαλιεῖον ἐξῆ δι-
αφῆρων ταχῶν. || Ἡ γαλιεῖον ἐξῆ δι-
αφῆρων ταχῶν, κ. τὰ χρονοματω-
Puntale, οὐσ. ἀρ. τεμάχιον ἐξῆ
μετάλλινον σφαιρωτῶν κ. σφαι-
ρίτιον, ἐδελίτικον. — δι σίββια,
γλώσσα κερπῆς, δι ἣς ἐμπρῶτα
ταῖς ὁ λέει.
Puntare, ῥ. ἐν. κεντῶ διὰ τῆς
ἄρας τοῦ ἔξους, νόσου. || Σίββια
διὰ τῆς δελίτικῆς τὰς πτυχῆς ἀ-
σῆτος, διαστικῆς, διαστικῆς. || Πα-
ρακρησὶς διὰ τῆς στικῆς τοῦ ἀ-
πόντος ἢ πρὸντος. || Μουσ. κη-
ραστικῶν ἐπιστικῶν φορηγῶν, ἐξη-
χῶ διελευγμῆτος και μετα κλειο-
τήρας ἐρφαῶτος. || —, ῥ. οὐδ. ὁ.
πολάμπω προσημῖνου περι τοῦ
φωτός τῆς ἡμέρας.
Puntate, οὐσ. ὁ. ἢ διὰ τῆς ἀ-
κροῦχῆς, πηγῆ.
Puntato, ἐπ. ἐπ. ἐπιγυμῆτος στικ-
τῆς, καταστικῆς.
Puntatura, οὐσ. ὁ.
ἢ π. ἄξιος τοῦ στικῆν τὰ γραφῶ-
μα, στίξις. Μουσ. διαστικῆς.
Punteggiamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ.
Puntatura.
Punteggiare ῥ. ἐν. στικῶν, δια-
στικῶν ἐν ἴσῃ.
Punteggiato, ἐπ. ἐπ. ἐπιγυμῆ-
τος, στικτῶς, διαστικτῶς.

Puntellaro, β. εν. σπαρξίω, ὁ ποταμὸς, ὑπερβῶ, σπαρξίω, ὁ ποταμὸς, κ. σπαρξίω.

Puntello, οὐα. ὁπ. σπαρξίω, ὁποσπάρξω, ὁποσπαρξίω, ὁποσπαρξίω.

Puntone, ἔπ. διγ. ὁ ἄκρον ἔχον ἄξια, ἄξιο, ἔχον ἄξια, ἀξίω, κ. σπαρξίω.

Punteruolo, οὐα. ἰο. ἰργιλεῖον σιδηρῶν διακρίματι, κεντήριον, ὁδαιτικοί σπαρξίω || Ὑπερβῶ, ἔχον ἄξια σπαρξίω.

Puntiglio, ὁπ. ἔπ. λογομαχία, διαπλοκαίαιος. || Το ὕδενος ἄξιο, κεντήριον.

Puntiglioso, σα. ἔπ. ὁ ἔξω περὶ τῶν ὕδενος ἄξιο, κεντήριον, ὁδαιτικοί σπαρξίω || Ὑπερβῶ, ἔχον ἄξια.

Puntino, οὐα. ἄξ. μικρὸν σημαίνω. || Ἄξ. ἔκφρ. ἐπίφ. ἄξιο, ἀξίω.

Puntisero, οὐα. ἔπ. σπαρξίω, ὁπ. ἔπ. τῶν ὕδενος ἄξιο.

Punto, οὐα. ἄξ. τὸ διὰ τῆς δολιχῆς κέντημα ἄξιο, σπαρξίω, ὁδαιτικοί σπαρξίω.

Punto, οὐα. ἄξ. τὸ διὰ τῆς δολιχῆς κέντημα ἄξιο, σπαρξίω, ὁδαιτικοί σπαρξίω.

Punto, οὐα. ἄξ. τὸ διὰ τῆς δολιχῆς κέντημα ἄξιο, σπαρξίω, ὁδαιτικοί σπαρξίω.

Punto, οὐα. ἄξ. τὸ διὰ τῆς δολιχῆς κέντημα ἄξιο, σπαρξίω, ὁδαιτικοί σπαρξίω.

Punto, οὐα. ἄξ. τὸ διὰ τῆς δολιχῆς κέντημα ἄξιο, σπαρξίω, ὁδαιτικοί σπαρξίω.

Punto, οὐα. ἄξ. τὸ διὰ τῆς δολιχῆς κέντημα ἄξιο, σπαρξίω, ὁδαιτικοί σπαρξίω.

Στοιχὴ γένος. || Τρώα ἐκόντες εἰς ἤν ἐκάλειται ἡ περὶ || Κιλί, ἄξιο, ἄξιο.

Κιλί, ἄξιο, ἄξιο. || Κατόστατος, ἀξίω, ἄξιο.

— di onate, τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ἀρετῶν ἀξίω, ἄξιο.

— di onate, τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ἀρετῶν ἀξίω, ἄξιο.

— di onate, τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ἀρετῶν ἀξίω, ἄξιο.

— di onate, τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ἀρετῶν ἀξίω, ἄξιο.

Punto la, ἔπ. κεντήριον.

Puntone, οὐα. κ. ἄξιο, κεντήριον καὶ ἄξιο, ἀξίω, ἄξιο.

Puntolo, ἔπ. διγ. ὁ ποῖον τὸ πέντα ἐγκλίσιος καὶ μετ' ἀξίω, ἄξιο, ἄξιο.

Puntuato, οὐα. ὁ πέντα ἐγκλίσιος καὶ μετ' ἀξίω, ἄξιο, ἄξιο.

Puntuato, οὐα. ὁ πέντα ἐγκλίσιος καὶ μετ' ἀξίω, ἄξιο, ἄξιο.

Puntuato, οὐα. ὁ πέντα ἐγκλίσιος καὶ μετ' ἀξίω, ἄξιο, ἄξιο.

Puntuato, οὐα. ὁ πέντα ἐγκλίσιος καὶ μετ' ἀξίω, ἄξιο, ἄξιο.

Puntuato, οὐα. ὁ πέντα ἐγκλίσιος καὶ μετ' ἀξίω, ἄξιο, ἄξιο.

Puntuato, οὐα. ὁ πέντα ἐγκλίσιος καὶ μετ' ἀξίω, ἄξιο, ἄξιο.

Puntolare, ὁπ. ὁπ. Ρυκκος: ἄξιο, ἄξιο.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

Punzio, οὐα. ὁ. νυκτός, κ. σπαρξίω.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

ἄξιο, ἄξιο. || ἄξιο, ἄξιο.

καθαροῖς ἐκκίνωσις τῆς κοιλίας, ἔκκρισις, καθαροὶς καὶ αὐτὸ τὸ καθάριστον, φάρμακον ἑλαττήριον. || Ἡ μηχανία ἐκκίνωσις τῶν γυναικῶν, τὰ καταμήνια.

Purigo, οὖσ. ἀρ. μύλος γναφικῆς. Purificante, ἐπ. διγ. ὁ καθαίρων, καθαρτικὸς.

Purificare, β. ἐν. καθαρίζω, καθαίρω κυρίως καὶ μεταφ.

Purificatio, οὖτ. ἀρ. ὁδόνου. Ἐἴ' οὐ ὁ ἱερεὺς ὁπογγίζει τὸ ἕγιον ποτήριον αὐτὰ τὴν μετάδοσιν. Purificazione, οὖσ. θ. κάθαρσις, καθαρισμὸς, καθάρσις, κυρίως καὶ μεταφ.

Purità καὶ -δα, οὖτ. θ. καθαριότης, τὸ ἄδολον, τὸ ἀμικτον καὶ ἀκέραιον ἀνερα ὄναι. — dolcizio, οὖδια || Διαύγεις, λάμψεις ἔγνωσις, τὸ ἀσπίλον καὶ ἀμίαντον εὐδότης, εὐ-ὄνεια || Μουσ. τὸ περιεῖν τὸ λιγυρὸν

Puritano, οὖτ ἀρ. ἐπαθὲς ἀβρίσιος παρὰ τοὺς δευμαρτυ. συμμένει. Ἀγγλ. καθαριστής. || Μεταφ ὁ ἐν παντί πράγματι ἔκρηθλογοσ.

Puro, γα. ἐπ. ὁ ἀνευ μίγματος κάθαρτος ἀκρατος. || Μεταφ ἀγνίς, παρθένος ἐκκλῆκτος ἀμίαντος ἀνεπίληκτος. || Διαυγής ἐπὶ φωτός. Ἀγαθὸς, εὐδὸς, ἀδιάφθορος. || Ἀκριθὲς ἁρθὸς.

Purpureo, γα. ἐπ. πορφύρεον, πορφυράδες.

Purulencia, γα. ἐπ. ὁ περιέχων πύον, πυκνὸς, πυώδης.

Purulenza, οὖσ. θ. κ. ἱατρ.

κατάστασις πυώδης, πύωσις, κ. ἀμυώσις.

Pusignato, β. ἐν. τρώγω μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐσπερίζω.

Pusigno, οὖσ. ἀρ. συμπύονον κ. κτερινόν.

Pusaillaniamanto, ἐπιφ. κ. κροφύλας, φεροδῶς.

Pusaillanimità, οὖσ. θ. ἀκρα δειλία, μικροφρογία, τὸ ἄτολμα, τὸ μικροκρίσις, τὸ παιδοκρίσιον.

Pusaillanimo, γα. ἐπ. μικροφρογος μικρόθυμος, ἀτολμία, ἀκράδεια, φεροδῆς || Κατ' ἔκτ. μικροσκοπὴς παιδαριώδης.

Pusaillità, οὖτ. θ. μακ. ὄνεια, εὐτιμωδῆς, εὐτέλεια.

Pusillo ἢ ἰπ. μικρὸς, εὐτέλεια.

Pustola καὶ tula, οὖτ ἡ ἱατρ. φλοκταίνα, κ. φουσκάλια τοῦ ἡέρματος

Pustulivo γα. ἱατρ. ὄποτιθίμενος, δοκῶν, νοσιζόμενος.

Pustiro ἢ οὖδα ὄζω, κ. βρωμῶ.

Pustro, ἐπ. διγ. σκοπιῶς σαπὸς κ. σίπισος.

Putredine οὖσ. θ. οὐψίς, ἀκρίδεια, κ. σάπισμα.

Putredinoso, γα. ἱατρ. Ὁρ. Putro, τήνη καὶ σποσάμια.

Putrefattibile, ἐπ. διγ. ὁ ἐκκλῆκτος σπόματος, εὐσητος.

Putrefattivo, γα. ἐπ. σπικτικὸς, σαπώδης.

Putrefatto, γα. ἐπ. Ὁρ. Putra.

Putrefazione, οὖσ. θ. Ὁρ. Putradino.

Putridamo, οὖσ. ἀρ. Putridamo. Putridice, β. οὖδ. σήπωση, κ. σαπίση.

Putridità, οὖσ. θ. ἀσπεδῶς, σαπῆσις, σαπρία, κ. σαπίση.

Putrido, ἰατρ. ἐπ. σαπῆσις, κ. σάπισος.

Putridumo, οὖσ. ἀρ. σωρὸς σήπωση ἢ οὐσησίτων πραγμάτων ὡς ὁ μικρὰ κόρη, νεκρὸς. || - Ὁρ. Putrana || Γυνὴ εὐδῆρος καὶ ἀνεμῶς, κρέξ κ. κ. κρέξ.

Puttano, οὖσ. θ. γυνὴ θηρονομία, πόρνη σίγρη.

Puttaneggiare, β. οὖδ. προσποιεῖται εἰς τὰς πόρνας πορνικὸν ἔθνος ἄλατο, πορνοκοπιῶ. || Ἀπατῶ.

Puttaneggio, οὖσ. ἀρ. πορνεία, πορνοκοπία.

Puttarella, οὖσ. θ. (ὀσκα.) μικρὸν πόρνη, πορνίδιον.

Puttaneria, οὖσ. ἀρ. Ὁρ. Puttanesimo.

Puttanesca, ἐπιφ. πορνικῶς.

Puttanesco, γα. ἐπ. πορνικὸς.

Puttanesimo, οὖτ ἀρ. καὶ

Puttania, οὖτ θ. ὁ τῶν θεουμένων γυναικῶν βλας πορνοκοπία.

Puttaniare, οὖτ. ἀρ. πόρνος.

Puttella, οὖσ. θ. κοράσιον.

Putto, οὖσ. ἀρ. παις νεανίας. || - ἱατρ. πορνικὸς.

Putza, οὖσ. θ. εὐρωδία. || Πύων, κ. ἱατρικόν.

Putzaro β. οὖδ. Ὁρ. Putrefazione, ἐπ. διγ. νέον τῷ Putrolento.

Puzzo, οὖτ. ἀρ. εὐρωδία. || Ναυτιν.

Puzzola, οὖτ. θ. εἶδος μύρηκος. || Ζῶον, ἡ ἱατρ. κ. κουκάσις. || Τόπος εὐρωδῆς.

Puzzolente, ἱατρ. διγ. εὐρωδῆς, ῥυπαρὸς μικρὸς.

Puzzolenza οὖσ. θ. Ὁρ. Puzza.

Puzzoso, γα. ἐπ. ταῦτὸ τῷ ἀνατίτω.

Puzzura οὖτ. θ. ῥυπαρία, ῥυπαρὸς ἀκαθάρσια.

καθαροῖς ἐκκίνωσις τῆς κοιλίας, ἔκκρισις, καθαροὶς καὶ αὐτὸ τὸ καθάριστον, φάρμακον ἑλαττήριον. || Ἡ μηχανία ἐκκίνωσις τῶν γυναικῶν, τὰ καταμήνια.

Purigo, οὖσ. ἀρ. μύλος γναφικῆς.

Purificatio, ἐπ. διγ. ὁ καθαίρων, καθαρτικὸς.

Purificare, β. ἐν. καθαρίζω, καθαίρω κυρίως καὶ μεταφορ.

Purificatio, οὖσ. ἀρ. δύνειον. Ἐἴ' οὐ ὁ ἱερεὺς ὁπογγίζει τὸ ἕγιον ποτήριον αὐτὰ τὴν μετάδοσιν.

Purificatio, οὖσ. θ. κάθαρσις, καθαρισμός, καθαρμός, κυρίως καὶ μεταφορ.

Purità καὶ -δα, οὖσ. θ. καθαριότης, τι ἄξιον, τὸ ἀμιχτόν καὶ ἀκέραιον ἀνερα ὄντος. — dolcissimo, οὖσ. ἀρ. || Διαύγισμα, λάμψις ἔγνωσις, τὸ ἀσπίλον καὶ ἀμίαντον εὐδότης, εὐ-δότης || Μουσ. τὸ πῦρον τὸ λιγυρόν.

Puritate, οὖσ. ἀρ. ἐπαρκῆς ἀξιολογία παρὰ τοὺς δευαρτυ-συνέμεινε. Ἀγγλ. καθαριότης. || Μεταφορ. ἔν ἑν παντί πράγματι ἔκρηξις λογος.

Puro, γα. ἐπ. ὁ ἀνευ μίγματος κάθαρτος ἀκρατος. || Μεταφορ. ἀνεπίδωκτος. || Διαυγής ἐπὶ φωτός. Ἀγαθὸς, εὐδὸς, ἀδιάφθορος. || Ἀκριβὲς ὁρθός.

Purpureo, γα. ἐπ. πορφύρεον, πορφυρόδης.

Purpureo, γα. ἐπ. ὁ περιέχων πῦρον, πυρῆς, πυρόδης.

Purulentia, οὖσ. θ. κ. ἰατρ.

κατάρσας πυώδης, πῶσις, κ. ἀμπύσις.

Pusillano, β. ἐν. τρώγω μετὰ τὸ δειπνόν, ἐσπερίζω.

Pusillano, οὖσ. ἀρ. συμπίστον κ. κτερινόν.

Pusillaniamante, ἐπιφ. μικροψύχως, φρονηδῶς.

Pusillanimita, οὖσ. θ. ἀκρα δειλία, μικροψυχία, τὸ ἄτολμα, τὸ μικροκρίτης, τὸ παιδοπιδόνη.

Pusillanimo, γα. ἐπ. μικροψυχος μικρόθυμος, ἀτολμ. ε. ἀκράδης, φρονηδῆς || Κατ' ἔκτ. μικροσκοπὴς παιδαριώδης.

Pusillità, οὖσ. θ. μικ. ὄντος, εὐτιμότης, εὐτέλεια.

Pusillo ἢ ἐπ. μικρὸς, εὐτέλεια.

Pustola καὶ tula, οὖσ. ἡ ἑστὸς φλοκταίνα, κ. φουσκώσις τοῦ ἡριματος.

Pustulo, γα. ἐπ. ὁ υποτιθέμενος, δοκῶν, νοσιζόμενος.

Pustulo ἢ οὖσ. ὄζω, κ. βρωμῶ.

Pustulo, ἐπ. διγ. σκοπιῶς σαπὸς κ. σίπισος.

Putredine οὖσ. θ. οὐψις, σκιδρόν, κ. σάπισμα.

Putredinoso, γα. ἐπ. ὁ Putro, τὴν καὶ σκιδρόν.

Putrefatto, ἐπ. διγ. ὁ εὐκάλως σκιδρόματος, εὐσπασος.

Putrefattivo, γα. ἐπ. σκιδρόν, σαπιδόνης.

Putrefatto, γα. ἐπ. ὁ Putro, σαπιδόνης.

Putrefazione, οὖσ. θ. ὁ Putredino.

Putridamo, οὖσ. ἀρ. Putridamo.

Putridare, β. οὖσ. σήπασαι, κ. σαπίζω.

Putridità, οὖσ. θ. ἀσπιδόνη, σαπιδόνη, σαπρία, κ. σαπία.

Putrido, ἴα. ἐπ. σαπιδόνη, σαπιδόνη, κ. σαπιδόνη.

Putridum, οὖσ. ἀρ. σαπιδόνη, σαπιδόνη, κ. σαπιδόνη.

Putro, οὖσ. θ. μικρὰ κόρη, νεανία. || - Ὁρ. Putro || Γυνή, ἡ κόρη καὶ ἡ ἀνεμὸς, κρέξ κ. κ. κρέξ.

Putro, οὖσ. θ. γυνὴ θεμελία, ἡ κόρη ἀσπιδόνη.

Putro, οὖσ. θ. μικρὰ κόρη, νεανία. || Ἄκατος.

Putro, οὖσ. ἀρ. πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. θ. (ὄσκα) μικρὸς πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. ἀρ. πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. θ. (ὄσκα) μικρὸς πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. ἀρ. πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. θ. (ὄσκα) μικρὸς πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. ἀρ. πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. θ. (ὄσκα) μικρὸς πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. ἀρ. πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. θ. (ὄσκα) μικρὸς πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. ἀρ. πορταία, πορταία.

Putro, οὖσ. θ. (ὄσκα) μικρὸς πορταία, πορταία.

Puzzo, οὖσ. ἀρ. δυσωδία. || Ναυτιν.

Puzzola, οὖσ. θ. εἶδος μύρμηκος. || Ζῶον, ἡ ἱστία, κ. κουράδι.

Puzzolente, ἐπ. διγ. δυσωδία, δυσωδία, μικρὸς.

Puzzolenta οὖσ. θ. ὁρ. Puzza.

Puzzoso, γα. ἐπ. ταῦτο τῷ ἀκατῶ.

Puzzura οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Puzzura, οὖσ. θ. ὁρταία, ὁρταία.

Qua, οὖσ. ἀρ. τὸ δέκατον εἶδος μύρμηκος ἢ ἄλλου.

Qua, ἐπιφ. ἰνταῦξ, ἰνταῦξ, ἐπιφ. ἔχει ταῦτα.

Qua, οὖσ. ἀρ. εἶδος μύρμηκος, κουάκερος.

Qua, οὖσ. ἀρ. εἶδος μύρμηκος, κουάκερος.

Qua, οὖσ. ἀρ. εἶδος μύρμηκος, κουάκερος.

Qua, οὖσ. ἀρ. εἶδος μύρμηκος, κουάκερος.

Qua, οὖσ. ἀρ. εἶδος μύρμηκος, κουάκερος.

Qua, οὖσ. ἀρ. εἶδος μύρμηκος, κουάκερος.

Qua, οὖσ. ἀρ. εἶδος μύρμηκος, κουάκερος.

Qua, οὖσ. ἀρ. εἶδος μύρμηκος, κουάκερος.

Quadrangolo, ἴδι. ἄρ. (ὄπεκ.)
μικρὸν τετράγωνον.

Quadrato, ἴδι. ὁ. πλάξ τοῦ ὠ-
ρολογίου ἢ ἄς σημεῖται αἱ ὠ-
ραὶ, οὐκ ἴδιον. || Κόμην τεταρ-
τηρίην.

Quadrilatero, ἴδι. διγ. ἢ ἐπιπέ-
διον τετραγωνισμῷ, τετραγω-
νιστῶς. || Μεταρ. ἐν ὠρολογίῳ.

Quadrilatero, ἴδι. ἴδι. τεσσα-
ρακοντάμοδος. || Ὁ περιῶλον τεσσα-
ράκοντα μοῦδος.

Quadragesimo, ἴδι. ὁ. ἢ γη-
σταία τῆς τεσσαρακοστῆς.

Quadragesimali, ἴδι. διγ. ἢ
τῆς τεσσαρακοστῆς.

Quadragesimo, ἴδι. ἴδι. τεσ-
σαρακοσῶς.

Quadrante, ἴδι. ἄρ. τετρα-
γωνισμῶς.

Quadrangolo, ἴδι. διγ. τε-
τράγωνος, τετραπέλευρος.

Quadrangolo, ἴδι. ἄρ. τὸ τε-
τράγωνον.

Quadrante, ἴδι. ἄρ. ὄρ. Qua-
dra. || —, ἴδι. διγ. σύμμετρος,
ἀνάλογος, ἰσόμεστος.

Quadrato, ἴδι. ἴδι. τετραγωνισμῷ
τῆρην τε τετραγωνισμῶς. || — ἴδι. ἄρ. ὄρ.
ἀρίθμῳ συμπίπτει.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. ἕμπερος
αἰκῶν.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. ἕμπερος
αἰκῶν.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. ἕμπερος
αἰκῶν.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. ἕμπερος
αἰκῶν.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Quadrato, ἴδι. ἄρ. τετραγω-
νιστῶς.

Qualità. ουσ. θ. τὸ φῶσι· καλὸν ἢ κακόν, ἰδιότης, προσόν. || Ποιότης, ποιόν

Qualitativo, να, ἐπ. χαρακτηρησιασῶς.

Qualmento, ἐπιθ. πῶς, τίνος, ῥόπου.

Qualora, ἐπιθ. ἐνάκις

Qualsisa και -voglia ἀντ. ὄζει, οἷος, ἕκαστος.

Qualunqua, ἀντ. διγ. τούτῳ τῶ ἀνωτέρῳ.

Qualunquedovta και Qualovta, ἐπιθ. ἰσάκις.

Quanto, ἐπιθ. ὅταν, ὅσταν, ὡς. || Πόσις.

Quasodochè ἐπιθ. ὅς, τὸ ἀνωτέρῳ || — che sia, ἐπιθ. ἐνάκις.

Quasunquo, ἐπιθ. ὅσάκις.

Quantità, οὐσ. θ. ποσότης, ποσόν. || Πληθὺς. || Πραγμάτων ἀφρονία, κτηρία.

Quantitativo, να, ἐπ. ὁ ἀναγόμενος εἰς τὸ ποσόν.

Quanto, ἐπιθ. πότον, ἄσων, ἄσι, και μελονότι. || — ta ἐπ. πόσις, ὄσις, ὄπσις. || — οὐσ. πλ. ἐκάστω.

Quasochè, ἐπιθ. εἰ και, ἀν και ἰποτιθεῖσθαι, ἔαν, ὅπως, ὅπως.

Quasunquo, ἐπ. διγ. τίς, πόσις, ὄσις, ὄπσις, ὄπτις, ἄν, οἷος, ὅπως.

|| — ἐπιθ. ἄσων, ἄσις, ὄπσις, ὄπτις, και τῶν πλῆν, ἕως.

Quaranta, ἐπ. τεσσαράκοντα.

Quarantina, οὐσ. θ. τὸ πρῶτον τεσσαράκοντα ἢ πενήντα, τισσάρητονός. || Κάθερις, ἄσων, τῶ Quarantina.

Quarantesimo, μι, ἐπ. τισσάρηκοντός. || —, οὐσ. ἀρ. τὸ τεσσαράκοντα.

Quarantiglia, οὐσ. θ. Νόμ. ἑγ. γύπτις.

Quarantigiate, τα, ἐπ. ἐπ' ἑγ. γύπτις ἢ φαλατίνος.

Quarantina, οὐσ. θ. ὄς. Quarantina.

Quarantotto, ἐπ. τεσσαράκοντα και δεκά.

Quarantotto, οὐσ. ἀρ. πλ. ὅς τεσσαράκοντα και δεκά γροντισσῶσι τῆς Φλαραντίας, ἢ προαριται.

Quarto, ἐπιθ. διόσις.

Quarotesimo, οὐσ. ὁ νῆσις τεσσαράκοντα.

Quarotesimo, ἐπ. διγ. ὁ τῆς τεσσαράκοντης. || —, οὐσ. ἀρ. βιβλίον ἐκκλησιαστικόν τῶν διδασκῶν τῆς τεσσαράκοντα ἑτάρου νηστίας.

Quarta, οὐσ. θ. τεταρτημέριον. || Μέτρον χωροῦ τεσσαρτασ κατὰ λει. || Ἐτεταρτον τῆς οὐλήνης. || Μουσ. τὸ διὰ τεσσαράν διάστημα.

Quartana, οὐσ. θ. Πάθος, πυρετός τεσσαρταῖς.

Quartantario, τα, ἐπ. Πάθος, ἢ πάθων τῶν τεταρταῖν πυρετῶν.

Quartato, τα, ἐπ. τετράκομος. || Μέτρον εἰσῆτος, εὐλατος.

Quartarone, οὐσ. θ. τὸ τέταρτον τῆς οὐλήνης. || Τὸ ἐτεταρτον ἑκατοντάδος πραγμάτων πωλιωθένον κατὰ μέτρον.

Quartello, οὐσ. ἀρ. Μουσ. κρημάσιον τετράκομος.

Quartuolo, οὐσ. ἀρ. ὄς. Γεωτόπος. || Ἔδος μέτρον τῶνον τῆρῶν.

Quarziato, τα, ἐπ. ὁ παρισσῶν τισσάρη γενεὰς εὐγενεὰς, ὁ λίαν ἡφανής.

Quartello, οὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μικρὸν τεταρτημέριον.

Quartora, οὐσ. ἀρ. τὸ τέταρτον πρῶτος, τεταρτημέριον. || Συνακλίσμα, γράμμα πόλεως. || Γεωγραφία. || Στρατιών. || Κατάλυμα. || Στάμις, στρατόπεδον. || — maggiore, τὸ ἐπιτελείον. || Τριμηθία.

Quartiermastro, οὐσ. ἀρ. Στραταλωματίας. || Ναυτ. ὁποπλοηγός.

Quartina, οὐσ. θ. ὄς. Quarantario.

Quarto, οὐσ. ἀρ. πᾶν ἔτι τὸ τέταρτον, τεταρτημέριον, τὸ τέταρτον τῆς ὥρας. || —, τα, ἐπ. τέταρτος. || —, ἐπιθ. τέταρτον.

Quartodecimo, μι, ἐπ. δικάρις τέταρτος.

Quartoguitto, τα, ἐπ. τεταρτῆς ὕδης, τετάρτη θυγάτηρ.

Quartuccio, οὐσ. ἀρ. μέτρον ἑγ. ῥῶν και ἑστῶν, λιτρῶν, ἡμισσῶν, ἕξις, ἕξις, ὡσεὶ ἄσῶν.

Quascentrallo, οὐσ. ἀρ. Νόμ. συμφωνία ἄσφατος.

Quasimote, ἐπιθ. σχεδόν, πῆρῶν.

Quasiv και -no, ἐπιθ. ἐνταῦθα ἔαν, ἕκαστος.

Quatermarco, οὐσ. ἀρ. ὄς. Quarantario.

Quattamento, ἐπιθ. κρυφίως, λάθρῳ ἀνεπαισθητικῶς.

Quatto, τα, ἐπ. κακρυμμένως, κρυφίως, λάθρῶς.

Quattordici, ἐπ. δεκατῆσσαρες.

Quattorziato, οὐσ. ἀρ. μετρίον.

Quattorzo και -no, οὐσ. ἀρ. και καιρίν.

Quattro, ἐπ. και, οὐσ. τισσάρη.

Quattrocento, ἐπ. τετρακόσιαι.

Quattrotrompa, οὐσ. θ. πλ. και τισσάρη υιοτεταῖς.

Quagli και Quali, ἀντ. οὐτος, ἰκεῖνος.

Quacchiesia, ἀντων. ὅστις δὴ ποτε, οἷος, ὅπως.

Quello, ἀντ. ἑλπίος, ὅστις, ἕ, τι. || —, τα, ἕκαστων.

Quelli, ἀντ. τούτῳ τῶ Quagli.

Quercia, οὐσ. θ. δένδρον, ἢ δρυς, κα καικιδιά.

Querceto, οὐσ. ἀρ. τόπος και τάφος ἐκ δρυῶν, δρυμῶν, δρυμῶν.

Quercia, οὐσ. θ. εἰνὸ τῶ Quercia.

Quercino, να ἐπ. δρύϊνος. Lagnu —, εὐλον δρύϊνον.

Querciuola, οὐσ. θ. μικρά, νέκ δρυς, νεόπρηνν.

Quercione, οὐσ. ἀρ. δένδρον, μεγάλη δρυς.

Querciuola, οὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μικρά δρυς.

Quercia, οὐσ. θ. ἑλεστολογία, μνησμορία, τούτῳ τῶ Lamentio.

Quercelante, ἐπ. διγ. ὁ ἰνάγων, κατὰ γορος.

Quarelaro, ῥ. ἐν. κατηγορῶ, καταγγέλλω, ἀγγαλιῶ. || — σί, ῥ. ἀντ. μαρψιμοῦ, ἰλασιολογοῦμαι.

Quarelaro, οὐσ. ἀρ. ἰτιος, ὅ, καθήρως.

Quarelaro, ia, ἐπ. καὶ

Quareloso, sa, ἐπ. ἀνθρώπων· γαστρί. || Μαρψιμοῦ.

Quarente, ἐπ. διγ. ὁ αἰτῶν, ἑπερωτῶν.

Querimonia, οὐσ. ὅ. ἐλεσιολογία· ὄρωνος.

Querulo, ia, ἐπ. καὶ

Quereleso, sa, ἐπ. Ὀρ. La gnevolo.

Quereleso, ἐπ. δι. γ. ὁ ἑπερωτῶν.

|| Quidico· ἀνακριτής.

Quesito, οὐσ. ἀρ. ζήτησις· ἐρώτημα.

Questesso, sa, ἐπ. οὔτος, αὐτός.

Quelli, ἀντ. δακτ. εὔτος.

Questionamento, οὐσ. ἀρ. ζήτημα, ἐρώτησις.

Questionato, ῥ. ἐν. ἐρωτῶ, ἐπερωτῶ· ἀναζητῶ.

Questiono, οὐσ. ὅ. καὶ

Questioneggiamento, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Questioneggiamento.

Questioneggiato, ῥ. οὐδ. καὶ — σί ῥ. ἀντ. ἀμφισβητῶ.

Questo, sta, ἀντ. δακτ. εὔτος.

Quisito, οὐσ. ἀρ. Ἀρχαιολογία. || Ἀγρονομός παρὰ τοῖς ἄγγλοις. || Κοσμητὴρ παρὰ τοῖς ἑσπερίοις τῶν Γάλλων.

Quistorio, οὐσ. ὅ. Ὀρ. Quistoria.

Quistorio, ῥ. οὐδ. ἐπιτιτῶ,

Quistorio, ῥ. οὐδ. ἐπιτιτῶ,

Questuzione, οὐσ. ὅ. τὸ ἐπιτιτῶν, ἐπιτιτῶσις.

Questuoso, sa, ἐπ. πολυκερδής, κερδαλιός.

Questura, οὐσ. ὅ. Ἀρχαιολογία.

Questamonto, ἐπιρ. ἡσυχία· ἀσυχία· ἡρέμα· βραδύτης.

Questiana, οὐσ. ὅ. ἐξήρησις, ἐξήρητικόν.

Questaro, ῥ. ἐν. ἐρηνοποιῶ, ἡσυχάζω. || Ἐξήρησις, ἡσυχία· ἀποτίω· ὀρείζω. || — σί, ῥ. ἐπ. ἡσυχάζω.

Queto, οὐσ. ἀρ. Ἐξήρησις, ἡσυχία· ἡσυχία.

Qui, ἐπ. ῥ. ἔδω. ἰντοῦθα. || Di —, ἐπιρ. ἐντοῦθεν. || Fra· ποῦ ἢ, κατὰ ὁμοῖον ἡμέρας ἀπὸ αἰῶνος.

Quicento, ἐπ. ῥ. ἑξόν, ἐντοῦ.

Quici, ἐπ. ῥ. ἐντοῦθα, ἔδω.

Quiddità, καὶ ἰδ., οὐσ. ὅ. ἡ οὐσία.

Quidotto, ἐπιρ. ταυτὲς τῷ Quicento.

Quidistinto, va, ἐπ. ὁ τῆς οὐσίας, οὐσ. ὁδός.

Quiescente, ἐπ. διγ. ἡσυχός.

Quiescente, ῥ. οὐδ. ἀνεπαύμας.

Quiescemento, ἐπιρ. ἡσυχία· ἐν ἡσυχίᾳ, ἐν ἡσυχίᾳ.

Quislonza, οὐσ. ὅ. ἐξήρητικόν.

Quistare, ῥ. ἐν. καθήσυχον, κτενομάζω, προῦμαι, καταπαρῶ.

|| Ἐξήρησις. || — σί, οὐδ. καὶ — σί, ῥ. ἀντ. ταυτῶμας.

Quistativo, va, ἐπ. ὁ εὐλαριστῶν, ὁ εὐλαριστῶν.

Quistazione, οὐσ. ὅ. καὶ

Quieto, οὐσ. ὅ. ἀνάπαυσις, ἡσυχία, ἡρέμα· ἡρέμα· ἡσυχία.

Quiotezza, οὐσ. ὅ. ταυτὲς τῷ ἀνεπαύματι.

Quiotino, na, ἐπ. καὶ οὐσ. ὅ. πολυός, ὑπεκριτής· κροψινοῦ.

Quolo, ia, ἐπ. ἡσυχός, ἡρέμασι· ἡσυχίασι· ἡρέμασι.

Quisidino, οὐσ. ὅ. Ὀρ. Quieto.

Quinamonto, ἐπιρ. ἰκεῖ ἔνω, ἐξήρησις· μακρῶν.

Quinario, οὐσ. ἀρ. πάντης, ἡσυχία· πεντα· ἡσυχία· πεντα· ἡσυχία.

Quinato, ia, ἐπ. ὁ κατὰ πάντες διατάξιμοις.

Quinavalle, ἐπιρ. ἰκεῖ κάτω· ἔδω·ν· μίτρον.

Quinesuro, ἐπιρ. ἰντοῦθεν· ἔνω·ν· καὶ ἰκεῖ ἔνω.

Quinci, ἐπιρ. ἰντοῦθεν· καὶ ἐπ' ἔδω.

|| Ἐκεῖ·ν· || Τοῦτου· ἔνεκα. || — ο· quindi, ποῦ καὶ ποῦ, ἀπὸ τοῦ ποῦ εἰς τόπον· ποῦ καὶ ποῦ, ἀπὸ καίρου εἰς καιρὸν.

Quinciolto, ἐπιρ. ἔδω· πέντε.

Quinciesimo, ἐπιρ. ἀκριβῶς ἐν τοῖς.

Quincento, οὐσ. ὅ. ἑκατὸν· ἑκατὸν· δύνδρω· τῶν χιλιοῦ πεφωτευμένων.

Quinconciale, ἐπ. διγ. χιλιάς.

Quindicesimo, ma, ἐπ. δεκάτος· πέντε· || — ο· ἀρ. τὸ δέκατος· πέντε.

Quindi, ἐπιρ. ἔκεῖθεν, ἔκεῖ·ν· || Ἐκεῖ·ν· τοῦτου· ἔνεκα. || Qu

innanzi, εἰς τὸ ἔξῃ. || Per —, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μέρους.

Quindicesimo, ma, Ὀρ. Quindicesimo.

Quindici, ἐπ. δεκαπέντε· δέκατος· πέντε.

Quind'oltre, ἐπιρ. ὀχθίδν, ὡς ἄγροτα, περὶ τοῦ, ἰκεῖ πέντε.

Quilagesimo, ma, ἐπ. πεντα· ἑκατῶν.

Quinoltre, ἐπιρ. Ὀρ. Quind'oltre.

Quinquagenario, ia, ἐπ. ὁ ἐν ἡλικίᾳ τῶν 50, πενήνην· ὀχθίδν.

Quinquagesimo, οὐσ. ὅ. ἡ καριακή τῆς τορινῆς. || Ἡ πεντηκοντα.

Quinquenne, οὐσ. ἡρ. πεντα· ἑκατῶν.

Quinquenio, οὐσ. ἀρ. πεντα· ἑκατῶν.

Quinquero, οὐσ. ὅ. πεντη· ἑκατῶν.

Quinquillabo, ἐπ. καὶ οὐσ. πεντα· ἑκατῶν.

Quinto, οὐσ. ὅ. διάστημα· πέντε· ἡμέρας, ἡ διαστήματα· ἡμέρας ἢ ἡμερῶν.

|| Ἡ πέμπτη ἐν τοῖς ἡμερολογίοις.

Quintadecima, οὐσ. ὅ. ἡ πέντε· ἑκατῶν. || Μοῦσι· δις· ἑκατῶν.

Quintale, οὐσ. ἀρ. πεντη· ἑκατῶν, ἡ πεντη· ἑκατῶν.

Quintana, οὐσ. ὅ. ἀκριβῶς· πέντε· ὡς ἐξήρησις εἰς τὸ ἡσυχίασι, ἡσυχίασι· ἡσυχίασι.

Quintato, οὐσ. ἀρ. πεντη· ἑκατῶν.

Quinto, οὐσ. ὅ. ἡ πέντε· ἑκατῶν.

Quinto, οὐσ. ὅ. ἡ πέντε· ἑκατῶν.

Quintavolo, οὐσ. ἀρ. πεντη· ἑκατῶν.

Quinterno, οὐσ. ἀρ. τίταρτον
δραμίδος χάριτος τετραδέκτον ἐξ 25
φύλλων.

Quintostanza, οὐσ. θ. Χρῶ. οὐ-
σία αἰθέριος, τὸ λεπτότατον μέρος,
τὸ ἄνθος.

Quinto, οὐσ. ἀρ. τὸ πέμπτη-
μόριον. || —, ἰπ. πέμπτος. || —,
ἀπὸ πέμπτον.

Quintodecimo, μα, ἰπ. δέκατος
πέμπτος.

Quintogenito, οὐσ. ἀρ. πέμπτος
υἱός.

Quintalimo, μα, ἰπ. πέμπτος
ἀπὸ τοῦ ἰσχυτοῦ.

Quintuplicato, β. ἰν. πανταπλα-
σιάζω.

Quintuplo, ἰα ἰπ. καὶ οὐσ. ἀρ.
πενταπλοῦς.

Quiritta, ἐπὶ ἰν. αὐθ. κ. ἰδῶ.

Quisquiglia καὶ ἰα, οὐσ. θ. ῥί-
πος, σκόδαλα, σαρμάματα, κ. σκου-
πίδια.

Quistionamento, οὐσ. ἀρ. φιλο-
νεκία, λογομαχία.

Quistionate, β. ἰν. καὶ οὐδ. ἰ-
πῶ, φιλονεκία, λογομαχία.

Quistionatore, οὐσ. ἀρ. -ἰτιος. θ.
φιλικρι φιλόνεκται.

Quistione, οὐσ. θ. ζήτημα, ἐ-
ρώτημα, πρόβλημα, πρότασις ||
ἔρις, λογομαχία, συζητήσις.

Quistioneggiamento, οὐσ. ἀρ.
διεφορά περὶ τινος, ἀμφισβήτησις.

Quistioneggiato, β. ἰν. καὶ οὐδ.
ἔρις, ἀμφισβήτησις.

Quistionevole, ἰπ. διγ. ἀμφισ-
βητήσιμος.

Quittana, οὐσ. θ. ἐξόφλησις, ἰ-
σοφλητικόν.

Quittato, β. ἰν. ἐξοφῶ, ἀπαιτῶ
ἀραιῶν.

Quittino, ἐπὶ ἰπ. ἐκεῖ. || Οὐν, διγ,
τότε ἔπειτα, ἰν. αὐθ. || — οὐνο,
ἐκεῖ ἔντός. || Δι —, ἐκαίδεν.

Quittiritta, ἀπὸ ἀκριβῶς ἐκεῖ
ἢ ἰν. αὐθ.

Quocero, β. ἰν. ὄρ. Quocero.

Quoco, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Quoco.

Quota, οὐσ. θ. εισφορά, συνει-
σφορά, ἔρανος.

Quotaro, β. ἰν. δικασμῶ, εὐ-
κριτῶ τῶν οὐκον διατάγματὰ
πράγματα ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν
ἔδου.

Quotidianamento, ἐπὶ ἰπ. ἡμε-
ρασίως, καὶ ἰκίστην.

Quotidianeggiato, β. οὐδ. πράτ-
τω τι καὶ ἰκίστην, γίνεσθαι πολ-
λάκις, συνεχῶς.

Quotidiano, μα, ἰπ. ἡμέρας
κ. καθημερινός, ἐπὶ ἔργου.

Quoto, οὐσ. ἀρ. εὐκρίσις, ἔξις.

Quozionato, οὐσ. ἀρ. ἀριθ. τὸ
παραγόμενον τῆς διαίτησιν πύ-
λλων.

Rabbarbaro και-baro, εὐσ. ἀρ. καθουχαζῶ, γαλινηῶ, προδουμαί.
 ῥῆν, βάρβαρον, κ. ῥαβίντι, Rabbondare, ῥ. εὐδ. εὐπερῶ,
 Rabballinaro, ῥ. ἰν. συσκεῖζω, γέμω.
 συνῆω, φκελῶ. Rabbonire, ῥ. ἰν. κατινέζω,
 Rabbatuffaro, ῥ. ἰν. συγκρούω, καταπράνω.
 διαταράττω, συγγίζω. || —σι, ῥ. ἄντ. ορμίζομαι πάλιν.
 εὐτόσχημν. Rabbacciamento, εὐσ. ἀρ. ἐκ-
 πτωσε τῆς τιμῆς. Rabbacciare, ῥ. ἰν. ἐκπίπτω, κα-
 ταβιβάζω τὴν τιμάν. || —σι, ῥ. ἄντ. εαπενουθμαί.
 Rabbattarsi, ῥ. ἄντ. συναντῶ-
 μαί πάλιν. Rabbattuto, ἰα, ἰπ. πληγείς,
 χτυπηθείς. || Καταβιβλημένος.
 Rabbellire, ῥ. ἰν. καλλωπίζω,
 ὀραζῶ ἐκ νέου. || —σι, ῥ. ἄντ. γί-
 νομαι ὠρατότερος. Rabberrare, ῥ. ἰν. ἐπιρράπτω,
 ἐπισκιάζω. Rabberrare, ῥ. ἰν. ἐπι-
 σπαστικος. Rabbia, εὐσ. ὁ. λύσσα, μανία,
 παραφροσύνη. || Ἰπερβολικὴ, ἔ-
 κρη ἐπιθυμία, ὄρη. Rabbiano, εὐσ. ἀρ. (ἀεὶ, ἔδραϊν)
 ῥαβδίνος, νομοδιδάκαλος. Rabbiamante, ἐπιρ. λυσσα-
 ῶδες, μανιωδές. Rabbioso, εα, ἰπ. λυσσώδης,
 λυσσαλιος, ἐμφανής. || ἄκρος, ὁ-
 περβολικός. Rabboccare ῥ. ἰν. ἀναλακτέων
 διὰ τῶν ὀδόντων. || —fiacchi, γε-
 μίζω μέχρι τοῦ στερμίου τὰ ἀγ-
 γισί, ἰσοειληθ ποικῶ.
 Rabbocciare, ῥ. ἰν. καὶ εὐδ.

καθουχαζῶ, γαλινηῶ, προδουμαί.
 εὐπερῶ,
 γέμω.
 κατινέζω,
 καταπράνω.
 ορμίζομαι πάλιν.
 ἐκπίπτω, κα-
 ταβιβάζω. Ὁρ. Rabberrare.
 ἐπιρράπτω,
 ἐπισκιάζω.
 εὐδ. ἀρ. εὐ-
 περῶς τῆς ἀπρεσφαίρας.
 ἐπιρράπτω, ἀμαυροῦμαι.
 ἰπ. ἰσοκτι-
 σμένος, τεταραγμένος. || Σύνωφρος,
 κατὰ τῆς.
 Ὁρ. Rab-
 bruscarsi.
 ἀρ. σύγ-
 χυσις, συντάραξις, ταραχὴ.
 ἰν. ταράττω. ||
 —σι, ῥ. ἄντ. ταύτασημον. || Ἐρχο-
 μαί εἰς χεῖρας.
 ἀρ. ἔδραϊν τικῆ
 προσηλῆ, εὐστηρὰ ἐπιτιμησις,
 ἐπιπληξίς.
 εὐδ. καὶ εἰ, ῥ. ἄντ.
 σκοτίζομαι.
 ἀρ. πλ. ἀρ-
 βουργίαι ἄβραϊ.
 ἰν. κοσμῶ διὰ
 ἀρβουργιών, ἤτοι ποικιλμάτων
 ἀραδικῶν.
 ἰπ. κερραμη-

R.

 εὐσ. ὁ. τὸ δέκατον ἑγ-
 δον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.
 Rubacchio, εὐσ. ἀρ. μικρὸν πατ-
 ρίον, ἀνδροπίσκος, ἀνδράριον.

μίνος ἢ στικτός ἐκ ποικιλιμάτων ἀραβικῶν.

Rabeson, οὖσ. ἀρ. εἶδος ζωγραφίας ἀραβικῆς, ἀραβουργία ἄλλως τε Arabesco.

Rabiscano, να, ἱπ. φερόμενος ἀπὸλος, ποικιλίας ἐπὶ ἵππων.

Rabiscata, οὖσ. θ. λόσσα, μανία.

Rabito, da, ἑπ. λυσσῶν, λυσσώδης, ἑμμανής.

Rabuffata, οὖσ. θ. ἀπίμνηστος.

|| Ἐρις, φιλονεικία.

Raccapazzare, ρ. ἱν. ἀνευροῦσθαι. || — si, ρ. ἀντ. ἱνωῶς, κατανωῶ.

Raccapitolare, ἱν. ἀνακεφαλαιῶ.

Raccapricciolo, ἱπ. δ. φρικαλέος.

Raccapricciamento, οὖσ. ἀρ. φρίκη, φρικτίσις.

Raccapricciolare, ρ. ἱν. ἐκροθῆ, κίτριμάκω. || — si, ρ. ἀντ. φρίττω.

Raccapriccio, οὖσ. ἀρ. φρικτίσις, φρίκη, ἀνατριχίσις.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνακτῆσαι, ἀναλαμβάνω. || Ἐξαγοράζω. || Συνάζω.

Raccattare, ρ. ἱν. ἐπιβιβῆτω. κ. μαπαλόνω. || — si, ἀρατίζομαι ἢ ζωογονοῦμαι ἐκ νέου.

Raccattare, ρ. ἱν. ἐκβῆτω κέλι, ἀναφίγω, ἀνακαυτέρω. || — ρ. οὐδ. καί- si, ρ. ἀντ. ἀναφίγομαι, ἐξίπτοιμαι.

Raccattamento, οὖσ. ἀρ. τὸ ἰκανώσκειν, ἰξίσις.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. περιεπιβῆτω, περιεπιβῆτω ἐκ νέου.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

Raccattare, ρ. ἱν. ἀνανεῶσθαι.

λεγὴ συνθήκῃσις. || Δεξιότης, ἀποδοξίη. || Ἦ ἐς ταυτὸν ἄπιστροφῆ, συνέται, βαθύς, συλλογισμῆς.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccogliere, οὖσ. ἀρ. τριεῖς ἢ συλλογιστῆρ, συνάτης. || — dal posto, ἐκταυτῆς, κ. μαίματος.

Raccomodatore, οὖσ. ἀρ. -tri-

ce, ἢ ἐπισκευαστῆς, ἐπιδιορθωτῆς.

Raccomandatorio, ἱπ. συστατικός.

Raccomandare, ρ. ἱν. ἐπαναφέρειν ὁπίσσω, προπέμπω, συνοδεύω πάλιν.

Raccomandazione, οὖσ. θ. ἐπανόλησις, πρόξενος.

Raccomandare, ρ. ἱν. κοινῶν κοινόν, φίλων φίλος, ἐπὶ κοινόν, κοινοποιῶ, μεταδίδο.

Raccomandare, ρ. ἱν. ὄρ. τὸ ἐνωτέρω.

Raccomandamento, οὖσ. ἀρ. ὄρ. συστατικὸς, Lettere di —, συστατικαί.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccomandare, ρ. ἱν. συνιστῆ, ἀνέχεται. || Πραγματοῦ, προσακλῆ.

Raccontabile, ἰπ. διγ. ἀξιωμακόντως, ἀξιόλογος.
 Raccontamento, εὐα. ἀρ. διήγησης, ἱστορίας.
 Raccontare, ῥ. ἐν. διηγῶμαι, ἔξιστορῶ ἀριθμῶ. || —σι, ῥ. ἐν. συμφιλῶμαι, διαλλάττομαι.
 Raccontato, τα, ἑπ. διηγῆθεις, παρασταθείς.
 Raccontatore, εὐα. ἀρ. -trico, ὁ πολλολόγος διηγούμενος, ἀφηγητής.
 Raccontazione, εὐα. ὁ. διήγησις.
 Racconto, εὐα. ἀρ. διήγησις ἐξῆσις, ἀναφορά.
 Raccontiere, ῥ. ἐν. συζουγῶς, συνδύζω.
 Raccoglimento, εὐα. ἀρ. ἐλάττωσις, βράχυνσις, κ. κόνταμα.
 Raccogliere, ῥ. ἐν. ἱλατῶμαι βράχυνω, κ. κονταίνω. || —σι, ῥ. ἐν. ἱλατῶμαι.
 Raccogliuto, ἰα, ἑπ. ἱλατῶθεις, βραχύνθεις, ἐπίτομας, κ. κοντός.
 Raccordamento, εὐα. ἀρ. μνήμη, ἐνθύμησις.
 Raccordare, ῥ. ἐν. ταῦτὸ τῷ Raccordare. || Διαλλάττει ἀναμνηστικῶς. || —σι, ῥ. ἐν. ταυτέσθην.
 Raccordazione, εὐα. ὁ. ταῦτὸ τῷ Raccordamento.
 Raccorgersi, ῥ. ἐν. διαρῶ τὸ σφάλμα μου σφραγίζομαι.
 Raccorte, ῥ. ἐν. ταῦτὸ τῷ Raccogliere.
 Raccortare, ῥ. ἐν. βραχύνω, ἐπιτέμνω, κ. κονταίνω.

Raccoscarsi, ῥ. ἐν. ἀνατέθειμαι καὶ ἐν τρέπον ἐκόνει.
 Raccostare, ῥ. ἐν. φέρω πάλιν πλῆθους, προσάγω.
 Raccostamento, εὐ. ἀρ. ἐθροισμός.
 Raccostare, ῥ. ἐν. ἀρ. ἴσω, συνάγω. || —σι, ῥ. ἐν. διαλλάττομαι πάλιν συντρέχομαι ἰπὶ συζῶν.
 Raccrescere, ῥ. ἐν. αὐξάνω ἱπ. κ. αὐξήσις.
 Raccrescimento, εὐα. ἀρ. ἐκπέφαισις.
 Raccusare, ῥ. ἐν. κατηγορῶ ἐξ ὑπαρχῆς, ἐπικατηγορῶ.
 Raccuso, εὐα. ἀρ. βότρης, κ. τοκμπι.
 Raccusoso, σα, ἰα, ὁ φέρον βότρης, βιτρυμῆδος.
 Racimolare, ῥ. ἐν. συνέλω βότρυς, σπάχης, βιγολογῶ, σταχυολογῶ.
 Racimolo, εὐα. ἀρ. βότρης, κ. τοκμπι. || Μεταφ. τὸ ὑπόλειπον.
 Racquistarsi, ῥ. ἐν. ἀποπτεῖσθαι, κρύπτομαι.
 Racquistare, ῥ. ἐν. ἀνατενάζω, καθυκατάζω.
 Racquistagione, εὐα. ὁ. ὄρ. Racquistamento, εὐα. ἀρ. ἀνάκτησις, ἐκανάληψις.
 Racquistare, ῥ. ἐν. ἀνακτάω.
 Racquistatore, εὐα. ἀρ. ἐκάνκτης, ἐκἀνάληψις.
 Racquistazione, εὐα. ὁ. καὶ Racquisto, εὐα. ἀρ. ὄρ. Racquistazione.
 Rada, εὐα. ὁ. αἰγυλῆς ἕνα ἀρ. κροβολοῦσι τὰ πλοῖα, ὄρμας.

Radamento, ἰπ. ἀπαντός, ἐκλόσιος.
 Radante, εὐα. ὁ. Ναυτ. κρ. ἄρ. ἑλκίος.
 Radazza, εὐα. ὁ. Ναυτ. ἀσπῆρον.
 Radazzare, ῥ. ἐν. Ναυτ. ἀσπῆρον.
 Radonare, ῥ. ἐν. πυκνῶ, συμμικνῶ.
 Radimandare, ῥ. ἐν. ὄρ. Radomandare.
 Radificamento, ἰπ. ἀρ. ἐνθροισμός, διόρθωσις, ἐξισομοσμός.
 Radificare, ῥ. ἐν. ἀνορθῶ, ἐκασπῶ. || Μεταφ. ἐκπαιδεύω. || Ἐκθροῖνω.
 Radicare, ῥ. ἐν. Ναυτ. ἐπισημαίνω ἐπὶ τοῦ σκάφους ἢ καὶ τῶν ἰστίων.
 Radicare, εὐα. ἀρ. Ναυτ. ἐπισημαίνω τοῦ σκάφους ἢ τῶν ἰστίων.
 Radicare, ῥ. εὐα. πρᾶντομαι ἐπιτεῖμαι ἐπὶ τοῦ ἄφους. || —ῥ. ἐν. πρᾶνω, ἀνακουφίζω, μετριάζω.
 Radicolare, ῥ. ἐν. ὄρ. Radolare.
 Radolcimento, εὐα. ἀρ. ἀνακρίσεις, μετριάσεις, πρᾶνσεις.
 Radolare, ῥ. ἐν. γλυκαίνω μετριάζω, κατευναζω, ἀνακουφίζω. || —, ῥ. εὐα. ταυτέσθην.
 Radomandare, ῥ. ἐν. ἐπαναζῆν, ἀπειτῶ.
 Radoppiamento, εὐα. ἀρ. διπλασμοσμός.
 Radoppiare, ῥ. ἐν. ἀναδιπλασιάζω ἐπαναζῶ. || Ναυτ. σανιδῶ,

Raddoppiamento, ἰπ. δι. διπλασιάζω.
 Raddoppio, τα, ἑπ. διπλασιάζω.
 Raddoppio, εὐα. ἀρ. διπλασιάζω, τὸ διπλασιάζω. || Βαδισμός ἰπ. κρ. περιτομή.
 Raddoppimento, ῥ. ἐν. ἀποκομίζω πάλιν. || —σι, ῥ. ἐν. ταυτέσθην.
 Raddossare, ῥ. ἐν. ἀναλαμβάνω ἐπὶ τῶν νῶτων, ἐπιφορτίζομαι.
 Raddotto, εὐα. ἀρ. τῶπος ὄρμας, κῶκλος, συνέλευσις.
 Raddizzare, ῥ. ἐν. ὄρ. Radificare.
 Radducitore, εὐα. ἀρ. -trico, εὐα. ὁ ὁ ἐπαναγωγῶν.
 Radore, ῥ. ἐν. ξίω, ξύω, ἐκαλεῖται ἀποκόπτω ξυρίσκω, κείρω. || Καθαρίζω, καθαίρω, ἀπορροῶ. || Ἐγγόθην διαβαίνω.
 Radrezza, εὐα. ὁ. ἰατέφθαλιθ.
 Radiale, ἰπ. διγ. καὶ Radiale, ἰπ. διγ. ἀκτινοβολός, ἀκτινοβόλῶν, λαμπρός.
 Radiare, ῥ. εὐα. λαμπρῶς συνάγειν τῷ Raggiare.
 Radiazione, εὐα. ὁ. Φυσ. κρ. κτινοβολία.
 Radice, εὐα. ὁ. ῥίζα. || Μεταφ. αἰτία, ἀρχή. || Γένος, γένος.
 Radicale, ἰπ. διγ. ῥ. ῥίζα.
 Radicalmente, ἰπ. διγ. ῥ. ῥιζικῶς, αὐρίκῶς, προῤῥικῶς.
 Radicare, ῥ. εὐα. καὶ —σι, ῥ. ἐν. ῥιζοῦμαι, παλαιῶμαι.
 Radicato, τα, ἑπ. ἐρριζωμένος, πεπαλαιωμένος.

Radicalione, οὗς. θ. ῥίζιως.
 Radicchio, οὗς ἀρ. βοτάνη ἢ κηχώρη, κ. ραδικίον, τὸ αὐτὸ τῆς Cicoria.
 Radice, οὗς. θ. ῥίζα. || Μεταφ. αἵτια, παγὴ, ἀρχή. || Ἔνος, γεννῆ. || Μεθ. δόναμις.
 Radicolla κατ' -ια, οὗς. θ. (δ. πικρ.) μικρὰ ρίζα, ῥίζιον.
 Radifiora, ῥ. ἐν ἀραιῶ.
 Radimadira, οὗς. θ. ἔστρα, κνηστῆριον.
 Radio, οὗς ἀρ. ἄκτις τοῦ φωτός.
 Radioso, οὗς, ἐπ. ἀκτινοδολός, λαμπρός.
 Raditò, οὗς. θ. τὸ αὐτὸ τῆς Radità.
 Raditura, οὗς. θ. ἕξιμα, ἀπόξεσμα, ρένισμα.
 Rado, δα, ἐπ. σπάνιος, ἀραιός. || Πολύτιμος ἰακείρατος. || — ἐπιθ. σπανίως.
 Radunamento, οὗς. ἀρ. σωρός.
 Radunanza, οὗς. θ. συνάλειψις, ἀνωγειρία.
 Radunaro, ῥ. ἐν συνδροσίζω.
 Radunata, οὗς. θ. τὸ αὐτὸ τῆς Radunanza.
 Radura, οὗς. θ. ἀραιότης.
 Raiano, οὗς. ἀρ. ῥάφανος, κ. ῥεπάνιον. || Ἀγρία ῥαφάνια, κ. χράνος.
 Raffardelloro, ῥ. ἐν συσκυθίζω, συνδέω ἐπὶ ἀμπερσμημάτων. || Ἀρπακίς.
 Raffazzonaro, ῥ. ἐν κραιμῶσιζω, ἐπιδορθῶ, ἐπισκευάζω. || Τιμὴ διὰ τῆς παρουσίας μου.

Raffirma, οὗς. θ. στερεώσις. || Ἐπιχωριάζεις, ἐπιδορθάζεις.
 Raffermare, ῥ. ἐν στερεῶ, ἴθ. δονεῖν. || Ἐπιχωρῶ, ἐπιδορθῶ.
 Raffermazione, οὗς. θ. ὄρ. Raffirma.
 Raffermo, ια, ἐπ. ἀρχαίως, παλαιός, παλιωμένος.
 Raffinbiaro, ῥ. ἐν ἄσπιρῶ, ἀδολοκένω. || Μεταφ. ἀπαλαμβάνω. διαιτῶ τινι.
 Raffinlarai, ῥ. ἀνε ἑπιπυθῶ. κεν. ὀρῆδω, ἐθαύρασμα.
 Raffinore, ῥ. οὗδ. συμπυκνοῦμαι συσπύλλουαι.
 Raffigurabile, ἐπ. διγ. εὐγνώριστος, εὐγνωστός.
 Raffiguramento, οὗς. ἀρ. ἐκ γνωρίσις.
 Raffigurato, ῥ. ἐν ἀναγνωρίτω, διοχρήσι.
 Raffiaro, ῥ. ἐν δέξινω ἰκένω.
 Raffirmato, οὗς. θ. ἕξιμα, περίεργμα, βελτισμῶς.
 Raffinamento, οὗς. ἀρ. ἄσπιρ ἐπιθέσεις ὁ περιθωρολόγοις, τελειοποίησις. || Διόλιπσι.
 Raffinore, ῥ. ἐν τελειῶ τελειοποιῶ. || Δειπυρῶ. || Διπῶ δὲ λίζω τινι. || Μεταφ. λεπτολογῶ, ἐκλεπτόνω ἑπιρθερῶζωμι.
 Raffinazione, οὗς. θ. τελειότης. || Διατρίβεις ποθειμάτων, ἰθριζίς.
 Raffinato, ια, ἐπ. ἐντελής, τίλοτος. || Διόλιπμος, κενθάρμηνος. ἐπὶ παχυέρμης κτλ. || Μεταφ. πανοστος, πονηρὸς δὲ δυνάτης.
 Raffinatore, οὗς. ἀρ. διόλιπθός, καθορετὴς.

Raffinatura, οὗς. θ. ὄρ. Raffinamento.
 Raffinosis, οὗς. θ. κατάσχημα βελτισμῶς.
 Raffinore, ῥ. οὗδ. τελειοποιῶμαι. || Ἐξευγενίζομαι. || — ῥ. ἐν λεπτολογῶ, ἐκλεπτόνω. || Δειπυρῶ.
 Raffio, οὗς. ἀρ. ἀρπάγειν, κραιμῶ.
 Raffitare, ῥ. ἐν ἐνοικιῶ παλαιῶ ἀνακισθῶ.
 Raffitto, ῥ. οὗδ. συμπυκνοῦμαι συσπύλλουαι.
 Raffondare, ῥ. ἐν προλαίνο ἀρισθῶσαι, βελτίω.
 Rafforificare, ῥ. ἐν ὄχυρῶ, ἐνέχρω.
 Rafforzare, ῥ. ἐν ἐχυροποιῶ. ἐνέχυρῶ, ἐνδυναμῶ, κρατύνω.
 Raffrounno, ῥ. ἐν ἀποκαθίσταται παλιν.
 Raffreddamento, οὗς. ἀρ. ψύχρασις, ψυχροσμία, κ. κρυολόγημα. || Ψύξις, ψυχροσπῆς.
 Raffreddare, ῥ. ἐν ψυχρῶ, ψύχει, κ. κρυῶμαι. || — ῥ. οὗδ. καίει, ῥ. ἐν γλιπνίωμαι, ψυχραίνωμαι. || Καταθῆξαι.
 Raffreddu, δα, ἐπ. ψυχραμίσις, κρυομίσις.
 Raffreddore, οὗς. ἀρ. κυνάγη συνάγγελμα.
 Raffrontamento, οὗς. ἀρ. γελνώσις, τὸ γλιπνισθῆναι.
 Raffrontare ῥ. ἐν γλιπνίω, γλιπνισθῶ, κατασπύλλω. || — ἐν ἀνε γλιπνίωμαι, ἀρχῶ τῶν παθῶν μου.

Raffrescamento, οὗς. ἀρ. θροονόμος ἄλλοις τε Rinfrescamento
 Raffrontamento, οὗς. ἀρ. συβάντισις.
 Raffrontare, ῥ. ἐν καὶ οὗδ. συνανῶ, προβάλλω παλιν ἐπιπίπτω. || Διαγινώσκω πρὸς τοὺς μάρτυρας τὰς καταθέσεις αὐτῶν πρὸς ἐπιχωριάζω.
 Raffrescare, ῥ. ἀνε. ἐπισκοπίζομαι, ἀναρῶμαι.
 Raffuscicare, ῥ. ἐν. εὐπείθω, κ. σιγηρίζω.
 Ragazza, οὗς. θ. κόρη, κοράσιον, παιδίσκη.
 Ragazzaglia, οὗς. θ. καὶ.
 Ragazzame, οὗς. θ. πληθὺς ὀχληρῶν παιδίων συρρατὸς δούλων ἡ στρατιωτῶν.
 Ragazzata, οὗς. θ. πρᾶξις ἡ λόγος παιδιορθῶσις.
 Ragazzo, οὗς. ἀρ. παιδίον νέος. || Οἰκτιρὰ, ὀκνηρότης.
 Ragazzino, οὗς. ἀρ. (ὄσκη.) παιδῆριον ἐπὶ γλιπνίῳ.
 Raggelarsi, ῥ. ἀνε. καταψύχεται, παγῶναι.
 Raggelato, ῥ. ἐν. καλλωπίζω, ἐξευγενίζω.
 Ragghiere, ῥ. οὗδ. ὀγκῶμαι, κ. γκαρίζω.
 Ragghio, οὗς. ἀρ. ὀγκηθμὸς, κ. γκαρσῆμα.
 Raggiante, ἐπ. διγ. ἀκτινοδολός, ἀκτινοδολός, λαμπρός, διαυγής.
 Raggiare, ῥ. οὗδ. ἀκτινοδολῶ. λάμπω ἐπιπύπτω ἀκτίνας.

Raggiata, οὗς ἰ. γραμμῆ.
 Raggiato, ἰα, ἴν. ἀκτινωτός.
 Raggio, οὗς. ἀρ. ἀκτίς. || Ἀμυδρὸν φῶς ἠεριαιεν. || Ἀκτίς τροχού. || Ἀκτίς ἀστέρη. || Βοταν. περιπέρεια ἑυθούς.
 Raggiarare, ῥ. οὗδ. γίνεται ἄμετα πάλιν, κ. ἤμερόντι.
 Raggiato, sa, ἰπ. ἀκτινοβόλος, ἀκτινωτός.
 Raggiamento, οὗς. ἀρ. ἄλλυμας, περιδρομή, ποταμιαγνῆ.
 Raggiarare, ῥ. οὗδ. καί-σι, ῥ. ἀντ. περιστρέφεται αὐτίς. || —, ῥ. ἔν. ἔξαπτό, ἀποπλανῶ.
 Raggiarato, ἰα, ἰπ. περιπεπλεγμένας.
 Raggiaratore, οὗς. ἀρ. ἀπατών, φίναξ.
 Raggiaravole, ἰπ. διγ. ἡ ἰπιδε κτικὸς στροφῆς ἢ περιστροφῆς, αὐ-στροφος.
 Raggiro, οὗς. ἀρ. Ὀρ. Rigidro.
 Raggiungere, ῥ. ἰν. προφάνω τὴν τριγῶνα πρὸ ἑμοῦ, καταλαμ-βάνω. || —σι, ῥ. ἀντ. συνανθῶμαι, συναθροίζουαι.
 Raggiungimento, οὗς. ἀρ. συνθῆ-ναις, ἀθῆναις.
 Raggiunto, ἰα, ἰπ. συννημένους, κτλ. || Ῥύνωτος, χουδρῆς, παχῆς.
 Raggiuolo, ἀρ. (ὀπκα) μικρὰ ἀκτίς.
 Raggiunamento, οὗς. ἀρ. ἰπι-σκυθῆ, ἰπιδιόρθωσις.
 Raggiutare, ῥ. ἰν. ἰπιακτιώ-ζω, ἰπιδιόρθῶ. || Συναρμάζω. || Ἀ-γνίζω καθαρῶ.

Raggomicollare, ῥ. ἰν. καί οὗδ, τολπωπέω ἐκ νέου, κ. κουβαρίζω.
 Raggandire, ῥ. ἔν. ἰπιαζέω, μαζαλύνω.
 Raggiacollare, ῥ. ἰν. σταχυο-λογῶ.
 Raggiarare, ῥ. ἰν. μεταποῦ ἢ πῆ ἰδ χεῖρα, χειροτερεύω. || ἔ. πιδιόρθῶ.
 Raggiacchiamento, οὗς. ἀρ. σῆ-στασις, αὐτολῆ.
 Raggiacchiare, ῥ. ἔ. πικρῶν τι, ἀμικρῶν τὸν ὄγκον, συρῆλλω. || —σι, ῥ. ἀντ. ταύτσησην.
 Raggiacchiamento, οὗς. ἀρ. συ-σταλῆ ῥυτιθωσις.
 Raggiacchiare, ῥ. ἰν. αὐσπῶ, ῥ. τιδῶ. || —σι, ῥ. ἀντ. ρυτιθῶμαι.
 Raggiacchio, ἰα, ἰπ. ἰρρυθια-μένους, συνοσκασμένους.
 Raggiacchio, ῥ. ἰν. μετασκευ-ζῶ (τὴ ὕψωμα, τὸ χεῖλος τῆρου).
 Raggiappare, ῥ. ἰν. ἄρω, συ-σκαμίζω. ἰπὶ ἰμπερνεμάτων. || —σι, ῥ. ἀντ. ταύτσησην.
 Raggiarare, οὗς. ἀρ. περιπλε-κῆ, περιτόλιγμα. || Μικαρ-δολος.
 Raggiarare, ῥ. ἰν. Ὀρ. Nan-nichiaro.
 Raggiarare, ῥ. ἰν. ἀνάγω, σωρεύω, ἰπιαρρεύω.
 Raggiaramento, οὗς. ἀρ. ἰ-ξομάθωσις ἔξισωσις.
 Raggiarare, ῥ. ἰν. ἔξισῶ ἔξι-σάζω, παραβάλλω, ἀφαιρῶ. || Ἐξισῶσι.
 Raggiaramento, ἰπιδ. κα-τ' ἀναλογίαν, τὸ ἔν μὲ ῥ' ἄλλο.

Raggiarativo, τῶ, ἰπιδ. ἔξι-σῶσις.
 Raggiaratore, οὗς. ἀρ. ἡ ἰ-δισπῶσις, πῆροφῶν.
 Raggiaglio, οὗδ. ἀρ. ἰσῶσις, ἔξισῶσις, ἀθῶσις.
 Raggiaramento, οὗς. ἀρ. ἔ-κῶσις, ἔξισῶσις. || Βλέμμα, βάλῃ ἔξισῶσι κ. ματία. || Σῆσις.
 Raggiarare, ῥ. ἔν. ὁμαρῶ, ἀσπαστῶ, βλίτω. || Διακασπῶ ἢ γερῶν ἔξισῶσι.
 Raggiaratore, οὗς. ἀρ. θιατῆς.
 Raggiaravole, ἰπ. διγ. ἀξιο-σῶσις.
 Raggiarare, ῥ. ἰν. μανῶν, ἀμαγνῶ.
 Ragia, οὗς. ὁ. ῥητινῆ. || Με-σορ τῆνοσμα, παγίς ἰδλος.
 Raggiamento, οὗς. ἀρ. συλλο-γιστῆς. || Συνομιλία, συνδιόλιξις.
 Raggiare, ῥ. οὗδ. συλλογίζο-μαι. || Συνδιόλογησι, ἔξισῶσι. || Διηγοῦμαι. || Ἀποδεικνῶ. || —, οὗς. ἀρ. ἔξισῶσι, λόγος.
 Raggiamento, ἰπιδ. φρονί-μοι, ἀγκυρῶσις δικαιοσ.
 Raggiativo, τῶ, ἰπ. λογικῶς.
 Raggiato, ἰα, ἰπ. ἡ λεπτομαρῆς περιτρηθῆς ἡμοσσευθῆς. || Λογικῶς.
 Raggiatore, οὗς. ἀρ. ἡ διαλογί-μενος. || Λογισθῆς, κ. πολυλογῆς.
 Raggiato, οὗς. ὁ. λόγος ἄτιον, λογικῶν, δικαιοσύνη. || Ἀποδείξις, αἰτία, ἀναλογία, λογαριασμός, με-τῆς χρέους, πιστώσις. || Libro dello —, ῥ. βιβλίον λογαριασμοῦ. || Δικαιομα, δικαιοσ; ἀπαίτησις. ||

civile, ἀγῶνις δικαιοσ. || Δ, κορῆ δι, per —, φρονίμοις, ἰλλόγως.
 Ragionevole, ἰπ. διγ. λογικῶς, εὐλογος.
 Ragionevolezza, οὗς. ὁ. λόγως ἰπιακτις.
 Ragionevolezze, ἰπιδ. φρο-νίμοις, ἰλλόγως, μετῆς.
 Ragioniere, οὗς. ἀρ. λογιστῆς, ἀξιοματικῶς ἄλλοις, τὸ ἔλεγ-κτικῶ συνεδρίου, ἡ χρονολόγος καὶ μηνολογιαγράφος.
 Ragioso, sa, ἰπ. ῥητινωδῆς.
 Ragua, οὗς. ὁ. ἀράχνη, ἀρά-χην. || Δίκτυον παγίς ἀπάτε.
 Raguarare, ῥ. ἰν. ἰσῶσις δικαιοσ. || Ἀρπάζω κλεπῶ ἰσῶσις, μετ' ἑραυτοῦ. || —, ῥ. οὗδ. ἰπιαματ πε-ρι τὰ δικαιοσ.
 Ragualata, οὗς. ὁ. (ὀπκα) μικρὰ ἀράχνη, ἀράχην.
 Ragualato, οὗς. ἀρ. ἰσῶσις, ἡ ἀράχνη, τὸ ἀράχην.
 Raguo καὶ -lo, οὗς. ἀρ. Ὀρ. Ranatelo.
 Raguaramento, οὗς. ἀρ. καὶ.
 Raguarare, οὗς. ὁ. συνάθωσις. || Σοφεία, θημῶν, κ. θημωνιά.
 Raguarato, ἰπ. διγ. ἡ ἀρῶσις.
 Raguarare, ῥ. ἰν. συναθροίζω.
 Raguarazione, οὗς, ἰπ. τῶν ταύτῶ Collectizio.
 Raguarato, οὗς. ὁ. συνάθωσις, συνάθωσις. || Θημωνῆς, κ. θημωνιά.
 Raguarare, οὗς. ἀρ. -τῆσις, οὗς. ὁ. ἡ ἀρῶσις, ἀρῶσις.
 Raguarazione, οὗς. ὁ. ἡ ἀρῶσις

ἀνθρώπων, κύκλος, συναστραφί-
 και, οὐα. ἀρ. πλ. ἀντίνας.
 Raja, οὐα. θ. ἰχθύς, ὁ βράχος, ἡ
 βασις.
 Rallargamento, οὐα. ἀρ. πλ. ἀ-
 τυνας, διευρύνσις.
 Rallargarsi, ῥ. ἰν. διατελλῶ, τε-
 τείνω, πλατύνω, διευρύνω, αὐξάνω.
 Rallargatore, οὐα. ἀρ. ὁ πλα-
 τύνων.
 Rallaggiare ῥ. ἰν. ἀνακουφίζω.
 Rallagamento, οὐα. ἀρ. και
 Rallografi, οὐα. θ. ἀγαλλι-
 σις, χαρὰ, εὐθυμία.
 Rallografo, ῥ. ἰν. εὐφρύνω,
 διατίπτω. || — ῥ. οὐα. και -σις, ῥ.
 ἀντ. εὐφρύνονται, χαίρω.
 Rallogrativo, να. ἐπεφρόνησις.
 Rallogratore, οὐα. ἀρ. ὁ εὐ-
 φραίνων.
 Rallogratura, οὐα. θ. χαρὰ, ἡ
 γαλήσις, ἡδονή.
 Rallograre, ῥ. ἰν. καταβάλλω,
 καταδύσασθαι. || ἀναλαμβάνω.
 Rallogramma, οὐα. ἀρ. βρά-
 χοντις. || ἀνακούφισις.
 Rallograro, ῥ. ἰν. βραδύνω. ||
 Χαλῶ, κ. χαλαρώνω. || ἀνακουφί-
 ζω, ἀναπαύω.
 Rallograre, ῥ. ἰν. ἀνοφθαλ-
 μίζω.
 Rallograre, ῥ. ἰν. ἀνακουφίζω.
 Rallograre, ῥ. εἰδ. και -σις, ῥ.
 ἀντ. ῥαζοῦμαι πάλιν, ἀνοφθαλμίζομαι.
 Rallograre και -si, ῥ. ἰν.
 φωτίζω. || — ῥ. ῥ. ἀντ. ταύτισσθαι, ἀνα-
 κινῶ τὴν ἕρσιν.
 Rallograre, ῥ. ἰν. μηχανῶ, ἐκ-
 τίνω, παρστίνω.

Rallastrete, ῥ. ἰν. σιλιῶν πί-
 λιν, ἐπισιλιῶ.
 Rama, οὐα. θ. κλάδος. || Με-
 ταφ. ἔκρινος.
 Ramajulu και -uolo, οὐα. ἀρ.
 Ναυτ. λιῦται. || Ζωμάριστερον, κ.
 χουλιτρά.
 Ramanzina, οὐα. θ. ἐπιπλήξις,
 ἐπιμεμφίς.
 Ramatro, οὐα. ἀρ. σαίρῃ τι.
 Ramata, οὐα. θ. ἔβλεν οἶσος ἡ
 λυγρὴ ἰξόχρυσον πρὸς ἄγραν πε-
 νῶν. || Λ —, ἔκρη. πρὸς. βαφίλας,
 ἀφρονος.
 Ramato, ια, ἔπ. ὁ ἔχων πολ-
 λούς κλάδους, κλαδωδής.
 Ramazza, οὐα. θ. ἑλατήριον συ-
 ρέμων ὡφ ἄνεξ ἀνθρώπου εἰς τὴ
 ἕρξ.
 Ramo, οὐα. ἀρ. μέγιστον, ὁ
 χαλκός. || — di Corinto, εἰπρινος
 χαλκός, ἐραιχαλκός, κ. πύργος.
 || —, νεύσματα χαλκίνα.
 Ramento, οὐα. ἀρ. ζύμα, ἡ-
 πόζουμα.
 Rametto, οὐα. ἀρ. κλαδίον, κλα-
 δισκος.
 Ramicella, οὐα. ἀρ. (ὄψος)
 κλαδίον.
 Ramiera, οὐα. ἀρ. χαλκωγέ-
 φος.
 Ramificare, ῥ. οὐα. διαίρουμαι
 εἰς κλάδους.
 Ramificazione, οὐα. θ. ἡ εἰς
 κλάδους διαίρεσις, κλάδωσις.
 Ramigno, να, ἔπ. χαλκός.
 Ramina, οὐα. θ. οκρῖα φέρ-
 ματα χαλκοῦ.

Ramingare, ῥ. οὐα. περιπλα-
 νῶμαι.
 Ramingo, να, ἔπ. ὁ ἀπὸ κλά-
 δων εἰς κλάδον ἰπτάμενος, ἐπι-
 πτόν. || Μεταφ. πλανώμενος,
 γυρνῶ.
 Ramino, οὐα. ἀρ. χαλκῶν ἀγ-
 γίον διὰ ἑρρανοῖν τοῦ ὕδατος. ||
 χαλκωγῶ.
 Ramonata, ῥ. ἀντ. περιβέλλ-
 ω μαρτύριον. || — si ῥ. ἀντ. καλ-
 λουσι.
 Ramonzo, οὐα. ἀρ. ὄρ. Ra-
 manino.
 Ramasco, οὐα. ἀρ. μεμφί-
 σις, ἡδονή. ῥ. Lamento.
 Ramarginare, ῥ. ἰν. επικυλῶ
 συνωπῶ πλάγην. || —, ῥ. ἀντ.
 ταύτισσθαι.
 Ramaricamento, οὐα. ἀρ. ὄρ.
 Lamento.
 Ramaricana, ἔπ. διγ. ὁ μεμ-
 φισθῶν.
 Ramaricano, ῥ. ἀντ. μεμφί-
 σις, οἰκτιρῶ εμαυτὸν, παρα-
 ποθέσθαι.
 Ramaricano, οὐα. ἀρ. -trico,
 ὁ μεμψισθῶν.
 Ramaricazione, οὐα. θ. ὄρ.
 Lamento.
 Ramaricano, ἔπ. διγ. ἡ
 ζήτησις τοῦ οἰκτιρῶ.
 Ramaricano, οὐα. ἀρ. ὄρ. Ram-
 masco.
 Ramaricano, να, ἔπ. ὄρ. La-
 gno.
 Ramassare, ῥ. ἔγ. συνάγω,
 συναίρειν.

Rammatione, ῥ. ἰν. πλινθῶ
 πάλιν.
 Rammembranza, οὐα. θ. και
 Rammemoranza, οὐα. θ. ἀνά-
 μνησις, μνήμη.
 Rammemorare, ῥ. ἰν. ἀναμι-
 νῶμαι, ἐπιθυμῶ. || — si, ῥ. ἀντ.
 μέμνημαι, ἐπιθυμῶμαι.
 Rammemorato, ια, ἔπ. ὁ ἐπι-
 θυμῶν, προέβησις.
 Rammemoratore, οὐα. ἀρ. -tri-
 co, ὁ ἀναμνησκων, ἐπιθυμῶν.
 Rammemorarsi, ῥ. ἀντ. μί-
 νησθαι, ἐπιθυμῶμαι.
 Rammemorazione, οὐα. θ. ἡ
 ἀμνησις, μνήμη, ἐπιθυμῶσις.
 Rammemore, οὐα. ἀρ. και
 Rammemorato, οὐα. θ. ἀνάμνη-
 σις, μνήμη.
 Rammemore, ῥ. ἰν. ἐπιθυμῶ-
 σαι, ἐπιθυμῶ. || — si, ῥ. ἀντ. μνή-
 μονεῖω, ἐπιθυμῶμαι.
 Rammemorato, οὐα. ἀρ. -tri-
 co, ὁ ἐπιθυμῶν.
 Rammemore, οὐα. ἀρ. ἀνάμνη-
 σις, μνήμη.
 Rammemorare, ῥ. ἰν. διακῶ εἰς
 τὸ μένιν, μερομεῖω, διχομερῶ.
 Rammemorare, ἔγ. μαλάσσω, ἡ-
 πολύνω. || — si ῥ. ἀντ. αὐτέω, μόν.
 Rammemorare, ῥ. ἰν. σφραῖω, ὁ-
 πιστοῦμαι, συνάγω.
 Rammemorabile, ῥ. ἰν. και
 Rammemorabile, ῥ. ἰν. ἀκαλό-
 γως, πρᾶβω, μετριάζω.
 Rammemorabile, να, ἔπ. μα-
 λακτικῶς.
 Rammucchiare, ῥ. ἰν. σφραῖω,

Ramo, *ούσ. άρ. κλάδος, κλών.*
 || Βραχύνει ποταμού. || Κλάδος γενεαλογίας. || —, πλ. *οί απόγονοί.* || *Οί τών Γλαφίων κεράτων κλάδοι.* || —, *Όρ. Ramo.*
 Ramolaccello, *ούσ. άρ. (ύποκ.)*
 Όρ. Ravanello.
 Ramolaccio, *ούσ. άρ. βράφανος, κ. ριπάνιον.*
 Ramorito, *ια, έπ. και*
 Ramoso, *σα, έπ. ό έχων πολυλαδέκλάδους, πολυκλών, κλαδώδης.*
 Ramotello, *ούσ. (ύποκ.) κλαδών.*
 Ramra, *ούσ. θ. ένός τών παρακώδων πτηνών και τετραπόδων.*
 || Στρατ. καταθαμβός.
 Ramraato, *έπ. διγ. έρθεε, έρθιος.* || —, πλ. *ούσ. τά έρπειτά.*
 Ramrago, *ρ. έν. κτυπώ διά τών ένόχων επί πτηνών και τετραπόδων.*
 Ramricare, *ρ. ούδ. και -οί, ρ. έντ. άναρβήσκωμαι, άνέρπω, κ. αντισερόνω.*
 Ramricosa, *ούτ. άρ. Ναυτ. άρπάγιον, άρπάγη κάμαξ, τριόδου.*
 Ramrignare, *ρ. έν. δράττομαι, άρπάζω.*
 Ramrino, *ούσ. άρ. άρπάγον, άγκιστρον.*
 Ramrigna, *ούσ. θ. και*
 Ramrignamento, *ούσ. άρ. αύστηρά επιτίμησις, επιπλήξις υ-θρις.*
 Ramrignare, *ρ. έν. επιπλήξω υθρίων.*

Rampognatore, *ούσ. άρ. rices, θ. δ. συνήθως επιπλήτων εις υθρίων, υθριστής.*
 Rampognatole, *έπ. διγ. δικαστής.*
 Rampognoso, *σα, έπιπληκτικός υθριστικός.*
 Rampollamento, *ούσ. άρ. έν. πλόσις, άνάδυσσις.*
 Rampollare, *ρ. ούδ. άναβήσθ, άναβλήζω, άνακηδών επί ύδατος.*
 || Φόρωμαι. || —, *ρ. έν. φώω.*
 Rampolle, *ούσ. άρ. άνάδυσσις ύδατος.* || Βλασθή. || Γόνος τέκνον.
 Ramprono, *ούσ. άρ. τάντε τώ Ramprione.*
 Ramuscello, *ούσ. άρ. (ύποκ.) κλωνάριον.*
 Rana, *ούσ. θ. έστραχος.*
 Rancaro, *ρ. ούδ. και*
 Rancheiata, *ρ. ούδ. χυλωίνω, χυλώω.*
 Ranciatu, *ια, έπ. ό χρώμα έχων περτοκαλίω.*
 Rancidozza και *ιθ, ούσ. θ. τάγγω, ταγγίσις, κ. ταγγάδα.*
 Rancido, *σα, ταγγίς, κλαίς, έψαρμίνος.*
 Rancidume, *ούτ. άρ. Όρ. Rancidozza.*
 Rancio, *ια, έπ. Όρ. Rancido.*
 || *Ό χρώμα έχων κρόκος, κρέμανος, χρυσοειδής.* || —, *ούτ. άρ. τή γύμνα τών στρατιωτών.*
 Rancioso, *σα, έπ. θ. ταγγίζων.*
 Ranco, *σα, έπ. χυλωίς, ριθωσκαίλις, κ. στραβοπέδηξ.*
 Rancoro, *ούσ. άρ. Όρ. Rancidozza.* || Μεταφ. *μνησικαχία, μίσος.*

Rancura, *ούσ. θ. λύπη, Ολψις, άίσ.* || *Μνησικαχία.*
 Rancurarsi, *ρ. έντ. λυπούμαι.*
 Rancura, *(Δ), έπίθ. ούλις, άρι-ρβ; παρ. . . ιγγύτατα.*
 Rancogino, *έπ. κλάνης, κλα-ύωνος.*
 Rancollaro, *ρ. έν. ζυλοκοκό, ύπικα, κτυπώ.*
 Rancollata, *ούσ. θ. ζυλοκόπρω, ύψις.*
 Rancollo, *ούτ. άρ. μικρά βάζει, βάζειον, βάζειον.*
 Rancioso, *ούσ. άρ. κλάδος έστραχος, άρπαξίς, θαλάμος.*
 || Στρατ. *στίχος. Ό. Ordine.*
 Rancolo, *ούσ. κ. έστραχος, φρονί-τις.* || *Λησουλία.*
 Rancolamento, *ούτ. άρ. κρησυγνή.*
 Rancolara και *niata, ρ. έν. προ-εμπροσθίμαι.* || —, *ρ. ούδ. φωνά-ζω έστραχίς, κρησυγνή.*
 Rancolosa, *σα, έπ. πρόθυμος, τήθ; επιμαλής.* || *Οχληρός.*
 Rancoloso, *έπ. διγ. διατραχειδής.*
 Rancino, *ια, έπ. ό τού έστραχίου, διατραχίσις.*
 Rancinata *ούσ. θ. νερών στακτής, στακτότερον.*
 Rancistaro, *ρ. έν. Τρωπ. άγ-κνερίκι, ένοφθαλμίζω, πάλιν.* || *Αίς έν νείω, συνάπτεται.*
 Rancochiaro, *ρ. έν. ύποστέλλω, στυπώ, σκαπερώ, κ. μωζόσω.* || —, *ρ. έντ. τάντρωσκον.*
 Rancioso, *ούσ. άρ. κωνία ή δε-χολίνα τών στακτών, κόκλος.*
 Ranco, *ούσ. άρ. στακτή, θελδ-*

στακτή, κ. μπόγάδα. || *Ώυτον, ή ράμνος.* || *Ματαφ. έκδιχασις.*
 Rannobilliro, *ρ. έν. Όρ. Annobilliro.*
 Rannodamento, *ούσ. άρ. περι-πλοή, δεσμός, κ. κόρατος.*
 Rannolario, *ρ. έν. άναδύω, συν-άπτω.* || *Επιτιμήσις.* || *Επιτιμωδών, άναντιδών.* || *Συνάγω.*
 Rannovolamento, *ούσ. άρ. συν-νεψία, έπιτίμησις.*
 Rannovonaro, *ρ. ούδ. σκοτιζο-μαι, συνεπών.* || *Μεταφ. κρησυτομία.*
 Ranochio, *ούσ. θ. και*
 Ranochione, *ούσ. άρ. έστραχος.*
 Ranochione, *ούσ. άρ. μίγας, έστραχος.*
 Rano και *io, ούτ. άρ. έστραχος, κ. βουζολήν.*
 Rantoloso, *σα, έπ. ό πάσχων άίγλας, έγγύων, κ. βραγχιασμένος, βραγχυδής.*
 Rantula, *ούσ. θ. Χειρουργ. έξ-τραχος, τή κ. καθρακίτι.*
 Rantoloso, *ούσ. θ. πλ. φυτά τά διατραχοειδή.*
 Rantuolo και *-oulo, ούσ. άρ. διατραχίον.*
 Ranzuata, *ρ. έν. χρονολογώ, τρολογώ.*
 Ranzone, *ούσ. θ. τή άντίτιμω-τής ήβήγαρτακος, ύστριν, τά λάτρα.*
 Rara, *ούσ. θ. ζυτίν, γογγύλη ή ραμος κ. σαγγάμιον.*
 Rararo, *έπ. διγ. άρπαξίς, άρ-πακτικός.* || *Μεταφ. άρπακτής.*
 Raracamento, *έπίθ. άρπακτι-κός.* || *Μεταφ. άρπακτικός.*

Rapacità, οὐσ. ἄρκακτικότης, τὸ ἀρκακτικὸν ἀρπαγή.

Rapà, οὐσ. ἄρ. ταβάκος χουδρός.

Rapicola, οὐσ. ὁ. τεμάχιον λίβου || Κίρκος, κώκυλος αἰθηροῦς.

Raportizo και-ία, οὐσ. ἄρ. φυτόν ἐδάδιμον, τὸ τραχύλιον.

Rapidaimento, ἐπιβρμητικῶς, ἐν τῷ ἔργῳ κατασπευζόμενος.

Rapidità, οὐσ. ὁ. τὸ βρμητικὸν, ταχύτης.

Rapido, da, ἑκ. βρμητικῶς, ταχύς, βίγδαϊς. || Ἀρκακτικός.

Rapimento, οὐτ. ἄρ. ἀρπαγή.

Rapina, οὐσ. ὁ κλοπή, ἀρπαγή. || Μανία, λόσσα, πείσμα.

Rapinare, οὐσ. ἄρ. αἰσχροκερδῆς, ἀρπαξ' ταύτη τῷ Rapitore.

Rapinosamente, ἐπιβ. ἀρκακτικῶς· μανιωδῶς βρμητικῶς.

Rapiriosa, αα, ἑπ. Ὁρ. Rapido.

Rapire, ῥ. ἑν. ἀρπαξίω, ἐξέλω, || Μεταφ. ἐκπληξίω. || —, ῥ. οὐδ. και-—σι, ῥ. ἀντ. ἀρπαξίωμαι.

Rapitalia, ἀρπαχίαις. || Μεταφ. ἐκπληκτός. || —, οὐσ. ἄρ. τὸ ἄρπαγμαί.

Rapitore, οὐσ. ἄρ. ἱρικό, οὐσ. ὁ. ἀρπαξ.

Rapitico, οὐσ. ἄρ. φυτόν, τὸ βαπόντιον. || Ρ'βρον, κ. ραβάντι.

Rapriacare, ῥ. ἑν. Ὁρ. Rapitificare.

Rappalloitolare, ῥ. ἑν. περιστῆλαι τι εἰς μικρὰν σφαίραν, τολυπέω, σφαιρῶ, κ. κουδραρίζω. || —, ῥ. οὐδ. συσφραζομαι, τερλίσσομαι, περιλίθσομαι.

Rapportare, ῥ. ἑν. πάλιν μαγνῆμα.

Rapportare, ῥ. οὐδ. πάλιν φιλνομαι, ἀναφαίνεμαι.

Rapportamento, ῥ. ἑν. διαλλῆτω, εἰρηνεύω.

Rappullare, ῥ. ἑν. ἀνακαλῶ, ματακῶ. || —, ῥ. οὐδ. ἐκαλοῦμαι.

Raprezzamento, οὐσ. ἄρ. ἐπισκευή, ἐπιτερθαίς.

Raprezzare, ῥ. ἑν. ἐπισκευάζω, ἐπιτεροῦμαι.

Raprezzatore, οὐσ. ἄρ. ἐπισκευαστῆς παλαιφάτος, κ. μπαλομακτῆς. || Συλλογικός.

Raprezzatura, οὐσ. ὁ. Ὁρ. Raprezamento.

Rapriare, ῥ. ἑν. βμαλίω, ἐξίσω.

Rapriestare, ῥ. ἑν. συγχωλῶ, συνάπτω πάλιν. || —σι, ῥ. ἀντ. || Μεταφ. διαλάττωμαι, συμφελίσσομαι.

Rapriccare, ῥ. ἑν. συνιδίω, ὑνίπτω ἐκ νέου. || Ἀρχομαι τινος πάλιν. || — || ἀουπο, ἀποκομῶμαι πάλιν. || — la battaglia, τὴ μάχην πάλιν συνάπτω. || —σι, ῥ. ἀντ. προσκολλῶμαι πάλιν. || — a dire ἀρχομαι πάλιν τοῦ λέγων.

Rapricatura, οὐσ. ὁ. συνένωσις.

Rapricante, ῥ. ἑν. ἀμικρῶν ἑλατῶ ἀθίς.

Raprigliamento, οὐσ. ἄρ. πῆξις, πῆξιμον.

Raprigiare, ῥ. ἑν. πηγνύω, κ. πῆξω. || —, ῥ. οὐδ. και-—σι, ῥ. ἀντ. παρρωσιζομαι, φαίνεμαι.

Rapportare, ῥ. ἑν. ἐπαναλῆ

γει τοι ἀναφέρω, διηγούμαι. || Δηγομαι, κεινοποιῶ. || Ἐπαναφίρω. || Παριστομη, παρουσιάζω. || Μεταφρα, μεταδιδῶζω. || Ὁμοποιῶ, προτένω. || — σι, ῥ. ἀντ. ἀναφίρωμαι ἀνατίθεται τι εἰς τινα. || Ἐμπετοῦμαι.

Rapportatore, οὐσ. ἄρ. — ἱρικό, οὐσ. ὁ. ὁ ἐπαναλῆγων ὁ, τι ἤκουσ. || Κατάσκοπος.

Rapportazione, οὐσ. ὁ. και Rapporto. οὐσ. ἄρ. ἀναφορῆ, ἱεοῦς, διήγησις, λόγος. || Σχῆμα. || —, ἑπ. ἐπαναφρησίς.

Raprendere, ῥ. ἑν. ἀναλαμβάνω, ἐπαναλαμβάνω.

Raprendimento, οὐσ. ἄρ. ἄννησις ἀποκατάστασις.

Rapressaglia, οὐσ. ὁ. ἀνσεδηκίς ἀντιποινον. || Λεία.

Rapressaglia, ῥ. οὐδ. και ἑν. ἀντιδικούμαι.

Rapressantabile, ἑπ. διγ. ὁ ἐπιδικτικῶς παρεμισσεως.

Rapresentante, ἑπ. διγ. ἑ παρουσιάζων, παριστῶν, ἀντιπρόσωπος.

Rapresentanza, οὐσ. ὁ. Ὁρ. Rapresentazione.

Rapresentare, ῥ. ἑν. παρυστάξω ἐκ νέου, παριστομη. || Δικινῶ. || Λέγω, διηγούμαι, περιγῶμαι. || —σι, ῥ. ἀντ. ἐκπετοῦμαι.

Rapresentativa, οὐσ. ὁ. ἡ τοῦ παριστάξαν ἰνέργεια. || Ἡ δραματικὴ ποιησις.

Rapresentativo, να, ἑπ. παρκακτικός, ἀντιπροσωπικός.

Rappresentare, οὐσ. ἄρ. — ἱρικό, ὁ. ὁ παριστάξ. || Ἀντιπρόσωπος.

Rappresentazione, οὐσ. ὁ. παρρωσιεῖς. || Παράφρασις θεατρική. || Ἐκπετοῦμαι ἐκινῶ.

Rappresentevole, ἑπ. διγ. παρκακτικός.

Rappreso, αα, ἑπ. πεπηγῶς, πεπηγμένος, πηκτός.

Rapressare, ῥ. ἑν. πηλοτάξω ἐκ νέου· προῶμα πάλιν.

Rapprofondare, ῥ. ἑν. Ὁρ. Rapprofondare.

Raprossimarsi, ῥ. ἀντ. πηλοτάξω ἐκ νέου.

Raprontare, ῥ. ἑν. δεῦνα ἐκ δευτέρου (ἀκόλη, ἀπέξ, κτλ.)

Rapsodia, οὐσ. ὁ. (λεξ. Ἑλλῶν). ραψῶδις.

Raramente, ἐπιβ. σπανίως.

Raresare, ῥ. ἑν. ἀραιῶ, || —, ῥ. οὐδ. και-—σι, ῥ. ἀντ. ἀραιούμαι.

Rarefatto, τα, ἑπ. ἀραιωμένος.

Rarefabbile, ἑπ. διγ. ὁ ἀραιούμενος εὐλόγως, ἀραιώσιμος.

Rarefazione, οὐσ. ὁ. ἀραιώσις.

Rarecibilità, οὐσ. ὁ. φως τὸ ἀραιώσιμον.

Rareto, τα, ἑπ. (ὕπερ) ὁ ὕνδλιγος ἀραιός.

Rarezza, οὐσ. ὁ. ἀραιότης. || Σπανιότης. || Τὸ ἐξαιρετικόν, τὸ ἐξῆχον.

Rarefiare, ῥ. ἑν. Ὁρ. Rarefara.

Rarifcativo, να, ἑπ. ἀραιωτικός.

Raripilo, τα, ἑπ. ἀραιόφριξ.

Rarità, οὐσ. ὁ. σπανιότης, Ὁρ. Rarezza.

Raro, γα, ἐκ ἀραιῶς. || Σπάνιος, ἐξαιρετός, ἄσχος. || — ἰστέ. σπανίως.
 Raruccio, ἰα, ἐκ. (ὕποκ.) ἐλιγόν ἀραιῶς.
 Raschiamento, οὐα. ἀρ. ξέσις. || Λαγροφῆ, ἐξάλειψις.
 Raschiare, ῥ. ἐν. ξέω, τρίβω. || Ἄπτεται ἐπιπλοαίως.
 Raschiata, οὐα. θ. καὶ
 Raschiatura, οὐα. θ. ἔστις ἔξομα, ἀπόξομος ἕντημα.
 Raschiatta, οὐα. θ. Ναυτ. ἔξερων.
 Rasciare, οὐα. ἀρ. σαγαποιῆς.
 Rasciugare, ῥ. ἐν. ξηραίνω, ἀποξηραίνω. || Ἀπομάσσω, σφριγγίζω.
 Rasconitare, ῥ. ἐν. Ὄρ. Rasconitare.
 Rasciutto, ἰα, ἐκ. ξηρός, ἔξωραμμένος ἐκ τῆς ἕψης.
 Rasotare, ῥ. ἐν. ἀρρηθῆναι ἢ ἀγγυθῆν πλησιάζω, ἐπιψάσω, παρέρχομαι.
 Rasotto, πρῶθ. πλησίον, ἐγγυθῆ παρῶ.
 Rasotia, οὐα. θ. τὸ ξέλον, διουτὸ πὲ μέτρον γόνων γιννημάτων ἐξέρχεται ἰσχυρίως, ῥίχωνον. || Ἄπτετα, κρησπίνον.
 Raso, οὐα. ἀρ. ἔρασμα ὀλοσηρικόν, κ. ἐγλάξι. || Ἐξάλειψις, διαγραφή. || — so, sa, ἰπ. ἔβρισημός, κεναρμίνος, ἴσος, ἁμαλός. || Διαγραφαις.
 Rasoj, οὐα. ἀρ. ἔρως, κ. ἔυρέριον. || Τὸ τοῦ κοορίως ἐπιγένημα.

Rasra, οὐα. θ. ἔστειρον, ἔστειρα.
 Rasrante, ἐκ. διγ. ὁ ξέων, ὁ γαργαλιζών τὸν φάρυγγα.
 Rasrato, οὐα. ἀρ. εἶνος ἐκ σφυλιῶν ῥιγολογημάτων.
 Rasrato, ῥ. ἐν. τρίβω, ξέω.
 Rasro, οὐα. ἀρ. ἔβριση, κ. σαμπι.
 Rasrollare, ῥ. ἐν. συνάγω τὰς ῥάγας, ῥαγολογῶ.
 Rasrollo, οὐα. ἀρ. (ὕποκ.) ῥοτρίδιον, κ. μετρίον σαμπι.
 Rasraggiare, ῥ. ἐν. γύνομαι δοκιμαζῶ ἐκ διεύτηρον.
 Rassegna, οὐα. θ. ἀναθεώρησις, ἔξιταισι στρατοῦ.
 Rassegnamento, οὐα. ἀρ. Ὄρ. Rassegnaziono.
 Rassegnare, ῥ. ἐν. παραγορῶ, ἀποθιάωμι || — soliti, ἐπιθειορῶ τὸν στρατιώτηα, ὀπλοκοπῶ, || — si, ῥ. ἐντ. ὑποτίσσομαι μεθ' ὁπομονῆς.
 Rassegnamento, ἐπίρ. καρτερῶς, ἀνεκτικῶς.
 Rassegnatore, οὐα. ἀρ. ἔφορος, || Εὐθεωρητὴς στρατοῦ.
 Rassegnazione, οὐα. θ. καρτερία, ὁπομονή.
 Rassegnamento, οὐα. ἀρ. καὶ
 Rassegnanza, οὐα. θ. ἁμαρτίας, καθημαίσεις, μίσησις.
 Rassemblare, ῥ. οὐδ. ἁμαρτίας, παρεμύτην. || —, ῥ. ἐν. συνάγω, λανθασίαι, εὐθία.
 Rasserenare, ῥ. ἐν. γαλινηάζω, αἰθριαζῶ, ἀνείγω ἐπὶ καρπῶ. || Καρποποιῶ παραγορῶ.

Rassemblamento, οὐα. ἀρ. ἐπιθεωρησις.
 Rasstare, ῥ. ἐν. ἐπιθεωρῶ ἐκ ἐπὶ διατάτω, διακοσμῶ, εὐτερεπίζω.
 Rasstare, ῥ. ἐν. παρορῶ ἐκ ἐπὶ ῥῶμα. || — si, ῥ. ἐντ. ἐνθάρρυνται.
 Rasstare, ἔ ἐντ. ἐκ ἐπὶ ῥῶμα.
 Rasstoria, οὐα. θ. ἕξ. (Ἑλλην.) ἐπιθία.
 Rasstimento, οὐα. ἀρ. καὶ
 Rasstignanza, θ. ἁμαρτίας, καθημαίσεις, παρεμύτησις.
 Rasstignante, ἰπ. διγ. ἐκ ἐπὶ ἔξομα, ποσῶσις.
 Rasstignare, ῥ. οὐδ. ἐκ ἐπὶ ἔξομα, παρεμύτην.
 Rasstignativo, γα, ἐκ. ἁμαρτίας.
 Rasstignatore, οὐα. ἀρ. τρις, οὐα. θ. ἔ ἐκ ἐπὶ ἔξομα, ἐκ μαρτίας.
 Rastello, οὐα. ἀρ. κίχλις, κ. κίχλιον.
 Rastimento, οὐα. ἀρ. ἔξοις.
 Rastinamento, οὐα. ἀρ. μαρμαίτις ἁθροισμός.
 Rastinabile, οὐα. ἀρ. ἀρχαῖος λόγος.
 Rastiare, ῥ. ἐν. ξέω, τρίβω, ἁμαρτία.
 Rastinato, οὐα. ἀρ. Χημ. πυρῶμα.
 Rastitura, οὐα. θ. Ὄρ. Raschiatura.
 Rastione, οὐα. ἀρ. ῥυκάνη, ῥοκταν μεταλλουργῶν.

Rastrellare, ῥ. ἐν. συνάγω ἐκ ἐπὶ ἀγρίως, διακρίνω. || Δικρυγίζω.
 Rastrellata, οὐα. θ. ἔξομα ἐκ ἐπὶ οὐα. οὐα. ἐκ ἐπὶ μετρί ἢ κτιῆς, δικουαίτις.
 Rastrelliera, οὐα. θ. ἔξομα.
 Rastrello, ἀρ. ἀγρίων, διακρίνω, κ. τουγγράνα. || Ὄρ. || Δρόφρακτον, κίχλις. || Ὄρ. ἕξ. κ. τριάντι.
 Rastro, οὐα. ἀρ. ἀγρίων. Ὄρ. Rastretto.
 Rata, οὐα. θ. κλῆρος, μερίς, μερίδιον.
 Ratificazione, οὐα. ἀρ. ἐπιθεωρησις.
 Ratificare, ῥ. ἐν. ἐπικυρῶ, ἐπιθεωρῶ.
 Ratificazione, οὐα. θ. Ὄρ. Ratificazione.
 Rativo, ἔ. οὐδ. ἀγωνιῶ, ψυχῶς ῥιγῶ, ἱκνέω.
 Ratio ἐπίρ. (Andar —) ἕκτω παρ. ἀγυθῶ, ἱκνέω.
 Ratio, ἰα, ἐκ. ἐπιθεωρημένος.
 Ratteamento, οὐα. ἀρ. συναφῆ σὺδραίσις.
 Ratteare, ῥ. ἐν. συνδέω, συναπτό || Ἀρχομαι αὐθῆς.
 Ratteamento, οὐα. ἀρ. ἐπιθεωρησις, ἐκ οὐα. κἀντῶσις ἐπὶ ἁμαρτίας.
 Ratteappare, ῥ. ἐν. ἐπιθεωρῶ, κἀντῶ ἐπὶ ὑποκρίτων.
 Rattamento, ἐπίρ. ταχίως, ἐν τάχει.
 Rattamento, ῥ. ἐν. μετριάζω.

Rattonegrò, εν. εν. πεδίζον, κατόχη, πεσιτοέλλω, χαλιώνω. || — ει, β' εντ.
 Rattoneimano, εὐσ. ἀρ. κατόχη.
 || ἔγκρατεια πράξεως καὶ λόγων, σωφροσύνη, συστολή.
 Rattoneivita, εὐσ. θ. ἡ δύναις τοῦ κατόχου. || Το μνημονικόν.
 Rattoneivino, εὐσ. ἀρ. ἀρ. στήριγμα ἐπὶ κρημνῶν καὶ γεφυρῶν.
 Rattonevia, εὐσ. θ. Ὁρ. Ραττοινέινο.
 Rattonevito, τα, ἐπ. σόφρων, ἐσκευμένους προφολακτικῶς.
 Rattostaro, β' εν. συναφορίζω, συνάγω.
 Rattexza, εὐσ. θ. ταχύτης.
 Rattipiliro, β' εν. χλιαίνω, εξαθερίζω.
 Rattizzaro, β' εν. Ὁρ. Attizzaro.
 Ratto, εὐσ. ἀρ. ἀρπαγή, κλοπή. || Ἀπαγωγή. || Τὸ βέμα ποταμοῦ. || Μῦς, κ. πουτικός. || — τα, ἐπ. ταχὺς, εὐαγροφός. || Ἐρπαγή. || — ἐπιφ. ταχύτης. || Δίφρος.
 Rattorrate, β' εν. ἐπιφράπτω, ἐπισκευάζω.
 Rattorecco, β' εν. στέφω, περιπέλω.
 Rattore, εὐσ. ἀρ. ἀρπαξ.
 Rattoria, τα, ἐπ. ἐστραμμένος, περιπεπλεγμένος.
 Rattorraro, β' εν. συλλαμβάνω αὐτίς, ἀνασυλλαμβάνω. Ἐναρπάζω. || — β' εὐδ. συστάλλωμαι, ἀγκυλοῦμαι ἐπὶ νεύρων. || — ει, β' εντ. τὰς τῶν Rannicchiarsì.
 Rattorratura, εὐσ. θ. ουστάλη, οὐσπασίς.

Rattoravola, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδικτικός ἀρπαγῆς, ἀπάξίτες.
 Rattorro, β' εὐδ. Ὁρ. Rattorraro.
 Rattorrito, τα, ἐπ. παραλοικός, κ. κισμένος.
 Rattorristo, β' εν. λυπῶ, ἀνάω. || — ει, β' εντ. ταύτοσημον.
 Rattorisativo, να, ἐπ. ἀναρβί.
 Rattura, εὐσ. θ. ἀκατάχρηστα.
 Rattucchino, εὐσ. θ. θραγγίσις, ἀράχης, κ. θραγγάδα.
 Rattuco, α, ἐπ. θραγγίζω, θραγγίζωθι.
 Rattumiliaro, β' εν. ταπεινῶ κατευάζω.
 Ratturo, β' εν. Ὁρ. Radurero καὶ Raccogliero.
 Rauciato, τα, ἐπ. ἀγκιστρῶς.
 Ravaglione, ἀρ. Ὁρ. Varicella.
 Ravanello, καλ-πο, εὐσ. ἀρ. γογγύλα, ἀραπίς.
 Ravinoli, εὐσ. ἀρ. πλ. ἔθρον ἰταλικῶν ἐξ ὧν τινος καὶ λαζώνων περιεκοκμῶτων.
 Ravatoraro, β' εν. ἐναρβίτω, ἐνδυομαῶ.
 Ravatorrai, β' εντ. διορθοῦμαι, σφραγίζομαι, μετανοῶ.
 Ravocimento, εὐσ. ἀρ. μετένοια, μετάγνωσις.
 Ravovittore, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Revisore.
 Ravviamonto, θ. ἀρ. ἐπαύρησις. || Διευθύνσις.
 Ravviate, β' εν. εὐαδῶ. || Ἐπανορθῶ. || — ει, β' εντ. ἀναλαμβάνω τὴν ὁδόν.
 Ravvicinano, β' εν. πλησιάζω ἐκ νέου, προσάγω.

Ravvillappamento, εὐσ. ἀρ. περιπλοκή, σύγχυσις.
 Ravvillappato, β' εν. καλύπτω, συγκάλυπτο. || — ει, β' εντ. ταύτοσημον.
 Ravvicindarsi, β' εντ. ἀνι. μαλαίωθαι.
 Ravvissare, β' εν. ἀναγνωρίζω, ἀνακαλύπτω. || Ἀγγελλοειδοποιῶ.
 Ravviamonto, εὐσ. ἀρ. ἀνάστασις, ἀναθίσαισι.
 Ravvitaro, β' εν. ἀναζῶ, ἀναδῶ, ἀναζωογονῶ τὰς δυνάμεις.
 Ravvitaro, εὐσ. ἀρ. τρισε, εὐσ. θ. ἡ ζωοποιῶν, ζωοποιός.
 Ravvitoheru, β' εν. καλύπτω. || — β' εὐδ. καὶ — ει, β' εντ. περιπλανῶμαι, περιψέρομαι.
 Ravvoglimento, εὐσ. ἀρ. σφραγή, κλητή.
 Ravvollo, τα, περιπεπλεγμένος, ἀκαταστάς. || Σκολιός, συγκέχυμένος. || — εὐσ. ἀρ. δέμα, ψάκελλος.
 Razze, β' εν. πλῆθ. παρ' ἑαυτῶν.
 Razzeiocinamento, εὐσ. ἀρ. συλλογισμός.
 Razzeiofare, β' εν. συλλογίζομαι, διαλογίζομαι.
 Razzeioio, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Razzeioinamento.
 Razzonhilo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Razzeioio.
 Razzonabilità, εὐσ. θ. ὁ λόγος, τὸ λογικόν.
 Razzone, ἐπ. διγ. λογικός, ἔλλογος.
 Razzonabilità, εὐσ. θ. Ὁρ. Razzonabilità.

Razione, εὐσ. θ. μέρος τροφῆς στρατιώτου.
 Razzo, εὐσ. θ. γενεά, γένος, φυλή. || Ἰχθύς, ἡ βίση, ἡ βάτος. || Ἄκτις τροχοῦ, κνήμη.
 Razzojo, εὐσ. ἀρ. ὁ κατασκευάζων τὰ πυροσφραγίσματα, πυροσφραγιστής. || Ὄνομα ἰταλίας.
 Razzojo, β' εὐδ. ἀκτινοβολῶ. || Ζῶα τὴν γῆν, σάκκτο. || —, β' εν. ἰσχυρὸν τὴν κίνησιν ἀμύνης.
 Razzojo, τα, ἐπ. ὁ διεγορημένος εἰς ἀκτίνας, ἀκτινωτός.
 Razzojato, β' εν. λάμπω, διαλάμπω, διαυγάζω.
 Razzojo, ἐπ. διγ. δριμύς, ἐπὶ νέου.
 Razzo, εὐσ. ἀρ. ἀκτίς, κνήμη τροχοῦ. || Φουίγγιον, κ. φουσιον. || Ὄνομα ἰταλίας.
 Razzojo, β' εν. ξίμα, σκαλίζω ἐπὶ ἐρβίω. || Ζητῶ, ἀνεκυνῶ, διερευνῶ.
 Razzojo, εὐσ. θ. καὶ.
 Razzojo, εὐσ. ἀρ. ἔστις, εἶσις, κ. σκάκιμα.
 Razzojarsi, β' εντ. διαμάχομαι πάλιν.
 Razzojo, εὐσ. ἀρ. (ὁποιε) μετὰ ἀκτίς. || Κνήμη τροχοῦ.
 Rd, εὐσ. ἀρ. βλαβῆς, ἀνάξ, κυριόρχης. || — ἡ ἄετος, κέρυς.
 Reagente, ἐπ. διγ. φυσ. ἀντιδραστικός. || Χημ. τὸ ἀντιδραστικόν.
 Reaidiro, β' εν. ἐνεστεάζω δικήν.
 Reale, εὐσ. ἀρ. νόμιμα ἰσπανικόν. || — ἐπ. διγ. βασιλικός. || Πράγματικὸς σταθερὸς νόμισμα.

ἀδελφός ἄκριτος ἐλευθερός. || Δι-
 λα—, κρισιπύρρηστος, τελως.
 Realista, εὐσ. διγ. βασιλικός,
 βασιλευσίων.
 Realimento, ἐπίφ. πραγματικῶς
 ἀληθῆς. || Βασιλικῶς ποιηθῶς.
 Realto, εὐσ. θ. πραγματικῶς
 τῆς, τὸ ἀληθές, τὸ ὑπαρκτόν, τὸ
 πρῶγμα αὐτό.
 Reame, εὐσ. ὁρ. βασιλείον.
 Reamente, ἐπίφ. κακουργῶς,
 μεχθρῶς.
 Reassumero, ῥ. ἐν. Ὁ. Missumero.
 Reato, εὐσ. ὁρ. ἔγκλημα, ἀ-
 μάρτυμα || Ἐνοχῶ.
 Reazione, εὐσ. θ. ἀντίδρασις,
 ἀντιέργασια || Ἀντίστοιχος.
 Rebbio, εὐσ. ὁρ. ἄνευ, ἔδους τοῦ
 τρεκράνου ἢ διπράνου.
 Rebello, λα, ἐπ. ἀποστάτης, ἀ-
 τάτης, στασιασίων. || Μεταφ. ἀ-
 νυπότακτος, ἀπειθής.
 Rebellione, εὐσ. θ. ἀταραξία,
 ἀποστασία, στάσις.
 Recalcitrante, ἐπ. διγ. ἀνυπό-
 τακτος, δυσήμιος ἢ ἀναλακτικῶν ἢ
 λυκτιονίας ἐπι ἔργων.
 Recapitare, ῥ. ἐν. Ὁ. Ricapitare.
 Recapitolare, ῥ. ἐν. ἐπαναλα-
 βῆμα ἐν περιλήψει τὰ ἐρημένα,
 ἀνακεφαλαιῶ.
 Recare, ῥ. ἐν. κορῆμα, φέρω
 || Αναγγέλλω, ἀναφέρω. || Μετα-
 φέρω. || — d' una lingua in l'altra
 ἡ μεταγωγῶς || — all'offetto
 ἐκτρέφω || — a niente, κἀκαστρέ-
 φω, ἀφαιρῶ || — a fine, τελειῶ
 ἐπιτελοῦμαι || — a tutto, ἀμφοῖς.

εὐσ. || — di, ῥ. ἀντί ἐπιφροσύ-
 νης. || Ανακαλιῶ.
 Recentrare, εὐσ. ὁρ. (rice. θ. κρ.
 μισιότης.
 Recatura, εὐσ. θ. γὰ κέρματι.
 Recelasia, εὐσ. ἢ καί.
 Recelismo, εὐσ. ὁρ. κεύσημα
 ἐπὶ τοῦ αἵμου.
 Recedere, ῥ. εὐδ. ἀποχωρῶ. ||
 Ἀφίσταμαι.
 Recedimento, εὐσ. ὁρ. ἀποχω-
 ρησις, παράλειψις.
 Recente, ἐπ. διγ. νεώτερος, νέος,
 πρόσφατος.
 Recentemente, ἐπίφ. νεώσι,
 πρόσφατος.
 Recore, ῥ. εὐδ. ἔξεμα, ἔξερω-
 γω, καί ξερωῶ.
 Recorso, εὐσ. ὁρ. ἀναζήτησις,
 ὑπομνήμησις.
 Recottacolo, εὐσ. ὁρ. θυξίτιν,
 καταγωγίον.
 Recotabile, ἐπ. διγ. δεκτικόν.
 Recretore, εὐσ. ὁρ. τὰν τῶ
 Riceditore.
 Rovidere, ῥ. ἐν κέρτω, ἀποκ-
 ἠνω, ἀπετίμω. || — ἄ, ῥ. ἐν τῶ
 ἀπετίμωμαι.
 Rocillatore, εὐσ. ὁρ. ἴσιος, εὐσ.
 θ. ὁ ἐπιπέμω, ἀποτίμω.
 Rocidito, εὐσ. θ. ἐπανάληψις
 τοῦ αὐτοῦ ἀμαρτήματος, ἡ γ. ὠ.
 τῆς ἀπίστοιου πράξεως, τὸ εἰς
 ἔκαστον ἀναίτι, || Παθῶς ὑποτροπ-
 ἀσμός, καί ξανακρίσιμα.
 Rocidivare, ῥ. ἐν. ὑποτροπιάζω,
 εἰς τὸ αὐτὸ ἔκαστον ἀναίτι. || Παθ. κρ.
 ἐπιπέτω εἰς τὴν αὐτὴν νόσον.

Rocidito, τὰ ἐπ. ὁ εἰς τὸ αὐτὸ
 ἔκαστον ἀναίτι. || Παθῶς. ὁ ἐν ὑπο-
 τροπῇ ὡς ὑποτροπος.
 Rocidito, εὐσ. ὁρ. περιδολός,
 περιτραγῆ σφαλῶς.
 Rociro ὁρ. ὁρ. συνταγὴ ἱστροῦ.
 Rocironte, εὐσ. ὁρ. Χημ. δο-
 κίμων || Φασ. νῶδων ἐκλίσις τῆς
 ἀστυκτικῆς ἀντικλῆς. || — ἐπ. διγ.
 ἡ ἀστυκτικῆς. || — τὰν τῶ Cou-
 ronnolo.
 Rociprocamento, ἐπίφ. ἀμειδι-
 σι, παραλλῆλ.
 Rociproco, ῥ. ἐν. ἀντιπαθίδω-
 τὴ εὐδ.
 Rociproco, ἐπ. ἀμειδιότις. ||
 Ἀγ. ἀντίστροφ. || Γραμ. ἀντιπαθῆς.
 Rociso, εὐσ. θ. ἀκορηθῆ.
 Rociso, ἐπ. ἐπ. διακεκομμένος,
 ἀκεκομμένος. || Σύντομος, λα-
 κονικῆς.
 Rocismente, ἐπίφ. κατ' ἀπο-
 τέρω. ἢ συντόμως.
 Rocisamento, εὐσ. ὁρ. ἀσπύσις.
 Rocitante, ἐπ. διγ. ὁ κρυ-
 γήλων ἀπογέλιτος ἢ ἐν τῶ θη-
 ἀφῃ ἴσως ὁρ.
 Rocitare, ῥ. ἐν. ἐκρωθῶ, ἀ-
 πάγγελω, περιφέρω ἐπὶ θεῷ.
 Rociativo, εὐσ. ὁρ. Μεσοδρα-
 στικῶς ἀπαγγέλλω ἀπαγγέλλω,
 μιλῶμεθα ἐν ὄχι δὲ καὶ ἐν ὄχι
 ἐν τρεκράσῃ, ἀπαγγέλλω λογα-
 αδικῶ, τὸ λογασιδικῶ.
 Rocitale, εὐσ. ὁρ. — trico, θ.
 Ὁρ. Rocitante.
 Rocitazione, εὐσ. θ. ἀπαγγέ-
 λω, ἀπομνημονεύσις. || Παράπομ-

πὸ ἐκ νέου εἰς ἴσην ἀπαγγέλλω.
 Rocelatore, ῥ. εὐδ. ἀμειδιότις,
 ῥὸ ἀνακόω, διαμαρτυρῶμαι.
 Rocelmatizone, εὐσ. θ. ἀπίστη-
 σις, ἐξάλθησις. || Ἀνίστασις ἐναν-
 τίως || —, Ὁρ. Iamento.
 Rocelamo, εὐσ. ὁρ. αὐτὸ τῶ ἀ-
 νόστον.
 Rocelano, ῥ. ἐν κλίσις πάλιν,
 ἀ-κλίσις, ἐπικλίσις. || —, ῥ. εὐδ.
 ἀνακλίσις.
 Rocelinasione, εὐσ. ὁρ. κλίσις,
 ἐπικλίσις.
 Roceluta, εὐσ. θ. νεοσυνλεξία
 ἀνδρῶν στρατευομένων, στρατολο-
 γία ὁ νεοσυνλεξία στρατιωτικῆς.
 Roculare, ῥ. ἐν. σὺλλῆμα γρα-
 τῶντος, στρατολογῶ, ναυτιλογῶ.
 Rocogitare, ῥ. εὐδ. διαβουλεύω-
 μαί, σὺλλογιζομαι.
 Rocognizione, εὐσ. θ. Ὁρ.
 Rocognitione.
 Rocompilazione, εὐσ. θ. νέα
 σὺλλογῆ.
 Roconciliare, ῥ. ἐν. φιλιῶ πάλιν
 τὸν εἰς ἔχθραν περιπεσόντα,
 συνδιαλλάττω, καταλλάττω.
 Rocondito, τὰ ἐπ. ἀπόφυσις,
 ἀκρυμμένος. || — εὐσ. ὁρ. τὸ ἀ-
 δοκῶν μυσθῶ.
 Roconditorio, εὐσ. ὁρ. ὄγκη
 τῶν ἄφρων λεψίμων.
 Roconduzione, εὐσ. θ. εὐδ.
 τῶ Roconduzione.
 Roconamento, εὐσ. ἀ. τὰν τῶ
 Rocacamento.
 Rocreare, ῥ. ἐν. τέρπω, ψυ-
 χαγωγῶ.

Reservazione, ὅτ. ἢ κατὰ τὴν ἔργασίαν ἀνάγκαι, ἀνάφους, ἔν-
αισι.
Rescimmiare, β. ἰν. ἰντεργαλῶ.
Rescimmiazione, ὅσα. θ. κατ'ε-
ργασίαν κατὰ τοῦ πατηθῆου, ἀ-
τέγκλητος.
Rescuescorpa, ὅσα. θ. Παθ.
ἐπάνδος τῆς νουο μετ' ἐπιτά-
σεως, ἐξαγγιστοῦ, ἐπιτροπῆ.
Rescusa, ὅσα. θ. Ὁρ. Rescusa.
Rescuperare, β. ἰν. ἀνακτῶμαι,
ἀνακαθίσταμαι.
Rescuperazione, ὅσα. θ. ἀνάκτη-
σις, ἀνακαταστάσις.
Rescusabile, ἰπ. διγ. ἀκρόθυτος,
ἀκατάβητος, ἐξαιρετός.
Rescusare, β. ἰν. ἐξαιρῶ, ἀπα-
ράδεικτον κερύτω.
Reda, ὅσα. θ. κληρονομίαι, τί-
κων ἀπάνους τῶν Prodo.
Redebolere, β. ἰν. γεωργῶ.
Redaggio, ὅσα. θ. κληρονομία,
τὸ ἄλλως τι Relaggio.
Redamare, β. ἰν. ἀναγαγεῖν.
Redare, β. ὅσα. κληρονομίαν ὡς
τῶν Reduire.
Redarguire, β. ἰν. ἀπ. δεκτιμῶ-
ς, ἀπ. ἐγγω, ἐπιπλήττω.
Redarguizione, ὅσα. θ. κομῆ,
ἐπιμυσφί, ἐξελίξει.
Redazione, ὅσα. θ. συγγραφῆ
ἀντίτις.
Reddite, ὅσα. θ. ἐπιτροπῆ, ἰ-
πάνδος.
Redo, ὅσα. ἀρ. Ὁρ. Erado.
Redento, ἰα, ἰπ. λυτῶσις.
Reduire, ὅσα. ἀρ. β. ἐξαγο-

ρῶν αἰμαλώτων σωτηρ, λυ-
τῶσις. || —, ἐξαιρῶ, ἢ ἀπὸ
Χριστες.
Redenzione, ὅσα. θ. σωτηρία,
λυτῶσις. || Ἄφροισ ἀναρῶν.
Redigere, β. ἰν. συντάτω.
Redimere, β. ἰν. ἐξαγορῶ, ἢ
καλυπτό, ὅσα. θ. || — β. ὅσα. ἀ-
πελευθερῶμαι, ἀπελυτρώμαι.
Redimibile, ἰπ. διγ. ἐξαγο-
ρῶ, λυτῶσις.
Redimibilità, ὅσα. θ. τὸ λυ-
τῶσις.
Redire, ὅσα. θ. πλ. ἀντίτις,
κομῆ καὶ μεταρ.
Redintegrante, ὅσα. ἀρ. Ὁρ.
Redintegratiene.
Redintegrare, β. ἰν. καθίςται
πάλιν, ἀποκαθίσταμαι, ἀνανθῶ. ||
Ἐπαναγαγεῖν.
Redirezione, ὅσα. θ. ἢ ἐκ
νίου ἀποκατάστασις, ἐπιπλήττω
ἔργων οὐδῆποτε. || Ἐπαναγωγῆ.
Redivire, ἴα, ἰπ. ἀναστῆσαι,
παλινοῦ.
Redire, β. ὅσα. εὐδιῶξω.
Reduplicare, β. ἰν. ἀναδιπλα-
σιάζω.
Reduplicazione, ὅσα. θ. διπλα-
σιάζω.
Reduzione, ὅσα. θ. ἰκάνωσις,
μείωσις.
Reducente, β. ἰν. ἀνακαθίσταμαι.
Reducente, ὅσα. θ. ἢ ἐκ
νίου οὐκαθόμης.
Refjuolo, ὅσα. ἀρ. ναμα-
τῶσις.
Refle, ὅσα. ἀρ. γῆμα,

Refrendario, ὅσα. ἀρ. ἀπογε-
νῆ. || Προδέται, κατὰσκοπος.
Reficere, β. ἰν. ἀναρῶμαι, ἐκπύτω.
Referto, ὅσα. ἀρ. ἐκθεσις, διή-
γησις.
Refettorio, ὅσα. ἀρ. ἐστιατό-
ριον τῶν κοινῶν.
Refessione, β. ὅσα. γῆμα (ἰν-
ταί κομῆ).
Refessione, ὅσα. θ. τὸ ἐν ταῖς
κομῆς ἀρῶν. || ἢ κομῆς τρο-
πῆ τῶν ἀναρῶν. || Ἐπισκοπῆ.
Refettare, β. ἰν. ἐκπύτω, ἰ-
περῶξω.
Refessare, β. ὅσα. ἔδω. ἔδω. τῶ
Refessare.
Refessibile, ἰπ. διγ. ὁ ἐπι-
δικτιῶς ἀνακαθίσταται, ἀνακα-
θίσταται.
Refessibilità, ὅσα. θ. τὸ ἀ-
νακαθίσταται, ἢ ἀνακαθίσταται.
Refessione, ὅσα. θ. ἀναρῶ-
σις. || Κομῆς Ὁρ. Refessione
Refessivo, ἴα, ἰπ. ὁ ἀνακα-
θίσταται, ἀνακαθίσταται.
Refesso, ὅσα. ἀρ. Ὁρ. Rifles-
so. || —, ἰα, ἰπ. ἀνακαθίσταται.
Refellere, β. ἰν. Ὁρ. Rifel-
tere.
Refusso, ὅσα. ἀρ. Ὁρ. Rifluso.
Refocillare, β. ἰν. Ὁρ. Rifocil-
lare.
Refolo, ὅσα. ἀρ. εὐρα ἀπὸ γαίας,
τῶν τῶ Refina.
Refrangere, β. ἰν. βραῖω. || —, ἰπ.
ἢ ἀνακαθίσταται.
Refrangibile, ἰπ. διγ. εὐρα-
σις, τῶν τῶ Refrangibile.

Refrattario, ἰα, ἰπ. καὶ ὅσα
ἀνάφους. || Λαιπερῶν.
Refraxione, ὅσα. θ. Ὁρ. Ri-
fraxione.
Refrigerante, ὅσα. ἀρ. τὸ
δροσίζον, ἀνάφους.
Refrigerante, ἰπ. διγ. ἀναρῶν
ψῆς, ἀναφουκτιῶς, δροσιζτιῶς.
Refrigerare, β. ἰν. δροσίζω,
ψῆσω, ἀναψῶ.
Refrigerativo, ἴα, ἰπ. δροσι-
ζτιῶς, ψουκτιῶς.
Refrigerazione, ὅσα. θ. ἀνά-
φους, δροσιζτιῶς.
Refrigerio, ὅσα. ἀρ. ἀνάφους.
|| ἀνακαθίσταται.
Refriggio, ὅσα. ἀρ. Ὁρ. Ri-
friggio.
Refulgere, β. ὅσα. λαμπρῶς, τῶ-
ν τῶ Refulgere.
Regalabile, ἰπ. διγ. καλῶς εἰς
προσφῶν διορηθῆ.
Regalare, β. ἰν. δωρεῖμαι, φι-
λοδορῶ. || Ζενίτω. || Καρκοῦς,
ἀρῶ.
Regalo, ἰπ. διγ. βασιλικός. ||
—, ὅσα. ἀρ. ἐργασίαν τι μουσικῶν.
Regalia, ὅσα. θ. δικαίωμα τῆς
κυβερνήσεως τοῦ ἰσπράττειν τὰ
ἀπληγῆματα τῶν χηρῶν ἰπ-
σοκῶν.
Regalio, ὅσα. ἀρ. βασιλικός,
ζηλωτῆς τῆς βασιλείας.
Regalo, ὅσα. ἀρ. φιλοδορῶμα,
δῶρον.
Regaluccio, ὅσα. ἀρ. (ὄμοιος)
μικρὸν δῶρον.
Regamo, ὅσα. ἀρ. Ὁρ. Origano,

Regala, ὠσ.θ. ἀμύλλα λέρμων, λερμωδουσία.

Rega, ὠσ. ἀρ. Ὁρ. Ρε.

Regenera, ῥ. ἐν. ἀναγεννώ-
σασθ. τῷ Regenerare.

Regenerazione, ὠσ. θ. ἀνα-
γέννησις, παλιγγενεσία· τιτὲ τῷ
Regenerazione.

Reggente ὠσ. ἀρ. θ. ἀντιβα-
σιλεύων, ἀντιβασιλεύς || Ἐπιπέτης,
ἐπιστάτης.

Reggenza, ὠσ. θ. ἀντιβασιλεία.
|| Ἐποπταία, ἐπιστάσια. || Δικασ-
τήριον.

Regista, ῥ. ἐν. κυβερνώ, διέ-
πω, διευθύνω. || Υποστηρίζω, σέ-
γω. || —, ῥ. ὠδ. ἀντίγω, ἀντίστα-
μαι, ἀνίσταμαι. || Διαγράφω, ἀνίστα-
μαι, διαγράφω. || —, ῥ. ἐν. δι-
οικώμαι, κυβερνώμαι || Διατρέπω,
μαίνομαι. || Ἐξοικονομῶ τὰ κατ' ἐμὴ

Reggendaris, ὠσ. ἀρ. ἐπὶ
τῶν ἀναφορῶν πρωτοκολλητής.

Reggia, ὠσ. θ. βασιλικὸς οἶ-
κος, τὰ ἀέκτορα.

Reggime, ὠσ. ἀρ. διαρ διαίτημα,
διαίτα.

Reggimento, ὠσ. ἀρ. διοίκη-
σις, κυβερνήσις, ἀρχή. || Διαγω-
γή, τροπὸς. || Στήριγμα, ὄπισθ' ὀ-
ρθύμα, βάσις. || Σύνταγμα στρατιω-
τικόν. || Κανονικὸς στρατιωτικὸς.

Reggimento, ἐπ. διοικητικὸς.

Reggimento, ὠσ. ἀρ. διοίκησις, ὠσ.θ.
διοικητικὸς, κυβερνήτης.

Regia, ὠσ. θ. τούτῳ τῷ Reg-
gia. || Ἀνακτοβούλιον.

Regimentis, ἐπιθ. βασιλικῶς.

Regiada, ὠσ. ἀρ. ἡ βασιλεὺς
φρονεῖσας, βασιλευτάτος.

Regicidia, ὠσ. ἀρ. βασιλευτάτος.

Regilla, ὠσ. θ. γυνὴν περιφρονησας.
Regina, ὠσ. θ. βασίλισσα, βασίλισσα.

Regio, ia, ἐπ. βασίλειος. ||
Marbo —, Παθολ. ἰατρού.

Regioire, ῥ. ὠδ. ἐπιχειρῶ.
Regionario, ὠσ. ἀρ. ἀρχιεπὶς
ἢ ἐπὶ τῶν βουῶν.

Regione ὠσ. θ. χώρα, τόπος.
|| Ἀνατ. χωρίον, μέρος τοῦ ἀνω-
πίνου σώματος. || —, πλ. Πρωτ.
αὶ τῆς ἀτμοσφαιρῆς ζῶα.

Registare, ῥ. ἐν. σημεῖον ἐν
τῷ βιβλίῳ, ἐγγράφω, καταγράφω.

Registratore, ὠσ. ἀρ. πρωτο-
κολλητὴς ἐν βιβλίῳ.

Registatura, ὠσ. θ. καταγω-
γοί ἐν τῷ βιβλίῳ, ἀναγράφαι.

Registaro, ὠσ. ἀρ. πρωτοκολλη-
τὸν, γραμματεῖον, ἐπιπέτην
δημοσίαν. || Χρμ. οἱ πρὸς τοὺς
πληρωταίς τοῦ κληθένου ἐπιθ. || Ὁ
γνώμων τοῦ ὠλογίου. || Μουσ.
πῆχυς ἡ κατὼν κινήσις διατρεπ-
τοῦ πνεύματος καὶ ὀργάνου. || Πολιτ.
οἱ μιλῶσι ἐν τοῖς διαφοροῦσιν ἑα-
ντοῖς οὐδὲς ἰδικῆ φωνῆς, τόπος.

Regium, ὠσ. ἀρ. βασιλεία.

Regium, ὠσ. ἀρ. βασιλεὺς,
ἀγερωῶν, ἀναξ. || —, ἐπ. ἐπιχει-
ρῶν ἐπιχειρημάτων.

Regno, ῥ. ὠδ. βασιλεύω, ἐπι-
χειρῶ. || Μεταφ. ἐπικρατῶ, ἐπιχει-
ρῶ ἐν ὑποτάξῳ, ἐν ἰσχύει.

Regnare, ὠσ. ἀρ. βασιλεύω,
θ. Ὁρ. Regnante.

Regnicolo, ia, ἐπ. αὐτὸχθων.
Regno, ὠσ. ἀρ. βασιλεία, βα-
σιλεὺς ἐπικρατῶσα. || Ἐτέμνα. ||
Αἱ πρώτισται διαίσεις τῶν ἐπι-
πέτων ὄντων, τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ,
τὰ ἔρποντα.

Regola, ὠσ. θ. κανὼν, νόμος,
ἄρτος, τάξις. || Τάγμα μοναχῶν
μοναχικὸν ἢ ἐν αὐτῷ κα-
τανοῦσι. || Ἰατρ. διαίτα. || —, πλ.
τὰ ἔρποντα τῶν γυναικῶν.

Regolamento, ὠσ. ἀρ. κανονι-
σμός, εἰ κανόνες.

Regolaro, ῥ. ἐν. κανονίζω, δι-
νοῦμαι. || —, ἐπ. β. ἀρ. τεύτωσημον.
|| —, ἐπ. διγ. τακτικός, κανονι-
κός, ἀκρίβης.

Regolarità, ὠσ. θ. κανονικὸς
τὸ κανονικόν. || Ἢ τῶν κανό-
νων τήρησις.

Regolamento, ἐπιθ. καλ.
Regolamento, ἐπιθ. κανονι-
κός, τακτικός.

Regolatore, ὠσ. ἀρ. κανονιστής,
κανονικὸς, τακτικὸς. || Ὁρισμῶνος.
Regolatore, ὠσ. ἀρ. τριτο, ὠσ. θ.
ἐπιχειρῶν, κανονιστὴς. || Γνώ-
μων, κινῶν μηχανή.

Regolista, ὠσ. θ. (ὀποκ.) με-
τὰ κανόν.

Regolista, ὠσ. ἀρ. Ὁρ. τὸ ἀ-
κρίβης. || Τακτικὸς, εἶδος κοσμημα-
τῶν τῶν ἀπλῶν, διαζώμα.

Regolista, ὠσ. θ. γλυκὸς ἄρτος,
γλυκὸς ἄρτος.

Regolo, ὠσ. ἀρ. μικρὸς βασι-
λεὺς, βασιλικὸς βασιλεὺς.

Regresso, ὠσ. ἀρ. ἐπαναχώρη-
σις, ἐπιστροφή, ὀπισθοπέρισις. ||
Νομ. ἀγαγωγή.

Regolare, ῥ. ἐν. πῶθ μετὰ
λόγῳ, λυπώμαι διὰ τινος σφίρην.

Regretto, ὠσ. ἀρ. πῶθος μετὰ
λόγῳ.

Reguardare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Reguardare
Reguardato, ῥ. ἐν. ὀπισθεκλι-
σμός, κ. ἐκχυλισμός.

Reimpiegare, ῥ. ἐν. τίθησι τι
να πάλιν ἐν ὀψησει.

Reimporre, ὠσ. ἀρ. νέα ὀπισθε-
κλιση, ἢ βασις.

Reina, ὠσ. θ. βασίλισσα. || Ὁ-
νομα ἰχθύου.

Reincidenza, ὠσ. θ. Παθολ. δι-
πορησις, κ. ἐναντικλιση. || Ἐπι-
στροφή εἰς τὸ κακόν.

Reintegrare, ῥ. ἐν. ἀποκαθί-
στημι, ἀναστήσω εἰς τὴν προτέ-
ραν κατάστασιν ἀνακαταίξω, ἀ-
νανῶ. || —, si ῥ. ἀντ. τεύτωσημον.

Reintegrazione, ὠσ. θ. ἡ ἐκ
νέου ἐγκατάστασις ἢ ἀποκατάστα-
σις ἀνανῶσις.

Reintrodurre, ῥ. ἐν. εἰσαγωγή
πάλιν.

Reinvitare, ῥ. ἐν. προσκαλεῖ-
σθαι πάλιν.

Reità, ὠσ. θ. ἐγκλίση, ἐνόχη.
Reitorate, ῥ. ἐν. ἐπαναλαβ-
εῖον, δευτερώ.

Reitamento, ἐπιθ. ἐπανει-
λημμένος, ἐκ δευτέρου ὄψεως.

Reiterazione, ὠσ. θ. ἐπανά-
ληψις, δευτερώσις.

Reitto, ia, ἐπ. ἀπέρριμμένος,
ἀποδεδλημένος, ἀπόδλητος.

Resistenza, εὐσ. θ. ἀντίστασις.
 Resza, εὐσ. θ. και
 Reszo, εὐσ. ἄρ. ὕψωμα ἰσὺν
 λυσοργία.
 Resanzia, εὐσ. θ. Ὁρ. Rinuncia.
 Resnuziare, ρ. ἐν. Ὁρ. Ri-
 nuclario.
 Resnuziatione, εὐσ. θ. Ὁρ. Ri-
 nuclazione.
 Reso, ἰπ. καὶ εὐσ. ἄρ. ἀγκυλο-
 ματίας, ὀπίστιος, ἔισχος κατὰ
 δικασ.
 Reobarbaro, εὐσ. ἄρ. ῥαβδω-
 θαρῶν, καὶ ῥιθίνων.
 Reorabilia, ἰπ. διγ. διρρω-
 τός, ἐκνοσηθῶδες, εὐδίακτους.
 Reparare, ρ. ἐν. ἐπιτελεῖω, ὀ-
 ποκαθίστημι.
 Reparatore, εὐσ. ἄρ. ἰρισ, εὐσ. θ.
 ἐπανορθωτής.
 Reparazione, εὐσ. θ. ἐπισκευή,
 κτήρησις· τὸ αὐτὸ τῆ Repara-
 zione.
 Reparitare, ρ. ἐν. Ὁρ. Ripar-
 tire.
 Repatriarsi, ρ. ἐν. ἐπανέρχο-
 μαι εἰς τὴν πατρίδα.
 Repatriazione, εὐσ. θ. ἐπανο-
 δος εἰς τὴν πατρίδα.
 Repellere, ρ. ἐν. ἀποκρούω, ὀ-
 πωθῶ.
 Repentaglio, εὐσ. ἀρκείνδυνας.
 Repente, ἰπ. διγ. αἰφνίδιος,
 ἀπροσδόκητος || — ἐπίθ. αἰφνός.
 Repentemente, ἐπίθ. αἰφνός.
 Repentimento, ἐπίθ. Ὁρ. τὸ
 ἀνώταρον.

Repentino, κα, ἰπ. ἀπρόσδι-
 κητος.
 Reperto, ρ. ἐν. εὐρέσιον καὶ
 ἀνεύρησιον.
 Repertorio, εὐσ. ἄρ. κατὰ-
 γος πρὸς εὐρέειν εὐκλον, εὐρέτι-
 ρίον, πίναξ.
 Repetere, ρ. ἐν. ἰπαναλαμβεῖν,
 ἄπατιν.
 Repetitoria, εὐσ. ἄρ. προσημα-
 ντικῆ μαθησῶν, ὑποδείξις καλῶν.
 Repetitione, εὐσ. θ. ἐπανάλη-
 ψις· τὸ αὐτὸ τῆ Ripetizione.
 Repleto, τα, ἰπ. πλήρης.
 Repluzione, εὐσ. θ. πληθύνω,
 πληρομονή.
 Replica, εὐσ. θ. καὶ
 Replicamento, εὐσ. ἄρ. ἐπι-
 κρισις, ἀτακάντησις ταχέως καὶ
 ζωῆς.
 Replicare, ρ. ἐν. ἀνταπαντῶ,
 ἀποκρίσομαι ἀντιλογίᾳ.
 Replicamento, ἐπίθ. ἐκ νέου,
 ἐπανηλικισμὸς.
 Reprensibile, ἰπ. διγ. ἐπιλέ-
 ψιμος, ἐπιμαρτυρός.
 Reprensione, εὐσ. θ. ἐπιτίλη-
 σις, αἰμαρῶ.
 Reprensorio, τία, ἰπ. ἐνυδι-
 στικός.
 Reprensorio, εὐσ. ἄρ. τὸ περι-
 πάλαιον περιεργαίον.
 Reprimere, ρ. ἐν. περιτίλ-
 λω, κολάζω, καταπαύω. || — ἰπ.
 προσώπων, τιμωρῶ, παιδεύω.
 Reprobabile, ἰπ. διγ. εἰς-
 λεμπτος, μακρότης, μακρότης.
 Reprobare, ρ. ἐν. ἀπορρίπτω,

ἀποδοκίμαζω· παρὰ κρούομαι τι.
 Reprobatione, εὐσ. θ. τὸ ἀπο-
 ριμῶσαι τι. ἀποδοκιμασία.
 Reprobo, βα, ἰπ. μαχθηρός. ||
 ἀρδύσιος, ἀπάρτος.
 Reprobiazione, εὐσ. θ. Oesl.
 διγῶσις, αἰ κατὰ τὴν ἄγ. ῥ.
 προδότης.
 Reprobo, ρ. ἐν. ἀποδοκίμα-
 ζω, ἀρρῶμαι, κατακρίνω.
 Reprobiazione, εὐσ. θ. τὸ αὐτὸ
 τῆ Reprobazione.
 Republica, εὐσ. θ. πολιτεία,
 αὐτοκράτειον, δημοκρατία.
 Republicano, κα, ἰπ. δημο-
 κρῆτις, δημοκρατικός.
 Republichista, εὐσ. ἄρ. διγ
 Ὁρ. τὸ ἀνωτέρω.
 Republico, εὐσ. ἄρ. μέγας
 δημοκρῆτος.
 Republicano, ἰπ. διγ. ὁ ἀπο-
 κειπόμενος, ὁ χωρίζων τὴν γυ-
 ναικα αὐτοῦ.
 Republicare, ρ. ἐν. ἀποστρέφα-
 μαι, χωρίζω τὴν γυναῖκα μου,
 κατὰ τὸς νομίμους τύπους. ||
 ἡθερ ἀποβάλλωμαι ἢ ἀποβάλλω
 αὐτοκράτω.
 Republico, εὐσ. ἄρ. ἀποστρέφα-
 τικῶς ἀποστρέψω, διαζεύξω.
 Republicano, ἰπ. διγ. ἀηδὴς ὁ
 παρῶς. || ἄνευ στεινῆς, ἐμοντῆσις.
 Republicanemente, ἐπίθ. ἀπεχ-
 θῶς, ἀηδῆς. || ἀκουσίως, σκοπῶ.
 Republicano, εὐσ. θ. ἀποστρο-
 φῆ, ἀπέχθεια, ἀηδία, ἄσπον.
 Republicano, ρ. ἐν. ἀπέχθαινο-
 μαι, ἀποστρέφομαι. || — ρ. οὐδ.

ἀναντίος ἐπιθ., ἰναντιοῦμαι, ἀντι-
 ναίωμαι· τὸ αὐτὸ τῆ Ripugnare.
 Ripugnazione, εὐσ. θ. Ὁρ. Ri-
 pugnanza.
 Ripulso, εὐσ. θ. ἀπεκάλω, ἀ-
 ποδοκιμασία, ἀπάργσις.
 Ripulsare, ρ. ἐν. ἀποβάλλω,
 ἀποκρούω.
 Ripulsazione, εὐσ. θ. τὸ αὐτὸ τῆ
 Ripulsa.
 Ripulsiore, εὐσ. θ. ἀντιφέρου-
 σις, ἀντασῶ. || ἀντιπορία, ἀντα-
 νάλωσις.
 Ripulsivo, να, ἰπ. ἀποκρουστικ-
 ὁς. || ἀνακρίσιος, ἀποκρίσιος.
 Ripulso, κα, ἰπ. ἀποκρουστικός.
 Ripugnare, ρ. ἐν. Ὁρ. Ripugnare.
 Riputare, ρ. ἐν. νομίζω τι, τινὰ
 εἶναι ἢ ἄλλως ἀπελαθεῖν, ἐνα-
 λογίζομαι τὸ αὐτὸ τῆ Riputare.
 Riputazione, εὐσ. θ. ἐπέλη-
 ψις, δογμα, ἔδξα, φήμη.
 Riputare, ρ. οὐδ. ἀναπαύομαι.
 Ripute, εὐσ. θ. τσούξω, ἀνά-
 τευσις.
 Riputito, εὐσ. ἄρ. Νου. τὸ παρὰ
 τοῦ νόμου ἀπαυτῶμενον. || — ἰπ.
 ἴνυ, ος, νομίμος, προδικω-
 νος.
 Riputitoria, εὐσ. θ. ἐγγρα-
 ρος αἰτίας ἢ ἕξεσις τοῦ εἰ-
 σαγγελέως.
 Riputizione, εὐσ. θ. Νομ. αἰ-
 τήσις. || ἀνευρήσιος, ἕξις, αἰτις. ||
 Ἀπατήσις χειρῶν καλ.
 Rese, εὐσ. θ. παρῶσις φρου-
 ρίου ἢ πόλεως, κτλ.
 Resurreire, ρ. ἐν. ἐπισκομῶζω,
 ἐπανορθῶ τὸ αὐτὸ τῆ Risurreire.

Rescindere, ῥ. ἐν. Ναμολ. ἀ-
 κυρωθ, ἐμυθελωθ.
 Rescissio, οὐσ. θ. Νομ. ἀ-
 κύρωσις, ἀνίρρεσις, κατάλυσις.
 Resciso, σα, ἐπ. ἡκουρμένος.
 Rescisoria, ρία, ἐπ. Νομ. ἡ
 ἀπιδοχόμενος ἀκόρωσι, ἀκυρω-
 τικίς.
 Rescritto, οὐτ. ἀρ. Διάταξις
 ἔγγραφος τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς
 Ρώμης. || Γράμμα βασιλικόν
 Rescivere, ῥ. ἐν. μεταγράφω,
 ἀντιγράφω. || Ἀποκρίνομαι δι' ἐ-
 πιστολήν, ἀντιπλητέλλω. || Ἐκδι-
 δω διαταγῶν, διάταγμα.
 Rescivo, ῥ. ἐν. ἀποκίπτω.
 Rescivione, οὐσ. θ. ἀποκίρι-
 σις, ἀποκαπί· Ὁρ. Rescivione.
 Reseda, οὐσ. θ. βοτάνη ἰώ-
 δης, ἡ εὐνύθη, κ. βίλεδδ.
 Residente, ἐπ. διγ. Ὁρ. Ra-
 sidente.
 Reservare, ῥ. ἐν. φυλάττω, ἐ-
 κοιθῶμαι, ἀποταμιεύομαι τι. || —,
 ἐπὶ προσώπων, διαφυλάττω.
 Reservazione, οὐσ. θ. ἐπιφύ-
 λαξις δικαιομάτος. Ὁρ. Riber-
 vazione.
 Residente, ἐπ. διγ. ἡ κατοικῶν,
 διατριβῶν συνήθως ἐν τινὶ τόπῳ.
 || Διπλωματικός ἡγεμόνος, ὁ διατρι-
 βῶν παρ' ἄλλῳ τινι, κατώτερος,
 μὲν πρόθεσις, ἀνώτερος δὲ πρέ-
 κτος, ἀντιπρόσωπος, ἀντιπρο-
 σβος.
 Residenza, οὐσ. θ. ἡ διαρκὴς
 διαμονὴ ἐν τινὶ χώρῳ, διατριβή,
 εἰσκήσις· κατοικία. || — d'un prin-

cipe, βασιλείου. || Ἰπσοτόμι, κ.
 καταπάτι.
 Residenziale, ἐπ. διγ. ἡ ἀρ-
 ρῶν τὴν διαμονήν.
 Residuo, ῥ. ἐν. οὐρακίω
 τὸ ὑπόλοιπον.
 Residua, οὐσ. ἀρ. ὑπόλοιπα,
 ἰπίλοισπον, ὑπόλειμμα. || Ἰπσοτό-
 μι, κ. καταπάτι.
 Resignazione, οὐσ. θ. Νομολ.
 παρσίτησις δικαιομάτος ἐπὶ ἀρ-
 λου, παραχώρησις, ὑπεικίς. ||
 Μεταρ. ἡ τῶν κακῶν ὑπομονή,
 ἀνοχλ. καρτέρια.
 Resilienza, οὐσ. θ. ἀνάκαμψις,
 ἀναπήδησις.
 Resina, οὐτ. θ. χυμὸς περλε-
 δης πύκτος, κέδρου, κτλ. βσί-
 νη, κ. βεταίνα.
 Resinifero, ρα, κατ. -oso, σα.
 ἐπ. ῥητινιφόρος, ῥητινωδης.
 Resiscenza, οὐτ. θ. τὸ ἀνα-
 φρονεῖν, μεταγνώσις.
 Resistenza, οὐτ. θ. ἡ τῶν σω-
 ματικῶν σκληρότης, σιεροτότης, τὸ
 πυκνόν. || Μεταφ. ἐμπόδιον, δυ-
 σκολία. || Πρωτότως κατὰ τῆς
 προσβολῆς, ἀμυνα, ἀντιμάχαις·
 ἀντιστάσις, ἐναντιοσις.
 Resistere, ῥ. οὐδ. ἀντιπυρῶν,
 ἀντίτρω, ἀντιθῶ, ἀντιπυρῶν ἐπὶ
 σωματικῶν σκληρῶν. || Ἀντιμάχο-
 μαι, ἀντιτάσσομαι· ἀμύνομαι. ||
 Ἀνθίσταμαι, ἀντιπράττω. || Καρ-
 τερῶ. ὑπομένω, ἀνέχεμαι τι.
 Reso, σα, ἐπ. παραδοθεῖς, πα-
 ραδεδομένος. || Μεταφ. κατάκοπος,
 κατάνηκος, ἀποκαμῶν.

Resolutamente, ἐπὶ ἀποφα-
 σιστικῶς, βεβαίως, ἰσχυρῶς γινώσκου-
 σι κατὰ, ἐπιθυμίας, ἀφῶσις.
 Resoluto, ῥα, ἐπ. διαλυτικὸς,
 ἀλυτικὸς ἐπὶ φαρμάκων, κτλ.
 Resolutio, ἰα, ἐπ. διαλυομέ-
 νος, διαλυσις. || Μεταφ. τολμηρότις,
 φέλμος.
 Resolutorio, ἰα, ἐπ. Νομ. δια-
 λυτικὸς ἐπὶ συμβολαίων.
 Resoluzione, οὐσ. θ. διάλυσις,
 γάλασις. || Λύσις προβλήματος. ||
 Μετ. ἡ τῶν ἐπιθυμιῶν.
 Respettivamente, ἐπὶ ἀμοι-
 βωσικῶς, μερικῶς, ἐν μέρει, καθ' ἕ-
 καστον τὸ αὐτὸ τῶν Respettivamente.
 Respettivo, ρα, ἐπ. τὸ αὐτὸ τῶν
 Respettivo.
 Respetto, οὐτ. ἀρ. Ὁρ. Rispetto.
 Respiro, ῥ. ἐν. ἀπνοια εἰς
 τὰ ἐπιπνοια, ἀποπνεύσις, ἀποκρῶσις.
 || Ἀντιπνεύσις ἐπὶ ὑδρῶν κτλ. ||
 Ἀπὸ ῥίπτω. || —, ῥ. οὐδ. ἀπνοια,
 λακτίσις, κ. κλωτῶσις ἐπὶ πυροβο-
 λῶν. || Βοταν. ἀναδυσπνῶν, ἀ-
 νερῶματι.
 Respirabile, ἐπ. διγ. ἡ ἐπιδη-
 κτικὸς εἰσπνοῦς, πνευστὸς, εὐ-
 πνευστος.
 Respirare, ῥ. οὐδ. πνῶν, ἀνα-
 πνεῖν. || Ἐμπνῶν, ἰώ. || Ἀναψύχο-
 μαι, ἀνταπνεύομαι. || Ἀποπνεύω· ἐ-
 πι δομαίς. || Ἐμφανῶ, ἐκφάνω, δει-
 κνῶν, παριστάμαι. || Ποδῶ, ἐπιπο-
 δῶ τι περιπαθῶς, πνεύω. || Ἐπιδι-
 δῶν, ἐπιπυρῶν· ἀμύνω τι μετὰ
 πόδου.

Respirativo, ρα, ἐπ. ἀναπνευ-
 στικὸς, ἀναψυκτικὸς.
 Respirazione, οὐσ. θ. πνεύσις, ἀ-
 ναπνοία, ἀνάπνευσις. || Διακοπή,
 ἐργασίας, ἀνάπαισις, ἀναψυχή.
 Respirio, οὐτ. ἀρ. Ὁρ. τὸ ἀ-
 ναπνεῖν. || Προσπνῶσις, διορία.
 Respirazione, οὐσ. θ. ἀπέντα-
 σις, ἀποκρῶσις.
 Respirativo, ρα, ἐπ. ἡ ἐμπνε-
 στικῶν ἀποκρῶσις, ἀποκρῶσις ἐπὶ
 ἰπσοτόλων.
 Respoivo, οὐτ. ἀρ. ἀποκρῶσις.
 Resso, οὐτ. θ. ἰπύμονος διορία,
 προσπνῶσις. || Ἀπνεύσις. || Διπλῶν.
 Resta, οὐτ. θ. τὸ ἄγαθον εὐά-
 γχως, εὐνοία. || Ἀκαθαίτητος, κ. ψα-
 ροδόσκαλον. || Ἀρχαίως ἡ ὁρματικὸς
 προαμύλιον, σκερῶν κτλ. || Το-
 μῆρος τῆς σέλλας, ἐπ' αὐτὴν ἔτι-
 ται τὸ δόρυ, δορατοδῆκη. || Ἀσθὴ
 τοῦ θώρακος. || Ἐπίστασις, ἀνά-
 πνευσις.
 Restante, οὐτ. ἀρ. κατάλοιπον,
 ὑπόλοιπον, λείψανον, ὑπόλειμμα.
 Restare, ῥ. οὐδ. ὑπολείπομαι,
 περισσῶν, μένω. || Ἐμμένω, διαμέ-
 νω, διατελώ, διατριβῶ. || —, ῥ.
 ἀντ. καταλείπομαι, περνομαι. ||
 Προίργωμαι ἐπὶ κληρονομίας. ||
 Ἐπέχομαι ἐπίσταται, σταματῶ.
 || Ἐλλείπειν.
 Restata, οὐσ. θ. τέλος· συμπέ-
 ρασμα.
 Restauramento, οὐτ. ἀρ. ἐκα-
 νέρωσις, ἀνακαινισίς.
 Restaurare, ῥ. ἐν. τὴν ἰδίαν τι ἐν
 τῇ προτέρῃ αὐτοῦ καταστάσει ἀ-

νακαν(ζω, ιπισκαυδ(ζω, ιπανορθω
 ἀποκαθίσταται. || Ανακτώμαι.
 Restauratore, εὐσ. ἀρ. trico, θ.
 ὁ ἐπισκοπῶν, ἰπισκαυασθεῖς, ἐ-
 πανορθωτής. || Αναρροφιστής.
 Restaurazione, εὐσ. θ. διόρθω-
 σις ἐπισκοπῶν. || Αναρροφιστής.
 Restaura, εὐσ. ἀρ. Ὁ. Restau-
 ramento.
 Restio, εὐσ. ἀρ. ἰαχυογονημο-
 ούντα. || —, ἰα, ἐπ. ἰωνικιστής.
 ἐνυπότακτος ἐπὶ ἱσπου.
 Realitudo, ῥ. ἐν ἀπιδιδω, ἀ-
 γκατῶμαι. || Αποκαθίσταται.
 Restitutio, εὐσ. ἀρ. trico, θ.
 ὁ ἀπιδιδῶν, ὁ ἀποκαθιστῶν, ἐπα-
 νορθῶν. ἰπανορθωτής.
 Restitutio, εὐσ. θ. ἀπιδιδῶν.
 || Διόρθωσις. || Αποκατάστασις.
 Hosti, εὐσ. ἀρ. ὑπόλοιπον πο-
 σότητος, τὸ περισσόν. || Dei—
 ἱαφρ. ἐπίρ. ἄλλως τε, ἔπειτα, ἐκ-
 τὸς τούτου.
 Restringere, ῥ. ἐν. συστῆλλω,
 συσπύγω.
 Restrictivo, να, ἐπ. συστληκός.
 Restrictione, εὐσ. θ. συστλή,
 περιορισμῶς, τροποπλησίαις.
 Resudare, ῥ. εὐδ. διαπνέομαι,
 ἀπιδιδῶ.
 Resullamento, εὐσ. ἀρ. ἰπο-
 τίεσμα, συνέπειαι.
 Resutare, ῥ. εὐδ. (ἐν χρήσει τρι-
 τοπροσώπων) γίνεσθαι, περιέρχουμαι.
 Resurgere, να, ἐπ. ὁ κοιμώμε-
 νος ὑπνίως, κ. ἀνάστασις.
 Resurgere, ῥ. ἐν. ἀνάστασις, ἀ-
 γαθῶν τῶν τῷ Risorgere.

Resurrezione ἡ -zione, εὐσ. θ.
 καὶ
 Resurrexerunt, εὐσ. ἀρ. ἡ ἐπι-
 τοῦ Πάστρα, ἡ ἀνάστασις.
 Resuscitazio, εὐσ. θ. Op. Li-
 suscitazio.
 Relaggio, εὐσ. ἀρ. κληρονομία.
 Relata, εὐσ. θ. ἔτι, συλλεγμένον
 ταὶ διὰ μίας βολῆς, δικτύου βόλις.
 Relato, ἰα ἐπ. πεποικισμένη ἐν
 δίκτυον, δι-τυωτός.
 Rete, εὐσ. θ. δίκτυον, πηχίς,
 βρόχος πρὸς ἀήραν πηλοῦν, θα-
 γυῶν κτλ. || Mascara, ἐπιθετικὴ ἐ-
 πὶ τῆς. || Καλλομα, τῆς μεγάλης
 δικτυοῦν, κενόρρητος.
 Retentiva, εὐσ. θ. δύναμις τοῦ
 φυλάττειν ἐν τῇ μνήμῃ.
 Retentivo, να, ἐπ. ὁ φυλά-
 τῶν κρατῶν.
 Reticella, εὐσ. θ. δίκτυον, πλέγ-
 μα λινῶν ἢ μεταξωτόν.
 Reticea, εὐσ. θ. ἀποσώπη-
 σις, ἀπαιγιγίσις.
 Retiçiu, εὐ. ἀρ. (ὄπικ.) δίκτυον.
 Reticolato, εὐσ. ἀρ. Ὁ. Re-
 lato.
 Reticulazione, εὐσ. θ. τὸ δι-
 κτυωδὲς πλέγμα.
 Reticulare, ῥ. ἐν. ἐπικυρῶ.
 Retina, εὐσ. θ. ἄνατ. χετῶν ἀ-
 φιδλινοτροπῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ.
 Retinente, ἐπ. διγ. σώζων,
 φρενιμο.
 Retione, εὐσ. ἀρ. ῥήτωρ, ὁ ῥητο-
 ρεῶν.
 Retorica, εὐσ. θ. ῥητορικὴ.
 Retorico, ἐπίρ. ὁπίσω, εἰς τὰ
 ἰσῆσω.

παρῆλθαι τὴν ῥητορικὴν ἀ-
 παρῆλθαι ῥητορικῶς, ῥητορεῖν.
 Retorico, ῥ. ἐν. ἀ-αυτῆρω, ἀ-
 ἰαυτῆρω.
 Retrahande, ἐπ. διγ. ἐ ἰπισθα.
 ἀπῆρ.
 Retrazione, εὐσ. θ. συστολῆς ἰ-
 πιστασις. || Μείωσις.
 Retribuere, ῥ. ἐν. ἀνταπεῖλαι.
 Retributor, εὐσ. ἀρ. ἰσῆσθ, ὁ
 ἀνταπεδοῦν.
 Retribuzione, εὐσ. θ. ἀνταπέ-
 δοῦν, μισθός.
 Retro, ἐπίρ. ὀπίσω, ἔπειτα.
 Retroalito, να, ἐπ. Nqm. ἀνα-
 ῥησις.
 Retroalio, εὐσ. θ. ἀποτέλε-
 σμα ἀναρροφισθῶν.
 Retrocedere, εὐσ. θ. δωμάτιον
 ἀπιδιδῶν ἢ κρηρῶν.
 Retrocedere, ῥ. ἐν. ἀποδιδῶμαι.
 || — ῥ. εὐδ. ἀπισθεδραμῶ.
 Retrocedimento, εὐσ. τὸ ἀπό-
 δῶν || Οπισθοπορεία, ἀπισθεδραμῶ.
 Retrocessione, εὐσ. θ. Ὁ. Op. Re-
 trocedimento.
 Retrogradare, ῥ. εὐδ. ἰπισπῆ-
 ρη ὀπίσω, ἀπισθεδραμῶ.
 Retrogradazione, εὐσ. θ. ἐπι-
 σπῆρῆ εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπισθεδραμῶ.
 Retrogrado, να, ἐπ. ἡ ἀπισπῆ-
 ρη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπισθεδραμῶς.
 Retroguardia, εὐσ. θ. Στρατ.
 ὀπισθεφυλακία.
 Retroguardia, ῥ. ἐν. εὐδῶ εἰς
 τὰ ὀπίσω, ἀπισπῆρ, ἀπισθορῶν.
 Retroire, ἐπίρ. ὀπίσω, εἰς τὰ
 ἰσῆσω.

Retrazione, εὐσ. θ. ἀναρρο-
 φισμῶς.
 Retroversione, εὐσ. θ. ἀναρρο-
 φῆ τῆς μητρὸς.
 Reuila, εὐσ. θ. ἀντίστασις. || Δι-
 κούσις, προσηγῆ. || Dur—, Far
 —, προσηγῶ ἀντίστασις.
 Rettamento, ἐπίρ. ἔρῆως, δι-
 καίαις.
 Rettangolo, εὐσ. ἀρ. ἐρῆγῶ-
 νος τετράπλευρον. || —, ἰα, ἐπ. ἔρ-
 ῶντος.
 Rettore, ῥ. εὐδ. ἔρῶν, ἱερῶν.
 Rettore, εὐσ. θ. ἔρῶντος, ἐν-
 ὄντος, ἐπισκόπου. || Ἀγαθός, ἔρ-
 ῶν τῷ Rettitudine.
 Rettificazione, εὐσ. ἀρ. ἰπι-
 διόρθωσις. || Καθάρσις, εὐσ. || Χρη-
 σιολογία.
 Rettificare, ῥ. ἐν. ἐπιδιδῶν,
 ἰπανορθῶ. || Χρη. ὁ ἕλξω.
 Rettificatore, εὐσ. ἀρ. trico,
 εὐσ. θ. ὁ ἐπιδιδῶν, ἐπιδιδρωτής.
 || Ἄστρο, ἔξισωτής.
 Rettificazione, εὐσ. θ. Ὁ. Op. Ret-
 tificazione.
 Rettile, εὐσ. ἀρ. ἔπειτα.
 Rettifico, να, ἐπ. εὐδῶ, ἀπισθεδραμῶ.
 Rettitudine, εὐσ. θ. Ὁ. Op. Ret-
 titude.
 Retto, ἰα, ἐπ. ἔρῆως, κανονικός,
 δίκαιος, ῥῆθῶς, χρηστός. || Ἐρημη-
 νος. || Casu—, εὐθελικισμῶς. || —,
 ἐπίρ. εὐδῶ τῷ Rettamento.
 Rettore, εὐσ. ἀρ. πρύτανης παν-
 επιστημίου ἢ ἀκαδημίας. || Διει-
 κητής, κυβερνήτης.
 Rettoria, εὐδ. θ. πρυτανεία, ἀ-

φημερία. || Διοικήσεις, κοθήρησις.
 Rellorica, εὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλην.)
 ρητορικὴ.
 Rellorinamento, ἐπίρ. ρητορι-
 κῆς, αὐγλώτως.
 Rellorieu, ἀρ. καὶ ἐπ. ρητο-
 ρικῆς, ῥήτωρ.
 Reltrice, εὐσ. θ. ἡ διοικουσα,
 διευθύντρια.
 Reindaro, β. ἐν. ἀμείλιχον, ἀ-
 ποστομῶ.
 Reobarbaro, εὐσ. ἀρ. ῥαβδάρ-
 ῃρον, καὶ ῥαβδίντι.
 Reuma, εὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλην.)
 ῥέυμα, συνάγγη, καταρροή.
 Reumatismo, εὐσ. ῥευματισμός.
 Reva, εὐσ. θ. δικαίωμα ἔξα-
 γωγῆς τινῶν ἱμπεριωμάτων.
 Revolaro, β. ἐν. ἀποκαλύπτω,
 ἐκδηλώ, ἑπαφαίνομαι τι.
 Revolatore, εὐσ. ἀρ. -trice, θ.
 ὁ ἀποκαλύπτων.
 Revoluzionario, εὐσ. θ. Θεολ. δια-
 ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τῶν προφη-
 τῶν ἀποκαλύψας. Ὁρ. Rivoluzionario
 Revellente, ἐπ. διγ. ἀνεπιπε-
 ριαστικῆς.
 Revellare, β. ἐν. ἐπιφῶρα ἀν-
 επιπερισπασμόν, παρατρέπω, πα-
 ρεκτερίζω.
 Revolverare, β. εὐδ. ἀντανακλώ-
 μαί τάντο τῷ Revolverare.
 Revolverazione, εὐσ. ἀνταγωγή,
 ἀντανάκλασις. Ὁρ. Rivolverazione.
 Revoranda, εὐσ. ἐπ. αἰδέσιμος,
 σέβαστος ἐπὶ μοναχῶν κτλ.
 Revoronto, ἐπ. διγ. Ὁρ. τὸ ἀ-
 νώτρω.

Reverentemto, ἐπίρ. εὐσε-
 βήτως, αἰδελμόνος.
 Reverenza καὶ -ia, εὐσ. θ. σε-
 βασμός, αἰδελμόντης τίτιδος δι-
 δομένος τοῖς ἱερομένοις.
 Reverenzialo, ἱερ. διγ. Ὁρ. Re-
 verente.
 Revoriro, β. ἐν. εὐλαβεῖμαι,
 σέβωμαι.
 Revisione, εὐσ. θ. νία ἔξέτα-
 σις, ἀναθεώρησις, ἐπιθεώσις.
 Revisoru, εὐσ. ἀρ. ἐπιθεωρη-
 τῆς, ἔξεταστῆς ἐπικριτικῆς. || Tu-
 πογρ. διερωτής.
 Revificare, β. ἐν. τιθεῖν τῆ
 Rivivare.
 Revocabilo, ἐπ. διγ. ἀνακλη-
 τὸς ἀπορώσιμος.
 Revocare β. ἐν. ἀνακαλῶ ἀκυρῶ.
 Revocazione, εὐσ. θ. ἀνάκλη-
 σις, μετασῆσις, ἀκύρωσις.
 Revoluzione, εὐσ. θ. περίοδος,
 περιφορᾶ, περιστροφή. || Ἐπανα-
 στασις, ἀτλαίς μεταπολίτευσις.
 Rezza, εὐσ. θ. ὄρμαθος κρημ-
 μύδιον κτλ.
 Rezzo, εὐσ. ἀρ. ἐρτόπος ἐπισκεπῆς,
 ακιεύς, ακιεί. || Ἄρσος. || Σκότος, ῥυ-
 Riabassaro, β. ἐν. καταβιβάζω,
 ὑπεβιβάζω, χαμηλόνομ.
 Riabolitura, Ὁρ. Rabbollira.
 Riabilitare, β. ἐν. ἱκανοποι-
 εῖ αὐτὸς εἰς θέσιν, εἰς χρῆσιν δι-
 καιωμάτων.
 Riabilitazione, εὐσ. θ. ἡ ἐκ
 νέου ἑγκατάστασις εἰς θέσιν, εἰς
 χρῆσιν δικαιωμάτων, κτλ. ἱποκα-
 τάστασις.

Riabitare, β. ἐν. || -β. εὐδ. κα-
 τὰ αὐτὸς ἀποκαθίσταμαι, κα-
 τὰ αὐτὸς πάλιν τόπον.
 Riabbandoro, β. ἐν. ἀνάπτω
 πάλιν, ἀνεπλήρω, ἔξάπτω.
 Riabbandimento, εὐσ. ἀρ. ἀναψῆς
 ἐκ νέου, ἀνάπληξις.
 Riabellare, β. ἐν. δέχομαι ἐκ
 δουρέου.
 Riaccolla, εὐσ. θ. καταρύγνυν,
 ἀπλυν.
 Riaccomodare, β. ἐν. ἱστοκεῖ
 ἔξω. Ὁρ. Riaccomodaro.
 Riaccogliono, β. ἐν. εὐτρέπίζω.
 Riaccogliono, Ὁρ. Riaccogliono.
 Riaccogliuto, εὐσ. ἀρ. συ-
 νιωσις.
 Riacquistaro, β. ἐν. ἀποκτῶ πάλιν,
 ἀνακτῶμαι. Ὁρ. Raquistare.
 Riadattare, β. ἐν. ἀρμόζω ἢ
 προσαρμόζω πάλιν.
 Riadarsi, β. ἐν. ἀντ. ἀργίζωμαι
 ἐκ νέου
 Riatio, εὐσ. ἀρ. ὕψωμα, ἔξοχὸς.
 || -ia, ἐπ. ἀνωρθωμένος, ὕψιλος.
 Riamento, εὐσ. ἀρ. ὕψωσις,
 ὕψωμα.
 Riatare, β. ἐν. ὕψω, ἀνυψῶ.
 Riatare, β. ἐν. ἐπιθεδωμῆ ἀ-
 γάπην ἀντ' ἐγάπης, ἀντερῶ.
 Riamento, β. ἐν. συμφορῶν, συν-
 διαλλάττω πάλιν.
 Riamentarsi, β. ἐν. ἀσθενῶ
 πάλιν.
 Riamentato, εὐσ. ἀρ. ἱρευνα,
 ἔξέτασις. || Ἐπανακαρψίς.
 Riandare, β. ἐν. ἐπιστρέφω, ἐ-
 πανήρχομαι.

Riannastaro, β. ἐν. Τεωπ. ἱγ-
 κανερίζω ἐκ νέου. || Συνινῶ.
 Riapertura, εὐσ. θ. Ὁρ. Ri-
 apimento.
 Riapparire, β. εὐδ. φαίνομαι
 πάλιν, ἑπαφαίνωμαι.
 Riapimento, εὐσ. ἀρ. νέκ ἀ-
 νοοῖσις. || Ἐναρξίς, δικαιοσύνη, ἀρχο-
 λείων μετὰ τὰς δικαιοσύνας.
 Riaprire, β. ἐν. ἀνοίγω αὐτὸς.
 Riapritura, εὐσ. θ. Ὁρ. Ri-
 apimento.
 Riarcato, β. ἐν. ἀρτερωῶ ἐκ νέου.
 Riardera, β. ἐν. κώμα, ἐπικώμα.
 || Ταράττω φλέγω.
 Riarpato, β. ἐν. ἐπλήρω πάλιν.
 Riarrichiro, β. ἐν. πλουτίζω
 πάλιν.
 Riassottare, β. ἐν. Ὁρ. Ri-
 concione.
 Riassicuraro, β. ἐν. βεβαιῶ
 εὐδ. ἰς.
 Riassumere, β. ἐν. ἀναλαμβάνω.
 Riattare, β. ἐν. εὐτρέπίζω πάλιν.
 Riavere, β. ἐν. ἀνακτῶμαι,
 ἀνγλ. ἀρ. ἀνάγω. || - il Riato, συνή-
 χημα. || - lo parole, ἀναλαμβάνω
 τὸν λόγον, ἐπιχειροῦμαι ἐπιλέγειν.
 || - si, β. ἐν. ἀναλαμβάνω συ-
 νάμασις, ἀναρθρονομία, ἀναρθρο-
 νωμαί. || ἀναλαμβάνω ἑμαυτὸν, τὰς
 αἰσθησεις.
 Riavvicinare, β. ἐν. πλησιάζω
 πάλιν.
 Ribadimento, εὐσ. ἀρ. ἡ τοῦ καρ-
 φίου μετὰ τρέφεις ἢ συστροφὴ εἰς
 τὰ θεσθέν, ἢ γυμνητικὴ ἀερα τοῦ
 καρφίου. || Ἐπανακαρψίς.

Ribadire, ῥ. ἐν. αὐτερέφω τὴν ἀκρὰν τοῦ κροσίου ἀπὸ τῆς ὑπεροχῆς. || Αἰσχυρ. ἀπορρινωμαι εἰς τινὰ μετα παρρησίας, ἰ. λευθεροσομαι.
 Ribaditura, οὖο. θ. τὸ εὖ τῶν Ribadimento.
 Ribaldaggine, οὖο. θ. κακουργία εἰς ἰσχύους, φαυλότης.
 Ribaldaglia, οὖο. θ. αὐτερέφω, μαζήφωρον, σπειρα φαυλότινω.
 Ribaldaggione, ῥ. οὖδ. αἰσχυρολογία.
 Riballosa, οὖο. ἀρ. (ὕποκ) μικρὸς τις ἀνοσοεργός.
 Ribaldocia, οὖο. θ. τὸ εὖ τῶν Ribaldaggione.
 Ribaldo, οὖο. ἔπ. καὶ οὖο. φωνολέσιος, μικρός, κακοεργός, κἀσχυρ. || Ἦσως, ἐνδοξία, ἐπιτύχας.
 Ribaldone, ἰπ. καὶ οὖο. διγ. μέγας τις ἀνοσοεργός.
 Riballato ῥ. οὖδ. ἀρχαίως πάλιν τῆς ἀρχαίας.
 Riballatura, οὖο. θ. ἐνδοξία, δολοέστηρ.
 Riballato, ῥ. ἐν. ἀνατρέπω. || —, ῥ. οὖδ. καὶ -si, ῥ. ἀντ. ἀνατρέπωμαι ἐπὶ ὀχημάτων.
 Ribalzamento, οὖο. ἀρ. ἀνακλίστης.
 Ribalzato, ῥ. οὖδ. ἀναπηδῶ ἀνακακῶς.
 Ribalzo, οὖο. ἰρ. ἀναπηδῶσαι ἀνανάκτως. || Σκῆψις.
 Ribanduro, ῥ. ἐν. Ναυτ. σφίρω πρὸς τὴν ἄλλην πλευρῶν.
 Ribandimento, οὖο. ἀρ. ἡ ἀπὸ τῆς ἑξαρτίας ἀνάκλισις ἢ νέα ἑξαρτία.

Ribandire, ῥ. ἐν. ἑξαρτῶ καλῶς ἢ ἐκ τῆς ἑξαρτίας ἀνακλίσω.
 Ribarbato, ῥ. οὖδ. Βοταν. ῥοίζα ἀλλοια.
 Ribarbato, οὖο. ἀρ. Ὁρ. Ribarbato.
 Ribasso, οὖο. ῥ. ἰσχυρῶς τυχῶς, ὑποτιμῶμαι.
 Ribastonare, ῥ. ἐν. ἠλοκισθῶ οὖοις, ἀπὸ φράσθῆζω.
 Ribattuto, ῥ. ἐν. κτυπῶ πάλιν. || Ἀπικρῶς ἐκ δευτέρου τὸν ἐχθρῶν. || Τυπῶ πάλιν ἐνακακῶς, καταπέλαι. || Ἀρβύλων, ἰπ. μῶ. || Ἀντακαλῶς, ἀνοσοεργῶς. || Ἀνακακῶς. || — In noia, κόπτο πάλιν τὸ νόμισμα.
 Ribattezzamento, οὖο. ἰρ. τὸ ἀνακατατίθειν, ἰσοστυπῶσαι.
 Ribattezzato, ῥ. ἐν. τυπῶ πάλιν.
 Ribattimento, οὖο. ἔπ. ἀντικρυσία, ἀντιτυπία. || Ἀντακάκωσις. || Ἀνατρέσις, ἀνακακίωσις.
 Ribattitura, οὖο. θ. ἡ ἐνακακίωσις ἢ ἰρ. τοῦ κερπίου τῶν παιάλων. || Ἐνακλίσθις λέξωσι.
 Ribattuto, οὖο. θ. Ὁρ. Ribattimento.
 Ribattutamento, ἐπιρ. ἰσχυρῶς κραταίως.
 Ribocci, οὖο. θ. βάρβιτος, παντάγαρον κωκῆρα.
 Riboccare, ῥ. ἐν. ἄκωσι τινα, καθέπτωμαι τοῦ παρῆκτονός με. || Μισρολογία.
 Ribollamento, οὖο. ἀρ. Ὁρ. Ribollimento.
 Ribollante, ἰπ. διγ. ἀντρέψωμαι ἀπειθῶς. Ὁρ. Ribolla.

Ribollare, ῥ. ἐν. ἰσχυρῶς εἰς ἀποσταίω, ἀπαισθηταί. || —, ῥ. οὖδ. καὶ -si, ῥ. ἀντ. ἀποσταίω, ἐκαστηταί.
 Ribollazione, οὖο. θ. καὶ Ribollione, οὖο. θ. ἀποσταίωσις ἀπαισθίω.
 Ribolla, ἔπ. καὶ οὖο. ἀποσταίω, ἀντρέψω, στασιαστική.
 Ribollire, ῥ. ἐν. ἀπαισθίω πάλιν.
 Ribollimento, ῥ. ἐν. ἀπαισθίω τὴν ἀρχαίωσις, ἀντιστοργαίω.
 Riboto, ῥ. ἐν. πάλιν πάλιν, ἀνακακίω.
 Ribus, οὖο. ἀρ. φυτὸν ἢ ῥοίζα ἢ χυμῶσιται, κ. φραγκοσταφυλίω πρὸς δὲ καὶ ὁ καρπὸς, τὸ ῥόδιον.
 Ribobolito, ῥ. οὖδ. λέγω σκάματα, βουκολῶ.
 Ribobolito, οὖο. ἀρ. σκάματα, βουκολῶ.
 Riboccare, ῥ. οὖδ. ὑπερκακίωσαι, τυχῶνίζωμαι, πλημμυρῶ. || Ἠρῶς, γέλω.
 Ribocco, οὖο. ἀρ. πηχυμαίσις. || Ἀρβύλων. || Α—, ἰσχυρ. ἐπιρ. ἀρβύλων, ἡ ψιμῶς.
 Ribollimento, οὖο. ἰρ. ἀνακίωσις, ἀνατρέψωμαι, ἀνακλίσω.
 Ribollire, ῥ. οὖδ. ἀνακίωσις, ἀνατρέψωμαι. || Συγκινηταί, τακίτωμαι.
 Ribollivo, ἠπ. ἰπ. ὁ ἀνακλίσω, ἀνατροπικός.
 Ribaldaggia, οὖο. ἀρ. Ναυτ. ἑξαρτία πρὸς ἐνδοξίωσις εἰς πλείων ἄντρῶν ἐκ τῆς αὐτοκρατορίας ἄλλου.

Ribordo, οὖο. ἀρ. Ναυτ. δευτέρου σκευῆμα.
 Ribrezzo, ῥ. οὖδ. καὶ -si, ῥ. ἀντ. φοιῶμαι, ἀνατριχίλω.
 Ribrezzo, οὖο. ἀρ. φρίκη, φρικῶσις, κ. ἀντριχίλω. || Τρόμος, γέλω. || Ἰσοδοξία.
 Ribullato, ῥ. οὖδ. καὶ -si, ῥ. ἀντριχίλω, ἀνατριχίλω πάλιν.
 Ribullato, οὖο. ἀρ. ἑξαρτίας, ἀποπονησις.
 Ributtante, ἔπ. διγ. ἀποτρόπος, βουτρέψω.
 Ributtato, ῥ. ἐν. ἀποκακῶσαι, παύω, ἀπεκρῶσαι, ἀπὸρρίπτω. || Ἠμῶ, ἑξαρτίας, κ. ἑξαρτίας.
 Ributto, οὖο. ἀρ. ἕμωσις, κ. ἑξαρτίας, ἐκ ἄλλως το Ributtamento.
 Ribuccia, οὖο. θ. καὶ Ribucciamento, οὖο. ἀρ. ἀπώθησις, ἀποκρυσίς, ἀποδιδῶσις. || Νεακῶσις.
 Ribuccione, ῥ. ἐν. ἀπώθη, ἀποκρῶσαι. || Βαθῶσις πάλιν. || — si nulla selva. εὐτρέψωμαι εἰς τὸ ἄσος.
 Ribuccione, ἰπ. διγ. κρημασθῶ, ἰσοκακῶσις.
 Ribudare, ῥ. οὖδ. πίπτω, περὶπτω πάλιν. || — nel male. ἀπὸ τῆς πάλιν, ὑποτροπικός. || Περιεργουαί. || Il regno ricade alio donno in mancarza di maschi. ἡ βασιλείω περιεργουαί εἰς τὰς γυναίκας ἐν ἀλλοίωσις ἑρῶντων.
 Ribudimento, οὖο. ῥ. ὑποτροπικός, ὑποπονηστικός, κ. ἑνακακίωσις. || ἰπ. εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα μοι κάπτωμαι.

Ricaduta, εὐσ. θ. ἰατρ. ὄρ. τὸ ἀνοστήρω.

Ricagnolo, ἰα, ἰκ. σιμὸς, κ. κούρομύτης, εἴτε πλατυμύτης.

Ricagnolo, ῥ. οὐδ. καὶ -σί ῥ. ἀντ. καταβλίνω πάλιν. || Ἐπανέρχομαι.

Ricagnolo, ῥ. οὐδ. πατὸν πάλιν.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. κατακαίω πάλιν.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἐν-τίστασις, ἐντινίστις.

Ricagnolo, ἰκ. διγ. λακτιοτικός ἀφηνιστής· ἐπὶ ἴππων.

Ricagnolo, ῥ. οὐδ. ἀνὰ κλάκτιζω. || Ἀνόσταμαι, ἀντίγω.

Ricagnolo, ῥ. ἀντ. ἀποδέομαι πάλιν.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ποικίλλω, κ. κεντῶ.

Ricagnolo, ἰα, ἰκ. ποικιλιμῆνος, κεντημένος, κεντητός.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἰκίω, θ. βελονοποικίλιος, κεντητής.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ποικίλιμῆς, κεντημα· τινὸς τῷ Ricagno.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ἀνταρσίζω, ἀνταποδίδωμι.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἀνταρσίδη, ἀνταπόδοσις. || Δικαίωμα νέας συναλλαγματοκήτος ἀποδιδόνον ἐκ δευτέρου εἰς τὰς διασπορευθείσας συναλλαγματοκήτας. || Ἀντικείμενον ἀπόθετον πρὸς ἀνταλλαγῶν.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ποικιλιμῆς, κεντημα.

Ricagnolo, ῥ. οὐδ. περιπατῶ πάλιν.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ἐξελίξω αὐτίς.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ἀπαντῶ ἀσπίς εἰς ἀσπίσουός.

Ricagnolo, ῥ. ῥ. ψάλλω πάλιν. || Πάλινφθῶ, ἐνιφθῶ τὰ λεγόμενα.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. -ίτις, θ. ταυτολόγος.

Ricagnolo, εὐσ. θ. καὶ Ricagnolo, οὐδ. ἀρ. πάλινφθῶ.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ἡλίγω τὸ κελύτηρον.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ἀπαίτω, ἀ-πευθῶ, εἰσπράττω τὰς περὶ τὰς τὰ ἐφαλλόμενα.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. διευθύνω, || ἐξοδῶσις. || Ἠλεῖν, ὑδαρλοτήτης ἀρεσκαις. || Dur— ad uno, ξανί-ζω τινα || Uomo—, ἀνὴρ ἰσπανός.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ἀνακατα-λατῶ, συγκεφαλατῶ.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀνακαταλάττωσις.

Ricagnolo, (Di—) ἔκφρ. ἐπὶ εὐ-θις, ἐξ ἀρχῆς.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ποιῶ ἐκ νέου τὰς γλυφὰς τῆς περιφέρειας τῶν βυτίων.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. φορεῖν πάλιν, ἐπιφρετίζω. || —σι, ῥ. ἀντι-πεφροσίζωαι ἀναλυμθάνω πάλιν.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ξανίω πάλιν (ἔρτα, μέταξιν, κτλ.) || Κινῶ, αἰώω, ἐνδύομαι.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. νία πτωσίς, μετὰ πτωσίς.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. νία πτωσίς, μετὰ πτωσίς.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. νία πτωσίς, μετὰ πτωσίς.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. νία πτωσίς, μετὰ πτωσίς.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. νία πτωσίς, μετὰ πτωσίς.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. νία πτωσίς, μετὰ πτωσίς.

Ricagnolo, ῥ. οὐδ. μεταπίπτω· εἰς τὸ Ricagnolo.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ὄρ. Ricagnolo, εὐσ. θ. ὄρ. Ricagnolo.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. πάλιν δια-μύω, ἀνδραμύω.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἀνδραμύωσις.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ἀγερζῶ ἐκ νέου, ἀνακτῶμαι τι. || — σί, ῥ. ἀπ. ἐκδικεῖμαι.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἐξαγερζῶσις, ἀ-γερζῶσις. || Ἐκδικεῖμαι. || Ἰκανοποιηζῶ.

Ricagnolo, ῥ. ἰν. ἐξάγω, ἐκδίδωμι πάλιν. || Ἀνακτῶμαι τι. || Ἀντιγράφω, μεταγράφω· ἰχνογράφω.

Ricagnolo, ἐπ. ἀβλῖδ· τις πλούσιος· ἐπὶ χλευσῶν.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. εἰσαδῶμα, κέρδος.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. εἰσαδῶμα, κέρδος.

Ricagnolo, εὐσ. θ. πλούτος. || ἀφίλιτα μεγαλοπρόπειτα.

Ricagnolo, εὐσ. θ. βοστρυχισμα, ἐστρυχισμ. αγορῶν.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. τὸ ἐξώφλοισιν τῶν καστάνων. ἔχθος. || Βοστρυχισμα· ἔχθος ἀκαθόχαιρος. || — Marino, ἔχθος θαλασσίας, κ. κλι-νός. || —, ἰπ. ἐπιβοστρυχισμῶν, ἄλλος, κ. αγορῶν.

Ricagnolo, ἰα, ἰκ. ἐπιβοστρυχισμῶν, κ. αγορῶν.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἐπιβοστρυχισμῶν, κ. αγορῶν.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἐπιβοστρυχισμῶν, κ. αγορῶν.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἐπιβοστρυχισμῶν, κ. αγορῶν.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἐπιβοστρυχισμῶν, κ. αγορῶν.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἐπιβοστρυχισμῶν, κ. αγορῶν.

Ricagnolo, εὐσ. ἀρ. ἐπιβοστρυχισμῶν, κ. αγορῶν.

Ricagnolo, ῥ. οὐδ. ζητῶ, πάλιν, ἀναζητῶ. || Ἐπισκίπτομαι, ἐπιβου-λεῖω. || Ἐριονῶ, ἀνερευθῶ. || Ἐρω-τῶ, ἐξεταζῶ. || Διατρέχω, διέρχο-μαι, διαδύομαι. || — ῥ. ἰν. ἀνα-ζητῶ, ζητῶ.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricagnolo, εὐσ. θ. ἀναζητήσις.

Ricettivo, νη, επ. υποδεκτικός.
Ricetto, ουσ. αρ. άναχωρητήριον διακονή. || Προδεματίσιον. || — το, επ. υποδεγεγμένον.
Ricottoro, ουσ. αρ. Όρ. Ricottoro.
Risovere, β. εν. λαμβάνω, δέχομαι. || Επιδέχομαι, έανώω, φιλοεινώ. || Παραδέχομαι, απεδέχομαι.
Risovolo, επ διγ. άποδεκτικός.
Riscavimento, ουσ. αρ. παραλαβή. || Υποδοχή.
Riscavitore, ουσ. άρ. -trico, θ. δ δάκτυλος, άποδέκτης. || Εισπρακτής, άποδέκτης.
Riscavuta, ουσ. θ. άποδείξις, παραλαβή, πιστοποιητιάδ. || Υποδοχή.
Riccionario, ουσ. θ. Όρ. Riccivimento και Riccionta.
Richiamare, β. εν. καλώ πάλιν, άνακαλώ μετακαλώ. || Ένακαλέω. || Κινάω εις τό δικαιώριον. || — si, β. άντ. μεψμοιρωμίρομαι.
Richiamata, ουσ. θ. άνάκλησις, μεταλήσις.
Richiamatore, ουσ. αρ. trico, θ. ά άνακαλέω.
Richiamo, ουσ. αρ. άνάκλησις. || Αγωγή || Μεψμοιριτιμέψις.
Richiederlo, β. εν. ζητώ αόθις, άναζητώ. || Εξαίτερωμαι, έπικαλοῦμαι. || Επιθετώ, άφίεμαι. || — al' armoie, έμολογώ περὶ γυναικά έρωτάς, έρεσεν ιρωτικῆς. || Κλητέω, έγκαλώ. || Ζητώ λόγον. ||

Μετακαλοῦμαι, μεταπίρωμαι. || Άρρωστο, άναγκαίος ειρή.
Richiedimanto, ουσ. αρ. ζήτησις, αίτησις.
Richieditori, ουσ. αρ. -trico, θ. δ αίτητή, αίτητής.
Richiesta, ουσ. θ. αίτηση, αίτησις. || Aver —, άπεικασμα — κέντησι πλάσιον. || Κλήτευσις.
Richiesto, το, επ. άπεικασμένος, ζήτησις. || Περιζήτηση.
Richinarc, β. εν. κόπτω, κλίνω πάλιν. || — si, β. άντ. κλίνω, ταπεινώομαι.
Richiodoro, β. εν κλίω πάλιν. || Αποτελώ. || Επεικασμα — χωί επι τραματά. || — εις άντ. καταφεύγω.
Richiodimento, ουσ. αρ. τί κατακλείω, κατάκλεισις.
Richiodere, β. εν. παροπτιώ, άποτέμνω, δικαιώ, δικαιώζω. || Διαρχομαι. || — si, β. άντ. κίπτομαι, επι ύφισματόν.
Richidimento, ουσ. αρ. και Ricidiamo, ουσ. θ. Χειρουργοιά, κ. κόψιμον, χαραγή.
Richignere, β. εν. περιουκλώ, περιζωνώνω.
Richimentare, β. εν. ποικιλίζω αόθις. || — si, β. άντ. τέμνω, κόπω.
Richino, ουσ. άρ. φυτόν, κρότιον. || Έντομον θυάκιστον.
Richinto, ουσ. αρ. Όρ. Ricinto.
Richincaro, β. οδδ. πίνω εις διατέρω, άίνω κελ. κυαθίζω πάλιν.
Ricipiente, επ. διγ. δ δεχόμενος. || Ο δώπαριον, άυπερος.

Ricreolano, β. οδδ. περιτρέφομαι, περιφέρωμαι. || Επιστρέφω.
Ricricolazione, ουσ. θ. νέα περιτρέψ ή κυκλοφορία.
Ricrio, ουσ. θ. Χειρουργ. γάργαρα, τομά, άποτομή, κ. κόψιμον. || Alla —, έκασ επίβ. διά τῶς σωταρωτέρας οδδω. || Αρρώσις, ά διακρίσις.
Ricriamento, επβ. έρητύς, άχρηστιά, εόθις, διά μιξή.
Ricriso, sa, επ. κικουμένος, άσκασις. || Ταχύς, αιφνίδιος. || Εψθαρμένος επι ύφισματόν.
Ricriero, β. εν. ουλλίζω, δρέπωμαι, ουγκουίζωμαι. επι κερπών κελ. || Αναλαμβάνω τό υποθραπτόν. || Ηεριστέλλω. || Ελεπράτω. || — il fiato, άναπνεύω. || — il campo, άποστρατιπέδω. || — si β. άντ. καταφεύγω. || Απλλάττομαι. || Αφροσύμαι εις μιτέτην τῶν οσίων, έρχομαι εις κίτνωξην προσύχομαι.
Ricriamento, ουσ. αρ. Όρ. Ricriamento.
Ricriatore, ουσ. αρ. εισπράκτωρ, φορολόγος.
Ricriatico, ουσ. θ. Όρ. τό άναπνέω. || Μιάς, κ. μαρμά.
Ricriatismo, ουσ. άναγνώρισις. || Αντιμοισή. || Δασυεξ, τό δέκατον. || Κατασκόπισις τῶν πολιτών.
Ricrioscero, β. εν. άναγνωρίζω, τίω τῶ Ricrioscero.
Ricrioscimento, ουσ. αρ. Όρ. Ricrioscimento.

Ricricolare, β. εν. τοποθετώ αόθις, καθίστημι πάλιν.
Ricricare, β. εν. κληρώ, διακρίνω, κ. γαμίζω.
Ricrimo, ma, επ. πλήρης, ένπεπλητός, ύπερχείλις.
Ricricolo, β. εν. ότώ νέον γράμμα, έπιγραμμάτιον.
Ricrola, ουσ. θ. ή όρα του όσθρως, περισπός, ουγκουιδή, άμυτιάς.
Ricrolto, ουσ. αρ. ταντό τῶ άνωτέρω. || — la, επ. συννημένος, οδδλεγκτος, επι κερπών. || Ανακταθείς.
Ricromincimento, ουσ. αρ. έπανάληψις, άνανήσις.
Ricrominciare, β. εν. έπαναλαμβάνω, έρχομαι πάλιν.
Ricrominciata, ουσ. θ. Όρ. Ricrominciata.
Ricromparite, β. οδδ. φαίνομαι πάλιν, αναφαίνομαι.
Ricrompensa, ουσ. θ. άμοισή, άνταμοισή.
Ricrompensa, β. εν. άνταμοισή, άποδίδωμι. || Αποζημιώ, άναπληρώ.
Ricrompensazione, ουσ. θ. άνταμοισή.
Ricrompera, ουσ. θ. έξαγορά, έξώνησις, άνακτισίς.
Ricromperazione, ουσ. θ. και Ricromperazione, ουσ. αρ. έξαγορά, λύτρωσις, λύτρα.
Ricromperata και -rata, β. εν. έξαγοράζω. || Απαλλάττω, άναλαμβάνω.
Ricrompire, β. εν. έπανορθώζω, άναπληρώ.

Ricompimento, οὐσ. ἀρ. ἀνταρμολογία.
 Ricomporre, ρ. ἐν. συνθέντω αὐθις. || Ἐυθρῆζω, συντάττω. || Μεθρῆζω.
 Ricomprare, ὄρ. Ricomparare, Ricomunica, οὐσ. θ. λύσις ἀφορισμῶν.
 Ricomunicare, ρ. ἐν. λύσις ἀφορισμῶν.
 Ricomunicazione, οὐσ. θ. ὄρ. Ricomunica.
 Ricomondere, ρ. ἐν. παραχωρῶ πάλιν.
 Riconcontramento, οὐσ. ἀρ. συγχίνεσις.
 Riconcitrare, ρ. ἐν. συγχενεῶ.
 Riconcoferire, ρ. ἐν. συλλαμβάνω τὸ δεύτερον.
 Ricomperire, ρ. ἐν. συλλαμβάνω ἐκ δευτέρου.
 Riconciliare, ρ. ἐν. συμφιλίω, συνδιαλλάσσω. || Ἀρῖω, καρκεύω.
 Riconciliamento, οὐσ. ἀρ. συνδιαλλαγή, συμφιλίωσις, ἀναφιλίωσις.
 Riconciliatore, ρ. ἐν. φιλιῶ πάλιν τοὺς εἰς ἔχθραν πεσόντας, καταλλάσσω, συναλλάσσω. || — σι, ρ. ἀντ. τάντημον.
 Riconciliatore, οὐσ. ἀρ. — trico θ. συνδιαλλάκτες τῶν εἰς ἔχθραν πεσόντων.
 Riconciliazione, οὐσ. θ. ἀναφιλίωσις ἔχθρῶν, συνδιαλλαγή.
 Ricondannare, ρ. ἐν. καταδικάζω αὐθις.
 Ricondito, τα, ἐπ. κερκρυμμένος

Ricondotta, οὐσ. θ. ἀνὸδουσι τοῦ ἀπεργραμένου, προτομῆ. || Νία μίσθωσις, ἀναρλοθωσις, ἀναρμολογία.
 Ricondurre, ρ. ἐν. φέρω πάλιν, ἐπαναφέρω, ἐπανάγω. || συνδόνω τινα ἐθένεια παρέμει, παρακολουθῶν μέχρι τίνος, παραπύπτω || Μισθῶμαι πάλιν.
 Riconferma, οὐσ. θ. ὄρ. Riconfermazione.
 Riconformare, ρ. ἐν. ἐπιθεῖται, ἐπικυρῶ αὐθις.
 Riconformazione, οὐσ. θ. ἐπιθεῖσθαι, ἐπικύρωσις.
 Riconfortare, ρ. ἐν. ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ, ἐπιβρῶνυμι. || Παρηγορῶ, παραμυθούμαι ἐν λύπαις. || — σι, ρ. ἀντ. τάντημον.
 Riconfortatore, οὐσ. ἀρ. trico, οὐσ. θ. παρηγορός.
 Riconfrontare, ρ. ἐν. Νομ. παραρυστάζω αὐθις, ἄ τιναρλιστημῆπι μαρτύρων κτλ.
 Riconsegnamento, οὐσ. ἀρ. νία ἔννοσις ἢ συνκρυγή.
 Riconsegnare, ρ. ἐν. συνενῶ.
 Riconsegnamento, οὐσ. ἀρ. καὶ νιασις.
 Riconsegnarsi, ρ. ἀντ. συνκρυφίζομαι.
 Riconiare, ρ. ἐν. ἐκτυπῶ τόμαμα διὰ νιου τύπου.
 Riconoscere, ἐπ. διγ. δ. μνήμων ἐργεσίας, εὐγνώμων.
 Riconoscenza, οὐσ. θ. ἀναγνώρισις. || Ομολογία, ἱερολογία

εἰς ἀμάρτηματος. || Τόψις συνειδίος. || Ἀνάμνησις ἀμάρτημα, ἐθρωςομένη, εὐχαριστία. || Ἀμολογία.
 Riconoscere, ρ. ἐν. ἀναγνωρίζω τι, τινα, ἐπιγινώσκω || Ομολογῶ, παραδέχομαι τι. || Νομ. ἀνιμνωθῶ. || Ομολογῶ χρίστας, σύγνωμῶν. || Ἀνταποδίδω, ἀνταμῶν, ἀντινευγετό.
 Riconoscibile, ἐπ. διγ. δ. εὐκλῆς, ἀναγνωρίζομενος, εὐδιόγνωστος, εὐγνώριστος.
 Riconoscimento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Riconoscenza.
 Riconoscitore, οὐσ. ἀρ. κατὰ σκοποῦ, πρόσκοπος κατὰ τοὺς πόλους.
 Riconquistare, οὐσ. θ. νία κατὰ κτισις ἢ ἀνάκτησις, τὰ ἀνακτηθέν.
 Riconquistatore, ρ. ἐν. κτῆμαι αὐθις ἀνακτῶμαι πολέμαρ. || Ἀναλωθῆναι.
 Riconsegnare, ρ. ἐν. ἀποδίδω τὸ παρακτιθέν.
 Riconsiderare, ρ. ἐν. θεωρῶ, ἱετῶ, ἀκριβῆ ἀριμώτερον.
 Riconsigliare, ρ. ἐν. συμβουλεύω ἐκ νου. || — σι, ρ. ἀντ. ἀπερσοῦ.
 Riconitare, ρ. ἐν. διεγούμαι. || Ἀρμῶν ἐκ δευτέρου, ἀναμετῶ.
 Riconito, οὐσ. ἀρ. ἐπιλογος.
 Riconvanire, ρ. ἐν. Νου. κινῶ ἀναγωγῆν, ἀντενάγω. || Ἐνεπλήττω, ἐπιμύρομαι.
 Riconvenzione, οὐσ. θ. ἀγωγή τῶ ἐναγομένου κατὰ τοῦ ἐναγονος, ἀνταγωγή.

Riconvitare, ρ. ἐν. προσκαλῶ καὶ ἐγώ, ἀντικαλῶ.
 Riconverchiare, ρ. ἐν. καλύπτω αὐθις, ἀνακαλύπτω, κ. ξανακοιπάζω.
 Ricorata, οὐσ. θ. οὐπέσσμα, ἀπέκασσις. || Πρῆφασις, πρόδοχη.
 Ricorpare, ρ. ἐν. ἀντιγράφω, κ. ξαναγράφω. || Ἀποκριμοί.
 Ricorpiatura, οὐσ. θ. ἀντιγράφω, ἀντιγραφῆ.
 Ricorrire, ρ. ἐν. καλύπτω αὐθις, ἀνακαλύπτω. || Μεταφ. ἐπικαλύπτω, συκρυπτόω, ἀποκρύπτω τι.
 Ricordagine, οὐσ. θ. καὶ Ricordamento, οὐσ. ἀρ. ἢ Ricordanza, οὐσ. θ. ἀνιμνησις, ἐνθύμησις.
 Ricordare, ρ. ἐν. ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμη, ὑπομνήσκω, ἀναμνήσκω || Ονομάζω. || Περαινώ, σοῦθῆται. || — σι, ρ. ἀντ. ἐνθυμῶμαι, ἀναμνησκόμεμαι. || Νισια εἰσημα νίας χορδῶν.
 Ricordatore, οὐσ. ἀρ. δ. ἐνθυμῶμενος.
 Ricordazione, οὐσ. θ. μνήμη, μνήμα, ἀνάμνησις.
 Ricordevole, ἐπ. διγ. ἀξιωματικῶν, ἀξιόμων. || Μνήμων.
 Ricordo, οὐσ. ἀρ. ἀνάμνησις. || Νουθεσία, συμδουλή, ἰδηγία. || Ἐπίσημα.
 Ricorrono, ρ. ἐν. στεφανῶ ἐκ νιου, ἀναστειφανῶ.
 Ricorreggere, ρ. ἐν. διορθῶ πάλιν, ἀναδιορθῶ, ἐπανορθῶ.
 Ricorrete, ρ. οὐδ. τρέχω πάλιν

λιν, ἀνατρέχω. || Ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν, προστρέπομαι. || Προσφύγω, καταφεύγω. || — ῥ. ἐν. πρὸς τὰ ἑπίσια τρέψω, ἀνατρέχω.

Ricorimolo, εὐσ. ἄρ. ἀναδρομή, ἐπ' ἀνδρος. || Ἀνάβροια. || Νότος περιαιτιά.

Ricorso, εὐσ. ἄρ. ἡ ἐκφυγὴ τῶν ὀδύων μετὰ τὴν πλημυρίαν, ἡμπίστις, ἀνάβροια. || Μεταφ. καταφύγιον. || — πλ. τὰ ἔμμηνα. Ricorsofo (A) ἔκφρ. ἐπιρ' μετὰ θρασυοῦ, κοχλάζων κρουνηδὸν, ἀναβρολάδην.

Ricosiluiro, ῥ. ἐν. τοκοθετῶ πάλιν, ἴτιω ἐκ νιου.

Ricolta, εὐσ. θ. τυρὸς Ἰταλικῆς.

Ricolto, τὸ, ἐπ. ἐψημένος πάλιν ἀνέψυξιμος. || Μεταφ. προδεθικός.

Ricoveramento, εὐσ. ἄρ. ἀνάκτησις, ἀνάληψις. || Ἐπιστροφὴς τῶν ἀφελόμενων χρημάτων.

Ricoverare, ῥ. ἐν. ἰσρίστω πάλιν, ἐπανερύσσω, ἀνακτῶμαι. || Ἀκμάζων τὰ ἀφελόμενα, ἐπιστρέψω, ἡσδοχῶμαι. || Ἀκαλλάττω, ἐλευθερῶ. || — ῥ. οὐδ. καταφύγιον, προσφύγω.

Ricoveratore, εὐσ. ἄρ. -trice, θ. ἔ ἀνακτῶμιμος.

Ricovero, εὐσ. ἄρ. ἀνάκτησις, ἀνάληψις. || Καταφύγιον, ἀστυν.

Ricovato, ῥ. ἐ. ὄρ. Ricoverato.

Ricovamento, εὐσ. ἄρ. ὄρ. Ricovazione.

Ricovato, ῥ. ἐν. τέρψω, ψυχαγωγῶ, εὐφραίνω. || Μεταφ. ἀνα-

ζωογονῶ. || — σί, ῥ. ἐν. ἀναπαύομαι, τέρπομαι.

Ricreativo, να, ἐπ. τερπνός, ἡ πιεταρδὸς, ψυχαγωγός.

Ricreatore, εὐσ. ἄρ. -trice, εὐσ. θ. ἔ ἀναψύχων. || Σωτήρ, λυτρωτής.

Ricreativocolla, εὐσ. ἄρ. (ὀπα.) μικρὰ ἀναψυχὴ, ἀναπαυσις.

Ricreativona, εὐσ. θ. ἔ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀνάπαυσις, ἀνάψυξις, ἀνεσις. || Καίριος τῆς ἀναπαύσεως τῶν μαθητῶν, πύλας, σχολή. || Ἰδουθ', διασκεδάσις.

Ricreatore, ῥ. ἐν. ἐξέγω τῆς ἀπάτης, μεταπέσω || — σί σου νιν, ἀνάγω τὴν καρδίαν μου.

Ricreatorena, εὐσ. θ. ὑπερπάρρημα.

Ricreatore, ῥ. ἐν. ἀβέβητος. || — ῥ. οὐδ. πλάτων.

Ricreiro, ῥ. ἐν. ῥάπτω αὐτίς.

Ricreitoro, εὐσ. ἄρ. -trice, θ. παλαιόφθόρος, κ. μακροκατάς.

Ricreitura, εὐσ. θ. ῥεφθ', ἐπιφθόρμα, κ. κπλάσμα.

Ricreitore, ῥ. ἐν. ψύγω πάλιν, ἀνεψύ. || Σταθικός, ἱερατικός.

Ricreperamento, εὐσ. ἄρ. ὄρ.

Ricreperamento, εὐσ. ἄρ. ὄρ. Ricreperato, ῥ. ἀνακτῶμαι ἔτι ἑσπερήσων. || — la saluto, ἀναλαμβάνω τὴν ὑγιάν.

Ricreperazione, εὐσ. θ. ἑπανάληψις, ἀνάκτησις.

Ricreperno, να, ἐπ. κεκυρωμένος. || Ἀγκυλός.

Ricusa, εὐσ. θ. ἄρνησις, ἀποποίησης. || Νομ. ἑξαιρέσις διασταθ', μάρτυρος.

Ricusaro, ῥ. ἐν. ἀποποιεῖμαι, ἀρνούμαι. || — mi giudico, ἐξαιρῶ δικαστήν.

Ricusazione, εὐσ. θ. αἰτίσις ἐξαιρέσεως, ἑξαιρέσις ἀποδοκιμασίας ἄρνησις.

Ridara, ῥ. ἐν. δίδω, παρτίω αὐτὸ ἀπέδιδωκε τὸ αὐτὸ πράγμα.

Ridato, εὐσ. θ. δόνησις, κλονισμός.

Ridlaro, ῥ. ἐν. ἄγω τὸν ἐγκύκλιον χορῶν. || Περιαστρέφομαι.

Riddano, εὐσ. ἄρ (ἀπυργ.) τὸ μῦθος ἐνθα βρζούνται τὸν ἐγκύκλιον χορῶν.

Ridente, ἐπ. διγ. περιχαρὸς, χαίρει. || Ἐθελούος. La -fortunata, ἑθελούος τύχη. || Ἐκπροσπύγορος, ἀπρόσιτος.

Ridere, ῥ. οὐδ. γελῶ. || Χαίρομαι, εὐφραίνομαι. || Προσμειδιὸς παίξω, εὐτατέωμαι. || —, ῥ. οὐδ. ἀκόπιον, γλευγίον, καταγευθῶ.

Ridicelaro, ῥ. ἐν. ἀνεγείρω.

Ridicolaro, ἐπ. διγ. τερπνός, εὐδαιμόνος, χαροποιός.

Ridicolosissimo, ἐπιφθ. φαιδρῶς, κερτώξ.

Ridicolo, το, ἐπ. γελοῖος, γαλοστός, καταγελαστός.

Ridicolosissimo, εὐσ. θ. τὸ γελῶν τοῦ πραγματος.

Ridicolosamente, ἐπιφθ. γελοῖος.

Ridicoloso, να, ἐπ. γελοῖος.

Ridimandare, ῥ. ἐν. ζητῶ πάλιν.

Ridistinguo, ῥ. ζωγραφῶ αὐτός.

Ridire, ῥ. ἐν. ἐπακαλέω, ἐπαγγελῶ, ἀκούω. || Διηγούμαι, ἐξηγῶ ἀποκαλύπτω. || Trovar a—,

ἀντιλέγω, ἐπιμύθομαι, κατακρίνω τι. || — ai, ῥ. ἀντι. λέγω ἐναντία τῶν ὄσων εἶπον, παλινῶδῶ.

Ridiretto, τα, ἐπ. ἀνωρθωμένος.

Ridivizare, ῥ. ἐν. ἀνορθῶ, εὐθύνω, ἐξίσταζω. || Μεταφ. ἐπανορθῶ.

Ridistinguere, ῥ. ἐν. ἐξηγῶ σαφέστερον, διασαφηνίζω.

Ridividero, ῥ. ἐν. διαίρω αὐτίς. ὀπθιασπῶ.

Ridivincolarsi, ῥ. ἐν. ἀναστρέφομαι, ἀναστρέφομαι.

Ridolento, ἐπ. διγ. εὐάδης, ἴσσημος.

Ridolero, ῥ. οὐδ. διαχέω ἐμῶν, εὐαδίζω. || — si, ῥ. ἀντι. μεψιμοισθῶ πάλιν, δεισιλογῶ.

Ridomandare, ῥ. ἐν. ζητῶ αὐτίς ἢ ἐρωτῶ πάλιν.

Ridouaro, ῥ. ἐν. χαρίζω πάλιν.

Ridoudamento, εὐσ. ἄρ. καὶ

Ridoudanza, εὐσ. θ. πλεοναχὸς λέξων. || Τὸ περισσῶν, ἡ ὑπερβολή.

Ridondare, ῥ. οὐδ. πλεονάζω. || Ρίνομαι, προίχομαι, παρῆγομαι, ἐξάγομαι.

Ridono, εὐσ. ἄρ. ὁ φιλοῦν τὸν γέλωτα, γλακῆτος, φιλόγελος.

Ridosso (A), ἔκφρ. ἐπιφθ. ἄνω, ἐπάνω, ἐπί.

Ridouare, ῥ. οὐδ. φεθούμαι, πεσούμαι. || — ῥ. ἐν. σέβομαι, αἰδοῦμαι.

Ridotevole, ἐπ. διγ. φοβερός, ἐπίφοβος, τρομαδός, δεινός.

Ridotto, εὐσ. ἄρ. ἀτακτοποίησιν, καταφύγιον. || — ta, ἐπ. ἑ-

λαττωθείς. || Περιελθών μεταβληθείς, κτλ.

Riducere και -rere, β. έν. σμικρόνω, ελαττώ, συστέλλω. || Συγκεφαλαιώ. || Κατανογκάζω, ύποχρεώ. || Υποβουλώ καταφέρω. || Αλλοιω, μεταβάλλω. || Ανάγω. || —ει, β. έντ. συναθροίζωμαι, συνανούμαι. || Απέρχομαι* προσφεύγω. || Περιερίζομαι. || Αποδοίνομ.

|| Συνίσταμαι, κτλ.
Riducibile έπ. δ. γ. δέπιδεκτικός έλαττώσις, αυστέρως ή αυστραλτικός.

Riducimento, ύς, άρ. και
Riduzione, ύς, θ. αυστλή, έλάττωσις, σμικρυνσις.

Riducere και -itare, ύς, άρ. έ συστέλλω, ελαττώ.

Riadere, β. εϋδ. επιστρέφω.

Riadificare, β. έν. σκαδομά πάλιν άνακεδομά.

Riempire, β. έν. πληρώ πάλιν, αναπληρώ. || Διακρμίζω.

Riempimento, ύς, άρ. συμπλήρωσις έσχειλής.

Riempitivo, να, έπ. περιττός, έ υπερπληρών. || Particella — να, μέτρον παραπληρωματικόν.

Riempitura, ύς, θ. Όρ. Riempimento.

Rientamento, ύς, άρ. εισέλευσις.

Rientrare, β. εϋδ. εισέρχομαι πάλιν. || Συνίσταμαι. || — den-
tro a sé, μεταφ. συνέρχομαι.

Riepiogare β. έν. ανακαταλείω.

Riuscire, β. εϋδ. Όρ. Riuscire.

Risacimento, ύς, άρ. επανόρθωσις, έπισκοπή.

Risallo, ύς, άρ. νών άμάρτημα.
Risare, β. έν. ποτώ τι πάλιν, μεταποιώ, έπισκοπάζω. || Επιπαύλιω, άναίλω. || —ει, β. έντ. άκαλαμθάνω, άνακτώμαι τι || άπακαθίσταμαι. || Ωραίζομαι.
Risarcire, β. έν. τραυματίζω έντινυ.

Riferendaria, ύς, άρ. τάση τών Riferendario.

Riferire, β. έν. αναφέρω. || Απαίδω. || — graziu, εύχαριστώ. || —si, β. έντ.

Riferitore, ύς, άρ. -trice, θ. β αναφέρων.

Riformare, β. έν. επικουρά, επεθεσιω.

Riforma, ύς, άρ. αναφορά, έθεσις.

Rifazione, ύς, θ. Όρ. Resuziuno.

Rifiamamento, ύς, άρ. πνεθ, αναπνεθ.

Rifiatore β. εϋδ. πνεθ, αναπνεθ.

Rificcato β. έντ. κρηγώ έν νιυ.

Rifidare, β. εϋδ. και —ει, β. έντ. έμπιστεύομαι, θαρρώ τίς,...

Rifiggare, β. έν. παλινεμπήγω, καθιλω, κ. κερφώνω.

Rifigliare, β. έν. τέκνο αυθις, τακνοποιώ πάλιν. || — β. εϋδ. άναυώομαι, άναγεννώομαι.

Rifigurare, β. έν. μορφώ πάλιν, άναμορφώ.

Rifinamento, ύς, άρ. διακοπή, δάκτυσις.

Rifinare, β. εϋδ. και —ει, β. έντ.

κούρω, αναβάλλωμαι, δικασκώμαι.

Rifinimento, ύς, άρ. ύπερβολή κήρωσις, κ. κούρωσις.

Rifinita, β. έν. παύσι, τελειώ άπερτερωτό. || Ψωλώ. || Φθείρω. || — β. εϋδ. παύομαι.

Rifiorire, έπ. διγ. άθωνάπάλιν.

Rifiorimento, ύς, άρ. δευτέρα έθισις, ενάνθισις. || Αναγεννώσις. || Χάρι, κρηφής. || Ιατρ. έξάνθισις.

Rifiorire β. εϋδ. ανθώ πάλιν, αναθώ. || Αναγεννώμαι. || Ακρόρω πάλιν, επισήλωμαι. || —, β. έν. ίσικωσώ, επικαλωπιζώ. || Διανώ, άνακινώζω.

Riflutabile, έπ. διγ. θ. έπιδεκτικός άνακινώσις, ανακιντός, άποπειτικός. || Απαράδεικτις.

Riflutanza, ύς, θ. Όρ. Rifluto.

Riflutare, β. έν. άποκοιούμαι, άπερνούμαι. || —, β. έν. έλιγγώ, άνακινώζω, ανακινώ.

Rifluto, ύς, άρ. άρνησις, άπέρησις άποπείησις. || Διάκωσις γάμου.

Riflessamento, έπιφ. άνακαταλείωσις. || Επακρμένος, συντός.

Riflessare, άποπείπω τήφω, άνατοκλώ, άναταγάζω, άνατιλάπω.

Riflessione, ύς, θ. άνατάλλασις. || Σκέψις διάσκεψις κρησις.

Riflessivo, να, έπ. άνατάλλακτικός. || Παράδεικτος.

Riflesso, ύς, άρ. άνατάλλακσις, άπαύσασμα.

Riflettore, β. έν. άνατανάλω. || — β. εϋδ. και —ει, β. έντ. άνατανάλω.

μαί. || Σκέπτομαι, δικασκώμαι.
Rifluire, β. εϋδ. βέω προς τά ύπίω, αναβήσω.

Riflusso, ύς, άρ. ή μετά τήν πλημύραν έκφυγή τών ύδάτων, έκποτις, αναβήσις, παλίσβησις.

Rifocillamento, ύς, άρ. ανακούφισις, άνοψή.

Rifocillare, β. έν. άνακουφίζω, τέρω, άναψήλω.

Rifondare, β. έν. κρίζω πάλιν, άνακρίζω, άνακινώζω. || Όρυσσαι, έγκυλιάλω. || —ει, β. έντ. καταδοίλωμαι.

Rifondare, β. έν. μεταγίω μέταλλου, άνακινώσω, άνατήνω, κ. ξανγγύω. || Θεμελιώ. || Αποκαθίσταμαι.

Riforma, ύς, θ. άνάπλασις, άνομώρωσις μεταβύθωσις.

Riformabile, έπ. δ. γ. μεταβύθωσις, μεταβύθωτικός.

Riformare, β. έν. άνατάλλασις, άναμορφώ, μεταβάλλω έπι τή κρείττον. || Ελαττώ.

|| Διαδύλω, άναγορεύω, εκλέγω. || —ει, β. έντ. άναμορφώμαι, άνακλώομαι.

Riformaio, ια, έπ. άναμορφωθις, άναπλάστις.

Riformatore, ύς, άρ. —trice, θ. μεταβύθωσις.

Riformazione, ύς, θ. ταύτ. τών Riforma.

Riformato, β. έν. προηγησεται πάλιν, πορίζω αυθις.

Riformatore, β. έν. ένισχύω.

Rifrangere, β. έν. Όρ. Rifrangere.

Rifrancare, ῥ. ἐν. τούτῳ τῷ Rifrancare.

Rifrangere, ῥ. ἐν. Φυσ. ὀλίγως ἀκτίνας. || — σι, ῥ. ἀντ. ὀλιγομαί· ἐπὶ ἀκτίνας. || Αντανακλιώμαι, ἀντικλῶ ἐπὶ ἄξου.

Rifrangibile, ἐπ. διγ. Φυσ. ὃ ἐπιθετικῶς βλάπτει, θλαστός. Rifrangibilità, οὐσ. θ. Φυσ. ἡ τῶν ἀκτίνων διάθλασις.

Rifrutivo, να, ἐπ. Φυσ. θλαστικός ἐπὶ ἀκτίνας.

Rifratto, οὐσ. ἀρ. καὶ Rifrazione, οὐσ. θ. θλάσις ἀκτίνας.

Rifreddamento, οὐσ. ἀρ. τούτῳ τῷ Raffreddamento.

Rifreddare, ῥ. ἐν. ψυχραίνω. Ὁρ. Raffreddare.

Rifrenare, ῥ. ἐν. τούτῳ τῷ Raffrenare.

Rifrigerare, ῥ. ἐν. δροσίζω. || Ψυφραίνω. || — σι, ῥ. ἀντ. ψυχραίνωμαι, ἀναψύγωμαι.

Rifriggere, ῥ. ἐν. τηγανίζω πάλιν.

Rifondire, ῥ. οὐδ. ὄταν. φυλλοφυῖν πάλιν.

Rifusciare, ῥ. οὐδ. διεριυνῶ, ἀναζητῶ, διατρέχω. || Μαστιγῶ. || —, ῥ. οὐδ. πολυπραγμαίνω.

Rifusta, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Carpiccio.

Rifuggimento, οὐσ. ἀρ. προσφυγῆ, καταφυγῶν.

Rifuggire, ῥ. οὐδ. καὶ —σι, ῥ. ἀντ. καταφεύγω, προσφεύγω. || —, ῥ. ἐν. ἀποφεύγω.

Rifuggito, ια, ἐπ. φυγᾶς, πρόσφυξ, || —, οὐσ. ἀρ. λειποτάκτικος.

Rifugio, οὐσ. ἀρ. καταφυγῶν, ζυυλιγ.

Rifuggare, ῥ. οὐδ. λάμπω, διαλάμπω, ἀναλάμπω.

Rifutare, ῥ. ἐν. τούτῳ τῷ Rifutare.

Rifutazione, οὐσ. θ. ἀντίρρις, ἀνακινεῖ.

Rigo, οὐσ. θ. γραμμῆ, στίχου. || Κανὼν, κ. ῥίγα.

Rigaglia, οὐσ. θ. κέρως τυγατών. || —, πλ. περισσεύματα.

Rigorno, οὐσ. ἀρ. (ὀπικ)· βυζάντιον, ῥίγρον.

Rigare, ῥ. ἐν. ποτίζω, βρέχω, κρθεύω. || Διαγραμμισμός, κ. γραμμισμός.

Rigato, ια, ἐπ. χαρακωμένος. || Ραβδωτός.

Rigattiere, οὐσ. ἀρ. μεταπωλῶν πικρατὰ ἢ κέρια κτλ. μεταπράττης.

Rigenerare, ῥ. ἐν. ἀναγεννῶ. ὃ ἀναγεννῶν, ἀναγεννητής.

Rigeneratore, οὐσ. ἀρ. —trice, ῥ. ἀναγεννῶν, ἀναγεννητής.

Rigenerazione, οὐσ. θ. διαγέννησις, ἀναγέννησις.

Rigormogliare, ῥ. οὐδ. ἀναβλοστώνω, ἀναψύγωμαι.

Rigottamento, οὐσ. ἀρ. ἀποβολῆ. || Ἀποκλείσις. || Ἀποκλίσις, ἔργου. || Rigottare, ῥ. ἐν. ἀποβάλλω, ἀποβάλλω.

Rigotto, οὐσ. ἀρ. καὶ Rigotto, οὐσ. ἀρ. καὶ Rigotto, οὐσ. θ. ἀπόβλησις, ἀποβολή, ἀπέβλημα. || Κάθαρμα.

Rigorsosi, ῥ. ἀντ. κατακλινωμαί αὐθις.

Rigidamento, ἐπίρ. οὐστηρῶς φάνως, ἀλαφροτικῶς. || Τολμηρῶς. || Βροστικῶς· ἀκριβῶς.

Rigidezza καὶ —diti, οὐσ. θ. τραχηλῆς, σκληρότης. || Ἀσθηρότης.

Rigido, οα, ἐπ. τραχὺς, σκληρός. || Ἀσθηρῆς, ἀνηλεής.

Rigidissimo, οὐσ. ἀρ. περιόλιος, κ. περιερίδιος· περιφωρά.

Rigido, ῥ. ἐν. περιουκλῶ. || Ἀκτῶς. || Πραγματευόμαι, διαγινώσκωμαι. || —, ῥ. οὐδ. καὶ —σι ἀντ. περιεφωροῦμαι.

Rigitario, οὐσ. ἀρ. —tricio, ὃ ἀκταίων. ὃ πραγματευόμενος, διαγινώσκων.

Rigitazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Rigitio.

Rigituolo, ἐπ. διγ. ὃ σφερόμιμος ὠκελῶς, εὐστροφος.

Rigitio, οὐσ. περιτροπῆ, περιεφωρῶς, περιόδου. || Δολός, ἀπάτης.

Rigitoso, || Μηχανή· ἐργαλείον. Rigitamento, οὐσ. ἀρ. ἀποβλή. || Ἰμάτιος.

Rigitoso, ῥ. ἐν. τούτῳ τῷ Rigitoso.

Rigitoso, ῥ. ἐν. οὐ· ἀπώ.

Rigitoso, ῥ. ἐν. οὐ· ἀπώ.

Rigitoso, ῥ. ἐν. οὐ· ἀπώ.

Rigitoso, ῥ. ἐν. οὐ· ἀπώ.

Rigitoso, ῥ. ἐν. οὐ· ἀπώ.

Rigitoso, ῥ. ἐν. οὐ· ἀπώ.

Rigitoso, ῥ. ἐν. οὐ· ἀπώ.

Rigitoso, ῥ. ἐν. οὐ· ἀπώ.

Rigitoso, ῥ. ἐν. οὐ· ἀπώ.

Rigoglioso, να, ἐπ. ὑπερήφανος, ἐλατῶν. || Ισχυρῶς, βρωμαλῶς.

Rigoglio, οὐσ. ἀρ. πενήτης, ὃ χροασίτης.

Rigoufiamento, οὐσ. ἀρ. ἐξοικωσις. || Ἀνάβρωσις.

Rigoufiato, ῥ. ἐν. ἐγκώ, ἐξογκῶ, κ. φουσκῶνω. || —σῆ, ῥ. ἀντ. τούτῳ τῳ.

Rigoufio, ια, ἐπ. ἐξοικωμένος, ἐξοικωτικός, κ. προσημένος.

Rigore, οὐσ. ἀρ. σκληρότης, τραχύτης. || Δριμύτης. || Ἰγός.

Rigorismo, οὐσ. ἀρ. αὐστηρότης περὶ τῶν ἐπιτέλειων. || Εὐλαβία· χριστιανική.

Rigorista, οὐσ. ἀρ. αὐστηρῶς περὶ τῶν ἐπιτέλειων. || Εὐλαβής.

Rigoro, οὐσ. ἀρ. τούτῳ τῷ Rigoroso.

Rigorousamente, ἐπίρ. ὀβηρῶς.

Rigorouso, οὐσ. θ. αὐστηρῶς, σκληρότης.

Rigorouso, να, ἐπ. αὐστηρῶς, τραχὺς. || Ἀκριβής.

Rigorousissimo, ῥ. ἐν. πλόνης, καταφωρῶ· φυλάττω, οὐκονῶ· ἐπὶ δογματῶν ἐκτακτῶν κτλ.

Rigorousissimo, οὐσ. θ. ἡ πλόσις τῶν τῆς τραπέζης οὐκονῶν, τριβῆς, καθαρῶν.

Riguardagnare, ῥ. ἐν. καθίζω πάλιν. || Ἀνακλιώμαι τὴν εὐνοίαν τινος. || Ἐπανίρρομαι.

Riguardamento, οὐσ. ἀρ. βλέμμα, ἐμβλεψίς. || Περίσκεψις.

Riguardante, ἐπ. διγ. βασιλής.

Riguardante, ἐπ. διγ. βασιλής.

Riguardante, ἐπ. διγ. βασιλής.

Riguardante, ἐπ. διγ. βασιλής.

Rignardaro, ῥ ἐν θεορῶ, βλι-
 πω, προσορῶ, ἐπιτοκοῦ· παρατη-
 ρῶν || Διελέπω, ἀρῶν. || Κεί-
 μαι ἀπέναντι, ἀντικείμεναι. || Ἐπι-
 μελοῦμαι, προσέχω, προσφιλῶ.
 || —σι, ῥ ἐν τῶν ὀνημον. || Ἀ-
 ναρῶμαι ἐγκρατεύομαι.

Rignaridalo, ῖα ἐπ. ἀκαπεικός,
 οὐφρων, ἔμφρων. || Περιβλεπτός,
 ἰπαισιός.

Rignardaloro, ὄσα ἀρ. — ἱγίο, θ.
 ὁ θεορῶν, θιωρῶς, θεατής. || Φό-
 λαίς, φριρῶς.

Rignardavolo, ἱπ. διγ. ἀξιο-
 θιατός, περιβλεπτός.

Rignaridivolezza, ὄσα. θ. τὸ
 περιβλεπτόν.

Rignardivolemanio, ἐπὶ ῥ. πε-
 ριβλεπτός.

Rignarido, εὐτ. ἀρ βλιόφις, βλιή-
 μα. || Ὀφίς, θεα, θνω: α. || Μεταφ.
 προσέχῃ ἢ μέριμνα. || Ἰπὸ λήφεις, τι-
 μὴ σίβας.

Rignardosamento, ἐπὶ ῥ. πε-
 ριακομῆνας, οὐλαθῆς.

Rignaridamento, εὐτ. ἀρ. Ὀρ.
 Rignorgamento.

Rignaritare, ῥ ἐν. ἀναφροῦ, κ.
 φουκόνο πάλιν.

Rignaristo, ῥ ἐν. γαβομαι αὐ-
 θις, ἀναγίβομαι.

Riloro, εὐτ. ἀρ. ἀνάλκμψις.

Rilavetaro, ῥ ἐν. βάλλω ῥίπτω,
 ἔξακοντιζῶ πάλιν. || —σι, ῥ ἐν τ.
 τούτου ἴσμον.

Rilasaiaro, ῥ ἐν. ἱκλώω, χαλα-
 ρῶ, ἐνέμω, κ. ξετενεύω, ἀπολύω.
 || Βλευθερῶ, ἀπαλλάττω. || Ἐγκαι-

ταλέπω. || Ανακουρίζω, ἐναπαύω.
 Rilascio, εὐτ. ἀρ. χαίλωμαι,
 γάλασις. || Ἄρσος, συγγώγησις. ||
 Διάπανος, διακοπή. || Ιατρ. εὐ-
 κοιλίδης.

Rilasamento, ὄσα. ἀρ. ἀνεοίς,
 ἀναφροῦ, ἀνίπανοίς.

Rilasargo, ῥ ἐν. Ὀρ. Rilascia-
 ro. || Συγγώγη, ἀφίρμαι. || Πασι-
 λῶ, ἱκνευρίζω. || —σι ῥ ἐν τ. ἐκ-
 λῶμαι, ἀποκάμνω, χανούμαι. ||
 ἀναφύζομαι.

Rilassavento, ὄσα θ. Ὀρ. Rilascio,
 || Ἀνακ. ὄφισις.

Rilasso, σο, ἐπ. κεκρηκός, κα.
 τάπνος. || Νυθῶς.

Rilassamento, ὄσα. ἀρ. δεσμεν-
 νίον, ἀνάθεισις. || Ἢξοίς.

Rilagate, ῥ ἐν ἀνιδω, κ. ἔα-
 ναδένω. || Ἐξορίζω. || Ἐμποδίζω,
 ἀπαγορεύω.

Rilagato, ῖα, ἐπ. δεδαμῶς. ||
 Ἐξοριστής.

Rilaggero, ῥ ἐν. ἀναγινώσκω
 πάλιν, ἀνεργαυαί αθῆς.

Rilento, καὶ ἱ (Δ-) ἀκρ. ἐπὶ ῥ.
 ἄρμα. || Περισκεμίνω.

Rilovamento, ὄσα. ἀρ. ἀνυθῶ-
 σις, ἀνύφωσις.

Rilovante, ἱπ. διγ. σπουδαίω,
 ἔξαχος.

Rilovaro, ῥ ἐν. ἀνορθῶ ἀνυ-
 φῶ, ἀνεγείρω. || Ἀποκαθίστημι. ||
 Ἐραλῶ, χρονομῶ, λυσιτελῶ. ||
 Ἀνακούφίζω, παραμυθῶ. || Προ-
 θέτω, ὑξάνω. || Ἀνακρίνω, ἱκσι-
 δεύω. || —perosso, ingiuria, ῥα-
 βδίζομαι, ὀβριζομαι. || —uno, ἱγ-

γῶμαι ὑπὲρ τινος. || —σι, ῥ ἐν τ.
 ἱκανόταμαι, ἀναρθεῖμαι, ἀνοψῶ-
 μοι. || Ἐξήγω. || Μεταμειλούμαι.

Rilevamento, ἐπὶ ῥ. λαμ. πρῶς,
 κριτελῶς. || Ἐν ἀνακρίσει.

Rilevato, εὐτ. ἀρ βήνω, α. πρῶ-
 χημα. || —, ἱπ. ἐπ. ὀψήλως, ἔξο-
 γισι. || Ἀνάγειντες, ἱκτοπος. ||
 Μεταρ. μέγα, ἱπικανής.

Rilevato, εὐτ. ἀρ. — ἱγίο, θ.
 ῥ ἀνορθῶν, ἀνορθωτής. || Ὁ ποιητῶ,
 ῥ λυτρωτής ἢ Χριστός.

Rilevo, ὄσα. ἀρ Ὀρ. Rilievo.
 Rilavoro, ῥ ἐν. ἀπαλευθερῶ
 πάλιν.

Rilievo, εὐτ. ἀρ. ἔκτιστον, ἔκτι-
 πωα, ἀνάγλυπον. || Μεταρ. ἐξ-
 πρίνεια λαμπρότης. || Σπουδαί-
 ος ἢ Casa di, πρῶγμα σπουδαίου.

Rilivato, ῥ ἐν. βενίξω πάλιν,
 ἀναρτίζω, ἐπιβενίξω. || Ματαρ.
 ἐκατόνω, καλλώνω. || Ἐποξεργά-
 ζομαι, ἐπιδορῶ.

Rilivato, ῥ ἐν. θέτω πάλιν.
 Rilucendo, ἱπ. διγ. φωτίνος,
 διαυγῶς.

Rilucendozza, εὐτ. θ. λάμψις.
 Rilucero, ῥ ἐν. διαλάμπω,
 διαυγάζω, φέγγω, σπίζω.

Rilucisgato, ῥ ἐν. κλακεύω
 πάλιν.

Riluttante, ἐπ. διγ. ἐναντιούμιος.

Rima, ὄσα. θ. ἑμοικονακαλῆξήσθαι
 σήγων πίνω.

Rimascione, ῥ ἐν. ἀλέθω πάλιν.

Rimandare, ῥ ἐν. τέμπω, ἀ-
 κοπῆμαι. || Εμῶ, κ. ἔαρῶ. || Ἀ-

ποδάλλω, ἀπολύω τῆς ὑπηρεσίας.
 Rimando, εὐτ. ἀρ. ἀπόπεμψις,
 ἀποπομπή. || Ἀντιφροῦσις, ἀπώ-
 θησις (τῆς σφίρας κελ.)

Rimanente, εὐτ. ἀρ. καὶ θ. ὁ-
 πόλοιπον, κατάλοιπον.

Rimanesenza, εὐτ. θ. διαμονή,
 διατριβή. || Περισταυμα.

Rimano, εὐτ. εὐθ. κελ. —σι, ῥ.
 ἀντ. μίνο, διαμῖνο. || Ἰππολίπει-
 μαι, περισσῶς. || Διατρεθῶμαι,
 ἐμῖνο. || Παύομαι ποίω τ. ἱ.
 Κεῖμαι.

Rimandigato, ῥ ἐν. τρώγω πάλιν ἢ
 Rimanto, ὄσα. ἀρ. πικρήσις,
 σιγιοφροῦς.

Rimarcabile, ἱπ. διγ. ῥ λόγου
 ἢ ἀνέκμης ἄξιος, ἀξιόλογος, ἀξιο-
 μνημόευτος. || Ἐπίσημος, ἐπιφρα-
 γνός. || Ἐδομεγίθος.

Rimaro, εὐτ. ἀρ. τῶν τῶ Ἰμ-
 portanza. || —, Ὀρ. Peso, Rilievo.

Rimara, ῥ ἐν. ἔχω τὴν αὐ-
 τὴν κατάληξιν διουλοκαταληκτῶ
 ἐπὶ σήγων. || Σιγιοφροῦς ἐπὶ
 χλεύης.

Rimario, εὐτ. ἀρ. λαξάν τῶν
 ἑμοικονακαλῆξων.

Rimarritare, ῥ ἐν. νομφῶ πάλ-
 λιν. || —σι, ῥ ἐν τ. ὑπανδρῶμαι
 πάλιν.

Rimaso, εὐτ. ἀρ. τὸ ὑπέλειπον.

Rimasiano, ῥ ἐν. ἀναρασῶ-
 μαί τ. ἱ. || Μεταρ. ἱπαναλαμῶδῶς,
 ἑπαναφροῦ τ.

Rimasigliu, εὐτ. ἀρ. ὑπέλοι-
 που, τὸ περισσεύματα τῆς τραπέ-
 ζης. || Ὁ τελευταίος τοκετός.

Rimatore, εὐσ. ἀρ. ποιητής, στι-
χουργός.
Rimatura, εὐσ. θ. ὁ τράπος
τοῦ στιχοῦργου.
Rimazione, εὐσ. θ. Ὁ Ἰνδι-
gazione.
Rimbaldanzico, ῥ. εὐδ. ἀναβάρ-
βονομαί.
Rimbaldaro, ῥ. εὐδ. πιδῶ συ-
νεχῆς, ἀναπνεῦσθαι.
Rimbaldzo, εὐσ ἀρ. ἀναπνεῦσθαι
ταῦτο τοῦ Rihaku.
Rimbambiro, ῥ. εὐδ. καί
Rimbambigiro, ῥ. εὐδ. γίνεσθαι
παλίμπαρι, ἀναπνεύσθαι, κ. ξε-
μωραίνεσθαι.
Rimbambigiro, ια, ἐπ. παλίμ-
παρι, παρ᾽ ἄλλων.
Rimbancasi, ῥ. ἀντ. ἐπιβάνιο
ἐκ νέου εἰς πλοῖον.
Rimbancare, ῥ. ἐν ἀποδῶ, κεν-
τῶ διὰ τοῦ ἄρπου ἐπὶ πτανῶν.
|| Μεταφ᾽ ἀντιτοπῶ, ἀντεκρούω. ||
ἀνίσταμαι, ἐναγρεύω.
Rimbancu, (H—) ἐπ. ὁ ἀπο-
κρινόμενος ὑπερφρασεως.
Rimbancire, ῥ. ἐν. ἐξορᾶσθαι. ||
— ῥ. εὐδ. καλλύνεσθαι.
Rimbancio, εὐσ. ἀρ. στολῆς ἢ
ἀκρεπρεπιδιον τὸ περὶ τὰς χειρῶ-
δας, περιχειριδιον.
Rimbancurite, ῥ. εὐδ. ἐξοργέ-
ζομαι εὐτολμῶ.
Rimbancamento, εὐσ. ἀρ. ἀ-
νατροπή. || ὑπερ᾽ ἐχούσι, πληθύ-
ρισι.
Rimbancaro, ῥ. ἐν. ἀνατρέπω,
κ. ἀναπεδογυρίζω. || Καταβάλλω,

κατακρημνίζω. || — ῥ. εὐδ. πλο-
νάζω, περισσεύω. || ὑπερβάλλω,
ἐκχέομαι, ὑπερχειρομαι, πλημυρίζω.
Rimbancolatu, εὐσ. θ. ἀνα-
στροφῆ. || ἄκρον, χεῖρας ἀντιεφρα-
μένον.
Rimbombamento, εὐσ. ἀρ. ἀν-
τήχαις, ἀντιεφρασι.
Rimbombanti, ἐπ. διγ. ὁ ἀν-
τηχῶν.
Rimbombare, ῥ. εὐδ. ἀντηχῶ,
ἀντιεφράω.
Rimbombio καὶ -bo, εὐσ. ἀρ.
ἀντηχῶσι βίη. || Κλεγγὴ ἔπλω.
Rimborsare, ῥ. ἀπεδίω τοῦ ἔ-
λαν τῆς ἀφελῆς, ἀποτιμῶ, ἀποτι-
νῶ. || ἐναποταμίεω.
Rimborsazione, εὐσ. θ. καί
Rimborso, εὐσ. ἀρ. ἡ τῆς ἀ-
φελῆς ἀπόδοσις, ἀπότισις.
Rimbottare, ῥ. ἐν. ἐγκυο-πά-
λιν εἰς τὸν καθῶν τὸ ἐδελθῆν ἢ
γράφω.
Rimbottato, ῥ. ἐν. ἐπιπλήττω,
ἐπιτιμῶ.
Rimbottatore, εὐσ. ἀρ. τριεῖς, θ.
ἐπιπλήκτης.
Rimbottamento, ἐπ. διγ. ὁ πλῆ-
ρης ἐπιπλήξεων.
Rimbottio καὶ -to, εὐσ. ἀρ. Ὁρ.
Rimpogna.
Rimbottoso, εὐσ. ἐπ. Ὁρ. Rim-
bottavalo.
Rimbucaro, ῥ. εὐδ. παραιοῦσθαι,
εἰς ὄπην.
Rimediabile, ἐπ. διγ. ὁ θεραπεύ-
σιμος ἐπιδικετικῶς, εὐδιάρπαστος.
Rimediario, ῥ. εὐδ. ἐπιφάρμακον

ῥησίαι, ἱατρικῶν, τῶμαί. || Με-
ταφ. ἐπιανεθῶ τὸ ἠμαρτημένον.
Rimediatore, εὐσ. ἀρ. -trice,
εὐσ. θ. ἐπιανεθῶν.
Rimedio, εὐσ. ἀρ. ἱατρικὴν,
ἠμαρτων, πλὴν θεραπευτικῶν μέ-
σων. || Ἐπιανεθῶμα, βούθημα. ||
Τρόποι, μέσων.
Rimedio, ῥ. ἐν. ταῦτο τοῦ Ro-
modire. || |, Ὁρ. Riscattare.
Rimeggiare, ῥ. ἐν. στιχοῦργεῖν.
Rimembranza, εὐσ. θ. μνήμη,
ἀνάμνησις, ἐνάμνησις.
Rimembrato, ῥ. εὐδ. ἀναμνη-
σκεσθαι, ἐνθυμῶμαι. || —, ῥ. ἐν.
ἀναμνηστικῶν, ἐνθυμίζω.
Rimemorare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Ram-
memorare.
Rimemorato, ια, ἐπ. ἐμνησθῆναι.
Rimemora, ῥ. ἐν. κέρω ὀπισθῶ
ἐπιανεθῶν, ἀνακαλῶ.
Rimemorare, ῥ. ἐν. ἐπισκευάζω,
ἐπιδοθῶ.
Rimematura, εὐσ. ἀρ. -trice, ὁ
ἐπισκευαστής.
Rimematura, εὐσ. θ. καί
Rimendo, εὐσ. ἀρ. ἐπισκευή
ἐπιδοθῶσις || Ἐπιφάρμακον, κ. μὴ
λεγμα.
Rimedio, εὐσ. ἀρ. κλῆσις,
οἶκος.
Rimeno, εὐσ. ἀρ. ἐπ᾽ ἀνδρῶς, ἀ-
πανήλυστος, ἐπιστροφῆ.
Rimerimento, εὐσ. ἀρ. ἀμοι-
βῆ, ἀντιδορῆ.
Rimoritare, ῥ. ἐν. ἀνταμιεῖσθαι,
ἀνταποδῆναι.
Rimescolamento, εὐσ. ἀρ. καὶ

Rimescolanza, εὐσ. θ. ἀνάμι-
εἶσι. || Τυράχῃ, σύγχωσις.
Rimescolato, ῥ. ἐν. ἀνεμειγμένον
σύγχωρον μεταποῖον, μεταβάλλω. ||
— σι, ῥ. ὁ. τ. ἰαυτότητων.
Rimesso, εὐσ. θ. ἀπόδοσις, πα-
ράδοσις, ἐκδοσις. || Ἀποστολῆ χρη-
μάτων. || Ἀπόδοσις, ἐξαργύρωσις
« ἠναβόλῃ, ὑπέρεσσι. || Ἀντιμι-
οβία, ὄδωσ. || Ἐκπετωσις, ἐλάτ-
τωσις τῆς τιμῆς ἐπὶ τῆς πωλῆ-
σεως βιβλίων. || Ἀμαχουστάσιον. ||
Βόταν. Πλαστικῶς, ἑλαστικῶς.
Rimessemento, ἐπ. διγ. τοπεινῶς
ἐλαστικῶς.
Rimessebito, ἐπ. διγ. συγγνω-
στικός, συγγνωστός.
Rimesseste, εὐσ. θ. Ὁσολ. ἀ-
φρασις ἀμαρτηνῶν. || Κατ' ἕκτ. κρα-
τὸς ἐπιτελειαι. || Ἐλαστικῶς, ὄψοις. ||
Φωσ. γάλακτος.
Rimessesticco, εὐσ. ἀρ. ἐλα-
στικῶς, ἐλαστικός.
Rimesso, εὐσ. ἱπ. ταπεινός, εὐ-
τελής. || Πρῶτος, ἠμαρτων. || —, εὐσ.
ἀρ. ζωγρῶ, ἐπιεργασίας.
Rimettere, ῥ. ἐν. Ἐλάττω τι
πάλιν εὐδῶ ὑπὲρ τοῦ πρότερον, ἀπο-
τιμῶμαι. || Βάλλω πάλιν. || Ἐπανα-
φέρω τι ἢ τινα εἰς τὴν προτίραν
κατάστασιν, ἀποκαθίσταμαι. || Ἐ-
ξορᾶσθαι, φέρω εἰς τὸν οὐρανὸν τό-
πον. || Ἐπαναφέρω εἰς ἡγεσίαν, εὐ-
ρωσισίαν. || Ἐναβάρβωσθαι, ἐπαναφέρειν
ἐκ τοῦ ὄθου, ἐκ τῆς ἀνομιχίας,
|| Ἀπεδίω, παραδίω τι τινα, ἐγ-
χερίζω. || Ἀναβάλλω. || Ἀφίσταμι,
συγχωρῶ τι τινα, παραιοῦσθαι ἀ-

καὶ τήσους χαρίζομαι. || Συγ-
 γινώσκω τινι το ἄκαρτομα, συγ-
 γωρῶ. || Ἀνατίθημι, ἐμπιστεύω, ἀ-
 φερῶ, παραδίδωμι τὸ τινι. || Ἀνα-
 μιμνήσκω τίνας. || —σι, ῥ ἀντ.
 τίθεμαι που πάλιν. || Ἀρχομαι αὐ-
 θὺς τοῦ ἔργου, ἐπιπέμπομαι εἰς τὸ
 αὐτό. || Ἀναλαμβάνω τι ἢ τινά εἰς
 τὴν μέσσην, ἀναλαμβάνομαι. ||
 Συμβιβάζομαι, συμφιλιδομαι κα-
 τὰ τίνος. || Ἀνακτώμαι τὸν νόστον,
 ἀναβρῶνυμαι. || Ἐκασορῶ τὰ ἐξ ἑ.
 || Ἐνυφάρβονομαι, συνίχομαι εἰς
 ἑμαυτόν. || Παρ δίδωμαι, ἀνατίθε-
 μαί εἰς τινά, κατὰ
 Rimettiamo, εὐσ. ἀρ. ἀρεσίς
 ἀμαρτιῶν.
 Rimettificio ὅρ Rimossificio.
 Rimirare, ῥ ἐν. πάλιν βλέπω
 ἐπιθεωρῶ.
 Rimiro, εὐσ. ἀρ. βλίμμω, πρόσ-
 βλεψίς.
 Rimissione, εὐτ. ὁ ἀρεσίς ἀ-
 μαρτιῶν, συγγνώμησι. || Ἀρίσκαια,
 ἕδονή, εὐχαρίστησις.
 Rimoderare ῥ ἐν. διασκευά-
 ζω κατὰ τὸν νεώτερον τρόπον.
 Rimpla, εὐσ. || μικρὸν ῥήγμα.
 Rimpliare, ῥ εὐδ. σπυρτοφό-
 ρμαί, περιδινεύομαι ἐπὶ ὀδῶτων,
 ἐπὶ ἀνίμων.
 Rimontamento, εὐσ. ἀρ. τείζω
 τῶ Rimondatura.
 Rimondare, ῥ ἐν. Τεχν. καθα-
 ρίζω, καθαίρω πάλιν, ἐκκόπτω
 τὰς ἀρας. || Κλαθεύω. || Ἀγνίζω.
 Rimondatura, εὐσ. ὁ. Ἐκκαθί-
 ρωδίζε καθαρίζω, σφραγίζω.

Rimondo, da, ἰπ. καθαρεύω.
 νοεὶ, καθαρός.
 Rimontare, ῥ. εὐδ. ἀναδένω
 πάλιν, ἀνέχομαι. || Ἀναπλῆω, ἐ-
 παναπλῆω || Ἐπισκευάζω, ἀνα-
 σκευάζω || Βάλλω νιὰς χαρδίας
 εἰς μουσικὸν τι εἶγνον, χερδίας
 πάλιν ἐντείνω, χαρδίζω || Συντί-
 θημι, καταρτίζω μηχανήν, ἀνα-
 συνδῶ. || Ἀνετίσω, ἀνυψῶ. || —
 αἰ, ῥ ἀντ. τῶν ὁμοίων. || Προκα-
 θέτωμαι πάντων τῶν ἀναγκαίων
 πρὸς ἐργασίαν τινά.
 Rimorchiare ῥ ἐν. σύρω πάλιν
 διὰ σχοινοῦ, ρυμουλκῶ
 Rimorchio, εὐσ. ἀρ. ῥιμουλ-
 κία, ρυμουλκιστής, τὸ ρυμουλκῆν.
 || Κλαυθιάει, παράνομα
 Rimordente, ἐπ. ῥ ἐπιπλήττω.
 Rimordere, ῥ ἐν. δάκνω πάλιν,
 ἀναδένω, κ. ξαναθαγνῶ.
 || Νόσσω, κενεῶ. || —, ῥ. εὐδ.
 ἀπολάνομαι τήψεις τοῦ συνειδήτος.
 Rimordimento, εὐσ. ἀρ. τήψις
 τοῦ συνειδήτος. ὅρ. Rimorso.
 Rimoroso, εὐσ. ἀρ. ἡ τῶν ὁμοίων
 ἀμαρτημάτων συναίσθησις εἰ τῶ-
 ψις τοῦ συνειδήτος. || —, ῥ. ἰπ.
 ῥ ἀναδηχθεῖς. || Ὁ μετανοῶν, με-
 μεταληθεῖς.
 Rimosso, so, ἰπ. ὁ μακρὸν ὄν,
 ἀπόγρατος, ἐπέχων.
 Rimostranza, εὐσ. ὁ κυρίως ἀ-
 νάδειξις, ἐπίδειξις || Μεταφωρο-
 ὤσει, παραλήψεις, παρατήρησις.
 Rimostrare, ῥ. ἐν. ἀναδεικνύω,
 καταδεικνύω.
 Rimotamento, ἐπ. μακρῶν.

Rimoto, ta, ἰπ. τείζω τῶ Ρο-
 moso. || Ἐρησκω.
 Rimotato, ῥ. ἐν. ὅρ. Rimuo-
 vero.
 Rimovibile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιθεκ-
 μαί μετακινήσως μετακινήσις.
 Rimovimento, εὐσ. ἀρ. καὶ
 Rimozione, εὐσ. ὁ. μετατόπι-
 σις, μετακίνησις.
 Rimovitore, εὐσ. ἀρ. — l'ice, ὁ.
 ἡ ἐπομακρῶν, ἀποδιδάσκων, ἀ-
 πικρῶν.
 Rimpadronirsi, ῥ. ἀντ. κυ-
 ρεῖν οὐτις
 Rimpadirare, ῥ. εὐδ. γίνωμαι
 βαλῶντις, ταγματοῦμαι.
 Rimpalmaro ῥ ἐν. Νευρ. πακτωῦ,
 πιστῶ, κ. καλαρατίζω.
 Rimposocciare, ῥ. ἀντ. ἀ-
 νελιβάτω, ἀποκαθιστημί.
 Rimparare, ῥ. ἐν. μανθάνω ἐκ
 μισο, ἀγαπῶμαι.
 Rimparare, ῥ ἐν. Ζωγρ. καὶ
 Γλωτ., ἐπεξεργάζομαι, ἐπικαλ-
 ῶμαι.
 Rimpatriarsi, ῥ. ἀντ. ἐπιστρέ-
 φω εἰς τὴν πατρίδα. || —, ῥ. ἐν.
 ἀνακαλῶ.
 Rimpcciare, ῥ. ἐν. ὅρ. Rim-
 palmare.
 Rimpennare, ῥ. ἐν. περῶν τὸ
 κόμβωλον. || — αἰ, ῥ ἀντ. ὀρθῶ-
 μαί ἐπὶ ἱππῶν.
 Rimpetto, πρὶθ. ἀντιπρὶ, ἀ-
 πικνεύω.
 Rimplagare, ῥ. ἐν. τραυματι-
 ζω ἐκ νίου.
 Rimplastare, ῥ. ἐν. εὐθετῶ, ἰ-

αῖλω. || Μεταποσῶ, μετασχημα-
 τίζω.
 Rimpiattare, ῥ. ἐν. κρύπτω, ὀ-
 ποτήσσω, σπυρτίζω.
 Rimplazzare, ῥ. ἐν. ἀντικαθίστη-
 μι τινά ἀντὶ ἄλλου. || — αἰ, ῥ. ἐν.
 διαδίδωμαι, ἀντικαθίσταμαι ἄλλου.
 Rimpliccolire, ῥ. εὐδ. σμικρῶ-
 νομαι, μειοῦμαι. || — ῥ. ἐν. σμικ-
 ρῶμαι, ἑλαττώ.
 Rimpinguare, ῥ. ἐν. παχύνω
 ἐκ νίου.
 Rimpinzamento, εὐσ. ἀρ. πλη-
 θῶρα, περισσεια.
 Rimpinire, ῥ. ἐν. πληρῶ, γο-
 μάζω, κ. χορταίνω.
 Rimpolpare, ῥ. ἐν. ὅρ. Rimp-
 pinguare.
 Rimpopolare, ῥ. ἐν. κατακλιζῶ
 πάλιν ἀναπληρῶμαι.
 Rimpostomiro, ῥ. εὐδ. Παθολ.
 ἐμπύσησις, κ. ἐμπύσησις πάλιν.
 Rimpozare, ῥ. ἐν. λιανάζω
 ἐπὶ στασιμῶν ὕδατων.
 Rimprescinonito, εὐσ. ἀρ. ἰ-
 πικλήξει, ψόγος.
 Rimpresciare, ῥ. ἐν. ἐπιπλήτ-
 τω, ψέγω, ἐπικρῶμαι.
 Rimprescio, εὐσ. ἀρ. ἐπιπλήξεις.
 Rimprescioso, so, ἰπ. ὁ ἐπι-
 κλήττω, ἐπιπληκτικῶς.
 Rimpromettere, ῥ. ἐν. ὑπόσχο-
 μαί πάλιν.
 Rimprovare, ῥ. ἐν. ψέγω.
 Rimpromulgabile, ἰπ. διγ. ἀξί-
 ομαπτος, ἀπίμαπτος.
 Rimpromulgamento, εὐσ. ἀρ. ἰ-
 πικρῶμας, ἐπιπληξίς, ψόγος.

Rimproverante, ἑπ. διγ. ὁ ἐπι-
 κλητὸν, ἀποδοκιμάζων.
 Rimproverare, ῥ. ἐν. ἐπικλητ-
 ῶν, φέγω, ἀποδοκιμάζω.
 Rimproverazione, οὐσ. θ. καὶ
 Rimproverio, ῥ. νερο οὐσ. ἀρ.
 ἐπιπλήξεις, ἐπιτίμασι, ὕβρις, ἀ-
 ποδοκιμασία.
 Rimuginare, ῥ. ἐν. ζητῶ ἐπιμελῶς.
 Rimunero, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Rimunerante, οὐσ. θ. ἀνταπέ-
 δοσις, ἀνταμοιβή.
 Rimunerato, ῥ. ἐν. ἀμοιβῶ.
 Rimunerativo, να, ἐπ. ἀντα-
 ποδοτικὸς.
 Rimuneratore, οὐσ. ἀρ. ιττικῶ, θ.
 ἀνταποδοτῆς.
 Rimunerazione, οὐσ. θ. ἀντα-
 πίδοσις.
 Rimunera, ῥ. ἐν. ἀνεγείρω, κ. ἀ-
 νηπύκνω. || ἀπομακρύνω, διασκε-
 δάζω, κινῶ, ἀποτρέπω, μεταπέθω.
 || — si ῥ. ἀντ. γαρίζομαι.
 Rimunchiare, Ὁρ. Rimunchiare.
 Rimunchio, οὐσ. ἀρ. τὸ διὰ σχοι-
 νίου κράδηνγμα τοῦ πλοίου, ῥο-
 μοῦ κλα.
 Rimutare, ῥ. ἐν. μεταβάλλω,
 μεταμορφῶ.
 Rimutazione, ἐπ. διγ. ἄστατος,
 μεταβλητὴς.
 Rinasceniz, ἐπ. διγ. ἀναγεν-
 νώματος κυρίως καὶ μεταφ.
 Rinascere, ῥ. ἐν. ἀναγεννώμαι,
 ἀναστρέφομαι.
 Rinascimento, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Rinascita, οὐσ. θ. νέα δευτέρα
 γέννησις, ἀναγέννησις.

Rinavigare, ῥ. οὐδ. ἐκπλή-
 ρω, ἀναπλοῦν.
 Rinacciare, ῥ. ἐν. ἀπαθῶ,
 δισώκω.
 Rincagnarsi, ῥ. ἀντ. συνερρο-
 οῦμαι, κτηρῶ.
 Rincagnato, ια, ἐπ. στείρος, κ.
 κουστοσώματος ἢ πλατοσώμας.
 Rincalciare, ῥ. ἐν. ἀπιδιάνω.
 Ὁρ. Rincacciare.
 Rincalcia, οὐσ. ῥ. ἐν. Τεταχθῆναι
 τὸν τοῖχον ἐκ νέου, κ. ἐκαλεῖται.
 Rincalciare, ῥ. ἐν. ἀνάπτω πᾶ-
 λιν, ἐξάπτω.
 Rincalzamento, οὐσ. ἀρ. Ἰοταν.
 τὸ ῥίπτεν πάλιν χῶμα περὶ τὴν
 ῥίζαν τοῦ δένδρου.
 Rincalzato, ῥ. ἐν. Ἰοταν ῥίπτεν
 πάλιν γῶμα περὶ τὴν ῥίζαν τοῦ
 δένδρου || Ἰαροξύνω, ζητῶ δεκα-
 πῶς, πιέζω, ἐπιμύνω || — si ῥ. ἀντ.
 ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου.
 Rincalzata, οὐσ. θ. καὶ
 Rincalzo, οὐσ. ἀρ. ὑπεδάφρον,
 ὑπεσφύργμα. || Πρωτασία.
 Rincantucciarsi, ῥ. ἀντ. κρι-
 πτωμαί εἰς γῶμα.
 Rincantucciato, ῥ. οὐδ. ἰαχυρο-
 γνωσινά.
 Rincaponito, ια, ἐπ. ἰαχυρο-
 γνώμων, πεισμων.
 Rincappare, ῥ. οὐδ. περιπίπτα
 πάλιν.
 Rincappolare, ῥ. οὐδ. ἐπιτω-
 ραῖα πάλιν.
 Rincappellazione, οὐσ. θ. ἀ-
 σθησὶ ἐπιτίμασις.
 Rincarnare, ῥ. ἐν. προσφέρει πλει-
 στερον, πλειστηριάζω, αἰθάω τὴν

ἐπιθῶ, ἐπτεμῶ, ἀνατιμῶ, κ. ἀ-
 κρῆννω.
 Rincarnare, ῥ. οὐδ. παχύνω
 αἷμα.
 Rincartare, ῥ. ἐν. καλόπτεω πᾶ-
 λιν ἐκ χάριτος.
 Rincavollare, ῥ. ἐν. προσηθεύω
 νῆον ἔπικου.
 Rincerconito, ῥ. οὐδ. ἰαχυρο-
 γμαί φέρομαι.
 Rinchiodare, ῥ. ἐν. περιέχω,
 ἰαλλῶ, περιλαμβάνω.
 Rinchiodamento, οὐσ. ἀρ. τὸ
 ἰαλλῆναι ἐπὶ κλειστος.
 Rinchiuso, οὐσ. ἀρ. περιφρακ-
 τὸ τόπος, φραγμός.
 Rincignare, ῥ. οὐδ. εἶμαι αἰ-
 θῆς ἰαχυρο.
 Rincipignarsi, ῥ. ἀντ. παρο-
 ξύνομαι πάλιν.
 Rincosinciamento, οὐσ. ἀρ. ἰ-
 γαξίε ἐκ νέου.
 Rincosinciare, ῥ. ἐν. τίσυρ τῶ
 Ἰκοσινιόσιν.
 Rincosita (Alla) πρῶθ. ἀν-
 τερό, ἀπέναντι.
 Rincotrare, ῥ. ἐν. ἀπαντῶ, συνα-
 πτενῶ. || — si, ῥ. ἀντ. ἀπαντῶμαι.
 Rincotro, οὐσ. ἀρ. συνάντη-
 σις. || Di —, πρῶθ. κατὰ ἀντικρῶ.
 Rincovamento, οὐσ. ἀρ. ἐνίαχυ-
 ρις, ἐνθάρμοις.
 Rincovare, ῥ. ἐν. ἐνισχύω, ἐν-
 οχρῆνω. || — si, ῥ. ἀντ. ἀναδορ-
 εῖω ἀναλαμβάνω ὑάρτος.
 Rincordare, ῥ. ἐν. Μουσ. ἐν-
 τεινῶ ἢ ἄλλω νέας γυδαίς ἀνα-
 γερῆσαι.

Rincorporamento, οὐσ. ἀρ. συσ-
 σωμάτωσις. || Μετεμύθωσις.
 Rincorporare, ῥ. ἐν. συσσωμα-
 τῶ πάλιν.
 Rincostare, ῥ. ἐν. καταδιώ-
 κω, ἐπιδιώκω. || —, ῥ. οὐδ. ἰαχυ-
 ρογμαί δραματικῶς εἰς τὴν αὐτὴν
 τόπον. || Περιτρέχω. || Ἰπομιμη-
 σισμαί.
 Rincrescere, ῥ. οὐδ. καλ. — si, ῥ.
 ἀντ. ἀχθομαι, λυποῦμαι, δυσαρ-
 στοῦκαίμαι, κακοφασίεται. || Συμ-
 πάσχω.
 Rincrescevole, ἐπ. διγ. ἀσθῆς,
 δυσάριστος, ἐπιγλήξ.
 Rincrescevolezza, οὐσ. θ. ἀσθῆς,
 ἀσθῆς, ἀνία, δυσάριστος, λήθη.
 Rincrescevolimento, ἐπιθ. δυ-
 αρίστος, ἀσθῆς.
 Rincrescimento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ.
 Rincrescevolenza.
 Rinculamento, οὐσ. ἀρ. ὀπι-
 σθοδραματικῶς.
 Rinculato, ῥ. οὐδ. ἐπιθεδρο-
 μῶ, πάλινδρομῶ. || —, ῥ. ἐν. ἀπαθῶ.
 Rincugato, οὐσ. ἀρ. ὁ τὴν ὄρη
 ἀκείαν ἐκ τοῦ ἀνηθείς, ἐργασίω-
 σις λέγεται δὲ καὶ Rinnagato.
 Rincettare, ῥ. ἐν. καθαρῶς,
 ἰακαθίζω πάλιν.
 Rincetto, ια, ἐπ. καθαρὸς.
 Rinfaccimento, οὐσ. ἀρ. ἐπί-
 πληξίς, φόρος.
 Rinfacciare, ῥ. ἐν. ἐπιπλήττω
 θυμῶσι.
 Rinfaccionarsi, ῥ. ἀντ. ἰσθρα-
 τίζομαι, διεσθιτοῦμαι. || Χάριω,
 ἀγάλλομαι.

Rinfamare, ρ. έν. εμποδίζω τήν δόξαν ην.
 Rinfantocciare, ρ. οὐδ. ὄρ.
 Rimbambiro, || — ρ. έν. υπερεπιζω, στολίζω.
 Rinferrajolare, ρ. σκεπάζω πάλιν ἐπιπέτων μαζάκων.
 Rinfocuzzare, ρ. έν. αποκαθίσταται.
 Rinfocuzzare, ρ. έν. ἀναθερμαίνω, ἀναζωπυρώ.
 Rinfiammagione, οὐσ. θ. φλόγωση νέα.
 Rinfiammare, ρ. έν. φλογίζω πάλιν, εξάπτω.
 Rinfiamcamento, οὐσ. ἀρ. ὑποετήριγμα· περιτομήσις.
 Rinfiambare, ρ. έν. σκεπείδω έν. ιχθύα, γυρωῦ. || Ἐόντιω· βουθῶ.
 Rinfiorire, ρ. οὐσ. ὄρ. Riffiorire.
 Rinfocare, ρ. έν. εξάπτω, πυρπολώται.
 Rinfoccolamento, οὐσ. ἀρ. πυρπολώται.
 Rinfocolare, ρ. έν. τινάξω τῶ Rinfocare, || — σι, ρ. άντ. εξοργίζομαι, εξάπτομαι.
 Rinfoderarsi, ρ. άντ. αὐστηλόμαι, ἀλαττοῦμαι.
 Rinfondere, ρ. έν. ἐγχέω αὐθις. || Προϊθῆμι. || Ἐπιφέρω κνημῖτιν εἰς τήν ἴσπον.
 Rinfondimento, οὐσ. ἀρ. νέα ἕγχυσις. || Νέσις τῶν κνημῶν τοῦ ἴσπου, κνημῖτις. || Ἄνια, μελαγχολία.
 Rinfornamento, οὐσ. ἀρ. ἐνδουγῆσεις, ἐντοχυσίς.

Rinforzaro, ρ. έν. ἐνδυναμῶ, ἐντοχύω. || — σι, ρ. άντ. τόμαζομαι.
 Rinforzato, οὐσ. θ. καί.
 Rinforzo, οὐσ. ἀρ. ἐπικουρία, ἔδων ἄρωσις, ἐντοχυσίς.
 Rinfocarsi, ρ. άντ. σκοτίζομαι πάλιν, ἱπισκοτίζομαι.
 Rinfoccare, ρ. έν. ἐνδυναμῶ, ἐντοχύω. || Ἐσθάρωνω. || — σι, ρ. έν. ἀνακαθίσταμαι, ἀποκαθίσταμαι.
 Rinfoccare, ρ. έν. ἐπικυλαμδάνω τὰ αὐτά.
 Rinfoccare, ρ. έν. βραβύσων, τριβῶ πάλιν. || — ρ. οὐδ. βήγνυται.
 Rinfocare, οὐσ. ἀρ. ὑρασμά τι λινόν.
 Rinfocarsi, ρ. άντ. ἐδῆλ. φικῶσωνδόμεναι· ἐξοικισθῆναι πάλιν.
 Rinfocare, ρ. έν. χαλινῶ πάλιν. || Συγχω ἰσχυρῶς.
 Rinfocamento, οὐ. ἀρ. δεσπομδς, ἀνάψυξις. || Ἀσκησι, ἀπαισις. || Ἐφροδία, τροφῆ.
 Rinfocare, ρ. έν. δροσίζω, ἀναψυχῶ. || Ἄναεῦ. || Βουχῶ, ἐνδυναμῶ. || — ρ. οὐδ. ἐξομασ συγχώσ. || — σι, ρ. άντ. δροσιζομαι, κτλ.
 Rinfocata, οὐσ. θ. ὄρ. Rinfocamento.
 Rinfocato, τα, ἱπ. δροιστικῶς, ἀναψυχτικῶς.
 Rinfocatojo, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐξοισῶ ποποτημένον, αὐτῶς έν φτιθῆναι τὰ ποιήσια, αὐτάλει.
 Rinfresco, οὐσ. ἀρ. δροιστικῶς,

ἀεθῆσις. || Νέα προμήθεισις τροφῶν. || Ἐπισκοπία.
 Rinfocarsi, ρ. άντ. ψυχροῦμαι, ἀποψυχομαι.
 Rinfocare, ρ. έν. ἐπισκοπάζω, διεφθῶ.
 Rinfocare, ρ. έν. Βεταν. ἱκπύω νέα φύλας φυλακῶν. || — σι, ρ. έν. κοσμεῖται, στολίζομαι.
 Rinfocare, ρ. οὐδ. πάλιν μαίνομαι.
 Rinfocare, οὐσ. θ. νέα ἕγχυσις, κ. μυσχευσίς.
 Rinfocare, ἱπ. συγκεχυμῆσι, συντετραγμῆσι. || Ἄλια τινῆσι, ἱπρ. ἐπὶ φέρδην μαγδην, γ. ἄνω κάτω.
 Rinfocamento, οὐσ. ἀρ. ἱκπύωσις.
 Rinfocare, ρ. έν. ἐνδυναμῶ, ἐντοχύω.
 Rinfocarsi, ρ. άντ. δεικνύομαι φαίρεσι, βραβύομαι· ἐσθάρωνομαι.
 Rinfocare, ρ. έν. ἐμβάλλω πάλιν εἰς τοὺς τροφῆσι ἐπὶ θύρας.
 Rinfocare, ρ. έν. ἀναγεννῶ.
 Rinfocare, ρ. έν. ἐξμετρώ.
 Rinfocare, ρ. έν. οὐδ. ἐξομασ συγχώσ. || — σι, ρ. άντ. δροσιζομαι, κτλ.
 Rinfocare, ρ. έν. οὐδ. ἐξομασ συγχώσ. || — σι, ρ. άντ. δροσιζομαι, κτλ.
 Rinfocare, οὐσ. θ. ὄρ. Rinfocamento.
 Rinfocato, τα, ἱπ. δροιστικῶς, ἀναψυχτικῶς.
 Rinfocatojo, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐξοισῶ ποποτημένον, αὐτῶς έν φτιθῆναι τὰ ποιήσια, αὐτάλει.
 Rinfresco, οὐσ. ἀρ. δροιστικῶς,

Rinfocare, ρ. έν. σπρίψω, περιστρέψω.
 Rinfocamento, οὐσ. ἀρ. ἐξογῶσις ὑδάτων πεταριῶν.
 Rinfocare, ρ. έν. ἀναψυχῶ, κ. φωνδῶ πάλιν.
 Rinfocare, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Rinfocamento.
 Rinfocare ρ. σπρίψω πάλιν.
 Rinfocare, ρ. έν. ἐπαυξάνω.
 Rinfocare, ἱπ. ἐπαυξάνω πάλιν.
 Rinfocamento, οὐσ. ἀρ. νέα κωστῆρα.
 Rinfocare, ρ. οὐδ. κοσφερω πάλιν.
 Rinfocabile, ἱπ. διγ. εὐχρηστικῶς ἐπὶ τοῦ.
 Rinfocamento, οὐσ. ἀρ. εὐχρηστικῶς, χροσ.
 Rinfocare, ρ. έν. χάριτας ἐμολογῶ, εὐχρηστικῶ.
 Rinfocare, ρ. έν. στολιδῶ, βυτιδῶ κ. σουφόνω.
 Rinfocare, ρ. έν. ἀξάνω πάλιν, ἐπαυξάνω.
 Rinfocare, ἱπ. ποτίζω πάλιν.
 Rinfocamento, οὐσ. ἀρ. ὑψωσις, οὐξισίς νέα.
 Rinfocare, ρ. έν. ἐψῶ πάλιν, ἀνυψῶ.
 Rinfocarsi, ρ. άντ. ἐρωτεύομαι πάλιν.
 Rinfocamento, οὐσ. ἀρ. ἀπάρνοσις, ἐξομοσις.
 Rinfocare, ρ. έν. ἀπαρνούμαι, ἐξομῶμαι.
 Rinfocato, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Rinfocamento.

Rinnestamento, οὗς. ἀρ. Βοταν. ἐγκέντρισις δευτέρα.

Rinnestaro, ῥ. ἐν. Βοταν. ἐγκέντριζω ἐν νέου.

Rinnovagione, οὗς. θ. καὶ

Rinnovamento, οὗς. ἀρ. ἀνανώσις, ἀνακαίνισις.

Rinnovaro, ῥ. ἐν. ἀνανεῶ, ἀνανεῶ.

Rinnovata, οὗς. θ. καὶ

Rinnovazione, οὗς. θ. τούτο τῷ Rinnovagione.

Rinnovellare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Rinnovaro.

Rinnovellatore, οὗς. ἀρ. -trice, θ. ἀνανεῶν. ὁ ἐπανερθών.

Rinobilitare, ῥ. ἐν. ἐξευγενίζω πάλιν.

Rinoceronte, οὗς. ἀρ. θηρίον, ὁ βινόκερως.

Rinomabile, ἰπ. διγ. δυναμότης, ἑξάκυστός.

Rinomauza, οὗς. θ. φήμη, εὐκλεία.

Rinomato, ῥ. ἐν. διασημαίω.

Rinomatia, ἰα. ἰπ. περιφημοί, περιώνυμοι.

Rinomianza, οὗς. θ. Ὁρ. Rinnomauza.

Rinomimare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Rinnomare.

Rinomo, οὗς. ἀρ. ἔνομα, φήμη.

Rinogaro, ῥ. ἐν. Ὁρ. Rinnovare.

Rinsacamento, οὗς. ἀρ. σάξις νέα. || Τυναγμός ὁ ἐπὶ τοῦ ἵππου ἐπιφωρμένος.

Rinsaccare, ῥ. ἐν. βάλλω πάλιν ἐντὸς σάκκου. || —, ῥ. οὐδ. τινάζομαι.

Rinsaldamento, οὗς. ἀρ. ἀποκατάστασις.

Rinsaltafichira, ῥ. οὐδ. γίνονται πάλιν χέρσος, χερσοῦμαι πάλιν.

Rinsanicare, ῥ. ἐν. θεραπεύω, πάλιν, ἀναθεραπεύω.

Rinsanire, ῥ. οὐδ. ἀναλυθῆναι τὴν ὕλην, ἀναλύθωμαι.

Rinsegnare, ῥ. ἐν. διδάσκω πάλιν, ἀσολιδάσκω.

Rinsolversi, ῥ. ἀντ. εἰσθῶ πάλιν εἰς τὸ δόσεσ.

Rinserrare, ῥ. ἐν. ἱγλίσω.

Rinsignorirsi, ῥ. ἀντ. κυριεύω πάλιν.

Rintanarsi, ῥ. ἀντ. κρύπτωμαι.

Rintagaro, ῥ. ἐν. ἐμψράτω, βῶμα πάλιν.

Rintigare, ῥ. ἐν. σάγειω, συγκολλῶ.

Rintegrazione, οὗς. θ. ἀνανώσις.

Rintenerire, ῥ. ἐν. ποιῶ τρυφερότερον. || Συγκινῶ, πάλιν.

Rintercare, ῥ. ἐν. γαλιζῶ ἐκ χύματος.

Rintorognare, ῥ. ἐν. ἐρωτῶ οὐδὲ, ἐπερωτῶ.

Rinterzare, ῥ. ἐν. τριπλασιάζω.

Rintorpidare καὶ -dira, ῥ. ἐν. ψυχραίνω, γλικίνω. || Μετριάζω, καθοψυχάζω.

Rintorengo, ῥ. ἐν. κτυπῶ ἐν κώδωνα ἀφ' ἑνὸς μέρους.

Rintocco, οὗς. ἀρ. βραχὺς τοῦ κώδωνος, ἤχοδντος ἀφ' ἑνὸς μέρους.

Rintocco, οὗς. ἀρ. βραχὺς τοῦ κώδωνος, ἤχοδντος ἀφ' ἑνὸς μέρους.

Rinonacaro, ῥ. ἐν. χρίω τοῦ χν ἂν νέου.

Rinoparra, ῥ. ἐν. προκρούω. || Συκινῶ. || Επεψράπτω, ἐπισοικίζω, ἐπισοισθῶ.

Rinorro, οὗς. ἀρ. συνάντησις. || Εμπίδιον ἰσχυρότης.

Rinotracciamento, οὗς. ἀρ. ἀνιώς.

Rinotracciare ῥ. ἐν. ἀκολουθῶ καὶ ἴχνος ἰχνολατῶ, ἀνιχνεύω.

Rinotricciatore, οὗς. ἀρ. -trice, θ. ἀνιχνυτής, ἰσχυροτής.

Rinotramento, οὗς. ἀρ. ἀνιχνυτής.

Rinotrago, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. ἀνιχνυτής, ἀνιχολῶ.

Rinotro, οὗς. ἀρ. ἀνιχνυτής.

Rinotzamento, οὗς. ἀρ. κώλυμα, ἰμπόδιον. || Περυστόθ.

Rinotzaro, ῥ. ἐν. ἀμβλύνω, ἀποστρωθῶ. || Ἀπεβάλλω, ἀπαθῶ.

|| Καταβάλλω. || Ἀραιῶ, αρμαζῶ, περιβαλλῶ. || —αι, ῥ. ἀντ. τῶν ἰσχυρῶν.

Rinuntdire, ῥ. ἐν. ὑγραίνω πάλιν, ἀνογραίνω.

Rinunciare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Rinunziare.

Rinunzia, οὗς. θ. ἀποποιήσις, κεραιήσις. || Ἀποθεσις ἀρχῆς.

Rinunziamento, οὗς. ἀρ. Ὁρ. Rinunzia. || Ἀναφορὰ ἐκθεσις.

Rinunziare, ῥ. ἐν. ἀποποιῶμαι κεραιήματα, ἀπαρνούμαι. || Ἐγχειρίδιο. || Ἀναφέρω, διηγούμαι.

Rinunziatore, οὗς. ἀρ. ὁ πα-

ραποποιούμενος ἀποποιούμενός τι. || Ρινηυτής, συκοφάντης.

Rinnunziatione, οὗς. θ. Ὁρ. Rinunzia.

Rintuzento, ἰα. ἰπ. κωρὸς, ἡλθῆος.

Rinturare, ῥ. ἐν. τρώω πάλιν.

Rintungare, ῥ. ἐν. ἀνοζητῶ.

Rintunibile, ἰπ. διγ. ὁ πρὸς ἄλλοισιν ἐβλάστος, ὑβρατής.

Rintuonamento, οὗς. ἐρ. ἀναεῖσις.

Rinturo, ῥ. ἐν. ἰούλιον πάλιν, ἔμυρσις. || —, ῥ. οὐδ. ἀνακαταβά- νω, ἀναρθῶνυμαι. || Μαλακοῦμαι, ἀπαλόνομαι ἐν τῷ ὕδατι.

Rinverdimanto, οὗς. ἐρ. ἀναεῖσις.

Rinverdire, ῥ. ἐν. ἀνεῶν, ἀναεῖσις.

Rinvergo, ῥ. ἐν. ἀνεῶν, ἀναεῖσις. || —, ῥ. οὐδ. καὶ -σι, ῥ. ἀντ. προσιζῶ ἐν νέου, ἀναβάλλω, ἀναβλαστάνω. || Ἀνανεῶμαι.

Rinvergaro, ῥ. ἐν. ἀνεῶν. || Ἐπιεῖτω. || —, ῥ. οὐδ. συμπιπῶ.

Rinvergato, ἰα. ἰπ. βαρδύτης.

Rinvergiato, οὗς. ἀρ. -trice, θ. ὑβρίτης.

Rinvernigliarsi, ῥ. ἀντ. ἐρυθραίνωμαι πάλιν.

Rinversare, ῥ. ἐν. μεταστρέφω, ἀναστρέφω.

Rinversa, ἰπ. ἀναστρέφω.

Rivartico, ῥ. οὐδ. ἐπιστοπορῶ ἀναστρέφωμαι. || —, ῥ. ἐν. ἀλλάσσω, ἀνταλλάσσω.

Rinverziare, ῥ. οὐδ. Ὁρ. Rinverdire.

Rinvestire, ῥ. ἐν. περιβάλλω πάλιν. || Μεταφ. ἀνταλλάσσω, μεταβάλλω.

Rinvitare, ῥ. ἐν. ἀποπέμνω.
Rinvigore, ῥ. ἐν. Ὁρ. Rinvi-
gorire.

Rinvigorismento, εὐσ. ἀρ. ἡ τῶν
δυναμῶν ἐπανόλησις, ἀναβρῶσις,
ἐκβρῶσις.

Rinvigorire, ῥ. εὐδ. καὶ -σι, ῥ.
ἀν. ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου
ἀναβρῶνυμαι. || — ῥ. ἐν. ἀνισχύω.

Rinvigliare, ῥ. ἐν. καταβιβάζω
τὴν τιμὴν, ἐπερωδίζω τι, κ. φθα-
ναίνω. || —, ῥ. εὐδ. καὶ -σι, ῥ. ἀντ.
ἐκπνέω.

Rinvitare, ῥ. ἐν. προσκαλῶ
πάλιν. || —σι, ῥ. ἀντ. ταυτοθρη. ὀν.
Rinvito, εὐσ. ἀρ. νεα, δευτέρα
πρόσκλησις.

Rinvitarsi, ῥ. ἀντ. ἀναζῶ ἄ-
ναζωκοῦμαι.

Rinvogliare, ῥ. ἐν. ἄγισμα γέν-
ποθον. || Ἐνθαβρῶνω.

Rinvolgere, ῥ. ἐν. καλύπτω
πάλιν, περικαλύπτω φακέλω,
κερικυκλώ.

Rinvolgolo, εὐσ. ἀρ. καὶ
Rinvulto, εὐσ. ἀρ. μικρὸν δέμα,
φάκελος. || Ἄγκυλλε φρυγάνων.

Rinvoltura, εὐσ. θ. περικά-
λυμμα, περιελέμμα, φάκελος. ||
Ταρχῆ σὺγχυσις.

Rinzaffare, ῥ. ἐν. φράσσω, εὐσ.
κ. στυπῶνω. || Κοινῶ, κ. ἀδούξων.

Rinzaffatura, εὐσ. θ. κενίασις.
Ris, εὐσ. ἀρ. βυάκειον, βεῖθρον.
|| Ἐγκλημα, κκοῦγγημα. || —,
is, ἐν. Inχος, ἔγκληματις.

Rinbarbato, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Ra-
barbato,

Riobbligato, ὀπογοῖα πάλιν,
Riordinamento, εὐσ. ἀρ. καὶ
Riordinazione, εὐσ. θ. ἀνα-
κόρησις: ἐπισκευή. Ὁρ. Rasso-
tamento.

Riordinato, ῥ. ἐν. ἀνακομῶ.
Ὁρ. Rassottato.

Riordinare, ῥ. ἐν. Ὁρ. τὴ ἀνατάρα.
Ripa, εὐσ. θ. χεῖλος: ἔχθη, ἀ-
κτῆ. || Κρημνός.

Riparabile, ἐπ. διγ. διαρῶνται,
ἐπανορθώσις.

Ripacificatore, ῥ. ἐν. διαλλάτ-
τω, ἱερηνεύω.

Riparare, ῥ. ἐν. ἐπισκευάζω,
διορθῶ, ἐπανορθῶ, ἀνατιῶ. || Ἀ-
νοκτώμασι, ἀναλαμβάνω. || Φυ-
λάκτω. Βαρπητύω. || Ἐμπόδιζω
ἀποκρούω, ἀποφύγω. || — ῥ. εὐδ.,
ἐπαρκῶ. || — si, ῥ. ἀντ. ἐπανορ-
θῶμαι κτλ.

Riparatore, εὐσ. ἀρ. trice, ῥ.
ἐπανορθωτής.

Riparatura καὶ -zione, εὐσ. θ. ἑ-
πισκευή, ἐπανορθώσις, ἀνακατασκευή.
Riparlamento, εὐσ. ἀρ. διευτε-
ρα βουλία.

Ripariare, ῥ. εὐδ. βουλῶ πάλιν.

Riparo, εὐσ. ἀρ. προῦλαξις
ἀντιξωσις, ἐναντιωσις. || Προπόρ-
γιον, προμαχῶν, πρόχημα.

Riparazione, εὐσ. θ. καὶ
Riparimento, εὐσ. ἀρ. διανο-
μῆ, διαίρεσις, μερισμός.

Riparire, ῥ. ἐν. διανέμω, δι-
αίω, μερίζω.

Riparitamante, ἐπίδ. ταπει-
νῶς: μετὰ δικαιοσύνην διανεμά.

Riparatore, ῥ. ἐν. ἀνατίκτω.
Ripascera, ῥ. ἐν. βέσω πάλιν.
Ripassare, ῥ. εὐδ. διαβαίω, πα-
λιν, διέρχομαι ἐκ νέου, ἐπανορθοῦ-
μαι. || —, ῥ. ἐν. ἐπιθεωρῶ, ἐπι-
διορθῶ, ἐπιθεωροῦμαι.
Ripassata, εὐσ. θ. ἐπανέλευ-
σις, ἐπιστροφή. || Ἐπιθεωρήσις.
Raso una —, ἐπιθεωρῶ τι. || Ἐ-
πειμῆσις, ἐπιπέλιξις. || Furo una
— ad alouno, ἐπιπλήττω τινα.
Ripatriare, ῥ. ἐν. ἀνακαλῶ ἐκ
τῆς ἐξέριαι. || — si, ῥ. ἀντ. ἐπα-
νίσταμαι εἰς τὴν πατρίδα.
Ripassamento, εὐσ. ἀρ. ἀνά-
μνησις, ἀναπόλησις.
Ripetere, ῥ. εὐδ. ἀνακαλῶ τι
εἰς τὴν νέον, ἀναπολῶ, ἀναλογί-
ζομαι, διαβουλεύομαι. || Μεταβου-
λεύομαι, μετασοῦ.

Ripetere, εὐσ. ἀρ. κίνδυνος
Ὁρ. Ripetaglio.

Ripetere, ῥ. εὐδ. Ὁρ. Ripet-
ere.

Ripetimento, εὐσ. ἀρ. μετα-
μῆσις, μετάνοια, μεταγγνωσις.
Ripetire, ῥ. εὐδ. καὶ — si ῥ.
ἐπ. μετάνοι, μεταμελοῦμαι.
Ripetitore, εὐσ. ἀρ. — trice, θ.
ὁ μεταγῶν.

Ripetimento, εὐσ. ἀρ. ἀντι-
κρῶσις, ἀντετυπία: ἀναγκαστικὴ.
Ripetitore, ῥ. ἐν. ἀντιτύπω,
ἀντεκρούω, ἀντετυπῶ. || Ἀντανα-
κλώ. || Ἀποκρούω, ἀπαθῶ. || — si,
ῥ. ἀντ. ταυτοθρημον.
Ripercussione, εὐσ. θ. Ὁρ. Ri-
percussione.

Ripercussivo, να, ἐπ. ἀπο-
κρουστικὸς.
Riperdere, ῥ. ἐν. ἀπόλλυμι, πά-
λι, κ. χάνω ἐν δευτέρῳ.
Riperella, εὐσ. θ. μικρὰ ἔχθη
ποταμῶν: μικρὸν ὕψωμα γῆς.

Riperare, ῥ. ἐν. σταθμίζω ἐκ
νέου κυρίως καὶ μεταφ.

Ripercamato, εὐσ. ἀρ. τὸ ἀ-
νευριστικὸν τι, ἀνεβρῶσις. || Ἐξερ-
νήσις, ἔξινουσις.

Ripescare, ῥ. ἐν. ἀνιχνύω τι ἐκ
τοῦ βυθῶ. || Μεταφ. ἀνερευνῶ, ἀ-
νευρισκῶ.

Ripostare, ῥ. ἐν. ἰσχύω πάλιν
κ. καταγίνω ἐκ νέου.

Ripolare, ῥ. ἐν. ἐπανακαμῆ-
νω, ἐπαναλέγω.

Ripetimento, εὐσ. ἀρ. ἐπανά-
ληψις: τὰν τῶ Ripetizione.

Ripetitore, εὐσ. ἀρ. προσημα-
στὴς μνηστῶν.

Ripetitura καὶ -zione, εὐσ. θ.
Ὁρ. Ripetimento. || Ἄρολόγιον, ἡ-
χῶν τὰς ὥρας.

Ripetere, ῥ. ἐν. ἐπιθεωρῶ, ἑ-
πιπέλιπτω, κ. μετάνοια.

Ripetitore, εὐσ. ἀρ. — trice, θ.
καλαοβρῶφος, κ. μπαλωματῆς.
Ripetzatura, εὐσ. θ. ἐπισκαυή,
ἐπιδιόρθωσις.

Ripetere, ῥ. ἐν. ἀπολεω πάλιν.
Ripetimento, εὐσ. ἀρ. νέα ἡ-
θονή ἢ ὑπαρξιστικὴ.

Ripetere, ῥ. εὐδ. κληῖον πάλιν.
Ripiano, εὐσ. ἀρ. Text. ἡ δι-
καστικὴ τὴν ἀναδύσσειν πλατεῖν
βαθμῆ, διαζῶμα.

Ripetere, ῥ. ἐν. ἀνατίκτω.
Ripascera, ῥ. ἐν. βέσω πάλιν.
Ripassare, ῥ. εὐδ. διαβαίω, πα-
λιν, διέρχομαι ἐκ νέου, ἐπανορθοῦ-
μαι. || —, ῥ. ἐν. ἐπιθεωρῶ, ἐπι-
διορθῶ, ἐπιθεωροῦμαι.
Ripassata, εὐσ. θ. ἐπανέλευ-
σις, ἐπιστροφή. || Ἐπιθεωρήσις.
Raso una —, ἐπιθεωρῶ τι. || Ἐ-
πειμῆσις, ἐπιπέλιξις. || Furo una
— ad alouno, ἐπιπλήττω τινα.
Ripatriare, ῥ. ἐν. ἀνακαλῶ ἐκ
τῆς ἐξέριαι. || — si, ῥ. ἀντ. ἐπα-
νίσταμαι εἰς τὴν πατρίδα.
Ripassamento, εὐσ. ἀρ. ἀνά-
μνησις, ἀναπόλησις.
Ripetere, ῥ. εὐδ. ἀνακαλῶ τι
εἰς τὴν νέον, ἀναπολῶ, ἀναλογί-
ζομαι, διαβουλεύομαι. || Μεταβου-
λεύομαι, μετασοῦ.

Ripetere, εὐσ. ἀρ. κίνδυνος
Ὁρ. Ripetaglio.

Ripetere, ῥ. εὐδ. Ὁρ. Ripet-
ere.

Ripetimento, εὐσ. ἀρ. μετα-
μῆσις, μετάνοια, μεταγγνωσις.
Ripetire, ῥ. εὐδ. καὶ — si ῥ.
ἐπ. μετάνοι, μεταμελοῦμαι.
Ripetitore, εὐσ. ἀρ. — trice, θ.
ὁ μεταγῶν.

Ripetimento, εὐσ. ἀρ. ἀντι-
κρῶσις, ἀντετυπία: ἀναγκαστικὴ.
Ripetitore, ῥ. ἐν. ἀντιτύπω,
ἀντεκρούω, ἀντετυπῶ. || Ἀντανα-
κλώ. || Ἀποκρούω, ἀπαθῶ. || — si,
ῥ. ἀντ. ταυτοθρημον.
Ripercussione, εὐσ. θ. Ὁρ. Ri-
percussione.

Ripiantaro, ῥ. ἐν. φουτώ πάλιν.
 Ripicchiare, ῥ. ἐν. κτοπῶ πάλιν· ἀντιτόπω. || Επαναλαμβάνω, δευτεροῦ. || Μεταποιῶ.
 Ripicchio καὶ Ripicchio, οὐσ. ἀρ. ἀντικουσις ἀντιφωσις. || Μιταφ. ἐκδιήσεις.
 Ripidazza, οὐσ. θ. τὸ ἔρδιον κλίμακος, ἔρως κτλ. ἐρδιότης, τὸ ἔναντες.
 Ripido, ἄα, καὶ — σο, σα, ἐπ. ἀπότομος, κρημνιδής.
 Ripiegamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ.
 Ripiegatura.
 Ripiegare, ῥ. ἐν. ἀναδιπλῶν, ἀπιδιπλῶν, ἐπιστῦσαι, ἀναστῦσαι. || Διπλῶναι, ἐπιστῦσαι || Ἀνακλῶμαι, κερτῶν, πάλιν. || Φινεύω. || —σι, ῥ. ἀντ. ἐπιδιπλοῦμαι, συστρέφομαι. || Παλινδρεμῶ, ἀποχωρῶ.
 Ripiegatamento, ἐπιφ. οὐνε πτυγμῖνας.
 Ripiegatura, οὐσ. θ. διπλῶ πτύξις, ἐπιστῦξις.
 Ripiego, οὐσ. ἀρ. τρόπος, μέσον. || ἄουλον, ἀναχωρητήριον.
 Ripionezza, οὐσ. θ. πηρημονή, κόρος.
 Ripiano, οὐσ. ἀρ. ἐπιπλήρωμα. || Κρήνη, μέγας, κ. φάδι. || Παραγέμισμα, ἀνθόλιος. || —, πα, ἐπ. πλήρες, υπέρπλωος.
 Ripigamento, οὐσ. ἀρ. ἐπαγάγεσις. || Ἐπιπλήξις.
 Ripigliare, ῥ. ἐν. ἀναλαμβάνω, ἀνακλῶμαι. || Ἐπιπλήτω, ἐλέγχομαι, νευθεῖω. || —, ῥ. οὐδ. καὶ —σι, ῥ. ἀντ. ἐπαναλαμβάνομαι.

Ripignere, ῥ. ἐν. ἀποκρούω, ἀποκῶ.
 Ripilogare, ῥ. ἐν. ἀνακίφαλοι.
 Ripiovare, ῥ. οὐδ. τριτοπρία. ἄρχει πάλιν.
 Ripopolare, ῥ. ἐν. κατικίξω πάλιν, ἀναπλήρωσω.
 Riporgere, ῥ. ἐν. προσέρω πάλιν.
 Riporre, ῥ. ἐν. θέτω πάλιν, ἀποτίθημι. || Ἀποκρίπτω, ἀποταμιεύω, ἐ, κλίω. || Ἔτσι ἐν τάξει. || Δνεγίξω ἀνοικοδομῶ. || Φινεύω πάλιν. || — il corra, ἡάπτα νεκρῶν. || —, ῥ. οὐδ. ἀποτίθημι, ἀποκαμιεύω. || —σι, ῥ. ἀντ. κροῖτομαι. || Andare a — ὑποχωρῶ, ὑπέκλι.
 Riportamento, οὐσ. ἀρ. ἔκθεσις, διεύγησις.
 Riportare, ῥ. ἐν. ἐπανακομίζω, ἐπαναφέρω. || Επαναλέγω, κοινολογῶ. || — grazie, ἴσον τῷ ringraziare.
 Riportatore, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Riportatore.
 Riporto, οὐσ. ἀρ. τὰς τῶν Riporto. || Ποικίλα, κινεῖμα, τὸ ἐντίχνας μεταφέρμενον.
 Riposamento, οὐσ. ἀρ. τὰς τῶν Riposo.
 Riposare, ῥ. οὐδ. καὶ —σι, ῥ. ἀντ. ἀναπαύομαι, κοιμῶμαι, παύω, ἡσυχάζω. || Θνήσκω. || —, ῥ. ἐν. θέτω πάλιν. || —si sopra uno, ῥ. ἀντ. ἀνατίθωμαι εἰς τινά ἐπιτίθω, ἐπί τινι. || Κατασταλάξω, ἄρξομαι. || —, ῥ. ἐν. ἀναπαύω, ἀποτίθημι. || Ἀνατίθημι τινι.

Riposata, οὐσ. θ. παύσις, ἀνάπαυσις.
 Riposatamente, ἐπιφ. ἡσυχως.
 Riposato, ἰα, ἐπ. ῥ. ἀποσχολῶσι, ἀναπαυθῆς, ἡσυχος.
 Riposizione, οὐσ. θ. Χαιρουργ. ἱλαστική.
 Riposo, οὐσ. ἀρ. ἀνάπαυσις, ἡσυχως, ἡσυχία, ἡσυχία, ἀπαρξία.
 Riposata, οὐσ. θ. το ἐπιπλήξω πάλιν, ἀπόθωσις. || Ποιομῶς, προμήσια.
 Riposamento, ἐπιφ. λαθραῖος, κρυψός.
 Ripostiglio, οὐσ. ἀρ. κρύπτη κ. κρυψώνας. || Μυχίς. || Διέξμενῶ.
 Ripromere, ῥ. ἐν. πάλιν θλίβω. || —σι, ῥ. ἀντ. ἐνδίδωμι.
 Ripromere, ῥ. ἐν. ἀνακαθῶ, ἀνακτῶμαι τινι. || Ἀναθῶ, ἀναθῶ. || Ἐπιπλήξω, ἐλέγχομαι, ἐπιπλήξω.
 Riprendere, ἰα, ἀρ. ἐπιπλήξωσι. Ὁρ. Riprensibile.
 Riprendimento, ἐπιφ. ἐπιπλήξις.
 Riprenditore, οὐσ. ἀρ. —trice, θ. ἐπιπλήξτης, ἐπιπλήξτης.
 Riprensibile, ἐπ. διγ. ἀξιόμπος, μαμαπτός, ἐπιπλήξιμος.
 Riprensibilitamento, ἐπιφ. ἐπιπλήξις.
 Riprensione, οὐσ. θ. ἐπιπλήξις, μαμαπτός.
 Riprensore, οὐσ. ἀρ. ἐπιπλήξτης, ἐπανορθωτής.
 Ripresa, οὐσ. θ. ἐπαγάγεσις, ἐπιπλήξις, ἐπιπλήξις.

Ripresaglia, οὐσ. θ. ἀνταπόδοσις κακῶ, ἐντίτοις, ἀνταπόδοσις, ἀντιποινοῦ.
 Ripresentare, ῥ. ἐν. παρίσταμι πάλιν, παρουσιάζω οὐδὲς. || Πρὸ ἐπιπλήξω καθίσταμι, προδίδωμι, ἀποφαινω, προφαινω, παρήγω τινι. || Προσάγω τινι. || Ἀρκεῖω τὸ ἀφθῆν ἐνίχυρον. || Διαμαρτῶ, ἐκνήξω, ἐξελκονίζω παρίσταμι τε κατὰ φωνῶν. || Ἀναπολῶ. || Ἀπομιμῶμαι, ὑπακρίνομαι. || Ἀναθῶνως. ἐμφανῶ τὴν ἐξέγα τινος. || Ripi ἀπὸ τινος ἀντεπροσώπειω. || Ἐπιπλήξω τινι. || —σι, ῥ. ἀντ. παρίσταμαι πάλιν, εἰσιγῶμαι ἐκ δευτέρου.
 Ripresentatore, οὐσ. ἀρ. —tice, θ. μαμαπτός, ὑπακρίτης.
 Riprezza, οὐσ. ἀρ. ῥίγος πυρραίου. || Τρόπος. Ὁρ. Ribrezzo.
 Ripreparamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ.
 Ripreparatore.
 Ripreparabile, ῥ. ἐν. ἀρξῶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω.
 Riprodurre, ῥ. ἐν. ἀναθῶ ἀναθῶνως ἐπὶ φωνῶν.
 Riproduzione, οὐσ. θ. ἀναγέννησις, παραγωγή.
 Riproduttore, ῥ. ἐν. βυθίζομαι πάλιν εἰς ἄβυσσον.
 Ripromettere, ῥ. ἐν. ἐπιπλήξωμαι ἐν τινι. || —σι, ῥ. ἀντ. πέποιθα εἰς . . . ὀπιπλήξω.
 Riproporre, ῥ. ἐν. ἀρτείνω οὐδὲς.
 Riproporzionare, ῥ. ἐν. ποίω τι ἀνάλογον.

Riprova, οὐσ. θ. νία, ἀπόδειξις. || Δοκιμή, ἀνάπειρα.
 Riprovazione, οὐσ. θ. ἀποδοκιμασία, ἀποβολή.
 Riprovato, ῥ. ἔν. ἀνακληθῶν, ἐπαρκῶ ἐν νέου. || Ἐξέταστος πλέον.
 Ripudiabile, ἐπ. διγ. ἀπόπειρος ἀποκλητικός.
 Ripudiare, ῥ. ἔν. ἀποπέμποιμαι, χωρίζω (τὴν γυναῖκά μου).
 Ripudio, οὐσ. ἀρ. ἀποπομπή, γυναικός, διάλυσις, χωρισμός καὶ αὐτὸ τὸ διαζύγιον.
 Ripugnante, ἐπ. διγ. ἀνδής, δῦσφορος. || Ἐναντίος.
 Ripugnanza, οὐτ. θ. ἀποστρεφῆ, ἀπέχθαι ἄλλῳ. || Ἐναντιότης.
 Ripugnare, ῥ. ἔν. καὶ οὐδ. δυσαναχωρεῖν. || Ἐναντιοῦμαι, ἀνθίσταμαι.
 Ripugnare, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. δ' ἐναντιούμενος.
 Ripugnanza, οὐσ. θ. ταύτ' τῷ Ripugnanza.
 Ripulimento, οὐτ. ἀρ. στίλβωσις, ἐπιστίλβωσις. || Ἐπιξεργασία.
 Ripulire, ῥ. ἔν. στίλβω πλέον, ἐπιστίλβω, ἐπιλαμπρύνω. || Ἐπιξεργάζομαι.
 Ripulitura, οὐσ. ἀρ. δ' καθαρῶν, καθαρῆς, στίλβωσις.
 Ripulitura, οὐσ. θ. νέα στίλβωσις, ἐπιστίλβωσις || Μεταξεργασία.
 Ripullulare, ῥ. οὐδ. ἀναφύομαι, ἀναβλάσσειν. || Βρῶ.
 Ripulsa, οὐσ. θ. Ὁρ. Ropulsa.
 Ripulsare, ῥ. ἔν. ἀπυθῶ, ἀποκρούω. || Ἀποδοκιμάζω, ἀπόρριπτι

Ripurga, οὐσ. θ. κάθαρσις ἢ πανειλημμένη.
 Ripurgamento, οὐσ. ἀρ. ἀνακάθαρσις. || — Ὁρ. Ripulimento.
 Ripurgare, ῥ. ἔν. καθάρζω ἐκ νέου. || — θι, ῥ. ἀντ. ἀποκαθαίρωμαι.
 Ripurgativo, να, ἐπ. καθαρτικός.
 Riputamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Riputazione.
 Riputare, ῥ. ἔν. νομίζω τι, τινα οὕτως ἢ ἄλλως, ἐναλογίζομαι, ἠγοῦμαι· σκοπεῖσθαι περὶ τινος ὑπολαμβάνω. || Ἀπίδω ἐς τινα. || — θι, ῥ. ἀντ. νομίζομαι, ὑποτίθεμαι.
 Riputazione, οὐσ. θ. ἡ περὶ τινος κοινὴ γνώμη, δόξα, φήμη, βδόληψις, ἔνομα. || Τὸ κλέος.
 Ripuquare, ῥ. ἔν. τετραγωνίζω. || Μεταφ. διασαφηνίζω.
 Ripuquare, οὐτ. θ. τετραγωνισμός.
 Ripulzione, οὐσ. θ. Ὁρ. Ripulzione.
 Ripulgrarsi, ῥ. ἀντ. τέρεται, ἀγγάλλομαι πλέον.
 Risa, οὐσ. θ. καγχασμός, γέλιος, προσηπτός.
 Risdamento, οὐσ. ἀρ. ἐπιύλκιος, συνεύλκιος.
 Risdare, ῥ. ἔν. ἐπιυλκίζω. || Συγκολλῶ τεμάχια μετάλλου, ἐπιτελλῶ.
 Risalimento, οὐσ. ἀρ. νέα ἀνάστασις, ἐπανάστασις.
 Risalire, ῥ. ἔν. ἰσχυραίνειν.

Risaltare, ῥ. οὐδ. πηδῶ ἐκ νέου, ἀναπύθω. || Ἐξέχω, προέχω.
 Risalto, οὐσ. ἀρ. Τεκτον. ἐξοχή, προβάση. || Βατασις, ἐπαύθησις.
 Risaltare, ῥ. ἔν. γαιρετῶ αὐθι, προσαγορεύω. || Ἀνεγαιρετῶ.
 Risalibile, ἐπ. διγ. ἄπιστος, Ὁρ. πειστικός.
 Risaltamento, οὐσ. ἀρ. ἐπιτραπέζιος, ἀνιψώπιος.
 Risomare, ῥ. ἔν. ἐστρέψω, ὀρμηπέσω. || — θι ῥ. ἀντ. ἀναλαμπύρομαι, ἀναρβύνομαι.
 Risorse, ῥ. οὐδ. γινώσκω ἐκ πρώτης ἐξ ἀκέρως.
 Risarcimento, οὐσ. ἀρ. ἐπισκευή, ἐπιδέρωσις. || Ἀποζημίωσις.
 Risarcire, ἐπισκευάζω, ἐπιδερῶ. || Ἀποζημιῶ.
 Risaia, οὐσ. θ. Ὁρ. Risa. || Χλιῶν, περίγυρος.
 Risaldamento, οὐσ. ἀρ. ὀρμονσις. || Κροσολόγημα. || Ὁργή, παραφορά, ἔρως. || Ὁρθομία, ἔλκος.
 Risaldante, ἐπ. διγ. δ' ἀναθλῆπον, ἀναθερμαίνων.
 Risaldare, ῥ. ἔν. ἀναθλίπει, ἀναθερμαίνω. || — θι, ῥ. ἀντ. ὀργίζομαι, παραφέρωμαι, ἐξάπτομαι. || — ῥ. οὐδ. φθίρομαι, σθῆνομαι ἐπὶ καρπῶν. || Πυρῶσομαι. || Κροσολογῶ.
 Risaldativo, να, ἐπ. θερμαντικός.
 Risaldato, τα, ἐπ. ἀναθλιπόμενος. || Συγκεινημένος. || Ὁργισμένος.
 Risaldazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Risaldamento.

Riscoppinare, ῥ. ἔν. ἐπιβράπτω νέον κάπτιμα τῶν ὑποθημάτων, ἐπικνιτῶ.
 Riscattare, ῥ. ἔν. ἐξαγοράζω, ἐξωνόμομαι. || — θι, ῥ. ἀντ. ἐκδικάζομαι.
 Riscattatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. σωτήρ, λυτρωτής, φύστης.
 Riscatto, οὐσ. ἀρ. λύτρωσις, ἀπολύτρωσις, ἐξαγοράσις. || Τὸ λύτρον, τὰ λύτρα.
 Riscoglitore, ῥ. ἔν. ἰκλόχοι πλέον, προτιμῶ.
 Riscogliamento, οὐσ. νέα ἐκλογή.
 Riscoglimento, ῥ. οὐδ. καταδάτνω πλέον.
 Rischiaramento, οὐσ. ἀρ. λαμπρύνωσις. || Καθάρισσις ὑγρόν, διύθησις. || Μεταφ. διασαφηνισίς.
 Rischiarare, ῥ. ἔν. λαμπρύνω. || Καθαρίζω, διύθω. || Ἐρμηνεύω. || — ῥ. οὐδ. καὶ — θι, ῥ. ἀντ. λαμπρύνομαι. || Φαιδρόνομαι.
 Rischievolo, ἐπ. διγ. κινδυνώδης, ἐπικίνδυνος.
 Rischio, οὐσ. ἀρ. κίνδυνος.
 Rischioso, να, ἐπ. Ὁρ. Rischivololo.
 Rischiosoparo, ῥ. ἔν. ἀποπλόης ποτήριον, κτλ.
 Rischiosquata, οὐσ. θ. ἐπιπλοήσις. || — Ὁρ. Lavasaro.
 Rischiosore, ῥ. ἔν. λύω πλέον.
 Rischiosore, ῥ. ἀραιῶν, ἐκπίπτω.
 Rischiosore, ῥ. ἔν. συναντῶ, ἀπαντῶ. || Παραβάλλω, παραλληλίζω, ἀντιπαραβάλλω. || Ἀναριθμῶ, ἀναμετρώ. || — ῥ. οὐδ. συγκ-

πίπτα· προσκορούς. || Επαλιθεύα.
 || Αναλογῶν, ἀνταποκρίνεμαι.
 Risconito, οὐσ. ἄρ. οὐρανῆταις,
 ἀπάνταταις. || Παραδοίχῃ, ἀντικα-
 ράβηταις, σύγκρισταις. || Σύνθεσις. ||
 Ἀπόδειξις. || Πείρα, δοκιμή. || Εί-
 ρωσις. || Εμπόδιον. || — di σιανζο,
 σείρα δωματίων. || Ἀπάντησις, ἀ-
 πόκρισις εἰς ἐπιστολῶν.
 Riscontroso, σα, ἐπ. τραχύς,
 δύσβατος.
 Riscontroso, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. δια-
 τρήω, διέρχεται πάλιν. || Ανα-
 γινώσκω τι πολλάκις. || Ἀναπολώ-
 τι. || Ἄνευονῶ, ἀνακίω.
 Riscontimento, οὐσ. ἄρ. ἰδιόμοις,
 διέουσις.
 Risconticario, ῥ. ἐν. ἰκδέρω πάλιν.
 Risossia, οὐσ. ὁ. ἀνάκτησις,
 ἀνάκτησις. || Ἐπιδοχίαια.
 Risossione, οὐσ. ὁ. εἰσπραξις,
 χρημάτων φορολογία.
 Risotimonia, οὐσ. ἄρ. ὄρ. τῶ
 ἀνωτέρω.
 Risotitolo, οὐσ. ἄρ. εἰσπρακτῶρ.
 Risotto, οὐσ. ἄρ. τῶν τῶ
 Resotto.
 Risotivora, ῥ. ἐν. γράφω πάλ-
 λιν ἢ πωτέραν ἐπισηλῶν τῶν τῶ
 Risotivore.
 Risovaluta, ῥ. ἐν. εἰσπράττω.
 || Ἀνακίωμα, ἀνακίωθῶμαι, ἀπα-
 τῶ. || — si, ῥ. ἀντιπαλάττωμαι,
 ἀκυβερεύμαι. || Εξουγῶ. || Φέι-
 τω, ἐκπλήττωμαι πτωχῶν. || Ἀν-
 τιδικούμαι.
 Risourgo, ῥ. ἐν. ἀμαυρῶ, σκο-
 λῶ ἐνὶ κλειῶν, ἐπισκοπέω.

Risecare, ῥ. ἐν. ὄρ. Risegare.
 Risecario, ῥ. ἐν. ἀπεξέραινα.
 || — si, ῥ. ἀντ. τῶν τῶν.
 Risecce, σα, ἐπ. ἀπέξηρα-
 μίνος.
 Risefento, ἐπ. διγ. ὁ κατεκῶν,
 ἐδρεύον που, κάτοικος.
 Riselenza, οὐσ. ὁ. τῶν τῶ
 Residenza.
 Riselora, ῥ. οὐδ. ἐδρεύω, δε-
 κνῶ, κατεκῶ που || Κατεκῶ θένω
 τινα δημόσιον. || Συνερίζω. ||
 Κεῖται. || Αναπίπτω.
 Risega, οὐσ. ὁ. ἐξοχῆ, πᾶν τὸ
 πρότερον.
 Risegaro, ῥ. ἐν. ἀποκίπτω, ἀπο-
 τέμνω. || Βοτ. ἀραιῶ τοῦ κλάδου
 δένδρου.
 Risegatura, οὐσ. ὁ. ἐνομή.
 Risegna, οὐσ. ὁ. καρτερία ὑπο-
 μοχή. || Παρηγόρησις, παρηγοῖσις.
 Risegnarai, ῥ. ἐν. παραχωρῶ
 ἀπεγράφω ἔγκριτω.
 Risegnazione, οὐσ. ὁ. ὄρ. Res-
 segnazione.
 Risembrare, ῥ. οὐδ. καθαιρι-
 σμαί· τῶν τῶν Risembrare.
 Risemiaro, ῥ. ἐν. ὀπισθὸν πάλιν.
 Risensarai, ῥ. ἀντ. ἀναλαμ-
 βάνω τῶν ἀσθένεισιν ἀντρέχεται.
 Risontimento, οὐσ. ἄρ. μνησι-
 κακία ὀργῆ ἀγανάκτησις. || Ἀνα-
 νήσις πένου ἢ λύπης.
 Risentire, ῥ. ἐν. ἀκούω αὐδῆς.
 || Ἀντιχῶ, ἀντιθεῶν. || — si, ῥ.
 ἀντ. ἀνεύρομαι, ἐξηνῶ. || —
 ἀνεύρομαι. || — dull ingiurio —
 μνησικακῶ διὰ τὰς ἕβρεις.

Risontamento, ἐπ. ῥ. μετὰ
 μνησικακίας, ὀργίλων.
 Risento, ἐπ. μετ' ὀργῆς. ||
 — in, ἐπ. ἀυτοπρόξ. || Ὀργίλος. ||
 Ἄρμα· ἐπὶ αἵνου.
 Risera, οὐσ. ὁ. ἐπιφύλαξις·
 τῶν τῶ Riserva.
 Risorbazione, οὐσ. ὁ. καὶ
 Risorbazze, οὐσ. ὁ. ὄρ. Risorva.
 Risorbato, ῥ. ἐν. τῶν τῶ
 Riservato.
 Risorbato, οὐσ. ἄρ. — isico, ὁ.
 τεργῆς, ὁ ἐπιφύλακτον.
 Risorbuzione, οὐσ. ὁ. ἄρ. Ri-
 servazione.
 Risornamento, οὐσ. ἄρ. συσ-
 λή στένωσις. || Παθολ. ἔμφραξις.
 Risorgere, ῥ. ἐν. κλείω πάλιν,
 συγγεῖω. || Συσφιγῶ, περιστέλλω
 καταναγκάζω. || Ἐλαττῶ βρα-
 χύνω. || Στῆ. πυκνῶ, συμπυκνῶ τὰς
 εἰδήσεις.
 Riserva καὶ rzione, οὐσ. ὁ.
 τὸ ἐπιφύλακτον τι, ἐπιφύλαξις.
 || Ἐξουγῶ, ἐπικυβερεύω, τὸ ἐπικου-
 ρῶν. || Μεταρ. συσταλῆ, αἰσῶς.
 Riservato, ῥ. ἐν. φυλάττω, ἐπι-
 φυλάττω, διακνῶ. || Ἀποτίθημι,
 ἀποταίωμαι. || Προφυλάττω, σῶ
 ζω. || — si, ῥ. ἀντ. διατηρούμαι.
 || Ἐπιφυλάττωμαι.
 Riservatamento, ἐπ. ῥ. φυλακ-
 τικῶν. || Εὐκόσμως, συνεισῶς.
 Riservolanza, οὐσ. ὁ. περισκα-
 φῆς, ἀνεσις αἰσῶς, συσταλῆ.
 Riservato, in, ἐπ. οὐνεγῶς.
 Riservato, ῥ. ἐν. ὑπηρετῶ ἐν
 γίω, ἀνυποκρητῶ.

Risforzo, οὐσ. ἄρ. προσπάθειαι
 ἐννοιας, νέος ἀγών.
 Risguardamento, οὐσ. ἄρ. βλέμμα.
 Risguardare, ῥ. ἐν. τῶν τῶ
 Riguardare.
 Risguardatore, οὐσ. ἄρ. θεατής.
 Risguardavole, ἐπ. διγ. τῶν τῶ
 τῶ Risguardavole.
 Risguardo, οὐσ. ἄρ. ὄρ. Ri-
 guardo.
 Risibile, ἐπ. διγ. γλαυῶς, γο-
 λειώδης.
 Risibilita, οὐσ. ὁ. γλαυκιδ-
 τας, το γλαυκιδόν.
 Risicare, ῥ. ἐν. κινδυνεύω, δια-
 κινδυνεύω.
 Risico, οὐσ. ἄρ. κίνδυνος τῶν
 τῶν τῶ Rischio.
 Risicoso, σα, ἐπ. ριψοκίνδυνος,
 ἐπικίνδυνος, τελεμαρῶς.
 Risigolo, οὐσ. ἄρ. θειοῦχος ὁ·
 ἀραργός, κινῶν ἄρτι.
 Risipolo, οὐσ. in, ἐπ. ἐρσιπώλας.
 Risipoloso, in, ἐπ. ὁ πάσχων
 ἐρσιπώλας.
 Risistenza, οὐσ. ὁ. ἀντίστα-
 σις· τῶν τῶ Resistenza.
 Resistere, ῥ. ἐν. ὄρ. R. resistere.
 Risma, οὐσ. ὁ. ἕσπας χάρτου.
 || Φαρμακ. συμφορία.
 Riso, οὐσ. ἄρ. γέλιος, κ. γί-
 λιον. || Ἀγαλλίασις. || —, σα, ἐπ.
 καταγέλαστος, γελῶς.
 Riso, οὐσ. ἄρ. ἔρφα, κ. ῥίζι-
 Rissolamento, οὐσ. ἄρ. ανα-
 φύσησις.
 Rissolfare, ῥ. ἐν. φυσῶ πάλιν,
 ἀναφυσῶ.

Risognare, β. εν. ονειροπωλᾶς, ονειρευόμην πάλιν.
Risolare, β. εν. ἀπὸ ῥῆσπυ νῆον κἄντημα εἰς τὰς ἐμβάδας, ἐπι-κατέω.
Risolleciare, β. εν. παροτρύ-νω πάλιν. || Ὡς αἰτούμαι κατ' ἐπα-νάληψιν.
Risolubile, ἐπι διγ. διαλυτός, εὐπικτός.
Risolvimento, ἐπιβ. ἐφεύχ-κτως, θαρβύχτως.
Risolutezza, οὐθ. θ. ἀπόφασις.
Risoluzione, να, ἐπι. διαλυτικός· ἐπι φαρμάκιον.
Risolute, ια, ἐπι. διαλεγμέ-νοι. || Μένει ἀποφασισμένους· ἔ-τρομαί, ἀτρέμνητοι. || Κατάκαπος, κηκοπιακός.
Risoluzioni, οὐθ. θ. λύσις, ἀνά-λυσις, διάλυσις. || Μεταλλώσεις, μεταβολή. || Ἀπόφασις· αὐτολήμια.
Risolvendo, ἐπι διγ. διαλυτι-κός· ἐπι φαρμάκιον.
Risolvere, β. εν. ἀναλύω, δια-λύω. || Μεταποιῶ, μεταβάλλω. || Ἀποκαίω. || Ἰατρί. διαλύω. Δια-κεδέξω. || —σι, β. εν. ἀναλύ-ομαι. || Μεταβάλλομαι. || —σι in-riuo, καγγῆλις.
Risolvibile, ἐπι διγ. διαλυτός, εὐδιάλυτος.
Risolvimento, οὐθ. ἀρ. διάλυσις.
Risomigliare, β. οὐθ. ἰσομοιούμαι.
Risoriante, ἐπι διγ. ὁ ἀντήχων, ἀνηχητικός, ἀντήχωνος.
Risoriante, οὐθ. θ. ὄχος ἀντι-θέων, ἀντήχωνος.

Risonare, ἰ. εν. ἀντηχᾶν, ἀντήχου.
Risortire, β. εν. ἀναρῆσθαι.
Risorgere, β. οὐθ. ὄρ. Risur-gero.
Risorgimento, οὐθ. ἀρ. ἀνι-στασις, ἀναβίωσις.
Risorto, οὐθ. ἀρ. ἐπιρρηχία. || Δαυτός. || —ια, ἐπι. ἀναστῆθαι.
Risorgitore, β. εν. ἀποβῶ, ἀποκρούω.
Risovvenire, β. οὐθ. καὶ —σι, β. εν. ἰσχυροῦμαι, μέγυναι.
Risparmiare, β. εν. φειδοῦμαι· οἰκονομῶ.
Risparmiaiore, οὐθ. ἀρ. ἰσχυρῶ, ο. φειδωλός, οἰκονομός.
Risparmio, οὐθ. ἀρ. φειδῶ, οἰ-κονομία. || —cessivo, φειδα-λία ἄκρα.
Rispondere, β. εν. δαπανᾶ πάλιν.
Rispettabile, ἐπι διγ. σεβί-σμιος, σεβαστός.
Rispettante, ἐπι διγ. αἰδέσθην, εὐλαβής.
Rispettare, β. εν. σέβομαι, τιμῶ.
Rispettando, ἐπι διγ. ὄρ. Ris-pettando ἢ Rispettando.
Rispettivamente, ἐπιβ. ὁμοι-βαίως, ἐναλλάξ. || Ἀναφορικός.
Rispettivo, να, ἐπι. ἀφοδαίος. || Ἀναφορικός.
Rispetto, οὐθ. ἀρ. σέβας, τι-μῆ. ὁπίδηψις. || Προσώνυσις· ἐπι-λοφρόνησις. || In—, α—, πρῶς, παρᾶ. || Per—, ἐνεκα.
Rispettoso, ἐπιβ. ὠσε-δάκτως, εὐλαβής.

Rispettoso, να, ἐπι. ὄρ. Ris-pettante.
Rispiante, οὐθ. εν. ἰσοκαλι-ζῶ. || Διαρρηγνύω, διασφραγίζω.
Rispiante, οὐθ. ἀρ. παδίας.
Rispiante, β. εν. ἀπαυθῶ, ἀ-σφραγῶ, ἀπορῆπτιω.
Rispingere, β. εν. τῆνυ τῆ ἀ-ντιώ.
Rispirare, β. οὐθ. ἀναπνέω, ὄρ.
Rispirare.
Rispirazione, οὐθ. θ. ὄρ. Ros-piratione.
Risplendente, ἐπι διγ. ὁ δια-λάμπων, φωτεινός, λαμπρός.
Risplendentissimo, ἐπιβ. λαμ-πρός. || Μεγαλοπρεπῶς, πολυτελῶς.
Risplendere, β. εν. διαλάμπω, διαγῆζω. || Ζῶ πολυτελῶς· δια-πρίπω.
Risplendevole, ἐπι διγ. φω-τεινός, στιλπνός. || Ἐκλαμπρός, ἐννεός.
Risplendente, οὐθ. ἀρ. λαμ-πρόν, λάμπει.
Rispiante, β. εν. γυμνῶ πᾶ-λιν, ἀπογυμνῶ.
Rispondente, ἐπι διγ. ὁ ἀνα-λογῶν, σύμφωνος, πρίπιων.
Rispondere, β. οὐθ. καὶ —σι, β. εν. ἀποκρίνομαι, ἀνταποκρί-νομαι. || Ἀνάλογος, κατάλληλος εἶμι· ἀναλογῶ, συμφωνῶ, συνῆδω.
Risponsabile, ἐπι διγ. ὁπεύ-θυνος.
Risponsabilità, οὐθ. θ. εὐθύνη, ἔδ εἶναι ἐπιθέθυνον.
Risposione, οὐθ. θ. ἀπόκρι-

σις, ἀνταπάντησις. || Ὑποχρέωσις. || Ἐγγύσις.
Risposare, β. εν. νυμφεύομαι πάλιν.
Risposta, οὐθ. θ. ἀπόκρισις, ἀ-πάντησις. || Ἀντήχωνος.
Risprangere, β. εν. συνδέω διὰ μοχλῶν συναρμύζω διὰ σόρματος ἀγγεῖον ὄρωσθαι.
Risquitto, οὐθ. ἀρ. ἄνεσις, ἀ-ναψυχή.
Risquibile, ἐπι διγ. ἀπαιτη-τός· ἐπι χρεῖος.
Risua, οὐθ. θ. οὐγκρευσίς, ἔρις, συμπλοκή.
Risulire, β. εν. ἐπιπίπτω πάλιν.
Risua, β. οὐθ. φιλονεϊκῶ, ἰσχύω.
Risuso, να, ἐπι. ἐριστικός, φι-λις, δύσεις.
Risultamento, οὐθ. ἀρ. ἀπο-κατάστασις. || Ἀνάβρωσις.
Risultato, β. εν. ἀποκαθίς-τιμι, ἐπανορθῶ.
Risucciare, β. εν. διασφῶ ἐκ-νέω, λεπτοκοσινίζω.
Risugnare, β. εν. πυκνῶν δια-κασιτέρω, κασιτέρω. || Ἐ-πέχω, κριτῶ. || — la scie, τὴν δίψαν σβίω, καταπύω. || —, β. οὐθ. καὶ —σι, β. εν. ἰουτονομίον.
Risugnativo, να, ἐπι. καλῶς εἰς ἐπιλογεῖν, ἐπιλογητικός.
Risugno, οὐθ. ἀρ. ἐπιλογησις.
Risumpa, οὐθ. θ. ἀνατύποιος, μετατόπιος.
Risumpare, β. εν. ἀνεκτυπῶ, μετατυπῶ.
Risura, β. οὐθ. καὶ —σι, β. εν.

ζαμαται, ιεροζαμαται, κ. σταματω.
|| Αντέχω, άνθισταμαι.

Risaurare, β. έν. Όρ. Restau-
rare.

Risullara, β. έν. διώλξω, ε-
ποστίζω πάλιν.

Risulo, ίη, έν. αδάμαστος.

Risultuire, β. έν. Όρ. Restituire.

Ristoppare, β. έν. επιφέρω, συ-
ειπιβώ.

Ristoramento, ούς. άρ. τάντο
τώ Restaurazione.

Ristorate, β. έν. Όρ. Restau-
rare. || —σι, β. άντ. διαψέχομαι,
άναπαύομαι.

Ristorativo, να, έν. άναλω-
πτικός, δυναμωτικός ή πι ύψων
ή φαρμάκιον. || Επανορθωτικός.

Ristoratore, ούς. άρ. Όρ. Ri-
stauratore.

Ristorazione, ούς. θ. άνσεις,
άνακοφσεις, παρακμύσις.

Ristoro, ούς. άρ. άνανέωσις, ε-
πανόρθωσις ή επισκευή. || Άναζή-
μεισις. || Άνακοφσεις.

Ristoramento, έν. έπ. συντό-
μας, επιτόμας, συνοπτικός.

Ristorativo, να, έν. συσταλ-
τικός.

Ristorito, ούς. άρ. επιτομή
βιβλίου. || Άλιος στενόχωρον. ||
Συρρή άνθρώπων. || —, ίη, έν. π-
πειλάστος, κικλιεμένος, συν-
σφιγμένος, πεπιεγμένος.

Ristrigmento, έν. διγ. στυ-
πτικός, στυπτήριος.

Ristrigore, β. έν. συσφίλω,
συσφίγω. || Συνάγω, συνιγώ, συ-

νύπτω, συγκλείω. || Συντέρω,
σμικρύνω, ραϊώ, κ. διγροτώω. ||
Σύρω, επιφέρω δυσκολιότατα. ||
—, ούδ. και -σι, β. άντ. συσφι-
λομαι κτλ. || Μετριάζω τας θα-
πάνας μου. || — υπο, συοικετοί-
μαι. προς τινα.

Ristrigmento, ούς. άρ. αυ-
στολή, ούταλοις, ούσαρξίσις. ||
Μεταφ. χαλινωσις.

Ristrigore, β. έν. Όρ. Ristri-
gnero.

Ristrigmento, ούς. άρ. και

Ristrinzione, ούς. θ. Όρ. Ri-
strigmento.

Ristropiccare, β. έν. τρέπω
έκ νου.

Ristucare, β. έν. εκφράσω.
|| Επιφέρω άνδριαν, άνθη, κινώ εις
ναυτία.

Ristucco, ούς, έν. κικροσμέ-
νοι, ήλιεσας, δεσηρασημένος.

Ristindare β. έν. μελετώ αύτις.

Ristudamento, ούς. άρ. άνί-
δρωσις.

Risudaro β. έν. ιδρω, κ. ιδρώ-
ω πάλιν, άνιδρω.

Risugillare, β. έν. σφραγίζω
πάλιν, επισφραγίζω.

Risultamento, ούς. άρ. τάντο
τώ Risultamento.

Risultare, β. ούδ. γίνομαι, προ-
έρχομαι, γεννώμαι άποδαινω' (έν
χρόνω τριτοπροσώπως).

Risurpare, να, έν. ε κατακλιό-
μιμος επί των νότων, ύπτιος.

Risurgere, β. ούδ. ανορθώμαι,
ίγείρωμαι πάλιν. || Άναζώ, άνί-

οσμαι, κ. άνασταίνομαι. || Πα-
τήριαι, γεννώμαι.

Risurgimento, ούς. άρ. και

Risurgione, ούς. θ. άνάστα-
σις εκ νεκρών, άναβίωσις.

Risuscitamento, ούς. άρ. τάν-
το τών ανωτέρω.

Risuscitare, β. έν. ανηγίρω εκ
νεκρών, άνιστημι κ. άναστήνω. ||
Ζωοποιώ άνωκυρω. || Άνορθώ-
ω ανήρω. || Ένωσίζω, ένδυναμώ.

|| —, β. ούδ. άναζήω, άνιζώ, ε-
γείρωμαι. || Άναζωκυρωμαι.

Risuscitatore, ούς. άρ. -ιστε, θ.
εναζωσσηγών, άνεγειρών. || Ε-
πανορθωτής.

Risuscitazione, ούς. θ. ή εκ νε-
κρών άνάστασις.

Risugliamento, ούς. άρ. ||
Ζηλοίσις, ήγίεσις, κ. ήσπνημα. ||
Ζηλοτής.

Risvegliare, β. έν. εξυπνίζω,
εγείρω. || Προκαλώ, διεγείρω.

Risvegliare, β. έν. άποκρίπτω,
άποκρίνω. || Αφαιρώ, άποκρίπτω.

Risvegliare, ούς. άρ. -ιστε, θ.
ε άποκρίτων. || Μεταβολή, κ. λω-
αντολόγις.

Risaglio, ούς. άρ. άπέκομμα
αγγαματος τεμάχιον, περιτομή-
μα. || Α —, κ. λιανικός.

Risaltamento, ούς. άρ. και

Risaltante, ούς. θ. άναβολή,
υπέροχις. || Παρόντος, άργυπορία.

Risaltare, β. έν. βραδύω, άνα-
βάλλω, άργυροφώ.

Risaltativo, να, έν. βραδύ-
τικός.

Ritardatore, ούς. άρ. -ιστε, θ.
ε βραδύω, μεληγτής.

Ritardazione, ούς. θ. και

Ritardo, ούς. άρ. Όρ. Ritardamento.

Ritorno, ούς. άρ. έμπόδιον,
πρόσκομμα. || Αντίστασις, άναν-
τιώσις. || Καταρύγιον. || Κεσεμα
στέργημα. || Επιφύλαξις, φειδώ,
συσταλή ήγκράτεια. || Μνήμη, μνη-
μονική.

Ritenenza, ούς. θ. κατοχή. ||
Έρεισμα, στήριγμα. || Έγχευσις.

Ritenero, β. έν. κρατώ, κατέ-
χω, ετι καλώ κ. σταματώ. || Δια-
τηρώ, διαφυλάττω, διασώζω. ||
Συλλασθάνω, καθέσθω, φυλακί-
ζω. || Υποστηρίζω. || Φυλακτις έν

τῇ μνήμη κρόπτω τὸ ἀπόβητον.

|| — i costumi d'alcuno, άπομι-
μοῦμαι τοὺς τρόπους τινός, κρατῶ
κατ' άπομίμησιν. || — don-
no, άπεδιχθῆναι ὄφρον. || Στριφί-
ζω, ύποστυκίζω. || Ρύφρατις, δια-
σκηδάζω. || Καννίζω, ρυθμίζω. || —
—σι, β. άντ. ιφίσταμαι. || —,
τάντο τῶ Contenersi. || Διαμῆνω,
κατοικῶ.

Ritenerole, έν. διγ. ε επιρῆ-
διος εις το κατέχον, καθυπτιικός.

Ritornamento, ούς. άρ. Όρ. Ri-
torno. || Ε τῶν έρμηθῶν έπι-
σχεσις.

Ritornello, ούς. θ. δύνμητις τῶ
διατηρεῖν έν τῇ μνήμη, μνημο-
νική.

Ritornello, να, έν. Όρ. Reten-
tivo.

Ritanitojo, οὐσ. ἀρ. κρηπίς, πτόχωμα.

Ritanitora, οὐσ. ἀρ. -iticos, θ. δ κατίχαν, φυλάττων,

Ritanituro, β. εν. ἐπιχειρῶ πάλιν, ἀναπειρώμαι.

Ritanutamento, ἐπιβ. συνετώς, συνιστάλμινως.

Ritanutezza, οὐσ. θ. ἐγκράτεια πρέξων καὶ λόγων, προφύλαξις συστολή· οὐνεσις.

Ritonatio, τα, ἐπ. προφυλακτικός· συνεσταλμένος· συνετός, περισκεπκμένος. || Φιλοδός.

Ritonazione, οὐσ. θ. κατοχή. || ἴατρο. ἰπόμεσις.

Ritossara, β. εν. ὄρπειν πάλιν, νυσοφαίνω.

Ritramanto, οὐσ. ἀρ. συστολή σώματος. || Ἀναχώρησις. || Ἀνάκτισις.

Ritrate, β. εν. ἔλκω εἰς τὸ ἄπιστω, ἀνίλω, ἀνασπῶ. || Ἐφαίρω, ἐκβάλλω ἐπιμέλως, ἔξελκω.

|| Ἀναλαμβάνω, λαμβάνω ἐπίσω. || Ἀνακαλῶ τὸν λόγον, κτλ.

|| Ἀναβάνω, ἀποφίρομαι· κερπίσκω. || Ἐξάγω τι ἀπὸ τίνος πράγματος. || Διαπληρῶ πάλιν λαχίζων.

|| —σι, β. ἀντ. ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι. || Συστάλλομαι, συστρίγγωμαι. || Οπισθοχωρῶ. || Διπομαρῶνομαι ἐπὶ φυτῶν.

Ritrate, οὐσ. θ. ἀναχώρησις, ἀποχώρησις. || Στρατ. ὑποχώρησις, ὑπαγωγὴ τὸ ἀνακλητικῶς. || Βαττογο—, ἀποχωρῶ. || Μεταφ. ἢ καὶ ἄνυχλον διαγωγὴ, βίος ἀ-

πράγμων, ἡσυχία· ἐρημία. || Μερος ἀποκέντρον· καταφυγή. || Φοβὰ κακούργων, ληστῆριον. || Καλύθη πένιτος.

Ritralamento, ἐπιβ. χωριστὰ, ἴδιον.

Ritratazza, οὐσ. θ. ἀγάπη τῆς ἀναχώρησις ἀπὸ τοῦ κόσμου, μύνησις.

Ritrate, τα, ἐπ. ἀνακηρυκτικῶς, ἔρημος. || Vita—, βίος, μύνησις. || Ἀπόκιντρος.

Ritro, οὐσ. ἀρ. ἀναχωρητικόν, ἐρημία. || Μεταστροφή.

Ritmo, οὐσ. ἀρ. (λαξ, ἑλλην.) ῥυθμός, μέτρον.

Ritio, οὐσ. ἀρ. δόγμα· ἴδιον.

Ritocamento, οὐσ. ἀρ. ἐπιεργασία, ἐπιδιόρθωσις.

Ritocato, β. εν. ἐπιεργάζομαι, τελειοποιῶ. || —una cardo, μεταφ. ἰκαναλαμβάνω τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

|| —, β. οὐδ. ἀνατιπῶμαι, ὑπερτιπῶμαι, κ. ἀκριβίζωμαι. || —σι, β. ἀντ. καλλωπίζομαι.

Ritocco, οὐσ. ἀρ. ἀβήσις τιμῆς, ἀνατίμησις, ὑπερτίμησις. || —co, ἐπ. ἐπιεργασιασμός.

Ritogliere, β. εν. ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶμαι. || —moglio, νυμφεύομαι. || —, Ὀρ. Distogliere.

Ritogliamento, οὐσ. ἀρ. λήψις, ἰπανάληψις.

Ritodamento, ἐπιβ. κυκλωτικῶς, στρογγύλωσις.

Ritondare, β. εν. στρογγύλωμαι. || Ἐξισῶ κείρον, ψαλιδίω (ἐρεταν, βιελίον κτλ.)

Ritondato, οὐσ. ἀρ. περιφέρεται.

Ritondato, τα, ἐπ. ὑποστρόγγυλος, στρογγυλευτικός. || Εὐνοητής, εὐστροφος.

Ritondezzaκαλ-ίτα, οὐσ. θ. στρογγυλότης, σφαιρικότης.

Ritondo, δα, ἐπ. στρογγύλος, σφαιρικός. || —, οὐσ. ἀρ. ἐπὶ στρογγύλων.

Ritotero, β. εν. συστράφη πάλιν, μεταστρέφω, ἀνιστρέφω.

Ritotimento, οὐσ. ἀρ. καὶ

Ritotitura, οὐσ. θ. τὸ συστρέφω πάλιν, ἀνακαρψίς, ἀναστράφη.

Ritornamento, οὐσ. ἀρ. τούτῳ τῷ Rituro.

Ritornare, β. οὐδ. καὶ —σι, β. ἐπ. ἰσιστρέφω, ἰπανέρχομαι. || Ἐπιστρέφω εἰς τὴν πρῶτην κατάστασιν. || —a sé, συνίρχομαι, ἀνατίρω, ἀναλαμβάνω τὰς αἰσθήσεις.

|| Ἐπανέρχομαι λίγειν, κτλ. || —, β. εν. ἀποδίδω, ἐπιστρέφω τι. || Μετακινῶζω, μορφῶ. || —a tempo, alicuna cosa, ἀναμνησκω τι. || —il piede, || passo, ἰπανέρχομαι.

Ritornata, οὐσ. θ. ἰσιστροφή.

Ritornatore, οὐσ. ἀρ. -itico θ. δ ἰσιστρέφω.

Ritornello, οὐσ. ἀρ. ἐπωδή, ἔκμητι ὄδημα.

Ritornole, ἐπ. διγ. δ ἐπιστροφῆς ἐπιδικτικῶς ἢ δι' οὐ δύναται τις ἰσιστρέφω.

Ritorno, οὐσ. ἀρ. ἰσιστροφή, ἐπινολήσις, ἀπώμοσις. || Κέρδος.

Ritoria, οὐσ. θ. σχετίζων φιλόρρη || Δεσμῶς, σὺνδεσμός.

Ritortiglio, οὐσ. ἀρ. ἡμέρα συνστραμμένη.

Ritorio, τα, ἐπ. περίπλοκος, ἐλικοειδής, συνστραμμένος. || —, οὐσ. ἀρ. σωλὴν κυρτός.

Ritoritura, οὐσ. θ. συστράφη.

Ritradurre, β. εν. μεταγλωττίζω πάλιν.

Ritraitamento, οὐσ. ἀρ. ἄλλοτρίωτης, διουμινία.

Ritragola, οὐσ. θ. καὶ

Ritragola, οὐσ. ἀρ. ἀσχετικῶς, τεκογλυπία.

Ritrore, ε. εν. ἀποστῶ, ἔξελω, Ὀρ. Ritirato. || Περιγράφω, δεικνύω || Συννώθω, ἀνακαλύπτω. || — da alcuna cosa, ἐμοιάζω πρὸς τι. || —σι, β. ἀντ. μεταμέλωμαι, ἀποθαμβόνομαι, παραιτούμαι. || Ἀποχωρῶ.

Ritrasformare, β. εν. πάλιν μεταμορφῶ.

Ritratta, οὐσ. θ. Ὀρ. Ritrate.

Ritratamento, οὐσ. ἀρ. ἀναίρεσις, ἀποδομιμῶσα· παλινοφία.

Ritratore, β. εν. διαπραγματεύομαι τι πάλιν. || —σι, β. ἀντ. ἀναίρω τὰ ῥέθιντα, παλινοφίω.

Ritratatore, οὐσ. θ. ἀνακλιπόμενος· ἐπιδιόρθωσις. || Παλινοφία.

Ritratino, οὐσ. (ὕποκ.) μικρὰ εἰκὼν, εἰκόνιον.

Ritratista, οὐσ. ἀρ. εἰκονογράφος.

Ritratto, οὐσ. ἀρ. εἰκὼν. || Ὀμοειδής. || Περιγραφή. || Ἀντίγραφον. || Ἀποτίμημα, τὸ τέλος. || —, τα, ἐπ. ἔξηγμένος, ἐκτελμμένος.

Ritracino, οὐσ. θ. ἱερά· || Aurea—, μεταφ. καταστρέφωμαι.

Ritinielaro, ῥ. ἐν κόπτω πάλιν ἀποκόπτω.

Ritogradare, ῥ. οὐδ. ἐπιθοδραῶν τὰν τῶ Ριτοgradare.

Ritogradazioua, οὐα. θ. ἐπιθεδράζωμαι, πλινδρόζω.

Ritroa, οὐα. θ. κλιθίαν διὰ τὴν θριδοθρίαν, κέρτας. || Συστροφῆ, ἑλιγμός.

Ritrosaccio, οὐα, ἐπ. δυσπρότιτος, τραχύς.

Ritrosaggine, οὐα. θ. Ὀρ. Ritrosia.

Ritrosamento, ἐπιρ. παραδέξω, ἀλλοειδώς, δυσκόλως.

Ritrosare, ῥ. οὐδ. δυστροφῶ, τραχύνωμαι.

Ritrosia, οὐα. θ. τὸ δύσκολον τοῦ χαρακτῆρος, δυστραπελία, δυστροφία, ἰδιοτροφία. || Παισιωνία.

Ritrosio, ῥ. ἐν Ὀρ. Ritrosaro.

Ritrosità, οὐα. θ. ἰσομορφνωμοσύνη, τὸ δυσάγωγον.

Ritroso, οὐα. ῥ. κυρίως τὸ ἔνοιγμα τοῦ κέρτου || ἢ τοῦ ὕδατος συστροφή, δίνω. || Περίταγῃ ἴκπου. || — σα, ἰπ. δυσπρόβης, δυσπράβιος, ἰδιότροπος, δυσάγωγος.

Ritrosabile, ἰπ. διγ. ὁ ἐφρίσως ἐπιδεκτικὸς, ἀνευρέσιος, ἐφωρετής.

Ritrosare, ῥ. ἐν. εὐρίσκω πάλιν, ἀνευρίσκω. || Ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω.

Ritrovata, οὐα. θ. Ὀρ. Ritrovamento.

Ritrovare, οὐα. ῥ. — trice, θ. εὐρίσκεν, ἐφευρίσκει.

Ritrovio, οὐα. ῥ. συνέλευσις, συνέντευξις.

Ritramontopir. οὐδ. ὁδὸς δικαίως.

Ritto, οὐα. ῥ. τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ ὄψαματος, κ. ἡ καλή. || — ἐπιρ. κατ' οὐδίαν. || — ἰπ. ἰπ. εὐδία, ἔρθιος.

Rittorotescio, ἐπιρ. ἄνω κάτω, ἀναστρέφω.

Ritunno, οὐα. ῥ. βιβλίον ἐκκλησιαστικὸν περὶ τῶν διαφόρων τελετῶν, τὸ τυτικόν.

Riturnamento, οὐα. ῥ. ἔμφραξις, ἐπίφραξις.

Rituro, ῥ. ἐν. ἀνοία αὐθις.

Riturnamento, οὐα. ῥ. κατ' οὐδίαν.

Riturnone, οὐα. θ. θανόντως, συναφή || Συνέλευσις.

Riturno, ῥ. ἐν. ἀνάπτω, ἀνάγει.

Riturnibile, ἰπ. διγ. ὁ ἐπιτυχίας ἐπιδεκτικὸς, ἐπιτυκνός.

Riturnimento, οὐα. ῥ. ἐπιτυχία, καλή ἐξέβασις.

Riturno, ῥ. οὐδ. ἀποβαίνω, συμβαίνω καλῶς, εὐδοκίμῶ, ἐπιτυχῶμαι. || Ἀξίωμα, οὐμαί ἐπιτυχῶς, πράγματι καλῶς. || Ἀρίστος ἐπὶ δραμάτων. || — sid una cosa, ῥ. ἐντ. ποιῶ τι, ἰκποῶ, ἀπαιτῶμαι τινας.

Riturno, ῥ. ἐν. πάλιν πάλιν, ἀναπολῶ, μεταπολῶ.

Riturno, οὐα. θ. μεταπέλωμα ολονθήσατε.

Riturno, οὐα. θ. κατ' οὐδίαν.

Riturno, οὐα. ῥ. ἀπὸ τῆς γαίης, ὄχθῃ || Navigator, παραπλοῦ τὴν παραλίαν.

Riturno, οὐα. ῥ. ὁ ἐπιδικῶν

Riturno, οὐα. ῥ. ὁ ἐπιδικῶν

Riturno, οὐα. ῥ. ὁ ἐπιδικῶν

Riturno, οὐα. ῥ. ὁ ἐπιδικῶν

τὰ αὐτὰ, ἀνεπαγωγιστῆς, ἀνίπαυτος. || Ἀνεξήγητος, ἀντερατῆς.

Rivelsa, ῥ. ἐντ. ἀναλαμθάνω.

Rivella, οὐα. θ. ἀντιζῆλιξ, ζῆλος.

Rivengare, ῥ. ἐν. ἀνάπτω πάλιν, ἀνακάπτω.

Rivengere, ῥ. ἐν. βλέπω πάλιν, ἀναλαμθάνω. || Ἐξοστῶ, ἀνεραυθῶ.

Rivodimento, οὐα. ῥ. ἀναθεώρησις, ἐπιθεωρησις.

Rivodire, οὐα. ῥ. trico, θ. ἀναθεωρηθῆς, ἐπιθεωρηθῆς.

Rivodire, ἰπ. ἐπ. θεωρηθῆς πάλιν, ἐπιθεωρηθῆς.

Rivale, ἰπ. διγ. ὁ ἐπιδικῶν ἀποκαλύψαι, ἀποκαλύψαι.

Rivale, ῥ. ἐν. φανερὸν τι ποιῶ, ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivale, οὐα. θ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivenditore, οὐα. ῥ. καὶ Rivendaglio, οὐα. ῥ. μεταπολητῆς, κατωλιτῆς, μεταπρατῆς.

Rivenire, ῥ. οὐδ. ἐρχομαι πάλιν, ἀνατρέφωμαι. || Ἀναψέωμαι, ἀναγινώσκωμαι ἀναβλαστάνω. || Ἐπιτρέφωμαι αὐθις, γίνωμαι πάλιν συμβαίνο.

Rivenire, οὐα. ῥ. ἐρχομαι πάλιν αὐτῶν ἔργων ἢ λόγων, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ἐπάθειον. || Ἐπανέρχομαι εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν. || Συνέρχομαι ἀναξωπευθῶμαι.

Rivenire, οὐα. ῥ. ἀναθεώρησις, ἐπιθεωρησις.

Rivendire, οὐα. ῥ. trico, θ. ἀναθεωρηθῆς, ἐπιθεωρηθῆς.

Rivendire, ἰπ. ἐπ. θεωρηθῆς πάλιν, ἐπιθεωρηθῆς.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivendire, οὐα. ῥ. ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἐκδηλώ.

Rivovito, το, ἑπ. σεβόμενος, σεβαστός.

Rivovaro, ῥ. ἐν γένῳ πάλιν ἐκ γένῳ, μεταγένῳ. || — ῥ. οὐδ. ἀνατρέπω, κ. ἀναπεδογυρίζω.

Riversibile, ἑπ. διγ. Νομ. ἢ ἀντετραφῆς ἐπιδικτικῶς, ἀποδόσιμος.

Riversibilità, οὐσ. ἡ. Νομ. προσην πρὸς ἀντιτροφήν ἢ ἀνατροφήν κτῆματος πρὸς τὸν πρώτον αὐτοῦ ἰδιοκτήτην, ἀντεπιστρέφει κτῆς τὸ ἀποδόσιμον.

Rivero, οὐσ. ἄρ. τὸ ἐπισην μέρος παντὸς πρῶτου, ἢ ἐκκνυτικῆ πλευρά, τὸ ἀντιθετον, τὸ ἀναστρέφον. || Περιχυσις. || Συμφορὰ, δασύχημα αἰσθηδίου. || — οὐ, ἑπ. ἀνατετραχήμενος, ἀνάστρεφος.

Rivertara, ῥ. ἐν. ἀναστρέφω, μεταστρέφω.

Rivestiro, ῥ. ἐν. ἰνδύων πάλιν, περιβάλλω τὴν ἐδιδματά, ἀναρπύωνται. || Μεταρ. δίδω τὴν τάξιν, ἀρχὴν, θέσιν, τιμὴν, καθίστημι ἐν τῷ, περιβάλλω τὴν ἀξιωματικὴν ἀνάστα. || Ἐπιχωρ. οἰκοδόμημα κτλ. || Καλύπτω, περικαλύπτω, περιβάλλω. || — οἶ, ῥ. ἀντιτροπήσθησιν.

Riviera, οὐσ. ἡ. ποταμὸς. || Ἀκτὴ

Rivificare, ῥ. ἐν. ἀνερευνῶ ἐπιτελῶς, ἀνιχνεύω.

Rivivacero, ῥ. ἐν. νικῶ ἐκ νέου. || Ἀνακτῶμαι.

Rivivita, οὐσ. ἡ. τὸ πρὸς ἀποζημιώσιν διότερον παιγιδίου.

Rivivita, οὐσ. ἡ. γία νικῶ. || Ἐκ-

δικασίαι, ἀνταπόδοσις τοῦ κακοῦ. || Ἀνάκτῆσις.

Rivivitate, ῥ. ἐν. ἐπισηνέστερος αὐθις, ἀνταποκρίνομαι.

Rivista, οὐσ. ἡ. νέα ἐπισηνέσις, ἀντεπιστάσις. || Ἀναθεώρησις, ἐπισηνέσις.

Rivivivo, ῥ. οὐδ. ἀναβίω, ἀνισταμαι, κ. ἀναστεινόμεναι.

Rivivivo, οὐσ. ἡ. ἀναβίωσις, ποταμὸς, ποταμὸς, ἀναβίωσις.

Rivivivo, ῥ. ἐν. ἀποβάλλω, ἀποπέμπω, καταπτύω τινε τῆς ἀρχῆς, ἀνακαλῶ, μετακαλῶ. || Ἀθετῶ: ἀχυρῶ, λῶα, ἀνατρέω, κ. ἀποδοκίμαζω.

Rivivivita, ἰα, ἑπ. ἀκυρωτικός.

Rivivivita, οὐσ. ἡ. ἀποπηρῶ, μεταπέμπω ἀνάκτῆσις. || Νομ. ἀκρωσις, ἀθήσις.

Rivivivo, ῥ. ἐν. ζητῶ πάλιν, βέλω οὐθίς.

Rivivivo, ῥ. ἐν. ἀνακαλῶ εἰς τὸν νεὺν. || Ἀναστρέφω, μεταβάλλω, μεταποιῶ. || Καλύπτω, περικαλύπτω.

Rivivivita, οὐσ. ἡ. ἀπορροφή. || Ἀποχώρησις. || Μεταβολή.

Rivivivo, οὐσ. ἡ. ἀνατρέφω, ἀναβίω.

Rivivivo, οὐσ. ἡ.

Rivivivita, οὐσ. ἡ. ἐπανίστασις, μεταβολή.

Rivivivo, ῥ. ἐν. ἀναστρέφω, συντάττω. || — οἶ, ῥ. ἀντιτροπήσθησιν.

Rivollo, το, ἑπ. ἀναστραμμέ- νου, κτῆ. || Παράλλω.

Rivolamento, οὐσ. ἡ. ἀντιτροπή, περιόδος.

Rivolante, ῥ. ἐν. περιουλίω, μετακινῶ.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, μετακινῶ.

Rivolta, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Rivolante, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Robano, οὐσ. ἡ. ἰαθῆς μαγλοπερῆς.

Roborativo, ἡ, ἑπ. δυναμοτικός, ἐπισηνέσις.

Robustamento, οὐσ. ἡ. ἀναστρέφω, ἀνατρέφω.

Robustezza, οὐσ. ἡ. ἰαθῆς, βέλους, τὸ νευρώδες.

Robusto, το, ἑπ. βραχυλόος, ἰαθῆς, βέλους.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Robustezza, οὐσ. ἡ. βραχυλόος, κ. βραχυλόος.

Rodano, ῥ. ἐν κόπῳ διὰ τῶν ὀδόντων, διαβιβάσκω, κατατρώγω· καταναλίσκω. || Κατὰ μικρὴν φύσειρα. || Δάκνω. || Δριμύσσα. || — II. fono ἢ lo mani, μεταφ. γόλον καταπίπτω.

Rodimento, ὀδ. ἀρ. τὸ κατατρώγειν, τρώξις, διαβρωσις. || Βέσσανος, ἄθνηονία.

Rodirano, ἐκ. διγ. ἡ τρώγων ἄρτον, ἀριστοφάγος.

Roditare, ὀδ. ἀρ. τριτοθ. ἡ κατατρώγων, διαβιβάσκω, διαβρωτικῆς.

Roditura, ὀδ. θ. τζούτ τῶ Rodimento.

Rodomentata, ὀδ. θ. κομπασοῦς, μεγαλαυχία.

Rodomento, ὀδ. ἀρ. κομπασοῦς, κλυχοσιλογίαι.

Rodomonteria, ὀδ. θ. τζούτ τῶ Rodomantata.

Roga, ὀδ. θ. μεθὸς τῶν ζητητῶν.

Rogare, ῥ. ἐν. Νομ. συντάττω, τράφω.

Rogatore, ὀδ. ἀρ. ἡ συντάττων, τράφων εἰσφέρων νόμον. || Συμβουλευτογράφος.

Rogazione, ὀδ. θ. πλ. Ἑκκλ. λιτανεῖαι, κισοῖαι ἐπιήμεροι αἱ πρὸ τῆς ἀναλήψεως.

Rogio, ὀδ. ἀρ. σύνταξις συμβολαίου.

Rogno, ὀδ. θ. Παθ. ψώρα· λειχήν.

Rognone, ὀδ. ἀρ. νεφρὸς.

Rognoso, ἄρ. ἐπ. ὁ ψωριτῶν, ψωριλέρος.

Rogo, ὀδ. ἀρ. πυρᾶ.

Romajuolo, ὀδ. ἀρ. ζωμάροστρον, κ. ζωμάρα τοῦ ζωμάου.

Romano, ἄρ. ἐπ. βοσκτικῆς, λατινικός. || Bellà—, κάλλος ἔξωχου. || Ἀντιρόπον τοῦ στατήρας, ἀντιστοκωμῶ.

Romanzatore, ὀδ. ἀρ. Ὁρ. Romanziere.

Romanzesco, ἄρ. ἐπ. μυθιστορικῆς, μυθώδης.

Romanziera, ὀδ. ἀρ. μυθιστοριογράφος.

Romanzo, ὀδ. ἀρ. μυθιστορικῆς, ὀδ. θ. σπινδόνη. || Βέμβος.

Rombare, ῥ. ὀδ. τζῶ, βουδῶ, βουδῶ.

Rombetto, ὀδ. ἀρ. ἔχθης ματρὸς, βέμβος.

Rombo, ὀδ. ἀρ. ἔχθης, ἡ βέμβος, ἢ οὐαξ. || Βέμβος μελισσῶν || Ὁβρυδός. || Κλαγγὴ ὄπλων, κτλ.

Romuloide, ὀδ. ἀρ. βέμβοειδής.

Romoso, ὀδ. ἀρ. ἡ ἀποδημῶν εἰς τοὺς τορεὺς τόπους προσκυνητῆς.

Romiggio, ὀδ. ἀρ. εἰκίδιον ἐρημίτου· κατωκία ἐν τῇ ἐρημίᾳ. || Μεταφ. ἐρημία.

Romitano, ὀδ. ἀρ. ἡ ἐν ταῖς ἐρημίαις τῶν ἐρημίταις, ἐρημίτιδος, μοναστήρις.

Romito, ὀδ. ἀρ. Ὁρ. τὸ ἀνοτίρω. || — Ια, ἐπ. μονήρις, ἔρημος.

Remitorio, ὀδ. ἀρ. Ὁρ. Romiggio.

Romoro, ὀδ. ἀρ. Ὁβρυδός θῆ

ἄκωρος τοῦ λαοῦ προσηγνῶν ῥά· οἱ, ταραχὴ, ἀγλαγία, ὄχλος. || Ὁβρυδός συγχωρημάτων καὶ πολλῶν ὀνύκων φωνῶν, κραυγαὶ κρότος, πλάταις. || Φύμα, ὁβλήθημα.

Romorigliamento, ὀδ. ἀρ. ὀβρυδός, ταραχὴ.

Romorigliante, ἐπ. διγ. Ὁβρυδός.

Romereggiare, ῥ. ὀδ. βουδῶ κροῦ.

Romorio, ὀδ. ἀρ. κρότος, τῆς ταραχῆς, Ὁβρυδός συνεχῆς.

Romoso, ἄρ. ἐπ. βουδῶδης· ἐκλειόμενος.

Romoso, ῥ. ἐ. θραύω, διαφρήνω, κατακλύω, συντρέφω, κ. τ. α. κίω. || Διεταρ. λῶω, διχλύω, κατεπίω, λαομῶν ἢ ὀποχρίωσιν. || — Iaggi, παραβαίνω τοὺς νόμους.

|| Βέπιχου, ἀντικρόπιον ἐπιπέτω τῶν ἀπ' εὐθείας κίνησιν οὐκ αἰσίων τινων. || Διαλύω· ἐκμηνεῖω.

|| Φου, μεσολαβῶ, διαθῶ· ἐπὶ ἀντικειμένων θλαστικῶν τῶν ἀκτίων. || — αἱ, ῥ. ἀντ. Ὁραβου, ῥ. ῥήγνυμαι, κίη.

Rompiaro, ὀδ. ἀρ. ἀχλὺς, ἰπαχθῆς.

Rompicello, ὀδ. ἀρ. ὄλεθρος. || Κρημνός, τὸ ἀπισφαλές. || Ὁστικῆς, ἄβλις.

Rompimento, ὀδ. ἀρ. θραύσις, διέβηξις, σὺντρηξις.

Rompitore, ὀδ. ἀρ. ἡ θραύων, θραύτης. || Παραβάτης.

Ronca, ὀδ. θ. Γεωργ. θρεπῆνω, θρεπῆνον.

Roncato, ῥ. ἐν. Γεωγ. ἐκβάλλω τὰς ἀνάθας.

Ronchione, ὀδ. ἀρ. βράχος.

Ronchioso, ἄρ. ἐπ. κνίσος, ἀνώμαλος.

Ronciaglio, ῥ. ἐν. ἔλκω, ἐξέλκω διὰ τοῦ κοντοῦ.

Ronciglio, ὀδ. ἀρ. ἀρπάγη, κοντός, κ. κωντός, τῶν πλαισρίων.

Roncola, ὀδ. θ. Ὁρ. Ronca.

Roncino, ὀδ. ἀρ. θρεπῆνον.

Ronda, ὀδ. θ. περιπόλος, ἐφοδία. || Andar in— τριπλά.

Roudina, ὀδ. θ. πτανόν, ἡ χελιδῶν, καὶ ἔχθης βούμβος.

Rondinella, ὀδ. θ. (ὄπκο) μὲν κρὰ χελιδῶν.

Rondone, ὀδ. ἀρ. πτηνόν, ἡ πετροχελιδῶν, ἡ δρεπανίς. || Ὀνομα σῦκου.

Ronta, ὀδ. θ. ἀκολούθια γαστρίων ἐμολύτων τοῦ γαστροπαιγνίου.

Rouanamento, ὀδ. ἀρ. βούμβος.

Rouanillo, ἐπ. ἄρ. βούμβος.

Rouarzo, ῥ. ὀδ. ὄλεθρος, σαρξίω.

|| Περὶ πλάσσωμαι, περὶ ῥερωμαι.

Rouzino, ὀδ. ἀρ. μίχρος ἔσπος, ὄνος.

Rouzo καὶ—zo, ὀδ. ἀρ. βέμβος, σαρμύγος.

Rouzone, ὀδ. ἀρ. ἔσπος ἔνοργος, βχευτῆς, κήλων, ταυρ. ἀνι.

Rouzo, ῥ. ἐν. διακρίτω, διασπῶ.

Rosa, ὀδ. θ. τὸ ἄθος τῆς βροδῆς, βίδον, κ. τριαντάφυλλον. || Ἄνεργος ἑλικίας, ἡ κερδένια, τὸ κάλλος, ἴδιος τῶν γυναικῶν. ||

Νεάνες άνθρωποι καὶ αὐαῖδες. || Τέρψις, γέριτες. || Τετα. κομμάτια βδοαῖδῶ παντοῖα. || Ἀδάμας. || Σήμα ἐπὶ τοῦ δέρματος, τὸ ἐκ δὴγματος ἢ φιλήματος. || Κομάντης ὁ μάνουος.

Rosacea, σα, ἐπ. βδοαῖδῶρους, βδοαῖδῶς.

Rosario, οὐς, ἀρ. βάνος, ἢ βδοαῖδῶ, κ. τριανταφυλλία.

Rosario, οὐς, ἀρ. κομμοβόλιον.

Rosario, ια, ἐπ. Ὁρ. Κορασα.

|| Acquo—ια, βδοαῖδα, κ. || Labra—το, γέλιπ κοραλλίζοντα. || — οὐς, ἀρ. ὕψωμα βδοαῖδῶρου.

Rosacchiare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Rosacchiare.

Rosella, οὐς, θ. Παθολ. νόσος ἢ ἀρρώστια, κ. ἔλερι.

Rosellina, οὐς, θ. φυτὸν βδοαῖδῶς ἢ ἰθαία, δεινρομοχλῶς.

Rosca, σα, ἐπ. βδοαῖδῶρους.

Roscio, οὐς, ἀρ. βδοαῖδῶς, βδοαῖδῶν.

Rosella, οὐς, θ. (ὄπια) μικρὸν βδοαῖδῶν. || Δακτύλιος λιθοκόλλητος. || Δατῆρ ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν ἱππῶν.

Rosicava, ῥ. ἐν. περιτρώγω, περβίβρωμα.

Rosignolo, οὐς, ἀρ. περὶ τὸν ὄψιόν.

Rosmarina, οὐς, ἀρ. φυτὸν, ἢ λιθανιτῆς, κ. δεινρολίθανον.

Rosolaccio, οὐς, ἀρ. βοτάνη, ὁ μύκων, κ. παπαρούνα.

Rosolare, ῥ. ἐν. περιτρώγω τὸ κρέας, κ. ἐκροταγαίνω.

Rosella, οὐς, θ. Ὁρ. Rosella.

Rosolio, οὐς, ἀρ. εἰνόνευμα γλυκὺ καὶ εὐαῖδες, κ. βδοαῖδῶν.

Rospro, οὐς, ἀρ. ἐρπετὸν ἰσθλάου, ὁ φρῦνος.

Rosario, ια, ἐπ. ἐρπετῶς, κοκκινωπῶς.

Rosroggiante, ἱπ. διγ. ὁ κλίτων πρὸς τὰ ἐρπετῶν, ὀπίσθριος, ἐρπετοαῖδῶς.

Rosroggiare, ῥ. οὐδ. κλίω εἰς τὸ ἐρπετῶν.

Rosotto, ια, ἐπ. ὀπίσθριος, ὀπισθοκίνητος.

Rosozza, οὐς, θ. ἐρπετῶς, ἐρπετῶν χρώμα.

Rossicchio, ια, ἐπ. καὶ

Rossigno, ια, ἐπ. ἐρπετῶς, κενωπῶς, ὀπισθοκίνητος.

Rosso, οὐς, ἀρ. τὸ ἐρπετῶν χρώμα πύρρον, πυρρῶπῶν. || —, σα, ἐπ. ἐρπετῶς. || Divalent —, ἱρθεαῖν.

Rosore, οὐς, ἀρ. ἐρπετῶς, ἱρθεαῖν. || Μεταφ. εἰδῶς, κίχων. || —, πλ. ἱκανθῆματα.

Rosta, οὐς, θ. ἀνεπιστήριον, ῥιπίδιον, κ. κραισθήριον.

Rostrato, ια, ἐπ. διγ. ὁ ἔχων βάνος, βαμφώδης. || Πτερυγῶν.

Rostri, οὐς, ἀρ. πλ. Ἀρχαῖοι, βῆμα ῥοστῶν.

Rostra, οὐς, ἀρ. ἡ μῦθος τῶν πτερυγῶν, ῥάμφος.

Rosuno, οὐς, ἀρ. καὶ

Rosura, ῥα, ὁ. περισσινωμα, λείψανον. || —, Ὁρ. Rodimento.

Rotaga, οὐς, θ. ἔχων τοῦ κραιπῶ εἰς τὸν δρόμον, τροχία.

Rotamento, οὐς, ἀρ. Ὁρ. Ρατακίον.

Rotare, ῥ. ἐν. κλίω, μετακίω, τροχ. ἔω, ἐστραγγίζω ἐπὶ τροχῶν.

Rotario, οὐς, ἀρ. ὁ ἀπὸ τῶν.

Rotazione, οὐς, θ. περιστροφή.

Rotaggio, ῥ. ἐν. περιστράφωμαι.

Rotella, οὐς, θ. μικρὸς τροχὸς, τροχῶνος, μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ ἀσπίς. || Το ἱππῶν τοῦ γάματος μικρὸν ὄσπευ, ἐπιγοναστῆς, μύλη. || Περιστρόφι.

Rotolare, ῥ. ἐν. κλίω, στρέφω.

Rotolo, οὐς, ἀρ. κύλινδρος. || Στραβῶν εἰς Νιαπόλεις, (δράμα 207) ῥότιον.

Rotolone, ἐπ. ῥ. ἐν. κλινοδῆσαι.

Rotondare, ῥ. ἐν. στρεγγυλῶν.

Rotondezza, οὐς, θ. στρεγγυλότης.

Rotondità, οὐς, θ. στρεγγυλότης.

Rotondo, οὐς, ἐπ. στρεγγυλός.

Rotta, οὐς, θ. ῥῆσις, διάφρησις, ῥήγμα. || Πτερ. || Κατάπληξις.

Rotto, οὐς, ἀρ. κομμάτια, βραύματα, θρύμματα.

Rotto, οὐς, ἀρ. ἀμέτρος, σφραῖος.

Rotto, οὐς, ἀρ. ῥήγμα, σχίσμα. || —, ια, ἐπ. συντετριμμένος, τεθλασμένος. || Πτερυγῶν. || Ὁρμῶδες. || Περιφθορῶς. ||

Rotto, οὐς, ἀρ. καυτήριον, κ. φουτανίλα.

Rotura, οὐς, θ. διάφρησις, σχίσμα. || Διάσπαισις, διάφρησις. || Ἐκτεροκλήη, κ. σπασίμων.

Rovaglione, οὐς, ἀρ. φλογία, κ. βλογία, ἀρκιὰ, ἀνίδυμος.

Rovaja, οὐς, ἀρ. ὁ βορέας.

Rovella, οὐς, θ. καὶ

Rovello, οὐς, ἀρ. ἡ μανία, λύσσα, ὀργή, φρενιτῆς.

Roventaro, ῥ. ἐν. κοκκινίζω εἰς τὸ πῦρ.

Rovento, ἐπ. διγ. πυρῶνος.

Rovenczka, οὐς, θ. πυρῶνος.

Rovete καὶ —, οὐς, ἀρ. δίνδρον ἢ ἄρβυ, κ. βελανιδία.

Rovetto, οὐς, ἀρ. εἶδος κατάρυτος ἐκ δρυῶν, δρυμῶν.

Rovesciare, ῥ. ἐν. ἀντίστροφω, κ. ἀναποδογριζω. || Χίω, ἔχλω.

Rovescio, οὐς, ἀρ. τὸ ἀνιστραμῆν μίρος ὕψωματος, τὸ ἐπισθεν, κ. ἡ ἀνέποδῆ. || Ερπητῶν, διακ. λαίλαψ. || — di fortuna, συμφορὰ. || Πτερυγῶν ἀστέρη. || —, σα, ἐπ. ἀνίστροφος, κ. ἀνέποδης.

Rovesiano, οὐς, ἀρ. κύνημα ἀνάστραφον. || — ἐπὶ ὑπὸ τοῦ, κ. ἀνάστραφον.

Roveto, οὐς, ἀρ. χερσιὸν βατῶδες, ἀκανθῶν.

Rovignante, οὐς, ἀρ. παρακλή, σύγχυσις. || Μτακίνησις, ομοῖον.

Rovignare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Rovistare.

Rovina, οὐς, θ. κατάρυσις ἀνοδομῆς, ἐρείπιον. || Μεταφ. κατεστραφῆ, βλάση, ἔρημια, συμφορὰ. || Ὁρμῶ, βία. || Α—, κατεσσοσμένης, ἐν τάχει.

Rovinate, ἱπ. διγ. κατάρύω ἐπιμῶρτος.

Rovinare, ρ. ἐν καταβάλλω, κατακαίρω, κατακαρμνίζω. || Λατρίκοι, καταστρέφω, εξολοθρεύω, ἀναίρω. || —, ρ. οὐδ. καταστρέφω, καταπίπτω. || —σι, ρ. ἀντ. τάνυτον, || —, ἴσον τῷ Futilite.
 Rovinaccio, ἰα, ἐπ. ἐτοιμὸς ῥεπας ἐπὶ οἰκιδεσῶν.
 Rovinato, οὐα. ἀρ. -trico, θ. ἕ ἀνατρίτων, ἀνατροπικός, καθαρῆτης.
 Rovinia, οὐα. ἐπ. τὸν τῆ Rovina. || Κατάπτωσις. || Κρίτος.
 Rovinosamento, ἐπ.β. δημητικῶς. || Καθ' ὑπερβολῆν.
 Rovinoso, εν, ἐπ. ἐρημητικὸς, προπετής. || Παράφορος παράτολος.
 Rovistare, ρ. ἐν. ταραττώ, ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ.
 Rovistio, οὐα. ἀρ. Ὁρ. Rovigliamento.
 Rovistolare, ρ. ἐν. Ὁρ. Rovistaro.
 Ruana, οὐα. θ. ἴσπος ἄλλιος καθάλλος. || Κατ' ἐκτ. γυνή φουλάδος, αὐχρῆδος.
 Ruamanto, ἐπ.β. ἀπειροκάλος, ἀκρόψιος.
 Ruazzo, οὐα. θ. ἀπειροκαλία, ἀμάθεια ἀπειρία, σκαπίτης, ἀγροικία.
 Ruazzo, za, ἐπ. ἀκατέργαστος, βάνυστος, ἀνάγωγος, ἀπελέκτικος, τρυφός, ἀγροικός.
 Ruazzo, οὐα. ἀρ. Ὁρ. Ruazzo.
 Ruaba, οὐα. θ. κλοπή, ἀρπαγή.

Rubacchiamento, οὐα. ἀρ μι. κρᾶ, ἐπιτηδία κλοπή.
 Rubacchiato, ρ. ἐν. κλέπτω, ἐπιτηδίας ἢ κατ' ἄλλην.
 Rubalida, da, ἐπ. ἄλλιος, ἀνόσιτος' κακούργος' τάνυ τῷ Rubaldo.
 Rubamento, οὐα. ἀρ. Ὁρ. Ruba.
 Rubaro, ρ. ἐν. κλέπτω, ἀποκλείπτω, οἰκιστοσύμη.
 Rubatoro, οὐα. ἀρ. -trico, οὐα. θ. κλέπτως, ληστικός.
 Rubbio, οὐα. ἀρ. μίτρον τῶν σιτηρῶν.
 Rubolare ρ. οὐδ. βρομῶδερουδὶ ἐπὶ θαλάσσης.
 Rubefazione, οὐα. θ.
 Rubellazione, οὐα. θ. καὶ
 Rubellamento, οὐα. ἀρ. ἀποατασία, ἀνταρσία.
 Rubellare, ρ. οὐδ. ἀποσταῶ.
 Rubellazione, οὐα. θ. ἀποστασία.
 Rubello, ἰα, ἐπ. ἀνάρτης, ἀποστατικός.
 Ruberia, οὐα. θ. κλοπή, ὑπεξαίρεσις.
 Rubesto, ἰα, ἐπ. ἰαχρῆδονατός, || Ἀλαζών, ὑπερῶδης.
 Rubiconda, da ἐπ. ἐρυθράτος.
 Rubilo, ἰα, ἐπ. Ὁρ. Rubido.
 Rubificatio, ἐπ. διγ. δ ἐρυθρίων ἢ ποινῶν ἐρυθρόν.
 Rubificato, ρ. ἐν. ἐρυθρίων.
 Rubigiano, οὐα. θ. Γεωργ. Rubicchio.
 Rubino, οὐα. ἀρ. λίθος τιμαλφός, ἀνθράς, δ ἐρυθρόχρους, κ. ρουμίνι.

Rubinoso, εν, ἐπ. b χρῶμα ἔχων τοῦ ἐρυθροῦ χρους ἀνθράκος.
 Rubizzo, za, ἐπ. βρωμάδος, ὑρωστικός.
 Rubo, οὐα. ἀρ. βᾶτος.
 Rubrica, οὐα. θ. ἐπιγραφὴ πομπικῆ ἢ ἐκκλησιαστικῆ κώδικος. || —, εν, οὐα. θ. γῆ ἐρυθρᾶ.
 Rubro, οὐα. ἀρ. βᾶτος. || —, εν, ἐπ. ἐρυθρός.
 Rucca καὶ -cholia, οὐα. θ. φυτὸν τοῦ εὐζώμου, κ. ρόκα.
 Rullimento, οὐα. ἀρ. προσις βόδεις γνώσις ἱπιστόμησις, τέχνη κτλ. στοιχεία.
 Rullita, οὐα. θ. ἀπειροκαλία, ἀγροικία.
 Rullato, ρ. οὐδ. τρίζω ταχύτατα.
 Rulla, οὐα. θ. κλύθος, ἔχλις, σφῆτὴ ἀκρόπων.
 Rulliano, οὐα. θ. μαστρωπός.
 Rulliano, ρ. οὐδ. ἐπαγγέλλομαι τὴν μαστρωπῶν.
 Rullianeria, οὐα. θ. καὶ
 Rullianesimo, οὐα. ἀρ. μαστρωπία, προαγωγία. || Τεχνασμα, ρυθῆσμα.
 Rulliano, οὐα. ἀρ. μαστρωπός.
 Rulla, οὐα. θ. ζυτίς, κ. ζαρωματι τοῦ προσώπου.
 Ruggere, ρ. οὐδ. βρυχώμαι, κ. σφραζῶ.
 Ruggiamento, οὐα. ἀρ. βρυχώμας, κ. σφραζισμα.
 Ruggiare, ρ. οὐδ. Ὁρ. Ruggiro.
 Ruggina, οὐα. θ. ἰδός, κ. σκουρᾶ. || Μόλυσμα, μίσημα' ῥῥος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. || Ἀπο-

στρεφὴ, ρίτος. || Βοταν. ἐρυθρῆ.
 Ruggimento, εν, διγ. Ὁρ. Ruggioso.
 Rugginire, ρ. ἐν. σκουριάζω, ἰδ. || —, ρ. οὐδ. τάνυτον.
 Rugginoso, εν, ἐπ. ἰδός, ἰαμῆνας, κ. σκουρισμένος.
 Ruggiro, ρ. οὐδ. Ὁρ. Ruggere.
 Ruggito, οὐα. ἀρ. ὠρυγμός Ὁρ. Ruggiamento.
 Ruggiada, οὐα. θ. ὀδόςος. || Ὁρῆνος, κλαυθμός.
 Ruggiolo, οὐα. ἀρ. πυγμαχ. γρόδος.
 Ruggoso, εν, ἐπ. ἐρροιδωμένος, ρυτιδωδης.
 Rugginaro, ρ. ἐν. Ὁρ. Ruminare. || Ἐξεγάζω, διερευνῶ.
 Ruggumazione, οὐα. θ. Ὁρ. Rummazione.
 Ruina, οὐα. θ. Ὁρ. Rovina.
 Ruinare, ρ. ἐν. Ὁρ. Rovinano.
 Ruinazione, οὐα. θ. Ὁρ. Rovina.
 Ruire, ρ. οὐδ. Ὁρ. Ruere.
 Ruilare, ρ. ἐν. Ὁ. Ruizolare. || Νεωτ. σάλευσ.
 Rullo, οὐα. ἀρ. κριδίς, δ κώγος. || —, πλ. οἱ κώγδοροι τοῦ πιαστρίου.
 Rum, οὐα. ἀρ. ποτὶν τὸ ρόμι.
 Rumore, ρ. ἐν. καὶ
 Rumore, ρ. ἐν. μικροκάζω, κ. ἀνεμασός. || Μικρὸ ἀνεκτό.
 Rumorazione, οὐα. θ. μικροισμός.
 Rumore, οὐα. ἀρ. τάνυ τῷ Rumore.

Rumoreggiare, β. οὐδ. ὄρ. Ra-
moreggiare.

Rumoso, σα, ἑπ. θορυθαῖος.

Ruolo, οὐτ. ἀρ. κατάλογος, β.
παρρησιῶν. || Νευρολόγιον.

Ruota, οὐσ. θ. τροχὸς, κύκλος,

|| Περιφέρεια, κερδέσιος. || Ὁ τοῦ
ἡλύου δίσκος.

Rura, οὐσ. θ. βράχος, σκόπελος,
κρημνός.

Ruriposo, σα, ἑπ. κρημνάδης,
ἀπρόβητος.

Rurale, ἱπ. διγ. ἀγροτικός, γε-
ωργικός.

Ruscillo, οὐσ. ἀρ. (ὀσπ.) || μικρὸς
βύζις, βύζιαιον.

Rusignolo, οὐτ. ἀρ. πετηνὸν, ἡλιθίων.

Ruspo, οὐτ. ἀρ. νόμισμα Φλω-
ρεντινῶν. || — ἑπ. τροχός.

Russaro, β. οὐδ. βύζις, κ. βο-
χάλιζω.

Russo, οὐσ. ἀρ. βέγγος, κ. βο-
χάλισμα.

Rusticaggino, οὐσ. θ. ἀγροικός.

Rusticolo, ἱπ. διγ. ἀγροικός, βιά-
ναυος.

Rusticalento, ἐπὶ β. ἀγροικός.

Rusticano, σα, ἑπ. ἀγροτικός,
|| Τροχός.

Rusticare, β. οὐδ. διακίωμα ἐν
ἀγροίς, ἀγροαῖα.

Rustichezza κατ. εἰθ. οὐτ. θ. ἀ-
γροικία, ἀπειθεσία, ἀπειροκαλία.

Rustico, σα ἱπ. ἀγροικός, ἀπαι-
δίαιτος, ἀμαθής. || Βρονιδιστος. ||
—, οὐσ. ἀγρότης, χωρικός.

Ruta, οὐσ. θ. φυτόν, τὸ πύργον,
κ. ἀπήγανον.

Ruticarsi, β. ἀντ. κινῶμαι ἐπι-
πόνως, δυσκόλως.

Rutitare, β. οὐδ. διακίωμα, δι-
αυγάζω.

Rutare, β. οὐδ. ἐρύγασαι, ἐκ-
πέμπω.

Rutta, οὐσ. ἀρ. ἐρυγὴ, κ. βύ-
ξιμον.

Rutidamento, ἱπ. ἀγροικός, ἰ-
πειροκάλιος.

Rutidezza, οὐσ. θ. κίψι

Rutidità, οὐσ. θ. τραχύτης, ἀ-
γροικία. || Τὸ ἀκατέργαστον.

Rutista, σα, ἱπ. τροχός. || Δρι-
μάς. || Ἀγροικός, ἀπειροκάλιος, ἀ-
καμψος. || Ἀκατέργαστος.

Rutistaro, β. ἐν. ὄρ. Rutistare.

Rutistico, οὐσ. ἀρ. τυτόν λι-
γυριστικόν.

Rutuzamento, οὐσ. ἀρ. παίγμων,
καίδη.

Rutuzante, ἱπ. διγ. ὁ φιλῶν, ἴσως
παιδίας, τὰς ἡσυχίας, φιλο-
παίγμων, ἀσειτός.

Ruzato, β. οὐδ. παίζω, ἀπει-
ζομαι, χαρηνίζομαι.

Ruzo, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Ruzza-
mento.

Ruzola, οὐσ. θ. εἶδος παι-
δικῆς, κίωτος, ἐμυθὴς ἢ στρόμβος.

Ruzolare, β. ἐν. παίζω ἐν βέ-
δονα ἢ στρόμβον, δεμθικίζω. ||

Κατ' ἐκτ. περιουσία, περιστροφή. ||
—, β. οὐδ. περιουσία, περιστροφή. || —
β. ἐν.

Ruzolano, οὐσ. ἀρ. μέγας λι-
θος κολημένος.

S.

οὐσ. Π. δέκατον ἔνα-
 τιν γράμμα τοῦ ἀλφάβητου.
 Sabatino ἐπ. ὁ τοῦ σαββάτου,
 σαββατικὸς.
 Sabato, οὐσ. ἄρ. σάββατον.
 Sabbia, οὐσ. θ. καὶ
 Sabbione, οὐσ. ἄρ. ἄμμος, ψάμ-
 μος. || Ὁρολόγιον ἐξ ἄμμου.
 Sabbione, ῥ. ἰν. σκεπάσει ἐξ ἄμμου.
 Sabbionoso, sa, ἰπ. ἄμμωδός·
 ἑμιώδης.
 Subordo, οὐσ. ἄρ. Νευτ. θυρί-
 κανοῦ ἐν ταῖς πλοῖσι.
 Sacca καὶ -ja, οὐσ. θ. πήρα,
 κ. δίσκος. || Κόλιπος.
 Saccardo, οὐσ. ἄρ. πέντης· μὴ
 δαρνίος ἑκκλησιαστικός.
 Saccardo, οὐσ. ἄρ. ὑπηρέτης
 τῶν στρατιωτικῶν.
 Sacaro, οὐσ. ἄρ. ζάχαρας, σάκ-
 χαρον.
 Saccente, ἰπ. διγ. σαφές, πε-
 παιδευμένος. || Ἀόλοσ, πανούργος.
 || Κευχηματίας.
 Saccentimento, ἐπιθ. σαφές,
 συνεπές. || Προκετώσι, αὐθαδέσι.
 Saccenteria, οὐσ. θ. αἰσιμα, ἀ-
 λαχνηία.
 Saccentezza, οὐσ. θ. Ὀρ. Sac-
 centoria.
 Saccentione, οὐσ. ἄρ. οὐρηματίας
 ἀφώρητος.
 Saccheggiamento, οὐσ. ἄρ. λε-
 ηλασία, ἱκπερόθησις, διαρπαγή.

Saccheggiano, ῥ. ἰν. λεηλατῶ,
 ἱκπορῶ, διαρπαζῶ.
 Saccheggiatore, οὐσ. ἄρ. ἱκπορ-
 ῥήτωρ, ποσθητής, λεηλατίας.
 Saccheggio, οὐσ. ἄρ. οὐληλαίσι, Ὀρ.
 Saccheggiamento.
 Sacchiatto, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) σακ-
 κίων, κ. σακουλάκι.
 Sacciato, ta, ἰπ. κενωδός, οὐ-
 ηματίας.
 Sacco, οὐσ. ἄρ. σάκος. || Ὀνα-
 μα χενδρῶ ὑπέματος. || Κρονδύ-
 κος. || Ὁ στόμαχος, ἡ κοιλία.
 Saccurcio, οὐσ. θ. Καλαντιον,
 θυλάκιον ἱματίου.
 Saccurcione, ῥ. ἰν. λεηλατῶ,
 σκουλώω. Ὀρ. Saccheggiare.
 Saccomanno, οὐσ. ὑπηρέτης ἱπ-
 πῶος. || Καρ—, λεηλατῶ.
 Saccone, οὐσ. ἄρ. ἀχυρῶς· ρομα.
 Saccolata, ἰπ. διγ. ἱερατικός.
 Saccolatimento, ἐπιθ. κατὰ
 τὸν τρόπον τῶν ἱερέων.
 Saccolato καὶ —to, οὐσ. ἄρ. ἱερέος.
 Saccoltessa, οὐσ. θ. ἱερεῖα.
 Saccolzio, οὐσ. ἄρ. ἱερατικόν,
 πύλλοσος ἱερέων.
 Sacramentalo, ἰπ. διγ. ἱεροουργι-
 κός, μυσταγωγικός.
 Sacramentalmente, ἐπιθ. ἱεροур-
 γικῶς, μυσταγωγικῶς.
 Sacramentato ῥ. ἰν. μεταδιδωμι
 τῶν ἀχράντων μυστηρίων. || —, ῥ.
 οὐδ. δαγνώ, ἐπιζῆματι. || —σι, ῥ.
 ἀντ. Ἐκκλ. μεταλαμβάνω, κοινωνῶ.
 Sacramto, οὐσ. ἄρ. καθιέμα-
 σος. || Μυστήριον. || Ἡ οὐία μετέ-
 ληψες. || Ὀρκος.

Sacrare, β. ἐν ἀναθήματι, ἀφιερῶ. || Μυσταγωγῶ. || Καθαγιάζω.

Sacrario, εὐσ. ἀρ. τόπος ἱερῆς.

|| Σακουφολακείον ἢ ἱεροφυλάκειον.

Sacrato, ἰα. ἐπ. ἄγιος, ἱερός.

Sacratia, εὐσ. θ. Ὁρ. Sacratio.

Sacrificatio, ἐπ. διγ. ἱεροθύτης.

Sacrificare, β. ἐν θυσιάζω,θύω.

Sacrificatore, εὐσ. ἀρ. ἱεροθύτης.

ἱεροργός.

Sacrificazioni, εὐσ. θ. καὶ

Sacrificio, εὐδ. ἀρ. θυσία, προσφορά.

Sacrilegamento, ἐπιβ. ἱεροσύλως, ἄσβως.

Sacrilegio, εὐσ. ἀρ. ἱεροσυλία.

Sacrilega, εὐσ. ἀρ. ἐρσούλος, βέδηλος.

Sacristia, εὐσ. θ. Ὁρ. Sacratio.

Sacro, ἰα. ἐπ. ἱερός, ἀποτροπαιος.

Sacrosanto, ἰα. ἐπ. ἱερός, ἀπαράβατος, ἀπαροδίατος.

Sacrosanta, β. ἐν. κόπτα σύβριχα τὴν ἑπιπέδον τὰ δένδρα κτλ.

Sacropolo, εὐσ. ἀρ. τόσον.

Sacra, εὐσ. θ. βέλος, κεραυνός.

Sacramentali, εὐσ. ἀρ. παμπόλλα βέλγ.

Sacramento, β. ἐν. ἀνονιζῶ, ῥίπτω.

Sacriata, εὐσ. θ. τόξωσα.

Sacriatore, εὐσ. ἀρ. τοξότης.

Sacriavole, ἰα. διγ. (Arto —) τήχη τοῦ τοξοῦ.

Sacria, εὐσ. θ. πλοῖον, ταχυνονητὸν δορυφόρος.

Sacriatore, Ὁρ. Sacropolare,

Sacrona, εὐσ. ἀρ. ὄρις ἢ ἀκοντίας.

Sacrotuma, εὐσ. ἀρ. πᾶν εἶδος βελῶν.

Safana, εὐσ. ἄρ. φλέψ τοῦ ποδὸς ἢ οσφρητής.

Sagaceo, ἐπ. διγ. φρήνιμος, εὐφρων.

Sagacimento, ἐπιβ. λεπτός, ἐγγυθίνως.

Sagacezza, εὐσ. θ. καὶ

Sagacia, εὐσ. θ. ἐξύναια, δεικρυία.

Sagareno, εὐσ. ἀρ. ῥήτινονκρυμῶδες ἔλαιον, σαγαπητὸν.

Sagazza, εὐσ. θ. σαρξ, πρόνσις.

Saggiamento, ἐπιβ. σοφός, ευγενής.

Saggiaro, β. ἐν. δεκτιμάζω, γυόματι.

Saggiatore, εὐσ. ἀρ. δοκιμαστής χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἀργυρογνώμων.

Saggina, εὐσ. θ. τραγύπυρος, κ. ἀραβόσιτος.

Saggiabile, εὐσ. ἀρ. καυλὸς τοῦ ἀραβόσιτου.

Saggiato, ἰα. ἐπ. διγ. μεμυγμένως μετ' ἀραβόσιτου.

Saggio, εὐσ. ἀρ. δοκιμῆ, παράδειγμα, δείγμα. || —, ἰα. ἐπ. σοφός.

Saggiuolo, εὐσ. ἀρ. ἡ πρὸς γάλλοις τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων στάθμη, νομισματοστάθμη.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagittario, εὐσ. ἀρ. ἄστρην.

Sagliante, ἐπ. διγ. ἢ ἀναβαλόν, ἐξέχων, προσηπτικῶς.

Saglia, εὐσ. θ. καθέτη, βολή.

Sagione, εὐσ. θ. ἀντιβροπον σπύρος.

Sagra, εὐσ. θ. ἐγκαινισμὸς καὶ καθιέρωσις.

Sagramentali, ἐπ. θ. Ὁρ. Sacramentali.

Sagramentalmente, ἐπιβ. Ὁρ. Sacramentalmente.

Sagramentale, β. ἐν. μεταδίδομι τῶν ἀχρεάντων μυστηρίων.

Sagramento, εὐσ. ἀρ. μυστήριον, ἔρκος.

Sagrarò, β. ἐν. ἀναθήματι, ἀφιερῶ.

Sagrato, ἰα. ἐπ. ἱερός, ἄγιος.

Sagrazione, εὐσ. θ. ἐγκαινισμὸς καὶ καθιέρωσις.

Sagrestano, εὐσ. ἀρ. οἰκουμένη ἐκκλησίας.

Sagrestia, εὐσ. θ. Ὁρ. Sacratio.

Sagrificatore, β. ἐν. θυσιάζω,θύω.

Sagrosanto, ἰα. ἐπ. Ὁρ. Sacrosanto.

Saica, εὐσ. θ. πλοῖον τῆς Ἐβραϊστικῆς Τουρκίας.

Saimo, εὐσ. ἀρ. πάχος χοιρινῶν, στήθαρ.

Saji, εὐσ. θ. μέλλοντον, ἔχασμα, ἀέτη.

Sajo καὶ -no, εὐσ. ἀρ. ἔπανω φέρων στρατιωτικῶν τῶν Ρωμαίων, σάγος.

Sajorna, εὐσ. θ. ἐσθὸς ἱματίου χαριθιωτοῦ μακροῦ.

Sala, εὐσ. θ. αἰθουσα, κ. σάλα.

Sala, εὐσ. θ. αἰθουσα, κ. σάλα.

Sala, εὐσ. θ. αἰθουσα, κ. σάλα.

Sala, εὐσ. θ. αἰθουσα, κ. σάλα.

Sala, εὐσ. θ. αἰθουσα, κ. σάλα.

Sala, εὐσ. θ. αἰθουσα, κ. σάλα.

Sala, εὐσ. θ. αἰθουσα, κ. σάλα.

Salaco, ἐπ. διγ. ἀσαλγής.

Salamandra, εὐσ. θ. ἀρπυγὸν ἢ σαλαμάνδρα.

Salamandra, ἰα. ἐπ. ἢ τῆς σαλαμάνδρας.

Salama, εὐσ. ἀρ. κρέατα τριηχοῦτ' ἀκαιομῆνα' ἰδίως δὲ παστά θύματα, τάριχος.

Salamistra, εὐσ. θ. ἢ ἐπαγγελολομῆνα τὴν σοφίαν.

Salamistrato, β. εὐδ. προσποιούμεται τὸν σοφόν.

Salamistroria, εὐσ. θ. οἴκος, αὐθάδεια.

Salamistro, εὐσ. ἀρ. ὁ προσφερόμενος ὡς ἱκανὸς καὶ πάνσοφος.

Salatojo, εὐσ. θ. γάρος, κ. σαλαμύρα.

Salamono, εὐσ. ἀρ. ἰχθύς ἢ ἀγαθὸς ἢ Σολομῶς.

Salara, β. ἐν. ἀλιζῶ, κ. ἀλατιζῶ.

Salariare, β. ἐν. ἀποτίω τὸν μισθόν.

Salario καὶ -ro, εὐσ. ἀρ. μισθὸς ὀπαλλήλου.

Salasso, εὐσ. ἀρ. φλαδοτομία.

Salato, εὐσ. ἀρ. κρέας τριηχοῦτον.

Salco, εὐσ. ἀρ. δινδρον, ἢ ἑτάς, κ. ἑτάς.

Salco, εὐσ. ἀρ. ἑτάων. || ῥαῖ διευργίαι, ἐμπόδια.

Salcigno, ἰα, ἰα. κ. κ. τριχός.

Salcio, Ὁρ. Salce.

Salda, εὐσ. θ. κόλλα ἐξ ἀμύλου, μαζαλός. || Κόλλησις σιδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων.

Salda, εὐσ. θ. κόλλα ἐξ ἀμύλου, μαζαλός. || Κόλλησις σιδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων.

Salda, εὐσ. θ. κόλλα ἐξ ἀμύλου, μαζαλός. || Κόλλησις σιδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων.

Salda, εὐσ. θ. κόλλα ἐξ ἀμύλου, μαζαλός. || Κόλλησις σιδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων.

Salda, εὐσ. θ. κόλλα ἐξ ἀμύλου, μαζαλός. || Κόλλησις σιδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων.

Salda, εὐσ. θ. κόλλα ἐξ ἀμύλου, μαζαλός. || Κόλλησις σιδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων.

Salda, εὐσ. θ. κόλλα ἐξ ἀμύλου, μαζαλός. || Κόλλησις σιδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων.

Salda, εὐσ. θ. κόλλα ἐξ ἀμύλου, μαζαλός. || Κόλλησις σιδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων.

Saldamento, οὐσ. ἀρ. κόλλησις τῆς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἢ ἄλλων μετάλλων, συγκόλλησις. || Ἰσολογισμός, κ. κλεισίμων λογαριασμῶν.

Saldaro, ῥ. ἑν. συγκολλητὴ μάλιστα μεταλλῶν. || Κλείω τρεῦμα, συνουλόω || Κλείω τοὺς λογαριασμοὺς.

Saldato, τα, ἑπ. συγκολλημένοι.

Saldatura, οὐσ. θ. κόλλησις σιδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων καὶ ἢ ἄλλ᾽ αὐτῆ ἢ χρησιμεύουσα διὰ τὸ συγκολληθῆναι. || Οὐλίχ.

Saldozza, οὐσ. θ. στερεότης. || Μεταρ. εὐτάθειαι.

Saldio, ἰπὶβ. στερεῶς. || — οὐσ. ἀρ. ἰσολογισμός. || — da, ἑπιεξεργασίαι. || Οὐκόλλησις.

Sale, οὐσ. ἀρ. ἄλας θαλάσσιον ἢ λιμναῖον.

Saleggiare, ῥ. ἑν. ἀλατίζω ἠλίγον.

Salegmina, οὐσ. ἀρ. ἄλας ὀρυκτῶν.

Saliaro, ἑπ. διγ. λαμπρὸς, πολυτέλης.

Salibile, ἑπ. διγ. ὑπόλυτος.

Saliale, οὐσ. ἀρ. χωρίον ἱερόν, ἱεῖον.

Salicastro, οὐσ. ἀρ. καὶ

Salice, οὐσ. ἀρ. δὲ ὕδρον ἢ ἱεῖον.

Salicone, οὐσ. ἀρ. εἶδος ἱεῖου.

Saliera, οὐσ. θ. ἀλατοδοχεῖον, ἀλά.

Saligastro, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἢ ἱεῖον ἢ λευκὸν.

Salimbarco, οὐσ. θ. σφραγίς τῶν

ἐμπορευμάτων. || Δίπλωμα βασιλικόν.

Salimento, οὐσ. ἀρ. ἀνάβασις.

Salina, οὐσ. θ. ἀλοπέγνιον, ἀλυκί.

Salino, να, ἑπ. ἀλυμρὸς ἢ περιέχων ἄλας.

Salino, ῥ. οὐδ. ἀναβῆναι, ὑψοῦναι. || Ἀναπηδῶ.

Saliscendo, οὐσ. ἀρ. μάνδαλος, κλιτήρον.

Salita, οὐσ. θ. ἀνάβασις, ἄνοδος.

Salito, τα, ἑπ. ἀναβῆναι.

Salitojo, οὐσ. ἀρ. κλίμαξ, κ. οκλῶν.

Salitors, οὐσ. ἀρ. -tricio, θ. ἢ ἀναβιλιών.

Saliva, οὐσ. θ. σάλις.

Salivale, ἑπ. διγ. σιολογόνος.

Salivare, ῥ. οὐδ. ἐκβάλλω σιόλον, σιολίζω, πτυαλίζω.

Salivazione, οὐσ. θ. ἐκκρισις σιόλου, σιολισμός, πτυαλισμός.

Saliva, οὐσ. θ. φορτίον, ἕλας.

|| Τὸ σῆμα νεκροῦ, λείψανον.

Salumino, να, ἑπ. ἀλυμρὸς. || —, οὐσ. ἀρ. ἀλυμρῶδες.

Salmezzamento, οὐσ. ἀρ. ψαλμῆδιαι.

Salmezzare, ῥ. ἑ. ψαλμῶδῶς.

|| Ὑμνῶ.

Salmezzatore, οὐσ. ἀρ. -trico, θ. ἢ ψαλμῶδῶν.

Salmeria, οὐσ. θ. τὸ ἀναγκαῖον ἀποθεματικόν, μάλιστα δὲ στρατοῦ, σκευὴ, ἀποσκευὴ.

Salmisia, ἑπὶβ. ὁ θεὸς φυλάξαι μὴ γένοιτο!

Salmistia, οὐσ. ἀρ. ψαλμῶδες, ψαλμογράφος τῶ ψαλτήριον.

Salmo, οὐσ. ἀρ. ἑκκλ. ψαλμός.

Salmodia, οὐσ. θ. ψαλμοψῆδιαι.

Salnitrate, τα, ἑπ. ὁ ἔχων νίτρον.

Salnitro, οὐσ. ἀρ. νίτρον.

Salottino, να, (ὑποκ.) λίαν μικρὸν ὑπόθεσσα.

Salotto, οὐσ. ἀρ. μικρὰ αἴθουσα, κ. σάλα.

Salotto, ῥ. ἑν. Νεοτ. ἀνάγωμαι, αἶμα, ἀνακλιθῶ τὴν ἀγκυραν.

Salvia, οὐσ. θ. ἐμβόλιμα, περιγύμνα, καρύκη, κ. σάλισα. || Βάσανος.

Salvemento, οὐσ. ἀρ. εἶδος ἐμπορευμάτων.

Salvapartiglio, οὐσ. θ. βοτάνη, ἢ τραχὺτὴ, σελιὰξ ἢ περνεύρα.

Salsadino, οὐσ. θ. καὶ

Salsazza, οὐσ. θ. ἀλυμρῶδες, τὸ ἀλυμρῶδες.

Salsiccio, οὐσ. θ. ἀλλᾶς, κ. λευκόν.

Salsicciojo, οὐσ. ἀρ. ἀλλαντοποιός.

Salsiccone, οὐσ. ἀρ. κεντρὸς ἀλλᾶς, κ. λουκάνικον.

Salsicciotto, οὐσ. ἀρ. ἀλλᾶς, κ. σαλισσοῦτον.

Salsicciuolo, οὐσ. ἀρ. τεμάχιον ἀλλαντοῦ.

Salso, να, ἑπ. ἀλυμρὸς, θριμῶς. || Ἀνακλιθῶ. || Λατεῖος. || —, οὐσ. ἀρ. ὕρ. Salsodino.

Salsoglio, οὐσ. θ. τρυφὴ τῶν Salsedino.

Salsedino.

Salsogginoso, να, ἑπ. ἀλυμρὸς.

Salsumis, οὐσ. ἀρ. κρέας ἢ ἰχθύος τεταριγευμῆνος τὰ ἀλμαία, κ. ἀλυμρὰ ἢ παστά.

Saltaboccare και -llare, ῥ. οὐδ. ἀναπηδῶ, ἀνασκιρτῶ.

Saltacchione, ἑπὶβ. πηδητικῶς, σκιρτῶν, κ. πηδηκτῶν.

Saltamindosso, οὐσ. ἀρ. ἰμᾶτιον παντήρον.

Saltanascoccia, οὐσ. θ. ὄνομα μικροῦ πτηνοῦ. || Κορυφῆς, ἀστῆτος.

Saltoro, ῥ. οὐδ. πηδῶ. || Ὀρχήματα, χορεύω. || Παραλαίτω, ὑπερπηδῶ.

Saltarello, οὐσ. ἀρ. (ὑποκ.) μικρὸν πῆδημα.

Saltativo, να, ἑπ. πηδητικῶς.

Saltaturo, οὐσ. ἀρ. -tricio, θ. πηδηκτῆς. || Κορυφῆς.

Saltaziouo, οὐσ. θ. πῆδησις, σκίσις. || Ὀρχήματα, χορεύω.

Salteggiare, ῥ. οὐδ. πηδῶ μετὰ ῥυθμοῦ. || Ὀρχοῦμαι.

Saltellante, ἑπ. διγ. ὁ ἀναπηδῶν.

Saltellare, ῥ. οὐδ. Ὀρ. Saltaboccare.

Saltellino, οὐσ. ἀρ. (ὑποκ.) μικρὸν πῆδημα.

Saltellone, ἑπὶβ. πηδητικῶς.

Saltellare, ῥ. οὐδ. Ὀρ. Saltaboccare.

Salterello, οὐσ. ἀρ. (ὑποκ.) μικρὸν πῆδημα. || Ἐυλόγητον κροθὸν τῆς χορᾶς τῆς τοῦ κυμαθῶν. || Πυροσκόπον.

Salterio και -ro, οὐσ. ἀρ. ψαλτήριον, (τὸ βιβλίον καὶ τὸ δοξαριον).

Salterio και -ro, οὐσ. ἀρ. ψαλτήριον, (τὸ βιβλίον καὶ τὸ δοξαριον).

Salterio και -ro, οὐσ. ἀρ. ψαλτήριον, (τὸ βιβλίον καὶ τὸ δοξαριον).

Salotto, οὐσ. ἄρ. μικρὸν πτόμα.
 Salto, οὐσ. ἄρ. πτόμα, ἄλλα.
 || Χερσὶς, ὄργχοις. || ἄσσοι.
 Salubre, ἐπ. διγ. ὕγινης, ὕγινης.
 Salubromente, ἐπίρ. ὕγινης.
 Salubrità, οὐτ. θ. τὸ ὕγιενόν, ὕγιενότης. || Ὁ καλὸς ἀήρ.
 Salume, οὐσ. ἄρ. ἔχθρος, ἢ κρέας τεταρτημερίνον.
 Salutare, β. οὐδ. ἀπιζέμαι, χαίρειν, προσαγορεύω. || — οὐσ. ἄρ. ἀσπαράξ, χαιρτισμός. || — ἐπ. διγ. ὕγινης, σωτηρίας.
 Salutata, ἐπ. ἐπ. ἀσπασθεῖ, προσαγορευθεῖς.
 Salutatore, οὐσ. ἄρ. -trice, οὐσ. θ. ὁ προσαγορεύων, ἀσπαζόμενος.
 Salutazione, οὐσ. θ. προσαγορευσις, ἀσπαράξ, χαιρτισμός.
 Saluto, οὐτ. θ. εὐχέλ. ὕγια.
 || Καλὴ ἐχέσις. || ἄσπασθ.
 Salutivola, ἐπ. διγ. καὶ
 Salutifera, γα, ἐπ. ὕγιενότης, σωτήριος.
 Saluto, οὐσ. ἄρ. ἀσπαράξ, χαιρτισμός.
 Salva, οὐσ. θ. σύγχρονος ἐκπυροκρότησις, πύλλου πυροβόλων, πυροβολισμὸς ἄλλοτος.
 Salvatore, οὐσ. ἄρ. σωτήρ.
 Salvaggina, οὐτ. θ. κριστα ἀγομαία, ἀγρα, κ. κυνήγι.
 Salvagguamo, οὐσ. ἄρ. κρέας ἀγριότητος, ἀγρα, ὄρμα, κ. κυνήγιον.

Salvaguardia, οὐσ. θ. προστασία, ὑπεράσπις. || Μιστφ. τὸ ἐκασφαλίζον κατὰ τινος κινδύνου.
 Salvamento, ἐπίρ. ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν κινδύνῳ, ἀνεκινδύνου.
 Salvamento, οὐτ. ἄρ. ἢ τὸν κινδύνον ἀπαλλαγῆς, σωτηρία. || Ἄσπασθ. ἐπίρ. σώμα καὶ ἀνελλιπὴ.
 Salvato, β. ἐν οὐδῳ, διατήρω ἐκ κινδύνου εὐδότης. || Ἄπυλοῦ ἐκ τοῦ θανάτου. || Ἄποκρούσιον (ἐλλειπτικόν τι).
 Salvastrello, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, τὸ τραγέον.
 Salvaticamente, ἐπίρ. ἀγρίως.
 Salvatichezza, οὐσ. θ. τρέσις, ἦθη, ἔχεις ἀγρίων, ἀγροικία.
 Salvatico, ἐπ. ἐπ. ἀγριος, ἀγριότης. | Ὁ μὴ ἐπιδεκτικὸς πολιτισμοῦ, ἀγριος ἀπρόσμιτος, μισάνθρωπος. || Κατ' ἄκτ. ἀκατέργητος, ἀκατοικητος.
 Salvatore, trico, οὐσ. σωτήρ, ἐλευθερωτὴς, ῥύστης.
 Salvaziono, οὐσ. θ. σωτηρία.
 Salvazza, οὐσ. θ. σωτηρία. || Ὑγια. || Διατήρησις.
 Salvia, οὐσ. θ. φυτὸν ὁ ἐλλειψικός, κ. ἀλφασκία.
 Salvistia, οὐσ. θ. τὸ τῆς τραπέζης περίκωμ, κ. περσέα.
 Salvo, οὐσ. ἄρ. συνθήκη. || — πρὸς ἐκτός, πλὴν || —, γα, ἐπ. σώος, ὕγινης.
 Salvoscondito, οὐσ. ἄρ. Νου. ἔγγραφον δι' ὅσον ἀπαλλοτριεῖται τῆς φυλακῆς ὁ πτωχεύσας, κροτηριότιον.

Sambuca, οὐσ. θ. ὀδὸς ποιμενίου.
 Sanifera, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, ἢ χαμῆκεν, κ. κουφομα.
 Sanipogna, οὐσ. θ. ἄλλος ποιμενίου, κροτογίρι. || Πλαγίσιος.
 Sanabile, ἐπ. διγ. ὁ θεραπεύσις ἐπιδεκτικὸς, θεραπεύσιμος.
 Sanamente, ἐπίρ. ὕγιως. || Ὁρμῆ, ἀκρίως.
 Sanare, β. ἐν. ἰατρικία. || Κατεργεῖται, ἐκβάλλω τὰ ἐν τινι συγγρηθῆ ἑασιθῶ τεμάχια.
 Sanativo, γα, ἐπ. ὁ πρὸς ἔσπευτο, ἰατρικὸς.
 Sanazione, οὐτ. θ. ἰατρία.
 Sandalo, οὐσ. ἄρ. ἐρυθροβόλον, ἢ σάνδαλον. || Χορταὶ ἐρυθροί.
 Sanguis, οὐσ. ἄρ. αἷμα. || Γενεθ. ἕνος.
 Sanguifero, γα, ἐπ. αἱματώδες, αἱματώδες.
 Sanguificare, β. ἐν. παρέχω αἷμα.
 Sanguigno, γα, ἐπ. αἱματώδες. || Ἄσπασθ. αἱμοκαρής. || Ἄσπασθ. ἕνος.
 Sanguinaccio, οὐσ. ἄρ. κρόκον μέλανα.
 Sanguinante, ἐπ. διγ. ὁ ἀπυροκρότων αἷμα, αἱμορρῶτος.
 Sanguinaria, β. ἐν. φλεβοτομῶ αἱματώ.
 Sanguinaria, οὐσ. θ. φυτὸν, τὸ πολύγωνον.
 Sanguinario, γα, ἐπ. ὁ ἀπυροκρότων σφάγας καὶ αἱματοχυσίας, αἱμοκαρής, φιλαιμίας, αἱμοδόρος.

σόνιος. || Ἄπυρῆς, ὀπρωδῆς, ἀνήλεθς. || Ἄσπασθ. αἱματώδες.
 Sanguinella, οὐσ. θ. δένδρον, κρινία ἢ αἱματοδός.
 Sanguisou, οὐσ. ἄρ. ἔχων χρώμα αἱματος, αἱματοχρῶτος.
 Sanguinita, οὐσ. θ. συγγενία πρὸς πατέρα, τὸ ἡμιόμιον.
 Sanguinolento, ἐπ. διγ. αἱματώδης, αἱματώδης, αἱματωδῆς, αἱματωδῆτος.
 Sanguinolentemento καὶ -amento, ἐπίρ. μετὰ πολλῆς αἱματοχυσίας.
 Sanguinoso, γα, ἐπ. ὁ ἔχων πολλὸν αἷμα, πολυαίματος, πολυαίματος, πλῆθος αἱμορρῶτος. || Αἱματοχρῶτος.
 Sanguisuga, οὐσ. θ. ἡ γινώσκῃ ὄδιλα. || Μιστφ. ἐκπλητος.
 Sanicamento, οὐσ. ἄρ. ἰατρία, θεραπευσις.
 Sanicaro, β. ἐν. καὶ οὐδ. ἀνακί τῶμαι τὴν ὕγιαν.
 Sanio, οὐτ. θ. ἰατρικὸν, αἷμα δρῶδες. ἢ πυκνὸς, ἔχωρ πύον καὶ πύον.
 Sanità, οὐτ. θ. ὕγια. || Ἔγινωσκειν.
 Sanna, οὐσ. θ. ὀδὸς τοῦ κρόκου, ὁ χαυλιόδους.
 Sano, γα, ἐπ. ὁ καλῶς ἔχων ὕγινη, ἀβύστος. || Σῶος, ἀσπασθ. || Μεταφ. εὐδῶς, ἔρως, ἀκρίως, ἀκρίως.
 Sano, οὐτ. ἄρ. τὸ ὄρατον.
 Sansa καὶ -sena, οὐσ. θ. ἐκπύσιμα, κ. ἀποστραγγίδι τῶν ἐλαίων.

Sansuco, εὐσ. ἀρ. φυτὸν τὸ μέ-
ρον, κ. μαντζουράνα.

Santi, εὐσ. θ. Ὁρ. Santi, ἁ-
Santamento, ἐπιρ. ἀγίως, ἁγιώ-
τερον κτλ.

Santificamento, εὐσ. ἀρ. ἀγι-
ασμός, ἁγιότης. || Ἀξιολογία, δει-
σμός πρὸς τὸν Θεόν. || Ἡ περὶ τὰ θεῖα
ἀρεταίως.

Santificare, β. ἑν. ἀγιάζω, ἀ-
γιῶ. || Ἀξιολογεῖν τὸν Θεόν. || Ἐγ-
καταλέγω, καθιστῶ τι. || Φυλάττω
τὰς ἑσπείρας. || — εἰ, καθιερωμι.

Santificatore, εὐσ. ἀρ. ὁ ἀγι-
άζων.

Santificazione, εὐσ. θ. Ὁρ. San-
tificamento

Santimonia, εὐσ. θ. ἀγιότης.

Santissimo, εὐσ. ἀρ. ὁ ἁγίσ-
τος, ἁγιώτατος. || Προσηγορίαι τοῦ
Πνεύματος ἁγίου.

Santo, εὐσ. ἀρ. ἁγίος, ἐκκλη-
σιαστικός. || — ἑν. ἑν. ἁγιότης.

Santolo, εὐσ. ἀρ. ὁ ἁγιωτέρων
παίδων ἀνιδόχος.

Santonico, εὐσ. ἀρ. φυτὸν τὸ
εὐπυρόν.

Santovin, εὐσ. θ. λαίψαν ἀ-
γίων.

Santuario, εὐσ. ἀρ. ἡ ἀγία
τράπεζα, τὸ ἱερόν.

Santiva, εὐσ. θ. ἡ ἀειδόχος, κ.
γεννά.

Sanzione, εὐσ. θ. κέραιος, ἡ
πιπύρωσις, κόρας.

Sara, εὐσ. θ. γλαυκός θρασυών,
οἶραρον.

Sapere, β. ἑν. γινώσκω, εἶδα,
κ. ἠέθω. || — εὐσ. ἀρ. παιδεία,
ἐκπαιδευσις.

Saperevole καὶ -lente, ἑν. ἑν. δι-
παιθευμένος, εὐμαθής, πολυ-
μαθής.

Sapientemto, ἐπιρ. σοφός,
σοφιστής.

Sapienza, εὐσ. θ. σοφία, ἐπι-
τήμη. || Φρόνησις.

Sarajaja, εὐσ. θ. σαρβίον,
(τοῦρα, τοῦ γένι).

Sarajajo, εὐσ. ἀρ. σαπωνοποι-
εῖσιν.

Sarajetto, εὐσ. ἀρ. (ὄπαι.) μι-
κρὸν σαπυόνιον, σαπωνίτιον.

Sarajificatione, εὐσ. θ. σαπω-
νοποιία.

Saratore, β. ἑν. γινώσκω, λαί-
μαργός, τρώγων λιχμῶς.

Sarore, εὐσ. ἀρ. γένσις. || Δο-
κιμή. || Ἰδιότης.

Saroretto, εὐσ. ἀρ. ἄμικρον,
ἄρωμα, κρύσταλ.

Sarorifico, εα. ἑν. χυμοποι-
ός. || Ἰδιός, γλαυκός.

Saroritamento, ἐπιρ. ἰδιώ-
ς, εὐαρέστας.

Saroritino, σα. ἑν. (ὄπαι.) ἡ-
λγών τι γένσις.

Sarrito, τα. ἑν. εὐχολός, ἡ-
δὺς, νόστιμος. || Κομψός, ἐπιχα-
ρικός, φιλόκαλος. || Uomo —, ἀνὴρ
ἐπαγωγός, πονηρός, πανούργος.

Sarrosamento, ἐπιρ. Ὁρ. Sa-
roritamento.

Sarrosito, εὐσ. θ. τὸ εὐχόμεν-
γόνιον.

Sarrososo, σα. ἑν. Ὁρ. Sarrito

Saruta, εὐσ. θ. γνώσις, ἐπι-
στήμη.

Sarutamento, ἐπιρ. ἐν γνώσει.

Sarutello, τα. ἑν. δοκησιόφορος.

Saruto, τα. ἐπιπαιδευμένος,
ἡρώων νοήμων.

Sarutare, β. εὐδ. μεταίνομαι
Saracinesca, εὐσ. θ. κλιβάνον.

|| Ὁράματα ξύθινον κατεμποδίζον
τὸν ἄνθρωπον τὸν ὀδύων ἢ τὴν εἰσο-
λὴν τῶν ζώων. || Ὅρα σιδερέϊα
βελόνων.

Sarcastico, εὐσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλλην.)
σαρκασμικός, περιπαίγμα.

Sarcastione, εὐσ. θ. καὶ

Sarcastamento, εὐσ. ἀρ. Γεωπι-
σάλλουσι, σκαλισμα.

Sarcasto, β. ἑν. Γεωπι-σάλλω,
σκαλεῖσιν.

Sarcastore, εὐσ. ἀρ. σκαλιστής.

Sarcastura, εὐσ. θ. Ὁρ. Sar-
castione.

Sarcocolla, εὐσ. θ. κορμορहित-
νο τῆς Πελοπόσεως, σαρκόκολλα.

Sarcosago, εὐσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλλην.)
τάφος, λάρναξ, σαρκοφάγος.

Sarcotico, σα. ἐπισαρκοτικός,
ἐπισπαστικός.

Sarda, εὐσ. θ. ἄλιθος πολύτιμος,
ἡ σάρδιος ἢ τὸ σάρδιον. || Ἰχθύς
ἐπιώνμος.

Sardella, εὐσ. θ. ἰχθύς, ἡ σαρ-
δελή, κ. σαρδίλλα.

Sardesco, σα. ἐπιρ. τῆς σάρδης.

Sardini, εὐσ. θ. Ὁρ. Sardella.

Sardonico, εὐσ. ἀρ. σάρδιον,
ἡ σάρδιος (ἄλιθος). || —, σαρκ.
—, καρδιανικός γίλωσι.

Sargino, εὐσ. ἀρ. σκίπασμα
τῶν ἑσπῶων ἐπιούχων.

Sargin, εὐσ. θ. σκίπασμα, ἐ-
ράπκωμα.

Sarmento, εὐσ. ἀρ. κλήμα ἀρ-
πίλου.

Sarparo, β. ἑν. Ναυτ. ἀνάγο-
μα, ἔλκω τὴν ἀγκυραν.

Sarpi, εὐσ. θ. ἑκπύρις.

Sarpi, εὐσ. θ. πλ. Ναυτ. κα-
λώδια πλοίων, σχοινία.

Sarpiano, εὐσ. ἀρ. Ναυτ. δια-
τά σχοινία πλοίου.

Sarpi και -re, εὐσ. ἀρ. ἑκπύρις.
Sarpiata, εὐσ. θ. Ὁρ. Sarpi-
assaja, εὐσ. θ. φραγμός ἐκ
λίθων.

Sassajola, εὐσ. θ. πετροπά-
λιμος.

Sassata, εὐσ. θ. λιθοβολήμα.

Sassatello, εὐσ. ἀρ. (ὄπαι.)
μικρὰ πέτρα, πετρίδιον.

Sassafraia, οὐσ. θ. ἐγγύλιον τὸ
ζωοτικόν.

Sassello, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Sassa-
lallo.

Sassificare, ῥ. ἀπολιθῶ, πετρῶ.

Sassifraga καὶ -ia, οὐσ. θ. φυ-
τὸν, πέτριον τὸ ἄνιανον.

Sasso, οὐσ. ἀρ. λίθος, πέτρα,
βράχης. || Χάλιξ, χαλίκιον.

Sassoso, οὐσ. ἀρ. (μεγελ.) πέ-
τρα μεγάλη.

Sassosa, οὐσ. θ. ὄδῶς, ὁδοὺς.

Sassoso, σα, ἱπ. περὶ ὁδῶς, λι-
θόδῶς.

Satan καὶ -asso, οὐσ. ἀρ. σα-
τάν, σατανᾶς, ἰωσφάτος, ὁ διάβο-
λος.

Satanico, σα, ἱπ. σατανικός,
διαβολικός.

Satellito, οὐσ. ἀρ. δορυφόρος,
τοῦ ἕτους. || Σωματιώλης.

Satellizio, οὐσ. ἀρ. πλῆθος δο-
ρυφόρων, δορυφορίον.

Sativa, οὐσ. θ. (ἀέξ. Ἑλλην.)
εἶδος, εἰλλες.

Satirogiaro, ῥ. οὐδ. γράφω
σατύρας, σατυρογράφω. || Διασάριον.

Satiresomente, ἐπίρ. σατυ-
ρικός.

Satiroso, σα καὶ -ico, σα, ἱπ.
σατυρικός, δητικός.

Satirico, οὐσ. ἀρ. ἡ γράφων σα-
τύρας, σατυρικός.

Satirio καὶ -oso, οὐσ. ἀρ. φυ-
τὸν, τὸ σατύριον.

Satirista, οὐσ. σατυρογράφος.

Satiro, οὐσ. ἀρ. σατυρογράφος,
σατύρας, σατύρος, σατυρογράφος.

Satisfazione, οὐσ. θ. ἰγγόσις.

Satisfare, ῥ. ἐν. εὐχαριστῶ, ἐν-
χαριστῶ, κ. φαιδρῶν.

Satisfattorio καὶ -vo, τα, ἱπ.
ἱκανοποιητικός. || Ιλαστήριος.

Sativo, να, ἱπ. καλλιεργόμενος.

Satolla, οὐσ. θ. ὄσον ἀπαιτῶ-
ται ἵνα τις κεραιῆθ.

Satollamento, οὐσ. ἀρ. καὶ
Satollanza, οὐσ. θ. κέρως, κ.
χέρτασμα.

Satollaro, ῥ. ἐν. κορίννυμι, κ.
χέρταίνω.

Satollozza οὐσ. θ. καὶ
Satollità, οὐσ. θ. κέρως, κ. χέρ-
τασμα.

Satollo, ia, ἱπ. κεραιόμενος,
χέρταρμένος, μεθύσιμένος.

Satopria, οὐσ. θ. σατραπεία.

Saturo, οὐσ. ἀρ. σατράπης.

Saturare, ῥ. ἐν. Χημ. κεραι-
νῶ κατ' κεραιόμενι.

Saturazione ἐν τ. ἡ Χημ. κέρως
δύο εὐαίων ἰσχυρομένων, χέρταρμός

Saturità, οὐσ. θ. κέρως, χέρ-
τασμα.

Saturino, να, ἱπ. μελαγχολικός,
κατ' ἄρθε.

Saturità, οὐσ. θ. μελαγχολία,
σκιωρόπνευσις.

Saturio, οὐσ. ἀρ. ἄστρ. πλά-
νήτης ὁ Κρόνος.

Saturo, τα, ἱπ. κεραιόμενος,
χέρταρμένος.

Sauro, τα, ἱπ. ὁ γράμμα ἔχων
κρίτειον, κέρβος, ἱπὶ ἱππων.

Sauramento, ἐπίρ. σαυρῶς, ἡμ-
φρόνως, στυνῶς.

Savazza, οὐσ. θ. σαφῆ, φρό-
νις, σθένις.

Savio, ia, ἱπ. σοφός, πολυμα-
θής, ἱστορῆσιον. || Ἐμπειρος, ἐμ-
πειριῶν. || — donna, ἡ μάτ. || —
io, ὁ σοφός.

Savonia, οὐσ. θ. εἶδος ἐλλείγ-
ματες διὰ τὴν συνάγγχην καὶ.

Savore, οὐσ. ἀρ. ἡ γέσσι, τῶν
πραγμάτων, χυμός, χυλὶς καὶ τὸ
ἐν τῷ γεύσει ἀπολείμμα.

Savoso, σα, ἱπ. εὐχμος, εὐ-
χολία, γλυκύς.

Savosa, οὐσ. θ. Ναυτ. ἔρμα,
κ. σάβουρα.

Savorraro, ῥ. ἐν. Ναυτ. ἔρμα-
τῶν, κ. σάβουρων.

Saziabilità, οὐσ. θ. πλήσιονή
πρὸς ἐπιγέροντα ἄνδρα, κέρως,
χέρταρμός. || Μεταφ. ἀπαιτησι-
τῶν πραγμάτων ὡς ἐν τῷ ἀμέ-
τρου γρήγιον, ἄτη.

Saziabilmente, ἐπίρ. ἀρκούν-
ται ἐν ἰσχυρίῳ.

Saziamento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Sa-
ziabilità.

Sazire, ῥ. ἐν. κορίννυμι, κ.
χέρταίνω.

Sazietà, οὐσ. θ. ὄρ. Saziabi-
lità.

Saziotolo, ἱπ. δεγ. λυπηρός,
ἐπαχθής, φορτικός.

Saziolozza, οὐσ. θ. κέρως,
σκιωρόπνευσις.

Sazio, ia, ἱπ. κεραιόμενος,
χέρταρμένος.

Sbacaneggiaro, ῥ. οὐδ. ὀργυ-
τῶ, κροτῶ.

Sbacellaro, ῥ. ἐν. ἀπειρῶ τὸν
φλαβόν, ἀπειρῶσιον, ἐκλεπτικῶν.

Sbadataggino, οὐσ. θ. ἀπειρῶ-
ξία, ἀδελεία.

Sbadatamente, ἐπίρ. ἀπειρῶσι-
πνις, ἀδελῶς.

Sbadato, ia, ἱπ. ἀμειλής, ἀ-
φροντις, ἀπρόσεκτος. || Ἀφρόκτος.

Sbadigliaccio, ῥ. οὐδ. σνα-
χῶς, χασμῶμαι, κ. χασμουριά-
ζομαι.

Sbadigliamento, οὐσ. ἀρ. χά-
σμα, κ. χασμουρίασμα.

Sbadigliato, ῥ. οὐδ. χασμῶμαι,
κ. χασμουρίζομαι.

Sbadiglio, οὐσ. ἀρ. χάσμα, κ.
χασμουρίασμα.

Sbagliamento, οὐσ. ἀρ. ἀπάτη,
λάθος, πταίσμα.

Sbagliare, ῥ. οὐδ. ἀπατῶμαι,
λανθάνω, διαμαρτάνω.

Sbaglio, οὐσ. ἀρ. ἀπάτη, λά-
θος, πταίσμα, σφάλμα.

Shairo, ῥ. οὐδ. ὠχρῶς, γλω-
ματῶν.

Shaldanziro, ῥ. οὐδ. ἀποδαξ-
βύνομαι, ἀθουῶ.

Shaldeggiare, ῥ. οὐδ. ὀργυ-
νομαι, ὀλλῶ, διᾶζω.

Shalestramento, οὐσ. ἱρ. φη-
ρᾶ, κεραιογράφω.

Shalestrare, ῥ. ἐν. ἀποτυγχᾶ-
νω τοῦ σκοποῦ, ἀστοχῶ. || — ῥ.
οὐδ. παραλογίζομαι, περιτρέ-
πομαι. || — ῥ. ἐν. τόξω, βίπτω.

Shalestramento, ἐπίρ. ἀπι-
ρετικῶς, ἀφρόνως.

Shalestrato, ia, ἱπ. ἀπειρῶσι-
πνις, ἀδελῶς.

πος, δβουλος. || Ο άτάκτως κινούμενος επί δφθαλμών.

Shallera, β. εν. λώω, άναίγω τά δίμανα, τάς έμπορίας. || - β. οδ. μεγαλοβήμων. || Παύομαι, τεύθρχεϊσθαι.

Shallone, οδ. άρ. μεγαλοβήμων, κομπαστής.

Shalordimanto, οδ. άρ. σκοταίνιασις, κ. παραλάσιμα. || Θάμβος, θάμβωσις.

Shalordiro, β. εν. θορυβώ, διατοράντω. || Θάμβω, έκπλήττω. || - β. οδ. και - si, β. άντ. θορυβούμαι, κ. χαλιζομαι. || Θάμβουμαι έκπλήττομαι.

Shalordivamente, έπίρ. καταπλακωτικός.

Shalorditivo, να, έκ. καταπλακωτικός.

Shalzare, β. εν. ήπιτω, ήζικονίζω. || - β. οδ. άνακτιδω, άρομαι, έπιπίπτω.

Shalzo, οδ. άρ. άναπύδισις πύδμα.

Shandara, β. εν. διαλύω, διασκαρπίζω σπατίονας. || - β. οδ. διασκαρπίζομαι άτάκτως επί στρατού. || Νευτ. κλίω επί της μιάς πλευράς.

Shandeggiamento, οδ. άρ. έξορτα, φυγή.

Shandeggiaro, β. εν. έξορτα, φυγάδιω.

Shandiro, β. εν. Όρ. τδ άναστρω.

Shandita, οδ. θ. τόπος ένθα έπιτρέπεται τδ κινήσθαι ή άλιεία.

Shandito, τα, έπ. έξορτιστος.

Shando, οδ. άρ. διάλωσις στρατού.

Sharagiare, β. εν. διαλύω, τρέπω εις φυγήν. || - β. οδ. και - si, β. άντ. τούτοσημον.

Sharagino, οδ. άρ. παιδί, αι κύβω.

Sharaglio, οδ. άρ. και

Sharaita, οδ. θ. σύγχυσις, έκταξία. || Li: τα φυγή.

Sharaitaro, β. εν. τρίτω εις φυγήν.

Sharazzara, β. εν. άγαιώ εις δυσκολίας, τή έκπόδη, έκ ποδών ποιδύμαι, αίρω. || Διολύω τήν όδον.

Sharafte, β. εν. έκρίζω. || Δκροστώ, άνιλω.

Sharbato, τα, έπ. δ μη άζυν γίνετον, άγένειος σπανώ.

Sharbozzare, β. εν. έκπλήττω, δυελίζω.

Sharbazzala, οδ. θ. έκπληξίς, ένειδιωμέ. || Έναγμα του χαλινού.

Shorlicaro, β. εν. Όρ. Sharbato.

Shorcara, β. εν. έκβάλλω έκ του πλάτου, έκποδίζω, έκροτάω. || - β. οδ. και - si, β. άντ. άποδιδάσκωμαι, έκδύνω εις την ήραν.

Shorcato, τα, έπ. άποδιδάσκωμαι άποδιδασκείας.

Shorcatojo, οδ. άρ. τόπος ένθα φορτίζονται και έκφορτίζονται τά πλοία, άποβάθρα, κ. οκάκι.

Shorcato, οδ. άρ. άποδιδασκείας, έκφορτιστής.

Shorcato, οδ. θ. φορμας, ιδέα

στρώμα, περίπρηγμα. || Μεταφ. χελώνς, έμπέδιον.

Shoraro, β. εν. άποφορτίζω, έκκαλίω. || Μεταφ. έμπεδίζω. || - si, β. άντ. τούτοσημον.

Shoracoliaro, β. εν. κατεβάλλω Όρ. Diastoro.

Shoracolio, οδ. άρ. ήψω.

Shoraro, οδ. άρ. Όρ. Shorra.

Shoroffiario, β. οδ. και - si, β. εν. πρώτω λαμπάρω.

Shossaro, β. εν. ταπεινώ, έκλιπώ.

Shostaro, β. εν. άποσάτω, κ. ήταρσώνω, ήσελλίζω τώτδ τή Diastoro.

Shattagliaro, β. εν. Όρ. Sonaro.

Shattoro, β. εν. κρυπώ, κρούω, οίω συνελθώ. || Εκπίπτω, άραισι από τινος ποσού. || - β. οδ. και - si, β. άντ. σείομαι, κινούμαι.

Shattazzaro, β. εν. αναγκάζω τινά έν άπαρνθή την Χριστιανικήν θρησκείαν. || - β. οδ. άλλός, ος την Χριστιανικήν θρησκείαν.

Shattimento, τα, έπ. Zwyr- έμπυδω, γαρφύλιος.

Shattimento, οδ. άρ. κίνησις, τερατή || Zwyr. έπιπεδογράφησις.

Shattuto, τα, έπ. διασποθείς, τετραγώνος. || Καταβιβάζωμένος, περίλυτος. || Περιπόδος.

Sharogliaro, β. εν. άγαιρώ τή πριζωμα.

Shavamento, οδ. άρ. και

Shavatara, οδ. θ. σιάλον, σάλασμα, κ. σάκλον. || Γνάπλον.

Shavazziatara, οδ. θ. σιάλωσις,

Shellaro και - oggiaro, β. εν. σκίπτον, χλευάζω, ήπαίζω.

Shellaggiatore, οδ. άρ. tri- ce, θ. σκίωσις, ήπαίσις.

Shellicaro, β. εν. λύω τόν έμφυλόν. || - si, β. άντ. εδούτοσημον. || - si dallo risa, καγγάζω.

Shendare, β. εν. άγαιρώ τδ κίλωμα, άπεκαλίπτομαι. || - si, β. εν. έκκαλοδύομαι.

Sherciaro, β. εν. άπετυγχάνω (του σκοπού).

Sherleffaro, β. οδ. μαρμαρικός, ποίω, καγγάζω.

Sherlio, έπ. παιδαίσιος, άπειρόκαλος.

Sherleffo και - o, οδ. άρ. διαστροφή του προσώπου, μαρμαρικός, χλευαστός. || Τρώωμαι.

Sherlinguocinaro, β. οδ. και - si, β. άντ. διακαεδίζω, έφρατίομαι κατά τήν ήμίρας τής άποκρίσεως.

Sherrettaro, β. εν. χειρίζω τινά έκδύλων τιν πύλον. || - si, β. εν. άποκαλύπτωμαι τήν κεφαλήν.

Sherrettato, οδ. θ. άποκαμεί, χειριστικός διά τής άποκαλύψεως τής κεφαλής.

Sherturo, β. εν. Όρ. Shellarre.

Sherevo, β. εν. πίνω οίον κατά πόρον.

Shovozzamento, οδ. άρ. τδ πίνω συνιγώς και κατ'όλιγον, κωθωισμός.

Shovezzaro, β. εν. πίνω συνιγώς και κατ'όλιγον, κωθωνίζω.

Shiadato, τα, έπ. κυκλώσις, άνόρθωσις.

Sbiancare, β. οὐδ. ἀπεβάλλω τὴν λευκότητά μου, λευκανθίζω.

Shiacare, β. ἰν. διαστρέφω. || Ἰσάζω. || —, β. οὐδ. βελίζω πλάγιως, λοξοφροῶ.

Shicco καὶ -sa, οὐσ. ἀρ. ερεθίζε, λοξός, σκολιός, κ. στρατός.

Shiellare, β. ἰν. ἐκβάλλω τὸν σπῆνα.

Shiguttimento, οὐσ. ἀρ. ἐκπληξίς, φθόος, τρέμος.

Shigullire, β. ἰν. ἐκπλήττω, φρίζω. || — β. οὐδ. ἐκπλήττωμαι.

Shipotito, ἰσ. ἰπ. ἐκπληξίμηνος περιθέρης, ἐντρομός.

Shilanciamento, οὐσ. ἀρ. Ὀρ Shilancio.

Shilanciare, β. ἰν. ἀφαίρει τὴν ἰσοσταθμίαν, τὴν πλάστιγγα κατὰ βάρυνον.

Shilancio, οὐσ. ἀρ. ἀφαίρει τῆς ἰσοσταθμίας.

Shirato, ἰσ. ἰπ. ἡπαθήμενος.

Shirciare, β. ἰν. βιάσθαι δι' ὀφθαλμῶν ἡλικίσιζων ὕπερλίπῳ.

Shirraglia, οὐσ. θ. (περιλ.) οἱ ἐξυμνηταὶ ὑπέλλωλοι κλιτύρες, χωροφύλακες κτλ.

Shitto, οὐσ. ἀρ. ἀστυγματικὸς ὑπέλλωλος.

Shisacchiare, β. ἰν. ἐκβάλλω τὴν ἐκ τῆς πύρας.

Shizarrire, β. οὐδ. Ὀρ. Scarpiccia.

Shocamento, οὐσ. ἀρ. ὑπερχειρῆς, ἐκβολή. || Στόμιον ποταμοῦ. || Ἄγρα ἔδου, κτλ.

Shouare, β. οὐδ. ἐκβάλλω, ἐ-

χίμαια ἐπὶ ποταμῶν. || Ἐκφρομαί. || Ἐξερῶν. || —, β. ἰν. ἐχέω.

|| — i vasi, ἐκκεῖν διέγον δογματισοῦσιν. || συντελεῖν τὸ σῶμα ἐγχεῖν. || Μεταφ. αἰσχρολογῶ.

Shocantamento, ἰπρ. ἀναστέλως, ἀναιδώς. (Pallate—), ἑμιλλή αἰσχρῶς, ἀνασχόντως.

Shocato, ἰσ. ἐπὶ ἀρχαίως, συστεριμμένος τὸ ζῶμα ἐπὶ δογματῶν.

|| Ἐκλεπτόσμοι, δυσάτιος ἐπὶ ἰπ. πευ. || Ἀνευδής, οἰσχρολόγος.

Shocatura, οὐσ. θ. ἐκβολή, ἀτόμιον ποταμοῦ. || Μεταφ. ἀφροσύνη νουκικῆ.

Shociare, β. ἰν. Γεωπ. βλαστῶν, βλαστοβελῶ.

Shoccu, οὐσ. ἀρ. ἐκβολή, ἀτόμιον ποταμοῦ.

Shoccellare, β. οὐδ. περιτρώγω, τρώγω κατ' ὄψιν.

Shocciare, β. ἰν. προσέλλω τείχος διὰ τοῦ κρι θ'. || Ἐξάλειψον τὸν τύπον τοῦ νομισματός.

Shocchardare, β. ἰν. Στρατ. βόλθας ἐκασθενδίζω, καταβαρβίζω.

Shonzolare, β. οὐδ. Χαιρουργ. καταβλῖνω, καταπίπτω ἐπὶ ἐν τέρῳ. || Διὰ τρυφῶμα ἐπὶ τείχων.

Shonzolato, ἰσ. ἰπ. ἰντερικήτης, κ. σπαρμένος.

Shordellamento, οὐσ. ἀρ. ἀστυγία, ἐκκολασία.

Shordellare, β. οὐδ. ἀστυγία, ἐκκολασταίνω, πορνοκοπέω. || Θουρούθ.

Shorrare, β. ἰν. ἀφρίσσω τὸ γάλακον. || Ἄγω πᾶν ὅτι γινώσκω ἢ πρᾶττω, κοινολογῶ.

Shorare, β. ἰν. ἐκβάλλω χροῦμα ἐκ τοῦ βαλαντινοῦ, ἀποτίω, κ. πύρρον.

Shorare, οὐσ. ἀρ. ἐκτίω, ἀπότιω, κ. κληρωθῆ.

Shorare, β. ἰν. κενῶ, ἐκκεῖν, κ. ἀποτίω δοχεῖον κτλ.

Shoitonare καὶ -eggiare, β. ἰν. ἐκπορῶ, ἐκκεῖν, κ. ἐξοικουθῶ. || Σκόπτω, χλευάζω.

Shozzare, β. ἰν. Ναυτ. λῶω τὴν κίρην. || Σχεδίζω.

Shozziare, β. ἰν. ἀφαίρει τὸ φάρμακον.

Sho zo, οὐσ. ἀρ. ἡ πρώτη καὶ ἀρροῦς ἰργαίτις, σχίδος, σχίδου.

Shozzolare, β. ἰν. ἐκβάλλω ἐκ τῶν κλάδων τὰ βουθύματα, κ. κικκώλια.

Shracarsi, β. ἀντ. ἐκβάλλω τὸ βραχίον μου. || Προσπαθῶ.

Shracantamento, ἰσ. β. ἀμφεμνός, ἀφρατεμνός.

Shracato, ἰσ. ἰπ. ἐκβάλλω τὸ βραχίον αὐτοῦ, ἀβράκωτος. || Μεταφ. ἀφρονεῖς. || Ἄγυλοπροσπί.

Shracio, οὐσ. ἀρ. κομμάσιος, θραυδαίος.

Shraciare, β. ἰν. ἐκβάλλω ἀπὸ τοῦ βραχίονος. || — σί, β. ἀντ. ἀναστρέφω τὰς χεῖρας μου, ἀεκομμάσιος. || Ἀγωνίζομαι, προσπαθῶ.

Shraciare, β. ἰν. ἀνακαλιῶ τὴν ἀνθρώπιν. || Ἐπιδαφελῶ λόγους μεγαλοῦ. || Καταναλίω.

Shraciale, οὐσ. θ. καὶ

Shracio, οὐσ. ἀρ. ἀνακαλιῶ τῆς ἀνθρώπινης. || Μεγαλοῦ, καυχοῦσιν, κομμάσιος.

Shramare, β. ἰν. κερῖνον τὴν πύραν, κληρῶ τὸν πόδον. || — σί, β. ἰντ. ἀκομμάτι, ἐπαρομμάτι.

Shramamento, οὐσ. ἀρ. διασπαράσσω.

Shramato, β. ἰν. σπαράττω, διαμυθῶ. διττό.

Shrancare, β. ἰν. ἐκβάλλω ἀπὸ τῆς ἀγίτης. || Κλαδίω. || — σί, β. ἀντ. ἐξερῶμαι.

Shrandellare, β. ἰν. κόπτω τὰ μάγαν, ἀποσπῶ.

Shrano, οὐσ. ἀρ. σπαρτομάχος.

Shrature, β. ἰν. καθίρωμαι, ἐκκεῖν. || Ἄφαρ τὰ προσκομμάτια, ἐκκεῖν. || — σί, β. ἀντ. ἐκκεῖν τὸ σπῆμα.

Shriconeggiare, β. οὐδ. ἀναλασπαίνω, ἀσπασίω.

Shrcio, ἰσ. ἰπ. εὐτύχης, εὐτυχεῖς.

Shrcio, β. ἰν. τρέβω εἰς ψίχας, κοπανίζω, συντρίβω.

Shrigare, β. ἰν. ἐπιποδῶ, ἐπιπύω, ἐπιταχύνω τὴν ἐκπεραῖον τρυφίαν. || — σί, β. ἀντ. ταυτίστημον.

Shrigamento, ἰπρ. ταχῶς.

Shrigativo, ἰσ. ἰπ. ταχῶς, σπουδαίως.

Shrigato, ἰσ. ἰπ. τυχῶς, εὐκόλος. || Ἄνω πύρρον.

Shrigiare, β. ἰν. ἐκβάλλω τὸν χαλινόν, ἀποχαλινῶ, λῶω.

Shrigliata καὶ -nca οὐσ. θ. Ὀρ. Sbracazza.

Shrigliato, τα, ἑπ. ἀποχαλί-
 νωτος, ἐλευθερός, κούρος καὶ μεταφ.
 Shrisciare, ῥ. εὐδ. ὀλισθαίνω,
 κ. γλιστρῶ.
 Shrehiaro, ῥ. ἐν. ἐνεδίδω.
 Shroscaro, ῥ. ἐν. ἐκπέπωτο ὀρ-
 κητικῶς. || Ἀκλῶ ἀνω ἀκίφως.
 || Καθάρω τὴν μεταξὺν.
 Shrogliazo, ῥ. ἐν. διατίτω τὰ
 συγκεχωμμένα αἶμα τὰ ἐμπύδα.
 Shroscolaro, ῥ. ἐν. καλλιτεργῶ
 τῶν χέρσων, νισῶ.
 Shroscare, ῥ. ἐν. ἐκφυλλίζω.
 Shruflare, ῥ. ἐν. βροχῶσι διὰ
 τοῦ στόματος ἀκρόπρω ἐκ τῶν
 ῥιζάνων.
 Shruffa, εὐσ. ἄρ. ἢ δὲ τοῦ
 αἵματος κατὰ βροχίτι.
 Shruftaro, καθαρίζω, καθάρω,
 πλύνω, ἀποπλύνω.
 Shucare, ῥ. εὐδ. ἀγγίζω καὶ
 πῶ τις ἐπὶ ἐκτυπῶ, κ. ἐκ-
 τυπῶ.
 Shucchiaro καὶ -cciaro, ῥ. ἐν. ἀ-
 ποκαθαίρω τὸν φλοιόν.
 Shudellaro, ῥ. ἐν. ἀκκοιλιῶ,
 κ. ζακοιλιῶ.
 Shuffare, ῥ. εὐδ. φυσῶ ἐπὶ
 ἵππου. || Αἶμα τε μοι' ἀργῆς.
 Shuffo, εὐσ. ἄρ. φύσημα.
 Shugiardaro, ῥ. ἐν. ἰλιγγῶ τι
 να ψευδόμενον, ἀποψύδα.
 Shusare, ῥ. ἐν. καρδία τὰ
 χέρματα τις.
 Scabbia, εὐσ. θ. ἱερ. ψώρα.
 Scabbiaro, ῥ. ἐν. ἐκέρω ψώ-
 ραν || Οὐαλίω, ἱεσῶ.
 Scabbiosus, θ. βουάνη, ἡ ψώρα.

Scabbioso, σα, ἑπ. ἡ πάχυν-
 ψώραν, ψωραλίος.
 Scabho, τα, ἑπ. ἀνάμολος, τρα-
 χύς. || Ἀσκόλος, περίπλευς.
 Scabrosello, τα, ἑπ. (ὕπερ.) ὀ-
 λήρον τραχὺ, ὑπότραχυ.
 Scabrosità, εὐσ. θ. τραχύτης.
 || Ἀνυκολία.
 Scabroso, σα, ἑπ. ὄρ. Scabro.
 Scacazzare, ῥ. ἐν. διαβρίζωμαι,
 κ. τσιρίζωμαι.
 Scaccato, τα, ἑπ. τετραγωνοει-
 δής ὡς τὸ σακκίον.
 Scaccamento καὶ -zio, εὐσ.
 ἄρ. διαβρίτ.
 Scacchiare, ῥ. εὐδ. ἀπονήσω.
 || —, ῥ. ἐν. Βουαν. ἐκτυπῶ με-
 χουμα.
 Scacchiere καὶ -o, εὐσ. ἄρ. τὸ
 σκακίον τοῦ σαντιρίου, ἀβακόν.
 Scacciglione, εὐσ. θ. καὶ.
 Scacciamonto, εὐσ. ἄρ. ἱερ.
 ἑσλή, ἱερία. ὄρ. Repulsione.
 Scacciaro, ῥ. ἐν. ἐκδιώκω, ἐξορίζω.
 Scacciato, τα, ἑπ. ἀποσπείρει,
 ἐξορίζω. || Passo —, ὄρ. δι-
 πλῶν βῆμα.
 Scacco, εὐσ. ἄρ. τὸ σαντήριον,
 οἱ ποταοί.
 Scaccomatto, εὐσ. ἄρ. (ἱερί, Περσ.)
 ἡ τιλικαία κατὰ τοῦ βασιλέως
 προσβολή, ἐσχάτη στενωπὴ καὶ
 ἕρτα ἐπὶ σαντιρίου.
 Scandonza, εὐσ. θ. πῶσις, λῆ-
 ρις, κ. ὀσθημα, συναλλαγμاتيῆς.
 Scanelo, ῥ. εὐδ. ἐκλίπτω ἡ
 ληττεύωμαι, παρακμάζω. || —, παρ'
 ἱερίοις, πῆπτω, λῆγω ἐπὶ συναι.

Scadimento, εὐσ. ἄρ. ἐκπτώσις.
 ἡ κῆτος, παρακμή.
 Scaduto, τα, ἑπ. ὁ ἐκπεσών
 ἡ λῆξ' ἐπὶ προθεσμιῶν. || Ἐδτε-
 λῆ, ἀήλιος.
 Scalfino, εὐσ. ἄρ. σάλις πρὸς
 ἐπὶ τὴν βιβλίον, θέσις.
 Scalfare, ῥ. εὐδ. κούζω ζυγὰ ἢ
 μόνω, ἀρτιάζω. || Καταπτω-
 Scalfio, εὐσ. ἄρ. (ἱερί. ἑλλην.)
 ἀκέρως πλοῖον.
 Scalfiare, ῥ. ἐν. συγγινώ-
 σμα, συγγινῶ δικάω.
 Scaglia, εὐσ. θ. λίθος ἰχθύος.
 || Τριμαχ. λίθου, μαρμαρέου, κτλ.
 || Σρανδόν.
 Scagliare, ῥ. ἐν. ἐκλιπῶ λ-
 γόν. || Ἀγίμει, βῆπτω, ἐξοκοντι-
 ζῶ. || —, ῥ. εὐδ. μεγαλαυχῶ, ἐ-
 κίρωμαι. || Ἐκφυῶ.
 Scaglioso, εὐσ. ἄρ. βαθμῆς κλί-
 ματος.
 Scaglioso, εὐσ. ἄρ. πλ. ὄξει;
 ἡδότες ἵππου, οἱ κινδύοντες.
 Scaglioso, σα, ἑπ. φοιλιώτης,
 λιπιώτης.
 Scagliuola, εὐσ. θ. λίπιν.
 Scagliuolo, εὐσ. ἄρ. εἶδος συ-
 ατρίας.
 Scagnardo, εὐσ. ἄρ. εὐσιδής,
 ὄσχημος.
 Scala, εὐσ. θ. κλίμαξ, κ. σκά-
 λα. || Ἀνάβασις.
 Scalapriaro, ῥ. εὐδ. ἀπαλλί-
 τωμαι ἀπὸ δικτύου, ἀπὸ παγίδος.
 Scalare, ῥ. ἐν. ἀναβαίω διὰ
 κλίμακων ταίχος κτλ.
 Scalata, εὐσ. θ. ἐπιθῆσις εἰς

φρούριον ἢ ἄλλο ὑψώμα, ἐξόδος.
 Scalatore, εὐσ. ἄρ. ὁ ἀναβαίνων
 διὰ κλίμακων.
 Scalcagnato, ῥ. ἐν. ἀσθενε-
 τῶ τὰ πόδια. || Πατῶ τινα.
 Scalcare, ῥ. ἐν. καταπατῶ.
 Scalceggiare, ῥ. εὐδ. ὄρ. Scal-
 ciare. || Ἀντιλέγω, ἀντιρίζω.
 Scalcio, ῥ. εὐδ. λικνίζω.
 Scalcinare, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ
 κονίμα.
 Scalcio, εὐσ. ἄρ. ἐπιστάτης, ὀ-
 βῆγος.
 Scaldalito, εὐσ. ἄρ. πύρρον τὸ
 ἐπιθεμαίνον τὰ σέρωματα, σρω-
 ματοπορρονον.
 Scaldamento, εὐσ. ἐπιθεμαίνωσις.
 Scaldare, ῥ. ἐν. θερμαίνω ἡ
 ἔκπτω. || —, ῥ. εὐδ. καὶ εἰ, ῥ.
 ἀντ. θερμαίνομαι.
 Scaldatoio, εὐσ. ἄρ. δωματίον
 ἐν ταῖς μοναῖς θερμαντήριον.
 Scaldavivante, εὐσ. ἄρ. θερ-
 μαντήριον ὕψων.
 Scalea, εὐσ. θ. ἡ πρὸ τῶν θυ-
 ρῶν τῆς εἰτίας, ἀνεβάθρα.
 Scaletta, εὐσ. θ. (ὕπερ.) μι-
 κρὰ κλίμαξ.
 Scalfire ῥ. ἐν. ἀμύσσω, δρύπτω.
 Scalfito, εὐσ. ἄρ. καὶ
 Scalfitture, εὐσ. θ. ἀμύχη, κ.
 γδύρομενον.
 Scalfinaccio, θ. ὄρ. Scalsa.
 Scallino, εὐσ. ἄρ. βαθμῆς, κ.
 σκαλοπάτι.
 Scalmata, εὐσ. θ. πλευρῆτις.
 Scalmatare, ῥ. ἐν. περιπίπτω
 εἰς πλευρῆτιδα.

Scarpello και — οτι, οσα. αρ.
 Op. Scarpello.
 Scarpicchio, ου. αρ. κρότος ποδιών.
 Scarpitamento, οσα. αρ. κα-
 ταπάτησις.
 Scarpitare, ρ. εν. καταπατώ.
 Scarpitto, οσα. θρ. τούτο τῷ
 Scarpimento. οσα. αρ. δεινολογία,
 μαρτυμασία, κ. παρήγορον.
 Scaltrezza, οσα. θρ. και
 Scaltimento οσα. αρ. επιδει-
 ξιότης, εξήνοια. || Δόλος, μηχανή-
 νημα. || Ασπίτης, επιδειξίτης.
 Scaltire, ρ. ουδ. καθίσταται τι-
 να συνενθ, ἀγγέλιον, επιδειξίον.
 || Διδόσκω. || —, ρ. ουδ. γίνο-
 μαι επιδειξίος.
 Scaltimento, επίρ. συνενθῶς,
 ἐμψύχως, δεξιῶς.
 Scaltito ia και — to, ro, ep.
 επιδείξις, ἐμψύχων, ἐμψυρες. ||
 Πανούργος. || Λεπτάς.
 Scaltamento, οσα. αρ. τὴ ἐκ-
 βάλλειν τὰ ὑποδήματα, ὑπόλυσις.
 Scaltare, ρ. εν. λύω, ἐβάλλω
 τὰ ὑποδήματα, τὰ σανδάλια. ||
 Γνωκ. περιστάτω τὴν ζίζαν δι-
 δρου
 Scaltato, ia, ep. ἀνοπίδωτος.
 Scaltatore, οσα. αρ. ὁ λύων,
 ἐκβάλλων τὸ ὑπόδημα. || Ὁ φρε-
 νῶν τὰ ἀπέρβητα.
 Scaltu, za, ep. ἀνοπίδωτος,
 κ. ἔκφυλος. || Μίτρα πένης,
 ἀρπυργος. || Οὐτιδανός, εὐλιος.
 Scamatare, ρ. εν. βεβδίζω τὸ
 ἔριον, ἱκονίζω, κ. ἑκαονίζω.

Scamato, οσα. αρ. βέβδος, βα-
 θιον.
 Scambiamento, οσα. αρ. ἀν-
 ταλλαγὴ. || Ἀλλοίωσις, μεταβολή,
 μεταπήγησις.
 Scambiare, ρ. εν. ἀνταλλάσσω.
 || Ἀλλοίω, μεταβάλλω, μεταποιῶ.
 Scambiellare, ρ. εν. ἐλλάσσω
 συγγῆς.
 Scambiella, οσα. αρ. μεταβο-
 λῆ συγγῆς ἀστάθεια. || Πηδῆμα
 ὄρηγητιδῶ.
 Scambiavolo, ep. διγ. ἀμοι-
 βῆσις.
 Scambiavolozza, οσα. θρ. δια-
 λαγὴ ἀμοιβῆς.
 Scambiavolonto, επίρ. ἐνελ-
 λάξ, ἀμοιβῆσις.
 Scambio, οσα. αρ. ἀλλαγὴ ἀν-
 ταλλαγῆ. || Pigliar im — ἐκλαμ-
 βάνω ἄλλο ἢ ἄλλον ἀντ' ἄλλου.
 Scampare, ρ. εν. ἐξάγω ἐκ
 τοῦ διχασίου ταμίου.
 Scampata, οσα. θρ. τὰ ἐρῆς τῶν
 μῆρῶν γῶτα τοῦ χοίρου.
 Scampiato, ia, ep. ὁ ἔξω χι-
 τῶνος.
 Scamponea, οσα. θρ. βοτάνη, ἢ
 ἀκαμυνία.
 Scamponto, ia ep. ὁ περιγῶν
 ἀκαμυνῶν, ἀκαμυνοῦχος.
 Scampolare, ρ. εν. βυροδεψῶ.
 Scampoforca, οσα. αρ. μοιθη-
 ρὴς, κούρων, κ. κρεμάλας.
 Scampamento, οσα. αρ. τὸ ἐ-
 παρῆγεν τὸν κλυδωνον, διάκοσις.
 Scampare, ρ. ουδ. κρούω τοὺς
 κλυδωνας, κλυδονίζω.

Scampare, οσα. θρ. κλυδωνι-
 σμός, συν. χῆς.
 Scampario, οσα. αρ. κλυδωνο-
 κρουσία, τούτο τῷ ἀνωτέρω.
 Scampare, ρ. εν. οὐῶς, δι-
 οῦῶς. || ἀφαιρῶ. || — ia, διασω-
 ζομαι ἀπὸ τοῦ θανάτου. || —, ρ.
 ουδ. σώζομαι, ἐλευθεροῦμαι δια-
 φεύω.
 Scampo, οσα. αρ. ἀπαλλαγῆ,
 σωτηρία. || Ἰσχυροφύη.
 Scampolello, οσα. αρ. ὀποκ.
 περισσευμά τι, δλίγον τι, λείψανον.
 Scampolo, οσα. αρ. ὑπόλοιπον
 ἕως τὸ μέγαν ἀπὸ τοῦ ἰστού.
 Scapa, οσα. θρ. ἰδίως τοῦ ἀγρια-
 χοίρου ὁ ἐξίχων, χυλοῦδους.
 Scapalare, ρ. εν. σκάπτω αὐ-
 τοκας ἐπὶ τῶν στυλῶν, βεβδῶ.
 Scapalatura, οσα. θρ. βέβδωσις
 τῶν κίστεων. || Κοιλίτης ἐπιμάκης.
 Scapellamento, οσα. αρ. και
 Scapellazione, οσα. θρ. ἐξάλει-
 ψις τοῦ γεγραμμένου, διαγραφῆ,
 ἀπόδοσις. || Κατάργησις.
 Scapellare, ρ. εν. ἐφαίρω
 διαγράφω, οἴσω τὸ γεγραμμένον.
 Scapcia, οσα. θρ. τούτο τῷ
 Scancia.
 Scandagliare, ρ. εν. Νεῦτ. βυ-
 λῶ, σκανδαλλίζω. || Ἐξιστάω,
 ἱρυνῶ ἐπιμῆδως, διακριθῶ.
 Scandaglio, οσα. αρ. καθετάρ,
 κ. σκανδαλί. || Ὑπολογισμὸς, ἀε-
 μὴ τίσις, πείραμα.
 Scandallizare, ρ. εν. ἀφορμῶν
 κακῶν παρήγω, σκανδαλλίζω. || Ἐ-
 κπύρω ἀγανάκτησιν. || —, si, ἀγ-

δυσχεραίνω, δυσφορῶ, σκανδαλί-
 ζομαι.
 Scandalo, οσα. αρ. (ἀλλ. ἑλλην.)
 ἀφορμὴ ἀμικρημάτων, σκάνδαλον.
 || Ἐκπύδωσις, προσηγορμια. || Ζη-
 μία. || Διχνοία, διένεσις. || Ονει-
 δος, || ἢ ἐν τῶν κακῶν ἔργων τι
 ἢ λόγων ἀγανάκτησις.
 Scandaloso, sa, ep. ἢ σκανδα-
 λῶν, σκανδαλώδης. || Ἀσχηρὸς,
 ἐπινοιδίωτος.
 Scandella, οσα. θρ. ἰδίως κροῦθῆ,
 ἕλωρα. || —, πλ. σταγίνας ρουσιῶν.
 Scandere, ρ. εν. ἀναδύω. ||
 Μετῶν τὸν σίχων.
 Scandigliare, ρ. εν. σκαδίζω,
 κ. ζυγίζω. || Ἐξιστάω, μετῶ.
 Scandire, ρ. εν. μετῶ τοὺς
 πῆδας σίχου.
 Scandire, ρ. εν. και ουδ. φρε-
 ρομαι ἐπὶ τοίχων.
 Scannare, ρ. εν. σφάζω, λαι-
 μοτομῶ. || Καταφύω. || Αναπη-
 νίζω, κ. τυλιγνδίζω.
 Scannatojo, οσα. αρ. μακελλῶ-
 ν, σφαγιεῖς. || Τόπος διαφορῆς
 και ἀουσίας χαμικυπιῶν.
 Scannatore, οσα. αρ. κίσις, θρ.
 σφαγιεῖς.
 Scannellamento, οσα. αρ. ὄρ.
 Scannatura.
 Scannellare, ρ. εν. ἐκτυλίσσω
 τὸ ψῆμα, ἐκ τῶν πηνίων, ἀναπη-
 νίζω, κ. τυλιγνδίζω.
 Scannolo, οσα. αρ. ὀποκ.) μι-
 κρὸν ὑποπέδιον, ἕβρανον.
 Scanno, οσα. αρ. κάλιμα, θρα-
 γίνω. || Κεῖθῶτιον.

Scannopexzara, β. εν. καταπυροβολω, κανονοβολω. || Scannopoggiate.

Scansaro, β. εν. ερω, απρω, κ. απρωγως.

Scansatara, υδα. αρ. -tricio, θ. δ. απροφυγων κινδυνον.

Scansia, υδα. θ. βιβλιοθήκη, πινακοθήκη.

Scansione β. εν. εκβαλλω τας γωνιας, απροτομα. || - β. ουδ. αποφυγω, αποδιδρασκω.

Scantonalura, υδα. θ. η των γωνιων αποτομή, ακροτόμιας.

Scarcchiare, β. εν. καθαίρω το λινον.

Scarcziara, β. ουδ. άσπρω, ακοκασταίνω. || -σι, β. άκτι, εκβαλλω την φοβειάν. || Μεταφ. απαλλάττωαι.

Scarcziato, ια, επ. αχαλίνωτος, κυριως και μεταφ.

Scarczara, β. εν. κέπτα την κεφαλήν, κατατομα. || Απροτομα.

Scarczario, ια, επ. άπροτομος.

Scarczismo, υδα. αρ. κόμβος, κόλπος κατά κεφαλής.

Scarcigliata, β. εν. λω, συγκυω εν κώπην. || -σι, β. άκτι, κτι έκτι. || ά άνωτος, ακοκασταίνω.

Scarcigliato, ια, επ. λυσικμος. || Άνωτος.

Scarcigliatura, υδα. θ. ακολασία, άνωται, φαυλοβίαση.

Scarcitura, β. ουδ. ζημιεύμαι, απόλλυμαι.

Scarcito, υδα. αρ. απώλεια, ζημία.

Scarcizara, β. εν. ελευθερω. ||

— ουδ. φεύγω, αποδιδρασκω, διασώζομαι. || —, υδα. αρ. ιπικια των κληρικων.

Scarpolo, ια, επ. ελευθερος. || Ληκος.

Scarpone, β. εν. καταβαλλω την ισχυρογνωμοσύνην, μεταπίθω. || Κατανω δίκαιον τι χαριον συγγραψιας.

Scarpato, β. ουδ. εκφυγω, διασώζομαι, αποδιδρασκω.

Scarpata, υδα. θ. φυγή, απόδρασις. || Σφαδασμός ιπικου. || Παρεκτροπή.

Scarpatoja, υδα. θ. υπεφυγή, πρόρασις.

Scarpellara, β. εν. εκβαλλω τον πικρον. || - β. ουδ. απτάζομαι τινα εκβαλλων τον πικρον.

Scarpitozzara, β. εν. άπροτομα.

Scarpellata, υδα. θ. αποκάλυψις της κεφαλής, προσκόγρωσις.

Scarpellato, υδα. αρ. πλήρη κατά τη κεφαλή, κήλαρος.

Scarpucchio, υδα. αρ. τή κέλυμμα του λατινου μοναχου, κορδύλη, κ. κοκκοβία.

Scarpinara, β. εν. βαλλω νέον κάπτωμα επί των οπιδημάτων.

Scarpina, υδα. αρ. περιπόδιον.

Scarpiono, υδα. αρ. επίπληξις.

Scarpucziara, β. ουδ. άπκαλύπτω την κεφαλήν. || Σφάλμα, προσκόπτω.

Scarpuccio, υδα. αρ. αποκάλυψις της κεφαλής. || Σφάλμα, παραδρομή.

Scarpucio, υδα. αρ. άπκαλύπτω την κεφαλήν. || Σφάλμα, παραδρομή.

Scarpucioara και -iro, β. ουδ.

απαλλάττομαι ιδιοπραξιας. || —, β. εν. κανονοποιω ιραυτον.

Scarpizara, υδα. αρ. ιματιον των κληρικων, τή άνωθεν του βήσου, έπωμιας.

Scarbattola, υδα. θ. μικρά τε σκευήθηκη κηγλιδωτή η ύδαωτή.

Scarheo, υδα. αρ. έντομον, έν κέντρος η σκέρτατος.

Scarbilara, β. εν. παζω άρλαν τι μετά κρutos.

Scarborchiato, β. εν. γραφο δυνάμωσως.

Scarborchiato, ια, επ. ά γραμμικος δ σκαγνιστος.

Scarbochio, υδα. αρ. κωκογραψια.

Scarbone, υδα. αρ. έντομον κίντρος η σκέρτατος μέγας.

Scarachiato, β. εν. χλευάζω τινά.

Scardafaggio, υδα. αρ. Όρ. Scardahone.

Scardafare, β. εν. άνοσπώ, έξίλω.

Scaramuccia, υδα. θ. άρχή μάχης, άψμαχία, άπροβολιμος, δεσποβολισμός.

Scaramucziara, β. ουδ. άρχομαι τής μάχης, άψμαχία, άπροβόλη, διαπροβολίζομαι. || Μεταφ. διαφιλονεικω.

Scarbochiato, β. εν. κροβύς, κ. κερτιλίζω την λαμπάδα.

Scarcifare, β. εν. άπκυλακίζω.

Scarcifazione, υδα. θ. άποφυλάκισις, άπόλυσις.

Scarco, υδα. αρ. άποφορτισμός,

κ. κερτιζομα. || —, ια, επ. άποφορτιβεις.

Scardansare, β. εν. ζαίνω έριτα.

Scardasso, υδα. αρ. κέντιον των έριτων, ζάντον.

Scardassioara, υδα. αρ. ζάντης έριτων κελ.

Scarcia, υδα. θ. Όρ. Scarco. || Ουζπόλησις, κρτος πυροβολισμος.

Scarcamento, υδα. αρ. άποφορτισμός. κ. κερτιζομα. || Εκκένωσις πυρπίλου.

Scarciare, β. εν. άποφορτιζω, άποκυλακίζω, κ. κερτιζω. || Ανακυλίζω, άραιων τή υπερέβαλλον βάρος. || Εκκένω τή πόσικρον, πυροκροτώ. || Κατ' εκτ. πλήττω τυπώ. || Ζωγρ. έλατώ τή ζωγρον του χρώματος. || - β. ουδ. και -σι, β. άκτι. άποφορτιζομαι, άποσκηκίζομαι.

Scarciano, ια, επ. άποφορτιζομαι, άπρω σπιβεις.

Scarcizara, υδα. αρ. τόπος ένθα άποφορτιζονται άι έμπορια, κρτε δέ τω κρτος ένθα άποτίθενται τή χρώματα λακκου.

Scarcizione, υδα. θ. Όρ. Scarcamento.

Scarcio, ια, επ. άποφορτισμοσ, άπόσκηκισις. || Ελευθερος, διακυλίζωται άι έμπορια, κρτε δέ τω κρτος ένθα άποτίθενται τή χρώματα λακκου.

Scarcizione, υδα. θ. Όρ. Scarcamento.

Scarcio, ια, επ. άποφορτισμοσ, άπόσκηκισις. || Ελευθερος, διακυλίζωται άι έμπορια, κρτε δέ τω κρτος ένθα άποτίθενται τή χρώματα λακκου.

Scarcizione, υδα. θ. Όρ. Scarcamento.

Scarcio, ια, επ. άποφορτισμοσ, άπόσκηκισις. || Ελευθερος, διακυλίζωται άι έμπορια, κρτε δέ τω κρτος ένθα άποτίθενται τή χρώματα λακκου.

Scarcio, ια, επ. άποφορτισμοσ, άπόσκηκισις. || Ελευθερος, διακυλίζωται άι έμπορια, κρτε δέ τω κρτος ένθα άποτίθενται τή χρώματα λακκου.

Scarcio, ια, επ. άποφορτισμοσ, άπόσκηκισις. || Ελευθερος, διακυλίζωται άι έμπορια, κρτε δέ τω κρτος ένθα άποτίθενται τή χρώματα λακκου.

Scarcio, ια, επ. άποφορτισμοσ, άπόσκηκισις. || Ελευθερος, διακυλίζωται άι έμπορια, κρτε δέ τω κρτος ένθα άποτίθενται τή χρώματα λακκου.

Scarcio, ια, επ. άποφορτισμοσ, άπόσκηκισις. || Ελευθερος, διακυλίζωται άι έμπορια, κρτε δέ τω κρτος ένθα άποτίθενται τή χρώματα λακκου.

Scarificazione, οὐσ. θ. σκαρ-
φικασί, τομή, σκαρφή χαραγή.

Scarlatina, οὐσ. θ. Παθαλ. πορ-
φυροῦς πυρετός ἢ νόσος, πορφυροῦ,
ἔξαναθηματικὴ κ. ἀστρακιά.

Scarlatino, οὐσ. ἀρ. τὸ κόκκι-
νον χρώμα τὸ ὑγιῖνον.

Scarlatto, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. τὸ ἀ-
νοήτωρ. || — το, ἐπ. ἀνοήτως, κό-
κινος, κ. ἄλλος.

Scarmiana, οὐσ. θ. πλευρῆτις
Scarmianara, ῥ. οὐδ. πάσχι
πλευρῆτιδα.

Scarmigliara, ῥ. ἐν. συγγέν
τῶν κόκκιν. || — αἰ, ῥ. ἀντ. ἰσχυρ.

Scarmigliato, τα, ἱπ. λυσίκο-
μος, κ. ξέπλεκος.

Scarmo, οὐσ. ἀρ. σκαλμός,
πάσσαλος ἰσχυρὸς δένει τὸ κώπιον.

Scarnare, ῥ. ἐν. σκάζω, σκα-
ρνεύω, ἐκσκαρνεύω, ἀφαιρῶ τὰς
σάρκας πτώματι.

Scarnascialato, ῥ. οὐδ. παραδί-
δομαι εἰς τὰς δικαιοσύνας τῆς
ἐπιουρίας.

Scarnito καὶ -scito, τα, ἱπ.
ἐσκαρνεύω, ἐκσκαρνεύω.

Scarnificare, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ
τὴν σάρκα, σκάζω, σκαρνεύω.

Scarnire, ῥ. οὐδ. ἐκπύωμαι,
ἐσκαρνεύωμαι, κ. λιγνύω.

Scarnito, τα, ἱπ. ὁ ἀφαιρούμενος
τὰς σάρκας, ἰσχυρός.

Scarno, να, ἐπ. λογιώδης, κ. λιγνός.

Scarna, οὐσ. θ. ἐλπίδας, πέδιλον,
κ. κηπούσι. || Τὸ πρασιῶν, τὸ
κατωφριανὸν μέρος, κλίσις τοῦ χει-
μ. || ἕδος ἰχθύος λιμανίου.

Scarpellaro, ῥ. ἐν. κόπτης πῆ-
τρας, χαράκτος. || — ῥ. οὐδ. ἐ-
μύσταμαι, κ. τουγκρανεύωμαι.

Scarpellato, οὐσ. θ. κτύπος
σπίλης τοῦ λιθοῦ.

Scarpellatore, -lino, οὐσ. ἀρ.
λιθοκόπος, χαράκτης, τριπέτης.

Scarpello, οὐσ. ἀρ. σμίλη, δι-
χαρῆτις λιθοκόπου, τριπέτης.

Scarpino, οὐσ. ἀρ. πιδελόν, ἡ-
δος σκανδαλίων λαπτῶν, μετ' ὧν
ἐχέουσαν ἄλλοτε.

Scarpione, οὐσ. ἀρ. σκορπιός.

Scarpione, οὐσ. θ. (Gente di —)
ἀλλήται, πλάνηται, φουλάθει.

Scarnolare, ῥ. οὐδ. τρίχω ἐν
τῇ τροχαίᾳ.

Scarnomente, ἐπίθ. πενιχρότης,
μετρώς φειδωλῆς || ἑλλειπῶς.

Scarnare, ῥ. ἐν. σκαρνεύω, ἐ-
καρνεύω, μετῶ.

Scarnaggio, ῥ. ἐν. φειδομαι.
|| —, ῥ. οὐδ. ἑλλειπῶ.

Scarsella, οὐσ. θ. βυλάκιον,
βαλάντιον.

Scarsello, τα, ἱπ. (ὄπκι) ὁ
λίγνυ ἐκλιπῆς ἢ λεπτός.

Scarsella, οὐσ. θ. καὶ
δεια. || Φειδῶ, εὐνομή.

Scarsa, οὐσ. ἀρ. ἑλλειπῆς. ||
—, σα, ἱπ. ὁ ἑλλειπῶν, ἑλλειπῆς.
ἄλλος: μικρός. || Φειδωλῆς, φει-
δωλῶς.

Scartabellaro, ῥ. ἐν. ἀνοήτωρ,
φυλλολογοῦ βιβλίον.

Scartabellata, οὐσ. θ. ἀνοήτω-
σις ταρῆα.

Scartabellatore, οὐσ. ἀρ. -τρι-
πε, ὁ ὁ ἐπιστροφάδων ἀναγινώ-
σαν.

Scartabello, οὐσ. ἀρ. παλατι-
χέρον.

Scartafacciaro, ῥ. ἐν. ἀναγι-
γνῶ τὰ παλατιώχιστα.

Scartafaccio, οὐσ. ἀρ. τὰ ἐν
τῷ Scartabello.

Scartaro, ῥ. ἐν. (ἕως παιγνι-
χέρων) ἀποβέβλω τὰ ἐχρηστα
χέρια, ἐξωφωλλίζω.

Scarlo, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐξωφωλλί-
σμα τῶν χερτίων. || Ἀπόβρωμα.

Scarzo, ζα, ἱπ. εὐστραφός,
λιτός.

Scasare, ῥ. ἐν. ἰαδικῶ τὰς
αἰείας, ἐξουκίζω.

Scasinoloco, ἐπίθ. παραδείγ-
ματος χέριν.

Scasaro, ῥ. ἐν. ἐμβάλλω ἐπι-
τοῦ κωστίου.

Scassinaro, ῥ. ἐν. θραύω, συν-
τρίβω, διαβέβρω.

Scasa, οὐσ. ἀρ. διαβέβρω. ||
Γένεσι καλλιεργησία, νεατός.

Scasgnaro, ῥ. οὐδ. πτώω, ἀ-
πεχρίπτωμαι.

Scasgnato, οὐσ. θ. πτώσις, ἀ-
πέχρωσις.

Scasgnato, τα, ἐπ. ἀπατηθείς
Scasnamento, οὐσ. ἀρ. ἡ ἐκ
τῆς ἀλύτου λίσσης. || Παραφρέα.

Scatonara, ῥ. ἐν. λύω ἐν τῶν
ἀλύτων. || — αἰ, ῥ. ἀντ. τὰ ἐν
σημον.

Scatonato, τα, ἱπ. ὁ λαλυμένος
ἐν τῶν ἀλύτων, ἀπελυθείς.

Scatola, οὐσ. θ. ὄκη, κίστη,
κ. κωστίον.

Scatolajo καὶ -iero, οὐσ. ἀρ. ὁ
κατασκευάζων ἢ πωλῶν κίστας
ἢ κωστῆρας, κωστιδοποιός.

Scatolona, οὐσ. ἀρ. μεγάλη
κίστη.

Scatolare, ῥ. οὐδ. γαλιῶμαι, ἐκ-
λύεμαι. || Παρέρχομαι. || Πῶμα, τρί-
χω. || Διαφύγω.

Scalmo, οὐσ. ἀρ. γάλασις, ἔκ-
λυσις. || Σκανδαλίζωμαι. || Ἀνομο-
σίτης δυσαναλογία.

Scalorigine, οὐσ. θ. πηγή,
βρύσις.

Scaturimento, οὐσ. ἀρ. ἀνά-
βλυσις, βρύσις.

Scaturire, ῥ. οὐδ. ἀναβρῶω, ἀ-
ναβλύω, διαπιδύω ἐκχέωμαι ἐπὶ
ἕδατος.

Scavalcare, ῥ. ἐν. καταβιβάζω
ἢ καταβάλλω ἀπὸ τοῦ ἵππου.

|| — ῥ. οὐδ. καταβαίω ἀπὸ τοῦ
ἵππου, ἀρριπτεύω.

Scavallare, ῥ. ἐν. τὰ ἐν τῷ ἵ-
ππῳ.

Scavamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Ca-
vamento.

Scavare, ῥ. ἐν. ὑποσκάπτω,
κοιλῶμαι, ὁ ποικιλῶμαι.

Scavazione, οὐσ. θ. ἀνασκαφή.

Scavazzacollo, οὐσ. ἐπ. μετα-
γληλαμάς ἑλιστρο. || Ἀντ. φουλά-
διος.

Scavazzare, ῥ. ἐν. ἀφροτῶμαι.
|| Σκαρνεύω, θραύω.

Scavo, οὐσ. ἀρ. κοίλωμα, τὸ
κόπλον. || Τῶπος, γόκων.

Sceda καὶ —δουλοῦν, θ. οὐκ ἔχον ἰγγράφειν. || Χλευθῶ, περιγλωτίζω· μικρολογία.

Scelgimento, οὐσ. ἀρ. ἐκλογὴ, διαλογή.

Sceliglio, ῥ. ἐν. ἐκλέγω, διαλέγω.

Scelgliccio, οὐσ. ἀρ. οὐδέχων, ἀκαθάρτος, ῥύπος.

Scelleraggino ἢ —nza, οὐσ. ἡ. καὶ

Scelleratezza ἢ —ità, οὐσ. ἡ. κακουργία, μοχθηρία. || Θηρωδία.

Scellerato, οὐσ. ἀρ. κακοῦργος, ἀνόμιος, ἀπειθής, ἀθέμιτος.

Scellino, οὐσ. ἀρ. νόμισμα ἀργυροῦν τῆς Ἀγγλίας, οὐλίον.

Scelo, οὐσ. ἀρ. μοχθηρία.

Scella, οὐσ. ἡ. ἐκλογὴ τὸ ἐκλεκτὸν ἐν παντί πράγματι.

Scellezza, οὐσ. ἡ. Ὁρ. Scelgimento.

Scello, ἡ. ἐπὶ ἐκλελεγμένους, ἐκλεκτός· ἐξάρτετος.

Sceltame, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Scelgliccio.

Scempiamento, οὐσ. ἀρ. ἐλάττωσις, μειωσις.

Scempiato, ἐπ. ἡ. (Luna) —οὐλήνη κθίνουσα.

Scemaro, ῥ. ἐν. ἐλαττώ, μειώ, κ. ὀλιγοτάμνω.

Scemo, οὐσ. ἀρ. ἐλάττωσις. || —ma ἐπ. ἐλαττωθείς. || Μειρός, ἄφρων.

Scempjaggino, οὐσ. ἡ. ἀκρισία, ἀρρεσθία.

Scempjato, ῥ. ἐν. ἀναπτύσσειν, ἀνάλω. || Σαφνίζω. || Βασανίζω ἀπυῶς.

Scempjaggino, οὐσ. ἡ. ἀκρισία, ἀκρίσια.

Scempialamento, ἐπιφωμικός, ἄφρωνος.

Scempjato, ἡ. ἐπ. ἀνεπιγόμενος. || Μωρίς, ἄκριτος. || Ἀπλοῦς.

Scempio, οὐσ. ἀρ. βάσανος, ἀπάνης. || Σαφνίζω. || —, ἡ. ἡ. ἀπλοῦς, μωρίς, βλάξ.

Scena, οὐσ. ἡ. σκηνή, οἰκονομία. || Θέατρον. || Δράμα. || Σουδόν.

Scenario, οὐσ. ἀρ. ἐπιθεμα τῶν ἡθοσιῶν καὶ τῆς σκηνογραφίας.

Scendere, ῥ. οὐδ. καταβιβάζω, —σπον, ἐπιτίθαι, ἱππιῶντι.

|| —, ῥ. οὐδ. κατάγειν, ἔλκεν τὸ γένος.

Scendibile, ἐπ. διγ. ὁ εὐκόλος εἰς κατάβασιν, καταβιβός.

Scendimento, οὐσ. ἀρ. κατάβασις. || Βιάσθη, ἀπέσθη ἐχθροῦ.

Scenoggiamento, οὐσ. ἀρ. ἀπαγγελία θεατρικῆ.

Sceneggiare, ῥ. ἐν. ἀπαγγέλλω θεατρικῶς.

Scenicamento, ἐπιφ. θεατρικῶς, σκηναῖος.

Scenico, ἐπ. ὁ τῆς σκηνῆς, σκηναῖος.

Scenico, ἐπ. ὁ τῆς σκηνῆς, σκηναῖος.

Scenico, ἐπ. ὁ τῆς σκηνῆς, σκηναῖος.

Scenico, ἐπ. ὁ τῆς σκηνῆς, σκηναῖος.

Scenico, ἐπ. ὁ τῆς σκηνῆς, σκηναῖος.

Scenico, ἐπ. ὁ τῆς σκηνῆς, σκηναῖος.

Scenico, ἐπ. ὁ τῆς σκηνῆς, σκηναῖος.

Scenico, ἐπ. ὁ τῆς σκηνῆς, σκηναῖος.

Scerpollato καὶ —ivo, οὐσ. ἀρ. (Ochio-) ὁφθαλμὸς μετὰ ἐλαττώσιν ἀνεστραμμένον.

Scerpollano, οὐσ. ἀρ. μίγα ἀμάρτυρα· τὸ οὐλοῦν τῆς λέξεως.

Scerro, ῥ. ἐν. ἐκλέγω.

Scervollato, ἡ. ἐπ. ὁ ἀνευμυκῶς. || Ἰχθυον.

Scesa, οὐσ. ἡ. Ὁρ. Discesa.

Scetico, ἐπ. ἐπ. σκεπτικῶς.

Scetiro, οὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλήνων) ἀκρίτων. || Μεταφ. ὁ βασιλεὺς, ὁ ἀναστὰς ἀρχὴ.

Scetirato, ῥ. ἐν. χωρίζω, διαχωρίζω.

Scetrasamento, ἐπιφ. τὰ αὐτὰ τῷ Separamento.

Scetoro, ἡ. καὶ —vno, ἡ. ἐπ. κτηνομαχίας.

Sceggia, οὐσ. ἡ. οὐκ ἔχων ἰσχύον, οὐκ ἔχων πέναν· ἡ. ἀπὸ τοῦ διὰ στέγασμα. || Βράχος.

Sceggiata, οὐσ. ἀρ. ἰσχυρὸν ἐκ βράχους.

Sceggiato, ῥ. ἐν. νόπτω ἑσθλὸν εἰς οὐχίας, οὐχίον, διασχίζω. || —, ῥ. οὐδ. καὶ —si, ῥ. ἀντ. οὐχίωμα, διασχίζωμα.

Sceggiato, οὐσ. ἀρ. βράχος, οὐχίος.

Scelatro, οὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλήνων) οὐκ ἔχων.

Scherano, οὐσ. ἀρ. κακοῦργος, ἄριστος.

Schericato, ἡ. ἐπ. ἄκροτε μὴ μόνος ἐπὶ φωτῶν. || Ἐκκλ. καθ' ἑαυτοῦ.

Scherma, οὐσ. ἡ. ἐκ μανθάνειν τὸν διὰ τοῦ ξίφους πάλον, ξιφομαχία.

Schermato, ῥ. ἐν. Ὁρ. Scherniro.

Schermato, ῥ. ἐν. Ὁρ. Scherniro.

Schermato, ῥ. ἐν. Ὁρ. Scherniro.

Schermato, ῥ. ἐν. Ὁρ. Scherniro.

Schermidoro, οὐσ. ἀρ. ὁ διὰ δάσκων τὴν ξιφομαχίαν.

Schurmire, ῥ. οὐδ. καὶ —si, ῥ. ἀντ. διαξίφισμα, οὐχίωμα.

Schermiro, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Schernidoro. || Ἀμύνομαι.

Scherno, οὐσ. ἀρ. ὑπερασπιστής, ἄμυνα. || Στέπα, κατατρυφή.

Schernovolo, ἐπ. διγ. ὑβριστικός, ὑβριστής.

Scherniro, ῥ. οὐδ. χλευάζω, κωμίζω, σκώπτω.

Schernitolo, οὐσ. ἀρ. —itico, ἡ. ὁ χλευάζων, σκώπτικος.

Scherno, οὐσ. ἀρ. χλευασμός, ἐκπαίγιος, περιφρόνησις.

Schertzamento, οὐσ. ἀρ. ἀπειρομαχία, ἔργον, λόγος φιλοπαίγματος, κτλ.

Scherzante, ἐπ. διγ. κωμικός, ἄπειρος, φιλοπαίγμων.

Scherzara, ῥ. ἐν. χαριεντικῶμα, ἀπειρομαχία, πάλον.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

Scherzavolo, ἐπ. διγ. Ὁρ. Scherzante.

φθίνουσιν υπό τῆν σποδόν. || Πλε-
 κούσιον.
 Schiacciatura, οὖσ. θ. Ολάσις,
 σύντριψις.
 Schiaffoggiato, β. ἐν βραβίω,
 κολαζίζω.
 Schiaffo, οὖσ. ἀρ. τὸ διὰ τῆς
 χειρὸς ἐπὶ τοῦ προσώπου κρούσι-
 μα, βραβίωμα, κολαφός.
 Schiamazato, β. οὖδ. κινκιά-
 ζω, κινκιάριζω ἐπὶ ὄρνιθον.
 Schiamazzatore, οὖσ. ἀρ. ὁ-
 ρυδακτής, τέρρακποιός.
 Schiamazzio καὶ -ζω, οὖσ. ἀρ.
 κρέμα, ὄρυθος, τερραχί-
 Schialciana, οὖσ. θ. γραμμὴ
 διαγωνίως τοῦ τετραγώνου.
 Schialtamento, οὖσ. ἀρ. ἐκ-
 ρίζωσις.
 Schialtare, β. ἐν. συντρίβω.
 Schialzo, σχίζω. || —, β. οὖδ. καὶ
 — βι δ. ἀντ.
 Schialzo, οὖσ. ἀρ. σχίζω ἐν
 ζῶντι. || Κρότος, πτελέτης
 || Βίβλος, κατάβλαψις.
 Schianza, οὖσ. θ. ἡ τοῦ τραυ-
 ματος ἀσκήσαντων ἐπιθερμίας
 συστάσις.
 Schiappare, β. ἐν. σχίζω ἐν
 ζῶντι. || —, β. οὖδ. σχίζω καὶ δια-
 ρήγνυμαι.
 Schiarato, β. ἐν. φωτίζω. || —
 β. οὖδ. αἰθάριζω ἐπὶ κηρῶν.
 Schiarea, οὖσ. θ. φωτὴν, ὃ ἐ-
 λελυραστικόν.
 Schiarimento, οὖσ. ἀρ. ἱσαρί-
 φησις.
 Schiarito, β. οὖδ. καὶ — βι δ. β.

ἀντ. φωτίζομαι. || Καθαρίζομαι,
 λαμπρύνομαι. || Ἀρτιούμαι. || — β.
 ἐν. διασφηνίζω. || ἱρασιό.
 Schiatta, οὖσ. θ. γενιά, γένος,
 οἰκονομία.
 Schiattaro, β. οὖδ. ὁραδόν, ἐπ-
 γνῶσις.
 Schiattaria, β. οὖδ. κνυρῶν, κ.
 γαυγίζω ὡς κνυρῶν.
 Schiattaro καὶ ellaro, β. ἐν.
 ἀποκαθάρσις, κ. ἑκκαρῶν.
 Schiavasco, ca, ἐπ. δουλικός.
 Schiavina, οὖσ. θ. ἱρατίον δου-
 λικῶν ἡ ἐργαζία.
 Schiavilo καὶ — πόλις, οὖσ.
 θ. δουλεία, αἰχμαλωσία.
 Schiavo, va, ἐπ. καὶ οὖσ. δου-
 λός, αἰχμαλωτός.
 Schiavama||ia, οὖσ. θ. ἡ περὶ
 τοῦ θύλου ἡ σαρρετώδης δουλεία.
 Schiavegato, β. ἐν. βυκαρῶν, κ.
 μυστιοσυρῶν. || Ἀίτω ἢ γράφω
 ἐλευθερίως τὸ φρόνημά μου.
 Schidione, οὖσ. ἀρ. οὐδὲν, κ.
 οὐδέλα.
 Schifona, οὖσ. θ. καὶ
 Schienalo, οὖσ. ἀρ. βήχις. ||
 Ραγοκόκαλον, ἀκάνθια.
 Schiomanzia, οὖσ. θ. Παθολογία
 γάγγη, συνάγγη.
 Schioppella, οὖσ. θ. ὄσσε τῶν
 ἱστῶν, κισσός. || Μεταφ. συμφο-
 ρά. || Ἀθρομίσις.
 Schioppo, ta, ἐπ. ὃ ἔχον τὴν
 σαφὴν πρᾶξιν, εὐρόνιστος.
 Schioppo, οὖσ. θ. στρανός, τῆν-
 μα. || Πλήθος. || Ὀμιλος.
 Schiorate, β. οὖδ. παρκατά-

τω. || Τίθημι κατὰ στίχον. || —
 β. ἀντ. παρατέτομαι.
 Schiottamento, ἐπὶ εἰλικρι-
 νός. || Ἀπλῶς, καθαρῶς.
 Schiottelza, οὖσ. θ. εἰλικρινεῖα,
 ἀπλοκότης.
 Schioto, ta, ἐπ. καθαρὸς, ἀ-
 πλοῦς, ἀδούλος. || Ἐλευθερίως. ||
 Ἐύσπερος.
 Schiso, οὖσ. θ. ἀψιδία, τὰ τοῦ τῶν
 Noja.
 Schiso l'acqua, οὖσ. θ. γόνυ σι-
 μώσας, κωψομενῶν.
 Schisamento, ἱπ. β. εὐλασμός.
 || Ἰσομετρία.
 Schisamento, οὖσ. ἀρ. καὶ
 Schisanza, οὖσ. θ. φύγη, ἀπο-
 γνή. || Καταφρόνησις.
 Schisanoja, οὖσ. ἀρ. ὀκνητός,
 βέβηλος.
 Schisato, β. ἐν. ὀπικεῖσθαι,
 διασπῆλαι. || Βεβηλωτόταται.
 Schisavolo, ἐπ. βιγ. καταφρο-
 νητικόν.
 Schizza, οὖσ. θ. βύπος, ἀκα-
 θασία. || Ἀψιδία.
 Schizza, οὖσ. θ. μεταφροσύ-
 νη, ἀνεκκία. || Ἄνδ' ἀποστραφῆ.
 Schisitoso, ca, ἐπ. Σίσκολος,
 ὁστρατός, ἢ ὑπερόστιος.
 Schiso, οὖσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ ἑλλαν.
 σκῆσις) ἐφοκίον, ἡμεθός, ὄκα-
 ρις. || — τῶ, ἐπ. βυκαρῶν, ἐκκαθα-
 ρίσις, βεβηλωτός. || Ἀσπράτος, δύσκολος.
 || Ἀδύτος μετρούμερον οὐφῶν.
 || Περσογενικὸς, περσογενικός.
 Schissamento, ἱπ. β. ἀψιδίς.
 Schissoso, ca, ἐπ. ἀψιδίς, ὀκνητός.

Schissoso, ca, ἐπ. ἀψιδί-
 πους, δύσπραστος. || Α—, ἑκαρ. ἐ-
 πὶ β. λῆσις.
 Schissozia, οὖσ. θ. κινκιάρι-
 Schissera, οὖσ. θ. καὶ
 Schisero, οὖσ. ἀρ. ἱπλομέτις
 τῶν κνυρῶν.
 Schiodare, β. ἐν. ἀποκαθάρσις,
 κ. ἑκαρῶν.
 Schiomato, β. ἐν. λῶν, συγ-
 χέω, φέρω εἰς ἀσπίαν τὴν κρηνὴν.
 Schioppelara, β. ἐν. τυρεκίζω.
 Schioppeltiere, οὖσ. ἀρ. στρά-
 τωτικὸς τυρεκιστόρος.
 Schioppo, οὖσ. ἀρ. ὁπλον πυ-
 λωδῶν, τὸ τυρεκίον.
 Schisi, (Per-) ἑκαρ. ἱπ. β.
 πλαγίως, λῶσις.
 Schiso, οὖσ. ἀρ. σπαστικός.
 Schiudero, β. ἐν. ἀνοίγω. ||
 Ἀποζέλλω. || — βι, β. ἀντ. ἑξέρ-
 γομαι ἐκ χωρίου κατακλιθέτου.
 Schiuma οὖσ. θ. κηρῶν. || Σάλαις.
 Schiumante, ἐπ. βιγ. ἀσπίων,
 κηρῶν.
 Schiumare, β. ἐν. ἀφῆρῶ τὴν
 κρηνὴν, ἐκσπρίζω. || —, β. οὖδ. καὶ
 — βι, β. ἀντ. κηρῶν.
 Schiumoso, ca, ἐπ. ἀσπίων,
 Schiuso, ca, ἐπ. ἀσπίων, ἀ-
 ποκαθαρῶν.
 Schiuvabile, ἐπ. βιγ. ὃ ἐκδεδεκ-
 τῶς τὸ φῦγόν, ἐκφύττωσις.
 Schivare, β. ἐν. διαφύγω, ἀ-
 ποφυγῶ.
 Schivo, va, ἐπ. σκυθραπῶν, ἀ-
 γινός. || Ἀψιδίς.
 Schizzare, β. οὖδ. ἀκαθάρσις, βι

ναθλίαι, ἀναπηθῶ, ἐκπηγίξω. ||
 —, β. ἰν. ἐξακοντίζω ἐπὶ ὄρων.
 — ἴσοο, μεταφ. ἐξογίζομαι.
 Schizazata, εὐα. θ. ἀνάδροσις
 ὕδατος.
 Schizatozojo, εὐα. ἀρ. οὐρίγξ. ||
 Κλισιότρ. ||
 Schizettiaro, β. ἰν. κλόζω,
 ἔγγιον.
 Schizzetto, εὐα. ἀρ. (δοσκι)
 μακρὸν τυφίλιον. || Κλισιότριον.
 Schizzinosumentio, ἐπιβ. δυσ-
 τρόπος.
 Schizinoso, αα, ἐπι. τραχὺς,
 ἄγριος, ὑπερπαιτικός.
 Schizzo, εὐα. ἀρ. κηλὶς πιτό-
 λου, πιτύλιον. || Ζωγράφ. σχεδία-
 σμα ζωγραφίας, σχέδιον.
 Scia, εὐα. θ. ὁ δάμος, τὸ ἔγχος
 τοῦ πλείοντος ἡλίου, ἡλικία.
 Sciahionto, β. οὐδ. κηρύττω
 πρὸς τὸν λαόν.
 Sciabla, εὐα. θ. εἶδος σπάθης,
 πλαταῖος μαχαίρης, φανιάντης.
 Sciabola, εὐα. θ. ὄρ. Scibhla.
 Sciaquadenti, εὐα. ἀρ. πρὸ
 χειρὸν πρόγονου.
 Sciaquinto, β. ἰν. πλύνω πὸ
 τῦρον, κτλ.
 Sciaquainta, εὐα. θ. ἀπέπλοικα.
 Sciaquintaro, β. ἰν. ἀνακρινῶ,
 ἀναμηνύω, κ. ἀνακρίνω. || Πλό-
 γω, καθάρζω ποτήριον, κτλ.
 Sciajura, εὐα. θ. καὶ
 Sciajuranza, οὐδ. θ. δυστυχία,
 συμφορὰ.
 Sciajumentogginia, εὐα. θ. μογ-
 θηρία κακουργεῖα, κακοτροπία.

Sciaguralamento, ἐπιβ. δυσ-
 χῆς. || Κακοτρόπος, πονηρία.
 Sciaguralo, ια, ἰπ. δυστυχία,
 τάλαις. || Ἐυτέλεια, μαθνημῆς.
 Sciaguralamento, εὐα. ἀρ. σπυ-
 τάλει, ἀσωταία. || — della lingua,
 γλωσσόαγλία λόγος, πλεονα.
 Sciaguralato, β. ἰν. σπαταλιῶ,
 καταναλίσκω. || — ει, β. ἀντ. ἀ-
 πύλλωμαι κ. γάνεμαι.
 Sciaguralamento, ἐπιβ. ἀσω-
 τος, ἀπειθῆς.
 Sciaguranto, ια, ἰπ. ζώωτες
 ἀριδῆς, ὑπερβολικῆς.
 Sciaguratore, εὐα. ἀρ. — τριον,
 τῶν τῶ ἀνώτερον.
 Sciaguratura, εὐα. θ. καὶ
 Scialacquo, εὐα. ἀρ. τούτο τῶ
 Scialacquamento, εὐα. ἀρ. ἀναθυ-
 ριάσις ἀνάδοσις.
 Scialaro, β. ἰν. ἀποπνέω, ἀ-
 μαρτίζω, ἐκχέω. ἐπὶ ἀναθυμιάσε-
 ὶν. || Γερπέματι. || Τροφή, ἄσπα-
 ρῶ. || — ει, β. ἀντ. ἐκχέω, ἐκ-
 χύνομαι.
 Scialaro, β. ἰν. κοῦβ. ἀσθα-
 σῶ, τοῖχον ἐπιχρῖον. || — ει, β.
 ἀντ. μεταφ. συγκαλύπτωμαι ἢ
 τοὶ ἀποκρύπτω τὰς ἐλλείψεις μου.
 Scialatura, εὐα. θ. κενίασις,
 ἐπὶ χροῖσις τοῖχου.
 Scialiva, εὐα. θ. στέλεος τάνυ
 τῶ Saliva.
 Scialio, εὐα. ἀρ. ὕψωμα περ-
 σινδύ, σῆλιον.
 Scialo, εὐα. ἀρ. ἀνάθυμιάσις,
 || Ἐκδιζήσις, μεγαλοπρέπεια.

Scialotto, εὐα. ἀρ. ἄσπασος.
 Scialumo, εὐα. ἀρ. ἀόλις ποι-
 μακίς.
 Scialuppo, εὐα. θ. πλείριον
 φρεγγόν.
 Sciamannato, ια, ἰπ. ἡμιαν-
 θρῖνος, ἀπειροπότητος. || Alla—
 ingra, ἐπιβ. ἀμειλίχως.
 Sciamare, β. οὐδ. συνέργουσι
 κατὰ σπάνον, ομνηουργοῦμαι ἐπι-
 μελισσῶν.
 Sciamo, εὐα. ἀρ. σμῆνος με-
 λισσῶν.
 Sciamo, εὐα. ἀρ. ὄρ. Sciamo.
 Sciaucato, ια, ἰπ. ὁ ἔχων τὰ
 λογία ἐξηθρομένω, ἀτάκτως κί-
 νηθῆναι, ἔξοχος.
 Sciarpa, εὐα. θ. περιώμιον, τὸ
 ἄλλως τε Ciarpa.
 Sciarpellaro, β. ἰν. ἀσπίον
 τὸ βλεφάρω.
 Sciarra, εὐα. θ. φιλονακία.
 || Πόλις αἰνεμακτώδης. || Αἰ-
 νωμα, γρίφος.
 Sciatia, εὐα. θ. παθῶ. πᾶ-
 ρος περὶ τῶ λογίον, λογιάς.
 Sciatico, εὐα. ἀρ. καὶ ἰπ. ὁ
 πῆχων λογιάδα, λογιάδικός, ἰ-
 σμακόν.
 Sciatiro, β. ἰν. κοῦβ. τι ἀμει-
 λῆς, κελῶς. || Ἀρακίον, κατα-
 στέρον.
 Sciatro, ια, ἰπ. ἡ λιγυ. ἡρωλη-
 μινος, λιαν ἀκλίσις περὶ τὸν λα-
 τινόν, περὶ τὸς ἐκχίσεις, ἀ-
 ἡμιάντος.
 Sciauro, εὐα. ἀρ. δυστυχία, συμ-
 φορὰ τούτο τῶ Sciajura.

Sciauroto, ια, ἰπ. δυστυχῆς
 τάλαις τούτο τῶ Sciajurato.
 Scibile, ἰπ. διγ. ὁ ἐπιδεικτι-
 κὸς κατανόησις, νοητός.
 Scibilita, εὐα. θ. τὸ νοητόν.
 Scimite, ἰπ. διγ. σφῆς, ἐπι-
 στήμιον.
 Scienteamento, ἐπιβ. σοφῶς, ἐν
 γνώσει.
 Scientificamento, ἐπιβ. ἐπιση-
 μονικός.
 Scientifico, β. ἰν. κοῦβ. τινα
 ἐπισημον.
 Scientifico, αα, ἰπ. ἐπιστη-
 μονικός.
 Scienza καὶ — zia, εὐα. θ. ἐπι-
 στήμη, γνώσις. ||
 Scienza, ια, ἰπ. καὶ εὐα.
 σοφῆς, ἐπιστήμων.
 Scienza, β. ἰν. ἐβάλλω τὴν
 γάνυ, ἀπέκλυμαι.
 Sciziguala, εὐα. θ. ἡ διὰ ἔλ-
 φους πλάγῃ. || Τροβία, εὐλή.
 Scilinguano, εὐα. ἀρ. χα-
 λινε. γλώσσα, ἡ ὑπογλώττις.
 Scilinguaro, β. οὐδ. βραταρί-
 ζο, τραυλίζω.
 Scilinguato, ια, ἰπ. ὁ τραυλίζων
 ἢ φελίζων, τραυλῆς, κ. τοσόδος.
 Scillo, εὐα. θ. ἄσπινγ ἐκ τῶν
 κρινουίδων, τὸ σκελετορμιμον.
 || Σέλλα ἢ Σελασσία.
 Scillico, αα, ἰπ. Φερμ. ὁ τῆς
 σέλλης, σκελετορμῆς.
 Scillocale, ἰπ. διγ. νόστιμος, ἐ-
 πὶ ἀθύρων.
 Scilloca, εὐα. ἀρ. ἄνεμος τῆς
 Μεσογείου καυσικῆς, νοταπλῆξ.

της φωνητικής, ἄδρος ἄλλως τε
 Scioceo, οὐα. ἄρ. μίγξτε
 Sciloma, οὐα. ἄρ. μικρά ἐπι-
 λία, ἀπεραντολογία, περιτολογία.
 Sciloppo, οὐα. ἄρ. σφραγίον, κ.
 αἰρέσι, τὸ αὐτὸ τῷ Sciloppo.
 Scimia, οὐα. ἄρ. πιλοῦν, κ. μαίραυ.
 Scimieria, οὐα. ἄρ. πύθικισμός.
 Scimiotto, οὐα. ἄρ. (ὄπεκ.) μι-
 κρὸς πύθικος, πύθικαδύς.
 Scimitarra, οὐα. ἄρ. ἔξφορ. ἢ
 πλατεῖα μάχαρι, ἀκινάκκος.
 Scimionis, οὐα. ἄρ. μέγας πύ-
 θος.
 Scimunitaggio, οὐα. ἄρ. ἀκρι-
 σία, μωρία ἄφροσύνη.
 Scimunito, τα. ἄρ. μωρός, ἄ-
 φρων, βλάβ., ἀλβίος.
 Scindero, ῥ. ἐν. χωρίζω, δια-
 χωρίζω, διασχίζω.
 Scintilla, οὐα. ἄρ. μίσην, πορὸς
 ἐκτινασσόμενον, σπινθήρ, σπινθή-
 ρος, φέβλος, κ. τσιμπιλιά. ||
 Δαρμυδών.
 Scintillante, ἐπιθ. διγυ. ἄκτι-
 νηδολών, σπινθηροδολών, σπινθη-
 ροδολός, πυρλαμπής.
 Scintillara, ῥ. οὐδ. ἀστράπτω,
 σπινθηροδολώ, σπινθηρίζω, ἄκτι-
 νηδολώ, πύθικω.
 Scintillazione, οὐα. ἄρ. τὸ σπιν-
 θηροδύχημα, μαρμαρυγή.
 Scintilleta, οὐα. ἄρ. (ὄπεκ.) μι-
 κρὸς σπινθήρ, σπινθηροδύχων. || Με-
 τασ. φῶς ἀμυδρῶν. || Τυφώσις μι-
 κρά.
 Scinto, τα. ἄρ. ἐπ. ἄνευ κινήσεως, ἀ-
 ζήσεως.

Sciocaccio, οὐα. ἄρ. μίγξτε
 μωρία ἐπιγλυφία.
 Sciocaggine, οὐα. ἄρ. μωρία,
 ἀφροσύνη, τὸ αὐτὸ τῷ Sciocacciar.
 Sciocamento, ἐπιθ. μωρός, ἀ-
 βουλίας, ἀνεπίτητος.
 Scioccheggia, ῥ. οὐδ. πρῆ-
 τω ἀφροσύνας, ἀνεπίτητον, μωρίαν.
 Scioccheria καὶ -zzu, οὐα. ἄρ.
 ὄρ. Sciocaggino.
 Sciocchioso, οὐα. ἄρ. (ὄπεκ.)
 μωρός τις ἄφρων.
 Sciocosa, ἐπιθ. ἀγής, ἀνο-
 πτος. || Μωρός, ἄφρων, ἀναός, ἀ-
 βούλος.
 Sciocosa, ἐπιθ. διγυ. (μεγέθ.)
 μέγας ἄφρων.
 Scioglirra, ῥ. ἐν. λύω, ἐκλύω,
 τὸ αὐτὸ τῷ Disfara || Παύω εὐαν-
 δέσπασ, συνάθροισιν, διασκορρίζω
 διαλύω || Ἄνα καύω, ἀναφύω. ||
 Ἀπαλλῆττω, ἐλευθεροῦ. || -σι, ῥ.
 ἀντι. λύωμαι, διαλύομαι.
 Scioglimento, οὐα. ἄρ. λύσις,
 διάλυσις. || Ἀναλύσις, τήξει. ||
 Στάσις.
 Scioglioro, οὐα. ἄρ. τήξει, ἢ
 ἢ λύω κτλ.
 Sciocizza, οὐα. ἄρ. ἀνεπίτητος,
 τύπος κομπασμῶν ἑταροῦ.
 Sciola, τα. ἄρ. ἀλαζόν, εὐμα-
 ρίας.
 Sciottamento, ἐπιθ. εὐστρόφος,
 ἐπιδεξίος.
 Scioltizza, οὐα. ἄρ. κυφίω, ἄ-
 σος. || Ἐστρώσις, ἐπιδεικτικῆς. ||
 di vomere, αὐχοιλίτικῆς.
 Sciolio, τα. ἄρ. λελογισμένος

τις εὐστρόφος, ἐλαφρῶς. || Δεξίος,
 ἐπιδεξίος. || A brigua —, ἔκφρ.
 ἐπὶ ἀπὸ βούλως κατεπειγόντως.
 Scioltero, ῥ. ἐν. προσαρτάω,
 κρηγύματι.
 Sciolato, οὐα. ἄρ. καὶ
 Sciolo, οὐα. ἄρ. μέγας ἀνεπίτητος,
 λαβή.
 Scioperaggino, οὐα. ἄρ. ἀργία.
 Scioperaco, ῥ. ἐν. παρατρέπω,
 τὸ αὐτὸ τῷ ἀργολογῶ, ἀπαργολῶ. ||
 -σι ῥ. οὐδ. ἀργῶ, οὐδὲν πράττω.
 Scioperaggine, οὐα. ἄρ. ἀργία.
 Scioperato, τα. ἄρ. ἄνευ ἀ-
 σχολίας, ἐκνηρός, ἀργός.
 Scioperato, οὐα. ἄρ. ἀργία, τὸ
 μὴδὲν πράττειν.
 Scioperoso, οὐα. ἄρ. ἀργός,
 ἐκνηρός. ||
 Sciopino, οὐα. ἄρ. συμβάν, ἀ-
 προσδέκτικον.
 Sciopinamento, οὐα. ἄρ. τι
 ἵσταν τις τὸν ἄερα, διατρίβωσις,
 ἀνεμωσις, κ. ἐρεσηματισμός.
 Sciopinare, ῥ. ἐν. δύνω, εἰς τὸν
 ἄερα, ἀερίζω, διατρίβω. || Δημι-
 στίω. || -σι ῥ. ἀντι. ἐκασποῦμαι,
 κ. ἑκουσθόνομαι.
 Sciopra, ῥ. ἐν. λύω, ἀποστῶ,
 ἀπόλυω, ἀβῶω.
 Sciopa, οὐα. ἄρ. ἀλαθής.
 Sciopato, ῥ. ἐν. σχίζω, φεβρω,
 γαλά. || - ῥ. οὐδ. ἐκτετριπασκῶ.
 Sciopato, τα. ἄρ. ἐσχισμένος,
 διατρίβωσις.
 Sciopatore, οὐα. ἄρ. ἄσωτος,
 ἀπάταλος.
 Sciopizza, οὐα. ἄρ. γυθίσια, ἀ-

ηδός, τὸ ἀγυλον. || Ἐβταλός τις. ||
 Δαρσίον, κυρία.
 Sciopido καὶ -ra, ῥ. οὐδ. ἀ-
 νεπίτητος, ἄνευ πύθικου.
 Sciopido, τα. ἄρ. ἀνεπίτητος, ἀ-
 νεπίτητος. || — οὐα. ἄρ. ἀνεπίτητος,
 εὐπίτητος.
 Sciopimento, ἐπιθ. ἀνεπίτητος,
 ἀγής, ἀνεπίτητος.
 Sciopizza, οὐα. ἄρ. γυθίσια, ἀ-
 κήσις. || Μάτατος, κτελεσις.
 Scipito, τα. ἄρ. ἀνεπίτητος, μωρός.
 Sciruga, οὐα. ἄρ. λέξ., ἑλλάξ.
 Scirughe, κ. οὐα. ἄρ.
 Scirugato, ῥ. ἐν. κλάω, κ.
 σκρηνγιάω.
 Scirocco, οὐα. ἄρ. ὄρ. Scirocco.
 Sciroppo, οὐα. ἄρ. σφραγίον, κ.
 σιράπι.
 Scirro, οὐα. ἄρ. Παθολογικός,
 σκληρότης, ἄνευ ἄλλου.
 Sciroscopo, ἐπιθ. κερκιδός.
 Scisma, οὐα. ἄρ. (ἀπὸ) Ἑλλήνων.
 Scisma, || Διχόνοια.
 Scismatico, τα. ἄρ. σχισματισ-
 τὸς, στασιαστικός.
 Scissile, ἐπιθ. διγυ. ἄρ. τριτοῦ-
 κενος, πριτοῦς.
 Scissiona, οὐα. ἄρ. διατρίβωσις,
 διατρίβωσις, σχίσμα. || Διχόνοια.
 Scisso, τα. ἄρ. ἐπιθ. κερκιδός,
 διχρημίνος.
 Scissura, οὐα. ἄρ. σχίσμα, δια-
 τριβή.
 Scingaro, ῥ. ἐν. κερκιδός, κερκιδό-
 γιλω.
 Scingalojo, οὐα. ἄρ. χυθί-
 μικτρον, ἀπόμακτρον.

Sciurpare, ῥ. ἐν. σχίζω. || Φθει-
ρω, καταστρώω.
Sciurpare, οὐσ. ἀρ. -trior, θ.
ἄσπασ, σπάταλος.
Sciurpio και -nio, οὐσ. ἀρ. ἀ-
σπειρία, σπατάλη.
Sciurpare ῥ. οὐδ. ἀνακρίξω.
Sciurpatione, οὐσ. θ. ἐπιρρώνη-
σις· τιτὸν τῷ Escurpatione.
Sciurpare, ῥ. ἐν. ἐκτεξέω.
Sciurpato, ia, ἰπ. αἰκία τοῦ εὐμενός.
Sciurpo, οὐσ. ἀρ. ἐκτεξέουσιν.
Sciurpolare, ῥ. ἐν. ἀραιρῶ τὸν
λαβὸν ἢ φλαῖον, ἰκλεῶ.
Sciurpolato, οὐσ. ἀρ. ψείδας πα-
σιφανῆ, πρέδλον. || —, ia, ἰπ.
καθαρίε και καλῶς ἠριθμημένος.
Sciurpoggiare, ῥ. οὐδ. ἀκκι-
ζομαι, κ' ἄλλωπίσμαι. || — ῥ. ἐν.
χλευάζω, ἀτταζέμαι.
Sciurpare, ῥ. ἐν. ἐκτέπω τὰ ἀ-
τία και τὴν οὐρανὸν ἔπιπαι.
Sciurpato, ia, ἰπ. δ' ἄνευ οὐραῖ,
κόλυρος.
Sciurdella, οὐσ. θ. κίθων, κ. γα-
γάθα. || Ὁ ζυμῆς, κ. σούπος.
Sciurpante, ῥ. ἐν. ἐγγίζω, τὸν ζω-
μὸν ἐκκενῶ εἰς τὸν κόβωμαι. || Ἀνα-
κρίτω.
Sciurpato, οὐσ. ἀρ. κωσθεκίε.
Sciurpatione, οὐσ. ἀρ. ἐστία τῶν
πυροσθῶν.
Sciurpatione, ῥ. οὐδ. αἰετὸν τὴν οὐρανὸν
Sciurpatione, ia, ἑπ. ἀννετρεμ-
μένος ἐν τοῦ βάρους.
Sciurgia, οὐσ. θ. ἢ τῶν πετρῶν
ἀλλαγῆ, πετερόβροχαι. || Ἰράτιον.
|| Βράχος.

Scogliato, οὐσ. ἀρ. και ἰπ. ἐν-
νοχός· ὁ ἄνευ ἔρχειον ἀνοχός.
Scoglio, οὐσ. ἀρ. σκόπελος, ἀρ. ἀ-
χας, κρημνός.
Scoglioso, sa, ἰπ. σκοπελάδης,
βραχίονος.
Scogliare, ῥ. ἐν. ἐκδέρω, κ. ξεγ-
δέρω.
Scogliatolo, οὐσ. ἀρ. μικρὸν ζω-
νὸν τετραπόδιον, δ σκίονος.
Scogliamento, οὐσ. ἀρ. ῥύοις, ἰ-
κροῖ.
Scogliere, οὐσ. ἀρ. μαθίε.
Scogliere, ῥ. οὐδ. ἀπορρίνω, ἰ-
κροῖ, ὕποστῆζω ἐπὶ ὑγρῶν. || —
ῥ. ἐν. στραγγίζω.
Scogliresco, ca, ἰπ. δ' τοῦ μαθί-
εῖ. || —, οὐσ. θ. πλάθω μαθίε.
Scogliamento, ἰπ. β. ὡς μαθίε.
Scolastico, ca, ἰπ. (λαξ. Ἑλλαν.)
σχολαστικός.
Scolativo, va, ἰπ. δ' ἰπιέρων
ῥύοις, στραγγιτικός.
Scolato, ia, ἑπ. ἐσταγμένος, κ.
στραγγιτικός.
Scolatojo, οὐσ. ἀρ. ἔχτις, ἀ-
μάρα. || Ἰδρόβρον τῆς σιγῆς.
Scolatura, οὐσ. θ. ὑπόλοιπον ὑ-
γρῶ.
Scolazione, οὐσ. θ. Κετρωγ-
γονόβριτα.
Scolia, οὐσ. θ. και -ia, οὐσ. ἀρ.
(λαξ. Ἑλλαν.) ἀγέλιον.
Scoliste, οὐσ. ἀρ. (λαξ. Ἑλλαν.)
ἀγελιστής, ὑπομνηματιστής.
Scolasciuto, ia, ἑπ. δ' ἔχων
τὸν λαίμην ἀσπασ, γυμνοτά-
χλος· ἐπὶ γυναικῶν,

Scollaro, ῥ. ἐν. ἀποκελλῶ, κ.
ἰσκόλλω.
Scollatura, οὐσ. θ. ἢ παρὶ τῶν
λαίμων περιτομή τοῦ ἐνδύματος.
Scollegamento, οὐσ. ἀρ. διά-
ζυε, χωρίσις.
Scollegare, ῥ. ἐν. χωρίζω, ἀ-
χωρίζω· ἀποσπῶ.
Scollinare, ῥ. ἐν. διαδαίνο τὰς
κίτρος.
Scollmare, ῥ. ἐν. ἀπεμάσσω,
κ. κότω τὸ μέτρον.
Scolo, οὐσ. ἀρ. ῥύοις, ἑκροῖ, ἑκ-
κροῖς.
Scolopendra, οὐσ. θ. (λαξ. Ἑλ-
λαν.) ἑστύμον, ἢ σκολόπενδρα.
Scolore, ῥ. ἐν. ἐξαιεῖται ὁ
μαρῆσις τὸ γρῶμα, κ. ξεθάριον. ||
— ῥ. οὐδ. ὠχιάδ, κ. χλωμαίω·
τιτὸν τῷ Discolorarsi.
Scolorcimento, οὐσ. ἀρ. ὠχρέ-
ται.
Scolorito, ῥ. οὐδ. ὠχρίω, κ.
χλωμαίνω· τὸν τῷ Scolorarsi.
Scolorito, ia, ἰπ. ὁ ἀπολέσας
τὸ γρῶμα, ὠχρεός, ὠχρός, χλω-
μής, κυρίως και μεταφ.
Scolorcimento, οὐσ. ἀρ. δικαιο-
λογία.
Scolpare, ῥ. ἐν. συγγίνωσκω,
συγγρῶ, ἀπολώ τὸν πταίσμα-
τος· ἀφῶ.
Scolpimento, οὐσ. ἀρ. γλυφῆ
ἐντοπι.
Scolpire, ῥ. ἐν. γλύφω. || Χη-
μέτω, ἐγκολάπτω, ἐντέμνω, ἐξ-
ἴσω εἰς προσάρμοισιν. || Προφῆρῶ,
ἀπεργάλλω καλῶς.

Scoloritamento, ἐπὶ β. οὐκρινῶς
σαφῶς.
Scolorito, ia, ἑπ. γλυπτός· ἐγ-
κεχραγμένος, ἐντετυμημένος. || Ἐκ-
λῶς ἀπαγγαβείε.
Scoloritura, οὐσ. θ. γλυπτική,
γλυφῆ· γλαφίε. || Ἐκμαγεῖον, τῶ-
πος· ἐντύπωσις.
Scolla, οὐσ. θ. σφραγιώτης φρου-
ρῶν, σπιπός.
Scollare, ῥ. ἐν. ἀκροῦμαι, ἀ-
κούω.
Scoluresco, sca, ἰπ. δ' κῆς γλυ-
πτικῆς.
Scolvarare, ῥ. ἐν. κολῶν,
ῥυπαῖον διὰ πάλου.
Scolvichiarare, ῥ. ἐν. γράφω
δυσανάγνωστα.
Scolviano, ῥ. ἐν. μετακινῶ,
εἰς ἀταξίαν κίρω· ἀνακωκω, συγ-
χρω, συστρατίτω, κ. ἀνακτόνω.
Scolvuglio, οὐσ. ἀρ. σύγγυ-
σις, ἀταξία.
Scolvugliare, ῥ. ἐν. διασκαρ-
πέζω. || Βαρδοῦ. || —, ῥ. οὐδ.
διασκαρπέζομαι. || Ἐπισκοπεῖται.
Scolvullare, ῥ. ἐν. διασκαρπί-
ζω· διατράσσω.
Scolvimento, ἰπ. ἀρ. Ναυτ. διεβ-
ρωγῆς, ἀειξῆς· ἐπὶ ἔχλων.
Scolvimento, οὐσ. θ. περιδοσις,
κ. στοιχίωμα.
Scolvimento, sa, ἰπ. κειχωρι-
σμένος, ἀποσπασίε.
Scolvimento, ῥ. ἐν. διαλύω,
χωρίζω, διατῶ. || Ἐξερθῶ ἰσοτόν,
ἀποκελλῶ. || Συνειθῆμαι, περιδι-
δομαι, κ. στοιχηματίζω. || Αἰε-

χίρω τὸν ἕνα κατὰ τοῦ ἄλλου.
 || — εἰ β. ἄντ. ἐξαρτῶμαι.
 Scometimento, οὐσ. ἄρ. διά-
 λωσις, διάλειψις. || Ἐξαρτῶσις.
 Scomunità, οὐσ. ἄρ. -tricio, θ.
 ἢ συνθεόμενος, κ. στοιχηματικῶν.
 || Σκανδαλοποιός.
 Scommezare, β. ἄν. διαπερῶ
 εἰς τὸ μέσον, διχοτομῶ.
 Scommiacare, β. ἄν. ἀπαιμα-
 κρῶμα τινά. || — β. ἄν. ἐπισκέ-
 πτομαι, ἀπεχθίστω τινά.
 Scomuovere, β. ἄν. διακινῶ,
 συγκινῶ. || Διεγερῶ εἰς ἄταξι.
 Scomodare, β. ἄν. ἐνοχλῶ, ὑπὸ.
 Scomodizza καὶ dim., οὐσ. θ. ἢ.
 Scomodò, οὐσ. ἄρ. ἐνθλῶσις,
 ἐλάττωμα.
 Scomodò, ἄρ. ἐπ. δυσήγητος,
 ἀλήθευς, ἀειρετός.
 Scomparimuro, β. ἄν. μετακί-
 νῶ, φέρω εἰς ἄταξι.
 Scompagnamento, οὐσ. ἄρ. δι-
 ἀχθεῖς, διαχώρισις.
 Scompagnare, β. ἄν. χωρίζω,
 διαχωρίζω, ὑπο. ἀπώλεια. || Ἀ-
 ποσῶν ἐκ τοῦ ὁμίλου, ἢ ἐκ τῆς ὁ-
 μολογίας.
 Scomparico, β. ἄν. ἐξαρτι-
 ζομαι, ὀφίνομαι ἐλιγότερον, ἢ ἐ-
 των ὁμοτιότερον.
 Scompartmento, οὐσ. ἄρ. δε-
 αλῆσις, μερίσις, διανομή.
 Scompartire, β. ἄν. χωρίζω τε
 εἰς μέρη, μερίζω, διαιτῶ.
 Scompartire, ἄρ. ἐπ. ἀειρε-
 σιμότης, κτηνοτροφίαν, διανομή-
 μόνος.

Scompensare, β. ἄν. διαλογίζομαι
 Scompigliare, β. ἄν. συγχύω,
 ταρατῶ, ἀνασταθῶ.
 Scompiglio, οὐσ. ἄρ. ὁ Σcom-
 puglio.
 Scompisciare, β. ἄν. ἐοῦμαι ἴσους,
 Scompiscione, οὐσ. θ. ἢ κίσις-
 μα, σφάλμα.
 Scomponimento, οὐσ. ἄταξις,
 σύγχυσις.
 Scomporre, β. ἄν. ἄλλω τὸ συντε-
 θέν, τὸ συνταχθῆν διαλύω, συγχύω.
 || — si nol'valla, ὀφειδύομαι.
 Scomposizione, οὐσ. θ. ὁ Σ.
 Scomponimento.
 Scomposita, ἐπ. ἀτακτος,
 ἀπειροί.
 Scompostezza, οὐσ. θ. ἀτα-
 κτος, ἀναίθια, ἄταξις.
 Scomputate, β. ἄν. ἄλλω,
 κ. γερῶς ὑπολογίζω.
 Scomputatore, β. ἄν. καὶ οὐδ.
 ὁ δὲ, φησὶ ἔστιν.
 Scomunità, β. ἄν. διάλυσις τῶν
 κοινότητων. || — β. ἄν. χωρίζομαι.
 Scomunica, οὐσ. θ. καὶ
 Scomunicamento, οὐσ. ἄρ. ἀ-
 κομιτῆς, ἀνεπιμαρτυρίας.
 Scomunicare, β. ἄν. ἀφαιρῶ.
 Scomunicato, ἄρ. ἐπ. ἀφαι-
 ρισμένος. || Ἐπιμαρτυρίας, ἀπειρο-
 πατος.
 Scomunicatore, οὐσ. ἄρ. ἢ ἀ-
 φαιρῶν.
 Scomunicazione, οὐσ. θ. ὁ Σ.
 Scomunitien.
 Scomuzzolo, ἐπ. ὀδύνη, οὐ-
 δωμῶν.

Scopacare, β. ἄν. διακατῶ,
 σκοπῶ.
 Scopacatore, οὐσ. ἄρ. ὁ δια-
 κεινῶν, μαλόνων, φυλακῶν.
 Scopacamento, οὐσ. ἄρ. ἀ-
 κριεῖς, παραχῆ.
 Scopacatore, β. ἄν. ταρατῶ,
 καταρῶ, συγχύω.
 Scopacato, ἄρ. ἔπ. τεταραχ-
 μένος ἐπὶ συμφωνίας μουσικῆς.
 Scopacatore, οὐσ. ἄρ. ὁ τα-
 ρατῶν, ταρακτος.
 Scopacato, οὐσ. ἄρ. ταραχῆ,
 ἄταξις.
 Scopacata, οὐσ. θ. σύγχυσις,
 συνταξίς, ἀμείβησις.
 Scopacamento, ἐπ. ἀτακτος,
 ἀειροί, ἀπειροκλίμας. || Ἀτα-
 χῆσι. || Ἐπερδολόμενος.
 Scopacamento, οὐσ. ἄρ. σύγ-
 χυσις, συνταξίς, ἀταξία.
 Scopacare, β. ἄν. ταρατῶ με-
 τακινῶ. || Συγχύω, διαχθεῖω.
 Scopacamento, ἐπ. ἄν. ταρατῶ
 τῆς Scopacamento.
 Scopacatore, οὐσ. ἄρ. διατα-
 ραχῆσις.
 Scopacato, οὐσ. θ. ἐξαρτῶ-
 μαί, ἔκτασμα.
 Scopaco, οὐσ. ἄρ. ἐνθλῶσις. ||
 Βλῶν ἑστία. || Ἀταξία. || — ἄρ.
 ἔπ. ἀτακτος. || Πικρῶν, ἀ-
 κριφῶν. || Ἀνάστατος, ἀειροί.
 Scopadura, β. ἄν. παραχί-
 νη, διαλύω συνθήκην.
 Scopacazione, οὐσ. θ. διάλυ-
 σις συνθήκης, ἀκρωσις.
 Scopacanza, οὐσ. θ. Γραμ-

πόνταξις ἀναδύσις, τὸ ἀνακλῆ-
 λουθον.
 Scopacato, οὐσ. θ. δυσνοία.
 Scopacato, ἄρ. ἔπ. ὁ μὴ ἠρη-
 μίνος, ἀναρτῶσις. || Ἀπῆλς, ἀνι-
 σρός.
 Scopacare, β. ἄν. ἀρῶμαι.
 Scopacare, β. ἄν. ἀποκαθῶ,
 κ. ἐκαρπῶ.
 Scopacato, ἄρ. ἔπ. ἀποκαθῶ-
 μένος, κ. ἐκαρπῶμενος.
 Scopacanza, οὐσ. θ. δυσπι-
 στία, ἀπιστία.
 Scopacato, β. ἄν. δυσπιστία.
 Scopacato, β. ἄν. ὁ Scopacato.
 Scopacato, ἄρ. ἔπ. καταβαλλῶ τὰς πο-
 λειούς.
 Scopacamento, οὐσ. ἄρ. καὶ
 Scopacato, οὐσ. θ. φυγή, ἔκτα-
 τῶν πολεμίων.
 Scopacato, ἄρ. ἔπ. ἀνταξίς, τρα-
 πῆσις εἰς φυγῆν.
 Scopacato, β. ἄν. συγχύω,
 διαταρῶ, ἀναρῶ.
 Scopacamento, οὐσ. ἄρ. τῶν
 τῶ Scopacato. || Ἀπερρηθῆ,
 μισοπίστιας.
 Scopacato, β. ἄν. ἀθρησκῆ ἀ-
 πίστευσις. || Ἀπορρηθῆ, παραρρηθῆ.
 Scopacato, β. ἄν. ἀποβαρῶνται.
 Scopacato, ἄρ. ἔπ. παρα-
 πῶν, ὑβλημένων, ἀποβαρῶνται.
 Scopacato, οὐσ. ἄρ. ἀποκα-
 τῆσις, ἀμείβησις.
 Scopacamento, οὐσ. ἄρ. καὶ
 Scopacato, οὐσ. θ. ἀποκα-
 τῆσις, διαρῆσις.

Scongiuramento, οὐα. ἀρ. ἰ-
 ξερισμός. || Καθικέλευσις.
 Scongiurare, ῥ. ἐν. ξερισθῆναι.
 || Παράκλητο ἰσχυρῶς, καθικέλευσις.
 Scongiurazione, οὐα. θ. καὶ
 Scongiuro, οὐα. ἀρ. ξερισμὸς.
 || Ἰκασίς, παράκλησις.
 Scoupiassione, οὐα. θ. διαχώ-
 ρισις, διάλειψις.
 Scoupresso, σα. ἐπ. ἰ μὴ ἔχων
 συνοχήν, χωριστὴς, ἀσύμμετος.
 Scouettare, ῥ. ἐν. διαχωρῆσαι,
 ἀποσπῆναι, διαρῆναι. || Γράψαι, ἐπιθε-
 ῶν ἀνάγκη, ἀναρτήσασθαι.
 Scouochiare, ῥ. ἐν. ἀποπερ-
 ῶν τὴν ἵλακάτην. || Καταδακτυλῶν
 Scouoscenie, ἐπ. διγ. ἀγνώ-
 μων, ἀχρηστος. || Βάνασος, ἀ-
 σκμος.
 Scouoscenimento, ἐπιρ. ἐνευ-
 γνώσις, ἀπαίδευσις. || Ἀχαρισίως
 Scouoscenza, οὐα. θ. ἀγνωμο-
 σύνη, ἀχρηστία.
 Scouoscero, ῥ. οὐδ. ἀγνωμο-
 νῶν, ἀχρηστῶν.
 Scouoscintamento, ἐπιρ. κρυ-
 φίας, μεταμφισμίνους.
 Scouoscintato, ἐπ. ἀγνωστος,
 ἀγνώριστος. || Οὐτίδανός, ἀσημος.
 Scouquassare, ῥ. ἐν. καταβρῶναι,
 συντρίβειν.
 Scouquassato, τα. ἐπ. κατα-
 βραμμένος, συντετριμμένος.
 Scouquasso, οὐα. ἀρ. φθορὰ, κα-
 ταστροφὴ.
 Scouquentir ῥ. οὐδ. ἀποδοκιμασί-
 ας.
 Scouideranza καὶ -tozza, οὐα. θ.
 ἀλεψίς σκέψως, ἀπειρικεψία.

Scouideramento, ἰαῖβ. ἰ.
 περισκέψως.
 Scouiderato, τα. ἐπ. ἀπει-
 σκεπτος, ἀουλλήγιστος.
 Scouiderazione, οὐα. θ. ἀπει-
 ρισκεψία.
 Scouigliare, ῥ. ἐν. ἀποτρέψαι,
 παρατρέψαι.
 Scouigliamento, ἐπιρ. ἀεὶ-
 λως, ἀφρόνιος.
 Scouigliatozza, οὐα. θ. ἀπει-
 ρισκεψία, ἀβουλία.
 Scouigliato, τα. ἐπ. μεταπει-
 σμένος, ἀπειροσκεπτος, ἀουλλήγιστος.
 Scouolare, ῥ. ἐν. διέσει, λυπεῖν.
 Scouolamento, ἐπιρ. ἐνευ-
 πασηγορίαι, ἀπαραμύθησις.
 Scouolato, τα. ἐπ. ἀπαραμύ-
 θητος, ἀπαραμύθητος.
 Scouolare, ῥ. ἐν. ἐκπίπτω, ἰ-
 λατῶν τὴν ἕρπειδην, ἀποτίω, κα-
 πληρώω. || Προεξοφλῶ συναλλα-
 ματικῶν. || — si, ῥ. ἀντ. ἐπιλογί-
 ζομαι κακῶς.
 Scouolare, ῥ. ἐν. δυσσερῶν,
 λυπεῖν. || — si, ῥ. ἀντ. δυσσερῶ-
 ναι, λυπεῖσθαι.
 Scouolento, οὐα. θ. ἐξοφ-
 λῶν.
 Scouolento, οὐα. ἀρ. δυσσερ-
 σκεία, κατῆψια, λυπεῖν. || — ta,
 ἐπ. δυσσερῶν, ἀπαραμύθητος, κατῆψ-
 κῆψια, διαλείπειν.
 Scouolo, οὐα. ἀρ. ἐκπίπτωσις ἀφαι-
 ρισις, προεξοφλῶν συναλλαγμα-
 τικῶν. || Προδοκία.
 Scouorcuro, ῥ. ἐν. στρέφωσις
 στρέφω. || — si, ῥ. ἀντ. στρέφω-

μα, στρέφωμαι. || Διαστρέφω
 Scouorcimento, οὐα. ἀρ. καὶ
 Scouorcio, οὐα. ἀρ. ἡ τοῦ προ-
 οπίου διαστρέφῃ, μεταστροφῆς.
 Scouorfiaro, ῥ. ἐν. τὰ αὐτὸ τῷ
 Contaffaro.
 Scouorfallo, τα. ἰπ. δύσμορ-
 φος, διάστρεψος.
 Scouorcamento, οὐα. ἀρ. συ-
 λήγαι· σύγκρουσις, συμπλοκή.
 Scouorare, ῥ. οὐδ. καὶ — si, ῥ.
 ἐπ. συναντῶμαι.
 Scouorato, οὐα. θ. καὶ
 Scouoro, οὐα. ἀρ. συνάντησις,
 ἀπάντησις. || Συμπλοκή, σύγκρου-
 σις. || Ἰξόδοκμος.
 Scouorbare, ῥ. ἐν. ταρατῶναι. || —
 rō, καὶ — si, ῥ. ἀντ. ταρατῶμαι.
 Scouorbenza, οὐα. θ. ἀσχημο-
 νία, τὸ ἀετοῦ, τὸ ἀντραπίου.
 Scouorbenole, ἐπ. διγ. ἀπρη-
 κτῆ, ἄτακτος, ἀσημος. || Δυσανά-
 ζομαι κακῶς.
 Scouorbenolezza, οὐα. θ. τὸ ἀ-
 πρηκτῆ, τὸ ἄτακτον.
 Scouorbenimento καὶ -vicio-
 samente, ἐπιρ. ἀπρηκτῆ, ἀτάκτως.
 Scouorbenito, ἐπ. διγ. ἀπρη-
 κτῆ, ἄσημος.
 Scouorbenienza, οὐα. θ. Ὁ. Scou-
 orbenza.
 Scouorbeniro, ῥ. οὐδ. τὸ μὴ ἀρ-
 μῶν, ἀνηρηστώ.
 Scouorbicare, ῥ. ἐν. φέρω τι ἀ-
 νόητον, ἀνατρέψω, συνταράξω.
 Scouorbimento, οὐα. ἀρ. τα-
 ραχῆ, ἀταξία· ἐπανόρθωσις.

Scouolta, τα. ἰπ. ἀνατετρα-
 μίνος, ἐξηρθρωμένος· ἐπὶ μέλους.
 || Ἄντραπος, συνεταρμμένος, πο-
 λυκροφός.
 Scoupa, οὐα. θ. ἀσθηθρον, κ-
 σκούπα. || Θάμνος, ἡ σπυρίδα. ||
 Τρόπος μασηγώσεως τῶν κακούρ-
 γων.
 Scouparato, οὐα. ἀρ. πλ. Ναυτ.
 μικρὰ ἰατρία, τὰ λάτρη.
 Scouparamento, οὐα. ἀρ. ἀσθη-
 τῶν τέχνην ἀλλάσσειν.
 Scoupare, ῥ. ἐν. σερῶν, κ. σκου-
 πῆσαι. || Ἀσπιγῶν κακούργων. ||
 Κατατοχόν.
 Scouparato, οὐα. θ. ἀσθησις, κ-
 σκούπισμα. || Ἡ δια τοῦ σερῶν
 μασηγώσεως τῶν κακούργων. || Ἐ-
 πιστήμασις δημοσίᾳ γυναικῶν.
 Scouparchiare, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ
 τὸ πῶμα, ἐκπομπῆσαι, ἀποκα-
 λῆπειν, κ. ξεστευκῶναι.
 Scouparita, οὐα. θ. ἀνακάλυψις.
 || Ἐπιπόνησις, ἀριεργεσία.
 Scouparimento, ἐπιρ. ἀνυπο-
 κρήτως, προφανῶς, δημοσίᾳ.
 Scouparito, οὐα. ἀρ. τὸ ὑπαίτην
 τὸ ἀπείργειν. || Allo —, ἐκφρ. ἐν
 πῆρ. προφανῶς, προδίδωσι. || —
 ta, ἐπ. ἀποκαλυμμένος, προφα-
 νῶς, φανερὸς, προδότης.
 Scouparitura, οὐα. θ. τὸ ὑπαί-
 θρον. || Ἀνακάλυψις, ἐπιπόνησις.
 Scouparella, οὐα. θ. ψήκτρα, κέρη-
 θρον, κ. βαύτρα τῶν ἐιδυμάτιων.
 Scouparetore, ῥ. ἐν. κτυπῶν διὰ
 βάθου, βαδίζω, ἐκκαθίζω, κ. τι-
 νάω ἱμάτιον, κτλ.

Scopa, εὐσ. ἀρ. (ἀξ, Ἑλλην.)
 σκοπός, πρόβλεψις.
 Scopolo, εὐσ. ἀρ. Ὀρ. Scoglio.
 Scoppamento, εὐσ. ἀρ. κρό-
 τος ὁ ἐν τῇ θραύσει, πάταγος.
 Scoppiare, ῥ. εὐδ. διαφύγγου-
 μαί, συντρίβονται κρίζω, τρίζω.
 || Μεταφ. ἐπεσθῆ τι ἄντικλοναῖ
 ἐπι τι. || Κοπιῶ, κοπιῶν. || Γινώ-
 μναι, εὐμαραί. || Βροντῶ, παταγῶ
 ἐπι κεραυνῷ. || —, ῥ. ἐν ὄντι-
 θω. || Διαφύγγω.
 Scoppiate, εὐσ. θ. κρότος, τριγ-
 μάς, κ. τρίζμων.
 Scoppiatore, ια. ἐπ. διαφύγγος,
 κ. σπάρας.
 Scoppittare, ῥ. εὐδ. κρίζω,
 τρίζω ἐπι ἔθλου κισιόματου.
 Scoppiettata, εὐσ. θ. Ὀρ. Scopi-
 riata.
 Scoppittio, εὐσ. ἀρ. Ὀρ. Scopio.
 Scoppitiata, εὐσ. ἀρ. (ὄτακ)
 μικρὸς τριγμός ἢ κρότος. || Δι-
 κρὸν τυροκέτον.
 Scoppitiata, εὐσ. ἀρ. κρότος, βρο-
 χος. || Ἐκπερσοφύσσας. || Τυροκέτον.
 Scoppitiata, εὐσ. ἀρ. ἀνακί-
 λωσις.
 Scoppire, ῥ. ἐν. ἀπκαλύπτω,
 ἀνακαλύπτω. || Ἐπιπύω, ἔπει-
 σκω. || Ἐκρύπτω, κινῶ ποδῶ. ||
 Μανθάνω, κατανοῶ. || — il paese,
 μεταφ. βιβαιομαί, κατανοῶ. ||
 — gli altari, δημοσιεύω τὰ ἀπέργη-
 τα. || — si, ῥ. ἀν. ἀπκαλύπτωμαι,
 κελ. || — si ad alcuno, δημοσιεύω
 ἑμαί πρὸς τινά, διακοινῶν τὸ
 φρόνημά μου.

Scopritore, εὐσ. ἀρ. -τρια, θ.
 ἀνακαλύπτων. || Ἐκρυφίτης.
 Scopritura, εὐσ. θ. ἀνακάλυψις.
 Scopuloso, εα, ἐπ. τὰ εὐδ. ἐφ'
 Scoglioso.
 Scorggiamento, εὐσ. ἀρ. ἀπο-
 μιλία, ἀπομύζωσις.
 Scorggiare, ῥ. ἐν. εἶρω εἰς
 ἄθουλιαν. || — si, ῥ. ἀν. ἀθουῶ,
 ἀπομύζωμαι.
 Scorgimento, εὐσ. ἀρ. ἀπομιλία,
 κατάπλιξις.
 Scorgire, ῥ. ἐν. Ὀρ. Scorgi-
 giare.
 Scorbocchiaro, ῥ. ἐν. διασῶμα,
 διασῶμα τινα.
 Scorbiera, ῥ. εὐδ. μόνον ἐκ
 μελάνης. || Διασῶμα.
 Scorbio, εὐσ. ἀρ. καλλ. μελά-
 νης. || Ἐκτριμμα, τέρας.
 Scorbuto, εὐσ. ἀρ. ἰατρ. εἰληθ. αἰ-
 ματίτης καθ' ἑκπερσίτην, το κα-
 λῶς λεγόμενον παρ' ἡμῶν σκου-
 κίλη, κ. σκορβοῦτον.
 Scorcarsi, ῥ. εὐδ. καὶ — si ῥ. ἀν.
 ἐγυρομαι ἐκ τῆς κλίσης.
 Scorciare, ῥ. ἐν. βραχύνω, συν-
 τέρνω.
 Scorcialezza, εὐσ. θ. ἢ βραχυ-
 τέρα ὄδός.
 Scorcio, εὐσ. ἀρ. τέλος. || Ἐπι-
 περῆ τι || — ia, ἐπ. ἐπίτομος συν-
 τομος.
 Scordante, ἐπ. διγ. Μουσ. πα-
 ράφωνος, ἀπρηχός.
 Scordanza, εὐσ. θ. Μουσ. ἀσφι-
 γωνία, παραφωνία.
 Scordare, ῥ. ἐν. καθιστῶ πρὸς

εἰρησὸν, ἀπρηχί. ἐπ. ἀργάνων μου-
 σικῶν. || — si εὐδ. καὶ — si ῥ. ἀν.
 παρὰ τὸν, διαφώνω. || Ἀπρηχῶν.
 Scordito, ια, ἐπ. παράφωνος,
 ἀπρηχός, ἀπρηχός. || Ἐπιπλησιων.
 Scordeo, εὐσ. ἀρ. φυτῶν τὸ
 σκέρδιον.
 Scordevalo, ἐπ. διγ. ὁ εὐκόλιος
 λαχωνῶν, ὁ σπειόμενος μὴ μὴ
 ἰαλιόμακων ἀμνησίων. || Πάρκρω-
 νη, διαφώνος ἐπὶ ἀργάνων μου-
 σικῶν.
 Scorggiare, ῥ. ἐν. κτυπῶ διὰ
 τῆς μετῆρας, μαστιγῶ. || — si εὐδ.
 κέρδιον, κ. κλίνω.
 Scorgire, ῥ. εὐδ. βλάπτω, κα-
 θίρω, ἀπκαλύπτω, ἐκλύω. || Ὀ-
 δῶς, εὐσ. || Ἀνακάλυπτω.
 Scorgitore, εὐσ. ἀρ. ὄδρηξις,
 κέρδιον.
 Scoria, εὐσ. θ. Χημ. σκουρία.
 Scoriazzata, εὐσ. θ. σκουρι-
 οποιῶσις.
 Scornacchiato, ῥ. ἐν. φηλοῦται
 εὐδὸς τὰ ἑκπερσῶματα τινος.
 Scornato, εὐσ. ἀν. τὸν τριγμῶ, κρο-
 τῶν τὰ κίρατα. || Ἐπὶ τῶν ἀκροῦσιν ἀτα-
 γων. || —, ῥ. εὐδ. ἀσφισσῶμα.
 Scornata, ια, ἐπ. ὁ ἔχων συν-
 τεριμένα τὰ κίρατα. || Ἐπὶ
 εἰς κατασχυμίνος.
 Scornatura, εὐσ. θ. ἢ τὰν κε-
 ραίων κροῦσῶσις.
 Scorneggiare, ῥ. ἐν. κτυπῶ διὰ
 τῶν κεραίων, κροῦσίζω. || Ἄλλως τὸ
 κέρδιον, κεραυλῶ.
 Scorniciate, ῥ. ἐν. Τεκτονικῶ-
 ρηθίδας κατασκευάζω.

Scorno, εὐσ. ἀρ. πρὸς βολή, ἀ-
 γχος, ἀμειδία.
 Scornare, ῥ. ἐν. βραχύνω, κρότῶν
 τῆν κροῦσῶν τοῦ διδύρου, κρο-
 τῶν.
 Scornacchiata, εὐσ. θ. Ὀρ. Cor-
 nacchiata.
 Scornata, ῥ. ἐν. κρότῶν κατα-
 κρότος.
 Scornio καὶ -ονο, εὐσ. ἀρ. ἐν-
 τομαί, ὁ σκουριώσις. || Λοτρ. ἑὐδίων
 ἡμνησίων.
 Scornista, εὐσ. ἀρ. λεπὶς,
 διαφώνος. || Ἀσφισσῶσις διαφώνω-
 σος, δόλιος.
 Scornire, ῥ. εὐδ. ἀπκαλύπτω,
 διακλίω.
 Scorniziata, εὐσ. θ. κατ'
 Scornito, εὐσ. ἀρ. ἀπκαλύπτω,
 διακλίωσις.
 Scornire, ῥ. ἐν. διαφύγγω,
 διαφύγγωσις.
 Scornire, ῥ. εὐδ. διαφύγγω, κ.
 γλιστῶν ἔσω, ἀπκαλύπτω, κ. γλι-
 στῶν ἐπὶ τριγμῶν, κροῦσῶν ἀτλ.
 || Μεταφ. καταπίπτω. || Ἀνακί-
 λωσις, ἀπκαλύπτωσις. || Ἐπιπύωμαι. ||
 — col corruccio, διαφύγγωμαι. ||
 — si ad alcuno, διαφύγγωμαι. ||
 — si ῥ. ἐν. παρερχομαι ἐν εὐ-
 ρεί. || Ἀνακίλωμαι, τριγμῶν, δι-
 φύγγωσις, ἀπκαλύπτωσις.
 Scornire, εὐσ. θ. περιστροφῆ.
 || Ἐπὶ τῶν ἐπιδρομῶν.
 Scornire, εὐσ. θ. περιστροφῆ.
 Scornire, εὐσ. θ. περιστροφῆ.
 Scornire, εὐσ. θ. περιστροφῆ.
 Scornire, εὐσ. θ. περιστροφῆ.

ἀμφοτερότερος, ισαριθμύνης. || Μεταφ. φουλοδύτης.
 Scorigano, ἑπ. διγ. δλοσθηρός, ρισωτός. || Πρώσιμος.
 Scorigelione, εὐσ. θ. σφάλμα γραφῆς, παραδρομή.
 Scorigiando καλ -ala, εὐσ. θ. μικρὰ εἰσβολή.
 Scorigimento, εὐσ. ἀρ. ῥύσις, ῥοή || Οὐλοσθησις, κ. γλιότρημα. || Πτώσις || Ἐπιδρομή
 Scorigito, ja, ἑπ. θ. ῥίσιον.
 Scorigibbersi, β. ἀντ. λαπούματι, ὄργιζμαι.
 Scorigubioso, σα, ἑπ. ὄργιλας, ἀξυγλας.
 Scoriga, εὐσ. θ. Ὁρ. Scorigimento. || — di lingua, ἀπειροκαρψία, ἀφροσύνη. || Date uno — a un libro, ἐπιπρωτα βιβλίον.
 Scorigo, σα, ἑπ. ἔλαττωματικὸς. || Φυγῶν, παφελθῶν. || Ἀσπιδανθῆς || — εὐσ. ἀρ. εὐθάβειν, ἀκαλοσία. || — τάνυτό το Scoriga.
 Scorigoja, ἑπ. ἀρ. (Noda) — βράχες, θυλίαι.
 Scoriga, εὐσ. θ. ἰδρηγῆς, παραπρωτός. || Πρωτά.
 Scorigamie, ἐπιβ. φρονημὸς, ἰαφρονημὸς.
 Scorigato, β. ἑν. βραχύνω, ἔλαττω συνήμω. || Παραπρωτωσυνήμω, τινα.
 Scorigato, εὐσ. ἀρ. πόνος.
 Scorigatiaro, β. ἑν. ἐκροσῆ, κ. ἐκροσίδιζω.
 Scorigato, ἑπ. διγ. ἀπελίτευτος, ὄργιλας κ. χωρίσιος.

Scorigamento, ἐπιβ. ἀπελίτευτος, ἀργολικῶς.
 Scorigesia, εὐσ. θ. ἀργεῖα, σκαυῆς.
 Scorigiario, β. ἑν. ἰνδίζω, κ. ζαγδέρνω. || — si, β. ἀντ. ὑπόκομο.
 Scorigicaria, εὐσ. θ. δικιων, σαγγίη.
 Scorigicativo, τα, ἑπ. θ. ἰνδῆριον ὑκάλιος.
 Scorigicelojo, οὐτ. ἀρ. μόνος πρὸς ἑαδρόν. || Τόπος ἵνθα ἐκδιδρῶνται τὰ ζῶα.
 Scorigicore, εὐσ. ἀρ. ὁ ἐκ δέμων τὰ ζῶα, ἐκδιδρῶς. || Κοιλιδούλος.
 Scorigicatura καλ -ziona εὐσ. θ. ἀμυξίς, ἀμυχή. || Ἰντροπῆ. || Ἐκδορά, ἰάριος.
 Scorigo, εὐσ. ἀρ. ἐπιπρωτῆ. || —, ἑπ. ἑπ. ὄρθεῖς, θεατῆς. || Μεταφ. φρόνημος, εὐφῆς. || Πρωτά.
 Scoriga, εὐσ. θ. ὁ τὸν δίνδρω φραγῆς. || Πρωταφροσῆ.
 Scorigato, β. ἑν. ἐκροσῆ, κ. ἐκροσίδιζω. || Μεταφ. γυμνά. || — si, β. ἀντ. ἀπερλοσῶματι, ἀπικδύσῶματι.
 Scorigano, εὐτ. ἀρ. εἶδες ἔστις ἵλιαν ἰσδολος. || Ἀνθρωπος βάνουσος, ἀργεῖος.
 Scorigatiare, β. ἑν. θραύω, ἐκκίπτω κλάδον. || — β. εὐδ. καλ si, β. ἀντ. βήγγυμαι, τραύεμαι, σζίζεμαι.
 Scorigandimento, εὐσ. ἀρ. σγῆμα κλάδου. || Βήγγα, || Κερπίς κερπίνομα.

Scosasso, σα, ἑπ. ταθραυσμάτι. || Κατασραμμένος. || Κρημνός.
 Scosciaro, β. ἑν. ἑκαθῶ τοὺς μαρούς. || — si β. ἀντ. ἀνοιγῶ τοὺς κηρούς μέγρις ἑκαθρώσιος.
 Scosato, εὐσ. ἀρ. κρημνός μέγρις ἀπότομος.
 Scossa, εὐσ. θ. τιναγῆς, σέσις, δονησις. || Βροχῆ αἰφηνδία, βυδαία.
 Scosso, σα, ἑπ. τιναγῆς. || Κενός. || Βέγματος.
 Scostamento, εὐσ. ἀρ. ἀπομάκρυνσις.
 Scostare, β. ἑν. μακρύνω, ἀμακρύνω.
 Scostamentato, ἐπιβ. ἀπομακρῶς, ἀπομακρῶς.
 Scostumatezza, εὐσ. θ. ἀπομακρῶς, ἀργεῖα, ἀκαλοσία, κοκόνθησις.
 Scostumato, τα, ἑπ. ἀκοσῆς, ἀπελίτευτος, ὁ κακῶς ἀγατεράμηνος.
 Scostumo, εὐσ. ἀρ. τάνυτό το Scostumatezza.
 Scostumato, β. ἑν. ἀπαρῶ το σῆμιον ἄρμα, τὴν φορῆν.
 Scostonnato, εὐσ. ἀρ. τὸ δέμα τοῦ γόστου, ἡ φορῆ.
 Scostimato, εὐσ. ἀρ. τιναγῆς τάνυ τῷ Scosaa.
 Scostitojo, εὐσ. ἀρ. κάλαθος διασπράγγουμα. || Ὑπὸ τῆριον.
 Scosturo, εὐσ. ἀρ. -trico, θ. ὁ σῆμιον, εἰσῆσις.
 Scostodia, εὐσ. θ. (λιξ. Βαλλην.)

ἱατρ. σκοτισμὸς τῆς ὀφθαλμοσκόπῆς, σκοτοδινία.
 Scotomatico, εὐσ. ἑπ. ὁ ὑποκείμενος εἰς σκοτοδινιάσις, σκοτοματικός.
 Scotopia, εὐσ. θ. ἱατρ. ταυτὸ τῷ Scotodinia.
 Scottara, β. ἑν. ἐπιπρωτῶ, κατὰ κῆμα, || — β. εὐδ. βλάπτω.
 Scottatura, εὐσ. θ. κῆμα, καύσις.
 Scotta, εὐσ. ἀρ. γῶμα ἐν ξανθοζαίῳ. || Συνεταφράς, συμβολή, ἔρανος.
 Scotacciaro, β. ἑν. καλ.
 Scotaro, β. ἑν. ἐκβάλλω θῆριον ἀπὸ τῆς κοίτης, ἀπὸ τῆς φωλιῆς. || Ἀνεκαλύπτω τὴν διαφωγῆν ἔντος.
 Scotiglia, εὐσ. θ. κάλαθος, οὐδύζαλον.
 Scotiro, β. ἑν. Ὁρ. Scopira.
 Scozzaro, β. ἑν. ἀμμιγγῶ τὰ χαρτοκαίγινα.
 Scozzono, ἑν. δαυδζῶ ἄπικπον, πωλοδρωμῆ. || Ἐκαπιδίω τινα.
 Scozzato, τα, ἑπ. ἐκαπιδρωμῆς.
 Scozzatore, εὐσ. ἀρ. δαμασῆς, ἑκπων, πωλοδρωμῆς.
 Scozza, εὐσ. θ. κῆμα, καθῆμα, βάλθρον, κ. καθῆμα.
 Scradente, ἑπ. διγ. ἄπιστος, εὐπιστος. || Ἀπίθης, παρῆσιος.
 Scrodere, β. ἑν. ἀπιστῶ. Ὁρ. Discredere.
 Screditare, β. ἑν. καταγορῶ, δυσφημῶ.
 Scroditate, τα, ἑπ. καταγορημένος, δυσφημῶς.

Screditovale, επ- διγ. αναξιό-
πιστος.
Sredito, εως. αρ. δυσφημία,
λαιπαριαια.
Scramento, εως. αρ. ταυτο τῷ
Escramento.
Screpolare, ρ. οδδ. σχίζομαι,
διαρρήγνομαι.
Scropolato, τα, επ. ἐσχιμαίνω.
Scropolatura, εως. θ. και
Scropolo, εως. αρ. ῥήμα, σχίσμα.
Screscero, ρ. οδδ. ἐλαττοῦμαι,
μειοῦμαι.
Scriziario, ρ. εν. ποικιλία διά
χρωμάτων, καταστίξω.
Scriziato, τα, επ. ποικιλιμύ-
νος διά χρωμάτων, ποικίλος, ποι-
κιλόχρους.
Scriziatura, εως. θ. ποικιλία,
ποικιλιάς.
Scrizio, τα, επ. ἀθάνατος, λε-
πτός, ἕνθεος.
Scriba, εως. αρ. γραμματεὺς
ἀντιγραφεὺς.
Scricchiolato, ρ. οδδ. παραγῶ,
κροτῶ κρήνω, τρίζω.
Scricchiolata, εως. θ. πάταγος,
κρότος, τριγμός.
Scrigio, εως. αρ. νάρθηξ, κι-
θώτιον. || Κόρυθα, κύφος, κ. κιά-
πούα.
Scrignolo, τα, επ. κურτής, κοφός.
Scriminatura, εως. θ. ἡ τῆς
κόμης χρισίτρα.
Scrinario, ρ. εν. λῶν ἢ χωρίων
τῶν κούρην.
Scritta, εως. θ. ἔγγραφο, γρα-
φῆ. || Ομόλογον.

Scritto, εως. αρ. γραφή. || —,
τα, επ. γεγραμμένος. || Ροσ—, εν—,
ἔγγραφος.
Scrittaja, εως. αρ. γραφῶν
σπουδαιότεριον.
Scrittare, εως. αρ. γραφῶς, συγ-
γραφεὺς, ἀντιγραφεὺς.
Scrittura, εως. θ. γραφή, γράμ-
μα. || Ἡ Ἁγία Γραφή.
Scritturale, εως. αρ. γραμμα-
τεὺς. || Ἀντιγραφεὺς. || —, επ. διγ.
γραφικός.
Scrivacchiato, ρ. εν. γρήγορ κα-
κως, ἀσώτως, ζυμωγραφία, κ. μω-
τουρήνω.
Scrivano, εως. αρ. γραφεὺς,
γραμματεὺς. || Διπλογραφός, ἀν-
τιγραφεὺς.
Scrivere, ρ. εν. γράφω.
Scrivibile, επ. διγ. γραπτὸς.
|| Scrizione, εως. θ. γραφή, τὸ
γράφειν, κ. γράψιμον.
Scrocato, ρ. εν. παρασιτῆ, κ.
ἐνοτρόγιω. || —, ρ. οδδ. αἰσχρο-
κακός.
Scrocato, εως. αρ. παρά-
σιτος. || Αἰσχροκέρδης.
Scrochiato, ρ. οδδ. αἰσχρο-
κερδῶ, τοκογλυφῶ.
Scrochio, εως. αρ. αἰσχροκέ-
ρδαια, τοκογλυφία.
Scrochiato, εως. αρ. αἰσχρο-
κερδῆς, τοκογλυφός.
Scrocco, εως. αρ. παρασιτῆ.
|| Αἰσχροκέρδαια.
Scrocato, εως. αρ. παράσιτος.
|| Αἰσχροκέρδης.

Scrofiggero, ρ. εν. καταδι-
εῖλω ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
Scrofo, εως. θ. γροιάς, κισπρά-
ρα, γουρῆνα. || Παλλακίς. || Χαι-
μένη, χερσὶς.
Scrofoia και -μια, εως. θ. Χι-
μοῦν, χειρὶς κ. χελών.
Scrofoloso, εως. επ. χαιραδικός,
χορδαδός.
Scrofoloso, εως. αρ. τινάσω,
κλειῖσω. || Διαταράσσω.
Scrolo, εως. αρ. σείσις, κλι-
νικός, δόνησις. || Ἐξάντημα.
Scrolo, εως. αρ. κόκκος. 24
τῆς ἀγκύρας, γραμμῶριον.
Scrosciare, ρ. εν. τραγανίζω,
κρίβω. || —, ρ. οδδ. ταύτισθαι. ||
Λιθράζω, παρλάζω.
Scrosciata, εως. θ. τριγμός.
Scroscio, εως. αρ. ἀνάδρασις
ὅπως καχλάσας, πάφλασμα. ||
Πάταγοι.
Scrostato, ρ. εν. ἐκλεπίξω τι.
Scroto, εως. αρ. ἄγας, ἕλχεος.
Scroto, ρ. εν. συντριβὴ τῆν
ἐκῆ, βελόνος.
Scrologgiato, ρ. οδδ. ἔχμ φρον-
τιδας, μερίμνας.
Scrolo, εως. αρ. ἀντυχία
τῆς συνειδήσεως λογίζομένης εἰς
σφάλμα τὸ μὴ τοιοῦτον, ἢ εἰς
σφάλμα τὸ μικρὸν, ἀκριβολογία,
λιτολογία, ἀκριβεία, μεγάλη περι-
τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων.
εἴτε περι τὴν τήρησιν τῶν κανό-
νων. || Ἀσκήσεως συγγραφεὺς ἢ
καλλιτέχων περὶ τὴν ἀκριβείαν
εἰς ἔργου. || Ἄκρα προσοχὴ περὶ

τὴν διαγωγὴν. || Διαταγὰς, ἐν-
δοξαμοίς.
Scrolosamento, ἐπιβήπερα-
κρῶς, λαπτολόγως.
Scrolosato, εως. θ. τὸ λίαν
ἀκριβῆς, λαπτολόγως.
Scrolososo, εως. επ. δ. λίαν εὐ-
λαβῆς, περιδῆς, περιβόας. || Ἀ-
πιολόγος, ὑπερακριβής.
Scrolosabile, επ. διγ. ἢ ἐπιδα-
κτικὸς ἱερῶν κ. ἱερωνύχης.
Scrolosare, ρ. εν. ἱερωνῶ, ἐξέτάξω.
Scrolosare, εως. αρ. -riccio,
εως. θ. ἐτάξω, ἱερωνῶν ἑτάσις
τῶν καρδῶν.
Scrolosare, ρ. εν. συνάγω τὰς
ψήφους. || ἱερωνῶ, ἀνιχνεύω.
Scrolosino, εως. αρ. ψηφοφορία.
|| Ἐξέτασις, ἱερωνῶ.
Scrolosio, ρ. εν. διαλύω τὰς βα-
φάς, κ. ἕλκων.
Scrolosio, εως. αρ. ἀντιδοποιεῖς.
Scrolosa, εως. θ. πινάκιον.
Scrolosa, εως. θ. ἐπικοπῆσιν
ἀγμῶνος.
Scrolosio, εως. αρ. μικρὰ ἀ-
σις ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων.
Scrolosa, εως. αρ. ὑκαμπιστής.
|| Ἰπυρίτης.
Scrolosa, ρ. εν. κτυπῶ διά
ἄκρω, βελόνῃ. || Πλάττω.
Scrolosata, εως. θ. ἡ διά ἔξ-
ἔδων τυφία.
Scrolosa, εως. αρ. βέβδης.
Scrolo, εως. αρ. ὀσπίς, ὑπερῆς
ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων. || Ἰπυρίτης
οἰς, προσοχίς. || Παράσημον εἰ-
κου ἐπιγραφῆς, κλοῦν, κτλ. || Νῆ-

μια, ακούθον, κ. τάλληρον.
 Scuffia, ουσ. θ. κεκρυφάλος, κ. ακούθια.
 Scuffiare, β. έν. τρώγω άπληστωσ, λιχνεύω.
 Scuffina, ουσ. θ. ζώστρον πλατό.
 Scuffiare, β. έν. ξίω, άπεξίω.
 Scuffaciare, β. έν. κτυπώ επί τών γλουτών, πυγίζω.
 Scuffacciana, ουσ. θ. και Scuffacciano, ουσ. άρ. κτύπημα επί τών γλουτών ή επί του πρωκτού, πύγισμα.
 Scufficase, β. ούδ. κινώ τούς γλουτούσ. || Δραπέτωω.
 Scuffiare, β. έν. έγγύφωσ, έγγχαράτω.
 Scuffora, ουσ. άρ. λιθογλύφος, λιθοτός.
 Scufforio, ία, έπ. γλυπτικό.
 Scultura, ουσ. θ. γλυπτική, έρμολογία. || Πύργ.
 Scummarola, ουσ. θ. ζήτητήριον, κ. ζαρισταίρι.
 Scummare, β. έν. έκέρω.
 Scuola, ουσ. θ. σχολείον, σχολή, εκπαιδευτήριον. || Συγασελφότησ. || Ομήγυρι καλλιτεχνών.
 Scuitore, β. έν. σείω, άπυσίω, διασιώ, άλωνώ.
 Scuitamento, ουσ. άρ. σείσισ, τινοςμός, κλόνοσ.
 Scuitatore, ουσ. άρ. τρίασ, θ. δ. διασειών.
 Scure, ουσ. θ. πέλικουσ άξίγη.
 Scurlada, ουσ. θ. μάστιγι.
 Scursciare, β. όρ. Scursciare.
 Scurscio, ουσ. άρ. ρέδοσ.

Scurità, ουσ. θ. σκότησ: τούτ τώ Obscurità.
 Scuro, ουσ. άρ. σκότησ.
 Scuro, ίη, έπ. σκατεινόσ, άμαυρόσ, άχρόσ, χλωμόσ. || Μεταφ. άσημόσ, άδούλοσ, εύτιδενόσ. || Τρομαρόσ, άπηνόσ. || — επίθ. άμαυρόσ.
 Scurrile, έπ. διγ. σκαυπηρόσ, χλευαστικόσ.
 Scurrilità, ουσ. θ. βαρλολογία χλεύη.
 Scusa, ουσ. θ. δικαιολογία, άπολογία, πρόσφορι.
 Scusabile, έπ. διγ. συγγνωστόσ, συγχωρητικόσ.
 Scusamento, ουσ. άρ. και Scusanza, ουσ. θ. όρ. Scusa.
 Scusare, β. έν. συγγνωσκώ, συγχωρῶ: άφίημι, άπολύω. || Δικαιοσ. || — si, β. σι. δικαιολογούμαι, άπολογούμαι, προσάφωμαι.
 Scusatore, ουσ. άρ. τρίασ, θ. δ. άπολογούμενοσ.
 Scusso, sa, έπ. έστερημένοσ.
 Scarsi, β. άντ. νωθροσ.
 Scchiararsi, β. άντ. άπειρία, κ. έξολώ τῶ γρή μου.
 Scagnamento, ουσ. άρ. όργη.
 Scagnare, β. ούδ. καταρρονώ, άπαξιώ.
 Scagnatamente, επίθ. όρ. Scagnamento.
 Scagnato, ία, έπ. παρρηγιόσμενοσ.
 Scagnatore, ουσ. άρ. τρίασ, θ. ύπερπτικόσ.
 Scagno, ουσ. άρ. ύπερψία. || Αγανάκτησισ, όργη.

Scagnosaggina, ουσ. θ. όρ. Sdegnosità.
 Scagnosamente, επίθ. ύπερπτικώσ. || Οργώλοσ: άπαυλιετικόσ.
 Scagnosità, ουσ. θ. όργωλότισ.
 Scagnoso, sa, έπ. ύπερπτικώσ, όργώλοσ.
 Scagnoso, β. έν. συντρίβω τῶ δίκτι.
 Scenato, ία, έπ. δ. άνευ όδόντων, νωλόσ, κ. κρουσθόντοσ.
 Scicciolo, έπ. διγ. άφρητόσ, άσενόσ.
 Sciacciare, β. έν. λύω: επί όργωσ, διαμύω κτι.
 Sciacchiere, β. έν. λησμενώ. || P. menticare.
 Scimeticco, ca, ία, τούτ τώ Dimobilito.
 Scipignere, β. έν. αβίω, άποσείω: έξελείρω.
 Sciricciano, β. έν. έξέλλω τῶ κίστονα εκ τών περικαρπίων.
 Sciridito, ία, έπ. δ. λίαν ίσχυόσ, κίστονοσ.
 Scornare, β. έν. παραλαμβῶ με από τού τελωνείου, τιμωρίζω.
 Scorgharsi, β. άντ. άπύλλετομαι τού άλγουσ.
 Scorciano, ία, έπ. δ. γλυκῶζον άνδρόσ. || Άνοσασ.
 Scotero, β. ύ. πικρωθούμαι.
 Scornare, β. έν. ελευθερώ. || — έ. ούδ. και — si, β. άντ. έλευθούμαι άπαλλέττομαι.
 Sconzellarsi, β. άντ. χρονώρεθώ επί ματαίων, κροσπουδῶ.

Scoppiare, β. έν. διαχωρίζω τῶ δισκοσ.
 Scossaro, β. έν. άφρητόσ από τών νύτων, έκφρητικόσ. || — si, άπαλλέττομαι.
 Scottatore, β. έν. άφρητόσ τῶ δισκατοριον.
 Scrajarsi, β. ούδ. κειτομαι κάτωσ, κατακλίνομαι.
 Scrajata, ουσ. θ. κατακλίσισ, κ. κάπλωμα.
 Scrajato, ία, έπ. και Scrajoso, έπ. διγ. κατακλιμένοσ.
 Scrucciolamento, ούτ. άρ. δ. λιθόσισ.
 Scruccioliato, έπ. διγ. έλισθηρόσ.
 Scrucciolare, β. ούδ. έλισθαίνω, διακλιθαίνω, κ. γλιστρού. || Προσκότω, κ. σκοντάπτω.
 Scrucciolate και -lato, έπ. διγ. τινού τῶ Scruccioliato.
 Scrucciolo, ουσ. άρ. μέροσ δ. λιθηρῶν, διαλοσ, έλιθώμα, κ. γλιστρούμα. || Εμπόδιοσ, πρόσκομα. || — ία, έπ. έλιθώροσ.
 Scruccioloσ, επίθ. έλιθώροσ.
 Scruccio, ουσ. άρ. έκκλισισ τών βήτων. || Ρόγμα, σήμα.
 Scruccio, β. έν. διαλύω τῶσ βεράσ: διαχίζω. || — β. ούδ. σκίσημα, βήγισμα.
 Scruccio, ία, έπ. έσθίσιμόσ. || — ού. άρ. σκίσημα, έγγμα. || Επύρομαι.
 Scrucciata, ουσ. θ. διάβηξισ, σκίσημα.

Se, σύνδ. ει, ίαν. || — bene, και τοι, κολονοι, εν τούτοις.
 Se, άντ. προσ. ξαυτην, ξαυτην.
 Secara, β. εν. πρω, κ. πρω. υψώ. || Ουριζω, κίπρω τον αϊων.
 Secca, ουσ. θ. σκοπελος. || Υ. φηλος. || Τένναγοσ.
 Seccaggino, ουσ. θ. ξηρότης, ηρασία. || Ενύχλασι, άνια, μα. λαγγολια.
 Seccagginoso, σα, επ. γμιζου. ραυμήςος. επι κλάδων.
 Seccaggno, ουσ. θ. τέτυθ. τφ. Siccata.
 Seccamonto, επιβ. ξηρός. || Φυ. λω, κ. στεγνώνω. || Καταδάπαυα. || Ενυγλω, άνειω.
 Secclaricia, ουσ. θ. ξλων. λα. πτων και ξηρόν.
 Secclaro, ια, επ., εξηραμμένος, ξηρός.
 Seccloroso, ουσ. αρ. — trico, θ. ε. η. αιων. || Φορτικος, βλ. ηρασία, άνιηρός.
 Seccloroso, β. ουσ. παρεκτρι. πομαι.
 Secclorosa, ουσ. θ. ξηρότης. || Φιλεργχια άρα, γλιοχρητος.
 Seccloria, ουσ. θ. κάδος, άντλη. τήρον.
 Secclorista, ουσ. θ. ή κάδου. πλη. ρωσι.
 Secclio, ουσ. αρ. Ορ. Secclia.
 Secclor, ουσ. θ. καλάμη σίτου.
 Seccloroso, ουσ. αρ. ξηρότης, τφ. ξηρόν

—, σα, ιπ. ξηρός, ίαγγος, λεπτός. σουκερομα.
 Secclum, ουσ. αρ. φύλλα ξη. ρά. καρποί ξηροί, κτλ.
 Seccluto, επ. ξηκόςιοι, αι, α.
 Seccesso, ουσ. αρ. τόπος ξη. μος, άναχωρητήριον.
 Secco, άντ. προσ. μη' έαυτο, μη' έαυτης, μη' έαυτων.
 Secolare, ουσ. ά. και ιπ. λαϊ. κος. κοσμικός. || Βιολος.
 Secolarescamento, επιβ. κο. σμικός.
 Secolare, σα, επ. Ορ. So. colare.
 Secolarità, ουσ. θ. Νομ. ή κο. σμική δικαιοδοσία του έαυτος.
 Secolarizante, β. εν. εκκλ. μα. ταδάλω εις λαϊκόν. εκτακός.
 Secolarizzazione, ουσ. θ. εκκλ. μεταταξις κληρικου εις λαϊκόν, εκλοικωσις.
 Secolo, ουσ. αρ. αϊών, ίκατον. εκατηρτίς. || Μεταφ. χρονος άορι. στος.
 Secunda, ουσ. θ. βρονθια. || Άνατ. ύστερον, κ. άλωθιον.
 Secundamento, επιβ. δεύτερον, κατά δεύτερον λόγον.
 Secundamentiche, επιβ. ώς, ύπερ.
 Secundara, β. εν. παρίσταμα. ώς δεύτερος. || Επομαι. || Βερκώ, ουμπράτω.
 Secundariamento, επιβ. δευ. τερον. τήρον ή λόγφ, δευτε. ρυντως, δεύτερον.

Secundario, εια, επ. δ. παρα. ήμενος, ή έρχόμενος κατά δεύτε. ρον λόγον, δευτερωτων, παρεργος.
 Secundaria, ουσ. θ. Άνατομ. τό. υς. έρον, τφ. ύστερον, κ. άλωθιον.
 Secundo, δια, επ. δεύτερος. || Ιατρ. έπις. || —, ουσ. αρ. δαύ. τήρον λεπτον. || — πρόβ. κατά. || — επιβ. δεύτερον.
 Secundochio, σύνδ. ώς.
 Secundogenito, ια, επ. δευτε. ρότος, δευτερογενής.
 Secretamento, επιβ. κρυψή τφ. τήρον, κρυφίας, μυστικός. || Εν. δρυζος.
 Secretario, ουσ. αρ. τάντφ. τφ. Segrario.
 Secreto, ουσ. αρ. άπόκρυτον. μυστικός. Ορ. Segretario.
 Secretorio, ια, επ. έκκρητικός.
 Secretione, ουσ. θ. έκκρησις. Ή. ήρον.
 Securamento, επιβ. ασφαλις, βιβλικός, εν άσφαλις.
 Securith, ουσ. θ. ενδύμοχος πτ. πείθιος, ίουχια νοε, άταραχία. ήσυχια τφ. άφρόντιστον.
 Sed, σύν. ει, ίαν.
 Sedano, ουσ. αρ. ψυτήν, τφ. σέ. λην.
 Sedante, επ. διγ. παύντικός.
 Sedare, β. εν. πρηνών, γλυ. κινω.
 Sedamento, επιβ. ήσυχος, ήρωος.
 Seda, ουσ. θ. πών ήσυχος. σκεδός. επ. εύ τις κάθεται, έδρα, καλί. ζης, έδραγον, θράνος.

Sedecimo, μα, επ. δέκατος έκατος.
 Sedentario, ια, επ. δ. διατε. λών ώς επι τφ. κλειστον καθήμα. τος, έδρατος, καθιστικός άπλανός. μόνιος.
 Sedera, β. ουσ. και ής, β. άντ. καθήμας. || Καθματ. ύπαργος. || Συνεδριάλω. συνεδροσώ. || Βασι. λεύω, δευτοζώ. ίδως επι πατων.
 — ουσ. αρ. καθίσμα, έδρα. πρω. κτός.
 Sedia, ουσ. θ. έδρα. καθέδρα, λακόν, κ. καθήλας. || Όσις, στα. σις. || Όργανα ταχυδρομικός.
 Sedicalmo, μα, επ. δέκατος έκατος.
 Sedici, ιπ. δεκαέξ.
 Sedile, ουσ. αρ. βάζιον, καθι. σμα.
 Sedimento, ουσ. αρ. ύπεστέδω. μη, ύπεσκαμωσ. ύπεσκαμωσ, άφύλι. ρημα, κ. καταπατι.
 Sedimentoso, σα, επ. δ. πών. ύπεστέδω, ύπεσκαμωσ.
 Sedizioso, ουσ. θ. στασις, ό. γλαγωγία. || Ταραχί.
 Sediziosamente, επιβ. στασια. στικός.
 Sedizioso, σα, επ. στασιαστ. κός, στασιώδης. || Στανδάλωδης.
 Sedoite, ια, επ. έξηπατηριός. || Διοφθαλις.
 Seducendo, επ. διγ. έπαγωγός, δολικός. || Δολοτικός.
 Seducibile, επ. διγ. ή έπιδα. κτικός διαφθορής.
 Sedulità, ουσ. θ. φρονις, επτε. μιλιατ. άνδελγία, εκπονής

Sedurre, ῥ. ἐν. ἀπατώ, ἐξ-
πατώ, πλανῶ διὰ τεχνασμάτων.
|| Διαφθείρω, ἐκμαυλίζω· ἀπο-
πλανῶ γυναῖκα εἰς ἀμαρτήν· αἰ-
πάγουαι, φθείρω. || Καταβίβω,
δελιάζω· γονυτεύω.
Seduzio, εὐα. ὁ ἀποπλανῶν
εἰς ἀμαρτήματα φθορέας, διαφθε-
ρεῖς· πλάνος, ἀπατωῶ· λυμῶν. ||
—, ἐνίστε ἐπὶ καλοῦ, ἐπαγωγίς.
Seduziano εὐα. ὁ ἀπάτης· δια-
φθερᾶ, ὑπαγωγίς. || Ἀποπλάνσεις.
|| Δελιασμός.
Sega, εὐα. ὁ πρίων, κ· πρίονιον.
Segabile, ἐπ. διγ. πριονιστός.
Segacità, εὐα. ὁ ἔξονος· τίν-
τε τῷ Segacità.
Segale, εὐα. ὁ. βῆλα, ἄλυρα, κα-
σίκλη.
Segaligno, na, ἐπ. ὁ ἐκ τῆς
βῆλας. || Σῆρος, ἰσχυρός.
Segnamio, εὐα. ὁ. πριονι-
σμός. || Διατμήσις.
Segna, ῥ. ἐν. κτηνίζω, πρίω.
|| Διγροσκῶ, διαρῶ. || Θερσίω.
Segnato, εὐα. ὁ. κρήστις, κ
πριονιστής. || Θερσιότης.
Segnatura, εὐα. ὁ. πρίσμα, κ
πριονίδις. || Πρίσις, ποινησίμα. ||
Διχοτομία, σχίσμα. || Θερσιμός.
Segnoso, εὐα. ὁ. ὁ λίαν φι-
λοκαρδῆς εἰς τὸ ἐμπόριον, ἄργυρο-
λόγος.
Segotta, εὐα. ὁ. φορεῖον πε-
ρίλεισιον.
Segottoso, εὐα. ὁ. ὁ φέρων
τὸ φορεῖον, φορεσιφόρος.
Seggia, εὐα. ὁ. καί

Seggio, εὐα. ὁ. Ὁ. Sedis.
Seggiola, εὐα. ὁ. μικρὰ χαμη-
λὴ καθέδρα ἢ καθέδρα.
Segnento, εὐα. ὁ. τμήμα.
Segnoscanto, εὐα. ὁ. ἱστῶ-
τόνος ἐπὶ τῶν φωνηέντων.
Segnoscilo, εὐα. ὁ. ἀρ. ἀρ. αἰών, δειγ-
μα, δειγτός.
Segnato, ῥ. ἐν. γασκρη-
ζῶ, ἀναδεικνύω. || — si, ῥ. ὄν-
ἀναδεικνύωμαι, ἀνιτῶμαι.
Segnalamento, ἐπὶ. κυρίας,
κράδ πόντων.
Segnalio, ia, ἐπ. ἀξιοσημει-
ώτος. || Ἐπιτηδῆς, περικλητῆς, ἐν-
δίδας.
Segnale, εὐα. ὁ. δειγμα, ση-
μαίον.
Segnare, ῥ. ἐν. ὑπογράφω· ση-
μαίω.
Segnamiento, ἐπὶ. εἰδικῶς,
ἴσχυασι, ἐπιτηδῆς.
Segnata, ia, ἐπ. ὑπογγρα-
μένος, ἀκρωμένος.
Segnato, εὐα. ὁ. ὑπογράφω.
Segnatura, εὐα. ὁ. σημεῖον,
δειγμα. || Ἰσογραφία.
Segno, εὐα. ὁ. δειγμα, ση-
μαίον, ἰνδιδίξις. || — per —, ἰ-
ἐν ποδὶ λέξιν, μέχρι κρήστις· ἀ-
κρήστις.
Segnazzo, εὐα. ὁ. ἀρ. (ὄσκ.) μι-
κρὸν σημεῖον.
Segnorin, εὐα. ὁ. Ὁ. Signoria.
Sego, εὐα. ὁ. ὁ. στέας, ἀλιτῶμα.
Segola, εὐα. ὁ. βῆλα, κ. σή-
καλη. Ὁ. Segale.
Segono, εὐα. ὁ. μέγας πρίων.

Segregare, ῥ. ἐν. χωρίζω, δια-
κρίνω.
Segreia, εὐα. ὁ. τόπος ἀπόκρυ-
φῆς· μυθία.
Segretamento, ἐπὶ. κρυφίως,
μυστικῶς, κρυφίως. || Ἰνδομύχης.
Segretaria, εὐα. ὁ. γυνὴ ἐπι-
στοῦ· ἐχθρῶτος.
Segretariato, εὐα. ὁ. ἀρ. γραμ-
ματεῖα.
Segretariesso, ἐπ. ὁ τοῦ γραμ-
ματεῖας.
Segretario, εὐα. ὁ. ἀρ. γραμμα-
τεῖα. || Ὁ φυλάκτιον τὰ ἀπόβηκα,
ἱμῶτος.
Segretione, εὐα. ὁ. ἀρ. ὁ λίαν
κρυφίως· ὁ λίαν ἐχθρῶτος.
Segretorio, εὐα. ὁ. ὁ γραμμα-
τεῖα, ἐργασίον τοῦ γραμματεῖας
ἢ ὑπάλληλοι τῆς γραμματεῖας
|| Κιβώτιον· γραμματεῖον.
Segretessa, εὐα. ὁ. Ὁ. Segre-
taria.
Segrelazza, εὐα. ὁ. τὸ ἀπὸ βῆ-
λων ἐλασθία.
Segreto, εὐα. ὁ. ἀρ. λόγος ἀπὸ-
κρυφῆς, ἀπὸκρυφῶν, μυστικῶν. ||
Ἰὼν βῆλα κρυπτήν, τὸ ἐν τῷ μυθῶ-
τῆς κρήστις. || Σιγῆ, σιωπῆ, ἐχθ-
ρῶτος. || Ἄξιον ἀποτελεσματικόν
μὴ πειθιστικόν· ἱμῶτος, τέχνη,
μυθική. || Τὸ εὐσταθιστικόν μέ-
γας τέχνης ἢ επιστημῆς. || Βλα-
τίον. || Ἐπίστος ἀπόκρυφος κρήστις
|| —, ia, ἐπ. κρυφίως, μυστικῶς, κ-
κρυφίμως. || —, ἐπὶ ἀπεβήστις.
Seguace, ἐπ. καὶ εὐα. διγ. ὁ.
παῖς, ἀκολούθῳ· διασώτης.

Seguante, ἐπ. διγ. ἐπόμενος·
ἐκλευθός.
Seguente, ἐπὶ. ἀκολούθῳ.
Seguente, εὐα. ὁ. συνέχια.
Seguire, ῥ. ἐν ἀκολουθῶ, πα-
ρακολουθῶ· συμπακολουθῶ, συμ-
νέπομαι. || Παρτάκειμαι, κρήπα-
μαί τινα. || Φυλάκισος, τῶν ἐνο-
τήτων, κρῶ. || Παραδείγματι κρῶ-
ματι. || Δοκῶ, ἐπασκῶ τέχνην, κτλ.
|| Ἐκδίδωμαι, διαδίδωμαι. || —,
ῥ. οὐδ. ἀποδῶμαι, συμδῶμαι, γλ-
νῶμαι. || —, τρίτον προσώτου, ἀ-
κοῦσθαι ὁπταται.
Seguimento, ἐπὶ. ἐφεξῆς,
ἀδιδασκῶτος.
Seguivato, ἐπ. διγ. Ὁ. Sa-
guenta.
Seguitare, ῥ. ἐν. τάντε τῷ Sa-
guire.
Seguito, εὐα. ὁ. ἀρ. ἀκολούθῳς,
συνέχια, ἀκολουθία. || —, ia, ἐπ.
ἀκολουθεύω· συμῶσις.
Sei, ἐπ. ἰς.
Seicento ἐπ. ταυτὸ τῷ Seicento.
Seino, εὐα. ὁ. βῆλα· ἐπὶ κρῶτον.
Seize, Seicel, εὐα. ὁ. γέλις.
Seiara, ῥ. ἐν. ἰλιωστῶτος.
Seiciato, εὐα. ὁ. κρῶσιπρωτον.
Seicento, sa, ἐπ. γελισκῶτος.
Seiciato, εὐα. ὁ. ἀρ. τάντε τῷ
Seiciato.
Sella, εὐα. ὁ. σέλλα. || Σιρπιον.
Sallaccia, εὐα. ὁ. σέλλα σέλλα
ἐπὶ γλῶττις.
Sellajo, εὐα. ὁ. σέλλα ποδῆς.
Sella, ῥ. ἐν. ἐπιστάτης, κ.
σέλλωνος.

Sellato, τα, ἐπ. πικλιωμένως.
 Selva, οὐσ. θ. δάσος, δρυμῶν.
 || Τὰ ζῶα δάσους.
 Sellaggina, οὐσ. θ. ἔχων γυῖον ἀγριαίαν ἐπὶ πτερίδι.
 Selvaggio, τα καὶ -accio, τα ἐπ. ἀγριός, ἔων δαπάνη. || Ἄγρο δάιτυς, γαρινός. || Ἄπικτός, ἀπειροί. || Τραχὺς, ἀκλήρης. || Ἄγριος, ἀνοίκωτος.
 Selvatico, σα, ἐπ. ἀγριός.
 Selvatica, οὐσ. θ. (ὕποκ.) μικρὸν δάσος, ἄγριος.
 Selvosu, σα, ἐπ. δασοφάδης, δασώδης.
 Sembliamento, οὐσ. θ. Ὁρ. Semblanza.
 Sembianto, οὐσ. ἀρ. σχῆμα πρόσχημα προσμυθίας, ἑμμέρεια. || Ὀφει, πρόσωπον. || — ἐπ. διγ. προσμυθίος, παραπλήσιος.
 Semblianza, οὐσ. θ. ὁμοιότης, ὁμοίωσις, τὸ πρέσβυσιον.
 Sembliabile, ἐπ. διγ. ὁμοίος, παραπλήσιος. || Τοιοῦτος.
 Sembrire, ῥ. οὐδ. φαίνομαι, δεκῶ.
 Seme, οὐσ. ἀρ. σπέρμα, σπέρμα κῆλος τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ, ἢ γίνε, πᾶς κόκκος ἢ καρπός. || Καρτίαι. θορῆς, γονή, σπέρμα. || Μεταφ. αἰτία, ἀρχή, πηγή.
 Semente, οὐσ. θ. Ὁρ. Seme. || ἢ τῆς ἀπορῆς ἐποχῆς, ἀπορρητός.
 Sementare, ῥ. ἢ σπείρω. || Μεταφ. διασκορπίζω, διαχέω.
 Sementato, τα, ἐπ. ἐσπαρμένως.

Semenza, οὐσ. θ. Ὁρ. Seme.
 Sementajo, οὐσ. ἀρ. φυτωσίον, φυτώριον.
 Sementire, ῥ. οὐδ. σπέρματωμαί, κ. ἐσπαρῶμαι ἐπὶ φυτῶν.
 Sementale, ἐπ. διγ. ἑμμενταίος.
 Semente, οὐσ. θ. ἑμμενταίος.
 Semi, (ἐκ τοῦ ἑλλην.) ἀέθις ἀκλήτος ἐμφανίονσα τὸ ἕμισον, προστιθεμένη ἐν συνθέσει τῶν λέξεων. || — οὐσ. ἀρ. τὸ ἕμισον.
 Semibrona, οὐσ. θ. Μῶσα, ἡμίφωνος, ἡμιβραχύς.
 Semicaunto, τα, ἐπ. ἡμιλιτικός, ἡμιπόλιος.
 Semierchio, οὐσ. Ὁρ. Semicircolo.
 Semicircolata, ἐπ. διγ. ἡμικύκλιος, ἡμικύκλιος.
 Semicircolo, οὐσ. ἀρ. ἡμικύκλιον.
 Semieroma, οὐσ. ἀρ. Μῶσα, ἡμίχρωμα.
 Semicerpio, οὐσ. ἀρ. ἑμιστῆν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, ἐγκλιόμα.
 Semideo, οὐσ. ἀρ. ἡμίθεος.
 Semidietro, οὐσ. ἀρ. Μετῆμ. ἡμιδιέμετρος.
 Semidiaponte, οὐσ. ἀρ. Μῶσα, ἡμιδιαιτῆντε.
 Semiditono, οὐσ. ἀρ. Μῶσα, ἡμιδιτόνον.
 Semidotto, τα, ἐπ. ἡμιόσφης.
 Semigigante, οὐσ. ἀρ. ἡ ἡμίγίγας γίγας.
 Semilla, ἐπ. ἢ γλιθάδι.
 Semilunare, ἐπ. διγ. ἡμισελήνοειδής, μνησενίδης.

Seminifera, οὐσ. θ. Μῶσα, σπέρμα φέρων, τακταρτηφόρος καὶ ἐκέραιον.
 Seminagione, οὐσ. θ. κηρὸς καὶ ὄνομα φρουσίου, σπέρμα, διασκορπητός.
 Seminalo, ἐπ. διγ. σπέρματόλης, σπέρμαφορῆς, σπέρμας.
 Seminare, ῥ. ἐκσπείρω, κατασπείρω. || Μεταφ. διαχέω, διασκορπίζω. || Διαδίδω φήμην, διασπείρω.
 Seminario, οὐσ. ἀρ. ἐκκλησιαστικὸν σχολεῖον, φροντιστήριον. || Σπουδαριακίον. || — ἐπ. διγ. σπέρματικός.
 Seminatata, οὐσ. ἀρ. ἐσπαρμένος.
 Seminata, οὐσ. ἀρ. ἄγριος ἐσπαρμένος, συγγαμιδῆ, ἐπισημασία. || — τα, ἐπ. ἐσπαρμένως, σπαρτῆς, ἐσπαρμένως.
 Seminatore, οὐσ. ἀρ. -tricio, θ. ἡ σπείρων, σπέρμας. || Μεταφ. σπέρμαλόγος.
 Seminatare καὶ -zione, οὐσ. θ. τὸ σπείρειν, ὁ σπέρμας.
 Semipoesia, οὐσ. ἀρ. ποιητικῆς ἡμίθεος, ἡμιποιητικῆς.
 Semiretto, τα, ἐπ. ἢ ἡμισείας ὀρθῶς, ἡμισέρος.
 Semiritondo, σα, ἐπ. ἡμιστῆν γυλός.
 Semisvolto, τα, ἐπ. ἡμισκηνόλυτος.
 Semitondo, οὐσ. ἀρ. Μῶσα, ἡμίτονος.
 Semimilo, da, ἐπ. ἡμισύρος.
 Semitiro, τα, ἐπ. ἡμιβαρῆς, ἡμίχμος.

Semola, οὐσ. θ. κίτρινον ἀλευρίον.
 Semolino, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μίκρον σπέρμα, σπέρματικός.
 Semolo, σα, ἐπ. πιτυρίδα.
 Semovante ἐπ. διγ. αὐτοκλήτης, Sempiternamente καὶ -nalmente, ἐπὶ. αἰώνιος, ἀδιακρίτως.
 Sempiterno, ῥ. ἢ. διακρίτως, διατηρῶ.
 Sempiterno, να, ἐπ. αἰώνιος, ἀδιακρίτως, ἀκαλύπτως.
 Semplico, ἐπ. καὶ οὐσ. διγ. ἀσύνθετος, ἀμείκτος, ἄπλοος. || Σαυμαθῆς. || Μῶσα, μοναδικῶς. || Ἐκκατέρωτος, εὐλόγητος, εὐλόγος. || Ἀφελῆς, λιγὴς. ἰσχυρῆς. || ἐπὶ. ἀρ. λεικῶς. || Ἀφελῶς, εὐθύως, ἀκρίτως. || Αἰτιῶς.
 Semplicita, οὐσ. ἀρ. βοτανολόγος, ῥιζολόγος.
 Semplicita, οὐσ. θ. ἐπιλόγος, μονομέτεια. || Τὸ ἀκρίσιον, ἀκραιβότης. || Ἀφίλατα, οἱ ἀπλοὶ τρέματα.
 Sempre, ἐπὶ. πάντοτε, ἀειπατα.
 Sempreche, οὐδ. βεβαίως ἐν ῥῳ, ἕως ὄ.
 Sempresmai, ἐπὶ. ἀίπειτος, ἀδιαλείπτως.
 Semprevita, οὐσ. θ. φυτὸν, τὸ ἀίψων.
 Semprenza, οὐσ. θ. τὸ ἕμισον τῆς ὀβελίας.
 Sempre, οὐσ. θ. φυτὸν, τὸ οὐκ ἔχει.
 Sempresimo, οὐσ. ἀρ. κατάπλασμα ἐκ σιλικῆς, σιλικηρόμας.
 Semp, οὐσ. ἀρ. γέρων.
 Sennio, οὐσ. ἀρ. γερουσία.

Sequestrare, ῥ. ἰν. μεσεγγυῶ, κατάσχω. || Χωρίζω.

Sequestrazione, εὐσ. θ. μεσεγγυασίη· κατάσχασίς. || Χωρισμός.

Sequestro, εὐσ. ἀρ. μετέγγυον.

Όρ. τὸ ἀνωτέρω. || Περιτομή.

Sera, εὐσ. θ. ἑσπέρα. || Μεταφ. τὸ γῆρας.

Seráfico, εὐσ. ἀρ. τὰ σεραφίμ.

Seralmonite, ἐπίρ. ἑσπερινός.

Serata, εὐσ. θ. ἐσπέρα, δείλη.

Serbaro, ῥ. ἰν. φυλάττω, διαφυλάττω, διασώζω. ||

|| Αἰσθητικῶς. || — la u μνημονεύω.

Serbalajo, εὐσ. ἀρ. τὸ μέτρος.

ἔνθα κλινοῦνται τὰ ἔλαια διὰ τὸ παχυνθῆσαι, θηριεστρεφίον· ἄνευ τροφίμων.

|| Δεξιαμενῶ. || —, ἰν. ὁ ἐπιδευτικὸς φυλάξω.

Serba, εὐσ. ἀρ. φιλεῖτε, διαφυλάξτε· τήροντες, συντήροντες. ||

Εὐαγγελισμοίς.

Serbo, εὐσ. ἀρ. ἄριστος, κύριος.

Sernare, ῥ. ἰν. ποῶν γαλίον, αἰθρίων, αἰθρίων || αἰθρίων, ἀρῶνα. || — ἰν. ἐντὶ ἐκτεθειμένον.

Seraniata, εὐσ. θ. νικητικὴ σύμφωνία ὀργάνων ἢ ὀδόντων φωνῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς, παρακλαυθίον, κ. πατινάδα.

Seronisismo, μο. ἰν. γαλιότης, πραιοφρονία τίμης.

Serónia, εὐσ. θ. καί.

Sereno, εὐσ. ἀρ. γαλήνη, εὐκαιροῦ, τῆς ψυχῆς, κτλ. αἰθρία, εὐδία, ἀπραξία, κ. ἑσπερία, ἁμ-

φες. || —, ἰν. γαλήνη, ἁσυχος, ἀτάραχος.

Serfadoco, εὐσ. ἀρ. βλάξ.

Sergente, εὐσ. ἀρ. κλητήρ, ὑπαρέτης. || Ἀνυπολογαγός.

Serguicello, εὐσ. ἀρ. βοάτη ἢ ἑσπέρα, κ. ἐπιπλά.

Seriale, ἰπρ. διγ. ὁ τῆς σειράς ἢ κατὰ σειράν ὄν.

Soriamento, ἰπρ. σπουδαίως.

Sorico, εὐσ. ἰπρ. μεταφορῶς, σερικός.

Sorio, εὐσ. θ. σειρά, συνήθεια, αἰμάς.

Sorleta, εὐσ. θ. τὸ σπουδαίον, τὸ ἱερὸν, ἱερουργία.

Sorio, ἰα, ἰπρ. σπουδαίως ἱερουργῶ, σεβάζω. || —, εὐσ. ἑρ. σπουδαίως.

Seriosamente, ἐπίρ. τάντῳ τῷ.

Seriatamente.

Serioso, ἰα, ἰπρ. Ὁ. Sorio.

Sermonio, εὐσ. ἀρ. κλήμα ἐμπέλου, οἰνάς.

Sermonioso, ἰπρ. κληματώδης.

Sermoncinario, ῥ. ἰν. κηρύττω, διδάσκω, τὸ εὐαγγέλιον, κτλ. ||

ἀμαχηγρῶ.

Sermollino, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρκόλλον.

Sermonnare, ῥ. ἰν. κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον. || Ἀνεκλήττω, γουβίζω. || Πηγορῶν.

Sermonatore, εὐσ. ἀρ. ἱεροκήρυξ. || Ἐπισημηγῆς ἀναρῶς.

Sermonio, εὐσ. ἀρ. φράση, ἐμιμία ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος.

Serosità, εὐσ. θ. τὸ ὑδατώδες ἢ ὑγρόν, ἑβέος, ὑγρόν.

Seroso, ἰα, ἰπρ. ὑγρότης, ἑβέος.

Serollamento, ἰπρ. ὑψ. ἰν. ὑψ. κ. ἑβέος, ὄργα.

Serolino, ἰα, ἰπρ. ὄψιος, ὄψιος.

Serpio, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpente, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentina, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentaria, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentifera, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentiforme, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentina, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentino, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentifera, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentiforme, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentina, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentino, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentifera, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentiforme, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentina, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentino, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentifera, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentiforme, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentina, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentino, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentifera, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentiforme, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentina, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentino, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentifera, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentiforme, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentina, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentino, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentifera, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentiforme, ἰα, ἰπρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Serpentina, εὐσ. ἀρ. ὄφις, ὄφις, ὄφις.

|| Ὁ παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς γυναικείων. || Ἀνεκτορον, κ. παλατιον. || Οὐροσμία.

Serraine, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ῥ. ἰν. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, ἰα, ἰπρ. κλιθερά, κλιθερά.

Serrato, εὐσ. ἀρ. κλιθερά, κλιθερά.

Stono, οὖν. ἄρ. λίθος, στέαρ κ. κλιμακία. || Στυπτήρια χαλκωθέν-
 ἔως, στεντήρες λιπαροί.
 Styracis, ῥ. ἢν. χωρίζω, δια-
 χωρίζω. || Ἀποσίτυα παιδίων τοῦ
 γάλακτος, ἀπογαλακτίζω.
 Szozzo, οὖν. θ. τυφλίαι, τυφ-
 λία. || Ἄνατ. ἀνατομή.
 Szozzo καὶ joja, ἢν. τελευταῖος.
 Szaccendato, ἰα ἢν. ὀνότος.
 Szacciamento, οὖν. ἄρ. καὶ
 Szacciataggine, οὖν. θ. ἀνα-
 στυνία, ἀνάδεια.
 Szacciatamento, ἰπὴρ. ἀνάδω.
 Szaccollato, ἰα, ἢν. πλιούρομα-
 ζος. ἔπλ. λίθων.
 Szaccamento, οὖν. ἄρ. καὶ
 Szacciatozzo, οὖν. θ. ἀνάδεια.
 Szacciatto, ἰα, ἢν. ἀνάδεις, ἀ-
 ναστύνητος.
 Szaldato, ῥ. ἢν. διατῶν εἰς τμή-
 ματα.
 Szaldatura, οὖν. θ. ἀποκαθάρσις.
 Szaldollato, ῥ. ἢν. δῶν εἰς φέ-
 κλον, φακίλω.
 Szalsare, ῥ. οὐδ. ἀποφεύγω τὴν
 προσβολὴν τοῦ ἀντιπλόου.
 Szamara, ῥ. ἢν. κορέννυμι, κί-
 χορταίνω.
 Szanfano, ῥ. ἢν. χαλῶ, κτα-
 στέρω.
 Szangare, ῥ. οὐδ. ἐκβάλλω, ἐκ-
 καθαίρω ἀπὸ τοῦ βορβόρου. || —
 ῥ. οὐδ. καὶ — σι, ῥ. ἢν. ἐξέρ-
 χονται ἐκ βορβόρου καὶ καταφ.
 ἀπαλλήτουμετι τῶν περιπλοκῶν.
 Szaro, ῥ. ἢν. φθέρω, χαλῶ.
 Szarfallo, ῥ. οὐδ. μετατρέφ-

οῦμαι εἰς ψυχὴν κ. περικλυθῶν,
 ἐπὶ μετατροπικῶν. || Φλυσῶ
 ληρωθῶ.
 Szarciaaciario, ῥ. ἢν. ὄρ. Sfa-
 rinaio.
 Szarimento, οὖν. ἄρ. ἡ εἰς
 κόπον τριβίς, λαιοτριβήσις.
 Szarinara, ῥ. ἢν. τριβὴ, κηπα-
 νίλα, λαιοτριβῶ.
 Szarzo, οὖν. ἄρ. μεγαλοπρέ-
 πεια, πομπή. || Τύφος, ἔπαρσις.
 Szarzosamento, ἰπὴρ. μέγαλο-
 πρεπῶς, πομπῶδες.
 Szarzoio sz, ἢν. μεγαλοπρε-
 πῆς, πολυτελῶς.
 Szasciaro, ῥ. ἢν. ἀφαιρῶ τὰ
 πτόγωνα, ἀποσπαραγῶ.
 Szasciatura, οὖν. θ. ἡ διὰ τοῦ
 πρίωνος σχίσις, πρίσις, πρίσμα,
 κ. πριανίδι.
 Szasciumo, οὖν. ἄρ. ἱερίαι,
 λείψανα.
 Szastidiaro, ῥ. ἢν. διασκεδίζω
 τὴν ἀίκην. || — σι, ῥ. ἢν. ἀνα-
 κτώμαι τὴν ὄρεξιν.
 Szaturo, ῥ. ἢν. περιφρονῶ, κα-
 ταγελῶ.
 Szatamento, ἰπὴρ. περιφρο-
 νητικῶς.
 Szatio, ἰα, ἢν. ἐπιφθέρω, χα-
 λασμένος.
 Szavata, οὖν. θ. ἔρωτες ἐκ κοῦβιν.
 Szavillamento, οὖν. ἄρ. σπι-
 θηροδόχησις, σπιθηροδόχημα.
 Szavillante, ἢν. διγ. ὁ σπι-
 θηροδόχων ἀκτινοδότης.
 Szavillaro, ῥ. οὐδ. σπιθηρο-
 δολῶ, διαλύπω.

Sfavonivolo, ἢν. διγ. δυσμενής.
 Sflarorio, ῥ. ἢν. ἀποθάλνεται
 τῆς δυσμενῶς διάκειμαι πρὸς
 τινα.
 Sflora, οὖν. θ. (λίξ. ἔλλαν.)
 σφαίρα.
 Sfloramento, ἰπὴρ. σφαιρικῶς.
 Sfloricità, οὖν. θ. σφαιρικότης.
 Sflorio, ca ἢν. σφαιρικός.
 Sflorido, ἢν. σφαιροειδής.
 Sflora, οὖν. ὁ κλάδιον πέτα-
 λον. || Πτόγωνα παλαιῶ, ἀπορῶν
 Sflorare, ῥ. ἢν. ἀφαιρῶ τὸν σί-
 κηρον, ἐκβάλλω τὰς ἀδύτους.
 Sflorato, ῥ. ἢν. ψυχραίνω.
 || — σι, ῥ. ἢν. ταυτίσμων.
 Sflorza οὖν. θ. ὀφθαλμ.
 Sflorzaro, ῥ. ἢν. μαστιγῶ, μα-
 στίξω, τιμωρῶ.
 Sflorzata, οὖν. ἡ τούτις διὰ μά-
 στιγος, μαστιγώσις.
 Sflorsatura, οὖν. θ. σχίσμα,
 ῥήγμα.
 Sflorso, ca, ἢν. ἐυχισμένος, ἀ-
 κωμωρημένος.
 Sflortaggio, ῥ. ἢν. κόπτω εἰς
 τμήματα, τεμαχίζω.
 Sflorano, ἢν. καταπί-
 κτω ἐπὶ τῶν πλεονῶν.
 Sflorano, οὖν. ἡ κτύπημα ἐπὶ
 τῶν πλεονῶν. || Μετ. μοχθῶ.
 Sfloroso, ἢν. κυρίως ῥ. συν-
 υστριμμένος ἔργον, καὶ πλεονέ-
 κτης, κωμικός. κατάκονος.
 Sfloroso, οὖν. θ. κωμική
 ἀλογία, μεγαλοχυσία.
 Sfloroso, ῥ. οὐδ. ἀπαγίως, ἀνα-
 στυνῶ. || — σι, ῥ. ἢν. ἀσθματώ-
 ζος.

πνικτωῶ, κ. χάνω τὴν ἀναπνοήν.
 Sfloroso, οὖν. ἄρ. ἢν. δι' ἧς
 ἐξέρχεται ὁ ἀρ. ἐκτιμωρητικῶν.
 Sflibrare, ῥ. ἢν. ἐκβάλλω τὴν
 πόρπην, ἐκπορίζω.
 Sflibrato, ῥ. ἢν. φθέρω τὰς ἐ-
 ναι.
 Sflida, οὖν. θ. πρόβλησις εἰς
 μονομαχίαν.
 Sflidano, οὖν. ἡ δυσπιστία.
 Sflidare, ῥ. ἢν. προκαλῶ εἰς μο-
 νομαχίαν. || — σι, ῥ. ἢν. δυσπιστῶ.
 Sflidiciato, ἰα, ἢν. δυσπιστός,
 ἄπιστος.
 Sfliguro, ῥ. ἢν. ἀσχυρίζω, πα-
 ραοργῶ.
 Sfliciare, ῥ. ἢν. παραλύω, κί-
 ζοῦν ὄρασμα τι. || — σι, ῥ. ἢν.
 Sflire, ῥ. οὐδ. καὶ — σι, ῥ.
 ἢν. ἐξέρχονται τῶν τάξεων, δια-
 σκεπίζονται. || — ῥ. ἢν. ἐκβάλ-
 λω τὸ νῆμα, ἐξίγω.
 Sflila, οὖν. θ. σφύρις, τάξις,
 στέγχις.
 Sflilamento, ἰπὴρ. ἀτίκτως,
 συγκεχυμένως.
 Sflilo, ἰα, ἢν. ἄτικτος διε-
 νκος, κερμένως. || — οὖν. ἄρ. γο-
 νόβεια.
 Sflingardaggio, οὖν. θ. ὀκνη-
 ρία, ἀγία.
 Sflingo, οὖν. θ. τὸ μυθολογῶ.
 μὲν λέγει, ἡ ἀγία.
 Sflimento, οὖν. ἰα. ἡσθητικῶν.
 Sflinire, ῥ. ἢν. τελειῶ, ἀποπι-
 ρατῶ τι.
 Sfliscaro, ῥ. ἢν. παραλύω, κί-
 ζοῦν.

Sgarbato, ια, ικ. ὄρ. Sgan-
gherato.

Sgarbo, υός, ἀρ. ὄρ. Sgarba-
luggino.

Sgarbarizore, β. υός. γαρβα-
ρίζομαι.

Sgargarizko, υός. ἀρ. γαρβα-
ρίζω. κ. γαρβάρω.

Sgarfaro, β. υός. σφατῶμαι,
λανθάρωμαι.

Sgantigliare, β. ἐν. ἐκβάλλω, β.
ἐλάω.

Sganvazzaro, β. υός. και — σι,
β. σφραγίζω, σφραγίζομαι.

Sgommaro, β. ἐν. ἀπαρτίζω τοὺς
πυλῶνας λιθοῦς.

Sghembo, υός. ἀρ. λείπτω, σκα-
λιώνω. || —, βα, ἐπι-σκαλιώνω, σφρα-
γίζω.

Sghermiro, β. ἐν. διακλύω. || —
σι, β. ἀντ. ταύσσωμον.

Sghetto, υός. ἀρ. μαζαιροφύρομαι.

Sghignara, β. υός. χλευάζω.

Sghignazzamento, υός. ἀρ. γέ-
λωσ. σφραγίζω, καγγαλιώνω.

Sghignazzaro, β. ἐν. καγχάζω,
χαχλάζω.

Sghignazza, υός. θ. και

Sghignazzio, υός. ἀρ. ὄρ. Sghi-
gnazzamento.

Sgocciolare, β. ἐν. ἀποστράζω,
ξηραίνω. || — il balileto, κοινὸν
εὐαγγέλιον, ἄδελφωτά. ἐκφίρω πᾶν
ὅτι γινώσκω.

Sgocciolatoio, υός. ἀρ. σωλὴν
στέγης κρῆς ἐκφίρω τῶν ὀδάτων,
δδερφίζω.

Sgocciolatura, υός. θ. ἀποστράξις.

Scolato, ια, ἐπι-σκαμῶλος, κάλας.

Sgomberare, β. ἐν. ἐκφίρω, ἀ-
ποκορίζω ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδικίαν
ἀκλήν || ἀποκαθαίρω, ἐκδιώκω, ἀ-
ποπέμπω. || — β. υός. μετακλι-
μαί, σκαμνίζω τὴν ἀδικίαν, ἀπεί-
ρομαι. || — il paese, φεύγω τὴν
ζωὴν ἀπὸ διδράκω.

Sgomberatura, υός. θ. και

Sgombeio, υός. ἐν. μετακλι-
οῖς, σκαμνίζω. || ἐξομῶς ἐπι-
πομπή || ἡ ἔξοδος ἀπὸ τῆς πό-
λεως.

Sgombrare, β. ἐν. ὄρ. Sgom-
berare.

Sgomentare, β. ἐν. ἐκφίρω. ||
— σι. β. ἐν. δεκνῶ.

Sgomentevole, ἐπι-διγ. περι-
ρόδος, ἐπιδρομῶς.

Sgomenta, υός. ἀρ. και

Sgomentamento, υός. ἀρ. τα-
ραχῆ, ταραχή.

Sgominato, β. ἐν. συγγίω, συγ-
ταρῶμαι, ἀνάκουα.

Sgominio, υός. ἀρ. σύγγυσι,
συντάραξις.

Sgomitolo, β. ἐν. ἀνακαί-
ζω, κ. κενθάρωζω.

Sgomfiamento, υός. ἀρ. ἐκπι-
μάτωσις.

Sgomfiare, β. ἐν. ἐκπινωματῶ,
κ. ἐκπινωκένω. || Metar. ταπεινώ-
ω. || —, β. υός. ἐκπινώσκω.

Sgornia, υός. θ. σμίλη τῶν λι-
πυρρῶν.

Sgorniare, β. ἐν. ζοπαίνω διὰ
καλάνης. || Διατίτω.

Sgornio, υός. ἀρ. κηλὴ μελάνης.

Sgorgantamento, ἐπι-β. ἐκφίρω.

Sgorgare, β. υός. πλημμυρῶ,
λυγίζωμαι. || —, β. ἐν. βλάω, πα-
ρῶν τὴν ἐκφίρωσις, ἀποκλιώνω.

Sgorgo, υός. ἀρ. πλημμυρῶ,
ἐκφύωσις.

Sgovernare, β. ἐν. διακνῶ, δια-
κρίβωμαι κακῶς. || — σι, β. ἀντ.
τὸ εὐαγγέλιον.

Sgozzare, β. ἐν. σφάζω, ἀπο-
κτελλῶ. || Σφακνῶ τὸν πρόλοβον
πτηνῶν.

Sgradovole, ἐπι-διγ. ὑσφίρωμαι.

Sgradiro, β. υός. δυσφίρωμαι,
ἀπαρτίζω.

Sgrollare, β. ἐν. ἀνίσσω δρόπτω
κ. τουρακίζω. || ἔγγραφίζω.

Sgraffio, υός. ἀρ. ἀκνῶ, δρό-
ψις, κ. τουρακίζω.

Sgrammaticato, β. ἐν. παρῶζω
τοὺς κένους τῆς φωνῆς καὶ
κῆς, σφραγίζω τὸν ἔθ, τὸ ἀνα-
κάλω, ἐκφίρω γραμματικῶς.

Sgrasare, β. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν
λοθὴν, ἐκφίρω, ἐκφίρω. || Sgrazi-
ζω ἐπὶ σταφυλῆς.

Sgranolare, β. ἐν. σφάζω, ἐκφί-
ρω τὴν σταφυλὴν, κ. ἐκφίρω τὴν
Sgranamento, υός. ἀρ. ἀνακαί-
φωσις, ἐκφίρωσις.

Sgrano, β. ἐν. ἀφαιρῶ, ἐκφί-
ρω τὸ σφῆρος, ἀνακαίφω. || — σι,
β. ἐν. ἀκαλλῶμαι. || —, β. υός.
τίκτω, γεννῶ.

Sgravidanza, υός. θ. τοκετός,
γέννησις.

Sgravitare, β. υός. τίκω, γεννῶ.

Sgravia, υός. ἀρ. κορυφώμας,
ἀνακαίφωσις, ἐκφίρωσις.

Sgraziataggio, υός. θ. ἀφροί-
κω, τὸ ἄφρο.

Sgraziamento, ἐπι-β. ἀφροί-
κω. || δυστυχῶς.

Sgraziato, ια, ικ. ἀφροίκω,
σκούρις. || ἀφροίκω, ἀτυχῶς.

Sgratolare, β. ἐν. συντρίβω, κα-
ταράωμαι.

Sgratolio, υός. ἀρ. συντρίβω,
ἀφροίκω. || ἄφροίκω, ἀφροίκω.

Sgratoloso, βα, ἐπι. ἀφροίκω.

Sgricchiolare, β. υός. κρη-
νίζω ἐπὶ ἐκφίρω τῶν ἄρ. κ. κρη-
νίζω.

Sgridare, β. ἐν. ἐκπινώσκω, ἐπι-
μαρτυρῶ. || ἐκφίρω, σφραγίζω.

Sgridato, υός. ἀρ. ἀφροίκω, ἀφροί-
κωσις, κ. φωνάζω.

Sgrido, υός. ἀρ. φωνῆς, κρη-
νίζω. || ἐκφίρω, ἀφροίκω.

Sgrigliato, ια, ικ. τεφρώδης.

Sgrigliare, β. υός. κρηνίζω, τριβῶ.

Sgrignare, β. υός. χλευάζω,
περιγελῶ, ἐκφίρω.

Sgropitare, β. ἐν. λῦω δεσμῶν.
|| σφραγίζω τοὺς ἄφροίκωσις τῶν
ἀφροίκω.

Sgrossare, β. ἐν. ἐκφίρω τὴν τι-
μίαν.

Sgrugnare, β. ἐν. συντρίβω τὸ
βόγχο. || —, β. υός. και — σι, β.
ἀντ. κρηνίζωμαι.

Sgrugnata, υός. θ. και

Sgrugno, υός. ἀρ. κενθάρω ἐπι-
τι τῶν προσώπων, κίλαφοις.

Sgrugnare, β. ἐν. λῦω τὸν ἀφροί-
κω, διακνῶ, διακρίβω.

Sguaglio, υός. ἀρ. ἀντιστοίχως ἐ-
κφίρωσις. || Διαφορῶ.

Simbolicamente, επίρ. συμβολικῶς.

Simbolico, ca, ἐπ. συμβολικό·
Simbolista, ὄνο. ἡ. οἰοῦντ. συμβολιστῆ.

Simbolizzare, ῥ. ἰν. Ὀρ. Simbologgiare.

Simbolo, ὄνο. ἄρ. (λατ. Ἑλλαν.) ὀμβόλιον.

Simetria, ὄνο. ἡ. (λατ. Ἑλλαν.) Ὀρ. Simmetria.

Simigliante, ὄνο. ἄρ. τὸ αὐτὸ. || — ἐπὶ τοιοῦτος ὁμοιος.

Simigliantemente, ἐπίρ. ὁμοιωτικῶς.

Simiglianza, ὄνο. ἡ. ὁμοιωτικῆ καθομοιωτικῆς.

Simigliare, ῥ. ὀδδ. ὁμοιάζω. || — ῥ. ἰν. συγκρίνω, παραβάλλω.

Similare, ἐπ. διγ. ὁμοφυεῖς ἢ μοιμερές.

Simile, ὄνο. ἄρ. τὸ ἴσμετόν τὸ αὐτό. || — ἐπὶ ὁμοιος ἢ αὐτότερος.

Similitudinamento, ἐπίρ. συγκριτικῶς καθ' ὁμοιοτέτυπα.

Similitudine, ὄνο. ἡ. ὁμοιοτέτυπος παραβολῆς σύγκρισις.

Similimento, ἐπίρ. ὁμοιωτικῶς ἐπίσης.

Simmetria, ὄνο. ἡ. (λατ. Ἑλλαν.) συμμετρία.

Simo, ma, ἐκ. οἰκός κ. κουτζουάκη.

Simoneggiare, ῥ. ὀδδ. ἵκελ. καταλιώματι τὰ ἱερὰ διαρροητικῶς.

Simonia, ὄνο. ἡ. τῶν ἱερῶν καπηλεία, σιμωνισμὸς, διαρροητικῆς παρανομίας.

Simoniaco, ca, ἐπ. δωροπράτης, σιμωνιακῶς.

Simpatia, ὄνο. ἡ. (λατ. Ἑλλαν.) συμπάθεια.

Simpatico, ca, ἐπ. (λατ. Ἑλλαν.) συμπάθει, συμπάθειος.

Simpatizzare, ῥ. ἰν. ἀτάσθαλι, ἔχει, ἔχει συμπάθειαν, συμπάθει, ὁμοιοκαθῶ.

Simplicità, ὄνο. ἡ. ἐπίσημος, μονομερεια. || Ἀπλεια.

Simpliciter, ῥ. ἰν. κοινὸν τί ἄπλοον. || Διευκρινιστικῶς. || — ἐπὶ ἰν. ἰν.

Simposio, ὄνο. ἄρ. (λατ. Ἑλλαν.) συμπόσιον.

Simulacro, ὄνο. ἄρ. εἰδωλὸν ἢ ἑνάμα, δολωμα, ἀπεικονισμὸς. || Ὀπίσθ. || Μεταφ. προσομοιωτικῆς ἀπεικονιστικῆς πλάγας.

Simulare, ῥ. ἰν. καὶ ὀδδ. προσομοιωματι, ὑποκρίνασθαι, ἀπεικονισματι, πλάττω τι, ἱμιτάζω. || — ἐπὶ ῥ. ἄντ. τρυφάσθαι.

Simulamento, ἐπίρ. μετὰ προσομοιωτικῶς, προσομοιωτικῶς, πλάττειν.

Simulatore, ὄνο. ἄρ. ἱμικό, ἡ. ὑποκριτής.

Simulazione, ὄνο. ἡ. προσομοιωτικῆς, ἠπόκρητικῆς. || Εἰκονιστικῆς ἐπισυγκρίτων.

Simullà, ὄνο. ἡ. ὑπερβῆς ἐδοῦτο ῥ. ἰν. συγκριτικῆς.

Simultaneo, ca, ἐπ. ταυτόχρονος σύγχρονος.

Simulacro, ὄνο. ἡ. γὰρ. τῶν ἱεροδολῶν, σιμωνισμῶν τῶν συγκριτικῶν. || Πλὴθ. διαιρέτ. παρανομία, πᾶσα συνήθεια πολιτικῆς.

Simulazione, ὄνο. ἡ. ἰν. ἀπαισιος ἀναίσθητος, ἐπαρτίστερος, οὐκ αἰδῶς. || Τρομερῶς, στυγερῶς. || Ὀλιβριος, ἀνευταίος.

Simo, πρόθ. μέγας, ἑως. || — acha, μέγας ἐπ.

Sinodale, ἐπ. διγ. ἡ. τῆς συνόδου συνοδικῶς.

Sinodico, ca, ἐπ. συνοδικῶς.

Sinoctamonte, ἐπίρ. ἐλιγερνῶς ἠμιοκρῆτικῶς, ἀδελφῶς, ἀπλοῦς.

Sinoctaro, ῥ. ἰν. καταπέθεμα. || — ἐπὶ ῥ. ἄντ. καταπέθεμα.

Sinoctità, ὄνο. ἡ. ἐλιγερνῆς, καθαρῆς, εὐθύτης, ἀπλοῦς.

Sinoctro, ca, ἐπ. ἐλιγερνῆς, ἀμπεκρῆτος, ἀπλοῦς.

Sinoctamento, ἐπίρ. ἐκ συγκριτικῶν.

Sinoctizzare, ἐπὶ δὲ καταπονεῖν.

Sindacamento, ὄνο. ἄρ. ἀπόδοσις λογιματικῆς.

Sindacato, ῥ. ἰν. ἀνοθεωρῶ λογισματικῶς.

Sindacato, ὄνο. ἄρ. Ὀρ. Sindacamento.

Sindacatura, ὄνο. ἡ. ταῦτὸ τῷ Sindacato.

Sindaco, ὄνο. ἄρ. ἐπιθεωρητικῆς λογιματικῆς. || Ἐνδοκας.

Sindicalo, ὄνο. ἡ. τῶν συνδικατοῦ.

Sindicare, ῥ. ἰν. ἢ Ὀρ. Sindacare.

Sindicato, ὄνο. ἡ. Ὀρ. Sindacato.

Sinfonia, ὄνο. ἡ. (λατ. Ἑλλαν.) Μουσ. συμφωνία. || Πλὴθ. ἀπλοῦς ἢ μουσικῆς ἡθῶν ἐπὶ ἀνοθεωρῶν ἐργῶν ἢ ἡθῶν ἐπὶ ἀνοθεωρῶν ἐργῶν. || Ἡ συνωνία τῆς ὀρχήστρας. || — ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων τῶν ἀμπεκρῶν.

Singhiattira ἢ παροῦ. ἱερ. ὀδδ. κλάσιν ἀπαρμυθῆτας ἐλλογῶν.

Singhiozzo, ὄνο. ἄρ. στεναγματικῶς ἀλλεπάλληλος καὶ γαστρῶν, λυγμῶν κ. ἀναπνευστικῶν.

Singhiozzoso, ca, ἐπ. ἡ. ἡσυχαστικῶς ὅτι λυγμῶν, λυγμῶδης.

Singolare, ἰν. διγ. ἡ. πάντων διακρίτων, ἰσῶς, μοναδικῆς, ἴδιος ἢ ἰσῶτος, ὁμοιος. || Γραμ. ἐν τῷ ἰσῶ.

Singolaroggiare, ῥ. ἰν. Ὀρ. Singolarizzare.

Singolarità, ὄνο. ἡ. Ὀρ. Singolarità.

Singolare, ἰν. διγ. Ὀρ. Singolare.

Singolarità, ὄνο. ἡ. τῆς ἀλλοκατικῆς ἢ παραδόξου, ἴδιον τῷ ἰσῶ.

Singolarmente, ἐπίρ. ἀλλοκατικῶς, παραδόξως ἢ ἰσῶτικῶς, διακρίτων.

Singolo, ὄνο. ἄρ. Ὀρ. Singolarmente.

Singolarmente, ἐπίρ. ἀλλοκατικῶς, παραδόξως ἢ ἰσῶτικῶς, διακρίτων.

Singola, ὄνο. ἡ. Ὀρ. Singolarmente.

Singolare, ὄνο. ἄρ. ἀπαισιος ἀναίσθητος, ἐπαρτίστερος, οὐκ αἰδῶς. || Τρομερῶς, στυγερῶς. || Ὀλιβριος, ἀνευταίος.

Siniscalco, ὄνο. ἄρ. κρατικῶς ἀμπεκρῶν ἢ ἰσῶτικῶν.

Sinistra, ὄνο. ἡ. ἡ. ἀριστερὰ γὰρ.

Sinistramento, ἐπίρ. ἀπαισιος, κακῶς.

Sinistrare, ῥ. ὀδδ. καὶ — ἐπὶ ῥ. ἰν. παραφέρωμαι, μεταίωμαι. || Παραδόξως, κ. ἀνοθεωρῶ.

Sinistro, ὄνο. ἄρ. ἀπαισιος ἀναίσθητος, ἐπαρτίστερος, οὐκ αἰδῶς. || Τρομερῶς, στυγερῶς. || Ὀλιβριος, ἀνευταίος.

Sino, πρόθ. μέγας, ἑως. || — acha, μέγας ἐπ.

Sinodale, ἐπ. διγ. ἡ. τῆς συνόδου συνοδικῶς.

Sinodico, ca, ἐπ. συνοδικῶς.

τὰ κριάζε, τὰ ἄματα τῶν κλι-
κτῶν ὑποκατάτων. || Συντριβίος,
θραύς. || Λύμ θύμα, φέκλον. ||
— β. οὐδ. δικυγάζω, φίγγω, σπιν-
θροβόλῳ || || cor uon mi sma-
glio, εὐδὲν φοβῶμαι.
Smagramento, εὐσ. ἀρ. λογιότης.
Smagrate, β. οὐδ. ὄρ. Smagrira.
Smagratura, εὐσ. β. ὄρ. Sma-
gramento.
Smagrira, β. οὐδ. λογιζόμεμαι,
κ. λογίζω.
Smagrito, τα, κτ. λοχὺς, λεπτός.
Smaliviano τα, κτ. δόλιος, κα-
κώτερος ἢ μοχλιρής.
Smallare, β. ἐν. ἐκβάλλω τὸ
κλύρος, φιλίζω.
Smaltaro, β. ἐν. μελτῶ, ἐγ-
κάζω, κ. σμκλάνω.
Smaltatura, εὐσ. θ. μελτου-
γία ἢ μελτος, κ. σμκλτος.
Smaltamento εὐσ. ἀρ. πέψος,
χώνωσις. || Πώλησις, ἐπεμπλήγησις.
Smallira, β. ἐν. κ. ταπέπτιο, ζω-
νέω. || Πωλῶ ταχέως, κ. π. πωλῶ.
Smallista, εὐσ. ἀρ. μελτουρ-
γὴς, ἐγχαυστής.
Smallito, τα, κτ. θ. τελευτήσας,
θ. παύσασινος. || Τελειώθης, περα-
τωθείς. || Εὐχέλως, ἐμπερνής, σαφής.
Smallitajo, εὐσ. ἀρ. ὄχευε, ἀ-
μάρ, ὄχευθήσθαι.
Smallitoro, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Smallista.
Smallo, εὐσ. ἀρ. μελτος, ἐγ-
καυστῆν, κ. σμκλτων. || Vada
μεταφλεμῶν ἀνθρώπος. || Cuoro iii
— μετὰ κ. καρδία ἀνθρώπος. || Το
μελτῶδες τῶν ὀδόντων.

Smanceria, εὐσ. θ. ὄρ. Lezio.
Smanceroso, εα, κτ. πρῶτος.
ποιημένος, θρυπτικός.
Smancia, εὐσ. β. κενία, παρα-
φροσύνη.
Smancimento, εὐσ. ἀρ. τάντ
τὸ ἀνωτέρω.
Smanciano, κτ. διγ. ἐρμανός,
λυσιπώδης.
Smanciare, β. οὐδ. μάνωμαι, πα-
ραφέρωμαι || Θεροδῶ.
Smancitura, εὐσ. θ. ὄρ. Smancia.
Smanciglia, εὐσ. β. ψάλλον, κ.
βρονχάλιον.
Smancioso, εα, ἐρμανός, φρενο-
ελαδής. || — τὸ τὸ τῷ Lezioso.
Smantellare, β. ἐν. καθαιρῶ,
κατασκάπτω ταίχης, φρούριον, ἐ-
χόσιον.
Smanzoroso, εα, κτ. ἐπιτετη-
δευμένος, θρυπτικός.
Smanziera, εὐσ. ἀρ. γυναικά-
ρεσκός, πέρπερος, καλλωπιστής.
Smanglioso, β. οὐδ. μεγαλο-
γῶ, ἐκπαίρωμαι, μεγαλοβήμενος.
Smangliosa και -eria, εὐσ. θ.
μεγκλαυχία, ἐκτροχίς, κομπασμός.
Smanglioso, εὐσ. ἀρ. μεγάλου-
χος, κομπαστής.
Smarrigione, εὐσ. β. και
Smarrimento, εὐσ. ἀρ. ἀπώθαι,
ἀπόλεια, στέρωσις, || Ἐσπλη-
γίς, τρώχος. || Πλάνω || χύχουσις.
Smarrisce, β. ἐν. ἀποβάλλω, ἐ-
πόλλωμαι, στερῶμαι. || Ταράττω,
διατάττω. || — si, β. ἀντ. ἀπό,
βάλλομαι. || Δεπλάνωμαι. || Εἰ
πισκοτίζομαι, θερβῶμαι.

Smarrimento, ἐπὶ μετὰ τα-
ραγῆς, ταραχουμένως.
Smascellamento, εὐσ. ἀρ. ἐξίρ-
θρῶσι τῶν σκευῶν. || Γίλωσ προ-
πτός, καγγασμός.
Smascellaro, β. ἐν. ἐξερθεύω τὰ σκε-
υῶνα. || — β. οὐδ. κ. — si, β. ἀντ. ἐ-
ξερθεύωμαι, κατασκαίνομαι. || — dalle-
rio, καγγάζω, κ. ἐκσφιδίζομαι.
Smaschiaro, β. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ
προσωπικόν, ἐκκαλύπτω, κρύπτω
καὶ μύκτω. || Γνωστοποιῶ, ἀπο-
κλύπτω τὴν φύσιν, τὴν χαρακτῆρο-
τικὴν, καταδεικνύω ἴσως, τι-
θεῖται. || Φανερῶ τὸ.
Smastare, β. ἐν. ἐκβάλλω τὸ
πληθὺς τοῦ ἰδάφους.
Smelare, β. ἐν. σμολίζω, τὸ μὲ-
ν τῶν κηφελῶν.
Smelare, β. ἐν. γομίζω εἰς
μικρὰ μερίδια, διαμερίζω, κατα-
κρηματίζω. || Διελῶ. || Δικρίζω,
διαγομίζω.
Smemorabile, ἐπ. διγ. θ. μνή-
μης ἀπύσιος.
Smemoraggio, εὐσ. θ. και.
Smemoramento, εὐσ. ἀρ. ῥόθω,
ἀμνησθέντα. || Μίσση, βλακία.
Smemorare, β. οὐδ. και - si, β.
ἀντ. κρημονῶ, ἐπιλανθάνομαι. ||
Ἰλιθίζομαι.
Smemoraggino, εὐσ. θ. ὄρ.
Smemoraggino.
Smemorato, τα, κτ. ἀμνηστων,
ἐπιλησμων. || Κόλλος, ἄρμων.
Smemorare, β. ἐν. και.
Smemorare, β. ἐν. μετῶ, σμολί-
ζω, κ. ὀλιγοστῶ.

Smensaro, β. ἐν. κόπτω λαζῶς,
λαζῶταμα.
Smenticare, β. οὐδ. ὄρ. Smensio-
taro.
Smentiro, β. ἐν. ἀποφάσσω.
Smeraldino, να, ἐπ. θ. τοῦ σμα-
ραγῶ. σμαραγδίας.
Smeraldo, εὐσ. ἀρ. λίθος τε-
τραγῆς, ὀκταγῆς.
Smorare, β. ἐν. τάντ τῷ Lusa-
trare.
Smoratore, εὐσ. θ. στυλιγέ-
της, τὸ στυλιγόν.
Smorcire, β. ἐν. σκολῶ ἄπαν
τὸ ἰσοπέδωμα, ἀπερσοῶ. κ. ἑ-
κκαλύπτω.
Smorcio, εὐσ. ἀρ. πόλῳσις, ἐκ-
πέλιγσις, ἀπερσοῦσις, κ. ἑκκαλύ-
πτωσις.
Smordare, β. ἐν. διακατῶ.
Smoriglio, εὐσ. ἀρ. ἄρκατῆν,
ἀσμούρις.
Smoritare, β. ἐν. ὄρ. Dameri-
tare.
Smortire, εὐσ. θ. κινάλα, σμῶ-
κρῆσις.
Smozzamento, εὐσ. ἀρ. τὸ κέ-
φαιον εἰς δύο, διχασμοῦ.
Smidollare, β. ἐν. ἐκβάλλω τὸν
μυελόν. || Ἄστω, διασπῶ, ἀνα-
πτύσσω. || — si, β. ἀντ. τάντῳθῆν.
Smilare, εὐσ. θ. (λιξ. ἄλλω)
φωτῆν, δ. οὐκίλας.
Smilzo, zo, ἐπ. κινός. || Δι-
πέδος, λογγός.
Smintiro, β. ἐν. τάντ τῷ Di-
mintiro.
Smintiro, β. ἐν. μετῶ, κ. ὀλιγοστῶ.

Smilazzamento, εὐδ. ἀρ. κα-
τακρηματισμός, κατάρσις. || Με-
ταφ. λιπώτερος.
Smilazzato και-olano, β. εν.
κατακρηματισμός, καταρσίσις.
Smiraldo, εὐδ. ἀρ. Ὁρ. Smeraldo.
Smirare, β. εν. Ὁρ. Mirare.
Smiride, εὐδ. ἀρ. ἔρωτες, ἢ
ἐπαφίς τινος τῷ Smiciglo.
Smisucibile, (π. διγ. ἀμετρος,
ἀμετρος.
Smisurare, β. εὐδ. ἀπερβαίνω
τὴ μέτρον, ἐξέρχομαι τῶν ὅρων.
Smisuralamente, ἐπιβ. εὐδ.
τροπ. ἀμετρος, κατ' ἀπερβολήν.
Smisurabile, εὐδ. β. το ἀμε-
τρος, τὸ ἀμετρον.
Smisurato, (α, ἐπ. ἀμετρος, ἀ-
μετρος, ἀπερβολικός, ἀναριθμητος.
Smocciamento, εὐδ. ἀρ. κλέψ.
Smocciare, β. εν. Ὁρ. Moccicare.
Smoccolato, β. εν. περιέλασις
τῶν ἀρχῶν, κλεψυδικίον. || Σβίω.
Smoccolatojo, εὐδ. ἀρ. κλεψ-
υδικὸν, κλεψυδικός. || Σβίω.
Smodamento, εὐδ. ἀρ. ἀταξία,
βίαις ἀτάξιας.
Smodalari, β. εν. ἀτάξιαστος.
Smodalato, ἐπιβ. ἀμετρος,
ἀπερβολικός. || Ἐγχειρ. αὐτ.
Smodalid, (α, ἐπ. ἀμετρος, ἀ-
μετρος. || Ἀκόλαστος.
Smoderamento, εὐδ. ἀρ. Ὁρ.
Smoderatezza.
Smoderatamente, ἐπιβ. ἀμετρος,
κατ' ἀπερβολήν.
Smoderatezza, εὐδ. β. το ἀμε-
τρον, τὸ ἀμετρον. || Ἀκόλαστα.

Smoderato, (α, ἐπ. Ὁρ. Smodato.
Smoderazione, εὐδ. Ὁρ. Smo-
deratezza.
Smogliare, β. εν. διαχωρίζω
τὴν γυναικα τινος. || — β. εν.
ἀποκριμαται, ἐγκαταλείπω τὴν
αὐτήν.
Smontare, β. εν. καταβιβάζω,
ἀποσπάζω. || — β. εν. κατα-
βαίνω, ἐποβαίνω τοῦ ἵππου. || Πα-
ρικουσία.
Smorchare, β. εν. ἐξαπατῶ. ||
Εξαπατήσις.
Smorfira, β. εὐδ. μαρτύριον.
Smorsare, β. εν. ἐκβάλω τὴν
γαστήρ. ἀπεχθάνω.
Smortire, β. εὐδ. ὠχρῶ.
Smortito, (α, ἐπ. ὠχρὸς, χλωμός.
Smortito, εὐδ. ἀρ. ὠχρῶς.
Smortimento, εὐδ. ἀρ. σκίσις,
ἀπόρριξις.
Smorcire, β. εν. σβέννω, κ.
σβένω. || Πλῆσι, καταπνέω. ||
Ἐλαττώ, κ. ἐλιγρύνω.
Smorzatura, εὐδ. ἀρ. trico, θ.
δ ὀθών, ὀσμήτιρ.
Smorza, εὐδ. θ. ἀνακίνησις. ||
— di corpo, διέβροια.
Smossaccio, α, ἐπιβ. εὐαίρετος,
ταχόποιος.
Smossaj, αα, ἐπ. κινήσις.
Smotta, εὐδ. θ. κρημνίς, μέρις,
ἀπόκρημον, ἀπότομον.
Smutare, β. εὐδ. κρημνίζομαι,
κατακρημνίζομαι, καταρβίζω.
Smutitare, εὐδ. θ. κινήσις, ἐξ-
τά κίνω, κατάρβηναι.
Smuzzare, β. εν. κόπτω, ἀ-

κοπέω, ἀποτίμνω. || Κλαδέω
|| — β. εὐδ. περιέρω ἐπιπνέω.
Smucicatura, εὐδ. θ. ἀποκο-
πὴ, ἐκποσὴ λείμων. || Σχίσμα.
Smuzzo, αα, ἐπ. ἐτραυλίτων,
τραυλός.
Smuciare, β. εὐδ. ἐπιπνέω,
ἀποτίμνω.
Smugnera, β. εν. ἐκβίβω, ἐπιπ-
νέω ἐθελον, ἐκβαίνω || — β. εν.
ἐκβαίνομαι. || Κατακλιθῆναι.
Smugimento, εὐδ. ἀρ. ἐπιπ-
νει, ἐκβίβω, ἐκτινέω, ἀπορβύ-
ω.
Smugitore, εὐδ. ἀρ. trico, θ.
δ ἵππου, πειστής.
Smuire, β. εν. τινεὶ τῷ Sfor-
zite.
Smunto, (α, ἐπ. ἔχθος, ἰσχυρός,
ἀνατος.
Smunero, β. εν. πυκνῶ, εἰς
αὐτὸν φέρω. || Μεταπειθῶ.
Smutare, β. εν. ἄνω τοῦ γένου
κατὰ γῆς, καταρβίζω.
Smusicata, εὐδ. θ. μουσική ἀ-
σβήσις, ἀσβήσις.
Smutare, β. εν. περικόπτω τὴν
ἄρην ἐ τῆς γυναικ.
Smusso, εὐδ. ἀρ. ἢ τῆς γυναικ.
ἀποκοπή. || — αα, ἐπιπνέω, ἀπο-
βύω.
Smuotato, β. εν. ἴσως ἀπο-
βίβω, διακοδέξω. || — β. εν.
ἀνακλιθῆναι τοῦ ἔρωτος.
Smuotato, (α, ἐπ. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἔρωτος ἀπαλλοχεύει.
Smuoto, β. εν. κένω τὴν βί-
βω, ἐνοτήριον.
Smuoto, (α, ἐπ. ἢ βίβω ἀπορβύ-
μός, ἐπιπνέσις.

Smutare, β. εν. τινεὶ τῷ Dis-
pallere.
Sneppiare, β. εν. τὰς νεφέλας
διασκοπέω.
Snellamente, ἐπιβ. ἐκβίβω.
Snellezza, εὐδ. θ. κατ'
Snellità, εὐδ. θ. ἐκβίβω.
Snello, (α, ἐπ. εὐαίρετος, ἐβ-
αίρετος. || Φαίδρις, εὐθυμος. ||
Lunato — γράμματα εὐπρόσφο-
ρα, ἔβαλε.
Snervamento, εὐδ. ἀρ. ἢ τῶν
νεύρων ἀφαίρεσις, ἐκνεύρισις. || Ἀ-
τονία, ἀδυναμία.
Snervare, β. εν. ἀφαίρω τὴν δύ-
ναμι τὰ νεύρα, ἐκνεύριζω. || Με-
ταφ. ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω. || —
β. εν. ἀνατ, ἀνατίνω.
Snervato, (α, ἐπ. ἢ ἀνατ νεύ-
ρων, ἀνατος. || Μεταφ. ἀδύνατος,
ἀσθενής.
Snidare, β. εν. ἀφαίρω τὴν
νεύρα ἐκ τῆς φωνῆς, φωνῆν
ἀφαστασίω. || Ἄναρ ἐκ τοῦ ἐλ-
κείου τῶνος. || Βατοπικῶ ἰχθύον.
|| — β. εὐδ. κατ' — β. εν. εὐ-
δυνατίζω.
Snocciare, β. εν. ἐκβίβω τὴν
πυρῆν, ἐκπυρῆζω. || Μεταφ. δι-
ασπασίω.
Snocciolamento, ἐπιβ. ἀσβήσις,
ἀσβήσις.
Snodamento, εὐδ. ἀρ. ὄπισ.
Snodare, β. εν. λῶω. || — β. εν.
ἀνατ, ἐκβίβω.
Snodato, (α, ἐπ. ἢ ὄπισ, ἀποβύει-
ς. || Snominare, β. εν. ἀπεβίβω τὸ
ὄμμα.

Sonvizzaro, ῥ. ἰν. ἀπεβέβηται πρὸς πρωτοπύργον τινος.

Sondare, ῥ. ἰν. γυμνῶ. || Ἐλκω τὸ ἕψος. || —σι, ῥ. ἄντ.

Sonno, οὐσ. ἄρ. μαστιγώσις. || Μάστιξ.

Soano, ἰπ. διγ. ἡδύς, γλυκύς, μελιχρῆς· ἰδρυός.

Sonamento, ἐκφθάλμιος, μελε χροῖς. || Ἠπίως, ἡρόχως.

Sonvolento, ἰπ. διγ. ὁ γλο κείας ἀποφέρων ὀπμάς, εὐδωμος

Sonvillā, οὐσ. ὁ. ἡδύτης· γλυκύτης, τὸ μελιχρῆς, τὸ ἠδυσίμον.

|| Ζωγρῆ ἡτοῦ χρωματισμοῦ χαρτί.

Sonvizzaro, ῥ. ἰν. ἡδύων, γλυκύνων.

Sonharcaro, ῥ. ἰν. ὄρ. Salliparera,

Sobollimento, οὐσ. ἄρ. ὑπέζεις.

Sobollire, ῥ. οὐδ. βράχην ἰλαζέφης, ὑπεζέτω.

Sobollito, ἰπ. ἰπ. ὁ κρυφῶς ὀλιγοῦ βραδέος. || Μεταφ. κρυφῶς, κρυφτός.

Sobborgo, οὐσ. ἄρ. προάστειον.

Sobbornato, ῥ. ἰν. ὄρ. Subornoro.

Sobornamento, ἰπ. λιτώς, νηφαλίως· ἀπλῶς, ἀπλῶς· ὑμμήτρως.

Sobrietas, οὐσ. ὁ. ἡ περὶ τὴν τροφὴν ἐγκράτεια, ἀλγροειτεία, λιτοπραγία, νηφαλιότης· ἀσφροσύνη, ματριότης.

Sobrio, ἰπ. ἰπ. ἡ ματριάζειον πρὸς τὴν τροφὴν καὶ τὰς σαρκίους ἀ-

πολεύσεις, ματριόσις, λιτοδίαιτος, νηφαλίος, νήφω.

Soccano, ἰπ. ἰπ. ὁ βαλλῶς ἐπισκαυμένος.

Succedero, ῥ. οὐδ. ὄρ. Succedere.

Socchiamaro, ῥ. ἰν. καλῶ διαφανῆ· ὑπεμύνηξ.

Socchiodero, ῥ. ἰν. κλάω ἄλλω, ἠμικλείω.

Soccio, οὐσ. ἄρ. Νημ. παραχώρησις ὑπεμύνητων συντρακίῶν.

Soccombere, ῥ. οὐδ. ὑπεπίπτω ἐν τοῦ βέρους ὑποκάτω. || Ἠτῶμαι, ὑποκίχη, ὑποχωρῶ. || Ἀποκάμω κατακίπτω.

Soccorrenza, οὐσ. ὁ. διτρίβεια.

Soccorrere, ῥ. ἰν. παρέχω βήθεται, ἐπιλαψίν, βοηθῶ, ἐπιβοθῶ.

|| Χρησιμίζω.

Soccorrimento, οὐσ. ἄρ. ὄρ. Suptorso.

Soccorritore, οὐσ. ἄρ. ἰτίω, β. βοηθός, βοηθητικός.

Soccorso, οὐσ. ἄρ. βήθεια, ἀντίλαψις, σὺνδρομή.

Sociabile, ἰπ. διγ. ὁ φύσις κοινωνικός, εὐκοινωνητός, εὐμίλος, εὐσυνάλλακτος, εὐεπιμιχτός.

Sociabilmente, ἐπιφθ. κοινωνικῶς, εὐμύληος.

Sociale, ἰπ. διγ. ὁ τῆς κοινωνίας, ὁ τῆς κοινωνίας ἀφορῶν, κοινωνικός.

Socialità, οὐσ. ὁ. ἡ τῆς κοινωνίας κατέστικος, ὁ κοινωνικός βίος.

Socialivo, ἰπ. ἰπ. κοινωνικτικός.

Societas, οὐσ. ὁ. ὁ κοινὸς βίος,

ἢ κοινὴ σύστασις, ἢ κοινωνία. || Πατρία, κοινὸν ἐπιχειρήμα. || Συνασφροσύνη, συνουσιάζει, συνέντευξις.

Socio, ἰπ. ἰπ. ὁ Socio.

Sodo, οὐσ. ὁ. Χημ. εὐοία ἄλλω εὐδῶς, τὸ κἀλλιον ἢ ἴδω.

Sodale, ἰπ. διγ. σύντροφος, ἑταίρος.

Sodalizia, οὐσ. ἄρ. συντροφία, ἑταίρεία.

Sodamente, ἐπιφθ. στερῶς, ἐπιπίδος. || Μεταφ. εὐσταθῶς, σταθερῶς. ἢ Ἀνδραγῶς, γενναίως.

Sodamento, οὐσ. ἄρ. στερήσις, παγίτης. || Ἐγγύχοις.

Sodato, ῥ. ἰν. στερῶ, παγίω. || Ἐγγύχομαι ὑποχρησίζομαι.

Soddicano, οὐσ. ἄρ. ὑπεδικονοκῶντας, ἰσορκῶς, ἀρετῶς.

Soddisfacente, ἐπιφθ. ἀρκούντως, ἰσορκῶς, ἀρετῶς.

Soddisfacente, ἰπ. διγ. ἰκανοποιητικός.

Soddisfucimento, οὐσ. ἄρ. ἢ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας εὐχαριστίας, χάρᾶ, εὐφροσύνης. || Ἐπίτιος ὕδρευσις, ἰκανοποιήσις, ἰκανοδοσία, τυμπαίσις. || Ἐκλ. ὁ τῶν ἁμαρτιῶν ἰλασμός.

Soddisfare, ῥ. ἰν. εὐφραίνω, εὐθυμιάω παρῶν. || Ἰκανοποιῶ τῶν ὑπεσθίνων. || Χρησιμίζω τῶν ἐπιτυχίαις, κ. ὑχαριστῶ τὰ κἀλλια. || Ἀνάγκην πληρῶ, ἰκπληρῶ. || Τίτω, εὐαρεσῶ. || Ἀποτίω, κ. πληρῶν ὑπεσθίνων. || —σι, ῥ. ἄντ. ἰκανοποιῶμαι, κτλ.

Soddisfatto, ἰπ. ἄρ. τεῖος, ὁ ἀφραντικός, ἀρετής. || Ἀποχρῶν. || —, ὄρ. Soddisfacente.

Soddisfucione, οὐσ. ὁ. τοῦτὸ τῶ Soddisfucimento.

Sodomia, οὐσ. ὁ. ἀσχηρῶς συνουσία, ἀσχηρῶς ἀσδομική, ἀρσενικότητα, ἀσδομεία.

Sodmore, ῥ. ἰν. ὄρ. Sedurre.

Soduzza, οὐσ. ὁ. στερῶν, ὑπεζέτω.

Sodisfare, ῥ. ἰν. τῶτὸ τῶ Soddisfare.

Sodo, οὐσ. ἄρ. ἐγγύχοις, ἀσφαλίζω. || Τετ. βλάσις, θερέλιον. || Dite, Favellarium, sul —, ὀμολῶ σπουδαίως. || Para iu —, ἀσφαλίω, ἐρῶ. || E' ἄσφατος, ἀκαλλίγητος.

Sodo, du, ἰπ. στερῶς, πύγισις. || Μεταφ. εὐσταθῶς, σταθερῶς. || ἰσορκῶς, ἀσφαλῶς. || Ἀκαλλίγητος ἐπὶ ἄγρων.

Sodomia, οὐσ. ὁ. τῶτὸ τῶ Soddomia.

Sodomita, οὐσ. ἄρ. ἀσδομικός, ἀρσενικός.

Soduzione, οὐσ. ὁ. ὄρ. Seduzione.

Sofa, οὐσ. ἄρ. (λεξ. Ταυρ.) σοφῶς ἀνακλιτήριον.

Sofferente, ἰπ. διγ. καρτερικός, ἀνικτικός.

Sofferanza, οὐσ. ὁ. καὶ Sofferimento, οὐσ. ἄρ. καρτερῶς ἀνοχῆ.

Sofferire, ῥ. ἰν. ὑπεφέρειν, ἀνέχομαι, ὑπομένω, καρτερῶ. || —σι, ῥ. ἄντ. ἀπέχομαι.

Sofferimento, ῥ. ἰν. καὶ οὐδ. ἐπιφθιστάται, κ. σταματῶ.

Sofferire, ῥ. ἰν. ὑπεφέρειν, ἀνέχομαι, ὑπομένω, καρτερῶ. || —σι, ῥ. ἄντ. ἀπέχομαι.

Sofferimento, ῥ. ἰν. καὶ οὐδ. ἐπιφθιστάται, κ. σταματῶ.

Sofferire, ῥ. ἰν. ὑπεφέρειν, ἀνέχομαι, ὑπομένω, καρτερῶ. || —σι, ῥ. ἄντ. ἀπέχομαι.

Sofferimento, ῥ. ἰν. καὶ οὐδ. ἐπιφθιστάται, κ. σταματῶ.

με. || Ἐδαφός δουρίτιον ὑπερφών.
Solamente, ἐπιφ. μόνον.
Solare, ἱπ. διγ. ὁ τοῦ ἡλίου,
ἡλιακός.

Solario, εὐσ. ἄρ. οὐρανόγραφος. ||
Ἡλιακότητων.

Solamento, ἐπιφ. ἡλιακός.

Solario, εὐσ. θ. προσηλιή ἡλιακός.

Solabile, ἱπ. διγ. ὁ διεισδυ-
τός ἀφοριστικός ἀριθμικός.

Solamento, εὐσ. ἄρ. τὰ ἔχον
πλέοντες πλείου, ἄλλος, ὑψηλός,
ἀλλὰς.

Solente, ῥ. ἰν. Ναυτ., διακογίζην
τὰ κέρματα ἐπὶ πλοίων διασχίζου-
σιν γὰρ διὰ τοῦ ἄστρου, ἀυλακί-
ως, διαυλακίζω. || Ρήγνυμαι ἐπὶ
ἀστραπῶν. || Τὸ ἄρμα, τὸ πρόσω-
πον ἔρυσσῶ, ῥυτιδῶ. || Ἰατρικαί ἐπι-
πληθῶν διατραχέλιων τὸν ἀέρα.

Solenta, εὐσ. θ. ἄβροτος ὑλακός.

Solento, ἱπ. ἀυλακωτός.

Solcio, εὐσ. ἄρ. καρφόρ.

Solco, εὐσ. ἄρ. τὸ τῷ Sol-
camento.

Soldaniero, εὐσ. ἄρ. μιθοφόρος.

Soldare, ῥ. ἰν. μιθοῦμαι στρα-
τώσας, μιθοδοτοῦ.

Soldaccio, εὐσ. ἄρ. ἄλλος τις
στρατιώτης ἰπὶ χιλιῶν.

Soldataglia, εὐσ. θ. στρατιώται
ἄλλοι, ἀπειροσόμενοι ἰπὶ χιλιῶν.

Soldatello, εὐσ. ἄρ. στρατιώτης
συνήθης, εὐτιδανός, χλευαστικός.

Soldateria, εὐσ. θ. ἄλλος στρα-
τιωτῶν ἀτάκτων, τὸ στρατιωτικὸν
πλῆθος, τὸ μεθοπερικόν, αἱ μι-
θοφόροι.

Soldatesca, εὐσ. θ. στρατιῶν, ἄρ.
τὸ δουρίτιον.

Soldatescamente, ἐπιφ. στρα-
τιωτικῶς.

Soldatesco, εὐσ. ἱπ. ὁ τοῦ στρα-
τιώτου, στρατιωτικῶς.

Soldatessa, εὐσ. ἡ. γυνὴ στρα-
τιώτου.

Soldato, εὐσ. ἄρ. στρατιώτης,
φρουρός.

Soldo, εὐσ. φροντισμός, τὸ Γαλ.
σολίδιον, πεντάλιπτον. || Ὁ τοῦ
στρατιώτου μετὰς, μιθοφορῶν.

Soldonero, εὐσ. Ὁ Soldaniero.

Sole, εὐσ. ἄρ. ὁ ἥλιος, ἡ ἡμέ-
ρα || Ἦσος. || Μεταφ. πᾶν τὸ φω-
τίζον ἢ διαλύμενόν τι προσώπων
καὶ πραγμάτων φυσικῶν τε καὶ
ἡθικῶν μεγίστον, καλλεστόν, ἡλιο-
φανές ἡλιος, ἡ θεός. || Φωτὴ τὸ ἡ-
λιοσφαιρῶν.

Soleco, εὐσ. ἄρ. (ἡλιφ. ἑλλας)
Γραμ. σολοικισμός.

Solleggiamento, εὐσ. ἄρ. ἡλιακός.

Solleggiare, ῥ. ἰν. ἡλιάζω. || —,
ῥ. εὐσ. ἀσυγίζω, διαλύω.

Solenne, ἱπ. διγ. ὁ γενόμενος
ματὰ τελετῆς, πανηγυρικός, ἐσ-
τιαστικός, μνάδηνος. || Μίγας, ἑ-
πίσημος, ἔξοχος.

Solennagiaro, ἰπὶφ. ταῦτὸ τῷ
Solenniazante.

Solennamente, ἐπιφ. πανηγυ-
ρικῶς, δημοτελεῶς. || Μεγάλως, ἐ-
πισημῶς, ἔξοχος.

Solennità, εὐσ. θ. τελετὴ δη-
μόσιος, πανηγυρίς, ἐσθη, κοίμη,

περίστασις. || Νομ. ἡ δικαιοσύνη
ἰγυρόμενη ἢ πρῶτον ἰποσύριον οἱ
νομμοὶ τίπτοι, τὰ νόμιμα.

Solennizante, ῥ. ἰν. πανηγυρῶν
ποιῶμαι, πανηγυρίζω ἐσπεράζω.

Solere, ῥ. εὐσ. συνάβησι. || —,
εὐσ. ἄρ. συνάβησι.

Solerie, ἱπ. διγ. καὶ

Solerio, ἱπ. ἐπιμαλῆς, φη-
λίανος. || Ἐστρατός.

Soluzia, εὐσ. β. τιμηθεῖται, φιλο-
πνία.

Sollamento, ἐπιφ. κατὰ μένος

Sollatario, ῥ. ἰν. τίθηται κατὰ

τῶμα, κατέω.

Sollito, ἱπ. (ὑπεκ.) μόνος.

Sollazzo, εὐσ. ἄρ. ὁ πωλῶν
ἕϊον, θεοπώλης.

Sollanello, εὐσ. ἄρ. θεοπώλης,
θεοπώτης, θεοκτορῶν.

Sollare, ῥ. ἰν. κεννίζω ἐκ ἕϊου,
θεῖω

Sollatico, εὐσ. ἱπ. Χημ. ὁ τοῦ
ἕϊου, θεῖω.

Sollato, εὐσ. ἄρ. ἄλλος θεῖω.

|| — di polizza, πόλιτσα θεῖω.

Solleggiare, ῥ. εὐσ. ἄρ. ἡλιο-
μοιχεῖν τι γυναικίᾳ ἢ μέλος,
πρῆξτον τὰ ὄνοματά ἐκείνου τῶν
φθγγων, φωνησκά.

Soluggio, εὐσ. ἄρ. ἄρ. Μουσ. οὐλ-
λογὴ γυναικίαιον τῆς ἑδουκῆς
μουσικῆς, φωνησκά.

Sollò, εὐσ. ἄρ. ἕϊον, κ. θεῖω.

Sollaraggiare, ῥ. εὐσ. ἄρ. θεῖω.

|| Καπνὸν θεῖωδη ἐκπέμπω.

Solloroso, εὐσ. ἱπ. θεῖωδης,
θεῖωδης.

Sollicitudine, εὐσ. θ. Ὁρ. Sol-
licitudine.

Solidamento, ἐπιφ. στερεῶς, εὐ-
πρωῶς.

Solidamento, εὐσ. ἄρ. στερεώ-
σι. παγίσις.

Solidare, ῥ. ἰν. στερεῶν, παγίω,
τοχυρῶ.

Solidario, ἱπ. Νομ. ἀλλοτρίο-
γυος.

Solidanza, εὐσ. θ. στερεότης,
παγίσις.

Solidismo εὐσ. ἄρ. ἀδικατοδοξία
ἐστράν, ἀπεχθόντων τὰς αἰτίας
τῶν νοσημάτων τῆ βλάβῃ τῶν
στερεῶν, στερεολογία, στερεοδοξία.

Solidità, εὐσ. ἄρ. ἐπαδὸς τῆς
στερεότητος.

Solidità, εὐσ. θ. ταῦτὸ τῷ So-
lidozza.

Solido, da, ἱπ. στερεός, πά-
γιος. || —, εὐσ. ἄρ. το στερεῶν.

Solidoquità, εὐσ. ἄρ. μονολογία.

Solinato, εὐσ. θ. προσηλιή ἡ-
λιακός.

Solingamento, ἐπιφ. μονάδην.

Solingo, gn, ἱπ. Ὁρ. Solitario.

Solio, εὐσ. ἄρ. ὁ ἕβανος.

Solità, εὐσ. θ. μόνωσις, ἐρημία.

Solitarissimo, κατὰ μένος.

Solitarioità, εὐσ. θ. μόνωσις,
κ. μονάζειν.

Solitario, io, ἱπ. ὁ μονάζων,
μονήσιος. || Ἐρημικός.

Sollito, ἱπ. συνήθισμένος,
εὐθιός. || —, εὐσ. ἄρ. τὸ συνήθως.

Sollitudine, εὐσ. θ. ἐρημία, μόν-
ωσις. || Ἐρημικός.

τίμα. || ΑΙ —, έκρρ. ἐπιρ. ταύτῃ τῷ Sonnamonto. || —, ινα, ἐπ. ἀνάτατος· ὑπέρτατος, μέγιστος· τίματος.

Sonnamorare, β. οὐδ. φιθυρξίω συγγνώμῃ, ὑπεροφροῦν.

Sonnamociare, οὐδ. μαρξίνο μ.α.ι.

Sonmosso, εὐα. θ. στάσις, ταρραχί || Προτροπή, κ. παρακλήσις.

Sonnoyitoro, εὐα. ἀρ. -trico, θ. σκατικατός.

Sonnuovera, β. ἐν. ὑποκινῶ, ὑπάγειν. || Προτρέπω, ἐρεθίζω.

Sonabile, ἐπ. διγ. θ. ἐπιδεικνύκας ἄχθεται, ἄχθεται, ἄχθεις.

Sonagliare, β. ἐν. κωδωνίζω.

Sonagliata, εὐα. θ. κωδωνισίς, κωδωνισμός.

Sonagliato και -no, εὐα. ἀρ. (ὄπακ.) κωδωνίων.

Sonaglio, εὐα. ἀρ. κώδων.

Sonagliuzzo, εὐα. ἀρ. (ὄπακ.) τάυτό τῷ Sonaglietto.

Sonamento, εὐα. ἀρ. ἤχη.

Sonare, β. ἐν. ἤχῃ, σημαίνει, κρούει. || —, β. οὐδ. και — si, β. ἤχη τῆς ἰσοσύμης.

Sonata, εὐα. θ. Μουσ. κωνημέτιον δι' ἄργων ἐξηκούμεον και ἐκ δύο ἢ κλεισθῶν ταμάλιον συγγκλειμένον, διάφορον ἕως ἐμφανόντων και διαφέρων ρυθμικῶς ἀγώγῃς, κρούει κ. σιγῆτα.

Sonatina, εὐα. θ. (ὄπακ.) Μουσ. κωνημέτιον εὐκολοῦτά τοῦς πρώτοπεύρους μεθυσίς τῆς μουσικῆς.

Sonatore, εὐα. ἀρ. -trico, θ. Μουσικὸς· ὁ ἄχθων.

Sonatura, εὐα. θ. ὄρ. Sonamento.

Sonda, εὐα. θ. Νεωτ θολίς δι' ἡς καταμετρεῖται τὸ βάθος τῶν ὕδατων, καταπαράτης, καταπαρτασία.

Sonellatore, εὐα. ἀρ. -trico, θ. και Sonellista, εὐα. ἀρ. ὁ ποιῶν ὄδας, φθ. ποιός.

Sonello, εὐα. ἀρ. ποιημάτων ἀνιστάμενον ἐκ δύο τετραστίων ἡμιστίων, οὐδ.

Sonevole, ἐπ. διγ. ἄχθεται, ἄχθεταιός.

Sonnacchioso, σα, ἐπ. θ. νοστήζων, ὑπναλέος. || Ἰπνωτικός.

Sonnohaliano, εὐα. ἀρ. ἄκρ. νυκτεχάτι, ὑπνοδότης.

Sonnambulo και — uo, εὐα. ἀρ. ὑπνοδότης, νυκτεδότης.

Sonnuochiare, β. οὐδ. νυατάζω, ὑπνοτάζω.

Sonnoforamento, εὐα. ἀρ. ὁ πτωσις, κάρωσις.

Sonnoiferare, β. οὐδ. τάυτό τῷ Sonnuochiare.

Sonnoifero, σα, ἐπ. ὁ φέρων ὕπνον, ὑπνωτικός. || —, εὐα. ἀρ. νυκτεχάτις ἐπὶ παρακλήτων.

Sonnoilquino, σα, ἐπ. ὁ καθ' ὕπνον λαλῶν, ὑπνολόγος.

Sonno, εὐα. ἀρ. ὕπνος.

Sonnoiente, ἐπ. διγ. ὄρ. Sonnacchioso.

Sonnoienza, εὐα. θ. ληθηρία, χαθ' ὕπνος.

Sonnotiro, β. οὐδ. διανυκτερεύω.

Sonnozamonto, ἐπιρ. ἄχθτικός,

Sonartà, εὐα. θ. τὸ ἄχθτικόν, ἢ ἄχθαις, τὸ λιγυρόν ἢ λιγυρηχίς.

Sonoro, σα, ἐπ. ὁ ἄχθων ποιῶν, ἄχθαις, εὐχχῆσι, λιγυρός.

Sontico, σα, ἐπ. βραδύς, βραδύτατος.

Sonuosamento, ἐπιρ. μεγαλοπρωτῶς, πολυτελέως.

Sonuosità, εὐα. θ. μεγαλοπρωτῆς, πολυτελέας.

Sonuosio, σα, ἐπ. μεγαλοπρωτῆς, πολυτελέας, πολυδῶπαιος.

Soperchia, εὐα. θ. τάυτό τῷ Superbia.

Soperchiamento, ἐπιρ. ὑπερβαλλόντως.

Soperchiamento, εὐα. ἀρ. ἀρ. ἔπιρ. δαψίλεια, ὑπερβολή.

Soperchianza, εὐα. θ. ὄρ. τὸ ἀνωτέρω.

Soperchiare, β. οὐδ. πλεονάζω. || Ἰππετέρω, ὑπερέχων· νικῶ. || —, β. ἐν. δύσχερ. ἐξκαπῶ.

Soperchialoro, εὐα. ἀρ. -trico, ὁ ὑπερέχων· ὁ ἐξκαπῶν.

Soperchioria, εὐα. ἀπάτος, δολιχία. || Ἰσθία.

Soperchiata, οὐδ. θ. και Soperchia, εὐα. ἀρ. ὄρ. Soperchiamento.

Soperseduro, ὄρ. Sopressedare.

Sopiro, β. ἐν. κάρωσις ἐπιφέρω, ἀποκαμίζω. || Κατακίω, καταστέλλω. || —, β. οὐδ. και — si, β. ἐν. τάυτόσημα.

Sopore, εὐα. ἀρ. κάρωσις, ἀκαμψίσις, ἡδωργός.

Soporifero, σα, ἐπ. ὁ νάρκω-

ων, ὑπνωτικὸν προκενῶν, ναρκατικὸς, ὑπνωτικός.

Sopranare, β. ἐπ. ὑποβάπτω, ἐπὶ ἱακίων. || Ἐπιταλῶντο.

Sopranano, εὐα. ἀρ. ὑπερέβαμματα || —, ἐπιρ. ὑπὸ τὴν ἐσθῆτα.

Sopressato, β. οὐδ. μαρξίνομα.

Soppelo, εὐα. ἀρ. κομμάτιον κάρωτος.

Soppestare, β. ἐν. κρῖνω, συνοκρῖνω, συνοκλῶ.

Sopresto, ια, ἐπ. τριπέδος.

Soppiano, (D) —, ἐκρρ. ἐπιρ. διὰ φωνῆς γαμψῆς, ὑπερβῆσις.

Soppianaro, β. ἐν. ὑποκαλλῶ.

Soppigliare, β. ἐν. κρῖνω, ὑποκρῖνω.

Soppintouo, εὐα. ἀρ. ὑπευδός· δόλιος, διαπρῶσιμος.

Soppinguro, β. ἐν. διαπλῶ ὑποκίτω, ὑποκίτωσις.

Sopporro, β. ἐν. βάλλω ὑποκίτω, ὑποβάλλω. || Καθυσποράσσω. || —, β. ἐν. τῆς ὑπὸ τῆς ἰσοσύμης.

Sopportabile, ἐπ. διγ. ὑποκαρτάτος, φορητός.

Sopportare, β. ἐν. ὄρ. Sofferiro.

Sopportevolmente, ἐπιρ. φορητῶς.

Sopportiere, εὐα. ἀρ. -ra, θ. και ἢ πολυτεργῶν.

Soppendere, β. ἐν. ὄρ. Soppendere.

Soppressa, εὐα. θ. πιστήριον.

Soppressare, β. ἐν. πιέζω. || Ἐναγλῶ, θρασυλῶ.

Soppressivo, εὐα. θ. ἰατρ. ἡπίστασις. || Κατακίσις. || —, δολ

Soprasegnato, *ὄσα ἀρ. σημαίων πρόσθετον εἰς ἄλλο.*
 Soprasegnato, *ῥ. ἰν. προστι-
 θυμι, ἴδιω καὶ ἄλλο τι σημαίνον.*
 || — *σι, ῥ. ἀντ. διακρίνεται διὰ
 συμβόλων.*
 Soprasegno, *ὄσα ἀρ. Ὁρ. Soprasegnato.*
 Soprasommano, *ὄσα θ. Γεωπ. σπορά δευτέρα.*
 Sopraseminare, *ῥ. ἰν. Γεωπ. σπείρειν ἐκ δευτέρου, ἐπισπείρειν.*
 Soprasasso, *ὄσα ἀρ. ἀνεντι-
 ἄκρη.*
 Soprasavite, *ῥ. ἰν. ὑπερπῶ καὶ ὑπερβολὴν.*
 Soprasavò, *να, ἔπ. ὁ πλέον δούλου.*
 Soprasate, *ὄσα θ. ἄκρη δῆψ.*
 Soprasoma, *ὄσα θ. ἐπιπρό-
 τισμα.*
 Soprastalla, *ὄσα θ. Νεωτ. ἡ ἐν τῷ λιμένι διακροή πλοίου ὑπὲρ τὴν συμφύλαν.*
 Soprastante, *ὄσα ἀρ. ἐπιστάτης. || Μισθ. ἔχχος.*
 Soprastanzo, *ὄσα θ. παρεδρία.*
 Soprastate, *ῥ. ὄδ. πρὸς ταμιαί ὑπερέχω. || Δισπώζω, ἐξουσιάζω. || Διστάζω, ἀμυχανῶ. || — ῥ. ἰν. ἐπισταμαί, ἐπιδύω, ἐπιπιδύω. || — *σι, ῥ. ἀντ. ἐπίσπεται. || Δισπώζωμαι.*
 Soprastovole, *ἰπ. διγ. βραδύκλινοτος.*
 Soprattonere, *ῥ. ἰν. ἐπίγλω. ἀγαθόλλο, παρατινω. || Φυλακίζω.*
 Sopratutto, *ὄσα ἀρ. ὁ ἐπὶ τῆς στήθης.**

Soprattoni, *ὄσα ἀρ. πρῶτος, αἰς προθεσμίαις.*
 Sopratutto, *ἐπιφ. πρὸ πάντων, μάλιστα.*
 Sopranonzo, *ῥ. ἰν. ὑπερίχη, ὑπερτερῶ.*
 Soprananzo, *ὄσα ἀρ. περισπυμ. κ. ἐπιπείραν.*
 Sopranodoro, *ῥ. ἰν. προδύκτω.*
 Sopranogliare, *ῥ. ὄδ. ἐπιγ. ρυπῶ.*
 Sopranvegante, *ἔπ. διγ. ὁ ἰσὺς συμπάντων.*
 Sopranvegnonza, *ὄσα θ. τὸ ἐπισημῶδες, ἰσημωδιστικόν.*
 Sopravendere, *ῥ. ἰν. ὑπερ-
 κολλῶ.*
 Sopranvenimento, *ὄσα ἀρ. ἐπέλευσις.*
 Sopranvenire, *ῥ. ὄδ. ἐπιπύραμι.*
 Sopranvento, *ὄσα ἀρ. Νεωτ. ὁ παράνεμον. || Σιμβεθικός. || Προ-
 σδολή.*
 Sopranvenuta, *ὄσα θ. Ὁρ. Sopranvenimento.*
 Sopranveta, *ὄσα θ. ἐπιπύραμις.*
 Sopranvestire, *ῥ. ἰν. ἐπιπύραμις.*
 Sopranvire, *ῥ. ἰν. ὑπερπῶ.*
 Sopranvirezza, *ὄσα θ. ἐπι-
 πύραμις, ἐπιπύραμις.*
 Sopranvirata, *ῥ. ὄδ. ἐπιπύραμις.*
 Sopranvolare, *ῥ. ὄδ. ἐπιπύραμις.*
 Sopre, *πρὸς Ὁρ. Sopra.*
 Sopraccedente, *ἰπ. διγ. ὑπερβολικώτατος.*
 Sopraccedenza, *ὄσα θ. τὸ ἐπικρατὸν ὑπερέχον.*

Sopraccolento, *ἰπ. διγ. ὁ λίαν ἰσχυρός, ὑπερέχος.*
 Sopraccolenza, *ὄσα θ. ἄκρη ὑπερέχου ἢ τελειότης, τὸ ὑπερέχον.*
 Sopraccolto, *ῥ. ἰν. οὐλοδουῶ ἐν προσηγορίᾳ ἢ ἀνωθεν τῆς οὐλοδομῆς, προσηγοριῶν, ὑπερκοδομῶ.*
 Soprelutto, *ἰα, ἐπὶ ὁ πρότερον ἐκλυθεὶς, προσεκλυθείς.*
 Soprominante, *ἰπ. διγ. ὁ λίαν ἰσχυρός, ὑπερέχος.*
 Soprominanza, *ὄσα θ. τόπος λίαν ὑψηλός, ὑπερψηλός. || Ὑπερπῶ ὑπερβάλλουσα.*
 Soprotorno, *να, ἰπ. ὑπερπῶ.*
 Soprollante, *ἰπ. διγ. ὁ λίαν λαμπρὸς, ὑπερλαμπρὸς.*
 Soprollante, *ῥ. ἰν. ὑψηλὸν λιαν, ὑπερπῶ, ὑπερπύραμις.*
 Soprintendente, *ἰπ. διγ. ἔφορος πρῶτος.*
 Soprosorto, *ἰα ἐπ. ὑπερπῶ.*
 Soprossuto, *ἰα, ἰπ. ὄχλων πολλὰς ἐξουσιαι.*
 Sopromamante, *ἐπιφ. ὁ υπερανθρώπιος, ὑπὲρ ἀνθρώπων.*
 Sopromano, *να, ἰπ. ὑπερπῶ.*
 Soprusato, *ῥ. ἰν. καταγρῶμα.*
 Sopruso, *ὄσα ἀρ. ὑδρῖς.*
 Squadrato, *ῥ. ἰν. ἀναστρέπω.*
 Squadro, *ὄσα ἀρ. ἀναστρέπω.*
 Sorba, *ὄσα θ. καρπὸς τῆς ἑσας, ὄν. κ. σούρβον.*
 Sorboliera, *ὄσα θ. κἀδος τῶν παγωτῶν, ψυκτήρ.*
 Sorbotta, *ὄσα ἀρ. ψυχρὸν ποτὸν ἐκ ἀσχυρῆς λειμωνίου καὶ με-*

λικρατίν, κ. παγωτῶν ἢ τουρπ. οερμπίτι.
 Sorbita, *ῥ. ἰν. βρωμὴ καταπίνω.*
 || — *σι, ῥ. ἀντ. ταύτησιν.*
 Sorbitone, *ὄσα θ. βόρβοτος.*
 Sorbus, *ἰπ. διγ. κρύβινος.*
 Sorciglio, *ὄσα ἀρ. τὰ τῶν Sorbasaglio.*
 Sorcio, *ὄσα ἀρ. πουτικὸς, ὁ μῦς.*
 Sorcione, *ὄσα ἀρ. μέγας μῦς.*
 Sorco, *ὄσα ἀρ. Ὁρ. Sorcio.*
 Sorcoleso, *να, ἰπ. ἐκλυθεὶς.*
 Sorcaggine, *ὄσα θ. κοζότης.*
 Sordamente, *ἐπιφ. κωφῶς.*
 Sordamento, *ὄσα ἀρ. Ὁρ. Sordaggine.*
 Sordastro, *ῥ. ἰπ. ὁ κωφίζων, ὑπέκωφος.*
 Sordato, *ἰα, Ὁρ. Sopradotto.*
 Sordexza, *ὄσα θ. Ὁρ. Sordaggine.*
 Sordilamento, *ἐπιφ. βυκαρῶς.*
 Sordidezza, *ὄσα θ. βυκαρία, ἄκρη φιλαργυρία.*
 Sordido, *να, ἰπ. βυκαρῶς φιλάργυρος εἰς ὑπερβολὴν, γλιτταρῶς.*
 Sordita, *ὄσα θ. κοζότης.*
 Sordo, *να, ἰπ. κωφός, ἄσκηκος.*
 Sor il —, *ἰθαλοκωφῶς. || Ὑπόκωφος.*
 || Νεωπρωσιμῶς. || Ἀνεπαλοῦτος, ἀόριστος, σιγῆλος. || Ἀμαυρὸς ἐπὶ χροματίων. || Ἀσυστῆς.
 Sordomuto, *ἰα, ἰπ. κωφὸς λαλῶν.*
 Sordone, *ὄσα ἀρ. μῦς, ἔργαζόν.*
 Sordone, *ὄσα θ. ἀδελφῆ. || Μοναχῆ. || Φίλη.*
 Sorellata, *ὄσα θ. (ὀσπ.) μικρῆ ἀδελφῆ, ἀδελφίδων.*

Sorrellevolante, επίρ. ἀδελφικός.

Sorollina, εὐσ. θ. (ὄπικ.) Ὀρ. Sorollota.

Sorgento, εὐσ. θ. πηγὴ, κρίνη. || Μεταφ. λίσια, ἀρχή ἢ ῥίζα τῶν καλῶν καὶ κακῶν, πηγὴ.

Sorgoro, ῥ. οὐδ. ἐγαιρομαι, ἀνίσταμαι. || ῥω, ἀπαγγέλω ἔπι ὀδύνην. || Κατάγομαι, κ. ἰράω. || Παράγομαι, || Ἐπιρρομαι.

Sorgimento, εὐσ. ἀρ ἀνύψωσις.

Sorgingnoio, ῥ. οὐδ. ἐπέρχομαι.

Sorgozzono, εὐσ. ἀρ. κούδωλος κατὰ τοῦ τραχήλου. || Στήριγμα.

Series, εὐσ. ἀρ. πικτικός.

Soriontate, ῥ. ἐν. ἀναδαίνω. || Ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, κινῶ. || —, ῥ. οὐδ. ἀυξάνομαι, ἀρκαγμαι.

—si, ῥ. ἀντ.

Sornaccare, ῥ. οὐδ. καὶ Sornacciare, ῥ. οὐδ. βίβωσιν καὶ πῦν, ἀποχρηματίζω.

Sornacchio, εὐσ. ἀρ. φλέγμα.

Sornavigare, ῥ. οὐδ. ἐπιπλέω.

Sorocida, ἐπ. ἀδελφοκτόνος.

Sorossare, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. δ. υπερβαίνω. || Ὑπερζω, ἰτίγω.

Sorpiu, ἐπίρ. ἔτι μάλλον.

Sorprendente, ἐπ. διαφ. παράδοξος, ἀπροσδόκτος, θαυμαστός.

Sorprendere, ῥ. ἐν. καταλαμβάνω τινα ἐν' αὐτοῦ ὄρω, ἰπὶ τῆς τρέξι ἀντή, φαρδύ, ἐπιγυρῶ. || Ἐπιπίπτω πῶ αἰφνιδίως ἐπέρχομαι. || Ἀπατῶ, ἀποπλανῶ. || Συλλαμβάνω, ὑπαίρω ἐπιστολάς. || Ἴπενῶ τι. || Ἐκπλήρωσιν, ὑπερβῶ τινα.

Sorpresa, εὐσ. θ. ἢ ἐπ' αὐτοῦ φῶς κατὰλήψις, φάραξ, τὸ φεραθῆναι. || Ἐκπλήξις, θαυμαστός.

|| Πάν ὅ, τι αἰφνιδίον καὶ ἀπροσδόκτων. || Ἐξοδος αἰφνιδία στρατῶ Sorpridare, ῥ. οὐδ. καί —, ῥ. ἐντ. ὑπαύνομαι, ἀδαδίαζω.

Sorreggere, ῥ. ἐν. στήριζω, ὑποστηρίζω, ὑπερβῶ, κυρίως καὶ μεταφορικῶς.

Sorronamento, εὐσ. ἀρ. ἀμύλοφος, οὐρτις.

Sorronato, ῥ. ἐν. ἀμυλόφου, ἀπατελῶ.

Sorridere, ῥ. οὐδ. ἰσιγυλῶ, ὑπαγελῶ, μειδιῶ, ὑπαιμιδιῶ. || —, ῥ. ἐν. χλευάζω, ἐπισκώπτω τι τινα. || Βληθῶ, συνδράμω.

Sorriso, εὐσ. ἀρ. γίλις μικρός, ἀνεπαίσθητος, μειδιᾶμα, ὑπαιμιδίασις, κ. χαρμογόμοιοιο.

Sorrodere, ῥ. ἐν. διαδιεθρῶσκω, ὑποτρῶγω.

Sorsala, εὐσ. θ. καὶ

Sorso, εὐσ. ἀρ. ὄσον καταπίεται διάμικτος ῥόφημα, σπᾶσις. || Μεταφ. ἀν. οὐψίσις.

Sorta, εὐσ. θ. εἶδος, γένος, τράπος. || —, ἰξυγούμενον διὰ τοῦ ποῦς τις καὶ, ἀπλῶς, τις, τι ἢ ὡς περ τις, ὡς περ τι.

Sorticella, εὐσ. θ. ἢ τύχη, ἢ μαίρι.

Sorta, εὐσ. θ. μοίρα, εἰμαρμένη, πικραμένη. || Τύχη. || Δίος. || Κόσμος, κλήρος. || Πάν μέσον ἐπιφθῆ, μαγεία, μαγγανεία.

Sorteggiare, ῥ. οὐδ. κληρῶ, διακλήρῶ.

Sorticero, τα, ἰπ. χρηματόλογος. Sortilagio, εὐσ. ἀρ. γοητεία, γοητήμα, ἐπιφθῆ, βασκανία.

Sortilego, εὐσ. ἀρ. γόνος, μάγος, μάντις. || —, ῥ. ἀρ. ἱερμαντικὸς, χρησμολογικὸς.

Sortimento, εὐσ. ἀρ. Ὀρ. Assorimento.

Sortire, ῥ. οὐδ. ἰξήραμαι, ἐκβαίω. || Λαγγάνω διὰ κλήρου, κληροῦμαι. || Ἀποδύω. || Ἀπαλλῶσσομαι. || Βίς τὴν γῆν ὑπερβαίνω, ὑπερκεχεῖμαι ἔπι ποταμῶν. || Ἀποφέρωμαι ἐπὶ δομῆς. || Ζυγοῦ ἰξίζω, πορίττω.

Sortita, εὐσ. θ. ἰξοδος, ἔξελυσις, ἐκπόρευσις ἐξορμησις, διεκδρομή.

Sortizione, εὐσ. θ. διακλήρωσις.

Sortii, εὐσ. ἀρ. ἐκπαμφόσιοιο.

Sorvenire ῥ. οὐδ. τούτῳ τῷ Sorvenenito.

Sorvizialo, τα, ἐπ. μεστέραςκων.

Soscrittore, εὐσ. ἀρ. ἰ μετ' ἄλλων τινα ὑπογράφας, ὑπογραφεύς. || Συνοπτόχως. || Συνδροματῆς, συγγράμματις.

Soscrizione, εὐσ. Ὀρ. θ. Soscrittione.

Sospacciato, ῥ. ἐν. Ὀρ. Sospellato.

Sospucioso, sa, ἐπ. Ὀρ. Sospucioso.

Sospucioso ῥ. ἐν. κρεμῶ τι ἀνυψῶν, ἀναρτῶ, μεταρπίζω. || Μεταφ. ἀναβάλλομαι, ἀνατίθεμαι τι παύσας. || Ἐκκλ. κωλύω, ἀργῶν ποίω.

Sospucioso, ἐπ. διγ. ὁ ἀναρτῶσις ἐπιθετικὸς, ἀναρτητός.

Sospucioso, εὐσ. ἀρ. καὶ

Sospensione, εὐσ. θ. ἀναρτήμασις, ὑπερβάσις, ἀνάρτησις, ἰξέρησις. || Ἀναβολή, ἀνάστασις. || Παύσις, διαπαύσις ἰσιχρησις. || Ὑπερβάσις. || Ῥητορ. μεταρτισμός. || — d'armi ἔπλων ἀνακοχῆ, ἐκκαχεῖσις. || Ἐκκλ. ἀργία, ἰερτῶς.

Sospensivamente, ἐπίρ. μεταρτῶς.

Sospensivo, va, ἐπ. ἐπιχευτικός, ἐφεκτικός. || Ἀμφίβολος.

Sospensario, εὐσ. ἀρ. ὁ εἰς ἀνάγκην ἢ χρεῖμασιν χρήσιμος, κρεμαστός, ἀναρτητός.

Sospeso, sa, ἰπ. κρεμαστός, ἐκκρεμῆς, ἀιερητός. || Μεταφ. ὁ τῆ γῆρας ταλαντοῦμενος, μετῴρος, ἀναποράσιτος. || Ἀμφίβολος, ἰδεοδαίος. || Ἀναδεθλητικός. || Ἐκκλ. ἰερός.

Sospettamento, ἐπίρ ὑπόπτως.

Sospettare, ῥ. ἐν. ὑποπίπτω, καθυποπίπτω, ὑφορῶμαι. || Ὑπολαμβάνω, ὑπονοῶ.

Sospettivo, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιφθῶν ὑποψίαν, ὑποπίπτος.

Sospetticio, εὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) μικρὰ ὑποψία, ὑπονοήσις.

Sospetto, εὐσ. ἀρ. ὑποψία, τὸ ὑποπτόν, ὑπονοῶν. || Ἀμφίβολα. || —, τα, ἐπ. ὁ ὑποψίαν παρῶν, ὑποπίπτος, ὑποπιστευόμενος. || Ἀπίστος.

Sospettosamente, ἐπίρ. τούτῳ τῷ sospettamento.

Sospettoso, sa, ἐπ. ὁ εἰς ὑποψίαν ἐπιφθῶν, ὁ λαμβάνων ἰδύς ὑποψίαν κακοῦ, ταῦτοπιπτος, ὑποπίπτος. || —, τούτῳ τῷ sospetto.

Sospicaco, ἐπ. διγ. ὄρ. τὸ ἀ-
νωτέρω.

Sospicaro, β. ἐν. καί

Sospiciaro, β. ἐν. ὄρ. Sospiellaro.

Sospignero, ρ. ἐν. ὠδῶ, ἀπω-
θῶ, ἀποπέμ. π. α. ἀποδιώκω. || Ἀπο-
κρούω. || Ἐπιταχύνω, ἐπιταχύνω,
καταπαίγω. || —, β. εὐδ. προδοῖναι,
προχωρῶ.

Sospignimento, εὐσ. ἀρ. ἄδη-
σις, ἀπόδησις. || Προτροπή, παρόρ-
μησις, κ. παρακίνησις.

Sospignero, β. ὄρ. Sospiignera.

Sospigna, εὐσ. θ. ὄρ. Sospi-
gnimento.

Sospiranto, ἐπ. διγ. ὁ ἐρώμε-
νος, ἐραστής, ὀρνήθρας.

Sospirato, β. εὐδ. ἐκφέρειν γε-
ναγμῶν, στενάζω. || Ὄρμηθῶ, μι-
νερῶ. || Ἐπιποθῶ, ἐπιθυμῶ. ||
Γυναικὲς ἐρωμαί. || Ἐπιδιώκω τι.

Sospiritissimo, μ. ἐπ. (ὀπερθ.)
δ ἴλιαν ἐπιθυμητός.

Sospirato, ἐπ. ἐπ. ἐπιθυμητός,
περιπόθητος, προσφιλέος.

Sospirato, εὐσ. ἀρ. -trico, θ. δ.
στενάζων, ὁ ὀρνήθρας, πολύστονος, φι-
λόστονος, ἐρώμενος.

Sospirato, εὐσ. ἀρ. (ὀπερθ.) μι-
κρὸς στεναγμῶς.

Sospirato, ἐπ. διγ. ὁ συνωδῶς,
στενάζων, ἐπίκλιτος, γυῖθης,
γοερός. || Μεμφίμαρς, ὀρνήθρας,
φιλόρρηγος.

Sospiro, εὐσ. ἀρ. ἀλλήλα φησὶ ψυχῆς,
στίνας, στεναγμῶς λυγρῆς πῶθου,
ἔρωτος καί, ἐνίοτε, παρὰ τοῖς ποι-
ηταῖς, ὁ ἐρως αὐτῆς, ἢ ἀγάπη.

|| Μουσ. αἰωνή χρονική δύνα-
μις ἀνὸς τεταρτημερίου φηδύ-
γου, ἄλλως μέλανος καλούμενου,
χρόνος καινός, ἐλάχιτος, καινὸς τε-
ταρτημέριος, λαίμα. || Μουσικὴν
σημίον τοῦ μενού ἐλαχίστου.

Sospirato, sa, ἐπ. τούτῳ τῷ
Sospirato.

Sospirazione, εὐσ. θ. ὄρ. Sospiello.
Sossanaro, β. εὐδ. σκυθρωπάζω,
μυλλάλω, ὡς κοινῶς λέγομεν τὰ
καταιβάζω. || —, σι, β. ἀντ. ἰρ-
καίω, περιγελῶ, χλευάζω, μι-
κρῶμαι τινα. || Καταγελῶ, διασείρω.
Sossoro, ἐπ. β. ἀνω, κάτω. || —,
εὐσ. ἀρ. τὸ ἀνίστροπον. || Ἀνατροπή.

Sossorato, β. εὐδ. ἀνατρέπομαι.

Sosta, εὐσ. θ. παύσις, ἡσυχία,
ἰνάπαυσις. || Μεταφ. πόθος δικ-
καῖος. || Ὀπλων ἀνακωχῆ, ἐκα-
χίρις.

Sostantivamento, ἐπίφ. ὄρ. Su-
stantivamento.

Sostantivo, va, ἐπ. ὄρ. Sus-
tantivo.

Sostanza, εὐσ. θ. ὄρ. Sustanza.

Sostanzaro, β. ἐν. ὄρ. Sus-
tanzaro.

Sostanzioso, sa, ἐπ. ὄρ. Sus-
tanzioso.

Sostare, β. ἐν. παύω, ἱστῆσαι,
κ. σταματῶ. || —, β. εὐδ. καί
—σι, β. ἀντ. ταύτωσημα.

Sostegno, εὐσ. ἀρ. στήριγμα,
ὑποστήριγμα, ὀπδοτήμα, ἱστῆμα,
κυρίως καί μεταφορικῶς.

Sostenanza, εὐσ. θ. ἀνοχή, καρ-
τερία, || Διατροφή.

Sostenere, β. ἐν. στήριζω, ὑπο-
στήριζω, ὑπερείδω, κυρίως καί
μεταφ. || Ἀνέχω πρὸς τι, ὑφίστα-
μαι τι. || Συνωγιώζομαι τινα,
ἐσθῶ, συμμαχῶ, εἰμι μετὰ τι-
νι, ἀμύνομαι ὑπὲρ τινος. || Τρί-
τω, διατρέπω τινα, παρέχω τινα
τὰ πρὸς ζωάρκειαν. || Ἀνεγχομαι,
ἡσυχίω. || Βεβαιοῦμαι, ἐνίσχυω. ||
Φηδέω, διασώζω. || Διατρέπω τὸν
εὐδὲν ἐρέπων· τὰ πρέποντα ἔμαυ
τῷ ἢ ἄλλῳ τοῦ γένους ποῖω. || —
in piedi un esercito, διατρέπω
στράτην ἐν ὑπερταίῳ. || Φυλακίζω,
κλείρω. || —, β. εὐδ. καί -σι,
β. ἀντ. ταύτωσημον. || Ἐμμένω,
ἱστέω.

Sostenibile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδα-
κτικὸς ἀσπρίζωος, ἀσπρίζωος.

Sostenimento, εὐσ. ἀρ. ὄρ. So-
stegno.

Sostenitore, εὐσ. ἀρ. -trice, θ.
ὑποστηρίζων. || Ἠθικός, προστά-
της, στήριγμα.

Sostenibile, ἐπ. διγ. ὄρ. So-
stentabile.

Sostenicolio, εὐσ. ἀρ. ὄρ. So-
stegno.

Sostenimento, εὐσ. ἀρ. τούτῳ
τῷ ἀνωτέρω.

Sostenore, β. ἐν. τὰ ἀναγκάζω
τινα παρέχω, διασώζω κυρίως καί
μεταφορικῶς. || Στήριξω, ὑποστη-
ρίζω τούτῳ τῷ Sostenere || —σι,
β. ἀντ. ὑποστηρίζομαι. || Διατα-
ρῆμα.

Sostenativo, va, ἐπ. διατρέφω-
τικός. || Θεραπευτικός.

Sostenitore, εὐσ. ἀρ. -trice, θ.
ὑποστηρίζων, διατροφεύς. || Βοη-
θός, προστάτης.

Sosteniziona, εὐσ. θ. διατροφή.

Sostenizzara, εὐσ. θ. σεβέρω-
της, ὑπερβαίνει.

Sostenuto, sa, ἐπ. ἰσχυριμέ-
νος. || Εὐδὲς, ὀρθός. || Σοδρός· ὁ
περιφραγός.

Sostituto, β. ἐν. ὄρ. Sosti-
tuito.

Sostituto, sa, ἐπ. ἀντικατά-
στατος, ἀνακληρονομικός, βοηθός.

Sostituto, εὐσ. ἀρ. ὁ ἀντικα-
ταστάτης, ἀντικαταστάτης.

Sostituzione, εὐσ. θ. ἀντικατά-
στασις, ὑποκατάστασις.

Sostituto, sa, ἐπ. ὄρ. Sostituto.

Sostituto, εὐσ. ἀρ. ὁ ἀντικα-
ταστάτης, ἀντικαταστάτης.

Sostituto, sa, ἐπ. ὄρ. Sostituto.

Sostituto, εὐσ. θ. ὁ ἀντικατά-
στασις, ὑποκατάστασις.

Sostituto, sa, ἐπ. ὄρ. Sostituto.

Sostituto, εὐσ. ἀρ. ὁ ἀντικατά-
στασις, ὑποκατάστασις.

Sostituto, sa, ἐπ. ὄρ. Sostituto.

Sostituto, εὐσ. ἀρ. ὁ ἀντικατά-
στασις, ὑποκατάστασις.

Sostituto, sa, ἐπ. ὄρ. Sostituto.

Sostituto, εὐσ. ἀρ. ὁ ἀντικατά-
στασις, ὑποκατάστασις.

Sostituto, sa, ἐπ. ὄρ. Sostituto.

Sostituto, εὐσ. ἀρ. ὁ ἀντικατά-
στασις, ὑποκατάστασις.

Sottieramento, εὐσ. ἄρ. ἰνταφί-
σιε νεκροῦ· ἄνταφιασμός· ἰκοφορέ.
Sottoragno, εἰ. ἰπ. ὑπόγειος·
κατωχόντορος || — οὐσ. ἄρ. τὸ ὑπό-
γειον.

Sottoragno, ῥ. ἔν. θάπτω, ἐν-
ταφίσει, ἐκφέρει, κηδεύω || Ἄπα-
κρόπτω· ἀποσώπω. || — σί, ῥ.
ἄν. ἰδουόσημος.

Sottoragno, εὐσ. ἄρ. -triso, θε-
νεκροθάπτης, ταφύς.

Sottoratorio, εὐσ. ἄρ. τάφος,
μνήμα.

Sottigliamento, εὐσ. ἄρ. καὶ
Sottiglianza, εὐσ. θ. Ὀρ. Sot-
glianous.

Sottigliare, ῥ. ἔ. λεπτύνω || —,
ῥ. οὐδ. λεπτολογῶ. || — σί, ῥ. ἄν.

Sottigliativo, γη, ἔπ. ὁ πρὸς
λεπτύνειν ἀμώδιος, λεπτυντικός.

Sottigliamento, εὐσ. || Χημ. ἡ
διὰ τοῦ πυρὸς ἰδίως λεπτυνοῖς
τῶν ὑγρῶν, ἁρσέναις.

Sottiglianza, εὐσ. θ. λεπτότης,
λοπτομέρεια· τὸ εἶξ, τὸ ἐναργὲν
εὐσίαις τενοῖς. || Ἐξεία, πείρα ||
Ἐξεία, εὐφρα. || Ἐξεία, δε-
ξίσις.

Sottiglianza, εὐσ. ἄρ. (περιληπ-
τήματα λεπτά. || Τροφή ἄκα-
φρά. || — di ferro, λεπτά σιδήρια.

Sottile, ἔπ. διγ. λεπτός, ἰσχνός,
μικρός· ἀσθενής. || Μεταρ. ἐνδεής,
ἄπορος, πτωχός. || Ελαφρὸς, κα-
εξής· ἐπὶ ἀέρος. || Κοφρός· εὐ-
κίητος· ἐπὶ πλοίων. || Τλαχίς,
μειλιχίως ἐπιλλέσιων. || Ὄξύς, δευ-
τερικῆς πονηρῶς· ἀφύτης. || Ἐξοχός,

ἰξίλρετος. || — οὐσ. ἄρ. ἐκ λεπτῶν
μέρσι· τὸ ἐπιλεκτόν, τὸ ἰξίλρετον.

|| —, ἐπὶ ῥ. λεπτός. || Ἐκθεσίως·
Sottileto, ἰα, ἔπ. (ὑπεκ.) ὁ

ἄποσώειν λεπτῆς, Ἐπιστοχός, κτλ.

Sottileto, ἰα, ἔπ. (ὑπεκ.) Ὀρ.
τὸ ἀνωτέρω.

Sottilità, εὐσ. θ. Ὀρ. Sottigliezza.

Sottillizare, ῥ. ἔν. Χημ. λεπτό-
νω, ἀραιῶ εὐσίαν. || Μεταρ. ἀνα-
πτύσσει, || —, ῥ. οὐδ. λεπτολογῶ,
ἀκροβολοῦμαι.

Sottilezza, ἐπὶ ῥ. δεπτός, λε-
πτομέρεια. || Μεταρ. εὐφύτης, ἐπι-
δείξις || Ἄκριδαις.

Sottilezzera, ῥ. ἔν. ὀνομασ-
|| — σί, ῥ. ἄν. ταυτέριμον.

Sottilezzo, εὐσ. ἄρ. ὀνομασμένος.

Sotto, πρὸς. καὶ ἐπὶ ῥ. ὑπὸ, ὑ-
ποκάτω. || Παρὰ· ἐγγύς· περίσσω.

Sottogitare, ῥ. ἔν. ὀπαινεῖν.

Sottobacco, εὐσ. ἄρ. τὸ ἵπὶ τοῦ
πώγωνος ἢ ὑπὸ τὴν βίνα κιν-
εῖσθαι.

Sottobianco, εἰ. ἰπ. ὁ ὀπωσώειν
λευκῆς, ὑπόλευκος.

Sottocalzoni, εὐσ. ἄρ. ἀπόθεσεν.

Sottocelio, ἐπὶ ῥ. κρυφίως· λάθρα.

Sottocoperia, εὐσ. θ. το ὀπο-
κάτω κάπλωμα, ὑποστρώμα.

Sottocorpa, εὐσ. θ. μικρὸς δι-
σκος κρατῆρος, ὑποκρατῆριον.

Sottocorrente, ἔπ. διγ. ὁ βέβαιον
ὑποκάτω, ὑπαρρέων.

Sottocuoco, εὐσ. ἄρ. παραμά-
γειρος.

Sottocuciano, εἰ. ἔπ. ὁ ὑπὸ
τὸ δέσμα, ὑποδέρμας.

Sottodivisione, εὐσ. θ. ὑποδια-
μνη.

Sottolingua, ἔπ. διγ. ὁ ὑπὸ
τῆ γλώσσης, ὑπογλώσσος.

Sottomaestro, εὐσ. ἄρ. ὑποδι-
τακτός.

Sottomandare, ῥ. ἔν. πέμπω
κρυφίως, ὑποπέμπω.

Sottomano, εὐσ. ἄρ. διῶρον ἐκ-
τακτόν. || —, ἐπὶ ῥ. λάθρα, κρυβδαν,

ἰπὸ μάχην.

Sottomaro, εὐσ. ἄρ. τὸ θάλασ-
σος ἀπὸ τῆς, εὐθέρ.

Sottomissione, εὐσ. θ. Som-
missione.

Sottomettore, ἔ. ἔν. ὑποβάλλω,
κατωποβάλλω || Ἰσοδουλά, ὑπα-
τάσσω, κατωποτάσσω.

Sottomordato, ῥ. ἔν. δάκνω κρυ-
φίως, ὑποδάκνω.

Sottomorto, ῥ. ἔν. ὑποσημειῶ

Sottopiede, εὐσ. ἄρ. ὑποπόδιον.

Sottopace, ῥ. Ὀρ. Sottomettore

Sottopafetto, εὐσ. ἄρ. ἐπαρχικός.

Sottopriera, εὐσ. ἄρ. ὑψηλῶς
μνησ. μονῆς.

Sottoretto, εὐσ. ἄρ. ὑποδιευ-
θυντής.

Sottoriloro, ῥ. οὐδ. ταυτέ τῶ
Sordidare.

Sottoserita, εὐσ. θ. Ὀρ. Sol-
toscrizione.

Sottoscrivere, ῥ. ἔν. ὑπογράφω

Sottoseriziona, εὐσ. θ. ὑπογραφῆ.

Sottosucere, ῥ. ἔν. ὑποκινῶ,
ἵπασθαι.

Sottosopra, ἐπὶ ῥ. ἄνω κάτω, φώ-
δην μέγδην.

Sottostaro, ῥ. οὐδ. καίματι ὑπο-
κάτω, ὑπόκαυμα.

Sottotingera, ῥ. ἔν. ἔβαρ πρῶταν.

Sottovento, εὐσ. ἄρ. Ναυτ. ὑ-
πάνευον.

Sottovoco, ἐπὶ ῥ. Μεταρ. ἄρ. ἁ-
δερμαχουόμενος διὰ τοῦ ὑπεστάλ-
μένου τῷ τῆς φωνῆς τόνου, μικρῆ
τῆ εὐωνῆ.

Sottovolgere, ῥ. ἔν. ἀνατρέπω.

Sottovolto, ἔπ. ἀνάτροπος.

Sottovra, ῥ. ἔν. ὑψηλῶς || Ἰλέ-
πιο ἐκτεθείως, ὑποκλίπτο, ὑπε-
ταρῶ. || Ἄρχικ. ἄρσις. || Ἐλευθε-
ρῶ, ἀπαλλάττω. || Ἀπάγω, ἀπο-
πλανῶ. || — la fama, διασύρω,
διαξίλλω. || —, ταυτέ τῆ Anna-
lora. || — σί, ῥ. ἄν. ταυτέριμον.

Sottoratore, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, ῥ. ἄρ. ὑπατεῖον, πλάγος.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sottoratto, εὐσ. ἄρ. trico, θ.

Sovraffamoso, εα, έπι. μέγας, περιφρονητικός.

Sovraffandera, ή ούδ. ύπερ-γάλλομαι, ύπερπολεύω.

Sovranamento, έπι. μεγάλη-φύλας, γενναίως.

Sovraneggiare, ή ούδ. άρχω, διασπάζω.

Sovranità, ού. θ. ήγεμονία, άρχηγία.

Sovrano, ούς. άρ. ήγεμών, μο-νάρχος, βασιλεύς. || Προστάτης νος, πρώτος άρχων. || —, ούς. άρ. Μούσ. ή άξιότερα των ή άριστη-των ήδικων φωνών, είς ής ό παιδαίρεται ή καθόλου διάταξις της ήνωθού άνθρώπινης φωνής, φωνή ήξετα και ό εξύψωνε αούτος με-ληδός.

Sovrastare, ή ούδ. έπιτίμιαι Sovrompiere, ή έν. ύπερπληρώ.

Sovroffesa, ούς. θ. μεγάλη, άκρα προσβολή.

Sovroffallo, ούς. άρ. δείπνον άνευ διαπάνης. || Α—, έκφρ. έπι. π. κλου-σοπερήχως, παρισώς, δαφιλός.

Sovrovanza, ούς. άρ. βοήθεια, άνάσχυή.

Sovrovanole, έπ. διγ. βοηθη-τικός.

Sovronimento, ούς. άρ. Όρ. διονηονισία.

Sovronire, ή έν. βοηθώ, έπι-βοηθώ, άντακουφίζω. || Δυναμιμνύ-σαι, ένθυμίζω. || — ει, ή άντ. άναμνησκραιαι. || —, ούς. άρ. μνήμη, ένθύμησις.

Sovversione, ούς. θ. άνάστραψις.

Sovversore, ούς. άρ. άνταστραψίς.

Sovversore, ή έν. άνταστραψίς. || Καταστέρην, κατασκάπτω, κα-θάρω τρίπω είς φυγήν. || Φέρω άνω κάτω, συγγέν, διαταράττω, άνατρέπω.

Sovvertimento, ούς. άρ. Όρ. διονηονισία.

Sovvertire, ή έν. αντιστρέφω.

Sovvertire, ούς. άρ. ίτις, θ. versore.

Suzzamento, έπι. ήσπαρής, μι-αρός.

Suzzamento, ούς. άρ. ήσπαρής, μιανός.

Suzzato, ή έν. μαλίνω, ήσπαίγω.

Suzzità, ούς. θ. ήσπαρής, ήσπαρής.

Suzzu, κα, έπ. ήσπαρής, μι-αρός, αίσχυρις, έπνεύδιστος. || Δυ-πειδής. || Φιλάργυρος καθ' ύπερβό-λην, γλιγορός. || Κακιστραχής.

Svaccionimo, ούς. άρ. σχίσμα, διάσχισις, διάβρηξις.

Svaccare, ή έν. σχίζω, διασχί-ζω, διαβρηγνύω.

Svaccatura, ούς. θ. σχισμή.

Svacciabile, έπ. διγ. ό εύκόλος πωλούμενος, εύπώλητος.

Svacciare, ή έν. αποπρατίω την πόλιν, άπποπολώ, κ. ξεπο-λώ. || Έπετοχόνω, έπισπεύδω. || Περαινω, άποτελώ. || Διαλλάττω, άλυσιερώ. || Καταβάλλω. || Φονεύ-ω. || Αποχωρώ. || — la questione, βρίζω, λύω τώ ζήτημα. || — ει, ή άντ. ταυτόσημο.

Svacciameto, έπι. έν. τίχη.

Svaccio, ούς. άρ. πόλησις παν-τιός, άπποπόλησις. || Αποπερά-τοις. || Επιστολή έπίσημος. ||

Moneta di —, νόμισμα έν κυκλο-φορί, τώ τρήνω.

Svaccro, ούς. άρ. σχίσμα, ή σχισμα.

Svaccicaro, ή έν. πλατύνω, δι-πρύνω.

Svada, ούς. θ. σπάθη, ξίφος. ||

A—tratta, έκφρ. έπι. παρόμοια, φανέρως. || Τά πολυμικά. || Αε-ταφ. τιμαρξία, ποιμή. || Ιχθύς, ό ήλιος.

Svadarcia, ούς. θ. σπάθη της ήλλια' έπι χλεύος.

Svadaccia, ούς. θ. ή δια τής οπής πλάγη, κ. σπατιά.

Svadaccia, ούς. άρ. σπαθο-ήρις. || Ξιφομάχος. || —, ύπακ-σπαύων.

Svadajo και —ra, ούς. άρ. ξι-φοποιός.

Svainta, ούς. θ. τών τώ Spa-ccciata.

Svainta, ούς. θ. (δποκ.) μετρίν ής ή σπάθη, σπαθίον.

Svadice, ούς. θ. (λίξ. ήλλην) ποταμ. σπάδιξ.

Svadifome, έπ. διγ. ποταμ. ή έν είδη σπάδικος, σπαδικουίδης.

Svadina, ούς. θ. (όπακ.) ιακτώ τώ Svadetta.

Svadono, ούς. άρ. μεγάλη σπα-θή. || Στρατιώτης ξιφοήρις.

Svagliare, ή ούδ. έκχέομαι.

Svaglio, ούς. άρ. έκχυσίς.

Svagnolismo, ούς. άρ. ισπα-νομάς.

Svago, ούς. άρ. ώμώγξ. κ. σπάγγος.

Svajamento, ούς. άρ. διαχωρί-σις, διάσπυξις.

Svajare, ή έν. διαχωρίζω, δι-αεύγνυω.

Svalicare, ή έν. άνόγω καθ' ό-λον τώ πλάτος, άναπετάνωμι. ||

—lo orecchie, κλι οεχί, τείνω τά ότα. άνόγω τούς ήσχαλμούς.

Svalciamento, έπι. άναφαν-δον, προσφανός.

Svalire, ή έν. πτωρίζω, λυκ-μίζω.

Svaluta, ούς. θ. λόγιονος, λί-κμοισίς.

Svalutare, ή έν. εκβάλλω, άρπι-ζώ τας σκεύδας τού έδάφους.

Svalva, ούς. ή ώμος, τα νύκτα, ή άχίς. || Αεταφ. ύποστήριγμα, βα-θήλα, προστασία.

Svallarcia, ούς. θ. βόχλις με-γάλη και κοινόσημος έπι χλεύος.

Svallaccini, ούς. άρ. π. ο. Σπρ. έπικυδός.

Svallare, ή έν. εξαρθώ τώ ώ-μον ήππου. || — ει, ή έντ. εξαρ-θούμαι τώ νύκτα.

Svallato, ία, έπ. ό τώ νύκτα βο-διαμηνός. || Ματαφ. κατάχρεως.

Svallugiare, ή έν. Στρατ. χα-ρακώ περιφράσει. || Μεταφ. ύπο-στήριξ. προστατεύω. || — ή ούδ. βαδίζω ύπερηγάνως έπι ήππων.

Svallotta, ούς. θ. φρηγία. || Τεκτ. κρηπίς παρά τας γειφύρας κλι-

Svalliera, ούς. θ. τώ έρεσιμα

Svalliere, ούς. θ. τώ έρεσιμα

καθόματος, άρεσιμύτων. || Τάξις

στρατιωτῶν. || Χλῆν ἢ περὶ τοῦ τοῦχευ κήπου.

Spallino, οὐσ. ἀρ. μικρὰ ἔπιω ρίς στρατιωτικῆ.

Spallona, οὐσ. θ. κέρας ὄμιος.

Spalluccia, οὐτ. θ. (ὕποκ.) μικρὸς ὄμιος.

Spalluto, τα, ἐπ. δ' ἔχων γάτα πλατῆα, εὐρύνοτος. πικυόνοτος.

Spalluro, ῥ. δ. Νεοτ. ἐπιχρῶμα, κ. παλαμίζω τὸ πλοῖον.

Spalmata, οὐσ. θ. τῶς παλαμῆς ἐπὶ παλάμῃ.

Spalmatore, οὐσ. ἀρ. Νεοτ. κλαράτης.

Spalmo, οὐσ. ἀρ. Νεοτ. χρίσμα πλοῖου.

Spalubrato, τα, ἐπ. δ' ἔχει βλαφίρων, ἀδύερμος.

Spalto, οὐτ. ἀρ. δάπεδον, πάτωμα.

Spauranato, ῥ. ἐν Γαλλ. βλαστολογία τὴν ἀμπελον, εὐναρίζω.

|| — οὐδ', μεγαλοβήμων, ἐπαίρωμαι || — σί, ῥ. ἀντ. ταύτοσημον.

Spauranato, οὐσ. θ. Γαλλ. βλαστολογία τέλει. || Ἐπαροις μεγαλοβήμωνος.

Spauranato, τα, ἐπ. ἔτοπος, ἀπρεπῆς. || Παρόντος.

Spauranatore, οὐσ. ἀρ. — trice θ. βλαστολόγος.

Spaurato, ῥ. ἐν. ἐκτείνω, ἐπεκτείνω ἐπαυξάνω μεγαλύνω. || Ἐκχέω. || — ἢ εὐνοτ. ἀποκαλύπτω τὴν καρδίαν μου. || Διασπείρω διδῶ, δημοσιεύω || — σί, ῥ. ἀντ. ταύτοσημον.

Spandimento, οὐσ. ἀρ. ἔκχυσις. || Διαθέσις.

Spanditoro, οὐσ. ἀρ. trice, θ. ἢ διαδίδων, κοινολογῶν, δημοσιεύων τι. || Ὁ ἔχθων.

Spanna, οὐσ. θ. σπιθαμῆ.

Spannato, ἐπ. διγ. ἢ τῆς σπιθαμῆς, σπιθαματῆς.

Spannato, ῥ. ἐν. χαλῶ, γαλαρῶ, κ. ξενιτῶν δικτύων. || Νεοτ. ἀναπετάνομαι τὰ ἱστία. || Μεταφ. κατασφίξω τὰ σχέδια τῶν κατασκευῶν τὴν ἀπάτην. || — σί, ῥ. ἀντ. ἐκδύομαι.

Spannacchio, οὐσ. ἀρ. γέφυρον διὰ βραχίον.

Spannato, ῥ. οὐδ'. ἐκχυθεῖμαι, ἐκπλήττομαι.

Spannato, τα, ἐπ. ἐκχυθῆς, ἐκπληγίς.

Spannatori, ῥ. ἀντ. διαλύομαι.

Spannabile, ἐπ. διγ. ἢ ἐπιλεκτικὸς διαλύσεως, διαλυθῆς, ἐκδιέλυτος.

Spannato, οὐσ. θ. ἰστίος γήμων ἀπασφίξων. || Ἀγρισπέργος.

Spannato, οὐσ. ἀρ. φυτόν, ἢ ἀσπασγός.

Spannato, οὐσ. ἀρ. περιζώμα τεχνίου.

Spannato, οὐσ. ἀρ. ἐκχυροσκόρπιοις, πυροβολίοις. || Δόγχοι βορῶδεις.

Spannato, οὐσ. ἀρ. ἀρτοφάγος καὶ μεταφ. φάνης, ἐφ' ἑμοσ.

Spannato, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω τὰ ἐντερά, ἔξεντερίζω. || Διχοτομῶ, μισοτομῶ, διασπῶ. || Αἰραῖν τὰ κο-

σμήματα, τὰ ἐπιπλα, ἀπασφίξω, ἀποκαλύπτω || Σπρ. πυροβολῶ. || — σί, ῥ. ἀντ. ταύτοσημον.

Spasato, οὐσ. θ. μεγαλαυχία, κομπασμός. Ἐπαροις. Ἄβγος μεγάλου || Βεπυροσκόρπιοις, πυροβολίοις.

Spasato, οὐσ. ἀρ. trice, θ. μεγαλαυχός, κομπαστής. || Πυροβολιστής.

Spasato, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω τὴν τράπεζαν, τὰ ἐπιτραπέζια σκευῆ. || — ῥ. οὐδ'. τρώγω ὑπὲρ τὸ δέον. || Σπασαγογῶ.

Spasato, οὐσ. ἀρ. ἢ τῆς τραπέζης ἄρτος, κ. σκόμωσ.

Spasato, οὐσ. ἀρ. ταύτ' τῶν διαπαρῶν.

Spasato, ῥ. οὐδ'. ἀποθνήσκω.

Spasato, ῥ. οὐδ'. Σκοπιρία.

Spasato, ῥ. ἐν. ἐκχέω, διαχέω. || Διασπείρω, διαδίδω, κοινολογῶ, λοιποποιῶ. || Κύβωτος, διευρύνω, πλατύνω. || — σί ῥ. ἀντ. ταύτοσημον.

Spasato, οὐσ. ἀρ. ἔκχυσις, διάχυσις. || — di Nido, Παθολ. ἔκχυσις, κ. κίτρινα.

Spasato, οὐτ. ἀρ. trice, θ. ἐκχέω. || Μεταφ. ἀνοτος, σπάταλος.

Spasato, ῥ. ἐν. διαχωρίζω, εὐνοτ. οὐδὲ ποτε, διαεύγωμαι.

Spasato, ῥ. οὐδ'. γίνομαι ἀφανής, ἀφανίζομαι ταύτ' τῶν Spasato.

Spasato, οὐσ. θ. τὸ γίνεσθαι ἀφανῆ, ἀφανῆς.

Spasato, οὐσ. ἀρ. δυσφημία, κικχηγορία.

Spasato, οὐσ. ἀρ. trice, θ. κικχηγορῶς, κικχηγορῶς.

Spasato, ἐπ. διγ. δ' φηδὸς ἐπίχιος.

Spasato, ῥ. ἐν. ἀπορρίπτω, διασκορπίζω. || Διασπαθῶ, σπαταλῶ.

Spasato, ῥ. ἐν. ἀρ. τὸ ἀνοτῆρο.

Spasato, οὐσ. ἀρ. διασκορπίζω, σπασο, οὐσ. ἀρ. ἔχθρος, σπαστο.

Spasato, οὐσ. ἀρ. ταύτ' τῶν Spasato.

Spasato, ῥ. ἐν. Ὁρ. Spasato.

Spasato, ἐπὶ. ἀτάκτως, ἤδη κικχίω.

Spasato, ἐπ. διγ. ἐκχυθῆς, οὐσ. ἀντ. ἐκχυθῆς, οὐσ. ἀντ. ἐκχυθῆς.

Spasato, ἐπ. ῥ. χωρῆς, ἰδίως. || Σπασάδων.

Spasato, οὐσ. θ. Ὁρ. Spasato.

Spasato, ἐπ. κικχηγορῶν. || Διασκορπίζω. || Ἀφανής.

Spasato, ἐπ. ῥ. Spasato.

Spasato, ῥ. ἐν. Ὁρ. Spasato.

Spasato, ἐπ. ῥ. χωρῆς. || Συγκικχηγορῶν ἐκτετακμένως.

Spasato, τα, ἐπ. χωριστῶς, κικχηγορῶν. || Διατετακμένως, διαειρηθῆς.

Spasato, ἐπ. διγ. ἢ ἐπιθετικῶς διαχωριστῶς ἢ διαίρεσως, διαειρηθῆς.

Spasato, οὐσ. θ. διαίρεσις.

Spasato, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Spasato.

Spartiro, ῥ. ἐν χωρίῳ, ἀποχωρίῳ, διαχωρίῳ τίθημι ἕκαστον χωριστῶς. || Διαίρει διατέμνω. || Μεταφ. διαζεύγνυμι, διαχωρίζω. || Πῶς καταφάνεις. || — σι, ῥ. ἀντ. τὰ αὐτοῦ μόνον.

Spartitamente, ἐπιρ. διαχωρισμένως, ἴδις, καθ' ἑν ἕκαστον Ὁρ. Separatamente.

Spartitezza, εὐσ. θ. μερισμὸς, διαίρεσις.

Spartito, εὐσ. ἄρ. Μουσ. διάγραμμα περιέχον ἅπαντα τὰ καθ' ἕκαστα μέρη μουσικῆς συνθέσεως κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν ἁμεινίαν ἕκαστης φωνῆς διάτασιν κατὰ θέματα, γενικῶς διάγραμμα κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ μερικὰ δι' ἑκάστην φωνὴν ἐκ τούτου ἀντιγράφόμενα. || Πῶς πολυφώνως σύνθεσις.

Spartito, τα, ἐπ. Ὁρ. Spartato Spartiziona, εὐσ. θ. διανομὴ, μερισμός.

Sparto, εὐσ. ἄρ. φυτόν, δ σπάρτος. || — τα, ἐπ. τούτο τῷ Sparto.

Spartozza, εὐσ. θ. ἰσχυρότης, ψυχρότης.

Spartuo, τα, ἐπ. ἰσχυρός, λεπτός, δυνατός.

Spartierato, τα, ἐπ. (Nave. —) ναὺς ταχύπλους, τὸ ταχυναυσίον πλοῖον.

Spartieratore, εὐσ. ἄρ. τούτο τῷ Falconiero.

Spartiera, εὐσ. ἄρ. πτηνόν, δ βέραξ. || ἰσχυρὸς δυνάμους.

Spartza, εὐσ. θ. κἀνίφρον διὰ ἰσχύος.

Spasni, εὐσ. θ. κάλαθος πλατὺς.

Spasima, εὐσ. θ. σπᾶσμα.

Spasimante, ἐπ. διγ. σποκωδικός.

Spasimato, ῥ. εὐδ. καὶ -σι, ῥ. ἀντ. πάσχω σπασμὸν. || Μεταφ. μοχθῶ καθ' ὑπερβολὴν. || Διακαίεται ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, μαινομαι. || Ἐπιποθῶ, ἐπιθυμῶ διακαῶς.

Spasimatamente, ἐπιρ. σπασμωδικῶς. || Μεταφ. περιπαθῶς, διακαῶς.

Spasimato, τα, ἐπ. σπασμωδικός. || Ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἐμμανής.

Spasimo, εὐσ. ἄρ. τζυρὶ τῷ Spasima.

Spasimoso, σα, ἐπ. Ὁρ. Spasimato

Spasmo, εὐσ. ἄρ. τζυρὶ τῷ Spasimo.

Spasmodico, εα, ἐπ. σπασμωδικός.

Spaso, σα, ἐπ. εὐδός, πλατὺς.

Spasamento, εὐσ. ἄρ. διακοίνωσις. Ὁρ. Spasso,

Spasare, ῥ. εὐδ. καὶ -σι, ῥ. ἀντ. διακοινώζω, τρωμαι. || — τυμρο, (ένεργ.) διατρέπω τὸν χροῖον, διασπιδάζω.

Spasaggiamento, εὐσ. ἄρ. περιπάτος.

Spasaggiato, ῥ. εὐδ. περιηγοῦμαι, περιπατῶ χάριν τρωμευς.

Spasaggiata, εὐσ. θ. συνώνυμον τῷ Passeggiata.

Spasagio, εὐσ. ἄρ. Ὁρ. τὸ δέναι τρω.

Spasavolo, ἐπ. διγ. χειροπέδες, φαιδρὸς, εὐχαρῖς.

Spasionario, ῥ. ἀντ. εἰρημιαί, ἴλιγα ἀπαθῶς.

Spasionalmente, ἐπιρ. ἀπαθῶς, ἀπαθῶς.

Spasionezza, εὐσ. θ. ἀπαθῶς ἀπαθῆς.

Spasigato, τα, ἐπ. ἀπαθῆς ἴλιος.

Spasso, εὐσ. ἄρ. περιπάτος. || Τρωίς, εὐθυμία, διασκέδασσις. || Divo —, τέρπω, εὐφραίνω, διασκέδάζω. || Mandare a —, ἀποπέμνω, ἀπεβάλλω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spasare, ῥ. ἐν ἀποσπῶ εἰ καὶ κληθέντων. || Ἐκκαθερίζω, φαιρῶς, ἀποθνήσκω. || — σι, ῥ. ἀντ. τζυρὶ τρω.

Spaurovole, ἐπ. διγ. δ φόβον ἐμπροσθ, φοβερός.

Spauremento, εὐσ. ἄρ. τρώμος, φόβος, ἐκφοβισμός.

Spaurore, ῥ. ἐν. ἐκφοβῶ, ἐκπλήττω. || —, ῥ. εὐδ. καὶ -σι, ῥ. ἀντ. ἐκφοβῶμαι, ἐκπλήττομαι.

Spauroso, σα, ἐπ. Ὁρ. Pauroso.

Spaualderia, εὐσ. θ. ἀναίσχυοτης, ἀνίδικα.

Spaualdo, τα, ἐπ. ἀναίσχυοτης, ἀναιδῆς.

Spaontaggino, εὐσ. θ. καὶ Spaontamento, εὐσ. ἄρ. τρώμος, φόβος, καταπλήξις.

Spaontare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Spaurire. || Ἀποτρέπω διὰ τοῦ φόβου.

Spaontamento, ἐπιρ. περιφροσύνη, περιφροσύνη.

Spaonticcio, τα, ἐπ. φροσύνη, τρωμερός.

Spaonticco, εὐσ. ἄρ. -trico, θ. δ. ἐκφοβῶν.

Spaontazione, εὐσ. θ. Ὁρ. Spaontamento.

Spaontevole, ἐπ. διγ. φοβερός, τρωμερός, φρικώδης. || Ἰσχυρογίτης.

Spaontivolozza, εὐσ. θ. τὸ φοβερόν, τὸ φρικώδες.

Spaontevolmente, ἐπιρ. φοβερῶς, φρικωδῶς. || Μεγάλως.

Spaontifico, εα, ἐπ. δ φόβον, φρικὴν ἰμμοσίων, φρικτός.

Spaonto, εὐσ. ἄρ. τρώμος, καταπλήξις.

Spaventosamente, ἐπιθ. φοβε-
 ρως, φοικτωῶς
 Spaventosità, οὗσ. θ. τὸ φοβε-
 ρόν, τὸ τρομαρὸν.
 Spaventoso, σα, ἐπ. φοβερὸς,
 τρομαρὸς || Αἰκροφύλαξ, διέλαιος.
 Spazzatore, β. οὐδ. και -σι, β.
 ἀντ. περιφέρωμαι· περιηγέσμαι·
 περιπλανώμαι. || Επεκτείνωμι.
 Spazioggiato, β. ἐν. Τυπογρ.
 διαχωρίζω τὰς λέξεις διὰ τῶν
 καταλλήλων διαστημάτων.
 Spaziogiatura, οὗσ. θ. Τυπογρ.
 ἡ τῶν διαστημάτων κατάλληλα
 χρῆσις. Ὁρ. Spazinggiato.
 Spazioso, ἐπ. διγ. ταῦτ' ἐπὶ
 Spazioso.
 Spazio, οὗσ. ἀρ. διάστημα, ἀ-
 πόστασις χρόνου ἢ τόπου. || Δι-
 λείμμα.
 Spaziosamente, ἐπιθ. εὐρείως,
 εὐρυχώρως.
 Spaziosità, οὗσ. ἡ. εὐρύτης, εὐ-
 ρυχωρία.
 Spazioso, σα, ἐπ. εὐρύς, εὐ-
 ρύχωρος.
 Spaziosissimo, οὗσ. ἡ. ἐκ
 καθέριων τὰς καπνοδόχους, ἐπι-
 σκόρος, κ. καπνοκαθαριστής.
 Spazzacostole, ἐπ. διγ. ὁ εἰς
 τὰς ἀγύτας περιπλανώμενος, ὁ εἰς
 οὐδὲν ἀσχολούμενος. || Ὀκνός, ἀ-
 μελής.
 Spazzoforno, οὗτ. ἀρ. πᾶριμά-
 κτρα τοῦ κλεθάνου, κ. φουρνόπανον.
 Spazzamento, οὗσ. ἀρ. σάρωσις.
 Spazzarozzi, οὗσ. ἀρ. ὁ ἐκκα-
 θάρων τὰ φρύατα.

Spazzanedotti, οὗσ. ἀρ. ὑδα-
 γωγός.
 Spazzare, β. ἐν. σαρῶ, κ. σκυ-
 πίζω. || Εσκινώ, ἐκβάλλω. || Ἰδρω,
 β. ὀδύζω. || Αποσείπω. || — σι,
 β. ἀντ. Ὁρ. Spaziarsi.
 Spazzaloro, οὗσ. ἀρ. -trice, ἡ.
 ὁ σαρῶν, σαρῶτής.
 Spazzumo, οὗσ. ἀρ. και
 Spazzatura, οὗσ. ἡ. καθάρματα,
 σαρῶματα || Συρρατόξ.
 Spazzavittajo, οὗσ. ἀρ. κοπρ-
 λδογός.
 Spazzino, οὗσ. ἀρ. Ὁρ. Spazzatore.
 Spazzola, οὗσ. θ. ἀερῶρον τῶν
 ἱματίων. Ψεκτρίς, ψεκτρά, κ. δούρ-
 τια. || Ναυτ. σάρωμα τζ σγονίων.
 Spechiato, οὗσ. ἀρ. ὁ κατασκευ-
 ᾶζων κάτοπτρα, κατοπτροποιός.
 Spechiatai, β. ἀντ. θεωρῶ ἐ-
 μαυτεν ἐν τῇ κατέπτρῃ, κατο-
 πτρίζωμαι. || Ἀνεως εἰσοδίζω.
 || Ἀνερευῶ, διαρευῶ.
 Spechiato, τα, ἐπ. ἐκρηγής. ||
 Γαλατος.
 Spechiatura, οὗσ. ἡ. τὸ κα-
 τοπτρίζεσθαι, κατοπτροαδός.
 Spechiato, οὗσ. ἀρ. (ὕπεκ)
 μικρὸν κάτοπτρον.
 Spechio, οὗσ. ἀρ. καθρέπτις,
 κατοπτρον.
 Specie, οὗσ. θ. Ὁρ. Specie.
 Speciale, ἐπ. εἰδικός.
 Specialità, οὗσ. ἡ. εἰδικότης.
 Specializzare, β. ἐν. Ὁρ. Spe-
 cificare.
 Specialmente, ἐπιθ. ταῦτ' ἐπὶ
 Particularmente.

Specie, οὗσ. ἡ. ὄψις, εἶδος. || Ἐδ-
 κρήσια, μεγαλοπρέπεια. || Γρα-
 ρητὴ in —, εἰδικὴ παρῶτης.
 Specificamente, ἐπιθ. εἰδικῶς.
 Specificamente, οὗσ. ἀρ. Ὁρ.
 Specificazione.
 Specificare, β. ἐν. ὀρίζω κατ' εἰ-
 δὴς εἰδοποιῶ.
 Specificatamente, ἐπιθ. Ὁρ.
 Specificamente.
 Specificativo, γα, ἐπ. ὁ ὀρίζων
 κατ' εἰδὴς, εἰδοποιός.
 Specificazione, οὗσ. ἡ. τῶν εἰδῶν
 διάκρισις, τὸ ἐρίζειν τὰ καθ' ἑκα-
 ἑστα εἰδοποιῶ, προσδιορισμὸς.
 Specifico, σα, ἐπ. εἰδικός.
 Speciosità, οὗσ. ἡ. τὸ εὐεἰδὲς
 εἶ ἐκρηγής.
 Specioso, σα, ἐπ. εὐεἰδὲς, εὐπρε-
 πής, εὐπρόσωπος.
 Specolare, β. οὐδ. Ὁρ. Speculare.
 Specolazione, οὗσ. ἡ. Ὁρ. Spe-
 colazione.
 Speculo, οὗσ. ἀρ. ἄντρον, σπή-
 λαιον. || Χειρουργ. κατοπτίρ.
 Specolare, β. οὐδ. χυδ. κλαίω.
 Speculabile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδὲ-
 κτικός ἐρέσιως, ἐρατός.
 Speculamento, οὗσ. ἀρ. Ὁρ. Spe-
 colazione.
 Speculato, β. οὐδ. θεωρῶ, κα-
 οπτίζω. || Σκαπτομαι. || Στρατ.
 κατασκοπεῖω. || — β. ἐν. κερδοσκοπεῖω.
 Speculamento, ἐπιθ. θεωρητικῶς.
 Speculativa, οὗσ. ἡ. δύναμις
 θεωρητικῆ.
 Speculativamente, ἐπιθ. θεω-
 ρητικῶς.

Speculativo, γα, ἐπ. θεωρητικῶς.
 Speculatore, οὗσ. ἀρ. -trice, θα-
 ωρός. || Στρατ. πρόσκοπος. || Κερ-
 δοσκοπός.
 Speculazione, οὗσ. θ. θεωρία·
 κάταψις. || Παρατήρησις. || Κερδο-
 σκοπία.
 Speculo, οὗσ. ἀρ. Ὁρ. Specchio.
 Spedatore, οὗσ. ἀρ. προσκέρμα.
 Spedalingo, οὗσ. ἀρ. Ὁρ. Spa-
 daliero.
 Spedano, οὗσ. ἀρ. (ὕπεκ.) νο-
 τοκομείον μικρὸν.
 Spedanteggiare, β. οὐδ. κατα-
 σχίζω, ἐκκαλοῦμαι τὸ σχολαστι-
 κὸν τινας.
 Spedantire, β. ἐν. ταῦτ' ἀπομα-
 τῆ ἀνωτέρω.
 Spedarsi, β. ἀντ. κοπιῶ περι-
 φερέμενος.
 Spedato, τα, ἐπ. κατέποντας.
 Spedatura, οὗσ. ἡ. τῶν πο-
 δῶν καταπόνσεις.
 Spediente, οὗσ. ἀρ. Ὁρ. Spe-
 ditivo.
 Spedire, β. ἐν. ἐξπροστέλλω.
 || Διεκπεριώ. || — σι, β. εντων.
 Speditamente, ἐπιθ. ταχέως.
 Spedito, οὗσ. ἡ. ταχύτης.
 Speditivo, γα, ἐπ. κωπeditivo.
 Spedito, τα, ἐπ. ταχὺς, ταχέως. ||
 || Γράφορος, ταχὺς, πρόθυμος. ||
 Ιατρ. ἀπλητισμένος ἐπὶ δόσιν ἄν-
 Spedizione, οὗσ. θ. ἀποστολή.
 || Ἐπιστομον γράμμα. || Ἐπιστρα-
 τεία. || —, πλ. ἔγγραφα ναυτιλι-
 ακά.
 Spedizioniere, οὗσ. ἀρ. ὁ ἀπο-

στύλων, ἀποστολεύς. || Ἀπειστολή-
μινος.
Spagnare, ῥ. ἐν. ἐλευθερῶ τὸ
ἐνέχυρον.

Spagnaro, ῥ. ἐν. σβίω, διαγράφω. || Σπιδανάρω, ἐξαλείφω. || Ἀμασπῶ. || Κατασβέλλω. || —, ῥ. οὐδ. λαιποθυμῶ. || —, ῥ. ἀντ. ταυτόσημον.

Spagnibilo, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδακτυλικὸς σβίσεως, σβιστῆς, οὐδ' ἴσως Spagnimento, οὐσ. ἀρ. σβίσεως, ἀπόσβεσις. || Σπιδανδίνιος, κτλ. Spagnitore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. ὁ σβίτων, σβιστῆρ.

Spelato, τα, ἐπ. ὁ ἄνευ τριγῶν, ἔτριγος. || Μεταρ. ἀπορος, πένθος Spolazzatura, οὐσ. ἡ τῶν μαλλίων ἐκαλλιέργισις.

Spellare, ῥ. ἰν. ἐκδέρω.
Spollicciatura, οὐσ. θ. δὴξίς κυνὸς πρὸς κύνκ. || Σπύγκρουσις προσβολή.

Spolonica, οὐσ. θ. μέγα σπῆλαιον.
Spomo, οὐσ. ἀρ. ἔλπις.
Spontato, ἐπ. διγ. σπῆταλος, ἄωτος πολυτελής.

Spontora, ῥ. ἐν. δαπανῶ, καταναλωσκω, κ. ἐξοδεύω. || Ἀγοράζω, ἴψωνῶ. || —, ῥ. ἀντ. δαπανῶμαι.

Spontibile, ἐπ. διγ. ὁ εὐκόλως δαπανώμενος, εὐδαπάνητος.

Spontimento, οὐσ. ἀρ. δαπάνη.
Spontio, οὐσ. ἀρ. ταύτ' τῶν Disponio.

Spontitore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ.

ὁ δαπανῶν, δαπανητής. || Πολυδάπανος· σπῆταλος. || Ἀγοραστής, ἰψώνης.

Spontacchiara, ῥ. ἐν. ἐξέλιω, ἀποσπῶ τὰ περιθ. || —, ῥ. ἀντ. Spontacchiato, τα, ἐπ. ὁ ἴσχυφύριον, ρακένδυτος. || Ρεθαμζέσι.
Spontare, ῥ. ἐν ὄρ. Spontacchiaro.

Spontamento, ἐπιρ. ἀπτεράς.
Spontato, τα, ἐπ. ὁ ἄνευ πτερῶν, ἀπτερος.

Spontazza, οὐσ. θ. πτερῶν ὄψις, κ. μάστις.

Spontare, ῥ. ἐν. ὄρ. Spontero.
Spontieraggine, οὐσ. ἡ ὄρ. Spontieratezza.

Spontieramento, ἐπιρ. ἀφροντισίας, ἀφρῆμονος.
Spontieratezza, οὐσ. θ. ἀφροντισίῳ, τὸ ἀφρῆμονον.

Spontierato, τα, ἐπ. ἀφροντισίας, κέρδος, ἄπνοος. || Κατοικητικός.

Spontolago, ῥ. κρημῶ, ἐπικρημῶ ἀναρτίῳ. || —, ῥ. οὐδ. καλ. —, ῥ. ἀντ. κἀμαίμαι, ἀναρτίμαι.

Spontoloso, ἐπ. διγ. κρηματόδης.
Spontorrea, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ ἑλλην.) Παθολ. σπερματιδέρρα ἢ γυνόρροια.

Spontologo, οὐσ. ἀρ. (λεξ. ἑλλην.) ὁ τοῦ σπέρματος συλλέγων, σπερμαλόγος.
Spontato, τα ἐπ. περιφρονήτης.

Spontare, ῥ. ἐν. περιφρονῶ.
Spontio, οὐσ. ἀρ. ἰλπίς.
Spontata, οὐσ. θ. Spontata.

Spontone, οὐσ. ἀρ. κέντρον, πτερνοτήρ τοῦ ἱππαύοντος, ἐγκεντρῆς. || Ναυτ. ἡ ἄκρη τῶν πλοίων, ἐφ' ἧς κίεται ἀγαλμάτιον ἢ αἰκὼν, ἔμβολον.

Spontamento, οὐσ. θ. ἐξολοθῆμισις, ἀπώλεια.

Spontare, ῥ. ἐν. ἐξολοθῆμι· καταστρέψω, ἀφανίσω.
Spontatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. ἐξολοθῆτης, καταστρεφτής.

Spontero, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Spontamento.

Spontino, οὐσ. ἡ δινη σπυρτήρ.
Spontio, ἐπιρ. ἀρ' ἐαυτοῦ.
Spontio, οὐσ. θ. ὄρ. Spontionio.

Spontio sa, ἐπ. διεσπαρμένους κτλ.
Spontiaro, ῥ. οὐδ. ὑπερφύωμαι.
Spontiato, τα, ἐπ. ὁ λίαν ὑψοῦν, ὑπερφύλος.

Spontio, τα, ἐπ. ὄρ. Spontio.
Spontivo, ῥ. ἐν. Spontivo.

Spontio, οὐσ. θ. δαπάνη. || Alle sua — ἰδέε δαπάνη ἐπὶ ὄλεθρῳ.
Spontio, οὐσ. θ. δαπάνη ἀκατάλογος.

Spontio, οὐσ. θ. ὄρ. Spontio.
Spontio, οὐσ. θ. (ὄρ.) μικρὰ δαπάνη.

Spontio, ἐπιρ. συνεχῶς.
Spontio, οὐσ. ἀρ. συνεχῶς.
Spontio, ῥ. ἐν. συνεχῶς. || —, ῥ. οὐδ. ὑπάγω που συνεχῶς, ἐπιτυτῶ. || —, ῥ. ἀντ. ταύτ' ὁσπρεν.

Spontio, οὐσ. ἀρ. τὸ συγγόν, τὸ συνεχῆς. || Πλῆθος.
Spontio, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ.

ταῦτ' ἐκ' ἐπανόληψιν. || Κατασπῆσις, ἐπισπῆσις.
Spontio, οὐσ. θ. ἐπανόληψις συνεχῆς. || Πλῆθος. || Πουκνῆτος.

Spontio, ῥ. οὐδ. καὶ —, ῥ. ἀντ. πουκνῆται.

Spontio, οὐσ. θ. πουκνῆτης.
Spontio, οὐσ. θ. ὄρ. Spontio.

Spontio, ἐπ. πουκνῆς. || Πουκνῆτος, πυκνῆς. || —, ἐπιρ. συνεχῆς, πελλῆτος.

Spontio, οὐσ. θ. (ὄρ.) μικρὰ δαπάνη.
Spontio, οὐσ. ἀρ. περδῶ.

Spontio, ῥ. οὐδ. περδῶ.
Spontio, ῥ. ἐν. ἀπαλόνω, μαλακόνω. || Ἀλεῖμι, ἀπαλῶ.

Spontio, ἐπ. διγ. περίθλιπτος, ἀξιοτίμος.
Spontio, οὐσ. ἀρ. θέμα, θέατρον.

Spontio, οὐσ. ἀρ. θέμα.
Spontio, οὐσ. ἀρ. θέτης.
Spontio, ῥ. ἀντ. ἀνθήσω.

Spontio, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. κακῆς.

Spontio, οὐσ. θ. τὸ ἀντικεντῆρ, τὸ ἐπιρῶμενον.
Spontio, ἐπ. διγ. περίθλιπτος. ὄρ. Spontio.

Spontio, ῥ. ἀντ. γυμνῶ τὸ στήθεσ μου.
Spontio, οὐσ. ἀρ. εἶσμα, φάντασμα. || Περιέκτερον.

Spontio, οὐσ. ἀρ. φαρμακοπέλης, φαρμακοποιεῖ καὶ τὸ φαρμακίον. || —, ἐπ. διγ. εἰδικός.

Spontio, οὐσ. θ. εἰδικός.

Spezialmente, ἐπιβ. εἰδικῶς.
 Specialità, οὐσ. θ. εἰδικότης.
 Spazio, οὐσ. θ. τὸ ἐπί τῳ Spazio.
 Spaziosa, οὐσ. θ. φαρμακείον, φαρμακοπωλείον.
 Spaziosamente, ἐπιβ. εὐπρεπῶς, αἰμονπρεπῶς.
 Spaziosità, οὐσ. θ. κάλλος μο-
 ναδικῶν, ἔτακτον.
 Spazioso, αἰ, ἐπ. ὄρ. Spazioso.
 Spazzabile, ἐπ. διγ. ὁ εὐκόλως
 συντριβόμενος, ὠτρειδής.
 Spazzamento, οὐσ. ἀρ. θραύσις,
 αὐτρίψις.
 Spazzare, ἦ. ἐν. θραύω, συντρι-
 βῶ, κατασυντρίβω. || ὠτρειάω. || —
 la testa od aleno, μεταφ. κατανο-
 χῶ, ἀνω τινα.
 Spazzamento, ἐπιβ. μελετῶν,
 κ. τίς κεραμεία.
 Spazzatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ.
 ὁ συντριβὼν, κατάντης.
 Spazzatura, οὐσ. θ. ὄρ. Spoz-
 zamento.
 Spia, οὐσ. θ. κατασκοπός.
 Spiccate, ἐπ. διγ. διασέρος.
 Spiccenza, οὐσ. θ. ὄρ. Dispia-
 cenza.
 Spiccato, ἦ. οὐδ. ὄρ. Dispia-
 cere.
 Spiaggia, οὐσ. θ. αἰγιατός, ἀκτίς.
 Spiaggiata, οὐσ. θ. συνήχεται κί-
 γαλῶν, παραλία.
 Spiaggiare, οὐσ. θ. μέγας αἰ-
 γιάλος.
 Spiagione, οὐσ. ἀρ. κατασκο-
 πείσις.
 Spianamento, οὐσ. ἀρ. ἐξίσωσις,

ἐπιπέδωσις. || Μεταφ. κατεδάσεις.
 Spianare, ἦ. ἐπ. ἐξισῶ, ἐπιπέ-
 δῶ. || Κατεδαφίξω. || Καταβάλλω,
 βίπτω κατὰ γῆς. || — lo sotto, τὴν
 ἀλλήν διορθῶ. || — lo schiaro,
 σκοπεύω, κ. σημάδεύω. || Μεταφ.
 διασκοπείω, ἐρμηνεύω.
 Spianata, οὐσ. θ. ὕψωμα ἰσι-
 πίδου πλάσις πρὸ τινος εἰκοδό-
 μης γῆπεδον πρὸ τινος φρουρίου,
 πρῶπεδον, πλαταιῶν.
 Spianato, οὐσ. ἦ. ἰ. ἰ. ὁμαλῆ.
 Spianatojo, οὐσ. ἀρ. βιβλῶς τῆς
 κάτης πρὸς ἐξίσωσιν, μαζέζωλον.
 Spianatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ.
 ὁ ἐμαλίζων, ἐμαλίζτης. || — di pa-
 ne, ἀρτοποιός. || Στρ. σκοπνεύς.
 Spianatura, οὐσ. θ. ὄρ. Spianata.
 Spiano, οὐσ. ἀρ. ἐπίπεδον, τὸ
 ὁμαλόν. || Fare lo —, ἐξομαλίζω
 ἴδδν, κτλ.
 Spiantare, ἦ. ἐν. ἐκβάλλω σὺρ-
 ρίζων, ἐκρίζω. || Κατεδαφίξω κα-
 ταστρίφω, ἐξολοθρεύω. || — si, ἦ.
 ἀντ. ταύτισμα.
 Spiantato, ἐπ. ἐπ. ὁ εἰς ἐνδειαν
 περυσῶν.
 Spiantatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ.
 ὁ ἐκρίζων, ἐκρίζότης. || Γεωπ. ἰρ-
 γαλεῖον ἐπιόνουμον.
 Spiantazione, οὐσ. θ. ἐκρίζω-
 σις. || Κατεδάσεις, καταστροφή.
 Spiaro, ἦ. ἐν. κατασκοπεύω κα-
 τοπιῶν. || Στρατ. προσκοπῶ.
 Spiarore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. κα-
 τασκοπὸς εἰσδήσις.
 Spiaro|jare, ἦ. ἐν. λέγω περὶ
 ἀησιῶ.

Spiciatamente, ἐπιβ. μετὰ
 παθήσις ἐλευθεροτόμως.
 Spiccare, ἦ. ἐν. διαχωρίζω ἀ-
 ποσπῶ. || — ἦ. οὐδ. πρέζω || —
 si, ἦ. ἀντ. ταύτισμα.
 Spiciatamente, ἐπιβ. γαγονίως
 τῇ φωνῇ, προφανῶς.
 Spiccato, ἐπ. ἐν. ἐκρινάει, ἐντογγί.
 Spiccatura, οὐσ. θ. ὄρ. Spicco.
 Spicciolo, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐξώφραστον
 χωρίον τῶν ὀσπρίων, λαβί, χιτῶν,
 ὄμην. || Σκελὶς σκερδῶν, λευκῶν
 κτλ. || Τὸ τίταστον μύλου, ἀ-
 πιδῶν, κτλ. || — di rotto, τὸ 1/2
 μίση τοῦ στάβου ζῶου. || Ὀλίγον
 τι, ἐλάχιστον μέρος. || Vedere per
 —, βλέπω τι λεῖψις.
 Spicchiato, ἐπ. ἐπ. ἐκ πολλῶν
 ἠμένων ἢ λαθῶν συνιστάμενος, πο-
 λύστολος, ὑμειώδης.
 Spicciata, ἦ. οὐδ. βρώσ, ἀπ-
 βρώσ, ἀναβλῶσις, πηγάζω ἐπὶ ὕ-
 δατων. || Βυθίζομαι ἐν τῷ ὕδατι.
 || Περιλόμμαι, κ. ζεφτῶ ἐπὶ ὕ-
 φασμάτων. || — ἦ. ἐν. προσφρω,
 ἐναρθῶ τὰς λείψις. || Επιτρίχυνω,
 ἐπιτριπύδω.
 Spicciato, οὐσ. ἀρ. χαράκιμα,
 φραγμός.
 Spiccato, ἐπ. ὄρ. Spiccato
 Spicciolare, ἦ. ἐν. βαγγυλῶ,
 βαγγίω. || Ἀπεφυλλίζω ἀνθος.
 Spicciolamente, ἐπιβ. ὀλίγον
 κατ' ὀλίγον ἴδια, χωριστῶς.
 Spicciolo, ἐπ. ἐπ. (Μονοτα —)
 κεραμίτιον, λεπτὸν ὑβρίσμα.
 Spicco, οὐσ. ἀρ. κάλλος, λαμ-
 πρότης, διαπρίσις.

Spicilegio, οὐσ. ἀρ. σαχυλογία.
 Spiculate, ἐπ. ἐπ. ὁ ἔχων ἀκί-
 δας, ἐκιδώδης.
 Spiccolo, οὐσ. ἀρ. ἀρὸ τοῦ βέλους
 ἀδῆρ καὶ το βέλους αὐτῆ.
 Spicciolare, ἦ. ἐν. ψαρίξω.
 Spicciolo, οὐσ. ἀρ. βέλως, κ. σούδα.
 Spicco, οὐσ. θ. ἐξήχθαις, ἐρ-
 μανία, διασάφησης.
 Spiegabile, ἐπ. διγ. ὁ ἐξηγή-
 σεις ἐπιδεικτικῶς, ἐξηγητικῶς.
 Spiegamento, οὐσ. ἀρ. Spiega-
 Spiegare, ἦ. ἐν. ἀναπτύσσω, ἐ-
 ξηλίτω. || — lo velo, μεταφ. ἀπο-
 κλίσω. || — lo ali, ἀνιπταίμαι. ||
 Μεταφ. ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω, σαφη-
 ζῶ. || — si, ἦ. ἀντ. ταύτισμα.
 Spiegamente, ἐπιβ. ὄρ. Ispres-
 samente.
 Spiegativo, γα, ἐπιεξηγητικῶς,
 ἐρμηνευτικῶς.
 Spiegato, οὐσ. ἀρ. ἐξηγητής.
 Spiegazione, οὐσ. θ. ὄρ. Spiega-
 Spiegare, ἦ. οὐδ. κατασκο-
 πείω, κατοπιῶν.
 Spieghevole, ἐπ. διγ. ὄρ. Spie-
 gabile.
 Spicatamente, ἐπιβ. ἀπινῶς,
 ἀπανθρώπως, θυρωδῶς.
 Spiatato, ἐπ. ἐπ. ἀπινῶς, ἀπᾶν-
 θρωπος, ἀπινῶς.
 Spiatoso, ἐπ. ἐπ. ὄρ. τὸ ἀνωτέρα.
 Spifferare, ἦ. ἐν. ἐπιταχύνω.
 Spiga, οὐσ. θ. βοταν. στάχυς,
 ἀθήρ.
 Spigare, ἦ. οὐδ. σταχυοῦμαι,
 σταχυοφωδῶ ἐπὶ σπαρῶν, στάχυς
 ἤθη ἰχθύων.

Spigatura, εὐσ. θ. σταχῶσις τῶν σπαρτῶν.

Spigualo, ια, ἱπ. κενεῖ, ἀνοκίαστος.

Spiguro, ῥ. ἑν. ἀπαθῶ, ἐκδιώκει. || Σπῖου τῶν ζυγαριῶν.

Spiguiatio, εὐσ. ἀρ. ἀπώθησις, ἀποδιώξις.

Spiguitore, εὐσ. -trice, θ. ὀθῶν.

Spigo, εὐσ. ἀρ. βοτάνη ἢ νύξιδος.

Spigolamento, εὐτ. ἀσ. συλλογή τῶν μετὰ τὸ ἕρος σταχῶν σταχυολογία.

Spigulato, ῥ. ἑν. συλλέγω ταῦς μετὰ τὸ ἕρος ἀτάχως, σταχυολογῶ, καλαμῶμαι.

Spigulatore, εὐσ. ἀρ. -trice, θ. σταχυολόγος.

Spigulatura, εὐσ. θ. τεχῆς παρασκευασίας.

Spigulista, εὐσ. θ. σταχυολόγος.

Spigolistro, ἱπ. καλ. εὐσ. -tra, θ. ὑπερμετῆς ψευδαυχάνης.

Spigolo, εὐσ. ἀρ. γωνία ἕθους, τραπέζης κτλ.

Spigoso, σα, ἑπ. ἀερῶδες, ἄχυρῶδες.

Spigire, ῥ. εὐδ. τὴν ἀγκυρίαν ἀφῆμι.

Spillacchora, ῥ. ἑν. ἐκβάλλω τὴν σπῖλον.

Spillancola, εὐσ. θ. ἑλθὼς, ἀκαυθία.

Spillato, ῥ. ἑν. διακρίνω, τρυπῶ, βυσιῶν. || — ῥ. εὐδ. ἐκρίω.

Spillatura, εὐσ. ἢ τοῦ βυσιῶν διατάξις.

Spillatoja, εὐσ. ἀρ. κερφιδοποιός.

Spillatto, εὐσ. ἀρ. κερφίς, κ. κερφίτης.

Spillo, εὐσ. ἀρ. κερφίς, κ. κερφίτης. || Περίον ἢ οὐράτι κερφίδος. || Σουλᾶτον διχάλωτον πρὸς συγκρίτασιν τῶν ἐπιχοινίων ὀργῶν ἱματίων. || Τυῖπα γινωσκῆν ἐπὶ τοῦ βυσιῶν. || Τυῖπανον.

Spilluzzicamento, εὐσ. ἀρ. κυρίως δοκιμὴ ἢ διὰ τῆς γύσσης.

Spilluzzicare, ῥ. ἰσογυομαί τι πρὸς δοκιμασίαν.

Spilluzzico, (A —) ἑπ. ἐπὶ βροδείας, ἑλίγον κατ' ἑλίγον. Kate, Mine cheschessia —, ποιῶ, λέγω ἑλίγον κατ' ἑλίγον.

Spiloraeria, εὐσ. θ. ἄκρα φιλοργυσία, αἰ γράφ φειδωλία.

Spiloreio, ια, ἱπ. ὁ εἰς ἄκρα φιλοργυρος, φειδωλός, γλιχορός.

Spilungono, εὐτ. ἀρ. ἰσχυρὸς καὶ ἐπιμαχέας, κανονίης.

Spilauriata, ῥ. ἑν. ἀνοκίω τὰ πῖλα κλίτης, κ. κρυπτόω τὴν αἰρωμένην ταυτὲ τῷ Spilumacine.

Spilio, εὐσ. θ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spilora, εὐσ. ἀρ. φυτὸν, τὸ — νεόκταν, κ. σπασμάχ.

Spilora, εὐτ. ἀρ. τύπος ἑσπῶν.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spino, εὐσ. ἀρ. κέντρον δένδρου ἢ φυτοῦ, ἀκίς, ἄκανθα. || Τὸ κίονον τῆς μελίσσης. || Ράχης, ἑάχερον, ἄκανθα, σπονδυλικὴ στήλη, κ. ῥαχιδόκαλον. || Ἢ τῶν ἰχθύων ἄκανθα. || Ὄνομα ἐργαλείου καὶ φυτῶν τινῶν. || Μεταφθονχέρει φ. γ. γ. κ. μετὰ μνησπιδίον.

Spinoscente, ἱα. διγ. ἔχων ἀκάνθια λεπτά.

Spinosita και — δε, εὐσ. θ. τὸ ἀκαυθίδες. || Μεταφ. τὸ πολὺ πλοκόν, τὸ δυσχερές.

Spinoso, σα, ἑπ. ὄρ. Spinoloso. || Μεταφ. πολὺ πλοκός, δυσχερές. || Πορο — ἔχων ἀκαυθίους.

Spinta, εὐσ. θ. ὀθῆσις.

Spintolo, εὐσ. ἀρ. ὀθῆσις μεγάλη.

Spintura, εὐτ. θ. (ὕπου.) ἀκαυθίων λεπτόν.

Spinturato, ῥ. ἑν. ἐκβάλλω τὴν ἀκαυθίαν, τὴν σφαγγίδα, λῶμα, ἐκλύω. || Μεταφ. κατατρέφω, καταδαιτῶ. || —, ῥ. εὐδ. καταδάριον.

Spino, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Spia.

Spiovera, ῥ. εὐδ. παύω τὸ βρέχειν ἐπὶ ὕδατι.

Spiovento, εὐσ. ἀρ. ἢ τῆς βροχῆς παύσις.

Spiofatta, εὐσ. θ. (ὕπου.) πτηνόν, μετὰ ὑποκαλίς.

Spiofatto, ῥ. ἑν. ἄνω κατὰ φαντασίαν. || Λέγω μετὰ παρρησίας.

Spiofatto, ἑπ. διγ. ἄνοκίως, ἀκαυθίως.

Spiofatto, εὐσ. ἑπ. ὄρ. Spiofatto. || Μεταφ. γύσσις ἀκαυθία.

Spiofatto, εὐσ. ἀρ. ὀπὴ ἢ θυρὶς ὑπογῶν, κρυπτήσιον, ἀκαυθίσις. || Μεταφ. γύσσις ἀκαυθία.

Spiofatto, εὐσ. ἀρ. ὀπὴ ἢ θυρὶς ὑπογῶν, κρυπτήσιον, ἀκαυθίσις. || Μεταφ. γύσσις ἀκαυθία.

Spiofatto, εὐσ. ἀρ. ὀπὴ ἢ θυρὶς ὑπογῶν, κρυπτήσιον, ἀκαυθίσις. || Μεταφ. γύσσις ἀκαυθία.

Spiofatto, εὐσ. ἀρ. ὀπὴ ἢ θυρὶς ὑπογῶν, κρυπτήσιον, ἀκαυθίσις. || Μεταφ. γύσσις ἀκαυθία.

Spiofatto, εὐσ. ἀρ. ὀπὴ ἢ θυρὶς ὑπογῶν, κρυπτήσιον, ἀκαυθίσις. || Μεταφ. γύσσις ἀκαυθία.

Spiofatto, εὐσ. ἀρ. ὀπὴ ἢ θυρὶς ὑπογῶν, κρυπτήσιον, ἀκαυθίσις. || Μεταφ. γύσσις ἀκαυθία.

Spiofatto, εὐσ. ἀρ. ὀπὴ ἢ θυρὶς ὑπογῶν, κρυπτήσιον, ἀκαυθίσις. || Μεταφ. γύσσις ἀκαυθία.

Spiralmento, επίφ. σπειροειδής. Spiramento, ύψ. άρ. άναπνοή. Spirante, επ. διγ. δ πνύων τή λελολητα, ψυχάρρηγών.

Spirare, β. ούδ. πνέω, άναπνέω. || Εκπνέω άποπνέω, άποσπέρμα όσπών. || Άναπνέω άναψύχωμαι μετά τήν έργασίαν. || Είσιπνέω. || Εκφύω, έκφύω, δεικνύω, παριστηνύω. || Ποθύ, έκπεπώη περίπαθώς πνέω, ηθρύνω. || Εύχομαι τι, επίδιώκω, άναμένω μετά πόθου. || —, β. άνα. Θεωλ, έκπορεύομαι.

Spirativo, να, επί. πνευστικός. Spiraiouco, ύψ. θ. πνοή, άναπνέω. || Θεωλ. εκπύρνευσις.

Spiritalicio, ύψ. άρ. πνευμακονηδόρ [διδόχου]μος, άλλόκοτος άνθροπος επί χλιφής.

Spirabile, επ. διγ. εύλοζ, νοερός, πνευματικός. || Εουίβής.

Spiritualmente, επίφ. πνευματικώς, νοερώζ. || Εύρωής. || Εύρωής.

Spiritamento, ύψ. άρ. ταρχή δαμονίζομαι, δαμονίω, δαμονίω πλινξία.

Spirare, β. ούδ. δαμονίζομαι, δαμονίω. || Καταπλήσσομαι.

Spiritaccio, ία, επ. άλλίγον τι άρρον ή μανιώδης.

Spiritamento, επίφ. ώς παρ δαμονίω.

Spiritato, ία, επ. καί άνα. δαμονιακός. || Μισαφ. άλλόκοτος, ίδιόφθμος.

Spiritello, ύψ. άρ. (όποκ.) καί Spiritello, ύψ. άρ. (όποκ.) πνιύμα μικρόν.

Spirito, ύψ. άρ. ύσολία εύλος άνα-

τιθώσις τή σώματι, πνιύμα, πνοή. || — santo, τή άγιον πνιύμα.

Χάρις, δώρον θεϊον, φωτισίς || Ψυχή. || Δίνεσις, φρόνησις, νοή, διάνοια. || Αί φρονες, τή λογικόν, ή μάχη || Το δίδόχισον τού νοή, χαριεντόσις, ζωηρότης. || Γνωση, τρώσις, αίσθημα. || Εουσία, σημασία λίγω, λέξιος || Μουτ. φόνις μέλουσ οικία έκάστοις τών έργώνων. || Φύσις, Ικανότης, εύφύα. || Η διάθεσις, δ χαρακτήρ τινός, τή ποίον τινος, δ εύτνος ή άλλως άνατιθιμένος. || Διότις φουσίς, δασις, κέθος πρός τι καλόν ή κακόν, δεξιότης. β. πηλ, κλίσις. || Βοή || —, χαριεντισμοί, εύφυσία, λέξις || Χημ. πνιύμα. || —, πλ. τή δαυαδία.

Spiritoso, ύψ. άρ. άλλίος τις, άσχυρος.

Spiritosamente, επίφ. εύρωής.

Spiritoso sa, επ. πνευματώδης. || Εύρωής.

Spiritoso, ύψ. άρ. τή άγιον πνιύμα.

Spirituale, ύψ. άρ. δικαιοδοσία πνευματική, θεολαυτική. || —, επ. διγ. πνευματικός, θεολαυτικός. || Οσιος.

Spiritualmente, επίφ. πνευματικώς, νοερώζ.

Spiritualità, ύψ. θ. τή πνευματικόν, τή εύλοζ. || Ούότις.

Spiritualizare, β. έν μεταπειώεις πνιύμα, πνευμακτοποιώ. || — si, β. άνα. μεταπειοίμαι εις πνιύμα.

Spiritualizzazione, ύψ. θ. έξέταγωγή πνεύματος.

Spirituamento, επίφ. Όρ. Spiritualmente.

Spirito, ύψ. άρ. πνοή, άναπνοή. Spirito, ύψ. άρ. Όρ. Spiritio.

Spiritoso, ea, επ. (λέξ. άλλων.) σπασματικός.

Spiritoso, ύψ. άρ. (λέξ. άλλων.) σπασματικός.

Spiritoso, ύψ. θ. εύτότση Ρίμμα.

Spiritocciario, β. έν. άνασισία τή τής κλίσις πνιύμα.

Spiritocciata, ύψ. θ. ή διά τής πλάγιος τής.

Spiritico, (A —) εύφρ. επίφ. άλλίγον κατ' άλλίγον.

Spiritismo, (A —) εύφρ. επίφ. τή άνωτιρω.

Spiritismo, ύψ. άρ. (έκ τού Εύλ.) ίατρ. σπλαγγηλικήσις.

Splena, ύψ. άρ. Όρ. Splena.

Splinalgia, ύψ. θ. (λέξ. άλλων.) σπληναλγία.

Splendento, επ. δι. δ δικουάτων, διζυγής, λαμπρός, μεγαλοπρεπής.

Splendentemente, επίφ. μετά λαμπρότητος, λαμπρώζ, μεγαλοπρεπώς.

Splendidozza, ύψ. θ. Όρ. Splendore.

Splendilo, da, επ. λαμπρός, περιφανής, μεγαλοπρεπής.

Splendente, επ. διγ. Όρ. Splendente.

Splendimento, ύψ. άρ. καί Splendore, ύψ. άρ. λαμπρότης, λαμπρός, διαύγεια. || Το περιφανής, τή μεγαλοπρεπή. || Κλέσις, όνομα φήρη.

Splene, ύψ. θ. ίατρ. όποκονδρία.

Spleneticos, ea, επ. ίατρ. καί Splenico, ea, επ. ίατρ. σπλαγγικός.

Splenicida, ύψ. θ. ίατρ. ή τού σπληνός φλεγμονή, σπληνίτις.

Splenoso, sa, επ. εύτότση Splenico.

Splencare, β. έν. τούτση Splencare.

Spolatore, ύψ. άρ. Όρ. Esploratore.

Spodestato, ία, επ. δ άνευ δυνάμεις. || Διόδοτος.

Sproclato, β. έν. άπεσάλλη τήν ποιητικόν άξίαν. || — si, β. άνα τήν ποιήσαν περιαιτώ.

Spraglia, ύψ. θ. πών τή άποσπληνόμενον έφ' οισυόποτι σώματος. || Σώμα νεκρόν, τή πτώμα. || Λάφυρον, ακύλον. || Αίψα. || Ερείκια.

Sproglagione, ύψ. θ. γύμνασις, άπογυμνωσις.

Sproglamento, ύψ. άρ. Όρ. τή άνωτιρω.

Sproglare, β. έν. γυμνώ, άπογυμνώ. || Σκυλεύσις πολεμικόν ή καταβέντα || Διασπάτω, κλέπτω. || — alcuno di vilo, φονεύω τινα. || — si, β. άνα. τούτση μιν.

Sprogliato, ία, επ. γυμνός, έξερμημένος.

Sproglatore, ύψ. θ. γονή άπογυμνωσα ή κλέπτω τούς νεοπνευμίνους.

Sprogliatore, ύψ. άρ. — trico, θ. κλέπτης, ληστής.

Sprogliatura, ύψ. θ. καί

Spongiazione, εὐθ. θ. γύμνασις.
 Spongiazia, εὐθ. θ. β. βδισαίς
 γυμνασίουμακας. || — Ὀρ. Spongia.
 Spongiacchio, ια, ἐπ. ἄμικτυμακας.
 Spongio, εὐθ. ἀρ. δοξά, δέξμα.
 || Αἰτί, σπόγγον, λάβριν. || Διερ-
 παρή, λευκασία. || Συλλογή, ἐπικυ-
 θισμα.
 Spollacato, ια, ἑ τὴν ἀπάτην
 ἀποδάλειν.
 Spolletto, εὐθ. ἀρ. κηρίον.
 Spollastrosi, β. ἀνε. παρκαίτω
 πολυτελής.
 Spollonaro, β. ἰν. Γεωπ. βλα-
 στικῶ, βλαστολόγῳ.
 Spollenatura, εὐθ. θ. βλαστο-
 κόπικας, διαστολόγημα.
 Spolpamento, εὐθ. ἀρ. ἡ τῆς
 σπορῆς ἀφαίρεσις, ἐξαρκισμῶς.
 Spolpato, ἐν ἀφαιρῶ τὴν σάρ-
 κα, ἐξαρκίζω, ἐνευρίζω. || —
 β. εὐθ. καὶ —σι, ἀνε. λοχναίνωμαι.
 Spolpato, ια, ἐπ. ἐκμαγῆς, κ.
 θιότρελλος.
 Spolpo, πα, ἐπ. ἱρωτομανίς.
 Spolpiglia, εὐθ. κόνις πρὸς τρίψην
 τοῦ χρυσοῦ. || Σπόρις εἰς κένιν.
 Spolpisci, β. ἀνε. τὴν ἄνθε-
 αν ἀποδάλειν.
 Spolpogaro, β. ἐν ἐσθλῶν τὴν
 κόνιν, ἐκκορίζω, κ. ξεκορίζω. ||
 —, τ' ἀνάπαλιν, κορίζω, κορίζω. ||
 —, β. εὐθ. καὶ —σι, β. ἀνε. με-
 τακοινοῦμαι εἰς κένιν.
 Spolpoguturo, εὐθ. θ. ἡ τῆς κό-
 νινος ἀφαίρεσις, ἐκκόνισις.
 Spolpizzamento, εὐθ. ἀρ. λι-
 στρίβησις.

Spolpizzare, β. ἐν ἐκκορίζω.
 || Κοιτῶ κόνιν, ἐπιπέτω, κ.
 κοκκίζω. || — β. εὐθ. καὶ —σι, β.
 ἀνε. τὰν ἐσθλῶν.
 Spolpivico, εὐθ. ἀρ. δέμα ἐκ-
 παρήχον κένιν ἀνθρακῶς ἢ γόψου
 πρὸς στικτορρηξίν.
 Spolpore, εὐθ. ἀρ. κόνις ἀνθρα-
 κῶς ἢ γόψου. || Τὸ ἄλλος τοῦ ἀ-
 λούρου, γόψικ, παμπάλη.
 Spolpudi, εὐθ. θ. χαίλας, ἄκρον.
 || Προκομαίᾶ τῆς φορτωτικῆς καὶ
 ἐκφορτωτικῆς.
 Spolpuroia, εὐθ. θ. ἐκκόνιν
 ἁρθεγόνιος.
 Spolpulo, εὐθ. ἀρ. (λιξ ἑλλην.)
 ἄνε. σπόγγολος. || Ὀτρακινὸν κω-
 ῖμον.
 Spolgata, εὐθ. θ. πλοκοῦντων.
 Spolgiato, εα, ἐπ. ἀπογγώδης.
 Spolgiato, εα, ἐπ. τὰυτε τῷ ἀ-
 νατόρω.
 Spolpa, εὐθ. θ. Ὀρ. Spolpa.
 Spolpato, ἐπ. διγ. νομφιδος.
 Spolpato, εὐθ. θ. ἑγγήσις.
 Spolpo, εὐθ. ἀρ. Ὀρ. Spolpo.
 Spolpamento, ἐπίβ. οἰκοθεν,
 αὐτοβλήσις.
 Spolpocid, εὐθ. θ. τὸ αὐτὸ-
 ματον τὸ αὐτοβλήσις.
 Spolpato, εα, ἐπ. αὐτόματος,
 αὐτοβλήσις.
 Spolpato, εὐθ. ἀρ. κέντρον.
 Spolpato, β. ἰν. τὸ κεντῶ Dis-
 purato.
 Spolpazione, εὐθ. θ. ἐρήμωσις.
 Spolpamento, εὐθ. ἀρ. ἀπογα-
 λακισμῶς.

Spoppare, β. ἐν. ἀποκίπτω τοῦ
 ῥιακτος ἀπογαλακτίζω.
 Spoppato, ἐπίβ. ῥυπαρῶς,
 ῥυπαρῶς.
 Spopato, β. ἐν. ῥυπαίνω, μο-
 λῶ, κατακίτω, διακακῶ.
 Spopatura, εὐθ. θ. ῥῆπος, ἀ-
 κακῶς παρῆτωμας, μύθος.
 Sporchetto, ια, ἐπ. (ὕποκ.) ἑ
 ἰλίον τι ῥυπαρῶς.
 Sporchetta, εὐθ. θ. καὶ
 Sporcioia, εὐθ. θ. Ὀρ. Spor-
 cleria.
 Sporea, εα, ἐπ. ῥυπαρῶς, ὑποπ-
 ῆ, μισρῶς, ἀκαθάρτος. || Μισρο-
 εἰρηρῶς, ἄσμενος, ἀναλαχνοῦτος φου-
 ῖδης.
 Sporgero, β. ἐν. προέγω, ἐξί-
 γω, ὑπερβαίνω.
 Sporgimento, εὐθ. ἀρ. Ὀρ. Por-
 gimento. || —, πλ. Ναυτ. καὶ παρ. τὰ
 σιγασματα τῶν πλοίων σαλίδας.
 Sporge, β. ἐν. τὰυτε τῷ Sparro.
 || Ἄριστῶ, αἴρω.
 Sporia, εὐθ. θ. κάλαθος.
 Sporiato, β. εὐθ. προέγω, ἐξέρ-
 χωμαι. || Εἰζῶμα μετακακίζω.
 Sportatura, εὐθ. θ. ἐξοχή, προ-
 βολή.
 Sportello, εὐθ. θ. (ὕποκ.) κλάδιον.
 Sportellato, β. ἐν. ἀείγω τὸ
 παραπύλιον ἢ τὴν παραθυρίδα ||
 — κεννο, ἐξῆγω τινα διὰ τῆς πα-
 ραθυρίδος. || —, β. ἀνε. διέρχο-
 μι διὰ τῆς παραθυρίδος.
 Sportellato, εὐθ. θ. (ὕποκ.) κα-
 λαθικός.
 Sportello, εὐθ. ἀρ. Τεκτ. θύρα

μικρῆ ἐν ἄλλῃ τινι μεγαλητέρῃ
 παράθυρον κικλιδωτὸν ἐπὶ ὕψους
 πρὸς συνδέξασιν ἢ διαβίβασιν
 πράγματος, παραπύλιον, παραπυ-
 λῖς, παραπύλιον, παραθυρίδ. || —,
 ἰν. θυρίδης σκουροῦσικας. || Ναυτ.
 θυρίδης τῶν πλοίων πρὸς κατάβα-
 σιν, πρὸς τὸ ὑψίθεος τῶν ἀμαξῶν.
 Sporticella, εὐθ. θ. (ὕποκ.) Ὀρ.
 Sportella.
 Sportia, εὐθ. ἀρ. τὸ προέγω τῆς
 οἰκοδομῆς ἐξώστης, κτλ. || ἢ πα-
 ροιστῶς ἐργαστηρίου. || —, ια, ἐπ.
 ἑ προέγω ἢ ἐξῆγω.
 Sportione, εὐθ. θ. μίγξις κάλαθος.
 Sportula, εὐθ. θ. (ὕποκ.) Ὀρ.
 Sportella.
 Spota, εὐθ. θ. ἰν. ὑμψη,
 νεόματος, οὐζυγῶς.
 Spotalizia, εὐθ. θ. καὶ
 Spotalizio, εὐθ. ἀρ. ἡ τοῦ γά-
 μιν τελετή, τὸ νομφικῶ, ἑ γά-
 μος. || Ἄρραδῶνες. || —, ια, ἐπ.
 μνηστῆρας.
 Spotalmento, εὐθ. ἀρ. Ὀρ. τὸ ἀ-
 νατόρω.
 Spotato, β. ἐν. λαμβάνω γυ-
 ναῖκα εἰς γάμον, νομφεύομαι, συ-
 ζεύομαι διὰ τοῦ γάμου. || Ὑπαν-
 δρῶμα, συνοικίζω. || Μισροφ. ἀφο-
 σκῆμαι εἰς τι πρόσωπον ἢ πράγ-
 μα. || Ἀσκήματα φρόνιμα τι. ||
 —, β. ἀνε. συζεύομαι διὰ τοῦ
 γάμου ὑπανδρεύομαι.
 Spotato, εὐθ. ἀρ. ἑ νομφυθῆς.
 Spotaccio, ια, ἐπ. ἑ τοῦ γά-
 μου, τοῦ μνηστῆρος, γαμψιλῆος, μνη-
 στῆρας.

Sposina, εὐτ. θ. ἡ νύμφητος.
 Sposizio, εὐτ. θ. Ὁρ. Εσπο-
 ζιζιο.
 Sposio, εὐτ. ἀρ. ἡ ἀνήρ γυναι-
 κος, σύζυγος· νέυμφος, νυμφίος.
 Spossante, ἐπιδ. γ. ἐκνευρίσιος.
 Sposato, ῥ. ἐν. ἐκνευρίω, ἀ-
 δυνατίω.
 Sposatamento, ἐπιρ. ἀδυνάτως,
 ἀδυνάτεια. || Ἰπερευτέρως, σπεδοκ.
 Sposatezza, εὐτ. θ. ἰσχύος ἐπι-
 ληψίς, ἀτομία, ἀσθένεια, ἀδυναμία.
 Sposato, ia, ἐπ. κερμηκίως, ἡ
 ἀκακία.
 Sposodoro, ῥ. ἐν. ἀρχιρὸν τὴν
 κατοχίην.
 Sposato, ῥ. ἀποκινῶ, μετατο-
 πίζω. || Στρατ. ἀπελάζω. || — ῥ.
 εὐδ. μετὰς τιμας, ἐκτοπίζομαι.
 Sposiato, ia, ἐπ. (Ora) — ὄρασι
 ἀσυνήθεις.
 Sposiatura, εὐτ. θ. ἀκτοσιμοὺς,
 μετακινήσις. || ἡ δόξαμα.
 Sposzare, ῥ. ἐν. ἐσθάλλω ἀπὸ
 τοῦ φρέατος.
 Spraggine, εὐτ. θ. δειγματὶα τῶν
 κίχρηροσίδων φουτίων.
 Sprague, εὐσ. θ. ἄρυος σφην-
 οειδές. || Σύνθετος. || Μεγάλεις. ||
 φραγί. || Τεμάχια.
 Sprangare, ῥ. ἐν. συνάδω, συ-
 ναυοῦσθαι. || Μεγάλω, αὐτεῖω φράκτω.
 Spranghella, εὐσ. θ. (ὄσκη) μι-
 κρὸς τις ἄρυος, εἴτε μεγάλος πύθ-
 ρος. || Στερόρειξ περαθύρου. || Κε-
 φαλαγία.
 Spraticare, ῥ. ἐν. διακπερατῶ,
 ἀπαιτεῖω.

Sprazzo, εὐσ. ἀρ. ἐλέγον τι. ||
 Κολίς λίθου τριμάκρου.
 Spracatura, εὐτ. ῥ. ἰσίς, εὐσ.
 θ. σπάρταρος, ἀσθλατος.
 Spracavolo, ἐπ. διγ. μεμπτός,
 ἐξίτιμα πικτός, εὐπεριεργόντης.
 Spraccolamento, ἐπιρ. περι-
 ρηνητικῶς, ἀξιοεμπιστώ.
 Spracciare, ῥ. ἐν. περιρρησῶ, ἡ
 περιέφρασαι.
 Spracciare, εὐτ. ἀρ. — ἰσίς, θ.
 περιρρηστικός.
 Spraccolato, ἐπ. διγ. Ὁρ. Sprac-
 colato.
 Spracino, εὐτ. ἀρ. Ὁρ. Disprezio.
 Spracjudicare, ῥ. ἐν. ἐξάγω τὴς
 ἀπαιτίας, τὴς πλάνης ἢ τὴς πρὸ ἀ-
 φηίας.
 Spragnarsi, ῥ. ἐν. τίκτω, γεννῶ.
 Spragnare, ῥ. ἐν. ἐκπιρῶ, ἐκ-
 θλίβω. || Βαρύζω. || — σί, ῥ. ἐν.
 ἐσθλίθωμαι. || Εὐαγλοῦμαι.
 Spragnimento, εὐτ. ἀρ. ἐκπι-
 ρισ, ἐσθλίωσις.
 Spragnitura, εὐσ. θ. Ὁρ. Sprac-
 colamento.
 Sprangare, εὐσ. θ. Ὁρ. Splendoro.
 Sprassamento, ἐπιρ. Ὁρ. Es-
 pressamento.
 Spressione, εὐσ. θ. Ὁρ. Es-
 pressiono.
 Spratsari, ῥ. ἐν. περατιοῦμαι
 τοῦ ἰσοκτιπῶ βίου.
 Sprazzabile, ia, διγ. Dispre-
 cavolo.
 Sprazzamento, εὐτ. ἀρ. περι-
 ρήνησις, καταφρόνησις.
 Sprazzare, ῥ. ἐν. περιφροσῶ.

Sprazzamento, ἐπιρ. περιφρο-
 νητικῶς, καταφρονητικῶς.
 Sprazzoloso, εὐσ. ἀρ. — ἰσίς, εὐσ.
 ἡ περιφρονητός.
 Sprazzoluto, εὐσ. θ. περιφρο-
 νητικῶς συνήθι τῶ Dispregio.
 Sprazzevolmento, ἐπιρ. Ὁρ. Sprac-
 colamento.
 Sprazzo, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Dispregio.
 Sprigione, ῥ. ἐν. φαλακίω,
 κελύγω.
 Sprillato, ῥ. ἐν. ἐκπιρῶ.
 Sprimero, ῥ. ἐν. Ὁρ. Esprimero.
 Sprincipare, ῥ. ἐν. ἐκθρονίζω.
 Sprizzare, ῥ. εὐδ. ἀναπηδῶ, ἀ-
 κελῶμαι ἐπὶ ὑδάτων.
 Sprizzato ia, ἐπ. ἐφφάντισμένος.
 || Δίκαιος.
 Sprizzato, ia, ἐπ. ἰκονοειδής.
 Sprizzatura, εὐσ. θ. πλεγή ἑ-
 πὶ τοῦ ποδῶ ἴππου.
 Sprizzo, εὐτ. ἀρ. βλαστός. ||
 φέκελος ξύλων κωνίμων.
 Sprizzolare, ῥ. εὐδ. καταπί-
 πτω, καταρῥῶ, κατακρημνίζω-
 μαι. || — ῥ. ἐν. διακτιπῶσθαι. ||
 — σί, ῥ. ἐν. δίσταμαι, διαρῥῆ-
 γωμαι· προκειμένω περὶ τῆς γῆς.
 Sprizzolato, ia, ἐπ. ἐν. ἀνω πυθ-
 νίος, ἀπύθμενος.
 Sprizzolare, ῥ. ἐν. κατ.
 Sprizzolare, ῥ. ἐν. παρακτιπῶ-
 εἶναι τῶ Prolungare.
 Sprizzolare, ῥ. ἐν. ἀνωκαλῶ τὴν
 ὑπόγειον.
 Sprizzolo, εὐσ. θ. ἡ διὰ τοῦ κέν-
 τρου κληγῆ.
 Spruzzo, εὐσ. ἀρ. ἡ κέντρα ἢ

περιρρηστικός, κατακαούζων, κεν-
 τροποιός.
 Spronare, ῥ. ἐν. κεντῶ τὴν ἴππου.
 Spronato, εὐτ. θ. κίνησης τοῦ
 ἴππου.
 Sprono, εὐσ. ἀρ. ἐν. τῶ Dispre-
 gio || ἢ ἔχων τὴς τοῦ ἀλέκτο-
 ρος ἢ τοῦ κυνός. || Βοταν. ἀπόμο-
 ρος τῆς κήλικος. || Ναυτ. ἡ ἀίρα
 τῆς πρῶτος τῶν λίμνων.
 Spronella, εὐσ. θ. ἡ τοῦ περ-
 νιστῆρος τραχίτης.
 Spronimento, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Sprac-
 colazione.
 Sprorzionale, ia, διγ. ἀσύμ-
 μετρος, δυσαναλόγος.
 Sprorzionalità, εὐσ. θ. ἀσύμ-
 μετρος, δυσαναλογία.
 Sprorzionalmente, ἐπιρ. ἀ-
 συμμέτρως, δυσαναλόγως.
 Sprorzionare, ῥ. ἐν. καθί-
 μι ἀσύμμετρον.
 Sprorzionalamento, ἐπιρ. Ὁρ.
 Sprorzionalmente.
 Sprorzionato, ia, ἐπ. δυσ-
 ἀλόγος. Ὁρ. Sprorzionale.
 Sprorzione, εὐσ. θ. ἀσύμμε-
 τρία, δυσαναλογία.
 Sprorositaceo, εὐσ. θ. ἀτ-
 πίμα.
 Sprorositare, ῥ. εὐδ. λέγω ἢ
 πράττω ἀτοπίας, ἀκατίας, παρεκ-
 τρέπομαι τοῦ προκειμένου.
 Sprorositamento, ἐπιρ. ἀτ-
 πίως, παρελόγως· πέραν τοῦ προ-
 κειμένου.
 Sprorositato, ia, ἐπ. παράλο-
 γος, ἀκαίρος· ἐπουσιώδης.

Sproposito, οὐσ. ἄρ. διαλογία, ἀτόπημα, ἀκαιρία. || Ἀπειρακαλία, ἀγρακία.
Sproprietamento, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. **Sproprietazione**.
Spropriare, ῥ. ἐν. στερῶ, ἀποστερῶ. || Ἀπαλλοτριῶ. || — σί, ῥ. ἀντ. ἀποστεροῦμαι.
Sproprietazione, οὐσ.θ. ἀπαλλοτριώσεις.
Sprotatto, τὰ, ἐπ. ὁ στερεωθείς κρατασίαις, ἀπροσάκτετος.
Sproscudamento, ἐπίρ. ἀπροδοκίμως, αἰσχύς.
Spronceduto, τὰ, ἐπ. ἀπροσδόκητος, ἀπρόνοητος, ἀπρόσβρατος. || Ἄλλο—, ἀπροδοκίμως, αἰσχύς.
Spronciamento, ἐπίρ. Ὁρ. **Spronciamento**.
Spronvinto, τὰ, ἐπ. Ὁρ. **Spronveduto**.
Spruare, ῥ. ἐν. ἀποσπῶ, ἐκκόπτω τὰς ἀνάγκας.
Spruzzare, ῥ. ἐν. περιβάλλω. || Ἐπιπέσω, κ. κουκίλλω.
Spruzzato, τὰ, ἐπ. κατασκευαστικός. || — δι ἡλλορέ, ὁ κατ' ἐπιφανείαν λέγει.
Spruzzo, οὐσ. ἄρ. βαντιμάς.
Spruzzolare, ῥ. Ὁρ. **Spruzzare**.
Spruzzolito, τὰ, ἐπ. τάνυτὸ τῷ **Spruzzato**.
Spruzzolo, οὐσ. ἄρ. βαντιμάς.
Srugaa, οὐσ. θ. ἀπόγγος, ἀπόγγος. κ. ἀπογγάριον.
Srugare, ῥ. ἐν. **Srugiare**.
Srugare, ῥ. ἐν. Ὁρ. **Srugare**.
Srugato, οὐσ. ἄρ. **Srugare**.

Srugnosità, οὐσ. ἐπιθέτως τῷ σπογγώδους, τὸ ἀπογγώδες.
Srugnosso, οὐσ. ἐπ. σπογγώδης.
Srugno, ῥ. ἐν. διανεμῶ τὸν αἶμα, κτλ. λιχαρίζω, κ. λιχνίζω.
Srugnellare καὶ **zellare** ῥ. ἐν. ἀτμῶ τὴν παρθένην, ἐκπαρθένησω, δευκερῶσω.
Srugoloso, ῥ. ἐν. ἀποδιώκω, φωνῶ τοὺς φύλλους, φυλλίζω. || — σί, ῥ. ἀντ. φυλλίζομαι.
Srugogliare, ῥ. οὐδ. καὶ **Srugolare**, ῥ. οὐδ. φεύγω ἐν τάχει, ἐπιδιόρκομαι δρακίως.
Srugozzo, οὐσ. ἀπρογῆ ταχεία, ἀπόβρατος.
Sruglio, τὰ, ἐπ. ὁ οὐλιθώσεως ἐπιτηρῆμας, ἐπιτήρημας.
Srugma, οὐσ.θ. τάνυτὸ τῷ **Schioma**.
Srugmata, ῥ. οὐδ. ἀράξω, ἀφρῶ, ἐπαρῶ. || Ἀραιῶ τὸν ἀφρῶ, ἐξαρῶ. || **Ματαρ**, καλεῖται ὡς ἐξαρῶ τὸν τι.
Srugoggiare, ῥ. οὐδ. Ὁρ. τὸ ἀνυπερῶ.
Srugofora, τὰ, ἐπ. ἀφρῶδη.
Srugostia, οὐσ.θ. τὸ ἀφρῶδες.
Srugoso, οὐσ. ἐπ. τάνυτὸ τῷ **Srugofora**.
Srugotante, ἐπ. διγ. ἀφρῶνης.
Srugotato, ῥ. ἐν. ἀραιῶ τὴν αἷχμην ἢ ἄλλα ἐργαλείου, ἀβλόνη, ἀποστρωμῶ. || Ἐξθάλλω τὰς καρφίδας, τὰς αἰσίδας κτλ. || **Στίαι**, ἀποσβῶ τὶ, διαγράφω. || — σί, οὐσ. ἄρ. μαπακῶ τὴν τινα. || — σί, οὐσ. ἄρ. ἐπιτύγγῶ τὴν τινα, κατὰ τὸν τι.

Sruo, ῥ. οὐδ. φῶς, φῶμαί, βλαστὰ κτλ. || — σί, ῥ. ἀντ. ἀρθῶμαι καὶ **Sruo**, τὰ, ἐπ. τὴν αἷχμη ἢ ἄλλα ἐκκαπῶ, ἀρθῶμαι. || **Γεν**. κτλ. || ἄνεω γῆρας, ἐκκαλυφθεῖς.
Sruocellare, ῥ. ἀραιῶ τὰ σπῆματα.
Sruolire, οὐσ. ἄρ. **Ναυτ**. πῶς αἰεὶ γυροῦν.
Sruo, τὰ, ὠχρῶς, ἄχρως, ἐπιπέσω.
Sruonata, οὐσ. θ. ἡ διὰ τοῦ ἔρατος τύφος.
Sruoncello, οὐσ. ἄρ. (ὕπου). μῆκος ἔρατος, δοκίμιον. || Κέντρον ἔρατος.
Sruopilato, τὰ, ἐπ. ὁ τῆς κατὰ τὴν ἀπκαλυφθῆς.
Srugamento, οὐσ. ἄρ. ἡ διὰ τὴν καθάρσιον ἐκκένωσης τῆς κοιλίας, κτλ. ἔρατος, ἀκαρῶς. || —, τάνυτὸ τῷ **Sruo**.
Srugare, ῥ. ἐν. καθάρω, καθάρω τὴν κοιλίαν. || —, ῥ. οὐδ. κτλ. || — σί, ῥ. ἀντ. ἀποκαθαίρωμαι. || ἀποκαρῶμαι.
Srugazione, οὐσ. θ. καθάρσιος.
Srugato, οὐσ. ἄρ. ἐκκένωσις τῶν ἐπιτηρῆματων, ἐκκαρῶς, ἐκκαρῶσις. || ἢ τοῦ φλέγματος ἐκκένωσις, ἀποφλεγματισμάς. || **Κοσμη**, ῥ. ἐν. μνημονοῦμαι.
Sruo, τὰ, ἐπ. νόθος, μοιχογέννητος.
Sruochiaro, ῥ. οὐδ. καὶ — σί, ῥ. ἀντ. πύω κατ' ἐλίγον καὶ σφῆρα, πτωχίζω. || — ῥ. ἐν. κατὰ τὴν τινα περιφρονῶν.

Sruocchiora, οὐσ.θ. δοχεῖον ἐν ᾧ τὸ πύω, φῶταρον, πτυχίον.
Sruocchio, οὐσ. ἄρ. πύωμα, φέγγμα.
Sruocchiare, ῥ. οὐδ. τάνυτὸ τῷ **Sruocchiaro**.
Sruocmento, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. **Sruo**.
Sruocerte, ἐπ. καὶ οὐσ. διγ. ὁ εἰς τὰ πάντα δυσκολίας προτίκτων, ἀσκολος, δύστροπος, δυσβάταλος.
Sruocare, ῥ. ἐν. πύω. || Ὁθῶ, ἰσῶθῶ, ἐξανατίξω, ἐκπέσω τὴν βίαιος. || — τῶν, σφῆρα, ἄνεωμαι, κ. μεγαλοπύωμαι. || — **holtoni**, σκώπιος, γλυκίζω τὴν τι. || — **sen**, ἰσῶθῶ, γυμνοδοτῶ ἀκαρῶς. || — **senno**, τὸ σφῆρα ἐπαγγέλλομαι.
Sruoceno, οὐσ. ἄρ. ὁ τὸν πῶν ἐπαγγελλόμενος, δοκίμιος, ἄκαρῶς.
Sruocenteno, οὐσ. διγ. ὁ γυμνοδοτῶ ἀκαρῶς, γυμνολόγος.
Sruocento, οὐσ. οὐδ. ἀκαρῶς.
Sruo, οὐσ. ἄρ. ἀποκαρῶμαι, πύω. **Sruo**, ῥ. ἐν. **Fuzzare**.
Sruoccherare, ῥ. οὐδ. ἀφροδῶ ὑγρῶν κόπων, τλῶ, κ. τσιφλίω. || **Ποτῶ** τὸ κατεπισπῶνως. || **Λέγω** ἀκαρῶς ῥ. τι καὶ ἐπύχεται.
Sruoccheramento, ἐπίρ. (**Ridero**) — καγγῶ.
Sruoccherato, τὰ, ἐπ. ὠδῶς, τλῶδῶς. || **Τουφῶς**. || **Ματαρ**, κατὰ τὴν τινα κενωθῶν. || ἄκαρῶς.
Sruocchiaro, ῥ. ἐν. ἀνελίγω βίη, ἄνεω, φιλολογῶ. || **Δηλῶ**, φανερωθῶ, πτωχίζω. || — ῥ. ἐν. κατὰ τὴν τινα περιφρονῶν. || **Εὐλόγω**, ἀβλόγω.

λω. || Διαρευνῶ, θεωρῶ μετὰ προσήκ.

Squadernatore, εὐσ. ἀρ. ὁ φυλάκοι τῶν βιβλίων.

Squadra, εὐσ. θ. ἐργαλεῖον ξύλινον ἢ μεταλλινόν, δι' οὗ καταμετρῶνται καὶ ἐκτελούνται γωνίαι οὐδαίαι ἢ κἀθετοί, ἐπὶ γραμμῆς ὑποτιθεμένης, γωνίμων γωνιαμετρικῆς, γωνιόμετρον, ὄρθογωνιον, τὸ κ. ἀφ' ἑδρῶν. || Στρατιά, λεγόμεν. || Ναυτικὴ δόξα, στόλος μέχρις 2θ πλοίων. || Usar di —, μεταφ. ἐξίτησαι τῶν ὄρων || Esser fuor di —, μεταφ. κλισύνομαι, εἰς ἀφυγκανίαν εἶλθῃ, κ. τὰ ἄλλα.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης. || Ναυτικὴ δόξα, στόλος μέχρις 2θ πλοίων. || Usar di —, μεταφ. ἐξίτησαι τῶν ὄρων || Esser fuor di —, μεταφ. κλισύνομαι, εἰς ἀφυγκανίαν εἶλθῃ, κ. τὰ ἄλλα.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

λάσεις καὶ ἐλιγροῦς, διὰ τῶν ἴσπων, κατ' ἴλας ἐλαύνει. || — εἰς ἀντ. παρατάττομαι κατ' ἴλας ἢ ἐν τάξει μάχης.

Squadro, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς συγκροτούμενον ὡς ἐπὶ τὸ πλῆστον ἐκ τισσάρων οὐλαίων ἰλῶ. || Ἀπόσπασμα πέλων βαρίων ἢ πλισμένων.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης. || Ναυτικὴ δόξα, στόλος μέχρις 2θ πλοίων. || Usar di —, μεταφ. ἐξίτησαι τῶν ὄρων || Esser fuor di —, μεταφ. κλισύνομαι, εἰς ἀφυγκανίαν εἶλθῃ, κ. τὰ ἄλλα.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squadronista, εὐσ. ἀρ. ἰσπιδεῖς μιᾶς ὀψης.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

Squarcia, εὐσ. θ. πλάγι κατὰ πλάγιον.

των ψήφων ποῦν, ἀρχαιοεὐαίλω. ||
ψηφφορῶ.

Squittinato, εὐ. ἀρ. ψηφφορῆρος.
Squittino, εὐα. ἀρ. ψηφφορῆ-
τῆ ἀρχαιοεὐαίλω.

Squittire, ῥ. οὐδ. ὄρ. Squitterire.
Squittolare, ὄρ. Scatolare.
Squovire, ῥ. ἐν. ὄρ. Scupvire.
Stradicamento, εὐα. ἀρ. ἐπί-
ζωσις.

Straticare, ῥ. ἐν. ἐπιζῶ.
Stradicatore, εὐα. ἀρ. trice, ὁ.
ἐπιζωτῆς.

Regolamento, εὐα. ἀρ. ἀταξία
Regolamento, ἐπίδ. ἀταξίας.
Regolatezza, εὐα. ὁ. ἀταξία.
Regolato, τα, ἐπ. ἀταξίας.
Storarsi, ῥ. ἀντ. παρατρέπο-
μαι τῆς ἑδῶς.

Sto, ἐπιφ. σιγῆ, σιωπῆ.
Stabblaro, ῥ. ἐν. ἀνδρίζω, συναυ-
λλῶ. || —, ῥ. οὐδ. μανδρίζωμαι,
ἀδύλωμαι.

Stabbiatura, εὐα. ὁ. ἢ τοῦ συναυ-
λισμοῦ διάκρισις.

Stabbiato, εὐα. ἀρ. μὲνδρῶ, γκλις.
Stabbiuolo, εὐα. ἀρ. (ὄποκ.)
μικρὸ μάνδρα.

Stabile, ἐπ. διγ. ἀκίνητος, στα-
βρός, στάσιμος. || Ἀόνημος, διαρ-
χῆς. || —, εὐα. ἀρ. τὸ ἀκίνητον ἢ
ἐπί κτημάτων.

Stabilezza, εὐα. ὁ. εὐσθῆ τῶ
Stabilità.

Stabilimento, εὐα. ἀρ. κατά-
στασις, ἀποκατάστασις, κατάστα-
μα, κελίδρωμα.

Stabilire, ῥ. ἐν, καθίσταμι, ἀ-

ποκαθίσταμι. || Τάττω, ἐξίζω. ||
Καθίζω, ἐπελίζω.

Stabilità, εὐα. ὁ. τὸ ἀκίνητον,
τὸ ἄτακτον, μονιμότης. || Ἐξά-
θειν, σταθερότης διάκρισις.

Stabiliora, εὐα. ἀρ. - trice, ὁ.
καθιδρωτῆς, θεμελιωτῆς.

Stabilimento, ἐπίφ. ἀταξίας, τα-
σίμου. || Διαρχῶς.

Stabilimento, εὐα. ἀρ. ὄρ. Sta-
bilimento.

Stabulare, ῥ. ἐν. μανδρίζω, ἐν-
αυλλῶ. || —, ὁδ. ἐναυλλίζωμαι,
κατασταθμίζω.

Stacca, εὐα. ὁ. ὁ τῆς σχημάτων
τυποσῆτος.

Staccabile, ἐπιφ. ἀποσπαστός,
Staccamento, εὐα. ἀρ. ἀπί-
σπαστος.

Staccaro, ῥ. ἐν. ἀποσπῶ, ἀπο-
χωρίζω. || — si, ῥ. ἀντ. τιυτί-
σσω.

Staccatezza, εὐα. ὁ. ὄρ. Stac-
camento.

Staccolo, τα, ἐπ. ἡ διαρῶν ἀπο-
λυτῆς, ἀποσπαστός. || Διαρῆμνος,
ἀνωρισμένος. || Ἀποσπῆς, δολῶν
τῆν διελευμένην ἐξήχθαι τῶν
φθόγγων, τὸ διαστατικῶν διαστα-
τικῶς.

Staccato, εὐα. ἀρ. τῶν κρη-
σῆρας, κρηστροποιός.

Staccato, ῥ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staccato, εὐα. ὁ. ἔσον χωρὶ ἐν
τῇ κρησῆρα.

Staccatura, εὐα. ὁ. οὐσις, κ.
κοσκινομα. || Πέτρον λεπτήν.

Staccio, εὐα. ἀρ. σῆστρον, σι-
λεῖν, κ. σῆσ η κρησῆρα τοῦ ἀ-
λάτου, κτλ.

Staccuolo, εὐα. ἀρ. (ὄποκ.)
μικρὸν σῆστρον, κ. κοσκιναίνε-
τον τῶ Staccato.

Stadera, εὐα. ὁ. στατήρ, κ. στα-
τήρι.

Staderafo, εὐα. ἀρ. ὁ ποιῶν ἢ
πολλῶν στατήρας, στατηροποιός,
στατηροπῶλης.

Staderina, εὐα. (ὄποκ.) μικρὸς
στατήρ.

Staderosa, εὐα. ἀρ. ἡμέρας στατήρ.

Stadio, εὐα. ἀρ. ὄρ. Stadingio.
Stadio, εὐα. ἀρ. ἡξ. Ἑλλήν)
μέτρον τῶν ἀρχ. στάδιον.

Stassa, εὐα. ὁ. ὁ τῆς σέλλας
σῆστροῦ κλίσις, ἐπ' οὐ ττηλίζω
ἢ ἰσπίσι τῆς πένης, ἐναβολῆς
|| Τεντ. διαις σ. ἑρ. ἡξ. ἑλλῶν θρη-
σῆστρον, περιφ. κρησῆρας, ἑρ.
λανοδῶν. || Ἢν περιελασμοῦ καὶ
αὐτῆ ῥ. λαβῆ τῆς ἀκρησῆρας τοῦ
μυσοδρωμοῦ κελίδρωτες. || Ἀποσ-
πίσαι, ἔδω σιγῆστρον ἐπὶ τῆς
σῆστροῦ σι σταγασαί. || Ναυτ. δι-
αίσις κρησῆρας τοῦ εἰστροῦ τοῦ πη-
δαίου. || Σιγῆστρομα τῶν πολλῶν
ἐν σχημάτων ἐπὶ τῶν κρησῶν. ||
Χειροσῆρας, ἀπὸ σῆστρον διὰ τῶν κρη-
σῆστρον τοῦ ποδῶ. || ὄστρον τοῦ
αἰσις, ἀναβολῆς. || Peider la —
del carvello, μεταφ. παραφροσῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

Staffaro, κ. ἐν. κοσκινίζω, δι-
ασθῶ.

καίρων ὀφέλιμα. || Ἐπέχω, ἐπίσημα, κ. σταματώ.

Stagglioso, ὄσθ. ἄρ. ὁ ἐνεργῶν καθάρασιν, κατασχίσις. || Μεταφ. ὁ δειμάζων, δειμαστής.

Stagionaccia, ὄσθ. ὁ καυὴ ὠρε τοῦ ἵτους.

Stagionamento, ὄσθ. ἄρ. ὠρεμασίς, ἀκμή.

Stagionare, ὄσθ. ἐν ὠρεμάζῳ, τελειοποιῶ. || Φυλάττω, διαφυλάττω ἐπιμελώμαι. || — αἰ, β. ἀντ. ταύτησιν.

Stagionato, ἰα, ἐπ ὠρεμασίς, ἀκμῆς.

Stagionatoro, ὄσθ. ἄρ. — trico, ἢ ὠρεμάζων, τελειοποιός.

Stagionatura, ὄσθ. ὁ ἀκμή, τελειότης.

Stagione, ὄσθ. ὁ ἐκάστη τῶν τεσσάρων ὠρέων τοῦ ἵτους. || Ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀναφαίνονται πρὸς τὴν γῆν ἢ εἰς τινὰ πενήτων. || Ὁ πρῶτος καιρὸς εἰς τὴν καιρῶν, τὸ ἔγκαιρον ἡλικίαν τοῦ σῆτος.

Stagionevole, ἄρ. διγ. πεπαντικός, κατὰ ἄνω, κατασχίζω τι. || —, παρ' ἐμπύρους συμβιβάζω λογαριασμοὺς κατ' ἀποκοπήν.

Stigliato, ἰα, ἐπ. ὁ καυὴς καυάμιος. || Andare alla —, τὴν συντημεντέραν ἐκδίδω ὀδόν. || —, ἐπιβ. ἐν τάχει. || Σαφῶς, εὐκρι-

νῶς. Partire —, λαλῶ εὐκρινῶς. Staglio, ὄσθ. ἄρ. ὁ κατ' ἀποκοπήν συμβιβάζων δουλῆς.

Stagnajo, ὄσθ. ἄρ. κασιτέρουργός, κ. γαυατής.

Stagnamento, ὄσθ. ἄρ. ἐπίσημα ἢ στερῆσις ὑγροῦ, ἴσασις, ἀτέργωσις ἢ στεγνώσις.

Stagnante, ἐπ. διγ. ἢ μὴ ῥέων, μὴ κινουμένος, λιμναῖος, τελευταῖος ἐπὶ ὕδατων στασίμων.

Stagnare, ῥ. οὐδ. λιμνάζω, τελευτατοῦμαι ἐπὶ ὕδατων. || —, ῥ. ἐν ἐκπαθίῳ τὸν ῥοὺν ὑγροῦ, ἐπέχω, στέγω ἢ στελλω κατὰ τὴν ἄρχ. Ὡ. λ. || Σταγίνα, ἀποχρηστικόν. || Κασιτέρουργῶ, γαυώ.

Stagnare, ὄσθ. ὁ, δοχεῖον κασιτέρων.

Stagnatura, ὄσθ. ὁ γάινωσις, κασιτέρωσις.

Stagnatura, ὄσθ. ὁ. (ὀσκη.) λίγυθος μικρὸς κασιτέρωνος.

Stagnoso, ἰα, ἐπ. κασιτέρωνος.

Stagno, ὄσθ. ἄρ. ὕψος πολὺ καὶ ἀκίνητον, λίμνη. || Τάλας, τῆφος, ἔλος, κ. θάλατος. || Κασιτέρος, κ. καλίαι. || Δοχεῖον κασιτέρωνος. || —, ἡα, ἐπ. κεκοσιτερωμένος, κ. γαυαμιος.

Stagnosa, ὄσθ. ἄρ. μέγα τέμαξ. || Δοχεῖον κασιτέρωνος ἢ κεκοσιτερωμένον.

Stagnuolo, ὄσθ. ἄρ. δοχεῖον κασιτέρωνος. || Ἐλασμα κασιτέρου. || —, πλ. γυθ. νομίσματα κίβδηλα.

Staja, ὄσθ. ἄρ. μέτρον τῶν οἰτηρῶν, μέδιμνος, κυψέλη, καστέρον,

Stagnuolo, ὄσθ. ἄρ. (ἀέθ. Ἑλλην.) σταλαχτιεῖς ἢ σταλαχτίτις.

Stalattite, ὄσθ. ὁ. ταῦτ' τῶν ἀκατέρων.

Stalento, ἰα, ἐπ. ὄρ. Stogliato. Stallo, ὄσθ. ὁ. τὸ μέρος ἐν ᾧ περιλείπεται κτήνη, ἰδίως δὲ βοεῖς, εἰλίον, σκάδος, μάνδρα, ἰσπιστάσιον, ἰσπιστάσιος. || ἢ ἐν τῷ σταθῷ τῶν ζῶων ἀνάπαυσις.

Stallaccia, ὄσθ. ὁ. σκάδος τις ῥθλιος ἐπὶ γλέυσι.

Stallaggio, ῥ. οὐδ. ὄρ. Stallare.

Stalligio, ὄσθ. ἄρ. ἢ τμήξ, τὴν ἰσπίον τῆς ἰσπιστάσιος.

Stallire, ῥ. οὐδ. ἐναυλιζομαι. || ὄρ. Dimargio. || Νεῦμα προσορμιζομαι ἑνεκὸν ἰσπίων ἀνέμων.

Stallito, ὄσθ. ἄρ. κοπρὸς ζῶων, σπύραθος.

Stallo, ὄσθ. ὁ. Νεῦμα διακονή, στάσις πλεῖον ἐν τῇ λιμνῇ, ἢ συμφωνητέια πρὸς ἐκτότῳσιον.

Stalliro, ὄσθ. ἄρ. ἰσποκόμος.

Stallo, ὄσθ. ἄρ. διαμονή, διατριβή, ἀγκυαί.

Stallaggio, ὄσθ. ὁ. ὑπερωδία, κρηνώδα, ἀσπίτια, ἀσπασία.

Stallo, ὄσθ. ἄρ. ἕκπας ἄνοργος, ὄχητής, κήλιον, τουρκιστὶ ἀτι.

Stallaggio, ῥ. οὐδ. ὄχησις, θαλάσσιον ἐπὶ ἰσπίων. || Μεταφ. ἀκολαστία, ἀσελγία.

Stalluolo, ὄσθ. ἄρ. ἀκατασκευάζων ἢ πωλῶν νήματα, νηματουργός ἢ νηματοπώλης.

Stallulino, ἐπιβ. σήμερον τῶν πρῶτων.

Stambocco, ὄσθ. ἄρ. ζῶων, ὁ τραγίλερος.

Stamborga, ὄσθ. ὁ. ἕκπας παλαιὸν ἐνομορφόπον, σελῆδόν.

Stamburaro, ῥ. ἐν. τομπανίζω.

Stamo, ὄσθ. ἄρ. τὸ λεπτότερον καθαρσίον ἔριον, τολύπη. || Μεταφ. τὸ νῆμα τῆς ζωῆς. || Ἦσαν. στικμῶν.

Stamigno, ὄσθ. ὁ ὕψωμα τρίλιον, κήλιον, || Ἰθμός.

Staminalo, ὄσθ. ἄρ. Νεῦμα σταμῆς.

Staminifero, ἰα, ἐπ. Βοταν. ὁ φέρων στέμματα, στημονοφόρος.

Staminoso, ἰα, ἐπ. Βοταν. ταῦτ' τῶν ἀνωτέρων.

Stampra, ὄσθ. ὁ. τόπωσις, ἐντύπωσις. || Τυπογραφία καὶ πᾶν τὸ συγκροτοῦν αὐτήν, τὰ πισοτήρια, τὰ στοιχεῖα, τυπογραφείον.

|| Τόπος, τόπωμα, ἐκτύπωμα. || Βίβλια, καθομοίωμα.

Stampabile, ἐπ. διγ. ὁ τυπώσις ἐπιδικητός, ἐκτυπώσιμος.

Stampatura, ῥ. ἐν. διασχίζω, διασπαράττω.

Stampare, ῥ. ἐν. τυπῶ, ἐκτυπῶ. || Ἀκροῦσις τι διὰ τοῦ τύπου, ἐκδίδω εἰς γῆς διατυπῶ, ἐκτυπῶ. || Μεταφ. ἐγγράττω, ἐνεθῆμι, ἐαπνέω, ἐμβάλλω τῇ ψυχῇ.

|| — fanciulli, γυνῶν, ἔτατος.

Stamparin, ὄσθ. ὁ. ταῦτ' τῶν Stampatori.

Stampatore, ὄσθ. ἄρ. τυπωτής, τυπογράφος. || Νομισματεπικός.

Stampatura, ὄσθ. ὁ. ἐκτύπωσις, δημοσίωσις.

τίξας, βαθμός. || Πάν ὅτε μεταρ-
χεται τις, ἰπικύδευμα, ἐπαγγελ-
μα, τίχη, θέα. || Κατάλογος,
κευδαφά. || Τρόπος τοῦ ζῆν,
διαίτα, ομοίω. || Ἡ ὑπό τὴν κυριαρχίαν ἄλλου καὶ τοῦ αὐτοῦ ἡγεμόνος
ἐκτασις χώρου, κρῖτας, ἰπικυρή-
τετα, θλοοίαια, πολιτεία. || Religio-
ne di —, ἡ πολιτικὴ, λόγος πολι-
τικῆς. || Caso di —, ἀγέλημα
καθοσιώσιως. || — maggioie, ὁ
περὶ τὸν στρατηγὸν ἀξιωματικὸς
ὁ ἐπιτελεῖς ἢ ἐρῶδότερον, ταξίερχας.
|| —, ἡ πρὸς ἀρχαιρείαν συνά-
λευσις, τὰ ἀρχαιρείαια.
Staius, οὗτ. θ. εἰκὼν ἀνθρώ-
που κατὰ μίγεθος φυσικῶν, ἰκ ζύ-
λου, λίθου ἢ μετάλλου, ἀνδρεί-
κιλου, ἀγαλμα, ἀνδρείας. || Μεταφ.
ἀκίνητος. || Ρουὴ ὄρασι, πλῆθ ψυ-
χρῶ καὶ ἀνόητος.
Staiusle, ὅπ. καὶ οὗτ. ὁ ἀπο-
λῦθον τῶν φυσικῶν δικαιομάτων.
Staiusro, ῥ. οὗδ. κατασκευάζω
ἀνδρείνας, ἀνδρείαντοπιῶ.
Staiusria, οὗτ. θ. ἡ τέχνη τοῦ
ποιεῖν ἀγάλματα, ἡ ἐργολογικὴ,
ἀγαλματοποιεῖα.
Staiusrius, οὗτ. ἀρ. λιθοθέας,
εἰκονοποιεῖς, ἀνδρείαντοποιεῖς, ἀγαλ-
ματοποιεῖς, ἐργολόφος.
Staiusria καὶ — ius, οὗτ. θ. (ὅπου κ.)
μικρὸν ἀγαλμα, ἀγαλματίον.
Staiusro, ῥ. ἐν διατάσσω, κα-
νονίζω, καθίσταμι, ἀρίζω. || Νο-
μοθετεῖς, ἀποφατικῶς περὶ τίνος.
Staiusminaro, ῥ. ἐν στερεῶ, ἐ-
νογῶ, στήριζω, ὑπερείδω.

Staiusnista, οὗτ. ἀρ. αὐτὴ τῷ Sta-
iunio.
Staiusnoso, οὗτ. ἀρ. ἀνδρείας, μάχη.
Staiusnura, οὗτ. θ. τὸ τοῦ σώμα-
τος μίγεθος, ἀνάστημα. || —, ἡ
δίωξις ἢ τοῦ σώματος κατασκευὴ
ἐπὶ τῆς πλάτης μέχρι τῆς ζώνης,
ἡ μίση. || Μίγεθος, ὕψος, Arbu-
di mazzana —, δένδρον μεραιοῦ
μαγίου. || Οἶσις, σπασίς, ιδιομορφή.
Staiusno, οὗτ. ἀρ. τὸ τιταγ. ἐν
ἡ νεομοιόμενον, νόμος, κανονισμός,
τὰ καθιεστώτα, τὰ νόμιμα. || Το
δαδωγμένον, τὸ φέρισμα.
Staiusnoro, οὗτ. ἀρ. — trice, ἡ
τάτῃ τῷ Constitutoie.
Staiusnoro, ῥ. οὗδ. γυδ. ἰξέρ-
χομαι τοῦ καπνικεῖου.
Staius, οὗτ. ἡ ἢ τοῦ ἐν δοσίῳ
ὕπερ ἐμπίστασις, καταμπίστασις
καὶ τὸ ὑπὸ τῶν καταμπίστασι
εἰσαγαγόμενον δικαίωμα. || Ἀρε-
θῆς προσδιορισμὸς τῆς ζωοντικῆς
τητικῆς ἀρεθῆς οἰοῦσθαι. || Νου-
εἰλαφθεωσις τῆς χωρητικότητος
πύλου.
Staiusro, ῥ. ἐν. καταμπίστῃ τῆν
χωρητικότητα θυτίου ἢ πύλου.
Staiusnoro, οὗτ. ἀρ. ἐμπερησθε,
καταμπερησθῆς τῆς χωρητικότητος
θυτίου ἢ πύλου.
Staiusnura, οὗτ. θ. ἡ τῆς γω-
ρητικότητος θυτίου ἢ πύλου ἐπι-
μπίστασις.
Staiusnariu, ἰπ. διγ. φάσιμος,
μύσιμος, ὁ μὴ διαλείπων χρόνιος.
|| Ὁ ἐν φρουρῇ ἢ φυλακῇ τεταγμῆ-
νος φρουρός, φύλαξ.

Staiusno, οὗτ. θ. στέγις, ἐπι-
ροσις. || Ἡ π. ἐξ ἀνω διαμονὴ ἐν
συνεχῆσι, στέγις, κατάσκευα
ἀνάπυλα. || Τὸ μέρος ἔθλια ἴσαν
ταὶ ἀθλαστῆς, ἀμειστοίτην ἴσαν
πῶν, πρὸς δὲ καὶ ὁ ἐ. τοῖς σιδε-
ρεθῆμοις σταθμός. || Νου. ἔριμος.
|| Περίπλους. || Αἰτανεῖς ἢ δέξις
ἐν τῇ ἐκκλησίῳ. || Ἡ οὗτ. τῆς ῥ-
της καὶ ἀρακτικῆς νησιτικῆς. ||
Τάξις, ρυθμικὴ, τρομαχὲς ἐν φρου-
ρῇ τῆν τεταγμένοι στρατιώται.
Staius, οὗτ. ἀρ. ἀρ. ἀρ. ἀρ. ἀρ. ἀρ. ἀρ.
Ὁρ. Staius.
Staiusnoro, ῥ. ἐν διαμερῶν διὰ
τῆς ἀρεθῆς, ψυχαγῶ, ἐπιψυχαγῶ.
Staiusria, οὗτ. θ. Χαρμ. οὗσις
στατικῆς.
Staiusria, οὗτ. θ. λίθος μαλακός,
φυλλώδης καὶ εὐθραπτός, ὁ στα-
τικῆς.
Staiusrius, οὗτ. ἀρ. (ἐξ τοῦ ἑλ-
λων.) Παύλ. ἐξίτησις τοῦ ὄσχευ
ἐξ ὄλης τίνος στατικῆς, στατι-
κῆ.
Staius, οὗτ. θ. Τεχν. κομμικτικῶν
ζῆλου ὁμαλοῦ πολυιδιῶς εὐθρα-
πτον. || Ἡρέμων, βακχίον. || Οὐμι-
λιότερον τῶν σκυποτόμων. || Ἡλι-
χοίον ζῆλον παρὲς νόμιν χάρτου,
κτλ. πύχων. || Τὸ δοράτιον τοῦ
σφαιροπλάτου. || —, πλ. ἀρίζα ὁ
στυ φαλάνης.
Staiusnariu, οὗτ. ἀρ. ὀδοντο-
γυφῆς.
Staiusria, οὗτ. θ. φραγμὸς πο-
ταμῶ ἢ ἀδλακῶς ἐν πρὸς ἄλλων,
πρὸς ἐπιχειρεῖν ἢ παρατροπῆν τοῦ

ὄδατος, χαζέλωμα. || Νου. φραγ-
μὸς τῆς εἰσόδου λιμῆνος ἐν ὄσων
ἢ κώλων, ἐμπειδικῶν τὸν εἰσπλεον,
ζέλωμα πλοῶν.
Staiusno, ῥ. ἐ. περιφράσσω,
περιχαρῆκῶ. || —, τῆς ῥ. ἀπ. τῶν
τ. ζιμων.
Staiusno, οὗτ. θ. φραγμὸς τῶν
ποταμῶ. || Σφρ. χαζέλωμα.
Staiusno, οὗτ. ἀρ. ὄρ. τὸ ἀνω
τίμη.
Staiusnoro, ῥ. ἐν. ἐσθίζω.
Staiusno, οὗτ. ἀρ. (ὅπου κ.) ζυ-
λῆρον λεπίου καὶ ζῆν. || Staius a
—, μεταφ. ζῶ περιφραξί, φειδωλῶς.
|| Para staius ἢ τινος a —, πα-
ραμπεδῶ τῶν καὶ, ἀλλως, πα-
ρίκει τῆν ἐπιπέδων μόνον καὶ εὐ-
θρῶν ἄλλο, βραυκολῶ τῶν, βραυκῶ κα-
ναλῶ ἐπιπέδων.
Staiusno, ῥ. οὗδ. ἐφαρῆματι.
Staiusno, οὗτ. ἀρ. ἕκταθα ἐξίτην
ζυλῆρον, κέρπος. || Μεταφ. κτλ.
μιν, σκυποτόν τι. || ὀδοντογλυ-
φῆς. || — nell' occhio, ἀντεκίμαι-
νον ὑπελευπίνας.
Staiusno, οὗτ. ἀρ. ἀρχαίε, πῆσο-
ακός. || Σαλδωρον τῶν σκυπο-
τόμων.
Staiusnoro, οὗτ. ἀρ. πλ. (ἐξ
τοῦ ἑλλῆνος.) πτηνὰ τὰ στεγαγῶ-
πῆδῶ.
Staiusno, οὗτ. ἀρ. ἡ τοῦ ἀνεμο-
μύλου δοκῆς.
Staiusno, οὗτ. θ. ἀσπρῶ, τὸ ἀσπρῶ.
|| Μεταφ. ὑδατῆς. || Τὸ γυμνα-
σῆ. || Σταλίδιον ἀσπερῆδης. || Ὁ
χρόνιος πεντάγωνος ἢ ἐξάγωνος

τυπογραφικῶν, ἀσπίδισκος. || Λεύκωμα ἐν σχήματι ἀσπίδος. || Σημεῖον ἐπὶ τοῦ μετώπου ἔπαιου, ἀσπίς. || Ὀστρεονὸν ἐμύνημα, ὁ ἀσπίδης. || Ὁ τροχὸς τοῦ περυσιοῦ τοῦ ἵππου. || —, πλ. Νεὺτ. ὁ κατὰ τὸν διάπλου ἀβλαξ ὁ ἐκ τῆς ταχέως κινήσεως τοῦ πλοῦτος βραχέος, τῶν ὁδῶτων.

Stallaria, ἰπ. δειγ. ὁ γήμων ἀσπίρων, κατὰ στήρις, ἀσπερσίς, διάσπυρος, παλῶστρος. || Σταφ. ὁ λαμποδολῶν, σπινθήριδῶν.

Stallarsi, β. ἀντ. πληροῦμαι ἀσπίρων, κατασπρίζομαι.

Stallato, ἰα ἐπ. τῶν τῶν Stallante. || Cavallo —, ἔπαιος φέρον λεύκωμα ἐπὶ τοῦ μετώπου. || —, ὡς. ἔρ. Χειροῦγ. ἐπίδομος ἀσπίδος.

Stallatore, ὡς. ἔρ. ἀσπρονόμος. Stallagira, β. ἐν. κοσμῶ δι' ἀσπίρων, κατασπρίζω. || —, β. ὡς. διαυγάζω ὡς ἀσπίς.

Stallista, ὡς. θ. (ὀπικ.) μικρὸς ἀσπίς, ἀσπίδης.

Stallista, ra, ἰπ. ἀσπριφῶρας, ἀσπερσίς.

Stallificare, β. ἐν. τάττω εἰς τοὺς ἀσπίρας, ἀσπερίζω, ἀσπερῶ.

Stallina, ὡς. θ. (ὀπικ.) μικρὸς τις ἀσπίς, ἀσπερλίανος.

Stellino, ὡς. ἔρ. ἄνθος, ὁ ἀσπίδης.

Stellionstarla, ὡς. ἔρ. Νομ. ὁ πωλῶν ἀλλότριον κτήμα, ἐνοχος τοῦ περιέργου ἐγκλήματος. || Ἀπείων.

Stellionato, ὡς. ἔρ. Νομ. πώλητος δολίκα κτήματος ἰνυποθήκου ἢ ἄλλοτριου, δολιοπωλία. || Ἀπάτη.

Stellionu, ὡς. ἔρ. γένος ἱρπιτιῶν σπυριδιῶν, ὁ γαλιώτης εἶς ἀσκαλαδῶτης.

Stelluzza, ὡς. θ. (ὀπικ.) τῆς τῶν Stellina.

Stello, ὡς. ἔρ. καυλὸς ἀνθους ἢ χέρου.

Stemma, ὡς. θ. π. ῥίσμιον ἀκορνέις, εἰκόσημον σῆμα.

Stempaggiara, β. ἐν. τυμπανίζω.

Stemperamento, ὡς. ἔρ. τῆς, δίκλωνος. || Ἀκράτης, ἀκρολαχία. || Τραχή, σύγχυσις. || Ἐπ. δολοῦσις.

Stemperanza, ὡς. η. ἐκρήτεια, ἐκολησία. || Ἡ τοῦ αἵρος ἀταξία, ἀταξία, ἀκροβία.

Stemperato, β. ἐν. τῆς, διαλύω ἄλλοτῶ, μεταποιῶ, διασπρίζω, διασπρίζω. || Ἀσπίρῶ τὴν βαρὴν σιδήρον. || — σί, β. ἀντ. τῶν τῶν σπυριδιῶν.

Stemperamento, ἐπίβ. ἀηλοῦτος, ἀσπίτης. || Ἐσπερσίς.

Stemperatezza, ὡς. θ. τῶν τῶν Stempamento.

Stemperato, ἰα ἐπ. ἀναλυτὸς κτλ. Ὁρ. Stempatura. || Ἀκροβία, ἀκροβία. || Ἄμπερος, ὀπικ. ἄπικος. || Χαλαρός. || Ἀσπερτός. || Ἀσπίδης, λοιμῶδης.

Stempatura, ὡς. θ. Ὁρ. Stempamento.

Stempato, β. ἐν. ἀπογομῆ.

εὐεαλύπω τὸ μέιστον. || — σί, ἔντ. γυμνοῦμαι τοὺς κροτάφους. || — si du leude, τῶν τῶν Stempato.

Stampato, ἰα, ἰπ. Ὁρ. Sproposito.

Stampato, β. ἐν. Ὁρ. Stempato.

Stemparditea, ὡς. ἔρ. σφαιροῦς καὶ ἰδίως ὁ τοῦ ἱππικῶ.

Stempardo, ὡς. ἔρ. σφαιρὰ πωμαία. || Σφαιρὰ ἱππικῶν. || Σφαιρὰ ἐκκλησιαστικῆ.

Stemparsi, β. ἐν. ἀναστρατοπεύω.

Stendere, β. ἐν. ἐκτείνω, ἐκτείνω εὐρύω, διευρύνω. || Ἀοιγιστὴ, ἔκαστῶ, ἰναπτείνωμαι. || Κατερῶ, ἐκλῶν, ἀίτημα. || Ἐντείνω, προσηῶ. || Διαδίδω, διασπείρω, διασπείρω. || Μεταφ. ἐξήγησ, διασπείρω. || Κτείνω, φονεύω. || — σί, β. ἀντ. ἐκτείνωμαι κτλ.

— σί, β. ἀντ. ἐκτείνωμαι κτλ. || — surra una moiera, μακρολογῶ περὶ τινος. || Ἐκτείνωμαι, ἐκτείνω.

Stendimento, ὡς. ἔρ. ἐκτασις, ἐκτασις, ἐκπέδησις.

Stenilitato, ὡς. ἔρ. — rice, ὁ ἐντείνων.

Stenobara, β. ἐν. διασπρίζω.

Stenografia, ὡς. θ. (ἐκ τοῦ ἑλλῶν) στενογραφία.

Stenografo, ὡς. ἔρ. (ἐκ τοῦ ἑλλῶν) στενογράφος.

Stenosi, ὡς. θ. (λίξ. ἑλλῶν) ἱστ. στενωσις.

Stensione, ὡς. θ. ἐκτασις, διεκτείνωσις. Ὁρ. Stendimento.

Stentamento, ὡς. ἔρ. ταλαίπωρ-βιος ἐνδία.

Stentato, β. ὡς. διασπείρωμαι τῶν πρὸς τὸ ἔρην, ἐνδίαμα. || Βραδύων, χροσπερῶ. || Μοχλῶν, ταλαίπωρ-βιος. || —, β. ἐν. παρατινῶν, ἀναβαλλῶν. || Ταλαίπωρῶ, θαλαίπωρ.

Stentamento, ἐπίβ. ἐντείνω, ἐνδίαμα. || Βραδύων.

Stentato, ἰα, ἰπ. ὁ πόρων στερομένος, ἀποσος, ἐνδίαμα. || Ταλαίπωρος. || Ἀθύντης, ἰσχυρῶς, ἀσπάρης. || Βραδύων. || Βραδύωνος, ἐπὶ λέξεως.

Stentato, ὡς. θ. ἐκτείνωσις ἢ λογαφία ἀβλα.

Stento, ὡς. ἀ. μόχθος, ταλαίπωρος, σμφορῶ. || Ἑλλήνης πόρων, ἐνδίαμα. Stare a —, ἴσθ. ἀβλα. || A —, ἔσφρ. ἐπὶ ἐπιμύχως, ἐπιπύωνος.

Stentato, β. ἐν. ἰσχυρῶς καταπύων. || Ἐκτείνω, μετῶ, λιπύωνο. || — σί, β. ἀντ. ἰσχυρῶνμαι.

Stentamento, ὡς. ἔρ. ταλαίπωρ-βιος ἐνδίαμα.

Stentato, β. ὡς. διασπείρωμαι τῶν πρὸς τὸ ἔρην, ἐνδίαμα. || Βραδύων, χροσπερῶ. || Μοχλῶν, ταλαίπωρ-βιος. || —, β. ἐν. παρατινῶν, ἀναβαλλῶν. || Ταλαίπωρῶ, θαλαίπωρ.

Stentamento, ἐπίβ. ἐντείνω, ἐνδίαμα. || Βραδύων.

Stentato, ἰα, ἰπ. ὁ πόρων στερομένος, ἀποσος, ἐνδίαμα. || Ταλαίπωρος. || Ἀθύντης, ἰσχυρῶς, ἀσπάρης. || Βραδύων. || Βραδύωνος, ἐπὶ λέξεως.

Stentato, ὡς. θ. ἐκτείνωσις ἢ λογαφία ἀβλα.

Stento, ὡς. ἀ. μόχθος, ταλαίπωρος, σμφορῶ. || Ἑλλήνης πόρων, ἐνδίαμα. Stare a —, ἴσθ. ἀβλα. || A —, ἔσφρ. ἐπὶ ἐπιμύχως, ἐπιπύωνος.

Stentato, β. ἐν. ἰσχυρῶς καταπύων. || Ἐκτείνω, μετῶ, λιπύωνο. || — σί, β. ἀντ. ἰσχυρῶνμαι.

Stentato, ἰα, ἰπ. ὁ ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶντις.

Stentazione, ὡς. θ. ἡ ἰσχυρῶς ἀντίστασις, ἡ τοῦ σώματος τάσις, ἰσχυρῶντις, σκελετικῆς, ἀσπρία. || Ἐκτείνωσις, ἀκροβίασις.

Stentato, ὡς. ἔρ. πλ. καθ' ἑαυτὸν ἀπικρῶν καὶ μενόντων γαίης ἱστῶν καὶ ἀκαλλήρητων (τῆς ἠρωστικῆς καὶ θερμῆς ἀμερικῆς).

Stentato, ὡς. ἔρ. πικρῶν, κρόνης.

Stentatorio, ἰα, ἰπ. (Sedia —) λῶσων, κ. καθίστα.

Storagrazione, οὐσ. δικαστηριῶδες.
 Storotipara, βέλ. στερεοτυπία.
 Storotipria, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλλ. λην.) στερεοτυπία καὶ αὐτὸ τὸ ἐργαστάσιον.
 Storestiro, οὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἑλλ. λην.) στερεότυπον.
 Storille, ἱπ. διγ. ὁ μὴ φέρων κερπὸν, ἕκαρπος, ἄγονος. || Ὁ μὴ τρέπων, ἄτεκνος, ἀτοκος, στείρος, στείρος· ἐπὶ γυναικῶν καὶ θηλείων τῶν ζώων. || Ἀπόφορος, ἀνωρε λῆς, ἀλυοτελής.
 Storizza, οὐσ. θ. Ὁρ. Storilla.
 Storillo, β. ἐν. ἄγονον καθίστασι, στείρω, ἀποστειρῶ. || — β. οὐδ. στείροισμα.
 Storilla, οὐσ. θ. ἡ τῆς γῆς ἀεραπία, ἀγονία, ἀροίτις. || Ἀσπληγία παιδῶν, στείρωσις, ἀτεκνία, ἀγονία.
 Storilmonte, ἐπιφ. ἀγῶνας, ἀκέρως.
 Storino, οὐσ. ἀ. νόμισμα ἀγῶνικόν. Lira —, ἡ Ἀγγλικὴ λίρα.
 Storminamento, οὐσ. ἀρ. καὶ Storminoma, οὐσ. θ. Ὁρ. Storminazione
 Storminara, β. ἐν. Ὁρ. Estorminara.
 Storminatore, οὐσ. ἀρ. -trico, θ. Ὁρ. Estorminatore.
 Storminazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Estorminazione.
 Storminio, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Estorminio, οὐσ. θ.

Storna, οὐσ. θ. πτηνόν, γελιδόν ἢ θάλπυσις.
 Stornera, β. ἐν. ἐκτείνω, ἔξαπλώ. || Ἄκισμα, δικαστηριῶδες.
 Storno, οὐσ. ἀρ. (ἀξί. Ἑλλ. κν.) τὸ στέφανον.
 Stornutaria, οὐσ. θ. Ἐσάνη ἢ πασαμική.
 Storo, οὐσ. ἀρ. μέτρον ζύλων, κούρμετρον.
 Stornamo, οὐσ. ἀρ. Ἑλατιί.
 Stornamento, οὐσ. ἀρ. ἐπιζώπις, ἀπόσπασις.
 Stornato, β. ἐν. ἐκρίω, ἀποστῶ.
 Storno, οὐσ. ἀρ. ὀλιγόημα τοῦ στελέχους.
 Stornosa, ἐπ. ἀκατάστατος.
 Stornamento, οὐσ. ἀρ. σαυρή.
 Stornara, β. ἐν. σκόπιμα.
 Stornato, οὐσ. ἀρ. χωρίον ἐσκαμμένον.
 Storzato, β. ἐν. διακωδ. εἰς τρία.
 Storzamento, ἐπιβ. κατὰ τριάντων.
 Storzatura, οὐσ. θ. κλάθεισις.
 Storzato, οὐσ. ἀρ. ἕχημα διτροχόν.
 Stoso, ἱπ. ἐπι. ἐκταταίνω, ἐκταθείς, τανυθείς, χαλαρωμένος. || Προμάχης, πολυμάχος. || Μακρός, διεξοδικός. || —, ἐπιφ. ἐκταταίνω διεξοδικῶς.
 Stossamento, ἐπιφ. βίαιος ἀσάτωσις.
 Stessero, β. ἐν. διαλύω, γελῶ βραχμά τι.
 Stesso, ἱπ. ἐκ. ἡ αὐτός, ὁ ἴδιος.
 Stossosopia, οὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἑλλ. κν.) ἱατρ. σπυρσοκίσιον.

Staro, β. ἐν. ἰγυλῆν ἐν τῷ κωβίω.
 Stiana, οὐσ. θ. Ὁρ. Schiana.
 Stinvitudine, οὐσ. θ. Ὁρ. Schiu.
 Stidino, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Schiano.
 Stiacciola, οὐσ. θ. ἔριθον ἐν αἰερώ.
 Stiffessione, οὐσ. θ. ἐπίτις.
 Stigaziano, οὐσ. θ. Ὁρ. Istigazione.
 Stigliamento, οὐσ. ἀρ. ἡ τοῦ λίου ἐξαγωγή.
 Stigliato, β. ἐν. ἐξάγω τὸ λίον.
 Stigore, β. ἐν. ἀραιῶν τὴν βαρῆν, μακρῶν τε. κ. ἐξάγω. || Ἀμαυρῶς, ἐκτετακίω. || — σι, β. ἀν. ἐκτετακίω.
 Stihita, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλλ. κν.) λίθος πολυτετακός, ὁ σιλιθίτης.
 Stilo, οὐσ. ἀ. (ἀξί. Ἑλλ. κν.) κατ' ἐξοχὴν ὁ γραφικὸς σῦλος, τὸ γραφεῖον. κίτρον οἰδηρῶν ἢ ὀστέων, δι' οὗ εἰ ἀρχαῖοι ἐγγράφων εἰς σπυκτικὸν κηρωτῶν. || Ἀλιουδάκον, βυλονγγιστήρ. || — ἐξ ἀνακ. ἡ τοῦ σκελετοῦ β. ὀστέων γνάμων. || Βοτανικῶς κλίμακα φυτόν. || —, καταμετωματῶν, ὁ τῆς γραφῆς εἶτα ἀξίως τρέπας, ἡ λέξις, λόγος. ἡ γραμμικὴ ζωγράφου, λιθόζου, κτλ. ἢ χάρ. || Ἐξῆς τελεοντικῆς. || Ἐξῆς, οὐκ ἔστι, συμπεριφερό βιωτικῆς.
 Stilatore, β. ἐν. πλάττω διὰ τῆς μεταφράσεως, μεταφράω.
 Stilata, οὐσ. θ. τὸ διὰ μεταφράσεως τράμμα.
 Stilatto, οὐσ. ἀρ. ἐγγεφεῖδιον, κ. σελίτον. || Μικρὸς χρωστήρ. || Σμύλη.

Stilla, οὐσ. θ. σταγὼν, σιλή. || Μικρὸν τι. || —, κατὰ σταγῶνας, κατὰ μικρῶς.
 Stillamento, οὐσ. ἀρ. στάξις, ἀπόσταξις, σταλαγματίς.
 Stillato, β. ἐν. στάξω, ἀποσταλάξω, ἀποσταλάξω. Ὁρ. Distillato. || — β. οὐδ. καὶ — σι, β. ἀν. τὰς τὸ σταγῶν. || Σταλάξω, ψυγαλίω. || Ἀμυρῶνεται. || — dial caldo, τέκεται ἐπὶ τῆς καύσεως.
 Stillato, οὐσ. ἀρ. ζωρῆς, ἀφάφωσις. — di ossico, δολιχότριον ἀραιοτέρων.
 Stillatore, οὐσ. ἀρ. -trico, θ. ὁ διασταλάξων, διέχλων ἐπιδύτης.
 Stillazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Stillamento.
 Stillidino, οὐσ. ἀρ. σταλαγματίς. || ἱατρ. ἰπιοσταξίς, κατὰσταξίς. τὸ σταλάξω ἐν Diocia.
 Stillo, οὐσ. ἀρ. δοχεῖον, δαυλοστήριον.
 Stillo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Stiletto.
 Stippo, οὐσ. θ. σίπας, τρυφ, ὀπίσθησις. || Βακίωμασις. || Κρίσις, ὀδύξια.
 Stimabile, ἱπ. διγ. δ. τρυφῆς ἐπάξις, ἀξίωμασις, ἐκινεσις.
 Stimabilità, οὐσ. θ. δ. ἀξίωμασις.
 Stimazione, οὐσ. θ. καὶ.
 Stimamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Stimazione.
 Stimato, ἱπ. διγ. ἐκινεσις.
 Stimato, β. ἐν. βακίωμα, ἐκινεσις. || Ἡερί πολλοῦ ποτιζομαι,

ὀπολιπτομαί, τιμῶ. || Νομίζω, φρονῶ εὐκαίως, ὑπολαμβάνω.

Stimativa, οὖσ. θ. κρείσις.

Stimativo, να, ἑπ. τιμητικὸς κρητικὸς.

Stimatore, οὖσ. ἀρ. -trice, θ. ὁ ἀκιμῶν, ἐκ τιμητικῆς.

Stimolosi, οὖσ. θ. ἱατρ. αἰμορραγία τῆς οὐρῆθρας, οὐρῆθρορραγία.

Stimolazione, οὖσ. θ. Ὁρ. Estimazione.

Stimma, οὖτ. ἀρ. Ὁταν. ἡ κορυφή τοῦ στυλοῦ τοῦ ἀθλήων, ἀκρόστυλον, στήγμα. || Ὁκαί, διῶν τινα τῶν ἐντοκῶν ἀναπνύου.

Stimolante, ἑπ. διγ. ἱατρ. ὁ ἐρεθίζων, ἡ κεντῶν ἐρεθιστικὸς, παραζωντικὸς ἐπὶ φαρμάκων.

Stimolatore, ῥ. ἐν. ἐρεθίζων, κεντῶν παραζώνων, παραζωννῶν.

Stimolativo, να, ἑπ. ἱατρ. Ὁρ. Stimolante.

Stimolatore, οὖσ. ἀρ. -trice, θ. παραζωντικῆς.

Stimolazione, οὖσ. θ. κεντρισμαί, ἐρεθισμαί, παραζωντικαί, παραζωννῆσ.

Stimolo, οὖσ. ἀρ. κέντρον, κεντρήριον, πᾶν ἑστὶ ἐρεθίζει τὸ αἶμα ἢ ἄλλο τι, ἐρεθισμῶς. || Φάρμακον ἐρεθιστικόν.

Stimoloso, να, ἑπ. ὁ κέντρον πλήρης, κεντροειδὴς ἐπὶ φυτῶν. || Μεταφ. ἀναιδές.

Stimosa, οὖσ. θ. ἀκρότητα, κορυφή.

Stimuzolo, οὖσ. ἀρ. δερμῶτης.

Stimosa, οὖτ. θ. τήσις ἐπὶ τῆς κνήμης. || Ἐπισκελισμῶς.

Stitatura, οὖσ. θ. Ὁρετ ἀνωτέρα.

Stinche, οὖσ. θ. πλ. φυλακί.

Stinco, οὖσ. ἀρ. τὸ πρόσθεν τῆς κνήμης κέντρον.

Stipa, οὖσ. θ. ἐρύγανος, κλάμας δεξι. || Χωρὸς πραγμάτων ἀρίμων. || — dolla stipa, οὐλοσγῆ τῆς ἱστορίας.

Stipomacchia, οὖσ. ὁ φρύγανος σπυγγῶν, φρυγανόσχος.

Stipato, ῥ. ἐν. περιτοιχῶ ἐκ φρυγάνων. || Μεταφ. ποικῶ, συμποικῶ. || Πηχῶς γεωλῶ. || Ἀθεοῦ, συσσωρεύω. || Περιχέτω. || Καθεῖρω δάσος.

Stipatore, ὡ. ἀρ. ἀνωματιφύλαξ.

Stipendiare, ῥ. ἐν. μισθοδοτῶν τραπεζιῶν.

Stipendiaria, οὖσ. ἀρ. μισθοφόρας.

Stipendiato, ἑπ. Ὁρ. τὸ ἐνωτέρως.

Stipendio, οὖσ. ἀρ. μισθός, μισθοσφρα.

Stipittajo, οὖτ. ἀρ. ἐξιδευρῆς.

Stipidexia, οὖσ. θ. τέτυτὸ τῷ Stipidexza.

Stipiforme, μαίπ. διγ. ζιελγηδῆσιμα.

Stipo, οὖσ. ἀρ. χαρτεφυλάκιον κιδῶτιον.

Stipula, οὖσ. θ. Ὁταν. κάβρος καλῆμνη, φυλλᾶδιον.

Stipulante, ἑπ. διγ. ὁμοιογῶν τε πρὸς τινα διὰ συμβολαίου, συμβαλλόμενος.

Stipulare, ῥ. ἐν. Νομ. ὁμοιογῶν καὶ συμβολαίως ποιῶμαι, ἔπειθὲν ὁμοιογῶν τὴν ὑπόθεσιν, ἠολογῶ, διαμολογῶ, ὑποχρῆνιμαί μετ' ἄλλου, συντιθεμαι τι πρὸς τῆς, συμβάλλομαι, συμφωνῶ.

Stipulazione, οὖσ. θ. ὁμοιογία, ἠολογίον, συμβόλιον, συμφωνία.

Stipoloso, ἑπ. ἀπ. Ὁταν. ὁ ἄμοι φιλάρια, φυλλᾶδιῶδες.

Stipuloso, ῥ. ἐν. σφιγγισμαί, λεπτογῶ.

Stipulamento, ἑπὶβ. σφιγγισμῶς μετὰ λεπτολογίας.

Stipulazione, οὖσ. θ. σφιγγισμῶς, λεπτολογία.

Stipamento, οὖσ. ἀρ. τὰυτὸ τῷ τυτῶ.

Stipato, ῥ. ἐν. ἐκτινῶ. || Ἐξομολογῶ, σιδαρῶ (ματίαι).

Stipatura, οὖσ. θ. Ὁρ. Stipamento.

Stipata, ῥ. ἐν. κυρίως ἐκβάλλου φυτῶν ἀφ' ἑλίου, ἐκρίζω παρὰ τῆ τοῖς χειρουργ. ἀποκόπτω πρῆσις ὀκέλιτρον. || Μεταφ. καταστῆσις, ἐξελθῆσαι. || Κατακαύω, καταλῶ, ἐξφανίζω κακῶν τι.

Stipatore, οὖσ. ἀρ. -trice, θ. ἱερικός. || Καταστροφικὸς, ὀκείρι.

Stipazione, οὖσ. θ. κυρίως τῶν φυτῶν ἐκρίζωσι, παρὰ δὲ τῆς χειρουργ. ἀποκόπῃ πράγματις. || Μεταφ. κατάκασσις, κατάκασσις, ἐκλεθῆσιν κακῶν τινας.

Stipazione, οὖσ. θ. σφιγγισμῶς τῆς κοιλίας, δυσκοιλότης. ||

δυσκοιλία, ἰδιοτροπία, ἰδιοβόμβια, κ. παρακηνά.

Stipamento, ἑπὶβ. στυπτικῶς.

Stitichezza, οὖσ. θ. Ὁρ. Stitichegine.

Stiticità, οὖσ. θ. στυπτικότης Ὁρ. Stitichegine.

Stitico, ἑπ. στυπτικῶς. || — οὖσ. ἀρ. τὰυτὸσχημὸν ἐπὶ φαρμάκων.

Stituzione, οὖσ. Ὁθ. ῥ. Istituzione.

Stiva, οὖσ. θ. Γρωπ. ἡ τοῦ ἀβάτου λαβή, ἰστέλι. || Ναυτ. τὸ κῦτος τοῦ σκάφους. || Tornar la —, μεταφ. ἐπίστροφος τρόπος πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ πράγματος.

Stivalacio, οὖσ. ἀρ. ὑπόδημα ἰθλιον γλιναστικῶς.

Stivalarsi, ῥ. ἐντ. βάλλω τὰ ὑπόδηματά, ὑποδύομαι.

Stivalata, οὖσ. θ. ἡ διὰ τοῦ ὑποδήματος τήσις.

Stivale, οὖσ. ἀρ. ὑπόδημα πέδιλον.

Stivaleto, οὖσ. ἀρ. (ὀποκ.) μετὰ ὑπόδημα, ὑποδηματίον.

Stivalone, οὖσ. ἀρ. μέγα ὑπόδημα.

Stivamento, οὖσ. ἐν. σωρεύω, συσσωρεύω, ἀφρίζω.

Stiva, οὖσ. θ. ὄργη, μῆνις. || Ἐ, ὄργασθαι.

Stivare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Allizzare. || — ἡ ἰένω. ἐξορίζομαι, παροργίζομαι.

Stivato, ῥ. ἐν. παραζώνω. || — οὖσ. ὀργίζομαι, ἐξορίζομαι.

Stizzosamente, επίρ. ὀργίλος.
 Stizzoso, σα, ἰδρυίλος, θυμώδης.
 Stocata, ὑδα. θ. κατασφόδρι-
 φους, τὸ διὰ ξίφους ἡ μαχαίρας
 τραῦμα || Μεταφ. λύπη καρδίας, θη-
 νασηφόρος.
 Stocchoggiere, ῥ. ἐν. τύπτω διὰ
 τῆς σιδερέως ράβδου· τρισμακίλω
 δια μαχαίρας. || —, ῥ. οὐδ. ἀμύ-
 νομαί διὰ τῆς σιδερέως ράβδου.
 Stocco, ὑδα. ἀρ. ριζίδος πιδρυχῶ
 μετ' ἀλκυῶν, κ. στόκος. || Σίφος
 ἢ μάχηρα. || Κάμαξ.
 Stoffo, ὑδα. ὁ ἄφροσμα σφικτὸν
 ἢ χροσόν, κ. στόφα.
 Stoggio, ὑδα. ἀρ. ἰγγυλίας μάλ-
 λον πλ.) θρύψις, κ. τοακίματα.
 Stogliare, ῥ. ἰν. ἀπαρῶν ὀπε-
 ξιστῶ.
 Stoglimento, ὑδα. ἀρ. ἀπαρῶ-
 σις ὀπεξάσεις, κλοπῆ.
 Stoiicità, ὑδα. θ. (ἐκ τοῦ ἑλλην.)
 στωϊκότης.
 Stoiico, ἐπ. (λέξ. ἑλλην.) στωϊκός.
 Stoino, ὑδα. ἀρ. (ὅποκ.) μικρὰ
 ψάλα, ψαλίθιον.
 Stoja, ὑδα. θ. ψάδος, κ. ψάδα.
 Stola, ὑδα. θ. ἰσθῆς ποδερῆς,
 στολή.
 Stolidamente, ἐπίρ. ἀφρόνως,
 μωρῶς.
 Stolidozza, ὑδα. θ. ἀφροσύνη,
 μωρία, ἀλιτιότης.
 Stolido, ὑδα. ἐπ. ἀφρων, μωρὸς,
 ἀλιθός.
 Stolidamento, ἐπίρ. ἀφρόνως.
 Stolidozza, ὑδα. θ. ἀφροσύνη,
 μωρία, ἀλιτιότης.

Stomacaggione, ὑδα. θ. ναυί-
 ασία, ἀρεσία.
 Stomacale, ἐπ. διγ. στομαχικός.
 Stomacare, ῥ. οὐδ. ναυτιῶ, ἰ-
 μῶ, κ. ξερῶ.
 Stomaciano, ὑδα. θ. ὄρ. Sto-
 macaggione.
 Stomaco, ὑδα. ἀρ. στέμαχος.
 || ἢ τοῦ στομάχου κακὸ διάνοις.
 Stomacuzzo, ὑδα. ἀρ. (ὅποκ.)
 στομάχιν.
 Stonare, ῥ. Μουσ. ἐξερμῆζω.
 Stonazione, ὑδα. θ. ἄνευ. ὁ.
 συμφορῶν.
 Stoppa, ὑδα. θ. στυπέιν.
 Stoppare, ῥ. ἰν. φράσω διὰ
 στυπέιν.
 Stoppinore, ῥ. ἰν. ἀόπισμα διὰ
 τῆς θυμαλλίδος. || —, ῥ. οὐδ. ῥα-
 διαργῶ, μηχανοῦράζω.
 Stoppino, ὑδα. ἀρ. θυμαλλίς, κ.
 φυτόλι.
 Stoppaso, σα, ἐπ. ὁ ἐκ στυ-
 πέιν, στυπέριος.
 Storcio, ῥ. ἰν. ἀκτιν, κλει-
 τόν τι ἐξαλίσις, ἐκλύω, κ. ἐστρεφί-
 φω. || Ἀντιστροφος, μεταστροφή. ||
 Μεταφ. διαστροφή, ἐμνηστικὸν κα-
 τὰ τὸ δοκῶν, παρεγγῶ || Σρι-
 βιλῶ, διαστροφῶ, ἐξερῶ — un
 piede, un braccio, πόδα, βραχί-
 ονα, κτλ. || — σι, ῥ. ἀτ. ἐξέλι-
 σσμαι κτλ. || — σι, μεταφ. ἐπι-
 στυκαί.
 Storciloggi, ὑδα. ἀρ. ὁ δια-
 στροφήων, παρεγγῶν τοῦ· νόμος·
 σφροδίκης· ἐπιδικηγόρωι ἢ κλι-
 φιλοδίκων.

Storcimento, ὑδα. ἀρ. διαστρο-
 φῆ, κυρίως καὶ μεταφ.
 Stordigione, ὑδα. θ. καὶ
 Stordimento, ὑδα. ἀρ. τὸ σκο-
 λῆν ἢ σκοτίζεσθαι, σκοτισμός,
 σκοτοδινίασις, ἀχλὺς, κ. ζέλις. ||
 Μεταφ. τερπῆχῆ. Ἐρύθρος, πτόχ-
 σις. || Ἄδουα, ἀπρωκεψία.
 Stordito, ῥ. ἰν. συγχῆν τὸν ἐγ-
 κταλον, ἐπιφέρω σκοτισμὸν, θο-
 ρῶ, διασπῶ, σκοτίζω, κ. ζαλι-
 ζω. || Τεράττω, ἐκπληττω τινα
 σφῶ εἰς ἀμαχανίαν. || — σι, ῥ.
 ἄν. τετρασημῶ.
 Stordimento, ἐπίρ. ἀφρόνως.
 ἀπιστικότης.
 Storditezza, ὑδα. θ. ἐκπληξίς.
 || ἢ ἐπιφῆς ἀπίφως, ἀπιστικότης
 ἀλεγορῶν.
 Stordito, ἐπ. ἐκπληκτός, τε-
 τρασημῶς, ἐμφοδόντος. || ἢ πε-
 ριστικτός, ἀδουλός, ἀλλήρωων, ἀ-
 νόητος.
 Storgia, ὑδα. θ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) νῶ.
 περιγραφή τῶν περιληθῶν ἂν
 τροπῶν καὶ κατ' ἐρωτικὸν γινού-
 των, ἱστορία. || Διήγησις ἑκθεσις,
 ἐκδοκίτευς. || Πόημα, διήγημα,
 μῦθος. || Μεταφ. μακρόν τι καὶ πα-
 ρύπλοον. || Εἰκὼν. || Ὀϊδίστινας.
 Storiato, ἐπ. διγ. ὁ τῆς ἱστο-
 ρίας, ἱστορικός.
 Storimento, ἐπίρ. ἱστορικῶς.
 Storire, ῥ. ἰν. διαποικίλλω,
 διακοσμῶ τι γραφικῶς· εἰκονίζω
 πρὸς τὸν ἱστορικῶς, μυθολογί-
 κῶς· ἄν. ὀπέρβην, ὅπως ἔπο ἔνδο-
 ἑμάνων. || — ῥ. οὐδ. ἱστορίαν ουγ-

γράφω. || Ἀντιῶμαι, ἀναμῖνον τι
 Storicamente, ἐπίρ. ἱστορικῶς.
 Storico, σα, ἐπ. ἱστορικός, ἱστο-
 ρογράφος.
 Storiella, καὶ ἄλλα, ὑδα. θ. (ὅποκ.)
 μικρὰ ἱστορία, διηγημάτιον.
 Storiellina, ὑδα. θ. (ὅποκ.) ἄρ.
 τὸ ἀνωτέρω.
 Stornaggiare, ῥ. οὐδ. συνέρ-
 χμαι εἰς μάχην. || Κρούω τοὺς
 κώδωνας ἐπὶ πυρκαϊᾷ καὶ μεταφ.
 διεγείρω τὸν λαόν, ἐνηργαζῶ.
 Stornaggiata, ὑδα. θ. μέγας
 ἄρρωστος, πολλὸς πάχος, παταγῶ,
 ἄν. κρουγὰ παρμαγίς.
 Stornamento, ὑδα. ἀρ. ὄρ. Stru-
 mento.
 Stornire, ῥ. οὐδ. θορυθῶ, κρο-
 τῶ, παταγῶ.
 Storno, ὑδα. ἀρ. συνάθροιστος
 ἀνθρώπων διὰ μάχην, ὄρρωτος, κρό-
 τος μέγας, παταγῶ. || Ἀγέλω, πλῆ-
 θος, ὄρρωτος.
 Stornare, ῥ. ἰν. ἀνακαλῶ. ||
 Ἀπαρῶμαι. || —, ῥ. οὐδ. ἀπαρῶ-
 ζορῶ. || — σι ῥ. ἀν. ἐπιπληρῶμαι.
 Stornello, ὑδα. ἀρ. καὶ
 Storno, ὑδα. ἀρ. κτηνῶν, ὁ ψάρ.
 Stornimento, ὑδα. ἀρ. κολλῶ-
 σις, πύρωσις, ἀρρωτησις.
 Stornire, ῥ. ἰν. κολλῶ, ἀ-
 κρωτηρίζω, πύρω, κολλαίνω, κ.
 μισερῶμαι. || Μεταφ. ἐκαλλῶ, πα-
 ραφῆρω, διαστρέφω. || Κακῶς ἐπι-
 ρρασῶ, ἰλιθῶ ἢ κατασκευάζω τι.
 Stornimento, ἐπίρ. ὄρ. Stor-
 tamento.
 Stornito, ἐπ. ὄρ. Storio,

Storpiatura, εὐσ. ἄ. Storilatura.
 Storio, εὐσ. ἄ. πρόκομα καὶ
 ἰνακτώσις.
 Storta, εὐσ. θ. συστραφή, ἀντι-
 στραφή, σπείδιωσις, κ. σφραγγύ-
 λισμα. || Πωρόθρασις.
 Stortamento, ἐπίθ. διεστραμ-
 μένος, σπείδιωσις.
 Stortilatura, εὐσ. θ. ἡ τοῦ πο-
 δὸς ἔκπευ ἀπρόβλησις.
 Storto, τὸ, ἐπ. διάστρωτος, σπεί-
 δλωσις. || Μεταφ. κακουργία.
 Stortigliu εὐσ. ἰ κεραυροφύξις.
 Stortiglio εὐσ. ἰ ὄργισμα πάλιν.
 Strabalzamento, εὐσ. ἰ τὸ μετα-
 πτήσιον πίνω πάλιν, μετέπινωσις.
 Strabalzaro, ῥ. ἰν. ῥ. πιάζω. ||
 —, ῥ. εὐδ. μεταπίπτω.
 Strabaltore, ῥ. ἰν. διεστραμμένος.
 Strahero, ῥ. εὐδ. πίνω καὶ ὑ-
 περβαλῶν, ὑπερπίνω.
 Strahoniziona, εὐσ. θ. πίασις
 ὑπερβολικῆ ἀμετρος.
 Strabillaro, ῥ. εὐδ. καὶ — αἰ.
 ῥ. ἀντ. ἐκπλήττωμαι, θυμίζω εἰς
 ὑπερβολήν.
 Straboccamento, εὐσ. ἄ. ὑπερ-
 χυσις, κ. ἐκχέλισις. || Ἐξέχουσις.
 || Τυρβολία.
 Straboccante, ἐπ. διγ. ὄρ. Stra-
 bocco.
 Straboccare, ῥ. εὐδ. καὶ — αἰ.
 ῥ. ἀντ. ὑπερχειροῦμαι, ἐκχέλιζο-
 μαί. || Καταθυβίζομαι, κατὰδυ-
 μαί.
 Straboccamento, ἐπίθ. ἀμέ-
 τρος, ὑπερβολικῶς. || Κατασπι-
 ορμένος. || Ραγδαίωσις.

Strabocchevole, ἐπ. διγ. ὑπερ-
 μαιρος, ὑπερβολικός. || Ἀπόμε-
 κρημνωδής, ἐπικλιδωσις.
 Strabocchelvamento, ἐπίθ. ἰν.
 τὸ τῆς Straboccamento.
 Strabocceo, εὐσ. ἄ. κατὰπτω-
 σις, κρημνωδής· παραστρά πε-
 δῶν. || — αἰ. ἐπ. ὑπερβολικός.
 Strahondanza, εὐσ. θ. ἀφρονία
 ὑπερβλήθησις, τὸ λίαν διαψύ-
 λισμα.
 Strahonza, πα. ἐπ. ἰ περίστρε-
 φον τὰ ὄμματα καὶ θεωρῶν ἀκαρ-
 δαιωνία.
 Strahuzzaro, ῥ. ἰν. περιστρέφω
 τὰ ὄμματα καὶ θεωρῶ ἀκαρδα-
 ιωνία.
 Strahonziatura, εὐσ. θ. τὸ ἀνα-
 κηλίσειν, ἀνακηνισμός.
 Strahautore, ῥ. εὐδ. ψάλλω ἄ-
 ριστα, εἴσω ἐκτὸς τοῦ τόμου, πα-
 ρεφώνω.
 Strahazza, εἰ, ἐπ. κατὰφύξις
 καὶ ὑπερβολὴν περιστομίου.
 Straharo, τὰ, ἐπ. ὑπερβλήσις.
 Strahero, εὐσ. θ. κίσις, κάρ-
 ασις, μόχθος.
 Straherino, εὐσ. θ. ἰνία, χυ-
 νόσις.
 Stracamento, εὐσ. ἄ. ὄρ.
 Stracca.
 Stracaro, ῥ. εὐδ. καὶ — αἰ. ῥ.
 ἐντ. ἀνοκίωσις. || —, ῥ. ἰν. ὄρ.
 Stracaron. || Κροχίωσις, ἀνία.
 Straccarico, ἐπ. ὄρ. Straccareo.
 Straccarivo, τὰ, ἐπ. ἐπιμόχθος.
 Stracchiana, εὐσ. θ. κάρμασις,
 μόχθος, κούρσις. || Ἄνία, ἀνδία.
 Stracciabile, ἐπ. διγ. ἰ ἐπιδι-

Stracciabile, ἐπ. ἐπιδικαικός
 σχίσαι, σχίσαι, εὐχολογία.
 Stracciamento, εὐσ. ἄ. σχίσαις,
 διάκοσις, σπαργμός. || Κατα-
 στράφι.
 Stracciare, ῥ. ἐν. σχίσει, διασχί-
 ζω, διασπαράττω χάρτιν, θρασίμα
 κτλ. || — ἰ παρὰ μεταφ. διασπεί-
 ρω τὴν ὀλίγησάν· ἐπὶ πλοίων
 || Διασπείρω θραύω. || Αἰατῶ, δι-
 σπείρω. || Βασανίζω, καταπίπτω,
 ἄλω.
 Stracciamento, ἐπίθ. μελη-
 διν, τεμαχίδιν, κ. εἰς κερμάτια.
 Stracciato, τὰ, ἐπ. σχισθείς,
 κατασπαρματωθείς, διασπαρμμένος.
 || Συνεστριμμένος, διεστραμμένος.
 || Μεταφ. ρακένδυτος.
 Stracciatore, εὐσ. ἄ. -trion,
 θ. σπαράκτης.
 Stracciatura, εὐσ. θ. σχίσις,
 διάκοσις· ῥήγμα.
 Straccialara, ῥ. εὐδ. φλωρῶ,
 μωρολογίω.
 Straccio, εὐσ. ἄ. ῥάκος, κ. κουράλι.
 || Κομμάτιον, τμήμα. || Σχίσμα.
 || Μηδίν. || Fatto a —, γόβος, μί-
 ἄλωσις. || — κτλ. μίταξα χενδρῶ.
 Stracciona, εὐσ. ἄ. ἐπαίτησις,
 πίνσις.
 Stracco, cā, ἐπ. ἀνοκαμῶν, κα-
 τὰπενος, ἀποθνήσκει, ἀδύνατος. || Κα-
 τὰσπείρωσις. || Σπείρωσις· δυσώδησις.
 || Τυρμυνός.
 Straccoccare, ῥ. ἐνψίω τι πολύ,
 ὑπερψύω.
 Straccocantaro, ῥ. ἐν. σχολιά-
 ζω μετὰ λεπτομερείας.

Straconsigliaro, ῥ. ἰν. οὐκ βου-
 λῶμαι ἀκαίρως καὶ ἀφρόνως.
 Straconto, τὰ, ἐπ. ἰ εἰς ἀκ-
 ρον εὐχρηστοσημένος.
 Stracoreo, ῥ. ἐν. τρέχω δρα-
 ματίως, παρήγομαι ἐν τάχει.
 Stracotto, τὰ, ἐπ. ἰ πολύ ἐξη-
 μένος, ὑπερψυμένος.
 Strada, εὐσ. θ. ἔδδς, ἀγυιή.—
 mastra, λωφόρος. — halluia ἔδδς
 πολυπύκνους. — ferrata ἐπιδεδρο-
 μασις. || Gettarai, ondaro, staro
 alla —, μεταφ. εἰς ἰσοστασίαν τρί-
 πται, ἰσοστασίως ἐκτελεῶ.
 Stradaro, ῥ. ἐν. τὴν ἔδδν διε-
 κνώω, ἔδδν ἀνοίγω· περιπατῶ.
 Stradella, εὐσ. θ. (ὄπκ.) μι-
 κρὰ τι ἔδδς.
 Stradello, εὐσ. ἄ. (ὄπκ.) καὶ
 Stradella ῥ. — iccula εὐσ. θ.
 (ὄπκ.) ὄρ. Stradella.
 Stradolara, εὐσ. ἄ. ῥ. πένος πο-
 λὺ· ὑπερβολικός.
 Stradone, εὐσ. ἄ. ἀρ. δένδροστοργία.
 Stradofaro, ῥ. εὐδ. παραλεί-
 πω τι θερίζω.
 Strafare, ῥ. ἐν. ποιῶ τι ὑπὲρ
 τὸ δέον.
 Strafatto, τὰ, ἐπ. ἰ λίαν ὑπερ-
 μένος, ὑπερψυμένος.
 Strafavorggiare, ῥ. ἐν. ὑπερψυ-
 νοῦ, ὑπερπαρῶ.
 Strafficare, ῥ. ἐν. ἐξελλίτω, δια-
 λῶ· ἀποπερατῶ.
 Straffigurar, ῥ. ἐν. μεταμορφῶ·
 παραμορφῶ.
 Straffigurato, τὰ, ἐπ. μεταμορ-
 φωθείς.

Strafine, ἰτ. διγ. ἡ λαν λα-
πίε. || Ψαίρετος, ἀξιόλογος.
Straffoginto, ἰα, ἐπ. ἀμαρτία.
Strasforato, ῥ. ἐν. διατροπῶν.
Strasformaro, ῥ. ἐν. Ὁρ. Tras-
formare.
Strasforo, οὐσ. ἀρ. διατροπῆς.
|| Lavoraro ἡ—, διακοικίλλω,
κενῶ. || Lavorato πωλοῦ ἡ—,
μεταρ. κωλογωῦ, δυσφημῶ τινα
κρυφίως, ἀφανῶς || Passato per
—, ὑπεργῶ εἰς τι λάθρα.
Strago, οὐσ. θ. σφαγή, φόνος,
αιματοχυσία.
Straguro, ῥ. ἐν. αὐτοῦ τῷ Dis-
tratto.
Straguro, ῥ. οὐδ. ἀπολούω ὑ-
περβάλλοντως.
Stragionare, ῥ. ἐν. ὑπεργῶν.
Stragrande, ἰπ.δ. ὑπερμεγέθης.
Stragrano, ἐπ. διγ. ἡ λαν θάρος.
Strainare, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω τοῦ
ζυγοῦ, ἀποζυγῶ.
Stralciano, ῥ. ἐν. Γεωπ. κλα-
θεῶν, ἐκκαθαίρω τὴν ἀμπέλου. ||
Τρωγῶ. || Ἀποπερατῶ. || Διαλύω.
Stralcio, οὐσ. ἀρ. ἐκκαθάρισις
ἀμπέλου. || Διάλυσις. || Ἀποπε-
ράτωσις.
Stralo, οὐσ. ἀρ. βέλος.
Stralotto, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μι-
κρὴν βέλος.
Stralucento, ἐπ. διγ. κατάλαμ-
πρσι, διαυγῆς.
Stralucoso, ῥ. οὐδ. ὑπερλάμπω,
διαυγῆζω.
Stralungo, ἰα, ἰπ. ὁ καθ' ὑπερ-
βάλλον μακρῶς, ὑπερμήκης.

Stramaltogio, ἰα, ἰπ. ὁ εἰς ἄ-
κρον κακῆς, παγκάτωτος.
Stramalturo, τριῖμι ὁ εἰς ἄκρον
ἄριμος, ὑπερῶριμος.
Stramazzare, ῥ. ἐν. ῥίπτω κατὰ
γῆς, καταβάλλω. || —, ῥ. οὐδ.
καταπίπτω, λειποθυμῶ, καταπίπ-
τομαι.
Stramazzata, οὐσ. ἀρ. ἀκατάπει-
σις.
Stramazzo, οὐσ. ἀρ. ἀκατάπει-
σις καὶ τὸ ἐκ τούτου κτύπημα.
Stramazzone, οὐσ. ἀρ. ἡ ἐκ κα-
ταφορῆς ἕξις πληγῆ.
Strambith, οὐσ. θ. στρεβλότης,
τὸ διάστροφον || Ἀτίπημα.
Strambo, ἠα, ἐπι. στρεβλῆς, στρα-
βα, —, στρεβλόπου. || Διαστρο-
φος, κυρίως καὶ μεταφ. Cestollu
—, νεῦς διάστροφος. || —, οὐσ. ἰρ.
υχογιόν ἐκ σπέρτου.
Strama, οὐσ. ἀρ. ἄχυρον, χῆρ-
τος. || Μεταφ. κλίνη, τιδαίτημα.
Stramaggiato, ῥ. οὐδ. τριφεμαί
ἐκ χέρου ἢ ἄχυρον ἐπὶ ἴππων.
|| —, ῥ. ἐν. ἄχυρα οὐνάμα.
Stramichiro, ῥ. οὐδ. ψευδομαί
ὑπερμέτρως.
Stramante, ἐπὶ ῥ. ἄλλοκότως.
|| Ἵπερβολικῶς.
Stranaro, ῥ. ἐν. ἀπ. ξενῶ. ||
Χρῶμαι κακῶς, τραχῆως.
Stranatore, ῥ. ἐν. μετατρέ-
πω τὴν φύσιν.
Stranazza, οὐσ. θ. τὸ ἀλλέκο-
τόν, ἰδιοτροπία. || Ἵδιος, κάκωσις.
Strangolamento, οὐσ. ἀρ. στραγ-
γαλισμός.
Strangolare, ἰπ. στραγγαλίζω.

|| —, ῥ. ἀντ. ταύτσημον. || Ἀ-
μαθῶν, τραυγῆζω.
Strangolatore, οὐσ. ἀρ. trico, ὁ
ἡ στραγγαλίζων.
Strangolo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Stran-
golamento.
Strangoscioso, ἠα, ἰπ. κατὰ-
πληκτος, ἐκπληκτος.
Stranguglioui, οὐσ. ἀρ. πλ. ἰ-
στρ. κυναγγῆ.
Strangulazione, οὐσ. θ. Ὁρ.
Strangolamento.
Stranamente, ἐπὶ ῥ. ὑπερμῆ-
τως, καθ' ὑπερβολήν.
Stranamente το ξινος, ἀλλογε-
νῆς ἀλλοδαπῶ.
Strano, ἠα, ἰπ. Ὁρ. Straniero. ||
Μεταφ. κατὰ σκληρότως. || —, ἐπὶ ῥ.
ἄγριος, ἀπότρυμος.
Strano, οὐσ. θ. Ὁρα ἕτακτος.
Stranordinariamente, ἐπὶ ῥ. ἐκ-
τάτως μονδικῶς || Ἵπερμέτρως
ὑπερῶντως.
Stranordinario, οὐσ. θ. τὸ ἐκ-
τακτον. || Τὸ ὑπερμέτρον, τὸ ὑ-
περῶν. || Τὸ ἰδιότροπον.
Stranordinario, ἰα, ἰπ. ἕτα-
κτος, ἀτυχήθης, μοναδικῶς. || Πα-
ράδοχος, ἰδιότροπος. || Ἵπερφύσις
οὐσ. ἀρ. ταχυδρόμος ἐκτακτος.
Strapagare, ῥ. ἐν. ἀποτίνω, κί-
πλάσω ὑπὲρ τὸ δέον.
Straparare, ῥ. οὐδ. καθῶ ὑπὲρ
τὸ δέον, λαφιδῶ, μωρολογῶ.
Strapazzamento, οὐσ. ἀρ. κακῆ
μεταχειρίσις || Περιφρόνησις, πρε-
λίθειος.
Strapazzare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Maltrat-

tare. || Περιφρονῶ. || Ὀλιγοῦς. ||
—, ῥ. ἀντ. ταύτσημον.
Strapazzamento, ἐπὶ ῥ. περιφρο-
νητικῶς.
Strapazzo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Stra-
pazzamento. || Cosa da —, τὸ συ-
νηθῶς ἐν γῆσει. || Ὀλιγοῦς.
Straperdura, ῥ. οὐδ. χῆνω πολ-
λὰ καθ' ὑπερβολήν.
Strapiratare, ῥ. ἐν. μεταφυσίω.
Strapivero, ῥ. οὐδ. θρέχει βαγ-
δαίως.
Strapivante, ἰπ. διγ. ἡ δύνα-
μιν ἔχων ὑπερβάλλουσαν, ὑπερ-
δύναμος.
Strapacciaro, ῥ. ἐν. ἵπποπό-
μας ὄλιγον.
Strapazzamento, οὐσ. ἀρ. ἀπό-
σπασις, διασπάραξις.
Strappare, ῥ. ἐν. ἀποσπῶ δια-
σπαράττω.
Strappare, οὐσ. θ. ἀποσπασμῶς.
Strapregare, ῥ. ἐν. παρακαλῶ
καθ' ὑπερβολήν, καθιαιεῖω.
Strapunta, οὐσ. ἀρ. Ναυτ. στρα-
μῶ κερματόν. || Δίπρος τῆς ἐκ-
ξῆς ἐπιβολῆτος καὶ μετακινητός.
Strarico, ἠα, ἐπ. διαθῆπλωτος.
Straripovolo, ἰπ. διγ. ἰπποπό-
μος, κρημνώδης.
Stras, οὐσ. ἀρ. ψευδαῖμασις.
Straspare, ῥ. οὐδ. ἐπίστροχι
πολῶ, ὕδατι δέον.
Strascicando, ἐπ. διγ. ὁ ἐλ ἐμ-
νος, ἐφαλομένης, συρτός. || Μεταφ.
ἀπιστοσύμμενος καὶ μνηστοσύμ-
πέλιθειος.
Strascicare, ῥ. ἐν. σέρω, κπ-

ἑκαστῶν, ἐπιτύρω. || —, ῥ. οὐδ. κα-
τατύρωμαι.

Strascico, οὐσ. ἀρ. ἑλιξ, συρ-
μός. || ἄκρα ἐσθίτης αεσουμίνης,
τὸ σόρμα. || Μεταφ. ὑπόλοιπον,
ὑπόλοιμμα. || Ἐπίθυρα ὀνησι-
μαίων κρεῶν ὡς ἄλλοι τῶν ἄλλω-
πέκων.

Strascioni, ἱπ/ῆ. ἄκυστικῶς,
ἐπιτύρωσι.

Strasciamento, οὐσ. ἀρ. ἑλιξ,
ἄφελξις, συρμός.

Strascinare, ῥ. ἐν. σύρω τι πρὸς
ἐμαυτὴν ἢ ἐξ ἑποπίου φέλλω, ἐπιτύρω,
κ. σύρω. || Σύρω, παραφέρω ἐπὶ
ποταρῶν.

Strascinatura, οὐσ. ὁ ὄρ. Strasci-
ciamento.

Strascino, οὐσ. ὁ ῥάκις τινος τῶν
πηγαλλίων. || Μέγα δέκτυον τῆς
ἁλίας τῶν ποταμῶν, σαγήνη. ||
Κρεῶν πώλες περιφερύνοες.

Strascolare, ῥ. οὐδ. καταπλῆξ-
ταται.

Strasentire, ὁ οὐδ. ἀκούω πολλὴ
αἰετὴ κακῶς ὑπερνοῶμαι, παρακούω.

Strasportare, ῥ. ἐν. μεταφέρειν.

Strasportare, οὐσ. ἀρ. (λιξ, ἑλ-
λην) στρατήγημα.

Straspiare, ῥ. οὐδ. κόπτω ὡς
ἑυρέριον.

Straspari, ῥ. ἀντ. κατακλινομαι.

Straspiare, ῥ. ἐν. βιάζω ἐτοι-
μάζω ἵνδὲ δοξίω ὀσίως με-
ταλλεῖς, κατακοιτάζω.

Straspiamento, οὐσ. ὁ ἢ κατὰ
στρώσεις ἐπιβλή ὀσάτων μεταλ-
λακῶν, καταστειβάσεις, στειθασμός.

Straliforme, ἱπ. διγ. ἢ ἐν σχη-
ματι στρωμνῆς, στρωματούμορφος.

Stralo, οὐσ. ἀρ. τὸ ἴδιον. ||
Τάπησ. || Κλίση. || Φυσ. στρώμα.

|| —, λα, ἑπ. στρωτός.

Strallo, οὐσ. ἀρ. ἐστρῆριον πῆ-
ναξ ἀφαθρητικῆς σημασιῶν
πρόχειρον. || —, τα, ἑπ. ἀλλοκτεῖς,
ἰδιόβροχος. || Ὁ κατακόμιος
ἄπό τινος, ἐπίγονος. || Ἄποστρα-
θεῖς ἑκκυστος κτλ. || Χριστός. ||
Ἐπιρῆκεῖς, ὁ κλέων πρὸς τι.

Stralvanto, ἱπ. διγ. ἑκτακτος,
ἰδιότροπος, παρῆκερος φωνησιώ-
δης συνών. τῶν Estravanto.

Stralvamento, ἱπ/ῆ. ἐκρί-
κτος, παραδόξως.

Stravaganza, οὐσ. ὁ ὄρ. Estravaganza.

Stravagante, ῥ. ἐν. διαβαίω τα-
χίως, ὑπερβίωω.

Stravamento, οὐσ. ἀρ. Παθλ.
ἐκκένωσης τοῦ αἵματος ἢ τῶν χυ-
μῶν ἐκ τῶν φυσικῶν ἀγγείων, ἰκ-
χυμώσις.

Stravare, ῥ. οὐδ. Παθλ. ἐκ-
χυομαι ἀπὸ τῶν ἀγγείων, ἰκχυμῶ-
μαί ἐπὶ αἵματος καὶ χυμῶν.

Stravatare, ῥ. ἐν. βλάτω ὑπὲρ
τὸ δέον ἢ κακῶς.

Stravarsi, ῥ. ἐν. ὄρ. Stra-
vare.

Stravato, τα, ἱπ. ἀλλοκτεῖς.

Stravostimento, οὐσ. ἀρ. με-
ταπίσεις, σχῆμα πλασματικῆς
καὶ ἀλλοτρίου. || Μεταφ. μετασχῆ-
ματικῆς. || Ἰσοκρίσις.

Stravato, ῥ. ἐν. μεταμπί-
σις.

σις, μετασκευάζω, ἀλλοτρίωσθαι·
μα, περιβάλλω. || Μεταφ. μετα-
σχηματικῶς, μεταβάλλω. || — σι,
ἢ ἀντ. μεταμπίνομαι, πλάττω-
μαί σχῆμά τι, κ. βάλω ἄλλα ἐν-
θήματα. || Μεταφ. ὑποκρίνομαι,
πλάττωμαι.

Stravatore, ῥ. ἐν. νεκῶ ὑπὲρ τὸ
δέον, ὑπερνικῶ.

Straviziere, ῥ. οὐδ. καὶ
Straviziato, ῥ. οὐδ. σωμαποσειάζω,
ὀωχοῦμαι. || —, σι, ῥ. ἀντ. ταῦτό
σοσον.

Stravizzo, οὐσ. ἀρ. ἀρ. εὐωχίω,
σμπόσιον.

Stravola, ῥ. ἐν. θέλω καθ' ὑ-
περβλίην.

Stravolage, ῥ. ἐν. σπρίω βε-
αίης, σπρίωμαι. || Μεταφ. δια-
σπρίω εἰς ἀνὴρ ἐν-σπασ. || —,
σι, ῥ. ἀντ. ἀνατρίπωμαι.

Stravolgimento, οὐσ. ἀρ. τρι-
πῆ βεαίης, διασπρή.

Stravollare, ῥ. ἐν. ἀναστρέφω
εὐχχῶς.

Stravolatura, οὐσ. ὁ διασπρή,
κυρλις καὶ μεταφ.

Stravolare, ῥ. ἐν. διασπράσσω,
διασχίζω. || Μεταφ. χλευάζω, δια-
σπῶμαι. || Καταδπαῶν.

Stravolamento, ἐπιφ. περιφρο-
ντικῶς.

Stravolare, οὐσ. ἀρ. -trico, ὁ
σκαζάκης. || Ἑμπαιτίας.

Stravogliare, ῥ. ἐν. περιγελάω,
ἱμναῖω, περιφρονῶ.

Stravolge, ἱπ. διγ. περιφρο-
ντικῆς.

Strazio, οὐσ. ἀρ. σπραγματός.
|| Μεταφ. προσβολή, περιφρονη-
σις. || Χλευάζω, ἱμπαιγμός.

Straziamento, ἐπιφ. ὄρ. Straziamento.

Strebbiare, ῥ. ἐν. ψιμνῶ, κ.
φουλασιόσω. || — σι, ῥ. ἀντ. ταῦτό
τόσημον.

Strebbiatozza, οὐσ. ὁ ψιμνῶ-
σμός κ. φουλασιόσις.

Strocciare, ῥ. ἐν. λύω ὑπόκα-
μον, ἐκπέλω, διαχωρίζω.

Strocchia, οὐσ. ὁ κύνδολος, κ.
γρ. ἰά.

Strocchiare, ῥ. ἐν. ἀνελάττω, κ.
ξασπρήσω.

Stroga, οὐσ. ὁ ἢ δὲ ἑράνου,
συνισφρά, εὐμολή. || Μερίσις.

Stromamento, ἐπιφ. ταῦτό τῶν
Stretamento.

Stromare, ῥ. ἐν. σμικρῶν, ἐ-
λάττω. || —, ῥ. οὐδ. καὶ — σι, ῥ.
ἀντ. σμικρῶμαί. κτλ.

Stromezza, οὐσ. ὁ ὄρ. Estromita.

Stromo, ma, ἱπ. ὄρ. Estromo.
Stromma, φθ. ε. δῆρον, ἐπινομις.

Stromma, οὐσ. ὁ ἀδελῆς, ῥώμη.

Strompare, ῥ. οὐδ. κροῦθ, πταγῶ.

Strompire, ῥ. οὐδ. καὶ.

Strompire, ῥ. οὐδ. ὄρ. Strompare.

Strompire, οὐσ. ἀρ. κρότος, πᾶ-
ταγος.

Strompimento, ἐπιφ. θορυ-
βηδῆς, μετὰ κρότου.

Strompimento, ἱπ. θορυβώδης.

Strotta, οὐσ. ὁ σπρίξις. || Πλή-
θος. || Στενὸν, κλιμακῶς.

Stratamento, ἰνὶ β. σφιγκτός. || Μεταφ. ἀκριβώς. || Συντόμως ἐπιτόμως. || Ἐπιμένως. || Φειδωλώς. Stralozza, οὐσ. θ. στενοχωρία. || Φαδωλία. || — di sangue, συγγενεία ἢ ἰσ. αἵματος. Straitta, β. ἐν. στενὴ, διαστενὴ. Streitto, να, ἰπ. στουπτικὸς ἐπὶ φαρμάκων. Streito, οὐσ. ἀρ. μέτρος στενόχωρον, στενόν. || Ἐλεσώρια, πορτομέρι. || — τα, ἰπ. στενός, στενόχωρος. || Συνεσφιγμένος. || Ὀλίγος, μικρός. || Δυσκόλος. || Ἐπίγειον, κατεπίγειον. || Φειδωλός. || Πληστός, κτλ. || —, ἐπιβ. ἰσονόσ. Strattamenta, οὐσ. θ. σφιγξίς. || Stretozza, Striato, ἰα, ἰπ. βραδωτός. Stridore, β. οὐδ. β. ἄ. τρίλιω. Stridimento, οὐσ. ἀρ. καὶ Stridio, οὐσ. ἀρ. καὶ Strido, οὐσ. ἀρ. ἢ Stridoro, οὐσ. ἀρ. βολ. κραυγὴ, κέταγος, κρότος. || Τρισηδός. || Ψῆχος σφοδρός. Stridulo, ἰα, ἰπ. ὄξος, λιγυρός. Strigamento, οὐσ. ἀρ. ἀνεύλιξ. Strigoro, β. ἐν. ἀνεύλιτος, ἀναλώω· χαλῶ. || Μεταφ. σαφηνίζω. Strigliata, οὐσ. θ. ζουστρί, ζούστρα, σιλογγίς. Strigliaro, β. ἐν. ζουστρίων, σιλογγίων τῶν ἵππων. Striguera, β. ἐν. τῶσφ. τῶ Strigera. Strigamento, οὐσ. ἀρ. σφιγ-

ξίς. || — del ventre, δυσκοιλίτης. Stricolo, οὐσ. ἀρ. λίπος τῶν ἐντέρων, περιάλει. Strigoso, να, ἰπ. Πεταν, τριχόλης, χροάδης. Strillare, β. οὐδ. καὶ — si, β. ἀντ. βοῶ, κραυγάζω. Strillo, οὐσ. ἀρ. βολ. κραυγή. Strimpellare, β. ἐν. κρούω κακῶς μουσικόν τε ὄργανον. Strimare, β. ἐν. καταναλίττω. Stringa, οὐσ. θ. σφιγγίτιον, σφιγγίτιον. Stringero, β. ἐν. σφιγγώ, σφιγγίγω· συνδίδω, συνάπτω, κυρίως κατὰ μεταφ. || — si, β. ἄντ. συσφιγγάμι κτλ. Strippito, β. οὐδ. χυδ. τρώγω κατὰ κόρον, ὑπερσθίω. Striscetta, οὐσ. θ. (ὕποκ.) μικρά ταινία, ταινίδιον. Striscia, οὐσ. θ. ταινία. || Γραμμή. || Ἰχθυός. Strisciamento, οὐσ. ἀρ. αὐρίτι, τὸ ἔλαιον. Strisciata, β. οὐδ. καὶ — si, β. ἀντ. ἔρπω, σέρωμαι. || Ἰψίω, τρέχω. || —, β. ἐν. σείω τοὺς κλάδους τοῦ δένδρου. Strisciolina καὶ -uola, οὐσ. θ. (ὕποκ.) ὄρ. Striscolla. Striscabile, ἰπ. διγ. ὁ ἰσχυρῶς θραυόμενος, εὐθραυτός. Stristolamento, οὐσ. ἀρ. συντριψί· τριμμα. Stritolaro, β. ἐν. συντριβῶ. || Βλάτω. || si, β. ἀντ. Strizzaro, β. ἐν. ἐκπιζώ.

Strofa, οὐσ. θ. (λέξ. ἑλλην.) στραφή. Strofinaccio, οὐσ. ἀρ. ἡ τῶν πινυκίων ἀπομάκτρα. Strofinamento, οὐσ. ἀρ. ἀπέμαξι· τρίψις. Strofinaro, β. ἐν. ἀπομάκσω· τρίβω. Strofinatore, οὐσ. ἀρ. — trico, ἢ τρίπτικος. Stroflino, οὐσ. ἀρ. τρίψις συνυγής. Strologa, οὐσ. ἀρ. ἀστρολόγος. Strologhessa, οὐσ. θ. γυνὴ ἀστρολόγος. Strombaz arca, β. ἐν. διασκαπίζω, κυρίως καὶ μεταφ. Strombazzata καὶ — attata, οὐσ. θ. ἀπλοισμός. Strombatiere, οὐσ. ἀρ. σαλπικτής. Stromento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Strumento. Stromearo, β. ἐν. τῶσφ. τῶ Strombato, Stronzaro, β. ἐν. ἀποκόπτω. Stropicciaro, β. ἐν. τρίβω συνυγής. Stropiccio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Strofinio. Stropiccione, οὐσ. ἀρ. ὑπεκρίτης. Stroppiare, β. ἐν. Stropparo. Stroppola, οὐσ. θ. Νεμ. δολιχός. Strosia, οὐσ. θ. τὴ ἐκ τοῦ βένοντος ὑδάτος ἰχθύος. Strosinga, β. οὐδ. καταπίπτω μετὰ θορύβου· ἐπὶ ὑδάτος.

Strosio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Strosia. Strozaro, β. ἐν. στραγγαλίζω. Strozatojo, ἰπ. στραγγαλιτικός. || Vasa col collo —, δοξίον στενὸλαιμον. Strufaro, β. οὐδ. ἐξοργίζωμαι. Struggera, β. ἐν. τῶσφ. συντήκω, διαλύω. Struggimento, οὐσ. ἀρ. τῆξις, σύνταξις. || Φθωσὴ ἀνατροπή. || Λαιπεθωμία. || Ἀγανκτισίς. || Σφοδρὸς πόθος ἐρωτικῆς. Struggitara, οὐσ. ἀρ. — trico, θ. ἀνατροπῆς καταστροφῆς. Struire, β. ἐν. συνάω, τῶ Struire. Strumentajo, οὐσ. ἀρ. ὁ ποιῶν ὄργανα μουσικά, ὄργανοποιός. Strumentale, ἰπ. διγ. ὁ τῶν ὄργάνων, ὄργανικός. Strumentalmente, ἐπιβ. ὄργανικῶς. Strumento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Istrumento. Strumoso, να, ἐπιχωροδωδύς. Strutta, οὐδ. θ. τῆξις. Struttura, οὐσ. θ. κατασκευή. || Συναρμολή. Struzzo, οὐσ. ἀρ. ζῶον ἢ σρουοκεκάρηλος. Stucaro, β. ἐν. ἐπιλείπω· ἐπιφορέτω. || Κόρον ἐπιφέρω. || —, β. οὐδ. ἀηδιάζω. Stuccheviario, β. ἐν. ἐπιχλωάηδιον, ἄνιον ἐπιφέρω. Stucchevolmento, ἐπιβ. ἐπιχλωός, ἀηδώς. Stucco, οὐσ. ἀρ. χρίσμα πρὸς

συγκάλλειν ἐκ μαθημάτων, μαθηματικὴ, κ. στήκος. || Γύψος. || Ψευδίον.

Studente, οὐσ. ἀρ. μαθητής, φοιτητής.

Studiabile, ἰπ. διγ. ὁ σπουδῆς ἐπιίτης, σπουδασιός.

Studiamento, οὐσ. ἀρ. σπουδή.

Studiante, οὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μαθητῆριον ἐπὶ γλώσσης.

Studiantezza, οὐσ. ἀρ. ὄρ. τὸ ἀνοστήριον.

Studiare, ῥ. ἐν. σπουδάζω, μελετῶ, ἐκπαίδευω τι ἢ τινά. || —, ῥ. εὐδ. περὶ τὰ γράμματα ἀσχολοῦμαι φιλολογῶ διδάσκω.

Studiato, ἰσ, ἐπ. σπουδαίως, πεπαιδευμένος. || Ἐπιτετυθυμένος, καλλιωπιτημένος.

Studiatores, οὐσ. ἀρ. trice, θ. ὄρ. Studente,

Students, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Studente

Studiamento, ἐπιφ. σπουδαίως ἐκ προθέσεως, ἐκ προμηλείας.

Studio, οὐσ. ἀρ. ἐκμάθησις τῶν γραμμάτων, ἐπιστήμη ἢ τέχνη, σπουδή, μελέτη, διατριβή. || Ἐξίτασις, ἐξεκρίθωσις. || Παιδεία, μάθησις, ἐπιστήμη, αἱ γνώσεις. || Τὰ ἰχθυόλια μαθήματα τὰ γυμνάσια τῶν μαθητῶν. || Σολογὴ μουσικῶν γυμνασμάτων, χροσματικὰ συνθέσεις, μελατήματα. πρὸς δὲ καὶ τὰ διάφορα μέρη τοῦ ἀνθρώπινου σώματος ἰχθυογραφμένα καὶ προσαλλόμενα τοῖς

μαθηταῖς, τὰ πρότυπα. || Μελιτήριον, σπουδαστῆριον ἀναγκαστῆριον γραφῶν.

Studiamento, ἐκ. ὄρ. Studiamento.

Studio, οὐσ. ἰπ. ὁ φιλῶν τῆς σπουδῆς, τὴν ἐργασίαν, φιλόδοπος, φιλομαθής, φιλόπονος, ἐπιμελής. || Πολυμαθής, περὶ παιδείου ἔνος || Πρόθυμος. || — ἰσὸς τῷ Frettoloso.

Stufa, οὐσ. θ. πυραυτήριον, θερμάστρα, πυρνεύς. || Κάμινος ἀποσταλλεατικὴ καὶ αὐτὴν πελοιδῆ πυραυτῆ, χρησιμεύουσα εἰς διαφόρους τέχνας || Βοταν. τὸ ἐν τῷ κήπῳ ἐστεγαζόμενον μέρος διὰ προφύλαξιν τῶν φυτῶν, χειμᾶδιον.

Stufajo, οὐσ. ἀρ. θαλαυνός, κ. λουτρότης.

Stufare, ῥ. ἐν. ὑπερεῖν ἐν τῷ θαλαυνεῖ, θαλαυνεῖω. || Ἐπιφράτω, ἐπιπικμάζω.

Stufa, οὐσ. ἀρ. πυκτῆριον, κ. στυμφάριον.

Stufatura, οὐσ. θ. χροῖαις πυκτῆριων, πυκτασις.

Stufetta, οὐσ. θ. (ὄποκ.) μικρὰ θερμάστρα.

Stufa, ἰσ, ἐπ. κορυθαίε, κενόρροπος.

Stuoja, οὐσ. θ. ψιάθος, κ. φέθα.

Stuolo, ἐπ. στρωτός. || οὐσ. ἀρ. πλῆθος.

Stuonare, ῥ. οὐδ. παραφωνεῖ.

Stupefazione, ἰπ. διγ. νορ-κωτικὸς.

Stupefato, ῥ. ἐν. κυρίως νόρκωσιον ἐπιφίρω, νορκῶ. || Μεταφ. μελῆσσω, καταπλήσσω καταπῶ, θουθῶ.

Stupefativo, οὐσ. ἰπ. ὄρ. Stupefazione.

Stupefatto, ἰσ, ἐπ. νευρακωμένος. || Μεταφ. ἰσοστατικός, κατάπληκτος, ἐμβρόντης.

Stupefazione, οὐσ. θ. νόρκωσις. || Ἐπιφ. ἰσ. ἄρθεος.

Stupendamente, ἐπιφ. θαυμασίως.

Stupendo, οὐσ. θ. θαυμαστός.

Stupendo, οὐσ. ἰπ. θαυμάσιος ἕργος.

Stupidamente, ἐπιφ. ἀναισθητός, ἄβητος, κενωδῶς.

Stupidizza, οὐσ. θ. νόρκωσις. || Κατάπληκτος, πτόχαις, ὑπέρτος. || Ἀναισθησία, ἀβητησία, θλακία, ἡλιθιότης. ὄρ. Stupidizza.

Stupido, οὐσ. ἰπ. νευρακωμένος ἄθεκμος. || Βλάξ, ἡλιθίος, μορός.

Stupimento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Stupimento.

Stupore, οὐσ. ἀρ. νόρκωσις. ὄρ. Stupidizza.

Stuprato, ῥ. ἐν. φθέρω παρθένοιον διακορύς. || Μοιχία.

Stupro, οὐσ. ἀρ. φθορά παρθένου, διακορύσις. || Περνεία, μοιχία. || Ἰσχυρός, ὁ εἶδος.

Sturaro, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ πῶμα, ἐπιπικμάζω. || — ἰσ, ῥ. νορ. ἄφρομα περικλειστού μέρους.

Sturajo, οὐσ. ἀρ. ὁ τοῦ πῶματος ἔκκωστήρ, κοχλιάς.

Sturamento, οὐσ. ἀρ. παραχλὴ διασπαράξις.

Sturante, οὐσ. θ. ὄρ. τὸ ἀνοστήριον.

Sturare, ῥ. ἐν. τείνω τῷ Disturbare.

Sturbo, οὐσ. ἀρ. παραχλὴ, σύγχυσις.

Sturatore, ῥ. ἐν. κεντῶ, νόττω. || Περιεργῶς διατρέπω.

Sturizzato, οὐσ. ἀρ. κέντρον.

Sturizzatore, οὐσ. ἀρ. ὄρ. τὸ γλῶσσις.

Stura, τῶν ἰσ. ἐπάνω, ὄρ. Sopra.

Studere, ῥ. ἐν. κίβω, συμβουλεύω.

Studioso, ἰπ. διγ. πειστικός, κ. απαισιτικός.

Stuasibile, ἐπ. διγ. ὑπαιστος.

Stusione, οὐσ. θ. κατέπεισις.

Stuso, οὐσ. ἰπ. κειπειμένος.

Stuvemente, ἐπιφ. ὄρ. Stuvemente.

Stuvità, οὐσ. θ. ὄρ. Stuvità.

Subalterno, οὐσ. ἰπ. καὶ οὐσ. ὁ ἐξαρτημένος παρ' ἄλλου, κατώτερος, ὑποδιότιος ἐπὶ ἀρμοσίων ὑπορτίων.

Subaltare, ῥ. ἐν. πάλω δημοσίε, δημοκρατῶ.

Subaltazione, οὐσ. θ. πάλωσις δημοσίου δημοκρασία.

Subaltatore, ῥ. ἐν. εἰδοποιῶ ἀρσένω, λέθρα.

Subbiate, ῥ. ἐν. σμιλίω.

Subbiattivo, να, ἐπ. τόσῳ τῷ
Suggiustivo,
Subbiassamento, ὡς. ἀρ. κξ-
 ταστροφή, κατασκαφή, ἀνατροπή
 || **Καταβύθιος**,
Subbiassare, ῥ. ἐν. καταστρέφω,
 ἀνατρέπω || **Καταβυθίζω**.
Subbiassatore, ὡς. ἀρ. - trice.
 θ. ἄνατροπέως.
Subbisso, ὡς. ἀρ. ὄρ. **Subbia-**
amento.
Subholico, ῥ. ἐν. ἀναεράζω σπε-
 ζόν. || —, ῥ. οὐτ. ὑποζώνω.
Subholisto, ἐπ. διγ. ὁ ὑπὸ τὴν
 οὐρανὸν, ὑπουράνιος.
Subcutaneo, εα, ἐπ. διγ. ὁ ὑπὸ
 τὸ δέρμα, ὑποδερμας.
Subdiale, ἐπ. διγ. ὑπαίθριος.
Subdividero, ῥ. ἐν. υποδιαιρῶ.
Subdolo, ἐπ. ἐπ. ὑπουλος.
Subdure, ῥ. ἐν. ὑπατίθρημι.
Subero, ὡς. ἀρ. φελιδε.
Subiezione, ὡς. θ. τόσῳ τῷ
Suggeziona.
Subillamento, ὡς. ἀρ. παρα-
 κίνησης, πατόρμησις.
Subillare, ῥ. ἐν. παρακινῶ, πα-
 ρορμῶ.
Subivo, ῥ. ἐν. ὑποπτεμαί.
Subitamento, ἐπιρ. αἰφνης, αἰ-
 φνιδίως.
Subitaneo, εα, ἐπ. αἰφνιδίως
 ἀπροδόκητος.
Subitozza, ὡς. θ. ταχύτης, γορ-
 γήτης. || **Ασχεψία**.
Subito, ἐπ. αἰφνιδίως ἢ
 προσδόκητος. || **Ταχύς**. || **Πρόθυ-**
μος· ἐξέθιμος. || **Ταχύς**. || —, ἢ

ἐπιρ. αἰφνης. || **Ταχύς**, παρθεύς.
Subjogare, ῥ. ἐν. ὄρ. **Soggio-**
gare
Sublare, ῥ. ἐν. ἀφαίρω.
Sublato, ἐπ. ἀφαιρέσις.
Sublimare, ῥ. ἐν. ἀνυψῶ, ἵγχο-
 αιάζω, ἐξυμνῶ. || **Χημ. ἐξαιρέσις**,
 ἐξαχνῶ || —σι, ῥ. ἄνε.
Sublimato, ὡς. ἀρ. **Χημ. ὑ-**
 φεροχημικός ὑδράργυρος, πρωτό-
 ζῆον (τὸ κηχημαίανον.)
Sublimatorio, ὡς. ἀρ. **Χημ.**
 ἀνασφῆγγ.
Sublimazione, ὡς. θ. ἀνύψω-
 σις. || **Χημ. ἐξαιρέσις**.
Sublimo, ἐπ. διγ. κυρία· μετέ-
 ωρες, μετέροισ, ὑψηλός. || **Διεύς**,
 ἄριστος, ὑπέροχος, ἀπειρώων, με-
 γαλοπρεπής. || **Ἰψήλης** ἐπὶ λέξεσ.
 || —, ὡς. ἀρ. τὸ ὕψος, τὸ τῆς
 λέξεως εὐχρον.
Sublimamento, ἐπιρ. ὑψηλός,
 θείως, θεαπαισία.
Sublimità, ὡς. θ. τὸ ὕψος, ἡ
 μεγαλοπρεπεία, λαμπρότης. || **Τὸ**
τοῦ λόγου ὕψος.
Sublinguale, ἐπ. διγ. ἄνω. ὁ
 ὑπὸ τῆν γλώσσαν, ὑπογλώσστος.
Sublunare, ἐπ. διγ. ὁ ὑπὸ τὴν
 σελήνην, ὑποσέληνος.
Subodoramento, ὡς. ἀρ. ὑπό-
 νοεσις.
Subodorare, ῥ. ἐν. ὑπονοῶ, ἢ
 πασιδάνομαι· μανθάνω τι ἐπιτη-
 δείτως.
Subordinamento, ὡς. ἀρ. ὄρ.
Subordinazione.
Subordinare, ῥ. ἐν. ὑποτάσσει,

ἡγεῖσθαι —, ῥ. οὐδ. κατ—σι, ῥ.
 ἀντ. ὑποτάσσειν, ἐξαρτῶμαι.
Subordinamento, ἐπιρ. μεθ'
 ὑποταγῆς, ἐξαρτημένως.
Subordinato, ἐπ. ἢ ὁ ὑποτα-
 γαρμένος τινι, ὑπόκοος, ὑπογε-
 ρισ, ἐξαρτημένος ἀπὸ τινος. || ὁ
 πειδισέρος, κατώτερος.
Subordinazione, ὡς. θ. ἡ πρὸς
 τοῦ ἀνωτέρου ὑποταγή, τὸ ὁ
 πύκου, κατωχρ(α. || —, ὕψους ἢ
 ἔργου, ἐπείροισ. || —, ἐνίστι
 καὶ ἐπὶ πραγματικῶν κατὰ τὴν αὐ-
 τὴν ἐκδοχὴν.
Subornare, ῥ. ἐν. προτρέπω τοῦ
 να εἶπὶ τὸ κατὴν ἢ ἐναντίον τοῦ
 καθήκοντος διὰ δώρων ἢ ἀλλοιω-
 σεις διαφθεῖρω, δωροκοπῶ, πα-
 ρουλεύω λάθρα, ἀπειπλιῶ.
Subornatore, ὡς. ἀρ. - trice, θ.
 διαφθορῆς, ἐκφυλιστής.
Subornazione, ὡς. θ. ἐκ διαφθε-
 ρῆς, ἢ ὡς δόξα, διαφθορά,
 δωροκοπία, ἀπειπλιῶσις.
Subornativo, ὡς. ἀρ. δολία τις
 τίχνη, κλοπή, ὑπεχίρσις.
Subsolano, ὡς. ἀρ. ἄνεμος ὁ
 ἀπὸ ἡλίου.
Substrazione, ὡς. θ. ὑμῶν
 ἀκροφῆς, τήχου ἀπόγειον, ὁ
 παρθεύς, ὑποπτεγίωμα.
Subulato, ἐπ. ἐξυσελής.
Suburbano, να, ἐπ. ἢ πλησίον
 ἑστίας. || —, ὡς. ἀρ. χυρῶν, πρὸς
 οἶκον.
Suburbano, εα, ἐπ. ὑπὸνέ-
 μιος.
Succedaneo, εα, ἐπ. καὶ

Succedente, ἐπ. διγ. διάδοχος,
Succedente, ὡς. θ. διαδοχῆ,
 ἀλλοπαλλήλος. || **Κληρονομία, κλη-**
ρονομία.
Succedere, ῥ. οὐδ. λαμβάνω τὴν
 ἴσιν· τινος, ἔργου ἐκ διαδοχῆς,
 διαδέχμαι. || **Κληρονομῶ**. || **Κατ'**
αὐτὸν αὐμοθίνω ἢ ἐκθίνω.
Sucedimento, ἐπιρ. διαδο-
 χείως.
Succedere, ὡς. ἀρ. - trice, θ.
 ὄρ. **Successore**.
Succeduto, ὡς. ἀρ. τὸ γεγονός.
Succesibile, ἐπ. διγ. ὁ εἰς δι-
 αδοχὴν προσετός, διαδοχικός. ||
 ἐκδεχόμενος.
Succesibilita, ὡς. θ. τὸ τῆς
 διδοχῆς δικαιοσύνη, ἢ κατὰ τῆν
 διαδοχῆ πραγματικῶν, τὸ ἐπὶ ἀλλο-
 λων καὶ αὐτοῦ διακοπῆς τῶν γανα-
 μένων. || **Τὸ ἐκδεχόμενον**.
Successione, ὡς. θ. συνέχεια
 ἀδελφείας, διαδοχῆ τῶν ἐπὶ **Suc-**
cedente.
Succesivamente, ἐπιρ. ἐκ δια-
 δοχῆς, διαδοχίως. ἀμείβων, ἢ
 παλλήλως. || **Εκ προσηγορίας, κα-**
τὰ μικρὸν.
Succesivo, να, ἐπ. ὁ εἰς μετὰ
 τὸν ἄλλον, ἀλλοπαλλήλος, δια-
 δοχικός, ἀλλοπαλλήλος. || —, ἢ
 ἐπιρ. τῶν ἐπὶ **Succesivamente**.
Successo, ὡς. ἀρ. ἐκδοχῆς πράγ-
 ματος κατὰ ἢ κατὰ, τὸ ἀποθάν,
 ἀποθίματα· τῶν ἐπὶ **Risulta-**
mento.
Successore, ὡς. ἀρ. διάδοχος,
 || **Κληρονομός**.

Successorio, io, ιπ. δ τῆς διαδοχῆς.

Succinia, ιπ. (Carta —) στοπό χαρτον.

Succinellare, ῥ. ἐν τρυπῶ, τρυπάνω. || —, ῥ. εὐδ. ἀμφιταλαντίζομαι.

Succinellista, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸν τρυπάνιον.

Succinellinajo, εὐσ. ἀρ. ἡ κατασκευάζων τρυπάνια, τρυπανοποιεῖ.

Succinellinare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Succinellaro.

Succinellino, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) Ὁρ. Succinellista.

Succinibona, εὐσ. ἀρ. πίνονότης, εὐδ. ἀρ. μέθυος.

Succiniano, εὐσ. ἀρ. ἡ διὰ τῶν χειλέων ἀποβήρησις, ἐκμύλησις, ἀμύλησις.

Succiare, ῥ. ἐν. ἀπρόφοβῶ τὸ διὰ τῶν χειλέων, μολῶ, ἐκμύλω, κ. πεπιλίζω. || Ὁηλέζω. || Καταβίω ἀνεπαίσθητος τὴν περιουσίαν.

Succialora, εὐσ. ἀρ. -trico, ὁ ἐκμύλων.

Succino, εὐσ. ἀρ. εὐσία ἡτινὴς ὄρακτῆ, ὁ ἕλεκτρος, τὸ ἕλεκτρον.

Succinamento, ἐπίρ. βραχίως, συνείμιος, συνισταλμένος.

Succinazza, εὐσ. ὁ βραχύτης, συνείμιος.

Succinio, εὐσ. ἀρ. ἐπιτομή, περιλήψις. || —, ια, ιπ. βραχύς, σύντομος, συνισταλμένος.

Succiola, εὐσ. ὁ κάπτανον βραχάτι.

Succiolajo, εὐσ. ἀρ. πωλῶν κάπτανων βραχάτι.

Succumbere, ῥ. εὐδ. Ὁρ. Soccombere.

Succulentio, ια, ἐπ. γυμνάσιον, χολώδης, ἔγγυλος, πολύχυλος, ἰωμώλης.

Succursale, ιπ. ὁ. (Chiesa —) ἐκκλησία ἐπιθεωρητικὴ ἄλλη διὰ τὸ πλεῖον πληθὺς ἢ τῆν ἀπόστασιν, ἐκκλησία ὑπερέτης.

Sucido, da, ἐπ. ῥυπαρὲς, ἀσχηρὲς. || Lana — τὴν γαστρικὸν ἔριον.

Sucidimo, εὐσ. ἀρ. ῥόπος, ῥυπαρία.

Sucisith, εὐσ. ὁ. τὸ γυμνάσιον, τὸ πολύχυμον.

Sucoso, sa, ἐπ. τὰντὸ τῆν Sugoso.

Suducchiaro, ῥ. εὐδ. καί —, ἰβ. ἀντ. Ὁρ. Sudaro.

Sudanto, ἐπ. διγ. ἐπιρροήτος.

Sudaro, ῥ. εὐδ. ἰδρῶ, ἀρδρῶ, κ. ἰδρῶτο ἀποτέλλω. || Κοπιζῶ.

Sudario, εὐσ. ἀρ. ἰδρῶμακτρον, γυμνάμακτρον.

Sudato, ια, ἐπ. κάθιδρος. || Τὸ ἐπιτόμως κατασκευασθῆν ἢ ποιεῖσθαι.

Sudatorio, εὐσ. ἀρ. φάρμακον ἰδρωτικόν. || —, ια, ἐπ. ἰδρωτικός.

Suddelegare, ῥ. ἐν. μεταφέρειν πληρωτέον εἰς ἄλλον.

Suddelegazione, εὐσ. ὁ. ἡ τῶν πληρωτέων μεταβίβασις.

Sudetto, ια, ἐπ. εἰρημνός, ἀραιχμῆνος.

Suddecono, εὐσ. ἀρ. ὑποδιάκονος.

Suddeinziono, εὐσ. ὁ. τὸ ἐκ δευτέρου διακριθῆν.

Suddezza, εὐσ. ὁ. ὑπεκρίτης.

Suddio, ια, ιπ. καὶ εὐσ. ὑπόκεινος, ὑπεκρίσιος. || Μεταρ. ὑποκείμενος, ὑποκρίσιος.

Suddividero, ῥ. ἐν. διατῶ ἐκ δευτέρου, ὑποδιαιρῶ.

Suddivisione, εὐσ. ὁ. ὑποδιαιρῆσις.

Sudicario, εὐσ. ὁ. ἀκαθάρσιος, ῥόπος.

Sudicamento, ἐπίρ. ἀκαθάρσιος, ῥυπαρῆσις.

Sudielo, ια, ἐπ. ἀκίθρητος, ῥυπαρός. || Μεταρ. φανόδιος.

Sudicumo, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Sudicario.

Sudors, εὐσ. ἀρ. ἰδρῶς. || Μηχ. ἡσπῆσιος.

Sudoretto, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) ἰδρῶς ἰλαχρῆς.

Sudoretto, ια, ιπ. ἰδρωτικός. ἐπὶ φαρμάκων κτλ.

Suffendo, εὐσ. ἀρ. ἡ τοῦ τεμαρίου μεταβίβασις.

Sufficiente, ἐπ. διγ. ἐπορκῆς. || ἰκανός, ἡτινὴς εἶναι.

Sufficientemio, ἐπίρ. ἀρκούντως κ. ἀρκετή.

Suffizienz, εὐσ. ὁ. καὶ Suffizienz, εὐσ. ὁ. τὸ ἐπαρκεῖν. || Μεταρ. ἰκανότης, θεξιότης. || Ἀψήλιος.

Suffocare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Soffocare.

Suffragare, ῥ. ἐν. ψυχροφῶ.

Suffragato, εὐσ. ἀρ. ἰσος, ὁ. ψυχροφῶς.

Suffragazione, εὐσ. ὁ. ψυχροφῆσις.

Suffragio, εὐσ. ἀρ. ψύχος.

Suffumicare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Suffumigare.

Suffumicazione, εὐσ. ὁ. καὶ Suffumigamento, εὐσ. ἀρ. ὁ καταπνιγμός.

Suffumigato, ῥ. ἐν. ὑποκαπνίζω.

Suffumizio, εὐσ. ἀρ. ὑποκαπνισμός.

Suffusione, εὐσ. ὁ. ἰατρ. ὑπόχυσις. || Ἰατρικός.

Suffolamento, εὐσ. ἀρ. αὐριγμός.

Sufolare, ῥ. εὐδ. σφύζω. || Ψιθυρίζω.

Sufolator, εὐσ. ἀρ. -trico, ὁ αὐριγτής.

Sufolo, εὐσ. ἀρ. αὐριγμός.

Sugato, ιπ. διγ. (Carta —) στυποχαρτον. Ὁρ. Succia.

Sugare, ῥ. ῥ. ἐν. ἱερῶ, ἀπρόβρο. || —, εὐδ. πίνω ἐπὶ χάρτου.

Sugollamento, εὐσ. ἀρ. ἐπισφράγιξις, κατασφράγιξις. || Στιγματισμός. ἐπὶ κακούργων.

Sugolare, ῥ. ἐν. σφραγίζω, ὑποσφραγίζω, κατασφραγίζω. || Στιγματισμός, συμφροσμός. || Στιγματισμός. || —, ῥ. εὐδ. ἰτακρῶ ἀποδέχεται.

Sugollatore, εὐσ. ἀρ. -trico, ὁ σφραγιστής.

Suggelatura, οὐδ. θ. σφραγίσμα.
 Suggolazione, οὐδ. θ. -λατρίων.
 χυμώσεις ἢ ριζαὶ ἐξενθιμάτα
 τοῦ δερμάτος.
 Suggello, οὐδ. ἀρ. σφραγίς· σφρα-
 γισμα. || Ἐπικύρωσις.
 Suggere, β. ἐν. ἀπορροφῶ, ἀ-
 πορροῶ.
 Suggorimento, οὐδ. ἀρ. Ὁρ. Sug-
 gestione.
 Suggestivo, β. ἐν. ὑποβάλλω, ὑ-
 ποτίθημι, ὑπαγορεύω· παρίσταμι,
 παραινῶ. || Ἰππολύτω τινί.
 Suggestore, οὐδ. ἀρ. -tricio, θ.
 κισσηγῆς· σὺμβουλος. || Ὁ ἐν τοῖς
 θεύτεροις ὑποβόλους.
 Suggestione, οὐδ. θ. τὸ προ-
 τρέπειν τινι κακόν τι, προτροπή,
 ὑπαβολή, εἰσαγγήσις. Ὁρ. Suggo-
 rimento.
 Suggestivo, να, ἐπ. θ. παρα-
 πείθων, παραπειστικὸς
 Suggestore, οὐδ. ἀρ. Ὁρ. Sug-
 gestore.
 Suggestorio, οὐδ. ἀρ. μοχλοπρὸν
 τι πρῶτον ἐπιχλωσῆς.
 Suggestumonte, ἐπίθ. δουλικός.
 Suggestamento, οὐδ. ἀρ. καθυ-
 πώσεσι· ὑποδούλωσις.
 Suggestata, β. ἐν. ὑποτάσσω,
 καθυποτάσσω.
 Suggestione, οὐδ. ἀρ. -tricio, θ.
 δ καθυποτάσσω, ὑποδουλῶν.
 Suggestino, οὐδ. ἀρ. (ὑποκ.) ὑ-
 ποκαίμενον ὄθλον ἐπὶ χλωσῆς.
 Suggestivo, να, ἐπ. φιλολ. δ.
 ἀναγγέλλω εἰς τὸ ἀποκαίμενον, ὁ
 τοῦ ὑποκαίμενου, ἀποκαίμενός.

Suggotta, οὐδ. ἀρ. τὸ ὑποκαί-
 μενον, ἢ ὑπόθεσις. || Δόγμα, αἰτία.
 || Το κύριον τοῦ λέγου, τὸ προ-
 κείμενον. || —, τα, ἐπ. δ ὑποτα-
 γάμενος τινί, ὑπὸ χεῖρας, ὑποχείριος.
 || Ὁ εἰθισμένος πρὸς τὸ πρὸς τι
 εἰσατέρας, δ ἐπιρροή· εἰς τι.
 Suggozione, οὐδ. θ. ὑποταγή,
 ὑπόταξις, ὑπόθεσις.
 Suggiugata, β. ἐν. ὑποτάσσω,
 καθυποτάσσω, ὑποδουλῶ τὰυτὸ τῷ
 Suggiugato.
 Sughera, οὐδ. θ. καὶ
 Sughero, οὐδ. ἀρ. γελῶς καὶ
 τὸ δένδρον αὐτό.
 Sughoroso, να, ἐπ. φαλλόδης,
 Sugna, οὐδ. θ. στήρ, λίπος,
 χλεῖμα.
 Sugno, να, ἐπ. στεραιδός,
 λιπώδης.
 Sugo, οὐδ. ἀρ. χυλός. || Ὀδός.
 Sugasamente, ἐπίθ. εὐχόμε-
 || Ὀδωδός.
 Sugasità, οὐδ. θ. τὸ πολύχυρον,
 τὸ εὐχόμενον.
 Sugasoso, να, ἐπ. πολύχυμος, εὐ-
 χύμος.
 Sugasora, οὐδ. θ. πομπή.
 Suidio, οὐδ. διγ. ἡ φωνῶν
 αὐτὸς ἐστὶν, αὐτόχειρ, αὐτοκτό-
 νος, αὐτοφόνος
 Suidio, οὐδ. ἀρ. ὁ αὐτόχειρ
 θάνατος, αὐτοκτονία, αὐτοχειρία.
 Suisismo, οὐδ. ἀρ. ἐγωϊσμός,
 ὀπερφυλοῦσια.
 Sulfurato, τα, ἀπ. ὁ διαβε-
 βωμένους θεοδιαφής.
 Sulfurata, οὐδ. θ. τὸ θειώδες.

Sulforoso, να, ἐπ. Ὁρ. Sulfu-
 rato.
 Sulfuro, οὐδ. ἀρ. Ὁρ. Sulfuro.
 Sulla, πρῶθ. ἀναρρίξ· ἐπὶ τῆς.
 Sullogato, β. ἐν. ὑπονοικιάζω.
 Sullogatore, οὐδ. ἀρ. -tricio, θ.
 ὑπονοικιαστής.
 Sultano, οὐδ. ἀρ. -na, θ. σ. οὐ-
 τάνος. || Ὁνομα χριστοῦ τουρκικοῦ
 υἱοταύτος.
 Summità, οὐδ. θ. τὰυτὸ σῆ-
 sommità.
 Sunto, οὐδ. ἀρ. ἐπιτομή.
 Suntuosamente, ἐπίθ. πολυτε-
 νός. Ὁρ. Suntuosamente.
 Suntuoso, να, ἐπ. τὰυτὸ τῷ
 Suntuoso.
 Suro, ἐπ. κηρυκὸν τοῦ γ'. προ-
 ὄπου. δ, ἢ, τὸ αὐτὸ, αὐτὸς ἢ
 ἰκεῖνος, καὶ ὁ, ἢ τὸ ἐκτουτοῦ ταυτῆς.
 Suroara, οὐδ. θ. πενθέρη.
 Suroero, οὐδ. ἀρ. πινθέρη.
 Surolo, οὐδ. ἀρ. κάττομα, κ. χνάρι.
 Surolo, οὐδ. ἀρ. ἔδαφος, γῆπε-
 δόν. || Ἄνατορ. πτέρνα, πίδαμα.
 Suroare, β. ἐν. Ὁρ. Suroare
 Suroatore, οὐδ. ἀρ. -tricio, θ. Ὁρ.
 Suroario.
 Suroo, οὐδ. ἀρ. ἄχος, φωνή,
 φωνή· τ, εὐόγγος. || εἰδῆ, ἄσμα.
 || — degli orcechi, ὁ τῶν ὠτων
 ἄρτος.
 Suroa, οὐδ. θ. Ὁρ. Sorella.
 Suroabile, ἐπ. διγ. ἡ ἐπιδο-
 κτικὸς ἀλώσεσις, ἀλώσιμος.
 Suroabilità, οὐδ. θ. τὸ ἀλω-
 σιμος.
 Suroamento, οὐδ. ἀρ. ὑπεροχή.

Supurato, β. ἐν. ὑπερέχω ἐκ-
 υῖνισῶ.
 Superatore, οὐδ. ἀρ. -tricio, ὁ-
 πέρωτος.
 Superamento, ἐπίθ. ὑπεροπτι-
 κός. || Πολυτελέτης· μεγαλοπρεπῶς.
 Superbia, οὐδ. θ. ὑπεροψία. ||
 Πολυτελέτης· μεγαλοπρεπῶς.
 Superbiamente, ἐπίθ. τὰυτὸ τῷ
 Superbiamente.
 Superbiente, ἐπ. διγ. ἀλλοτῶν,
 εὐχαρίας.
 Superficcio es, ἐπ. ὑπερόψιος.
 Superbio, να, ἐπ. Ὁρ. Superbio.
 Superbiosamente, ἐπίθ. Ὁρ. Su-
 perbiamente.
 Superbioso, να, ἐπ. Ὁρ. Su-
 perbisiro.
 Superbisio, β. ἀντ. ὑπερόψιος,
 ἀλλοτῶν εὐχόμενος.
 Superbo, να, ἐπ. μεγάλησχος,
 ὑπερόψιος· ἐπικρήσιος, ὑπερόψιος.
 Superceleste, ἐπ. διγ. ὑπερου-
 ράνιος.
 Superchietto, οὐδ. θ. ἀπάτη
 δολία, δόλος, ἑξαπάτη· λήγεται
 δὲ καὶ Superchietaria.
 Superogazione, οὐδ. θ. τὸ ἄ-
 πὸρ τὸ καθήκον.
 Superesaltato, τα, ἐπ. ὑπερυ-
 ψωθεῖς.
 Superficiale, ἐπ. διγ. ἐπιπόλαιος.
 Superficialità, οὐδ. θ. ἰδιότης
 τοῦ ἐπιπολαίου, ἐπιπολαιότης.
 Superficialmente, ἐπίθ. -ἐπι-
 πολαιώς, ἐπιπολή· ἀπροβλεπῶς.
 Superficio, οὐδ. θ. ἡ ἑξωτερικὴ
 ἐπιφανεία, τὸ ἐπιπαλῆς, τὸ ἀκρο-

Superficialmente, ἐπ. ἐπιπο-
δαίως, ἀφροδισγῶς.

Superficialmente, ἐπιβ. περι-
τώς. || Ὑπερβαλλόντως.

Superfluità, οὐσ. θ. ἀφελονία ἀ-
ναφελής, περιττότης, τὸ περι-
ττόν, περισσειά.

Superfluo, πα, ἐπ. π. κλειανάζων,
περισσεύς ἢ περιττός ἀναφελής.

Superioranza, οὐσ. θ. Ὁρ. Su-
riorità.

Superiore, ἐπ. διγ. ὁ ὑπεράνω,
ἀνώτερος, ὑπέρτερος. || Ἀνώτερος

ἐπὶ ἀξιώματιών. || Μεταφ. ὁ
προβλῶν, ὑπερβλῶν, ἔξωτος, ὑπέρ-
ροχος, κρείττων, κρείττοτος. || —

οὐσ. ὁ προϊστάμενος. || Ὁ δι-
αυθοντής μονῆς, ἐγγράμμος προ-
στάτης.

Superiorità, οὐσ. θ. τὸ ὑπερέ-
χειν τῶν ἄλλων, ὑπεροχή, τὸ ἔ-
ξοχον, τὸ κρείττοτον. || Ἀρχηγία

ἡγουμένηα.

Superiormente, ἐπιβ. ἀνωτέρω,
ἐπίνω. || Μεταφ. ἔξωτος, ἔξωτα,
ὑπερβωτός.

Superlativamente, ἐπιβ. ὑπερ-
θετικῶς, καθ' ὑπερβλῶν, ὑπερβαλ-
λόντως.

Superlativo, οὐσ. Γραμ. ὑπερ-
θετικῶς. || να, ἐπ. ὑπέρροχος, ἔξω-
τος, ἀρίστος.

Superlaudabili, ἐπ. διγ. ὁ καθ' ὁ
περβολῆν ἐπαινετός.

Superlativo, οὐσ. θ. Γραμ.
ὑπέρθετος. || Ὑπερβολή.

Supermalmente, ἐπιβ. ἀνωθεν,
ἀκ. θιού.

Superno, πα, ἐπ. ὁ ἀνωθεν, οὐ-
ράνιος, θεῶς ὑπερρῆξ.

Supero, να, ἐπ. ἀνώτερος.

Supercurgazione, οὐσ. θ. Ἱατρ.
ὑπερκαθάρισις.

Superstizioso, οὐσ. θ. εὐλαβία
περίφοβος, δεισιδαιμονία. || Με-
ταφ. ἀκρίβεια ἀκριβῶς ἐπὶ πραγμά-
των εἰσωνδήματα.

Superstiosamente, ἐπιβ. μετὰ
δεισιδαιμονίας, δεισιδαιμονίως. ||

Μεταφ. διακριθωμένως, ὑπερα-
κριθῶς.

Superstizioso, να, ἐπ. δεισι-
δαιμονία, δεισιφῶς. || Μεταφ. ὑ-
περακριθής.

Supervacano, να, ἐπ. περιττός,
ἄχρηστος.

Supinamento, ἐπιβ. ὑπτιῶς.

Supinarsi, φ. θι. ὑπτιάζεαι.

Supinità, οὐσ. θ. ὑπτιότης, ὑ-
πτισμός.

Supino, να, ἐπ. ὑπτίως, ἀνά-
στροφος.

Supralido, να, ἐπ. ὑπέρωτος.

Supparo, οὐσ. ἀρ. λιγὴ ἰσθῆς.

Suppedanio, οὐσ. ἀρ. καί.

Suppediano, οὐσ. ἀρ. ὑποπόδιον.

Supplantare, φ. ἐν. ἀποβάλλω,
ὀφθαλμίζω, παρακρούω, ποῦ τίνα
ἐκκατοῦν τῆς θέσεως, ἢν κατέχει,
κατ. || Ἐξεπατώ.

Supplantatore, οὐσ. ἀρ. ἀπατών.

Supplantazione, οὐσ. θ. ὑπο-
καλιμῶς Ὁ. Supplantato,

Supplantato, ἐπ. διγ. ὁ ἀ-
νακλήρων τὸ ἰλλεῖπον, ἀνακλή-
ρωτικός, συμπληρωτικός.

Supplemento, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐπι-
προσθήκῃ διδόμενον ἀναπλήρωμα,
ἀναπλήρωσις. || Παράρτημα ἐπι-
πλήρωσις.

Suppleto, ἐπ. διγ. ὁ ἀπὸ ἐλ-
λου τινος ὄν, ὁ ἀναπληρῶν ἐτέρου

τινος μέρους, ἀναπληρωτής.

Suppletivo, να, ἐπ. ἀναπλη-
ρωτικός, συμπληρωτικός.

Supplica, οὐσ. θ. ἀναφορά ἐ-
κτετός, ἱκετεία. || Ἀίτησις, δέ-
σις.

Supplicabile, ἐπ. διγ. ἱκετού-
σιμος.

Supplicante, οὐσ. ἀρ. ὁ ἱκετεύ-
ων, ἱκετής. ὁ ζητούν τί θεῶ ἀναφο-
ρῆς ἱκετηρίου.

Supplicatamento, ἐπιβ. ἱκε-
τουτικῶς.

Supplicare, φ. ἐν. ἱκετεύω, κα-
ἱκετεύω, παρακαλῶ ταπεινῶς.

Supplicatore, οὐσ. ἀρ. τριεῖς, θ.
ἱκετής.

Supplicazione, οὐσ. θ. ἡ μετὰ
ταπεινότητος παράκλησις, ἱκετεία,
ἱκεσία, ἱκετευσις. || — οὐσ. θ. πλ.
ἰσθὰς ἱκετήριον, λιτανεία.

Supplico, ἀρ. ἱκετός, ἱκετικῶς.

Supplicamento, ἐπιβ. ἱκετουκῶς.

Supplichevole, ἐπ. διγ. ἱκα-
τικός. || —, οὐσ. ὁ ἱκετής.

Supplicio, οὐσ. ἀρ. τιμωρία
σωματικὴ ἐπιβαλλομένη παρὰ τοῦ
δικαστηρίου, ποινή. || Μεταφ. βλά-
σμος, θένον τι ἄλλως, ἀλγηδών.

Supplimento, οὐσ. ἀρ. πλήρω-
σις, συμπλήρωσις, ἀναπλήρωμα.

Supplire, φ. ἐν. καὶ οὐδ. προσ-

τίθηναι τὸ ἐλλείπον, συμπληρῶ, ἀ-
ναπλήρῶ, ἀποπληρῶ.

Supponibile, ἐπ. διγ. ὁ καθ' ὁ
πόθετον, ὑποθετός, ὑποθετικῶς.

Supponimento, οὐσ. ἀρ. ταῦτὸ
τῶ Supponere.

Supporre, φ. ἐν. κυρίως βάλλω
ὑποκάτω, ὑποθέθηναι, υποβάλλω τι.

|| Ὑπολαμβάνω, ὑπονοῶ, ἰακάζω,
ὑποτίθηναι, κ. ὑποτίθω.

Supportare, φ. ἐν Ὁρ. Supporte-
tore.

Suppositità, οὐσ. θ. τὸ ὑπο-
θετικόν.

Suppositamente, ἐπιβ. ὑποθε-
τικῶς.

Suppositato, να, ἐπ. ὑποθετός,
ὑπόθετος, ὑποθετικῶς.

Suppositivamente, ἐπιβ. Ὁρ.

Suppositamente.

Suppositivo, να, ἐπ. ὑποθετι-
κός. || Γραμ. ὑποθετικὴ ἔγκλισις.

Suppositio, να, ἐπ. ὑπόθεσις.

Supposita, να, ἐπ. ταῦτὸ τῶ ἀ-
νωτέρω.

Supposizione, οὐσ. θ. τὸ ἐμοι-
αλήθης ἢ περὶ ἄνδ, ὑπόθεσις. ||

Νομ. δόξα ἀντικατάστασις προ-
σώπου ἢ ἱγγύραου, ὑπόθεσις.

Supposto, οὐσ. ἀρ. ὑπόθεσις.
|| —, να, μεταφ. καὶ ἐπ. ὑποθε-
τικῶς. || Κεφῶσις.

Supposizione, οὐσ. θ. ἐξέλει-
ψις, παράλειψις, κατάχρησις, ἀ-
δέτικος, ἀδύρωσις. || Ἱατρ. ἐπί-
σπασις ἐπίστασις, ἢ ἐρασις ἐπὶ
αἵματος, ὑδρῶν, ἐμρῶν κατ.

Suppositore, φ. ἐν. ἀφαίρων,

διαγράφω· καταλόω, καταργώ, ἀκυρώ. || Παραλείπω, ὑποσιωπῶ. || Ἰσοκλήπτω, ἀποκρύπτω. || Ἰατρ. κωλύω, καταστῶ· λω, ἰπύχω· ἐπί οὐρατος, ἐπί ἠμῶν, κτλ. ·
 · Surratabile, ἐπ. διγ. δὲ ἐπιπύ· μαρίτων, ἑμπυτοίμας· ἰπιπύλους.
 · Surrumatamento, οὖσ. ἀρ. Ὀρ. Surrupazione.
 · Surrutato, ἐπ. διγ. δ ἑμπύ· ηκα ἔγων, ἑμπυτοίμας, ὑπίπυτας, πυοφῶν· ἐπί ἔλκευς.
 · Surrutare, β. εὐδ. καλ· si, β. ὄντ. ἐκχέω ἔμπυον, πυοφῶν, πυοῦμαι κ. ὀμπύτῶ.
 · Surrupativo, να, ἐπ. δ ἑμπύ· ηκα κούων, ἑμπυτοίμας, ἀποπει· κηκίμας· ἐπί φαρμάκων.
 · Surrutato, ια, μετοχ. καὶ ἐπ. ὑπίπυτας. || —, οὖσ. ἀρ. πύων.
 · Surrupazione, οὖσ. θ. Παθολ. ἡ τῶν ἑμπύων ἔκκρισις, πυοφῶν ἠκύσις, ἐκπέπυσις, ἐκπέπυσις· ἐπί ἔλκευς.
 · Surrutare, β. ἐν. ἀπολογίζομαι, ὑπολογίζομαι, κ. λογαριάζω.
 · Sursualazione, οὖσ. θ. ἀπολο· γισμός, ὑπολογισμός, κ. λογα· ρισμός.
 · Sursuamento, ἐπίφ. Ὀρ. Som· namento.
 · Sursuazione, οὖσ. θ. ὑπεροχή, τὸ ὑπεροχικὸν κυριαρχία.
 · Sursuinità, οὖσ. θ. Ὀρ. Sursu· riorità.
 · Supremo, μα, ἐπ. ὑπέρτατος, ἄκρος, ὕψιστος, τέλειος. || Ente—, ὁ Ἰψιστος, ὁ Θεός.

· Sura, οὖσ. θ. ἄνατ. γαστρ. κνήριον.
 · Surale, ἐπ. διγ. ἄνατ. γαστρ. κνήμιός.
 · Surrogazione, οὖσ. θ. τὸ πε· ρεργον, ἡ ὑπὲρ τὸ θειλόμενον πράξις· Ὀρ. Superrogazione.
 · Surgimento, οὖσ. ἀρ. Ὀρ. Sor· gimento.
 · Surrutilizamento, ἐπίφ. κλο· τιμαίμας.
 · Surrutilizio, ια, ἐπ. Νομ. κλοπι· μαίμας.
 · Surrezione, οὖσ. θ. Ὀρ. Ra· surrezione.
 · Surrugamento, οὖσ. ἀρ. ἀντι· κατάστασις.
 · Surrugare, β. ἐν. ὑποκαθίστημι.
 · Surrugazione, οὖσ. θ. Ὀρ. Sur· rogamento.
 · Suscettibile, ἐπ. διγ. ὁ πρὸς τι· εὔπαθής, πάθητός, παθητικός. || Ὁ ἐπιτεχνίσις εἰς τι, ἐπιτεχνίσις. || Ἐδέρθητος· ὄξυζελος.
 · Suscettibilità, οὖσ. ἡ ἐδέρ· θητος διάθεσις, τὸ εὐαριθίστον. || Ἡ πρὸς τὰς ὕβρεις εὐπάθεια, ἕ· θυμια. || Ἐπιτεχνίτικος, τὸ ἐπι· τεχνικός.
 · Suscettivo, να, ἐπ. ἐπιτεχνί· κός. || —, οὖσ. ἀρ. τὸ ἐπιτεχνικός.
 · Suscezione, οὖσ. θ. ἀναδοχή.
 · Suscitamento, οὖσ. ἀρ. ἀνάγε· ρσις, ἔρως κακῶν. || Ἀνάστασις.
 · Suscitato, β. ἐν. διεγέρσις, ἐξ· πτω (κακῶν τι).
 · Suscitatore, οὖσ. ἀρ. -trice, β. Ὀρ. Risuscitatore.

· Suscitazione, οὖσ. θ. ταύτῃ τῷ· κός, ἐπιδοθητικός, ἐπικυρικός.
 · Suscitamento.
 · Suscio, οὖσ. θ. δῶρα, τὸ κο· κήλων.
 · Susio, οὖσ. ἀρ. δένδρον, ἡ κο· κηλίς.
 · Suso, ἐπίφ. καὶ πρὸθ. Ὀρ. Su· sorgione, ἐπ. διγ. κρυψίνουσι.
 · Susorno, οὖσ. ἀρ. κληρονομία.
 · Suspendere, β. Ὀρ. Suspendere.
 · Suspendio, οὖσ. ἀρ. ἀγγώνη, κ· χρισίαμα.
 · Suspensione, οὖσ. θ. Ὀρ. Sos· pensiona.
 · Suspendivamento, ἐπίφ. Ὀρ. Sospensionamento.
 · Suspendivo, να, Ὀρ. Sospen· sivo.
 · Suspetto, οὖσ. ἀρ. Ὀρ. Sospetto.
 · Sussannatore, οὖσ. ἀρ. -trice, τ. μοκλιτικός.
 · Sussannazione, οὖσ. ἀρ. μωκλι· τισμός.
 · Sussocivamente, ἐπίφ. ἰσιγῶν.
 · Sussocativo, να, ἐπ. ὁ ἐπι· μνος.
 · Sussoguanto, ἐπ. διγ. Ὀρ. τὸ ἐντύπω.
 · Sussoguentemente, ἐπίφ. Ὀρ. Sussocivamente. || Κτλ τὰ τέλιν.
 · Sussoguenza, οὖσ. θ. Ὀρ. Con· seguenza.
 · Sussegnire, β. οὐδ. ἐπέποιμας.
 · Sussegiare, β. ἐν. βοηθῶ, ἐπι· τωδῶ.
 · Sussidiarmento, ἐπίφ. βοηθη· τικός.
 · Sussidiario, ια, ἐπ. βοηθητι·

· Sussidiatore, οὖσ. ἀρ. βοηθῶ, ἐ· πικουρός.
 · Sussidio, οὖσ. ἀρ. βοήθεια, ἐ· πιδοθημία, ἐπικυρσία.
 · Sussistenlo, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιερ· γων, ὑφιστάμενος διαρκίς.
 · Sussistenza, οὖσ. θ. ὑποθῆσις. || Oloia. || Τὰ πρὸς διάτροφῆν ἀ· ναγκία, τὰ ἐπιτεχίσις, τὰ σίτια, τὰ ἰσιπύσις, αἱ τροφαί.
 · Sussistere, β. οὐδ. ὑπάγω, ὑ· πόστασις, διακίνο. || Μπούσις, ζῶ, τὸν βίον πορρίζομαι ἀπο τινος. || Ἡ ἐπάγω ἐν ἰσχυρῶ, ἰσχυρῶ ἰπι· γρατῶ. || Διατηροῦμαι· ἐνὶ ζῶνι καὶ φεύω.
 · Susu, οὖσ. θ. σχετικὸν δι· εὔ· λίσται τὸ φερτίον τῶν ἀχθοφῶρων ζῶων.
 · Sustantificamento, ἐπίφ. οὐσι· τωδῶς.
 · Sustantifico, ἐπ. ἐπι, οὐσιωδῶς.
 · Sustantivamento, ἐπίφ. οὐσι· τωδῶς.
 · Sustantivo, να, ἐπ. ἡ εὐσείας, ὑ· παρικήσις.
 · Sustanza καὶ — zia, οὖσ. θ. τὸ ὑπέροχον, τὸ ἐν, ἡ οὐσία, ἡ φύσις, ὑ· πόστασις. || Λόγος ὑ· πόστασις, τὸ ὑποκείμενον. || —, πλ. τὰ ὄντα, τὰ ὑ· πάρχοντα. || Τὰ πρὸς τὸν βίον ἀ· ναγκία.
 · Sustanziale, ἐπ. διγ. ὁ ὑπαρ· χῆν ἢ οὐσίαν ἔχων, ὑ· πόστασις, οὐσιωδῶς. || —, οὖσ. ἀρ. ἡ οὐσία.
 · Sustanzialmente, ἐπίφ. οὐσιωδῶς.
 · Sustanzialità, οὖσ. θ. τὸ οὐσιωδῶς.

Svergognamento, οὐσ. ἀρ. καὶ Svergognanza, οὐσ. θ. ἀναστροφή, ἀναίδεια, τὸ ἀπειθεῖν τῶν ἀρκίων.

Svergare, ῥ. οὐδ. μίνα που διαρκούντες τοῦ χειμῶνος, παραχειμάζει, διαχειμάζει.

Svernata, οὐσ. θ. παραχειμασία, κ. ξεχειμάσασα.

Svernare, ῥ. ἐν ἄρκιῳ τὴν πυλμένα δικτύου. || Κοινοποιῶ τί ἐπέβητον.

Sverza, οὐσ. θ. οὐζίζιον. || Ὀνομα κρέμας.

Sverzaro, ῥ. ἐν οὐζίζῳ ἔυλον, διαοὐζίζω. || —σι, ῥ. ἀντ. ταῦτ' ὀμιλον.

Svesciaro, ῥ. οὐδ. πέρθω ἢ πέρθωμαι, θάλα, ἀπολοῦμαι, κ. κλάνω. || Ἀπὸ βήγγυμι μετὰ κρήτους. || Ἀρμωσιῶν τί ἀπέβητον.

Svesciatore, οὐσ. ἀρ. trice, θ. β. ἀνήθως πορδῆς ἀγέμενος, πορδαλέος, πόρδων, κ. πορδαλάς. || Μεταφ. ψοφοδής, διλλῆς. || Ἀκρίτουθός φλόαρος.

Svestire, ῥ. ἐν ἀπέκτω ἀφιματῶ, γυμνῶ. || Ἀπογυμνῶ, λυσιτύω, ἀπολωπίλω. || —σι, ῥ. ἀντ. ταῦτ' ὀσημον.

Svestilo, τα, ἐπ. ἀπογυμνωθεὶς, γυμνός.

Svetlari, ῥ. ἐν ἐκκρίπτω τὴν κορυφήν ἀκροτομῶ. || —, ῥ. οὐδ. κλονίζωμαι.

Svezare, ῥ. ἐν ἀπέβίλω, κ. ξεσπασίζω. || —σι, ῥ. ἀντ. ταῦτ' ὀσημον.

Sviamento, οὐσ. ἀρ. ἀποπλάγναις, παρελτραπή.

Sviare, ῥ. ἐν ἀποπλάγνῳ, ἐκτρέπω. || —, ῥ. οὐδ. καὶ —σι, ῥ. ἀντ. ἐκτρέπομαι κυρίως καὶ μεταφ.

Sviato, τα, ἐπ. ἀποπλάγναις. || Μεταφ. ἀσέλευτος, κ. κολήτης, διεσπάρμενος.

Sviatore, οὐσ. ἀρ. διασπάρτης, πλάνας.

Svigaro, ῥ. ἐν. Ναυτ. ἀναγωτὴν ἀγκυραν, ἀπειραι, κ. σαλπύρα.

Svigatore, ῥ. οὐδ. καὶ —σι, ῥ. ἐντ. ἀναγῶ, ἀδυνατίζω.

Svigorito, τα, ἐπ. ἀνοτος, ἀδύνατος.

Svilimento, οὐσ. ἀρ. περιφρόνησις, ἐξουδένωσις, ἐξευτελισμός.

Svilire, ῥ. ἐν. ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεσθαι, ἐξευτελίζω, ἀποφαρίζω, καταφρονῶ, κ. κολοῦμαι. || — ῥ. οὐδ. καὶ —σι, ῥ. ἀντ. ταῦτ' ὀσημον.

Svilivamento, ἐπιφ. περιφρονητικῶς.

Svilaneggiamento, οὐσ. ἀρ. κ. κολοῦμαι, δουραμία, ὕβρις.

Svilaneggiare, ῥ. ἐν. κ. κολοῦμαι, ὕβριζω, ἐντείδω. || —σι, ῥ. ἀντ. ταῦτ' ὀσημον.

Svilaneggiatore, οὐσ. ἀρ. trice, θ. κ. κ. κολοῦτος, ὕβριστής.

Sviluppamento, οὐσ. ἀρ. ἀνέλιξις, ἀνάπτυξις.

Sviluppare, ῥ. ἐν. ἀνέλιξω, ἀνάπτω, ἀναπτύσσω. || Ἀπὸ λυθιρῶ.

Sviluppo, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Sviluppaio.

Svinare, ῥ. ἐν. μεταγγίλω τὴν ἰγν ὄνον.

Svinatura, οὐσ. θ. μεταγγεῖαις τῷ νέου ὄνου.

Svincolamento, οὐσ. ἀρ. λούσις. || Συστραφή.

Svincolare, ῥ. ἐν. λούω. || —, ῥ. οὐδ. καὶ —σι, ῥ. ἀντ. λούωμαι, ἀκασπῶμαι. || Συστρίφωμαι.

Svisare, ῥ. ἐν. ἐκκρίπτω τὴν ῥίνα, ἀνοκοπῶ. || Ἄλλοιῳ, μετατρέπω τὴν ὄψιν πράγματα, λαογραφῶ.

Svisato, τα, ἐπ. ἀσχημος, δύσμορφος.

Svisceramento, οὐσ. ἀρ. ἡ τῶν ἰντῶν ἀφαιρέσις, ἐξεντρίψασα.

Sviscoraro, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω τὰ ἰντερα, ἐξεντρίζω. || —, ῥ. οὐδ. καὶ —σι, ῥ. ἀντ. ἐξεντρίζωμαι. || Μεταφ. ἀγνοῦμαι, καταπονεῖμαι, κατατάκομαι.

Sviscoramento, ἐπιφ. ἐκ τῶν ἐπιλόχων, ἀλαφύγως.

Svisceratezza, οὐσ. θ. ἀτοργή, ἰγκάρσις ἕως διακνής.

Svisceratissimo, τα, ἐπ. ὁ λίαν περιπαθής, περιπαθιστάτος.

Sviscerato, τα, ἐπ. περιπαθής, πολύτοργος. || Ἐγκάρσιος, ἐπιπαθής.

Sviscoratore, οὐσ. ἀρ. trice, θ. ὁ ἐκβάλλων τὰ ἰντερα, ἐξεντρίζων.

Svista, οὐσ. θ. ἐκάρτημα, σφάλμα· ταῦτ' τῷ Sbaglio.

Svlare, ῥ. ἐν. ἐξαμβύλω τὴν ἑλικῆ, κ. ἐξεδόκω. || Ἀνακαλῶ πρὸς λαθῆν. || —σι, ῥ. ἀντ. ταῦτ' ὀσημον.

Svlato, τα, ἐπ. ἐξαρμοσμένος, κ. ἐξεδωμένος.

Svlacchiato, ῥ. ἐν. ἀνέλιξω. || —σι, ῥ. ἀντ. ταῦτ' ὀσημον.

Svlporato, ῥ. ἐν. ἐντείδω, δουραμίω, κ. κολοῦμαι.

Svlzaro, ῥ. ἐν. ἀπαιρῶ κ. ἀντ. ἢ ἐκλάττωμα, ἀπορῶ. || —σι, ῥ. ἀντ. ταῦτ' ὀσημον.

Svogliamento, οὐσ. ἀρ. μεταμίλα· κ. μεταγγίωσις.

Svogliato, ῥ. ἐν. μεταπέθω. || —σι, ῥ. ἀντ. μεταπέθωμαι.

Svogliataggio, οὐσ. θ. Ὀρ. Svogliamento.

Svogliatamento, ἐπιφ. ἀνευ προθυμίας, ἀνιερῶς, ἀκούσιος, ἀνερίκτως.

Svogliatezza, οὐσ. θ. Ὀρ. Svogliamento.

Svogliato, τα, ἐπ. ὁ ἀνευ προθυμίας, ἀρέθιμος, ἄκων. || —, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Svogliatezza.

Svogliatura, οὐσ. θ. Ὀρ. Svogliatezza. || —dell' appetito, ἀνορεξία.

Svolacchiato, ῥ. οὐδ. ἴπταται πικρῆ, περιπαθῆται. || Περιγυζῶ ἐπὶ νισσῶν.

Svolamento, οὐσ. ἀρ. πτήσις, κ. πτάσμα.

Svolare, ῥ. οὐδ. Ὀρ. Volare.

Svolazzamento, οὐσ. ἀρ. ἡ τῶν πτερυγίων διακίσις, περιγύσιμα. Svolazzaro, ῥ. οὐδ. Ὀρ. Svolaolare.

Svolazzo, οὐσ. ἀρ. τὸ συνηθὲς πτερόγισμα.

Svolosa, ῥ. ἰν. μετανοῶ, μετ-
 ουλιόμικι, μεταμελοῦμαι.

Svolgero, ῥ. ἰν. λύω, ἐκτιλίω,
 ἀνετίωσω. || Μεταπέθω τινα. ||
 ἤραμηνεῖω, διακαρπνίζω. || Διτυ-
 θεῖω. || —σι, ῥ. ἀντ. ἐξερρηθῆμαι.

Svolgimento, οὐσ. ἄρ. ἐξελιγμός.

Svolto, οὐσ. ἄρ. —trice, θ.

ὁ ἐκτιλίωσιν, ἀνετίωσιν.

Svolta, οὐσ. θ. καὶ

Svolgimento, οὐσ. ἄρ. ἐλιγμός.

ἐξελιγμός, στροφή κωπική.

Svoltare, ῥ. ἰν. ἐκτιλίωσω, ἐξε-
 λίσω. || —αίτηι, πείθω τινα.

Svoltatore, οὐσ. ἄρ. —trice, θ.

ὁ ἐκτιλίωσιν ἐξελίττων.

Svoltatura, οὐσ. θ. στροφή ὄρ.

Svoltamento.

Svolta, τα, ἐπ. λιλυμένος, ἐξε-
 λιγμένος || Παπεισμένος. || Χατ-
 ρουρ. ἐξερρημένος.

Svoltato, ῥ. ἰν. ὄρ. Svolto.

Svoltura, οὐσ. θ. ὄρ. Svolta-

tura.

Svoltera, ῥ. ἰν. ὄρ. Svolgero.

—

Tabacchiera, εὐσ. θ. ταβάζα-
θήκη, κ. ταβάζιρα.
Tabacchino, εὐσ. ἀρ. τῶν τε
Tabacajo.
Tabacchista, εὐσ. ἀρ. ὁ πωλὴν
τραβῶν ταβῶν.
Tabaco, εὐσ. ἀρ. (— da naso)
ταβῶκος καὶ (— da fumo) κα-
πνὸς, νικωτιανή.
Taballo, εὐσ. ἀρ. Μισο. τῶν
πανοῦ γαλλοδέτον, λέδης, κ. τισο-
πελίκη. || Συναυλὶα τοῦ κινωμα-
τικῆ ὀργάνου, ἣ δὲν ἔχον τοῦ κινω-
ομένου τυμπάνου μιμουμένη.
Tabano, ἡσ. ἑπ. κακλήγοι.
Lingua —, γλῶσσα κακῆ, σατα-
νική.
Tabaracia, εὐσ. ἀρ. μανδύας
ἀθλιος ἢ παλαιὸς ἵκη χιτῶνα.
Tabaratto, κατ. -ἡσο, εὐσ. ἀρ.
(ὄποκ.) μικρὸς μανδύας, ἱερει-
δίων.
Tabarro, εὐσ. ἀρ. ἐπανωφόριον,
ἐπενδύτης, μανδύας, ἱερειδίων.
Tabarrou, εὐσ. ἀρ. μέγας ἐ-
πενδύτης ἢ μανδύας.
Tabo, εὐσ. θ. σπῆρας, σκηπέδον.
Tabellato, ἡσ. ἑπ. οσαχπῶς, σα-
πρῆς.
Tabolla, εὐσ. θ. τὸ σήμαντρον
τεῶν κινωδίων. || Φλόδαρος, κωρο-
λλῆος. || Bonar la — ditto ad
alunno, χλωσάζω, ἐμπαιζῶ δια-
σῶμα τινα.
Tabellario, εὐσ. ἀρ. γραμμα-
τοφόρος, ἐπιτολοφόρος. || Συμβο-
λακιγράφος. || Largo —, οἱ περὶ
τῆσων νόμοι τέσσαρες.

Tabellione, εὐσ. ἑρ. συμβολαι-
ογράφος, ταβαλλίων.
Tabernacolo, εὐσ. ἀρ. σκηνή
κατ' Ἑβραίους, ἐνθα ἔκειτο ἡ κε-
λιὰς τῆς Διαθήκης, τὸ σκῆνος
|| Νὰς τῶν Ἰσραηλιτῶν, φορητὸν
τῆ ἱερῆς. || —, τὴν τῆ Νέου Διαθήκης,
ἡ οὐρανός, σκηνώματα, αἱ τῶν δι-
κίων σκηναί. || —, παρὰ τοῖς
Χριστιανοῖς τὸ ἐπὶ τῆς ἁγίας τρα-
σίης ἀποφοριον. || Ἰερουζαλήτων.
|| —, παρὰ Ῥωμ. ὁ τόπος ἐνθα
ἐπισκοπῆσαν, οὐανοσκοπεῖν.
Tabernaculo, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. τὸ
ἀντίθεον.
Tabido, ἡσ. ἑπ. φθισιός.
Tabifico, εὐσ. ἑπ. ὁ φθισιὸν ἐ-
πίσῶν.
Tablino, εὐσ. ἀρ. γραμματικοῦ
ἱερέου. || Τόπος ἢ διαμέτριον παρὰ
τὴν ποσάδα τῆς θωμαϊκῆς οἰκίας.
|| Πισκοπῆκη.
Tabulario, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. τὸ ἀντι-
θέον. || Ἀρχεῖον.
Tabularia, εὐσ. θ. ἡ τὰς δελ-
τασιὰς ἢ σκευοποιεῖ τέχνη.
Tacea, εὐσ. θ. ἔνταρξ. || Συν-
τήμιον κ. ταίτεουλα. || —, τῶν τε
τῆ Toccia || Πλακτῶν ἀντίσημα.
Taccagneria, εὐσ. θ. ἡ κῆρα φι-
λιχγορῆ, φιδωλῆ.
Taccagnio, ἡσ. ἑπ. φιδωλῆς,
φιλάργυρος.
Taccagnone, εὐσ. ἀρ. ὁ εἰς ἄ-
κρον φιδωλῆς.
Taccato, ἡσ. ἑπ. κηλιδατός, ἐ-
πιταρῆνος.
Taccarella, εὐσ. θ. (ὄποκ.)

ἑγκοπή μικρῆ. || Κακιντρίχητα
αὐτοῦτότος.
Taccattii, εὐσ. ἀρ. κλ. Ναυτ.
Σηκιστρα ἑθλίνα τὰ ἐφ' ὧν δύνεται
διὰ σπυρα σχετῆνα.
Taccia, εὐσ. θ. σημεῖον μετα-
ματος, κελίς, ζῦπος, σπῆλος, σπῆ-
λωμα. || Ἡ φυσικὴ σὺλῆ, τὸ σελγ-
μα. || Ἡ ἐν ὄφθαλμοῖς ὀστέουκος
σὺλῆ, φακίς.
Tacciare, ἡ. ἑν. κακινγορῆ, ἐ-
πισκοπῆσαι ἑγκολῶν.
Taccino, εὐσ. θ. κεννὸν κίτσω. ||
Μικρολόγος, λιλῆος. || Ἀντίσημος.
Taccolare, ἡ. εὐσ. μικρολογεῖν,
κακινγορῆ. || Ἀσπείζωμα.
Taccolata, εὐσ. θ. κατ.
Taccoleria, εὐσ. θ. μικρολογεῖν,
ἀπείζω.
Taccovale, ἑπ. διημιμολόγος.
Taccolino, εὐσ. ἀρ. ἐπὶ χου-
δρῆ. || ἄλιος, ἀδὸλογορῆ.
Taccolo, εὐσ. ἀρ. ἀπειράτος, φι-
λιχγορῆ. || Περιπλοκή, ἐμ-
πίδων ἀμυχανία.
Tacconeino, εὐσ. ἀρ. τῆσων
ἐπὶ τῆσων εὐχρηστων εἰς τὴν κατα-
σκευὴν τῶν ὑπερμάτων, κῆστουμα.
Taccino, εὐσ. ἀρ. σημεῖον τα-
μῶν, ὅπερ φέρει τις μετ' ἑαυτοῦ,
ὄπουνημάτιον, ἡμιφολόγιον.
Taccio, ἡσ. ἑπ. ἡγ. Ὁρ. Taccio.
Taccro, ἡ. εὐσ. αὐτοπῆ, σιγῶν
ἐπισημῶν, κρῖπται, παραλίπια.
|| Μεταφ. γαλλομάζω, κατινῶ-
ζομαι ἐπὶ ἀνέμων κτλ. || — si, ἡ-
ἀντ. σιγῶν ἢ σιωπῶν ἔγωγε. || —
εὐσ. ἀρ. αὐτοπῆ.

II.

Tabacco, εὐσ. ἀρ. τὸ βον γράμμα
τῶ ἀλφάβητου.
Tabaccajo, εὐσ. ἀρ. καπνοπώλης.
Tabaccaro, ἡ. εὐσ. τραβῶν τα-
βῶν.
Tabaccato, ἡσ. ἑπ. ὁ ἐκ ταβῶ-
ων ἱερειωμένος.

Taghibilo, ἐκ διγ. ὁ σιγήσας ἐπιδεικτι-
κός, σιγήσιμος. || Ὑπονοούμενος.
Taghionto, ὄσα. ἄρ. σιγήσεις,
σιγήσῃ.

Taghionto, ἐπίρ. σιγήσῃς.
Tagito, τα, ἐπ. σιωπηλός, σι-
γηλός. || Ἐχθρικός.

Taghionamento, ἐπίρ. σιω-
πηλός, σιγηλός· σκυδρωπός.

Taghiornido, ὄσα θ. τὸ σιωπη-
λόν, σιωπητός. || Ἐχθρικός. || Κι-
τήματα, σκυδρωπότης.

Taghiotico, πα, ἐκ τὸ συνήθως βλι-
γα λέγων, σιγηλός, σιγητικός. ||
Σκυδρωπός, κτηνός. || Ἐχθρικός.
Tafanario, ὄσα. ἄρ. ἀφελών.

Taffragia, ὄσα θ. καὶ
Taffernaglio, ὄσα. ἄρ. ἕως πο-
λυκρήτος, fac — ἐρίτω μετὰ τοῦ
βύθου.

Taffetta, ὄσα θ. (κατ' ἑνομα-
νοποιαν ἀπὸ τοῦ ἤχου) σπριντν τι
ἄρσμα, κ. ταφιάς.

Taffiato, φ. οὐδ. πρώην ὑπὲρ
τὸ δόν, χορτάζομαι, ἰμφοροῦμαι.

Taffia, ὄσα. ἄρ. συμπόσιον ἐβ-
ωχίας ἄφρονος, δαψιλίας.

Taffia, ὄσα θ. ἕκ τῶν Ἰαχα-
ροκαλάμων ῥαχία.

Taglia, ὄσα. θ. σφαγή, φόνος
πλός, κνώσεια. || Φορέας, δασμός.
|| Ἀύτρων. || Τιμὴ προγραφής. ||
Ἐπανάληψις, γύρος· ἐπὶ χορτο-
παιγνίου. || Ἔλλον ἐφ' οὗ ἴγχα-
ρέσεται πᾶσαν πραγμάτων, συν-
τέμιον κ. τῆσούλα. || Θίλῃσις,
προάφρασις. || Τὸ τοῦ σώματος μέ-
γλος, ἐνάχῃμα. || Ἄδεια· ἔξουσία.

Taghinhilo, ἐπ. διγ. ὁ ἱπὸθα-
κτικός, τμήσας, τριπτός.

Tagliahorse, ὄσα. ἄρ. ὑπερι-
φῶν τὰ θαλάσσια, βαλαντιοτάς.

Tagliacantoni, ὄσα. ἄρ. δολοφόνος.

Tagliascorichio, ὄσα. ἄρ. δια-
σπ. ἐγγαλιόν, ὁ περιτομικός.

Tagliastaro, ὄσα. ἄρ. εργαλείον
κόπτον τὸν σίδηρον, σιδεροκόπτης.

Tagliabegno, ὄσα. ἄρ. ῥοκκοπέος,
Tagliamento, ὄσα. ἄρ. τομῆ,
κόψις. || Σφαγή.

Tagliariccia, ὄσα. ἄρ. ὁ τὰς
πέτρας πελακῶν, πετροτάς.

Tagliaro, φ. ἐν κόπτω, τέμνω,
διατέμνω. || Ἐπιτέμνω, συντέμνω.

|| — a pezzi, κατακόπτες, κατα-
σφάζω. || Διούς τετραγωνίζω, ξίω,
περιτομίζω. || Νιταν, κλαθεύω. ||

Τίθημι ἐπὶ τιμῇ τὴν κεφαλὴν τι-
νός, προγράφω. || — lo parola lo
hocca, διακόπτω τὸν λαλοῦντα.

|| — il taggionamento, συγκό-
πτω τὸν λόγον. || — il tistano, la
strada, ὑποτέμνωμαι τὴν ἐπιστρο-
φὴν, τὴν ὁδόν. || — lo calzo ἢ il
giubbone, κτηνοκόμω, κωλοκόμω.

Tagliaricchia, ἐπ. διγ. κνώσε-
μικός, ἄδεις.

Tagliata, ὄσα θ. Ὁρ. Taglia-
mento.

Tagliatojo, ὄσα. ἄρ. καὶ
Tagliatoza, ὄσα. ἄρ. ἄριος, θ.
κοπέας, τομικός.

Tagliatura, ὄσα θ. τομῆ.

Taglioggiaro, φ. ἐν. κεφαλὴν
τίθημι ἐπὶ τιμῇ, προγράφω.

Tagliaria, ἐπ. διγ. κοκτερίδι

ἔξω. || Lingua —, γλῶσσα κκεν-
τριχίς, ἀκτικλή.

Tagliamento, ἐπίρ. κοπιε-
τός, ἔξω.

Tagliaro, ὄσα. ἄρ. ἐπιχέπανον.

|| Τροβλίον, λωπός. || Siro a — con
alemo, συζῶ μετὰ τινος.

Tagliatino, ὄσα. ἄρ. (ὀπακ.)
μικρὸν τραῦμα, τραυμάτιον.

Taglio, ὄσα. ἄρ. ὁ κόψις ἕξ-
ουσι, τὸ στίμα, ἡ ἀκμή. || Met-
tore al — della spada, τίθημι ἐν
στόματι μαχαιράς. || Τομὴ κατὰ
κόψιν || Τραίμο. || Σφαγή. || Ἀνά-
στημα, μέγθος σώματος. || Πα-
ριστάσις ἀρμόδια. || Vendere a
—, κοτυλίξω, κ. λιανοπωλιῶ.

Tagliato, ὄσα. ἄρ. ἐκδικησίς
τῆς ὑβρεως ἀντίποινον. || Ἀσμάς.

Tagliatojo, ὄσα θ. παγίς, κυρί-
ως καὶ μεταφ.

Tagliatojo, ὄσα. ἄρ. σφιλή, κο-
πίσισις, τραυμάτιος.

Tagliuzzamento, ὄσα. ἄρ. κη-
τεκοματιμός.

Tagliuzzato, φ. ἐν. κατακό-
πτω, κατακερματίζω.

Tagliariccia, ὄσα. ἄρ. πνευματῶν
τῶν βλάσ.

Taglio, ὄσα. ἄρ. χιτῶν ποδέρχης.

Tagliato, ἐπίρ. ἕσται.

Tagliato, ὄσα θ. λίθος διαφανής,
ὁ στασίτης.

Taglio, ὄσα. ἄρ. ἀσπίς τις λίθος
λευκός καὶ διαφανής.

Taglio, ἐπ. τοιούτος, τοιάδε. ||
— eha, τοιούτος ὅσος. || Un —, ὁ
δὲν. || —, ἐπίρ. ἕσται.

Taglio, ὄσα θ. θαλλός ὁ πρὸς
ἰμφορνοῦσι.

Tagliaccio, ὄσα. ἄρ. μέγα προ-
τὸν ἢ πλεονέκτημα.

Tagliaro, φ. ὀδ. εὐαρστώ.

Tagliatella, ὄσα θ. ἄδὴ ἀνιρά.

Tagliato, ὄσα. ἄρ. εὐροία, δὴ-
νομία, διανομία, ἐμπειρία, ἰκανό-
της πρὸς τι, φυσικὸν τι χάρισμα.
|| Πέθος, ἄεθλος.

Tagliato, ὄσα. ἄρ. συμποσι-
άριος.

Talissimo, ὄσα. ἄρ. τιμάχιον
μετάλλου ἢ λίθου γυγρῆμενον,
ἠαμασίως ἐπιπεργούτος τῷ ἐπι-
φέροντι κατὰ τὴν χυδ. πρὸς ἀπην,
φολακτῆριον, ἀλεξιστῆριον, περι-
αμας, φίλτρον, κ. χαίμαλι.
Tallato, ὄσα θ. νόμισμα, τάλ-
λαρον.

Tallato, φ. οὐδ. (ἐκ τοῦ ἑλλαν.)
θάλλω.

Tallo, ὄσα. ἄρ. θαλλός πρὸς ἐμ-
φορνοῦσιν ἰμφοσας ἰμβόλιον.

Talento, ἐπίρ. ἕσται.

Taloro, ἐπίρ. ἕσται.

Taloro, ἀντ. τῶν τῶ Aleuno.

Talvolta, ἐπίρ. Ὁρ. Talora.

Tamarindo, ὄσα. ἄρ. δένδρον, ὁ
ἰζηρῆνιξ. || Πιόνξ ἁμόνομος.

Tambellone, ὄσα. ἄρ. πλύνθος
πρὸς στομίον τοῦ κλιθάνου. || Ἄφ-
ρων, βλάξ.

Tamburacchio, ὄσα θ. κωκα-
λογία, κατηγορία. || Τυμπα-
νισμός.

Tamburano, φ. ἐν. καταγορῶν.
|| Τυμπακίζω, ραβδοκοπῶ.

Talea, ὄσα θ. θαλλός ὁ πρὸς
ἰμφορνοῦσι.

Talentaccio, ὄσα. ἄρ. μέγα προ-
τὸν ἢ πλεονέκτημα.

Talentaro, φ. ὀδ. εὐαρστώ.

Talentella, ὄσα θ. ἄδὴ ἀνιρά.

Talento, ὄσα. ἄρ. εὐροία, δὴ-
νομία, διανομία, ἐμπειρία, ἰκανό-
της πρὸς τι, φυσικὸν τι χάρισμα.
|| Πέθος, ἄεθλος.

Talisco, ὄσα. ἄρ. συμποσι-
άριος.

Talissimo, ὄσα. ἄρ. τιμάχιον
μετάλλου ἢ λίθου γυγρῆμενον,
ἠαμασίως ἐπιπεργούτος τῷ ἐπι-
φέροντι κατὰ τὴν χυδ. πρὸς ἀπην,
φολακτῆριον, ἀλεξιστῆριον, περι-
αμας, φίλτρον, κ. χαίμαλι.

Tallato, ὄσα θ. νόμισμα, τάλ-
λαρον.

Tallato, φ. οὐδ. (ἐκ τοῦ ἑλλαν.)
θάλλω.

Tallo, ὄσα. ἄρ. θαλλός πρὸς ἐμ-
φορνοῦσιν ἰμφοσας ἰμβόλιον.

Talento, ἐπίρ. ἕσται.

Taloro, ἀντ. τῶν τῶ Aleuno.

Talvolta, ἐπίρ. Ὁρ. Talora.

Tamarindo, ὄσα. ἄρ. δένδρον, ὁ
ἰζηρῆνιξ. || Πιόνξ ἁμόνομος.

Tambellone, ὄσα. ἄρ. πλύνθος
πρὸς στομίον τοῦ κλιθάνου. || Ἄφ-
ρων, βλάξ.

Tamburacchio, ὄσα θ. κωκα-
λογία, κατηγορία. || Τυμπα-
νισμός.

Tamburano, φ. ἐν. καταγορῶν.
|| Τυμπακίζω, ραβδοκοπῶ.

Tamburello, αρ. οὖσ. Μουσ. στανόν καὶ ὑψάλον τυμπάνιον.

Tamburino, οὖσ. αρ. Ὀρ. τὸ ἀνωτέρω.

Tamburiera, οὖσ. αρ. ὁ κρούων τὸ τυμπάνον, τυμπανιστής.

Tamburino, οὖσ. αρ. τυμπανιστής καὶ τὸ τυμπάνον αὐτό.

Tamburo, οὖσ. αρ. τὸ γνωστὸν στρατιωτικὸν τυμπάνον. || —, κατ' ἔκτ. ὁ τυμπανιστής.

Tamburone, β. ἰν. βυλοκακῶ, τυμπανίζω, δέρω

Tampoco, ἐπίφ. μήτε. || Ὀλιγόν τι.

Tam tam, οὖσ. αρ. Μουσ. ἔργον των Ἀσκανῶν, σείτρον.

Tapa, οὖσ. θ. φορέας. || Ἀάκκος.

Tappaglia, οὖσ. θ. λιπὸς αἰδέρα, ὁ αἰδέρας κεραινας.

Tappo, οὖσ. αρ. δαμὴ εὐρωτός καὶ ὁ εὐρώς (μούχλα) αὐτός.

Tappeto, ἐκ. θ. (Lissa—)

Γραμ. γραμὴ ἢ ἐραπινομένη.

Tappeto, γα. ἐκ. ἀγροίκος.

Tappeto, ἐκ. διγ. ἀπτός, ψαυατός, ψυλαφητός.

Tappeto, οὖσ. αρ. μωρός, ἄφρων.

Tappeto, β. ἰν. τὰς βύσσας κατεργάζεσθαι, βυροῦνα, βυροῦ, βυροῦ, δεψῶ

Tappeto, οὖσ. αρ. ὁ τὰ δέρματα κατεργάζομενος, δερματοουργός, βυροδέψης.

Tappeto, οὖσ. αρ. Βαλκανιδιον. || Κόνις βυροδεψικὴ, ἢ ἐκ τοῦφλοῦ ἑρῆς.

Tappa, οὖσ. θ. φάρος, δασμῆς.

Tappiera, οὖσ. θ. αἰνίγμα, διλημῆ, γρίφος.

Tappiera, β. οὖσ. καὶ Tappiera, βασιλίσσαι ἕξ-περὶ τὸν ἄλκος.

Tappiera, ἰο. ἐπ. μικρότατος, ἐλάχιστος. || —, οὖσ. αρ. ἐλάχιστον, || Ἐπιγὰν χρόνος μικροτέτε.

Tappiera, οὖσ. ἔλιγον, ἐλάχιστον τε. || —, οὖσ. ἰπ. ἐλάχιστος.

Tappiera, ἀντ. τσοῦτες, τολιού-τος, τῆσος. || —, ἰπ. τσοῦτον, τῆσον. || —, οὖσ. αρ. εἰς, ὠστε, τσοῦτον ὠστε. || || —, ἰπ., —, ἀπο καίρου εἰς καίρον.

Tappiera, ἐπίφ. ὑδός, ἰμίσις, ἀφώσις.

Tappiera, ἐπίφ. δυστυχῆς, ἀτυχῆς.

Tappiera, β. οὖσ. δυστυχῆς.

Tappiera, ἰα. ἐκ. δυστυχῆς, ἀτυχῆς, τέλας. || Ἰοταπός, χαμῆς πῆς. οὐ-τιδων ῆς.

Tappiera, οὖσ. αρ. Ναυτ. ἐπιλωμα σφαίροδου. || Τυμπάνον τοῦ Σιάα.

Tappa, οὖσ. θ. σταθμός, προφοδοῦταιον στρατιωτικόν.

Tappa, οὖσ. αρ. προχώμιον.

Tappa, οὖσ. αρ. τῆπις, ἔκ-τις, ἐπίστρωμα, περιστρωμα ἢ ποσίπασμα.

Tappa, β. ἰν. κοσιῶ, περιστρώμιον διὰ παρατετακῶν τῶν τοίχους αἰθούσης, δωματίου, καταπατάνυμι, περιπατάω.

Tappa, οὖσ. θ. παραπα-

ἄσματα τὰ ἐπικοιμῶντα τοὺς τοίχους δωματίου.

Taraballo, οὖσ. αρ. ὁ ἐπικοιμῶν τοὺς θαλάμους διὰ παρατετακῶν, θαλάμοσάκος.

Taraballo, οὖσ. αρ. πῶμα, ἐπιπῶμα, κ. στυππῶμα.

Taraballo, ὁ ἐκτίσιος, ἐκπίσιος τοῦ βῆρου, ἀποταθμίσις κ. ἄρα.

Taraballo, οὖσ. αρ. ἕσος, ὁ τάρανθος.

Taraballo, β. ἰν. ἐκπίσιος, ἀφαι-ρῶ ἐκπίσιος.

Taraballo, οὖσ. αρ. ὁ ὑπερῶν, βραβείτης.

Taraballo, ἰα. ἰπ. εὐσαρκός, πηχύσματος.

Taraballo, ἐπίφ. θραδῆς, ολιχάσιος.

Taraballo, οὖσ. αρ. θραδῆ-της, ἀργυροῦ.

Taraballo, ἐκ. διγ. ὁ ἀργυροῦν, μελλαντής.

Taraballo, ἐπίφ. Ὀρ. Taraballo.

Taraballo, οὖσ. θ. ταῦτο τοῦ Taraballo.

Taraballo, β. οὖσ. ἀναπῆλλα, χρονοτριβῶ, χρονίζω, χρονοτριβῶ. || —, β. ἰν. βραδύω, παρακίω.

Taraballo, οὖσ. θ. βραδύτης.

Tardi, ἐπίφ. βραδέας, κ. ἀργά.

Tardi, οὖσ. αρ. ἐσπέρα.

Tardigrado, ἰπ. βραδυπέρας.

Tardigrado, οὖσ. θ. βραδύτης. || ἡδρότης.

Tardito, ἰα. ἰπ. ἄψιμος, ἄψιμος.

Tardo, ἰα. ἐκ. ἄργος. || Νεο-θρό.

Tariffa, οὖσ. θ. διεξιμῆσις.

Tarlora, β. οὖσ. σκαλιματῆς.

Tarlora, οὖσ. θ. θριποκῶσις.

Tarso, οὖσ. αρ. ἐνταρῶν, ὁ σῆς, κ. βύτρωδα.

Tarmatura, οὖσ. θ. Ὀρ. Tar-

Tarmatura, β. οὖσ. ἀγανακτῶ, ἐξεργίζω.

Tarmatura, οὖσ. αρ. πλάγος, ὄλιος.

Tartrato, β. ἰν. ἐξασθενίζω.

Tartrato, ἰα. ἰπ. ἀδύνατος.

Tartrato, οὖσ. αρ. πλ. Ναυτ. πρότοις παλαιῖ διαλλομίνοι.

Tartagliamento, οὖσ. αρ. τραυ-

Tartagliamento, β. οὖσ. τραυλιζω.

Tartagliamento, οὖσ. αρ. τραυλι-

Tartagliamento, ἰα. ἰπ. τραυλικός.

Tartarato, οὖσ. αρ. τραυλικός, τράξι.

Tartarato, ἰα. ἰπ. τραυλικός.

Tartarato, οὖσ. θ. γλήνη καὶ τὸ σπυρκακὸν αὐτῆς, γλήνη.

Tastassaro, β. ἰν. ἀνῶ, λυπῶ.

Tasca, οὖσ. θ. θυλάκιον, κ. τοί-πη. || Σάκκος.

Tasca, οὖσ. θ. πρῶτον χωρῶν ἢ ἐν τῇ θυλακίῳ.

Taschetta, οὖσ. θυλάκιον. Taschetta, κατ' ἰσο οὖσ. αρ. (ὅπως) μικρὸν θυλάκιον.

Tassano, οὖσ. αρ. θυλάκιον μέγα.

Tassa, οὖσ. θ. φόρος, δασμῆς.

Tassazione, οὖσ. αρ. ἰσο, οὖσ. θ. φόρον ἐπιβολῆ, φορολογία.

Υάσσαρο, β. εν. φίρον επιδάλ-
λω, φορολογώ.
Υάσσαλαρο, β. οδ. διαποικίλλω.
Υάσσοιο, υόσ. άρ. (όποκ.) άλ-
μύσιον.
Υάσσο, υόσ. άρ. άκμων. || Δέν-
δρον, ό σμιλαξ.
Υάστια, υόσ. β. μετός κ. ξαντέν.
Υάστιαμοισιο, υόσ. άρ. ψευδούς.
ψηλάφης.
Υάσταρο, β. εν. ψηλαροψάου.
έμπομαι. || —, όρ. Τελιαρο.
Υάσταλαρα, υόσ. ύπα πλήτητρο
μουσικού όργάνου.
Υάστεγγιατε, β. εν. κρούω,
πλήττω μουσικών όργάνων.
Υάστο, υόσ. άρ. άφή. || —, υόσ.
άρ. πλ. τά πλήτητρο μουσικού όρ-
γάνου.
Υάσταμοισία, υόσ. β. φλυα, ία, λή-
ρος, ληρωδία.
Υάσταμοισιαρο, β. οδ. φλυαρω,
ληρωδία.
Υάσταρα, υόσ. β. και.
Υάστιαρα, υόσ. β. έλάττωμα, έ-
λειμμα. || Μωρολογία.
Υάστιλο, ίπ. διγ. ψαυτεός.
Υάστιο, υόσ. άρ. ή άφή.
Υάστισλο, υόσ. (όποκ.) μικρός
ταύρος.
Υάστικίδα, υόσ. άρ. ταυροκίνας.
Υάυρο, υόσ. άρ. ό (λεξ. Έλλην-)
ταύρος.
Υάυερνα, υόσ. β. καπηλείον,
είσοπωλείον.
Υάυερναρο, υόσ. άρ. -ισ, β. οι
υεπόλοι, κάπηλοι.
Υάυια, υόσ. θ. σκίς, σκινίδιον

Υανόια, υόσ. β. σκίς. || Τράπεζα.
Υανολαρο, β. εν. σκινίδιον.
Υανολισια, υόσ. θ. άπας, ό περί
τήν τραπέζαν όμιλος των συνδι-
τημένων.
Υανολισιο, υόσ. άρ. σκινιδωμε.
|| —, ίπ. έπ. σκινιδωτός.
Υανολισια, υόσ. θ. και.
Υανολιστιο, υόσ. θ. σκινίδιον.
τραπέζιον. || Στριμματάριον.
Υανολιστιο, υόσ. άρ. (όποκ.) όρ.
τό άνωτέρω.
Υανουλοε, υόσ. άρ. μεγάλη σκ-
νίς ή τις τραπέζα.
Υαυζα, υόσ. υ. γιλήν, κόμω.
κ. ωλαζκινω.
Υο άνωτοϋ, σοί, σί.
Υό, υόσ. άρ. τιϋ. κ. τισί.
Υοταλο, ίπ. διγ. θειτρικός.
Υοτατο, υόσ. άρ. βιτριον.
Υοσσα, υόσ. β. κηλός. || Βλαττωμα-
Τυσο, ά τ. (σύνθ.ια της προθ.
ου) μετά σου.
Υοδιο, υόσ. άρ. άνιο, άκδιο.
Υοδιοσάμοισιο, ίπ. άρ. άναρω,
ήδηθι.
Υοδιοσιθι, υόσ. θ. άνία, άηθία.
Υοδισια, υοσ. έπ. άναρής, άρ-
θός. άρηρητος.
Υογαμοια, υόσ. β. χύτρα ίσο.
χιλήσι. || ή δια χύτρας τόνος.
Υογαμο, υόσ. άρ. γότρα.
Υογαμισιο, υόσ. άρ. (όποκ.) χύ-
τρα μικρά, χυτρίον.
Υογγιλια, υόσ. θ. έψητάριον, έ-
ψάνη, κ. ταψί.
Υογγουε, ίπ. διγ. συναφής,
συμφυής. || Εξώθης, έχιτολλος. ||

Μεταρ, ή εις άκρον φειδωλός και
υόσ. διδων, γλισχρος. || Ιοχυ-
ρογώμων.
Τεγομισα, υόσ. θ. συνάρτα,
άμφορος, τή έχιτολλων. || Μεταφ.
φιθιλία, γλισχροτός.
Τεγοια, υόσ. θ. και.
Τεγοισιο, υόσ. άρ. κέραμος, κε-
ραμει.
Τεγομιστιο, υόσ. άρ. κέκτομα.
Τεισμο, υόσ. άρ. τή πεπτευσιν
ής τον Θεόν, βελμής.
Τειστι, υόσ. διγ. ή εις τον Θεόν
πιστεύων, θείσθης.
Τελα, υόσ. θ. ύπρασμα ολονδή-
πει, δόνη, λινω, κ. κανών. ||
Ιστιον πλοίου. || Τε πρό της σκη-
νής παραπέταγμα του θ. άστρου,
κατάδελμα. || Το άρκυστάσιον
των κυνηγών.
Τελαισιο, υόσ. άρ. ιστιε των ύ-
ρανουργών, τή έπουρογίαν.
Τελασο, υόσ. άρ. όρ. τή άνω-
τιση.
Τελομισιο, υόσ. άρ. ύράντης,
όργανουργός, ίστροργός, όδοντοποιός
και όδοντοπόλος.
Τελογραφια, υόσ. θ. (εκ του Ελ-
φου, τηλεγραφία.
Τελογραφισιο, υοσ. έπ. τηλεγρα-
φικός.
Τελογραφο, υόσ. άρ. τηλεγραφος.
Τελοσκοπισιο, υόσ. άρ. τή τηλε-
σκοπια, τηλεσκοπικός.
Τελοσκοπισιο, υόσ. άρ. (εκ του
Έλλην.) τηλεσκοπιον.
Τελοσκοπο, υοσ. έπ. έρ. τηλεσκο-
πος. || —, υόσ. κόγχος, δάμνομος.

Τελοστια, υόσ. θ. (όποκ.) και
πτόν ύπρασμα, δόνητον δόνη χρυ-
σοϋφής.
Τελο, υόσ. άρ. όρ. Τελα.
Τελομισια, υόσ. θ. (όποκ.) τεμά-
χον υόνησι, έθόνιον.
Τελοσο, υόσ. θ. φάθος, δειλεσο,
|| Γραμ. θέμα.
Τελομιστιο, έπ. διγ. δειλός, δει-
λατος.
Τελομισα, υόσ. θ. φάθος, δειλεσο.
Τελομισαμιστιο, έπ. άρ. προπε-
τός. ήρωσός.
Τελομιστιο, ίπ. έπ. προπετός,
αυθόδητος, τομάκιος.
Τελομιστιο, υόσ. β. προπέται.
ήρωσότης, τή παρατόλμων. || Αε-
καψία, άρσοϋση.
Τελομιστιο, έπ. διγ. φοβηρός.
Τελομιστιο, υόσ. άρ. όρ. Τι-
μομιστιο.
Τελομισο, υοσ. έπ. ήρωσός,
δειλός. || Φοβηρός, τροματός.
Τελομισαμιστιο, υόσ. άρ. κλό-
ησος. || Διαταγμός, τακτικιστος.
Τελομισαρο, β. εν. κλονώ, δι-
ακινώ, οσις. || Ταλαντιο. || —,
), υόσ. ταλαντευομαι, διατάξω.
Τελομισαρο, υόσ. θ. και.
Τελομισαρο, υόσ. άρ. κωδωνισμός,
Τελομισαρο, υόσ. άρ. άφρων. ||
Ευδοισότης, άμφίβηπής.
Τελομισαρο, υόσ. θ. ή του σδή-
ρου βαχή, στέμωσις, στέμωμα. ||
Μεταφ. φύσις, τρόπος.
Τελομισαμιστιο, υόσ. άρ. κρᾶ-
σις, έξις, κατάσταση. || ή σύμμε-
τρος κρᾶσις ή μίξις πραγμάτων

συγκρασιμῶν, κρήμυα. || Μεταφ. μετρίτης, τὸ μέσον. || Μῦθος ἀνάγκρασις σύγκρασις.

Temporibus, ἐπ. διγ. μετριοπισθής, ἐγκρατής. || Μεταλαϊκός.

Temporanza, εὐσθ. ἢ τῆς ψυχῆς περὶ τὰς ἡδονὰς μετρίτης· καὶ ἰδίως ἢ περὶ τοῦς σωματικῶς πόθους ἐγκράτειας, σωφροσύνη. || Σύγκρασις· μέτρον.

Temporale, β. ἐν. μετρίζω, ἑλλατῶ πᾶν τὸ υπερβάλλον, συγκερῶ. || Κουρίζω, πρᾶνω. || Ἰατρ. μελάστω, κατευάζω.

Temporalmente ἐπιβ. μετρίως. Temporato, ἐπ. ἐπ. εὐκατατος, ἀδραστή. || —, εὐτ. ἀρ. τὸ αὐτὸ τῆς Temporanza.

Temporatura, εὐσθ. ἢ κυρίως ἢ τοῦ αἵρος καταστάσις. || Σύγκρασις, μέτρον. || ἑλλατῶσι, μετρίτως.

Temporazione, εὐσθ. ἢ Ὁρ. Temporalia.

Temporio, εὐσθ. ἢ Ὁρ. Temporalmente.

Temporino, εὐσθ. ἀρ. κοδύλομαχαίρον.

Tempesia καὶ -ατα, εὐσθ. ἢ θύελλα, καταγίς, λαίλαψ, κ. τριφυλία ἢ κυρίως κατὰ θάλασσαν συμβαλόνσα. || Μεταφ. παραχλῆ, στίσις, κλύδιον.

Tempestivo, β. εὐδ. καὶ -ει, β. ἀντ. θεοροθεσιῶ, θαυσιῶ, θρονιῶ. || Θύελλα ἀπιφύρω, χαιμῆζω.

Tempestifero, ἐπ. διγ. ὁ ὑβέλλα ἀπιφύρων, θυελλώδης.

Tempestamente, ἐπιβ. ἐγκρατικός.

Tempestino, γα, ἢ π. ἐγκρατικός.

Tempestosamento, ἐπιβ. μετρίθυέλης, καταγέω.

Tempesivo, εὐ, ἐπιβ. θυελλώδης, χαιμῆζεις, σφοδρῆς.

Tempo, εὐσθ. ἀρ. (ὕπερ.) χρόνος ἄλλοις, ἐπαχῆς, σύντομος.

Tempria, εὐσθ. ἢ ἀντ. χρότατος.

Temprio, εὐσθ. ἀρ. ναός, ἱερόν.

Temprioso, εὐσθ. ἀρ. κόλαφος, ἄριστος. || ἑλλατῶ.

Temprio, εὐσθ. Ὁρ. Temprio. Tempo, εὐσθ. ἀρ. ὁ χρόνος, ὁ καιρὸς, ἡ ἡμέρα, ἡ ἡμέρα. || Σχολ. ἀκαταίρι· || ἢ ἡλικία, ἢ γενεά, ὁ πόνος. || ἢ τοῦ αἵρος κατάστασις, ὁ αἵρων καιρὸς. || Μουσ. αἱ κυρίαι διατάξεις τοῦ ῥυθμοῦ ἢ μουσικῶς μέτρου ἢ τῆς χρονικῆς δυνάμεως ἄνωσι, χρόνος.

Tempriosa, εὐσθ. γόνος πάλυ, μακρῆς. || Τερψίς, εὐθυμία. || Ναυτ. clausi —, εὐθυμῶ, εὐχόουμαι.

Tempriosa (Lo quattro) καὶ τίσορας νηοσταίει.

Temprioso, εὐσθ. ἀρ. κακοκαίσις, χαιμῶν.

Temprioso, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ χρόνου, χρονικός, πρὸς καιρὸς, φηρητός, ἐφ' ἡμέρας. || Κοσμικός, λαϊκός. || Ἄνατ. ὁ τοῦ κρατάρου, κροτοφαιῶν.

Tempriosamente ἐπιβ. προακρίτως, πρὸς εὐνοχέρον. || Λαϊκός.

Temprioso, εὐσθ. ἢ πρὸς καιρὸν, τὸ ἐφ' ἡμέραν, τὸ φθάνον.

|| ἢ εἰς τὸν κόσμον ἀφοσίωσις. Temporatamente, ἐπιβ. Ὁρ.

Temporalmente. Temporibus, εὐ, ἐπ. πρόσκαιρος, φθαρτός Ὁρ. Temporale.

Temporeggiamento, εὐσθ. ἀρ. χρονοτριβή, χρονισμός.

Temporeggiare, β. εὐδ. — ει, β. ἀντ. χρονίζω, χρονοτριβῶ. || Συμπεριφέρωμαι κατὰ τὸν καιρὸν.

Tempri, εὐσθ. ἢ τῶν σιδήρων βαφῆ, σιδήρωσις, στήριγμα. || Ποιῶ κρᾶσις καὶ ἐξίς τοῦ ἀντροπίνου σώματος. || Ποιῶ διάθεσις τῆς ψυχῆς, φῶσις, τρέπος. || ἢ τοῦ κοδύλου τομή. || Μουσ. συμφωνία.

Temprioso, β. ἐν. Ὁρ. Temprioso.

Tempulenza, εὐσθ. ἢ ἱατρ. ἢ ἐκ μίθης ἀπικληξίς, || Μανία.

Tempore, ἐπ. διγ. συναφής, συμφωνίς· γλισχρότης, ἑωδής, κολυδάτης ἢ κολυκίαι. || Ἀκρῆθης, ἀκρίσις. || Φειδωλὸς εἰς ἄκρον, γλισχροτός.

Tempestamente, ἐπιβ. τρυφῶδες, ἀντιλαμπρῶδες ἑγκόλλιος, γλισχροτός.

Tempesità, εὐσθ. ἢ συναφής, συναφῆ, σφύρισις, τὸ ἐγκόλλιον. || Μονιμότης, στερεότης. || Μεταφ. φειδωλία, γλισχροτότης.

Tempioso, εὐσθ. ἀρ. ἱατρ. βουδὸν περὶ τὴν καρδίαν.

Tempia, εὐσθ. ἢ σκῆνωμα, σκηνή, σκηνία, κλισία.

Tempido, εὐσθ. ἀρ. Ναυτ. μέγα σκῆνωμα.

Tempaletto, εὐσθ. ἀρ. (ὕπερ.) μικρὸν σκῆνωμα, σκηνίδιον.

Tempenza, εὐσθ. ἢ εἰς τι διακρίσις ἢ ἐγκλισις· τάσις, ῥοπή, τὸ ἐπικλιεῖν.

Tempere, β. ἐν. ἔλαω τι ταύτων, ταίνω, καταταίνω, κ. τετῶνω. || Ταίνω χορδὴν ἄργάνου, σχοινίον πλοίου, κολυμπίζω, προτελλῶ. || Ἐκτείνωμαι ἰστίον, δίκτυον. || ἑκτείνω τόξον. || — gli occhi, gli occhi, προσέχω τὸ εὐς, ἐπακροῦμαι, ἀτενίζω τοὺς ὀφθαλμούς.

|| —, β. εὐδ. ταίνω πρὸς τι, συνταίνω εἰς τι, κυρίως καὶ μεταφ.

|| Κλίνω, βέπω.

Tempella καὶ — ἱνα, εὐσθ. ἢ (ὕπερ.) μικρὰ σκηνή, σκηνίον.

Tempitore, εὐσθ. ἀρ. -itico, ἢ δ' ἐνέδρα ἱστία.

Tempione, εὐσθ. ἢ Ναυτ. μέγα σκῆνωμα. || Ἀνατ. ἡ ἄκρα μὴς, ταίμων.

Tempocia, εὐσθ. ἢ Ὁρ. Tempella.

Tempora, εὐσθ. ἢ πλ. σκῆνός, σκοτασμός, ζέφος, ζέφωσις. || Μεταφ. ἀγλῆς, βυβλίχης, σκότος· ἀγνοία.

Temporato, β. ἐν. σκοτίζω, ἐπισκοτίζω, ζεφῶ.

Temporoso, εὐσθ. ἢ σκοτασμός, ζέφωσις.

Temporoso, εὐσθ. ἢ Ὁρ. Tempesità. || Σκοταστικός.

Temporoso, ἢ πρ. σκοτεινός, σκίτιος, ἐπίσκοτος, ζεφθεῖς· ἀμυγλώδης, ἀγλωδός, μέλας. ||

Ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ δουλιυμένος, καταχθόνιος, κλειανδρών. || Συγκυμαίνος, ἐν ἀγνοίᾳ διακείμενος. Τενοτομοῖο, ἐπίρ. ἀκαλῶς ἀδράως, τρυφερώς. || Μεταφ. φιλικῶς, προσφιλέως, φιλοστόργως ἰστωτικῶς. Τονερο, ῥ. ἐν. ἔχω τε ἐν κρατῶ, φέρω, κ. κρατῶ. || Ἐπέχω, κατέχω, κέκτημαι. || Χωρῶ τι, περιέχω, περιλαμβάνω. || Διαμαίνω τι, λαβὼν τι ἔχω, δίδωμαι. || Ἄκουω, ἤκουσά τι παρὰ τινος, ἔμαθον. || — la vita d'alcuno, ἔγνωσάν παρὰ τινος, καὶ κατέχ. ζῶ διὰ τίνα, ἔβου χράην ὀφείλω. || — il mare, πέρατος πλείω. || il segreto, φυλάσσει τὸ μυστικόν, ἔχρησθ. || — la sua patria, Μουσέδω, ἔχρησθ, κρούω τὸ ἀνήκον εἰς ἐμὰ μέρος τῆς πολυφουίας, παρῶν τὸ μέρος μου. || — alcuno in prigione, ἔχω τινα ἐν φυλακῇ, ἐν ἐγκρατῇ συνέχω, φυλάσσω ποι. || Ἀπέχω, κωλύω τινα ἀπὸ τινος. || Κατακυμαίνω τινα. || Τρέφω, διατρέφω, ζῶω || — scuola, γράμματα διδάσκω γραμμασεύω. || || — un alboro, ξυνοδοχῶ. || — il suo gansuo, τὸ πρίνον φυλάσσω. || — la sua parola, τὰ πιστὰ τρυφῶ, τὴν ὑπόσχεσιν φυλάσσω, κτλ. || — ῥ. εὐδ. ἔχωμαι τινος, κ. προσκολλῶμαι εἰς τι. || Δια μένω, παρεμμένο. || Μετέχω τινος, προσείχα, ἠμείψαμι. || Συ νέχομαι, χωρῶ. || — δι. ἄντισταμαι, ἀνίσταμαι. || Ἀπύχομαι τινος.

|| Συγκροτῶμαι, συγγρομαίμαι, συνελύσεω κτλ. || Ἐγκατεριῶ, ἀνύσταμαι ἐπί ἐξίδου, πολιορκίας, κτλ. κτλ. || — εὐδ. ἀρ. κυριότης, κτῆσις, κατοχή. Τονερελο, εὐδ. ἀρ. (ὕπεκ.) ἔλιγον μαλακῶς, τρυφερώς. Τονερετιο, εὐδ. ἀρ. (ὕπεκ.) κλωνήριον, κλαδίον. Τπουοεζα, εὐδ. ἄ. μαλακότης, τρυφερότης. || Τὸ νερεῖν. || Μεταφ. ἡ πρὸς τὴν φιλίαν, τὸν ἔρωτα εὐσιμολογία, ἡ πρὸς τὰ τέκνα στεργή, φιλοστοργία, τὸ στερεκτεῖν. || Φιλία περιπαθῶς. || — κτλ. ὕπεκται, φιλοφρονήσεις, φιλήματα, πενήματα. Τεουρο, τα, ἐπ. ἀπώλῃς, μαλακῆς, τακικῆς, τρυφερό. || Μαυροῦς ἢ ψευδοῦς. || Νέος, νεαρός, πρόσφατος. || Φιλέως, ἐρωτικός, φιλικῶς, φιλοστοργῶς. ἰλεῖμιν, || Coluro —, χρωμα γλυκῶ. || Τεουροιο, ἐπ. διγ. ὁ λίαν ἰπαλῶς, ἀπώλῃματος. Τεουεccio, ια, ἐπ. (ὕπεκ.) ἔλιον τρυφερῶς ἢ νεαρό. Τεουεατο, εὐδ. ἀρ. (λεξ. ἑλλην.) Παθολ. τενομεῖς, κ. ταυομεῖς, τῆς κοιλίας. Τονία, εὐδ. ὁ. (λεξ. ἑλλην.) Ιατρ. σκόφιξ τῶν εντερίων, ἢ ταινία. Τεοιamento, εὐδ. ἀρ. στήριγμα, ὑποστήριγμα, ὑπόστημα, ἔρεισμα. || Κεῖμα ὑποτελεῖς ἄλλω τινι. || Ὑποχρέωσις. Τεοιοιο, εὐδ. ἀρ. λαβίς, λαβίδιον.

Τάνιτορο, εὐδ. ἀρ. — τῆσις, ὁ. ἔκροτων. Τενιτορο και-ιο, εὐδ. ἀρ. ἀγγρῶς ἰδιόκτητος, κτῆσις. Τενιtura, εὐδ. ὁ. Ὀρ. Τενιmento. Τονερο, εὐδ. ἀρ. τὸ ἱμπεριζόμενον ἐγγράφον, τὰ ἐν τινι ἐγγράφω. || Σχῆμα, τρόπος. || Μουσ. ἄρμονία, συμφωνία. || ὁμῶν ἐπιπέδων ἀνδρῶν τὴν μέσιν χωρὰν κατέχουσα, μεταξὺ τῆς ἐρείδας καὶ τῆς τῶν ἀντιθέτων, κατὰ μίον, καὶ ὁ τὴν φωνὴν ταύτην ἔχων, μετ' ὧδὸς μεσοφωνος. || Τονερο ἡ —, ἄρμονία εἰς τὰ αὐτο. Τονεοεγγιρο, ῥ. εὐδ. μελωδῶ μεσοφωνος. Τενεριστία, εὐδ. ἀρ. Μουσ. μεσοφωνος Ὀρ. Τονερο. Τενεριστιο, εὐδ. ὁ. τάσις, ἵκταισις, ἐπίτασις, τὸ οὐνόνον. || Παθολ. τάνουσις, σπάσις. Τενεριστιο, τα, ἐπ. ὁ ἐπιπέδων ταυομεῖν. ταυοτικῶς. Τονια, εὐδ. ὁ. Χειροσφ. μίλη. || Ἀπόπειρα. Τονιαεολο, εὐδ. ἀρ. Ζωολ. βραχίον προετοιμασμένος μαλακίον τι γινω καὶ ἄλλων ζῶων, πλάκαμος. Τονιαamento, εὐδ. ἀρ. Ὀρ. Τονιαzione. Τεοατο, ἐπ. διγ. λεπτεῖς, ἰσχυρῆς. Τονιασθη, εὐδ. ὁ. λεπτεῖς, ἰσχυρῆς, ἀραιότης. || Μεταφ. μαθαμινότης. Τονια, εὐδ. ὁ. κατοχή. || Κεῖμα. || Δοκμαστικῶς τινος. λαμβάνω, διὰ πειραγ ποιοῦμαι, διαπειρωμαι,

δοκιμάζω. || Προσπειρο εἰς τὸ κινῶν, παρὰζω, διαπειρῶζω (γονατικά κτλ.) || — il Dio, τὸν Θεὸν περῶζω. || Εὐπιθυμῶν ἐμποῖα ἢ ἐμ. ἑλλάω, ἐφέλω, ἐπάγω τινα. || Essora-toniato di alcuna cosa, ὀρίγομαι τινος. Τενιατιο, εὐδ. ἀρ. Ὀρ. Τενιαzione. Τενιαuro, εὐδ. ἀρ. — τῆσις, ὁ. ἢ περῶζων, περῶσεικῶς, περῶστικῶς. || Ὁ δοῖμαζ, ὁ διάβολος, τὸ πᾶσις τῶν διαβόλων. Τενιαzione, εὐδ. ἢ. ἀπόπειρα, διὰ πειρα, δοκιμή. || Ὀρα. πειραμῆς, πειρασις. Τενιαuamento, εὐδ. ἀρ. κλόνησις, δόνησις. Τενιενιαρο, ῥ. ἐν. κλονῶ, δοῶ, οἰσῶ. || —, ῥαυδ. ταλαντεύομαι. Τοντομιο, εὐδ. ἀρ. ὁ διαβάλος. || Παραξίας. || Ὀνομα φωιδῆ. Τεντομιο, ἐπ. διγ. νυθρῆς. Τοντομο και-ιη(α) —, ἔκφρησις, ψλασμητῆ, ψλασῶν, ἐπιψηλαφῶν. || Andare a —, προσπατεῖν πορεύομαι καὶ μεταφ. ἀγνοῶ τὸ ποιητέον, διαπαρῶ. || Πρωστεικῶς, περὸ λαγμένως. Τοντο, ἐπ. διγ. λεπτεῖς, ἰσχυρῆς. || Ἀετῆς, ἕλιγος. Τοντοmieto, ἐπίρ. λεπτεῖς. Τονιαθη, εὐδ. ὁ. λεπτεῖς, ἰσχυρῆς, ἀραιότης. || Μεταφ. μαθαμινότης. Τονια, εὐδ. ὁ. κατοχή. || Κεῖμα. || Δοκμαστικῶς τινος. λαμβάνω, διὰ πειραγ ποιοῦμαι, διαπειρωμαι,

Τετραοαρε, β. εδδ. και -αι, β. άντ. τριζω.

Τετραοατορε, οσα. αρ. -τρισο, β. φιλοσοφικός, φιλοσοφία.

Τετραοουε, οσα. θ. τρις.

Τετραοαζια, οσα. θ. (ix του Ελλ. λην.) ή των Ιερών κυβέρνησις, τὸ τοῦ κλήρου κράτος, διοκρατία.

Τετραοοια, οσα. θ. (λίξ. Έλλανν.) πραγματεία περί γενέσεως τῶν βιω τῆς εἰδωλολατρείας, θεολογία, θεολογησια.

Τετραοοια, οσα. θ. (λίξ. Έλλανν.) ή τὴν Θεὸν ἀπερῶσα πισοτήκη, θεολογία.

Τετραοοιαμανο, ικ. θεολογικός.

Τετραοοιανο, β. εδδ. εμιλω περί θεολογίας, θεολογώ.

Τετραοοιο, σα, ικ. θεολογικός.

Τετραοο, οσα. αρ. θ τὴν θεολογίαν εἰδώε και περί αὐτῆς συγγραφέων, θεολόγος.

Τετραοια, οσα. θ. (λίξ. Έλλανν.) σπουδή τέχνης, θεωρία, μελέτη.

Τετραοοια, οσα. θ. (λίξ. Έλλανν.)

επισοτήκη διδάσκουσα τὴν θεωρίαν τῶν Ιερῶν, θεωσοφία.

Τετραοια, β. ιν. χλιαίνω.

Τετραοο, β. οδδ. χλιαρεε εἰμί.

Τετραοοιανο, ἐπίβ. χλιαρεε.

Τετραοοιανο, οσα. αρ. θ παρὰ Ρωμ. διρμείε, εἰτε χλιαρεε λουτρῶν.

Τετραοοιανο, ια, ἐκ. (εποκ.) θ ελλ. γον χλιαρεε.

Τετραοοια και -ιδά, οσα. θ. ματρία θερμότηε, χλιαρεότηε.

Τετραοο, σα, ικ. χλιαρεεε, υπόθεορε.

Τετραοοιαρε, β. ιν. χλιαίνω, θεθεθεραμίνω. τάντε τὸ Τετραοια.

Τετραοο, οσα. θ. αρ. Τετραοια.

Τετραοια, οσα. θ. (λίξ. Έλλανν.) ιατε. θεραπειά.

Τετραοοβενια, οσα. θ. Βοταν. ή τοῦ δένδρου τεραμίνου ῥατίνη, τεραμίνθη, τεραμίνθη και τεραμίνθηε, κ. τεραμίνθη.

Τετραοοια, οσα. θ. γίνοε κίγγιον διθύρων ἀπαλιώτων, ή τεραμίνθη, εἰτε τεραμίνθη.

Τετραοοια, σα, ικ. Π. ταν. τριδυμείε, τριπλοεε, τριχοειδέε ἐπί ρυθλων.

Τετραοοια, β. εν. ἀπομάσσω, κ. σπαγγίξω, καθαρίξω.

Τετραοοιαρε, β. εδδ. υπερεπίγω τε διά περιστροφῶν και προφάσεων, διαδύομαι, διεκδύομαι, υπερεπίθεται, ἀναβάλλομαι, ἐκνῶ.

Τετραοοιαρε, οσα. θ. τε διά προφάσεων υπερεφύγαντι τι, διεκδύσαι, πρόφασιε, υπέρθεσιε, ἀναδολῶ.

Τετραοο, οσα. αρ. τὸ νῶτον τῶν εντῶνων.

Τετραοια, οσα. θ. φάρμακον, ή ὑπριακή.

Τετραοια, ικ. διγ. θ τῶν θερμῶν. || Θερμείε.

Τετραοο, οσα. θ. π. λουτρα θεραμείε, θερμολουσία, ἔθρμα.

Τετραοοια, οσα. αρ. θ ἰνδικάτεε μὴν τοῦ ἡμερολογίου τῆε Ραλλικῆε διοκρατίας, ἀρχάμικον ἐπέ τῆε 19 Ιουλ. και λήγων τὴν 17 Αὐγ. Θερμαριών.

Τεραμίνιαβιλο, ικ. διγ. θ ἐπιδοκτικῶε τέλοε, τεραμίνιαμοε.

Τεραμίνια, ικ. διγ. θ χρησιμομύων ἡε θριον, ἔθραιοε, ἔθραιο.

Τεραμίνιαμανο, οσα. αρ. τέρμα, τέλοε.

Τεραμίνια, β. εν. περαίνω, ἀποπεραίνω, περατώ, ἀποτελειώ τι ἀπαργίξομαι. || Αὐτῶ ἔριν, διαλύο διασπαρῶν. || ὀρξίω, ἔριν τιθῆμαι. || —, β. εδδ. τελειούμαι, λήγω, ἀπολήγω. || Τελευτώ, θνῶσσω.

Τεραμίνιαμανο, ἐπίβ. ἔθραιομύωνε ἀκρίβοε.

Τεραμίνιαζα, οσα. θ. τέρμα, ἔθραιο.

Τεραμίνιανο, σα, ικ. Γρομ. ληκτικῶε, καταληκτικῶε. || Μελέριοε.

Τεραμίνιατορε, οσα. αρ. -τρισο, θ. τελειοτήε. || Οροβέντεε.

Τεραμίνιαζιοε, οσα. θ. αρ. Τεραμίνιαζα.

Τεραμίνιο. οσα. αρ. τέλοε, πέρει, τέρμα. || Τελευτή, παύσιε || ὀθριον. || Χρόνοε ἔθραιομύωνε, προθεμείε, ή τῆε ἐκτίσεωε ἡμέρα, λήξιε, κ. διορία. || ἔθραιοτεχνικῶε λέξιε, λόγοε. || —, πλ. Τεατ. προτομείε, ἀγέλασα ἡμιομομα τὰ κομμυνικα εν τοῦε κήποιε τὰε γωνίαε τῶν εν οτῶν και τῶν χαρακωμάτων.

Τεραμίνιολογια, οσα. θ. διδασκαλία τῶν τεχνικῶν θριων

Τεραμίνιο, ικ. αρ. (ix του Έλλανν.) φουσ. ἔθραιοον διαρρίφον τὰε θραδοεε τῆε κρήσεωε τοῦ εθ. ἔθραιο, θεραμείετρον.

Τεραο, οσα. αρ. τὸ διε τρία τῶν κῶθων, τρία τρία. || Τρίαε. || Τρίαε ἄρθμοι λαχίου οἱ λαρῆντεε συγχερόνοε και κερδαίνοντεε τῶν σὺνάμα εἰσλαθῶσι.

Τερα, οσα. θ. ή γῆ, ή ἔκρεε, ή ἡπειροε, ή σαρπια εν ἡ ὑπάρθεωων. ή οικουμίνη, θ κόρμαε. || Δάπαδογ, εθαροε. || Χώρα. || Γῶπιδον, γεόπιδον. || Ἀγρῆε, γεοπρίον ή χωρίδιον. κέρμα. || Η κερμακῶ γῆ, κερμαεε, κερμακῶε πῆλοε ή ἄργιοε, εἰ εἰ αἱ χύτραι και παντῶα ἔλλα πλάσμαα.

Τεραγλια, οσα. θ. οκτιον πύλων.

Τεραγιο, σα, ικ. ἡμερεπῆε.

Τεραγιο, ια, ικ. ἡμερεπῆε.

Τεραριαρε, β. εν. Στρατ. θ. χροῶε δι' ἀναγομῶτων.

Τεραριανο, οσα. αρ. τὸ ἔψηλότερον τοῦ προτιχλοματοε, ἀνάγομα.

Τεραριο, οσα. αρ. ἔθραιο τὸ ἀνωτέρω.

Τεραριαζα, οσα. αρ. κάτοικιοε φροσρίον ή πόλιοε περιτιχλοτοε. || Συμπολιτεε.

Τεραρια, οσα. αρ. μέροε οἰκτικῶε ἀστυγῆε θ ὑπρωων, δῶμα, ἡλιακῶν, κ. τυράτοε. || Στρατ. ἀνάγομα.

Τεραμιο, οσα. αρ. παμῶεε κερδίοε.

Τεραμιομανο, ἐπίβ. γῆνιοε.

Τεραμιο, οσα. αρ. (εποκ.) μεκρον κήμα, κημῶντεον, ἔθραιοιαν.

Τεραο, οσα. αρ. γῆκεδον, γῆε

ἀγρός, τόπος. || Δικαιοδοσία, περι-
φέρεια. || Πεδιονμάχος. || —, να,
ἐπ. γήινος, Ιππικός. || Στανκα —,
είκημα ισόπεδον.

Toroso, τα, ἐπ. και
Torostre, ἐπ. διγ. ὁ τῆς γῆς
ἢ ἐν τῆς γῆς γενόμενος, γαιώδης,
γῆινος, χερσαίος, ἰππικός. || Εγ-
κόμισος. || —, εὐθ. πλ. οἱ ἀνθρω-
ποι. τὰ γίνα πράγματα.

Torrestaitb, εὐθ. θ. ἰδιότης τῶν
γῆινων πραγμάτων, τὸ γαιώδες.
Terribile, ἐπ. διγ. τρομερὲς,
φοβερόν, βλοσυρὸς || Δεινός, ἐκ
πλοκαϊκῆς ἀμετρος, ἀπειρος. ||
ἀλλόδοτος, παράδοτος. || ἄλλος,
ἀνιάρης.

Terribillezza, εὐθ. θ. ἰδιότης
τοῦ τρομεροῦ, τὸ τρομερὸν, τὸ φο-
βερόν, τὸ φρικτόν.

Terribilmente, ἐπ. β. φοβερός,
τρομερός. || Δεινός, καταπληκτι-
κός. || Εἰς ὑπερβολὴν ἐξόνως.

Terrida, εὐθ. θ. γῆ ἄριστα.

Terriccio, εὐθ. ἀρ. κόπρος γι-
ομιγῆς, ἡ λαχανία γῆ.

Terrifico, εα, ἐπ. ὁ τρομόν ἐμ-
πειῶν, φοβερός, τρομερός.

Terrigono, ἐπ. διγ. Μυθολ. ὁ
ἐν τῆς γῆς γεννηθείς, γηγενής,
ἐπὶ Τετάνων.

Terrigno, να, ἐπ. γαιώδης,
ἀγῆινος.

Terrina, εὐθ. θ. ἀγγεῖον τι κε-
ραμεῶν, τρυβλίον γαυλός.

Terriola, εὐθ. θ. ἀγρός λε-
πιτικός.

Territorialē, ἐπ. διγ. ὁ τῆς γῆ-
ς.

τάς ἢ τοῦ ἰγχωροῦ, ἰγχώριος, ἰ-
ππώριος.

Territorio, εὐθ. ἀρ. δικαιοδο-
σία, περιφέρεια. || Επισκοπή.

Terrora, εὐθ. ἀρ. μήλας φόβος,
τρόμος, πτόσησι, ἐκπληξίς, γρηῃσι.

Terrona, να, ἐπ. ὁ ἐκ χώμα-
τος μωμιγμένος, γιομιγῆς.

Tersamento, ἐπ. β. καθαρός.

Tersazza, εὐθ. θ. καθαρότης.

Terso, να, ἐπ. καθαρός.

Tersamento, ἐπ. β. τρίτον.

Tersanario, ἰα, ἐπ. τριτάτος.

Tarzare, ρ. ἐν. Γιωπ. ἀρετριῶ
ἐκ τρίτου.

Torzuolo, εὐθ. εὐθ. ἀρ. Ναυτ.
larvion τοῦ προτόνου.

Torzello, εὐθ. ἀρ. πείρημα ἐκ
τριτύχων || Μουσ. μικρὰ, τριώδια.

Torzino, εὐθ. ἀρ. τριεπιόρτον
μέτρον.

Torzo, εὐθ. ἀρ. τὸ τρίτον μέρος,
ἢ τρίτη μοῖρα ἢ μέρος. || —, να,
ἐπ. ὁ τρίτος.

Tosa, εὐθ. θ. τάσις. || Πλῆξ.

Tosare, ρ. ἐν. ταίωμα, κ. τετάνωμα.

Tossanfiggare, ρ. εὐθ. Ὁρ. Το-
soreggiare.

Tossuro, εὐθ. ἀρ. ἠσαυρός.

Toschio, εὐθ. ἀρ. κρανίον. || Ἡ
ἐκκεκίση τοῦ σώματος κεφαλῆ.

Tossoggiare, ρ. εὐθ. ἠσαυρίζω.

Tosseria, εὐθ. θ. τὸ ἐπιπέσιον
ταμίον.

Tosorato, εὐθ. ἀρ. (ὕπου.) μι-
κρός ἠσαυρός.

Tosozzaro, ρ. εὐθ. Ὁρ. Τεσ-
reggiare.

Tesoriero, καλ — ο, εὐθ. ἀρ. δη-
σαυροφύλαξ, ταμίης.

Tesoro, εὐθ. ἀρ. ἠσαυρός, πλοῦ-
τος. || Ταμίον, ἠσαυροφυλάκιον.

|| Μεταφ. ἀγῆλιμα, κυριόλιον,
ὁ τῆς φύξης πλοῦτος.

Tessello, εὐθ. ἀρ. ἄβασιςκος.

Tessera, ρ. ἐν. ὑράνω. || Συν-
δίω, σφῆραπτιον.

Tessi, εὐθ. ἀρ. πλ. ὑράνται.

Tessimanto, εὐθ. ἀρ. ὑρασμα.

Tessitoro, εὐθ. ἀρ. τριεῦ, θ. ὁ
ἀφῆτος, ὑρανοσυγῆ, ἰσοσυγῆς,
ἰσοσυγῆς, ὀθονοκίτης, κ. ὑρανότης.

Tessitura, εὐθ. θ. ὑφή, ὑραν-
σις. || — di un discorso, ὑφή λόγου.

Tessuto, εὐθ. ἀρ. ὑρασμα, συν-
ωραμα. || ἴτρο πλῆγμα, ἰστός. ||
ἀλλοκουλία, συνχείριον.

Testa, εὐθ. θ. κεφαλὴ, κρανίον
|| ἄτομον, πρόσωπον ἀνθρώπου.

|| — coronata, μονάρχης, βασιλεὺς
|| Ἄπικόνισμα, κεφαλῆς ἀνθρώ-
που, ἀκονογραφία. || —, κατ' ἐκ-
κόμη. || Μεταφ. φῆσις, ὑφῆσις, δι-
νήσις. || Ναῦς, φρόνησις, οὐρασις.

|| Μέτωπον, πρόσωπον ἀτρατοῦ.
|| Ναυτ. ἀρηγῆς.

Testaccia, να, ἐπ. ὀστῆκενός
δατρακῆρος, ὀστρακὴ δερμας.

Testamentario, ἰα, ἐπ. ὁ κατὰ
τὴν διαθήκην, εὐδίαθετος.

Testamento, εὐθ. ἀρ. διαθήκη,
διαθήκη. || Ἡ ἠγορα, —, ἡ καινὴ
διαθήκη, τὸ Εὐαγγέλιον.

Testate, ρ. ἐν. διαθήκας δια-
τίθειμαί, κληροδοτέω.

Testato, εὐθ. θ. κληροτῆ, ἀφο-

Testato, εὐθ. θ. κληροτῆ, ἀφο-

Testato, εὐθ. θ. κληροτῆ, ἀφο-

Testato, εὐθ. θ. κληροτῆ, ἀφο-

Testato, εὐθ. θ. κληροτῆ, ἀφο-

Testato, εὐθ. θ. κληροτῆ, ἀφο-

Testatore, εὐθ. ἀρ. — τριεῦ, θ.
διαταξίμενος τὴν ἑαυτοῦ περιου-
σίαν, κληροδοτής.

Testò, ἐπ. πρὸ ὀλίγου, ἀρτίως.

Testicolare, ἐπ. διγ. ὁ τῶν ἰρ-
χίων.

Testicolo και-υτο, εὐθ. ἀρ. ἄναρ
τὰ ἀλλοτῆ, οἱ ἄρχεις.

Testificare, ρ. ἐν. μαρτυρῶ.

Testificatore, εὐθ. ἀρ. — τριεῦ, θ.
ὁ μαρτυρῶν.

Testificazione, εὐθ. θ. μαρ-
τυρία.

Testimonato, ρ. ἐν. Ὁρ. Testimon-
niare.

Testimoniale, ἐπ. διγ. μαρ-
τυρικός, ἐπὶ ἐγγράφων.

Testimonianza, εὐθ. θ. μαρτυ-
ρία. || Μαρτύριον, τεκμήριον.

Testimoniaro, ρ. ἐν. και εὐθ.
μαρτυρῶ, καταθέτω μαρτυρίαν.

Testimonio, εὐθ. ἀρ. ὁ καταθέ-
των μαρτυρίαν, μάρτυς. || Θεμα-
τής, οὐδέποτε. || Μαρτυρία.

Testino, εὐθ. ἀρ. (ὕπου.) μι-
κρὰ κεφαλὴ, κεφάλιον.

Testo, εὐθ. ἀρ. κερήμενον || Πῆμα
Testolina, εὐθ. θ. (ὕπου.) Ὁρ.

Testino, εὐθ. θ. κεφαλὴ
ὑπερμεγέθης ἐπὶ χλιύσης.

Testore, εὐθ. ἀρ. ὑράντης.

Testudino και-γγίνα, εὐθ. θ.
χελώνη. || ὕρα ἢ χέλυς.

Testugginono, εὐθ. ἀρ. χελώνη
μεγάλη.

Testura, εὐθ. θ. ὑφή, ὑρασμα
κινρ. και μεταφ.

Testura, εὐθ. θ. ὑφή, ὑρασμα
κινρ. και μεταφ.

Testura, εὐθ. θ. ὑφή, ὑρασμα
κινρ. και μεταφ.

Testura, εὐθ. θ. ὑφή, ὑρασμα
κινρ. και μεταφ.

Testura, εὐθ. θ. ὑφή, ὑρασμα
κινρ. και μεταφ.

Tetano, οὖσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλην.)
 λατρειῶν πασπαρωδικῶν τοῦ λαί-
 μου καὶ τῆς κεφαλῆς, ὁ τέτανος.
 Teiraggina, οὖσ. θ. σκῆτος,
 ζώουσι φρικτῶ.
 Teirico, οὖσ. θ. πτηνόν, ὁ τέτριξ.
 Teirico, σα, ἐπ. καταψῆς. ||
 Ἀρμύς.
 Teiro, τα, ἐπ. ζεφυρός, ἄμαυ-
 ρός. || Κατηφές. || Ἀνιάρος.
 Teira, οὖσ. θ. ὁ τῆς γυναίκτης
 πόλις, τιτῆ, τιτῆς, μαστὸς, κ.
 ὄψι. || Θάλῆ.
 Teitico, ῥ. ἐν. μαστὸν θηλάζω.
 Teitino, οὖσ. ἀρ. (ὕπου.) μικρὰ
 στέγη. || Τὸ στόμα τῆς κεραμικῆς
 καμίνου.
 Teito, οὖσ. ἀρ. στέγη, ὄραφί.
 || Κατ' ἔκτ. οἰκία.
 Teitola, οὖσ. θ. (ὕπου.) μικρὸς
 μαστὸς, τιτῆιον.
 Teitocio, οὖσ. ἀρ. Ὁρ. Teitino.
 Tih, οὖσ. ἀρ. τιῖ.
 Ti, ἀντ. προσ. οὐ καὶ σέ.
 Tibia, οὖσ. θ. Ἄνατ. κνήμη,
 αὐλὸς πρὸς δὲ κατὰ Ῥωμ. μου-
 σικὸν ὄργανον ἑμῶνυμον.
 Tibialo, ἐπ. διγδ. τῆς κνήμης,
 κνημιαίος.
 Tichetole, ῥ. οὐδ. ἄπτομαι.
 || Κωδωνίζω διὰ σφύρας.
 Tichelio, οὖσ. ἀρ. ἰδιορρυθμία.
 || Ἰατρ. πασπαρῶς.
 Tigrifamonte, ἐπιρ. χλιαρῶς.
 || Ψυχρῶς.
 Tigidarso, ῥ. οὐδ. χλιῶν ἐν χρή-
 σει δὲ καὶ ἐν χλιαίνω.
 Tigridea και — ἰδ., οὖσ. θ.

χλιαρῶς. || Μεταφ. ψυχρῆς.
 Tifido, ἐπ. διγ. (λέξ. Ἑλλην.)
 τυροειδής.
 Tiglio, οὖσ. ἀρ. διδρυόν, ἐπιλύρα.
 Tiglioso, σα, ἐπιδ. ἰνώδες. ||
 Τραχὺς ἐπὶ κρῖατος.
 Tigua, οὖσ. θ. Παθολ. φλεγ-
 μονὴ τοῦ τριχωτοῦ δέρματος, ψά-
 ρμαψωρίαισι, ἀλφει, κνήλα, κνήρος,
 ἄγρω κ. κσιίδα. || Μεταφ. ἀνία-
 μέριμνα· θλίψις ἀγαπῶντος. ||
 Φιλάργυρος εἰς ὑπερβολὴν, γλι-
 σχροί.
 Tignamica, οὖσ. θ. φυτὸν, ὁ ἰ-
 λήγυρος. || Φειδάλος.
 Tignato, τα, ἐπ. Ὁρ. Tignoso.
 Tignere, ῥ. ἐν. ἑάπτω, χριῶν,
 χράνυμι, χροματίζω. || — lo
 guancia, ἀλλάσσω ὄψιν. || — ti,
 β. ἀντ.
 Tignose, οὖσ. ἀρ. κόμην γυ-
 ναικεῖα ἡπιστάδατος, ἀπειθόν.
 Tignoso, σα, ἐπ. ὁ ψωριῶν,
 ψωρελῶς, κ. κσιιδάρης.
 Tignuolo, οὖσ. θ. οὐκ ἄλλ. ὁ σῆς.
 Tigrano, οὖσ. ἀρ. τυροειδής,
 παρισταρῆς.
 Tigrato, τα, ἐπ. τυροειδής, κ.
 παραλάς.
 Tigno, οὖσ. ἀρ. θηρίον τῆς Ἀ-
 φρικτῆς αἰλουρεϊδῆς, λίοντι· ἰο-
 μάθεος, ὁ καὶ ἡ τίγρις. || Ψυ-
 ρόγυρος ἐπὶ ἔππων.
 Tigratio, οὖσ. ἀρ. (ὕπου.) μι-
 κρὰ τίγρις.
 Tigrone, οὖσ. ἀρ. τίγρις με-
 γάλῃ· ἐπὶ χλιῶν.
 Tigrotto, οὖσ. ἀρ. Ὁρ. Tigratio.

Timidamente, ἐπιρ. δαίλιος, ἀ-
 τήλιος. || Πικυλαγγίνας, οὐλαβῶς.
 Timidozza και — ἰδ., οὖσ. θ.
 δειλία, ἀτολίμα.
 Timido, da, ἐπ. δειλός, περι-
 φρεῖας, ἀτελμῶς, ἀνάνδρος.
 Timone, οὖσ. ἀρ. Νεωτ. τὴ πη-
 γῆλιον τοῦ πλοίου. || Το ἐν τῷ μι-
 σῶν τοῦ ζεύγους τῶν ἔππων ἐύλου-
 ρῶς. || Μεταφ. οἰαξ || Ὀδηγός.
 Timonaggiate, ῥ. ἐν. Ναυτ. πῆ-
 δαλοζῶν, κυβερνώ.
 Timonieta και — to, οὖσ. ἀρ.
 Ναυτ. ὁ κυβερνῶν τὸ κηδέλιον,
 πηδαλοζῶς, στακιστρέφος, πρῶ-
 τός.
 Timonista, οὖσ. ἀρ. Ὁρ. τὸ ἀ-
 νοτέρω.
 Timorato, τα, ἐπ. εὐθυεῖδης,
 θεωροβουνοσ.
 Timora, οὖσ. ἀρ. φόβος, δει-
 λία, ἀνανδρία· ἡσυχῶς.
 Timorosamente, ἐπιρ. Ὁρ. Ti-
 midamente.
 Timorosità, οὖσ. θ. δειλία, ἐ-
 τολία.
 Timoroso, sa, ἐπ. δειλός, περι-
 φοβός. || Ἐυθυεῖδης. || Φοβερός.
 Timpanaggiate, ῥ. οὐδ. τυμ-
 πανίζω, διακόρω.
 Timpanello, οὖσ. ἀρ. (ὕπου.)
 μικρὸν τύμπανον, τυμπάνιον.
 Timpanista, οὖσ. ἀρ. τυμπα-
 νιστής.
 Timpano, οὖσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλην.)
 τύμπανον. || Τύμπανον· ἀκλιεῖτον.
 Timpa, οὖσ. θ. ἀνοβήκη.
 Tinella, οὖσ. θ. και

Tinello, οὖσ. ἀρ. (ὕπου.) μι-
 κρὸς κάδος, καθίσκος.
 Tingere, ῥ. ἐν. Ὁρ. Tignere.
 Tinuaccio, οὖσ. ἀρ. πτηνόν, ὁ
 καγγρῆς.
 Tinuilo, τα, ἐπ. ἡγῶς.
 Tino, οὖσ. ἀρ. μέγας κάδος.
 Tinozza, οὖσ. θ. και
 Tinozzo, οὖσ. ἀρ. καθλόν.
 Tinta, οὖσ. θ. βαφὴ, χρωμα.
 Tintin, οὖσ. ἀρ. (λέξ. κατ' ἰ-
 νοῦσ. τοκοίλων) καθωλομῶς.
 Tintinabolo, οὖσ. ἀρ. καθάδιον.
 Tintinamento, οὖσ. ἀρ. και
 Tintinasso, οὖσ. ἰρ. καθωλομῶς.
 Tintinatio, ῥ. οὐδ. (λέξ. κατ'
 ἰνοῦσ. τοκοίλων) καθωλομῶς.
 Tintina, οὖσ. ἀρ. Ὁρ. Tistinnio.
 Tinto, τα, ἐπ. βαμμένος. || Tin-
 to di sangue, αἱμοφύρος.
 Tintora, οὖσ. ἀρ. βαφεύς.
 Tintorio, οὖσ. θ. βαφεῖον και ἡ
 βαφικὴ.
 Tintura, οὖσ. θ. βαφὴ· χρωμα.
 || Χρ. βαμμα. || Μεταφ. γνῶ-
 σις ἐκπολιτισ.
 Tirografia, οὖσ. θ. (λέξ. Ἑλ-
 λην.) τυπογραφία.
 Tirografo, οὖσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλ-
 λην.) τυπογράφος.
 Tirone, οὖσ. ἀρ. χλιορῶς. ||
 — Ὁρ. Tignere.
 Tira, οὖσ. θ. ἔρις· δίλιξις.
 Tiramenta, οὖσ. ἀρ. ἔλκυσσις.
 Tirannaggiate, ῥ. οὐδ. και ἐν.
 τυραννῶ, πασιζῶ, καταπειζῶ.
 Tirannello, οὖσ. ἀρ. (ὕπου.)
 τυραννὸς μικρὸς, τυραννισκός.

Tyrannia, ουσ. θ. (λίξ. Ἑλλην.) τυρανία.

Tyrannicamente, επίρ. τυραννικώς.

Tyrannids, ουσ. διγ. τυράνων φοιούσας, τυραννοκτόνους.

Tyrannicus, ου, ἐκ. τυραννικός.

Tyranno, ουσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλλην.) τυράννος. || Ἀπηνός, ἀνυλαός.

Tyrannous, ουσ. ἄρ. μέγας τυράννος.

Tyrants, ουσ. ἀρ. πᾶν ἐργαλίον ἔλκον, ἔλκυστήρ, ἀναγνήρ. || —, ἐκ. διγ. ὁ ἔλκων, || Ἐπικληνός.

Tyras, ῥ. ἐν ἔλκω, κροσίλειω, σόρω. || Ἰπτινιόσω, ἐκασπιδωπῶ, ἔξασπινέσω, ἐκασπιδῶ || ἐπί ὄππων κελ. || Τείνω, τανίω. || — α ἴπια, τελείω, περιάνω. || — παρ' ἑμ. πῶρ. ἐκθίδω συναλλαγματοῦν. || — αναντί, κροδοίω. || Μεταρ. προοάγαμαι, ὀίλωσ' ἰπρίλω. || —, ῥ. οὐδ. τάνω, κλίνω ἐπί χρώματος || Ζυγίζω, τό θῆρος σημαῖω. || —σι, ῥ. ἐντ.

Tyrasivale, ουσ. ἀρ. οὐρτης τῶν ἀποθνήσκων, ἀναρτηρ καὶ τὸ ἐύλογ δι' οὐ ἐκβάλλονται.

Tyraty, ουσ. ὁ. ἔλκεις. || Σιράφ, συνήκω. || Πάης.

Tyrasimanto, ἐπίρ. ἔλκυστικώς.

Tyrato, ἰα, ἐκ. τυταγμένος. || — α mariello, σφρηλάτος. || Borsas hea —, θυλάντων πλέρες.

Tyratoro, ουσ. ἀρ. ἔλκυστήρ. || Πειστικός.

Tyratura, ουσ. θ. ἔλκυσος. || Τύπταις, κενόφωνος, πίεσις.

Tyrchieria, ουσ. θ. φειδωλά, φειδωλότητα ἀφρα, γλιόχροτος.

Tyrchis, ἰα, ἐκ. φειδωλός, φειδωλότητος, γλιόχρος.

Tyritho, ουσ. ἀρ. μωρολογία ἀπέωντες, ληφθία.

Tyros, ουσ. ἀρ. δίχμα. || Ὀύλω, ἰαία, στήχαις, ἐσταχία, κ. τὰ ἐκδίγιμα. || Τύχουσι, τόξαι, ἰο-ἐπορός' ἀκόντιος ἑξακόντιος. || Ἡ παλαίστρα. || Διάστημα βολῆς.

Tyrso, ουσ. ἀρ. πρωτοπύ- ρια περὶ τὰ στρατιωτικά.

Tyrso, ουσ. ἀρ. στρατιώτης νεοὐλλεκατος.

Tyssa, ουσ. θ. (λίξ. Ἑλλην.) ἀπάξιμα κυρίως κριθῆς παρὰ τοῖς ἀίχ. παρὰ δὲ τοῖς μεταγενεστέροις πᾶν ἀπέξιμα φάλλων, σπῆρων ἢ καρπῶν, πτεσάτη.

Tyssa και hezza, ουσ. θ. φθίσις.

Tyssa, ου, ἐκ. φθισιὰς. || Ἰαχός, ἰουδός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. γαργα- λουός.

Tyssa, ῥ. ἐν. γαργαλίω.

Tyssa, ουσ. θ. Ὁρ. Τυssa- lamento, ουσ. ἀρ. γαργα- λουός.

Tyssa, ῥ. ἐν. ἰνομάζω, προ- σαγορεύω || Ἐπιγράφω. || —, ἰα, διγ. τυλοκόρος.

Tyssa, ἰα, ἐκ. ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι ἔχων τὸ θάϊνα ἢ θάϊνα ἀ- ξίωμα, ἐπίτιμος. || Δουταθίωσις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιφανής, παρρηγιανός τὸ γένος.

Tyssa, ουσ. ἰα, ἐπισημαίνω- μαί τινά ἀξιώματι. || Ἐπιτάξω.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ὄνομα τιμη- τικόν, προταγορεύσει, ἐπικλήσεις, ἢ ἀξίωμα, ἢ τιμὴ. || Ἡ γρυσὸς καὶ ἀργύρου ἔξω, τιμὴ ἢ ἔλκω. || Ἰάξωμαι τῆς ἰδοικησίας, πω- λητήριος διασπάρων ἰπισίμου ἰγγοῦσι, κ. τίλος. || Δικαίω, ἰγγοῦσι, ἔξω. || Πρόφαισις. || Ἰδοίω ἰγγοῦσι, προματωσις.

Tyssa, ουσ. ἐκ. κληνοῦμα, σφίλ- λωσι, || Ταρῆματα. || Διαιτάω.

Tyssa, ουσ. θ. συγκατα- γνήσι, ἀνομοσι. || Ἐβ ἑπισφαλές. || Διοεγμῆς.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ὁ φαίετοπος ὄψαξ, τὸ ψαίετοπος ἔλλω, δα- λῆς, δαλλω, ἰομ κλω, κ. δαυλί.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ὁ ἐπίδο- κτικός ψαύσις, ψαύσις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. χειραψία.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ψάωσις.

Tyssa, ἐκ. διγ. περιπλήξι, συγνευτικῆς. || Ὁ ἐπρωτότησινα.

Tyssa, ῥ. ἐν. ἐπιτομαί τινος, ἑγγάνω, προσῆγγάνω, κ. ἐγγί- ζω. || Διείων δίδωμι. || Συμφωνίω, ὀνόματι, ἰνῆτομαί' ἐπινομα- γῆ τῶν παρ' ἀλλήλοισι κειμένων. || Ζωγρ ἰνοσίφω, ἐπιβάλλω τὰ χεῖρματα καὶ ἐνοσιῶ, χεῖρω, χεῖρω, ἀποχρῆνω. || Δαυδῶω ἐγγύριον ἐπεκλόμενον, κομίζωμαι.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρατῶ ἐπὶ ἰνατων ἑγγάνω μουσικῶν. || Ἐπικρῆμι, ἐγγράφω, ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπικρῆμι, ὁ παρρηγιανός.

σει, διαβήδων. || Μεταρ. κινῶσ' οὐκινῶ τὴν ψυχὴν εἰς ἔλκω, εἰς οὐμπάθειαν ἄνω, ἰδοίω ἑκινουό- μασι. || Ἀνάγει μοι τιμῆται μοί- τι, μοι ἐνδιαφέρει. || Ἀγορῶ, ἀπο- βλάτω || Καθάπτωμαι, προσβάλλω. || Ναυτ. ψάωσις, κ. ἰορίσκω ἐπὶ πλοίων καθιζόντων. || — πορῶ, προσορμίζωμαι. || — lo seritima, νεβίω τὰ ἐγγράφα. || — il fante, ἰμδαθῶω. || Κεντῶ τὰ ἔζω ἔνα προσβῶσι, κωσιπίζω.

Tyssa, ουσ. ἀρ. -τις, ὁ δ ψάωσις, εἰτε ὀίγων, ἰγγίτων. || Κλητέα.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

Tyssa, ουσ. ἀρ. ἐπιπα- φῆ, ψαύσις, ψηλῆτοις.

ἄπεινάτω. || — au olonna, ἐρ-
 παλῶ τινα, πρὸς δὲ ἔξπασι. ||
 — a orcedena, λαυθάνει, ἀγοράζει
 τι ἐπὶ κτισίῳ. || — a) — ἡ dnl
 mondo, di terra, φανεύει, ἐξαφα-
 νίζω τινα. || — il corpo, la testa,
 metaφ. ὀφθαλμῶ, κατὰ λαγυῖον,
 τὸ ἄλλως τι — gli orocelli. || —
 da piano, καὶ ὡς κλίμην. || — dol-
 tratio, della mano, προσλευθάνω
 τινα εἰς τι. || — si, ῥ. ἄντ. || —
 si innanzi, ἀποδῶ, ἀποκρούω ||
 — una voglia, πῶλον ἀποθάλλω
 || — vadanti ad altrui, ἀπέχουμαι
 ἀπὸ τοῦ προσώπου τινος, ἀναχωροῦ.
 Tolda Ididio, καὶ γίνονται. || — si,
 ῥ. ἄντ. ἀρίστα: αι, κτλ.
 Toglimento, οὖς. ἀρ. ὄρασις
 οἰς, ὑπέχευσις, ἐραπαγή, κλονή.
 Togliora, οὖς. ἀρ. τρεῖς, ὁ.
 κλίπτως, ἐραπαγή.
 Tolda, οὖς. ὁ. Ναυτ. κατώ-
 στρωμα.
 Toletta, οὖς. ὁ. κόσμητρον. ||
 Τὸ σφύρον τῆς περὶ τὸ πῶμα
 σταλῆς κομμῆς, δεισκευῆ, σπο-
 λισμῶς κῆρυκος, ἀρτίσμοδος, πρὸς
 δὲ καὶ ἡ κομμῆτικῆ τραπέζῃ,
 ἐνθα προσέρχονται αἱ καλοῦσι τὴν
 μεναι καὶ σταλῆδωναι γυναῖκες·
 φιδλαί, νάρηκος, ἐξέλειτρα, κυ-
 τεῖα καὶ τὰ παύοισι.
 Tollarabile, ἐπ. διγ. ἀνοκτῆς,
 ἀνασχετὸς φραγῆς, κ. ὑποφραγῆς.
 || Μέτριος, ὁμοκλῆς.
 Tollarabilimento, ἐπιθ. ἀνοκτῶς,
 φραγῆτικῶς. || Μετρίως, ἀμοκλῆς.
 Tolleranza, οὖς. ὁ. παράδοξις

εἶν ἕνα ἢ δὴν δύναται ἢ διενέ-
 λει τις νὰ ἐπιποθήσῃ, ἀνοκτῆ, ἀνι-
 ξικακία. || Ἀνεξήγητος.
 Tollera, ῥ. ἰν. ῥαδίως τι φέ-
 ρω, ἀνίχεμαι, παραδέχομαι τι κα-
 κόν, ἐλάττωμα, σφάλμα κτλ. ||
 Ἀνίχεμαι τὸ εἶον ἠρησικουμα. ||
 Υπομένω, ὑποφέρω.
 Tolleratore, οὖς. ἀρ. ὁ ἀνι-
 χευός.
 Tollera, ῥ. ἰν. Ὁρ. Tagliere,
 Tolleita, οὖς. ὁ. καὶ
 Tolleito, οὖς. ἀρ. (ὄπικ.) μι-
 κρὸ κλοπή, κλίμμη.
 Tolla, οὖς. ὁ. κλονή, ὄρασις.
 Tomara, ῥ. οὖδ. πάντα κει-
 κίκαλ κ. ὄρασις ἐπὶ τῶν. || Κα-
 ταβάνω.
 Tomba, οὖς. ὁ. κλῆξ ἢ ἰσι-
 καλύπτουσα τὴν τάφον, ταφῆ
 λίθος, μνηστῆς τάφου καὶ ἡ τάφῃ
 αὐτοῦ. || ἢ ἐν ἀπαύσει εἰκία.
 Tomaraco, οὖς. ἀρ. ἐρέχλασι.
 Tombola, οὖς. ὁ. ἴδος τι πα-
 ραβόλον παιδιᾶς, κ. τῶμαλα.
 Tombolare, ῥ. οὖδ. ῥ. Tomare,
 Tombolata, οὖς. ὁ. ἢ τῆς τε-
 φιλῆς πύσσις, πρόπτισις.
 Tombola, οὖς. ἀρ. κυβιστήμα,
 κ. τῶμαλα.
 Tomo, οὖς. ἀρ. τόμος βιβλίου.
 Tomolo, οὖς. ἀρ. μετρον τι τῶν
 σιτηρῶν.
 Tomamento, ἐπιθ. ἀρ. ἔρονηθ. || —
 da gli orocelli, ἐδ. ὄρασις τῶν ὀφθαλ-
 μῶν.
 Tonaro, ῥ. ἰν. ἔρονηθ, ὄρασις.
 Tonaro, ῥ. ἰν. ἔρονηθ, ὄρασις.
 ἐπὶ ἔχου τῆς ἔρονηθ πρὸς δι καὶ

ἰν. ἐπὶ τῶν πυροβόλων. || Ἀλλῶ
 μετ' ἑνὸς σιτηροῦ τῆς φωνῆς,
 μεταβροντῶ τινα || Κατακεραυνῶ
 ἐπὶ τῶν ἀπορισμῶν τοῦ Πιπῆ. ||
 Τόμα δύναται ἐπὶ ἐπισήμων προ-
 σῶτων.
 Tonatore, οὖς. ἀρ. -trice, ὁ. ὁ
 ἔρονηθ.
 Tonamento, οὖς. ἀρ. στρογγυ-
 γλιωσις || Ἀπίκρασις.
 Tondara, ῥ. ἰν. στρογγυλῶ ἢ
 στρογγυλεύω. || Κίτριον, κούρεμα
 Tondarello, λα, ἐπ. (ὄπικ.) ἢ
 ἀγγονστρογγυλῶς, ὑποστρογγυλῶς.
 Tontature, οὖς. ὁ. στρογγυ-
 λωσις. || Κούρη κ. κούρεμα.
 Tondoggiano, ἐπ. διγ. Ὁρ. Ton-
 darello.
 Tondoggiano, ῥ. οὖδ. στρογγυ-
 γλιωσις.
 Tondoggialura, οὖς. ὁ. Ναυτ.
 τὸ στρογγυλῶν.
 Tondellino, οὖς. ἀρ. (ὄπικ.)
 μικρὸ σφαῖρα, σφαῖριδιον.
 Tondero, ῥ. ἰν. κούρη, κούρεμα.
 || Νεον. κλαδέουμα.
 Tondello, οὖς. ἀρ. (ὄπικ.) Ὁρ.
 Tondellino.
 Tondozza, οὖς. ὁ. τὸ στρογγυ-
 γλιῶν, στρογγυλίτις.
 Tondino, οὖς. ἀρ. πινάκιον. ||
 Τραπίτιον στρογγυλῶν.
 Tonditoro, οὖς. ἀρ. -trice, ὁ. ὁ
 κούρη, κ. κούρευσις.
 Tonditura, οὖς. ὁ. κούρη, κούρη
 κ. κούρεμα.
 Tondo, οὖς. παροψίς, πινάκιον.
 Νίκος. || Δ —, ἰν —, ἔκφρ. ἐπὶ ῥ.

κακλιτερῶς. || Λαντορε ἰν —, ἔρ
 γὰρ ἔμαι ἀνάγλυφα. || —, ὄρα, ἐπ.
 κακλιτερῶς, σφαῖροειδῆς. || Μω-
 ρίς, στενοκάταλος.
 Tondaluto, οὖς. ἀρ. κούρευσις.
 Tonellata, καὶ -nelata, οὖς. τῶ-
 ρος, μήτρων ἢ βάρους διοχλιῶν
 λιτρῶν.
 Tonina, οὖς. ὁ. ὄνος τρεῖς-
 γαυτός.
 Tonno, οὖς. ἀρ. ἔχθρῶς, ὁ ὄνος.
 Tonantina, οὖς. ὁ. κούρεμα.
 Tonno, οὖς. ὁ. κούρη καὶ ἡ
 δὲ τῆς κούρης χειροτονία.
 Tonno, ῥ. ἰν. ἔκφρ. κούρη
 χειροτονία ἰερῶν διὰ κούρης.
 Tonno, ἐπ. ἔφρ. Tonno.
 Tonno, οὖς. ὁ. Ναυτ. κούρησις.
 Tonozio, οὖς. ἀρ. ἄλος, ὁ τε-
 πάριος.
 Torico, ἐπ. ἐπ. (λίξ. Ἑλλην.)
 ἰατρ. ταπεινός.
 Toro, οὖς. ἀρ. ὄνος, ὁ ἀσπάλαξ.
 Torograffio, οὖς. ὁ. (λίξ. Ἑλλ.
 λην.) τοπαγραφία.
 Torra οὖς. ὁ. κλιτῶν. || ἢ
 πύργου. || Παρασχητῶς ἰατρ.
 Torra, οὖς. ἀρ. προσόμιον.
 Torra, οὖς. ἀρ. (ὄπικ.) μι-
 κρὸς ἀσπῆρας, ἀσπῆρα.
 Torra, οὖς. ἀρ. κομμῆς, στί-
 λησις, πρῆνον.
 Torra, οὖς. ἀρ. πλ. ταῖς
 ἰχθύων καὶ ὄστρακοδέρμων, αἱ ἐπι-
 ρακίται.
 Torbida, οὖς. ὁ. γάμα πετάμιον
 τεθλασμένον.
 Torbidamento, ἐπιθ. ὄρασις.

Torbidezza, οὐσ. θ. ὀλλωσις ἁθεος, ὀλλόλησις. || Μεταφ. ακουθραπότης, κατ'ἔφασι.

Torbido, da, ἰπ. θολερὴς, τετραγαμίνος. || Συγκυμαμένος, κατ'ἔφασι. || Τραχύς.

Torbidume, οὐσ. ἄρ. Ὀρ. Torbidezza.

Torbo, ba, ἰπ. Ὀρ. Torbido.

Torcera, ῥ. ἰν. στρέφω, σὺστρέφω διαστρέφω. || — ja munito, μεταφ. τὸν γόνυ βασανίζω. || — ai, ῥ. ἄνετ. γαυόσημον.

Torcetto καὶ — etto, οὐσ. ἄρ. (ὄπικ.) μικρὰ λαμπάς, λαμπάδιον.

Torchiero, ῥ. ἰν. ἄλλω, πύξω.

Torebio, οὐσ. ἄρ. σχίζω διαίτη, δάς, δαλός· κερύον, λαμπάς. || Πανδύποσι πισκίριον.

Torchione, οὐσ. ἄρ. μεγάλη δάς εἶτε λαμπάς.

Torcicollaro, ῥ. οὐδ. προσκει εὐμαι, ὀποκρίνομαι.

Torciera, οὐσ. ἄρ. κηρεκίριον.

Torcimonto, οὐσ. ἄρ. στροφέη, αστροφέη, σὺστρέφει. || Ἐλιγμάς.

Torcioja, οὐσ. ἄρ. ἰσθμός, κλωστήρ, κ. βεβάνιον. || Πενστήριον οἰονδύπτε.

Torcitosa, οὐσ. ἄρ. -trico, ὀ. κλωστήρ.

Torcitura, οὐσ. θ. Ὀρ. Torcamento.

Torcolare, οὐσ. ἄρ. πισκίριον.

Torcollata, οὐσ. ἄρ. (ὄπικ.) μικρὸν πισκίριον.

Torcollaro, οὐσ. ἄρ. τυπογράφων, πισκίριον.

Torcato, οὐσ. ἄρ. πισκίριον. πρὸς δὲ καὶ τὸ τυπογραφικόν.

Torcato, οὐσ. ἄρ. ἡ τοῦ πισκίριου διαίσις.

Tordella, οὐσ. θ. κίχλα τις.

Tordo, οὐσ. ἄρ. πτηνὸν ἢ κίχλα.

Tordellino καὶ — llo, οὐσ. ἄρ. (ὄπικ.) μικρὸς τῶρος, τρωδίων.

Toreoso, ca, ἰν. ἐ τοῦ τῶρος, ταύσιος.

Torcetta, οὐσ. ἄρ. (ὄπικ.) Ὀρ. Torellino.

Toriccio, οὐσ. θ. (ὄπικ.) μικρὰ εἶς, αἰγύδιον, ἄρπιον.

Torina, οὐσ. θ. ἔχλας, πλῆθες ἀνθρώπων. || Ἀγίλη.

Torinese, οὐσ. ἄρ. ἄλλωσις ἀλλοτρίως, τεμαχίης.

Tormentagione, οὐσ. θ. Ὀρ. Tormento.

Tormentaro, ῥ. ἰν. εἰσάνω, κατατρήξω. || Ἐλίδω, λιπώ, ἰσώ.

|| Στρίβω, αἰκίζω. || — ῥ. οὐδ. αἰ — ῥ. βασανίζω, μοχλίζω, κηδεύω.

Tormentamento, ἰπ. ῥ. βασανιστικόν.

Tormentatore, οὐσ. ἄρ. ὀ. βασανίζων, βασανιστής.

Tormento, οὐσ. ἄρ. καὶ

Tormento, οὐσ. ἄρ. ἄλλωσις δεινόν, ὀδύνη, περιδουσία, ἀγγυδόν. || Πάσανος, κάκωσις, στρέβλωσις οἰαδύποσι, ἀγγύνη, κ. μυστρίον. || Μεταφ. φρενῶν ἡμῶν ἢ πάθη· δυσχέρεια, φρενίτις, ἀγωνία, ἀδύμονία, μοχλίζω.

Tormentoso, mento, ἰπ. ῥ. βασανιστικόν.

Tormentoso, sa, ἰπ. βασανιστικός. || Ὀδονόμος, ἀναρὸς.

Tormentoso, οὐσ. ἄρ. π. ἄλλωσις πύξω, κωλικόπονος, στέβωσις.

Tormento, οὐσ. ἄρ. ἰπ. στρέφω, ἐπάνωθεν.

Tornero, ῥ. οὐδ. ἐπανόρθωσις, ἰπ. στρέφω, ὀποστρέφω. || Κύκλιον ἀνιθίκα, περιφέρωμαι, περιστρέφωμαι, κυκλούμαι, περιδουλούμαι. || Φέρομαι ἐνθρονόμω, πλανώμαι, περιπλανώμαι. || Κινώ. ἔπανόρθωται, ἔπανοστρέφεται ἐπὶ ζώων ὑπερωμένων εἰς τὴν ἐνθρονόμω καμπεύοντων. || Ἰποκράπτω, ἐκκλίνω. || Μεταβάλλωμαι, μεταπέπω, ἐκτρέπομαι, φτεροῦμαι ἐπὶ γλάκτες, ποτῶν κτλ. || — nella mente ἰνδουρίζω καὶ ἰνδουμοῦμαι. || — bene ὀποκρίνω ἐπὶ ἰσάτιον. || — ῥ. ἰν. κινώ τι κύκλιον, στρέφω, περιδουλώ, κινώ, γυρίζω. || Ναυτοῦ ἀναστρέφω. || Προσέχων ἑαυτὸν εἰς τι. || Κλίνω μετακλίνω, μεταστρέφω τί κ. γυρίζω. || ὀ. memoria μέμνηται τινός. || — In dieto alcuna cosa ἀκρωτέρι, ἀποποιοῦμαι. || — Ραυτο, παλινδρόμω, ἐπιστρέφω. || Ἐξαρτάζωμαι τί διὰ τοῦ τῶρος, τωρούω. || Σχηματίζω πως τὰς φράσεις τὴν λέξιν, τωρούω. || Ἄετακράζω, μεταγλωττίζω. || — si, ῥ. ἰν. ταύτισημον.

Tornante, οὐσ. θ. διατύχημα ἄγροθ.

Tornante, οὐσ. ἄρ. Ναυτοῦ ἀναστρέφω, ἐπὶ τὸν ἀνάλκον τὴν ἄγκυραν, στρέφω.

Tornante, ῥ. οὐδ. μονομαχῶ. || Περιστρέφομαι, περιδουλούμαι. || — ῥ. ἰν. περιστρέφω, περιστρέφω.

Tornatore, οὐσ. ἄρ. ἰπ. στρέφω, μονομαχῶν διὰ τῆς δόξης.

Torneggiare, ῥ. ἰν. τωρούω.

Toruno, οὐσ. ἄρ. ἰπ. ποτικὸν ἀγώνων δαμόμοιο, πύξω καὶ ἔπιπτοι, ἰπ. ποτικὸν ἄλλωθ.

Tornamento, οὐσ. ἄρ. περιφράσις τῶ Tornamento. || Περιφράξω.

Tornatore, καὶ -nito ῥ. ἰν. Ὀρ. Torneggiare.

Tornio, οὐσ. ἄρ. τῶρος.

Tornire, ῥ. ἰν. Ὀρ. Tornare.

Tornitore, οὐσ. ἄρ. τωρούτης.

Torno, οὐσ. ἄρ. τῶρος. || Πύξω ἀπὸ τῶρος εἶτε μάγανον. || Πύξωσις, περιστροφή.

Toro, οὐσ. ἄρ. ταύρος. || ἄρ. τῶρον δεινδύμονος. || Κλίνω νυμφική, παύσις.

Toroso, sa, ἰπ. νευράδης ἔξωδου.

Torpedine, οὐσ. βιζύθις, ἡ νάρκη. || Μεταφ. νάρκωσις ὄνας, νωθρότης.

Torpedo, ἰπ. διγ. νερκάδης νωθός, ἀνωθός, ἄκνηρός.

Torpere, ῥ. οὐδ. νερκαύωμαι νωθούω.

Torpidizza, οὐσ. θ. Ὀρ. Torpore.

Torrido, da, ἰπ. νερκάδης νωθός, βραδυκίνητος.

Torriglia, οὐσ. θ. Ὀρ. Torpido.

Torbidozza, οὐδ. θ. θάλασις ὑδάτος, θολότης. || Μεταφ. ακουρωπότης, κατήφεια.

Torbido, οὐδ. ἴπ. θολήρως, ταταραγμένος. || Συγκαχυμένος, κατηφής. || Τραχύς.

Torbidume, οὐδ. ἄρ. ὄρ. Torbidozza.

Torboza, ἴπ. ὄρ. Torbido.

Torcere, ῥ. ἰν. στρέφω, αναστρέφω, διαστρέφω. || — la πιαπίτα, μεταφ. τὴν νοῦν βασανίζω. || — si, ῥ. ἄντ. τανύσσωμον.

Torcetto καὶ — chetto, οὐδ. ἄρ. || Πικρὸν, μικρὰ λαμπάς, λαμπρόδιον.

Torchiero, ῥ. ἰν. ἠέλω, πιζίζω.

Torchio, οὐδ. ἄρ. σχίζω καδίνη, δάκ, δαλίς, κρόιον, λαμπάς || Πανδύποιε πισστήριον.

Torchione, οὐδ. ἄρ. μεγάλος ἄρ. εἶτε λαμπάς.

Torcicollo, ῥ. οὐδ. προσπεισμαι, ὑποκρίνομαι.

Torciero, οὐδ. ἄρ. κηροπήγιον.

Torcimento, οὐδ. ἄρ. στρέψη, αναστροφή, σύστρεψη. || Βιγνήρις.

Torcito, οὐδ. ἄρ. δάκ, κλωστήρ, κ. ρόδιον. || Πιστήριον οιοδύποιε.

Torcitura, οὐδ. ἄρ. — trice, θ. κλωστήρ.

Torcitura, οὐδ. θ. ὄρ. Torcimento.

Torcolare, οὐδ. ἄρ. πιστήριον Torcolito, οὐδ. ἄρ. (ὑποκ.) μικρὸν πιστήριον.

Torcollato, οὐδ. ἄρ. τυπογράφος πιστήρ.

Torcolo, οὐδ. ἄρ. πιστήριον πρὸς δὲ καὶ τὸ τυπογραφικόν.

Torcolare, οὐδ. ἄρ. ἡ τοῦ πιστήριου ἔσις.

Tordella, οὐδ. θ. κίχλα τις.

Tordo, οὐδ. ἄρ. πτηνὸν, ἂ κίχλα.

Torellino καὶ — lo, ἰν. ἄρ. (ὑποκ.) μικρὸν ταῦρος, ταυρίδιον.

Toreaco, οὐδ. ἴπ. ὁ τοῦ ταύρου ταύροισος.

Torotto, οὐδ. ἄρ. (ὑποκ.) ὄρ. Torollino.

Toriccio, οὐδ. θ. (ὑποκ.) μικρὸν αἶψ, αἰγίδιον, ἐρίφιον.

Torino, οὐδ. θ. ἔρλος, πλῆθος ἀνθρώπων. || Ἀγία.

Tormentas, οὐδ. ἄρ. ἠέλω ακληρὸς, τιμαλφής.

Tormentagione, οὐδ. θ. ὄρ.

Tormento.

Tormentaro, ῥ. ἰν. Ἐσπανίω, κατὰ τὸν ῥ. || Ἐλίω, λαπὸν, ἄνθ.

|| Στρέβλῶ, πικρὸν || — ῥ. οὐδ. καὶ — si ῥ. βασανίζω, μαζῶν, ἔχθουμαι.

Tormentamento, ἰσφ. βαπαντιστικῶς.

Tormentatore, οὐδ. ἄρ. ὁ ἔσ. ανίζων, Ἐσπανιστής.

Tormenta, οὐδ. ἄρ. καὶ

Tormento, οὐδ. ἄρ. ἔλγημα δεινόν, ἐδύνη, περιδονίον, ἀγγυδόν. || Βάσανος, κάκωσις, στρέβλωσις εὐαδύποιε, ἀγχόνη κ. μαρτύριον. || Μεταφ. φρονῶν λόγιον, ἡ πᾶσι δυσχέρεια, φρονίη, ἀγωνία, ἀδυναμία, μάχης.

Tormentosoamente, ἰσφ. βαπαντιστικῶς.

Tormentoso, οὐδ. ἴπ. βασανιστικῶς. || Ὀδυνηρὸς, ἀνταρής.

Tormentoso, οὐδ. ἄρ. πλ. Πάδ. ἄλλος ἐλεγκτικός, κωλικόπανος, στρόφος.

Tormentone, οὐδ. ἄρ. ἱστειροφῆ, ἱππόβοδος.

Tormento, ῥ. οὐδ. ἱπανίρχομαι, ἱστειροφῆ, ὑποστρέφω. || Κύλιον κινῆσαι, περιγίρομαι, περιστρέφωμαι, κυκλώσασθαι, περιβουῶμαι.

|| Φέρομαι ἐνθὺν κέκλιθεν, πλανῶμαι, περιπλαῶμαι. || Κυνηγ. ἱπανίρχομαι, ἱπαναστρέφωμαι ἐπὶ ζῴων θηρωμένων εἰς τὴν ἐνθὺν ἐπιχαμπέτων. || Ἰσοκράτους, ἐκλήνω || Μεταβάλλομαι, μεταπίπτω, ἱστειροφῆμαι, φθειροφῆμαι ἐπὶ γέλασος, ποτῶν κτλ. || — nella mente ἐνθυμίζω καὶ ἐνθυμοῦμαι.

|| — beuoiάρρωσθαι ἐπὶ ἱπανίων, || — ῥ. ἰν. κινῶ τε κύλιον, στρέφω, περιδινῶ, κινῶ, γυρίζω. || Ναυτ. ἀναστρέφω. || Προσγιγνῶν ἐνθὺν εἰς τὸν ῥ. βασανίζωμαι, μαζῶν, μετακλήνω, μετακρίνω τί κ. γυρίζω || — oillo memoria μὲνιν μου τινός. || — in dinto oleuna cosa duraw ti, ἀπαιτούμαι. || — Passo, παλινοδρωῶ, ἀπισθοχωρῶ. || Ἐξαργάζομαι τί διὰ τοῦ τέρνου, τερνίω.

|| Συρματίζω πως τὰς φράσεις τῆν λέξιν, τερνίω. || Μεταφράζω, μεταγλωττίζω. || — si, ῥ. ἰν. εὐτόνησθαι.

Toratora, οὐδ. θ. διάστρομα ἄγρῶ.

Tornavira, οὐδ. ἄρ. Ναυτ. σχοινίον ἀνέλκων τὴν ἀγκυραν, στρόφειον.

Tornegato, ῥ. οὐδ. μονομαχῶν.

|| Περιστρέφωμαι, περιδουῶμαι.

|| — ῥ. ἰν. περιβάλλω, περιστρέφω.

Tornatore, οὐδ. ἄρ. ἱππότροφος, ἱππομαχῶν διὰ τῆς λέγης.

Tornaggiato, ῥ. ἰν. τερνίω.

Toroso, οὐδ. ἄρ. ἱπανιστικὸν ἄγρῶν, δηρόσιοι, πᾶσι τε καὶ ἐπιπῶται, ἱπανιστικῶς ἄλλος.

Tornamento, οὐδ. ἄρ. περιστροφή, οὐδ. τῶ Tornamento. || Περιφραγῆ.

Tornaro, καὶ nira ῥ. ἰν. ὄρ.

Torneggiere.

Tornio, οὐδ. ἄρ. τέρνος.

Torniro, ῥ. ἰν. ὄρ. Tornare.

Tornitore, οὐδ. ἄρ. τερνατής.

Torno, οὐδ. ἄρ. τέρνος. || Πιστήριον εἶτε μάγανον. || Περιδύδος, περιστροφή.

Toru, οὐδ. ἄρ. ταύρος. || ἄρ. ζῶδιον δρᾶνιμον. || Κλίση νωμφική, παστῶς.

Toroso, οὐδ. ἴπ. νωμφῶδες ὀδύνη.

Torpedine, οὐδ. θ. ἰχθύς, ἡ ἀρχη.

|| Μεταφ. νάρκωσις ἄνεως, νωφῶδες.

Torpeno, ἴπ. διγ. νωμφῶδες γυθῶδες, ἀνυδῶδες, ἀνυφῶδες.

Torpo, ῥ. οὐδ. νωμφῶμαι γυθῶδες.

Torpidzza, οὐδ. θ. ὄρ. Torporo.

Torpedo, οὐδ. ἴπ. νωμφῶδες νωφῶδες, νωφῶδες νωφῶδες.

Torpiglia, οὐδ. ὄρ. Torpedine.

Tostozza, οὐσ. θ. Ὁρ. Tostiana.
 Tosto, το, ἐπ. Ὁρ. Tostano. ||
 —, ἐπίρ. παρευθός.
 Totale, ἐπ. διγ. ἐλόκληρος, θ.
 λοσχρήσι.
 Totulità, οὐσ. θ. ἐλότης, τὸ θ.
 λήκηνον, τὸ ἐλοσχερές.
 Totalizzare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Totizate.
 Totalmente, ἐπίρ. ἐλοκλήρως,
 ἢ ἐλοκλήρου, ἐλοσχερῶς.
 Totano, οὐσ. ἀρ. μαλακὸς τρανον,
 ἢ πούσι, κ. καλαμάρη.
 Tonaglia, οὐσ. θ. ἰδὸνα ἐπιτρα-
 πίκιος, κ. τραπεζομάδηλον.
 Tonaglietta, οὐσ. θ. (ὑποκ.) ἰδ.
 ἄνιον ἐπιτραπέζιον.
 Tonaglietta, οὐσ. ἀρ. χεῖρ-
 μακρον ἐπιτραπέζιον.
 Tonagliuola, οὐσ. θ. Ὁρ. Tu-
 naglietta.
 Tonchio, οὐσ. ἀρ. (ὑποκ.) κερματί-
 να, τεμνάχιον. || Κερφίον ἐπίτευον.
 Tonze, οὐσ. ἀρ. τμήμα, τεμά-
 χιον ἄρτου. || —, γα, ἐπ. εὐσαρσος,
 ἄρτωνωτες.
 Toppiera, ῥ. οὐδ. ἐπαιτῶ κερ-
 ματίνα ἄρτου.
 Toppio, τα, ἐπ. δικαστροφός.
 Tra, πρόν. μεταξὺ, ἐν τῷ με-
 ταξί· μετά· προσέτι.
 Tracante, οὐ, ἐπ. ἰδ. πολὺ πα-
 λαιο, κερματάλιος.
 Tracato, γα, ἐπ. ἰδ. εἰς ἄκρον
 οὐκίωλος, γλίσχρος, κ. ἐξινταβι-
 ῶδης.
 Tracchiata, οὐσ. θ. Σερ. μι-
 κροῦ σκηνῆ.
 Traccollo, οὐσ. ἀρ. εἶδος πλείου

τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, τρά-
 παγον, κ. τραμπέκλον.
 Trabaldaro, ῥ. ἐν. Ὁρ. Tribaldaro.
 Trabaldaria, οὐσ. θ. κλοπή,
 σφαιρισμός.
 Traballare, ῥ. οὐδ. κλονεῖμαι,
 ελομαι. || Ὁρχεῖμαι κατακέρμα. ||
 —, ῥ. ἐν. κλονῶ, εσιώ, δικαίω.
 Traballio, οὐσ. ἀρ. κλονήσις,
 κλονισμός.
 Traballamento, οὐσ. ἀρ. ἀπο-
 φαισισμα, ῥητισμός, τένταγμα.
 Traballato, ῥ. ἐν. ἀποσφαιριζο-
 τινα ἐγκλιμένον ἱματίον. || Μεταγ.
 ἐμπικίω, καταγελάω.
 Traballo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Trabal-
 zamento.
 Trabante, οὐσ. ἀρ. σωματοφυλάξ.
 Trabattoro, ῥ. ἐν. συγκρούω.
 || —, ῥ. οὐδ. συναγῶ ἐπιφοιτῶ.
 Trabucio, τα, ἐπ. πανάλιος.
 Trabullo, τα, ἐπ. πανάλιος.
 Trabuno, ἐπίρ. κάλλιμα ἄρτα.
 Traburo, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. κερπίνω.
 Trabicolo, οὐσ. ἀρ. λιθοβόλος
 τις μηχανὴ τῶν ἀρχ. εἶδος κη-
 ταπέλου.
 Tracchamento, οὐσ. ἀρ. ὑπε-
 ρίχνησις, κ. ξεχίλωμα. || Ἀνα-
 τροπῆ, ἑλεθρος.
 Tracchante, ἐπ. διγ. ὑπερπλόος.
 Tracchamento, ἐπίρ. ἀνα-
 νέτως, ἄρρῶνας· καταπινωμένω.
 Tracchare, ῥ. ἐν. εἰλακονεῖω,
 εἶπω. || Κερμανίω, καταδέλλω.
 || Κλύω, κατακλύω, ἐκχιλίω.
 || —, ῥ. οὐδ. καταπίπτο. || Δε-
 χόμεαι, πλυμμυρῶ· ἐπι περμαῖον

καὶ ἀγγείων. || Καταναλλοκωσπα-
 ταῖα.
 Tracchello, οὐσ. ἀρ. καὶ.
 Tracchello, οὐσ. ἀρ. παγίς,
 πάγν. || Ἐπιθευλή. || Στρ. λιθεό-
 λος τις μηχανή.
 Tracchivola, ἐπ. διγ. ὑπερ-
 μεγέτης, ὑπέριτρος. || Ἀσύνετος,
 κρηπυτής. || Κατεπεσομένος. ||
 Ὑπερἄρρῶνος, περιστός.
 Tracchivolmente, ἐπίρ. ἰδ.
 συνίως, προπετής. || Κατεπευ-
 μένος. || Ὑπερἄρρῶνος.
 Traccho, οὐσ. ἀρ. κατάπτο-
 σις. || Κρημνός, ἑσάβρον.
 Tracchono, οὐσ. ἀρ. ὑπερπλόος
 κάλλιτος.
 Tracchone, ῥ. ἐν. πίπνω οἶνον
 ὅπως τὸ δῖον, καθωρέω.
 Tracchone, οὐσ. ἀρ. trion,
 θ. αἶνεστικός, μέθυσος, εἰνώφλος.
 Traccone, οὐ, ἐπ. ἰδ. λίαν προ-
 σφιλῆς, ὑπερφιλίστατος.
 Tracchino, οὐ, ἐπ. πύγκαιος.
 Tracchiggiare, ῥ. οὐδ. χροῖζω.
 || Ναυτ. μάχουμαι πύρρῶθεν.
 Traccio, οὐτ. θ. ἴχνος, ἴχνιον,
 στίχος, σημεῖον. || Κοναγ. τὰ ση-
 μεία τῶν ποδῶν θαλάσσιος. ||
 Μεταγ. ἐντύποιος.
 Tracchiamento, οὐσ. ἀρ. ἴχνη-
 λασία. || Προῦράσις. || Μεταγ.
 μηχανοῦραφία· δολιότης.
 Tracchiare, ῥ. ἐν. ἴχνηλατῶ. ||
 Μεταγ. μηχανώμαι.
 Tracchiato, οὐσ. ἀρ. ἴχνητός.
 Tracchia, οὐσ. θ. ἄνατ. σωλῆν
 ἄναπυστικός, ἰδ. ἑῶν τὸν λάφυ-

ρα μετὰ τῶν ἐρόγγιον, τραχίον
 ἀργαῖα καὶ ἀπλῶς ἢ τραχέα.
 Trachale, ἐπ. διγ. ἰδ. προῦ-
 κων τῆ τραχέα.
 Trachimano, ῥ. ἐν. ὑπερπύκνιστος,
 ἐκχυρίζομαι· ἐπὶ ὀδάτων.
 Trachimazione, οὐσ. θ. ὑπερπύ-
 κνιστος, πλύμμυρα.
 Traccone, ἐπ. διγ. διάτροπος.
 Traccardo, οὐ, ἐπ. ἰδ. λίαν ἄ-
 ναδρος.
 Tracolla, οὐσ. θ. ἰδ. κρημαστήρ
 χίρου, ἀσφής, ἐπιτύπος.
 Tracolare, ῥ. οὐδ. πίπτω, ἀ-
 νατραπέμαι.
 Tracollo, οὐσ. ἀρ. πτώσις, ἀ-
 νατροπῆ. || Συμφορά.
 Traconto, τα, ἐπ. ὑπερπύ-
 κνιστος.
 Tracore, ῥ. ἐν. πύγκαιος, κρημα-
 μένος, ἐπὶ κεφαλῆ σπαύδω. || —,
 Ὁρ. Tracorturo.
 Tracortese, ἐπ. διγ. φιλοφρο-
 νέστατος.
 Tracotanta, ἐπ. διγ. προπέτης,
 αὐθάδης, θρασύς. || Ὑπερότης.
 Tracotanza, οὐσ. θ. προπέτιος,
 αὐθάδης, θρασύτης. || Ὑπεροφία.
 Tracotato, ῥ. οὐδ. αὐθαδέω·
 θρασύομαι. || Δλαχνεῖομαι.
 Tracotolo, ἐπ. ἰδ. Ὁρ. Tracollante.
 Tracotio, τα, ἐπ. ἰδ. λίαν ἴχνη-
 μένος, ὑπερπύκνιστος.
 Tracoro, ῥ. ἐν. παραδίδω.
 Tradimenticio, τα, ἐπ. ἰδ. εἰς
 ἐσχάτην λήθην περιπέσων.
 Tradimento, οὐσ. ἀρ. προδοσία.
 Tradire, ῥ. ἐν. προδίδω.

Traditio, τα, ἐπ. δικαιώματος, εὐθέστατος.
 Tradimento, ἐπίφ. προδοτικῆς.
 Traditevole, ἐπ. διεγ. προδοτικός.
 Tradivimento, ἐπίφ. Ὁρ. Tradimento.
 Traditora, οὐσ. θ. προδότρια.
 Traditore, οὐσ. ἀρ. -trico, θ. προδότης. || —, ἐπ. δόλιος.
 Traditorescamente, ἐπίφ. Ὁρ. Tradimento.
 Traditorio, τα, ἐπ. Ὁρ. Traditevole.
 Tradizione, οὐσ. θ. παράδοσις τὸ πνευματικόν.
 Tradoloio, τα, ἐπ. ἡδύτατος.
 Tradoloso, οὐσ. ἀρ. ἄλλος μέγα.
 Traducidilo, ἐπ. διεγ. ὁ μεταφράσις ἐπιδικητικὸς, μεταφράσις εὐμετάφρατος.
 Traduttore, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Traduttore.
 Tradurre, β. ἐν. μεταφράζω, μεθερμηνεύω, μεταγλωττεύω. || Μετακομίζω, μεταφίρω.
 Traduttrice, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. μεταφραστρίς.
 Traduzione, οὐσ. θ. μετάφρασις, μεθερμηνεύσις. || Μετακμίσις, μεταφορά.
 Traente, ἐπ. διεγ. ὁ ἔκκων. || —, κάρ. ἱμπόροις, ἐκδότης συναλλαγῆς.
 Traffatto, (A —) ἔκφρ. ἐπίφ. β. λοκλήριος, ὁλοχερῆς.
 Traffamento, οὐσ. ἀρ. ἀνομία, χαλνισμός.
 Traffare, β. οὐδ. χαυνοῦμαι.

ἀποκρίματα, ἀσθμαίνω. || Διψῶ καὶ ἀπεροβλήν.
 Traffeloso, οὐσ. ἀρ. πολυπράγμων.
 Trafferito, β. ἐν. τραυματίζω, κ. πληγνῶ. || —σι, β. ἀπ.
 Traffetto, μα, ἐπ. σπουδαιότερος.
 Trafficcanti, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐμπορευόμενος, ἱμ. πολῶν.
 Trafficare, β. ἐν. ἐμπορεύεσθαι, ἱμ. πολῶ. || Μεταφ. κερδαίνειν διὰ κίσεων ἀλλεσίτων, χρησασίζεσθαι ἐξ ἄδικων, ἐμπορεύειν τι κερδοῦμαι, κερδηλεύω. || Ψηλασθῶ, παλίστω.
 Trafficatori, οὐσ. ἀρ. -trico, θ. Ὁρ. Trafficcario.
 Traffico, οὐσ. ἀρ. ἐμπορία, ἐμπόριον, ἱμ. πολῶ. || Μεταφ. τῶν κείσθω ἀθέμιτον καὶ δι-αίσθησιν κίσεων γινόμενον, κερμηλία.
 Traffigere, β. ἐν. διεκτερώσχω, δεκτικῶ, διαπέριω. || Μεταφ. καθάπτωμαι, θάκνω, θλίβω.
 Traffiggimento, οὐσ. ἀρ. τραυματισμός, μεταφίρωσις.
 Traffila, οὐσ. θ. ἐργαλεῖον διετραποῦν τὰ μέταλλα, τραπητήρ.
 Traffilare, β. ἐν. τραπῶ, διαπέριω τὰ μέταλλα διὰ τοῦ τραπητέως. Ὁρ. Traffila.
 Traffista, οὐσ. θ. καὶ
 Traffitura, οὐσ. θ. τραῦμα, πληγή.
 Traffoglioso, σα, ἐπ. ὁ φύλλο φέρων πολλὰ, πολυφύλλος. || Πλήρης τριφύλλων.
 Trafficare, β. ἐν. διατραπῶ. || Μεταφ. ἀφισουργῶ, σκευάζω.
 Trafforo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Trafforo,

Traffreddo, σα, ἐπ. ὑπέρφυχρος.
 Traffugamento, οὐσ. ἀρ. κλοπή ἐπιτηδία ὑπεξείριστις.
 Traffugare, β. ἐν. κλέπτω ἐπιτηδίως, ὑπεξείρω. || —σι, β. ἀντ. φεύγω λάβρα, ὑποδιδράσκω.
 Traffuggio, β. οὐδ. πορτρηγοῦμαι διαφυγῶ.
 Traffuggitore, οὐσ. ἀρ. λειποτάχτης.
 Traffulleria, οὐσ. θ. δολιότης, μάχωνος, πανουργία.
 Traffullito, οὐσ. ἀρ. κλέπτω τήκων τὰ βαλάντια, φιλότης. || Μεταφ. κρυβίνω.
 Traffucata, οὐσ. θ. (λίξ. ἑλλην.) δεινὴ ἑλλῆνον τὸ παράγων κῶμι ἐρώνυμον, ἢ τραγάνθα.
 Traffudia, οὐσ. θ. (λίξ. ἑλλην.) δραματικὸν τραϊκὸν ποίημα, ἔχον λύσιον τραγικῆν, τραγῆδιον. || Μεταφ. συμβῆν τραγικῶν, οἰκτρῶν.
 Traffuente, οὐσ. ἀρ. ποιητὴς τραγικῶν, τραγικός, τραγῆδός.
 Traffuriato, β. οὐδ. τραγῆδίας συγγραφεύς.
 Traffuente, οὐσ. θ. (ὀπικ.) μικρὰ τραγῆδιον.
 Traffedo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Traffuente.
 Traffellare, β. ἐν. τινάζω, ἐκτινάσσω. || —, β. οὐδ. καὶ —σι, β. ἀντ. προδιδάσκω. || Ψηφοποικῶ, θαυματοποικῶ.
 Traffellatore, οὐσ. ἀρ. ὁ θαυματοποιῶν, ψηφοκλήτης, ἀγύρτης.
 Traffello, οὐσ. ἀρ. ἀτραπὴς, δίδος.

Traffellatore, οὐσ. ἐπ. ὁ ἀνομιτῶν ἀνομιτιστής.
 Traffellare, β. ἐν. μεταδιδάσκω, μετακομίζω. || —, β. οὐδ. μεταδίδω, διαδίδω.
 Traffellatore, οὐσ. ἀρ. περὶ τῆς Traffello. οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Traffello.
 Trafficamento, ἐπίφ. εαγικῶς οἰκτρῶς.
 Traffico, σα, ἐπ. τραγικός, τραγῆδός. || Μεταφ. οἰκτρῶς, δεινῶς.
 Traffimento, ἐπ. διεγ. λυσιτελέστατος, ἀφιμωτάτος.
 Traffillatore, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Traffiggiore.
 Traffinilo, τα, ἐπ. δικαιώματος.
 Traffitorio, σα, ἐπ. ἐνδοξίατος, περιεκτικῆτος.
 Traffondo, ἐπ. διεγ. μέγιστος.
 Traffuardare, β. ἐν. προβλέπω, περισκεπτομαι.
 Traffimento, οὐσ. ἀρ. ἑλξίς.
 Traffuro, β. ἐν. ἔκκω, ἐπιπέριω, κ. τραβῶ. || Συνταξιομαί, φέρω μετ' ἑμαυτοῦ. || Παρατίνω ἐπὶ χροστίκας προφορὰς τῶν συλλαβῶν. || Χρονίους ἀναβολὰς ποιῶμαι, διέλλω τὸν χρόνον, ἀναβάλλω, κ. τραβῶ εἰς μέρους.
 Traffino, οὐσ. ἀρ. φορτίον τὸ ἐκκυμῶμενον ἐπὶ ζωῶν. || Ὅχημα ἀνομιτῶν, ὃ χρῆσται εἰς τὰ θέροισα μέρη οἰκοῦντες ἐν ἄρῃ χειμῶνος, χαμουλκῆς, χαρευλικῆς, σάνια (κ. τοῦ ῥωσικῆ). || Πλασίον ζῶδιον τῷ ἰσημερινῷ ἀγρῶ ἐπισυρμένον. || Βῆμα, θαύμα, πορεία σιραίου ἔππου καὶ ἑλ-

λων ὑπολογίων. || Ἔδρα καθίσταται κατ' εὐδομηστέραν εἰς σχῆμα σχεδίας συμπληρούσα καὶ τοὺς ποταμούς καταπλύνει, πλωτή.

Tralistoria, εὐσ. θ. Γραση. ἔδος εὐθεία ἢ καμπύλη, ἣν διατρέχει ῥύμη φερόμενον ὄμμα, ῥυμὸς, δλκὰς φορὰ, περιφορὰ.

Tralozione, εὐσ. θ. Ἰργε. τὸ ὑπερβατὸν σχῆμα.

Tralaidisailto, μα, ἐπ. δυνει δίστατος.

Tralargo, γα, ἐπ. εὐρύτατος.

Tralasciamento, εὐσ. ἀρ. διάλειμμα, διακοπή. || Ἐγκαταλείψις.

Tralasciata, β. ἰν. διαλείπω, διακόπτω. || Ἐγκαταλείπω.

Tralcialto, ια, ἐπ. κλαδωδής.

Tralasia, εὐσ. ἀρ. κλάδος, βλάστημα.

Tralcianzo, εὐσ. ἀρ. (ὕπνο) κλαδίον, κλωνίον, βλαστάριον.

Traloggiero, ἰπ. διγ. ἱλαρῶς παῖς.

Tralisco, οὐσ. ἀρ. ὑπάρκα ἢ ραῖον κομμοχρίστον, καμβόκι. || Ὁ δὴν κωννάβινος χενδρὴ, κωννάβις.

Tralico, (A —) ἀκρ. ἐπὶ ῥ. λοῖος.

Tralignamento, εὐσ. ἀρ. ἢ τοῦ γένους, εἴτε τοῦ εἶδους ἄκροτη, νοθεία, ἀλλοίωσις, κισθόλησις.

Tralignato, β. οὐδ' ἀκτρέπομαι τοῦ γένους, εἴτε τοῦ εἶδους, νοθεύομαι, ἀλλοιοῦμαι.

Tralignato, ια, ἐπ. θ. τοῦ γένους εἴτε τοῦ εἶδους ἄκροτη, ἔγκυλος.

Tralinear, β. οὐδ' ἀκτρέπομαι, ἐξέρχεται τῆς γραμμῆς.

Tralordo, θα, ἐπ. βυβαρώτατος.

Tralucente, ἰπ. διγ. ὑπέρλαμπος, φωτεινώτατος.

Tralucere, β. οὐδ' ἀναλάμπω, διαλάμπω καὶ, κατ' ἰκδοχὴν ἀντίθετον, φέγγω ἀμυδρῶς.

Tralunare, β. οὐδ' ἐλίπω λοξῶς, πταρβίζω. || Ἐκπτοῦμαι.

Tralunato, ια, ἐπ. θ. διατρέφομαι ἔγαν ὀφθαλμούς, παραβλάψω, καὶ ἀλλ' ἄλλωρος.

Tralungato, β. ἐν. παρατίτω, ἀναβάλλομαι.

Tralungo ga, ἰπ. ὑπερμυκῆς.

Tramo, εὐσ. θ. κρόκη, ἐμφυρὴ, πυνθίον, βοδάνη, κ. τὸ φάει παῖτες εἶδους ὄρασματάων. || Σχεδίου, σχεδίασμα. || La — della vita, μεταφ. τὸ γήματ' ἡ ζωῆς. || Μεταφ. δλοπλοκία, δόλος, συνωμοσία, ἐπιβουλὴ, μηχανορραφία.

Tramaglio, εὐσ. ἀρ. δίκτυον τῶν ποταμῶν τὸ συγκαταρπύμενον ἐκ γριῶν δικτύων, ἀλλήλοισ ἐπικειμένων, ἢ τριμάκματος σαγήνη. || Δίκτυον ἱππευτικόν.

Tramalvaggio, ια, ἐπ. παγκάκιστος.

Tramandamento, εὐσ. ἀρ. μεταβίβασις. || Ἰκτερίσσις.

Tramandare, β. ἐν. μεταβιβάζω. || Ἰσοκλίτω, ὑπεξείρω.

Tramandatore, εὐσ. ἀρ. θ. μεταβιβάζων.

Tramaraviglioso; ια, ἐπ. θαυμασιώτατος, ὑπερθεύμαστος.

Tramaro, β. ἐν. ἄραϊνον, ἐναρπαῖον, δ' ὑρπῖον, κερκίον, κρέα

κῶν. || Μεταφ. δλοῦς ὑφαίνω, μηχανῶν πλέκω, ἐπιβουλῆς βέβηκω, ἐπιβουλῶς, τακταίνω, σκευωρῶ.

Trambasciamento, εὐσ. ἀρ. θ. δημονίε, ὀλιφίε, στενοχωρῶ.

Trambasciata, β. οὐδ' ἀδημονῶ, ἀγνοῶ, στενοχωροῦμαι.

Trambustato, β. ἐν. συνταράττω, συγχέω.

Trambustato, εὐσ. ἀρ. συντάραξις, σύγχυσις.

Tramutare, β. ἐν. διαχειρίζομαι.

Tramutano, εὐσ. διγ. ἀκρότατοι καὶ οἱ δὲ.

Tramuschiate, β. ἐν. κολι.

Tramuscio, β. ἐν. ἀνομιγνῶς, διαμινγῶς.

Tramesa, εὐσ. θ. παρέμβασις.

Tramostato, β. ἐν. ἀναστρέφω, συνταράττω, συγχέω.

Tramotio, εὐσ. ἀρ. παραχλῆ, σύγχυσις.

Trasmettere, β. ἐν. παρεμβάλλω. || Διαβιβάζω. || — β. οὐδ' καλῶς, β. ἀντ. ἱπερβαίνω, παρεμβάλλω.

Trasmetimento, εὐσ. ἀρ. καὶ Tramozamento, εὐσ. ἀρ. παρεμβολή, παρενόησις. || Διάλειμμα.

Trasozzaro, β. ἐν. τίθημι ἐν τῷ μέσῳ, παρεντίθημι, παρεμβάλλω. || Διαλείπω, παραλείπω. || Διαγοστώ, διαίω. || — β. οὐδ' καὶ — β. β. ἀντ. τίθημι ἐν τῷ μέσῳ, παρεντίθημι, παρεμβάλλω, μεταπέω, μεσολαμβάνω.

Trasozzato, εὐσ. ἀρ. — τριῶν θ. μεσότης.

Tramazzo, εὐσ. ἀρ. περίμετλημα, περιμεβολή. || Διαλείμμα. || Ἀνατομ. διάσπασμα.

Tramozzolo, εὐσ. ἀρ. πρώτης σειράς.

Tramiscabile, ἰπ. διγ. παραβάλλω.

Tramoggia, εὐσ. β. ὀλίγη τοῦ μέλου. || Ναυτ. ὑδροβόροτοῦ πλοίου.

Tramontamento, εὐσ. ἀρ. δόσις.

Tramontana, εὐσ. θ. ἀνεμὸς ἐ βορρῆς, ἀπαρκίε, κ. τραπονάντα.

|| Ἄρ. κριτος, τὸ ἀρκιτικὸν μέρος τῆς σφαιρῆς. || Ἄστρ. ὁ ἄρκτος, ἡ πολικὴ ἀστήρ.

Tramontanaccio, εὐσ. ἀρ. τριῶν θ. βορέα.

Tramontanaia, εὐσ. θ. κατὰ γίγ. ἀπὸ βορρῆ.

Tramontano, β. οὐδ' καὶ — β. β. ἀντ. δῶν, δυνάμι. || Μιταφ. τελευτῶ.

Tramonto, εὐσ. ἀρ. δόσις.

Tramontigione, εὐσ. θ. καὶ Tramortimento, εὐσ. ἀρ. λιποθυμία.

Tramortire, β. οὐδ' λιποθυμῶ.

Tramortito, ια, ἐπ. λιποθυμῶς.

Tramuggiata, β. οὐδ' μοκῶμαι, κερκίε.

Tramutamento, εὐσ. ἀρ. μεταβολή, ἀλλοίωσις, μεταστοιχείωσις.

Tramutare, β. ἐν. μεταβάλλω, μετατίθημι, εἰς ἄλλοιαν φύσιν, μεταστοιχείω. ἴδιος ἐπὶ μεταλλῶν. || Μεταγγίω, μεταγγίζω. || — β. οὐδ' καὶ — β. β. ἀντ. μετακίωμαι. || Μετατίθημαι.

Transmutativo, το, ἐπ. μετα-
θλητικός.

Transmutatore, οὗτος ἀρ. - trice,
θ. ὁ μεταστοιχείων, μεταβάλλον
τὰ μέταλλα, κτλ.

Transmutazione, οὗτ. θ. μετα-
ληγὴ, μεταστοιχείωσις. || Γεωμ.
μεταβολὴ σχήματος εἰς ἕτερον,
ἀναγωγή.

Transmutazionale, ἐπίθ. εὐμε-
ταβλήτως.

Transnario, ῥ. ἐν. δολεῖσθαι
ἀρετῶ.

Transnaria, οὗτ. θ. καὶ
Transnario, οὗτ. ἀρ. δολεῖτης πο-
νηρία. || Ἀπατεῖν.

Transno, τα, ἐπ. κατὰ μαυροῦς
Traughiotimento, οὗτ. ἀρ. τι
κατατρώγειν, καταθροχισμὸς.

Traughiotiro, ῥ. ἐν. καταθρο-
χίζω, κατατρώγω. || Ὑπερβω.
Traugoschiaro, ῥ. ἐν. ὄρ. Trau-
basaiaro.

Traugosaioso, σα, ἐπ. ἀδύμην
Traugiamento, οὗτ. ἀρ. κα-
ταθροχισμὸς.

Trauggiaro, ῥ. ἐν. κατατρώγω,
καταθροχίζω καταπίνω.

Trauggiatore, οὗτ. ἀρ. - trice,
θ. ὁ κατατρώγων, λαφύρας φεγγα-
ς.

Tranobile, ἐπ. διευγενέστατος
Tranquillamento, ἐπίθ. ἡσυχίας,
ἡσυχῆ, ἀπαθῶς, ἀταράχως, ἀνε-
νεχλήτως.

Tranquillamento, οὗτ. ἀρ. ὄρ
Tranquillito,

Tranquillaro, ῥ. ἐν. ἡσυχάζω,
ἡμερίζω, ἀναπαύω, κατενεάζω, || —

ῥ. οὐδ. καὶ - si, ῥ. ἀπ. μένω ἡ-
συχος, ἡσυχάζω τινε, ἐπαναπαύ-
ομαι.

Tranquillità, οὗτ. θ. ἡσυχία, τὰ
ἡσυχάζειν, ἀταραξία, ἀπάθεια, ἡ-
ρεμία νοεῖ, ἡ τῆς ψυχῆς ἡρεμία.
|| Γαλήνη, νηνεμία, εὐδία.

Tranquillo, οὗτ. ἀρ. ἡσυχος,
ἡσυχίας, ἀδύρμιτος, ἡσυχός. ||
|| Ὁ μὴ θορυβῶν, ἡσυχός, ἡσυχός.
|| Γαλήνιατος, νηνεμῶς.

Tranquilino, να, ἐπ. ὁ πῆρην
τῶν Ἀλπίων κείμενος, ὑπεράλι-
πετος.

Tranquilino, οὗτ. θ. δι-
δακ. μετεμψύχσις.

Tranquivero, ῥ. ἐν. ὄρ. Tra-
scrivere.

Tranforiro, ῥ. ἐν. ὄρ. Tra-
ferire.

Tranfigurare, ῥ. ἐν. ὄρ. Tra-
sfigurare.

Tranfondere, ῥ. ἐν. μεταγχι-
ζω. || Μεταφέρειν.

Tranformare, ῥ. ἐν. ὄρ. Tra-
formare.

Tranfugare, ῥ. οὐδ. ὄρ. Tra-
fugare.

Tranagredire, ῥ. ἐν. ὄρ. Tra-
gredire.

Tranagressore, οὗτ. ἀρ. παρα-
βάτης.
Tranabile, ἐπ. διγ. εὐδιέξω-
τος || Ἐρημέρος.

Tranfigere, ῥ. ἐν. συμβιβάζω.
|| —, ῥ. οὐδ. καταλλέσσομαι, δια-
λάσσομαι τὴν διαφοράν διαλύω,
συμβιβάζομαι. || Μεταφ. ἠθῆκα

Trasiro, ῥ. οὐδ. διαβαίω, μι-
ταβαίω, διέρχομαι.

Trasitare, ῥ. οὐδ. διαμετα-
κινῶμαι, διαπορεύομαι ἐπὶ ἡρ-
πορευμάτων.

Trasitivo, να, ἐπ. Γραμ. με-
ταθετικός, ἐνεργητικός ἐπὶ ἡρ-
μάτων. || Μεταφ. προσωρινός, πρὸ-
σκαιρός.

Trasito, οὗτ. ἀρ. διαμετακό-
μιστος ἐπὶ ἐμπνευσμάτων ἕνεκα
ἡρώτους διερχομένων δι' ἄλλου,
καὶ οὐδ' ἐν τούτῳ ἀποκίοντα.

Trasitoriamento, ἐπίθ. ἐν. πα-
ρόχη, μεταθετικὸς.

Trasitorietà, οὗτ. θ. τὸ ἐπι-
καρπῶν.

Trasitorio, ἰν, ἐπ. ὁ ταχέως
παρερχόμενος, ὀλιγοχρόνος, πρὸ
σκαιρός, ἐφήμερος, κ. προσωρινός.

Trasizione, οὗτ. θ. μεταβάσις
ἀπ' ἐνὸς εἰς ἄλλον συλλογιστικόν.
|| Πρωτοκὶν σχῆμα λόγου, ὅταν
ἡ λέξις ἢ ὁ γράφων λαμβάνῃ τὴν
θέσιν τοῦ περιεῶ δ' ἰσχυρῶς προηώ-
του καὶ ἀμιλλῆ ἀντ' αὐτοῦ. || Με-
τάβασις ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην κα-
τέστησιν, μετάβασις.

Traslatamento, οὗτ. ἀρ. με-
τακίσις, μεταφορά.

Traslatore, ῥ. ἐν. μεταφέρω
μεταφραστής.

Trasmarino, να, ἐπ. ὁ πῆρην
τῆς θαλάσσης, ὑπερθαλάσσιος.

Trasnono, ἐπίθ. ἠγίαις.
Trasporato, ῥ. ἐν. ὄρ. Tra-
sporare.

Trasricchire, ῥ. οὐδ. καὶ - si,
ῥ. ἀντ. ὑπερπλεῖσθαι, εὐπερῶ:

Trasumero, ῥ. ἐν. παραλαμ-
βάνω.

Trasuntario, ῥ. ἐν. ἀπιτόμως
συντίμνω.

Trasuntivamento, ἐπίθ. μετα-
ληπτικὸς.

Trasuntivo, να, ἐπ. μεταλη-
πτικός.

Trasuntio, οὗτ. θ. Πρωτ. με-
τάληψις.

Trasustanzimento, οὗτ. ἀρ.
μετουσίωσις.

Trasustanziaro, ῥ. ἐν. με-
τουσιῶ.

Trasustanziazione, οὗτ. θ. ὄρ.
Trasustanziamento.

Trasvedere, ῥ. ἐν. θεωρῶ.
Trasvolare, ἐπ. διγ. ὄρ.
Trasverbo.

Trasvolamento, ἐπίθ. λαύ-
τημιός.

Trasvolante, ἐπ. εἰρωνικότατος
Trasvolare, ῥ. ἐν. τρυπῶ διὰ τοῦ
τρυπανίου, τρυπανίζω || Διανοήω.

Trasvolare, οὗτ. ἀρ. - trice,
θ. τρυπανίζω.

Trasvolazione, οὗτ. θ. τρυπητής.
Trasvo, οὗτ. ἀρ. τρυπάνη,
τρυπανίον, τέρετρον.

Trasvabile, ἐπ. διγ. πρόσκαι-
ρος ἐφήμερος.
Traspassabile, οὗτ. ἀρ. διά-
δασιας.
Traspassare, ῥ. ἐν. διέρχεται.
|| Διατρυπῶ. || —, ῥ. οὐδ. δι-
βαίω, μεταβαίω. || Τελειωῶ,
ἠθῆκα. || Παρέρχομαι

Τραρσάλο, ια, ἐπ. παρελθόν. κέντημα. || —, ια, ἐπ. ἰσχυρός, λι-
 || Τελνικός.
 Τραρσάλογο, οὐσ. ἀρ. ὁ ὑπερ-
 βαίνων, παραβαίνων, παραβάτης.
 Τραρσάλολο, ἐπ. διγ. πιδί-
 καιρος, ἐφήμερος. || Ὄξυς, διαιπε-
 ροτικὸς.
 Τραρσάο, οὐσ. ἀρ. διάβασις. ||
 Ἀποδίωσις.
 Τραρσάρο β. οὐδ. καὶ — σι, β. ἄντ.
 διαχώριμα ἄποσταλάζω διαβρί-
 ματι. || Ἐνωθ.
 Τραρσάρολο, ια, ἐπ. ὑπερτέλειος.
 Τραρσάροτο, β. ἄν. μεταφυσέ-
 τισις.
 Τραρσάροτο, ια, ἐπ. μικρότατος.
 Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. μετα-
 φρά, μετακόμισις.
 Τραρσάροτο, β. ἄν. μεταφρά,
 μετακόμισις.
 Τραρσάροτο, ἐπ. διγ. ἰσχυ-
 ρότατος, πνευμάτιος.
 Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. ἐπιπεριδείων.
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. παγίς, ἐνέ-
 δρα. || Δόλος, ἀπάτη.
 Τραρσάροτο, β. ἄν. παγιδεύω. ||
 Ἀπατώ, δολεύω.
 Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. - trice,
 ὁ ἀπατεῖον, δολιός.
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἀπάτη, δολι-
 κότης, πονηρία.
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ὁποιονδήποτε μί-
 κρὸ παγίς.
 Τραρσάροτο, β. ἄν. παρατίθημι.
 Τραρσάροτο, β. ἄν. ποικίλλω,
 ἰνυφαίνω, κεντῶ.
 Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. ποικιλιός,

κέντημα. || —, ια, ἐπ. ἰσχυρός, λι-
 ποταρκός, κινεσκληπός.

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. αἰδίο-
 μώστατος.

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. ὑπερπλουτος.
 Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. κλη-
 μνημύς. || Ἀκολασία, φαιλοβόνη.

Τραρσάροτο, β. ἄν. κατακρημίζω.

|| —, β. οὐδ. καὶ — σι, κατακρη-
 μίζομαι. || Ἐγκυλλοματι ἀνοσι-
 ουργίας, ἱερολασταίνω.

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. ἐρυθρότατος.

Τραρσάροτο, β. ἄν. ἔλκω, ἐφίλω,
 προσίλω κ. οὐρῶ, κτλ. Ὁρ. Τί-
 τασο. || Τάινω, ἐξαικονίζω. || Ἐκ-
 τρέπω. || Ἐλευθεῖω, ἐξάγω τινα

τῆς φυλακῆς. || Μεμερμένω. || Ἄ-
 ππομαι τοῦ ξίφους, γυμνῶ. || — α

ερη, περῶνω, τελειῶ || — da ἢ
 al . . . δμοιάζω, κλίνω. || — σι,
 β. ἄντ. || — σι ἀδιδίετο, ἀποχωρῶ

ὅπισθεπορῶ. ἀρίσταται.

Τραρσάροτο, β. οὐδ. κατακρη-
 μνίζομαι.

Τραρσάροτο, β. οὐδ. αἰθάνομαι

στεγμιαίαν, αἰτὸ ἐφνίδιον παραχθῆν

καὶ συγχεῖνοι, ὁποσπαίρω, ἄρρο-
 σω, ταρῶτομαι πρὸς τι, βίβω,
 πάλω, τινάζομαι, σφαιρίζω,
 κτισθῶ.

Τραρσάροτο, β. ἄντ. Ὁρ. τὸ ἀνω-
 τέρον.

Τραρσάροτο, β. ἄν. ὑπερπατώ,
 ὑπερφυῶ.

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. Ὁρ.
 Τραρσάροτο. || Οκνηρία, κω-
 φρότης.

Τραρσάροτο, β. οὐδ. παρέρχομαι

Τραρσάροτο, β. οὐδ. παρέρχομαι

Τραρσάροτο, β. οὐδ. παρέρχομαι

παρέρχομαι. || — β. ἄν. ἀμελῶ,
 παραλείπω.

Τραρσάροτο, β. ἄν. ἐπίσταμαι,
 γινώσκω κέλιστα.

Τραρσάροτο, β. ἄντ. οἰκιοπο-
 οῦμαι, προτερίζομαι.

Τραρσάροτο, ια, ἐπ. πάσσοφος.
 Τραρσάροτο, β. ἄν. ἀναπηγίζω,
 κ. τυλιγαδιάζω.

Τραρσάροτο, β. ἄν. ἐκλέγω.
 Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἐλεγχῶ.

Τραρσάροτο, β. ἄν. καὶ οὐδ. ὁ-
 παραβαίνω, ὑπερίζω

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἐλεγχῶ.

Τραρσάροτο, β. ἄν. καὶ οὐδ. ὁ-
 παραβαίνω, ὑπερίζω

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἐλεγχῶ.

Τραρσάροτο, β. ἄν. καὶ οὐδ. ὁ-
 παραβαίνω, ὑπερίζω

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἐλεγχῶ.

Τραρσάροτο, β. ἄν. καὶ οὐδ. ὁ-
 παραβαίνω, ὑπερίζω

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἐλεγχῶ.

Τραρσάροτο, β. ἄν. καὶ οὐδ. ὁ-
 παραβαίνω, ὑπερίζω

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἐλεγχῶ.

Τραρσάροτο, β. ἄν. καὶ οὐδ. ὁ-
 παραβαίνω, ὑπερίζω

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἐλεγχῶ.

Τραρσάροτο, β. ἄν. καὶ οὐδ. ὁ-
 παραβαίνω, ὑπερίζω

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἐλεγχῶ.

Τραρσάροτο, β. ἄν. καὶ οὐδ. ὁ-
 παραβαίνω, ὑπερίζω

Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἀμείλιος,
 ἀφροντικός.

Τραρσάροτο, ἐπ. διγ. ἀμελής,
 ἀφροντής.

Τραρσάροτο, οὐσ. θ. Ὁρ. Τρα-
 ρσάροτο.

Τραρσάροτο, β. ἄν. ἀμελῶ.

Τραρσάροτο, β. ἄν. ἀμελῶ.

Τραρσάροτο, οὐσ. θ. ἐαυτὸ
 τῷ Τραρσάροτο.

Τραρσάροτο, ια, ἐπ. ἀμελής, ἀ-
 παροκτεπός.

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. - trice,
 θ. ὁ ἀμελῶ.

Τραρσάροτο, β. οὐδ. καὶ — σι, β.
 ἄν. ἀπαροκτεπός.

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. πανσοφία.

Τραρσάροτο, β. ἄν. Ὁρ. Τρα-
 ρσάροτο.

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. μετα-
 ταμῶφωσις.

Τραρσάροτο, β. ἄν. μεταμορφῶ.

— β. οὐδ. καὶ — σι, β. ἄν. μετα-
 γίγω μεταβιβάζω.

Τραρσάροτο, ἐπ. διγ. ὁ μετα-
 μορφώσεως ἐπιδικτικὸς, μετα-
 μορφωτής.

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. μετα-
 ταμῶφωσις.

Τραρσάροτο, β. ἄν. Ὁρ. Τρα-
 ρσάροτο.

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. - trice,
 θ. μεταμορφωτής.

Τραρσάροτο, οὐσ. θ. Ὁρ.
 Τραρσάροτο.

Τραρσάροτο, οὐσ. ἀρ. ψυχρότατος.
 Τραρσάροτο, β. οὐδ. ψυχρῶν λάθρα.

Trasfusione, οὐ. θ. μετάγγυσις, μεταγγισμός.

Trasgredire ῥέν παραβαίνειν.

Trasgressione, οὐ. θ. παράβασις.

Trasgressore, οὐ. ἄρ. παραβάτης.

Trasiguramento, ἐπίθ. βεβαιώματα.

Traslatore, ῥ. ἰν. μετακομίζω. || Μεμερηνησίου, μετακράζω.

Traslatiore, οὐ. ἄρ. ὁ μεταφέρων. || Μεταφοράς ὁ μεμερηνησίου αὐτολεξή.

Traslatazione, οὐ. θ. μεταφορά πράγματος ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον τόπον. || Μετόβησις. || Μεταφορὰς ἄλλως το Traslatiore.

Traslucido, ἰα, ἰπ. διαφανής.

Trasmatino, ἡα, ἰπ. ἰδοιφόρος. ἢ χόραξ διαπαντείου διαπόντιος.

Trasmettore, ῥ. ἰν. μεταδιδάζω κυρίως, παρακομῶ παρα ἴδω. || Διαδιδάξω, μεταδίδο. || Καταλείπω. || Μεταγγίζω, μεταγγίζω.

Trasmigrato, ῥ. οὐδ. τὴν κατωκίαν μεταβάλλω, ἀπέρχομαι ἄλλοθεν, μεταναστεύω, μετακοιῶ ἢ μετακίεσθαι.

Trasmiigrazione, οὐ. θ. μετανόστις, μετακόσμις, μετακίσις. ἐπὶ ἰδῶν, φυλῶν ἢ καὶ πολλῶν οἰκογενειῶν ἄλλαχόρα εἰς περιγρημένον.

Trasmissibile, ἰπ. δ. μεταδότης.

Trasmissione, οὐ. θ. μεταδότησις.

Trasmutare, ῥ. οὐδ. καὶ ἰπ, ῥ. ἀντ. μεταπέμνω, μετατρέπω. ἢ ἀντ. μεταπέμνω, μετατρέπω. ἢ ἀντ. μεταπέμνω, μετατρέπω.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. ὠμεικάλητος.

Trasmutamento, οὐ. ἄρ. Ὀρ. Transmutazione.

Trasmutare, ῥ. ἰν. μετακομίζω, μεταποιῶ, μετασχηματίζω. || Ἀλλάσσω, μεταλλάσσω. || Μεταξίρω. || — si, ῥ. ἀντ. μετακοιῶ.

Trasmutazione, οὐ. θ. μετακίσις, μετατρέψις. || Ἀλλαγή, μεταβαλή.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Trasmutabile, ἰπ. διγ. Ὀρ. Transmutabile.

Traspirazione, οὐ. θ. διάπνευσις, ἢ ἀόπλις διαπνοή, ἀνίδρσις, διαδέρσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Traspirazione, οὐ. θ. μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις, μεταφύσις.

Trasstravato, ἰα, ἰπ. (Cavallo) — ἵππος ἔχων δύο ποδας λευκοῦς, τῷ ἐπίσθιον ἀριστερὸν καὶ τὸν ἐμπροσθεν δεξιόν, ἢ καὶ τ' ἀνάπαιν.

Trastallare, ῥ. ἰν. ἀφραίνω, τρίπω. || — si, ῥ. ἀντ. ταύτοσημον.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

Trastallatore, οὐ. ἄρ. — trice, θ. ὁ τρίπων.

ἀντ. ὑπερβαίνειν τὸ ἄριον, τὸ μέτρον.

ἢ ἀντ. μεταπέμνω, μετατρέπω. ἢ ἀντ. μεταπέμνω, μετατρέπω.

ἢ ἀντ. μεταπέμνω, μετατρέπω. ἢ ἀντ. μεταπέμνω, μετατρέπω.

ἢ ἀντ. μεταπέμνω, μετατρέπω. ἢ ἀντ. μεταπέμνω, μετατρέπω.

Τραυλοῦτο, ἢ οὐδ. ὑπερίπτα-
μαι. || Παρέρχομαι ἐν τάχει.

Τραῦτα, οὐσ. θ. ἄδης, πορεία ἄ-
νευ διακοπῆς. || Διάστασις, διά-
στημα βολῆς ἢ χρόνου. || Ἄδεια ἐ-
ξαγωγῆς ἑμπορευμάτων· κυρίως
δὲ ἐπὶ σιτηρῶν, αἴνου κτλ. || Διά-
τρομὴ μάχα, κ. τρίτα. || —, παρ-
' ἑμποροῖς, ἢ ἐκδιδομένη ἐπὶ ἄλλων
πόλιν σου ἀλλαγματοῦν. || Ἐμπορία.

Τραυλίλο, ἐπ. διγ. ἐμπαταχοί-
ριστος, ἑσυνάλλακτος, ἀπροσώ-
γυρος, ἡμέρος, μαλακός, εὐέλιγος.
Τραυλίβηλη, οὐσ. θ. πρῶτης,
τὴ πρῶν, τὸ ἰσάγγων.

Τραυλίμποντε, ἐπιφ. πρῶτος,
ἰσάγγως.

Τραυλίμποντο, οὐσ. ἄρ. ποῖος
τρόπος τοῦ προσφαιρῆαι, ἰσοδι-
χῆ, δεξιῶσις, μεταχειρισμός, μέ-
ταχειρισίς. || Μισθός, ἀποδοχῆ
ὑπερβολῆς ἰδιωτικῆς ἢ δημοσίου
ὑπεργήματος. || Θερπεία, θερὰ
πνεῦμα, ἰατρικὴ διαταραχῆς.
|| Πραγματεία, διατριβὴ, συγ-
γραφή. || Διαπραγματεύσεις. ||
Σκευορία, μηχανορραφία.

Τραυλοῦ, ἢ ἐν μεταχειρίζομαι
ἢ εὐφραίνων, τερπικὴ, θυγαθής.
|| Ἐράπτωμα, ψάω, ἴσον τῆρ Μα-
neggiaro. || Τρῶμα περὶ τίνος,
πραγματευόμεαι διερχόμεαι, ἐπε-
ξέχομαι διαλέγομαι, συζητῶ. ||
Ἐσιῶ, ζευίζω τινά κ. φιλέω, γάω
|| Θερπαίω, ἱπικέπτομαι νο-
σοῦντα πρὸς ἴαση. || — ἰφ. ἄνευ
καυτοσύμω. || Sitratia, τρίτοσπρ.
πρόκειται.

Τραυλίνα, οὐσ. θ. διαπραγμά-
τευσις.

Τραυλίνα, οὐσ. ἄρ. σύγγραμμα
περὶ τέχνης ἢ ἐπιστήμης πραγ-
ματευόμενον, συγγραφή, πόνημα
λόγος, συνταγμάτων, πραγματεία.
|| Συμφωνία συνωμολογημένη μα-
ταῦθ' ὄσο ἡμερώνων, ἀναγμένη εἰς
τὴν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου, τὴν
συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν, σπον-
δία, συνθήκη.

Τραυλίνα, οὐσ. ἄρ. -trico, θ.
μοετίας. || Δολοκλήκος, μηχανορ-
ραφός. || Ἐρμηνευτής.

Τραυλιγγιamento, οὐσ. ἄρ. ἰχ-
νογραφία, διάγραμμα ἄδεις.

Τραυλιγγιατο, ἢ ἐν ἰχνογραφῶ,
διαγραφμίζω. || Μεταφ. σκαπτο,
χλευάζω, ἐμπαίζω χερσινέζομαι.

|| Ψηλασῶ.
Τραυλιγγιατο, οὐσ. ἄρ. ὄρ. Τραυ-
λιγγιατο.

Τραυλιπερο, ἢ ἐν θραδύω,
ἐναῖθ' ἄλλω. || Ἐυφραίνω, τέρπω.

Τραυλιμισοντο, οὐσ. ἄρ. τίρ-
ψις θυμῶν. || Ἀναβολή. || Ἐπι-
χορηγήσις. || Σπρ. μιθοδοσία.

Τραυλιτισο, οὐσ. ἄρ. τρισ, θ.
ἢ εὐφραίνων, τερπικὴ, θυγαθής.

Τραῦτο, οὐσ. ἄρ. γρημυθ' ἄκου-
μίνω, ἄδεις, ἄλκῃ. || Βολή, βλήμα,
βίλος. || Διάγραμμα, διαγραφῆ. ||
Συνομιλία. || Συμπεριφορά, δια-
γωγῆ. || Διάστασις, ἢ διεκίνημα
πανουργία. || Προβολή, σάωμα,
χρησιεντισμός. Parlaro a —, σκό-
πτω· χερσινέζομαι. || Tutto a
un —, in un —, ἐν ἀπαρῷ διὰ

μῆρ' αἰώνης. || Di — in —, δια-
λεριμάτων, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν.

Τραυτορία, οὐσ. θ. πανδοχείον,
ἐξοδοχείον μαγειρείον δημοτίον.

Τραυτοσο, σα, ἰπ. ἀστειός, χαριεῖς.

Τραυτοσο, οὐσ. θ. ἄκουσις, ἄλκῃ.

Τραυτοσο, οὐσ. ἄρ. (ὄποκ.) μι-
κρὸν σφαιρίον.

Τραυτοσο, ἢ ἄνευ φωνῶν ἐν
ἀλλήλους.

Τραυτοσο, ἢ οὐδ. παρακούω.
Τραυτοσο, οὐσ. ἄρ. βλ.
ἄκουσις, κόπος, μέλος, ἄλγος.

Τραυτοσο, ἐπ. διγ. ἢ ἄ-
γαπῶν τὴν ἐργασίαν, φιλόπονος,
φιληργός, ἐργατικὸς, ἐργοδιώκτις,
ἐργονόμος.

Τραυτοσο, ἢ ἐν. μαχθῶ, ἐκ-
πιτῶ, ἐκμελετῶ, ἐξεργάζομαι, βα-
σανίζω. || Ἐνοχλῶ, λυπῶ, τρώω
|| — ἰππ. γυμνάζω, δαμάζω, πω-
λεῖω ἴππον. || Τραυ. ἀπεργάζο-
μαι, ποῖω σχῆμα ἰδίω τῆ κατερ-
γατομένη ὄλη κατασκευάζω. || —
in vna, ζῶ ἐργατικῶς. || —, ἢ οὐδ.
ἐργάζομαι, κοπιῶ, μαχθῶ, ἀγω-
νίζομαι, ἀσχολεύομαι, κ. δουλεύω.

|| I mare τραυτοσο, διασπρῖνται
τὸ πῆλαγος, τραχύνεται ἢ θάλασ-
σα, κολιβαίνεται, σάλον ἔχει. || Un
vascello τραυτοσο, ἢ ναὺς σκευεῖται,
δοκῶνως διαπλέται. || — εἰ, ἢ ἐνευ.

Τραυτοσο, ἐπιφ. ἐπιτό-
νος, ἐπιμολύβιος.

Τραυτοσο, οὐσ. ἄρ. πολὺ
μυθός, παλόπονος.

Τραυτοσο, οὐσ. ἄρ. ἐργασία,
μέλος, πόνος, κόπος, κάματος

|| Τὸ πρῶτον τῆς ἐργασίας, ἔργον,
κατασκευασμα, πόνημα, τεχνούρ-
γημα. || Ποῖος τρόπος τοῦ ἐργάζε-
σθαι. || Πῶν ἐπιχειρήμα μέγα ἐρ-
γον σπουδαῖον, ἀσχολία ἐμθροῦθῃς.

|| Ἐνέργεια ἰσχύος μηχανῆς. || Νό-
σημα. || Ἐ-ὄβλησις. || Χειροσφαι-
τῶ τοκατοῦ πόνος, αἰ πόνησις, κ.
οἱ πόνοι τῆς γένους. || Πῆγμα ἐν
τείσρων ὀρθῶν ποσάλων, εἰς ὃ
εἰσάγονται ὄσοι πηταλοῦνται θυ-
μασθεῖς ἴπποι, μανθῆκς.

Τραυτοσο, ἐπιφ. ὀδον-
τοσο, ἐπιπῶνος.

Τραυτοσο, οὐσ. ἄρ. (ὄποκ.) μι-
κρὰς τῆς ἰσχύος.

Τραυτοσο, οὐσ. ἄρ. βλ.
ἀκούσις, κόπος, μέλος, ἄλγος.

Τραυτοσο, ἐπ. διγ. ἢ ἄ-
γαπῶν τὴν ἐργασίαν, φιλόπονος,
φιληργός, ἐργατικὸς, ἐργοδιώκτις,
ἐργονόμος.

Τραυτοσο, ἢ ἐν. μαχθῶ, ἐκ-
πιτῶ, ἐκμελετῶ, ἐξεργάζομαι, βα-
σανίζω. || Ἐνοχλῶ, λυπῶ, τρώω
|| — ἰππ. γυμνάζω, δαμάζω, πω-
λεῖω ἴππον. || Τραυ. ἀπεργάζο-
μαι, ποῖω σχῆμα ἰδίω τῆ κατερ-
γατομένη ὄλη κατασκευάζω. || —
in vna, ζῶ ἐργατικῶς. || —, ἢ οὐδ.
ἐργάζομαι, κοπιῶ, μαχθῶ, ἀγω-
νίζομαι, ἀσχολεύομαι, κ. δουλεύω.

|| I mare τραυτοσο, διασπρῖνται
τὸ πῆλαγος, τραχύνεται ἢ θάλασ-
σα, κολιβαίνεται, σάλον ἔχει. || Un
vascello τραυτοσο, ἢ ναὺς σκευεῖται,
δοκῶνως διαπλέται. || — εἰ, ἢ ἐνευ.

Τραυτοσο, ἐπιφ. ἐπιτό-
νος, ἐπιμολύβιος.

Τραυτοσο, οὐσ. ἄρ. πολὺ
μυθός, παλόπονος.

Τραυτοσο, οὐσ. ἄρ. ἐργασία,
μέλος, πόνος, κόπος, κάματος

|| Τὸ πρῶτον τῆς ἐργασίας, ἔργον,
κατασκευασμα, πόνημα, τεχνούρ-
γημα. || Ποῖος τρόπος τοῦ ἐργάζε-
σθαι. || Πῶν ἐπιχειρήμα μέγα ἐρ-
γον σπουδαῖον, ἀσχολία ἐμθροῦθῃς.

|| Ἐνέργεια ἰσχύος μηχανῆς. || Νό-
σημα. || Ἐ-ὄβλησις. || Χειροσφαι-
τῶ τοκατοῦ πόνος, αἰ πόνησις, κ.
οἱ πόνοι τῆς γένους. || Πῆγμα ἐν
τείσρων ὀρθῶν ποσάλων, εἰς ὃ
εἰσάγονται ὄσοι πηταλοῦνται θυ-
μασθεῖς ἴπποι, μανθῆκς.

Τραυτοσο, ἐπιφ. ὀδον-
τοσο, ἐπιπῶνος.

Τραυτοσο, οὐσ. ἄρ. βλ.
ἀκούσις, κόπος, μέλος, ἄλγος.

Τραυτοσο, ἐπ. διγ. ἢ ἄ-
γαπῶν τὴν ἐργασίαν, φιλόπονος,
φιληργός, ἐργατικὸς, ἐργοδιώκτις,
ἐργονόμος.

Τραυτοσο, ἢ ἐν. μαχθῶ, ἐκ-
πιτῶ, ἐκμελετῶ, ἐξεργάζομαι, βα-
σανίζω. || Ἐνοχλῶ, λυπῶ, τρώω
|| — ἰππ. γυμνάζω, δαμάζω, πω-
λεῖω ἴππον. || Τραυ. ἀπεργάζο-
μαι, ποῖω σχῆμα ἰδίω τῆ κατερ-
γατομένη ὄλη κατασκευάζω. || —
in vna, ζῶ ἐργατικῶς. || —, ἢ οὐδ.
ἐργάζομαι, κοπιῶ, μαχθῶ, ἀγω-
νίζομαι, ἀσχολεύομαι, κ. δουλεύω.

Τραγοσ, εα, ἐκ. ἀληθέστατος.
 Τραγερσά, οὐσ. θ. ἔξυλον ἐπι-
 καρπίως ἐδέχμενον πρὸς στῆρξίν, ο
 κυρίως τὸ συνδύον τὰς παραλ-
 λήλους πλευρὰς, διάπωμα, δια-
 δοκὴς, διάξυλον. || Πρὸς γμα, διά-
 χωσις. || Δούφρακτον, κίχλις. ||
 Ὀδὸς ἀπὸ χωρίου τινος πρὸς τὴν
 μεγάλην δημοσίαν ἰδὸν ἄγωνα, α
 πλαισί ὀδός, ἀτραπὸς ἐπικαρσί, α
 πρὸς διὰ πᾶτα ἔλθε συντομωτέρα.
 || Μεταφ. κώλυμα, τὸ ἐμπειδιό-
 δουτύχημα, θλίψις, λύπη, συμφορὰ
 ἄλλως τε Traversia.
 Traversala, ἰκ. διγ. Ὁρ. Τρυ-
 αγερσάλο.
 Traversamento, οὐσ. ἀρ. ἡ εἰς
 πέραν διέξοσις, διαπερασίως, α
 διέπλουρ.
 Traversata, ῥ. ἰν. διέρχεται
 ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διὰ μεσου-
 τινος, εἰς τὸ πέραν διαθένει, δια-
 περαῖσθαι, διαπερᾶν, διαπλεῖν
 διαπερῶμαι, κ. ἀπερῶ. || Κεῖ-
 μαί πλαγίως, ἰγκαρσίως. || — Ἰ-
 ονδα, Ναυτ. διασχίζω τὸ κύμα,
 κατευθύνω τὸ σκάφος πρὸς τὸ ἀνι-
 στάμενον καὶ προαὶν κύμα. ||
 — Ἰ' ουσάτα, τὴν ἄγωνα μωχα-
 λίζω, τὴν ἄγωνα δροῦνταίως, παρὶ
 τὸν τῶνον τοῦ πλοῦ, κ. τραβερ-
 σάρω. || — υπο νόμ, ἐντείνω τὸν
 πῶδα, κ. τὴν σπέταν. || Διέρχεται
 διαδρόμῳ, διήκω ἐπὶ ὄμβρου. ||
 Διαταφ. μηχανώμαι ἐμπειδία κατὰ
 τῶν γαδίων τινος, μωσαλαθῶ τινος,
 ἀντιπράττω, ἀναγνίσκωμαι.
 Traversata, οὐσ. θ. ἡ διὰ θα-

λάσις διαπερασίως ἀπ' ἐνὸς εἰς
 ἄλλον τόπον, διάξοσις, διάπλουρ,
 πρὸς διὰ καὶ πᾶσα κατὰ βάλλουσαν
 πορείαν, ἐκτὸς τῶν μακροτέρων. ||
 Μεταφ. δ τοῦ βίου διάπλους.
 Traversata, ἰα, ἰκ. ῥεβδίατις.
 Traversia, οὐσ. κατεργίς, θύλι-
 λα. || Συμφυρᾶ, δυσόχημα.
 Traversiera, οὐσ. ἀρ. πηρῆταιν
 πρὸς διαβλίαν, κ. πέραμα.
 Traverso, οὐσ. ἀρ. ὅρ. Tra-
 versata. || — σα, ἰκ. λαῖς, πλά-
 γιος, ἰγκαρσίως. || — ἰπὲρ λαῖως,
 ἰγκαρσίως διὰ μίσου.
 Traveslimento, οὐσ. ἀρ. σχήμα
 πλασματικῶδες καὶ ἀλλότριον, με-
 ταμορφίσις, μετασχηματισμός. ||
 Μεταφ. ὑπόκαισις, περσποίσις.
 Travostira, ῥ. ἰν. ἐνθάδε τινα
 ἐπιθῆτα διαφορετικὴν τῆς συνήθους
 μεταμορφίνου, μεταμορφίσις με-
 τασχηματίζω. || Μεταφ. μεταβί-
 λω, μεταμ. ῥηθῶ. || — εἰ, ῥ. ἐν τῷ
 μεταμορφίνου, πλάττωμαι.
 Travestito, ἰα, ἰκ. μεταμορφο-
 μένος, μεταμορφωμένος. || Ἰπ-
 κερτικῆς πλαστός.
 Travetta, οὐσ. θ. (ὄπικ.) μικρὰ
 δοκὴ, δοκίς.
 Traviatra, ῥ. ἐν ἰσοπλανῶ, πα-
 ρακρίτω.
 Travicolta, οὐσ. θ. (ὄπικ.) ὄρ.
 Travetta,
 Travillano, να, ἰκ. ἐπιτέλεστος,
 πανόθλιος.
 Travincero, ῥ. ἰν. ὑπερκεῖ.
 Travitaro, ῥ. οὐδ. Ναυτ. ἀνα-
 στρέφωμαι.

Travissato, ῥ. ἰν. ὄρ. Travostico.
 Travolante, ῥ. οὐδ. ὑπερίπταται.
 Travolgere, ῥ. ἰν. ἀνατρέπω.
 Travoltaga, ῥ. ἰν. ὄρ. Travolgere.
 Τρᾶ, ἰκ. ἀριθ. τρεῖς, τρία.
 Trabbiate, ῥ. ἰν. κλωνίζω. ἄ-
 λῶ. || Τρίβω, κοπανίζω. || Μα-
 ατίζω, ῥεβδίζω.
 Trebbiatura, οὐσ. θ. ἐκλώνισμα,
 ἀλόσις. || Μαστιγώσις τικωρία.
 Trecca, οὐσ. θ. λαχανοπωλεία.
 Treccato, ῥ. οὐδ. λαχανοπωλῶ.
 Trecheria, οὐσ. θ. λαχανοπω-
 λία. || Ἀπάτη, ἰκαπέτης.
 Treccia, οὐσ. θ. πλάκαμος, πλό-
 κος, πλάκα εἰς, πλεξείδιον, κ. πλε-
 ξούδα. || Κόμης.
 Trecciate, ῥ. ἰν. πλέκω, ἀνα-
 πλέκω, πλοκίζω.
 Trecciola, οὐσ. θ. (ὄπικ.) πλο-
 κητὴς, πλεξείδιον.
 Treccoso, οὐσ. ἀρ. λαχανοπώ-
 λης. || Ὀπικ. ῥηθῶ.
 Trecento, ἰκ. ἀριθ. τριακόσιοι.
 Tradici, ἰκ. ἀριθ. δεκατρεῖς.
 Tregonia, οὐσ. θ. φάσμα, σκιά,
 κορυφὴ, ἢ ὄχλος γυδαίων.
 Tregosa, οὐσ. θ. τράχημα εἰ
 ἐνθῆπτε.
 Treggia, οὐσ. θ. ὄχημα ἄνω
 τροχῶν, χαμουλαδὴς, κ. σάνια.
 Tregua, οὐσ. θ. ἀναπαυγὴ ὑ-
 πλιν, ἀνίχο || Παύσις.
 Tremamento, οὐσ. ἀρ. τρέμος.
 Tremare, ῥ. οὐδ. καὶ -σι, ῥ.
 ἀντ. τρέμω. || Σπρίλλομαι, κλωνί-
 ζωμαι. || Φοδύμαι, πτοῦμαι. ||
 —, ῥ. ἰν. κινῶ, διασείω.

Tremarella, οὐσ. θ. φάσμα πα-
 νικός. || Aversia —, πτοῦμαι.
 Tremefatto, ἰα, ἰκ. ἐντρομος.
 Tremendo, ἰα, ἰκ. φοβίρις, τρο-
 μερός.
 Tremonta, ἰκ. διγ. περίτρομος,
 περιφάσις.
 Tremontina, οὐσ. θ. ὄρ. Tora-
 bentina.
 Tromito, οὐσ. ἀρ. τρέμος. ||
 Δίκτυον ἐμῶντων.
 Tromola, οὐσ. θ. ἰγθὸς, ἡ γέφυρα.
 Tromolano, ἰκ. διγ. δ τρέμων
 ὑπὸ φόβῳ ἢ ἄλλως τινος αἰτίας τε-
 τρεμνικῶν, ὑπέρτρομος, ἐντρομος. ||
 —, οὐσ. ἀρ. χηρσοῦν τρομπῶν ἐμ-
 πλοκίων εἰς τὴν κόμην τῶν γυναικῶ-
 κῶν ἐμπλεκόμενων, δ σισιτός.
 Tromolare, ῥ. οὐδ. κλίγων τε
 τρέμων, ἰγθῶ, τερταρίζω, || Σπαί-
 ρω, πάλλομαι.
 Tromolio, οὐσ. ἀρ. τρέμος, φρι-
 κασμός.
 Tromolite, οὐσ. θ. λιουκὸς ἀμύ-
 ατος τοῦ Παδαμοντιου, δ τρεμύ-
 λιθες.
 Tromolo, ἰα, ἰκ. ὑπέρτρομος.
 || —, οὐσ. ἀρ. κίωσις. συνεχῆς
 καὶ ταχυτάτη ἐπανάληψις ἐνὸς ἢ
 πλεονόντων φθόγγων, τρέμος, στρέ-
 βιλος, ἀγκρουσίς.
 Tromoloso, να, ἰκ. ὑπέρτρομος,
 ἄντρομος.
 Tremore, οὐσ. ἀρ. τρέμος, φρι-
 κη, φρικασμός.
 Tremoroso, να, ἰκ. ὄρ. Τρεξ-
 moloso.
 Tremoto, οὐσ. ἀρ. καὶ

Trennuto, ουσ. άρ. Όρ. Τορ-
rennuto.

Treno, ουσ. άρ. ποιή πορεία
των άποβυγίων, βήμα, βάδισμα. ||
Άκκη ή άποσκη, άκκηνα τή ό-
φθαλμική άκκηλα δειά τήσ τροφής
καί τήσ άόθησής. || Στρατιώτικαί
άκκηλαί άκκηλαί δειά τήσ τροφής
καί τήσ άόθησής. || Στρατιώτικαί
άκκηλαί, ή άκκηλαί τών έδωπο-
ριώντων άκκηλαί ή άκκηλαί των
άλλων πρόσωπων. || Καί έκ τήσ άόθη-
σής άκκηλαί, τήσ άόθησής, πάταγοσ,
κρηναί, άκκηλαί.

Treota, έπ. άρ. τριάντα.

Treparagnote, έπ. διγ. ουτι-
δανος, άλλιος.

Treptosimo, ουσ. άρ. τριακο-
στή. || —, ουσ. άρ. τή τριακοστή.

Trentina, ουσ. θ. ή τριακον-
τής ή τριάντα, περί τή τρι-
άντα.

Trepidamento, έπ. ή περιφρίσος.

Trepidare, ή. ούδ. καί ή, ή.
άνε. τρέμα, φροσύμα.

Trepidazione, ουσ. θ. τρέμασ,
φρίσος. || Παθολ. τρέμασ καλώς
των μελών, τών νεύρων.

Trepidanza καί ή, ουσ. θ.
Όρ. τή άνωτήρη.

Tripido, όσ. έπ. ή τρέμων,
έντροπος, περιφροσύμασ, περιφρίσος.

Tripido, ουσ. άρ. (λίξ. Έλληνα.)
πών ακήος τρείσ πιδάσ έχων,
πεί: δε καί ή πυροστάτης, τρέ-
πουσ. || Άρχικηλ. ή δολφικησ τρέ-
πουσ καί.

Tressa, ούσ. θ. ή άήγυρισ, ούλ-

λογοσ άνθράκων εύθυμούντων. ||
Μυρολογία. || Όρχηκισ ταχία.

Trescamonto, ουσ. άρ. άρχηκισ.

Trescare, ή. ούδ. καί ή, ή.
άνε. εύθυμα, διαπικαδίασ άκολο-
σταίασ. || Όρχηκιμα τήν όρχηκιαν
Tressa.

Tresatta, ουσ. άρ. χειροποι-
ώντων, τή τριάντα.

Trespila, ουσ. άρ. ύποστάτης,
ύπόπικαδον, άκκηλαί.

Triada, ουσ. θ. φάρμακον, ή
θηριακή.

Triado, ουσ. θ. Θεολ. ή άγία
Τρείσ. || —armonica, μουσ. τρείσ
ήρμονικη, συζερθία πλάσ.

Triologo, ουσ. άρ. ή μεταξή
τριών διάλογοσ.

Triangolare, έπ. διγ. καί ή,
ή, έπ. τριγωνοσ.

Triangolativa, ουσ. θ. τή τρι-
γωνων ή τριγωνότης.

Triangolo, ουσ. άρ. σχήμα γε-
ωμετριάσ. τή τριγωνων, τή τρι-
γωνων. || Άστρ. τριγωνων ήρμονι-
ή ήρμονιόσ άστριακόσ. || Όργανον
μουσικόν τήσ στρατιωτικησ αυ-
κούλιασ. || Στάλημασ τήν ούλοδών.

Tribolare, ή. έν. κακώ, ταλαι-
πωρώ, άλλιος. || —, ή. ούδ. άλλιο-
μαί, κακωχώ, καί.

Tribolamento, έπ. ή. ταλαι-
πώρωσ, έν κακούχιασ.

Tribolito, ή, έπ. ταλαιπωρωσ.

Tribolito, ουσ. άρ. ή τριών,
ή. ταλαιπωρών.

Tribolazione, ουσ. θ. ταλαι-
πωρία, άλλιος, κακούχια.

Tribolo, ουσ. άρ. Όρ. Tribola-
zione.

Triboloso, σα, έπ. θλιβήσ, ή
κακώ.

Tribordo, ουσ. άρ. Ναυτ. τή
δέξια τή πλάσ.

Tribu, ουσ. θ. φυλή.

Tribulare, ή έν. Όρ. Tribolare.

Tribulazione, ουσ. θ. Όρ. Tri-
bolazione.

Τριβύτα, ουσ. θ. βήμα ήπα-
ρικόν. || Το άγιον βήμα.

Τριβύτα, ουσ. άρ. δικαστή-
ριον, κατήριον. || —, έπ. διγ. δι-
καστήριόσ.

Tribunamento, έπ. ή. έν δικα-
στικώ, δικαστικώσ.

Tributare, ή. έν δασμίν φέμα,
δασμωφώσ. || Άποδέμα τή προ-
σέμασ σέμασ.

Tributarie, ή, έπ. ύποτελλήσ
φώσ ή δασμώ.

Trichiasi, ουσ. θ. (λίξ. Έλληνα.)
Χαιροφ. τριχίασ.

Tridente, ουσ. άρ. τριόδουσ,
τρίαινα.

Triduno, σα, έπ. τριήμεροσ.

Triennale και —, έπ. τριετη-
ρικώσ. || —, ουσ. άρ. τριετηρία.

Triennio, ουσ. άρ. τριετία, τρι-
ετηρία.

Trogante, ουσ. ή. Ναυτ. ή πείσ
τήν πρόμην έχάτη δοκώ.

Trigemino, σα, έπ. τριπλοΰσ,
τρισωμοσ,

Triglia, ουσ. θ. ή τριγλή,

Trigono, ουσ. άρ. Μαθ. τή τριγών-
ων. || Φυσκόν, τριγύλλον τή εύώδης.

Trillare, ή. ούδ. καί έν. διαπο-
κίλλω, άπανθίζω, φθίν τριλλήσ
κουτισιάσ.

Trillione, ουσ. ή, άριθ. χιλιο-
σίων χιλία εκατομμύρια, τριλλιο-
νιον.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillato, ή, έπ. ύσαν. ή ή-
χιον τριελοδούσ, τριελοΰσ. || — έπ.
φυσκόν ή έν κρηνογονήδων, τριελο-
δούδης. || — ούδ. άρ. γένωσ ήχθών
μαυρομασάτων.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillato, ή, έπ. ύσαν. ή ή-
χιον τριελοδούσ, τριελοΰσ. || — έπ.
φυσκόν ή έν κρηνογονήδων, τριελο-
δούδης. || — ούδ. άρ. γένωσ ήχθών
μαυρομασάτων.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trillo, ουσ. άρ. Μουσ. έν τών
άριστοτέρων κοσμημάτων τήσ ούδι-
κησ φωνήσ έπί τών πραταλευτικών
ψήγγων μελιχέσ φράσασ: έξηχού-
μένων, κρημομάσ, ή. τριλλήσ, τε-
ρέσιμασ.

Trinare, β. ἰν. παροφάνω, κροσσῶ.

Trinatio, ἰα, ἐπ. κροσσωτός.

Trincare, β. ἰν. προπίνωσιν ουγ. κροῦω τὰ ποτήρια ὑπερπίνω, κωθωνίζω. || Φουβίζω. || —σι, β. ἄντ. κλίνω, στρέφεται ἐπὶ στρατοῦ.

Trincavillo, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸς ἰδρυόχτης.

Trincorini, οὐσ. ἀρ. πλ. Ναυτ. αἱ ὑψηλότεραι ἐπηγενηίδες κ. τ. μαδάρια τοῦ πλοίου.

Trincatore, οὐσ. ἀρ. οἰνοπέτης, εὐδελφῶς.

Trinosa, οὐσ. θ. τέφρος, χέρας.

Trincorato, β. ἰν. Στρατ. χαρκό.

Trincotto, οὐσ. ἀρ. κοπίς, τομῆς.

Trinchettina, οὐσ. θ. Ναυτ. μικρὸν τι τρίγωνον ἁλτίον, κ. λατίγιον.

Trinchetto, οὐσ. ἀρ. Ναυτ. τρίγωνον ἁλτίον τῶν μικροτέρων πλοίων, ψασάνιον, κ. τριχίτηον. || Ὁ δεύτερος τοῦ πλοίου ἁλτίου.

Trinciano, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐν ταῖς τραπέζαις τῶν μεγιστάνων κροσσός καὶ τὸ μαχαίριον αὐτοῦ. || —, ἰπ. διγ. δημοτικῶς.

Trinciare, β. ἰν. κόπτω τὰ ἐν τῇ τραπέζῃ κρέατα, κροσσοπῶ, || Ἐν τῶν μαχαιρίων.

Trinciata, οὐσ. θ. ἡ διὰ μαχαίριου καταφορά.

Trincio, οὐσ. ἀρ. ἐντομὴ ἱματίου πρὸς διακόσμησιν.

Trincoso, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Trincatore.

Trinipote, οὐσ. διγ. τριτάτῳ γονεῖ.

Trinita, οὐσ. θ. Θεολ. ἡ Ἁγία Τριάς, καὶ ἡ τῆς ἁγίας Τριάδος.

Trino, ἰα, ἐπ. τριπρόσωπος. || Θεολ. τριουπόδατος.

Trio, οὐσ. ἀρ. μουσικὴ σύνθεσις τριμελὴς ἢ τριμερὴς, τριψῆδις, τριψῆλις, τριψέλις.

Triobolo, οὐσ. ἀρ. Ἀρχαιολ. Ἑλλην. σταθμός, καὶ νόμισμα, τὸ τριῶβολον.

Triocca, οὐσ. θ. δεκατέσσαρις οὐναναστροφῆς.

Triodio, οὐσ. ἀρ. Ἐκκλησι. τὰ τριῶδιον.

Triomfalo, ἐπ. διγ. θριαμβευτικῶς, πομπικῶς.

Triomfalento, ἰπιφ. ἐν ὀριζήσῳ, θριαμβικῶς, ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει.

Triomfaro, β. οὐδ. ἱπανάγκωμαι ἀπὸ τῆς μάχης πομπικῶς μετὰ τὴν νίκην, θριαμβεύω, πομπεύω. || Νικῶ τοὺς πολεμικοὺς, περιγίνωμαι, κρατῶ μάχη. || Γίνομαι ὑπέρτερος τινος, θριαμβεύω ἐφ' οὐκ ἐσθίησθε ὑπεροχῆς. || Μποσφ. ἰωνικῶ, καταδουλῶ τὰ πάθη, κρατῶ τῶν παθῶν, ἐγκρατῆς τούτων γίνωμαι. || Βόδοσιμῶ, εὐχαρῶ, δίνω εἰμὶ ἐν τινι τέχνῃ, ἐπιστήμῃ κτλ. || Ἐπιπομπεύω τινι, ἐπιχαίρω, σεμνύνομαι, γαυροῦμαι, ἀναδύνομαι τινι, κ. χαμαρῶμαι. || Ἀγάλλομαι, χαίρω χαρὰν μεγάλην.

Triomfatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐπὶ νίκῃ θριαμβεύσας, θριαμβεύτης, τριπλοφόρος, κασθήσθε νικητῆς.

Triofa, οὐσ. ἀρ. ἡ ἐπινομίαις πομπῆ, θριαμβός, πομπικῶ. || Μεταφ. εὐδοκίμοις ἐν ταῖς τέχναις, ἱπιστόμασι κτλ. πᾶν κατόρθωμα, νίκη αὐθιγῆσσι ἀντιπάλου. || Τὸ ἐπικρατοῦν χροῖμα ἐν τινι τῶν γαστροτεχνῶν, τὸ ἰσχυρόν τῶν διανοητικῶν καρτίων, κ. ἀκού.

Tripartito, ἰα, ἐπ. ὁ διηρημένος εἰς τρία μέρη, τριμερῆς ἐπὶ συγγραφοῦν.

Tripartiziano, οὐσ. θ. Μαθημ. ἢ εἰς τρία ἴσα μέρη διαιρεῖται, τριαμῶς.

Tripartito, ἰπ. ἀρ. Βοταν. ὁ ἔχων κάλυμμα ἐκ τριῶν πετάλων, τριπέταλος ἐπὶ φυτῶν.

Tripla, οὐσ. θ. Μουσ. τὸ νηπιεῖδες καὶ ἐξύτερον μέλος τῶν τριῶνων μουσικῶν συνθέσεων.

Triplacato, β. ἰν. τριπλασιάζω, τριπλῶ, τρισσῶ || —, β. οὐδ. καὶ —αι, β. ἄντ. τριπλασιάζομαι, τρισσοῦμαι.

Triplacamento, ἐπιφ. τριπλασιῶς, τρισσῶς.

Triplacato, ἰα, ἐπ. τριπλασιῶσις, τριπλοῦς, τριπλασιῶς.

Triplacazione, οὐσ. θ. ἡ πρῶξις τοῦ τριπλασιάζειν, τριπλασισοῦς.

Triplaco, ἐπ. διγ. Ὁρ. Triplicato.

Triplacento, ἐπιφ. τριπλῶς.

Triplacità, οὐσ. θ. ἀριθμὸς τριπλασιασθεὶς, μέγθος τρις ἐκαυτῶν, τὸ τριπλοῦν.

Triplacato, ἰα, ἐπ. Βοταν. τριπλόφυρος, ἐπὶ φυτῶν.

Tripla, οὐσ. ἀρ. τριπλῶ τῶ ἀνωτέρω. || —, ἰα, ἐπ. τριπλοῦς.

Triplata, οὐσ. θ. Ὁρ. Tripla.

Tripolo, οὐσ. ἀρ. ἄλλος τῆς Τριπόλεως τῆς Συρίας, ὑψηλότερος πρὸς ἀσπίδων μετᾶλλων, θαλάσσιον, κτλ. ἢ τριπλοῦς τῆς θάλασσας.

Tripos, οὐσ. ἀρ. Μουσ. ὄργανον ἐκ τῶν ἵνασῶν, ὁ τρίπους.

Trippa, οὐσ. θ. κοιλία, γαστήρ. || Γυνὴ ἐπίταξ.

Tripposa, οὐσ. ἀρ. φαγῆ, γαστρ. Tripulimanto, οὐσ. ἀρ. τέρψις, ἐξροσύνη, ἀγαλλίασις. || Ὁρ. χροσις.

Triputiare, β. οὐδ. καὶ —ειφ. ἄντ. τέρπομαι, ἀγάλλομαι, εὐθυμῶ. || Ὁρ. αἰσῆσι, κ. χοροπυδῶ.

Triputatore, οὐσ. ἀρ. ἄντ. θ. ὄργανος, ὄργανος, χροστικῶς, χροστικῶς.

Triputio, οὐσ. ἀρ. εὐθυμῶ, ὄρ.

Triputimanto, οὐσ. ἀρ. εὐθυμῶ, ὄρ.

Triquetro, ἰα, ἰπ. ὁ ἔχων τρεῖς ἱπιφαντικῶς, τρεῖς πλευρὰς ἢ ἕδρας, τριπλευρῶς, τριπλευρῶς, ἐπ. κόγχων, φυτῶν, κτλ.

Triregno, οὐσ. θ. ἡ τριῆσις τῶν ἀρχαίων. || Πλοῖον κοπιῆσι, οὐδ. ἰκασση τῶν κοπιῶν ὑπὸ τριῶν ἀνδρῶν ἐκινεῖτο.

Trisagio, οὐσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλλαν.) ὕμνος ἐν ᾧ τὸ ἅγιος τρις ἐπαναλαμβάνεται, τρισάγιον.

Trisimo, οὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἑλλαν.) Παθολ. κατακόπτος, οὐδ. ἰκασση τῶν σιαγῶν, τὸν τριμῶν τῶν ὀδόντων συνεπάγουσα, τριμῆς.

Trombore, β. οὐδ. καὶ -σι, β. ἄντ. σαλπίζω. || Θερυθῶ, οὐριζῶ ἐπιούλλων. || —, β. ἐν. σπρική ρόττω τε ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, ἀνακυρόττω, προαγορεύω τε διὰ κήρυκος. || Μεταφ. καὶ κ. δικαστικῶν, κοινολογῶ, διαδίδω τε. || Ναυτ. ἔκκενῶ διὰ τῆς ἀντίλιας ἀντλήω.

Trombata, οὐσ. θ. σάλπιτρα.

Trombatore, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. Trombadoro.

Trombeggiano, β. οὐδ. Ὁρ. Trombare.

Trombeta, οὐσ. θ. σάλπιγξ, καὶ αὐτὸς ὁ σαλπικίων, ὁ σαλπικητής. || Κήρυξ. || Μεταφ. καὶ κ. ἄνθρωπος κοινολογῶν τοῖς πᾶσι πᾶν ὅ, τι γενώσκει, σπερμολόγος. || ὄνομα κογχύλιος, ἰχθύου κτλ.

Trombettore, β. οὐδ. καὶ -σι, β. ἄντ. Ὁρ. Trombare.

Tromballata, τα, ἐκ. ἀποκεκηρυγμένος, ἀνακεκηρυγμένος.

Trombottatore, οὐσ. ἄρ. -trice, θ. καὶ

Trombettiera, οὐσ. ἄρ. σαλπικητής. || Μεταφ. σπερμολόγος, κοινολόγος, ὁ ἔχει μίαν ἢ πᾶσι φιλίασων.

Trombettino, οὐσ. ἄρ. (ὕποκ.) μικρὰ σάλπιγξ καὶ αὐτὸς ὁ σαλπικητής.

Trombone, οὐσ. ἄρ. Μουσ. εἰς ὅς σαλπίζος τίσασας βραχέως ἔχουσα ἀλλήλοισι ἐνηρμασμένους καὶ κινητοὺς, βυκάνη, σάλπιγξ σωμαστική. || Ὁ παῖων τὴν σάλπιγγα ταύτην ἀντιλήθης, βυκανιστής, σαλπικητής.

Trombosi, οὐσ. θ. (λίξ. ἑλλην.) λατρ. ἢ ἐν τῷ μαστῷ σφικτικῆς τοῦ γάλακτος, θαρμύκωσις.

Trombillo, ἐκ. διγ. ὁ εὐκόλως ταμνόμενος, εὐτρεχτός.

Trombamento, ἐπιθ. μετ' ἀποκοπῆς, κκομμίνωσις.

Trombamento, οὐσ. ἄρ. ἀποκοπή, ἀποτομή, ἀφαιρέσις, ἀφωτηρίασις.

Trombare, β. ἐν. ἀφαιρῶ μέρος τινός, ἀφωτηριάζω, κολούω, κολούω. || Μεταφ. συντίμων, ἀποκρίπτω, ἀφαιρῶ τινα μέρος ἐκ βελίων κτλ. || Ἐλατῶ, σμικρύνω τε, κυρίως καὶ μεταφ. || Γραμ. ἐξάλισθω.

Trombamento, ἐπιθ. ἐκ διαλειμμάτων.

Trombato, τα, ἐκ. ἄφωτηρικαμένος, κεκολλημένος, κολούησις, κολούωσις. || Ἑλληνιστής. || Γραμ. ὁ κατ' ἀποκοπήν.

Trombatura, οὐσ. θ. ἀφωτηρίασις, κολούωσις. Ὁρ. Trombamento.

Trombo, οὐσ. ἄρ. ὁ τοῦ δένδρου κορμὸς, στέλεχος, πέφυκτον, στύπος. || Ἄνατ. τὸ ἀπὸ αὐχένος ἕως ἰσχίου σῶμα, ὁ τοῦ σώματος κορμὸς, ὄμιος ἢ ὄμιος, ὄμιος. || Τὸ στέλεχος, ἦγεν τὸ μεγαλύτερον μέρος ἀρτηρίας φλεβῶν. || Μεταφ. τὸ κυριώτερον, τὸ κέντρον τινος πράγματος. || Στέλεχος, ἦτοι εὐθεία γραμμὴ γενεαλογίας τῶν ἀνιόντων καὶ κατέντων συγγενῶν, εἰς ἃν ἀπέρχονται οἱ κλιθεὶ ἢ εἰ

ἰγγυτάτω τῷ γίνεσθαι. || —, ἐκ. Ὁρ. Trombato.

Trombio, τα, ἐκ. ἄφωτητικός.

Trombiera, οὐσ. θ. Σπρ. τὸ φάσμα, ἦτοι ἡ τηλεβολήθρα τοῦ ἐν τῷ ὄργματι χαμηλοῦ τυλιθρασιῦ, θρονίσις.

Tromo, οὐσ. ἄρ. θρόνος βασιλείου. || Μεταφ. ἡ βίσιλεια ἢ δυναστεία, ὁ θρόνος. || Θεολ. εἰς τῶν ἐνεία χορῶν τῶν ἀγγέλων οἱ θρόνοι τῆς οὐρανοῦ ἱεραρχίας.

Tropico, εα, ἐκ. ὁ τῶν τροπικῶν, τροπικός. || —, οὐσ. ἄρ. Γεωτρ. κύκλος διπλοῦς τῆς σφαιρατῆς, ὁ τροπικός.

Tropo, ἐπιθ. πέτρῳ τοῦ μέτρου, ἢ τοῦ μέτρου, παρὰ τὸ πρέπον, ὑπερβαλλόντως, λίαν, ἄγαν, σφόδρα. || —, οὐσ. ἄρ. τὸ ὑπέμετρον.

Trotaro, β. οὐδ. καὶ —σι, β. ἄντ. βαδίζω ταχέως καὶ διὰ μετῶν βημάτων, τροπαδίζω, τροχίζω ἴδιω, ἐπιῖπκων.

Trotatore, οὐσ. ἄρ. ὁ ταχέως τροπαδίζων, εὐδρομος, ταχυπόδησις ἐπιῖπκων.

Trotto, οὐσ. ἄρ. τὸ τρίπεδον βάδισμα τοῦ ἵππου, τροποδισμός, τροχαμὸς, ὀπισθοκλισίαι, ἐπισκέλισις. || Di buca — ἐκφρασίς ταχέως, δραμαθῶν.

Trottole, οὐσ. θ. στρόμβος, κ. εὐδύρος.

Trotolare, β. οὐδ. περιδυνάμαι στρόβιλλῶν.

Trotolo, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. Trotolo.

Trovabile, ἐκ. διγ. ὁ ἐπιδικητικός, εὐρήσιμος, εὐρήσιμος, εὐρήσιμος.

Trovamento, οὐσ. ἄρ. ἐπιδικησις, ἐξέρεσις.

Trovare, β. ἐν. εὐρήσκω, ἀνεύρισκω, τοῦ γάμο. || Ἐφευρισκω, ἐπινοῶ. || Κατανοῶ, οὐκισθάνομαι.

|| Ἀνακαλύπτω, μαθηθῶ. || —, ἴγ. β. ἄντ. εὐρήσκω. || —, allo alcigato, δικάζομαι ἐν ἀρχαίῳ. || —, al verile, πεντηθῶ.

Trovatello, οὐσ. ἄρ. βρέφος ἐκ-υθῶν. || Μικρὸν τι ἐπινοήμα.

Trovato, οὐσ. ἀρτίπενθημα. || Ἐβρῆμα, ἔβριμα.

Trovatore, οὐσ. ἄρ. -trice, θ. εὐρήσις. || Ἐκρευτής, ποιητής.

Trovatura, οὐσ. θ. Ὁρ. Trovamento.

Truzza, οὐσ. θ. Ναυτ. πρίονοι περὶ τὸν λόνιν.

Trucare, β. ἐν. καὶ Trucchiare, β. ἐν. ἰκοιμῶ, ὀπισθελείζω τενα καὶ ἀντ' αὐτοῦ τίθεμαι. || Μετακινῶ τὴν σφαιραν τοῦ ἰγανείου διὰ τῆς ἰδικῆς μου.

Truccino, οὐσ. ἄρ. παιγιθῆτον τῶν παιθῶν.

Trucco, οὐσ. ἄρ. ἀφαιρηθῆτον.

Truce, ἐκ. διγ. σκληροῦ ἀρτίου, ὠχρῆς, θρηπιδῶς, ἀπηνῆς, ἄγριος.

Trucidamento, οὐτ. ἄρ. σφαγή.

Trucidare, β. ἐν. σφάττω, κεντασφάττω.

Truciollo, οὐσ. ἄρ. βυκάνισμα.

|| Μεταφ. ἐλάχιονον τι. Trucelato, ἐκ. διγ. Ὁρ. Truceo. Truffa, οὐσ. θ. παγογύβη δολιχῆς. || Ἀπάτω.

Tenaffaldino, οὗ. ἄρ. ἔ των γε-
 λίων μύρος, γελωτοποιός.
 Tuffete, ῥ. ἐν. παουρνεόματ.
 || ἄπα-ῶ. || — αἰ, ῥ. ἄντ. ἐμπαί-
 ζου, περιγεῖλθ.
 Tuffacuola, οὗα. ἄρ. πανεύρ-
 γος, δόλιος; || ἄπατεών.
 Tuffatore, οὗα. ἄρ. τῖου, θ.
 πανεύργος, δόλιος. || Κλέπτως ἐπι-
 τήδαιος, φιλήτης.
 Tuffalino, να, ἐκ. ἄξιος ἐπὶ
 τὸ ἀπατήν.
 Tugguro, ῥ. ἐν. ὄρ. Struggere.
 Tuglio, ια, ἐκ. ὁ ἐν ταρχῆ
 δὲ καταπαύσασθαι, ἀνερμήτορ.
 Tullarsi, ῥ. ἄντ. περῶ.
 Tullo, οὗα. ἄρ. παρῆθ.
 Tuomolo, οὗα. ἄρ. πλάση τῆς
 τροπῆς τῶν ὀνύθων καὶ χολῶν.
 Turra, οὗα. θ. ἀπόδον πλῆ-
 θος ἀνθρώπων καὶ ἐξ ἀναλογ. πλῆ-
 θος ζώων, ἰγέλι. || Σώμα στρε-
 τῶ πλῶν ἢ ἱππῶν. || Πῶ, δὴ
 ποτε ἀλλολος ἀνθρώπων ὑπο-
 κειμένων ἀρχηγῶ ἐνί, οὐταίς
 συνεδεξ, ὀπαδοί. || —, πλ. περι-
 λαπτικῶς, τὰ διάφορα ἀόματα
 τοῦ στρατοῦ, δύναμις, τὸ στρατι-
 οτικόν.
 Turraita, οὗα. θ. ἀπόσπασμα
 ἱπποῦ.
 Turin, οὗα. ἄρ. θυκτὸν τῆς Κί-
 νας κυανόχρουν, ὁ κυανίτης.
 Tu, ἄντ. προσ. θ. προσ. οὐ.
 Turra, οὗα. θ. ὄρ. Turmba.
 Turate, ῥ. οὐδ. σαλπίζω. ||
 Τυγγίζω ἐπὶ παριστερῶν.
 Turacolato, ια, ἱα, ἔ φέρων

φώματα ἢ εἰδήματα, φουκαίης;
 ἐπὶ φωτῶν.
 Tubercolo, οὗα. ἄρ. Ἰστο. κπ
 Βοταν. εἰδήμα ἢ ἐπισημαίνον
 τῶν ενδύμων, ταῖς ῥίζαις, τοῖς
 φύλλοις φωτῶν, φώμα, φουάτιον,
 ἄκρον.
 Tuberculato, ια, ἐκ. Πυθολογί-
 κος φώματων ἢ εἰδήματων, φυ-
 ματώδης || Βοταν. βοτῶδης.
 Tuberosità, οὗα. θ. ἔργασια,
 ἐξιδίωσις. || Παθολογία, σκίβρις.
 || Βοταν. ἔμφως τῶν φωτῶν σαρ-
 κώδης καὶ παραφώσι.
 Tuberosa, να, ἐκ. τῖου τῶ
 Tuberculato. || —, οὗα. ἄρ. ὑπ-
 ονόθης ἢ ὑδατος, οὐ τὸ ἀνθ. λευ-
 κὰ καὶ εὐωδίατα.
 Tubo, οὗα. ἄρ. ἄνα. ἐχέτις ἢ
 ἔγωγος φωτῆς τοῦ σώματος. ||
 Βοταν. καὶ Τύγν. σωλῆν.
 Tubolatto, οὗα. ἄρ. (ἄπεκ)
 μακρὸς σωλῆν σαλκινίκος.
 Tubulato, ἱα, διγ. καὶ
 Tubulato, ια, ἐκ. ὁ ἐν σχῆματι
 σωλῆνος, σωληνοειδής.
 Tubuloso, να, ἱπ. ὄρ. τῖανωτέρω.
 Tucano, οὗα. ἄρ. πτηνὸν, τὸ τό-
 κιον.
 Tufa, οὗα. θ. πέτρα τοφάδης,
 πορώδης.
 Tuffato, ῥ. ἐν. ἱυδάτιος, κα-
 ταδύω. || — αἰ, ῥ. ἄντ. καταδύο-
 μαι, καταδυέσθαι.
 Tuffo, οὗα. ἄρ. κατάδυσσις, κα-
 ταδυετός. || ἔξιδίωσις.
 Tufa, οὗα. ἄρ. ὄρ. Tufa.
 Tugurio, οὗα. ἄρ. καλύθη.

Tulira, οὗα. θ. καὶ
 Tulirano, οὗα. ἄρ. Βοταν. ἐν-
 ὄς. τ. ἰρίον.
 Tulirifero, ια, ἐκ. Βοταν. ὁ
 ἔργον ὄνθη λειψῶ προσομοιῶν
 λειψοειδῶ.
 Tumefaco, ῥ. ἐν. ἔργασια, ἐί-
 δαίσι. ἐξιδίωσις. ὄρ. (tumefaco)
 Tumefazione, οὗα. θ. Χειρουργ-
 ῆσθις, ἔργασια, ἐξιδίωσις, ἔργα-
 σισίς, κ. πρήξιμος.
 Tumore, ῥ. οὐδ. ἔργασια, ἐί-
 δαίσις, κ. πρήξιμος.
 Tumoreggiare, ῥ. οὐδ. ὄρ. τὸ
 ἄνωγίσι || Μεταρ. ἐπαύρουσι.
 Tumorezza, οὗα. θ. ὄρ. Tumo-
 rositate.
 Tumido, ὄα. ἱπ. ἔργασιας ἢ
 κραιώδης. || Μεταρ. ἐπαύρουσι.
 Tumido, οὗα. ἄρ. Χειρουργ. ἢ
 ἔργασιας μέρους τινος τοῦ σώ-
 ματος, οὐλοσις, ἀεὶδωσις, ἔξιδί-
 ωσις, ἔξιδίωσις, ἀπόστημα, φώμα.
 || Μεταρ. ἔπαυρουσι.
 Tumidità, οὗα. θ. ὄρ. τὸ ἄ-
 νωγίσι.
 Tumidoso, να, ἱπ. ὁ κλῆρος
 εἰδήματων, εἰδικαιώδης.
 Tumulato, ῥ. ἐν. ἰνταριάζω,
 ὀκταῖ.
 Tumulo, οὗα. ἄρ. ἔργος, ἔγ-
 κμα, ἔθος, γελῶφος, λόφος, κω-
 λῶν. || Τύμβος.
 Tumulto, οὗα. ἄρ. ταρχῆ, ἐί-
 ρος, τύβη, ἀλλοπαγμός. || Πά-
 τας, θύμβος, ἄταξις.
 Tumultuoso, ια, διγ. δευδῶ-
 δης, ταρχάδης, πολυτάραχος. ||

Παθολ. ἄκτος, ἀκνωδιστάς, ἀ-
 νόμολογ. ἐπὶ παλῶν τῆς καρ-
 δίας.
 Tumultuoso, ῥ. οὐδ. καὶ — αἰ,
 ῥ. ἄντ. ταύραγαγιστοασίσιζω, θο-
 ρυβῶ.
 Tumultuosissimo, ἐπὶ ῥ. μετὰ
 θορυβῶν, μερῶν ὄνθη, ταρχαγίσις
 || Κατακουγίσις, ἐκ τοῦ παρ-
 χύμα.
 Tumultuosità, ἱα, ἱπ. ὁ μετὰ θο-
 ρύβων καὶ κατακουγίσις γινόμε-
 νος, θορυβώδης, ταρχαγίσις.
 Tumultuosità, οὐδ. ὁ ἄνωγος.
 Tumultuosamente, ἐπὶ ῥ. ὄρ.
 Tumultuosissimo.
 Tumultuosità, ια, ἱπ. θορυβώδης.
 Tumulto, οὗα. θ. χιτών. || ἄνατ.
 καὶ Βοταν. ὄνθη.
 Tumultuata καὶ — ita, οὗα. θ.
 (ἄνατ.) σικκίς χιτῶν, χιτώνισ-
 τος, ὄνα. ἄρ. β'. προσώπ. ὄνα-
 — αἰ, θ. πλ.
 Tuono, οὗα. ἄρ. τῖος, ἦχος. ||
 Μουσ. οὐάτασμα τῶν ὀνῶν, τόνος.
 || Dare il —, ἐξιδίωσις τόνου, φων-
 ῆμας ἢ κρούων ἔργασιας τῆ
 ἐνδύσει τῶν ὀνῶν τόνου τοῦ μῆ-
 λους. || Σχῆμα, τρέπος χαρακτῆ-
 ριστικῶς. || Tuono —, σχῆμα τῆ
 λόγου καὶ τρέπων, εἰς χριῶνται οἱ
 χαριώτεροι τὰ ἔργα καὶ εἰς τὰς
 τάξεις τῶν ὀνῶν ἀνήκοντες, μα-
 λακῶν τικκῶ ὀσχηρῶν ἰαρότητων καὶ
 σαρνῶν, ἔδος χαρῶν, χαριωνό-
 τος, γλαφυρῶ, ἐκιδίωσις, κομψό-
 τος, ἄκοσμητα, συμπεριφορὰ εὐγα-
 ρῆς, οἱ καλῶ τρέπει. || Φων. ὄνθη.

τῆ πάταχος. || Εὐρωσία, δύναμις κτλ.

Turco, εὐσ. ἄρ. τὸ ἀχρὸν μίμης τῶν δῶν, λίκιθος, κ κρυαίς. || Κίβερων.

Turca, εὐσ. θ. πρὸς ἡμιμα.

Turcesio καὶ -lu, εὐσ. ἄρ. ἐπιθετῆριον, πῶμα.

Turcamonto, εὐσ. ἄρ. ἐπιπωματισμός, κ στυπώμα.

Turcare, ῥ. ἴν. πωμάζω, ἐπιπωμαίω, φράσσω, ἐπιφράσσω, κ ζυπύω. || —σι, ῥ. ἄντ. ἐπιπωμαίωζομαι, κτλ.

Turcata, εὐσ. θ. διάφραγμα.

Turca, εὐσ. θ. ἄγλος, πικρὸς θυροκτῆς.

Turbahilo, ἱπ. διγ. εὐεάρακτος.

Turbacia, εὐσ. θ. ἄγαρταίος ἄγλος, ἐπὶ χλεύης.

Turbamento, εὐσ. ἄρ. παραχλῆ, οὐγγυσίς. || Στάσις.

Turbante, εὐσ. ἄρ. περιεκάλυμα τῆς κεφαλῆς τῶν Τούρκων, ἄρα, κίθαρης, στρόφιον, χυδ. σαρκίς.

Turbanza, εὐσ. θ. ὄρ. Turbazono.

Turbare, ῥ. ἴν. ταραττώ, διαταραττώ || Θολῶ. || —σι, ῥ. ἄντ. ταραττωμαι κτλ. || —δι τοῖο, ἀλλοιωθῆναι. || Il cielo si turba, ἂ οὐρανὸς συννεφεί.

Turbamento, ἐπιρ. ταραχώζω.

Turbatore, εὐσ. ἄρ. -trice, θ. ταραξίας, θυροδοποιός.

Turbaxiono, εὐσ. θ. ταραχλῆ,

τάραξίς, θύροδο. ὄρ. Turbamento καὶ Disturbo.

Turbidilla, εὐσ. θ. ὄρ. Turbidanza.

Turbinato, ἱα, ἐπ. ἂ ἴν. σφματι στρόμβου, στρόμβου, σφρμ. δουιδίς, ἐπὶ κόλλην.

Turhino, εὐσ. ἄρ. Φουε, ἐνίμων συστρεφῆ στροφάλιγῆ, ἀνεμοστρόβιλος, δίνω. || Καγγύλη τις κωνοειδής.

Turbinesca, εα, ἱπ. θυελλώδης.

Turbolentamento, ἐπιρ. ταραχώζω, μετὰ θυροβίου.

Turbolento, ἱα, ἐπ. ταραχώδης, ταραχίτης ἢ θυροβίου, ἂ εὐσει ῥίπων εἰς ταρακτιδῆ, ταραξίας, στασιαστικός.

Turbolenza, εὐτ, θ. τὸ ταρακτικὸν ἢ ταραχώδες, τὸ θυροβίδιον, τὸ στασιαστικόν. || —, ὄρ. Turbidanza.

Turchina, εὐσ. θ. λίθος πολύτιμος, κύανος ἢ κίανός.

Turchino, ἡ, ἱπ. κωνιεύς, κωνιόχρους. || —, εὐσ. ἄρ. τὸ κωνιεύον χρώμα.

Turgenza, εὐσ. θ. αἰδέσις.

Turgere, ῥ. οὐδ' ἐξιδίαινω, ἰξογκῶμαι, ἀξάνομαι.

Turgidezza, εὐσ. θ. ὄρ. Turgenza. || Μεσσηρ. ἔπαρος, κέμπης.

Turgido, ἡ, ἐπ. αἰδαλός. || Ογκώδης, ἐπὶ λέξεως. || Ἐπικρῆνος, κωμ. πᾶζων.

Turione, εὐσ. ἄρ. θαλάζω.

Turro, ἱπ. διγ. αἰσχυρὸς, ἀσχυρὸς.

Turro, ἱπ. διγ. αἰσχυρὸς, ἀσχυρὸς, ἄσμορφος, δυσειδής. || Με-

σαρ. κτηρὸς, βδελυρὸς, μοχθηρὸς. Turramento, ἐπιρ. αἰσχυρὸς.

Turrozza, εὐσ. θ. αἰσχυρὸς, αἰσχυρὸς.

Turroquio, εὐσ. ἄρ. αἰσχυρολογία.

Turrito, εὐσ. θ. καὶ

Turritudine, εὐσ. ἄρ. αἰσχυρὸς, ἀσχυροσύνη, θυροβίος. || αἰσχυρὸς, ἀσχυροσύνη, θυροβίος. || αἰσχυροφία, θυροβίος, τὸ θυροβίος.

Turrito, ἱα, ἐπ. θυροκτῆς, θυροκτῆς.

Turanli, εὐσ. ἄρ. Ἑκκλ. ἢ τῶν ἁγίων πάντων ἱερῶν.

Tursiaggine, εὐσ. θ. φουτὸν τοῦ εὐλίπιδος ἀρωματηρίου, τὸ βρῆξιόριον.

Tutela, εὐσ. θ. Νομ. ἐπιτροπεία ἀνηλικῶν ἢ φρονεβλαδούς, ἢ ἐπιτροπὴ, ἐπιτροπεία, κληρονομία. || Μεσσηρ. προστασία.

Tutelar, ῥ. ἴν. προστατεύω, φυλάττω. || — ἢ π. ἂ προστατεύω, κληρονομία, ἐπιτροπεία, ἀμυντήριος, ἀρωγίς, σωτήρ.

Tutelato, ἱα, ἱπ. ἐπιτροπεύω, κληρονομιεύω.

Tutore, εὐσ. ἄρ. -trice, θ. Νομ. ἢ παῖδες ὀρφανοῦ ἐπιτροπῆς, κληρονομίων. || Μεσσηρ. προστασία. || Remo, κῆμαξ ἢ χόρξ φυτόν τι ὑπερείδον, τὸ στυλομακ δένδρον.

Tutellano, καὶ εἰ δύο, ἀφορτοί.

Tutellato, εὐσ. θ. ἀδικηλῆτος, ἀκαταπύστως. || Καὶ τοί, καὶ ἔμοις, ἴν τοσούτῳ.

Tutellavia καὶ — oia ἐπιρ. συνεχῆς, ἀδικηλῆτος, ταῦτο τῷ ἄνω-

τέρω. || Λεῖπτος. || Εὐδοκί. || Ἄλλο, ἄμαξ. || Ἐν ταῦτοις.

Tutti, εὐσ. ἄρ. κλ. Μουσ. ὄρος ἐν τοῖς πολυφωνοῖς διαγράμμασι παντῶν ὁμοίων καὶ ὁμοίων ἐπιχρῶν τι τῆς πολυφωνίας ὑπὸ πάντων τῶν ὀργάνων ἢ μελωδῶν ἰσχυαίται, ἀπρόσι, ἀπρόσι, πάντες ὁμοῦ.

Tutto, ἱπ. πᾶς, ἄνευ, ὁμοῦ, ἄλλο. || Ἐκαστος, πᾶς τις. || — solo, κωνοκτῆτος. || — fatto, ἄλλο, κληρὸς, ἔλος. || —, εὐσ. ἄρ. τὸ ἔλον, ἢ ἄλλο, τὸ ὄνομα. || Πᾶς ἄνθρωπος, πάντες, τὸ πᾶν. || Con — cho, καὶ τοί, εἰ καί. || Doro —, πανταχοῦ. || Di —, μάλιστα, κυρίως. || Di — panto καὶ ἄλλο κληρονομία. || In — in —, ἐπὶ τίλους. || Ogni —, τὰ πάντα. || Per —, ἰσχυρὸς, πᾶν ἰσχυρὸν. || In — tempo, διὰ παντός. || —, ἐπιρ. ἄλλοις, πάντως, παντάπασί, πανταχῶς, ἔλος, χερῶς.

Tuttoché, ἐπιρ. τὸ τῷ Βουκλιῷ.

Tuttora, ἐπιρ. δικηκῶς, πᾶν τοτῶ. || —, ὄρ. Tutlavia.

Tutulo, εὐσ. ἄρ. ἀρχαιολόγος, ἢ τῶν πλεχάμων ἐπὶ τῷ μετώπῳ πύργου, κρώβιλος, κρόβιλος. || Πλεστών, πεντηκίτων καὶ τῶν φλαμίνων.

Tutullo, ἱα, ἱπ. ὁμοῦ, ἢ ἄλλο κληρὸς.

U.

U αίσουόν πρώτον γράμμα του αλφάβητου.

Ubbia, εὐσ. θ. οὐνοδε καλὸς ἀπαισιος.

Ubbianza καὶ **-ienza**, εὐσ. θ. ὄρ. **Ubbiedicna**.

Ubbidicna, ἐπ. διγ. εὐποιεῖς, ἐπῆκος.

Ubbidicnamento, ἐπ. εὐπειθῆς.

Ubbidire, ῥ. εὐ. ὄρ. **Ubbidire**.

Ubbidire, εὐσ. ἀρ. **-irice**, ὁ. ὁ δὲ παλαιός.

Ubbioso, εα, ἐπ. δεισιδαιμόν.

Ubbriacamento, εὐσ. ἀρ. μέθυ.

Ubbriacato, ῥ. ἐν. μεθύσκω. || —, ῥ. εὐδ. καὶ **-si**, ῥ. ἀνε. μεθύσκωμαι.

Ubbriachella, la, ἐπ. (ὕπνοκ.) ὁ δάκρυ τε μεθυσιμῆτος, ὕπνοκος.

Ubbriachezza, εὐσ. θ. μέθυ.

Ubbriaco, ca, ἐπ. τὰυτὸ τῷ **Briaco**.

Ubbriacone, εὐσ. ἀρ. ὁ γέμων οἶου, οὐνόφυξ, μεθύσκος μέγας.

Ubbigare, ῥ. ἐν. ὄρ. **Ubbigare**.

Uborifero, ca, ἐπ. μεσοφόρος. || **Uborifero**, εὐσ. ἀρ. θ. τῶν ζώων μωστὸς.

Ubrimo, ma, ἐπ. βαθύπλουτος.

Ubrato, εὐσ. θ. φλοῦτος, εὐφορία, θ. ὄρ. **Uccellato**. || Ἐραπειάτης.

Uhartuoso, εα, ἐπ. εὐ φρεν, πολύκαρπος.

Ubi, ἐπιρ. εὐδα, ἐπου.

Ubiacismo, εὐσ. θ. τοπιαία.

Ubidente, ἐπ. διγ. ὄρ. **Ubidiente**.

Ubidienza, εὐσ. θ. ὄρ. **Ubbidienza**.

Ubidire, ῥ. εὐδ. ὕπακοῦ. ὄρ. **Ubbidire**.

Ubricamento, εὐσ. ἀρ. μέθυ.

Ubrichello, la, ἐπ. (ὕπνοκ.) ὄρ. **Ubrichello**.

Ubrichezza, εὐσ. θ. ὄρ. **Ubrichezza**.

Ubrico, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ubrico**.

Uccellabile, ἐπ. διγ. εὐθέως, εὐδ. μωστὸς.

Uccellaccio, io, ἐπ. ὁ εἰς ἀεριν πλῆθος ἐπὶ περιγραφήσας.

Uccellagione, εὐσ. θ. τῶν πτηνῶν κωνηγεῖα, ἐρνεσθηρα.

Uccellaja, εὐσ. θ. τόπος δι' ἐρνεσθηρα, ἐρνεσθηρα.

Uccellama, εὐσ. ἀρ. πτηνὰ ἄγρα.

Uccellamento, εὐσ. ἀρ. ἐρπαγιμὸς, περιγλιος. || ἅπαντα.

Uccellante, εὐσ. ἀρ. τῶν πτηνῶν κωνηγεῖα, ἐρνεσθηρα.

Uccellare, ῥ. ἐν. καὶ εὐδ. κωνηγεῖα πτηνὰ, ἐρνεσθηρα. || **-i** **sonar**, gli **uocci**, θηρεῖα εὐδαία, τιμὰς || —, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Uccellaja**.

Uccellatojo, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Uccellajo**.

Uccellatojo, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Uccellatojo**.

Uccellatojo, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Uccellatojo**.

Uccellotto, εὐσ. ἀρ. (ὕπνοκ.) μικρὸν πτηνὸν, ἐρνεσθηρα.

Uccello, εὐσ. ἀρ. πτηνὸν, ἐρνεσθηρα, κ. πικρὸν.

Uccellone, εὐσ. ἀρ. μέγα πτηνόν. || **Metop.** εὐθέως, μωστὸς.

Uccelluzzo, εὐσ. ἀρ. (ὕπνοκ.) ὄρ. **Uccellotto**.

Uccelluto, εὐσ. ἀρ. φινιός.

Uccidire, ῥ. ἐν. φινιός, ἀποκτείνω, κ. κτείνω.

Uccidire, εὐσ. ἀρ. **-irice**, θ. ὄρ. **Uccidire**.

Uccisione, εὐσ. θ. φόνος, σφαγή.

Ucciso, εα, ἐπ. φονευσίς, κτερομαίνω.

Uccisore, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Uccisore**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω.

Uccisore, ῥ. εὐδ. καὶ — εἰ, ῥ. ἀνε. ἐρνεσθηρα, τὴν θέσαν λειτεροφύλαξ ἐπιτελεῖ.

Uccisore, εὐσ. ἀρ. **-irice**, θ. ἐρνεσθηρα.

Uccisura, εὐσ. θ. ἐρνεσθηρα.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. κατεστῆσεν ἔργον, ἢ θέσαν λειτεροφύλαξ θέσας ἔρνεσθηρα. || **Santo** — ἐρνεσθηρα, τὸ ἄλλως τε **Inquisizione**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Ucciso, εὐσ. ἀρ. ὄρ. **Ucciso**.

Uguagliatore, οὐσ. ἀρ. -trico, ὁ ἰξισοτήρ.
 Ugualto, ἐπ. διγ. ῥοσ, ἰσομεγέ-
 θες ἰσθδύνας. || ἰσοπέδος.
 Uguagliatā, οὐσ. θ. ἰσότης. || Τὸ ἰσοπέδον.
 Uguagliamento, ἐπιφ. ἐπίστασις.
 Uguisuono, ἐπιφ. ἐφέτος.
 Uhi | ἐπιφ. ἄ | αὐ |
 Uhiō | ἐπιφ. αἶμα, οὐαί |
 Uleera, οὐσ. θ. Χειρουργ. τραύμα,
 ἔλκος, ἔλκωμα.
 Uleeragione, οὐσ. θ. καὶ
 Uleeramento, οὐσ. ἀρ. Χειρουργ.
 ἔλκωσις, ἀρίλκωσις, ἔξελκωσις.
 Uleerato, β. ἐν. ἔλκος ἐπιφί-
 ρω, ἔλκω, ἔλκωται, ἐφέλκω, ἐφέλ-
 κω. || Τραυματίζω. || Μεταφ. τὴν
 ψυχὴν ἀγριῶ, ἐξαγριῶ, ἐξαγρι-
 αίνω. || —, β. οὐδ. καὶ—σι, ἀντ.
 ἔλκωμα.
 Uleerativo, γα, ἐπ. Χειρουργ.
 ὁ ἔλκος ποιῶν, ἔλκωματικὸς.
 Uleerazione, οὐσ. θ. ταύτ' τῶ
 Uleerazione.
 Ulece, οὐσ. ἀρ. Χειρουργ. ὄρ.
 Uleera.
 Uleerata, οὐσ. θ. Χειρουργ.
 (ὄσκα.) μικρὸν ἔλκος, ἔλκωδριον.
 Uleeroso, σα, ἐπ. Χειρουργ. ὁ
 ἔχων ἔλκω, ἔλκωδης.
 Uligino, οὐσ. θ. Φου. ἰκμάς,
 τὸ ἕνυγρον.
 Uliginoso, σα, ἐπ. ὁ ἰκμάδα ἔ-
 χων, ἰκμαλίδης.
 Ullide, οὐσ. θ (ἰκ τοῦ Ἑλλην.)
 Χειρουργ. ἡ τῶν ἔλκων φάσμασις,
 εὐλίτις.

Ullino, οὐδ. θ. ὁ καρπὸς τοῦ ἰ.
 λαιοδένδρου, ἔλαια.
 Ullivaccio, οὐσ. θ. ἔλαια ἄλλια.
 ἐπιφ. γλεύκη.
 Ullivale, ἐπ. διγ. θλασεαδής.
 Ullivastro, οὐσ. ἀρ. ἀγριελιά,
 κβτινος. || —, ἐπ. ἐλαιόχρους.
 Ullivato, ἰα, ἐπ. ἰλαϊόφυτος.
 Ullivello, οὐσ. ἀρ. (ὄσκα.) καὶ
 Ullivino, οὐσ. ἀρ. (ὄσκα.) μικρὰ
 ἔλαια.
 Ullivo, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἡ ἔλαια.
 Ullivizzo, οὐσ. ἀρ. (ὄσκα.) μι-
 κρὰ ἔλαια.
 Ullna, οὐσ. θ. ἄνατ. ὅπου τῆς
 ἀλατινῆς, τὸ μέχρι τοῦ καρποῦ τῆς
 χειρὸς.
 Ullraggia, οὐσ. θ. Παθολ. ἡ τῶν
 εὐλων αἰμαρραγία.
 Ullriore, ἐπ. διγ. Γεωργ. ἡ
 πέραν, ἐκτὸς, περὶ τὸς περαιτέρως,
 περὶ τῆς. || Μεταφ. ὁ γενέ-
 μενος ἔπειτα, ὁ μετέπειτα, ὑπε-
 ρεπαιτίας.
 Ullriormente, ἐπιφ. πέραν,
 περὶ τῆς, περὶ τῶν. || Ὑψρον,
 μετέπειτα. || Προστί.
 Ulltimamento, ἐπιφ. τέλος, πρὸ
 μικροῦ.
 Ulltimano na, ἐπ. ἔσχατος,
 Ulltimato, β. ἐν. τελειῶ, τελει-
 οποιῶ, ἐποπερατῶ.
 Ulltimatamente, ἐπιφ. ὄρ. Ulli-
 mamanto.
 Ulltimatum, οὐσ. ἀρ. τὸ ἔσχα-
 τον καὶ ἀμετάβολον ἄβρον συν-
 θήκης, ὄστατον (ῥῥῆν ἡ ἰσος) τῆς
 λευγραφῆς.

Ulltimo, μα, ἐπ. ἔσχατος, ἔσχατος,
 τελευταῖος. || —δι, ἡ ἔσχατη ἡρα.
 || — vocchiezza, γῆρας ἔσχατον.
 Ullto P' — uallo, ἐπαξιογράφος,
 τελευταῖος τι. || —, οὐσ. ἀρ. τὸ
 τέλος, τὸ ἄκρον.
 Ulltra, ἐπιφ. πέραν, περαιτέρω.
 Ulltraamento, ἐπιφ. ἰκονοσις.
 Ulltraneo, σα, ἐπ. ἐκούσιος, ἐ-
 δολούσιος.
 Ulltrato, β. οὐδ. ἐλαλύζω, ἐλο-
 γώματι.
 Ulltramanto, ἐπιφ. ἀνθρωπι-
 νος. || Φιλανθρωπίας.
 Ulltrata, οὐσ. θ. ἡ ἀνθρωπι-
 νος. || Φιλανθρωπία, εὐπλαγγησία.
 || Διάπλασις, Φοικιλή.
 Ulltrano, na, ἐπ. ἀνθρώπινος. ||
 Φιλανθρωπός, εὐπλαγγχός, ἐπι-
 κικός.
 Ulltrazione, οὐσ. θ. ταφῆ, ἐντα-
 ρίασις.
 Ullbolico, οὐσ. ἀρ. ὀμφαλός,
 τὸ μέσον.
 Ullbria, οὐσ. θ. ἔχθρος, ἡ σκι-
 αία.
 Ulltabelle, ἐπ. διγ. ὁ ἐπίδα-
 κτικός ὑγάνωσις.
 Ullbiare, β. ἐν. ὑγραίνω, βρέχω.
 Ullbiatissimo, οὐσ. θ. ὑγρανσις.
 Ullbitato, ἰα, (ὄσκα.) ὁ ὀλίγον
 ὑγρὸς, ὑγρατός.
 Ullbidizza, οὐσ. θ. ὑγρασία.
 Ullbitro, β. ἐν. ὑγραίνω.
 Ullbitato, οὐσ. θ. ὄρ. Ullbiolizza.
 Ullbita, οὐσ. ἀρ. ὑγρασία. || —,
 da ἐπ. ὑγρὸς.
 Ullbitore, οὐσ. θ. ὄρ. Ullbitā.

Ullilo, ἐπ. διγ. ταπεινός, τα-
 πινώμων, ματρώφων.
 Ullillanza, οὐσ. θ. ὄρ. Ullilla.
 Ullillare, β. ἐν. ταπεινῶ. || —
 si, β. ἀντ. ταπεινώματι.
 Ullillamento, ἐπιφ. ταπεινώσις.
 Ullillativo, γα, ἐπ. ταπεινω-
 τικός.
 Ullillato, ἰα, ἐπ. ταπεινωθείς.
 Ullillativo, γα, ἐπ. ταπεινω-
 τικός.
 Ullillazione, οὐσ. θ. ταπεινώ-
 σις, ταπεινωσάμενος.
 Ullilla, οὐσ. θ. ὄρ. Ullilla.
 Ullillino, ma, ἐπ. ταπεινὸς
 τατος.
 Ullimento, ἐπιφ. ταπεινός,
 ματρώφως, ματρώφως.
 Ullilla, οὐσ. θ. ὄρ. Ullillazione.
 Ullmorale, ἐπ. διγ. ὁ τῶν ὑγρῶν.
 Ullmore, οὐσ. ἀρ. πᾶσα οὐσιπ.
 βουσι ἢ οὐδὲν ποτε σώματι ἀρ-
 γανικῶ, ὑγρῶν, χυμῶν, ἐκχρίμα-
 σις. || Ἐρῆσις, ἰσκρασία, διάθεσις
 φυσικὴ ἢ περιστατικὴ. || Ull —
 ἰλαρότης, φαιδρότης, εὐθυμία. || —
 rituitato, κρᾶσις φλογματικὴ. || Ull —
 — aquino, ὑγρῶν ἰδατώδες, τὸ δι-
 αυγὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐν ᾧ κείται
 ἡ ἴρις. || Κατῆρις, ἀνία, χόλος.
 || Ἰδιτροπία, φαντασία.
 Ullorismo, οὐσ. ἀρ. ἰατρ. τὸ
 ἐν τῆς διαθερῆς τῶν ὑγρῶν ἢ
 χυμῶν νοσήματα τοῦ σώματος,
 κατὰ τὸν Ἑλληνῶν.
 Ullorista, οὐσ. ἀρ. ὁ ἔνευ εὐ-
 τίας σκευωπιάζων, διατράπικος,
 εὐερέθιστος, ἐβῆχλος, κατηφής. ||

Ἰατρὸς δοξάζων ὡς νουοποιὸς τοὺς χυμοὺς τοῦ σώματος.

Υποστασιὰ, οὖο, ἢ ἀφονία χυμῶν, τὸ χυμῶδες, τὸ πολυχυμοῦ.

Υπογοσ, σα, ἐπ. ἀ πλήρης ὕγρων ἢ χυμῶν, χυμῶδες.

Υφανισματεὺς, ἐπίρ. ὁμοθυμαδόν, ὁμοήθεως, μιᾷ φωνῇ, μιᾷ γνώμῃ, ἐξ ἑνὸς στόματος.

Υφανισμο, μα, ἐπ. διγ. ὁμοήθεος, ὁμοθυμῶς, ὁμοφύχως, ὁμογνώμων, σύμφωνος.

Υφανισιὰ, οὖο, ἢ τῶν ψήφων γενικὴ συμφωνία, ἢ τῶν φρονημάτων ὁμοιότης, ἐθεομαξία, ὁμοφυλία, ὁμοφροσύνη, συμφωνία.

Υφανισμο, ἐπ. διγ. ἄνατ. ἢ ἐν σχήματι ἀγκίστρου, ἀγκιστρομέσφως.

Υφανισατ, ῥ. ἐν. συλλαβισμῶν δι' ἀγκίστρου, ἀγκιστρῶ. || ἄρ. πάζω.

Υφανισο, ια, ἐπ. ἀγκιστροτός.

Υφανισο, καὶ -ιο, οὖο, ἄρ. (ὅπκ.) ἀγκίστριον.

Υφανισο, οὖο, ἄρ. ἀγκιστρον, ἀρπάγη, ὄνη. || Mania — μεταφ. ζήλιος ἀρπακτικῶς.

Υφανισο, ια, ἐπ. ὄρ. Υφανισο.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

εἰς τῶν ἐν Ἀθήναις ἑνδεκα ἀνδρῶν, τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλικῆς ἐκτελέσεως τῶν καταδικασθέντων εἰς θάνατον.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

Υδα maris, οὖο, ἄρ. Μουσα. συναυλία τοῦ πνευματικοῦ ὁργάνου, συντονιστῶν τῶν ἄλλων ὁργάνων, καὶ κυματισμὸν τινα τοῦ ἕω ἀπαργαζομένη, συναυλία κυματώδης.

γος ἔχουο, ἐκαίρατες· ὁ διαφείρων. || — siglio, οὖο, μονογενής.

Υνικορνο καὶ -υτο, ἐπ. Ζωολ. ἔχων ἐν μόνον κέρατον, εἴτε μίαν ἀκανθάν, μοιόκερας, μονόκανθος.

Υνικεατο, ῥ. ἐν. Φιλοσ. ποιῶ ἀνόληθ ἐκ πολλῶν ἄλλων, συνενῶ, συνουσιῶ.

Υνιφλορο, ἐπ. Βοταν. ὁ φέρων ἐν μόνον ἄνθος, συνανθής, μονανθή.

Υνιφορμε, ἐπ. διγ. ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν μορφήν, τὸ αὐτὸ εἶδος ἢ σχῆμα, μονόμορφος, μονοειδής, ἢ μεσοχῆμων. || Ὁ αὐτὸς πανόμοιος.

|| Στρατ. ὁ ὁμομόρφος ἱρατιοφάρς τοῦ στρατιῶ ἀξιωματικόντες καὶ στρατιωτῶν ἐκάστου τάγματος, σπολή.

Υνιφορμωμεντο, ἐπίρ. μονοειδῶς, μονομόρφως, ὁμοιοστράτους.

Υνιφορμιτῶ, οὖο, ἢ ὁμοιότης τῶν μερῶν πράγματος τενοπέπλων πανομοιῶν, τὸ μονοειδῆ, τὸ ἕματον.

Υνιγονιτῶ, ια, ἐπ. καὶ οὖο. μονογενής. || Θεολ. ὁ μονογενὴς υἱός.

Υνιγονο, μα, ἐπ. ὄρ. τὸ ἀνωτέρω.

Υνιμονιτῶ, οὖο, ἄρ. ἑνωσις.

Υνιονο, οὖο, ἢ εὐζυφία, συνένωσις, συναφή, συνέχισις. || Μέταφ. ἁρμονία, συμφωνία, ὁμόνοτις, συμπνοσις, συμπθῶσις. || — ἱεροσταλικά, Θεολ. ἑνωσις ὑποστατικῆ, ἢ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ μετὰ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν τῷ αὐτῷ ἀνθρώπῳ.

Υνιροπια, ἐπ. Βοταν. ἡ ἐξ ἑ-

νός μόνου πετάλου, μονοπέταλος· ἐπὶ καλύκων.

Υνιρο, ῥ. ἐν. συνάπτω εἰς ἐν, ἐνώ, συνενῶ, συναρραδῶ, συνδέω, || Δειοποιῶ, ἐπιφάνεται τινα, ἔδαφος τι λείον καὶ ἑραλδῶ ποιῶ ἑραλδία ἢ ἑραλδῶν, λαλῶν, λειῶ.

|| —, ῥ. οὖο. καὶ -σι, ῥ. ἀντ. συνουσιῶ καὶ. || Συνίσταμαι, συναπαγοίμαι. || Συνουσιῶμαι.

Υνισαλαβο, ἐπ. μονοούλαθος.

Υνισαπαζω, οὖο, ἢ. Μουσα. τὸ ἐμφανῶν ἐν ἑρπύωνι.

Υνισισμο, μα, ἐπ. μονότατος.

Υνισο, οὖο, ἢ ἀπὸ. ἢ μονός. || Πᾶν ἔτι ἀποτελεῖ ἐν ἕλιν. || Ἐνότες, μονότες. || Ταυτέτης· τὸ ὁμομόμορφον, τὸ ὁμοειδῆ.

Υνισαμενιτῶ, ἐπίρ. συνημῶνους. || — ὄρ. Υφανισμομενιτῶ.

Υνισαριτῶ, οὖο, ἄρ. πλ. Θεολ. εἰ ἀρνούμενοι τὴν Γραφὰ τῶν προσημῶν καὶ τὴν μονάδα μόνον τοῦ Θεοῦ ἀποθεβῆναι, μονοφωσιταί.

Υνισατα, οὖο, ἢ. ὄρ. Υνισα.

Υνισιτῶ, ια, ἐπ. ὁ συνάπτων, ἐνώ, συναπτικός, ἐνωτικός.

Υνισο, ια, ἐπ. ἑνωμένος, συνηνωμένος, συναφής, συναρραδισίς. || Ὁμοιός, ἐπίπεδος, ἰσότης, ἰσοπέδος.

Υνισορο, οὖο, ἄρ. -ιτικο, ἢ διαλλακτικῶς, εἰρηνοποιῶς.

Υνισορνο, ἐπ. διγ. μονόκερας· ἐπὶ κόγχων.

Υνισορσάβιλο, ἐπ. διγ. καθολικώτατος.

Υνισορσάβιο, ἐπ. πάγινοις, γα-

νικας, καθολικας, παγκόσμιος. ||
 Douna — πόρνη. || —, εὐσ. ἀρ. τὴ
 καθολικὴν, τὸ καθόλου, καθολικώ-
 τως. || Το κοινόν, εἰ ἄνθρωποι γάρ-
 ρας. || In —, ἰσφρ. ἐπίρ. καθόλου,
 ἐν γένει.

Universalità, εὐσ. θ. ἀλλόθεν, α.
 τὸ σὺμπαν. || — della chiesa, ἡ τῆς
 ἐκκλησίας καθολικότης. || Μέγα
 πλῆθος, ἀθροῦς.

Universalizate, β. ἐν. καθίστα-
 με τε γενικόν, πᾶσι κοινόν, καθόλου
 καί.

Universamento, ἐπίρ. γενικῶς,
 καθόλου, κοινῶς.

Università, εὐσ. θ. Ὁρ. Univ-
 ersità. || Πανεπιστήμιον, λύκειον.

Universo, εὐσ. ἀρ. ἅπας ὁ κόσ-
 μος, ἡ γῆ τε καὶ ὁ οὐρανός, τὸ
 πᾶν ἢ οἰκουμένη, σὺμπαντες εἰ
 ἄνθρωποι.

Universamento, ἐπίρ. προσηγο-
 ρικῶς, καθολικῶς.

Universario, εὐσ. θ. φιλ. προσηγο-
 ρηγρία, προσηγορικόν. || Το μα-
 θῶσιον.

Universo, εὐσ. ἐπ. φιλ. προσηγορι-
 κός, καθολικός. || Μονόφωνος.

Uno, εὐσ. ἀρ. — ο, θ. εἷς, μία,
 ἐν. || Μόνος, μόνη μόνον. || —, κεί-
 μενον ἀντὶ ἄρθρου ἀρίστου, πα-
 ραλείπεται ἀνεξήγητον, ἢ ἐξηγη-
 ται διὰ τοῦ τις. || —, ἐνίστα ἐξη-
 γούμενον διὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου,
 εἰσι προσηγορούμενον. || L'uno l'al-
 tro, ὁ ἓν, ὁ δι.

Unosolo, ἰα, ἰπ. μονόρθαλμος.

Unquē, ἐπίρ. ποτέ.

Unquancha καί — co, ἐπίρ. πῶ-
 ποτε, οὐδέποτε.

Unquemaí, ἐπίρ. αὐδῆποτε.

Unuta, εὐσ. θ. χρισμα, ἐπιχριστός.

Uniatoro, εὐσ. ἀρ. — trico, θ. ὁ
 χριστὸν, ἀλείπτως.

Uniaturo, εὐσ. Ὁρ. Uniatra.

Unio, εὐσ. ἀρ. χρισμα, ἀλομή.

|| Μόνον λίπος. || —, ἰα, ἰπ. κει-
 χρισμίνος. || Διπλῶς. || Ρυπαρής.

Unitoro, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Uniatore.

Unismo, εὐσ. ἀρ. πικελή, πικ-
 γότης, λίπος. || Χρισμα, μόνον. ||
 Ρυπαρία.

Uniosità, εὐσ. θ. λιπαρότης.

Unioso, ἰα, ἐπ. λιπαρός, πι-
 κελής. || —, εὐσ. ἀρ. τὸ λιπαρὲν.

Uniziano, εὐσ. θ. χριστός, ἀλει-
 ψτός. || Το ἄγιον μύρον.

Uomaglio, εὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) ἄν-
 θρωπίσκος ἐπὶ χλαύς.

Uomeno καὶ — uacio, εὐσ. ἀρ.
 Ὁρ. το ἀνατίρω.

Uomo, εὐσ. ἀρ. ἄνθρωπος ἀτο-
 μενον, πρόσωπον εἷς, τις. || Ἀνὴρ,
 οὐζυγός. || — fatto, ἀνὴρ τέλειος,
 ἀμματος.

Uora, εὐσ. ἀρ. χρεία, ἀνάγκη.

Uofelo, λυσαιτίλια.

Uonariolo, εὐσ. ἀρ. αἰσῶς πρὸς
 ἐνέσιον τοῦ βαφτικοῦ ὕδατος, ὠδο-
 χεῖον.

Uono, εὐσ. ἀρ. ὠδὸν, κ. ἀγῶν.

Uonolo, εὐσ. ἀρ. Ποσαν. ὀρ-
 θαλμός δένδρου. || Παραφάσι. ||
 Κόμημα τεκτονικόν.

Uonopo, εὐσ. ἀρ. ὠδὸν μέγα.

Uorito, β. ἐν. Ὁρ. ἀριστερῶς.

Uragano, εὐσ. ἀρ. ὄβελλα, κα-
 ταιγίς.

Uranito, εὐσ. θ. ὄρυκτόν, περι-
 ἔχον φασφαικὴν εὐρανοειδίον αὐ-
 τήτως, ὁ οὐρανεύτης.

Uranologo, εὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἑλ-
 λην.) ἀστρονόμος, εὐρανολόγος.

Urato, εὐσ. ἀρ. Χημ. ἄλλας οὐ-
 ριδίους, τὸ εὐρικόν, τὸ γινόμενον ἐκ
 τῆς μίξεως τοῦ οὐρικού ὀξέος, μετὰ
 διαφόρων βάσεων.

Urbannamente, ἐπίρ. εὐτραπέ-
 λως, εὐπροσηγῶς, κομψῶς, πολ-
 λιτικῶς.

Urbaità, εὐσ. θ. ὠρίνησις, συμ-
 περιφορᾶς, το λαῖον τοῦ ἤθους, τῶν
 τρόπων, τὸ κατὰ τὰς ἰντεντέρας εὐ-
 χαρί, εὐτραπέλεια, τὸ εὐπροσηγῶ-
 ρον, τὸ κομψόν.

Urbano, ἰα, ἰπ. εὐτραπέλος,
 εὐχαρής, εὐγενής κομψός, πολιτι-
 κός. || Ἄστυκός.

Urento, ἰπ. διγ. καυστικός.

Uretoro, εὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἑλ-
 λην.) Ἀνατ. ὁ διοχετεύων τὸ οὐρὸς
 παλῆν, οὐρητῶρ.

Uretorito καὶ — itido, εὐσ. θ.
 καθολ. φλογμονὴ τοῦ οὐρητῆρος,
 οὐρητῆριτις.

Uretico, εὐσ. ἰπ. διορητηκός ἐπὶ
 φαρμάκων.

Uretica, εὐσ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλλην.)
 Ἀνατ. ὁ οὐρητικὸς πόρος, οὐρηθρα.

Uretiale, ἰπ. διγ. ὁ τῆς οὐρή-
 θρας.

Uretorraria, εὐσ. θ. ἡ τῆς εὐ-
 ρήθρας σφαιροειδής.

Urgente, ἐπ. διγ. ὁ ἀνασῶλός

ἀνεπίδεκτος, ἐπιγῶν, κατεπιγῶν,
 ἐγκείμενος ἀναγκαιός.

Urgeniente, ἐπίρ. κατεπιγῶ-
 γόντως.

Urgenza, εὐσ. θ. ἀνάγκη κα-
 τεπιγῶσα, τὸ ἐπιγῶν ἢ κατε-
 πιγῶν, τὸ ἐπείγουσ, τὸ δίον.

Urgora, β. ἐν. κατεπιγῶν προ-
 τρέπω.

Urina, εὐσ. θ. οὐρον.

Urinale, εὐσ. ἀρ. οὐροδοχεῖον,
 οὐροδόχη, οὐρητῆρις, τὸ ἄλλως τε
 Urinario.

Urinare, β. ἐπ. εὐρῶ, κ. καταυρῶ.

Urinoso, ἰα, ἰπ. οὐράνιος, οὐ-
 ρινός.

Uritchesi, εὐσ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλ-
 λην.) ἡ τοῦ ὄρου ἐπιγῶσις.

Uritamento, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Urino.

Uritore, β. εὐδ. καὶ — ἰπ. ἰπ. ἰπ.
 (λίξ. καὶ ἰνοσατεπ.) ἠρόματι, ἰ-
 νοσοματι, κ. οὐρητῆρι ἐπὶ λόκων
 καὶ κοινῶν κοινότητων. || —, κατ' ἀ-
 ναλογίαν ἐκ τῆς ἰσοσάφους ἡ ἰσο-
 γῆς, διαρκείας καὶ ἕξεως, ἰσοσά-
 θρατος, ἐδύρματι, στενήλω, κρου-
 γάλω.

Uritato, εὐσ. ἀρ. — trico, θ. ὁ
 ἀρρηθμένος ἢ βουθόμενος.

Urlo, εὐσ. ἀρ. ὁ τοῦ λόκου καὶ
 ἀνίστα τοῦ κούδου κλαυθμῆρά φων-
 νή, ὀρυγμός, κ. οὐρλιασμα. || —,
 κατ' ἀναλογίαν, βλοσυρός, βλοσυρῶς,
 ὀρῆνος, κραυγῆ.

Urino, εὐσ. θ. ὄβελλα, ἐν ἡ ὁ
 ἀργ. ἀπτεθέντος ἐκ ὕδατος τῶν νε-
 φρῶν, λήραξ, κάλπας καὶ, κατὰ
 τινας, τὰ ἐκ μαρμαίρου δοχεῖον, εἰ

παρκοφάγοι. || Ψδρία, κλίση η δ-
δρύνονται. || Τὸ κληρωτικὸν δοχαί-
ον, κληρωτικὴ, κλίση. ||
Ugnella, οὐσ. θ. (ὀπνοκ) μικρὰ
κλίση η ὀδρία, κλίση, ὀδρίακον.
Ugu, οὐσ. ἀρ. βοῦς ἄγριος, ὁ βό-
ναος. ||
Uroscopia, οὐσ. θ. (λίξ. Ἑλλην.)
Ἰατρ. οὐροσκοπία. ||
Uria, (Anago in —) ἔχθριον τι.
Urtara, β. ἐν. ὠθώ, ἀπὸ ὠθῆ. ||
Ἀντιλόγω, ἀντιτείνω. || — β. οὐδ.
καί — θη, β. ἀντ. ἐξίξω, φιλόνεικῶ.
Urtica, οὐσ. θ. ὄρ. Urtica.
Urticaziano, οὐ. ὄρ. Urticaziano.
Urtio, οὐσ. ἀρ. ὠθίσις. ||
Usa, οὐσ. θ. νόμιμα, συνουσία.
Usabile, ἴπ. διγ. εὐμεταχειρί-
στοι, εὐχρηστοί. ||
Usaggio, οὐσ. ἀρ. ταῦτ ἐφ' Usō.
Usamento, οὐσ. ἀρ. χρήσις. ||
Usanza, οὐσ. θ. ἔθος, συνήθεια,
ἔθιμον. || Βραβιολογία. || Οἰκειό-
της. || Χρήσις. ||
Usare, β. οὐδ. συνειδέξω. || Συν-
δικάζωμαι, συναναστρέφωμαι, συ-
χνάζω. || Συναιρέτωμαι. || —, β.
ἐν. χρωματίζω, μεταχειρίζομαι. || Φθαί-
ρω ἀπαγῶν, καταναλίξω. ||
Usata, οὐσ. θ. ἴπ. Usō.
Usatamento, ἐπιβ. συνήθως.
Usato, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Usō.
Usato, ἴα. ἐπ. συνήθως, κοινός. ||
ὁ ἐν χρήσεσιν. || Ὁ φαρμακ. ἐκ τῆς
χρήσεως, τεκμηρίων, ἡμετεριθῆς,
παλαιῆς ἐπὶ ἱματίων. || Βραβιολογία.
|| Συνήθως. || Πολυπάτητος· ἐπὶ
ἀδῶν.

Usatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. ὁ
μεταχειρίζομενος τι.
Uscello, οὐσ. ἀρ. (ὀπνοκ) μικρὴ
θύρα, θυρίδα. ||
Usciale, οὐσ. ἀρ. παραπέτασμα.
Usciore, οὐσ. ἀρ. -η, οὐσιλὸς καὶ
ἡ θυρωρός. ||
Uscimento, οὐσ. ἀρ. ἔξοδος. ||
Uscita, ἐπιβ. ἀποκλίσιμα.
Uscio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. τὸ ἀνωτί-
ρειον. || Θύρα, τὴ θυροφυλλὸν αὐτῆς.
Uscire, β. οὐδ. ἐξέρχομαι, ἐκ-
βαίνω. || Ἀποδηρᾶν, ἀναχωρῶ. ||
ἄγω τοῦ. || Βλαστάνω, ἐκθλαστάνω·
ἐπὶ φυτῶν. || Γίνομαι, γεννώ-
μαι, κατὰ γομαι. || Προέρχομαι,
ἀποβαίνω. || Ἀποπαρᾶν ἔχω, ἀπο-
φέρωμαι· ἐπὶ δαμῆς. || Τοῦ προ-
κειμένου ἀποπλανώμαι. || Μίνο,
ἐκπίπτω τοῦ βυθῶν, ἄδην, ἀδῶν
παρὰ τὸν βυθόν. || Ζωγρ. ἔξελω,
προεξέχω. || Ἀπαλλάτομαι κακῶν
τινῶν. ||
Uscita, οὐσ. θ. ἔξοδος, ἐκβάσις,
ἐξίλασις, ἐκπαρσις. || Ἐξέρμη-
σις (τῶν παλιωρικουμένων). || Πόλη,
θύρα πόλεως, οἴκου, ἔξοδος.
Uscito, οὐσ. ἀρ. φυγάς, ἐξί-
ριστος. ||
Uscitura, οὐσ. θ. ἔξοδος.
Uscituro, οὐσ. θ. πτηνόν, ἡ ἀ-
ηθών. ||
Usitamento, ἐπιβ. συνήθως.
Usitato, ἴα. ἐπ. συνήθως. || —,
οὐσ. ἀρ. τὸ συνήθως.
Usu, οὐσ. ἀρ. ἔθος, ἔθισμα,
συνήθεια, τὸ συνήθως, τὸ ἐθιδικόν,
τὸ νόμιμον, ἡ νόμος. || Χρήσιμος.

ταχίστως. || Τριεθ, πεῖρα, ἐμπει-
ρία, ἀποκρίσις. || Συνδικάζεις, συν-
αναστρέφω. || Τέκος. || —, ἴα, ἐπ.
εἰσεσμένος, συνήθως. ||
Usolare, β. οὐδ. ἀπακουστώ.
Usare, οὐσ. ἴπ. καὶ, εὐστέρως.
Usoricida, οὐσ. ἀρ. ὁ φονεὺς τῆς
ἐκποῦ γυναικὸς, γυναικοκτόνος.
Usatione, οὐσ. θ. ἡ πράξις τοῦ
κοίτων, καύσις. || Χαιρουρ. κλυτη-
ρίας. || Χωμ. ἱπανδράκωσις εὐ-
οίας. ||
Usolare, β. οὐδ. φλίγομαι ἐκ-
τινὸς πόθου, τήκεται ποτῶν τε
|| Ἀνυπομονῶ.
Usterino, οὐσ. θ. ἄρχαιολ. Ἰωρ.
ἡ τόσις τῆς τῶν νεκρῶν καύσεως,
καύστρα, πυρά.
Usuale, ἴπ. διγ. ὁ καθ' ἡμέραν
ἐν χρήσει, συνήθως, ἐθιδικός, κοινός.
Usualità, οὐσ. θ. τὸ συνήθως
τὸ καθ' ἡμέραν, τὸ κοινόν· τὴ πα-
σιγνωσιαν.
Usatamento, ἐπιβ. κοινῶς, συ-
νήθως.
Usarione, οὐσ. θ. Ἰωρ. Ἰωρ.
Δικον. ἡ διὰ χρόνους χρήσις εἶνε
νομήσις κτήσις, διαδοχία.
Usufruttare, β. ἴπ. Νομ. νόμο
μαί, ἱπικαρπούμαι γῆν ἢ χωρίον.
Usufrutto, οὐσ. ἀρ. Νομ. ἐπὶ δό-
λασις τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ εἰσοδή-
ματός κτήματος, τῶν τόκων ἐξ
νομ. καρφαλαίων κτλ. ἢ τῶν καρ-
πῶν· χρήσις, ἱπικαρπώσις, ἱπ.
καρπεία.
Usufruttario, οὐσ. ἀρ. -ια, θ. Νομ.
Νομ. ὁ ἔχων τὴν ἱπικαρπείαν νε-

μόμενος, ἱπικαρπούμενος γῆν ἢ
χωρίον, ἱπικαρπώτης.
Usura, οὐσ. θ. τόκος παράνο-
μος, τοκογλυφία. || Κίρδος παρά-
νομον. || Ἐβρος, διάφορον.
Usurajo, οὐσ. ἀρ. ὁ δανείζων ἐπὶ
παράνομον μετὰ τὸν τόκον, τοκο-
γλύφος, δανειστής. || Κατ' ἔκτ. ὁ
ἐκ τῶν φιλοπρῶτων ἀγαθῶν πλου-
τῶν. || —, ἐπ. τοκογλυφικός.
Usurario καὶ -α, οὐσ. ἀρ. ὄρ.
τὸ ἀνωτέρω.
Usuragiamento, οὐσ. ἀρ. δα-
νειμὸς ἐπὶ ἀνόμιμον τόκον, τοκο-
γλυφία.
Usuraggione, β. οὐδ. δανείζω
ἐπὶ ἀνόμιμον τόκον, τοκογλύφω.
Usurpamento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Usur-
pazione.
Usurpare, β. ἐν. ἰδιοποιεῖμαι·
τε εἶλον βίαν ἢ τήρη, σφετερίζομαι,
ἀρπάζω τὸ ἀλλότριον.
Usurpativamento, ἐπιβ., διὰ
σφετερισμοῦ, ἀρπαστικῶς.
Usurpatore, ἴα, ἐπ. ὁ παρὰ τὸ
δικαίον λαμβάνει δόλον ἢ βίαν ἰδιο-
ποιεῖται, σφετεριστής.
Ut, οὐσ. ἀρ. Μουσ. ὁ πρῶτος
πρόδρομος τῆς διατονικῆς κλίμακος
οὗτ, ὁ λαγόμενος καὶ Do.
Utello, οὐσ. ἀρ. ἀγγεῖον ἑλασι-
φόρον, λήκυθος, κη. λαδικόν.
Utensili, οὐσ. ἀρ. κτλ. τὰ κε-
τεῖκον καὶ μέγιστα ἐξ μαγειρικῆς
σκευῆς. || Τὰ εργαλεῖα τεχνῶν
τινῶν.
Utensio, ἴα, ἐπ. καὶ οὐσ. Νομ.
δ γεννηθεὶς ἐκ τῆς αὐτῆς μητῆς

λύχι δὲ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς,
 ὀμεγαστιῶρ, ὀμεγαστριος, ὀμομή-
 τριος, ἀμομητιῶρ. || Ἄνατι. ὀσπερικός.

Ulogo, ὄστ. ἀρ. Ἄνατι. τὸ τῆς μῆτρας
 ἔνδοθεν, ὄστῆρα, μῆτρα, δελφύς.

Ullaro, β. ἐν. ὠφελῶ. || —, β.
 οὐδ. ὠφελῶμαι.

Ullō, ἐπ. διγ. ὠφέλιμος, ἰπα-
 ριλῆς, χρήσιμος, λυσ. τ. λῆς. ||
 Κατάλληλος, ἀρμόσιος. || —, οὐδ.
 ἀρ. τὸ ὠφέλιμον, τὸ λυσιτελεῖς

Ullitl, οὐσ. ὀ. ὠφέλεια. || Κῆ, δας.

Ullitlaro, β. οὐδ. καὶ

Ullizaro, β. οὐδ. καὶ — si, β.
 ἄντι. ὠφελῶμαι, κερδαίνω, γίνο-
 μαι χρήσιμος. || —, β. ἐν. χρησιμα-
 σαιῶ, πρῶτῳ προσοδάρρον, ἐναργόν.

Ullimēte, ἐπίρ. ἰπαφελῶς, ὠ-
 ρελίμως, λυσιτελεῶς.

Uloria, οὐσ. θ. χώρα, πολιτεία
 ἰθακική, τόπος κατὰ φαντασίαν,
 καλῶς διοργανισμένης κοινωνίας
 καὶ ἀρίστης διοικήσεως, κενή μὲν
 καρία, τόπος μακαρίας, ἐπίγειος
 παρὰ θεοῦ.

Ultro, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Ὄτρο.

Una, οὐσ. θ. σταφυλή, βότρυς

Unatico, ca, ἰπ. φιλοστέφυλος.

Unazio, οὐσ. θ. Χειροῦρ. ἐξοί-
 δημα τοῦ κερατσειδεῦς χιτῶνος,
 στυφλωμα.

Unoa, οὐσ. θ. Ἄνατι. ὁ βαγοει.
 θλῆν χοροειδῆς ὄμην τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Unizolo, οὐσ. ἀρ. ἀγροστέ-
 φυλον.

Unso, ca, ἰπ. σταφυλοφόρος.

Uzolo, οὐσ. ἀρ. πύθος, σφοδρός.

V.

 Vaccino, ουσ. θ. ἡ εἰκοστὴ δεύτερον γράμμα τοῦ ἀλφάβητου. || —, ἡ τῆ γεγραμμένη μουσικῇ ἐντὶ τοῦ Violino. || — ὡς σημαῖον ἐριθυτικῆν παρὰ Ῥωμ. ὁ ἀριθμὸς 5.

Vaccinio, ἐπ. διγ. ὁ ὅρ' αὐθεντικῶς κατεχόμενος, κενός, ἀδέσποτος, σχολάζων, χρηρῶν ἰδίως ἐπὶ οἰκων ἢ θέσιον.

Vaccinza, ουσ. θ. ἡ σχολάζουσα θέσις. || Σχολή, παύσις, διακοπή, αἱ ἀπραγεῖς ἡμίρει αἱ πρὸς τῆ δικαστήρια, τὰ ἐκπαιδευτήρια κτλ.

Vaccare, β. οὐδ. σχολάζω, χρηρῶν ἐπὶ θέσεως, ἀξιομάτων, κτλ. || Ἀποσχολάζω, σχολῆν ἄγω· ἐπὶ δικαστηρίων ἢ σχολείων, τινὸν ἐπὶ διακόπτεται πρὸς καιρὸν πᾶσα ἐργασία. || Ἐκκενοῦμαι· ἐπὶ οἰκημάτων κενῶν. || Σχολῆν ποιῶμαι πρὸς τι, ἐπισχολάζω τινι, διατρέφω ἐπὶ τισιν ἔργοις.

Vacalo, ἰα, ἐπ. ὁ σχολάζων, κενός, χρηρῶν ἄρμος Ὁρ. Vaccante.

Vacazione, ουσ. θ. τὸ κενὸν θέσεως, ἀξιώματος κτλ. || Ἀπραξία Ὁρ. Vaccanza.

Vacca, ουσ. θ. βοῦς θήλειά, δάμαλις, ἐγγλέε, πρὸς δὲ καὶ ἡ δευρῆ αὐτῆς, βοῦ. || Γυνή εὐρυκρῆς. || Γυνή φουλίδισ.

Vaccaro, ουσ. ἀρ. τα, οὐσ. θ. ὁ καὶ ἡ βοσκός.

Vachorella, οὐσ. θ. καὶ **Vacheretta**, οὐσ. θ. (ὄσκ.) δάμαλις καὶ τὸ βόειον δάμα.

Vaccina, οὐσ. θ. κρέας βόειον. || Ἐστρ. τὸ βόειον πῦον δαμαλῆς καὶ βαταίνα.

Vaccinaro, β. ἐν. Χειρουργ. ἐκντρίκος, ἐμβολιάζω ἐκ τῆς δαμαλίδος, κ. βαταίνερος.

Vaccinatore, οὐσ. ἀρ. -trien, θ. ὁ ἐμβολιάζων τὰ βρέφη, ἐμβολιαστής.

Vaccinazione, οὐσ. θ. Χειρουργ. βρέφους ἐμβολιασμός, ἐμβολιασμός, κ. βαταίνερισμα.

Vaccino καὶ -ιο, οὐσ. ἀρ. -latr. πῦον βόειον τῆς θηλέων δαμαλίδων λαμβανόμενον, δαμαλῆς ἢ βαταίνα.

Vaccosia, οὐσ. θ. (ὄσκ.) δάμαλις. || Γυνή αἰογοῦ.

Vacillamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Vacillatione.

Vacillante, ἐπ. διγ. ὁ μὴ σταθερός, ἀκλονούμενος, ὁ παλευόμενος, ἀσταθὴς, παράφορος· ἐπὶ πραγμάτων. || Ἀσταθής, ἀσταθρῆς ἐπὶ προφραῖς.

Vacillare, β. οὐδ. κινεῖσθαι τῆ δαμάτις, παραφέρεισθαι, ἀσταθεύει, κλονεῖσθαι, ἀμφιτεκλετεύει ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.

|| Ὑποφέρεισθαι, ἀτοιμόδοπος εἶμ. || Ἐράλλω προσφῶρον τι, ἄλλα ἀνελθούληγ. || Μεταφ. ἀσταθῆ, ἐκδοκίμω, ἀμφιγνομενῶ, δεσπάζω.

Vacillato, ἰα, ἐπ. ὁ ἐκδοκίμων, ἀμφιτεκλετεύων, ἀναποστάτος.

Vacillazione, οὐσ. θ. ἀλκυμα, ἀλάς, παραφορά, τὸ ἀσταθὲν, ἡ ἀστασία. || Μεταφ. ἀμφοτεκλεῖται, ἐκδοκίμος, τὸ τακτανεύσθαι τῶν γνώμων, ἀμφοβήθεια. || Ἄστασία, ἀστάθεια.

Vacillità, οὐσ. θ. Ὁρ. τὸ ἀνοστήριον.

Vacuare, β. ἐν. κενῶ, ἐκκενῶ.

Vacuante, ἰα, ἐπ. κενωτικός, κεναρπῆρος.

Vacuisia, οὐσ. ἀρ. ὁ κενωθεὶς ἐν τῇ φύσει κενός, διεκκενωτός.

Vacuità, οὐσ. θ. κενότης, τὸ κενόν.

Vacuo, οὐσ. ἀρ. τὸ κενόν. || —, ἰα, ἐπ. κενός. Ὁρ. Vaccante.

Vacua, οὐσ. θ. (ἕως κούβιας) κατάρτεμα, κενόθρονος. || Μεταφ. καὶ κενολ. τὸ ἰδιαιτέρον ἐκπαιτευ συμπίρρον ἢ τιτὸ πέρματι.

Vagare, γα, ἐπ. κλυτῶρατος κενωτός.

Vagabondare, β. οὐδ. περιπλανώμαι τῶς κακίαις μαθῶν πινῶν, κλονητέος, ἀλκτιῶν.

Vagabondità, οὐσ. θ. ἡ τοῦ περιπλανησῶσαι ἕξις, ἀλκτιεῖς, ὁ ἀλκτιεὶς ἢ πλάγος βίος.

Vagabonda, ἰα, ἐπ. ὁ τῆδε κακίαις περιπλανώμενος, ἀλκτιῶν, πλανώδης, πλάνης, ἀλκτιεῖς. || Ἐκκενός, ἀχαιρέταγος, ἀργός, ἀπειλόπνοος, ἀκατάστατος. || Ἀφροικός, ἀφροικός, φουλόδισ.

Vagabondamento, οὐσ. ἀρ. καὶ

Vagabundia, οὐα. θ. Ὀρ. Vagabundia.

Vagabundo, da, ἐκ. Ὀρ. Vagabundo.

Vagamanto, ἐπιβ. κομφῶς, γαρίτωνος.

Vagamanto, οὐα. ἀρ. πλάνη, ἀποκλήνησις.

Vagante, ἐκ. διγ. ἡ πλανώμενος, πλάνος.

Vagare, β. οὐδ. περιπλανῶμαι, περιφοροῦμαι, ἀλλεῦμα.

Vagatore, ἐκ. - itico, θ. Ὀρ. Vagatore.

Vagazione, οὐα. θ. πλάνη, ἀποκλήνησις.

Vagallajo, οὐα. ἀρ. βαφίος.

Vagellamento, οὐα. ἀρ. Ὀρ. Vagellamento.

Vagellare, β. οὐδ. Ὀρ. Vacillare.

Vagello, οὐα. ἀρ. ὁ τῶν βαφίων λίθος.

Vagheggiamento, οὐα. ἀρ. βλέμμα περιπαθές ἔμως, φίλτρον.

Vagheggiare, β. ἐν. ἐμβλάττω περιπαθῶς καὶ μετὰ τέρψινος προσφιλῆς πρόσωπον, ὀφθαλμοβολῶ. || Ερωτεύομαι.

Vagheggiare, οὐα. ἀρ. φίληρος.

Vaghetto, ia, ἐκ. χαρίεις, εὐχαρῆς.

Vaghetta, οὐα. θ. εὐαρέσκεια, ἰδὴν μὲθ' ἧς ἀποδέχεται τις εἰς πρόσσωπον ἢ πρᾶγμα θαλερῆ κάθιδον. || Ἐπιθυμία. || Εὐμορφία.

Vagiana, οὐα. θ. ἔφοδῆκη. || Βοταν. ἡ τῶν φυτῶν κέλυξ.

Vaginale, ἐκ. ἄνευ ὁ τοῦ κολιῦ.

Vaginatio, ἐκ. διγ. Βοταν. ἡ ἐν σχήματι κολοῦ περικαλύπτωσις, ἐκτροπήσις.

Vaginatio, ia, ἐκ. Βοταν. ἡ ἐκ θήκης καλυπτόμενος, εὐτροπῆσις ἐπὶ φυτῶν, ὡν τα φύλλα συναγείρονται ἐν θήκη τριχῶδη.

Vagire, β. οὐδ. κλαυθουρίζω, κνίζομαι, μινυρίζω, κλάω, βαθαίω.

Vagito, οὐα. ἀρ. κλαυθμός, κλαυθουρίζω, μινυρίζω.

Vaglia, οὐα. θ. ἀνδρία, ἀτρομία, ἡ πολιτικὴ εὐφυγία, τὸ φιλοκινδύνον, εὐκλιμία. || Ἄξια, τιμὴ. || —, πικρὸ ἔμπόριον, προθεομία πληρωμῆς.

Vagliajo, οὐα. ἀρ. ja, β.δ. καὶ ἡ κοσκινοποιός.

Vagliare, β. ἐν. κοσκινίζω. || Διαλέγω. || — εἰ, β. ἀντ. ταύτησμον.

Vagliatore, οὐα. ἀρ. - itico, θ. κοσκινιστής.

Vagliatura, οὐα. θ. οὐσίασμα, κοσκινισμα, σκόβαλον.

Vaglietto, οὐα. ἀρ. (ὀσκ.) μικρὸν κόσκινον.

Vaglio, οὐα. ἀρ. κόσκινον, οὐττα.

Vago, ga, ἐκ. περιπλανώμενος, πλάνος, ἀστατος. || Ἄβρισις, ἀμφίβολος, ἀβίβαιος. || Ἀρηνίς, ἀδύλος, ἀδίστατος. || Παθητικός, ἐρωτικός, ἀπληστικός. || Χαρίεις, κομφῶς, εὐμορφος. || —, οὐα. ἀρ. ἐρπότης, φιλαρπότης. || —, ἐπιβ. εὐχερῶς, κομφῶς.

Vagacolorato, te, ἐκ. ὁ εὐχαρῶς κηρυκτατομένος, εὐχουός.

Vagante, β. οὐδ. Ὀρ. Vagante.

Vaghiu, οὐα. θ. καρπὸς εὐάβρις καὶ τὸ φυτὸν αὐτῆ, βανίλλιον, βανιλία.

Vaiuata, οὐα. ἀρ. ὁ τῆς Βλαχίας ἄγεμα.

Vaijo, οὐα. ὁ σισύρας κολῶν, σισυροκόλλος.

Vajare, β. οὐδ. Ὀρ. Vajolare.

Vajolo, ia, ἐκ. ποικιλόχρους, ποικιλόστατος.

Vajozza, οὐα. θ. ποικιλία ἢ τὸ μίαν χρώμα κερπῶν τινῶν.

Vajo, ju, ἐκ. μελανόχρους ἢ ποικίλος ἐπὶ κερπῶν. || Ποικιλόχρους ἐπὶ ἱματίων. || —, οὐα. ἀρ. τῶν, σκουρος ὁ λευκίφαιος, καὶ ἡ εὐφρία αὐτοῦ.

Vajolare, β. οὐδ. ποικιλλοῦμαι ἢ ὑπερμελῶμαι, περᾶζω, ὑπερπικάζω.

Vajolato, ta, ἐκ. Ὀρ. Vajolo.

Vajuolo καί - a, οὐα. ἀρ. ἱατρ. ὁδός ἢ εὐλογητή. || Κόσμημα τῶν ἐκ βαλῶν τῶν κερπυτῶν.

Vajoloso, se, ἐκ. ὁ ἔχων τὴν εὐλογητὴν, φλυκιστιώδης.

Valanga, οὐα. θ. νικίτις, παμπόλλησις καὶ ἐκ τῶν ὄρειων καταπίπτουσα.

Valaggio, οὐα. ἀρ. ἰσχύς, δόξα.

Valento, ἐκ. διγ. ἄξιος, ἔξοχος, ἄξιοτος, εὐφυής, ἐπιτεθέσις, κατὰλληλος. || Ἰσχυῶν, ἔνομος, κατὰ τοὺς τύπους ἐπὶ ἐγγράφων.

Valontamente, ἐπιβ. ἀνδρείως, καρτερῶς. || Εὐδύμως.

Valentorein, οὐα. θ. ἀνδρία, βίωμα, ἰσχύς. || Ἀνδραγαθία.

Valentissimo, οὐα. ἀρ. ἀνὴρ ἡρωατικός, εὐρωστος. || Ἄξιος, ἱκανός. || Ἄξιόλογος.

Valentia, οὐα. θ. βίωμα, ἀνδρία.

|| Τιμὴ, ἀξία.

Valero, β. οὐδ. ἔγω ἀξίον ἢ τιμὴν τινα, ὡρεῶν εἰς τι, χρῆσιν τινα παρέχω, δύναμαι, ἰσχύω, τίνας τινας κολοῦμαι, τιμᾶμαι, ἀξίζω. || Ἀπορέω, παράγιο ὀφείδωσαν ἢ κέρδος πείρω, ὡρεῶν τινα, διατελώ τινα κυρίως καὶ μεταφ. || Ἀγλῶ, σμῆναι. || — an moudo, ἀνεκτίμητος εἶμι. || Par —, κερπύομαι τὴν ἱκανότητα τὴν τιμῆν, ὑπερτιμῶ τι. || — εἰβ. ἀντ. ὡρεῶμαι κτλ. || Parsi —, ἐπιθετῆς ἀντιμας τις εἶμι, τί δύναμαι, τὸ θεότιμαί δίκαια πρὸς θεὸν παρῶμαι ἀπὸ λόγου. || —, οὐα. ἀρ. ἄξια, τιμῶμαι. || Ρώμη, ἀριστοτά, ἀνδραγαθία.

Valeriana, οὐα. θ. Βοτάνη, ἧς ἡ ἄξια πολυέχρητος ἐν τῇ ἱατρικῇ, ὀφθαλμῶς ἢ ἀγρία καὶ, κατ' ἄλλους, τὸ ἄσπερον.

Valeriano, ia, ἐκ. ὁ συνηθῶς νοσῶν, κηχεκτῶν, ἀσθενῆς, κηχεκτικός, κηχεκτικός, νοσηρῆς, ἐπινοσός.

Valeriano, οὐα. θ. ὁ τοῦ ἐκινῶσου κατὰ σπῆρας, τὸ ἐπίνοσον ἢ νοσῶν.

Valerolo, ἐκ. διγ. ὁ ἰσχυῶν, ὁ ὢν κατὰ νόμον, κατὰ τύπον, νόμος, κόρτος, χρέσιμος ἐπὶ ἐγγράφων.

γαράφων. || Δακτύλ. προσδεκτικός, αλόγος, πλοῦτος. || Δείξιθραως.

Valonamento, ἐπίρ. νομίμως, εὐνόμως, κυρίως ἢ μετὰ κύρους, φιλικώς.

Valibile, ἐπ. διγ. ἄξιος ἐννομος.

Valicabile, ἐπ. διγ. εὐδέκτητος.

Valicare, ῥ. ἐν. διαβάτω. || Ἀποσιωπῶ, παραλείπω. || Παραβαίω.

Valicatore, εὐσ. ἀρ. διαβάτης.

|| Παραβίτη.

Valico, εὐσ. β. τὸ πῶς Valigia.

Valigo, εὐσ. ἀρ. διάβατος, διάδοξ. || Μεταφ. μέσος, τρέπος. || Μεγγάνιον, βόδανον.

Validamento, ἐπίρ. κυρίως, μετὰ κύρους, νομίμως.

Validare, ῥ. ἐν. κυρῶ, ἐπιταρῶ, προκυρῶ, νομιμοποιῶ (ὑψηροφρον).

Validità, εὐσ. θ. τὸ κύρος ἔχειν, ἢ νομιμότης ἱγγραφοῦ.

Valido, εὐσ. ἢ. ὁ καλῶς ἔχων, ὑγιής, εὐρωστος, βωμάλιος, δυνατός, ισχυρός. || Ὁ ἔχων κύρος, ἰσχύς, ἰσχύων, κύριος, ἔγκυρος, ἐννομος ἐπὶ ἱγγραφοῦ.

Validore, εὐσ. ἀρ. ὁ ἔχων ἄξιαν ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.

Validoria, εὐσ. θ. (ὕποκ.) μικρὸς μέρτυπος, μισοῦπιον.

Valigia, εὐσ. θ. σάκος ἢ κιθῶν των ἔδοιπρῶντων (μέρτυπος, κύριος, ἱπποσύρα. || —. Ὁρ. Ραυσία. || Σάκος ἢ φίλολος ταχυδρομικός.

Valigiato, εὐσ. ἀρ. οὐκ ἐρρήκτος.

Valigias, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) ὄρ. Valigeria.

Valigiano, εὐσ. ἀρ. μέγας μέρτυπος.

Valimento, εὐσ. ἀρ. ἀρετή, ἀδρία. || Ἄξια, τίμημα.

Valiamo, εὐσ. ἀρ. τὸ μετὰ πολλῶν κοιτάδων διάστημα.

Vallata, ῥ. ἐν. σταυρῶ, περισταυρῶ, περιγραμῶ.

Vallate, εὐσ. θ. φράγξ, αὐλὸν.

|| Στρατ. χάραξ.

Vallato, ἐπ. ἀρ. ἱπποκορωμίνος.

Valle, εὐσ. θ. κοιλάς, αὐλὸν, φάλαγξ. || — di lagrime, μεταφ. ἢ κοιλάς τοῦ κλαυθμῶνος, ἢ γῆ, ἢ κέρας.

Vallotta, εὐσ. θ. (ὕποκ.) μικρὰ κοιλάς, στενὸς αὐλὸν, αὐλικός, ἀργίον, νάπη.

Vallottino, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸς ἀβέλουθος.

Vallucella, εὐσ. θ. (ὕποκ.) ὄρ.

Vallotta.

Vallucoso, εὐσ. ἢ. ἐντὸς κοιλάδων.

Vullo, εὐσ. ἀρ. χάραξ, παραχράκωμα. || Ὀλίφωμεν, ἐρωμηφρουρίου.

Vallonaccio, εὐσ. ἀρ. κοιλάς σκεταυνή.

Vallone, εὐσ. ἀρ. μεγάλη καὶ ἐκτεταμένη κοιλάς.

Valoso, εὐσ. ἢ. πλῆρες κοιλάδων.

Valouca, εὐσ. θ. κηκίς.

Valore, εὐσ. ἀρ. ἄξια, τιμὴ, τίμημα. || Ἀνδρεία, ἰσχύς.

Valorosamente, ἐπίρ. γενναίως, ἀδραίως.

Valoroso, εὐσ. ἐπ. ἀνδρείος, γενναίος, δακίμαχος.

Valuta, εὐσ. θ. ἄξια, ἀντίτιμον (νομίσματος, συναλλάγματος κτλ.)

Valutabile, ἐπ. διγ. ἐκτιμητός.

Valutare, ῥ. ἐν. ἔτιμα τὴν τιμὴν, ἐκτιμῶ. || — σί, ῥ. ἀντ. ἐκτιμῶμαι. || Περί πολλοῦ ποιεῖσθαι.

Valutazione, εὐσ. θ. ἡ τῆς ἄξιας προσδιορισμός, ἐκτιμήσις.

Valva, εὐσ. θ. ἡ πτεῖξ, εἴτε θύρῃ των ὀσφράκων. || Βοταν. ὁ λοβὸς καρπῶν τινῶν.

Valvula, εὐσ. θ. λυατ. ἐπιγλωττῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ ὕδατος τῶν ἀγγείων, ἢ ἐπέγυσα τὸν φεῦν των ὕδρων, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἐν εἴδει θυρίδας ἀνοιγοκλειούσα τὰ ὅρια τῆς καρδίης, κελίς ἢ βαλβίς.

Valzer, εὐσ. ἀρ. ἄρχοντες τῆς κίβως γερμανικῆ, τελευτήνα ἀνὰ ἴσοσ προσώπων, περιστροφόμενων κατὰ τάχος, στρέβυλος, θαλισμός, κ. βάλωτον.

Vampira, εὐσ. θ. καθοίς, φλόξ. || Ἀναθυράσις.

Vampirista, εὐσ. θ. κακὸν ἀφοδρῶν.

Vampiriggiante, ἐπ. διγ. φλόγος ἢ, διαίτηρος.

Vampirismo, ῥ. ὁ φλογίζεσθαι.

Vampirizzato, εὐσ. ἀρ. ἡ των αἰμοδιψῶν μορμολυκίων κατὰ σκαπῆς, τὸ τὰ τοιαῦτα προσθεῖναι.

Vampirico, εὐσ. ἀρ. ἐπιεκτικός.

ἐν Οὐγγαρίῃ, Βοημία καὶ Γερμανίᾳ φανταστικῶν τινῶν ὄντων, εἴτινα, κατὰ τὴν κοινὴν πρόληψιν, ἐκμοῦτως τὸ αἷμα των φθισιῶντων, μορμολύκειον αἰμειδίψων, κ. βουκοκλακας. || Μεταφ. δημιοβροσ, αἰμοπότης.

Vampo, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Vampiro.

Vanagloria, εὐσ. θ. κενδοξία.

Vanaglorioso, εὐσ. ἢ. κενόβηδεξας.

Vanamente, ἐπίρ. ματαιῶς, ἀλόγως ἀνωφελῶς.

Vaneggiamento, εὐσ. ἀρ. ἀνοησία, ἀφροσύνη.

Vaneggiare, ῥ. οὐδ. καὶ — σί, ῥ. ἀντ. ἀνοητικῶν, νοπιλάτωρῶν. || Ἰατρ. παραφροσῶ, φρενοβλαβῶ.

Vaneggiatore, εὐσ. ἀρ. — trice, ἢ ἀνόητος, μορβίς παραφροσῶν.

Vaneggia, εὐσ. θ. ἀνοησία, μαρβία ματαιότης, κενδοξία.

Vanga, εὐσ. σκαπτή διπλοῦ.

Vangaro, ῥ. ἐν. σκάπτω διὰ τῆς διπλῆς σκαπάνης.

Vangatore, εὐσ. ἀρ. σκαπανεύς, σκαφές.

Vangelico, εὐσ. ἢ. ἐπ. εὐαγγελικός.

Vangelio, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Vangelo.

Vangelista, εὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἑλλ.) εὐαγγελιστής.

Vangelistura, εὐσ. ἀρ. βιβλίον των εὐαγγελίων.

Vangelio, εὐσ. ἀρ. Ἐκκλ. τὸ Νόαγγελιον.

Vanaguardia, εὐσ. θ. ἐμπροσθ.

φουλακή.

Vania, *ουσ. θ. ὄρ.* Vanità.
 Vaniglia, *ουσ. θ. ὄρ.* Vaniglia.
 Vaniloquenza, *ουσ. θ. και*
 Vaniloquo, *ουσ. ἀρ.* κενολογία,
 ληρηδία.
 Vanità, *ουσ. θ.* ματαιότης, τὸ
 μάταιον, κενότης, τὸ κενόν, τὸ μα-
 ρόν. || Κενόδοξα, εἰσεις, δεξιο-
 κωπία.
 Vanitoso, *σα, ἐπ.* κενόδοξος,
 δεξιοκόπος, μεγάλωνος, νημερτής.
 Vano, *ουσ. ἀρ.* τὸ μάταιον. ὄρ.
 Vanità. || Κενὸν τι, κωιδότης κενῶ.
 Vano, *σα, ἐπ.* κενόδοξος, κενόδο-
 ξος. || Ἀπαισιὰς, φροῦδος ἐπὶ ἐλ-
 πιδων. || Κενός, κ. ἄδειος. || Γ—
 ἔκρη, ἐπὶ ῥ. μάτῳ, ματαίως.
 Vanlaggiato, *ἐπ. διγ.* ὑπερο-
 χος, ὁ ὑπερβάλλων.
 Vanlaggiato, *ῥ. ἐν.* ὑπερτετα, ὑ-
 περτερω. || —σι, *ῥ. ἀντ.* βελτιστώ-
 ματ' κερδαίνω, ὠφελούμαι.
 Vanlaggiato, *ια, ἐπ.* ἐξάρτετος.
 Vanlaggio, *ουσ. ἀρ.* ὑπεροχῆ,
 κλονικότητα, ὑπεροχισμός. || Κέρ-
 dos, ὠφελία. || Da—, *ἐκρη.* ἐπὶ ῥ.
 προστί.
 Vanlaggiamenti, *ἐπίρ.* ἐπι-
 φιλῶς, ὠφελίως.
 Vanlaggiato, *σα, ἐπ.* σύμφωρος,
 λυσία. || Κερδοσκόπος.
 Vanamento, *ουσ. ἀρ.* ἔπαρσις,
 κομπασμός, εἰσεις.
 Vanare, *ῥ. ἐν.* ἐξομῶ τινα,
 ἐκθειάζω, ἐγκωμιάζω. || —σι, *ῥ.*
 ἀντ. ἐπαίρομαι, κομπάζω, μαγα-
 λυνῶ. || Ἰπιοχούμαι.
 Vanatio, *ια, ἐπ.* περιφάνεια.

Vanteria, *ουσ. θ. ὄρ.* Van-
 mento.
 Vanteroli, *ἐπ. διγ.* ὄρ. Vanitoso.
 Vanito, *ουσ. ἀρ.* ὄρ. Vanamento.
 Vanvera, (*Δ—*) *ἐκρη.* ἐπιφά-
 φρῶς, ἄσυνείτως.
 Vaporabile, *ἐπ. διγ.* ἐξαρτετός.
 Vaporabilità, *ουσ. θ.* ἐξαρτετό-
 τας.
 Vaporale, *ἐπ. διγ.* ἐξαρτετός.
 Vaporare, *ῥ. ἐν.* κωπίζω, ὑπε-
 κωπίζω, ὑπεθυμῶ. || —, *ῥ. οὐδ.*
 ἀναθυμῶ, ἀτμίζω.
 Vaporativo, *σα, ἐπ.* ἀτμωτός.
 Vaporatore, *ουσ. ἀρ.* ἀτμίζων.
 Vaporazione, *ουσ. θ.* ἀτμω-
 τήσως, ἀπυθμιασμός.
 Vaporato, *ουσ. ἀρ.* κυρίως ἢ ἐκ
 τῆς ὕγρασίας ἀνάσσει, ἄτμω-
 τήσως, νομῆς, ἀναθυμιασμός || Πλάτῳ
 ἀτμωκίνητον, ἀτμωπλεον. || Με-
 ταφ. τύφος, τυσομανία, κωπνῆς.
 Vaporoso, *ουσ. θ. και*
 Vaporosità, *ουσ. θ.* ἄτμωσις,
 ἐξάρτεσις, ἀτμωσμός, κωπνῆσις.
 Vaporoso, *σα, ἐπ.* ἢ ἀσφύρων
 ἄτμωσ, ἄτμωδης' ἐξαρτετός, νεφ-
 οβόλος ἐπὶ ἀέρος ἢ τῆς καταστά-
 σεως τοῦ οὐρανοῦ. || Μεταφ. ὁ δὲ
 τύφος κυριευμένος, τυφοδῆς πρὸς
 δὲ ὑπεροχριστικῆς, μαγαλλοκῆς.
 Vatare, *ῥ. ἐν.* Ναυτ. πλοῖον κα-
 θέλω, οὐρῶ τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς ἐπ-
 ρῆς.
 Vatare, *ῥ. ἐν.* διαβαίνω. ||
 Παράβαίνω. || —, *ῥ. οὐδ.* παρέρ-
 χομαι, διέρχουαι.
 Variabile, *ἐπ. διγ.* ὁ εἰς μι-
 ταθλήν ὑποκείμενος, ὁ συνεχῶς

μιταθλλόμενος, μεταθλητικῆς, ἐπι-
 μεταβολικός, εὐμετάτρετος' ἀστα-
 τος, ἀσταθός.
 Variabilità, *ουσ. θ. θ.* τὸ εὐ-
 μεταθλήτον, εὐμεταθλήσις, τὸ ἀ-
 στατον, ἀκαταστασία.
 Variamento, *ἐπίρ.* ποικιλίως, δι-
 σφόρος.
 Variamento, *ουσ. ἀρ.* ὄρ. Va-
 riazione.
 Variante, *ἐπ. διγ.* ὄρ. Variabile,
 || —, *ουσ. ἀρ.* πλ. ἄλλη τις ἢ ποι-
 κίλη γραφῆ, διάφορα θέματα τοῦ
 αὐτοῦ κειμένου, ὑπογραφία, τὸ
 διτυπογραφόμενα.
 Variante, *ουσ. θ.* διάφορὰ τὴ
 ποικίλων μετατροπῆ.
 Variato, *ῥ. ἐν.* ποικίλως, δι-
 ποικίλως, μεταβάλλω, ἀλλασσο-
 || —, *ῥ. οὐδ.* καλ—σι, *ῥ. ἀντ.* δι-
 σφύρων, ποικίλλομαι, μεταβάλλο-
 μαί. || Διαφωνῶ ἐπὶ μαρτύρων,
 συγγραφεῶν κτλ.
 Variatamento, *ἐπίρ.* ποικίλως,
 διάφορος.
 Variato, *ια, ἐπ.* διάφορος, ποι-
 κίλος. || Εὐμετάτρετος' ἀστατος.
 Variatore, *ουσ. ἀρ.* ἰσίου, θ. ὁ
 μετατρέπων, μεταβάλλων.
 Variazione, *ουσ. θ.* ἀλλοίωσις
 συνεχῆς, μεταβολή, ἐπαλλαγῆ, με-
 τατροπῆ. || —, *πλ.* Μεσο. ἀλλοί-
 ωσις τοῦ θηματικῶ ῥέρουσ διὰ
 τῆς ἐπιλεκτικῆς νῆσ φθάγγων ἐπι-
 τελευτῆσαι. ἄνευ παραθοροῦ τῆς
 ἰνοῦσις ἢ τῆς βυθικῆς ἀγωγῆς,
 διοτίσμως, τρέπος. || Ναυτ. ἡ τῆς
 πηξιδος ἐκκλίσις εἴτε πορκετροπῆ.

Vatica, *ουσ. θ.* Χειρομγ. οἰθίμα
 φλεῶν περὶ κνήμην παθῆς, κη-
 οίς, κηροσίς, ἱξίς, ἱξία.
 Vaticello, *ουσ. θ.* Παθολ. νόσος
 φλογιάς, κ. ἀναμολογία.
 Vatico, *σα, ἐπ.* Παθολ. ἡ ἰ-
 χιον κηροσίς, κηροδῆς, ἱξιώδης.
 Vaticello, *ια, ἐπ.* ποικιλόχρους,
 ποικιλόχρικός.
 Varieggiare, *ῥ. οὐδ.* ποικί-
 λομαί, μεταβάλλομαι, ἀλλοιοῦμαι.
 Varietà, *ουσ. θ.* διαφορά, ἀν-
 τικεικίτητον, ποικιλία, ποικιλμός.
 || Τὸ ἀνόμοιον.
 Variiforme, *ἐπ. διγ.* ἡ ποικίλην
 ἔχων μορφήν ἢ ὄψη, ποικιλήμο-
 ρος, πολυμορφός.
 Variio, *ια, ἐπ.* διάφορος' ἀνό-
 μοις' ποικίλος. || Ἄστατος, εὐμε-
 τώτρετος.
 Vaso, *ουσ. θ.* δεξαμενῆ.
 Vascello, *ουσ. ἀρ.* μεγα πλοῖον
 πολεμικόν' τὸ δίχροτον, τὸ τρί-
 χροτον, ναῦς.
 Vasculare, *ἐπ. διγ.* Ἄνατ. ἡ
 τῶν ἀγγείων' ἀγγειώδης.
 Vaso, *ουσ. ἀρ.* ὄρ. Vaso.
 Vasallajo, *ουσ. ἀρ.* κερμαῖος,
 ἀργιλοπλάκτας.
 Vascolismo, *ουσ. ἀρ.* ἀγγειί-
 σκῆσις.
 Vascelletto, *ουσ. ἀρ.* (ὁ ποικ.) μι-
 κρὸν ἀγγεῖον, ἀγγειῖδιον.
 Vaso, *ουσ. ἀρ.* κενός, ἀγγεῖον,
 δίκως, δοχείον. || Ἄνατ. καὶ βοταν-
 τὰ ἀγγεία τὰ αἰδοῖσι. || — d'igno-
 minia, *μιταφ.* δοχείον ἀισχρο-
 τῆτος.

Vassalo, οὗς. ἀρ. ὁ ὑπατελής εἰς ἀνώτερον ἄρχοντα, ὑποακτικός, ἐθαλάσσιος. (Καράβης.)
 Vassojo, οὗς. ἀρ. σκευὴς ξύλινον μετακομιστικὸν πραγμάτων. || Σανδίων τῆς πλώσεως. || Δίσκος. || Ὑπαγωγὴς, κ. πλοφόρος.
 Vastamento, ἐπιβ. ἀρρυγώριος, κατ' ἐκτασιν.
 Vastità, οὗς. θ. ἀρρυγάρια· ἔκτασις ὑπερμεγέθους. || —, τόπος τῆς Nevastiazione.
 Vasto, τα, ἐπ. ὁ ἔχων πολλὴν κατὰ πλάτος ἔκτασιν, εὐρύς, πλατὺς, εὐρύχωρος, ἀχανὴς, ὑπερμετρός, ἀπειρος. || Μεταφ. κατ' ἐννοίαν ἀδικήν, μίγας, ὑπερμεγέθους, μέγιστος.
 Vale, οὗς. ἀρ. ποιητής· προφήτης παρὰ Ῥωμ. πρὸς δὲ καὶ ὁ ψάλλον ὑμικὸς ᾠδῆς ἐν ταῖς ἐορταῖς τοῦ Μαρτίου.
 Vaticano, οὗς. ἀρ. εἰς τῶν ἐπεὶ ἀσφον τῆς Ῥώμης, Ὁδοκακῆς ἀσφον.
 Vaticinare, ῥ. ἐν. χρησμοφῶν, μαντεύω, παραφρασεύω.
 Vaticinator, οὗς. ἀρ. trice, θ. μάντις, προφήτης.
 Vaticinazione, οὗς. θ. χρησμοφῶν, μαντεία, προφητεία.
 Vaticinio, οὗς. Ὁρ. τὸ ἀνωτέρω.
 Ve, ἀντ. προσ. β. πλ. προσ. ὁμῆς, οὐκ. Ὁρ. Γραμ.
 Vecchia, οὗς. θ. γῆρας, γράψ.
 Vecchiaccio, τα, ἐπ. γέροντις ἀδελφός· ἐπὶ γλῶσσης.
 Vecchiaja, οὗς. θ. γῆρας, γῆ-

ραμα, γερουσία. || Παλαιότες, ἀρχαιότες.
 Vecchio, οὗς. ἀρ. (ὑποκ.) γερουστῶν.
 Vecchio, τα, ἐπ. καὶ οὗς. πρεσβύτερος, γέρον, γῆρας, γηραιός, γηραιός. || Παλαιός, ἀρχαίος· ἐπὶ πραγμάτων. || Costamento —, ἡ παλαιὰ διαθήκη. || Il — uomo, ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος, ἦτοι αἱ κακὰ προπαιδικὰ καλοῦσι τῆς ημετέρας φύσεως.
 Vecchiano, οὗς. ἀρ. γέρον ἀεθάρτος.
 Vecchiotto, οὗς. ἱρ. (ὑποκ.) γερουστῶν ἑμμελῶν.
 Vecchiutudine, οὗς. θ. Ὁρ. Vecchiezza.
 Vecchiuccio, οὗς. ἀρ. (ὑποκ.) γερουστῶν πενιτεῶν.
 Vecchinno, οὗς. ἀρ. περιπλοκαῖ ἱμάτια ἢ ὀπιόν ἄλλο, ῥάκη. || Οἰγρόντες. || Ἐθιμον ἀρχαῖος.
 Vecchia, οὗς. θ. ἄρακος, κ. ἄρακος.
 Vecchio, τα, ἐπ. ἀρχαῖος.
 Veco, οὗς. θ. τόπος, θέσις. || In —, ἔκφρ. ἐπιβ. ἀντὶ καλ. κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν, ἐν εἰδεί, ἐν ἀρχαίᾳ. || Ἔργον φροντίς.
 Veccone, οὗς. ἀρ. ἀντικώλης.
 Vegero, ῥ. ἐν. καὶ οὗς. βλεπω, ἑρῶ. || Θεωρῶ, ἰθιθεωρῶ. || Ανασκεπτόμαι. || Νοῶ, κινεῶ, διαγινώσκω κτλ. || — il giorno ἡ In lume, εἰς φῶς ἔρχομαι, εἰς ἔξω προάγωμαι, γεννώμαι καὶ ἐπὶ συγκριμάτων, δημοσιεύομαι, ἐκδίδω-

μαι. || Ἐκφρ. παντοίας· bene in un' impresa, ἐπιτυχῶς ἀνεύχων. — chiaro in . . . ἰθαδύων εἰς τι. — con mal occhio, ἐπιβλέπων· ἐπιβλητῶς. — lo stello, ἀγαθὸν εἰς ὑπερβολήν. — lume, βλεπω, ἔχω ἔραρον ἀδλαθῆ ἢ, ἐφωτεινῶ τῶν φημ. ἄλλως τα κινεῶ. Non — lume, ἐπισκοτεῖται, τυφλοῦμαι, κυρίως καὶ μεταφ. — una cosa per aria, βλέπω τι κινδυνεύω. — non — κινδυνεύω καὶ ἐπιχειροῦμαι. Digo a —, διακινῶ, γνωστοποιῶ. Molto a —, πείθω. Dite a —, ἡθῶμαι· προσδοκῶ. || — si, ῥ. ἀντ. ἐρῶ φένομαι κτλ.
 Vedella, οὗς. θ. Στρ. σκοπός, εἰς σκοπιώδες, προφύλαξ· προδότης, ἀπάτης ἱππός. || Περιγίσκος ἐπὶ τῶν ἀχυρμάτων, ἐν φετατατὸς σκοπός. || Ποῖον τεταγμένον εἰς σκοπιὰν τῶν πολεμίων, προφύλαξ.
 Vedimento, οὗς. ἀρ. ἔρασις, ἔφρις. || Ὀπτιότα.
 Vediteo, οὗς. ἀρ. θεωρητής. || Σκοπός.
 Vedova, οὗς. θ. γυνὴ ἐν χηρείᾳ, χήρα, χηραῖος. || Ὀνομα κοινὴ καὶ εἰδος στρουθίου.
 Vedovaccio, οὗς. θ. χήρα τις ἀδελφῆ· ἐπιχλεύος.
 Vedovanza, οὗς. θ. χηρεία, χηραῖος. || Μεταφ. στέρεσις προσφιλῶς τινος προσώπου· ἐρήμωσις, ἀπομόνωσις.
 Vedovare, ῥ. ἐν. γηρῶ· ἀποστῆναι. || — si, ῥ. ἀντ. ἀπειθοῦμαι.

Vedovazione, οὗς. θ. Ὁρ. Vedovanza.
 Vedovella καὶ — τα οὗς. θ. (ὑποκ.) χήρα νέα.
 Vedovello καὶ — τα οὗς. ἀρ. (ὑποκ.) χήρος νέος.
 Vedovina, οὗς. θ. (ὑποκ.)
 Vedovita, οὗς. θ. τῶν τῆ Vedovanza.
 Vedovo, τα, ἐπ. χήρος, χηραῖος. || Μεταφ. ἔραμος, ἔρανος.
 Vedovona, οὗς. θ. γαῖα χήρα.
 Vedovotta, οὗς. θ. (ὑποκ.) ἢ ἐν χηρείᾳ νέα.
 Vedula, οὗς. θ. πῶσα ἢ ἐπὶ τινος ἀφῶς ἐρατὴ ἔκτασις τόπου, ἀπέφρις, πρῶφρις. Ὁρ. Presprolitta, ἢ Prospalita. || Πλάξ, ἰχθυογραφία, εἰκὼν ἐμφανίζουσα ἐν τοῦ ἀπωτάτου χωρίου ἢ κλίον. || Ὀψις, ἔρασις. Conoscere di — ἢ per —, γνωρίζω ἐξ ὄψεως.
 Vedulamento, ἐπιβ. προδότης φανερῶς.
 Vedimento, ἐπ. διγ. σφοδρῶς, δεινῶς, ἰσχυρῶς, βίαιος· ἐντονος· ἑμμητικῶς ἑμμελῶς.
 Vedimentente, ἐπιβ. σφοδρῶς ἰσχυρῶς· βίαιος· ἐντόνος.
 Vedonanza, οὗς. θ. σφοδρῶς, ἑμμητικῶς.
 Vegaiabile, ἐπ. διγ. ὁ φωτεινῶς δύναμιν ἔχων, φωταῖος, φωταῖος ἢ φωταῖος. || —, οὗς. ἀρ. πλ. τὰ φωτῆ.
 Vegaiativo, τα, ἐπ. ὁ ἐπιφύων βλάστησιν ἢ ἀξίνων, φωταῖος.
 Vegetazione, οὗς. θ. τὸ δύνα-

λον τῶν ἐνεργειῶν, αἰτινες ζωπου-
ροῦσι τὸ φυτόν, βλάστησις, ἐκδύ-
σησις, φυτοίσι. || —, περιληπ. τὰ
φυτὰ, αἱ φυτοίσι, τὰ φυτεύματα
ἐν γῆ. || —, Παύλος, ἐπίφωσις, πε-
ριστάσις κ.α.

Vegolento, ἱκ. διγ. φυτικός.
Vegoto, ἰα, ἱκ. βρωματικός, εὐ-
μαστός.

Veggentomato, ἐπὶ β. ἀνεργον-
τόν, εἰς τὸ φανερόν, κερήλαια.
Veggera, β. ἐπ. Ὁρ. Vedera.

Vegghiato, β. εὐδ. καὶ ἐν. ἀ-
νεργον, ἀνεργονῶν. Ὁρ. **Vegliare**.
Vegghialoro, εὐα. ἀρ. ἀνεργονός.

Vegghiolmento, ἐπὶ β. ἀνεργον-
τός, ἐπιμαλῶς.

Veggiare, β. ἐν. Ὁρ. **Vegliare**.
Veglia, εὐα. θ. ἑλληφίσις ἕνεκεν
ἐν καιρῷ νυκτὸς, ἀνυκτία, ἀνευ-
κτία, ἀνευκτόρησις. || Διανυκτίου-
σις, νυκτερία, κ. νυκτερία. || Συ-
ναναστροφή ἐπιπρινῶν. || Νοσηλὸς
νυκτερινῶν.

Vegliante, ἱκ. διγ. ἀνεργονός
καρδίας καὶ μεταφ.

Vegliare, β. εὐδ. ἀνεργονῶν τὴν
νύκτα, γρηγορῶ, πεννηυχία, δι-
νυκτερισμῶ. || —, β. ἐν. νυκτερισ-
μός, κατὰ τινα, νυκτερισμῶ νυκτὸς πεί-
θεντα. || Φυλάξις, περφυλάξις.
|| Προσέχω ἐπὶ τινος.

Vegliatore, ἱκ. τρισ. θ. ἀνευ-
κτικός, πεννηυχιστικός. || Ἐπιπρινῶν,
φύλαξ.

Vegliettino, εὐα. ἀρ. (ὀνοκ.) νυ-
κτερινῶν μικρὰ, νυκτερισμῶ, ἐ-
πιπρινῶν.

Vegliatore, ἱκ. διγ. Ὁρ. **Ve-**
gliante.

Veicolo, εὐα. ἀρ. πᾶν μέτρον
μετακινήσεως, ὄχημα, φορέτιον,
πλοῖον. ἱκ. διγ. χεῖμα, ἀθλία τις
ἀμαξία.

Vela, εὐα. θ. **Naut.** ἄρμενον,
ιστιον, κ. πλοῖον τοῦ πλοῖου. ||
A' volo riporto, ἄρμεις ἱστιοίσι, πλη-
σιαστῶ ἀνερίσι καὶ πλησιόσισι, κ.
μαὶ τὰ πλοῖα γεμάτα.

Velabile, ἱκ. διγ. καλυπτός.
Velano, εὐα. ἀρ. κάλυμμα, ἱπι-
κάλυμμα, σκέπασμα.

Velamento, εὐα. ἀρ. κάλυψις,
ἐπικάλυψις. || **Zugro**, ἐπιχρώσις.

Velare, β. ἐν. καλύπτω, ἱπι-
καλύπτω, σκεπάζω. || **Stociz**,
σκιάζω. || **Μεταφ.** κρύπτω, συγ-
κρύπτω, ἐπεκρύπτω. || **Zugro**, ἱπι-
χρωματισμῶ. || —σι, β. ἐν. καλύ-
πτωσι. || **Εἰσερχομαι** εἰς τὴν τά-
ξιν τῶν μοναζουσῶν ἐπιπρινῶν.

Velata, εὐα. θ. μοναχὴ ἢ θη ἑ-
νοχός. || **Ναυτιπλοῦς**. || **Κόνη**.
Velatore, εὐα. θ. πλ. **Naut.** τὰ ἀρ-
μενα πλοῖου. || **Zugro**, ἐπιχρώσις.

Velazione, εὐα. θ. σκέπασις, ἱπι-
κάλυψις. || **Καθίστασις** μοναχῆς.

Veloggiamento, εὐα. ἀρ. **Naut.**
πλοῖος, διπλοῖος.

Veggliare, β. εὐδ. θαλασσοπλοῦς,
ιστιοδρομῶ, ἄρμενίζω. || **Κατερ-
τιζω** πλοῖον, ἐντίθημι τὰ ἄρμενα,
τὰ ἱστία, κτλ.

Veloso, β. ἐν. θαλασπρῶ, κ.
φαρμακόνος.

Velosiforo, εἰ, πλ. εἶμαν ἐπι-

ληφθέντων ἢ ἰόν, ἱσρόρες, φαρμα-
κός.

Veloso, εὐα. ἀρ. ἴδς, δηλητή-
ριον, κ. φαρμάκιον. || **Μεταφ.** ἄργῶ
λέλει. || **Ἔρωσι**.

Velosissimo, ἐπὶ β. διὰ δη-
λητηρίου, φαρμακωδός. || **Ὀργίλωσι**.
Velosista, εὐα. θ. τὸ δηλητη-
ριώδες. || **Δηλητήριον**.

Velososo, εἰ, ἱκ. δηλητηριώ-
δης, ἱσθόδης, φαρμακωδός. || **Ὀξύ-
χολος**, θυμώδης. || **Φθοροποιός**. ||
Απαιτικός, πεπρός, σπαιτικός.

Veloso, εὐα. θ. ἐργαστήριον
εἶμα φέπτονται ἢ ἐπισκευάζονται
τὰ τῶν πλοῖων ἱστία, ἱστιουργεῖν,
ἀρμενοῦσθαι.

Velosajo, εὐα. ἀρ. ὁ καλύπτρας
κατασκευάζων ἠπλωτῶν, καλυπτρο-
ποιός, καλυμματεπώλης.

Velutare, β. ἐν. σκεπάζω.

Vellero, ἱκ. **Naut.** — ταχύπλοον.

Vellificare, β. εὐδ. **Naut.** ἱστιο-
δρομῶ.

Vellito, εὐα. θ. ὀλιγῆσι ἀδρανῆσι.
Vellimento, εὐα. ἀρ. κλισμός,
γυρολαμικός.

Velligato, β. ἐν. κνίζω, γαργα-
λίζω. || **Ἐρβόλω**.

Velligazione, εὐα. θ. Ὁρ. **Vel-**
licamento.

Vello, εὐα. ἀρ. τὸ τρίχωμα
τῶν ζώων, μαλλίος, πόκος καὶ ἡ
δερὰ αὐτῶν.

Velloso, εἰ, ἱκ. ὁ τρίχης φέ-
ρων πολλάς, τριχώδης, μαλλώδης,
λάσιος, τριχωτός, τριχώδης, πα-
χυδριεῖς, δασυδριεῖς.

Velluto, ἰα, ἱκ. ὁ ἐκ μετά-
ξης ποικιλτός, μαλλωτός, χνού-
δος, κ. βαλλουδίνιος ἐπὶ ὑφασμά-
των. || **Βοταν.** χνούδης.

Velluto, εὐα. ἀρ. ὑφασμα μι-
ταζῶν τῶν χνούδιε, σφαιρικόχου κ.
βαλλουδίνου. || —, ἰα, ἐπ. λάσιος,
τριχώδης, δασυδριεῖς.

Vello, εὐα. ἀρ. ὑφασμα μεταξω-
τῶν λεπτότατον, σκέπνω. || **Κάλυμμα**
ἢ καλύπτρα τῆς κεφαλῆς, τῶν με-
ναζουσῶν. || **Παραπέτασμα**.

Veloso, ἱκ. διγ. ταχύς, ἀκνέ-
πους. || **ἱα**, τριεῖς.

Velosissimo, ἐπὶ β. ταχίστως, εὐ-
κινήτως.

Velosiforo, εἰ, ἱκ. ταχυκίνητος.
Velosiforo, ἱκ. διγ. ταχύπους,
ὀλύπους.

Velocità, εὐα. θ. τάχος, ταχύ-
της, φάουτος.

Velocitate, β. ἐν. ταχύτης, ἐπι-
ταχύτης. || —σι, β. ἀντ. καθίστα-
μαι ταχύς, ὀλύπους.

Velocitazio, εὐα. θ. τάχυν-
σις, ἐπιτάχυνσις.

Vembro, εὐα. ἀρ. Ὁρ. **Membro**.
Vemento, ἱκ. διγ. Ὁρ. **Ve-**
mentis.

Vemenza, εὐα. θ. Ὁρ. **Ve-**
menza.

Vena, εὐα. θ. ἄνατ. φλέψ ἀρ-
τηρία. || **Μεταφ.** φλέψ ὕδατος, με-
τάλλου, πρὸς ἀλλὰ καὶ τὰ μεταλλίσιον
αὐτῶν. || **Ἀφρονία**. || **Διάθεσις** εὐθυ-
μοῦ. || **Ὀίστερος**.

Venagione, εὐα. θ. ἡ θήκη, ἡ
ἀγρῶν.

Venalis, ἢπ. διγ. ὁ πωλούμενος ἢ ἀγοραζόμενος, ὄμιος, ὄνητος, ἀγοραστής. || Μεταφ. δωροδότης, δωροδόκος, ὁ εὐδέν ποιῶν ἔνουσ χρομάτων. || Χαμπερής, αἰσθηκερής, διεφθαρμένος.

Venallità, οὐσ. ὁ ἢ διὰ δόρων διαφθορά, δωροδοκία, δωροκοπία, δωροληψία.

Venardi, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Venardi.

Venato, ἰα, ἢπ. ὁ πλήρης φλεβῶν ἢ φλέβας ἔχων, φλεβοδότης.

Venatorio, ἰα, ἢπ. κυνηγετικός.

Venatura, οὐσ. ὁ φλέβας κύλων καὶ ἰθῶν.

Vendemmia, οὐσ. ὁ ἢ τῶν σφυλῶν συλλογή, τρέχη, τρυγητός συρχειδῆ.

Vendimiable, ἢπ. διγ. καλῆς πρὸς τρύγητον, τρυγησίμος.

Vendemmiamiento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ.

Vendemmia, οὐσ. ἀρ. Ὁρ.

Vendemmiano, ἢπ. ἐν τῆς σφυλάς συλλογῆς, τρυγῶ, δρέπεται.

Vendemmiatore, οὐσ. ἀρ. -trice, ὁ, ὁ τρυγῶν, τρυγητῆς ἢ τρυγητῆρ.

Vendere, ἢπ. ἐν. πωλῶ, ἰκπιωλῶ, πικαύω.

Vendicaccio, ἰα, ἢπ. ὄνητος, πρᾶσιμος, πωλητής. || Μεταφ. ὄνητος.

Vendemia, οὐσ. ὁ, ἀγορά.

Vendemia, οὐσ. ὁ, ἐκδικησις, ἐκδικήμα, ἀντιτιμώριος, ἀμυνα.

Vendevole, ἢπ. διγ. καὶ

Vendibile, ἢπ. διγ. ὁ ἐπιδικητικῆς πωλῆσιμος πρᾶσιμος, πωλητός.

Vendicabilmento, ἢπ. ὁ ἐκδικητικῆς.

Vendicamento, οὐσ. ἀρ. ἐκδικησις.

Vendicante, οὐσ. ἀρ. ἐκδικητῆς, ἀμυντῆς, τιμωρῆς.

Vendicanza οὐσ. ὁ. Ὁρ. Vendetta.

Vendicare, ἢπ. ἐν. καὶ ἐβλακῶν ἀνταποδοῖν, ἀντιτιμωρῆς ἐκδικῶ, ἀμύνωμαι. || — alcuna cosa ἀντιτιμωρῶμαι ἰδιοποιῶμαι τι. —

la libertà, τὴν ἐλευθερίαν ἀνακτῶμαι. || — si, ἢ. ἀντ. τιμωρῶμαι, ἐκδικουμαι.

Vendicativo, ἢπ. ἐκδικητικῆς.

Vendicatore, οὐσ. ἀρ. -trice, ὁ, Ὁρ. Vendicante.

Vendicazione, οὐσ. ὁ. Ὁρ. Vendetta.

Vendichevole, ἢπ. διγ. ἐκδικησίμος.

Vendifumo, οὐσ. ἀρ. φλύκας.

Vendimento, οὐσ. ἀρ. πώλησις.

Vendita, οὐσ. ὁ. πώλησις, πρᾶσις.

Venditore, οὐσ. ἀρ. -trice, ὁ, πωλητής.

Vendizione, οὐσ. ὁ. πώλησις.

Vendiciale, οὐσ. ἀρ. δηλητηριώσις, φαρμάκωσις.

Vendiciale, οὐσ. ἀρ. δ ποιῶν, παρῶν ἰδὲν ἢ δηλητηριῶν, ἰσθῶν.

Venella, οὐσ. ὁ. (ὕπεκ.) φλεβῶν ὕδατος.

Venouifero, ἢπ. ἐν. φῶσ. ἰσθ. ὁ φέρων ἰδὲν, φάρμακον, ἰσθῶν, ἰσθῶν.

Veneno, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Veleno,

Venerabile, ἢπ. διγ. ὁ τιμῆς καὶ σεβασμοῦ ἄξιος, ἀξιολογῶν.

σεβασίμος, σεβαστός, ἀξιολογῶν, ἀξιολογῶν.

Venerabilità, οὐσ. ὁ. τὸ σεβασίμω, σεβασίμω.

Veneranza, οὐσ. ὁ. Ὁρ. Venerazione.

Venerare, ἢπ. ἐν. φέρω σεβασίμω, τιμωρῶμαι καὶ σεβῶ.

Venerato, ἰα, ἐπ. ὁ σεβόμενος, σεβαστός, σεπτός.

Veneratore, οὐσ. ἀρ. -trice, ὁ, ὁ σεβόμενος.

Venerazione, οὐσ. ὁ. τὸ πρὸς τὰ ἰσθ. σεβασίμω, σεβασίμω.

Venardi, οὐσ. ἀρ. ἢ ἐκτὴ ἡμέρα τῆς ἐβδόμης, παρασκευῆ.

Veneramento, ἢπ. ὁ ἀκολούθως, ἀξιολογῶν ἀτίμως.

Venereo, ἢπ. ὁ τῆς ἀφροδίτης, ἀφροδίσιος, ἀφροδίσιος.

|| Δεκάστες, ἀσελγῆς. || Atto — ἢ οὐσουστῆ. || Malo — ὄνησιμος ἀφροδίσιον, συμφιλίτικὸν πάθος.

Venerevole, ἢπ. διγ. σεβασίμος, ἀξιολογῶν.

Venerivolante, ἢπ. ὁ. σεβασίμος, εὐλαβῆς.

Venerita, οὐσ. ὁ. (ὕπεκ.) ἀγαλματίων τῆς ἀφροδίτης.

Venetia, οὐσ. ὁ. (ὕπεκ.) μιὰ καὶ φλέξ, φλεβίον.

Venia, οὐσ. ὁ. συγχώρησις ἢ φῶσις. || Διήσις.

Veniale, ἢπ. διγ. συγγνωστός.

Venialmento, ἢπ. ὁ συγγνωστός.

Venimanto, οὐσ. ἀρ. ἀφίσις.

Venire, ἢπ. ἐν. ἔρχομαι, ἀφικουμαι, κοπιῶμαι. || Φεῖνῶ, ἰπ.

φεῖνῶ τινι, ἐπιχωρηῶν σου. ||

ἐπέρχομαι, ἐπιγίνομαι ἀποβαίνω, συμβαίνω ἐπὶ πραγμάτων. ||

Κατάγομαι ἀπὸ τινος γένους. ||

Φύομαι, ἀφύομαι ἐπὶ σφιδῶν τριχῶν, ἐδόντων, κελ. || Προέρχομαι ἐκ τινος πηγῆς ἢ αἰτίας, γίνομαι, φύομαι, κατ' ἔννοιαν φησὶν. ||

ἔρχομαι ἐπὶ τὸ πρᾶναι τι. ||

ἔρχομαι εἰς τὸ προκείμενον, τοῦ δέματος ἀπέρχομαι. || —, Γραμ. παρέρχομαι. ||

ἔκρη. παντοίας: — a bono, βελούμαι καρποφορῶ ἐυδοκίω, ἐπιτυγχάνω. — a malo, κατὰ τὸ Μανόρε, ἀποτυγχάνω —

λειποθῶμαι ὀνόματι. — meno, λιποθῶμαι στερῶμαι τῶν πρὸς ζω- ἀρκίαν, ἐνδύομαι. — meno della

parola, ἀθετῶ τὴν λόγον. — sopra, ἐπιπέτω. — sul disco, ἔρχομαι ἐγκαίρως. —

venchio, γηρῶμαι. — vergogna, ἀποχύνωμαι. — voglia, ἐπιποθῶ. — a morte, θνήσκω. κελ.

Venoso, ἢπ. ἐπ. ὁ ἔχων φλέβας, φλεβοδότης.

Ventaglio καὶ -ro, οὐσ. ἀρ. ὁ βελήσιος, ἢ ἀριστοτέρια, κατασκευῶν, βελήσιος.

Ventare, ἢπ. ἐν. πνέω, φυσῶ, ἀνεμίζω. || —, ἢπ. ἐν. ἀπὸ τῶν διὰ τῆς πνεύσης.

Ventarolo, οὐσ. ὁ. Ὁρ. Bandarolo. || Ριπῆς. || Μεταφ. ἀσπείριος.

Venteggiare ἢπ. ὁ. Ὁρ. Ventare.

Venterello, οὐσ. ἀρ. (ὕπεκ.) ἔρμηκός, ἄρμα, ἢ ἀράκι.

Ventissimo, ἢπ. ἰπ. εἰς τὸν

|| —, οὐς. ἀρ. τὴ εἰκοσὸν, τὸ εἰκοσήμερον.

Venti, ἰκ. ἀριθ. εἰκοσι.

Venticello, οὐς. ἀρ. Ὁρ. Venticello.

Ventilabro, οὐς. ἀρ. πύλον, λευκότηρον.

Ventilamento, οὐς. ἀρ. ἀνιμιστής, διανεμιστής, ἀίρισμα.

Ventilante, ἰκ. διγ. ὁ ἐκ τοῦ ἀίρος κινούμενος, ἀιροδίντης.

Ventilare, ῥ. ἐν. διανεμῶ, ἐξαεμῶ, ἀνεμίζω, ἀιρίζω. || ῥητικῶ. ζῶ, τερᾶτω. || Ἐξτελέω συζητῶ.

Ventilatore, οὐς. ἀρ. μηχανὴ ἀναεούσα τὸν ἀέρα, φουστήρ, ἀναφυλατὴ, ῥητις, ῥητιδίων. || Θυρίδες τῆς οἰκίας ἀνιμιστήριαι.

Ventilazione, οὐς. θ. Ὁρ. Ventilamento.

Ventino, οὐς. θαλινοῦς, αἰκισί, ἀθροπι, εἰσοσι πρᾶγματι, κτλ.

Ventipiovolo, οὐς. ἀρ. ἄνεμος βορρῆος, διετώδης.

Vento, οὐς. ἀρ. ἄνεμος. || Ἄνεμος ἐκπερήμενος δι' αἰουδήποτε τρέπον. || Πνοή, ἀναπνοή. || Ἡ ἀπνοή τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων φούσα, πορδή. || Μεταρ. κενόδοξια, εἴρις, τύπος.

Ventola, οὐς. θ. ῥητις, κ. ἀνιμιστήρον.

Ventolare, ῥ. οὐδ' ἐξαεμῶμαι.

Ventoloso, οὐς. ῥ. (ὀποκ.) αἰῆρα, κ. ἀεράται.

Ventolo, οὐς. ἀρ. Ὁρ. Ventoglio.

Ventosa, οὐς. θ. Χειρουργ. ἡ τα-

τρικὴ οὐκία, νόσος, κ. θινετίζα.

Ventosare, ῥ. ἐν. Χειρουργ. οὐκία ἐπιτῆγμα, οὐκία τινα.

Ventoso, οὐς. θ. αἰ ἀποπνοαί, αἰ φούσαι τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. || Ἐμπνευστικότητα.

Ventoso, σα, ἰκ. ἀνεμώδης, ἐπὶ πνεύματος, διήνεμος, κατάνεμος, προσήνεμος. || Ὁ ἀποπνεῖν ἀπνεύσει ἢ φούσαι, φουσάδης, ἐμπνευστικῆς, πνευστικῆς. || Μεταρ. περυσμητής, οὐκία τινος.

Ventosa, οὐς. θ. κοιλία, γαστήρ.

Ventrajuela, οὐς. θ. ἰντροπῶ- λης ἢ κοιλιοπῶλις.

Ventral, οὐς. θ. τὸ σῆμα τῶν ἐμβρῶν, ὅσα γαστήρ ζῶον ἴσονται φέρειν, κύμα, ἢ γένοα. || Τύπος τῆς κοιλίας.

Ventre, οὐς. ἀρ. Ἄνατ. ἡ κοιλία, γαστήρ. ἄλλως τὴ Pancia.

Koilioma εἰαυδήποτε πρᾶγματι.

Ventricello, οὐς. ῥ. (ὀποκ.) καὶ

Ventricolo, οὐς. ἀρ. (ὀποκ.) Ἄνατ. μικρὰ γαστήρ, γαστριδίου, αἰσίδιον. αἰ τῆς καρδίας νόποι τὸ περιάρδιον.

Ventriglio, οὐς. ἀρ. λάρυγξ τῶν πτηνῶν.

Ventriquo, οὐς, ἰκ. ὁ ἐκ τῆς κοιλίας λαλῶν, ἐγγαστριμυθός, ἰκί ἰχθύντων φωνή, βραγχών, ἢ κωφὴ.

Ventrosa, οὐς. ἀρ. μεγάλη γαστήρ, γαστρον.

Ventucio, οὐς. ἀρ. (ὀποκ.) μικρὸς ἄνεμος, ἀνεμίδιον.

Ventura, οὐς. θ. σωμαθόν, πηρὶ στασις, τὸ χυτ.

Venturiere, οὐς. ἀρ. τυροδότης, πανουργός. || Στρ. ἐβελοντής.

Venturo, τα, ἰκ. ἐ μέλιον.

Venturosamento, ἰκ. ῥ. εὐτυχίας, ἀγαθῆ τύχης.

Venturoso, σα, ἰκ. εὐτυχία, εὐδαιμονία.

Venusto, οὐς. ὁ χάρις ἐπαφροδία, κάλλος ἀμνητικῶν κομψότητος.

Venustamento, ἰκ. ῥ. ἐπιχαρίτως, κομψότης.

Venusta, ἰα, ἰκ. ἐπαφρόδιτος, χαρῆς, κομψότης.

Venuta, οὐς. θ. ἀγίτης, ἐλευσις, ἐπιθυσία, παρουσία.

Venuto, οὐς. ἀρ. Ὁρ. τὸ ἀνωτέρω.

Venusto, οὐς. ἀρ. χαριεῖον ἀειπῶν πλῆρες, ἀκακίων.

Venute, οὐς. θ. Ἐκαστὸν βάτος.

Venute, ἰκ. διγ. ἀληθές, ἀφυσίτης. || —, οὐς. ἀρ. τὸ ἀληθές, ἢ ἀλήθεια.

Venustamento, ἰκ. ῥ. φιλαλήθως.

Venusto, οὐς. θ. ἢ πηρὶ τῆν ἀλήθειαν οπουδὴ, φιλαλήθης, ἀφυσίτης. || La — del Dio, τὸ θεοῦ τὸ ἀληθινόν. || —, οὐς. ῥ. τὸ ἀληθές.

Venustamento, ἰκ. διγ. φιλαλήθης.

Veragamento, ἰκ. ῥ. Veracamento.

Veramento, ἰκ. ῥ. ἀληθός, ἰκ. ἀληθίος, τὸ ὄντι, ἔντως. || —, ἰκ. ὄντι ὡς ἐπιθεστικόν. || —, ἐν τέρωτις, ὡσαύτως, διπλου, ἔθδεν.

Veratina, οὐς. θ. Χημική οὐσία διατηρηθῆς ἐν τῷ σπέρματι τοῦ ἀλλεθρον.

Verbaecio, οὐς. ἀρ. λέξις τίς ἀδύα, ἀπρηγασία, ἰκ. ἐπὶ χλιυτῆ.

Verbale, ἰκ. διγ. ὁ διὰ τοῦ στόματος ἐκπερήμενος, ὁ λόγος ἠυόμενος, ἐπὶ ζωῆς φωνῆς θελομένος, περυσικός, ῥητις, ἴγγραφος.

Verbalmente, ἰκ. ῥ. ἐπὶ στόματος, φωνῆ ἢ λόγος, διὰ ζωῆς φωνῆς.

Verbena, οὐς. θ. φυτὴν, ἢ ἱεροβοτάνη.

Verbicana, ἰκ. ῥ. καὶ

Verbigrazio, ἰκ. ῥ. παραδειγματός χερσιν.

Verbo, οὐς. ἀρ. Γραμ. ἐν τῶν μερῶν τοῦ λόγου, τὸ ῥημα. || Ἀόγος, λέξις. || — divino, ὁ οὐκ καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Verbosità, οὐς. θ. πολυλογία, ἀδολογία, ἀπεροντολογία.

Verboso, σα, ἰκ. πολυλόγος, ἀδολογος.

Verdastro, τα, ἰκ. ὁ κλέων εἰς τὸ πρᾶσιον, ἰκ. χλοῆς, ἐπιχλωος, ὑπόχλωκος, πρᾶσιος, κ. πρᾶσιοντες.

Verdazuto, οὐς. ἀρ. χρωμῆς ευσαντοκείνον.

Verde, οὐς. ἀρ. τὸ πρᾶσιον χρωμῆς. || —, Ὁρ. Verdura. || Μεταρ. ῥηματὸς ῥητις, ἀμνη. || —, ἰκ. διγ. πρᾶσιος, χλωρός. || Ἀροστῆρες, νταρῆς, ἀμνητος, δελτιος. || Ἀριμῶς. || —, τούτῳ τῷ Ostinato.

Verdebruno, οὐς. ἀρ. τὸ κατακρῆς ἢ ἐκθῷ πρᾶσιον χρωμῆς.

Verdechiaro, οὐς. ἀρ. τὸ ἀκακῶν πρᾶσιον.

Verdeggiamento, οὐς. ἀρ. χλωρότης, τὸ ὑπόχλωρον ἢ κρᾶσιν.

Vardoggiaro, ἢ εὐδ. πρασινίζω, χλωαίω. || — ἢ ἐν πρίσινον ποιῶ.

Vardogiako, εὐα. ἀρ. τὸ ἐπὶ χλωρον χρώμα.

Vardomozzo, za, ἱπ. ἡμίχλωρος καὶ μεταφ. ἡμίχλωρος, εἴτε ἡμίχλωρος.

Vardopozzo, εὐα. ἀρ. τὸ πρίσινον χρώμα. || Χημικαλῶς ἀνθρακίως.

Vardoramo, εὐα. ἀρ. πρίσινον δέξιδιον τοῦ χαλκοῦ, ἴσος ἢ ὑποδύο χαλκοῦ.

Vardosesso, εἰ, ἱπ. ἡμίχλωρος.

Vardotto, ἱα, ἱπ. (ὅποι.) ἢ μικρὸν τί ἐπιχλωρῶ, ἢ πύχλωρος, πρασινίζων.

|| Ὀλίγον στυφρῶς ὑπὸ στυφρῶς ὑποδύο.

|| —, εὐα. τὸ πρίσινον βαφὴ τῆς Γερμανίας ἐξῆδιον χαλκοῦ.

Vardozza, εὐα. ὁ. χλωρότης. || Στυφρῆτος οὐδὲν τὸ ἄκρον τῶν κερπῶν. || Μεταφ. τὸ ἀπέσειμον τοῦ λόγου.

Vardicare, ἢ ἐν. καὶ εὐδ. ὄρ.

Vardeggiaro.

Vardicelo, ἱα, ἱπ. πρασινοειδές, ἐπιχλωρῶ.

Vardicento, ἱπ. διγ. φιλαλήθης.

Vardigno, na, ἱπ. κερσινοπός. ὄρ. Vardicelo.

Vardano, εὐα. ἀρ. ὁ εἰς ἄκρον πρίσινος, κερσινοπός.

Vardore, εὐα. ἀρ. ὄρ. Vardexza.

Vardumo, εὐα. ἀρ. ἀντὶ τῶν Vardozza.

Vardura, εὐα. ὁ. τὸ πρίσινον χρώμα τῶν φύλλων, τῶν δένδρων, καὶ τῶν φυτῶν ἐν ἕσπ. τοῦ ἔθους,

ἢ χλωρῶ, τὰ χλωρῶ. || Ὁ χλωρῶς, τὰ φυτὰ, τὰ φύλλα, πᾶσα χλωρῶ, κ. κ. πρασινοειδές. || Τὰ ἴδιασμα φυτῶν, τὰ λάχανα ἐν γένει. || Μεταφ. τὸ ἀκρῆσιον, τὸ ἐξείριστον.

Vardomilia, εὐα. ἢ αἰθροσύνη.

Vardondo, da, ἱπ. αἰθρῶν.

Vardog, εὐα. ὁ. βάρδος ἐπιμήκης καὶ εὐκομπτος, ῥάσις ἢ ῥάσις, βάρδος. || Βάρδος οὐδὲν χαλκῖνον, κτλ. || Διάστιξ. || Τὸ ἀνδρῶν κῆδος, τὸ ἴσος, ἢ κωλή, κίψωλη. || ἢ κατὰ τὸν οὐρανὸν βάρδος, εἴτε ἱερωδὴς ταῖνα.

Vardogo, ἢ ἐν. βάρδιζω ὑφασμα. || Καταμερῶν τι διὰ τοῦ χοιρίου, αχνολίζω.

Vardotamento, ἐπιβ. διὰ γραμμῶν, βάρδοειδές.

Vardato, ἱα, ἱπ. βάρδοτος, κ. ἀραδωτός ἐπὶ ὑφασμάτων.

Vardallo, εὐα. ἀρ. κάλαμος ζευκίτης, εἰσός.

Vardeggiaro, ἢ ἐν. τόπος διὰ βάρδων, βάρδιζω, μαντιγῶ. || Ἐκκορίζω βάρδιζων.

Vardoggiato, ἱα, ἱπ. ὄρ. Vardogato.

Vardheita, εὐα. ὁ. (ὅποι.) μικρὰ βάρδος, βάρδοτος.

Vardhetina, εὐα. ὁ. (ὅποι.) βάρδων μικρῶν.

Vardigille, εὐα. ὁ. πλ. Λατρ. Πλατῆδες.

Vardinale, ἱπ. διγ. ὁ τῶν κερσινοπῶν, κερσινοπός, κερσινοπός. || Ἰσο —, γὰρ κερσινοπῶν, κοσμῶν, κτλ. ἐν ἕσπ. τὸ ἄκρον, ἢ χλωρῶς αἰ γου-

γῆτες ἐπιλευκαίνουσαι τὸ πρίσινον.

Vardine, εὐα. ὁ. κερσινοπός, κερσινοπός, κερσινοπός. || Βακλ. ἢ αἰθροσύνος, ἢ Παρθένος.

Vardicella, εὐα. ὁ. (ὅποι.) νεὰ παρθένος.

Vardinello, εὐα. ἀρ. (ὅποι.) νεὰ παρθένος, κερσινοπός.

Vardinella, εὐα. ὁ. (ὅποι.) ὄρ. Vardinella.

Vardinia, εὐα. ὁ. παρθένια.

Vardio, εὐα. ἀρ. ὁ χλωρῶς τῆς ἕρας, ἕρῶν.

Vardogno, εὐα. εὐα. ὁ. αἰθρῶς αἰθροσύνος, αἰθροσύνος.

Vardognato, ἢ ἐν. αἰθροσύνος.

Vardognativo, va, ἱπ. αἰθροσύνος.

Vardognato, ἱα, ἱπ. αἰθροσύνος.

Vardognamento, ἐπίβ. αἰθροσύνος, αἰθροσύνος. || Αἰθροσύνος, αἰθροσύνος.

Vardognoso, εἰ, ἱπ. αἰθροσύνος.

Vardognoso, εἰ, ἱπ. αἰθροσύνος.

Vardognoso, εἰ, ἱπ. αἰθροσύνος.

Vardognoso, εἰ, ἱπ. αἰθροσύνος.

Vardicatora, εὐα. ἀρ. ὁ ἐπὶ τῆς ἐξείριστος τῶν ὑπολογισμῶν, ἐξείριστος, ἐξείριστος, λογιότης.

Vardicatorio, εὐα. ὁ. ἐξείριστος ὑπολογισμοῦ, εἴτε ἐγγράφου αἰθροσύνος, ἐξείριστος, λογιότητος.

|| ἢ κέρσιος δημοσίου ἐγγράφου.

Vardimiglienza, εὐα. ὁ. καὶ Vardimile, εὐα. ἀρ. ἢ ἀνθρακίως ὑποδύο, πιδανέτης, τὸ αἰθρῶς, τὸ αἰθροσύνος, τὸ πιδανόν. || —, ἱπ. διγ. ὑποαληθῆς, πιδανός, αἰθρῶς.

Vardimilimento, ἐπίβ. καὶ Vardimilimento, ἐπιβ. ἀμοιβαλῶς πιδανός.

Vardis, εὐα. ὁ. ἀλθῆται, τὸ ἡμολογούμενον.

Vardimilimento, ἐπίβ. καὶ Vardimilimento, ἐπίβ. ἀλθῆται.

Vardite, εἰ, ἱπ. ἀλθῆται.

Vardite, εἰ, ἱπ. ἀλθῆται.

Vardite, εἰ, ἱπ. ἀλθῆται.

Vardite, εἰ, ἱπ. ἀλθῆται.

Vardite, εἰ, ἱπ. ἀλθῆται.

Vardite, εἰ, ἱπ. ἀλθῆται.

Vardite, εἰ, ἱπ. ἀλθῆται.

Vardite, εἰ, ἱπ. ἀλθῆται.

Vardite, εἰ, ἱπ. ἀλθῆται.

Vermicolato, τα, ἑπ. ὄρ. τὸ ἀ-
γυρίο.

Vermicolooso, σα, ἑπ. σκωλη-
κώδης καὶ σκωληκκοιδής.

Vermifugazione, εὐτ. θ. σκω-
λκίασις.

Vermiforme, ἑπ. διγ. φως. ἰς.
δ ἰν σχήματα σκωληκός, σκωληκκο-
μορφος, σκωληκκοειδής.

Vermifugo, σα, ἑπ. δ. πρὸς ἐκ-
βολὴν τῶν ἀλείφτων, ἀνθελμιντι-
κός· ἐπὶ φαρμάκιον.

Vermigliato, ῥίν. χρώ. τι μιλί-
τηρ, μιλτώ. ἐρυθράκιον. || —σι, ῥ.
ἀντ. μιλτώ. τὸ πρόσωπον χρι-
σμαί, μιλτωμαί, φουχῶμαί· ἐπι-
χλωσις.

Vermigliato, τα, ἑπ. (ὄσπεκ.) δ.
ἀλίγον τι πορφύρεο, ὑποπόρφυρος.

Vermigliozza, εὐτ. θ. καὶ

Vermiglio, εὐτ. ἀρ. χρώμα πορ-
φυρεῖον ὑφασμα τοιοῦτον. || —ια,
ἑπ. πορφύρεο, ῥοδοχρῶνος, φου-
κίον.

Vermigliano, εὐτ. ἀρ. κρέμα ὁ
δραγγίσιον, μιλτος, ἀνάλυσις, τὸ ἄμ-
μιον. || Τὸ μιλτινον χρώμα, βαφί-
τις· ἰάν τρουβρά. || ἢ τῶν κεραιδῶν,
ἢ τῶν χυλίων ῥοδοχρῶσις.

Vermigliano, εὐτ. θ. ἰατρ.
σκωληκίασις, ἰλιμνίασις.

Vermigno, εὐτ. ἀρ. σκώληξ.

Vermigneto, εὐτ. ἀρ. (ὄσπεκ.)
σκωληκίον.

Verminoso, σα, ἑπ. σκωληκώδης.

Vermivoro, σα, ἑπ. φως. ἰατ.
δ ὡν ἐκ σκωληκῶν, σκωληκκοφά-
ρος, σκωληκοφάγος.

Vernacolo, ἰα, ἑπ. εἰκοστής.
|| ἑγγχώριος.

Vernadi, εὐτ. ἀρ. ὄρ. ὄρ. Venerli.

Vernale, ἑπ. χειμερινός, πρὸς
δὲ καὶ ἱσπρινός.

Vernate ῥ. εὐτ. παραχειμῶν,
χειμαδίον. || Ἔργον ἰκτωῦ φύρου.

|| Διατρέχει τὸ ἔαρ.

Vernata, εὐτ. θ. δ χειμῶν. ||

Μεταφ. φύγος.

Vernateccio, ἰα, ἑπ. χειμερινός.

Vernicare, ῥ. ἐν. χρώ. ἰατρίαι
σι ἐκ τοῦ βερνεκίσιον, βερνεκίον.

|| Μεταφ. καλλωπιζῶ, καλλῶσι.
|| Vernice, εὐτ. θ. χροῖα, τὸ
βερνεκίον ἢ βερνεκίον. || Μεταφ.
πρὸν ἑξωτερικῶν καλλονῶν.

|| Πιμμάσει, μικραί τινες ἰνῶσις,
ἐπιχρωσις. || ἢ ἑπιτορική βαφίς.

Vernino, σα, ἑπ. χειμερινός.

Verno, εὐτ. ἀρ. τὸ τοῦ χειμῶ-
νος ὄρα, χειμῶν. || Θάλασσα, πα-
κοκαρία. || Ὑδρ. οἶ. || Μεταφ. γήρας.

Vero, σα, ἑπ. ἀληθής, ἀληθινός.

|| Ἔνστιος, αὐτόσημα τοιοῦτος.

|| —, εὐτ. ἀρ. τὸ ἀληθές, ἢ ἀλη-
θεια. || —, ἑπ. ὄρ. Veramente.

Veroncello, εὐτ. ἀρ. (ὄσπεκ.)
μικρὸν ἑλεγκίον, εἴτε δῶμα, ἰζώσης.

Vergano, εὐτ. ἀρ. ὑπερῶν δῶμα
ἰατρίης, κ. ἰλιανόν, τράμα.

|| —, ἑπ. ἀληθεύσας.

Veronica, εὐτ. θ. τὸ ἄγιον μαν-
θῆλιον. || ἄφωτόν, τὸ θερινόν.

Veretta, εὐτ. θ. ἐκινεῖον ἢ βί-
λος τι.

Verellata, εὐτ. θ. ἐκόντισμα.

Vericello, εὐτ. ἀρ. μηχανή

επιμηκῶς διὰ τὴν φέρτον τῶν
ἀρμῶν, ἐξελίττραν.

Verina, εὐτ. θ. τροπικῶν.

Verinare, ῥ. ἐν. τροπικῶν, δι-
τροπικῶν, διατροπικῶν.

Verro, εὐτ. ἀρ. ὡσὸν, ὁ χροῖος,
δ οὐδ.

Verruca, εὐτ. θ. ἰατρ. παρα-
όσρωμα, ἐπιχλωδῶν ἰδίων τῶν
προσώπων καὶ τοῖς χερσίν, ἀερο-
χρῶδιν, θύμος.

Verrucaria, εὐτ. θ. βοτάνη, τὸ
κλεισκόπιον.

Verrabile, ἑπ. διγ. β. εἰς ἀνα-
τροπῶν ὑποκείμενος, εὐερεπτος,
ἰνακέρεπτος. || Εὐμεταβολός· ἀ-
στατός.

Versalilità, εὐτ. θ. εὐερεπία,
ὑμενιόσις. || Τὸ εὐμετάβολον.

Versamento, εὐτ. ἀρ. χρώσις,
ἐκχυσις. || Ἀνατροπὴ ἀστάσις.

Versare, ῥ. ἐν. χροῖ. ἀποχρῶσις,
ἐκχύσις, κ. χύσις. || Ἀνατρέπω, κα-
ταβάλω. || Ἀλλασσω, μεταβί-
λω. || Μεταφ. σπαταλῶ τὴν περι-
ουσίαν, κατασκευάζω. || —, ῥ. οὐδ.
διαβῆσι ἐπὶ δοχίτων. || Καταβί-
λωσι, ἀνατρέπωμαι. || —σι, ῥ. ἀντ.
καταβλήνωμαι, καταπίπτω· ἐπὶ
βλατισημάτων τῶν αἰτηρῶν καὶ
|| ἰξοργίζομαι, παραφέρωμαι.

Versatile, ἑπ. διγ. εὐερεπτος,
εὐερεπτος, ἀερεπτός, εὐκίνητος.

|| Εὐμεταβολός, ἀσταθής.

Versalilità, εὐτ. θ. εὐερεπία,
εὐκίνησις. || Τὸ εὐμετάβολον, ἀ-
στάθεια. || Τὸ τῆς εὐχρῆς ἀντι-
στροφία.

Versato, ἰα, ἑπ. χυθείς, κεχυ-
μένος. || Μεταφ. ὁ γιγνομῆσόμε-
νος, ἠσκαπτός τι, ὁ πολλῶν ἐκ-
πιπίλων ἔχων, ἐκπαιρτός, ἐπιπτή-
μων, ἐγκρατής τινος, τετριμμένος,
δυσκός περὶ τι.

Versaturo, εὐτ. ἀρ. -riccio, θ.
δ ἔχων, χύσις, χυθείς. || Ἀστρ.
ἰλιανόν, ὁ ὑδροχόος.

Versavico, ἑπ. ἐπίφ. τ' ἐν ἀ-
παλιν. ὄρ. Viceversa.

Versaggiato, ῥ. οὐδ. αἰτιουργῶ,
αἰτιουπόσις.

Versaggiatore, εὐτ. ἀρ. -riccio,
θ. αἰτιουργός, αἰτιουπόσις, αἰτιο-
γράφος.

Versaggiatura, εὐτ. θ. αἰτιουργ-
γία, αἰτιουπόσις.

Versello, εὐτ. ἀρ. (ὄσπεκ.) καὶ

Versetto, εὐτ. ἀρ. (ὄσπεκ.) μικρός
αἴγιος. || Ἠλλάγιον κηφελίου. ||
Παρισκῆ τῆς ἀγ. Γρ. αἴγιος, εὐρο-
φῆ· ἐπιφῶσις.

Versuole, ἑπ. διγ. χυτικός,
ἐκχυσις.

Versicolozato, τα, ἑπ. ποικι-
λόχρους.

Versicolo, εὐτ. ἀρ. (ὄσπεκ.) μι-
κρὸς αἴγιος, αἰχιλίδιον.

Versivora, εὐτ. θ. μαρμώφαν-
τασμα, βαμνῶνιοι κατοικίδιον. ||
Τερψίλις. || Μεταφ. συμφορὰ, δι-
ασηγία.

Versificare, ῥ. οὐδ. εὐδοτὶ τῶν

Versaggiato.

Versificato, εὐτ. ἀρ. ποιήμα.

Versificatore, εὐτ. ἀρ. -riccio, θ.
αἰτιουργός.

Versificatoriamente, επίρ. ζι-
χαιοργικώς.

Versificatorio, ia, ἐπ. σιχαιορ-
γικός.

Versificazione, ουσ. θ. ἡ τέχνη
τοῦ σιχαιοργεῖν, σιχαιοργία.

Versione, οὐσ. θ. ἡ ἀπὸ μιᾶς
εἰς ἄλλην γλώσσαν μεταφρασ-
τικὴ ἀλλαγὴ τῆς φωνῆς. || Ἐξέ-
γρησις καθήκτου. || Ὁ τρόπος τοῦ
λέγειν, ἡ λόγος. || Σιχαιοργ. ἡ τοῦ
ἐκθέτου μεταστροφή ἢ μετατόπισις.

Versipello, ἐπ. διγ. πανευθ-
γος, πολύτροπος.

Versus, οὐσ. ἀρ. στίχος, ἔπος. ||
Τὸ κλιθέειν τῶν πτηνῶν. || Μέ-
λος, ἦχος, ἀσμα. || Στοιχός, γραμ-
μ. || Τρόπος, μέτρον. || —, κρῆν
πρὸς, εἰς, ἐπί, παρὰ.

Versone, οὐσ. ἀρ. πρὸς μέγας.

Versorio, ἐπ. λεγόμενον παρ-
τικῆ μαγνητικῆς βελόνης.

Versuto, ia, ἐπ. παμπόνηρος,
ἀλλοτριῶς ἐπατεῶν.

Versuzia, οὐσ. θ. πανουργία
δαλιβής.

Versuzzo, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μι-
κρὸς στίχος, σιχλίδιον.

Verta, οὐσ. θ. ὄρ. Veritè.

Vertebra, οὐσ. θ. ἄνατ. ἕνα
εἶν τῶν ὀστέων τῆς στήθους, σπον-
δυλός, σπονδυλός, ἄρμος, ἄρθρον.

Vertebrale, ἐπ. διγ. ἄνατ. ὁ τῶν
σπονδυλῶν ἢ σπονδυλίων, σπονδυ-
λικός.

Vertebrato, οὐσ. θ. ἱατρ. ἡ
τῶν σπονδυλῶν φασματιδῆ, σπον-
δυλίτις.

Vertebrato, ia, ἐπ. ἡ ἔχων σπον-
δυλούς, σπονδυλωτός, σπονδυλικός.

Vertebretto, οὐσ. θ. (ὕποκ.) μι-
κρὸς σπονδυλός, σπονδυλίτις.

Vertebrato, οὐσ. θ. σπονδυλός
ἀπολλύμενος, σπονδυλίτης.

Vertente, ἐπ. (Ἄππο—) ἡ τρέ-
χων ἐν αὐτῷ, τὸ ἰσχυμένον ἔτος,
|| Ἐν αὐτῷ —, ἔτος ἐλλοδιαν. ||
Νου. ἰακρμῆς· ἐπὶ δίκης.

Vertere, β. οὐδ. ὀρισταμαί, ὡ
πάρου.

Verticale, ἐπ. διγ. Μαθημ. κέ-
θιστος. || —, οὐσ. θ. ἡ κάθετος
γραμμή.

Verticalità, οὐσ. θ. τὸ τῆς θέ-
σεως ἕρθεῖν, ἡ κατὰ κάθετον.

Verticalmente, ἐπίρ. καθέτως,
κατὰ κάθετον.

Vertice, οὐσ. ἀρ. κορυφή, τὸ
ἄκρον. || Ἄστρ. τὸ κατακόρυφον ση-
μαίον.

Verticillato, ia, ἐπ. Βοταν. ὁ φέ-
ρων σπόνδυλον, σπονδυλωτός, σπον-
δυλωφύκος.

Verticillo, οὐσ. ἀρ. Βοταν. τὰ
περὶ τὸν ἄστρακτον τοῦ φυτοῦ ἄνθη
ἢ φύλλα, σπόνδυλος.

Vertigine, οὐσ. θ. ἱατρ. σκοτο-
δίνις, σκοτιδίνη, σκότισσις, ἰλιγγί-
α, καθ' ἣν ὁ πάσχων φαντάζεται ὅτι
βλέπει εὐστρεφόμενα πάντα τὰ
περὶ αὐτό.

Vertiginoso, sa, ἐπ. ἱατρ. ὁ
πάσχων σκοτιδινιάσις, σκοτιδι-
νιῶν, ἰλιγγιῶν.

Vertiginosamente, ἐπίρ. ὄρ. Vir-
tuosamente.

Vertuoso, sa, ἐπ. ὄρ. Vir-
tuoso.

Vetnoso, sa, ἐπ. ὄρ. Virtuoso.

Vetruina, οὐσ. θ. (ὕποκ.) μι-
κρὸν ὄρου, δερμάτιον.

Vetruo, na, ἀντ. εὐδαίς, μη-
δαίτις.

Vetruare, β. οὐδ. προσηνίζω,
χλωαίω, χλωαί, θάλλω. || Μεταφ.
ἀκρίβω. || —, β. ἐν. χλωρὸν ποιῶ.

Vetruere, οὐσ. ἀρ. κῆπος.

Vetruo, οὐσ. ἀρ. ἐρυθρὸν ζύ-
λον βροφίον. || Κρῶμα ἐρυθρὸν.

Vetruo, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Verduno.

Vetruo, οὐσ. θ. ὄρ. Verdura.

Vetruo, οὐσ. θ. φρενοβλάθεια.

Vetruo, οὐσ. θ. πορδὴ ἀνευ
κρῶτος, ψύμα. || Μηδὴν, μωρολογία,
|| Πλάσμα.

Vetruosa, οὐσ. θ. γυνὴ μωρο-
λόγος, ἀκριτόμολος.

Vetruo, οὐσ. θ. ἄνατ. τὸ τοῦ
αἵρου σκακίον, κόσιτις. || Ἡ τῶν
ἰχθύων πρόστυξ.

Vetruante, οὐσ. ἀρ. καί

Vetruatorio οὐσ. ἀρ. ἐκ ὄριον,
κ. βιζικατόριον.

Vetruo, οὐσ. ἀρ. μεγάλη
κυστίς.

Vetruoso, sa, ἐπ. κυτιδίνης.

Vetruo, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Vescono.

Vetruoso, οὐσ. ἀρ. τὸ τοῦ
ἐπισκόπου ἀξίωμα, ἐπισκοπή ἢ
ἐπισκοπιὸν καὶ ἡ ἐπισκοπικὴ ἐκ-
κλησία.

Vetruo, οὐσ. ἀρ. ταύτῃ τῆ
ἀνωτέρω.

Vetruo, ἐπ. διγ. ἐπισκοπικός.

Vescono, οὐσ. ἀρ. Ἐκκλ. ἐπίσκοπος.

Vespa, οὐσ. θ. ἔντομον, ἡ σφή.

Vespaio, οὐσ. ἀρ. φολιὰ σφη-
κῶν, ἀνθηρῶδών.

Vespaio, οὐσ. ἀρ. ἄστρ. πλα-
νήτης, ὁ Ἑσπερος.

Vespaio, οὐσ. ἀρ. ἐσπέρα. || Ἡ
ἐσπερινὴ ἐν ἐκκλησίᾳ δέσις, ὁ
ἐσπερινός καὶ ἡ διὰ τοῦ καθιου-
ρημοῦ πρόσκοπις. || — viciliano,
ἰστ. ἡ ἐν ἐκκλησίᾳ σφαγὴ τῶν Πά-
λων, ἰππωνεμαθία οὕτω καθ' ἣ
συμβάσας εἰς ἐσθμῶν τὸν ἐσπε-
ρινὸν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐν ἔ-
τει 1282. || Μεταφ. σφαγὴ ἀνηλι-
θῆς, οὐκρά σιματωσίου.

Vespaio, οὐσ. θ. πορδὴ Ves-
tazione.

Vespaio, β. ἐν κκκκ, βασιονίζω.

Vespaio, οὐσ. ἀρ. ὁ κακῶν,
λαμπαντήρ.

Vespaio, οὐσ. θ. κάκωσις
κόκωσις ἐν ἄλλοις.

Vespaio, ἐπ. διγ. ὁ τῆς κόψως,
κυστικός.

Vespaio, οὐσ. ἀρ. ἐκ ὄριον.

Vespaio, β. ἐν ἐπιτοίχῃ ἐν-
δρίον.

Vespaio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Ves-
cicatorio.

Vespaio, οὐσ. ἀρ. οὐμπαί-
φρος.

Vespaio, οὐσ. ἀρ. σφραῖς.

Vesta, οὐσ. θ. ἱσθός, ἐδυμα-
|| — di camera, ἡμίτιον οικιακόν.

Vestale, οὐσ. θ. ἀθλία τις
ἱσθός ἐπὶ γλαύσης.

Vestale, οὐσ. θ. Ἄρχατορ, Ἰωμ.

ὁ τῆς ἐστίας βωμῆς, ἢ ἐστίας παρθένου, ἢ τῆς ἐστίας Ἱρέως, αἴτε θεοπέλοσ. || Μεταφ. γυνὴ Μαν ἀγγὴ καὶ δόξα.

Vestitio, οὐσ. ἀρ. τὸ μέρος, ἐνθα φυλάσσονται τὰ ἱεραικὰ ἱμάτια, ἱματιοθήκη, ἱματιοφυλάκιον. || Δαπάνη τοῦ ἱματιοῦ τῶν μοναχῶν. || ἱματιομῆς, τὰ ἐνδύματα.

Vestibulo, οὐσ. ἀρ. τοῦ εἰσοδοῦ οἰκίας περιφανοῦς, πρόθυρον παρόδες, πρόδρομος, προαύλιον, πυλῶν. || Ἄνακτι, ἢ ἀνώμαλος κοιλότης τοῦ ἱεροῦ περιόφωτος ἢ τοῦ καθυρῆθου.

Vestimentio, οὐσ. θ. (ὀποκ.) καὶ

Vesticolia, οὐσ. θ. (ὀποκ.) μικρὸν ἱμάτιον, ἱματιδίον.

Vestigialio, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) ἴχνος μικρὸν.

Vestigio, οὐσ. ἀρ. τύπος ποδῶς ἀνθρώπου ἢ ζώου, ἴχνος, τὰ ποδῶν ἴχνη, στίβοι. || Κατ' ἔκτ. ἴχνη, σημεῖον, τεκμήριον, τὰ τῶν πρῶτων ὑπόλοιπα, λείψανον, τὰ λείψανα. || Ὁ οὐλῆ. || Μεταφ ὑπογραμμῶς.

Vestimento, οὐσ. ἀρ. ἱματιομῆς εἰσοδήματα, πᾶσα ἀμφίεσις, ἱμάτιον, ἐσθῆς, περιθώρημα, ἐνδυμα. || Μεταφ. περιπέλασμα οἰονόγησε, σκέπη.

Vestito, ῥ. ἐν. ἐνδύω τινα, ἀμφέννυμι, ἀμφιάζω. || — ἢ. ῥ. ἐν. ἐνδύομαι, ἀμφέννυμαι, ἀμφιάζομαι. || —, οὐσ. ἀρ. τὰ τὸ τῆ Vestimento.

Vestitio καὶ — tello, οὐσ. ἀρ. (ὀποκ.) μικρὸν ἐνδυμα, ἱματιδίον.

Vestito, οὐσ. ἀρ. ἱμάτιον. Ὁρ. Vestimento.

Vestiuccio, οὐσ. ἀρ. ἐνδυμα κρινόν.

Vestitura, οὐσ. θ. ἱματισμῆς. Ὁρ. Vestimento.

Vostono, οὐσ. ἀρ. ἱματιον μέγα, πολυτελέ.

Vestura, οὐσ. θ. Ὁρ. Vestitura.

Veterano, οὐσ. ἀρ. ὁ τῆς στρατιᾶς ἀπολυθείς, ἐπιστρατευμένος, ἀπὸ μαχοῦ.

Veterinaria, οὐσ. θ. κτηνιατρική, ἱππιατρική.

Veterinario, ἰπ. (Medico —) κτηνιατρός, ἱππιατρός. || Ἀγίο —, Ὁρ. Veterinaria.

Veterino, να, ἰπ. ὑποζύγιος.

Vetoro, τσ, ἰπ. παλαῖσι.

Voto, οὐσ. ἀρ. τόπος τῶν παρὰ Ῥωμ. δὴμέρων, ἰπὶ ἀποδοκιμασίας τῶν ψευδομάτων τῆς Ἱερουσίας, διατηρηθεὶς καὶ κατὰ τὰς συνόδους τῆς ἀρχ. Πόλινιας. || —, ἰπ. ἀγγλῆς τὸ ὑπὸ τοῦ οὐνιγματος χορηγοῦμενον τῷ βασιλεῦ δικαίωμα ἀποδοκιμασίης ἰπὶ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν βουλῶν ψηφισμάτων.

Votaja, οὐσ. θ. βουλευτικὴ ἰργαστήριον, βουλευτήριον.

Votaja, οὐσ. ἀρ. βουλευτής, ἀλοπιόλης.

Votame, οὐσ. ἀρ. περιλήπτ.

Votano, οὐσ. ἀρ. πᾶν εἶδος οξαύσου θαλάσσιου, θαλασπολία.

Votario, ἰα, ἰπ. ὁ τῆς βίβλου. || Ἀγίο —, ἢ βουλευτικῆς

Vetrata καὶ — ista, οὐσ. θ. δίοπτρα, ὀφθαλμῆ.

Vetrico, οὐσ. θ. δίδυρον, ἢ ἰτία εἴτε ἢ οἰουά.

Vetriciojo, οὐσ. ἀρ. χωρίον παροστεμμένον ἐξ οἰσῶν, ἰεῖον.

Vetricificabile, ἰπ. διγ. ὁ εἰς ὕψος, ἐκτεθέλλεται, θαλάσσιμος.

Vetricifera, ῥ. ἐν. μεταβάλλει εἰς ὕψος ὀφθαλμῶν. || —, ῥ. οὐδ. καὶ —, ῥ. ἐν. θαλασσομα.

Vetricificatione, οὐσ. θ. τὸ μεταβάλλειν ἢ μεταβάλλεσθαι εἰς ὕψος, ὀφθαλμῶν.

Vetricino, να, ἰπ. εὐθροπός, ἰπὶ σιδῆρου, κτλ. || Oseho —, ὁ φθαλμῶς ὀφθαλμῶν, ὁ ὀφθαλμῶν προσομοίωσις.

Vetriciolo, οὐσ. ἀρ. καὶ.

Vetriciolo, οὐσ. ἰπ. θεϊκὸς σιδῆρος, χαλκίτης εἴτε χαλκίτης (λίθοι), τὸ χαλκάνθρον, τὸ χαλκάνθει, ἢ χαλκάνθη.

Vetro, οὐσ. ὕαλος, κ. ὕαλι. || Φιέλο, ποιητικόν.

Vetra, οὐσ. θ. ἄκρα, κορυφή. || Κλινιον, κλαδισμός.

Vetragiolo, ἰπ. ἰπ. ἢ αὐξάνων ἰν τῇ κορυφῇ, κορυφογενής. || Κυλάτος.

Vetriciucola, οὐσ. θ. (ὀποκ.) μικρὰ κορυφή.

Vetricina, οὐσ. θ. πῖθος χειρῶν ἐκ θερμικίου.

Vetora, οὐσ. ἀρ. ἱππεύς, ἄναβάτης.

Vetovaglia, οὐσ. θ. αἱ τραφαί, τὰ βεῖτα.

Vetovaglia, ῥ. ἐν. ἐφοδιάζω τραφῆς, ἐπιτοισίω.

Vetovaglia, οὐσ. θ. Ὁρ. Vetovaglia.

Vetuglia, οὐσ. θ. Ὁρ. Vetiviciucola.

Vetura, οὐσ. θ. πᾶν μέσον πρὸς μετακλίσειν προσώπου ἢ πραγμάτων, ὄχημα, ἔργετον, ἀγωγέον. || Ἄμαξ, ἀμαμάξα, ἵππερος.

Vetivrale, οὐσ. ἀρ. ἀμαξίτης, ἀγωγέος.

Vetivraggiato, ῥ. ἐν. μεταφίρω δὴ ὄχηματός, ἀμαξίως. || —, κατ' ἴχνησαν συσσωρούς.

Vetivragio, οὐσ. ἀρ. ἐκμισθωτῆς ἀμαξῶν, ἱππων, ἀγωγέος, ἀμαξηλάτης καὶ αὐτὴ ἡ ἀμαξία. || —, να, ἰπ. ὑποζύγιος.

Vetula, οὐσ. θ. γράχες, γραβίδιον.

Vetusa, οὐσ. θ. τὸ πανάρχαιον, τὸ παμπάλαιον.

Vetusia, ἰα, ἰπ. πανάρχαιος, παμπάλαιος.

Vezzatamento, ἐπιρ. ἡδίστος, θεωκευτικῶς.

Vezzezzamento, οὐσ. ἀρ. ἄδολογία, ὁπτικία.

Vozzezzigato, ῥ. ἐν. ἄδολογῶ, ὁπτικῶς.

Vozzezzigativo, τσ, ἰπ. ὁπτικῶς τικῶς.

Vozze, οὐσ. ἀρ. ἡδονή, τέρψις. || Πόθος. || —, κλ. ἄδολογία, ὁπτικία. || Συνήθεια, ἔξις.

Vozzozamento, ἰπ. ἡδίστος, θεωκευτικῶς, κολακευτικῶς.

Vozzozu, να, ἰπ. εὐχαρῆς, χαρῆς.

ρίαι, κομψή. || Προσφιλή, αγαπητός. || Κολακευτικός.

Vī, άντ. β' πρ. ύμης, ύμίν. || —, έπίρρ. ίκεί. Όρ. Γραμ.

Via, ύς. θ. έδος· άγία. || Οδοποιός, δρόμος. || Μεταφ. έδος· μέθοδος, πόρος, μέσον, τρίπος, μηχανή. || Μεσολάβησις. || — Ιστορία, δακτυλ. ή γαλαξίας κύκλος. || —, έπίρρ. παρυσθε, έν τή άρμ.

Viagetto ύν. άρ. (ύποκ.) με- κρή τις άποδημία, κ. ταξιδάκι.

Viaggiare, β. ύδ. άποδημώ, περιηγημάκι, κ. ταξιδάκι.

Viaggiatore, ύν. άρ. -tricio, θ ή έν έθαιορία ύν, έδαύων, έθαιο- πέρως, έδίτης· περιηγητής.

Viaggio, ύς. ή. έθαιορία, έ- δέα, έδος, κ. ταξιδάκι. || Πάσα πορεία και άπιστροφή άφ' άνδρ εις άλλον τόπον, διαδρομή, περιδρομή. || Πλοΐς, διάπλους.

Vialo, έπ. διγ. ύνέδιος. || —, ύς. άρ. ένδρεστογία.

Viarure, έπίρρ. άγε λοιπόν.

Vialico, ύς. άρ. έρθηιον, έθαιο- πέρων, κ. τά έθαιορικά. || Θία καινωτία, ή μεταλήψις των άρχόν- των μυστηρίων έν τή έσχάτη ώ- ρα του ψυχρόφαγίου.

Viatorio, ία, ίπ. έθαιορικός. || Μεταφ. πρόσκαιρος.

Vibrare, β. ύδ. και -ει, β' άντ. κλημούς ποιώ, πάλλω, πάλλομαι, κρθαίνωμαι, διακρθαίνωμαι. || Ήξανονίζομαι. || —, β. έν. κρ- θάτω, κρθώ, σείω, τεινάσσω.

Vibratozza, ύς. θ. και

Vibrazione, ύς. θ. Φυσ. ές- νησις άλλεπάλληλος, πάλλω, παλ- μός κρθασημεκρθάσις || Σείσις.

Vicario, ύς. άρ. ή άντί άλλου τιμής ύν, ή ποιών τι. ήτι δειχόμενος τι άντί άλλου παρά δι ναιτίοις, δικαιοσ ή κατ' άλλου δικαιοσ, εκ- άλλωστικόν· ήζωμα τó σημάτιον τοποτηρητής πατριάρχου, άρχι- ρέως ή ήγουμένου μονής. (Όρ. Λ- ταστ. Κορ.) ήζοχος.

Vico, ύς. θ. τó έργον εκάστου, καθήκον, χρέος. || Ήναλλαγή. || Διάστημα χρονικόν.

Vicocapitraglia, ύς. άρ. Νευσ. ή άντί του ναυάρχου κυβερνήτης, ή- πενύαρχος, άντιναύαρχος, ή επι- πτοεύς. || Έθ δεύτερον ήπικρον, ή δεύτερα ναυαρχίς τού στόλου.

Vicocancelliera, ύς. άρ. ή έ- κκλησιάζων ή πόρτα άρχιγραμματί- ή λογιότου διάδοχος, ύπελογι- ήτης.

Vicocapitano, ύς. άρ. άντι- στρατηγος.

Vicocapolo, ύς. άρ. ύπεπρι- ζήσιος.

Vicogovernatore, ύς. άρ. ύπο- διοικητής.

Vicogalate, ύς. άρ. πρωτοούγ- γελως.

Vicanda, ύς. θ. άκίψις, άν- τάμιψις, άνταμιθή. || Άλλαγή, μεταβολή. || Έργον.

Vicendevole, ίπ. διγ. άμοι- θαίος.

Vicendevolanza, ύς. θ. άμοι- θαίσις, τó ίσους αμείβεσθαι.

Vicendevolmente, έπίρρ. ήναλλάξ άμοιθαδόν· ποτι μέν τó έν, ποτι έι τó άλλο· ίσών τή Κοσμοσα- μεντο.

Vicennale, ίπ. διγ. ή άνά εί- κοσιν έτη γινόμενος.

Vicerara, ύς. άρ. άντιπάπας.

Viceré, ύς. άρ. άντιβασιλεύς.

Viceregolaro, ύς. άρ. ύπεγραμ- ματέδ, άντιγραμματίεύς.

Vicerversa, έπίρρ. παραλλάξ, ά- μοιθαδόν· τανάπαλι.

Vicinale, ίπ. διγ. ή γειννιάζων, έμορος, προσέμορος.

Vicinamento, έπίρρ. έγγύς, πλη- σιον.

Vicinanza, ύς. θ. γειννιάσις, ή προσέμορον. || Οι γείτονας.

Vicinare, β. ύδ. γειννιάζω, γειννούω· προσέμορος είμι.

Vicinata, ύς. θ. και -το, ύς. άρ. Όρ. Vicinanza.

Vicinità, ύς. θ. γειννιάσις. || Έγγύτης.

Vicino, να, έπ. και ύς. ή έν ή κατοικίών πλησίον τιος, ή γει- ννιών τινι ή και ή γείτων πρόσ- ρος, μέθροτος. || Μεταφ. παραπλή- σιος, παρήςσιος. || —, έπίρρ. πλη- σιον, έγγύς. || —, πρβθ. παρά, ώς έγγισσα.

Vicio, ύς. άρ. κακότης, έλά- τωμα. Όρ. Vizio.

Vicissitudine, ύς. θ. μεταβολή άλλεπάλληλος, άμοιθή, άλλαγή, ή- λεκαλλάξια. || Άτασία των άνθρω- πίνων πραγμάτων, ή άλλεπάλ- λησις ής τώχης μεταβολή, ή έ- λησις, πρηνεχτησίς.

ωρικαι περιπίπτει, τó τής τώχης άντιτροφον· τó εύμετάβολον και άδιδατον.

Vicitazione, ύς. θ. Όρ. Vici- tazione.

Vico, ύς. άρ. μικρά έδδα, γε- νιωτός. || Κομωπόλις.

Vicoletto, ύς. άρ. (ύποκ.) μι- κρά σκενωτός, άραπίς.

Vicolo, ύς. άρ. Όρ. Vico.

Vidante, ύς. άρ. προσφύτης.

Viduo, έπ. ή έν χηρεία, χήρος.

Viduita, ία, ύς. θ. χηρεία. Όρ. Ve- duita.

Vio, έπίρρ. πολύ.

Viodento, έπίρρ. πολύ ένδον.

Victabile, έπ. διγ. άπαγορευ- τίος.

Victamento, ύς. άρ. άπαγό- ρευσις.

Victare, β. ήν. άπαγορεύω· έμ- ποδίξω. || Άποφύγω, διαφύγω.

Vitalivo, να, ίπ. άπαγορευ- τικός.

Vitaloro, ύς. άρ. -tricio, θ. ή άπαγορεύων, ή εμπιδήσιων.

Viato, ία, έπ. ταγγός, ταγγί- ζων. || Παικαλαμίνος πανάρχιος.

Vietta, ύς. θ. (ύποκ.) Όρ. Vieu- letto. || Ήχως.

Vienza, έπίρρ. παρυσθός.

Vigiarlo, ία, ίπ. είκοσαπλούς.

Vigere, β. ύδ. συντηρούμαι

καλώς, βάλλω, άκμάζω.

Vigesima, να, ίπ. είκοστός.

Vigilante, έπ. διγ. ήγρηγορώς, ή- γρηπος, προφυλακτικός· έπιμε- λησις ής τώχης μεταβολή, ή έ- λησις, πρηνεχτησίς.

Vigilantamento, επίρ. ἀγρογ-
σίας, ἀγροπνώς' οπειδαίας' ἐπι-
μολόξ.

Vigilanza, οὗ. θ. ἀγροπνός προ-
σση, ἀγροπνία' ἐπιμελεία, πρέ-
ναι, φροντίς.

Vigilare, ρ. εὐθ. ἡμεροῦ, ἀ-
γροπνός ἐπιρ, ἀγροπνία' ἐπαγρο-
πνία. || Φυλάσσει, παραφυλάσσει.
|| Προσέχει ἐπιμελεῖσθαι.

Vigilazione, οὗ. θ. ταῦτ τῷ
Vigilanza.

Vigile, ἐπ. διγ. Ὀρ. Vigilante

Vigilia, οὗ. θ. ἐλαϊός' ἔπινο
ἐν καιρῷ νυκτός, ἀπενία' ἀγρο-
πνία, διακινεῖσθαι' ἐγρηγορεῖ-
σις. || Ἡ πρώτη αἰτία προτεραία,
πρόσθεν ἡμέρας, ἢ ἡμερῶν, κ. πα-
ρομηνή ἰδίως ἄρατος. || Νυκτερινή
φιλία.

Vigilanciamente, ἐπίρ. ἀνάνδρως,
ψεροδεώς.

Vigilanciosità, οὗ. ρ. ἀνάνδρως

Vigilioso, ἐπ. ἀνάνδρως, μι-
κροφύχως, ὀραδός.

Vigiliososo, ἐπ. διγ. ὁ λέγει
μικροφύχως.

Vigilimento, οὐ. ἀρ. ταῦτ τῷ
Vigilante.

Vigliaro, ρ. ἐν. ἐκβέλλει τοὺς
στάχους, τὰ λέπυρα τοῦ σίτου. ||
Μεταρ. ἐκλέγει' διαίρει.

Vigilatura, οὗ. θ. ἢ ἀπὸ τοῦ
σίτου ἀφαιρέσις τῶν σταχθῶν καὶ
λεπύρων. || Οὐ στάχους, τὰ λέπυρα
τοῦ σίτου.

Vigiletta, οὗ. ἀρ. ταῦτ τῷ
Biglietto.

Vigiletto, οὗ. ἀρ. στάχους ἢ
λέπυρον σίτου ἐκκαθαριολόγος.

Vigino, οὗ. θ. ἢ ἀρπαλας, τὸ
κλήμα, ἢ οἶνον, εἴτα εἰδός, ἀμ-
πελοφυτία. || Ἐπικύλιος φυτὸν
διατόξων.

Viginojo, οὗ. ἀρ. ἀμπελοφυτὸν,
ἀμπελοκόμος. || Ἀρπαλάων.

Viginojo, ρ. ἐν. ἀμπελον φυ-
τεύει' ἀμπελοφυτὸν.

Viginojo οὗ. ἀρ. Ὀρ. Viginojo.

Viginto, οὗ. θ. καὶ

Vigintio, οὗ. ἀρ. ἀμπελος, ἀμ-
πελῶν, οἰοπέδη, οἰοπέδιον.

Vignetta, οὗ. θ. (ὀπox.) μι-
κρὰ ἀρπαλας, ἀμπελίον. || Μικρὰ
ἔυλορασία, ἢ ἀπικινεῖσθαι φυ-
λία ἀμπελον, τῇ κεφαλίδι τῆς κρῆ-
της σελίδος διελίου ἢ κεφαλίδι
προσθημένη. || Τὸ περιχελῶς
τῶν πινάκων, διελίου ζωγράφημα,
ἴτε χαλεκροφία.

Vignuola, οὗ. θ. Ὀρ. Vignetta.

Vignuola, οὗ. θ. Ὀρ. Vignetta.
Vignuola, οὗ. θ. Ὡσόν, ἢ προ-
δασι κόμης.

Vigorate, ρ. ἐν. ἰσχυροπνίως,
ἐνιχυρῶν, ἐνδυναμῶν.

Vigoro, οὗ. ἀρ. ἢ τοῦ σώμα-
τος δύναμις καὶ ὑγεία, ῥώμη, ἄλ-
κῆ, ἰσχύς, οὐσίας, εὐδρία. || Με-
ταρ. ἐνέργεια ῥώμη τῆς ψυχῆς, ἢ
ἐν λόγῳ δεινότης.

Vigoreggiaro καὶ. ἴτε, ρ. ἐν.
ἐνθάρρουν, ἐνψυχῶν, ἐπιρῥοῦναι.

Vigorezza, οὗ. θ. Ὀρ. Vigoro.

Vigorosamente, ἐπίρ. καρτερῶς,
ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς, ἐνεργῶς.

Vigoretilo, οὗ. θ. Ὀρ. Vigoro.

Vigoroso, ἐπ. ἐπ. ὁ πλήρης
ῥώμης τε καὶ ὑγείας, ῥωμαλέος,
ἐξθωμένος, εὐρωστὸς, καρτερὸς, ἀλ-
κίμος, ἰσχυρὸς. || Ζωγρ. ἐνεργῆς,
ὑπενός, ζωηρός.

Vile, ἐπ. διγ. οὐδένος ἀξίας, εὐ-
τιδα ὄσι, εὐτελής' ἐπὶ προσιώπῳ
καὶ παραλέτων. || A prozzo — οὐ-
δυνός, εὐθηνός.

Vilemente, ἐπίρ. ταῦτ τῷ Vil
monio.

Villouliere, ρ. εὐθ. ἐν εὐδαι-
λόγῳ τιθεμαι, εὐτελίω, ἀποπαυ-
λίω, διαφασίλω, καταφρονῶ κα-
κολογῶ.

Villipendio, οὗ. ἀρ. ἀπέρβλη-
σις, καταφρόνησις, περιφρόνησις.

Villipendiosamente, ἐπίρ. περι-
φρονητικῶς, καταφρονητικῶς.

Villipendioso, ἐπ. ἀμ. περιφρο-
νητός, καταφρονητός.

Villipensiono, οὗ. θ. Ὀρ. Vil
lipendio.

Villipensore, οὗ. ἀρ. καταφρο-
νητής.

Villioso, ἐπ. εὐτελής, περι-
φρόνητος Ὀρ. Disprozzabilo.

Villite, ρ. ἐν. ἰθυτελλῶν.

Villiti, οὗ. θ. Ὀρ. Villiti.

Villo, οὗ. θ. ἢ κατ' ἀγρόν ἔπι-
λαι, κέσμα, χωρίον. || Πόλις.

Villaggio, οὗ. ἀρ. (ὀπox.) μι-
κρὰ κώμη, κωμίδιον, χωρίδιον.

Villaggio, οὗ. ἀρ. χωρίον, κώ-
μη. || —, περίρ. οὐ χωρίζαι εἴτε
κωμῆται.

Villanamente, ἐπίρ. ἀγροίκως, ἐ-
πειροκλῶς. || Σκαπίως, ἀσέμνως.

Villananza, οὗ. θ. Ὀρ. Villania.
Villaneggiare, ρ. ἐν. Ὀρ. Svil-
laneggiare.

Villanella, οὗ. θ. γυνή ἀγρο-
τική, κωμῆτις.

Villanesamente, ἐπίρ. ἀγροί-
κως, ἐπειροκλῶς.

Villanesco, ἐπ. ἀγροτικῶς,
ἀγροίκως, ἀγροίκως.

Villanetto, οὗ. ἀρ. (ὀπox.) μικρὸν
ἀγρότερον.

Villania, οὗ. θ. ἀγροικία, ἀ-
πολιτευσία. || Ὑβρις, προσβολή. ||
ἀλοχρότης.

Villano, οὗ. ἀρ. πα. ὁ κείτοι-
κός χωρίου, χωρίτης ἀγρότης, κω-
μῆτης, κωμωκίτης. || —, πα. ἀγροίκως,
ἀπειροκλῶς, ἀπολιτευτός, τραχὺς.

Villanzoso, οὗ. ἀρ. χωρίτης
ἀπειροκλῶς.

Villata, οὗ. θ. Ὀρ. Villagio.

Villatico, ἐπ. ἐπ. ὁ τοῦ ἀγροῦ
ἀγροπνός.

Villeggiare, ρ. εὐθ. ζῶ ἐν ταῖς
ἀράσι, ἀγαλλῶ.

Villeggiatura, οὗ. θ. ἢ κατ' ἀγ-
ροῦ διαμονή, ἀγαλλία.

Villista, οὗ. θ. (ὀπox.) μικρὸν
χωρίον, κωμίδιον.

Villoso, ἐπ. ἐπ. λαίσιος, τριχόδης.
Ὀρ. Villoso, ἄρθοτερον.

Villmento, ἐπίρ. εὐτελῶς ἀνάν-
δρως, ἀσχηρῶς.

Villna, -da καί-τε οὗ. θ. ἀγένεια,
ἀνάνδρως. || Εὐτέλεια, χαμέρπεια,
φαιδότης. || Τὸ εὐμνον.

Villuno, οὗ. ἀρ. σωφεία πρυ-
μάτων πηγυρίων, καλυμνία.

Viluppatoro, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Im-
brogliatore.

Viluppo, οὐσ. ἀρ. αὐστραμμια
ἐλκυστήρ, μετάξις κτλ. —, Ὁρ.
Vilumo. || Μεσαφ. περιπλεκτή.

Viluppato, αἰ, ἐπ. αὐστραφορ.
|| Μεταφ. πολυπλοκος.

Vinipatà, οὐσ. θ. ἀνάχωμα.

Vimino, οὐσ. ἀρ. θάμνος, ὁ λύ-
γος, ὁ εἰσός, κ. λυγαριά.

Vinaccia, οὐσ. θ. τὰ τεύφουλα.

Vinaccio, οὐσ. ἀρ. εἶνος ἀθλιός·
ἐπὶ χλεύης.

Vinajo και—lo, οὐσ. ἀρ. οἰνο-
κώλη, κήπηλος.

Vinato, τα, ἐπ. οἰνόχρους· οἰ-
νώδης.

Vinattiere, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Vinajo.

Vincaio, ἐπ. δεγ. νικητής, τρο-
παιοῦχος.

Vincere, ῥ. ἐν. κυρίως νικῶ ἐν τῷ
πολέμῳ, περιγίνομαι νίκοι. || Ὑ-
περήξω, ὑπερβαίνω, ὑπερτερῶ. ||
ἀμαρῶν· περιτίλλω. || Κρατῶ· κρα-
τεῖν, ὑπερβαίνειν, κατακαμβάλλω. ||

Vincio, οὐσ. ἀρ. κατακαμβάλλω. ||
Καρβαίνω παλίων || Ματῶν κίρ-
πω, ἐπιτίκτω, πείνω τινα. ||

Φερῶ· παντοίας: — il feto, ἀπαλύ-
σιν τὸν οἰσθρον— il partito, νικῶ
τὴν πλειονότητα— il passo, ὁ

περβάλλω τὰ ἐμποδόν.— il par-
tito, ἀνίσταμαι τὸ μαρτύριον.—
la riuscita, ἀνυπομονῶ.

Vincovola και —ibile, ἐπ. διγ.
ὁ τίς ἤτταν ὑποκείμενος, νικητής.

Vincido, da, ἐπ. ἀπαλός, μαλακός.

Vinciglio, οὐσ. ἀρ. διαμέτρ. Ὁρ.
Legamo.

Vincimonto, οὐσ. ἀρ. νικη.
Vincita, οὐσ. θ. Ὁρ. τὸ ἀνα-
τέρω.

Vincitore, οὐσ. ἀρ. ὁ νικῶσας,
νικητής, νικητῶρ, νικηφόρος.

Vinco, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Vincine. ||
Διοράς.

Vincolare, ῥ. ἐγ. λέω, ἐνδέτω. || Ὑ-
ποκρῶ, δι' ἐγγράφων ἐπιστήμων.

Vincolo, οὐσ. ἀρ. δεσμός κυρίως
καὶ μεταφορικῶς.

Vindica, οὐσ. ἀρ. ἐκδικητής.

Vinello, οὐσ. ἀρ. (ὑποκ.) εἶνος
ἐλαφρῶς καὶ εὐπνοτος.

Vinifero, ra, ἐπ. οἶνον παρά-
γων, οἰνοφόρος.

Vino, οὐσ. ἀρ. ὁ εἶνος, κίρσοι
καὶ παρδήποτε ποτὸν οἰνώδες ἐκ
τοῦ χυμοῦ τῶν καρπῶν, ὁ ἁ-
λίτης, ὁ βόττης κτλ.

Vinolento, τα, ἐπ. μέθυσοι, οἰ-
νώδης.

Vinolanza, οὐσ. θ. μίση, οἰνο-
φλυγία.

Vincolla, οὐσ. ἰ. ιδέοις τῶν
οἰνώδων οὐσιῶν. || Φιλονία.

Vinquo, αἰ, ἐπ. ὁ ἔχων γέσιν,
δομήν ἢ χροῖαν οἴνου, οἰνώδης ὁ οἰ-
νώων. || Οἰνῶρ· οἰνοφόρος. || Μέ-
θυσοι, οἰνώδης.

Vinto, τα, μετοχ. καὶ ἐπ. νι-
κηθεὶς· καταβληθείς.

Vincio και —ucolo, οὐσ. ἀρ.
εἶνος ἀδύνατος, ἀνάρσιον.

Viola, οὐσ. θ. μουσικὸν ἔργον
τῶν ἐνταυτῶν, ἐκτὸς νευραῖς
ἠρμωσμένου καὶ τῷ τέλει κρου-
όμενον ὡς τὸ βιολίον, τὰ τὸν δὲς·

χρηστον, κινύρα, κ. βιόλα. || Βιο-
λίον μείζον, τετράχορδον, τὸ με-
σοεῖδές. || Ἄγνος, τὸ Ἴου. —, πλο-
καὶ μεταφ. ψευδαῖα, μωρολογίαί.

Violabile, ἐπ. διγ. ὁ πρὸς πα-
ράδοσιν εὐκλεος, παραδατός.

Violaceo, αἰ, ἐπ. ὁ τῷ λαυθίνῳ
γῶματι παραπλήσιος, ἰσχυροῦς
ἰσίδης.

Violamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Via-
lazione.

Viola, ῥ. ἐπ. παραβαίνω τι,
πρῆττα τὰ ἐναντία τοῖς ἀμολογῶ
μένεσι, βιάζομαι, ἐκδιέζωμαι. ||
Βιάζομαι ἄκουσιν γυναῖκα, μοιγεῖ-
ω, εφείρω κερθένον, ἐκπαρθενίω.

|| Αμαρῶμαι, βιάζω, σὺλῶ ναόν.
|| Τόμισον ἀνορύσσω. || Ἐκδιέζω-
μαι ζῶλον, ἦτοι εἰσέρχεται διὰ
τῆς βίας.

Violato, τα, ἐπ. Ὁρ. Violareo

Violatore, οὐσ. ἀρ. ι. τicio, θ.
ὁ παραβάς τοῦ ἔρκου, τῆς συν-
θήκης, τοῦ νόμου, παραβάτης, ἰ-
πτορῆς. || Ὁ βεβηλὸς ἢ βεβηλώ-
σας ναὸν, βεβηλωτής, λυμαντήρ. ||

Ὁ γυναικία ὑπερβίον βιασμένος.
Violazione, οὐσ. θ. παράβασις
συνθήκης, ἔρκου νόμου, κτλ. πα-
ρανομία, ἱπτορῖα. || Βεβήλωσις,
καταπάτησις ναυῦ.

Violamento, οὐσ. ἀρ. βία,
καταπάτησις.

Violentare, ῥ. ἐπ. Ὁρ. Violare.

Violentatore, οὐσ. ἀρ. ι. τicio, θ.
ὁ γυναικία βιάσας, βιαστής, ἰπτορ-
στής. || Ὁ ναὸν βεβηλώσας.

Violente, ἐπ. διγ. βιασός, σφο-

δύ· ὀφρακτικός· ὀφρακτικός. || Παγ-
δαίος, καταρακτικός· ἐπὶ οὐτοῦ,
καρραυτοῦ, κτλ. || Δριμῶς. || Ὀδύ-
θμος, ὀδύχολος, διενδός· ἐπὶ ἀλ-
γους κτλ. || Μοκκί —, τὰ κατα-
ναγκαστικά μίαι.

Violentamente, ἐπ. βίασός,
ματὸς βίας· δυναστικῶς. || Σφο-
δρῶς, ἐρμητικῶς.

Violenza, οὐσ. θ. ὀφρὰ βιασός,
βιαστικῶς, καταναγκασός, βία,
ἀγριότης, σφοδρῶς. || Ὀξύθυμία,
τὸ ὀξύθυμον. || Ἡ τῷ δεκατοῦ τῶν
νέμων καταπάτησις. || —, κατ' ἰκ-
δοχὴν φθιλήν, βίασος, στενωμο-
ρίν. || —, ἐπὶ εὐπειθίαις, ὁ συν-
τριβὴ τῆς ψυχῆς.

Violento, οὐσ. θ. φυτὴ καὶ τὸ
ἄθος, τὸ Ἴου, κ. βιολίτα. || Ἰπτο-
κλήσις διαφόρων καρπῶν.

Violinista, οὐσ. ἀρ. ὁ παίζων
τὸ βιολίον· μουσικός δυναστικός.

Violino, οὐσ. ἀρ. ἔργονον τε-
τράχορδον, τὸ βιολίον f. βιολίον.

|| Ὁ παίζων τὸ βιολίον τεχνήτης
κ. βιολιστής || —, ματῶν. ἰσίδης.

Violoncellista, οὐσ. ἀρ. ὁ παί-
ζων τὸ καίλον βιολίον τεχνήτης.

Violoso, οὐσ. ἀρ. βίωσις. ἔργον
νευρῶδες, λίαν βεβηλωγῶν,
ἄλλοτε ἐν χροῖαι, τὸ ἀντρωον
τῆς βιόλας.

Viorna, οὐσ. θ. βατάνης ἢς εἶδη
ὀκτὸς τὰ 50, ἢ καινὴ κληματικῆς.

Viololo, οὐσ. ἀρ. στενωπός,
εἰσόδος, βιάσος.

Virogati, οὐσ. θ. ὀφρ. φαρμακί-
κός καὶ ζωοτόκος, ἢ χέλις, ἢ χέ-
λις.

δυνα, κα. ὄψινδρα. || Μεταφ. κακότροπος, κακοντροχός.

Viperata, ια, ἐπ. ἡ ἐπὶ ἐχιδνῶν προσόμοτος, ἐχιδνοειδής· ἐπὶ ἐρπιτῶν.

Viperello καλ. - erino, ὄψ. ἀρ. (ὄψοκ.) μικρὰ ἐχίδια, ἐχιδνίον.

Vipato, ὄψ. ἀρ. Ὁρ. Vipora.

Viragilia, ὄψ. θ. γυνή, παρθένος ἀβήρνοτος, ῥωμαίσι.

Virare, ρ. ἐν. Ναυτ. περιάγω, ἐπιστρέφω τὸ πλοῖον· περιτρέπω τὸν δνον. || Κάρπη, ἐπικάρπη. || Μεταφ. ἐξελθῶ, ἀνακρίνω πολεμίδι.

Virante, ἐπ. διγ. θαλερός, πράσινος. || Δικαίος.

Virinale, ἐπ. Ὁρ. Verginale.

Virginità, ὄψ. θ. ἡ τῆς παρθένου κατάστασις, παρθενία, κορεία.

Virgola, ὄψ. θ. Γραμμικεῖον σιγῆς, ἡ ὀπισθεγμῆ, τὸ κέρμα.

Virgolare, ρ. ἐν. Γραμ. ὀπισθεγμῆ γράφω, ὀπισθεῖω.

Virgulto, ὄψ. ἀρ. Βοταν. θαμνῶν, οἱ θάμνοι πᾶς κλάδος λεπτός, θαλλός.

Viridazza καλ.—ιτά, ὄψ. θ. τὸ πράσινον χρῶμα, χλωρότης, τὸ χλωρόν.

Virile, ἐπ. διγ. - ὁ τοῦ ἀνδρός, ἀνδρικός, ἀνδρῶς, ἐπιανδρῶς· ἀνδροπραγής. || Τοῦ ἀνδρικοῦ μέρους.

Virilimento, ἐπίρ. κατὰ τὸ πρῶτον ἄνδρος, κυρίως καὶ μεταφ. ἀνδρείως, ἀνδρικός, ἀνδρῶς· ἀβήρνοτός· λέγεται δὲ καὶ Virilmente.

Virilità, ὄψ. θ. ἡ ἀδρικὴ, τελεία ἡλικία, τὸ ἀνδράει· ἡ ἀβήρνοτης. || Δύναμις, εὐαχ ἀνδρική.

Virilmente, ἐπίρ. Ὁρ. Virillamento.

Viripotente, ἐπ. θ. ἡ ἐν ἄρῳ γάμου, ἐπίγαμος.

Viro, ὄψ. ἀρ. ὁ ἀδρικήν ἔλκιν ἔχων, ἀνήρ.

Virum, καλ. - εδο ἡ - το, ὄψ. θ. ἀρετὴ, καλοεργασία, τὰ χρηστά ἔθη. || Ἰδιότης τῶν πραγμάτων, ἀρετὴ, ἀνέργεια, δύναμις, ἰσχύς. || Ἄνδρῖα στρατιωτικῆ. || — ὄψ. πλ. θεολ. ὁ πέμπτος χεῖρς τῶν ἁγγέλων, αἱ Δυνάμεις.

Viruale, ἐπ. διγ. δυναμικός.

Virtualità, ὄψ. δυναμικότης.

Virtualmente, ἐπίρ. δυναμικῶς.

Viruosamente ἐπίρ. ἀνερῶς, κατ' ἀρετήν. || Σωφρόνας, ἀγνός. || Ἐξόχως, ἐξαιρετικῶς.

Virtuoso, σα, ἐπ. ἐνάρτος, καλὸς καὶ ἀνακόης. || Σωφρόν· εὐδαιμόν· ἐμπειρός. || Ὁ πρὸς τὰς ῥαϊκῆς τέχνης καὶ μάλιστα περὶ τῆν μουσικὴν δεινός, ἀριστοτέχνης, μουσουργός, ἀριστος μουσικός. || Ἀγίος, ἱερογύμος.

Virulentio, ἐπ. λατρ. μισανθρωπικός, φαρμακικός, ἰσχυρῶς· ἐπίρ. ὀσημάτων. || Μεταφ. δεινός, πικρός, δολητηριώδης. || Δυσειδής.

Virulenza, ὄψ. θ. λατρ. ἰδιότης μεταμορφωτικῆ, δολητηριώδης· τὸ ἰσχυρὸν, τὸ φαρμακικόν, τὸ δυνάει, ἡ σαφρότης. || Μεταφ. δεινότης.

— veneres, νόσημα φροδωτικόν, οίφιλις. || Ἰσταφ. δεινότης λόγου, πικροίσι, ὄργη.

Virus, ὄψ. ἀρ. μίσημα διαφθῶν νοσημάτων μεταδοτικῶν, ὁ ἴδ. τὸ ἰσχυρὸν.

Viraccio, ὄψ. ἀρ. πρῶταυπέν τι ἔδωλον ἐπὶ χλωτός.

Visaggio, ὄψ. ἀρ. ἡ ἕψις τοῦ ἀθρώπου, τὸ πρόσωπον, προσόψις. Ὁρ. Viso

Viscera, ὄψ. θ. ἄνατολὸ σπλάγγων, ἰδιώς δὲ ἡ καρδιά, δ πνεύμων, τὸ ἦπαρ, καλ. || —, πλ. μᾶλλον ἢ χροῖος, τὰ ἐντέρα, τὰ ἐγκοιλία, τὰ ἐντέθια.

Viscerale, ἐπ. διγ. ἄνατολὸ τῶν σπλάγγων, σπλαγγικός, ἐγκοιλίος, ἐντερικός.

Viscerata, ρ. ἐν. Ὁρ. Sviscerato.

Viscerazzioso, ὄψ. θ. Ἀρχ. Ρωμα. διανομὴ σπλάγγων καὶ κρεάτων ἱερῶν, κρεσωνμία, κρεσασία, ἡ τελευτήσῃ μετὰ τὴν κρῆσαιν περὶ φανός προσώπου.

Viscera, ὄψ. θ. πλ. Ὁρ. Viscerata.

Vischio, ὄψ. ὄψ. φυτὸν, δ ἔχει καὶ ἡ ἐκ τούτου κόλλη. || Δέλεος.

Viscidità, ὄψ. θ. τὸ ἔκωδες, τὸ γλοιώδες, γλισχρότης.

Viscido, σα, ἐπ. ὁ φύσις κολητικῆς ἐγκόλλης, ἔκωδός, γλοιώδης, γλισχρός.

Viscidum, ὄψ. ἀρ. Ὁρ. Viscosità.

Visciola, ὄψ. θ. εἶδος τι κρῶσου, τὸ ἐκκράσιν.

Visciolato, ὄψ. ἀρ. ποτὶν ἀπὸ ἐκκράστων κ. θυσσ. γάδα.

Visciole, ὄψ. ἀρ. δένδρον, ὁ ἐκκράστος, κ. βυσσινιά.

Visco, ὄψ. ἀρ. ἐκκράσιν, περιπλοκή.

Visconte, ὄψ. ἀρ. ἀντικείμενος. || — σα θ. ἀντικείμενος.

Viscontanea καὶ Visconteria, ὄψ. θ. ἀντικειμήτεια.

Viscosello, ια, ἐπ. (ὄψοκ.) γλιόσχος.

Viscosità, ὄψ. θ. τὸ ἐπὶ τῷ Viscibilità.

Viscosa, σα, ἐπ. Ὁρ. Viscida.

Visciva, ὄψ. ἀρ. (ὄψοκ.) προσώπων μικρῶν.

Visituccio, ὄψ. ἀρ. (ὄψοκ.) κ. προσώπια.

Visibile, ἐπ. διγ. ὄψ. δυνάει τις ἰδῆν. ἐρατός, πρόπτος. || Ἄλλος, πρόπτος, φανερός, προατός.

Visibilità, ὄψ. θ. τὸ ἐρατόν, τὸ πρῶτον.

Visibilmente, ἐπίρ. ἐρατῶς, φανερώς, προφανώς.

Visibile, ὄψ. θ. τὸ τῶν πράγτων προσώπιον ἢ μέτωπον.

Visivo, ὄψ. ἀρ. π. ἄριστον χερῶν, ἐσφρασσον.

Visionaria, ια, ἐπ. ὁ εἰς φαντάσιαν ἕκδοτος, φανταστικός, φανταστικός, φανταστικός. || Μεταφ. ἀλλόκοτος, ἰδιότροπος.

Visione, ὄψ. θ. ἔρατος, ἐλπίς. || Ὁ τι εἶδος τις, ὄραμα, ὄρα, ὄρατος, ὄρα. || Μεταφ. ὄρατος, ὄρατος, τὸ ἐκκράσιν.

Vistra, οδοι άρ. (λίξ. Τουρκ.) πρωθυπουργός του Σουλτάνου, βιζύρης.

Visita, οδοι θ. έντευξις, επίφοιτις, έπισκεψις. || Επισκοπήσις: ήρευνα, ήξέτασις.

Visitamento, οδοι άρ. Οοι. τή ένωτίρω. || Εξίτασις: ήκατάλειον ήρευνα.

Visitare, βίν. προσέρχομαι επίτινος, έπισκεπτόμαι: έπισκοπώ. || Τήσ οικίας ήρευνα ποιούμαι, διερευνώ: φωρδύ.

Visitatore, οδοι άρ. -trice, θ θ έπισκεπτέμενος, άνιρευών τι, έπισκέπτης, έπόπτης, έπισθουρνή: || Ο φοιτών που συνεχώς φοιτητής.

Visitazione, οδοι θ. έπισκοψις, έπισκοπήσις. || —di Dio, ήθεία χάρις. || Βιτών, πινάξ του χειρατεμνύ της Θεοτόκου.

Visitamento, επίρ. δρακίως.

Visita va, έπ. δρακίως, δρατός.

Visita, οδοι άρ. δρακίως.

Viso, οδοι άρ. τή πρόσωπον, ή όψις του άνθρώπου. || —della terra, ή πρόσωπις, ή έπιφάνειν της γής. || Βίδος, μορφή. || Άρτσις. || Τβ των φασήλων βλάστημα, κτλ. || Εκφράσις, πιννοία: Far huon —, χαίρω βλέπων τινα, αποδέχομαι ήμνησίως. Faro il braso, il — dallo arme, δυσμενώς βλέπω τινα, αποβλέπω. Far — a cigno, torto, τάς όφθδύ άνασπώ, αυγάχο, σκευρωπάζω. Far — amputativo, θαυμάζω, εκπλήττομαι.

Far — visto, χαράν έπιδεικνυμαι: Mostrar il —, άνέλλομαι, άντιτάσσομαι. Alzar il —, ύψαυογνώ, μεγαλυγνώ, σεβασίδομαι. Mutar —, μεταβάλλομαι τή πρόσωπον, θαυμάσομαι. Far nel —, προσφύρομαι άναισχόντως. Gellar sul —, έπιμέφομαι κατά πρόσωπον. A — aperto, a — scoperto, τοκληρωδής, θάραλλέως, προφανώς. A — a — και sul —, κατά πρόσωπον, κενάνει, κατ' όφθαλμοδς, κτλ.

Visone, οδοι άρ. ζωών, Ιακτις της Άρσοκίης.

Visorio, ia, έπ. θ της δράσις, δρακίως, όπτικώς.

Visorazzo, οδοι θ. ζωηρότης, έτοιμότης, οδκιντοσία.

Visro, ra, έπ. ζωηρός, ταχύς, έτοιμος.

Vista, οδοι θ. μία των πίντα αίσθήσεων, ή δράσις, τή όμματις. || Επισφάνεια, φαινόμενον έξωτερικό. Casa di gran vista, οικος έπιφανής. || Όίξ, όψις. || Πίδωπον. Όρ. Faccia. || Όυρλις, παράθυρον, φεγγιτής. || Μεταφ. διάνοια, σκοπός, βουλή. || Εννοψις, έποψις: ήχογραφία εμφανύουσα εκ του άνωτάτω όσιαν, χαίρων κτλ. || A —, παρ' ήμφορτις, άμα τή ήφανήσιν: επί συναλλογατικώς πρδς δδ και Μουσι. εκ του προσχίρου. || Di —, εξ έφωσις.

Visosamento, επίρ. έπιφανώς, διακρίτως.

Vistassiti, οδοι θ. διαπρίσις, τή ύπηρετις και έπιφανής.

Vistassiti, οδοι θ. διαπρίσις, τή ύπηρετις και έπιφανής.

Vistassiti, οδοι θ. διαπρίσις, τή ύπηρετις και έπιφανής.

Vistassiti, οδοι θ. διαπρίσις, τή ύπηρετις και έπιφανής.

Vitalo, έπ. διγ. δ εις τήν ύρασιν άναγίματος, δρακίως. δ — πικρός. Όοι. Visiamo.

Vitalmente, επίρ. δια τήσ όράσις, δρατώς, προφανώς, κροδής.

Vita, οδοι θ. ή ζωή, τή ζήν, ή βίος και ή διάρκεια του βίου. || Το ειδος του βίου, βιοτή και όστος διαγωγή, έπιτήδευμα, διαίτα.

|| Τά πρδς τή ζήν άναγκαία, τή κατά τήν βίον, οι φέρι, βιοταία ή τροφή. || Σώμα, κέντημα. || Βιογραφία, βίος. || Μεταφ. ή ψυχή. || Άίτα —, ψυχή μου, ζωή μου, φίλη φίλότη.

Vitabile, έπ. διγ Ιατρ. δ εύβριστος και ζωής ήλιπδα παρήκτων ζωήτιμος, διαίσιμος.

Vitabilita, οδοι θ. Ιατρ. ίδιότης του διαίσιμου, τή διαίσιμον.

Vitaccia, οδοι θ. βίος άδελος. διαγωγή άπαισία: επί χλητής.

Vitalho, οδοι θ. βοτάνη κληματις ή άγρία, ή βρωνία.

Vitalo, έπ. διγ. ή ζωής, ζωήτις, ζωήτις, βιατικός. || Ο ζών. ζωήν ήχοι, έμφυχας, ήμδσις. || —, οδοι άρ. τή βιωσιμον, ή ζωή.

Vitalita, οδοι θ. ή τής ζωής κατόστασις, τή ζωσιμον, τή βιωσιμον, ζωήτις δύναμις. || Μεταφ. διάρκεια.

Vitalizio, ia, έπ. δ δια βίου, ή ύσον τις ζή. Ιοδδσις. || —, οδοι άρ. σύνταξις είτε πρόσδοσις μέχρι θανάτου.

Vitalmente, επίρ. ζωήτιως.

Vitame, οδοι άρ. άμπελών.

Vita, οδοι θ. ή άμπελος, τή κλημα, ή έννη. || Sangue della —, ή όίγις. || Επικήλοις φυτών τινών κληματοειδών, ώς — bivaoca, ή άμπελοεύκη, είτε βρωνία, άγρωγίς κτλ. || Acqua —, οινόπνευμα, κ. βόδιον. || Μισχάβ. Ελιξ, κοχλίας, κ. βίδω.

Vitello, οδοι θ. άμαλλίς, μοσχάς.

Vitellotta, οδοι θ. (όποι. και

Vitellota, οδοι άρ. (όποι.) μιχαρδς μύσχος, μοσχάριον.

Vitellina, οδοι θ. Όρ. τή ένωτίρω.

Vitellino, οδοι άρ. (όποι.) τή ένωτίρω. || —, πη, έπ. μδσχιτος.

Vitello, οδοι άρ. τή νεογνόν τής βιδος, δ μύσχος, τή μοσχίον, τή δαυκίον, κ. βιδέλιον. || —marino, ή φώκη και φώκαινα.

Viticchio, οδοι άρ. βοτάνη ή έλκίνθη, κισοίμπελος, τή κισοάνθημον.

Viticcio, οδοι άρ. ή έλιξ φυτών τινών και ίδιως τής άμπελου. || —, πλ. Τακτ. κεράτις των κοριθιακων κισοκράνων. || Κρησθήγια επί των τοίχων.

Viticella, οδοι θ. (όποι.) νία άμπελος.

Viticchionato, ia, έπ. δ εξ οίνων, ήτοι εκ φύλλων άμπελου, έστεμμένος.

Vitifero, ra, έπ. κληματοδής, κληματόεις.

Vitigno, οδοι άρ. Όρ. Viziato,

Vitigno, οδοι άρ. Όρ. Viziato,

Vitigno, οδοι άρ. Όρ. Viziato,

Vitigno, οδοι άρ. Όρ. Viziato,

Vitiligine, ουσ. θ. Παθολ. νέσος τις δερμική, ἄλφες, λεύκα.
 Vitina, ουσ. θ. (ὅπου.) μικρὸν ἀνάστημα.
 Vitona, ουσ. ἄρ. μεγάλη ἑλεῖ, κ. ἄδα.
 Vitreo, σα, ἐπ. ὁ ὄλιου ἔχων, ὁλιώτης, ὄλινος.
 Vitrescibile, ἐπ. διγ. ὁ εἰς ὕαλον εὐματάβλητος, ὁλιώσιμος.
 Vitrificarsi, ῥ. ἐντ. μεταβάλλομαι εἰς ὕαλον, ὁλοῦμαι.
 Vitrificazione, ουσ. ἡ τὸ μεταβάλλειν ἢ μεταβάλλεσθαι εἰς ὕαλον, ὁλιώσις.
 Vitriolo, ουσ. ἐπ. ὁ ἐμπεριέχων οὐκίον ἄξιν.
 Vitriolico, σα, ἐπ. ὁ μετέχων θεῖου οὐδῆρου, εἴτε χαλκάνθη, χαλκάνθινος. || Acido —, τὸ θεικόν ἄξιν.
 Vitriolo, ουσ. ἄρ. Ὁρ. Vitriolo.
 Vitriola, ουσ. θ. βοτάνη, ἢ ἑλένη, ἢ περδικιά, ἢ περδικον.
 Vitriolo, ουσ. ἄρ. θεῖκος σίδηρος, χαλκίτης εἴτε χαλκίτης (λίθος) τὸ χαλκάνθη, ἢ χαλκάνθη.
 Vitruva, ουσ. ἡ τὸ πῦρ τοῖς ἀρχ. ὑφαινοῦν ζῶον, θῦμα, θυσία σφάγιον, ἱερῶν. || Προσφορά. || Μεταρ. θύμα, ἀπώλεια.
 Vitruvato, σα, ἐπ. θυσιαστικός, σφάγιαστικός. || Μεταρ. ὁ παθὼν, ἢ παθῶσα.
 Vitto, ουσ. ἄρ. τροφή, τροφήδότης, σίτησις, ἐπισιτισμός, τὸ τοῦ θεοῦ ἀναγκαῖον, τὸ πρὸς τὴν βίον,

τὰ εἶναι. || Ὁ εἶς, τὸ εἶδος τοῦ θεοῦ, ἢ θείατα.
 Vittore, ουσ. ἄρ. -trico, ἡ Ὁρ. Vincitore.
 Vittoria, ουσ. θ. ἢ κατὰ τὴν μάχην νίκη, τὸ νικᾶν. || Μεταρ. κατὰκτησις ψυχῆς, ὑπεδούλασις ἔρωτικῆ.
 Vittoriale, ἐπ. διγ. ὁ τῆς νίκης, νικητήριος, ἐπικτικός.
 Vittorioso, ῥ. ἐντ. νικῶ, νικηφόρῳ, ἢρ καθ' αὐτό.
 Vittoraggiana, ἐπ. διγ. ὁ νικῶς, νικηφόρος, νικητὴς τρέλαιστος, τρεπαιχτικός.
 Vittoreggiare, ῥ. ἐντ. Ὁρ. Vittorioso.
 Vittoriosamente, ἐπιρ. νικητικῶς, νικηφόρως κατὰ κράτος.
 Vittorioso, σα, ἐπ. νικητὴς, Ὁρ. Vittoreggiante.
 Vittovaglia, ουσ. θ. καὶ Vittovaglia, ουσ. θ. (παρλ.) τὰ πρὸς τὸν εἶον, ἢ σίτησις, τὰ σιτία. Ὁρ. Vettovaglia.
 Vituale, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ εἶου, ἢ τῆς τροφῆς.
 Vituariale, ουσ. θ. Ὁρ. Vittovaglia.
 Vitula, ουσ. θ. Ὁρ. (ὅπου.) Vitella.
 Vitulazione, ουσ. θ. Ἀρχαιολ. Ῥωμ. προσφορά ἐκ τῶν προδότηων εἰς γῆν, ἢ ἀπονομασμένη τῇ θεῇ τῆς Χαρίε.
 Vitulivolo, σα, ἐπ. ὁ μάχων λατρεύων, μαχαλάτης, βουκότης, ἐπινομήτων τῶν ἱσραηλιτῶν.

Vituperabile, ἐπ. διγ. ἐπιμαρτυρος, μεμπτός, ἐπινειδιστός.
 Vituperare, ῥ. ἐντ. κατασχῶν, διαιδέω, ἐπιμαρτυροῦμαι, δυσφημῶ. || Ἐξείω, βλάσφημῶ. || —αι, ῥ. ἐντ. κατασχόμεμαι, κτλ.
 Vituperativo, να, ἐπ. ἀτιμητικός. || Επινειδιστός.
 Vituperatore, ουσ. ἄρ. -trico, ἡ ἄδικτος ὑδρότης, βλάσφημος.
 Vituperazione, ουσ. ἡ ἀνειδίσις, δυσφημία. || Κατασχῶν, ἐνείδος. || Δυσφάσις.
 Vituperevole, ἐπ. διγ. Ὁρ. Vituperabile.
 Vituperosamente, ἐπιρ. ἀσεχρῶς, ἐπινειδιστικῶς.
 Vituperio, ουσ. ἄρ. Ὁρ. Vituperazione.
 Vituperosamente, ἐπιρ. ἀσεχρῶς, ἐπινειδιστικῶς ἀτίμως.
 Vituperoso, σα ἐπ. ἀσεχρῶς, ἐπινειδιστός, ἄτιμος, μαρτός, βδελυτός.
 Vituola, ουσ. θ. (ὅπου.) καὶ Vituza, ουσ. θ. (ὅπου.) σταναπός, ἀτραπός.
 Vita, ἐπιρ. χαρᾶς ζήτω! || Chi —, (ἐπιτημ.) εἰς ἀείνας ἡμέρας.
 Vitochiare, ῥ. εὐδ. ἀπαῶν ἐπιχάρις.
 Vitaco, ἐπ. διγ. εὐχῶς, ὕψις, εὐρωστος. || Κατ' ἐκτ. μακρόβιος, πολυχρόνιος. || Ζωηδός, γοργός, εὐφύς, ζωηδός. || Μουα. ἄρας τῶν διαγραμμάτων δηλοῦν τὴν δέουσαν καὶ τὸ ἐμπῶδες τῆς βουμικῆς ἀγωγῆς τοῦ ἐπισσημασμένου χυρίου. ἄξιν, σφοδρός.

Vivacimento, ἐπιρ. ζωηδός, ἐντόμος. || Ὁξίως, σφοδρῶς.
 Vivacenza, ουσ. θ. καὶ.
 Vivacità, ουσ. θ. ἢ περὶ τὰς πράξεις ταχύτης ἢ προθυμίας, ζωηδότης, τὸ γοργόν, τὸ ἐμπῶδες, δραστηριότης, ἢ ἐν τῷ λέγειν θερρότης, κτλ.
 Vivagno, ουσ. ἄρ. παρυσή, κ. οὐία. || Χίλις, ἄκρον.
 Vivajo, ουσ. ἀρλήμνη αἵτε δεξμενή, ἐνθα τρέπονται καὶ γονοβολοῦν ἰχθύς, ἰχθυοτροφεῖον. || Φουετοργιον, φουετοριον.
 Vivamente, ἐπιρ. ισχυρῶς, ἄξιν, ἄνεργῶς, δεινῶς. || Καιρίως, ἐπεισοδικῶς, σφάδρα, βερώς.
 Vivanda, ουσ. ἡ ἄφρον, ἡ δὲ δὲ σφάγιον εἰσὸν ἄφρον. Ὁρ. Vettovaglia.
 Vivandaccia, ουσ. ἡ τροφή ἀλλοῦ ἐπὶ χεῖρας.
 Vivandaro, ῥ. εὐδ. καὶ —αι ἐντ. εὐμαχεῖται, ἐσφαγῶ, ἐπισιτισταὶ πολυτελῶς, κ. καλοεργῶν.
 Vivandetta, ουσ. θ. (ὅπου.) μικρὸν τι ὕψον ἢ ἰδιωμα, ἑτεροματιον.
 Vivandiere, ουσ. θ. καπηλὸς σφραγιστικῆς, ἢ τὸν στρατὸν παρακολουθεῖσας καὶ ἄρα καὶ πρὸς πάλαιον.
 Vivandiere, ουσ. ἄρ. ἐπιπολιτικῆς παρακολουθῶν τὸν στρατὸν, στρατιωτικῆς ἀπώλας. || Ἀγγεῖον ἐσφαγῶν.
 Vivattaro, ῥ. εὐδ. ἡ ἰσπανομάχος καὶ ἄλλιον βίον βίωφειδολογίω, δι' ἐνδοξον πόνον.

Vivante, ἑπ. διγ. ζῶν, πνέων, ἔμφυχος. || Anima — ψυχολῶσα. || —, οὐα. κυρ. πλ. οἱ ζῶντες, οἱ ἀνθρώποι. || In — ἢ al. suo —, ἐπὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ζῶντος αὐτοῦ.

Vivere, ῥ. οὐδ. ζῆ, πνέω, βιώ, εἰμί. || διαρκῶς ὑπάρχει, ὀφίσταμαι. || διατρέβω, διαμένω τοῦ, διατῶμαι. || Ἐκφρασεις παντοίας: — be. no. u. ζωῆς καὶ, κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν, διόγω ἰκαρίως. — in pace, ζῆ ἐν εἰρήνῃ — a bestiammi, ζῆ ἀπὸ τῶν θηρίων κτλ. — a signoria, ζῆ ἀσφαλῶς. || — d'anonita, ἐπαίτιον. — della sua braccia, ἀπὸ τῶν ἰδίων ἰδρωτῶν ἐκπορίζεται τὸν βίον. — del suo, ἀπὸ τῶν ἰδίων προοδῶν ζῶ. — di bérba, ζῶ διὰ τοῦ δόλου. — di por di h di giorno in giorno, βίον ἔχω τὸν ἑκάστηρον, τὸ ἕνα ἀποζῆν. — in vita privata, ἰδιωτεύω. — sopra di uno, ἐπιπέτω εἰς τινά, κτλ. || —, Ὁρ. Vizio.

Viveri, οὐα. ἄρ. πλ. τὰ σιτία, αἱ τροφαί, τὰ τοῦ βίου ἀναγκαστά.

Vivente, ἑπ. διγ. Ὁρ. Vivente.

Vivizza, οὐα. θ. Ὁρ. Vivente.

Vivia, ἐπίρ. παρθεύς.

Vivido, da, ἑπ. εὐσματος, ζωηρός.

Vivificamento, οὐα. τρ. Ὁρ. Vivificazione.

Vivificare, ῥ. ἐν. ζῶν παρέχω, ζωογονῶ, ζωῶ, ζωοποιῶ.

Vivificativo, γα. ἑπ. ζωοποιός.

Viviparo, γα, ἑπ. δ γεννῶν ζῶντανά, ζωοκόκος.

Vivisione, οὐα. θ. Χειρουργ. διατομή ζῶντων, ζωοτομία.

Vivis, οὐα. ἄρ. ἀρκή, κριός ζῶν. || Μεταφ. τὸ εὐαίσθητότερον μέρος. Essere punto nel — ἢ sul —, κυρίως καὶ μεταφ. ἔμπροσθεν ἔχει, ἑαρέως ἀισθάνομαι το. || Al —, κατὰ φύσιν, φυσικῶς.

Vivo, γα, ἑπ. δ ζῶν, ζυῖ, ἔμφυχος, κ. ζωτανός. || Γοργός, ζωηρός, εἶδε, τολημρός. || Acqua —, τὸ ἕρην, τὸ εἶν. —, τὸ πηγαῖον ὕδωρ. || Anima —, ψυχὴ ζῶσα, εὐδαίς. || Argento —, δ ὀδράργυρος. || Calcio —, ἡ ἀσβέστιος. || Ballozza —, καλλογὴ ἔξαισία. || Λυθίνος, λαμπρός ἐπὶ χρωμάτων. || Δριμὸς, τρανός, δεινός ἐπὶ πόδων, πόνων, κτλ. || Poiso —, σφιγμὸς γαστήρος, οὐνοχῆς καὶ δυνατὸς, ἀντι τροχόωντος. || — danari, χρηματὰ ἐντοκα. || Di —, γοσ, ἑπ. ἐπιρ. ἀπὸ ττόματος, ἀπὸ γλώσσης, διὰ ζωῆς φωνῆς. || A — forza, ἑπρ. ἐπιρ. πρὸς βίον, εἶς, βίαιως, δυνατικῶς κατὰ κράτος.

Vivolo, οὐα. θ. μουσικὸν ὄργανον, κινῶρα, κ. βιόλα.

Vivore, οὐα. ἄρ. Ὁρ. Vigore.

Vivuoia, οὐα θ. Ὁρ. Viola.

Vivuolo, οὐα. ἄρ. φυτὸν, τὸ καρπούφλλον.

Vivamento, οὐα. ἄρ. διαφθορά.

Vivare, ῥ. ἐν. φθίρω, διαφθερῶ, λαδοῦμαι το. Ὁρ. Guastare.

Vivizamento, ἑπ. διεφθορίωνος.

Vivizollo, ἑπ. ἑπ. πανεύρητος.

Vivizato, ἑπ. Ὁρ. Vivizato.

Vivizatoia, οὐα. ἄρ. — trice, θ.

Vizio, οὐα. ἄρ. ἀτέλεια, ἁλ. ἀδ. Γραμ. φωνῆς, || Μουσ. τὸ φθιτὸν μέρος πολυῶνου συνθέσεως. Vocalizzare, ῥ. οὐδ. Μουσ. ἐκφρονῶ τὰ διαστήματα ἐπὶ τινος φωνῆντος τοῦ ἀφασήτου, φωνασκῶ ἐπὶ φωνῆντος. || Προσθήκη φωνῆντα ἐπὶ συμφωνῶν. Vocalizzazioe, οὐα. θ. Μουσ. προκαταρκτικὸν γυμνάσιον τῆς φωνητικῆς μουσικῆς, ἡ ἐπὶ φωνῆντων φωνασκία. || Ἡ προφορὰ τῶν φωνητικῶν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τῶν συμφωνῶν. Vocalmente, ἐπίρ. τῆ φωνῆ, τῷ λόγῳ, προφορικῶς τὸ ἀντίθετον τῷ Mentalmente.

Viziamento, ἐπίρ. πλημμελῆς, ἁμαρτημένως, κακῶς. || Δολίως, πονηρῶς.

Vizioσiti, οὐα. θ. μοχθηρία, κακουργία. || Δολία, πάθος, πρὸς δὲ καὶ τὸ πάσχον μέρος.

Vizioso, βα, ἑπ. ἑλλήτης, ἀτελής, ἐλαττωματικός. || Ἐσφαλμένος, πλημμελής, σέλιχος ἐπὶ λόγου. || Κακός, πονηρός, φάλος.

|| Μεταφ. δ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἐπιβρότης, φιλόδονος γυναικαγωγὴ κακοήθης.

Viziale, οὐα. Ὁρ. Vizio.

Vizzo, γα, ἑπ. ἀπαλός, μαλακός. || Εὐκόλις.

Vocabolario, οὐα, ἄρ. λεξικὸν ἐπιτρονον, τὸ εἶναι ἐκφράσεων, δυνατικῶν.

Vocabolista κτλ -tio, οὐα. ἄρ. δ συγγραφέας δυνατικῶν, λεξικογράφος.

Vocabolo, οὐα. ἄρ. Γραμ. λέξις, οὐα. ἄρ. δ συγγραφέας δυνατικῶν, λεξικογράφος.

Vocale, ἑπ. διγ. δ τῆς φωνῆς, φωνητικῆς, ἔμφωνος, φωνητικῆς. || Μαρία —, μουσικὴ φωνητικῆ. || —,

ἁδ. Γραμ. φωνῆς, || Μουσ. τὸ φθιτὸν μέρος πολυῶνου συνθέσεως.

Vocalizzare, ῥ. οὐδ. Μουσ. ἐκφρονῶ τὰ διαστήματα ἐπὶ τινος φωνῆντος τοῦ ἀφασήτου, φωνασκῶ ἐπὶ φωνῆντος. || Προσθήκη φωνῆντα ἐπὶ συμφωνῶν.

Vocalizzazioe, οὐα. θ. Μουσ. προκαταρκτικὸν γυμνάσιον τῆς φωνητικῆς μουσικῆς, ἡ ἐπὶ φωνῆντων φωνασκία. || Ἡ προφορὰ τῶν φωνητικῶν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τῶν συμφωνῶν.

Vocalmente, ἐπίρ. τῆ φωνῆ, τῷ λόγῳ, προφορικῶς τὸ ἀντίθετον τῷ Mentalmente.

Vocare, ῥ. ἐν. καλῶ, ἐνομάζω.

Vocativo οὐα. ἄρ. Γραμ. ἡ κλητικὴ πτῶσις.

Vocazione, οὐα. θ. ἡ ἐμφωνία εἰς τὴν ἐρμῆ, προκρίσεις, κλήσις.

|| Προσφορὰ, κλήσις. || Ἐδουσία, ἐπιθετικότητα.

Voca, οὐα. φωνῆ, φωνητικῆς φθόγγος, φθόγγος ἡ ἀδουσα φωνῆ δ τῶν φωνητικῶν ἔχους. || Ἡ ἐπιθετικότητα, φωνῆ τῆς συνειδήσεως. || Συμβουλή, παραίνεσις. || Ἰκσία, παράκλησις. || Ἡ ψῆφος. Avog sua —, ἔχω ψῆφον. || Ονομα, φῆμη.

Vocallaxalioe, οὐα. θ. (δποκ.) φωνητικῆς, ἀδουσα, φωνῆς, φωνητικῆς.

Vocaccia, οὐα. θ. φωνῆ ἀνακράτῃ ἐπὶ χλιυῆς.

Vocifero, ῥ. οὐδ. κραυγάζω.

Vociferamento, οὐα. ἄρ. Ὁρ.

Vociferazione,

Vociferare, β. οὐδ. και —σι, β. ἄντ. ἐκφρα φωνάς ἀρχῆς και ἀγανακτήσεις, βοῶ, ἀναβοῶ, κητακραυγῶ, καταρῶμαι.
 Vociferatore, οὐσ. ἀρ. trice, θ. δ βοῶν και κραυγῶν.
 Vociferazione, οὐσ. θ. βοῆ, κητακραυγῆ, ἀναβόησι, κραυγαί και κρημνιγῆς ὄροθοι.
 Vociferi και —οίσι, οὐσ. θ. και Vocifero, οὐσ. ἀρ. φωνῆ λαθεύῃς, φωνίον.
 Vocifero, οὐσ. ἀρ. κρηυγῆ, βοῆ.
 Vociferi la, ἐπ. τυφλῶν τόνυ τῶ Cicero.
 Voga, οὐσ. θ. κρηπλησία, εἰρησία. || Μεταφ. δέξῃ, τιμῆ, δ. πῆλφι, φήμη: ἐπὶ προσωπίων και πραγματίων. || Χρησις, συμφέδος.
 Vogante, ἐπ. διγ. ὄρ. Vogatore.
 Vogante, β. οὐδ. κρηπλησιῶ, ἀρεῶν πῆδος: δὲ πῆδν, θαλασσοπορεῖ, πηλαγῆσω.
 Vogante, οὐσ. θ. κρηπλησία, εἰρησία.
 Vogatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. κρηπλησίας, ἀρεῶν.
 Voglia, οὐσ. θ. βούλησις. Θέλησις, γνήσιον, προαίρεσις: πόθος, διάθεσις.
 Vogliavole, ἐπ. ἐπιθυμητιβ.
 Vogliosamente, ἐπὶ δ. ἀρνήτως, μετῆραδῆς, προθύμως, ἐθουλοισις.
 Voglioso, αα, ἐκ. ἐπιθυμητικῆς, ἀπεινῶς, πρῆθυμος.
 Voi, ἄνθρω. β. προσ. κλ. ὀμῆτι, ὀμῆς, οὐίν: ὄρ. Γραμ.
 Volabile, ἐπ. διγ. πτητικῆς,

Volagio, ἐπ. ὄρ. Volabile.
 Volamento, οὐσ. ἀρ. πησις, κηπίταγμα.
 Volanda, οὐσ. θ. τραχῆς.
 Volandola, οὐσ. θ. πασιῶν, πασιπῶν.
 Volano, οὐσ. ἀρ. κομημάτων ἔκλου ἢ φελλῶν, φέρν πτερὰ δὲ ἄν, ἀναφρίτῶμενον εἰς τὴν ἀέρα, ἰριπταται: ἐπὶ τινα χρόνον, πατινῆς ἢ ἀρπαστῶν.
 Volante, ἐπ. διγ. δ ἰπτάμενος, πτερωτῶν: πτηνός. || Ταχύτατος. || Romo, —, γέφυρα κρηνιτῆ. || Vociferatorio —, ἐκδῆριον προσηγορον τὸ δὲ φλόκταιναν ἰδῆον.
 Volare, β. οὐδ. και —σι ῥ. ἄντ. ἰπταμαι, πέτομαι, κ. πετώ. || Τρέχω μετὰ τάχους, δρόκω φερομαι. || Μεταφ. διπταμαι ἐπὶ φημις. || — in aria, ἀεροβατῶ. || Avvi il cavollo che voli, ἔνευ ἀεὶ κρηπῆσις, ἀστατος εἰμῆ. || —, ὡσ. ἀρ. ἢ πησις. || Ταχύδρομία.
 Volata, οὐσ. θ. ἢ τῶν πτερωτῶν ἔλιων πησις κ. πέτακος. || Di una sola —, μετῆρησι, || Di —, ἔκφρ. ἐπὶ ῥ. τάχιστα, ἐν κρηπῶφ. || —, παρὶληπτο. ὀρῶντων κηπῆθος, τα ἀθρόως πετόμενα πτηνῶ, ἀγίλη, σμῆνος.
 Volatilis, οὐσ. θ. Παθολ. ἄρῶνς, λευκῶν.
 Volatile, ἐπ. διγ. δ ἰπτάμενος, πτηλικός. || Βλαφρῶς, καθφος. || —, οὐσ. ἀρ. πλ. τὰ πτενῶ, τὰ πτηνῶ, περιληπτικῶς. || Χημ. δὲ διατῶ: τυφῶς ἔξατραζόμενος, διατρησις:

Volatilità οὐσ. θ. Χημ. τὸ ἐπιδρατικὸν διατρησις. || ἢ πρὸς τὸ ἰπτασθαι τάσι. || Μεταφ. κρηπῶνσι, ἰλαφρόνσι.
 Volatilizzare, β. ἄν. Χημ. ποῖω ἀριστῶν ὀσμα τι στερεόν, ἀμ. δῆ, διατρηῶ, διατρηῶσω.
 Volato οὐδ. ἀρ. πησις, πέταμα.
 Volatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. δ ἰπτάμενος, ἐνιπτάμενος.
 Volggiare, β. οὐδ. πέτομαι: κ. πετώ ὀμα κη και ἐπ. ἀνά. ἄψην περιπταμαι, περιπέομαι.
 Volento, ἐπ. διγ. ὀ βίλων, δ θουλομενος.
 Volenterosa, αα, ἐπ. ὄρ. Volentioso.
 Volentieri, ἐπ. β. προθύμως, ἀρνήτως, ἰδῆνῶν, ἰθαλονῆ και διὰ τῶν μετοχῶν, θῆλων, ἔκων, ἔφρονος.
 Volentissimamente, ἐπὶ β. (ὑπερβ.) προθυμῶτατος, μετὰ πάσης κρηπῆς, ἔθουλοστατος.
 Volentiermente, ἐπὶ β. ρ. Volentieri.
 Volentieroso, αα, ἐπ. πρῆθυμος, κρηπῶστος.
 Volere, β. ἰν. θέλω, θε λομαι. || Ἐφίεμαι, ἐπιποθῶ. || Διατίεσο, ἀπαιτῶ, κηλεύω. || — dire, νουῖζω, φρονῶ κρηνω, πρῆδῆ, σκημῆσι, ἀνίεσομαι, νοῶ, δύναιμαι. || — bene, πολῶ, πηλλῆ και ἀγαθῶ τινι ἰθχομαι, τὰ κἀλλιστῶ, κἀκιστῶ τινι, γενῆσθαι ἰθχομαι. || Volere Dio! δῶν. Κῆρος: ἴγναιτο, αἰθε! || —, ὡσ. ἀρ. ἢ θέλησις,

volgare, ἐπ. διγ. κοινῶς, δημῶδῆς, παραδεκτός. || Medicamento —, φάρμακον κρηπῶστων, κοινῶν. || Ἄγροῖος, ἀγελῶς, κρηδαίος. ἐπὶ λέξους. || — ἐπὶ προσωπίων, ἐκαιοτος, ἀγρῆματος, ἀνῆρ κοινῶς, δ τῶν, σφρατῶδης, δ ὀβῆν ἔχορον ἔχων. || Περιφημος. κρηπῶστος. || —, οὐσ. ἀρ. τὸ δημῶδες κληθῶς δ ἔχλῶς, οἰ πολλοί. || Lingua —, γλῶσσα κρηδαί, κῶσσα, κληρομῆν.
 Volgarissimo, οὐσ. ἀρ. κοινῶς, κη. τὸ σφρατῶδες, κρηδαίος, κρηδαίολογία.
 Volgarizzamento, οὐσ. ἀρ. μετῆρασις εἰς τὴν κρηδαίαν γλῶσσαν.
 Volgarizzare, β. ἰν. μεταφῆζω εἰς τὴν κρηδαίαν γλῶσσαν. || Κρηπῶστος ἐκφῶρον εἰς τὸς πολλούς. || Διαφῆζισίω.
 Volgarizzatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. ἢ μεταφῆζῶν εἰς τὴν κρηδαίαν γλῶσσαν, κρηδαίος.
 Volgarmente, ἐπὶ β. κοινῶς, κρηπῶ κρηδαίως, ὡς πῆιστῶ.
 Volgata, οὐσ. θ. διάδοσις δῆλωσις. || —, ὄρ. Vulgato.
 Volgatamente, ἐπὶ β. κοινῶς, δημῶστος.
 Volgarerzi-vera, β. ἰν. σφῆρω, μετῆραφῶ, ἀνατῆρῶ. || K vñ, μετῆραφῶ. || Μεταβῆζω, ἀλλῆστομαι. || Ναῖο θελον, ἀφιδῶ. || —, β. οὐδ. προσαιμῶ, τῶν, κηλῶν. || — εἰ, β. ἄντ. μετῆραφῶμαι, ἀλλῆστομαι, μεταβῆζομαι. || Εκφῶσταις παντίται: — alcuna cosa

por lo solito, διανοῦμαι, διαλογί-
ζομαι κτ. — gli occhi, ἐμβλέπω, ἐ-
σποθαλιῶν. — ad ogni vanto, πολ-
λὴν ἔχω ἀστασίαν. — ad uno, ὁ-
μοφυῶν κτ. — il peso ἢ i passi
vanto, ἄστασιον, ὁδῶν. — il
sonno, διασαφῶ, ἐξήγηθ. — in has-
so, ταπεινῶ, καταστρέφω — in
contario, παρεκλήθη. — in fuga,
τρέπω εἰς φυγὴν. — si in fuga, φεύ-
γω. — la ruota, μετακλιθεῖν. —
largo, εὐρὴ τὰ ἱμπεδῶν. — la stra-
da, διατρέχω τὴν ὁδόν. — lo spalle,
ἀπέχουμαι, φεύγω, παρακλιθεῖν
κτλ. κτλ.

Volgare, ἱπ. διγ. καὶ
Volgibile, ἱπ. διγ. εὐτροπος.
|| Ἐθνακόλος, εὐτροπέλος.
Volgiamento, οὐδ. ἀρ. περιστροφή.
Volgitojo, οὐδ. ἀρ. στραφεῖν.
|| —, ἱπ. ὄρ. Volgibile.
Volgitoro, οὐδ. ἀρ. -tricio, ὁ ἀ-
τρέφων ἐπὶ προσώπων καὶ πραγ-
μάτων.

Volgo, οὐδ. ἀρ. τὸ ἀνωδὸς
πλήθος, ὁ ὄχλος, ὁ λαός, εἰ πολ-
λοι, ὁ συρφετός. || Πληθὸς ἕως.
Volgolo, οὐδ. ἀρ. οὐστριαμα-
τρέχων, κτλ. τζυρὸ τῶ Κιανόλο.
Volgione, οὐδ. ὁ βῶλπιος.
Voljo, οὐδ. ἀρ. πτήσις, πτήμα,
κ. πάταμα. || Βολή, ἐκτόξευσις.
Voljoia, οὐδ. ὁ τὸ βούλοισαι.
Βόλιν κτ., βόλκοις, βέλκοις, γνώ-
μη, προτρέψεις, ἐπιθυμία, προθυ-
μία. || Ultima —, ἢ διαθῆκη.
Voluntariamento, ἐπίρρ. ἐθέλου-

σίως, ἐθέλοντι, θεληματικῶς, ἑ-
κουσίως.

Volontario, ἱα, ἐκούσιος, αὐθα-
θέλης, ἐθέλων. || Ὁ πράκτωρ
κατὰ τὸ δοκοῦν, αὐτογνώμων, ἑ-
διογνώμων. || —, οὐδ. ὄρ. στρα-
τιώτης ἐθέλωντής.

Volontarioso, σα, ἱπ. ἐπιθυ-
μητικός.

Volonteroso, σα, ἱπ. πρόθυμος,
ἔστομος, ἐπιβρεπής. || — ὄρ. τὸ ἀ-
νωτέρω.

Volontieri, ἐπίρρ. ὄρ. Volontieri.

Volraja, οὐδ. ὁ. φαλῆς ἀνώ-
πικος. || Ἐρμαία.

Volrato, ἱα, ἱπ. ὁ τῆς ἀλώπι-
κος, ἀλωπέλιος. || Μεταφ. μοχ-
θήρας. || Girano —, τινος ἐρευνοῦσῆς.

Volro, οὐδ. ὁ. ἴδων, ἢ ἀλώπηξ
κ. ἀλωπεύ. || Μεταφ. ὑπουργός, δε-
λιός, πανούργος, ἀλώπηξ. || Πα-
θολγικός, ἢ ἀλωπεκίας. || Βιτάνη
δυσώδης, ἀλωπέκουρος. || Ἐρμαίδη.

Volreggiare, ῥ. οὐδ. ἀλωπεκίω.
Volroia, οὐδ. ὁ. ὁ (ὄπικ.) μι-
κρὰ ἀλώπηξ, ἀλωπίκιον. || Με-
ταφ. πονηρός.

Volricellakali-na, οὐδ. ὁ. (ὄπικ.)
ὄρ. τὸ ἀνωτέρω.

Volricino, οὐδ. ἀρ. (ὄπικ.) μι-
κρὰ ἀλώπηξ, ἀλωπεκιδίος.

Volrigno, να, ἱπ. ὁ τῆς ἀλώ-
πικος, ἀλωπέκιος. || Μεταφ. πα-
ναύργος.

Volrojo, οὐδ. ἢ ἀλώπηξ γραιία.
|| Μεταφ. πανούργος, ὑπουργός.
Volra, οὐδ. ὁ. περιστροφῆ, πι-
ριφορά. || Φορά. || Τεκτ. ὄδας, κα-

μάρα, κέρτωμα, ψαλῆς. || Κοβευτι-
κός βόλος, κύβος. || Δροιβή, τάξιος,
κ. ἀράδα. || —, ἱπκ. πῆδη κυκα-
τερῆς ἢ στερομηκῆς. Μεταβολή
τῆς ἱπκασίας, περιστροφή. || Ναυτ.
ἐπιφωρή, κ. βόλτα. || Ἐῶδες, ἢ
παλαιῶς ὀρχήσιμος τῆς ἰταλίας, ἢ
πρόβόλος, πρὸς δὲ καὶ ὁ τρίσημος
μουσικός ῥυθμὸς τῆς ὀρχήσεως
ταύτης. || — ἐν τῇ ξυρομηκίῳ, ὁ-
πικφυγῆ τῆς ἐπιφωρῆς τοῦ ἀντι-
πάλου ἢ διὰ τινος ἀστροφῆς τοῦ
ὁμοκετος ἰκετιλουμένην.

Volubile, ἱπ. διγ. ὁ ἐπιδεικτι-
κὸς στροφῆς, εἶνε περιστροφῆς, ἐβ-
στροφος, εὐτροπέτης. || Μεταφ. εὐ-
μενίδολος, ἄετιτος.

Voltaaccia, οὐδ. ὁ. ἀποχώρη-
σις, ὀπισθοπόρευσις. || Μεταφ. ὁ
τὴν ὑπόθεσιν παραβαίνων, ἄλλο
πρόσολος. || Ἰδιαιτικός.

Voltaismo, οὐδ. ἀρ. ὄρ. Gal-
vanismo.

Voltaimento, οὐδ. ἀρ. περιστροφή.

Volante, ἱπ. διγ. εὐτροπος
εὐκλύτατος.

Volare, ῥ. ἱπ. πρέφω, περι-
στρέφω, προίφρω, ἔλιπτο, κ. γυ-
ρίζω. ὄρ. Volgaria. || Μεταβάλλω,
ἄλλωθ, μεταμαρῶ. || Κυλιθεῖν
κατὰ γῆς, μετακινῶ. || — παν-
ταλλο, μεταφ. ἀποστατῶ, ἱπανί-
σταμας. || — largo o cantu, μεταφ.
ἀποφεύγω τὰς δυσκολίας, τὴν κίν-
δυνον ἀφίσταμαι, τινος ἀταρμαθῶ
εἰς ἄλλην φασίαν. || — lo ruolo
ad uno, ἀντικεινῶ τινὰ, ἀν-
τιθέσομαι τῷ πρώτῳ φίλῳ. || —

un debito, ἢν credito, μεταφέρω
ὀφειλὴν, πίσυσαι εἰς ἄλλον. ||
— lo spalle, πρέφω τὰ νῶτὰ τινι,
νότον ἰπιστρέφω τινι, περιφρα-
νῶ, κ. γυρίζω τὴν βίβλιν μου. || —
ῥ. οὐδ. μεσοῦμαι, φθίω, ἐπὶ ἀσ-
λίνοισ. || — σί, ῥ. ἀντ. περιστρέ-
φομαι. || Μεταφ. καταφεύγω, προ-
στρέχω. || Ἀλλοίωσις φρονήσεως,
μεταπίθεσις. || Ἀσπυλοῦμαι, ἀ-
φροσύμαι εἰς τι, κτλ.

Voltarelli, οὐδ. ὁ. περιστροφῆ.
|| Φορά.

Volata, οὐδ. ὁ. περιστροφῆ, πε-
ριφορά.

Voltafile, ἱπ. διγ. ὄρ. Volabile.

Volazio, οὐδ. ὁ. καὶ
Volaggiamento, οὐδ. ἀρ. ὄρ.
Volata.

Volaggiare, ῥ. οὐδ. καὶ -si, ῥ.
ἀντ. κοπιῶς περιάσσομαι, περιπέ-
τομαι, περιφέρωμαι, περιστρέφο-
μαι. || Περιπλανώμαι, ἀληπίω. ||
— ὄρ. Τορζινοστρο. || — ῥ. ἱπ.
περιστρέφω.

Volleggiatore, οὐδ. ἀρ. -tricio,
ὁ, ὁ περιφερόμενος. || Ὁ περιστρέ-
φόμενος ἐπὶ κεπαύρω, περισυρι-
στῆς. || Τεκτ. εὐζυνοσ, φίλης.

Volgarana, οὐδ. ὁ. Τεκτ. ἀψίς
ἐκ γύψου.

Vollicello, οὐδ. ἀρ. (ὄπικ.) μι-
κρὸν πρόσωπον.

Volto, οὐδ. ἀρ. ὄρ. Viso. || —
ta, ἱπ. εἰλεγμένος. || Vino —, οἶνος
ἐκτροπέας.

Volvolamento, οὐδ. ἀρ. κυλί-
θησις.

Voltoiare, ῥ. ἰν. κολινδῶ, ἀνακικλῶ, περιφέρω. || — εἰ, ῥ. ἀνε. Voltono, εὐα. ἀρ. θόλος κίνας. Volturna, εὐα. ῥ. Ὀρ. Rivoluziouis. || — del debiti, ἀντιπαρακαλῶ ὑπελπίε. || Μεταφρασσε. Volubile, ἐπ. διγ. εὐερέπτος, εὐετρέφος. || Βενεν. ἐλακιδῶς. || Μεταφ. εὐμετάβλητος, ἀσταθής. Volubilità, εὐι. εὐετρέφεια, τὸ εὐετρέφον, τὸ εὐδίναντον. || Το εὐμετάβλητον, ἀστασία. || Το λέγειν πολλά καὶ ταχέως, εὐερέπεια, τροχίλιε, σιωπιλία. Volubilità, ἐπιφ. εὐετρέφως. || Μεταφ. εὐμεταβλήτως ἀστάτως. Volumo, εὐα. ῥ. ὄγκος, μέγιστος, βάρως. || Διείρεσι συγγράμματος, τόμος, βιβλίος, βιβλίον, τὰ ἅμα. || Περιφορέ. Voluntario, εὐα. ἀρ. (ὕποκ.) μεκρὸς τόμος, τομίδιον. Voluntà, εὐα. ῥ. Volontà. Voluntariamente, ἐπιφ. Ὀρ. Volontariamente, εὐα. ῥ. καὶ Volupta, εὐα. θεόδοσιθευ, γλυκυθυμία, τροφή. || —, ἰδέως, αἰτῶν αἰσθήσεων τρέφεις, ἡ ἡδονὴ καὶ μέγιστα τὰ ἀφροδίτια. Voluptuaria, ἐπιφ. ὕποκων τὰς ἡδονὰς, φιλοδονος, ἡδυπότης, τροφίλος, τροφικός, τροφιδότης. || Ὁ τῆς ἡδοναθίας πρόβενος, ἡδονικός, τροφντικός. Volubile, ἐπ. διγ. Ὀρ. Volubilo. Volta, εὐα. ῥ. Βενεν. τὸ πα-

ρικάλωμα, ὑμῶν ρυκίθων τινων. Volvolio και — αλο, εὐα. ἀρ. Παθελ. νόσος, εἰλεός, στρόφος κελίας. Vomero, εὐα. ἀρ. ἄνατ. ὕνεις, εἰτα ὕνεις ἡ βίνος ῥίχες. || Γραφίε. Vomica, εὐα. ῥ. Παθελ. ἀπόστημα. ἔλκος. || Φύσμανον ῥευτικόν. Vomitare, ῥ. εὐ. ῥ. Vomitare. Vomico, εὐα. ἀρ. Ὀρ. Vomitivo. Vomito, ῥ. ἰν. καὶ Vomitaro, ῥ. ἰν. ἔρω, ἀπειῶ, ἔξερῶ, κ. ἔξερῶ. || Far —, ἔμωτον κινῶ, ἔμετοποιῶμαι. || Κοιτιῶ, ἔπειτα ἔμετον πύλαον. || — κατ' ἐκτ. τριῶνα, ἔξερῶνα, φλόγας, ἐκπνέω, ἀναφροσῶ ἐπὶ ἡρασεσιων. || Ποσφίρω, λέγω. ἀπενθῶνα, ἔξερῶ ὕδρεις, κακὰ. || —, Στρ. ἔξακοντίσω, ἐκφανδανίω, κτλ. Vomitaro, εὐα. ἀρ. trico, ῥ. ἡ ἰουῶν, ἔμεσῶ. Vomitorio, εὐα. ἀρ. ἀμετικὸν ἐπὶ φαρμάκων. || —, ἰα, ἐπ. δέματιν ἐπιπέριον, ἔμετικὸν, ἔμετοποιοῦς. Vomitazione, εὐα. ῥ. ἔμεσις, ἔμεσις, ἔξερσις. Vomitivo, να, ἐπ. Ὀρ. Vomitorio. Vomito, εὐα. ἀρ. Ὀρ. Vomitazione. Vomitorio, εὐα. ῥ. Ὀρ. Vomitorio. || —, παρὰ τωμ. αἰ τοῦ ἑτέρου πάροδος, εἰτα ἔξοδοι, αἰεδη ἔξερουχόμενα, εἰτα ἔξερσισαι τὸν ὄχλον. Vomizione, εὐα. ῥ. τινὸς τῆς Vomizione.

Voraca, ἐπ. διγ. ἡ κατατρώγων ἀπλάτως, ἀθράγος, παμφάγος, βορέε' ἐπὶ ζῴων ἰδίως σαρκωφάγων. || Γαστρίμαργος, βομφάγος' ἐπὶ ἀνθρώπων. || Μεταφ. λυμάντρηος, ἐλλήριος, κατατροπικὸς. Voracemente, ἐπιφ. ἀπλήτως, παμφάγως, ἰδαφάγως, βορῶς. Voracità, εὐα. ῥ. ἰν τῆ τρώγειν ἀπληγίτι, ἀθραγία, γαστρίμαργίς, βορῆτι. Voragine, εὐα. ῥ. χάσμα γῆς, βράθυρον δινα ὕδατος, ἰθύσσοι. Voraginoso, να, ἐπ. βραθυρότης. Voratura, εὐα. ῥ. κατὰ βρωσις κατεσθῆσθιμὸς, λαβῶντας. Voratico, εὐα. ἀρ. αὐστραφὸς ὕδρις, δινα στρόβιλος, τοφών. Vorticeello, εὐα. ἀρ. (ὕποκ.) μεκρὶ τις δινα. Vorticemente, ἐπιφ. ἂν εἶδει δίνης. Vorticoso, να, ἐπ. ὃ δὲ ἴν ἐπιπέριον, ἰνθίσις. Vosco, (λαξ. ἀπρηχ.) ἀντ. ῥ. πρ. πλ. ἀντ. ἰα τῆς πρῆθ. con, μεθ' ὁμῶν τινὸς τῶ con γυί. Vossignoria ἡ Vossignoria καὶ κατ' ἐπιτομήν, V. S. Ὁμείε Κύριε ἡ ὑμετέρα ὑγεγεία' (τακτικὴν ὄνεμα ὀδύμαν κρῖως πρῆθ. ἐπίσημα πρόσωπα, ἔτι δὲ καὶ ἐν τῆ κοινῇ ὁμιλίᾳ πρῆθ. τὰ μᾶλλον σχητικῶ). Vostressimo, να, ἐπ. (ὕποκ.) ἄλος ὑμέτερος. Vostro, να, ἀντ. κρητ. β. προσ. εὐα. ῥ. ἂν, ὄν, ὑμέτερος, ὑμετέρα,

ὑμέτερον. || I vostri, πλ. οἱ συγγενεῖς, οἱ συμπαλίται ὁμῶν, οἱ ὑμέτεροι. Ὀρ. Γραμ. Votabonri, ἐπ. διγ. δαπανηρὸς, κολυτελῆς. Volacesso, εὐα. ἀρ. ἡ τοῦς κωπῶνας καθαίρων, κοσπολόγος. Volagione, εὐα. ῥ. καὶ Volamento, εὐα. ἀρ. κίνωσις, διακίνωσις διακίνωσις, ἐκκίνωσις. || Ἀποχώρησις, ἀποκικυθῆ. || Ἰκκρῶς, ἰκκρῶσις. Volante, ἐπ. διγ. ὃ ψέφρον φέρω, ψηφροφών, ψηφροφῶς. Volarozzo, εὐα. ἀρ. ὃ καθαίρων τὰ φρίατα. Volare, ῥ. ἰν. κενῶ, ἔκκενω, ἰπικενῶ, ἀδειῶ, καθαίρω, ἰκκαβαίρω. || Ἀναστρέφω, ἀνατρέπω ἔπιτα κατὰ γῆς. || — ἡ παρῶ, ἰπέγχομαι, ἀνασκυθῶμαι, κ. ἀδειῶμαι τὸν τόπον. || — ἡ sella, πίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου (τοῦ ἵππου ἀποκορυθῶμαι ἕνεος). || — ἡ εἰσσο, λίγω τὰ ἐξ ἀμύλης. || — ἡ scrligno, σπαταλῶ τὴν περιουσίαν. || —, ῥ. ἰν. καὶ -σι, ῥ. ἀντ. ἰγχεκαί, καθιστῶ, ὀπογοῦμαι, τρετῶ θεῶ. || —, ῥ. οὐδ. τίθεμαι τὴν ψέφρον περὶ τίνος, ψηφίζομαι, ψηφροφῶ. Volato, ἰα, ἐπ. ἰκκενωθεῖς, κινῶς, ἀπόκενος. || Ἀνατιθεῖσθός, καθυσιωμένος τινί. Volatore, εὐα. ἀρ. -trico, ῥ. ἡ ἔκκενω, ἰκκενωτής. || Πλήγης. || Ψηφροφῶς. Volatura, εὐα. ῥ. Ὀρ. Volazione.

Vulnaxa, οὐα. θ. Ναυτ. δ' ἀνελη-
της κάρδος, ἀνελίαν, ἀνεληγήριον
(ἀγγυλίον).

Vulvaxa, οὐα. θ. κινότης, τὰ
κενόν.

Vulvix, γα, ἐπ. δ' τῶν ἐδῶν ἢ
δελφίων, ἐδικτικός, ἰκετευτικός·
ἀναθηματικός.

Vulo, οὐα. ἀρ. τὸ κενόν. || Πε-
ριτρέτης, τὸ περισσόν, τὸ ἀχρηστον.
|| ἢ ἀπονομομένη τῷ Θεῷ πρὸς
φορὰ ἢ ἀνάθημα, εὐχὴ, ἐπιτυχί-
α, τάξιμον. || Ψῆφος. || —, πλ.
ἀγαλ, πόθοι, διήσεις.

Vuloia, ἐπ. κενός, ἀπόκινος·
ἔρημος. || Μεταφ. ἐστειρωμένος· ἐν-
δίης. || Ἀτελής, ἐλλειπής, πλημ-
μής. || Χρωκόπος. || Μανί—
χάρης κενά. || Δ—, ἐκφρ. ἐπιρῶ
ἀνωφελέως.

Votomila, οὐα. θ. θέμνος τῆς
Καϊόννης.

Vulcanico, εα, καί—ο, ia, ἐπ.
ὁ τῶν ἠρωιστίων, ἠρωιστίας. ||
Μεταφ. διάπυρος, ἐνθέρμος.

Vulcano, οὐα. ἀρ. ἕρος κυρίωνον,
ἠρωιστίων. || Μεταφ. βίαία ἀγα-
γάκτησις.

Vulgare, β. ἐν. ὄρ. Divulgare.

Vulgarizzare, β. ἐν. ὄρ. Vol-
garizzare.

Vulgarmento, ἐπιρῶ. ὄρ. Vol-
garmento.

Vulgata, οὐα. θ. κυρίως διέδο-
σις. || ἢ λατινικὴ μετάφρασις τῆς
ἁγίας Γραφῆς.

Vulgo, οὐα. ἀρ. ὄρ. Plobe. ||
Πληθός.

Vulnerata, β. ἐν. ὄρ. Forire·
Vulneraria, οὐα. θ. βοτάνη εἰς
θεραπείαν τῶν τραυμάτων, ἢ ἐ-
κουλωτικὴ.

Vulneraria, ia, ἐκ. ὁ πρὸς Ἰα-
σιν τραυμάτων, τραυματικός, ἰ-
ατρολατικός· ἐπὶ φαρμάκων.

Vulneroso, οα, ἐκ. τραυματίας.

Vulturino, οὐα. ἀρ. ἀνεμος ἢ εὐ-
ρόνοτος, κ. γραιγος.

Vulva, οὐα. θ. Ἀνατοχόριον, ὀστρά-
ρα, μήτρα, κατὰ δὲ τοὺς πλεί-
στους ἀνατόμους, τὸ ἐξωτερικὸν σὺ-
νολον τῶν γεννητικῶν μερῶν.

Vulvare, ἐκ. διγ. Ανατ. δ' τῆς
κῆτρας, μητρικός.

Vulvaria, οὐα. θ. βοτάνη δυσώ-
δης, ἢ ἀτράφαξις.

Vuoro, οὐα. ἀρ. ὄρ. Vuorò.

Vuoto, ta, ἐπ. ὄρ. Vuoto, Vuota.

Wohleb, εὐσ. ἀρ. ὄργανον μου-
αἰκὸν τετραχόρδον.

Wortgeist, εὐσ. θ. λίθος, ὃ εὐ-
ερμερίτης.

Whisi, εὐσ. ἀρ. γαρτοπαγγινὸν
ὑπὸ τῶν Ἀγγλων διαδοτὸν καὶ παι-
ζόμενον ἐκ τεσσάρων προσώπων, δύο
κατὰ δύο, τὸ εὐίστο ἢ βίστο.

Willisia, εὐσ. θ. βοτάνη, ἢ
οὐλλισία.

Wiski εὐσ. ἀρ. δίφρος Ἀγγλικῆς.

Woustei, εὐσ. ἀρ. ὄχημα τοῦ Γερ-
μανικῶν, χαμηλὸν καὶ ἐλαφρότα-
τον διὰ τοὺς περῶδεις σινοπούς.

W.

W εὐσ. ἀρ. διπλοῦν, V
ἐν χρήσει διὰ τὴν γραφὴν ἔτινων
τῶν ὀνομάτων, ἀπαγγελλόμενον
ἴσως ὡς Ωι. Σημειώμεν ἐνταῦθα
ὀλίγα τινα.

Wahlsteinia, εὐσ. θ. βοτάνη, ἢ
οὐαλδοταυία.

Walkeria, εὐσ. θ. βοτάνη, ἢ οὐ-
αλκερία.

Waltheria, εὐσ. θ. βοτάνη, ἢ
οὐαλθηρία.

Waltsonia, εὐσ. θ. βοτάνη, ἢ
οὐαλτσονία.

X.

 οὐσ. ἀρ. γράμμα λατινικόν, ἐν χρήσει ἐπίσης διὰ τὴν γραφὴν τῶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἐνομασίων καὶ ἄλλων, ὧν σημαντικὸν ἐν ταῦθα ἄλλα τινά.

Xanthos, οὐσ. ἀρ. ὄνομα βοός.

Xanthos, οὐσ. ἀρ. λίθος περὶ πολύτιμος, ὁ ξανθός.

Xanthos, οὐσ. ἀρ. κήρυξ μέγας τῶν Ἰνδιῶν, ὁ ξανθός.

Xanthomania, οὐ θ (ἐκ τοῦ Ἑλλ. πν. ἡ μέγιστος ἀγάπη τῶν ξένων καὶ τῶν ξενικῶν ἐθίμων, πρὸς δὲ ὁ διὰ τὰς περιηγήσεις μέγας πόθος, ξανθομανία.

Xanthopis, οὐσ. ἀρ. ὄνομα παράσιτος, οὗ τὰ φύλλα οὐκ ἀπὸ τοῦ καὶ ὡς ταῦτο ἐδάθη.

Xerantomo, οὐσ. ἀρ. γένος φυτῶν παντεῶν μετὰ ἀνθῶν συνθέτων, τὸ ξηρύνον.

Xerotribia, οὐσ. θ. Παθολ. ἡ διὰ τῆς χειρὸς ἀπλή τρίψις τοῦ νοσήσαντος μέλους, ξηροτριβία.

Xerostomia, οὐσ. θ. Παθολ. ἡ φθαλίμα ξηρά, καθ' ἣν ὁ πάσχων αισθάνεται κνησμοὺς τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τῇ ἐξιδρώσει καὶ ἐκχύσει τοῦ σακάρου, ξηροφθαλίμα.

Xesio, οὐσ. ἀρ. μέτρον χωρητικότητος ἐν Αἴγυπτῳ καὶ ἄλλοις τοῖς Ἀσίας· μέτρον Ἀθηναϊκὸν διὰ τὰ βενετὰ, δυναμένον 839 χιλιομέτρων, ὁ ἕκαστος

Xilofago, ἐπὶ τρίγωνον τὰ ξύλα, ξυλοφάγος· ἐπὶ ἐντόμων.

Xilografia, οὐσ. ἀρ. γένος μυκήτων, ὁ ξυλόγραφος.

Xilografia, οὐσ. θ. ἡ τέχνη τοῦ γλύφαι ἢ χαραττεῖν χαρακτῆρας ἐπὶ τοῦ ξύλου, ξυλογραφία, ξυλογραφία.

Xilolegia, οὐσ. θ. τὸ ξύλα λατρεύειν, ξυλολατρεία.

Xilopala, οὐσ. ἀρ. ξύλον ἀπολίθωτον τὸ φύσις ἀλιγκος ῥητινίου.

Xiloria, οὐσ. θ. ὄνομα ἐδάθου τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ξυλοπία.

Xilota, οὐσ. θ. γένος ἐντόμων δικτέλων, ἡ ξυλοτία.

Xirida, οὐσ. θ. πλ. συστοιχία φυτῶν, ἢν τύπος ἡ ξυρίς, τὰ ξυριδοειδῆ.

Xisteta, οὐσ. θ. ἰχθύς, ὁ ξυστήρ.

Y.

Y οὐα. ἑρ. γράμμα ἑλλη-
νικὸν πέντη ἀχρηστον παρὰ τοὺς
Ἰταλοὺς, ἀπαγετώμενον δὲ μόνον ἐπὶ
ἐπιγύσιων ζήνων λέξεων, ὡς ἱφαζήης.

Yagaro, οὐα. ἑρ. θηρίον τῆς
Ἀμερικῆς ἀγριώτατον.

Yaridō, οὐα. ἑρ. μέτρον μήκους
ἐν Ἰαγγλίῳ.

Yenito, οὐα. θ. ἔρυκτὸν, σίδη-
ρος ἢ τμητίης.

Yon-yang οὐα. ἑρ. Μυθολ. ὃ ἐν
Σίναϊ τοῦ ἁδου βασιλεὺς.

Ynca, οὐα. ἑρ. ὃ ἀνώτατος ἐν Πα-
ρουβία ἄρχων.

Yo, οὐα. ἑρ. εἶδος αὐλοῦ σινι-
κοῦ.

Yougan, οὐα. ἑρ. Χρυσολ. Ἰουδ.
οἱ αἰῶνες τοῦ κόσμου.

Ypsilon, οὐα. ἑρ. τὸ ἑλλην.
γράμμα ὑψιλῶν.

Ysop, οὐα. ἑρ. εἶδωλὸν τι φρι-
κώδες λατρευόμενον ὑπὸ τῶν Ἰα-
πώνων.

Yttrium, οὐα. ἑρ. μέταλλον μὲ
κασίγνωστον, τὸ ὕψιον.

Yu, οὐα. ἑρ. λίθος τις ἀχρῆσις,
ἐξ οὗ οἱ Σῆναι κατασκευάζουσιν
ὄργανα μουσικᾶ.

Yucca, οὐα. θ. φυτὸν τοῦ Με-
ξικοῦ γιγανταίου.

Yucuda, οὐα. θ. μέτρον ἐν Ἰ-
σπανία χωρονομικόν.

Yux, οὐα. ἑρ. ἄρβυς τῶν Ἰνδιῶν.

Z.

 οὐσ. ἀρ. καὶ θ. Ξεν καὶ τελευταίον γράμμα τοῦ ἀλφάβητου.

Zabajono, οὐσ. ἀρ. ὕψον ἐξ ὠπῶν, εἴσου, ζαχάρωσ· καὶ ἀρώματος.

Zahario, οὐσ. ἀρ. θωρακοθήκη.

Zacano, οὐσ. ἀρ. χρονολογία.

Zaccagnino, οὐσ. ἀρ. γελωτοποιὸς ἐν κωμῳδίᾳ.

Zaccato, οὐσ. ἀρ. καὶ

Zucchera, οὐσ. θ. βέρδερος, κ. λάπα. || Μεταφ. πρόσκομμα, ἐμ. πόδιον. || Οὐδέν. || Οἶσος, οἶσῶπα.

Zoccherolla καὶ — ἴτα, οὐσ. θ. (ὄποκ.) μικρὰ κηλὶς βορδέρου. ||

Μεταφ. λήρας, φλυαρία.

Zaccheroso, ἐπ. ἐπ. πλήρης βορδέρου, βορδερῶδης.

Zacinto, οὐσ. θ. φυτὸν, ἃ λεψίγη.

Zaffanuto, οὐσ. ἀρ. ἐπιωματισμός, κ. στρώμα.

Zaffardata, ερσ. θ. τύψις διὰ ῥυπαροῦ πράγματος.

Zaffardoso, ἐπ. ἐπ. ῥυπαρὸς, ἀκάθαρτος.

Zaffaro, ῥ. ἐν. πωματίζω, ἐπιωματίζω, κ. στυπῶ.

Zaffata, οὐσ. θ. ἀναπήδησις βενωσῶν ἅμα τῇ ἀνοίξει τοῦ δοχείου· ὁμηλ. ἀναπερμείνη. || Σκῶμμα,

λίγος ὀγκυκός, πικρός.

Zaffaticcia, οὐσ. θ. ὁμηλ. δυσώδης.

Zaffo, οὐσ. ἀρ. ἀραγή.

Zaffotano, ῥ. ἐν. κρέκον ἐπιχείω, βίβω ἐκ κρέκου, κρεκῶ.

Zaffutano, ἴα, ἐπ. κροκοθαφής, κροκοθαφής· || Ὀχρός· κρόκισ, κροκῶδης.

Zaffucano, οὐσ. ἀρ. γίνος φυτῶν τῆς Ἀσίας ἱριδοειδῶν, ἃ κρόκος, κ. ζαφείρ. || Χημ. κρόκος σιδήρου· μεταλλικὸς κρόκος. || Τοκρόκον χρωμα.

Zafferano, οὐσ. ἀρ. φυτὸν, ψευδοκρόκος, ἢ κνίκος.

Zaffino, οὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μικρὸν πῶμα, πωματῶν.

Zaffino, ἴα, ἐπ. ἃ πατητῶν προσημῶσι, σπατηρωμένης.

Zaffiro, οὐσ. ἀρ. λίθος τιμαλφῆς κυανόχρους, ἃ σπατηρῶς.

Zaffo, οὐσ. ἀρ. πῶμα, κ. στυπῶμα. || Τεξίτης.

Zaffrone, οὐσ. ὄρ. Zafferano.

Zagaglia, οὐσ. θ. ἁλῶν· ἄκοτιον.

Zagaglia, οὐσ. θ. ἃ ὄποκ. Ζαμαγιότα, οὐσ. θ. (ὄποκ.) μικρὸν ἀκοτιον.

Zaino, οὐσ. ἀρ. πύρα τῶν ποιμῶν ἡρατιῶν καὶ κελωτῶν.

Zamberlino, οὐσ. ἀρ. ἐπίθις· μεκρὰ τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων, χλαῖνα κ. καπέλα.

Zamero, οὐσ. θ. ἀκόστατος, κ. ἀναγκάσιον. || Βυτικὸν ῥύσις ἀνίας. || Βύωγλα· θυρωδῶδης τῶν Ἀράβων.

Zamiraca, οὐσ. θ. πέρην.

Zamiracasia, οὐσ. θ. πέρην ἐξωλεστέτης, μαχλάς.

Zamiracato, ῥ. ἐν. πορνεύω.

Zambuco, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Sambuco.

Zampa, οὐσ. θ. πῶς· τῶν τετραπόδων.

Zampare, ῥ. οὐδ. λακίζω.

Zampata, οὐσ. θ. ἃ διὰ τοῦ ποδὸς τύψις, λάκτισμα.

Zampaggiato, ῥ. οὐδ. ὄρ. Zampare.

Zampetta, οὐσ. θ. (ὄποκ.) μικρὸς ποδὸς τετραπόδου.

Zampillamento, οὐσ. ἀρ. ἀνάδρασις, ἀνάδρασις.

Zampolare, ῥ. οὐδ. ἀνοθεύω, ἀνοθεύω.

Zampillo, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Zampillamento.

Zampillo, οὐσ. ἀρ. ὕδωρ ἀκβυτινῆς, πιδίξ.

Zampino, οὐσ. ἀρ. πίτις, ἃ ἃ γρία. || — (ὄποκ.) ὄρ. Zampetta.

Zampognare, ῥ. οὐδ. ἀλλῶ· καί· ζῶ τὸν καταχρίσκον, κ. τὴν φλογίαν, καταχρίσκω.

Zampognare, οὐσ. ἀρ. τρεῖς, ἢ ἃ ἁλῶν, ἃ παίζον τὸν καταχρίσκον, κ. τὴν φλογίαν, καταχρίσκω, ἢ καταμάθησις, τιτυριστής.

Zampogneta, οὐσ. θ. καὶ

Zampognino, οὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μικρὸς καταχρίσκος, κ. μικρὰ φλογία.

Zann, οὐσ. θ. κάλαθος, κέφιτος. || Κεῖτις, κ. κούρα. || Κουλότις· κούλωμα. || Μεταφ. ἀπάτη, δολοσύνη.

Zanajo, οὐσ. ἀρ. ἐψώνης.

Zanata, οὐσ. θ. ἕσεν χωρὶ κάλαθος· ἢ κάνιστρον, κανοστρίβ.

Zanca, οὖσ. θ. κνήμη. || Τὸ κνήκον μέρος μοχλοῦ. || Zanosa — Γωσκόεγγενοίσιμος χηλωτός.
 Zancano, ια. ἐπ. λυρτός, κρημνός ἐν τῇ ἀκρῳ.
 Zanchellina οὖσ. θ. (ὄπκ.) μικρὸν καλὸν, καλαθίσκος.
 Zanco, σα, ἱπ. ἀριστέρως, ἐπαριστέρος· εὐδύναμος.
 Zancuo, οὖσ. ἀρ. λίθος ἐν ᾧ πηγνύεται ἡ στυπτική.
 Zangola, οὖσ. θ. καθίκιος ἐν ᾧ κτυπᾶται τὸ γάλα πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ βουτύρου.
 Zannala, οὖσ. θ. γελωτοποιία, μυρολογία.
 Zanni, οὖσ. ἀρ. φιλοσκώμων· ἱρπαλίτης.
 Zantossilo, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Santossillo.
 Zanzara, οὖσ. θ. ἐντόμοι, κώνωψ.
 Zanzarico, οὖσ. ἀρ. κωνωπιεὶον, κ. κουνουπιέρα.
 Zarra, οὖσ. θ. μάκαλλα, σκαπάνη. || Σκαφέα.
 Zarrato, ῥ. ἐν. σκάπτω διὰ τῆς σκαπάνης, ὀπκοσκάπτω, ὀπκομεύω. || Κρούω ἀνταρῶς ὄργανον. || Φιλάρω, ὁ πομφερω, ὑπερβαίνω· ἐπὶ ὀδάτων.
 Zarrariglia, οὖσ. θ. βοτάνη ἢ κταρμική.
 Zarrata, οὖσ. θ. ἡ διὰ σκαπάνης τύψις. || Σκαφέα.
 Zarratoro, οὖσ. ἀρ. ὁ διὰ τῆς σκαπάνης σκάπτων, σκαπανεύς, ἰρκατής, κ. σκαφηῆς. || Στρατιώτης πολυκρήνης, σκαπανεύς.

Zarratura, οὖσ. θ. σκίζευσις.
 Zarraila, οὖσ. θ. (ὄπκ.) μικρὸς λίθος.
 Zarratare, ῥ. ἐν. ὄρ. Zarrato. || Σκαλλίζω.
 Zarratilla, οὖσ. θ. (ὄπκ.) μικρὸς λίθος, λιπαρίον.
 Zarruato, ῥ. ἐν. σκάπτω διὰ τοῦ λίθου.
 Zarrano, οὖσ. ἀρ. μεγάλη σκαπάνη ἢ λίθος.
 Zara, οὖσ. θ. κίβδος (παγγίδιον) || Κινδύνας, βλάστη.
 Zarolo, σα, ἱπ. ἐπικίνδυνος.
 Zarratilla, οὖσ. θ. βοτάνη θεραπευτικὴ τῶν σιφυλιτικῶν νοσημάτων, ἢ τραχίς, ἢ σμίλας, ἢ εἶδη πλείον τῶν πενήκοντα.
 Zarricio, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Searchi. || Βασανιστήριον.
 Zavali, οὖσ. ἀρ. οὐτιδανός.
 Zavaradesi, ῥ. ἀντ. μεθύνομαι, ὑπακύνωμαι.
 Zavoita, οὖσ. θ. Ναυτ. ἔρμα, κ. σαβίωσα.
 Zavorato, ῥ. ἐν. Ναυτ. ἱρματίζω, κ. σαβουρώω.
 Zazara, οὖσ. θ. κόρη ἢ μέγρις ὤλων. || — arizula, ἱρκαίδηρις. || Χαιτη λέοντος.
 Zazzorio, οὖσ. ἀρ. (ὄπκ.) μικρὰ κόρη.
 Zazogono, οὖσ. ἀρ. μεγάλη κόρη.
 Zoba, οὖσ. θ. ζῶον, ἢ αἶξ.
 Zobra, οὖσ. ἀρ. τσ. θ. ζῶον τῆς ἀρκαίης ἱρκαίης προσόμοιον, ὄναγρος βαβυλωνίος, ὁ ὄραγξ.
 Zaba, οὖσ. ἀρ. βύς τῶν Ἰν-

διῶν καὶ τῆς ἀρκαίης φέρων ἐπὶ τοῦ ἀκρωτίου ἕνα ἢ δύο ὄρους σαρκώδεις.
 Zessa, οὖσ. θ. νομισματοκοπιεὶον.
 Zecara, ῥ. ἐ. κάπτω νομίσματα.
 Zecatore, οὖσ. ἀρ. νομισματοκόπος.
 Zecchino, οὖσ. ἀρ. νόμισμα χρυσοῦν, φλαρίον.
 Zeffiro, οὖσ. ἀρ. ἄνεμος δυτικῆς, ὁ ζέφυρος. || Passo di —, γεωμετρικὸν βῆμα, ὅταν ὁ ὄρηγος, ἑστῆς ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδός, παραφέρῃ τὸν ἑαυτοῦ πρὸς τὸ ἐμπρός καὶ τὸ δόσιον, ἄνθρωπος μισθίου.
 Zelamina, θ. λίθος ποικιλόχρους.
 Zelante, ἱπ. διγ. ὁ ζῆλον ἔχων, ὁ περὶ τι σπουδαίου περιθύμως, ζηλωτής.
 Zelantamento, ἱπ. ἔρματὰ ζῆλου.
 Zelara, ῥ. οὖσ. ἔχω ζῆλον, ἔζηλῶ προθυμῶμαι.
 Zelo, οὖσ. ἀρ. κυρίως ἢ πρὸς τὸ εἶνα ἀφοσιώσις καὶ, κατ' ἐκτετατοῦ, προθυμία, ζῆλος. || Μεταζηλοτασία.
 Zelosamento, ἱπ. ὄρ. Zelantamento.
 Zeloso, σα. ἱπ. ὄρ. Zelante.
 Zenui, οὖσ. ἀρ. ἄσπρ. τὸ κατακρύψων ἢ μεσοεράνιον σκυφίον.
 Zenolia, οὖσ. θ. ὀστρακοειδής ἢ κηνοβία.
 Zepito, οὖσ. θ. (ἐκ τοῦ ἑλλην.) ὀδία λιθώδης, ἢ τις ἀναλυομένη ἐντὸς ὕδατος γλοιοῦται, ἢ ζεσίθος.
 Zerra, οὖσ. θ. σφῆν, γόμφος. || Ζεζάνιον, σκάβαλον.

Zorramento, οὖσ. ἀρ. συμπλήρωσις, ἀνκπλήρωσις.
 Zerraro, ῥ. ἐν. συμπληρῶ, ἀναπληρῶ.
 Zerpelino, οὖσ. ἀρ. ὄνομα εραφίδος.
 Zeramplino, σα, ἱπ. ὁ κλίνων εἰς τὴν ἀρῶν, ἀπέυθρος.
 Zerbineria, οὖσ. θ. κλωστοποιεῖον ἱεροτοπονία.
 Zerbino, οὖσ. ἀρ. κλωστοπική.
 Zera, οὖσ. ἀρ. ἀειθαυτικὸν σκυφίον, τὸ κηδονικό. || Μηδῆν, κ. τίποτα. || Μεταρ. ἄνθρωπος μηδονικός, μηδῆν. || Ἰχθυόδιον καὶ λιθόριον ὄραγμα.
 Zermhai, οὖσ. ἀρ. ἕξαι τις αὐθόως τῶν Ἰνδιῶν, δυσώτερος καὶ τῇ ἐγγύτῃ προσομία.
 Zerravaria, οὖσ. ἀρ. ἕξαι ἱρματική.
 Zi, ἱπ. ὁ σιγῆ, σιωπή.
 Zia, οὖσ. θ. θεία.
 Zihaldone, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Masoglio.
 Zihellino, οὖσ. ἀρ. μῆς τῆς Σερβίας, ἡ σάμωρ, πρὸς δὲ καὶ ἡ κερὰ ἀδελφῶν, κ. σαμουρογόνα. || —, σα, ἱπ. ὁ ἱκ σάμωρ.
 Zihello, οὖσ. ἀρ. ζῶον εὐθόδες τῆς Ἀσίας, ἡκτεῖ προσόμοιον, μασοχογλή.
 Zisoma, οὖσ. ἀρ. ὁ θεῖος μου.
 Ziso, οὖσ. ἀρ. ὁ θεῖος του.
 Zisera, οὖσ. θ. ὄρ. Cilla.
 Zigida, οὖσ. θ. βοτάνη, ἢ ζυγίς.
 Zigolo, οὖσ. ἀρ. ἕρμα κατακρύψων.
 Zigzag, οὖσ. ἀρ. γραμμὰ, ὡν

αί γωνία ἀλλοπαλλήλως ἐξέχουσι
καὶ εἰσέχουσιν, ἐπιγμοί. || In—
ἔμφ. ἐπίρ. ἐλλγδην.

Zillo, οὐσ. ἀρ. κελδήμα.

Zimar, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Verde
tamo.

Zimarra, οὐσ. θ. ἰσθῆ. ποδήρης.

Zimbellara, β. εν. ἡλιαξω τὰ
πηνγὰ ἐφαλκῶν διὰ τοῦ παλευ
τοῦ, παλευσ.

Zimbaltora, οὐσ. ἀρ. -tisco, θ.
παλευτής.

Zimbaltatura, οὐσ. θ. δελιαοίς
τῶν πηνγῶν, παλευμα.

Zimballo, οὐσ. ἀρ. πηνγὸν προ
σελκῶν τὰ ὁμοειδῆ. παλευτής, κ.
κράκτος. || Μεταφ. δέλεαρ ἀπάτη.

Zitico, οὐσ. ἀρ. ψευδάργυρος, ὁ
ζίγκος.

Zingurello, οὐσ. ἀρ. In, θ (ὕποκ.)
μικρὸς ἀδιγγανος, κ. ἀτίγγανος.

Zingaro, οὐσ. ἀρ. γα, θ. ἀδιγ
γανος, κ. ἀσιγγανος.

Zinbero, οὐσ. ἀρ. -ra, θ. Ὀρ
τὸ ἀνωτέρω.

Zingoncello, οὐσ. ἀρ. κριμασθῆς
ἐπὶ τοῦ τοίχου.

Zinna, οὐσ. θ. μαστός. Ὀρ. Porra
|| Λιμαρὸς ἄγγιου.

Zinnalo, οὐσ. ἀρ. περίζωμα ἢ
διάζωμα τοῦ στήθους.

Zinnaro, β. εν. καὶ οὐδ. ἀηλάξω.

Zinziclaro, β. οὐδ. τερατίζω.

Zio, οὐσ. ἀρ. io, θ ὀθεός.

Zipolo, -bis, ἀρ. κλειθρον κρου
νίκου θεοτύπος.

Zirino, β. οὐδ. φωνάζω ἐπι
κίχλη.

Zirio, οὐσ. ἀρ. φωνή τῆς κί
χλης. || Παλευτής, κ. κρακτος.

Zita, οὐσ. θ. Ὀρ. Haubius. ||
Ναίνης' μισθὰ κέρη.

Zitella, οὐσ. θ. ναίνης, κορμίον.

Zitlino, ἐπίρ. σιγῆ, σιωπῆ. ||
—, ἐπ. ma, ἦσυχας, σιγῆσθ.

Zittiro, β. οὐδ. σιγῶ, σιωπῶ.

Zitto, ἐπίρ. Ὀρ. Zitlino.

Zizania, οὐσ. θ. κακὸν τι φυ
τὴν, τὸ ζιζάνιον, ἢ αἶρα. || Μεταφ.
σκάνδαλον, ζιζάνιον, ἴριε, διχόνοια,
νεύκος.

Zizzanioso sa, ἐπ. σκανδαλωδής.

Zizillo, ob. θ. καρπὸς, κὲ ζιζυριν.

Ziziforo, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ζιζυφοί.

Zoccolato, οὐσ. ἀρ. σφαίρα
μεγέλη.

Zoccolajo, οὐσ. ἀρ. σανδαλοποιός.

Zoccolaro, β. οὐδ. βαρῶν διὰ
τῶν σανδάλων περιφερόμενος.

Zoccolata, οὐσ. θ. ἢ διὰ σανδάλ
λου εὐφία.

Zoccolatto καὶ -ippo, οὐσ. ἀρ.
(ὕποκ.) σανδάλιον.

Zoccolo, οὐσ. ἀρ. σάνδαλον. ||
Μεταφ ἕριον, βλάξ. || Νόσημα τῶν
ποδῶν τῶν ἰππων.

Zocodose, οὐσ. ἀρ. γένος πο
λυπόδων τῆς Σικελίας, ὁ ζυγδός.

Zocra, οὐσ. θ. Ἀρχαίω. στε
λίχη δένδρων λειωθέντα ἢ σπῆλαι
ἐπίγυνος κατεργασμένα, αὶ παρὰ
τοὺς Σκύθας ἐν χρῆσει εἰς τιμὴν
τῶν Θεῶν.

Zodiacale, ἐπ. διγ. ἄστρ. ἢ τοῦ
ζωδίου, ζωδιακός.

Zodisco, οὐσ. ἀρ. ἄστρ. ὁ ζω
διακός ἢ ζωδιασφῆρος κύκλος, ὁ τῶν
ζωδίων, ἢ ζωδιακὴ ὁδός. || Τὸ σύ
νολον τῶν 12 ζωδίων, ὁ ζωδιακός.

|| —, ἐπ. τόσος τῆ Zodiacale.

Zoecia, οὐσ. θ. σῶμα ὄργανι
κὸν ἐπ' αὐτῶν οἱ πολύποδες,
ζωεϊκία.

Zoforo, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Zofaro.

Zoilo, ὄνομα κύριον ἄλλοι ἐπι
κριτοῦ τινας τοῦ Ὀμήρου ὁ Ζοί
λος, (ἐν ἔτει 270 Π.Χ.) || —, οὐσ.
ἀρ. δ' φρονεθεὶς ὁ προσωπολήπτης.

Zolfajo, οὐσ. ἀρ. ja, θ. θιοσργός.

Zolfanello οὐσ. ἀρ. Ἴνουσμα βει
σῶγον, κ. θεικίος ἢ σπίριτο.

Zolfato, ia, ἐπ. τιθειωμένες,
θιμιστές.

Zolfatura, οὐσ. θ. κάπνισμα ἐκ
θείου.

Zolfiera, οὐσ. θ. θιοσργίον.

Zolfino, οὐσ. ἀρ. τῶν τὸ Ζοί
fanella.

Zolfo, οὐσ. ἀρ. σῶμα ἀπλοῦν.
μὴ μεταλλικὸν, τὸ ἕϊον, κ. τὸ
θεάφειον.

Zolfonaria, οὐσ. θ. Ὀρ Zolfira.

Zolfoneo, io, ἐπ. Ὀρ. Zolfato.

Zolla, οὐσ. θ. ἑῶλος γῆς ||
—, πλ. ἄγροίς ἢ ἄγροτικῆ ζωῆ.

Zollato, οὐσ. θ. ἢ διὰ βάλου
τύφης.

Zollelina, οὐσ. θ. (ὕποκ.) με
κρὸς βάλου, βολέριον.

Zollono, οὐσ. ἀρ. μέγας βάλου
τύς γῆς.

Zolloso, sa, ἐπ. βολωδής.

Zompanteo, οὐσ. ἀρ. μαστιγώσις.

Zombara, β. εν. μαστιγῶ.

Zombatura, οὐσ. θ. μαστιγώσις'
τύρην τὰ Zomhamento.

Zouaro, β. οὐδ. περιπλανῶμαι.

Zoulogia, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλλῆν.)
ἢ τῶν ζῶων βερίτης, τὸ λάθρον,
δι' αὐτῶν κατατροφῶσι τὴν λίαν
αὐτῶν, ζωεφαγία.

Zoulogo, go, ἐπ. (ἐκ τοῦ Ἑλ
λῆν.) ὁ τρώγων ἕλας ζωϊκῆς ζω
οφάγος ἐπὶ κίχλων καὶ δοτρα
κεδέρμων. || — κατ' ἐπ. τῶν ζῶων
κρεμψάγον καὶ ἰδίως τὰ αἰμοδέρα
θηρία καὶ τὰ σαρκίβόρα ἔπιμα.

Zoulogo, οὐσ. ἀρ. (λιξῆ Ἑλλῆν.)

Τικτε, μέρος τοῦ ἐπιστυλίου, ἀνε
γλύφους νεκροσημῆνον, ζωεσφῆρος.

Zoulogia, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλλῆν.)
ἢ τῶν ζῶων λατρία, ζωολατρεία.

Zoulio, οὐσ. ἀρ. μέρος ζώου
μετασχηθὲν εἰς λίθον, ζωόλιθος.

Zoologia οὐσ. θ. (λίξη Ἑλλῆν.)

μέρος τῆς φυσικῆς ἱστορίας, τὸ
περὶ ζῶων πραγματευόμενον, ἢ
τῶν ζῶων ἱστορία, ζωολογία.

Zoologista, οὐσ. ἀρ. (λιξῆ. Ἑλ
λῆν.) καὶ

Zoulogo, οὐσ. ἀρ. (λιξῆ Ἑλλῆν.)

ὁ εἰδὼς τὴν ζωολογίαν, ζωολόγος.

Zoosmagnatismo, οὐσ. ἀρ. μα
γνητισμὸς ζωϊκός, ὁ τῶν ἠμψύχων

(φαινόμενα τινα φυσιολογικὰ δυ
σεβήγιστα μέχρι τοῦδε καὶ ποῖαν
ἀναλογίαν ἐμφανίζοντα πρὸς ἐκείνα
τοῦ μαγνητισμοῦ.)

Zoosmia, cēs, θ. (ἐκ τοῦ Ἑλ
λῆν.) ἢ τῶν ζῶων ἀνατομία, ζωο
τομή.

Zoppaggino, οὐσ. θ. γωλότης.
 Zopparo, β. οὐδ. γωλαίω.
 Zoppicante, ἱπ. δειγ. ὁ γωλαί-
 ων, γωλόξ.
 Zoppicaro, β. οὐδ. και—οί, β.
 άγρ. ὄρ. Zopparo.
 Zoppo, οὐσ. άρ. ὄρ. Zoppicante.
 Zoticaggine, οὐσ. θ. άγροικία·
 άπειροκαλία.
 Zoticamento, ἱπ.β. άγροίκως.
 Zotichezza, οὐσ. θ. ὄρ. Zoti-
 caggine.
 Zoticio, οη, ἱπ. άγροίκος, άπει-
 róκαλος.
 Zucca, οὐσ. θ. κολοκύνθη, εἴτε
 βοτάνη τις ἐν ἄματι ζούκα. || Παί-
 διονη νεάνις, κοράσιον.
 Zuccajo, οὐσ. άρ. άγρὸς ἐκ κολο-
 κύνθων κατάφυτος.
 Zuccherala, ἱα, ἱπ. ζαχαρω-
 τός· γλυκός.
 Zuccherriera, οὐσ. θ. τὸ ζαχαρέως
 δοχείον εἴτε θάψη κ. ζαχαριέρα.
 Zucchero, οὐσ. άρ. ζάχαρις. ||
 Di—γλυκός και μεταφ. θελητικὸς,
 προσφιλέξ.
 Zuccheroso, ἡα, ἱπ. ζαχαρώ-
 δης. || Γλυκός, ἰδίως εὐφρόσυνος.
 Zucchetti, οὐσ. άρ. καρβύκει· κα-
 ἱταλικόν, κατασκευασμένον ἐκ κί-
 τρου και κολοκύνθης.
 Zucchettiana, οὐσ. θ. (ὀποκ.) κολο-
 κύνθιον.
 Zuccheroaiato, οὐσ. άρ. φαλά-
 κροσις.
 Zucchouate, β. ἱπ. φαλακρῶ.

Zucchoua, οὐσ. άρ. μεγάλη κολο-
 κύνθη. || Φαλακρὸς· ἐπὶ γλευξί.
 Zuffo, οὐσ. θ. ὄρ. Quistione,
 Ristotta.
 Zuffalato, β. οὐδ. παίζω τὸν αὐ-
 λόν, αὐλῶ· σπρίζω. || Κραυγίζω.
 || — negli orecchi, σπρίζω εἰς τὸ
 οὖς, κρυφαλαῶ, || Πίνω εἶπον συ-
 νεχῶξ.
 Zuffolitto και — iuso, οὐσ. άρ.
 (ὀποκ.) μικρὸς αὐλός, αὐλισκοί·
 σφυρήκτρα.
 Zuffolone, οὐσ. άρ. μέγας αὐλός.
 Zuffulato, β. οὐδ. ὄρ. Zuffo.
 Zugo, οὐσ. άρ. ἔψον τυγακίτην
 ἐξ ἀλευρου και ἰλαίου. || —, και'
 άναλ. πολλάκις, τὸ άνακένον μύ-
 ριον. || Μυρὸς, άφρων.
 Zuppa, οὐσ. θ. ἄρτος βεβρωγ-
 μένος ἐν τὸς οἴνου ἢ ἄλλου ὕγρου.
 || Ζώμης κρέατος, βόψημα, κ. σούπα.
 || Μίξτε.
 Zuppaia, οὐσ. θ. ὀποκ. τοῦ Zuppa.
 Zuppettina, οὐσ. θ. ὀποκ. τοῦ
 Zuppaia.
 Zuppettione, οὐσ. θ. ὀποκ. τοῦ ζω-
 μῶν, κρηθῖον, ἐμφάδιον, κ. σουπιέρα.
 Zuppo, ἡα, ἱπ. ὄρ. Iozuppaio.
 || Μεταφ. πλήρης.
 Zurara, β. οὐδ. παίζω· ένασ-
 μνίζωμαι.
 Zuritto, οὐσ. άρ. ὀρυκτὸν ἴτιθ
 Βεσουθῖου, ὄρου, ὁ ζουρίτις.
 Zurlo, οὐσ. άρ. και
 Zurro, οὐσ. άρ. παιδί. || Εὐ-
 φροσύνη, άγαλιέσις. || Ὀργασμέ.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΣΥΜΒΛΗΠΡΟΣΕΤΙΣ.

I.

<p>I, μετ' ἀποστρέφου ἀντι τῆς ἀντ. Ιο. ἐπιλιθεμένου τοῦ Ο, ἐφω- γίας γάρην. Idoa, ὁσα. θ. λίξ. ἀπηρχ. θεά. Idoa, (πρόσθ.) ἐνίστα, τράπος· τύπος. Idoero, (πρόσθ.) ἐν χεῖραῖ προ- στί καὶ κατὰ φωνὴν ἐνεργ. ὡς una cosa, παντάζωμα τι. Ideizzare, ῥ. εὐδ. ἰδέας ἢ εἰ καίσις σχηματίζω. Idem, (λίξ. Λατιν.) ὡσαύτως, ὡς ἀνωτέρω· ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων. Idiotizzare, ῥ. ἐν. χρωμαί. ἰδιω- τισμοίς, γράφω ἢ δεικνῶ συλταίως. Idolero, ῥ. εὐδ. ταῦτο τῷ Ida- latrato. Idolatria, (πρόσθ.) ματαφ. ἔρωσ ἄμετρος, ἐγάπη ὑπερβολικῆ. Idrofobia, ὁσα. θ. λύσσα. Ieri, ἐπίθ. -l'altro, προχθές. Inanguidisci, ῥ. ἀντ. ταῦτο τῷ Inanguidiro.</p>	<p>Ilasciviro, ῥ. ἐν ταῦτο τῷ La- sciviro. Illigioso, sa, (γράφ.) εὐταπει- κτος, ὁσα. 560. Imhambagellato, Ια, ἐκ. θα- λοπραπέξ. Imbaciato, γράφ. ἐπιτακλύπω. ὁσα. 569. Imbiettare, ἀντι τοῦ ἰσαλαμ. Impiattare, ὁσα. 570. Imbarazzioso, ἀντι τοῦ ἰσαλαμ. Imbarazzione, ὁσα. 571. Imbitatojo, χωνίον τοῦ γά- λακτος ἀντι τοῦ ἰσαλαμ. Imbita- talore, ὁσα. 571. Imbrattoria, ὁσα. θ. ὄρ. Imbratto. Imbratto, εὐα. θ. (πρόσθ.) ὄρει- λῆ, χρέος. Imhreviatura, ὁσα. θ. ἐπιτομὴ λέξεως ἢ φράσεως. Βιβλίον τῶν συμβολατογράφων ἢ κρωτάκολλον συμβολατογραφικόν. Imbricato, ῥ. ἐντ. (πρόσθ.) ὁσα. 572, μεθῶ τινά.</p>
--	--

Imbrachezza, εὐσ. θ. μίθη, τούτῳ τῷ Ulriachezza.

Imbrigliare, β. γαλιώτ. τόνειπαν.

Imbrunare, β. εν. Ναυτ. σκοτιζομαι ἐπὶ καιρῷ.

Imbruttire, β. οὐδ. ἀτημιζομαι.

Imbucataro, (πρόσθ.) λευκαίνω τὴν λευστολήν.

Imitatore, εὐσ. ἀρ. (πρόσθ.) ιτice εὐσ. θ. μικρὴ θ.

Immalincounichiro, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. Immalincounichiro, σελ. 574.

Immaneggiabile, ἐπ. διγ. δυ σγάρκ.

Immansheto, ια, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. Immansheto, σελ. 574.

Immarginara, (πρόσθ.) -si β. Ὀρ. σελ. 575 εν ἀρχῇ τῆς δευτεραν στήλης τὸ κατὰ λάθος μετατοπισθὲν, ἀπὸ τῆς σελ. 574 καὶ τοῦ τίτλου τῆς δευτέρας στήλης.

Immanstriciaro, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. Immanstriciaro, σελ. 575.

Immaterialità, εὐσ. θ. ἡ τῶν ἀόλων ιδιότης, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. ἀλλῶν, σελ. 575.

Immatrimoniaro, β. εν. σουενῶ διὰ γάμου· εὐχεριστον δὲ μὲλλον ἀντ. -si, συζυγιζομαι διὰ γάμου· ἐπὶ χλευσῆς.

Immatite, β. οὐδ. φρεναβλαδοῦμαι.

Immergere, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. Immergere, σελ. 575.

Immerito, ια, ἐπ. Ὀρ. Immeritole.

Immerso, εα, (πρόσθ.) μεταφ. ἢ εν τῇ μελέτῃ βεβουλημένος.

Immisciare, β. εν. συμμιγνῶαι.

Immitigabile, ἐπ. διγ. ἀσπενδός.

Immitiare, β. εν. τὴν μίτραν ἐπὶ κεφαλῆς τινος τίθηται.

Immodesto, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ.

Immodesto, σελ. 576.

Impanimento, Ὀρ. Appigliamento, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. Appigliamento, σελ. 578.

Impareggiabilmente, ἐπιβ. ἀ. συγκρίτως.

Impasto, ια, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ.

Impatto, σελ. 580.

Impanitudine, εὐσ. θ. Ὀρ. Impanitezza.

Impersonale, Γρμ. ἀπρόσωπος· ἐπὶ βημάτων.

Imperturbato, ια, ἐπ. ἀτίραχος· ἡσυχος, γαλιουαίος.

Impervitiro, β. εν. διαγράφω, διαφύερισ.

Impiquersi, β. ἀντ. ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. οὐδέτ. σελ. 585.

Improbato, ια, (πρόσθ.) μολυβδόκλητος. || Εσφαρισμένος, διὰ μολύβδου ἢ μολυβδῶν φέρων, μολυβδόχορος.

Impriante, ἐπ. διγ. ἀντιπρακτικὸς.

Implicito, ια, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ.

Implicato, σελ. 587 στίχ. 12.

Impertuosamente, ἐπιβ. ὀχληρῶς, ἀναρῶς.

Impostore, (πρόσθ.) νόκηφάνης, δόλιος· ἀπατιῶν, ἐγυρτής.

Impromesso, (πρόσθ.) εὐσ. ἀρ. τὸ ὑποσχεθὲν.

Inalazione, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. Inalazione, σελ. 594.

Inamantabile, ἐπ. διγ. ἀδιόρωτος.

Inasatura, (πρόσθ.) β. εν. κυρτὴ εν σγῆματι τοῦσφ.

Incauto, β. οὐδ. λυσσῶ ως κύων.

Incomorazione, εὐσ. θ. Νεμ. δῆμιος.

Incanuto, ια, ἐπ. ὑποπόλιος, ἢ λευκαυχίος.

Incarucolare, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ.

Incarucolare, σελ. 601.

Incentissimo, ια, ἐπ. (ὕπερθ.) ἀφρονέστερος.

Incialore, -trice, ἐπ. Ὀρ. Incendire.

Incentare, β. εν. διαβιάζω εἰς τὸ κέντρον.

Incessantemente, Γρμ. πρῆτερον τοῦ Incessante, ἐπιβ. Ὀρ. Incessantemente.

Incidentemente, (πρόσθ.) κατὰ τόχην, εἰς συμπλήρωσιν τοῦ κατὰ, σελ. 606.

Incommodezza, εὐσ. θ. Ὀρ. Incomodità.

Incomparabilissimo, ια, ἐπ. (ὕπερθ.) λίαν ἀούγκριστος.

Inconsolabile, ἐπ. διγ. ἐπαρῆ γόητος, ἀκαπαρῦθτος.

Inconvenienza, εὐσ. θ. Ὀρ. Inconvenienza.

Incongruante, ἐπ. διγ. ἀναρμονικός.

Inconpetto, ἐκφρ. ἐπιβ. ἀπέναντι, κατάνηκτι.

Incessante, εὐσ. θ. ἀνία, ὀλιψίς, λύπη.

Inerisaldare, β. οὐδ. καὶ -si, β. ἀντ. μετασάλλομαι εἰς χυσοκλίση.

Indebolito, ια, ἐπ. ἐξουθενημένος· τετριμμένος κτλ.

Indiano, εὐσ. ἀρ. τὸ ἀσέμνον καὶ ἀσγρόν.

Indisparte, ἐκφρ. ἐπιβ. ἰλιατήρας, χωριστὰ, εν μέρει κτλ.

Indissipabile ἐπ. διγ. ἀδιασκέδαστος.

Indovintamente, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. Indovintamente, σελ. 623.

Intraconto, ια, κἀ) λον τοῦ Intraconto, ια, σελ. 623.

Indulgenza, ἐκκλ. συγγνώμης ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. ἐκαλυγνώμης, σελ. 624.

Insuperabile, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ.

Insuperabile, σελ. 626.

In eterno, ἐκφρ. καὶ ἐπιβ. Ὀρ. Eternamente.

Infortunato, ἐτίμως ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. ἐτίμως, σελ. 628.

Infortunabile, εὐσ. θ. ἰδιότης ἡ κατὰστασις τοῦ ἀκαμάτου, τὸ ἀκόματον.

Infiacchito, ια, ἐπ. ἐκλυθενκῶς, ἐθδναςτος.

Informità, εὐσ. θ. ἀτέλεια, τὸ ἀτέλές.

Inordire, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. Inordire, σελ. 648.

Inasatura, ια, ἐπ. ληκποτεταμειωμένος.

Inasissimo, ια, ἐπ. (ὕπερθ.) λίαν παράφρων, κ. θεότρελλος.

Insegna, (πρόσθ.) ἐπεγγραφή ἐργατηρίου.

Insensibile, (πρόσθ.) ἀνεπί-
σθητος, ἐλάχιστος, ἀδύρακτος.
Insolide, ἐπίθ. σιτειῶς.
Insollare, (πρόσθ.) μεταφ. μα-
ταιῶ, ἐλασθεῖν.
Insomnia, ἐπίθ. ἐπὶ τέλους.
Insomniabile, ἐπ. διγ. αἰσθ-
θιστος, ἀκαταδύθιστος.
Insopetito, ia, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ.
Insopetito, σελ. 666.
Instupidito, ia, ἐπ. ἐκπληκτος,
κατάπληκτος, ἐπτονημένος.
Intocato, ia, ἐπ. ἐντεταμένως.
|| Προσθεδλημένος.
Intagliuzzato, ia, ἐπ. ἐντεταμ-
μένος.
Intanato, ia, ἐπ. ὁ ἐν ἔντετα
κεχυμένος.
Intendouna, (πρόσθ.) ἀφοραίως
ἀρωτικῶς τὸ προσφιλές αὐτὸ πρό-
σωπον.
Intimidito ia, ἐπ. κροφισμένος.
Intorato, ia, ἐπ. ἀμμανής, ἐξωρ-
γισμένος.
Intorbidato, ia, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ.
Intorbidato, σελ. 668.
Intorcero, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ. In-
torsore, σελ. 666.
Intormentiro, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ.
Intormentire, σελ. 668.
Intrabaccalamanto, (πρόσθ.) πᾶ-
σα μηχανὴ ἀλλόκοτος.
Intradno, οὐσ. ἀρ. (πρόσθ.) ἀ-
θεαυότης, τὸ ἀθεύσιον, ἐνδοτασμός.
Intraprendeno, ἐπ. διγ. ὁ ἐπι-
χειρῶν τι, ἐπιχειρητής.
Intrata, οὐσ. (πρόσθ.) ἐπιστάθμα,
πύργος.

Intrepiditi, οὐσ. ὁ. τὸ ἀτρό-
μητον, ἀφοβία.
Invettivamente, ἐπίθ. ἐντὶ τοῦ
ἔσφαλ. Investramento, σελ. 676.
Invigliacchiro, ἐντὶ τοῦ ἔσφαλ.
Invigliacchiro, σελ. 676.
Inviscerato, ia, ἐπ. ὁ ἐν τοῖς
σπλάγγχναις.
Invischiamento, οὐσ. ἀρ. περι-
χρησις ἀπὸ ἔξου.
Invischiamento, οὐσ. ἀρ. πύ-
κνωσις, σύμπηξις.
Inviscidiro, ῥ. οὐδ. πυκνωθεῖ,
πύκνωμα.
Inviscidito, ia, ἐπ. παπυκνωμέ-
νος, πεπηγώς.
Invitationo, οὐσ. ὁ. Ὀρ. Invito.
Involato, ia, ἐπ. κλαπαίς, κελ.
Inzaffato, ia, ἐπ. πλήρης, κτλ.
Inzampagliato, ia, ἐπ. ὁ τοῖς
πόδας ἀμπλεγθεῖς. || Μεταφ. πε-
ρὸς ποδισαίς· περίπλοκος.
Inzavardare, ῥ. ἐν. χρίω, ἐπι-
χρίω· ῥυπαίνω.
Inzavardato, ia, ἐπ. ἐπιχρί-
στος, ἐρῦπωμένος.
Inzuccherato, ia, ἐπ. σακχα-
ρωτός. || Μεταφ. γλυκύς, ἄδύς,
μελιχρός.
Issa, ἐπίθ. ἀπρηγ. γύν. ἤδη.
Issuato, ia, (λιξ. λατιν.) ἐν
χρήσει ἐπιρρήματ. ἐντὶ τοῦ Im-
mantimento.
Istabilo, ἐπ. διγ. Ὀρ. Instabile.
Istabilità, οὐσ. ὁ. τὸ αὐτὸ τῷ In-
stabilità.
Istantaneamente, ἐπίθ. ἐν μιᾷ
στιγμῇ, αὐτοματῶς.

Itasso, Ὀρ. Stasso ἐντὶ τοῦ
ἔσφαλ. Itasso, σελ. 683.
Itersamento, οὐσ. ἀρ. ἐκανάληψις
Itisierario, (πρόσθ.) προσευχ-
τᾶριον τῶν ἁδουπύρων.
Iva, οὐσ. ὁ. ἔνομα βοτάνης.
Ivi, (πρόσθ.) Da—a casti tam-
pi, ἔκτοτε κατὰ τὸ ἀφόρους καιρούς.
|| —, ἐντὶ τοῦ Iudi, κτλ.

J.

Jubiloide, ἐπ. διγ. βαλὲχρως,
βαλῶδες.

Jubilare, ἕρ. Giubilare.

Jurare, ἀντι τοῦ ἱεραλμ. Jura-
re, αὐλ. 683.

Juridico, ἐα, ἱπ. δ τοῦ νόμου, κατὰ
τὸν νόμον.

Juridizione, αὐσ. ἑ. Ὀρ. Giu-
ridizione.

Jurisperito, αὐσ. ἀρ. Ὀρ. Giu-
risperito,

Jurista, αὐσ. ἀρ. Ὀρ. Giurista.

Labhrisciuolo, εὐσ. ἀρ. (ὄποι.)
 μικρὸν χεῖλος.

Labbia, εὐσ. ἀρ. τὸ χεῖλος. ||
 Χεῖλος θαλάσσιου κτλ. — εὐσ. ἀρ. πλ.
 | labbri, τὰ χεῖλη.

Labbrono, εὐσ. ἀρ. μέγα χεῖ-
 λος. || Ὁ ἴχθων μεγάλη χεῖλη, ζα-
 χεῖλας, κ. χεῖλαράς.

Labbruccio, εὐσ. ἀρ. (ὄποι.) τὰς
 τὸ τῷ Labhrisciuolo.

Labilità, (πρόσθ.) τὸ ἴσχατιον
 γῆρας. Ὁρ. Caducità.

Labyrinth, εὐσ. ἀρ. (Λιβ. Ἑλλην.)
 τὰς τὸ τῷ Laberinto.

Labrace, εὐσ. ἀρ. λυθῶς, ὁ λαύραξ.

Labro, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Labrace.
 Labbro,

Laeca, (πρόσθ.) Cera —, κηρὸς
 σφραγιτικός.

Laechozizuno, εὐσ. ἀρ. ἀστα-
 τήμης, χαρηντιοῦς.

Lacerante, ἱπ. διγ. Ὁρ. Laco-
 taloro,

Lacrima, Ὁρ. Lagrima, ἀντὶ
 τοῦ ἱσθαλ. Lacrima. σελ. 687.

Ladra, εὐσ. θ. τοῦ Ladro.

Ladronaccio, εὐσ. ἀρ. μέγας
 κλέπτης.

Ladroucellaria, εὐσ. θ. ἀντὶ τοῦ
 ἱσθαλ. Ladroncelloria, σελ. 688.

Ladronello, εὐσ. ἀρ. καὶ -la,
 εὐσ. θ. (ὄποι.) μικρὸς κλέπτης.

Lagumento, εὐσ. ἱρ. βρ. Lagoio,
 Lagrimante, ἱπ. διγ. δεκροῦς.

Lalcalmento, ἱπ. βρ. λαϊκῶς.

Laidamento, ἱπ. βρ. λαγρῶς, ἀ-
 τήμης.

Lampoggiano, ἱπ. διγ. φω

L.

Labarda, (πρόσθ.) Appog-
 giato la —, μεταφ. παρασιτῶ ἀνι-
 γόσιος, τὸ πρεῖνα δεικνόν.

Labardaccia, εὐσ. θ. ἄλιον,
 παλαιὸν ἄρου. ἐπὶ χλοῆς.

Labbiato, τα, ἑπ. τὰς τὸ τῷ La-
 biato.

Labarggiato, β. οὐ. κινῶ τὰ χεῖλη.

ταινός, λαμπρός, άστραγάλος.
 Laucaiato, ια, έπ. έξηκοντεσμά-
 νος, ζυγυίε.
 Lanquise auto, ιπ. διγ. Όρ. Lan-
 guoata.
 Lavinia, οσα. άρ. έρταυργός.
 Lapietruasia, οσα. θ. λυχνος με-
 ραι, είτε πόλιος, είτε χλεούας.
 Lateralio, ια, έπ. ίσχνός, κα-
 τεπληκτικός, κατάξηρος.
 Lapisarmona, οσα άρ. λίθος τις.
 Lapislazuli ή Lapislazuli και
 Lapislazulite, άντιτού Lapislaz-
 ulio, σελ. 693.
 Lari, (πρόσθ.) όρνος άορυφή ή
 άνωτάτη.
 Laticia, οσα. άρ. δένδρον, πίτυς,
 ή λάμυξ.
 Lattitudine, οσα. θ. Όρ. Lat-
 ghezzi. || Γαυγο. τό μεταξύ του ί
 συμμετρου και του πέλου διάστημα,
 γαυγοακίνδν πλάτος.
 Latomina, οσα. θ. (λίξ. Έλλην.)
 τόπος έν ώ έξάγονται τά μαρμαρα,
 λιτομίναν.
 Latticino, άντι του έσφαλμ.
 Lattificio, σελ. 690.
 Lavaccio, οσα. άρ. χυδ. μωρτες,
 βλάξ.
 Lavazzo, (πρόσθ.) λιπερώδης.
 Leda, όρχηοις αίσχρά, άντι του
 έσφαλ. όρχοις κτλ. σελ. 190.
 Legislativo, ια, άντι του La-
 gislativo, σα, σελ. 700.
 Legano και κεινίταρον -ίε, οσα.
 θ. (δξ. Έλλ. ην.) λιτανίται.
 Lettorn, (πρόσθ.) di promessa,
 άμώλογον. || — di credenza, πιζω-

τική. || A — και secondo la —,
 Όρ. Letteramento. || Aver —, έχω
 παιδείαν. || Tornar in una —,
 ξαγρ. λεγομίνη περί του άπομνή-
 σαντος έν τή έλληδοπαή και, άντι
 άντι της έπιστροφής αυτού, άναγ-
 γίλλεται ή θάνατος δι' έπιστολής.
 Levantina, (πρόσθ.) έξήχλος,
 ιδιρίστιας. Όρ. Silitoso.
 Levata, (πρόσθ.) άγορά ήμπα-
 ρευμάτων έθέρων διά μεταφοράς.
 Libeccista, οσα. θ. σφοδρίτης
 του άνέμου λιόςξ.
 Libeccio, (πρόσθ.) λίξ. κ. γορ-
 άπής.
 Libro, άντι του έσφαλμ. Li-
 brano, σελ. 707.
 Ligua, (πρόσθ.) πύθος ή δυοτξ.
 λιγμ κ καταπύκον τιν έυθωσπον ή
 λίγον κτλ' έλιγον. || Μεταφ. ήπε-
 ξεργαοία συγγραφής λαγάνη.
 Lingua, (πρόσθ.) Άληλα —, ή —
 labana, γλώσσα κικη, ή κικην-
 τρεχής και κικηδωστας. || La-
 non ha osso e la tempore il dos-
 so; παροιμ. ως και ή παρ' ήμίν
 ή γλώσσα κικηκαθα διν έχει και
 κικηκαλα σπίνει. || Menaro la —
 verso pleuno, κικηκαλογώ, ευσημησί-
 τεινκ. || Όνομα φατών παντεσών.
 Locupletare, ή έν άπτηρχ. πλου-
 τίζω.
 Loco, (πρόσθ.) ή έρωμένον. ||
 Κέτοπρον.
 Lumeggiante, ιπ. διγ. φαίνος.
 Lumeggiato, ια, ιπ. περπατί-
 άντος, διαζώτιστος.
 Lusungo, (πρόσθ.) πυρακαλιβ

έπαινοτικώς. || — di, ή άντ. νομί-
 ζω. προσδοκώ, έλπίζω.

Lusingatore, οσα. άρ. -trico, ή
 κίλαξ, έρωτικός.

Lusinghevolo, ιπ. διγ. γάυτο
 του Lusingante.

Lussuoso, σα, έπ. πολυτελής.

Lutata, οσα. θ. τό παλαιόν,
 κάλαισμα.

Maccoramento, οὐσ. ἄρ. ὄρ. Maccoraziono.

Maccorato, το, ἔπ. τετραρμένος.

Machia, οὐσ. θ. κοινολ. ὄρ. Furbizia.

Machiente, ἑπ. διγ. κατεσκληκώς, ισχυρός.

Maculatto, τα, ἔπ. τετρίμμενος· μαμασοσκμένος.

Madona. (πρόθ.) Donna ο—, δέσποινα ὑπερτέρα.

Madonnino, οὐσ. ἄρ. νομισματικόν ἀργυροῦν, τὸ ἥμισυ πάλον, ἡμισπάλον.

Madornolo, (πρόθ.) γυνήσικα· ἐπὶ τίκτων γέμου νομίμου.

Mafatto, τα, ἔπ. ὄρ. Malfatto.

Magagnolo, τα, ἔπ. διεφθαρμένος, διεφθωρός. || Προσοικητός, αλυστός.

Magnesia, (πρόθ.) ἡρυκατὴν ἐντὶ τοῦ σιτην, σελ. 727.

Magnissimo, ma, ἑπ. (ὕπερθ.) μέγιστος.

Maleficato, τα, ἔπ. ὄρ. Maleficiato.

Malevolenza, (πρόθ.) μίσος.

Malevolo, τα, (πρόθ.) εἰςθονερός.

Malignissimo, ma, ἑπ. (ὕπερθ.) πικρὸς καὶ κίςτος.

Malinconiaaccia, οὐσ. θ. βαθεῖα, ἄκρα μελαγχολία.

Malinconichissimo, ma, ἑπ. (ὕπερθ.) μελαγχολικώτατος, ἐλίαν κατησός.

Mollissimamente, ἐπίθ. (ὕπερθ.) κέκιστα.

Molissimo, ma, ἑπ. (ὕπερθ.)

Μ.

ΜΜ

(πρόθ.) ἐπιτομή τῆ; λέξ. Milla.

Ma, (πρόθ.)—, μετ' ἀποστρόφου, ἴσον τῷ Μοί. || — μετὰ τῷ εἰς, ἴσοι τῷ Salvo che, Fnocteló, se non so, ἐκτός, παρεκτός.

Macciolla, (πρόθ.) Giocaro di —, πᾶσαν μηχανὴν κινῶ πρὸς ἱξάπικτον τῶσ;

Macchelleria, οὐσ. θ. ἀπαρχῆον τῷ Baratteria.

Maccheronea, οὐσ. θ. συγγράφη γελῶν, μίξοῦ ἄρῶσος, μακαρόνια.

Maccheronico, οὐσ. θ. ποιήσικα μίξοῦ ἄρῶσος, ἡ πλήρης λέξεων λατινικῶν καὶ ἰταλικῶν ἐκλατινισμένων.

Macchina, (πρόθ.)— umana, τὸ ἀνερώπινον σῶμα.

Macchinaccia, οὐσ. θ. ἀθλία τις μηχανή· ἐπὶ χλωπῆς.

Maccolaria, οὐσ. θ. χροσπολιέον, μακκιλιόν.

κάκιστος, κακουργίστατος. || —
 κίπρ. κάκισα.
 Maliziatamente, επίθ. Ὁρ. Μα-
 liziosoania.
 Malmenalo, τα, ἐπ. ὁ κακῶς δι-
 ατιδόμενος. || Ταλλμαζίνος.
 Malisento, τα, ἐπ. ὁ μὴ φοβητός.
 Maltrato, τα, ἐπ. προσεδίλω-
 μίνος, περιφρονημένος.
 Mano, (πρόθ.) Dar la —, ὁ
 παρονομαζέτω. || Dar la prima —,
 ἀρχομαι ἔργου οὐδὲν ποτε. || Da-
 re l'ultima —, τελεσιποιῶ, ἐπα-
 ξεργάζομαι τι. || Dar —, βοηθῶ, ἡ-
 πιβοηθῶ καὶ ἄλλως τα συναργῶ
 εἶς τι. || Dar — e passo, ὑποχωρῶ,
 ὑπεύχομαι. || Dar una o ría man a
 choschassia, χρωματίζω, ἐπιχρω-
 ματίζω, εἶτε διορθῶ, ἐπιδιορθῶ ἑ-
 γόν τι. || Dar oon ampria —, δίδω
 θαψιλῶς, ἀπειθῶς. || Dar di — zdo-
 lo mani, ὡς ἂν ἀπαθῶ πρὸς δὲ λαμ-
 βάνω, συλλαμβάνω ἐν τέχνῃ. || Ve-
 nire alle mani —, εἰς χεῖρας ἔρ-
 χομαι. || Di lunga ἡ di lunga-
 stimo —, ἔκφρ. ἐπίρ. ἀνέκαστον. ||
 Di — ia —, ἔκφρ. ἐπίρ. ἀλλήλοδι-
 αθήτως, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἀ-
 πὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἀπὸ προ-
 σώπου εἰς πρόσωπον. || Jassora
 della mani, κλίπτω λάβρα, ὅσο
 κλίπτω, ἐπιχειρῶ. || Lavara di
 —, μεταφ. κλέπτω. || Far — hassa
 ἀρπάζω, διακρίβω πᾶν τὸ ἀνευγ-
 γάνον, κατακρίβω, κατασφάζω. ||
 Furo di —, μακρᾶν. || Giuco di
 —, ἰσχυρότερον τι καὶ κατ' ἔκτ. ἀ-
 πᾶν, τήχυσμα, δόλος. || Lavarsi

la mani di choschassia, μεταφ.
 πλύνω τὰς χεῖρας. || Lavar lo —,
 πᾶσω ποίων τι. || Morderai lo —,
 μεταφ. δάκνω τὰς χεῖρας, ἵσως με-
 ταφ. λούρω. || Per —, διὰ μέσον.
 Manofatto και — uallo, τα, ἴπ.
 χειροποίητος.
 Manoletta, ὄσο, ἀρ. Ὁρ. Valetto,
 Manualdo, ὄστ. ἀρ. ταύτ. τῷ
 Manoaldo.
 Manucare, ἀντι τοῦ ἰσαφλμ.
 Manucare, σελ. 743.
 Manomessione, ὄσο, θ. ἡ ἀπε-
 λευθρωσις.
 Manovaccio, ὄσο, ἀρ. Ὁρ. Μα-
 novaccio.
 Mano, (πρόθ.) ὄσο, ἀρ. Ὁρ.
 Podero,
 Manueto, (πρόθ.) ὄσο, ἀρ.
 ζῶον κατωκίδιον, ἄμερον.
 Mantellaccio, ὄσο, ἀρ. (ὄπκο.)
 κινδύος ἄθλιος ἐπὶ χλαύης.
 Mantelluccio, ἀντι τοῦ ἰσαφλμ.
 Mantelluccio, σελ. 743.
 Mantonnento, ἐπ. διγ. ὁ διατη-
 ρῶν, διασφύζων τι.
 Mantonnento, τα, ἐπ. συντηρού-
 μινος, διατηρούμενος.
 Manucaro, ἀντι τοῦ ἰσαφλμ.
 Manucare, σελ. 743.
 Maravigliaccio, ὄσο, θ. μέγα
 θαῦμα.
 Marchese, (πρόθ.) τὰ ἑμπνευ-
 τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς χυδαίοις.
 Marchesino, ὄσο, ἀρ. (ὄπκο.)
 μικρὸς μαρκήσιος.
 Marcioso, ὄσο, ἀντι τοῦ ἰσαφλμ.
 Marciao, σελ. 744.

Maro, (πρόθ.) — fresco, ἔνεμος
 οροδρεκατὰ θάλασσαν, οὐχὶ δὲ κατὰ
 θυλλοδύνας. || — roco, θάλασσα μὴ
 κλυδωνιζομένη, ἀλλὰ τεταραγμέ-
 νη. || Andaro sopra —, θαλασσο-
 πορῶ || Uomo di —, ἐμπαιροθά-
 λασσος.
 Margarita, (πρόθ.) τὸ ἐπίλα-
 κτον ἐν παντὶ πράγματι.
 Mariatioso, ὄσο, θ. Ὁρ. Ma-
 ritaggio.
 Marmugliaccio, ὄσο, θ. σαρπῆ
 ἢ σαρπητὸς ἀγροχίων ἐπὶ χλαύης.
 Marinoro, ὄσο, ἀρ. παρὰ τοῖς
 ποιηταῖς, τὸ μέγερρον.
 Martellaccio (πρόθ.) πᾶθος σφο-
 δρῶν, βάρανος, ζήλοτυπία.
 Martellone, ὄσο, ἀρ. μεγάλη
 σφύρα.
 Mascaglia, ὄσο, θ. ταύτ. τῷ
 Astuzia.
 Mascellate, ὄστ. θ. ἡ ἐπὶ τῆς
 σιγῆς τύψις.
 Massa, (πρόθ.) In —, In una —
 ἔκφρασις ἐπὶρ. ἀβρώς, ἄλοσχε-
 ρῶς || A — και a passo, ἔκφρ.
 ἐπίρ. θαψιλίστατος, λίαν ἀφθονο-
 παρόχος.
 Masselo, ὄστ. ἀρ. τόπος πλῆ-
 ρος περῶν, περῶδης.
 Matto, (πρόθ.) Andar — di oho-
 chessia, ἐκπαίνομαι ποδῶν τι.
 Meccanico, (πρόθ.) ἀπεροκῶ
 λαί, ἀμαθής.
 Mecco, ὄσο, ἀρ. μαγίς.
 Mezo, (πρόθ.) ἐνδομήχος, ἐν
 μεντῷ.
 Medaglia, (πρόθ.) Il rovenchio

della —, ἡ ἀντίτοπος πλεῦρὰ τῆς
 μεταλλίης. || Μετω. αἱ κακαὶ ἰ-
 διότητες προσώπου ἢ πράγματος.
 Medagliajo, ὄσο, ἀρ. εἰκονο-
 πώλης.
 Medemo, μα, ἀντι τοῦ ἰσαφλμ.
 Medomo, σελ. 784.
 Mediatrico, ὄσο, θ. ἡ μεσοκ-
 θούσα.
 Medicaccio, ὄσο, ἀρ. ἰατρὸς ἢ
 ὄλιος ἐπὶ χλαύης.
 Modicars, (πρόθ.) θλιγνηρῶς.
 Modio, ἀντι τοῦ ἰσαφλμ. Medi-
 oia, σελ. 785.
 Modistamente, ἀντι τοῦ ἰσα-
 φλμ. Modistamente, σελ. 788.
 Mola, (πρόθ.) || — πλ. αἱ μνηρο-
 Membrolino, ὄσο, ἀρ. (ὄπκο.)
 ταύτ. τῷ Membrino.
 Membrono, ὄσο, ἀρ. μέλος μέγας.
 Mentalmento, ἀντι τοῦ ἰσαφλ.
 Mentalmomnte, σελ. 760.
 Mercantono, ἀντι τοῦ ἰσαφλ.
 Mercanture, σελ. 761.
 Mistora, (πρόθ.) φονίσις.
 Mistino, τα, ἐπ. ὀρθοθεῖς.
 Mignala, (πρόθ.) ἀνταρῶς, ἡ-
 παχύνει.
 Millantamilla, ἐν ἑκατομύριον
 ἢ, ἀρίστως ποδὸν ἀπειράριθμον.
 Millantatore, -trico, (πρόθ.)
 ὁ μεγαλυνομένος, ἢ ἀξάνθιμος.
 ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.
 Minucio, ὄσο, ἀρ. Μουσ. χα-
 ρὲς τις ἐν τῶν σεμνιτέρων, οὗ ὁ
 μουσικὸς θυμὸς τρισημῶς κρούμα-
 τῷ χορῷ τοῦτο ὑπερχοῦμενον, ἐκ
 δύο κώλων ἢ ἰσωνυκῶν οὐγ-

κειμενον, κ. μεγαύτου. εἰς τὸ τῷ
Minnotta.

Misanthropo, ἀπὸ τοῦ ἐσφαλ-
Μισάντροπος, σελ. 776.

Misura, Fuor di —, κτλ. Ὁρ.
σελ. 779 ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης
σεύλης μετανοπιᾶς ἐσφαλμ. ἀπὸ
τῆς διαίτης σείλης εἰς σελ. 778.

Mondo, (πρόσθ.) Venire al —,
γενῶμαι. || Uscire del —, Man-
cavo del —, θνήσκει, ἀποθνήσκει. ||
Cacciar del —, ἐξολοθρεύω.

Montare, (πρόσθ.) — in collera,
ἐν ῥαββίᾳ, ἐν θυμῷ, ἔξωγ. ἔσομαι,
λυσιῶ, κλύομαι. || — una lancia,
ἓνα σπᾶδα, καταρτύω λαντιᾶ, ξί-
φος κτλ. || Εκπιέσθαι, δυναμῶς
λογῶ τὰ διάφορα μέρη οὐδὲν ποτε
πράγματος ἀντίθετον τῷ Simon-
taro (λίω, δακλύω).

Morto, (πρόσθ.) — civile, πο-
λιτικῆς θανάτου, ἔτσι στέργαις τῶν
δοτικῶν ἢ κεινωνικῶν δικαιο-
μάτων.

Mortificare, (πρόσθ.) — si ῥ. ἐντ.
ἐκλεπραγοῦμαι διὰ τῶν νηστειῶν
κτλ. εἰς τὸ τῷ Macerarsi.

Mozzino, εὐσ. ἄρ. ἀπὸ τοῦ ἐ-
σφαλμ. Mozzina, σελ. 794.

Multa, (πρόσθ.) ποινὴ, πρόστιμον.

Multare, ῥ. ἐν. Νομ. καταδι-
κάζω εἰς πρόστιμον.

Multiparo, ἀπὸ τοῦ ἐσφαλμ.
Multiparita, σελ. 790.

Mummia, (πρόσθ.) κατ' ἀνα-
λογ. ἐσθρωπίας δυσειδῆς ἐστὶ γλυκό-
χος. (Γράφ. ἐν τῇ αὐτῇ λέξει σκο-
λετὴς ἀπὸ τοῦ σκελωτής.)

Muta, (πρόσθ.) ἡ τῶν μετα-
ξοσμολήμων καθύπνωσις, μετ' ἔν
ἀλλήλοισι δόξαν.

Mutolo, Ia, ἐπὶ ἔν γενετῆς
κωφάλας. || Σιγῆλας, ἡσυχος,
|| Ἄσμοις ἐπὶ ἀνθέων. || Αἰλι-
ἐκφρ. ἐπὶ ῥ. ἐν σιγῇ, ἀθροῦσως,

Mutria, εὐσ. ὁ. πρόσωπον ἄ-
γροτον, κατηχῆς, ὄφρ' ἐπὶ κερμίνη.

Mutulo, εὐσ. ἄρ. Ὁρ. Modigliano.

Nugolo, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Νυτολο.

Nulla, (πρόσθ.) ἄ—, οὐδαμῶς,
κατ' οὐδὲνα τρόπον. || Tener per
— una cosa a portuana, εἰς οὐδὲν
λογίζομαι τί, τινα.

Numa, (πρόσθ.) καθουσίωμα,
εἰκὼν θείωντος. || Ἡ θεία δύναμις,
ἡ θεία χάρις.

Nuvolono, οὐσ. ἀρ. νεφέλη με
γάλη.

των τοιούτων, κλαίει καθ' ὑπερ-
βολήν, παραπαύως, θερμῶς. || A-
chia's occhi, τυφλῶς, ἐπιπροσέ-
πιτος. || A—n—, κατά πρόσωπον.
|| A qualtr' occhi, κατά μόνους,
μόνος πρὸς μόνον. || Non chiu-
dere gli—, ἢ Non chiuder—, εὐ-
δαμῶς κοιμεῖμα. || Lonian da-
gli—, lonian dai ouore, παρομοίως
καὶ ἡ παρ' ἡμῶν ῥάματα τοῦ δέν
θλίπνεται γρήγορα λησμονοῦνται.
Occidere, Ὁρ Occidoro, ἀντὶ
τοῦ ἰσφαλμ. Occidoro, σελ. 821.
Occipassaro, (πρόσθ.) θυμῶς.
Oltre, (πρόσθ.) ἢ ἔτι πρὸς—,
τὸ ἔξωθεν. τὸ ἕτατον ἄκρον.
Omosso, sa, ἐπ. ὄρ. Omesso,
Omitto, τα. ἐπ. κατηγορηθῆς, κτλ.
Operazione, (πρόσθ.) ἐνέργεια.
|| Ἀποτίλεσμα οὐδ' ἔπειτα. || Per-
—Di. . . διὰ τοῦ τρόπου διὰ τοῦ
μέσου... || Uomo di molto o poco
—, ὁ πολὺ ἢ ὀλίγον δευτερεύει.
Or' nate, (πρόσθ.) Non— una
cosa o— la, ἀποδοκιμάζω ἢ ἐπι-
δοκιμάζω τε.
Opinionaccia, ὄψ. ἢ γνώμη
ἀλλόκοτος ἐπιχλύση.
Opinione, (πρόσθ.) Aver gran-
da— di se medesimo, οὐδέποτε
πληρῶμαί· περιαιτίζεμαί, μεγα-
λεφρονία.
Opiniazione, ὄψ. ὄρ. Ajuto,
Sovvenimento.
Oracolo, (πρόσθ.)—, ἐπὶ προφά-
πων, ὁ πλείστον λογίων, πάνσο-
φος, παντιδύναμος.
Originale, ἀντὶ τοῦ ἰσφαλμ.

Originare, σελ. 835. || Peccato
—, τὸ προσηκτικὸν ἄμαρτημα.
Ora, (πρόσθ.) Mettera a—,
ἐπιχρυσῶ. || Πλούτος. || Farsi d'—
πλευτῶ. || E una corpa d'—, ἔμ-
φρ μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου τριῶν,
ἐξαρτέου.
Orso, sa, ἐπ. θυσιδής, δούμορφος
τὸ πρόσωπον καὶ ἀγροίκος.
Ortaggio, ὄψ. ἄρ. ὄνομα τῶν
λαχανικῶν ἐν γίννι. || Ortaglia.
πλ. ὄρ. σ. 838.
Orticeso, ὄψ. ἄρ. χωρίον πλθ-
ρις κνιδῶν.
Ortello, ἀντὶ τοῦ ἰσφαλμ. O-
rtello, σελ. 842.
Ottuso, sa, (πρόσθ.) θυσνότος,
ἀκατέλητος· ἐπὶ λίθων.
Ovunque, ἐπιφ. ἐν οὐρανῷ ποτε
τόπω ἀπανταχοῦ.
Oziologia, τα, (ὄψ. ὄρ.) ἡ ὀλιγο-
γυθία.
Oziosi, (λίξ. γ. μ. συνήθης ἐν
Φλωρεντίᾳ) ὄκτω σελδία.

O.

ὄ (πρόσθ.) μέριον κλητε-
κόν. O Giognani vion qua, ὄ νίε,
ἐλθέ ἐνταῦθα. || O', μετ' ἐπιπροσέ-
φου, παρὰ τοῖς ἀρχαιτέροις, ἀντὶ
τοῦ Ove.
Obligato, τα, ἐπ. ὄρ. Astret-
to, κτλ.
Obliguo, (πρόσθ.) Per—, πτα-
γυός.
Obligato, ἐπισηκίζω, ἀντὶ
τοῦ ἰσφαλμ. ἐπισηκίζω, σελ. 819.
Occasione, ὄψ. ὄ. (ὄψ. ὄρ.)
μικρὰ ἐγκαμία ἢ περίστασις.
Occasiono, (πρόσθ.) Ἀπ'—, ἐν
καίρῳ τῶ δέοντι, τυχούσης εὐκαι-
ρίας.
Ochiliagliolo, ἀντὶ τοῦ ἰσφαλμ.
Ochiliagliuolo, σελ. 821.
Ochiai, (πρόσθ.) κατ' ἀναλογ.
τὸ προσηκτικόν, ἐν τοῦ ἀνθρώπου
πρῶγμα. || A cald' occhi, ἐπιφ.
ῥάματ. μετὰ τοῦ ῥ. Piangere καὶ

φύγω λάθρα ἔπει τινας μὴ ἀπο-
αίσει τὰ ἐπιλόγιμα αὐτῶν.

Rajo, (πρόσθ.) Essoro un — ἢ
una corria a un —, ἔκφρ. περί προ-
σώπων καὶ πραγμάτων ἀμείων·
ἐν γρήσει δὲ μᾶλλον ἐπὶ κακοῦ.

Palatio, ἐπ. ἢ τῆς πικραίστρας.
Palottaro, β. ἐν σιτηρίῳ φυτὸν
ἐπὶ πασσαίων.

Palatina, ὄσ. β. (ὀπεκ.) μι-
κρὸν πευρίον.

Palamento, ὄσ. ἄρ. ψαλάρη-
σις, ψαδαίσις.

Palabro, ὄσ. ἄρ. ἀπηρχ. ὄρ.
Palabra

Palpeggiamento, τάνθ. γῆ
Palramento.

Palvosa, ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμ. Pal-
voso, α. 881. ὄρ. Pavana.

Pancacino, ὄρ. Puncaciato.

Pancia, (πρόσθ.) A piana —
ἔκφρ. ἐπιβ. μετὰ τοῦ ῥήματος
Mangiato καὶ τῶν τοιούτων, τρώ-
γω κατὰ κέρον.

Pano, (πρόσθ.) al trapani πε-
ριλακτικῶς ἀνίστα τὰ πρὸς τὸ
ἔξῃ ἀναγκαῖον. — per duto, μεταφ.

ἰνὴρ εἰς οὐδὲν ἄλιος. || Υπερίτης
ὀυκρίτρια κτλ. || Anaro tra pini

per corria, ἔκφρ. εὐτυχῶ, εὐθαρμῶ,
|| Store a un — e a un vino con
alcuno, ὁσθὲ μετὰ τινας, ζῶ οἰ-
κογινετικῶς. || — torreno, τὸ γιῶ-
μυλον.

Panone, ἡ ταῦτε ἀντὶ τοῦ ἔσφαλ.
ἢ ταῦς, αὐτ. 854. ὄρ. Pavano.

Paraito, ὄσ. θ. νόμισμα τοῦ Παι-
κῦ κρέτις, β. ἄριστον δὲ σπάδα.

P.

Pacchia, ὄσ. ἄρ. βίσις ἀμύ-
ριμοι γαστριμαργία.

Paco, (πρόσθ.) ὀπομονή. || Ri-
post in —, (ἔκφρ. ἐκλ. ἀποθώσαν-
τος) ἀναπαύσειν ἐρήνην.

Pagliaccio, Γράφ. ἄγρον λα-
πέν, α. 846. || Ὁ τῶν ἀγορευ-
τῶν γελωτοποιῶς. || Brugliata il —,

καὶ κρέτις, β. ἄριστον δὲ σπάδα.

Pariraccon, άντι τοῦ ἔσφαλμ. Pa-
 riracco, σελ. 834.
 Pappolano, οὐδ. ἀρ. πολυφύλος,
 ἀδυστάτος.
 Paradiso, (πρόσθ.) Faro suo —
 di una cosa, εὐφραίνονται ἐπὶ τι,
 μακαρίζω ἑαυτοῦν διὰ τῆ.
 Paragonare, (πρόσθ.) ἰξισῶ.
 Paragonato, ἰα, ἐπ. συγκρι-
 τός, παραδιδυτός, ἀντιπαρόθετος.
 Parara, (πρόσθ.) ἀπειροπόδω, δι-
 ορθῶ. || Ἐξαιρουσῶ πρῶτον ἡμέ-
 τερος. || Βόσκω, ποιμαίνω, κτλ.
 Parata, (πρόσθ.) Di —, ἔπαρ λέ-
 γεται περὶ παντός πρῆγματός ἁ-
 ξαρτίτου ὡς Cavalato di —, ἴσπος
 παρατάξιος.
 Pareucia, οὐσ. θ. ἀπαρχ. Ὁρ
 Apparenza.
 Parevole, (πρόσθ.) Σαφής, πρό-
 δηλος.
 Pargolata, οὐτ. θ. (ὄπουκ.) μι
 κρὰ κέρη, κοράσιον, παιδικόν.
 Parigi, (πρόσθ.) Souza —, βασιλεί-
 ασι: ἑξέλιος. || Kondore — a —, τὰ
 ἴσα τοῖς ἴσοις ἀειδοῦμαι.
 Parlante, (πρόσθ.) Φλόερος,
 λόλος.
 Parlare, (πρόσθ.) — fra i denti,
 τοῖθορῶξ, κικουρμουρῶξ.
 Parola, (πρόσθ.) Andare so-
 pra la —, πεισθεῖν εἰς τὴν πίσιν τι-
 νός. || Esser più di parola che di
 fatti, λόγιος λέγω ἀλλ' ἔργον οὐ
 δὲν ἐκτελεῶ. || Non far —, οὐδὲν λέ-
 γω, σιωπῶ. || Uomo di —, ὁ φυλάτ-
 σίων τὰ ὑποσχεθέντα. || La — di
 Dio, ἐπιτὸ τῆ Predicaziono.

Parolaccia, (πρόσθ.) Ἑστῆς, ἄγ-
 ρικία.
 Parolaccata, οὐσ. θ. ἀθλία τις
 φανάριος ἐπὶ χηλός.
 Parlo, (πρόσθ.) πρῆξ. || Nel
 maggior —, ὡς ἐπὶ τὸ πάλυ. ||
 Uomo di —, φαρμαστικός, σταντα-
 στής. || Δ —, χωριστά, ἰδίως. || Di
 nulla — κατ' οὐδὲνα τοῦπου.
 Partenza, (πρόσθ.) Ἐπαρξίς, ἔργη.
 Partita, (πρόσθ.) Αἰρεσίς, φα-
 ρία.
 Partita, (πρόσθ.) Fare —, προσι-
 ποιῶμαι, ὑπακρίνωμαι.
 Passa, (πρόσθ.) Andar di —, ἰξί-
 δυν πηροῦμαι.
 Pastigliera, οὐσ. θ. δοχίον ἐπ' ὁ
 ψήλωνται γὰ εὐόδη πλαιούντια.
 Patto, (πρόσθ.) Tenere —, φυ-
 λάξω τὰ ὑποχθέντα, τὸ ἄλλως
 τε Siatro a patto.
 Pattuglia, ἄντι τοῦ ἰσφιλω.
 Pattulia, σελ. 867.
 Patuico, ῥ. ἑ. Ὁρ. Patteggiare.
 Patuosa, οὐτ. θ. χυδ. πιδος·
 θλίψις, κατάρπεια.
 Paucifero, ἑπ. ὁ ἔλιγον καρ-
 ποφόρον.
 Paucico, ῥ. ἑ. φαθίζω, κατκ-
 φαθίζω.
 Paucoso, (πρόσθ.) ὑποπτερός, ἀμ-
 φίδολος.
 Pavana, οὐτ. θ. ὄρχησις ἴσπος.
 νική, ἐκτελομένη διὰ δύο.
 Pavantamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Pa-
 vento.
 Paventare, ῥ. ἑ. καὶ οὐδ. φο-
 βίζω· φοδοῦμαι.

Pavoneggiare, (πρόσθ.) — ῥ. ἑ. ἑν.
 καλλῶνα, ἑραίζω.
 Pazziutare, ῥ. οὐδ. ποιῶ τι
 πρὸ ὑπομονῆς, ἔχω ὑπομονὴν, ὑ-
 πομῖνον.
 Pazionza, (πρόσθ.) Ὄνομα δίν-
 δρου, τὸ ἄλλως τε σικίμερον.
 Pazzo, (πρόσθ.) Μέγας, ὑπερ-
 βολικός. || Essere o Andare — di
 chiechessia, ὑπερπεριθυμῶτι, μαί-
 νωται διὰ τι.
 Peccato, άντι τοῦ ἔσφαλμ. Pe-
 cca, 869.
 Pella, (πρόσθ.) Ἐπίστρωσις, ἐπι-
 στρωσίς τε. || Dar l' ultima — a un
 lavoro, ἐπιτεργάζομαι καλῶς, ἀ-
 ποτελεῶ τὴ.
 Pellegrine, οὐσ. θ. ἄμφορ τῆς γυ-
 νοικείας ἐσθῆτος, τὸ ἐπικαλύπτον
 τοὺς ἰώλους καὶ τὸ στήθος ἐκ τοῦ
 αὐτοῦ ὑφάσματος πεποιημένον, ἐξ
 οὗ καὶ ἡ ἐσθῆς, ἐμπορίς κ. πιδε-
 ρίνα.
 Pellegrinare, (πρόσθ.) ἰποδῆμῶ,
 ἀπεργάζομαι εἰς τὴν ἀλλοδαπήν· ὁ-
 δειπῶ.
 Pennato, ἑπ. ἑ. περίλυπος· κα-
 ταέσθην· ἑνός.
 Pensante, ἑπ. διγ. ὁ διανοού-
 μενος.
 Perdere, (πρόσθ.) — si μεταφ.
 λιπεσθῶ ἑῶ || — si con alcuno, ὁ-
 παραγωπῶ τινα. || — si in una
 cosa, ὑπακρουφραίνωμαι ἐπὶ τι.
 Perdiziouo, (πρόσθ.) Ἐστῆσιος
 προσφιλῶς πρῆγματος.
 Perdonare, (πρόσθ.) Perdona-
 topi, δέτα μαι συγγνώμην, (πρό-

πος τοῦ ἀντικειμένου τινα μετὰ
 πρῆδντος.)
 Perfidezza, οὐσ. θ. Ὁρ. Perfidia.
 Perizia, (πρόσθ.) Ἐκτῆμοις ἡ
 διὰ πρᾶγματῶν ἠμῶν.
 Perla, (πρόσθ.) Μεταφ. πρᾶγμα
 πολύτιμον, ἀξίολογον.
 Perleita καὶ — ina, οὐσ. θ. (ὁ-
 ποκ.) μικρὸς μαργαρίτης.
 Permissibile, ἑπ. διγ. συγχω-
 ρητός τὸ ἐπιτρέπόμενον.
 Perso, (πρόσθ.) Essere — di
 uno, μεταφ. ὑπεραγοπῶ τινα.
 Persoua, (πρόσθ.) || — di mono
 della natura, ὁ ἀειδιδυκτος.
 Andare bene in sulla —, ὁδίζω
 ἀγαθῶς, μεγαλοπρεπῶς. || In
 —, Di —, προσωπικῶς, αὐτοπρο-
 σῶπως.
 Pervertire, Ὁρ. Pervertiro, άντι
 τοῦ ἔσφαλμ. Pervertiro, σελ. 885.
 Pestillo, οὐσ. ἀρ. ὑπερον, κ.
 γουδογίρι.
 Pestifero, ἑπ. ἑ. ὁ ἐπιφέρων
 λοιμὸν, λεκοσφόος || — Ὁρ. Pestil-
 lenziale. || Ἐπιδησιαθῆς, κακοποιός.
 Petto (πρόσθ.) Porsi, Mettersi,
 Recarsi la mano el —, μεταφ. κρι-
 νῶ τι ὡς ἔδωκ ἑμῶν. || Darsi di
 —, εἰς χεῖρας ἔρχομαι.
 Pezza, (πρόσθ.) || — fa, πρὸ
 πιδλοῦ.
 Piantare, Γραφ. Ἐστημι, άντι
 τοῦ ἔσφαλμ. Ἐστημι, σ. 892.
 Pischiamento, τόπις, άντι τοῦ
 ἔσφαλμ. τόπις, σ. 893.
 Pioda, (πρόσθ.) || Più ἑνεκ. καὶ
 πληθ. κατ' ἐπιτομ. τὸ αὐτό.

- Pisanezza, ἀντί τοῦ Ἰσραήλ. Ρι-
ουπιαzza, σ. 898.
- Pilastraccio, οὐσ. ἀρ. παραστῆς
ἀθλία· ἐπὶ χλιῆος.
- Pilastrallo καὶ — ina, (ὀπικ.)
μικρὴ παραστῆς.
- Pilastrone, (πρόσθ.) ἀνὴρ με-
γαλοσωμῆς καὶ παχύς.
- Pilzochero, ἀντί τοῦ Ἰσραήλ.
Pizachero, σ. 899.
- Pislanziale, ἐπ. διγ. Ὄρ. Pesti-
lanziale.
- Pisillo, οὐσ. ἀρ. βοταν. τὸ θῆλο
ἔργαρον τῶν ἀνδρίων, ἢ ἡλεκάτη
ἢ σπερμακτίς, τὸ ὑπερον.
- Pistola, (πρόσθ.) ἐπιστολή (ἐκ
τοῦ ἑλλην.)
- Pistocchia, οὐσ. θ. τὸ πολύπει-
ρον, τὸ περισθῆς.
- Plebaccis, ἀντί τοῦ Ἰσραήλ. Pla-
baccia, σελ. 905.
- Pisipotanziale, ἐπ. διγ. Ὄρ.
- Pisipotanziarlo.
- Pivisio, σα, ἐπ. ἐπιρχ. Ὄρ.
Pivogio.
- Postovolonto, ἐπιφ. Ὄρ. Pos-
ticamento.
- Postiao, οὐσ. ἀρ. (ὀπικ.) μι-
κρὴς κίτινχῆς.
- Postissimo, οὐσ. ἀρ. (ὀπαρθ.)
μίνχας κίτινχῆς.
- Pollizia, οὐσ. θ. ἀστουμλία. ||
Καθαρσίτης. Ὄρ. Pulizia.
- Pomajo, οὐσ. ἀρ. Ὄρ. Pomario.
- Pomao, οὐσ. ἀρ. μόνων ἐροθῆς.
- Popoloso, (πρόσθ.) Ὄρ. Po-
popoloso, ἀντί τοῦ Ἰσραήλ.
Popoloso, σ. 913.
- Postliminio, (πρόσθ.) ἢ ἐκ τῆς
ἀλλοδαπῆς ἐπάνοδος.
- Potanzialia, οὐσ. θ. τὸ ἀγγ-
ρημένον τοῦ Potenzialo.
- Potenziterra, οὐσ. θ. τὸ ἀλλοτ-
τε Potenz' in terra, ἐπιφ. θαυ-
μασμοῦ μεγάλου.
- Potero, (πρόσθ.) || Ἄ ριν — δσον
τῶν δυνατῶν, παντὶ ἐρόσφ. || Ἄ ριν —
non posse, ὅπῃ πᾶσαν δύναμιν.
- Praclaro, σα, ἐπ. ἀντί τοῦ Ἰ-
σραήλ. Praclara, ἐπ. διγ. σ. 923.
- Predica, (πρόσθ.) συμβουλή,
παραλήσεις, ἰδιόγλωττα. Fago la —
uno, παραινώ, ἰδιόγλωττα.
- Prestare, (πρόσθ.) — cocchio,
ἰκοῦμαι, ἀκροῶμαι, προσέχω τὸ εὖς.
|| — obbedienza, ὑπακούω, ὑπο-
τάσσομαι.
- Pricolo, οὐσ. ἀρ. τῆσῃ ἐπι-
κίνδυνος, κρημνός, βίραθρον.
- Privata, (πρόσθ.) ἀκαθάρτων
σελ. 936, ἢ τοῖς ἕγεθῆς ὑδάτων ἀ-
καθάρτων, τῶν ἀκαθαρτίων, κτλ.
- Progenitors, ἀντί τοῦ Ἰσραήλ.
Progenitors, σελ. 942.
- Prolungazione, ἀντί τοῦ Ἰσραήλ.
Prolungazione, σελ. 945.
- Punzocchiaro, Γραφικ. σουγλῶ
ἀντί τοῦ Ἰσραήλ. σουγλῶ ἰ. σ. 954.
- Purezza, ἀντί τοῦ Ἰσραήλ. Pu-
rezza, σ. 955.
- Puzcola, ἀντί τοῦ Ἰσραήλ. Puz-
zola, σελ. 967.
- Puzzoro, οὐσ. ἀρ. Ὄρ. Puzzo.
- Puzzoso, σα, ἐπ. ἐάντῃ τῷ Puz-
zolino, ἀντί τοῦ Ἰσραήλ. ἐάντῃ
τῷ ἀνωτέρω, σ. 937.

Q.

Qua, (πρόθ.) Di — di là πανταχοῦ. || Di là e di —, τῆδε κακίση.

Quaragesima, ἀντὶ τοῦ ἑσφαλ. Quatregesima, σελ. 958.

Quadrifido, ἑν. ἄνατ. ὁ διγρημένος, ἐσχισμένος εἰς τέσσαρα μέρη ἐπὶ κέχυκος.

Quanto, (πρόθ.) A — a —, ἐν διαλυματάων. || Di — in —, δίνετε.

Quartello εὐστ. ἀρ. Μουσ. ποιημα, ἔσμα τετράφωνον.

Quattro piedi, εὐστ. ἀρ. ἑῶν τετράπου.

Quitazione, εὐστ. ὁ γὰυτὸ σφ

Quitlanza.
 Quotidinissimo, μα, (ὑπέρθ.) τοῦ Quotidiano, λεγόμενον κρθε ἡμερασίη.

Rabbocento, τα, ἑπ. ἰσχυλῆς ἐπὶ θυγῶν κτλ.

Rabbuffato, το, ἑπ. Ὁρ. Scar-
migliato. || Συγκοχμητός, ὃ ἐν ἀ-
τοκίᾳ ὄν || Naso —, ἢ ἐ ἀνάσιμος.

Raccogliociare, ῥ. ἐν. περι-
λίσσω τί ἐντὸς χάρτου. || —α), ῥ.
ἀντ. ἰδυτόσημον.

Raccomando, ὄσ. ἀρ. αὐξαιε.

Raccomunicare, ῥ. ἐν. ἀντί τοῦ
ἰσφαλμ. σελ. 967.

Racconsigliare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Ric-
consigliare.

Raccostanza, ὄσ. θ. ἀπρρζ.
διήγησις, διήγημα.

Raccordatore, ὄσ. ἀρ. -trice, θ.
ὃ συναρμύζων τί πάλιν.

Radiosità, ὄσ. θ. τὸ ἀκτινο-
δύλον καὶ λαμπρόν.

Raffazzonare, Γράφ. τιμῶ διὰ
τῆς παρουσίας μου, ἐντὶ τοῦ παρευ-
οίαν μου, σ. 970.

Raffinore, ἐπιτεργάζομαι, ἀντί
τοῦ ἰσφαλμ. ἐπιτεργάζομαι, σ.
970.

Raffreddo, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
Raffreddo, σ. 971.

Rallumare, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
Rallumare, σ. 974.

Ramolaccato, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
Ramolaccato.

Rangifero, ὄσ. ἀρχῶν τετρα-
πουν τῆς Νορβηγίας, ἰλιέψφ προ-
σώμιον.

Rapimento, (πρόσθ.) μεταφ. ἔκ-
στασις.

Rapino, (πρόσθ.) καὶ αὐτὸ τὸ
ἀρπαχθῆν, τὸ ἄρπαγμα, σ. 978,

R.

ῥ. (πρόσθ.) — κατ' ἐπιτο-
μὴν ἢ λίξ. Resipere, συνταγὴ ἰατροῦ.

Rabbacchia, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
Rubbacchio, σελ. 964.

Rabbattore, ῥ. ἐν. κλείω ὀλί-
γον, διακλείω κ. μειοκλείω ἐπὶ
θυρίδων, θυρῶν κτλ. || Ἀριθ. ἀραι-
οῦ πρὸς τί ἐξ ἄλλου.

Rapinamento, οὐδ. ἀρ. ἀπειρηγ.
 Ὁρ. Rapina.
 Rapire, (πρῶθ.) ἀπάγω κόρην.
 Rapitivo, γα, ἐπ. ἄρπακτικός.
 Rapito, τα. ἐπ. ὁ πένυ περὶ τὴν
 σπιθιδίων, ἕλας περὶ τὴν ὄν.
 Rappn, οὐσ. θ. νόσος τῶν πο-
 δῶν τῶν ἔκπυων.
 Rappacificazione, οὐσ. θ. εἰρη-
 νοποιεῖς, διαλλαγή.
 Rappacificare, ρ. ἐν. Ὁρ. Rap-
 paciatore.
 Rappadore, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Rapitore.
 Rapparecchiare, ρ. ἐν. ἀποτα-
 λῶ ζῦγος νέον, ἀναζεύγνυμι, συ-
 ναρῶζω πάλιν.
 Rappazzare, (πρῶθ.) τάσῃ τῶ
 Raitorara.
 Rappicciolire και ara, ρ. ἐν.
 συγκρῶω, μειῶ τι.
 Rappoggiare, ρ. ἐν. τάσῃ τῶ
 Appoggiare.
 Rapportazione, οὐσ. θ. και
 Rapportamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ.
 Rappresentazione.
 Rappresentamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ.
 Rappresentazione.
 Rapprossimamento, οὐσ. ἀρ.
 προσπέλασις, προσγγισίς. || Με-
 ταρ. διαλλαγῆ, συμπήδισις.
 Raposo, οὐσ. ἀρ. (ἀξ. Ἑλλλην.)
 φαφιδός. || Στιχογράφος ἢ συνρα-
 νιστής συγγραμμάτων παντοίων.
 Rarificazio, ἐπ. διγ. ὁ ἀραιῶν,
 ἀραιωτικός.
 Raro, (πρῶθ.) —, οὐσ. ἀρ. τὸ
 σπάνιον.
 Raschatta, οὐσ. θ. ἐρία λεπτή.

Raschiata, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Raschiata, σ. 980. Ὁρ. Raschia-
 mento.
 Rassomigliamento, ἀντί τοῦ ἰ-
 σφαλ. Rassomigitamento, σ. 981.
 Rassumero, ρ. ἐν. συστέλλω,
 συγκρῶω, ἐπιτίμνω. || Ἀνακριν-
 λαϊκῶ.
 Rassunto, τα, ἐπ. συνεσταλμέ-
 νος, ἐπίτομος.
 Rasura, οὐσ. θ. ξύριμα, ἀπο-
 ξύρισις. || Κουρά.
 Rata, (πρῶθ.) || Α —, κατ' ἐνα-
 λογίαν.
 Ratificato, τα, ἐπ. ὁ κυρωθεὶς, ἐ-
 πικυρωθεὶς.
 Ratificato, τα, ἐπ. πάλιν δε-
 τῆς, ἐπιδικασίς.
 Ratificatorio, τα, ἐπιδιο, θ. οὐσί-
 ἐπὶ ὁποδημάτων.
 Rattarara, ρ. ἐν. τῆσῃ τῶ
 Rattarare ἢ Rattappire.
 Rattimpero, τα, ἐπ. μεταρ-
 σίσις.
 Rattipidito, τα, ἐπ. χλιρῶδες.
 Ratto, τα, ἐπ. συνεστραμμέ-
 νος, πᾶ ἰπλοκός.
 Rattorniere, ρ. ἐν. περικυκλῶ,
 περιστρέφω.
 Rattorrapo, τα, ἐπ. μεταβίω-
 κτος. || —, Ὁρ. Rastio, Tardo.
 Ranno, οὐσ. ἀρ. συνῆθροισις,
 συλλυσις. || Συσώρευσις, λέγεται
 δὲ καὶ Regno.
 Ranniere, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. αν-
 νιαρ, σ. 982. || (Πρῶθ.) || Συνάγω-
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ τὰ σπαράξην ὁπάρ-
 χουσα.

Ravire, ρ. ἐν. ἐκφυλλίζω, ἐ-
 ξουδονίζω, τοπειῶ.
 Ravissabile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδε-
 κτικός, εὐπειθήσιμος.
 Ravvolta, οὐσ. θ. Ὁρ. Ravvol-
 gimento.
 Ravvolto, ρ. ἐν. Ὁρ. Rav-
 volgere.
 Ravvolutura, οὐσ. θ. Ὁρ. Rav-
 volgimento.
 Re, (πρῶθ.) τὸ ἀνώτερον τῶν
 χαρτοποιήτων, κ. ὁ ἔξυγος πρὸς
 δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ σαντιρκου.
 || — celeste, ὁ Θεός. || Μ. ο. φ. ὁ γ-
 γος, ὁ δεύτερος τῆς τὰρ ἔκτῃν δια-
 τικτῆς κλημάτος.
 Realià, οὐσ. θ. Ὁρ. Realià. ||
 Τὰ ἀξιώμα καὶ ὁ βαθμὸς βασι-
 λείας.
 Reata, οὐσ. θ. καμ. δὲ || — Ὁρ.
 Rapporto || —, Ὁρ. Lamento.
 Reconciliatore, οὐσ. ἀρ. trico.
 θ. συνδιαλλάκτης.
 Reda, Γράφ. τῆσῃ τῶ Redo.
 ἀντί τοῦ ἰσφαλ. Erado, σ. 980
 Redintegrazione, ἀντί τοῦ ἰ-
 σφαλμ. Redintegratio, σ. 980.
 Redoppio, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Redop-
 pimento.
 Reducere, ρ. ἐν. Ὁρ. Ridurre.
 Reducono, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Refinjuolo, σ. 980.
 Refezionare, γυῖσμα, ἀντί τοῦ
 ἰσφαλμ. γυῖμα, σ. 987.
 Refino, οὐσ. ἀρ. ἔριον λεπε-
 τισί.
 Refino, να, ἐπ. ὁ ἔριον πάλιν,
 ἀναρρίγιον.

Refrangente, ἐπ. διγ. διαδρα-
 στικός.
 Regiabile, δωρητός, ἀντί τοῦ
 ἰσφαλμ. δωρητής, σ. 987.
 Registro, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Ra-
 giatro, σ. 988.
 Reiterabile, ἐπ. διγ. ἐπαναλη-
 πτός, ἰπκ. ἀληπτικός.
 Reiteramento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Rei-
 terazione.
 Relazione. (πρῶθ.) || — Ὁρ. Notizia.
 Religione, (πρῶθ.) — Ὁρ. Lo-
 gammo. Obligo.
 Rem. (Ad —) ἔργῳ λατιν. τῷ-
 τῶσθ, ἄν τῷ Venium al progressu,
 ἔλλαμν ἐπὶ τὸ προκείμενον.
 Remanare, ρ. οὐδ. Ὁρ. Rimancere.
 Remigo, οὐσ. ἀρ. (ἀν γρήσος
 πρὸς τῆς κωνσταῖν) Ὁρ. Romatore
 Remigio, οὐσ. ἀρ. κωνσταῖν
 συνεχής.
 Residenza. (πρῶθ.) —, Ὁρ. Bal-
 dachino, || Ἑδρα ἐπιτοκίου.
 Residuale, οὐσ. ἀρ. ὁπόδιμα.
 Resistere, (πρῶθ.) || Ἀποδοθῶ.
 Restagno, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Rista-
 gnamento.
 Riaccostare, ρ. ἐν. πλησιάζω πάλιν.
 Riaccostare, ρ. ἐν. συστρέφω
 πάλιν τὸ ἔριον.
 Rinascere, ρ. ἐν. αὐθάνω, ἐ-
 παύξάνω.
 Riadattamento, οὐσ. ἀρ. ἢ ἐκ
 νέου προσαρμυγῆ.
 Riadannare, ρ. ἐν. προσα-
 ρμῶν πάλιν.
 Riadormentarsi, ρ. ἀνε. ἀπα-
 κειμῶμα πάλιν.

Riassolazione, ῥ. ἐν. συμφιλίω
 πάλιν, συνδιαλλέσασθαι.
 Riatto, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Riatto.
 σελ. 999.
 Riampirare, ῥ. ἐν. θαυμάζω
 πάλιν.
 Riampirono, ῥ. ἐν. πάλιν νοθεύω.
 Riarricare, ῥ. ἐν. ἰνκοχολῶ
 πάλιν.
 Riarricare, ῥ. ἐν. ἀναφέρειν ἀ-
 ναγγίλω.
 Riassollare, ῥ. ἐν. ἀκούω αὐτίς.
 Riaticcare, ῥ. ἐν. προσβάλλω
 πάλιν. || Ἐξοχολοῦμαι, ἀναλαμ-
 βάνω τὸν λόγον, ἐν ὑπέθεσιν.
 Riattaccamento, οὖσ. ἀρ. νία
 προσβολή. || —, ὄρ. Rarricatura.
 Rianore, (πρόσθ.) || —, ἀπολύ-
 τως, ἐπὶ γυναικῶν, τὸ ἔχειν πάλιν
 τὰ ἔμμηνα. || —, ἀπαλλάττωμαι
 κινδύνου τινος.
 Rianza, οὖσ. θ. ἀνάγκησις.
 Rianvertire, ῥ. ἐν. εἰδοποιῶ
 πάλιν.
 Rivivezzare, ῥ. ἐν. συνεθίζω
 αὐτίς.
 Ribacclara, ῥ. ἀνφιλόξ ἐκ νέου
 Ribagnare, ῥ. ἐν. λέω πάλιν
 Ribuldecchio, οὖσ. ἀρ. φαυλο-
 χιτάτος, ἀσχερώτατος.
 Ribassara, ῥ. ἐν. ἐλαττώ, κα-
 ταβάλλω τὴν τιμὴν πράγματος,
 ὑποτιμῶ. || —, ὄρ. Rimettiera.
 Ribello, ἐπ. ὄρ. Ribellio.
 Ribalzarsi, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Ri-
 calzarsi, σελ. 1002.
 Ricamamento, οὖσ. ἀρ. ταυτὲ τῷ
 Ricamo.

Ricalzarsi, ῥ. ἐν. ἰππεύω πάλιν.
 Ricenucia, (πρόσθ.) ἐξορκισίς.
 Riciodere, Γράφ. ἐπιμαί, ἀντί
 τοῦ ἰσφαλμ. ἀφαιρῶ, σελ. 1004.
 γ'. σήμ. τῆς λέξεως.
 Ricipiente, (πρόσθ.) —, οὖσ. ἀρ.
 ὄρ. Ricipiente.
 Ricolare, ῥ. ἐν. κολλῶ πάλιν.
 Ricombattere, ῥ. ἐν. μάχεσθαι
 ἐκ νέου. || Ἀποθῶ, ἀντιλήγω, ἰνα-
 τοῦμαι.
 Ricompensamento, οὖσ. ἀρ. ἀ-
 μοιβή.
 Ricomperatore, ἐπ. διγ. ὁ ἐ-
 πιδικτικὸς ἐξαγοραεὶς ἢ ἀπαλλα-
 γῆς κτλ.
 Riconehiudera, ῥ. ἐν. κλείω ἐκ
 νέου συνθήκην, συνάμολογῶ πάλιν.
 Riconvertire, ῥ. ἐν. μετατρέπω
 πάλιν.
 Ricosteggiare, ῥ. ἐν. περιπλέω
 πάλιν τὰς ἀκτίς.
 Ricredente ἐπ. διγ. μεταπισθεῖς.
 Ridere (πρόσθ.) Ἐχόμεται ἐπὶ
 δοξείων ἰσχυρίων. || Διαβήρηνο-
 μαί ἐπὶ ἰσχυρίων πεπαιχησάμε-
 νων. || Dar da —, ἐν γέλωτι τίθε-
 μαί. || Δαγείω, ἤδονέν τι τι πα-
 ρέχω, ἀρίσκω ἐπὶ ἀγρῶν εὐφρα-
 σίαν.
 Ridicolosità, οὖσ. θ. τὸ κατα-
 γέλαστον, ἔργα, ἐπηγλοῖα.
 Ridicolo, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Ridicolo.
 Rifreddo, οὖσ. ἀρ. ὄφην προ-
 σφριμένον ψυχρὸν κατὰ τὴν ἔναρ-
 ξιν τοῦ γάμματος. || —, δα, ἐπ.
 ταυτὲ τῷ Riffredo καὶ ἄλλως τῷ
 Riffreddato.

Rigagnolo, οὖσ. ἀρ. (ὄρκοι.)
 ὄρ. Rigagno.
 Riganto, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Origanto.
 Rigato, (πρόσθ.) || Ποτισθεῖς.
 Rigonfiato, ἐπ. ὄρ. Rigonfio.
 Riguardato, (πρόσθ.) || Περι-
 λαγμένως.
 Rimoscolato, οὖσ. θ. ἐνάμειξτε,
 συγκεκράσις. || ἢ ἐκ τοῦ τρέμου
 σύγχυσις τοῦ αἵματος.
 Rimoscolato, ἐπ. ἀμείκτος.
 Rimotto, (πρόσθ.) || Δ — κλιβί
 —, κατάναντι.
 Rimultiplicare, ῥ. ἐν. πολλα-
 πλασιάζω ἐπὶ πάλιν.
 Rincoronare, ῥ. ἐν. στεφανῶ πάλιν.
 Rincoronato, ἐπ. ὁ πάλιν ἐ-
 στεμμένος.
 Rinfagattare, ῥ. ἐν. φακελῶ πάλιν.
 Rinfancullare κατ — ire, ῥ. ἐν
 πάλιν παιδεύω ποιῶ.
 Rinvenimento, ἀντί τοῦ ἰσφαλ.
 Rinvenimento, σ. 1025.
 Rinvenire, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Rinvere, σ. 1025.
 Rinverdere, ῥ. ἐν. ὄρ. Rin-
 verdire.
 Rinvertico, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Rivarito, σ. 1025.
 Riviluppare, ῥ. ἐν. περιελίσσω.
 Riscaldante, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Riscaldante, σ. 1031.
 Riscogliere, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Riscogliera, σ. 1031.
 Ristagnare, ῥ. ἀντ. ἐξοργίζω-
 μαί πάλιν.
 Riscoco, οὖσ. ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Riscoco, σ. 1032.

Risedio καὶ -ggio, οὖσ. ἀρ.
 ἀπαιχ. ὄρ. Risedenza.
 Riscorbatozza, οὖσ. θ. ὄρ. Ri-
 scorbatozza.
 Risereno καὶ -bo, οὖσ. ἀρ. ὄρ.
 Riserba.
 Risetto, οὖσ. ἀρ. (ὄρκοι.) γέλωθ
 γλυκὺς, μεθίσταμα μεθίχτων.
 Risplendanza, οὖσ. θ. ὄρ. Ris-
 plondimento.
 Rispondanza, οὖσ. θ. ἀπόκρισις.
 || Ἀλληλογραφία, ἀναπόκρισις.
 Rispondere (πρόσθ.) || —, ἀρ. ra-
 gamento, ἀποκρίω τὴν ὀφειλὴν ἐν-
 προθέτως. || Ἀντιτάσσομαι. ||
 Ἀντιλήγω, κτλ.
 Rispondevole, ἐπ. διγ. ταυτὲ
 τῷ Rispondente.
 Rispostaccia, οὖσ. θ. ἀπόκρισις,
 ἀπάντησις αὐθόρως ἐπὶ γλυκῆς.
 Rispondere, ῥ. ἐν. ἀπαιχ. ὄρ.
 Rispondere.
 Rispondere, ῥ. ἐν. ἐρωτῶ πάλιν,
 ἀναρωτῶ.
 Risvegliare, ῥ. ἐν. ὄρ. Ris-
 vegliare.
 Ritocamento, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Ritocamento, σ. 1033.
 Ritornanza, οὖσ. θ. ὄρ. Ritornamento.
 Ritorno, ῥ. ἐν. ὄρ. Ritogliare.
 Rivetta, οὖσ. θ. (ὄρκοι.) καὶ
 Rivetta, οὖσ. ἀρ. (ὄρκοι.) με-
 χρὸν βυζικίων.
 Rivinella, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Rivincita, σ. 1042.
 Rivitate, ῥ. ἐν. ἰσχυρῶς ἀπα-
 κενῶ πάλιν.

Romitorio, ἀντὶ τοῦ ἱεραλμ.

Romitorio, σ. 1044.

Rosajo, ἀντὶ τοῦ ἱεραλμ. Ro-

sajo, σ. 1040.

Rosajona, ὄνο. ἀρ. μεγάλην ροδῆ.

Rosta, (πρόσθ.) || Maltaro uno
nulla—, ἐκτίθηματις εἰς τὸν κοι-
νον ἱμνωϊσμόν.

Rotondia, ἀντὶ τοῦ ἱεραλμ.

Rotondia, σ. 1047.

Rovarato, ἀντὶ τοῦ ἱεραλμ.

Rovarato, σ. 1047.

Ruttaro, ἀντὶ τοῦ ἱεραλμ. Ru-

taro, σ. 1050.

Ruzzolare, (πρόσθ.) || —la sea

ja, κατανοηταί πτερυγ ἀπὸ τῆς

κλίμακος. —

Salita, (πρόσθ.) ὄδὸς τραχεῖα καὶ ἀπέτομος.
 Saasquinacchio, (πρόσθ.) ἡ ἐξ ἀφ-
 μακος ζῶου.
 Satisfacimento, ὄστ. ἀρ. καὶ
 Satisfazioni, ὄστ. θ. Ὁρ. Sod-
 disfazioni.
 Sberlingacciato, ἀντί τοῦ ἰσ-
 φαλμ. Sberlingacciato, σ. 4009.
 Scacciate, ὄστ. θ. Ὁρ. Scacci-
 omento. || (πρόσθ.) || Dare una —
 ἐπιθετικῶς, διόχομαί τι ἀκριβῶς.
 Scogliola, (ὀποκ.) λίπτιον, ἀντί
 τοῦ ἰσφαλμ. Scagliuolo, λίπτιον,
 σελ. 1067.
 Sciaccata, ὄστ. θ. ὄλιγα τις κλι-
 μαί· ἐπὶ γλαύκῃ.
 Scalamanto, ὄστ. ἀρ. ἢ διὰ κλι-
 μακος ἀνάδασαι.
 Scario, (πρόσθ.) || Ἄσπια — γέ-
 μεμα ἑλλιπτικῶς, τὸ μὲν ἔχον τὸ γέ-
 μιμον βῆρος.
 Schiattira, ἀντί τοῦ ἰσφαλ. Schi-
 attico, σ. 1076, τάντε τῷ Squil-
 tico.
 Schiffata, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Schiffa, σ. 1077.
 Schizamento, ὄστ. ἀρ. ἐπιθή-
 γασαι, ἀνάδλωσαι, ἐξαικόντισαι ἐπὶ
 ζευγτιῶν.
 Schizalgoso, σσ, ἐπ. Ὁρ. Schi-
 fitoso.
 Schiaguastamento, ὄστ. ἀρ. ἀ-
 νενόησας, τάραις ὄδατος ἢ κί-
 στω ὀυδῆποσε, τὴ ἄλλως τι Di-
 gnazzamento.
 Sciaguratazza, ὄστ. θ. συμφορᾶ.
 || Κακιστρέχια.

Sciaguroso, σσ, ἐπ. Ὁρ. Scia-
 gurato.
 Sciorra, (πρόσθ.) || —, ἀπελό-
 τως, τάντε τῷ Salpara,
 Scirazione, ὄστ. θ. ὀχλοῖς, διὰ
 ὀχλοῖς.
 Scolaresca, ὄστ. θ (περιληπ-
 σύμπαν τὸ σῶμα τῶν φοιτητῶν
 πανεπιστημίου, ἐμάξ ἐκ τῶν μαθη-
 τῶν γυμνασίου, κτλ.
 Scompigliamento, ἐπὶ β. συμ-
 κερμένως, ἀτάκτως.
 Scoppore, (πρόσθ.) ἀποσυνθῆται
 σελίδε, τυπογραφικῶν διαλύω.
 Scousanza καὶ ions, ὄστ. θ.
 ἄκρα ὀλιψία, τὸ ἀπαρμύθητον.
 Scorza, ἀντί τοῦ ἰσφαλ. Scouza,
 σ. 1080. || (πρόσθ.) || A — a —
 λαφ. ἐπὶ β. ὄλιγον κατ' ὄλιγον.
 Scocio, ἀντί τοῦ ἰσφαλ. Scos-
 cio, σ. 1091. τάντε τῷ Precipizio.
 Scarpoloso, σσ, ἐπ. ἢ ἔχων ῥιγ-
 μάτα, ῥιγματόφης.
 Scricchiolata, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Scricchiolata, σ. 1092.
 Scultore, ἀντί τοῦ ἰσφαλ. Scul-
 tore, σ. 1094.
 Scuoia, (πρόσθ.) || Συναγάγιον.
 Scunjare, ῥ. ἐν ἐκδίρω, ἀνα-
 σπῶ τὴν δερμίν.
 Scurelio, ὄστ. ἀρ. (ὀποκ.) ἢ μι-
 κρὸν τι σκοτεινόν.
 Scusso, (πρόσθ.) Pano —, ἄρ-
 τος ἐνδρῆς, ἐκροφαγία.
 Scuzzo, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. So-
 guazzo, σ. 1098.
 Scognorio, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Se-
 gnaria, σ. 1098.

Semicircolo, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Semicircolo, σ. 1100.
 Semprechà, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Semprechò, σ. 1101.
 Serròllora, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Serrallora, σ. 1103.
 Sermoncello καὶ -juro ὄστ. ἀρ.
 (ὀποκ.) λογιδριον ἀπὸ τοῦ ἀμ-
 βλωνος.
 Sfantanara, (πρόσθ.) || —, β. ὄστ.
 — d' amore, τόκομαί ἐκ τοῦ ἔ-
 ρωτας.
 Sfarfallatura, ὄστ. θ. ἢ τῶν με-
 ταξοκαλλικῶν μεταμρφώσις ἐκ
 χρυσάλλου.
 Sfarzosità, ὄστ. θ. τάντε τῷ
 Sfarzo.
 Sfasciata, ὄστ. ἀρ. -trico, θ.
 ἢ ἐκβάλλον τὰ σπέρματα.
 Sfatamento, ὄστ. ἀρ. περιφρέ-
 νησις, περιγλιγωίς.
 Sfatatore, ὄστ. ἀρ. -trico, θ.
 ἢ καταγλιγῶν, περιφρονῶν.
 Sfatamento, ἐπὶ β. Ὁρ. Svi-
 scamento.
 Sfatatura, ῥ. ἀνε. ἔλιγῶ, ταρ-
 τερῶν, κ. τουρτουρίζω || Κατα-
 πτωσμαι.
 Sfatato, τσ, ἐπ. ὀ βίγῶν, ὃ κα-
 τενοκμῆνος.
 Sfelice, ἐπ. διγ. δὲ σφρ. τάντε τῷ
 Infelice.
 Sfendaro, ῥ. ἐν. Ὁρ. Fendaro.
 Sfendura, ὄστ. θ. Ὁρ. Fen-
 ditura.
 Sferale, ἐπ. διγ. σφαιρικῆς, σφαι-
 ροειδῆς.
 Sferizero, ῥ. ἐν. ἐπιείρω.

S.

S ἐν συνθέσει τῶν ἀκρι-
 κῶν στοιχείων τῶν λέξ. πολλάκις
 ὡς ζευγτικῶν, ὡν Calzaro, Scal-
 zaro, Montara, Smonlario, κτ.
 Saccearo, ζήχαρος ἀντί τοῦ ἰ-
 σφαλμ. Zaccaras, σ. 1051.
 Saccomento, ἀντί τοῦ ἰσφαλ.
 Saccomento, σ. 1051.
 Sacrilago, ἀντί τοῦ ἰσφαλ. Sa-
 crilago, σ. 1082. || (πρόσθ.) Eū-
 ειδικῶς.
 Satisfaro ῥ. ἐν. Ὁρ. Satisfaro.
 Saggiamento, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Saggiamento, σ. 1052.
 Saliro, (πρόσθ.) || —, ἐπὶ ζῶων,
 τὰς ὀφθαλμοὺς ἀναβαίνει, ὀφθαλμ. ὀφ-
 θαλμ. βατίου.

Sferella, οὐσ. θ. (ὄπικ.) μικρὰ σφαιρα, σφαιρίδιον.

Sfericamente, ἐπίφ. ἐν σφαίρῳ σφαιρικός.

Sfidatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. ἡ προκαλῶν εἰς μονομαχίαν.

Sfilaccio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Filaccio.

Sfrontagino, ἀντι τοῦ ἰσραλμ.

Sfrontagino, οὐσ. 1111.

Sfrontamento, ἐπίφ. ἀνεπίδωξ. ἀνασχόντως.

Sfrontatozza, οὐσ. θ. ὄρ. Sfrontatagine.

Sfucinata, οὐσ. θ. χυδ. πληθὺς, μέγα πρῶν.

Sfugiasco, οὐσ. ἰπ. ὄρ. Fuggiasco. || Ἄλλας fugiasco καὶ Di-ἔκφρ. ἐπίφ. λάθρα, ἐν παράδω.

Sfugimento, οὐσ. ἀρ. ὀκεφυγῆ, ἐποφυγῆ.

Sfumamento, οὐσ. ἀρ. ἔλατμομαξ. ἀναδυσίασις.

Sfuriata, οὐσ. θ. χυδ. πλῆθος ὕβριων ἀργῆς ἢ ἀγανακτήσεως.

Sgeniale, ἰα, ἰπ. ἀποιδιμαξ. χαλαρός.

Sgoufo, ἰα, ἰπ. τὰντ τῷ ἀγασίω. || —, οὐσ. ἀρ. οἰδημα, κ. ηῖζιμον.

Sgonnellaro, ἰα, ἰπ. ἐκβάλλω τὰ ἀπυρίανια.

Sgorgamento, οὐσ. ἀρ. ἔκχυσις, πλημμύρα. || Δαφιλία.

Sgorgo, (πρόσθ.) || Δ —, ἔκφρ. ἐπίφ. δαφιλία, ἀρβόλος.

Sgovernato, ἰα, ἰπ. ἡ κακῶς διατεταμένος, κακῶς διαχειριζόμενος. || — ὄρ. Tracugato.

Sgradare, ἰ. ἐν. διακρίνω ἐκ τῶν βαθμῶν.

Sgraffiato, ἰα, ἰπ. ὄρ. Graffiato.

Sgraffiatore, οὐσ. ἀρ. -trice, θ. ῥωτογράφος.

Sgaffignaro, ἰ. ἐν. χυδ. κλέπτω, ὀπιζιάρω.

Sgraffione, οὐσ. ἀρ. μεγάλη ἀμυγή.

Sgrammaticatura, οὐσ. θ. οολοικισμός.

Sgramuffare, ἰ. ἐν. ὀκρινόμεναι τὴν πεπαιδευμένον.

Sgranabile, ἰπ. διγ. ὁ ἐπιδαχόμενος τῆν τοῦ λοβοῦ ἀραιότητα.

Sgridamento, οὐσ. ἀρ. ἐπιπλήθεις, ἐπιμεμφεις.

Sgrossamento, οὐσ. ἀρ. ἀπολέπτονσις.

Sguardolino, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) μικρὸν βλέμμα.

Sicuro, (πρόσθ.) ἐπίφ. καλ. βεβαίως ἀλαυλάτως.

Sidero, οὐσ. ἰπ. ὁ τῶν ἀστέρων, οὐρανός.

Signoraggiare, (πρόσθ.) || —, μεταφ. νικῶ.

Signorevole, ἀντι τοῦ ἰσραλμ.

Signorovile, οὐσ. 1115.

Simiglio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Simiglianza.

Sintillante, ἰπ. διγ. ἀπὸρχ. ὁ ἀστρόπυων, ἀστραπίσις.

Smammare, ἰ. οὐδ. γελῶ κατ' ὀπισθοδελήν. || — si di una cosa, ὀπισθοφραζομαι ἐπὶ τῇ.

Smanglio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Smanglia.

Smannato, οὐσ. ἰ. ὄρ. Brigato.

Smautollamento, οὐσ. ἀρ. καβαίσεις, κατιδέσεις φροσύου.

Smarginasso, οὐσ. (ὄπικ.) ἡ γὰς ἐλακτίας.

Smarginato, ἰ. ἐν. περιόκτω ἰδίως τὰς ἀκρας βιβλίου.

Smarginato, ἰα, ἰπ. περιεκομμένος πολὺ κατὰ τὰς ἀκρας ἐπὶ βιβλίον.

Smarrito, ἰα, ἰπ. περιφραξ, ἐπισημνός. τακταγμένος.

Smellia, οὐσ. ἡ γυνὴ σαρτισια.

Smembramento, οὐσ. ἀρ. διαμελήσεις, κατακερματισίσις.

Smenticanza, οὐσ. ἰ. ὄρ. Dimenticanza.

Smettere, ἰ. ἐν. ἀρῆμι, ὀμιλεῖν ἐν μέτῳ. || Διακόπτω.

Smicaglio, οὐσ. ἀρ. φεγγίτις ἐπὶ τοίχου.

Smisuranza, οὐσ. θ. ὄρ. Smisuratazza.

Smogliato, ἰα, ἰπ. ὁ ἕλῶν ὄνει τῆς σελήνου, ὁ ἐγκαταλείψας τὴν γυναίκα.

Smontato, ἰα, ἰπ. κατ' ὄρις. || —, τὰντ τῷ Scolerito, κτλ. ὄρ.

Smontore

Smorfia, οὐσ. θ. ὄρ. Lizio.

Smorfoso, οὐσ. ἰπ. ὄρ. Lenioso.

Smorsato, ἰα, ἰπ. ὁ τὸν γαλιόν ἀποβρῶν, ἀποχαλίνωσις ἐπὶ ἵππῳ.

Sogghigno, οὐσ. ἀρ. ὀμοειδίαμα.

Soldatino, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) μικρὸς στρατιώτης.

Solfa, οὐσ. θ. Μουσ. φθόγγος,

οἱ μουσικοί χαρακτῆρες φωνασίας.

Sollicito, ἀντι τοῦ ἰσραλ. Sollicito, ο. 1130.

Solubile ἀντι τοῦ ἰσραλ. Solubile, ο. 1131.

Solubilita, ἀντι τοῦ ἰσραλ. Solubilita.

Sonazione, οὐσ. ἰ. ἤχος, ἦχος.

Sonochiare, ἀντι τοῦ ἰσραλμ.

Sonochiare, ο. 1132.

Sonnellino, οὐσ. ἰπ. (ὄπικ.) ὕπνος πρῶτος, νύκτωρ.

Sonnaccio, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) ὄψθ ὄψθ. ἰπ. γλυκῆ.

Sonatore, ἰ. ἐν. συγγράμα ὄψθ.

Sonattessa, οὐσ. θ. ὄρ. Sonattaccio.

Sonattieri, οὐσ. ἰπ. τὰντ τῷ Sonattista.

Sonattino καὶ uclio, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) μικρὰ ὄψθ.

Sopiloro, οὐσ. ἀρ. ἄριστος, ὁ ὁ ἐπιτέρον κέρων, κερωτικός.

Sopportamento, οὐσ. ἀρ. καὶ Sopportazione, οὐσ. θ. ἀνεχῆ, ὀκράνη.

Sopraposta, (πρόσθ.), κυρίως ἀπὸ πρόσθου.

Sopraprendimento, ἀντι τοῦ ἰσραλμ. Sopraprendimento, 1135.

Sopra, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Sorcio.

Sottacchi καὶ Sottacco, ἀντι τοῦ ἰσραλμ. Sottacchio, ο. 1131.

Sottentramento, οὐσ. ἀρ. καὶ Sottentrazione, οὐσ. ἰ. παρελθόντις, παρελθόντις.

Sovvertimento, ἀντι τοῦ ἰσραλ. Sovvertimento, ο. 1144.

- Sozialmente, επίφ. έταρξκός.
 Sozio, εὐσ.άρ. συνεταιρικός, σύν-
 τρετος.
 Sozzamente, επίφ. βυπαρξός, ά-
 χαλάρως.
 Sozzopra, επίφ. τάνυτ τῷ Sot-
 to sopra.
 Spatriato, τα, επίφ. φυγῶν ἐκ τῆς
 πατρίδος.
 Spauracchiaro ῥ. ἐν. φόβον ἀμ-
 ποιδῶ, ἐκφοβίζω.
 Spediente, εὐσ.άρ. τρώπος, πῶ-
 ρος, τίχνασμα. Ὁρ. Spediente
 ἀντι τοῦ ἰσραλμ. Spadiente, 1131.
 Spietato, τα, ἀπάνθρωπος, ἀντι
 τοῦ ἰσραλμ. ἀπάνθρωπος, α. 1153.
 Spionetta, εὐσ. ὁ. ἀντι τοῦ ἐ-
 σφαλμ. Spionetta, α. 1157.
 Stagiano, (πρόσθ.) || Tatta—,
 πένυτε. || —nuova, τὸ ἔαρ. || —
 severa, ὁ χειμῶν.
 Stalliero, ἀντι τοῦ ἰσραλμ. Stal-
 liera, α. 1171.
 Statico, εὐσ. άρ. Ὁρ. Ostaggia.
 Stalvernara, ῥ. εὐδ. διαχι-
 μάζω πῶ.
 Stingero, ῥ. ἐν. Ὁρ. Signere.
 Stingero, ἐ. ἐν. Ὁρ. Estingero.
 Stiracchiabile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπι-
 δεκτικὸς σφραγίσε, λεπτολογίος.
 Stiracchiamento, εὐσ. άρ. καὶ
 Stiracchiatura, εὐσ. ὁ. Ὁρ. Sti-
 racchiatura.
 Stitura, εὐσ. ὁ. πυκνὴ ἔλξις
 τῶσις.
 Stomacchino ἢ Stomacaggi-
 one, ἀντι τοῦ ἰσραλμ. Stomac-
 gone, α. 1182.

- Stomaczione, ἀντι τοῦ ἰσραλμ.
 Stomacione, α. 1182.
 Strabochevole, ἀντι τοῦ ἰσραλμ.
 Strabochevola, α. 1184.
 Stracario, ἀντι τοῦ ἰσραλμ.
 Straccarico, σελ. 1184.
 Suadevole, ἀντι τοῦ ἰσραλμ.
 Sudaevole, σελ. 1193.
 Suasoria, εὐσ. ὁ. ἐπιτολή προ-
 κρηπτική ἢ καταπειστική.
 Subalternara, ῥ. ἐν καθίστημι
 τινα ὑποδεστέρον, τίθημι ὑπὸ τὴν
 ἐξάρτησιν ἄλλου.
 Subitamente, επίφ. τάνυτ τῷ
 Subito.
 Subjuntivo, εὐσ. άρ. Γραμ. ἢ
 ὑποτακτικὴ ἑγκλίσις.
 Sublime, ἐπ. διγ. Ὁρ. Sublimo.
 Sustainivamente, ἀντι τοῦ ἰ-
 σραλμ. Sustainivante, σελ. 1203.
 Sviluppoamento, ἀντι τοῦ ἰ-
 σραλμ. Sviluppoamento, σελ. 1206.
 Svolazzamento, εὐσ. άρ. περι-
 πτεσις, τὸ περιπέτασθαι.
 Svolazzare, ῥ. εὐδ. περιπέτα-
 μαί ἡρέμα. || Μεταφ. Περιπετασ-
 μαί, περιφέρμαί.
 Svolazzatoja, ἐπ. (Cervello—)
 κόψη κεφαλῆ, βλάξ.
 Svolazio, εὐ. άρ. πτήσις συνεχής.
 Svolato, ῥ. εὐδ. τὸ ἀναντίον τοῦ
 Volera.

λέως εἰς τινὰς λέξεις ἀντὶ τοῦ D
ὡς Pedora καὶ Poire, Elado καὶ
Eiato, κτλ.
Tahaccato, (πρόσθ.) ταδακώ-
χρως.
Tallone, ὄσθ. ἀρ.π. πτέρνα.
Talmudde καὶ—do, ὄσθ. ἀρ.βι-
βλίον τῶν θεραπειωτικῶν ἔβραϊκῶν
κινδύων, ἐβραϊστικῶν καὶ τελειῶν, Ταλ-
μυδδ.
Talmudista, ὄσθ. ἀρ. ὁπρωνα
ματιτῆς ἢ δεαδδς τοῦ Ταλμυδδ.
Talna καὶ e, ὄσθ. ἀρ.μὺς ἀρου-
ραῖς, ἢ ἀσπάλαξ.
Tamento, τα, ἐπ. τοσεύτῃ μιγας.
Tamburaccio, ὄσθ. ἱρ. (ὄπκ.)
τόμπανον τι εἰλιον ἐπὶ χλαύης.
Tamburo, ἀντὶ τοῦ ἱσφαλμ.
Tamburo, σελ. 1212.
Tangaccio, ἀντὶ τοῦ ἱσφαλμ.
Tangaccio, σελ. 1212.
Tantaiferata, ὄσθ. θ. Ὅρ. Tau-
taifero.
Taverniere, ὄσθ. ἀρ. ἢ εἰς τὰ
καπηλεία ἐπιχειρητῶν. || —, ἱρ. Ta-
vernajo.
Tavola, (πρόσθ.) πίναξ βιβλίου
καὶ πᾶς ἀποτα ἄλλος.
Tavolleggiare, ῥ. ἱ. τ. ἰθρηαι ἐπὶ
τραπέζης. || — ῥ. ὄσθ. διαμένω
περὶ τὴν τραπέζαν συνομιλῶν με-
τὰ τὸν δειπνον.
Tavolucio, ὄσθ. θ. (ὄπκ.) μι-
κρὰ τράπεζα.
Tavozza, ὄσθ. θ. (ὄπκ.) μι-
κρὰ σιάλη, φαλίς.
Tavozzo, ὄσθ. ἀρ. κιάλη με-
γάλη.

Taddoo καὶ Taddo, ὄσθ. ἀρ.
ἄσπυρὰ τῆς λίσ. Το Deum, ἑδ-
ξολογία ἐπ' ἰακληγίας.
Tediare, ῥ. ἱ. ἀνιῶ, Ὅρ. No-
jaro. || — si, ῥ. ἂντ. ἀν. ἀνι.
Tegamo, ὄσθ. ἀρ. γέτρα, ἀντὶ τοῦ
ἱσφαλμ. ὄσθ. σελ. 1216.
Teglia, ὄσθ. θ. Ὅρ. Toggiaia.
Tegliata, ὄσθ. θ. ἔσον χορπὶ ἰ-
ψιτήριον.
Teglionie, ὄσθ. ἀρ. ἐψάνη μετ'
γάλη.
Temeroso, τρομερός, ἀντὶ τοῦ
ἱσφαλμ. τρομερός, σελ. 1215.
Temerante, ἀντὶ τοῦ ἱσφαλμ.
Temperano, σελ. 1216.
Temperativo, να, ἐπ. μετρια-
στικῆς, συγκεραστικῆς.
Temperatojo, ὄσθ. ἀρ. Ὅρ. Tem-
perino.
Temperio, ἀντὶ τοῦ ἱσφαλμ.
Temporio, σελ. 1216.
Tilia, ὄσθ. θ. τάνθ τῷ Figlio.
Tirannizzare, ῥ. ἱ. Ὅρ. Tiran-
naggiaio.
Tirata, (πρόσθ.) || In qua—διέ
μιξ. || — di renna, γραφὴ τα-
χαῖς καὶ ἀκατένιστος.
Tira, (πρόσθ.) || — a dua, a qua-
tro, ἀμαξία διζυγῆς, τῆθρικκος.
Tornatura, ἀντὶ τοῦ ἱσφαλμ.
Tornatore, σελ. 1234.
Tradafriato, ἀντὶ τοῦ ἱσφαλμ.
Tradolito, σελ. 1236.
Traducibile, ἀντὶ τοῦ ἱσφαλμ.
Traducibile, σελ. 1236.
Trafficante, ἀντὶ τοῦ ἱσφαλμ.
Trafficante, σελ. 1236.

T.
T (πρόσθ) || —, εἴθεται καλ.

Trasferaro, αντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Traffiraro, σελ. 1236.
 Traffitodo, αντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Traffitodo, σελ. 1227.
 Trajaziaro, αντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Traziaridono, σ. 1338.
 Tramutazione, αντί τοῦ ἰσφαλμ. Tramutazione, σελ. 1240
 Translatamento, αντί τοῦ ἰσφαλμ. Translatamento, σελ. 1244.
 Trapassabile, αντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Trapassabile, σελ. 1244.
 Trasformamento, αντί τοῦ ἰσφαλμ. Transformamento, σ. 1243.
 Traslativamento, ἐπίρ. δ. ἄ με τακωιδῆς.
 Trasmodamento, σ. α. ἀρ. ἢ τῶν ὀρίων ὀπέρβωσις.
 Trasmodamento, ἐπίρ. ἀμ. ἄ τρως, ὀπερμέτρωις.
 Trasmontato, ῥ. οὐδ. τὰντὸ τῶν Σόρταντζαρο.
 Trasmutazione, σ. α. ὄρ. Trasmutazione.
 Trasmutazione, Γράφ μενα ὀλλῆ, αντί τοῦ μεταβαλλῆ, σ. 1244.
 Trasmutararo, ῥ. οὐδ. μεταβαλλομαι, ἄλλοιοῦμαι.
 Trasmicamento, ἐπίρ. ἀσφ. ῥως.
 Trasognamento, πλάγη, αντί τοῦ ἰσφαλμ. πάλγη, σ. 1244.
 Traspiantazione, αντί τοῦ ἰσφαλμ. Traspiantazione, σ. 1246.
 Trasponimento, σ. α. ἀρ. ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Trasponimento, μεταφρῆδ, μετακομις, σ. 1245
 Trasportabile, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Trasportabile, σ. 1245.

Trasuinato, ῥ. οὐδ. ἔγω ἀντὶ χ. ῥ. ρας, διαχειρίζομαι. || Στῶμαι.
 Trastulotto, σ. α. ἀρ. (ὀπκ.) μικρὸ τέρψις.
 Traversamento, ἐπίρ. λοξῶς, πλάγιως
 Traviaro, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Traviaro, σ. 1245.
 Travagliamento, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Travagliamento, σ. 1247.
 Travagliamento, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Travagliamento, σ. 1247.
 Tramarolla, || (πρὶος.) Aves la σ. 1249.
 —, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Avertis —
 Trentonouchia, σ. α. ὄρ. ἢ λξ. ἐν χρῆσει δὲ φ. ὀβ. ἄρον τῶν παιδιῶν.
 Triangolarità, σ. α. ἢ, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Triangolarità, σ. 1250.
 Triangolo, σ. α. ἀρ. (ὀπκ.) μικρὸν τρίγωνον.
 Tribbiare, ὄρ. Trebbiare
 Trigante, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Trigante, σ. 1251.
 Trimbullia, σ. α. ἄρ. χρονοτριβῆ.
 Trinoja, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Trinoja, σ. 1251.
 Tripudio, ὄρ. Tripudiameto, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Tripudiameto, σ. 1253.
 Tristiziola, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Tristiziola, σ. 1254.
 Tristuzzo, (π. (ὀπκ.) ἢ ἄλιγον περιλυπος.
 Troglia, ἐπ. ληρ. ὀδ. φλόζωρ.
 Trombettino, ὀ ἀποκηρυγγόμενος, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. ἀποκηρυγγόμενος, ὀ. 1256.

Trovamento, ἐπιπένησι, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. ἐπιπένησις,
 Trucidamento, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Trucidamento, σ. 1257.
 Truppatia, ἀπόπασμα, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. ἀπόπασμα, σ. 1258.
 Tubo, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Tuba, σελ. 1258.
 Tubare, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Tubare, σ. 1258.
 Tuberculato, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ.
 Tuberculato, σ. 1258.
 Turbolento, ὀ φῶσι ἕπιων εἰς παραχῆ, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. εἰς, σ. 1260.
 Tuttora, ἀντί τοῦ ἰσφαλμ. Tuttora, σ. 1261.
 Tutoria, σ. α. ἀρ. ὄρ. Tutola.
 Tuzia, σ. α. ὀ. τὸ τοῦ ζιγκου ὀ ζοιδιον.

Udita, ὄρ. Udimento, ἀντί τοῦ ἰταλῶν. Udimento, σελ. 1262.

Uguale, ὄσ. θ. ὄρ. Ughia.

Ugnala, ἐν ἰταλ. (πρόσθ.) ἵπτι τοῦ ἄκρου λαπίδος πρὸς ἐξοχίαν τοῦ ἀνοίγειν αὐτόν. || —, ὄρ. Uesso, Grassiamento.

Ugnano, ἀντί τοῦ ἰταλ. Ugugnano, σ. 1264.

Uliuogino, ὄσ. θ. ὄρ. Uliuastro,

Uliuigno, να, ἑπ. ἐλατόχροος, χρυσόχροος.

Uluro, ὄσ. ἄρ. -trico, θ. ἐκδικητής.

Uluato καὶ -lo, ὄσ. ἄρ. ἄλυτο γὰρ διαρκής.

Umanaro, β. ἐν ἀνθρωπίζῳ, ἑξαῤῥωπίζῳ, ἡμερῶ τινα. || — δι,

β. ἀντ. συνανθρωπῶ, ἡμεροῦμαι, διαπλάττομαι τὴν ψυχὴν.

Umanista, ὄσ. ἄρ. δ τὰ γράμμακα παπαιδευμένα.

Umanitade, ὄσ. θ. ὄρ. Umanista,

Umbò ἐπὶ β. καλῶς ἴδεν.

Umbollifaro, να, ἑπ. Βοταν. σκιαιοφόρος, τὸ ἄλλως τε Umbrolifaro.

Umbilico, ἑρβότερον ἀντί τοῦ Umbelico, σ. 1265

Umidicio, is. ἑπ. (ὀποι.) ὄρ. Umidotto.

Umidoac, sa, ἑπ. ὄρ. Umidicio.

Umilamento ἐπὶ β. ὄρ. Umilante,

Uucinaro, β. ἐν ὄρ. Uucinaro.

Uucio, ὄσ. ἄρ. ὄρ. Uucio. || Ἀραιῶ, ἀρπαζῶ διὰ τῆς βίας.

Uudazione, ὄσ. θ. ὄρ. Uudagiamento.

U.

(πρόσθ.) || —, τίθετα πὸ λάκις ἀντὶ τοῦ Ὁ ὡς Surgo, Sergio, Agricultura καὶ agricultura, κτλ.

Ubbidente, ἑπ. διγ. ὄρ. Ubbidente.

Uberifero, να, ἑπ. μαρσοφόρος.

Uccellabile, ἀντί τοῦ ἰταλῶν. Uccellabile, σελ. 1262.

Ucellanio, ἀντί τοῦ ἰταλῶν.

Ucellacio, σελ. 1262.

Ucellaja, ἀντί τοῦ ἰταλῶν.

Ucellaja, σελ. 1262.

Ungola καὶ -ula, ἑρθετέρον τοῦ
Ungolo, σ. 1266.

Unguentiero, εὐσ. ἀρ. Ὀρ. Un-
guentario.

Unguento, ἐπ. ὁ γεννῶν ἐν μό-
γῳ ἐγγόν καὶ ἕκαστον τοκετόν.

Unguento, εὐσ. ἀρ. Μουσ. ὁμο-
τομία, ἡμοφάνη.

Unguento, ἀπὸ τοῦ ἑσφαλ. Ungo-
lo, σ. 1268.

Unguento, εὐσ. ἀρ. (ὁποια)μη-
κρά τις ἐξοδος: θυαίς.

Unguento, εὐσ. ἀρ. στρατιώτης
λειποτάκτης, ἡ αὐτομαλῶν εἰς τοὺς
πολεμίου.

Unguento, εὐσ. ἀρ. (ὁποια)πη-
νὸν τι μικρὸν ἀξιόλογον διὰ τὸν
γλυκὺ αὐτοῦ καλὰ δῆμα.

Unguento, εὐσ. ὁ. (ὅρος κυνηγати
κὲς) ἴχθυς θηρίου.

Unguento, ἐπὶ ὁσ. Uunguento.

Unguento, ἐπὶ ὁσ. Uunguento.

Unguento, ἐπ. Ὀρ. Uunguento.

Unguento, ἐπ. Ὀρ. Uunguento.

Unguento, ἐπ. Ὀρ. Uunguento.

Unguento, εὐσ. ἀρ. ὁ. Perra.

Unguento, εὐσ. ἀρ. ὁ. Perra.

Unguento, εὐσ. ἀρ. τὸ μέσον ὁπο-
δῆμας.

V.

V (πρόσθ.) || — πηρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις, τιθήμενον ἀντὶ τοῦ υ.
 Vacanteria, ὄνο. θ. τὸ περιττὸν τὸ μάταιον.
 Vacanzia, ὄνο. θ. Ὁρ. Vacanz.
 Vaccaria, ὄνο. ἀρ. ὄρνειον σαρκασθῆρον. || —, ταῦτὸ τῷ Vaccaro.
 Vaccarella, ὄνο. θ. (ὄπκι.) δξ. κλιε.
 Vajano, ὄνο. εἶδος στεφυλῆς μαθήρας.
 Valvolmente, ἀντὶ τοῦ ἰσπαλμ. Valvolamento, σ. 1276.
 Valigotta, ἀντὶ τοῦ ἰσπαλμ.
 Valliano, ἀντὶ τοῦ ἰσπαλμ. Valliano, σ. 1276.
 Valliano, ὄνο. θ. Ὁρ. Valliano.
 Valtina, ὄνο. θ. (ὄπκι.) Ὁρ. Valliano.
 Vallato, ὄνο. θ. Ὁρ. Fante.
 Valligiano, ὄνο. ἀρ. δ τῶν κει-
 λῶδων κἀντικῶν.
 Valloso, ἀντὶ τοῦ ἰσπαλμ. Valloso, σ. 1276.
 Vallonsa, ὄνο. θ. Ὁρ. Valonsa.
 Valente, ὄνο. ἀρ. τιμὴ, ἀξία.
 Valutato, ἰα, ἰπ, ἰκτιμῶδεις.
 Valvole, ὄνο. θ. Ὁρ. Valvola.
 Vamparacia, ὄνο. θ. ἀναθυρῆσις δυσώδης.
 Vanagloriansi, ῥιάντ. κενόδοξοι.
 Vaneantu, ἰα καὶ uoso, ἰα, ἰπ, Ὁρ. Voleuoso.

Vanni ὄνο. ἀρ. πλ. τὰ τῶν πτε-
 ρῶν πτερὰ καὶ αἱ πτέρυγες ἀ-
 τὰ τὴν χροίαν παρὰ τοῖς ποικιλί-
 . Vantatare καὶ toro, ὄνο. ἀρ.
 . trico, θ. καυχηματίας, μεγάλου-
 λος.
 Vantagino καὶ — etto, ὄνο. ἀρ.
 (ὄπκι) μικρὰ τις ἀξία. α.
 Vantigiorno καὶ ziona, ὄνο. θ.
 Ὁρ. Vantamento.
 Vanteuolo, ἀντὶ τοῦ ἰσπαλμ.
 Vantevoli, σ. 1278.
 Vapolo, ἰα. Ὁρ. Manesco.
 Vaporevole ἰπ. διγ. τιμὸν τῷ
 Vaporabile.
 Varcabile, ἰπ. διγ. Ὁρ. Va-
 jicibile.
 Varco, ὄνο. ἀρ. Ὁρ. Valico.
 Vasoito, ὄνο. ἀρ. μέγα τι σκοπός.
 Vassello, ὄνο. ἀρ. Ὁρ. Vascello.
 Vastozza, ὄνο. θ. (δύο γρ.) Ὁρ.
 Vastità.
 Vccere, ὄνο. ἀρ. Ὁρ. Vicerà.
 Vedente, ἰπ. διγ. ἢ βλέπων.
 || —, ὄνο. Ὁρ. Vaduta ἢ τῆς ἐρ-
 σίας δόναρις. || — alcuno, ἐπιπα-
 ρουσία, πρὸ τῶν ῥηταλμῶν τινος.
 Vedeiro, (πρόσθ.) || —, ὄνο. τὰντὸ
 τῷ Vista.
 Veggente, ἰπ. διγ. Ὁρ. Ve-
 dente.
 Veggia, ὄνο. θ. ἀγρυπνία· ἰ-
 παγρῦνυσ. α.
 Vegginamento, ὄνο. ἀρ. Ὁρ. Ve-
 glia, Vigilia.
 Veggliaro, (πρόσθ.) || —, ὄνο.
 Ὁρ. Veggliia.
 Veggliero, ἰπ. διγ. Ὁρ. Vi-
 gilante. || Μεταφ. ἐπιμελής, ἐπι-
 ορητός, ἄκονος.
 Veggia, ὄνο. θ. Ὁρ. Balto.
 Veggliaro, ἰπ. δξ. Ὁρ. Voggliaro.
 Veggio, ὄνο. ἀρ. ἡμετέριον
 πάλαιον.
 Veggiole, ὄνο. ἀρ. Ὁρ. Lero.
 Veiculo, ὄνο. τ. ἀρ. τὰντὸ τῷ Ve-
 icolo.
 Velatamente, ἐπιφ. συγκεκα-
 λημῆνος.
 Velato, ἰα, ἰπ. δ ψέραν κάλυμ-
 μα, πάλαιον.
 Velazione, ὄνο. θ. Ὁρ. Vela-
 mento.
 Velenifero, ἀντὶ τοῦ ἰσπαλμ.
 Velenifero.
 Veletta, ὄνο. θ. (ὄπκι.) Ναυτ. τὸ
 ἐπὶ τῆς κρουσῆς τοῦ ἰσπῶν
 τυλιχόν. || ἢ τὸν ὕψωμα ἀπὸ σκοπι-
 ᾶται τις, σκοπία. Stare alla —,
 παρατηρῶ σκοπιάζω.
 Vendalinnacia, ὄνο. θ. ἐδικαστικὴ
 ἀδελφικὰ ἐδικαστικὴ ἐπὶ γλῶσσης.
 Vendalinnacia, ὄνο. θ. (ὄπκι.)
 μικρὰ τις ἐδικαστικὴ.
 Vondevole, ἀντὶ τοῦ ἰσπαλμ.
 Vondevenolo, σ. 1284.
 Vocerella, ἀντὶ τοῦ ἰσπαλμ.
 Vocerella, σ. 1309.
 Volacca, ἀντὶ τοῦ ἰσπαλμ. Vo-
 latta, σ. 1312.
 Volpino, ἰα, ἰπ. Ὁρ. Volpigno.
 Volpoca, ὄνο. θ. Ὁρ. Tadorna.
 Volaggiamento, ἀντὶ τοῦ ἰ-
 παλμ. Volaggiamento, σ. 1313.
 Voltaggiaro, ἀντὶ τοῦ ἰσπαλμ.
 Voltaggiaro, σ. 1313.

Venerando, ἐπ. Ὁρ. Venerabile.
 Verdognolo, ia, ἐπ. ὁ πρῶτος
 υἱῶν, ἐπιχλασ.
 Vendolina, ἄδ. ὁ. ἔνομα στα-
 φυλῆς.
 Verognacela, εὐσ. ὁ. ἀλαχρόνη
 λαγύνη ἐπὶ χλαύης.
 Veroldia, ἐπ. Ὁρ. Menzignero.
 Verniciaro, ῥ. iv. Ὁρ. Verni-
 care.
 Verraccio, εὐσ. ἀρ. σίχες ἀλλίος.
 Vertade, εὐσ. ὁ. Ὁρ. Veritb.
 Verticale, κάλλιον τοῦ Verti-
 cali, σ. 1292.
 Vertude, εὐσ. ὁ. Ὁρ. Virtu.
 Verzumo, ἀντι τοῦ ἰσφαλμ.
 Verzumo, σ. 1293.
 Vetrajo, ἀντι τοῦ ἰσφαλ. etraje,
 σιλ. 1294.
 Vitturale, ἀντι τοῦ ἰσφαλμ. Vet-
 tirale, σ. 1295.
 Viturugiante, ἐπ. διγ. Ὁρ.
 Voturale.
 Vezzaggiante, ἐπ. διγ. ὁ θα-
 πῶων θαυματοειδής.
 Vifatore, εὐσ. ἀρ. -trice, ὁ. ὁ
 δοκίμος, περιχηγητός. || Μισαφ-
 ἰσθμιασός, θνητός.
 Vibrante, ἐπ. διγ. ὁ πάλλων.
 Vibratore, εὐσ. ἀρ. -trice, ὁ.
 ῥ. τινάκων.
 Vibranzionella, εὐσ. ὁ. (ὀπικ.)
 μικρὸς παλμός.
 Viburno, εὐσ. ἀρ. βοτάνη, ἡ κοι-
 νὴ κληματίτις.
 Vicano, εὐσ. ἀρ. κάτοικος χω-
 ρίου ἢ κωμοπόλεως.
 Vicaria, εὐσ. ὁ. καλ.

Vicariato, εὐσ. ἀρ. τὸ ἄξιομα
 τοῦ τοπικηρχοῦ ἱερέως, ἱεραρ-
 χίας, πρὸς δὲ καὶ ἡ διάρκειά αὐτῆς.
 Vicelegazione, εὐσ. ὁ. τὸ τοῦ
 ἀντιπροέδρου τοῦ ἄξιωμα.
 Vicemadro, εὐσ. ὁ. ἡ ἀντι μα-
 τρὸς εὐσ.
 Villa, εὐσ. ὁ. ἡ προτεταία ἡ-
 μέρα, κ. παραμονή. || Ἀγρυπνία.
 Viliuppato, Γράφ. Imbroglia-
 tore ἀντι τοῦ Imbrogliatore-σιλ.
 1300.
 Vincastro, εὐσ. ἀρ. ῥάδες.
 Vinchetto, εὐσ. ἀρ. τιτῶν.
 Vinchio, εὐσ. ἀρ. κλαδίον οί-
 σιζ.
 Vincibosco, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ
 ἀλόκλημα.
 Vinetico, εα, ἐπ. αἰνόμοις.
 Violata, εὐσ. ὁ. Ὁρ. Viololo.
 Visso, εα, ἐπ. ὁ ἐπιχλασ.
 Vitalità, ἀντι τοῦ ἰσφαλμ. Vi-
 cullità, σ. 1305.
 Virattaro, ῥ. οὐδ. ἀντι τοῦ ἰ-
 σφαλμ. ῥ. οὐδ. διγ. σ. 1307.
 Vivificatore, εὐσ. ἀρ. -trice,
 ὁ. Ὁρ. Vivificativo.
 Vivissimo, μα, ἐπ. ζωηρώτατος.
 Vivizione, ἀντι τοῦ ἰσφαλμ.
 Viseziano σ. 1308.
 Vanagloriosamenta, ἐπὶ κει-
 νοδέξως.
 Vaneggiante, ἐπ. διγ. ὁ υππι-
 ἄζων, μωρός.
 Vancello, εὐσ. ἀρ. (ὀπικ.) τοῦ
 Vano.
 Vangajuolo, εὐσ. ἀρ. δικτυαί
 ἀλιευτικόν.

Valléinola, εὐσ. ὁ. (ὀπικ.) μι-
 γρὸς ὄλεος.
 Voluptà, ἀντι τοῦ ἰσφαλμ. Vo-
 luptà, σ. 1314.
 Voluvilo, ἀντι τοῦ ἰσφαλμ. Vo-
 luvilo, σ. 1314.
 Vonolo, εὐσ. ἀρ. μόνος ἐδά-
 διως.
 Vulvonterino, ἐπ. ἀντι. ὁ τῆς
 ὑπέρτας καὶ τῆς μήτρας.
 Vasio, ia, ἐπ. Ὁρ. Velo.

Χιολογούα. δρ. (λέξ. Ἑλλήν.)
ἑκατόδες.

X.

Χιολογία: δ. λέξ. (Ἑλλήν)
διατριβή περί τῆς φύσεως τῶν
Ἑλλήν, περιγραφή τῶν ἑλλών, ἑν
λελογία:

Y.

κα, ησα, ούς. άρ. εβ άλλως τω
λαση.

Z

Zaccagn, εὐσ. θ. βίρα τοῦ
ἐμπροσθετοῦ μέρους τῆς κεφαλῆς
τῶν ζώων.

Zoppacio, ἐπὶ χαλαίων ποδῶν.

Zoppalto, το. (ὁποῦ.) ὑπέγυλος.

Zoppicamento, εὐσ. ἀρ. χαλα-
σις, χαλασία, χαλότης.